UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er] eua[n]gelia to||tius anni

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

urn:nbn:de:hbz:466:1-70365

Visual Library

Th. 5989

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id ē pre

clarissima expositio sup euāgelia to
tius anni: de Tempore et de San
ctis. tam ſm ordinē Predicatorū
q̄ ſm Curiam: continens Flo-
res et Rosas omniū expositio
nū sanctor doctor antiquor
Preclarissimi z excellētis
simi sacre Theologie do
ctoris Ogēr Silue
stri de Prierio: pe
demōrani: sacri
ordis fratrū
Predicato
rū de Ob
seruan
tia

M.D.XVI.

Coll. Soc. Jesu Paderb. 1590.

Prefatio

Ad inclytū comi

tē militēq; clarissimū Ludowicū Thi eneū Vincētinū Reuerēdi pīis Ogri Siluestri Prieratis:almi ordinis Pre dicator:in Aureā Rosam Prefatio

NOn pos: sum generose cōmes milesq; clarissime na tura:pfessiōe: necnō inuidor musitatōlb; ppedit:mei pectoris arcana reserare: nec quē mēte zcepi/lin gua pferre fmonē. Nā cūctis execrabile est nō solū falsus atq; adulatori fmo: sed ver qz mō blādiētis spēm p se ferat mihiq; pcipue cui adeo sp horrori fuit subdola z palpās adulatio:vt plerūq; ac sepe affabilitati (q̄ qs ad amicos ver bis sese hz z moderate vt decet) mīn cē ptus ipa reprat indulgeā. Sz neq; me ptatis insuabile z imēsa pr:tā z si(Jo anne os auri teste)iuicz pectoribl violē tia facit. atq; illa cogit ī laudes artissi ma silētia rūpe:z effringere cōpulisset: si nō te vnū pstātissimo z āplissimo ho nore dignū:z nro q̄licūq; munusculo of ferēdū merito z iudicassem z delegisse Nemo q̄ppe nisi oculis aut iuid egre rulerit:q̄n poti eā anio prudēs z opti mus q̄sq; suscipiet si iudicij mei z phe res causas edisserā:ac pinde calamo q̄p pia dilabar:qō laudē sonuisse zrigerit. Quis em̄ credi velit inscī vl iudicasse vl delegisse: Profecto tā vecordis ani mi ē nemo. Raptissime nihilomīn z q̄ breuissime sīq̄ emerserint seu veri irre pserint actionū merita:ptutūq; splēdo res attigā. Neq; em̄ is suz aut me eē cre dideri:q̄ buī alme ciuitatis seu thienei generis vel certe magnificētie tue pco nia:q̄ p oēm Italiā nūc z olim celeber rima sonuere elucubrare:aut velim aut possim. q̄ppe q̄ id mihi z icōgruū z im possibile iudicarim. Grādes etem̄ rerū materias īgenia parua nō sufferūt:nec pūt explari breuitate vl angustia compē hēdi. Pauclissimis nihilomīn meā ob seruātiā ī te:ac thienēses vniuersos:dc q̄ anio nuprime celit illapsum sit:in notuisse velim. Si aūt quēadmodum phor pnceps Aristoteles testat hoies incognita pus īsolitaq; mirant. pcipue ro cū repēte mētis ante acīē magna:ar dua:ingētiave zstitērint:sicq; stupor ac extasis indagatricē rez mentē zstituit: acri iudicio ome qō tuū:qō Thienēsiuz qō Vincentie est:explorare me vis na ture cogit. Nā cū ex studior matre Bo nonia q̄ me disciplinar gratia zculerā Vincentiam remeassem: pter q̄nimo z ztra omnē meū cogitatū:agrū nō mo do amenissimū(quippe q̄ campester ac montuosus est:z viuacib aquis irrigu us)sed z omni pomor ac frugum gene re fertilissimū deprehendi. Ciuitatē ro ipam tanta diuitiar copia:tanto nobi litatis splendore:tanta mor elegantia suffertā:vt serenī ac rutilātis ridētisq; celi typum meis oculis inferret hec re gio:z zemplari q̄q; tanta:tanq; inopi na rerū varietas impulerit etiam repu gnantē. Hic familias q̄plures nobi les ingenuas inclytasq; sanguinis ve tustate gloria diuitiar z ptutū splēde re zsperi. Sz q̄nā pacto sit hoīm natu re zfertū:e plimis q̄ placēt bonis vnuz p ceteris beniuolētia:dilectiōe z amore psequi:ipa me tūc magistra rez experien tia docuit. Nam ex illis oib vna Thie nensis meos affectus in se quertit:siue claritate sanguinis siue mor facilitate seu certe q̄ nil tam insertū nature q̄ di ligentē se diligere. Hāc erem̄ mee religi oni ōditissimā si negarit lingue:opa te stant:q̄q̄ se quoq; pter se observādis simā prebeat:quippe quā nō mō Vin centie:sed totius emilie necnon ligurie z(vt ita dixerim) Italie decus gliam z specimē fuisse regū pullegia apud nos deposita imperator pontificū testant. Verum p̄claras illustresq; psapias nō nunq̄ cerni datur:sed que stipitum ne bulositate maculent. De hac ro nihil non magnificum:nō glorioſum:nō in clytum legeris. Cūcti fere generis hu ius alūni ductores armor:seu iure pri

vel eqstri ordine clari. sepissime q̄q; co/
mites fuere. Nec vera loqnti pñtiū me/
moria simℓ z vetex monimēta testimo
nio desunt. Et q̄dē p plures h̄ pclax ge
nus ab athenis vrbe grecie florētissima
oppido agri vicētini nomē attulisse ac
tēpox successu sublata collisiōe vocabu
loq; corrupto: nec nō latino fmone ꝑse/
q̄nte vulgarē ab eodē nomen Thieneū
suscepisse volunt. Sedq; id nec vex nec
ipossibile facile affirmauerim: ad mihi
exploratissima ꝙuertor. Tris q̄ppe ger
manos (silētio pñis antiq̄oribꝫ) claros
eqstri atq; aurato ordine extitisse Vin/
centiū Marcū z Heliodātiaz: scripture
veteres astruunt Inclyto martyri chri
Vincētio i thienax oppido: basilicā cū
iurepatronat⁹ isti fundarūt. q̄ pñti q̄q;
tēpestate clar⁹ miles ac doctor Leonar
dus necnō celeberrim⁹ iuris interpres
Aloisi⁹ frēsq; portunk. Sed ne volu/
men cogamur effi-exe: Vincētij ac me/
liorātie gen⁹ trimio ꝙ ñtis est ope/
ris ex pte retigisse suffecerit. Hic gene/
rosus eqs Vincēti⁹ duo clara sidera ge
nerauit: Marcū. s. auratū militē z Si
monē pex nō militē solū: sz oi q̄z bū/
no iure doctissimū. Js sub dñis scalige
ris tāta gl'ia: tāta autoritate: tāta veni
q̄ potētia claruit vt mastinū veronēsiū
pncipē eliminatū pncipatu a fratre de
genere: pxijs viribꝫ ad pditū iā iperiū
reuocarit. q̄ mot⁹ facinore Mastin⁹ to
tius iperij vices eidē ꝙtulerit. Hui⁹ so
bolē si pcurrere veli mihi girl⁹ tps abi/
bit q̄ gestax rex gl'iosa facinora. Hic
nāq; maxim⁹ ille iurisco sult⁹ Vgucio
pdix. q̄ ꝑtuz pbitate romā accit⁹ pmū
sacri palacij auditor effect⁹. dehic ꝙ ro
te: z tādē ad hispaniax regē legat⁹ cū ge
starū rex gl'ia clar⁹ euasisset pileo dona
tus: in ipo regressu vita funct⁹ est. Hic
q̄z Joānes ille cognōēto taur⁹ Vgu
tionis german⁹ iurisco sult⁹ acerrimus
z vir p cūcta laudabil'. Hic a rege Ka
rolo neapolim ꝙsiliari⁹ accersit⁹: pmuz
q̄dē ē militari gl'ia i solēni triūpho nec
nō multis oppidis ciuitatibꝫq; donat⁹
Dehinc ꝙ adoptat⁹ i regē z filiū regi
ne pānonie: sed negat⁹ a ꝑpo partheno

pen denuo petēs: necdū pubescentē La
dislaū Karoli filiū: quē dominādi libi
dine apō gaietā mat' relegarat: suo cōsi
lio suoq; fretū suffragio sedib⁹ z regno
paternis (illa negāte) restituit: a q̄ pro/
gatiuis innumerꝫ decorat⁹: z vicerex i
expeditōez ꝺ tuscos rege ꝑperāre delect⁹
est. Dehic q̄z post regꝫ iteritū Dedio/
lanū p ꝑtutū comitē cū maxia gl'ia de/
duct⁹ Philippi marie ducis tutor z gu
bernator fauste z ꝑgl'iose fuit. Ac tā/
dē lōgo senio fatigat⁹: plen⁹ diex pleni
or gl'ie: plēissim⁹ meritoq; dulcē pñiaz re
uisens: postea q̄ i cenobio sctē corone p
dicatoq; ordis sacellū pfecit: qđ apl'orū
inscribik. auroq; vestiuit sūptu magni/
fico vniuersam ciuitatē suffusaz lachry
mis derelinq̄ns in ea quā fabrefecerat
basilica tumulat⁹: suo cū nepote Mar
co reqeuit: saluatorē expectās z aduētū
gl'ie magni dei. Hic q̄ orb̄ impiū z im/
mortales laudes meruisse videbak (mō
lectio me vera docuerit) rei familiarꝫ z
pbitatis sue filios tris heredes potissi/
mū reliq̄t: Valeranū armox imperatorē:
a q̄ hi q̄x pauloante meminim⁹ Alloui
sius frēsq; pdiere: necnō Odoardū iu/
risco sultū. ex q̄ Vgutio Lōraduscq; Si
monē q̄z iurꝫ ibūani doctissimū: q̄ cele/
bri pho Baietano auctor vite fuit: cui⁹
doctrinis magē sū ex pte nutrit⁹. Quip
pe qm̄ pclara volumia i libx physicorū
necnō i libx de aia: de celo q̄z z mōo: z i
libx metheoroq; z multa gñis eiusdē po
sterꝫ legēda reliq̄t. Gregorio q̄z z Rob
to ductoribꝫ armox fribuscq; vite mun⁹
is ꝙtulit. Cūcta nihilomin⁹ post babē/
da sūt clara facinora: qm̄ i clementē ois
nra ꝑgit ozo. Hic nāq; generosus eqs
meliorātia sat⁹ gl'iosissimū militē Jaco
bū Thieneū generauit: cui⁹ eximia ꝑ/
bitatē necnō excellētia singl'arē z imor
tale dec⁹ ꝑbo vnico exꝑssisse velim. To
ti⁹ q̄ppe ciuitatꝫ voto hūc illustrissimo
Venetoq; senatui Vincētie claues: ciui
tatūq; dedisse ānui z pēnes reddit⁹ au
rei mille testāt': qb̄ sua cū posteritate do
nat⁹ ē. Ab h̄ ḡttuor effluxere viri sideri
b⁹ clariores: q̄x plimi potuere mēinisse
marc⁹ suo gēitori cōgnōd⁹ i gl'ia comes

inclyt⁹ q̄nti·milesq; tuus Ludouice mi
truiq; germani Jacobi milit⁹ parēs. nec
nō illi⁹ q̄ reb⁹ humanis necdū matur⁹
excessis galeā iurisconsulti: elegātia cor
poris ingenij celebritate ꝛ sermōis fa
cundia pstantissimi. Js veluti singl'are
lubar generi rhieneo ꝓpetuū splendorē
attulit: dū pbitatis eius ornamēt; im
pulsus cesar: insigne iouis aquilā bicipi
tē ferre: epistolas candida cera (dec⁹ im
periale) cōsignare: efficere tabellios: et
eos q̄s illegitimos appellamus: legiti
mos ꝛ facultatū successores instituere:
plurimaq; id gen⁹ q̄nimo comitem eē
comitesq; nasci p eū posteros ꝓtulit. Se
cūdo loco Joānes emicuit eques ac iu
ris interpres: ex q̄ Leonardus miles do
ctorq; Jacob⁹ quoq; iunior eque miles
Tertio ꝓ Clemēs comes milesq; ex q̄
Antonius ac Joannes comites clarue
re. Postremo ꝓ Anton⁹ eques: ꝛ cele
bratissimus vtriusq; iuris interpres: a
q̄ Fräciscus comes milesq; vite p̄mor
dia sumpsit. Quid p'la? Defleret ꝛ abi
bit potl⁹ tps q̄ hui⁹ iclyte familie viros
p̄claros enumerasse ꝓtingat. Sz iā (vt
reor) q̄sq; pspicuū cernit q hui⁹ magni
fice ciuitat; ac tot⁹ Jtalie decus ꝛ glo
ria fuit ista pgenies. O gl'iosam et oī
laude efferendā ꝓaginem. O clarū et
summa veneratione psequendū sangui
nē. O vere nobiles viros. Nā si nobili
tas sanguinis ē antiquare diuitie: ani
ꝓ pbitas virtusq; q̄ntū sūt nobiles hi
quoꝝ ñ mō diuitie: verūetiaz nobilitas
antiqua pbak. ꝛ q̄ animi ꝓtutē heredi
tatis (vt ita dixerim) iure possederint.
Si nobiliores hi dicūt q̄ nobilib⁹ vene
rationi ꝛ obseruatiōi sūt: q̄d nisi nobi
lissimi hi qui p̄cipib⁹ magno p̄cio sēp
fuere? Eiusmodi profecto rhienēses cō
stat. Nā sub scalanis si nō Petr⁹ Joan
nes taur⁹ sub comite ꝓtutum: sub illu
strissimo quoq; Venetorum imꝑio Ja
cob⁹ floruit. Dū ista me cōtemplantem
rapuere solē ac lunam: clarūq; sidus ab
vtroq; deductū ꝓspexi. Nā te Ludoui
ce mi: gloria pbitasq; genitoris ꝛ aui
sanguinis claritas: affluētia diuitiarū
sumptuū magnificētia: numerosa, ꝛ cō
pra familia. sed longe ampli⁹ morū ve
nustas: ꝛ singl'aris clemētie ac benigni
tatis splēdor: acsi sola inter sidera extu
lere. Cui deus optim⁹ maxim⁹: necnō
estensis ac malatesteus sanguis ꝓtrē
nō minus ornata mor⁹ q̄ sanguīe cla
rā Adriana ꝓtulit. Accedit insup vtri
usq; splēdor⁹ gēnerosa soboles. Joā
nes Galeaz eque comes: corpis elegātia
simul ꝛ ani virtute donatus: qui cū oī
morum honestate et sanctimonia ac si
oportenti deo in religiōe famulet p̄pe
ditus ꝛ ornatus sit. Tanto studio vtu
tes oēs: p̄cipueq; studia litterar⁹ insequ
vt arridēte sibi vndiq; secūda fortuna: vo
luptates oēs ac vicia: q̄b⁹ affluere solet
effrenata iuuentus: calcasse videat. Et
nedum parentū: sed iuuētutis ac patrie
dec⁹ ꝛ honor nō modo mea verūetiam
omniū snia censeat. Quapropt me vo
bis tanta charitate deuinxistis vt nil
gratius duxerim. q̄ vestris affectib⁹ fa
cere satis. q̄bus ē quod valeo deuoui.
Cū ꝓ cuncta que retuli ꝛ multo plu
ra mirarer. p̄cipue ꝓ quantū tu tuaq;
coniunx: tuusq; natus diuinis ꝓbis ob
lectamini: q̄o vt pene cūcta vra locū
da colloq̄a de diuis sint reb⁹ ꝛ ē maxi
me si qua vigilātior⁹ sensum efflagitāt
forte me tua inclyta ꝓtus rogarit q of
ferre debuissem lectionē. s. euangelicā q̄
sese animus qua ocium tueret. ꝛ spirita
lib⁹ delitijs refociliat⁹: aduers⁹ vicia for
ti⁹ dimicaret. Tale pfecto aliq̄d me fa
ctur⁹ dū iclyta ciuitas Ferraria turbini
bus quateret: letali valitudine laborās
altissimo tota mente deuoueram. Hec
igit sponsioni: illius ꝓ religiose petiti
oni: necnon spūali solatio atq; honori
tuo volens cōsulere: tanta animi ꝓmpti
tudie: tanta mentis locūditate. tāto de
nieq; cordis iubilo id explēdū suscepi vt
tam ꝛ si grauissimū onus id sit: leuissi
mū duxerim. Diuina igit gr̄a suffragā
te manū vltimā laboribus inieci. Susci
pe igit comes inclyte paruitatis mee p
exiguū quidem: sed magno corde te ꝓpt
elaboratū opusculū: quod pampli⁹ ca
stigare ꝛ replere floribus q̄s pandere ma
luissem: si non me p̄ces amicoꝝ coegis

a ij

sent. Horsitq; ar plurimoz me obijcio (de inuidis loquor) q; prijs malis z bonis alienis rozqueri solet. sed si amicoz voris obtemperē: si quocz vos hac lectione pfecisse nouerim: quēadmodū z appeto z spero id mihi satz supcz gtulaboz

Valę felix

Incipit Argumētū in Aureā Rosā viri eruditissimi Magistri Siluestri de Prierio ordinis Predicatorum

Consuere diuini ybi pclamatores ac innumera fideliū chri multitudo scti euāgelij sē sum litteralem sym bolycucz pqrere: Utrorūcz igit votz p posse facere satz istitui: z Aureā Rosā q cētū circit latz folijs koster. z q lrat sensus odores mysticozūcz redoleat: ñ solū Predicatoz ordi: verūetiā Romāe curie tabula suffragāte cōem ducubrare. Quattuoz ār pribz siue tractatibz op' oē absoluā. Hoz pm' de sensibz erit diuinoz eloquoz: ac regłis exponēdi scpturas. Quia ei spūales sensus in infinitū excrescere atcz multiplicari possunt: ne i immēsū op' nr'm pficiscerer: id egi vt pmo tractatu suffragāte: necnō q̄rūdā euāgeliozq; dripta expositioe q̄scz vt rudis hmoi sensuū genera z aggscere et excogitare possit. Scōs yo rtalū euāgeliozq; expositionē: sp q̄dem litterale. sepe yo etiā Allegozicā z Anagogicā et Morale ptinet. Tertio yo loco qstiunculas. tū theologicas ac ptinētes. tū ēt morales: euāgelijs q̄dē impertinētes. sed tñ euāgelij doctoribz opportunas veluti q̄dibz vnū subijctā. Postrēo scōz euāgelia erūt pstrīgēda breuissime: his tm mō elucidatz: q difficiliozibz nodis cēnt iplicita. Ea yo p' antiq; doctrinā tāti laboris necessitas fuit vt oēs scōz expositiões vno loco cōgeste: elucidate: z pso nātes q̄tū licz habeāt. Scē yo romane ecclie oia dicēda cōmitto.

Explicit Argumētū.

Incipit Aurea Rosa.

Capitulū primū de regulis exponendi scripturas

Propter diuini sermōis pfūditatē q̄busdā regulis ad intellectū z expositionē euāgelioz opus est: qs adducit Jsiō. in lib. de summo bono. c. xx. q̄ claues scrāz scpturaz dicunt: eo q' p ipas ad intellectū eaz introducimur. Pria g regła est q' pter ynexionē capitis ad relīq membra: seu ad suū ppium corp' sacra scriptura q̄si sūo vno contextu z sub vna psona loq̄ns. mō loq̄t o vno mō de alio. Hui' exm hr Esa. lxj. c. Jnduit me dñs vestimēto salutz: z indumento iusticie circūdedit me. q̄si sponsū decoratū coronā. z q̄si sponsā ornatā monilibz suis. Mō ei ibi dr: q̄si spōsū: itelligit de capite. i. chro. z qō subdit: q̄si spōsā: itelligit de corpe chri spūali seu mystico. i. ecclia. Silr Can. j. cap. vbi. dr. Osculet me oscło oris sui: q; meliora sūt vbe. t. vino. Cū ei dr osculet me ybū ē spōse. i. ecclie frui cōsiderātz amplexu spōsi. i. chri. Cū yo subiūgit: q; meliora sūt ubera. ybū ē sponsi sponsā cōmēdātis. Ubi in talibz sic ynexis rōe pdicta dz prudens lector attēdere: q̄d capitli: z q̄d mēbrz cōueniat. Scda regła ē q' diuina scptura aliq̄n silr cū bonis cōmēdat malos: z cū mal' vitupat bonos. Et aliq̄n i eodē cōtextu exp'mit q̄d ad malos z q̄d ad bonos ptinet. Rō isti' regłe ē: q; corp' chri qō ē ecclia mlt'plr sumit p̄r: vtz ex his q̄ docet s. Tho. iij. q. viij. ar. iij. Cū ei corpus chri dicant creature rōnales: q̄ ei sūt vnite: siue sint boies siue āgeli: sīc mlt'plicit aliq̄ dicūt chro vnitī: ita mlt'plex

est eccl'ia z corp⁹ chr̄i. Vnīūk ār vt ibidē
dr aliq chro Prio p gl'iaz: vt sci q tā st i
pria. Scdo p charitatē: vt iusti q adhuc
st i via. Tertō p fidē vt fideles pcōres
Quarto aliq vnīūk: qr sūt i potētia vt
vniāk z ō fco aliqn vniēk: vt pdestinati q
tn adhuc nō credūt: sz credēt in futur.
Quito aliq vniūk qr pñt vniri z tn nūq
q̄ vniēk chro: vt q n credūt neq credēt
i postex. q̄uis ār qnq modis aliq chro
dicāk vniri: tn actual'r vniti nō st nisi q
vniūk aliq triū ꝓnor modor. Et sic tri
plex p̄t distingui corp⁹ chr̄i mysticū. s. glo
riosū vt sci q st i pria: z n gl'iosū. sz tn ve
rū vt st mēbra vnita p charitatē. z iterū
n gl'iosū neq vex sz fictū: vt mēbra vni
ta p solā fidē: q st mēbra mortua z arida
Verūtn vniti p solā fidē z vniti p fidē
z charitatē oēs st eccl'ia: si ꝓsiderēk mo
dus vniōis q ē p fidē: q vtrisq cōis ē: n
ār si ꝓsiderēk mod⁹ vniōis q ē p charita
tē. Sz qr ist mod⁹ vniōis p charitatē ē
nob icognit⁹. Hic ē q due tm dicūk esse
eccl'ie. s. triūphās: q ē vnitor p gl'iaz. z
militās q ē vnitor p fidē siue rales sint
vniti p charitatē siue n. Et iō eccl'ia mi
litās ꝓiet bonos z malos. vñ assīl'ak sa
gene missē i mari i q st bōi pisces cū mal'
añq ad lit⁹ trahak Mat. xiij. Et sīl'r as
sīl'ak agro i q cresc̄ūt cū tritico ēt zizāia
seu lolia. Matt. xiij. Hac ḡ rone aliqn
cū bōis ꝓmēdāk male cōmixti. vt Osee
xj. Puer isr̄l z dilexi eū. Aliqn ecōuerso
boni virtupank cū mal'. vt Esa. j. Log⁹
uit hos possest. su. z asi. pse. do. su. isr̄l ār
me n cog̃. z pl's me⁹ nō itellexit. Aliqn
ēt i eode ꝓtextu exp̄mik q̄d ad bonos et
q̄d ad malos ꝓtineat. sic Gañ. j. dr. Nig̃
sū sz formo. fi. hieru. sic tabnacl'a cedar
sic pelles salomōis. Verba ei ista st spō
se. i. eccl'ie q rone malor ꝓtor i ea dic
Nig̃ sū. sz rōe bonor subiūgit: sz formo
sa. Et qō subdik qsi p exēplo: sic tabna
cu. cedar: ad malos r̄ferk. Cedar ei fuit
fili⁹ hismael' vt hr̄ Gen. xxv. a q descēde
rūt saraceni. Mō ꝓo subdik sic pelles sa
lomōis r̄ferk ad bonos. Per salomonē
ei h itelligik ipe de⁹ fm expositores ca
thol'. z hebreos. Et iō pelles ei⁹ dicunk
pelles q̄b tabnaculū dñi opiebak: i q̄ bo
ni colebāt deū. Tertia regl'a ē q aliqn
sb eadē lr̄a accipik sens⁹ historie⁹ seu lr̄al'
z mystic⁹. Pro cui⁹ noticia sciēdū ē q st
cut ifra patebit. Aliqn vna lr̄a seu vn⁹
text⁹ hz duplicē sensū lr̄alē. Verbi gra:
dr. j. Para. c. xvij. z st ꝓba dī. Ego ero
illi i ꝓtez z ipe erit mihi i filiū. Iste em̄
text⁹ ad lr̄az itelligik ō salomōe filio dō
cui de⁹ fuit p̄ p adoptionē. z sīl'r ad lit
terā itelligak ō chro filio dī p nām. Et
q̄dē q itelligak ad lr̄am ō salomōe filio
dauid: ptz legēti ca. illō. Null⁹ em̄ nisi
stolid⁹ alik serie illi⁹ text⁹ accipiet. vñ z
ō salomōe ab oib⁹ hebreis lr̄al'r exponik
z sīl'r a catholicis. Mō ār ēt ad lr̄am itel
gik ō chro pho. Nā sic docz Aug. ꝑ Vi
cētiū donatistā: null⁹ sufficiēt p̄t ex ver
bis sacre scpture arguere z pbare nisi
sumat illa i sensu lr̄ali. Apl's ār ad He
bre. j. arguit ex pdict⁹ ꝓbis q chris fuit
maior angel'. Et qr sufficient supponik
pbare ꝓns ē q pdicta ꝓba accipiat i sen
su lr̄ali: cū ea dr ō chro ee dca. Sz ār lr̄a
lit exponak iste pass⁹ ō salomōe z ō chro
tn scda expositio. q̄. s. exponik de chro est
aliq mō spūal'r z mystica. i. fm q̄d ingn
tū salomō fuit figura chr̄i. z sic itelligē
da ē regl'a. Quarta regl'a ē q diuina
scpture aliqn i eadem ꝓpor serie de ge
nere trāsit ad speciē: z de toto ad ptē vel
ecōuerso. Nā Esa. xiij. pmo loq̄t ꝑ ba
bylonē spēal'r dicēs. On⁹ babylonis. z
trāsit stati ad loq̄ndū ō toto mōo gñali
ter dicens. A sūmitate celi dñs: z vasa
furor⁹ ei⁹ vt dispdat oēm terrā. Postea
itez regredik ad loq̄ndū ꝑ babylonē spe
cial'r dicēs. Ecce ego suscitabo sup vos
Medos: q argētū n q̄rāt ꝛc. Nā dari⁹
med⁹ cū Cyro nepote suo cepit babylo
niā: z Balthasar regē ei⁹ occidit. vt hr̄
Dañ. v. Quīta regula ē q diuina scrip
ptura aliqn ponit vnū tp̄s p alio. Hoc
ār q̄ttuor modis ꝓtigere solet. Vno mō
p synecdochē: qn̄ ps tp̄is p toto ponit
sicut dr chris triū dieb⁹ i sepulcro iacu
isse. z tn ꝓstat q ꝑma z vltima dies inte
gre nō fuerūt. Alio mō ꝓt mīutias tē
porīs: q in sacra scpture aliqn cōputan
tur aliqn ꝓ nō. z ꝓsequēter scpture lo
quens de aliq numero annor in diuer

sis locꝫ nō ponit p̄cise eūdē nūer ybiq; eo.s.q̄ p̄dicte minutie i vno loco cōputanf: nō i alio. Hoc āt freqnt ptz i libꝫ Regū: z Paral. Tertio mō ꝟtingit eo q̄ cōputatio annoꝝ incipit i vno loco a ꝑti termio: i alio a posteriori. sic Gen. xv. dictū fuit Abrae q̄ semē eius futurū erat pegrinū. cccc. ānis z tñ ō ista pegri natiōe seu mānsiōe i egypto ōr Exo. xij. q̄ fuit q̄drigēsimus z trigita annoꝝ. qz cō putatio huius maioris nūeri incipit a tē pore q̄ dictū fuit Abrae Gen. xij. Egre dere de terra tua ꝛc. Cōputatio āt mi noris icipit a natiuitate Isaac: q̄ fuit tri gesimo anno post egressū Abrae ō Arā Quarto mō ꝟtigit: eo q̄ diuina scꝑtura aliq̄n ō futuro loquit ꝑ modū ꝑteriti p pter certitudinē ꝓphetie z diuine ꝑscie: ex q̄ fit reuelatio ipi ꝓphe. Huius exēplū hz Luc. j. vbi brā ꝙgo volēs docere q̄ dñs dispderet iudeos supbos ō reg iudee: z dispgēdo ꝑ mōm hūliaret eos: z exal taret hūiles gētiles ch̄m credituros: ait loq̄ns i ꝑterito. Dispsit supbos mē re cor. sui. Deposuit potētes de sede ꝛc. Aduertēdū tñ ē: q̄ duplex est ꝓphetia. s. cōminatōis: z absolute ꝓnūciatōis. In ꝓma nō p̄dicit id q̄ deꝰ videt esse futn rū: seu id q̄ ē in ꝑscia ōi: sz id q̄ ē in or dine causaꝝ secūdaꝝ. In scōa ꝙo p̄dicit id q̄ deꝰ videt esse futuꝝ. Huius exēplū hz. ij. Reg. xx. vbi ōr q̄ Esaias p̄dixit Ezechie q̄ de illa egritudine moreret. Certū est āūt q̄ mors Ezechie erat in cauſ secūdis: qz illa egritudo erat mors talis z causa sufficiēs mortis: sed tñ nō erat in ꝑscientia dei: quia deus nō vide bat mortē ex illa ifirmitate futurā: alio q̄n deꝰ fuisset deceptꝰ: cū Ezechias fue rit ab illa egritudie libatꝰ. Que g̃ p̄dicunt ꝓmo mō nō euenīūt sp: vt ptz de p̄ dicta morte: z de subuersiōe niniue. Jone. iij. Jō i talib nō hz locū iste modus loq̄ndi de futuro actī eēt ꝑteritū: sed solū in his q̄ p̄dicunt scdo mō. qz talia infallibiliꝫ euenīūt. Sexta regula est: q̄ in sacra scriptura nō semp eodē ordine gesta scribunt z fiūt: sed aliq̄n ꝑ anticipatiōem posteriꝰ gesta ꝓus scribuntur Aliq̄n ꝙo ꝑ recapitulationē fit ecōuerso. s. ꝓus facta posteriꝰ scribunt. Exēm huiꝰ habek in Genesi. Nā Gen. x. ōr de filiꝭ Noe. Ab his diuise sūt insule gē tiū i regionib suis vnusq̄sq; ꝑm linguā suā. Et post i c. xj. ōr. Erat āūt terra la bij vniꝰ: z ꝑm onū eorundē. Ex q̄ ptz q̄ illud q̄d in ca. x. ōr de diuisiōe linguaꝝ: est dictū ꝑ anticipationē: cū in seqnti. s. in. xj. dicak q̄ terra erat vniꝰ labij. i. vni us lingue. Silr i Genesi post ꝗ Moyses in c. j. descripserat creationē celi z ter re z ornatū z distātia partiū mōi: stati in ca. sequēti. i. secūdo ōr. Iste sūt gene ratiōes celi z terre i die q̄ create sūt. Ex q̄ ptz q̄ h ōr ꝑ recapitulationē Septi ma regula est de diabolo z eiꝰ corpore. Si cut em̄ ōr btūs Greg. in q̄dā home lia. Certe iniq̄ oim diaboliꝰ caput est z huiꝰ capitis mēbra sūt oēs iniq̄. Jō ꝓpt ꝓnexionē capitis ad mēbra scꝑtura loq̄s de vno i eodē ꝓtextu transit ad lo q̄ndū de alio. sic Esa. xiiij. loq̄ns ō rege Babylonis q̄ erat diaboli mēbr: trāsit ad loq̄ndū de ꝓncipe demonū: cū subdit ibidē. Quō ceciditi lucifer de celo: q̄ mane oriebaris? Et similr Ezech. xx viij. loq̄ns de ꝓncipe tyri trāsit ad loquēdū de diabolo: cū subdit ibi. Tu sig naculū similitudinis plenꝰ sapia: ꝑfectꝰ decore: i deliciis paradisi dei fuisti. Quib igit his regul vl q̄busdā eaꝝ necesse est freqnt vti ad intellectū scri euāgelij: vt in ꝓcessu parebit.

Capitulū secūdū q̄ sacra scriptura habet plures sensus sub eadem littera

QSt autē rursus aduertēdū q̄ diuina scꝑtura ꝑplures habet sensus. Sensus q̄dē multis modis sumi ꝙsueuit. Sed tñ q̄ntū ad ꝓns ptinet ꝑ sensum accipi mus id q̄d mens q̄uis oratione seu ꝓpositiōe vel snīa audita vel lecta i semetipa cōcipit. Est g̃ sensus idē q̄d snīa: seu ꝙceptus mētis. Complexus: eo mō q̄ dicere ꝙsueimus q̄ oratio ꝑfecta ꝑfectū sensum i animo audito ris gñat. Habz g̃ diuina scꝑtura plures

De sensibus scripturaꝝ

sensus. qz ex oꝛone cadē audita mlte cō
cipiunt i alio sñie ꝛ ꝓpitates. Vñ beatus
Hiero. loq̄ns ō Apocalypsi ait. In lin
gul' ꝓbis multiplices latet intelligētie.
Hui⁹ aūt rōnē assignat doctoꝛ scūs tā
i ꝑma ꝑte. q. j. q̄ i q̄dlibet⁹ q̄dl'. vij. q. vj
Ex cui⁹ doctrina sciēdū ē q sacra scptu
ra ad h̄ est diuit⁹ oꝛdiata: vt p eā nobis
ꝓpitas mālfestet necaria ad salutē. Du
plicit aūt ꝑt aliq̄ ꝓpitas exp̄mi ꝛ manife
stari: ꝓbis. s. ꝛ reb: inq̄nt. ꝓba res ip̄as
ꝑcant: ꝛ vna res etiā ꝑt ē signū alteri⁹
rei. De⁹ aūt cū sit oim rez auctoꝛ: nō so
lū ꝓba sz etiā res ꝑt accōmodare. ad ꝑcā
dū vt vna sit i figurā alteri⁹. Vñ diui
na scptura ꝓpitatē nobis ꝛ p ꝓba mani
festat: qō ꝑtinet ad sensum lr̄alē. ꝛ etiaz
p res: qō ꝑtiet p spūalē. Sz forte dicez
aliq̄s q h̄ nō videt ꝙuenient fieri. Naz
diuina scptura oꝛdinat ad h̄: vt ꝓpitatez
cognoscam⁹. Hāc aūt. s. cognitōem ꝓ
patis facit nobis difficilē ista sensuū va
rietas: qz ꝙfundit ire intellectū. Ad h̄ respō
det sctūs Tho. q fm Aug. li. de doctri
na chr̄iana. De⁹ ad nr̄am vtilitatē sta
tuit vt ꝓpitas nob p scpturā cū aliquali
difficultate innotescat. Primo em̄ ex h̄
tollit fastidiū. qz difficultas attētionez
excitat: q̄ fastidiū expellit. Scō tollit
occasio supbiēdi ex h̄ q hō videt se veri
tatem aut nullo mō: aut cū difficultate
posse ꝑcipe. Et tertio ex h̄ fidei veritas
ab infideliū irrisiōe tuta ē ꝛ secura. Vñ
monet dñs Mat. vij. Nolite sctm̄ dare
canib⁹. Item ꝛtra p̄dicta arguit. Nam
si in diuina scptura esset ista sensuū mlt'
tiplicitas: essz nobis magna erroꝛis oc
casio. Quilibet em̄ posset diuine scptu
re assignare sensum p libito suo: ꝛ dice
re q ille est sensus spūsct⁹. Ad h̄ ōt san
ctus Tho. q fm Aug. li. ō doctri. chr̄i
stia. Nihil i diuina scptura tradit p sen
sum spūalē in aliq̄ loco: qō sit necessari
um ad salutē: qō nō tradat p lr̄alē i alio
Vñ nō p̄ōt quisq̄ ad libitum suū assi
gnare sensum spūalem. quia oportet q
talis sensus semp̄ habeat fūdamentum
in aliq̄ litterali: alioq̄n repudiat. Ite
Z: Naz fm p̄m̄ licz multa possim⁹ si
mul scire: tū nō possum⁹ sim̄l' nisi vnum
intelligere. Prophete g̃ q diuina verba
scribebāt: dū scribebāt nō intelligebāt
nisi vnū: ergo neq̄ exp̄mebant nisi vnū
quia voces ꝛ littere seu scripture sūt si
gna ꝙceptuū mētaliū ꝛ eisdē subordinā
tur. Ad h̄ rñdet q supꝛ q p̄ncipal' auctoꝛ
diuine scpture est spūsctūs: q omnia si
mul intelligit. sed ꝛ vsus hō p̄ōt duo si
mul intelligere q̄n vnū est figura alte
rius. sicut simul apꝛehēdim⁹ imaginē
ꝛ imaginatū. Prophete ergo simil' intel
ligebāt p̄ntia: ꝛ futura p p̄sentia signi
ficata. Vñ ꝛ btūs Hiero. ōt sup Osee.
q ꝓphete ita loquebant de p̄sentib⁹ q in
tendebāt futura significare. Imo sicut
innuit idē sctūs Tho. in q̄stio. de po. q.
liij. ar. j. nō ē inconueniēs q diuina ꝓtute
Moysi ꝛ alijs ꝓphetis fuerint reuelate
oēs ꝓpitates: qs nos de aliq̄ textu ꝙcipe
re possum⁹: ꝛ eas sub vna serie lr̄e fuisse
ab eisdē positas. Sed tū dato q aliq̄d
per ꝓba Moysi signifiçet q̄ Moyses
nō intellexit: stat q spūsctūs illud signi
ficauerit ꝛ exp̄sserit p Moysen. ꝛ sic de
alijs ꝓphetis. Ite ꝛtra: qz fm Augu.
sup Gen̄. ad lr̄am. Maioꝛ est scripture
autoꝛitas q̄ humani gener⁹ capacitas.
Sed sensus spūalis nulli⁹ est autoꝛita
tis cū ex eo nihil ꝓbari possit: vt dictuz
est. g̃ talis sensus nō ē sensus diuīe scri
pture. Ad h̄ dicit q sensus spūalis q̄n
tū est in se: est maxime autoꝛitatez. Sed
qz nos illū ex certitudie nō cognoscim⁹
ideo ex illo arguere nō possum⁹. Qz vo
illud nō cognoscim⁹ causa est: qz iste sen
sus est fm q vna res significat aliam p
quādam assimilatiōem. P̄ōt aūt vna
res assimilari diuerſ. sicut leo assimilat
chr̄o rōne foꝛtitudinis: ꝛ diabolo rōne
rapacitatez. Si g̃ aliq̄d dicat scptura de
leone. nō sum cert⁹ si de chr̄o loquit an
de diabolo. ꝛ nō possum inferre ꝛ ꝙclu
dere q talia sint dicta de chr̄o vel dia
bolo. Sic g̃ ꝑtz quō sacra eloquia plu
res ꝑtinent sensus: quod nulli sciētie hu
mane ꝙuenire ꝑt. Licz em̄ hō possit fin
gere aliquā similitudinē ad aliq̄d signi
ficādū: vt pote faciūt: tamē nō possunt
oꝛdinare sic res q vna res facta sit si
gnuz necessariū. i. infallibile fīde: sicut

ꝑt ve⁹. Qñ aũt alīq ꝑ silitudies fictas significank:q̄ solũ ad significandũ sunt facte:tal' significatio ꝓtinet solũ ad sensum lr̄alē:q̄ sol⁹ in scīētijs humanis inuenīt. Vñ ỏr brūs Greg. ij. moza. Sacra scꝑtura oēs scias arḡ doctrias ipo locutōis sue moze trāscēdit. qz vno eoḋēḡ fmone dum narrat gestū ꝓdit mysterium. Hec ille.

Capitulum tertiū q̄ omnes sensus scripture ad q̄ttuoꝛ r̄ducuntur.

RVrsus aũt scire opoꝛtz q̄ oēs sacre pagine sensus ad q̄ttuoꝛ reducunk:q̄ sũt Litteralis: Allegoꝛic⁹: Mozal': et Anagogic⁹. Dicīt aũt lr̄alis sensus eo q̄ ab ipa lr̄a seu ab ipis vocīb⁹ accipiak imediate eo mō q̄ infra dicet. Allegoꝛicus ꝓ ỏr ab allegoꝛia. Est aũt allegoꝛia tropus seu figura q̄ ỏr vnū z aliud significak. Hac vsus est Virgili⁹ cū ait Claudite iã riuos pueri sat prata bibere rũt. i. ponite fīnē carmīb⁹ z cātic⁹ vīis: qz satis dixistis z cātastī. Sīl'r saluatoꝛ Joā. iij. Respicite inqt regiōes qz albe sũt ad messem. i. ꝓpīi sũt dispositi z ꝑ pīnq vt ꝑ fidē q̄ crediturī sũt deo ꝙgregenk i hoꝛreū seu gremiū eccl'ie militāt̄ ac tandē etiã triūphātis: bonis opibus succedentīb⁹ fidei. Dicīt aũt allegoꝛia fm aliq̄s ab allon: qđ ē alienū: z logos fmo. vl' gore dicere. Vñ allegoꝛia q̄si alieniloquiū ỏr. Elegātes ꝓ iuersiones iterꝑtank: qz. s. vt dictū ē: aliđ ỏr z aliud ſcak. Qñ igīt ista allegoꝛia fit reb⁹: z ñ ꝓbis: ad sensum spūalē ꝓtinet q̄ allegoꝛic⁹ ỏr. Qñ aũt fit ꝓbis: ad litteralem. Sed de h̄ dicet diffuse in sequētibus.

Mozal' ꝓ ỏr: eo q̄ ad instructiones moꝛ trahak. Exēplū hui⁹ habet Joā. vij. vbi ỏr: Ambulabat ihesus i galileā. Nō em̄ volebat i iudeā ambulare. Jes⁹ em̄ iterꝑtak saluatoꝛ. z ſcat mozal'r euz q̄ se z alios q̄rit ad eternā salutē ꝓducere. Galilea ꝓ interꝑtak rota vel trāmigratio: z significat tribulatōes hui⁹ vite. Sed iudea q̄ interꝑtak glorificatio: significat adulatōes z applausus. Qui g̃ salutem q̄rit potius debet in galileaz q̄ in iudeam ꝓficīsci. quia vtilius est ei exꝛobꝛatoꝛes q̄ adulatoꝛes audīre.

Anagogic⁹ autez ỏr ab anagoge seu anagogia qđ idem est. Est aũt anagogia sermo de supnis ac sūmis reb⁹. Dicīk em̄ ab ana: qđ est sursum. z goge: qđ ē ductio. inde anagoge vl' anagogia sursum ductio vel sursuz ducens. Hui⁹ exemplū habet. z oīm aliox in hac dictione hierusalē: que fm sensum lr̄alē significat quādā ciuitatē q̄ fuit sedes regni in iudea. z fuit ꝑ Melchisedech fundata: z ꝑ salomonē dilatata z fortificata. z ꝑ Neemiaz reedificata. Sed mozaliter significat animā fidelē: fm quē sensum dicīk Esaie. lij. Cōsurge sede hierusalē z c̄. Allegoꝛice ꝓ significat ecclesiam militantē: fm quē sensum ỏr Apocalypsis. xxj. Vidi ciuitatē sanctā hierusalē nouā descēdentē de celo sicut spōsam ornatā viro suo. Anagogice ꝓ significat eccl'iam triūphantē: fm quem sensum ỏr Gal'. iij. Illa que sursum est hierusalē est libera: que ē mater nostra. Et sicut exemplū positū est in vna dictione: ita poni pōt in vna oꝛone. Vnō cū ỏr i psal. Lauda hierusalē dñm: lauda deū tuū sion. Quoniā ꝙfortauit seras poꝛtarū z c̄. quattuoꝛ modis exponi potest. Notandū est tamē q̄ cū aliquid tradīk nobis de futura vita īmediate ꝑ voces: tam illud nō pertinet ad sensum anagogicū: sed litteralē. Eū ꝓ per res tradīk: tūc ad anagogicum ꝓtinet. Cū igīk quattuoꝛ sint sensus: Litteralis est fm q̄ ꝑ voces aliq̄d gestum/ seu aliqua veritas exꝑimīk ꝓꝛie vl' metaphoꝛice. Anagogic⁹ ꝓ qñ per res significak aliquid in patria sperandum. Allegoꝛic⁹ ꝓ fm q̄ ꝑ res significak aliquid in noua lege credendū. Mozalis aũt fm q̄ ꝑ res significak aliquid operandū. Vnde de hoc extant versus tales. Littera gesta docet: quid credas allegoꝛia. Mozalis quid agas: q̄ tendas anagogia. Ad hos q̄ttuoꝛ sensus pertinēt oēs sensus de qb⁹ mētio fit i doctri

na sanctoꝝ. Vnde cū ọ̈t Augustinus i libro de vtilitate credendi ꝙ scꝑtura q̄ testamentū verus vocaꝫ quadrifariam tradiꝫ .s. ſm historiam: ꝫ etymologiā: ſm analogiā:ꝛ ſm allegoriā. Tres pri/mi sensus .s. historia: etymologia ꝛ analogia ptinēt ad litteralē. Hā historia ē (vt ipemet Aug. exponit) qñ aliq̄d simpliciter proponiꝫ. vt Deut. xxiiij. Si acceperit hō vxorem:ꝛ odio habuerit eā. ꝛ non inuenerit gratiā ante oculos eiꝰ propter aliquam feditatē: scriberꝫ libel/lum repudij:ꝛ dabit in manu illiꝰ: ꝛ dimittet eā de domo sua. Etymologia āt est cum causa dicti assignaꝫ. sicut Mat thei. xvij. assignaꝫ causa quare Moy/ses permisit libellū repudij:cuz ọ̈r. Ad duriciam cordis vestri ꝛc. id est ideo p/misit Moyses vt possitꝫ repudiare vxo res:non quia sit licitum:sed propter du riciam vestri cordis. ne malū grandius id est vxoricidiū ꝓpetraretꝫ. Analogia ꝫo est:cū veritas vnius scripture oñdiꝫ alti nō repugnare. Sic Actꝫ. ix. dicitur ꝙ comites Pauli erant audientes q̄dē vocem:neminē aūt videntes. Sed in se quētib⁹. id est cap. xxij. dicitur. Et qui mecū erant lumē quidem videbant: sed vocem non audiebant. Ecce repugnan tia apparentē:que tamen tolliꝫ:cū sub iungit Paulus: Etus qui loq̄bar mey cū. s. audierunt q̄dem vocē meam cum dicerē: Domine q̄d me vis facere? Sz non audierunt vocem christi dicentis. Saule saule q̄d me psequeris? Vel cer te huius exēplū habeꝫ conuenienti⁹ ad Rom. x. vbi apl's ostendit ꝙ illud ꝫbū Esa. Inuentus sum ꝛc. nō repugnat p missiōib⁹ factis patriarchis dices. Nū quid repulit dominus populū suū? abʒ sit. Nam ꝛ ego israelita ꝛc. Et deinde adducit aliam scripturam p quā facit cōcordiā. quia scilicet licet sint aliq̄ iu/deoꝝ repulsi:ramen reliquie saluate sūt vt patet ibi. Porro in p̄dictꝫ ꝫbis Au gustinus p allegoriā tres reliquos sen/sus:qui sūt spirituales accipit. Sensus etiā parabolicus ad litteralē ptinet: vt patebit. Tropologicꝰ ꝫo sensus idē est quod moralis. Et dicitur a tropos con uersio:quia scilicet ad conuersionem et informationem morum pertineat. Ex oñib⁹ aūt in hoc capitulo dictꝫ talem possumus diuisionem colligere. Sen/sus em̄ sacre scripture est duplex scilicet Spiritualis et litteralis. Spiritualis est triplex:scilicet Allegoricus: Anago gicus:et Moralis. Sed litteralis ē du plex .s. Improprius: vt parabolicꝰ quo per voces aliq̄d significaꝫ figuratiue ꝛ metaphorice. ꝛ Proprius: q̄ aliq̄d per voces significatur ꝓpe. Et iste .s. pro/prius est triplex .s. Historicus: Etymo logicus:ꝛ Anagogicꝰ: Eturiꝰ histori cus est tammultiplex q̄ꝫ multiplices sꝫ veritates que possunt littere adaptari: salua circūstantia eius: vt in sequentib⁹ patebit.

Capitulū quartū quis sensꝰ sit litteralis.

Ad maiorē autem predi ctorum euidentiā oportz di ligenter discutere quis ꝓprie dicatur sensus litteralis. Est em̄ in hoc non mediocris inꝰ peritos cō certatio. Quidam ergo dicūt: ꝙ sensus litteralis est ſm quē aliqua historia nar ratur ad litteram. Confirmāt autē di/ctum suum: quia hoc videꝫ innuere be/atꝰ Gregorius in .xij. moraliū: q̄ de sen/su litterali loquens: ait. Dū narrat ge/stū: prodit mysteriū. Et similiꝫ idē ha/beꝫ in predictis versib⁹. s. Littera gesta docet. Sed ista opinio est valde irrōna bilis: quia ex ea seq̄ꝫ ꝙ sola historialia i diuina scriptura haberēt sensum litte/ralem. ꝛ consequēter doctrinalia seu sa/pientialia: cuiusmodi sūt parabole: sapia ecclīastes: ecclīasticus: ꝛ oēs epistole be ati Pauli carerēt sensu litterali: ꝛ conse quēter omni alto sensu: cū spūalis super litali fundeꝫ. Idē etiā sequiꝫ de oib⁹ li/bris ꝓpheraꝝ. Motiuū aūt istoꝝ inua/lidū ē. Hā tā Gregoriꝰ q̄ꝫ metrista: per rem gestam accipiūt rem veram: que so

lum ad significandū nō est ficta: sed ē a deo vel ab aliq̄ creatura ad aliū finez affecta. Quidā ẏo alij dicūt q̄ sensus q̄dem litteralis ē fm quē voces significāt res immediate: sed tn̄ nō omnis sensus litteralis ē talis. Nā sūt q̄dā in diuina scptura tradita: q̄ si acciptank fm q̄ voces immediate significāt res: sunt falsa. vt ptz in locutiōib⁹ parabolicis. vt puta Danielis. viij. vbi dr. q̄ hircus caprarū ab occidente cū impetu ferebak: bñs cornu insigne inter oculos. z cōtriuit cornua arietis stantis añ paludem. Hoc em̄ nunq̄z vez fuit sicut sonāt verba Sed hircus ille fuit regnū grecoz. Et cornu el⁹ fuit Alexander magnus pmus eiusdē regni rex. Ido dicūt isti q̄ oportz supaddere z dicere q̄ sens⁹ litteralis est ille quē autor intendit: q̄ autor inquūt deus ē. Sed ista opinio q̄uis sit cuiusdā magni viri: z tā latine q̄z bralce docti: tn̄ stare n̄ pōt. z arguo sic. Si sensus litteralis est quē intendit deus: aut ē ille quē intēdit immediate per voces: aut quē intendit mediantib⁹ rebus. Si dicas pmum. sic vera ē opinio quā negasti. s. q̄ ois sensus litteralis est qui imediate per voces accipit. Si ẏo dicas scōm: sic seq̄t q̄ ois sensus spūal' sit litteralis cū ois talis sit mediantib⁹ reb⁹ intent⁹ a deo. Nō g̃ ē ista opinio vera neq̄z motiuū el⁹ ē efficax: vt patebit. Dico g̃ q̄ sensus litteralis ē ille: quē autor scpture intendit immediate p voces: z quē intellect⁹ prudentz vt sic imediate concipit. auditis vocib⁹ dū pferūtur: aut visis dū scripte legunt. Hoc āt ē rōne suadeo z auctoritate pbak. Rōe sic. Suppono ei pmo q̄ ois sensus sacre scpture sit l̄ralis vl' spūalis. Scōo q̄ l̄ralis est pm⁹ añ oēs: cū fm scrōs sit fundamentū oim alioz. Tūc sic. Ista opinio quā seqmur nō habet instantiā neq̄z falsitatē: nisi in pabolice traditis. Sed in talib⁹ nō habet falsitatē. Nam prudēs audiēs aliquā parabolā vel fictam similitudinē: vt est p̄dicta recitata de hirco aut pcipit pmo aliq̄d significatū p tales voces ppe aut nō: Si pmū: seq̄t q̄ pmus conceptus seu sensus a diuina scriptura sumpt⁹ sit falsus. et tn̄ est sensus litteralis: vt ptz ex vtroq̄ p̄suppositō. Nihil em̄ ppe significarum p tales voces pōt cōcipi: qō sit vez. Etsi dicatur q̄ sensus litteralis nō est pm⁹ simplicit sed inter veros: tn̄ non est pbabile q̄ aliq̄ sit scriptura que pma fronte habeat apud prudentes sensū falsū aliquē: nullū aūt verū: cū hoc videak repugnare fini ꝓpter quē tradita est. Si autē scōm: habeo intentū. s. q̄ aliq̄d pōt immediate p voces concipi: quod per ipas voces non significatur ppe. Unde dico q̄ audiens pdicta nō concipit p intellectum q̄ fuerit q̄dā hircus vnū tm̄mō habens cornu in fronte: sed hoc imaginak tm̄. z per intellectū concipit aliquid scatum p ista in speciali vel saltē in generali: intelligendo q̄ talia nō sūt res sed rerum signa. Et q̄uis forte aliquis rudis ita cōciperet. tamen cōiter homines assueti scripturis ñ sic cōciperēt aliq̄d significatum per talia immediate. Et h̄ sufficit ad hoc q̄ talis ꝓcept⁹ dicak immediate sumpt⁹ a vocib⁹ quia. s. docti cōiter immediate sic concipiūt per intellectum: q̄uis p phantasiā imaginēk ppa vocū significata: puta hircum vnic⁹ cornu tm̄. Probak etiā auctoritate. Nam doctor sanctus quodlib. viij. q. vj. ar. ij. sic dicit expresse. Et similit. j. q. j. ar. vltimo. Et similik idem tenet mgr Nicol. de Lyra in pmo suo prologo sup diuina scriptura. Ad motiuū aūt oppositē opinionis dico: q̄ p voces duplicik significak aliq̄d immediate. vno mō ppe: alio modo trāsumptiue seu metaphorice: sicut risus dcat actū ridēdi proprie: z metaphorice pulcritudinē seu decorem: vt floritionē prati. Et similik hircus ꝓprie significat aial brutū tale. Sz metaphorice significat regnū grecoz qō fuit magne lasciuie: pcipue i suo pmo rege Alexandro. Dico g̃ q̄ parabolice tradita i diuinis libris ita sumank q̄ ad significata immediata z ꝓpria vocuz cōtinēt falsitatē. Modo nullus est qui ita cōcipiat nisi stolidus. sicut cum dr: pratū ridet: nō cōcipimus q̄ pratum habeat os z more boiz rideat: sz q̄ floribz z viridi

tate sua decoret. Istā solutionē expressse innuit sctūs Tho. i locis allegatis. Sed ꝯ ista arguo sic. Si sensus paboli cus iō ītalis est: quia metaphorice ꝓ voces significat ꝓter aliquā ꝓuenientiaz metaphorici significati ad ꝓpriū: sequit ꝙ omnis sensus spiritualis eadē ratiōe erit litteralis. Sicut em̄ ħ nomē hierusalem ꝓprie significat materialē ciuitatem in qua chr̄s est realiter t corporaliter īmolat⁹: t in qua apli spūsctm̄ ꝑfor ma ignis susceperūt. ita metaphorice significat ecclīam militantē: in q̄ īmolat chr̄s i sacrō. t triūphātē. in q̄ scti inebriant ab vbertate diuini amoris. Ad hec rñdet ſm mētē doctoris scti sic. Res em̄ sūt i duplici differētia. Quedā em̄ sunt vere res seu fuerūt: t ꝓducte sūt ad suos fines ꝓprios: vt Ismael t Isaac filij vere fuerūt Abrae. Quedā ꝙ sūt seu fuerūt res nō vere ꝓducte ad ꝓpriū fīnē sed ficte. vel ꝓducte solū ad significādū t nō ad aliquē fīnē eis ꝓpriū. Sicut ea q̄ dr Daniel de hirco capraꝝ vbi s. In ꝓmis g̃ ois sensus sumpt⁹ iuxta significatū secūdariū vocū ē sensus spūalis: eo ꝙ ꝑcedat vn⁹ alt⁹ sensus seu intellectualis ꝛcept⁹: sumpt⁹ ſm ꝓpria vocuz significata: nō aūt in scīs: ꝓter oppositā rōnē. Sed rursus arguo ꝙ ista ñ sint bñ dicta. Nā sicut habet Mat. xxj chr̄s ex bethania in hierusalē q̄daz mane ad ꝑdicandū ꝓficiscens esurīt: t accessit ad arborē fici: si forte in ea aliq̄s fruct⁹ inueniret. Et tñ sicut dr Mar. xj nō erat tēpus in q̄ talis arbor posſz aut deberet habere sua poma. Cūq̄z ea plenam folīs/ t fructib⁹ vacuā inuenisset maledixit ei dicens. Nunq̄ ex te nascatur fructus in sempiternū. Certū est āt ꝙ oīa ista vere t nō ficte gesta fuerunt: qz fuit vera esuries. verus accessus: vera arbor: vera maledictio: t vera arefactio ſm doctrinā sanctoꝝ. Et nihilominus sensus litteralis nō sumit ħ ſm ꝓpria vocū significata: ſz ſm secūdaria. Nā oēs scti t nō scti hūc passuz ītalit exponūt de synagoga iudeoꝝ. Ad quam chr̄s esuriēs: seu desideras ei⁹ salutē: fructus bonoꝝ opeꝝ q̄siturus aduenit. Sz eam folīs ꝙ boꝝ refertam: t fructib⁹ bonoꝝ opeꝝ vacuam inueniēs maledictiōni subiecit: t arefacta est. i. dissipata: et vbiq̄z terraꝝ longe lateq̄z dispersa. Jnconueniēter ꝙ dictum est ꝙ in veris rebus nunq̄z litteralis sensus penes secūdaria significata accipiēdus est. Ad ħ dico ꝙ argumentū ꝓcedit ex incōsideratiōe eoꝝ q̄ dixim⁹. Licz em̄ ista fuerint vere res: nō tñ fuerūt ad ꝓprios fines facte: sed solū ad significandū. Illa enim chr̄i esuries nō fuit naturalis ſm Nicolaū de Lyr. Ejn t sctūs Tho. sup Matheū dr ꝙ esurīt qñ voluit. Jn sero em̄ fuerat hospitat⁹ in domo nobilissime t ditissime matrone Marthe. Et qñ esurīt erat valde mane. Jdeo esuries illa nō fuit causata ad ꝓpriū fīnē esuriei. puta vt ꝑ assumptionē cibi restaurek deperditum: sed ad significandū desiderium chr̄i ꝓ salute iudeoꝝ. Simil'r illa q̄stio fructuū nō fuit ad ꝓpriū fīnez: puta ad inueniēdū: quia tēp⁹ nō erat illoꝝ fructuū: nisi forte quis dicat ꝙ ignorabat chr̄s qđ nō ignorabat rustic⁹ colon⁹. s. ficum ante pascha ꝑuari fructib⁹. Similiter etiā illa maledictio t arefactiō fuerunt ad significandū maledictionē et dispersionē iudeoꝝ t nō arboris: q̄ non erat in culpa. Nō aūt dixim⁹ nos in oībus veris reb⁹ litteraleꝝ sensum esse ſm ꝓpria vocū significata: sed in omīb⁹ veris t ad ꝓpriū fīnē ꝓductis. Sec⁹ in rebus fictis: aut in veris: sed tñ solū ad significandū factis.

Capitulū quintū de sensu allegorico specialiter.

Rursus expedit nobis circa allegoricū sensum spāliter īsistere: vt plenius agnoscak. Est em̄ de ħ etiā nō parua q̄stio plerūq̄z. Sciendū est ꝙ ꝙ allegoria de q̄ supra dixim⁹ ꝙ est figura q̄ aliud dicit t aliō significat: in multas species diuidit: Ex qb⁹ septem eminēt: q̄ sunt Jronia: Antiphrasis: Enigma: Charietismos: Paremia: Sarcasmos: t

Antísmos. Ironía est figura p contra/
riū oñdens qđ conak.i. qđ appetik z de/
sideraķ. vt cū ąs sic laudat vt vitupare
ītelligaķ: ex ꝑbis ądē laudē significans
sed ex circūstantijs vitupationem. sicut
Mar. xv. dicebak chīo. Aue rex iudeo/
rū. Et ōr ab iron qđ est ꝛtrariū: z ono/
ma: qđ est nomen seu nota mētis. Facit
ei ꝓnunciationē mēti ꝛtrariā. Vlk ꝛz ali
os ōr ab iron: qđ est eleuatio: eo ꝙ cū q̄/
dā vocis eleuatione fiat. Vñ et a Tul/
lio ōr exclamatio. Antiphrasis āt ē ser/
mo ecōtrario intelligend⁹: sic̄ lucus a lu
cēdo ōr: cū sit tenebrosus. z parce a par
cēdo ꝙ nulli parcant. z manes q̄si mi/
tes: cū sint terribiles. Et differt ab iro/
nia ꝛz aliq̄s: qz fit ī vnica dictiōe: sic̄ iro
nia ī oꝛone: ꝛm alios ꝓ: qz ironia sola ꝓ
nunciatōe indicat qđ cupit intelligi: vt
cū male agēti ōr: bene operaris. Anti/
phrasis aūt ñ ꝓnunciatione: sed voce ꝓ/
nunciantis fcat ꝛtrariū. Nam cōponi
tur ex anti quod ē ꝛtra: z phrasis locu/
tio. Enigma ꝓ ē obscura ſnia ꝓ occul
tam rez ſimilitudinē. sic̄ dixit Sanson
Judic̄. xliij. de comedente. i. leone: exi/
uit cib⁹. i. fauus mellis: in leonis oze p⁹
ei⁹ morte ab apib⁹ cōgest⁹. Jtē enigma
ē: cū dicik: mater me genuit: eadez mor
gignik ex me: cum ſignificek aquā ī gla
ciem ꝛuerti: z rursum ex eadē effluere.
Dicik āt ꝛm aliq̄s ab e. quod est extra:
z nigmos: quod est liquidū seu manife
stū eo ꝙ enigma sit qđ imanifestū: seu ñ
patens: nisi difficulter. Scōz alios aūt
ōr ab en qđ ē in: z nigma quod est ima
go: quasi ſnia in imagine seu obscuritā
te posita. Sed Charietismos ē tropus
seu figura quo dura z aspera dictu gra
ti⁹ z miti⁹ ꝓferunk. sic̄ cū aliquē z spuri/
um z filium sacerdotis asserere volētes
dicim⁹: hic est de stirpe Aaron. Et sik
Gen. xxix. cum Jacob seruisset p ſna di
lecta Rachel septem annis. et nocte p
dolum dormisset cum Lia: dixit socero
Quare imposuisti mihi: id ē q̄re me de
cepisti. Vñ lenissimo ꝓbo grauissimā
quā patiebak exp̄ssit iniuriam. Et ōr a
charis qđ est grā: z mos moꝛis: q̄si gra
tiosus mos z vrbanitaꝛ plen⁹. Paroe
mia āt est accōmodatū reb⁹ tēpoꝛib⁹ q̄
puerbiū. Reb⁹ ądē vt Act. ix. Dux est
tibi ꝛtra stimulu calcitrare. i. foꝛtioꝛi
te resistere. Tempoꝛib⁹ ꝓ: vt lupus est
in fabula. i. tace. Vnde dicik: Lup⁹ est
in fabula: cum ąs in media locutiōe ta/
cet. Sicut em̄ dicit btūs Amb. in hexa
meron. Lup⁹ si poꝛ hominē viderit: vo
cem aufert. Hui⁹ rōnē assignāt qđam
naturales: eo ꝙ lupus tanq̄ anial vene
nosum aerem inficit: qui attract⁹ ab ho
mine ad vocales arterias igredik z foꝛ
mande vocis virtutem eripit. Oꝛ si ho
mo ꝓ poꝛ viderit lupum: naturaliꝛ ꝓfoꝛta
tur adeo vt infici nequeat. Hic tropus
adeo late ptz vt liber Salomonis quē
nos parabolas appellam⁹: apō grecos
ex eo nomē sumat. Et dicitur ꝛm aliq̄s
parocinia: scribētes a para qđ est iuxta
z cinīū qđ est modul⁹ seu cant⁹ q̄si accō
modatū puerbiuz ꝛm res vel tēpoꝛa: eo
mō quo bene z accōmodate loq̄ntes cō
sueuimus dicere bene cecinisse. Sed ta
men cum sit dictio greca: z scribaķ pari
mia quod interp̄taķ puerbiū: talem re/
uera nō recipit etymologiam. Sarcos/
mos aūt est irrisio plena odio: atq̄ ho/
stilis: auxiliāte mō dicendi significata.
pōt etiā interp̄tari locus cū amaritudi
ne: vt Mat. xxij. Alios saluos fecit: sei
psum nō pōt saluum facere. Si rex ſſra
el est ⁊c. Dicik autē ꝛm ąđam a sarcon
qđ est coꝛrosio: z mos moꝛis: quasi mos
coꝛrosiuus. Poꝛro Antismos est figu/
ra q̄ qđ faceta vrbanitate expolik: vt cū
dixit Saul. j. Regū. xx. Fili mulieꝛz vl
tro virū rapietis. i. fili meretricis. Et si
militer cū vulgo dicik: fili mulieris bas
ſlate. Et ōr ab antos qđ est flos: z mos
Jnde antismos trop⁹ floꝛide seu vrba/
ne ꝓtulis. Cum igik multe z varie sint
allegoꝛice spēs: oꝛtet rursus sciri q tri/
bus modis allegoꝛice significaķ ꝛm ve
nerabilē Bedā. s. reb⁹ tm. ꝓbis tm. z re
bus ac ꝑbis simł. Exēplū ꝓmi habek in
duob⁹ filijs Abꝛae: per ąs iuxta doctri
nam apostoli ad Gał. iij. duo testamē/
ta. s. vet⁹ z nouū allegoꝛice signifikank
Exemplū ꝓ secundi Esa. xj. vbi dicik
Egredick ꝑga de radice Jesse: z flos de

radice eiꝰ ascēdet. Et sīr Joā. xiij. Respicite regiones ꝛc. Exemplū ꝓo tertio habek i chri venditōe: q̄ significak factꝫ in venditione Joseph Gen. xxxvij. ꝛ verbis i Zach. xj. vbi dr. Appenderūt mercedē meā trigita argēteis. Cū g̃ dicimꝰ sensū diuine scripture allegoricū dici ab allegoria: nō loquimur de allegoria facta ꝓ ꝓba immediate. Talis ei in oi sua specie ptinet ad sensū litteralē: siue illo mō significek aliq̄d historialiter gestū: siue ptinēs ad fidēvl mores: aut ad futuram felicitatē. Sed tūc ꝓ allegoriā intelligimꝰ eā q̄ fit reb⁹ tm̄ immediate. Et sic ptz q̄s sensus sit dicendus allegoricus. Quia ꝓo sensꝰ moralis ꝛ anagogicus ñ hñt speciales difficultates: de his nihil spēaliter dicendū putamꝰ.

Cap. sextū q in eadez littera sūt plures sensus lrales.

Dostꝫ vidimus quot ꝛ qui sūt diuine scripture sensus restat vna difficultas enucleanda: An. s. diuina scꝓtura sb eadem littera continere possit mltos sensus litterales historicos. De hoc em̄ viri magni nonunc̄ dissentiūt. Et omissis alijs: etiā eorum qui sequunk doctrinā sancti Tho. q̄dam tenent ptē affirmatiuā. q̄dā ꝓo negatiuam. Et scōam tenentes ptem mouenk ex ꝓbis eiusdez sācti Tho. Nam ipe in ꝑma ptē. q. j. ar. vl. querit: vtz sacra doctria sub vna littera habeat plures sensus. s. litteralem: allegoricum ꝛc. Et primo loco arguit q̄ non sic. Multiplicitas inquit sensuū in vna scriptura parit cōfusionē ꝛ deceptionē. ꝛ tollit arguendi firmitatē. Sñ ex multiplicib⁹ ꝓpositionib⁹ non ꝓcedit argumentatio: sed ꝑm hoc alique fallacie assignank. Sacra aūt scꝓtura debet eē efficax ad ostendendū veritatē absq̄ omni fallacia. Nō ergo debēt in ea sub vna littera plures sensus tradi. Ecce argumētū sancti Tho. Seq̄k rñsio eiusdē Ad ꝑmū inq̄t dicendū q̄ multiplicitas horꝫ sensuū non facit equiuocatiōez aut aliā spēm multiplicitatis: q̄ sensꝰ iste ñ multiplicank ꝓpr̄ h̄ q̄ vna vox multa significet. sed q̄ ipe res significate ꝑ voces alias rez possunt eē signa. Et ita ēt nulla confusio sequit in sacra scriptura cū oēs sensus fundenk sup vnū. s. lrālē. ex q̄ solo ꝑt trahi argumētū. Hec s. Tho. i forma. Ex q̄b⁹ arguūt q̄dā sic. Si sensus multiplicarenk in scꝓtura ex hoc q̄ vna vox multa significat in diuia scꝓtura eēt aliq̄ mltiplicitas. Sed sī sub eadē lra sūt plres sensus litterales historici: h̄ē q̄ vna vox multa significat: g̃ sī ita est: i diuia scꝓtura eēt mltiplicitas: qd̄ est impossibile. Sz ista opinio sustineri ñ ꝑt ꝛ moriuū etiā ē inefficax vt patebit. Primū. s. q̄ hec opinio sit inanis: patet rōe sup̄ inducta q̄ ad illa ꝓba. ego ero illi in ꝑem. Nā ab oib⁹ expositorib⁹ exponūk ad lram ō Salomone. Et apls ad Hebreos. j. ad lram de chro illa verba allegat. Patet ēt auctoritate. Nā ipe doctor scrūs ꝑma ptē vbi supra in corpe ar. ꝛ sūt vltia eiꝰ ꝓba sic dicit. Quia ꝓo sensus litteralis ē ille quē intendit autor. Autor aūt sacre scripture deꝰ est. q̄ oia simul suo intellectu cōprehendit. nō ē incōueniēs: vt Aug. dicit. xij. confessio. si ēt ꝑm litteralem sensum in vna littera sacre scripture plures sint sensus. Hec ille in forma. Jtē in q̄nib⁹ de po. sī. q. iij. ar. j. loquens de sensu litterali ait. Oīs ꝓritas que potest diuie scripture adaptari salua circūstantia litterre est sensus eiꝰ. Et q̄ infert q̄ cū doctores scti exponēdo ꝑmū capl̄m Geneſis in duos sensus diuidank: q̄libet illoꝝ ē sensus diuine scripture. Et clarū est q̄ loquit de litterali: vt ptz intuenti. Jdē aūt sensit Aug. xij. confessi. ꝛ Nico. ō Lyra. ꝛ Paulus burgēſis: ꝛ multi alij solēnes doctores. Dico g̃ q̄ multos sensus potest diuia scꝓtura sub eadē lra habere litterales: nec tamē aliq̄s eoꝝ pōt eē falsus: q̄ ille sensus ē litteralis: quē deus immediate per voces intēdit significare. Potest aūt deꝰ simul multas veritates intēdere: nō aūt aliquā falsitatem. Ad motiuum autem alterius opinionis ñ̄ urus ꝑmitto q̄dā. Sciendū

ergo est: q̄ aliō est equocatio. z aliō fallacia seu deceptō fz equiuocationē. Et sīr aliō est mltiplicitas: z aliud fallacia fm multiplicitatē. Ubicunq̄ ēm ē fallacia equiuocatiōis est etiā equocatio: nō ār ecōuerso. Exēpli gr̄a Ista dictio canis ōr equoca: quia mlta ſcat fz rōnes diuersas ſ. canē terrestrē: marinū z celestē. Si g̃ fiat tale argumētū. Ois canis pōt latrare: celeste sidus ē canis. g̃ celeste sidus potest latrare. Si q̄s neſciat argumētū dissoluere: erit hic fallacia equiuocatiōis: z ēt equiuocatō Si ꝓo arguaſ sic. ois canis ē substātia ergo celeste sidus ē substantia: erit q̄dē hic equiuocatio: nō aūt fallacia equiuocatiōis: eo q̄ oēs ꝓpositiōes sint vere in omni suo sensu. Licz aūt in diuina scptura nulla possit esse fallacia: pōt tn̄ in ea esse equiuocatio: cū mlte dictiōes equi uoce vl̄ analogice i ea ponanſ: vt patet legenti sacros codices. Ex multiplicitate ergo sensus litteralis et spūalis: neq̄ deceptio seu fallacia: neq̄ mltiplicitas accessit in diuina scriptura: vt testatur sctūs Tho. vbi ab aduersarijs allegaſ. Sed ex mltiplicitate sensuū litteraliū sequit q̄dē multiplicitas: puta equiuocatio. fz nō seq̄t aliqua fallacia: q̄ oīs ꝓpositiōes sacre scripture in omni sensu quē possunt habere vere sūt. Nihil ēm ē sensus scripture litteralis nisi sit vez et adaptabile littere: salua eius circūstantia. Ex his aūt ptz solutio argumenti. Dico ēm q̄ illō quod ibi inferr̄. ſ. q̄ i diuina scptura eēt mltiplicitas: nō ē impossibile: vt isti credūt: sed ē vez q̄uis in ea nō sit deceptio ex multiplicitate: vt dictū est. Etsi querat quomō sit ista multiplicitas: Dico q̄ trib⁹ mōis eē pt: vt occurrit ad presens. Uno mō p dictionē mere equiuocā. Alio modo p analogam. z Tertio modo ex eo q̄ ꝓtium signficatū vni⁹ vocis est figura z imago(vt ita dicā)alteri⁹ rei. sicut Salomon fuit expssa figura chr̄i. Tūc ēm licet q̄ de tali dicunt vt res est. de nullo alio intelligank nisi spūaliter: tn̄ q̄ dicūtur de figura vt figura est: immediate intelligunt dici de figurato etiā litteraliter. Sed tāmē isto tertio modo si causak sensus mere litteralis fz aliquos.

Ad intellectū aūt horum sciendum est: q̄ quando aliq̄s fuit figura alteri⁹ puta Salomon chr̄i: triplicit pōt considerari. Uno modo solū inq̄ntū est figura. Alio modo inq̄ntū est q̄dā res i se pcisez solū. Tertio modo inq̄ntū est q̄dā res z figura alteri⁹. Que g̃ dicunt de Salomone ꝓmo modo. ſ. solū inq̄ntū est figura chr̄i: verificank solū de chr̄o: vt Ps. lxxj. ōr. Et dominabit a mari vsq̄ ad mare: z a fluminе vsq̄ ad termi nos orbis terarū. Ista ei Salomoni de q̄ dicunt q̄ēre non possunt. Que ꝓo dicunt de eo solum vt q̄dam res fuit: conueniunt ei soli: z nō chr̄o: sic q̄ fecit templa idoloꝝ. iij. Reg. xj. Que ꝓo dicunt de eo vtroq̄ modo: verificāt de vtroq̄ sed veri⁹ z ꝓncipali⁹ de chr̄o. sicut ē illō Ego ero ei⁹ patrem: z ipe erit mihi in filiū. j. Paral. xx. z. j. Regū. vij. His aūt trib⁹ modis potest aliquid dici de q̄cunq̄ imagine. Unde de cruce dicim⁹ q̄ ē redēptio mūdi: q̄ ad ꝓmū. z q̄ est lignū quo ad scōm. z q̄ est aliq̄d: q̄ ad tertiū. Arguit autem contra ista que dicta sūt sic. Nam licet ex multiplicitate sensuū litteraliū in diuina scptura non sequaſ fallacia vel deceptio: sequit tamē q̄ ipa sit inefficax ad arguendū quādo habet plures tales sensus. q̄ arguere ab ipso textu ad aliquē illoꝝ sensuū: erit arguerea tota disiunctiua ad vnā prē eius determinatā: quod fm regulas dialectice reprobak illicitū. Ad hoc rn̄detur q̄ licet a solo sensu litterali sumak efficax argumētū: nō tn̄ ab omni sensu litterali: neq̄ ad omnē litteralē sensuū sumit argumentū efficax: sed solū ab illo sensu: z ad illum sensum qui euidenter cōstat aut constare pt q̄ per voces expmak immediate: ꝓprie vel figuratiue. Ad maiorē tamē hoc euidentiā sciendum est: q̄ qn̄ sub eodem textu tradunt sens⁹ diuersi: vt tradunt sancti quo ad ꝓmū ca. libri Geneseos: si hmōi sensus diuersi in aliquo concordant: potest sumi inde argumentū efficax: saltē in hoc in quo cōcordant. Exemplū but⁹ habet Dañ. ix. in

cõputatiõe.lxx. hebdomadaꝝ:vbi lz expositores rã latini q̃z hebrei diuersimo de se habeãt q̃ ad rerminũ i q̃ hebdomade incipiũt:z q̃ ad ꝓgressuz cõputatõis qꝛ ramẽ fm oẽs rermin⁹ eaꝝ vltimus iam diu translatꝰ ẽ ꝓteritũ:ideo ex ipsa autoꝛitate argumentũ efficax sumi ad ꝓcludendũ q̃ iã diu chꝛis aduenit. Ex q̃ bus sequit q̃ cũ sensus lr̃alis sacre pagine in q̃busdã locis nõ sit idẽ apud oẽs ideo põt cõtingere:q̃ ex aliq̃ sensu lr̃ali posset sumi argumẽtũ validũ cõtra q̃sdã:puta ꝓtra tenẽtes eundẽ sensum litteralẽ:nõ aũt ꝓtra alios nõ tenẽtes illũ nisi qñ voces ita illũ ꝓtendũt q̃ rõnabiliter negari nõ põt. Ista aũt diuersitas sepe ꝓtingit inter nos z infideles. Sũt em̃ q̃dã scripture textus quoꝝ sensus q̃ est verus z litteralis apꝺ catholicos nõ sufficit vt ex eo sumaꝰ validũ argumentũ ꝓtra infideles seu hereticos. Talis est ille textus psalmiste. Verbo dñi celi firmati sunt. Sensus em̃ verus z lr̃alis apꝺ catholicos est:q̃ ꝥbo dñi.i. filio patris celi sunt firmati. Vñ z Joan.j.dr. Et ꝥbũ erat apud deũ. Et infra. Oia p ipm̃ fcz verbũ facta sunt. Sz ex pdicto textu infideles nullã realẽ distinctõez in diuinis admittẽtes:sz oẽm mꝛtitudinẽ psonaꝝ negãtes: ꝙinci nõ pñt. Dicũt em̃ q̃ locꝰ ꝓpheta more hũano:sic cũ de mandato alicuiꝰ dñi aliqua fiunt:dicit q̃ sunt verbo eiꝰ facta. Sumit tamẽ ex hmõi rextu argumẽtũ validũ apud fideles:q̃ distinctionẽ diuinaꝝ psonaꝝ i diuinis admittũt. Et sil̃r forte argumẽta baꝰ apl̃us ad Hebꝛeos fideles ex sensu quẽ ipi admittebãt. Est tñ alicꝭ sensus diuine scripture vbicꝫ aut fere vbicꝫ:q̃ ita patẽter ẽ lr̃alis:q̃ negari nisi ꝓtervendo nõ põt. Et ex tali sumit argumentũ apud oẽs admittẽtes rextũ. Et talit arguere nõ est arguere a tora diliũcti ua ad alterã ptẽ:cũ nõ accipiaꝰ rextꝰ vt çois duob⁹ sensibus:sed vt limitatꝰ ad ynũ. Quãdo aũt textus accipit vt cõis pluriꝫ sensib⁹ q̃z q̃libet supponit verꝰ tunc rextꝰ nõ tenet locũ disiunctiue vir tualis:sz copulatiue:a qua ad singulas partes est ꝙsequẽtia bona.

An quilibet scripture textus fm quattuoꝛ sensus exponatur Capitulũ.vij.

Post p̃missa videre restat:an q̃libet passus diuine scripture possit fm oẽs q̃rtuoꝛ pdictos sensus exponi vl̃nõ. Ad ꝛntellectũ aũt isti⁹ difficultatꝭ sciẽdũ est ex doctria scti doctoꝛꝭ vbi sup̃.q̃ isti q̃rtuoꝛ sensus sic accipiẽdi sũt. Dictũ ei est:q̃ ꝓpter ea isti sens⁹ mꝛtiplicant.qꝛ deꝰ nõ solũ ꝓt ꝛcare vocib⁹ vt hoies:sz etiã reb⁹:eo mõ q̃ ꝓphete mꝛtotiẽs actib⁹ suis futura pdixerũt. Sensus g̃ lr̃alis vt dictũ ẽ:ille ẽ quẽ deꝰ intẽdit imediate p voces significare. Vl̃ ẽ ille:quẽ prudẽs vt prudẽs seu recte accipit ex ipis vocibus imediate. Alij ꝙo sic accipiẽdi sũt. Sensus em̃ spũal̃ vt dictũ ẽ: ꝙsistit i ꝛ: q̃ q̃dã res p alias exꝑmunt. Ideo aut̃ talis sensus spũalis ꝛ:qꝛ figurari ꝙsueuit iuisibilib⁹ z spũalib⁹ ascribi:sic figurare cõuenit visibilib⁹ et coꝛporeis:fm btm̃ Dionysiũ. Veritas aũt quã deus nobis sic manifestat.s.p rex figuras ad duo ordinaꝰ.s.ad recte credẽdũ: z recte opandũ. Si g̃ ad recte opandũ ordinaꝰ sic ẽ sens⁹ moꝛal̃:q̃ alio noie tropologicus appellaꝰ. Si ꝙo ordiaꝰ ad recte credẽdũ oꝛtz distinguere fm ordinẽ credibilũ. Sic ei ꝛ b. Dionysiꝰ.liij.c.ꝛ celle.hierar.staꝰ eccl̃ie militãtꝭ mediꝰ est inꝰ statũ synagoge z statũ eccl̃ie triumphãtꝭ. Vñ verꝰ restamentũ fuit figura noui:z nouũ sil̃ z veꝰ sẽ figura celestiũ Sensus g̃ ordinaꝰ ad recte credendũ: fundatꝰ i illa figuratiõe q̃ veꝰ restamẽtũ figura ẽ noui:ꝛ allegoꝛicꝰ q̃ alio nomine tropicꝰ appellaꝰ. Sz fundatꝰ i figuratiõe reliq̃ ꝛ anagogicꝰ. Nec ea q̃ ꝥ dicunꝰ repugnãt dictꝭ q̃b⁹ asserim⁹: q̃ anagogia docet sperãda. Nã ea q̃ de futura vita credim⁹:etiã nos q̃ñq̃ visuros spam⁹. Cũ g̃ q̃rit:an q̃libet passus diuine scripture oib⁹ pdictꝭ sensib⁹ exponi:dus sit:Dicẽdũ ẽ q̃ nõ. Dic ei Augu.ij. sup Geñ.q̃ in quibusdã solus sensus litteralis est q̃rendus. Hoc aũt manifeste ptz. Sũt em̃ mꝛta in libꝛis cano

nſcis tam veter3 q̄ nouī testamēti: q̄ solū hūc habēt sensum: vt sūt duo p̄cepta charitat3 i q̄bꝫ tota lex pendet ⁊ ꝓphe vt dī Matth. xxij. Dicz em̄ i illis duob⁹ p̄ceptis. ſ. Diliges dn̄m deū tuū ex toto cor. tuo. ⁊ primū tuū sic̄ reip̄m: mlta cōtineanť expositiōe digna: tā de obiecto charitat3: q̄ ō actu ⁊ ordie et⁹: oia tñ illa ad sensuz p̄tinēt litterale. Nō em̄ per hāc rē: prim⁹ vl diliges: alie trex figurant: Et idē ē cōit de alīs p̄ceptꝫ decalogi. In euāgelio et iā mlta tradunť ꝫ solo sensu exponibilia: quēadmoduz sūt tradita p̄ modum p̄cepti. vt Joā. xliij. Creditꝫ i deū: ⁊ i me credite. Vel p̄ modū ꝓsilij: vt Matth. xix. Si vis pfect⁹ esse: vade ⁊ vēde oia q̄ habes ⁊ da pauperib⁹. Silr cū Luc̄. viij. chr̄s iterp̄tat parabolā suā dicēs: semen est ꝙbū dei. manifestū est q̄ illa ꝙba iterp̄tatiua nō est necesse hr̄e alios sensus spūales cum ipamet iterp̄tatio sit expositiua p̄cedēntis pabole. Cū his tñ stat q̄ illa pabola forte mlt⁹ habeat sensus lr̄ales: fm q̄ semē pōt significare mlta. Idē etiā est de epl̄is bri Pauli vbiq̄ vel q̄si: q: scz vnicū habēt sensū. Sic ḡ ptz rnsio ad q̄stū. Vñ doct⁹ sctūs q̄libe. vij. vbi supꝫ sic ꝓcludit ꝫ dubiū ⁊ dic̄. Sacra scptura q̄nq̄ exponēda est ist3 q̄tuor sensib⁹ q̄nq̄ trib⁹: q̄nq̄ duobus: q̄nq̄ vno tm̄. Vñ ea q̄ fm lr̄alē sensū ad facta veteris testamēti spectāt: possent q̄tuor sensib⁹ exponi. Silr ea q̄ ad lr̄am de chr̄o capite dicūť: possent exponi lr̄alit̄ ō chr̄i gestis: ⁊ allegorice referēdo ea ad ec⁹ corpus mysticū: ⁊ moraliter referēdo ea ad mores nr̄os q̄ fm eū regl̄ari dēt: ⁊ anagogice inq̄ntū i ipo chr̄o ē nob⁹ iter, glie demōstratū. Illa aūt q̄ lr̄alit̄ de eccl̄ia dicunť: possunt exponi moral̄r ⁊ anagogice: nō aūt allegorice: nisi forte ex q̄ gesta p̄mitiue eccl̄ie exponūť ō futuro statu eccl̄ie p̄nt3. Que ꝙo fm lr̄am dicunť: moralit̄ nō ꝓsueuerūt exponi: nisi anagogice. Et illa q̄ fm sensum lr̄alem p̄tinent ad statū glie. nullo alio sensu ꝓsueuerūt exponi. Hec sctūs Thomas: ex q̄ bus multa patēt ad ꝓpositū. Et vlteri⁹ etiā, patet quō omnia que immediate per voces traduntť ad sensuz litteralem p̄tinent siue ad mores: siue ad fidē: siue ad spem p̄tineant.

De dignitate sensus litteral. Capitulū. viij.

Queritur autē cum multi sint eiusdē littere sensus. vtrū litteralis sit inter omnes p̄stantior⁹? Arguit̄ em̄ q̄ nō. Primo sic. Nam sensus q̄ occidit non est dignior⁹ viuificāte. sed sensus litteralis occidit cū sit fundatus in littera q̄ occidit. ij. Cor. iij. spūalis aūt viuificat: q: fundat supꝫ spūali significatiōe. Vñ ibi subdit. Spūs aūt viuificat. Scōo ille sensus ē dignior p̄ quē habem⁹ doctrinā dignioꝛē. vt ō se ptz. sed sensus spūalis est hmōi. Hā p̄ sensū litteralē habem⁹ gesta. p̄ allegoricū aūt habem⁹ ea que p̄tinent ad fidē: p̄ anagogicū sperāda que ad spem: ⁊ p̄ moralem agenda q̄ ad charitatē sil̄r p̄tinēt Tertio finis nobilior est his q̄ sūt ad finem. sed spūalis sensus finis est lr̄alis qui est fundamētū spiritualis. Quarto ille sensus in quo aliq̄ falsitas reperit̄ nō est dignior eo qui oino est sine falsitate. sed i sensu litterali aliq̄ inuenit̄ falsitas puta q̄ de⁹ localiter moueat descendēdo ad vidēdū turrim ⁊c. Gen. xj. nō aūt in spūali. Quinto illa que sunt interioza sunt dignioza tam i spiritualib⁹ q̄ i temporalib⁹. In corpalib⁹ em̄ interioza sūt in quib⁹ p̄cipaliter ꝙsistit animalis vita: vt cor. Et similiter in spiritualib⁹ interioza sūt dignioza. vt pater de arca federis domini Exod. xl. vbi dicit: q̄ ipa fuit in sanctasanctoꝛ: alia aūt magꝫ vel min⁹ appꝛopinq̄bant fm ordinē sctitatis. Similiter in sacramentꝫ eccl̄ie inuisibilis gratia que interi⁹ dat: dignior ē visibili forma q̄ est ad exteri⁹. Sensus aūt litteralis dī esse script⁹ extra libꝝ: ⁊ spiritualis intus: vt patꝫ Apoc. v. vbi dicit. Vidi librum scriptū intus ⁊ foris: fm expositores. Sexto: Humana noticia cōmuniter p̄cedit a minus

ꝓfectꝫ ad ꝓfectiora. in studio aũt scꝑture incipiꝫ a sensu lr̃ali. Septio. ille sensus est dignior ꝙ suppler defectũ alterius. sꝫ talis est spũalis aliqñ respectu literalis. Nam ỏt Grego. in mora. Cum ordo hist̃orie deficit sese nobis intellectus mystic⁹ q̃st aptis tanuis oñdit: ac si patenꝫ clamet. Quia rõne littere defecisse cognoscitꝫ: restat vt ad spũalem sensum sine dubitatione redeatis. Jn ꝓtrariũ arguiꝫ: qz ꝓter qđ vnũquodq; ꝫ illđ magꝫ est. ꝑmo posterior. Sꝫ sensus spũalis nõ est honorabilis nisi rõne alicuⁱ⁹ literalis cui cõcordat. Nam si nulli literali cõcordat: reprobaꝫ. vt ex dictis patet. Jgiꝫ literalis inꝫ oms est dignissim⁹. Respõdeo. Jstam q̃stionẽ bene disputat dñs Paulus Burgeñ. in additiõib⁹ suis ad Nicolaũ de Ly. sup Geñ. bene etiã determinat. Ex eius ergo doctrina sciendũ est: ꝙ sacra doctrina vna existẽs speculatiua est ꝫ ꝑctica. Loq̃ndo g̃ de ea vt est speculatiua: dico ꝙ sensus literalis ꝫ spũalis possunt dupliciter cõparari. Vno modo vniuersaliter respectu totius scꝑture in cõmuni Alio mõ ꝑticulariꝫ: fm ꝑticularia loca scꝑture. Si cõparenꝫ ꝑmo mõ: sic vno modo ꝑtinet sensus lr̃alis: ꝫ alio mõ spũalis et lr̃alis sunt eq̃lis dignitatis. Nam sicut dicit Aristoꝫ. j. de aia. vna sciẽtia loquendo de speculatiua/est dignior alia. vel rõne materie de qua tractat: vel rõne sue certitudinis. Vñ dic̃ phs in. xj. de aialib⁹: ꝙ minimũ qđ põt haberi de cognitiõe rez altissimaꝝ: desiderabili⁹ est q̃ certissima cognitio q̃ habeꝫ de minis reb⁹: puta ꝙ duo ꝫ tria sũt q̃nq;. Jtaq; si vniuersaliꝫ isti sensus cõparenꝫ: sunt equales q̃tum ad dignitatẽ materie de q̃ agiꝫ. De eodẽ em̃ agitur fm vtrũq; sensum: scz de deo et de creaturis fm ꝙ in deũ referunꝫ. Quantum vero ad certitudinẽ: sic dignior est lr̃alis. qz ab ei⁹ certitudie dependet alior sensuũ certitudo. Vñ dicit Aug. de doctrina chr̃iana. Nihil est qđ occultẽ in aliq̃ loco sacre scꝑture tradiꝫ. qđ non alibi manifeste exponaꝫ. Vñ ꝫ fm scm Thom̃. vbi ꝑ. Spũalis expositio sꝑ ab alitq̃ literali debet habere fulcimentũ. Si vero cõparenꝫ ꝑticulariter: sic clarus ꝫ apertũ est ꝙ plerũq; spũalis literalẽ dignitate vincit materie subiecte: sicut cum legiꝫ de Abraam Geñ. xxj. ꝙ duos filios habuit: qđ vt dictũ est supꝝ exponiꝫ ab Apl̃o Gal̃. iiij. Allegorice de duob⁹ testamẽtis. Patz em̃ ꝙ sensus allegoric⁹ ibi dignior est historiali. Si ꝝo loquamur de sacra scꝑtura fm ꝙ cõphendit sub se ꝑtice scientiã: sic etiã illi sensus possunt cõparari vniuersaliter ꝫ ꝑticulariter. ꝫ si q̃dem vniuersaliꝫ fiat cõparatio: eiusdem dignitatis sunt vterq;. Illa em̃ sciẽtia ꝑctica vel etiã ars dignior est que ad vlteriorẽ finẽ ordinaꝫ. sicut ciuilis dignior est militari. j. Ethic̃. eo ꝙ ꝑma habeat ꝓ fine bonũ ciuitatis: secũda ꝝo bonũ exercitus. Cõstat aut̃ ꝙ finis vltim⁹ totius sacre doctrine: vt est ꝑctica: est vnus ꝫ idem fm vtrũq; sensum: eterna: scz felicitas. Si aũt cõparenꝫ scdo modo: sic dico ꝙ in q̃busdã locis sensus spũalis ẽ dignior tanq̃ ꝓpinquior vltio fini. vt ꝑz in multis ꝑceptis cerimonialib⁹. sicut cũ dicit Deuꝫ. xxv. Nõ ligabis os bouis terentis in area fruges tuas. Qđ exponiꝫ ab Apostolo Corinth̃. ix. spũaliter de ꝑdicatore: qui ostendit ꝙ sensus literalis modice sit vtilitatis in hoc passu: dicẽs Nunq̃d de bob⁹ cura est deo: q. d. Non habet deus talez curã de bob⁹ vt ꝓter eos daret legem hoi qui est boue dignior. Sed sicut subiũgit apl̃us ꝓter nos vtiq; dicit. Sunt tamẽ multe alie cõsideratiões: fm quas sensus literalis ꝑtinet spũalib⁹: quarũ vna est ex parte extensionis: quia scz q̃libet ꝑticula scripture habet sensum lr̃alem: non aũt spiritualẽ. vt ꝑz ex dictis. Alia ꝝo est ex parte vniuersalitatis/seu cõmunitatis. Nam sensus lr̃alis est cõmunior: qa oĩs ꝑcipiens spũalem ꝑcipit necario literalem: sed non ecõuerso. Vñ nullus est adeo rudis q̃n ex lr̃ali sensu fructũ possit reportare. iuxta illud Aug. de sentẽ. ꝑspe. Doctria inqt aplica est rãsalubriꝫ atq; vitaliꝫ vt ꝑ capacitare vtẽtiũ nemiñ sui relinq̃t exortẽ: siue ei sint qui siue

magni:habēt in ea vñ alank ⁊ vnde sati enk. Hec ille. Ad argumēta autē facta Respondek. Et ad pmū ḋdem dico. q apls nō intelligit p lram sensum lrālē: neq; p spm sensum spūalem. sed p lram intelligit legē Moysi:q̄ data fuit i lit/teris sc̄ptis:in tab'lis decalogi:⁊ lib'is Moysi. Dicit aūt hec lex occidere oc/casionalit inq̄ntū faciebat pcti noticiā: ex qua noticia occasional'r augebak pec catuz ex noticia hūana. Vltimur em̄ in vetitū semp:nō aūt dabat gr̄am.q; sa/cramēta veteꝛ legis nō cōferebāt gra tiā. Et ideo dicit q lra occidit. Per spi ritū aūt intelligit legē nouā datā in spi ritu sc̄tō in forma ignis: ⁊ inuisibil'r in cordib⁹ hoim.iuxta ꝓphiaz Hiere.xxxj. Dabo iñat legē meā in viscerib⁹ eoꝝ:⁊ in cordib⁹ eoꝝ scribā eaz. Hec lex dicit viuificare. q; est lex gratie sanātis vul nera pctoꝝ. Sacramēta em̄ noue legis sūt causa gr̄e. Ad scōm aūt dico: q in argumēto assumit vnū falsuz.s.q p sen sum lralem non tradank nobis credēda ⁊ spanda:⁊ agenda: sed solū gesta.imo dico q per illū tradunk gesta.vt ptz de se. Et simil'r gerēda seu faciēda.vt ptz de duob⁹ p̄ceptis charitatis. Et simil'r spanda. vt Apoc.ij.vbi dicit. Esto fi/delis vsq; ad mortē:⁊ dabo tibi coronā vite. Et simil'r credenda. vt Deut.vj. Audi isr'l:deus tu⁹ deus vn⁹ est. Et sil'r Mat.xxviij. docemur trinitatē psona/rum:cum dicit. Baptizantes eos in no mine p̄is:⁊ filij:⁊ spūssancti. Ad ter tiū dico:q sensus lr̄alis non est ꝓpr̄ spi/rituale:sicut ꝓpter suū finē:q̄uis sit fun damentū eius. Nam ⁊ chr̄us est funda mentū apostoloꝝ.⁊ substātia est funda mentū accidentiū.⁊ tamē talia funda/menta non sunt ꝓpter ea que in eis fun dank.sicut ꝓpter suos fines principales ḋcquid sit de fundamēto in materiali/bus. Ad q̄rtū dico:q neq; in lr̄ali:ne/q; in spūali sensu diuine sc̄ripture est ali/qua falsitas. Sciendū tm̄ est q in di/uina sc̄ptura multa tradunk parabol'/ce/seu metaphoꝛice.id est sub aliq̄ simi litudine reruz coꝛporaliū. Et hoc ꝓpter duo. Primo ꝓpter necessitatez. Sicut em̄ dicit btūs Dionysius.j.cap̄.celest̄ hierar. Debilitas nostre cognitiōis tā ta est q diuina intelligere non pōt: nisi varietate sacroꝝ velaminū circūuelata sint. Secūdo ꝓpter vtilitatē. vt scz ru des ḋ nō possunt diuina etiā velata ca/pere.eo q sola coꝛpalia quodāmodo ca piūt sub talib⁹ coꝛporaliū similitudinū bus doceank. Vñ saluatoꝛ Matt.xiij. post q̄ ꝓposuit sil'itudinē dicens. Exit ḋ seminar.re.ait discipl'is ad ꝓtem. Vo/bis datū est nosse mysteriū regni dī:ce teꝛ aūt in ꝓbolis. Nec tñ in talib⁹ est falsitas.q; lr̄alis sensus nō est is quē vo ces ꝓpr̄ie exp̄munt:sed quē metaphoꝛi/ce. Cū em̄ dicit ös descēdere ad viden/dum:non est sensus lr̄alis: q tanq̄ ma/gnus ḋdam dñs vadat spaciarū passim sed sensus est:q ös ad modū hoīs sic fa cientis se habeat. Et nota q qñ diui/na sc̄ptura aliq̄d ꝓbolice de ō tradit vtik sil'itudine creaturaꝝ viliū:⁊ magꝭ distantiū a deo. ne scz credak q sensus sc̄pture sit ille quē voces ꝓpr̄ie exp̄mūt. Et idē credo in q̄liber ꝓbola:q scz sem per diuina sc̄ptura vtik: aut talib⁹ ver/bis:aut tali sil'itudine:q anim⁹ cuiusli/bet p̄uderis intelligit cōmunit q talia nō dicūk ꝓpr̄ie:sed metaphoꝛice. Et hāc doctrinā intrēdit sc̄tus Tho.j.ꝑte.q.j. ark.ix. in rñsione ad tertiū argumentū vbi dicit. Sicut docet Dionysius cap̄. ij.celest̄ hierar.magis est cōueniens q diuina in sc̄pturis tradank sub figuris viliū coꝛpoꝛ/ q̄ coꝛporū nobiliū:⁊ hoc ꝓpter tria. Primo:q; ꝓpter hoc magꝭ li/berak human⁹ anim⁹ ab erroꝛe. Manī festū em̄ apparet:q hec fm ꝓpr̄ietatē nō dicūk de diuinis qđ posset eē dubiū: si sub figuris nobiliū coꝛpoꝛ describerē/tur diuina:maxima apđ illos ḋ nihil a/liud a coꝛporib⁹ nobilib⁹ excogitare no uerūt. Scđo:q; hic modus cōueniēcioꝛ est cognitiōi quā de deo habem⁹ in hac vita. Magis em̄ manifestak nobis de ipo ḋd nō est q̄ ḋd est.⁊ ideo sil'itudies illaꝝ rerū que magꝭ elonganк a deo ve rioꝛē nob facūt existimatiōnē q sit sup illud qđ de eo dicimus vel cogitamus Tertio:quia per hmōi diuina magꝭ oc

cultrank indignis. Hec ille. Ad ꝗntū dico: ꝙ si liber sacre scripture de q̄ habetur Apoc. v. z Ezech. ij. dicak scriptꝰ foris rōne sensus lr̄alis: nō tn̄ dr̄ scriptꝰ intꝰ solū rōne spūalis: imo rōne lr̄alis ē scriptus intus et foris: qz p sensum lr̄alem tradunk nobis quedā sūme intima z secreta pt̄inētia ad sensum allegoricū et anagogicū. Vñ ex h̄ habek: ꝙ lr̄alis sit portior: vrpote vniuersalior z cōmunior iuxta illō ad Ro. j. Sapiēt̄ib̄ z insipiēt̄ib̄ debitor sum. Ad sextū dico: ꝙ sicut studiū hūanaꝝ scientiaꝝ incipit a p̄ncipijs naturaliter notis: sic studium sacre scripture recte ordinatū icipit ab articulꝭ fidei diuinitꝰ i sacra scriptura reuelatis: q̄ fundank in eiꝰ sensu lr̄ali. Ex his vna cū alijs i sacra scriptura litteralit̄ traditꝫ seu p verā z rectā rōnē inuentis ꝓcedit ad aliqua alia ꝓbanda. Per istū aūt ꝓcessum deuenik ad oīa q̄ in sacra theologia veraciter tradunk a magistrꝫ: q̄ oīa ad litteralē sensum ipsiꝰ scripture reducunk. Ex his aūt patꝫ ꝙ studiū scripture a sensu litterali incipit: z in his q̄ ab eo argumēratiue deducunk cōsummak. Ad argumentū ergo cū dicit: ꝙ cognitio nostra incipit ab imꝑfectꝫ: verū est: quo ad simpliciū intelligentiā: q̄ ab vniuersalioribꝫ incipit. Horicia aūt cōpleta incipit a ꝑfectioribꝫ. Naz icipit ab intellectu. i. habitu p̄ncipioꝝ: z terminak ad sciam. i. habitū ꝯclusionū. Ad septimū dico: ꝙ ex illa auctoritate Gregorij nō dēm̄ existimare ꝙ sensus lr̄alis i aliquo loco scripture deficiat: sic ꝙ vl falsū includat: vel sit penitꝰ inutilis. Nā ex ꝓmo infirmarek tota diuine scripture auctoritas: vt Aug. dr̄. Scōm etiā ē cōtra aplm dicētē ad Ro. xv. Quecūq̄ scripta sūt: ad nostrā doctrinā scripta sunt Sed intēdit beatꝰ Gregoriꝰ: ꝙ sensus aliq̄ qui p voces ꝓprie exprimit falsus est: quē litteralē appellare: (licz improprie) aliquo modo possumus. Et q̄n incidit talis sensus: vrputa cū dicit hircum habere tantū vnum cornu: tūc ad sensum mysticū oportet recurrere. id est ad litteralem: sed improprie per voces expressum: qui ideo mysticꝰ dicit: qz parabolicꝰ: quāuis vere sit litteralis. Et hoc idem asserit beatꝰ Hieronymꝰ dicens. Cū historia aut impossibilitatem habet/ aut turpitudinē/ ad altiora trāsmittimur. i. ad sensum mysticū mō exposito. Et hec de questione.

Quis sensus litteralis sit potior.

Capitulū ix.

Ultimo restat: vt circa sensum litteralem adhuc vnā soluam̄ difficultatem. Cum ei idem textus plures habeat lr̄ales sensus: vt cum ab expositoribꝫ plures expositiōes tradunk quenam erit censenda potior? Ad h̄ sic respondēdū est. Dico ēm̄ ꝙ litterales expositores aliq̄n tradūt sensus icōpossibiles: z tūc necessario alter seu vnꝰ eoꝝ tm̄ est lr̄alis. qz vnꝰ eoꝝ necessario ē falsus. Exemplū huius habek Dañ. x. vbi angelꝰ missus ad docendū Danielē: dr̄ ei. Princeps regni Persaꝝ restitit mihi. xxj. diebꝫ. Vbi ꝑ p̄ncipē Persaꝝ fm btm̄ Grego. intelligit angelꝰ bonꝰ qui habet curā illi⁹ regni qui nolebat ꝙ filij isr̄l liberarenk z egrederenk ꝺ regno Persaꝝ in q̄ mltra bona faciebāt docendo fidē vnꝰ ꝺi. Sed fm aliq̄s alios fuit angelꝰ malꝰ q̄ resistebat bono. Quid aūt boꝝ veꝝ sit nō spectat ad p̄sentē cōsiderationē. Cū ꝯ sensus plures sunt cōpossibiles: ille videk ceterꝫ paribꝫ magis ꝓferendꝰ qui magis innitit̄ ratiōi. Vñ q̄ ḣsc magis rōni innitit: eo maioris auctoritatꝫ eiꝰ verba esse videnk: vt dr̄ i decretꝫ. dist. xx. c. decretales. Item q̄ magis ꝙsonat littere. Vñ fm Aug. ꝺ doctri. chr̄iana. dubia sūt determināda fm sententiā: que de scripturaꝝ planioribus locꝫ accipit. Planiora aūt loca sūt in quibꝫ planior est ꝙsonantia ad textū. Item p̄ferēdus est quē tradunt sancti his qui a non sanctis tradunk. Vñ i decretis in p̄dicto cap̄. dicit. In sacrarū lr̄aꝝ expositioib̄ sancti doctores summis pontificib̄ ꝓponunk. Maxime aūt

ñ nō scī sint infideles: p̄dicta itelligūt
bīe veritatē. qz semp sensus scr̄ōz: imo
catholicoz oim p̄ferendꝰ est. Tum qa
magꝭ p̄sumēdū est q̄ illi q̄ i gremio ec̄
cleſie sūt: cui ecclie chr̄s p̄misit spm̄ v̄i
tatꝭ: vez sensum habeāt scr̄turaz q̄s in
fideles q̄ v̄itatē fidei cōiter aduersant.
Tum ne p̄ h̄ detur infidelibꝫ occasio cre
dendi q̄ ipsi meliꝰ q̄s catholici sacrā scri
pturā nouerint explanare. Quia tñ vbi
pluralitas sensuū litteraliū occurrit: ra
ro ꝛingit q̄ vnꝰ eoz p̄m oia p̄dicta añ
cellat reliq̄s: sed potiꝰ vnꝰ eoz p̄cellit i
vno: alius i alio. Idcirco i talibꝫ videt
habere locū illud. ad Rom. xiij. Unus
q̄sq; i suo sensu abunder: salua sp scr̄ōz
reuerētia z autoritate. His igit̄ p̄liba
tis iam ad expositionē sanctoz euāgeli
oꝛum accedam⁹ a dominica p̄ma de ad
uentu inchoantes.

Finit tractatus Primus.

Tabula ad euā

gelia perquirenda in Aurea ro sa iuxta morem Curie.

QVicūqz euā
gelium p̄m curiā Ro
manaz currens in hoc
opusculo suo loco minime inue
nerit annotatū: a sd ubiectā ta
bulam recurrat.

Jgit̄ dñica p̄ma in aduētu euāgeliuz
curiale req̄re in dñica scōa in aduentu.
Dñica aūt scōa req̄re in dñica ttia eiuſ
dē aduentꝰ. Dñica aūt tertia req̄re in
dñica. iiij. Dñica aūt q̄rta req̄re i sab
bato q̄ttuoꝛ tēpoꝛ. In octaua aūt epi
phanie req̄re i fine libꝛi. Feria ttia p̄
me hebdomade i q̄dragesima req̄re in
scōa q̄dragesime. Dñica aūt scōa i q̄
drageſima req̄re in sabbato p̄cedenti.
Sabbato aūt post dñicaz i passiōe req̄
re i fine libꝛi. In vigilia p̄o ascēsiōis re
q̄re in sabbato añ dñicaz palmaꝝ. No
tandū est p̄o q̄ dñicaz in q̄ festū sancte
trinitatiꝭ: curia appellat dñicam p̄mam
post Pentecosten: ita q̄ p̄ma dñica post
festū trinitatiꝭ est scōa post Pentecostē.
Jgit̄ dñica scōa post pentecosten req̄re
euangeliū curiale in dñica scōa post fe
stū trinitatiꝭ. Dñica aūt tertia post pē
tecosten: req̄rei dñica tertia post festuz
trinitatiꝭ: z dñica. iiij. req̄re in. v. z. v. re
q̄re in. vj. z. vj. in. vij. z vij. in. viij. z sic
deinceps vsq; ad dñicaz. xxiij. Dñica
aūt. xxiij. post pente. req̄re in fine libꝛi

In festo aūt s. Tho. martyris req̄re
dñica. j. post octauas pasce. Euāgeliū
aūt scti Anto. de padua ordinis bri pa
tris Franciſci req̄re i festo bri p̄is Do
minici. Scr̄ōz vero Ciriaci Largi et
Smaragdi req̄re i die ascēsiōis. San
cti aūt Petronij req̄re dñica. j. post octa
uas pasce. Bri p̄o p̄is Frāciſci req̄
re in festo scti Matthie. In cōi vero
apl̄oz euāgeliū: Hec mando vob: req̄
re in festo Simonis z Ju. Et euange
liū: Ecce mitto: in festo Tiburtij z Va
leriani. Et euāgeliū: Ecce nos: in cōme
moꝛatiōe bri Pauli. Et euāgeliū: De
signault: in festo bri Luce. In cōi aūt
vniꝰ martyꝛ euāgeliū: Nolite arbitra
ri: req̄re i festo scti Valentini. Et euā
geliū: Nihil optum i festo scti Theodo
ri. Et euangeliū: Si q̄s venit ad me:
req̄re i fine libꝛi. In cōi aūt plurimo
rū martyꝝ euāgeliū: Cōfiteoꝛ: req̄re i
festo bri Matthie. Et euāgeliū: Qui
vos audit: req̄re i festo scti Felicꝭ. Et
euāgeliū: Sedente: req̄re in fine libꝛi.
Et sil̄r euāgeliū: Ue vobis. In cōi
aūt ꝓfessoꝛ euāgeliū: Vos estis: req̄re
in festo bri patris Dñici. Euangeliū
aūt: Videte: req̄re in fine libꝛi. Et si
militer euangeliū: Nolite timere. Cete
ra non mutant.

Finit Tabula.

Dominica. i. aduētus.

Incipit tractatus secūdus Auree Rose.

Dñica pma in Aduentu. Textus euāgel' Matt. xxi.

Cum appro: pinqsset iesus hierosolymis: z venisset bethfage ad montē oliueti: tunc misit duos discipl'os dicens eis. Ite in castellū qđ ptra vos est: z statim iuenietis asinā alligatā et pullū cuz ea: soluite z adducite mihi. Et si qs vobis aliqđ dixerit dicite qz dñs his op' habet: z cōfesti dimittet eos. Hoc aūt totū factū est vt adimpleret qđ dictū est p ꝓpham dicentē. Dicite filie sion. Ecce rex tu' venit tibi mā suetus sedēs sup asinā z pullū filiū subiugalis. Euntes aūt discipli fecerūt sic p̄cepit illis iesus: z adduxerunt asinā z pullū: z iposuerūt sup eos vesti mēta sua: et cū desup sedere fecerūt. Plūma aūt turba straue runt vestimenta sua in via. Alij aūt cedebāt ramos de arboribz et sternebāt in via. Turbe autē q̄ p̄cedebāt et q̄ seqbant' clamabant dicētes. Osanna filio Dauid bñdict' q̄ venit in noīe dñi.

Cum appropinqsset iesus hierosolymis z venisset bethfage ꝛc. Mar. xij. Post q̄ de q̄tuor euāgelice lectionis sensib' tractatū pmisimus: quo q̄sq; lr̄alem sensuz ab allegorico z anagogico z morali discernere possit: necnon etiā tabellā qua q̄sq; euāgelia fm curiā occurrētia in h̄ volūine p̄rat: qđ fm ordinē p̄dicator' pmo/ deinū po etiā fm curiā condit: superest vt fm eosdem sensus euāgelicas lectiones exponam'. Circa lectionē vo p̄sentē: z circa alias qōnes mouēdas ad tertiū tractatū refuantes: ipm tertiū pmo auxiliāte deo/ tentem' aperire. Istud aūt sacrū euangeliū legit bis in anno: scz in dñica palmar' fm sensum lr̄alem: z in hac fm allegoricū: vel melī' fm quandā adaptatōez z repītationē eccie que p aduētū chīi in hier'm ad passionē repīntat et' aduentū ad hūanā naturā p incarnatōz. Queadmodū aūt p̄z ex dictis q̄tuor recipit expositiones. Et circa ipm videda sūt tria pūcta q̄ in eo tangūt. z dñr missio: executio: z p̄cessio. in qb' tāgūt mīra pulcra documēta spectāda ad spūalez aduentū dñi nr̄i iesu chīi p gr̄az ad aīas nr̄as. Quātū g ad pmū p intellectu oim dicēdoz in pīnti euāgelio z in mīris sequētiū opz alia q̄ pmittere de situ z edificio ciuitat' p dicte. Sciendū est igit vt ex varijs autoribz colligit: q duo sūt in iudea mōtes z vn' eoz oriētalis dr mōs oliueti. Alī' aūt occidētalis dicit mōs sion. In radice mōtis oliueti a pte oriētali est bethania: q̄ distat ab hier'm stadijs. xv. vt dr Joā. xj. siue q̄si duob' miliarib'. In decliui aūt eiusdē mōtis ab occidēte erat vna villa q̄ dicebat bethfage q̄ erat sacerdotū. Int' istos autē duos mōtes est vallis media q̄ dr vallis iosaphat: q̄ est latitudis mille passuū vel circa/ seu vnius miliarij. Per mediū isti' vallis labit torrēs cedron q̄ fluit a septētrioē in meridiē. In relīq aūt monte. i. sion sūt tres colles a seinuicē distincti vallib' intermediis. Unus eoz sup oēs excelsior ad meridiē erat: q̄ vt mihi vr ex discursu diuine scripture: marie pmi z sedi li. Dauid. retinuit sibi nomē p̄priū totī' mōtis sion. Et in h colle erat vna ps ciuitatis hier'm: q̄ dicebat ciuitas supior. Deinde ad septētrionē erat alī' collis humilior q̄ dicebat acra fm Josephū. sup quē erat alia ps citatis: q̄ dicebat ciuitas inferior. Est z tertī' coll' q̄ dicebat moria ad orientē: z iminēs valli z torrē

ti sup quē erat tēplū: de cui⁹ fabrica suo loco dicem⁹. Omes aūt isti tres colles erāt infra muros hierlm: ad occidentē habētes torrentē cedron: ad occidentē po erat magnū pcipitiū. Erat aūt hec ciuitas qua adeo q circuit⁹ eius etiā ad qn tū miliare nō attigebat: teste Josepho q ait. Totū citeris in giro spaciū trigintatribꝫ stadijs finiebat. Octo em stadia vnū miliare faciunt iuxta doctrinā illoꝝ p suū. Ex q̄truor granis ponit digitus vn⁹. Est qter in palmo digitus: qter in pede palm⁹. Quinq pedes passum faciūt: passus q̄q centū Viginti q̄nq stadiū dant: sz miliare Octo dabunt stadia: duplatū dat tibi leucam. Nō obstāte aūt tam quo muroꝝ ambitu sup his tribꝫ muris erāt clxxiij. turres pulcre: teste Josepho: absq; his qs Herodes fecerat: que erāt mire z mirabiles. Ex his seq̄t q hec citas castrū seu fortaliciū videbat. His ḡ visis dicamus (Cū appropinq̄sset ꝛc.) Sciendū est aūt q verus text⁹ habz (Cū appropinq̄ssent) in plī. s. Iesus z discipli ei⁹ Eccl'ia rē recitat in singlari: q: nō voluit q repererent tot noia: maxie q: necessarlo bis fuisset hoc nomē Iesus repetitū: fm q sī ibi duo ꝑba: vnū plis numeri: z alibi singlaris. s. appropinq̄ssent et misit: (cū ḡ Iesus appropinq̄sset hierosolymis). i. distaret circa q miliare. Est aūt sciendū: q vt ex varijs auctoribꝫ z locis scripture colligit: licz hec ciuitas olim mlta habuerit noia: tñ ꝯtū ad p̄sens qnet dicta est p̄mo salē: a sem filio noe: q eandē edificauit: z p̄mus regnauit in ea. Hec est ō hoc q sup eā dixim⁹ edificasse melchisedech: q: fm hebreos z fm scm Tho. Heb. vij. idē fuit sem: q z melchisedech. Deinde dicta est hiebus/a q̄dam q hiebꝫ dicebat: z eā dilauit. vel a hiebuseis habitatoribꝫ ei⁹. Ex hiebꝫ aūt et salē p cōpositionē dicta est tertio hierlm. Quarto p̄o a salomone q eam cinxit triplici muro: dicta est Hierosolyma q̄si hierosalomonia. Et q̄nto a poetis p corruptionē dicta est solyma. Sequit: (et venisset bethfage.) Bethfage erat fm Hiero. q̄dam villa sacerdotū: q licz nō habuerit hereditatem seu agros ad colendū: tñ habuerūt domos ad habitādū: ad qs declinabāt pacto officio suo in tēplo: z etiā ad aīalia p sacrificijs nutrieda. Vñ fm Origen. inter ptak dom⁹ marilla: q: marilla p̄ria ps erat sacerdotū: vt idem ait. Sequit (ad montē oliueti) b mōs sic dict⁹ est: q: sit oliuis constitus. Hz etiā palmas. q: vt dr Joā. xij. hec turba de qua in p̄senti euāgelio legit: q cedebat ramos de arboribꝫ: habuit in manibus ramos palmaꝝ. Dicebat aūt etiā mōs trium luminū: q: hēbat ab occidēte lumē ignis lucētis in tēplo: z ab oriēte lumē solis: q ex b mōte oriebat cuitati ex aduerso posite: z ex se p̄ducebat oleū vnde nutrit lmmen. Ex hac aūt pte venit dñs Iesus ad citatē. Prio: q: ibi hēbat mlt⁹ familiares. s. in illo mōte. Scō q: inde ex eodē post passionez ascēsurus erat in celū: vt oñderet q via cōscendendi ad celū chr̄o fuit passio: nob aūt hūilis patia. Tertio mystice fm Amb. vt nouellas oliuas in sublimi p̄trute plāraret. i. se plāraturū oñderet. Et p nouas oliuas intelligit gētes nouit cōuersas. Inde aūt misit discipl⁹ duos. Prio p pter fraternā societatē. Scō p̄pt ꝑbi auctoritatē. Tertio fm Bedā z Victorinū: vt ꝑcer p̄dicatores debere hīe sciētiā z mūdiciā. Vel in signū q apli erāt soluturi duos pplos: vt dicet. Et iō sequtur (rūc misit duos de discipl⁹) Qui fuerint hi duo discipli/ certū nō habet Dicit rū Chrys. z mgr historia q credunt fuisse Petrus z Philippus: z intelligе de Philippo apl⁹ fm s. Thom. Iste em fuit q p̄dicauit samarie Act. viij. Innuit etiā Chrys. z Ogr q iste Philippus sit aplus: ex hoc q eū appellant Philippū simplr/ nihil limitādo. Et lz i. iij. dī. ij. q. ij. ar. iij. ad p̄mū. dicat q fuit vn⁹ ex septē diaconib⁹: tñ ibi loquit scūs Tho. fm opinionē quā ibi recitat. vt p̄z intuēti. Hoc aūt vt dicūt Chrys. z Ogr fuit in signū q isti primo adducerēt gētes ad chr̄m. Petrus q̄dem Cornelīū cū sua domo: Philippus p̄o Samariā. Sequit (Jte in ca-

stellū).i.in Hierm:q̄ dicta est castellū eo q̄ esset sicut vnū fortaliciū. Castellū em̄ aliq̄n iportat fortaliciū. Vñ dicūt eccl̄ie incastellare.i fortificare ac munire ꝓtra hostes. Vel ſm aliq̄s hec ciras ꝺr castellū despectiue ꝓpter suas iniq̄tates. (Nō ꝓtra vos est) Nota cōtra nō solū ſm situ localē: q̄ isti erant sup vno monte a ꝓte orientis: t ciuitas sup alio ex opposita parte occidētis: sed etiā ſm voluntatis affectū: q̄ isti erāt chr̄i discipuli: illi ꝙo inimici. (Et inuenieris asinam alligatā.) Hec asina erat paupex vt ꝺr Raba. t q̄ ea vtebat eā pascebat. (Et pullū cū ea) hic pull⁹ erat fili⁹ el⁹: t sup eū adhuc null⁹ sederat. vt ꝺr Luc. xix. (Soluite et adducite mihi. et si q̄s vob aliq̄d dixerit: dicite q̄: dñs his op⁹ habet) ſm Chrys. sup Matth. nō dixit dominu⁹ noster/vel dñs tuus: sed domin⁹ simplr: vt intelligat chr̄s esse dominus oim (Et ꝓfestim dimittet eos) Scōm Chrys. intelligit: quia chr̄s dimitteret iumēta ad loca sua pacto ope. ſm glosam vero intelligit de dño iumēto: qui ea statim dimissur⁹ erat in obsequiū chr̄i. Sed si asina erat paupex: quō habere poterat dñm: Ad hoc dicitur q̄ habebat dñm custodientē: sed nō possidentē. Vñ Luc. xix. ca. dicit: q̄ dixerūt dñi.i. custodes: q̄d soluitis pullū: Seruabat aūt vt Petrus de scala ꝺr: vt fuiret paup̄b⁹ in deferēda aqua: de q̄ibi erat penuria. Est autē notandū: q̄ ſm mgr̄m histo. in hac die: sc̄z palmar: t in hoc itinere chr̄s arbor maledixit. Nam ſm Mar. ista maledictio narrat ante electionē vendentiū de templo: quā constat exercitatā fuisse in die oliuarū. Nō ꝙo alia die ista maledictio ꝺr facta ſm Mat. t Mar. intelligit q̄ recapitulationē dictū ſm eundē Magr̄m histo.

• Sec̄k. (Hoc aūt totū factū est vt implerek q̄ dictū est q̄ ꝓpham. i. q̄ Zacharīā. ix. ca. dicentē. Est autē sciendū q̄ ꝓphera videt malitiā iudeor̄: q̄ chr̄o cōtradicturi erāt vt inexcusabiles essent/ dedit eis duo signa aduēt⁹ eius in hierusalem. Primū q̄ ascēderet sup asinā. Scōm q̄ cū iubilo ꝓplor̄ intrarer t exaltatōe. Et vtrūq̄ in pñti euāgelio narrat ipleri. (Dicite filie sion) .i. hierm q̄ ſm Rabanū erat sita in monte sion. t hac rōne dicit eius filia. Vel ſm aliq̄s hic sīō nō stat ꝓ mōte: sed ꝓ colle: in quo erat supior ciuitas: cui⁹ inferior dicebat filia: eo q̄ ab illa pte ꝓtegerek: cū ille mons esset sicut fortaliciuz. (Ecce rex tuus venit tibi) Chrys. Si intellexeris vt saluet te. si nō intellexeris venit ꝓtra te. Hec ille. (Mansuetus) vt sc̄z plus amek q̄ timeak. ſm Chrys. Et loco ei⁹ q̄ hic ꝺr māsuetus/ ꝓpha hz iust⁹: t saluator t paup: q̄ sūt insignia regis nr̄i sc̄z iusticia: pietas: t paupras. dāris nobis exēplū pauptatis t tēperātie: vt sc̄z necessarijs simus cōtenti. Vñ subdit. (Sedens sup asinā t pullū filiū subiugalis) nō sup equū fremētē litis ac discordie amatorē: sed sup asinam pacis t tranq̄llitatis amicā: ſm Chrys. Et ſm magr̄m histo. asina latine: grece subiugalis dicit. Nō q̄ illa asina dicebat subiugalis q̄si esset sub iugo onerū posita: sed vocabulū grecū est: t asinaz ꝓcat. vt sit idē fil⁹ subiugalis q̄ fil⁹ asine. Est tamē norandū q̄ brūs Marc⁹ allegās istā ꝓphetiā in nōnullis ꝓbis dissonat a textu: sed tamē est eadē sentētia oīno: t ꝓ alia ꝓba alit̄ tulū explanata. Et de hoc nō est curandū. q̄a ſm Hilariū nō ſmoni res: sed rei ſmo subiect⁹ est. Est aūt hic triplex dubitatio. Prima: quia Zacharias ꝺr sedēs sup pullū/nihil dicens de asina: sic allegat Matthe⁹. Et mgr̄ q̄dē histo. ꝺr q̄ ita est. sc̄z Matthe⁹ addidit asinā ꝓpter mysteriū. de q̄ infra dicek. sed nō est rōni ꝙsentaneū q̄ ꝓpter aliq̄d mysteriū fecanduz falsa allegaueri rit scīptura. ideoq̄ nō dicit mgr̄ (vt credo) simplr ita esse: sed iuxta septuaginta interptes ſm q̄s de pullo tm̄ fit mentio. Vñ Augu. de ꝙsensu euāgeli. ꝺr q̄ Matthe⁹ scīpserit hebraice: ō adduxit ꝓphiam vt iacet i hebraico: vbi de vtro q̄ animali fit mētio. Septuaginta ꝙo interptes nō transtulerūt nisi de pullo inspirati: vt dicit eo spiritu quo fuerat scripta dictata: quod ex ipa mirabili q̄ p̄dicak cōsensione firmatū est. Sed ad

uerte q ea ꝙ Augu. ꝺt ſunt optie dicta
z vera:excepto eo qꝺ dicit de ꝓſenſione
interptū: quā Hiero.rōnabiliter repro
bat in ꝓlogo ſup pentatheu. ꝙuis nec
ipe Auguſtin⁹ eam affirmet: ſed dic q
ꝓdicak.i. dicik et affirmak. Quidaz em
dicūt :q exiſtētes in ſeptuaginta cellu
lis oēs ſeparatim eodē modo tranſtule
runt:ſed eſt fictio.qz vt allegat Hiero
nymus/Joſephus dicit eos in vna ba
ſilica fuiſſe.Et erant vt qbuſdā placet/
ſeptuagiraduo:vtz ſex ex ql̄ibet tribu:
licz coiter dicank ſeptuaginta ꝓpter de
narioz integritatē. Siue ꝙ ſpūſctō in
ſpirari/ ſiue non : aliter tranſtulerūt ꝙ
habeak in hebraico. Scōa dubitatio
eſt:quō eſt probabile q in vno miliario
duo iumēta chr̄is aſcenderit: Rūdek q
vt ꝺt Remigi⁹ potuit ſup vtrūq; aīal
ſucceſſiue ſedere. Et cōmunit fm expo
ſitoꝛes de facto ita fuit.qz primo ſedit
ſup pullū fm Nicol.de Ly.in ſignū q
ꝓꝛs gētilis quē hcabat: ſubijceret chr̄o
per fidē ꝓpus ꝙ iudaic⁹. Hoc aūt nō eſt
ſic intelligendū/quaſi totus vel maioꝛ
pars ꝓꝛi gētilis crediderit plus ꝙ iu
daicī : ſed quia ille ꝓꝛus q ſubiect⁹ eſt
chr̄o ꝓmū/ pro maioꝛi pte fuit ex genti
libus:z quia capita gentiliū.i.roma et
ceſares crediderūt : non autē hier fm et
ꝓncipes iudeoꝛ : niſi forte poſt ꝙ ex ea
iudei expulſi ſunt p Titū. Sz qz vt ꝺt
Hiero.pull⁹ erat laſciu⁹ et frenoꝛ im
patiēs.z iurta Lucā erat indomitus: z
ꝓpter oñdebat aliquā inſolentiā:ō de
ſcēdens de pullo dñs aſcēdit aſinā. Sz
btūs Hieroñ. ſic dicit. Sed videk q ſu
per vtrūq; aīal in parvo itineris ſpacio
dñs ſedere nequerit. Ergo cum hiſto
ria aut impoſſibilitatē habeat:aut tur
pitudinē/ad altioꝛa tranſmittimur:ꝙſi
ad myſticū ſenſum. Hec ille. Et intren
dit q dñs ſup vtrūq; ſedit : ad hcanduz
id quod ſtatim dicā. Et ſiḋem ſolū ad
ſignificandū feciſſet : ſequēs allegoria
eſſet ſenſus litteralis. Tertia dubi
tatio eſt ql̄re euāgeliſte ita diſſonāt: ꝺa
de aſina ſol⁹ Matthe⁹ facit mentionē.
Et reſpōdet Augu.de cōſenſu euāgel.
q nulla eſt repugnātia ſi ſup vtrūq; ſe
dit q dicak ſup altero eoꝛ ſediſſe. Ideo
aūt fm eum z Chryſ. Lucas: Marc⁹:
z Joānes tacēt de aſina:qz tacek in trā
ſlatione ſeptuaginta interptū: fm quaz
loquebank. Matthеus ꝓ cōmemoꝛat
aſinā:qz hebraice ſcripſit. Eſt etiā alia
cauſa fm Raba.quia ſcz iſta aſina hcat
ſynagogā:cui Matthe⁹ euāgeliū ſcrip
ſit: eo q ſcz hebreis ſcripſit. Et idē vt
credo intēdit magiſter hiſtoꝛiaꝝ. Al
legoꝛice aūt ſciendū eſt: q in allegoꝛijs
z anagogijs non oꝑtet ſimilē ql̄tum ad
oīa velle perq̄rere.vt ptz de ſe in mul
tis. Vide de hoc dñica decima poſt fe
ſtuz trinitatiſ. Sciendū etiā q vira glo
riosa quā chr̄s poſt reſurrectionē habu
it eſt mons oliueti.i.miſcōie:in quo eſt
bethfage.i.domus ſacerdotū ſeu brō
qui dicunk ſacerdotes Apoc.j. Feciſti
nos deo nr̄o regnū et ſacerdotes. Sed
duo diſcipli miſſi fm Remigiū ſc due
ꝓtes diſcipuloꝛ chriſti q diuiſerunt ſe
vt qdam in gentib⁹: qdam in circūciſio
ne/ ſeu in iudea euāgelizarēt. Caſtellū
iſtud fm Hiero.eſt mūdus cōtra apo
ſtolos exiſtēs:eo q iugū doctrinaꝝ nol
let ſuſcipe. Et ſic fm eūdē aſina domi
ta eſt ſynagoga hebreoꝛ que iugū diui
ne legis trahebat: ſed pullus indomit⁹
eſt ꝓꝛs gētilis q legē nō acceꝑat a deo.
Aſſimilank aūt fm Chryſ. hoies ante
aduentū chr̄i iſtis iumētis que ſunt im
munda:rudia:ſtulta:z infirma z alliga
ta. Fuerūt em tunc hoies immūdi con
ſcientia:rudes intelligētia diuinoꝛ: ſtul
ti veſania idoloꝛū:infirmi in bono ope
re:ligati ſub diabolica poteſtate. Dñs
ergo de mōte oliueti miſit ad ſoluendū
aſinā a diabolica prāte: z adducēdā ad
ſe:qñ poſt reſurrectōz dixit Mar.xvj.
Euntes in mundū vniuerſum ꝓdicate
euāgeliū oī creature.i.gentib⁹ z iude
is. Hoꝛa tñ q fm Hilariū per aſinā et
pullū etiā duos gentiles popꝛos poſſu
mus itelligere.i.per aſinā ſamaritas:q
aliq̄ modo fuiebant ſub lege moyſi:q̄s
philipp⁹ ſoluit:ꝙ pullū ꝓ reliq̄s genti
les:q̄s petr⁹ ſoluit in cornelio: qui fuit
ꝓmitie gentiū aliq̄ modo. Anagogice
ꝓ ſciēdū ē q hiericho a q̄ veniebat chr̄s

interp̃tat luna: z ꝓcat pñtē vitā istabilē
tāq̄ luna. Hier'm ꝓo dī visio pacis: z si
gnificat futurā btāz vitā: i q̄ videt de⁹
Ipse q̄ppe ē pax nr̄a: ad Eph.ij. Jesus
ꝓo interp̃tat saluator: z ꝓcat eū q̄ se z ali
os vellet fieri saluos. Jstū volentē a hie
rico ire i hier'm: optz trāsire p mōtē oli
ueti. i. venire ad meditatōez ō miscōia.
Et q̄ mōte dz mittere duos discipulos
.i. vt Hiero. ōr: sciam z opa. Optz em̄
q̄ ad miscōiaz dei hīe sciaz. i. credulita
tē: q̄ p illā solā saluet. vñ Aug. ō senten
tijs p̄speri. Ad celest̄ hier'm cōsortiū ñ
ascēdit nisi q̄ toto corde cōfitet nō ꝓpij
opis sz diuini muner̄ eē q̄ ascēdit. hec
ille. Quo ad miscōiaz suā ꝓpriā optz q̄
habeat opa pietat̄ exhibita ꝓximo saltē i
volūtate. vñ Matt. xxv. illi q̄ nō fecer̄t
elymam i die iudicij adiudicabunt eterno
supplicio. Jsti duo discipli adducūt asi
nā z pullū. i. spem z .' morē. Opa q̄daz
em̄ adducūt spem: qz ve ōt magr̄ sen. et
s. Tho. ij. di. xxvj. spes ex grā ōi z me
rit̄ puenit. Et spes q̄ iciat ꝓcat velocē
pullū. Scia ꝓo adduc timorē retardan
tē. Et his duob⁹ iumēt̄ ania secure ve
hit: nō āt sola spe aut solo timore. Do
ralit̄ āt sciēdū ē q̄ hier'z ē aia: asina ꝓo
onerifera z stolida ē caro. pull⁹ ꝓo car
nal' affect⁹. Et vtrūq̄ a diabolo p petrm
ligat vt fular petrō. vñ dicit Chrys sup
Mar. Añq̄ peccem⁹ libet hēm⁹ arbi
triū sed volūtatē diaboli an nō/q̄ si sol'
peccātes obligauerim⁹ nos opib⁹ el⁹: tā
nr̄a ꝓture euadere ñ possū⁹: sz sic nauis
fracto gubnaculo illuc ducit vbi tempe
stas voluerit: sic z hō dine gre auxilio p
dicto p petrm ñ q̄ vult agit: sz q̄ diabo
l⁹ vult. z nisi dns valida manu misceat
sue soluerit eū: vsq̄ ad mortē i petrōz su
oz vicul' pmaebit. hec ille. Hanc asinā
chīs p duos discipulos. i. duos mor⁹ sol
uit z adduc ad se añq̄ velit itrare aiaz.
nā amor ipetrat venīā z trahit Lu. vij.
Dimissa st ei petā m'ta: qm̄ dilexit m'l
tū. Per tiorez āt soluit. Timor em̄ dñi
expellit petrm: Sap. j. Dz ḡ aia assidue
orare deū vt soluat suus mal⁹ affect⁹ et
trahat ad deū. Aug. i ome. Nōdū tra
herz: ora vt trahar̄. hec ille. Dz et ñ cal
citrare q̄n deus soluit p mortus ꝓdictos
Verbi grā: qñ imittit tibi timorē mor
tis z gehēne vult soluere. noli ḡ resiste
re diuie mortōi calcitrādo. Significāt
aūt i ꝓdict̄ m'ta alia allegorice z ana
gogice z moral'r: sed hec pauca exp̄ssi vt
q̄sq̄ p seip̄m discat excogitare istos sen
sus spūales q̄s oēs si vellē exp̄mere nr̄ā
expositio nō cēt portatil' vt intēdo. Et
hec ō ꝓmo. Scōm pūctū euangelij ē q̄
discipli executi sūt imp̄iū chīi: cū dī(eū
tes aūt discipli fecer̄t sic ꝓcepit illis ie
sus z adduxerūt asinā z pullū: z iposu
erūt sup eos vestimenta sua: z eū desup
sedere fecerūt) Et q̄dez hāliter ista ꝓs ex
dict̄ z ex se pz. Allegorice ꝓo patz ex
dictis. vñ apli ipleuerūt imp̄iū chīi. qñ
disp̄si ad ꝓdicādū mōz ꝓuerter̄t ad fidē
vñ mar. vbi s. Ar illi ꝓfecti ꝓdicaver̄t
vbiq̄ tē. Vestes apl'ice quib⁹ ornarūt
iumēta vt chīs ōsup sederet: sūt ipa apli
ca doctrina: quā apli z doctores tradide
rūt: fz Hiero. Possum⁹ etiā dicere q̄ sūt
ꝓtutes scte: marie charitas. chīs ei dī
plicit regt in alīq̄. vno mō p fidē solā: q̄
regnat i toto regno eccl'ie militāt̄: i q̄ sē
et mali. Alio mō p grāz. Ad ꝓmū rec
rit̄ fides seu apl'ica doctrina. ad scōz ꝓo
charitas z ꝓtutes. Anagogice āt sciē
dū ē q̄ hō a hierico i celestē hier'z ꝓscē
dēs p opa mie q̄b⁹ ꝓprio fuisuit: z p hūili
tatē q̄ se totū ō subiēē: spādo i ei⁹ mīa:
sic ornat̄ vestib⁹ apl'icis. i. grā quā ꝓsecut̄
p sacra eccl'ie ab apl'is vel eoz succesō
rib⁹ dispēsata z ꝓtutib⁹ seu gr̄tijs sacra
mētalib⁹ q̄ i ipō suo transitu chīs adest
saltē i effectu z m'titudo sctōz: z ita sē
cur⁹ z cū gl'ia trāsit: chīo toral'r p amo
rē i ei⁹ corō sedēte. Moral'r sciēdū ē q̄
i iustificatōe ipij ifūdūt oēs ꝓtutes. vi
de s. Tho. j. ij. q. lxiij. z q. lxv. Jō post q̄
caro z carnal' affect⁹ ad deū p ꝓuersiō
nē adducit: ornat̄ volūtas z alij apperti
t⁹ vestib⁹ ꝓtutū: z tūc chīs itrat i hier'z
.i. i aiaz: z ꝓfert ei mariaz iubilatiōez:
vt dicit. Tertiū pūctū euangelij est q̄
chīs citatē hier'z cū magn̄ gl'ia z leticia
itrauit amicoz suoz. Od ꝓphauerat za
charias vbi s. dicēs. Exulta. i. exultab
filia sion. Hāliter ḡ circa h sciēdū ē q̄ sic
ꝓtz p sctm Matthēū chīstū multa tur
ba sequebat: sic etiā dic brūs Joan. cō

xij.m'rī q̄ erāt ī hier'lm audiētes q̄ Ie/sus aduenīret exierunt obuiā ei:maxie q; audiuerāt ō suscitratōe Lazari. et sic chr̄s remānsit ī medio turbax:ita q̄ alīq̄ p̄cedebant:aliq̄ seq̄bant. Et iste turbe tres honores fecerūt chr̄o. P̄mo ei stra uerūt vestes suas ī via. Scō strauerūt virides ramos. Tertio magnis vocib⁹ publice eū laudabant:tenentes ramos palmax ī manib⁹:vt ōt brūs Joannes. Dr̄ ḡ(plurima āt turba strauerūt vesti mēta sua ī via. Alij aūt cedebāt rames de arboribus z sternebāt ī via. Turbe āt q̄ p̄cedebāt z q̄ seq̄bant clamabāt dicē/tes osanna filio dauid) Osanna fz ma gistrū hist̄o.z Hieronymū z Remig.ē dictio tota hebraica nō simplex fz cōpo sita ex duab⁹ dictionib⁹. Quax vna nō ē integra manens:fz p̄dit vocalē i.z ob h̄ dr̄ cōponi ex corrupto z integro. Cōpo/nit em̄ ex osi:qđ latine dr̄ salua:et anna qđ est interiectio optātis.inde osanna.i. salua obsecro. Quia em̄ illā interiectio nē nō habem⁹:loco eius ponim⁹ p̄bū h̄ fz obsecro.vt dic̄ mḡr hist̄o. Quod p̄o subdit:filio Dauid. p̄t esse q̄ li filio sit una dictio vel due:vt mḡr hist̄o.dicit. P̄mo mō sic legat. Clamabāt filio Da uid.i.ad filiū Dauid:osanna. Vel sic. Osanna filio Dauid.i.p filiū Dauid: ita q̄ li filio sit ablatiui casus: vt vult Hugo cardina. Et isto mō petitio quā ī por:rat ly osanna:dirigit ad deū. Sz se cundo mō sic. Clamabāt: o fili Dauid osanna. Est aūt notādū q̄ vt elicitur Matt.xij.q; iudei expectabāt Messiā chr̄m ex genere Dauid:apō eos vs⁹ sic inualuerat:vt chr̄m appellarēt filiū da uid. Vñ dicere Osanna fili Dauid.est dicere:salua chr̄e. Et in h̄ fm Hierony mū significabāt q̄ aduent⁹ chr̄i sal⁹ sit mdi(Bñdict⁹).i. gl'iosus sit. (q̄ venit) id ē q̄ icarnat⁹ ē.(in noīe).i. ad honorē. (dñi).i.dei patr̄:quē glorificauit. Sic aūt elicit a scō Tho. Ro.xij. bñdicere triplicit sumit.i.enūciatiue:z est idē qđ laudare.z impatiue:z ē idem qđ p̄ferre aliq̄ bonū.z optatiue:z est optare bo/nū. Et p̄mū ac tertiū cōuenit oib⁹ z re/spectu oīm etiā dei quē laudam⁹ et cui optam⁹ bonū:puta q̄ glorificet ī mōo: et cui cōgaudem⁹ in bonis que habet. Sz scōm quenit deo soli p autoritatez. ministrz aūt ei⁹ p misteriū. Jsti igit benedicebant chr̄isto p̄mo z tertio modo.

Allegorice aūt sciendū est:q̄ post q̄ chr̄s ascēdit p fidē asinam z pullū:illi q̄ erāt ī societate chr̄i ceperūt sternere ve stes ī via:fm Hiero.pedib⁹ asine ne ali cubi offendat ī lapidē:ne calcet spinam nec labat in foueā. Hec ille. Per qđ si/gnificat q̄ de⁹ alit hz puidentiā de bo/nis:z aliter ō malis. Vide sctm Tho. de veri.q.v.ar.viij. Tūc etiā cepit pu/blice laudari de⁹ in chr̄o.qz añ gentiuz quersionē notus ī iudea de⁹.vt ōt Ps. sed post repleta est terra scientia dñi sic aque maris opient. Esa.xj. Et fm Re migiū.vestimēta ī via.i.sua corpa stra/uerūt martyres. Et ramos p̄scindūt ō arboribus qui exempla accipiūt a doctri/na z vita sanctor:fm eundem.

Anagogice aūt sciēdū ē:q̄ hic signifi cat societas quā faciūt boni angeli aie trāseunti ab Jericho ī hier'lm.z letitia sctōr in salute elector. Tota ei ciuitas celestis mouet in iubilatiōe magna.

Moraliter aūt sciēdū ē q̄ post q̄ aīa fuerit a pctō soluta z ornata virtutib⁹ z in sua volūtate ceperit esse chr̄s:tūc to/ta ciuitas hierusalē letat spirituali leti cia.id est tota aīa iocundat. Dulce est em̄ seruire deo. Unde Hiere.ij. Scito z vide q̄ malū ē tibi z amarū reliquisse te dñm. Augu.de sen.pspe. Arta ē via que ducit ad vitā:z tñ p ipsam nisi dila tato corde nō currit:qz iter virtutū quo paupes chr̄i gradiunt:amplū ē fideliuz spei:z si artū infideliū vanitati. Hec ille. Vñ Matth.xj. Jugū meum suaue est z onus meum leue.

Textus euāgelij Luce xxi.

Orabunt signa in sole et luna z stellis:z in ter ris p̄ssura gentium p̄e cōfusiōe sonit⁹ marz z fluctuū: arescētib⁹ hoib⁹ p timore z expe ctatiōe q̄ supuenient vniuerso or bi. Nā virtutes celox mouebunt

Dominica.ii.aduentus

Et tūc vidēbūt filiū hois veniētē in nube cū ptāte magna ⁊ maiestate. His aūt fieri incipiētibus respicite et leuate capita vra: qm appropinqt redēptio vestra. Et dixit illis sītitudinē. Videte ficulneā ⁊ oēs arbores cū pducūt iā ex se fructū: scitis qm ppe ē estas. Ita ⁊ vos cū videritis hec fieri: scitote qm ppe ē regnū dei. Amē dico vobis: qa non pteribit gnātio hec donec oia fiant. Celū ⁊ tra transibūt: ꝓba aūt mea non transibunt.

Dñica scōa in aduētu dñi.

AVBUNT signa in sole. Lu. xxi. Dns ac redēptor noster paratos nos inuenire desiderans: senescentē mundū q̄ mala sequanf denūciat: vt nos ab eius amore cōpescat. Appropinquāte ei⁹ termino q̄re psecutōes ꝓuenīāt inoresc̄it. vt si deū meruere in tranq̄llitate nolumus: vicinū ei⁹ iudiciū: vl̄ pcussiōib⁹ attriti timeam⁹. hec Greg. i hom. Ūñ in pñti euāg. qō totū est de iudicio gnāli: tria facit chr̄s. Prio em̄ pdicit q̄dā terribilia. Scōo reddit cām taliū. Tertio cōsolaf corda electoꝝ. Quātū ad ꝑmū sciēdū est ꝙ pñs euāgeliū nō ꝓt exponi allegorice: qz oia q̄ in eo tradūf l̄raliter ptinēt ad credēda i noua lege. Quāuls aūt aliqñ ea q̄ tradūf l̄raliť ptinēta ad sensuz allegoricū possint exponi anagogice: tñ nō est sp̄ h̄ nece nec aliqñ possibile. vt vī esse in ꝓposito. Ll̄aliter g̃ ⁊ moraliter: vel l̄raliter tm̄ exponam⁹ pñs euāgelīū. Dr̄g̃ (Erūt sig̃) Ubi aduertēdū est: ꝙ sig̃ pcedēt futuꝝ iudiciū. Prio ſm Chrys. vt oñdaf tūc dñs ꝓpf quē facta sf corporea intīre. s. hō vel gen⁹ humanū. Scōo ſm Greg. qz iuste nos oia feriūr. vt q̄r ꝑus in mūdo habuim⁹ gaudia: tot postmodū sentiam⁹ tormenta. Hec ille. Tertio vt oñdaf ds offensus sic offenso dño turbaf familia. Et q̄rto ſm doctrinā. s. Tho. liij. di. xlviij. aduētū dñi ad iudiciū aliq̄ sig̃ pcedēt. qz hoc facit ad auctez quā tatus iudex hie dz: vt ꝙ talia indicia disponāt hoies ad se et subiectēdū. Ūñ ⁊ ꝓpf h̄ in forma gl̄osa iudicabit. Nec tñ ꝛ h̄ est illud apl̄i. j. Thes. v. Cū dixerit pax ⁊ securitas: tūc repētin⁹ veniet interit⁹. Verbū ei apl̄i ſm Aug. ad eſichi. itelligit de psecutoribꝰ sctoꝝ: nā tūc boni arescēt p timoꝛe: vt dz h̄. Vel pōt dici ꝙ post mortē anti chr̄i ⁊ añ iuditiū signoꝝ ipm̄ ñ vidētes cōsumari mūdū: vt timebāt ⁊ credebāt dicent: pax est ⁊ securitas. ⁊ tūc stati incipiēt signa terrere. Et qz totū tps qō sequit inditiū sig̃ꝝ dz dies iudicij ꝓtinere. iō dz interit⁹ repēte venire: qz illa signa repēte veniēt. Et isto etiā modo itelligit ꝙ veniet illa dies vt fur. s. q̄ ad inditiū sig̃ꝝ: ⁊ etiā q̄tū ad ipam diē quā illa signa non manifestabūt determinate. Hec oia. s. Tho. qbꝰ addit ſm Joa. doq̄ in ꝑmo aduētu chr̄s venit occult⁹: q̄uis tps eēt ꝙ scpturā determinatū: sed in scōo veniet manifest⁹ ⁊ tps erit icertū. iō ꝑmū aduentū nō ꝓcesserūt sig̃ sic ꝓcedent scōm. Que aūt sint ista sig̃ / nō est certū ſm s. Tho. Brūs q̄dē Hieroñ. dz se in annalib⁹ hebreoꝝ. vt etiā testat mgr̄ hist. reppisse. xv. signa q̄ dieb⁹ xv. precedēt iudiciū. Utꝝ ꝓo illi dies erūt cōtinui vel inꝑpolati nō est certū. Prīa die eriget se mare cubitz. xl. sup altitudinē montiū: stans tñ in loco suo q̄si murus. Scōa ꝓo tantū descēdet vt vix possit videri. Tertia aūt oēs marine belue sup aquā maris apparētes dabūt mugit⁹ vsq̄ ad celū. Quarta ardebit mare ⁊ omēs aque. Quinta herbe ⁊ arbores dabunt roꝛē sanguineū. Sexta ruient oia edificia. Septima petre ad invicē collidenf. Octaua fiet gnālis fremor⁹. Nona eq̄bit terra. Decia exibūt hoies de cauernis ⁊ ibūt velut amētes: ⁊ nō poterūt mutuo loq̄. Undecia surgent mortuoꝝ ossa ⁊ stabunt sup sepulcris. Duodecia cadēt stelle ō celo. Tertiadecia morient hoies viuētes vt cum mortuis r̄surgāt. Quartadecia arōbus

celū.i.aer ⁊ tra. Quintadecima oēs re surgēt:⁊ fiet celū nouū: tra noua. Ista tñ signa vt ōr s.Tho.Hieroñ.nō asserīr:nec videt multū:sed parū ꝓbabilia. Silr etiā sig̃ q̄ videt dñs i euāgelio dare.sm Augūst. ad Eslichiū. forte nō pertinent ad die illā: nisi dicat ꝙ tūc ista sig̃ erūt matora q̄ ante. Qō sm quā mēsuram fiat incertū est. Scd̄z (in sole) q̄ s.obscurabit vt dicet. Sz q̄re potⁱ non fiet in eo tale signū vt ster sic tpe iosue. eiusdē.x.vel retrocedat:sic tpe ezechie. Esa.xxxviij: Ad h̄ ōr dñs petr⁹ ō scala ꝙ fiet vt culpe.i.pctō qō est tenebra/respōdeat pena. vñ obscurat⁹ fuit ꝓ pctō egyptioꝝ. Exo.x.⁊ ꝓ pctō iudeoꝝ in passione dñi:⁊ tūc obscurabit ꝓ pctō oim. Ista aūt obscuratio aliqñ dicit erubescentia. Esa.xxiij. Erubescet sol .aliqñ obtenebratio. Joel.ij. Sol cōuertet in tenebras. Apoc.vj. Aliqñ denigratio. Sol factⁱ est niger q̄si saccus cilicinus Hec ex illo. (⁊ luna ⁊ stellis) .i.in pulcriorī ⁊ euidētiorī ptē mūdi: sic homis turbatio ꝑmo appet in facie. Licet em̄ ōs in se sp̄ sit q̄etus.tñ tūc oñdet se turbarū qñ voler exercere vīdictā ⁊ facere effectū irati. Est aūt sciēdū ꝙ in tpo chr̄i aduēru: chr̄o venīēte:⁊ resurgētib⁹ sctis sm sctm̄ Tho.vbi s. fient q̄dā mirabilia in celestib⁹ corpoīb⁹ et in alys. Nā totus mūdus ponet in q̄dam statu inco:ruptiōis:q: corrūpent oia mixta. vt animalia:plante:⁊ mineralia.⁊ nunq̄ de cetero erit gn̄atio aut corruptio :q̄a cessabit causa ois motus.s.motus celi. q: firmabit celū sole existēte in oriēte:⁊ luna plena in occidēte in q̄b⁹ locis sunt creata:⁊ ꝙsequent in eisdē ꝙplent circulationes suas que nō debent incōplere manere. Deinde remanebūt tenebre solum apud infernū. vnde ps inferioꝝ rere nobilitabit per rōnales spūs alligatos. Exterioꝝ ꝓo erit peruia vt vitrū. nō vt crystallū.aer vt celū. Ignis lucebit vt lūinaria celi. Et ipa lūinaria celi mlto magis lucebūt q̄ modo Esa.xxx. Erit lux lune sic lux solis. ⁊ lux solis septēplicit sic lux septē dieꝝ:ita q̄ lux vnius diei tūc erit tāta sic modo lux septez dieꝝ si sit pōeret. In die q̄ alligauerit dñs vuln⁹ ꝑpⁱi sui.i.in die resurrectiōis qñ sanabimur: q̄ ad corpus remotis penalitatib⁹: sic mō sum⁹ sanati q̄ ad aiaz ꝑ sacramēta. Et sic ps q̄ tot⁹ mūdus innouabit. Oia p̄dicta et ratio p̄dictorū ex scrō Tho.vbi s.patet. Sed ista forte ꝑtie nō possūt dici sig̃ futuri iudicij quia sit cū aduentu fient iudicis. Que aūt sint ista signa de quib⁹ loquit euangelīū:dicit Matt.xxiij. Nam sol inqt obscurabit.⁊ luna non dabit lumē suū: ⁊ stelle cadent de celo. Erit tñ ꝑter hec vnū signū in istis cōmune toti corpi celi.i.oib⁹ spheris ⁊ stellis: q: scz cū oīa nunc moueant ꝑter celū empyreū:tunc oia moueri cessabūt sm doctrinā fidei ⁊ sctoꝝ.vt ptz.xiij.tract.cap.vlt. Fient aūt ⁊ mlta alia in celo que nō dicunt signa:q: non p̄cedent iudicē saltē diu: vt inouatio:⁊ nubes:⁊ hmōi. Ista ꝓo obscuratio sol⁹ ⁊ lune dupl̄r accipit. Uno modo sm ꝙ Eyse.Ebry.⁊ Hieroñ.dicunt:q: tanta erit claritas chr̄i:ꝙ lūinaria celi eo p̄sente nō videbunt: quāuis erūt lucida tunc plus q̄ modo. sic nec mō vident stelle ortō sole. Non est autē itelligendū ꝙ isti scti velint negare q̄n p̄cedat aduentū chr̄i alia obscuratio solis ⁊ lune:quia hoc exp̄sse dicit scptura Joelis.ij. Sol inquit cōuertet in tenebras: ⁊ luna in sanguinē ante q̄ veniat dies dñi magn⁹. Et tō q̄uis sit verū qō dicūt:tñ vt ōr Raba.⁊ s.Tho.vbi s. h̄ potⁱt eē alio mō.q:.s.in rei ꝓitate sol et luna obscurabunt successiue vl̄ sil dina ꝓtute. Sz s.Tho.vlt h̄ fieri aī iudiciū vt sonāt ꝓba Joel. Rab.āt nō hz ꝑ inconueniēti ꝙ etiā fiat p̄ter chr̄o ad troē. Peracto ꝓo iudicio erit lux lune vt lux sol⁹:sic dixit Esa. sz tñ nō ē repugnātia int̄ s.Tho.⁊ Ra.q: h̄ potⁱt eē aī vt sit signū:⁊ etiā tē ad troē. Vl̄ h̄ erit vsq̄ q̄ chr̄s appear: q̄ appēre lumē restituet soli ⁊ lune:sz nō appebūt ꝑpⁱ chr̄i claritatē. Quō ꝓo stelle ō celo sint casure oz idagare:⁊ certū est ꝙ i rei ꝓitate ō celo cadere nequnt. Prīo q: celestia corpa sūt incorruptibilia ⁊ ꝙñ idiuisibilia. Scōo q: nō esset loc⁹ in q̄ recipi possent. Qō

ſle patz. Nā ſic docet Areſto. in li. ō ge
neratiōe: aqua ē decuplo maioꝛ terra ꝛ
aer decuplo maioꝛ aq̄: et ignis decuplo
maioꝛ aere. Et q̄ ſequit q̄ totū ſpaciuz
quod eſt infra celū pōt ꝓtinere totā ter
rā milies centies ꝛ vndecies p̄ciſe. Eſt
rurſus ſciēdū q̄ ſm ſapiētes. vt teſtatur
Origenes ꝛ ſcūs Thom̄. ꝛ multi alij.
Oēs ſtelle ſūt maioꝛes tra: vel ſaltē ille
q̄ ſūt viſu notabiles: vt dic̄ Alfragan⁹.
Huiꝰ aūt ſignū ē q̄ q̄libet ſtella reſpe
ctu celi ē alicuiꝰ q̄ntitatiſ: vt ꝓz ad ſen
ſum. Terra ꝙo reſpectu celi nulliꝰ ē ſen
ſibilis q̄ntitatis: ſed ſe habet vt punctū
vt ꝓz ex vſu aſtrolabij. Quia aſtrologꝰ
ſta co vtit i ſupficie terre: acſi eſſet i cē
tro eius. Cū g̃ ſtelle etiā notabiles ſint
mlto plures q̄ mille. c. et. xj. nō p̄nt hīe
locū niſi i celo. Argueret aūt fortē ali
q̄s ꝓtra p̄dicta. Nā ſol ē maioꝛ terra: vt
tradūt ſapiētes: ꝛ etiā ꝓbat. Nā ſi eſſet
et eq̄lis: vmbꝛa terre ab eo cauſata eſſz
ꝓtinue eq̄lis: ꝛ prenderet in infinitū. ꝛ
ſic eclipſaret ſupioꝛes planetas: et ſtel
las fixas. Qō ad ſenſū eſt falſum. Idē
ſeq̄t. ſi ſol eſſet minoꝛ tra: q̄ tūc vmbꝛa
terre: q̄nto magz a tra diſtaret: eſſet ma
ioꝛ: ꝛ b̄ ad i infinitū: vt ex ꝓſpectiua ꝓz
Luna ꝙo ē minoꝛ tra ſm coſdē: ꝛ ꝓbat.
Nā ſol ē maioꝛ terra: g̃ vmbꝛa tre q̄z p̄
mū elongat a terra ē minoꝛ terra. Et tñ
ſpa vmbꝛa eſt maioꝛ q̄z luna: vel ſaltem
et eq̄lis. vt ꝓz ad ſenſum: q̄ aliq̄n i eclī
pſi lune occupat totā lunā. Ex his aūt
ſequit q̄ ſi ſtelle ſūt maioꝛes tra/ q̄ ſint
maioꝛes luna: qō eſt ꝺ diuinā ſcp̄turā:
q̄ dicit q̄ fec̄ deus duo luminaria mag̃.
Gen̄. j. Rñdeo ꝛ cōcedo q̄ luna ē minoꝛ
ſtellis in ꝓtate: ſz q̄ eſt vicinioꝛ nobis
cū ſit in ꝓmo celo videt maioꝛ. Et ſm
ſctm̄ Tho. ij. di. xv. ꝛ j. ꝓte. q. ixx. ratōe
huiꝰ apparētie vel rōne ſue ꝓtuz: diuina
ſcp̄tura lunā appellat lumiare magnū.
Cū g̃ ꝙe ſtelle de celo cadere nequeāt:
ꝙbū p̄dictū exponit mltiplicit. Pꝛio ꝓz
Chꝛyſ. Hiero. Orige. et Raba. expo
nit: q̄ cadēt de celo. i. p̄uabunt ſua luce
vel ꝓpter p̄ſentiā maioꝛis luminaris. ſ.
chꝛi: vt dic̄ Chꝛyſ. ꝛ Hiero. vel ꝓpt fu
tūū aſcendentē q̄n purgabit mund⁹: vt
dic̄ Orige. vel diuinit⁹ q̄cūq̄ mō. Alij
ꝙo exponūt de ſtellis q̄ cadūt ꝓtinue ꝓz
apparentiā in nocte. Sūt em̄ q̄dā vapo
res ſicci ꝛ calidi q̄ a ſole eleuāt vſq̄ ad
ſupioꝛē partē aeris. vū cū fuerint calefa
cti a ſphera ignis vicina incēdit illa ma
teria a ꝓte ſupioꝛi incipiēs vſq̄ ad infe
rioꝛē: ꝛ ſic videt cadere ignis vel ſtella.
Sed iſta freq̄nti⁹ ꝛ cū maioꝛi admira
tiōe fient inſtāti iudicio. Seq̄t (ꝛ i ter
ris) maxi e maritimis (p̄ſſura gētiū ꝓte
cōfuſiōe ſonit⁹ maris ꝛ fluctuū). Ex ſi
gnis em̄ apparētib⁹ in celo. ꝛ ꝓſeq̄nt in
ꝓte inferioꝛi hoies aliq̄ magnū futuꝝ
verebunt: p̄cipue ꝙo ex iſolita marꝫ tur
batiōe. Vñ arefcēt. i. rabeſcēt ſqualoꝛe
et macie: tā boni q̄z mali ſm Euſebiū.
Vñ ſubdit (Areſcētib⁹ hoib⁹ p̄ timoꝛe
ꝛ expectatiōe) eoꝝ. ſ. (que ſupuenīēt vni
uerſo oꝛbi) q̄ āt ſint iſta dicet ifra. Eſt
aūt aduerrendū q̄ ſm Aug. ꝛ Ambꝛo.
p̄dicta habēt aliū ſenſū: quē q̄dā dicunt
myſticū ſeu allegoꝛicū. Sz reuera foꝛ
te ē ꝛalis ſignificat⁹ p voces metapho
rice. Stella em̄ cadēs nō eſt vera res: ſz
ficta. Vñ ait Augu. ad Eſtich. Sed ne
dñs appꝛopinq̄nte ſcōo aduentu ſuo ea
ꝓ magno diriſſe videat q̄ huic mundo
etiā an̄ eius ꝓmū aduentū fieri ꝓſueue
rāt: ꝛ irrideamur ab eis q̄ plura i hiſto
ria gētiū ꝛ maioꝛa legerūt. hec q̄ dicta
ſūt meli⁹ exiſtimo itelligi. Hec ille. Vñ
ſm cūdē Aug. eccl̄ia eſt ſol: ꝛ luna ꝛ ſtel
le: cuſ dictū eſt. pulcra vt luna. electa vt
ſol: que tūc nō apparebit ꝓſecutoꝛib⁹ vl
tra modū ſeuiētib⁹. hec ille. Amb. ꝙo ꝙ
ſolē chm̄ intelligit: cuiꝰ radiꝰ ē fides.
Obſcurat g̃ ſol ſm eū: cū deficit fides.
Et luna. i. eccl̄ia/ q̄n iter ipaz ꝛ chz carnalia ꝛ frena vicia opponunt. Per ſtel
las ꝙo itelligunt viri gl̄oſi i eccl̄ia: q̄ ꝙ
ſecutiōis tpe cadūt: vt idem ōt. Qō ꝙo
ſubdit. (ꝛ i ſtris p̄ſſura gētiū) ſm Aug.
vbi ſ. nō itelligit ō gētib⁹ bñdicēdis in
ſemie Abꝛae: ſz q̄ i iudicio ſtabūt ad ſi
niſtrā. Videt aūt mihi q̄ ſi iſta p̄ſſura ſu
mat actiue: ſic ꝓtiet ad maloſ q̄ tē p̄met
. i. ꝓſeq̄nt bonos. Si ꝙo ſumat paſſiue:
ſic erit oim: qꝛ erit ꝓpt illa q̄ ſupuenient
vniuſo oꝛbi. i. oib⁹ bōis ꝛ mal: vt videt

velle Eusebi⁹. Sz tñ ꝑssura bonoꝝ ci⁹ tius icipiet:qz lūine fidei z inspiratōis diuine citi⁹ agnoscēt futura mala alijs oscētib⁹:pax z securitas:z citi⁹ termina bit ꝑ eleuatiōez capitū.i.cozdiū exhilarationē:deo ꝓfoztāte. Pressura ꝥo malox nunqꝫ finiet:z semp ex q̄ incepit ꝑficiscet ò malo i peius. Et hac rōne ista fm Greg.z Aug.sūt dicta ꝺ reprobos. Ob ꝥo subdit(nā ꝥtutes celoꝝ mouebunt)fm Aug.intelligit:qz alioq̄ fortes in ꝑsecutiōe turbabunt.

Vocaliter ꝟ significant mi'ra hoim genera i q̄b⁹ erūt z sūt mi'ra signa. Nā in sole.i.in plat⁹ q̄ sūt lux mūdi(vt dicit Matth.v.)est obscuratio ꝑ tḡrantiā z vitā infamē. In luna ꝥo.i.ꝑncipib⁹ secularib⁹ q̄x prās ad eccl'iam se habz vt luna ad solē.extra ò ma.z obe.insolite: est apparitio sanguinis ꝑ crudelitatē z impudicicia. In stellis ꝥo.i. religiosis est casus a celo ꝑ apostasiā z inobedientiā In tra aūt.i.i agricolis seu rustic⁹ ē ꝑssura passiue:illata a celo.i.superioꝝib⁹ eorū. In hoib⁹ aūt.i.mercatoꝝib⁹ sic dicti ꝓpt politicā ciuilitatē z astutiā:ē arefactio cozdis ꝓpter cupiditatē z auaricia. In ꝥutib⁹ aūt celestib⁹.i.ꝑdicatoꝝib⁹ ē comotio ꝓpt pusillanimitatē.qz sūt canes muti nō valētes latrare. Esa.lvj.z ꝓpt inutiles discursus:cū deberēt i ꝓtem platiōe q̄escere:exēplo chr̄i secedēt⁹ i desertū post fmonē Joā.vj. In mari autē id ē i pctoꝝib⁹ habētib⁹ ꝓscientiā amaricatā.est son⁹ malox ꝥboꝝ. z fluct⁹ varius vicioꝝ. Quātū ad scām punctum scīedū ē:q cū ꝺz(Nā ꝥtutes celoꝝ)tangit duplex causa ꝑdictoꝝ. Una ē effectiua.i.angeli q̄ imediate ꝓcurabūt mi'a. Et alia finalis.i.aduēt⁹ iudic⁹ ad cui⁹ auctoritatē ꝑdicta ozdinant. Est etiā sciēdū q̄ ꝑ ꝥtutes celoꝝ mi'a possum⁹ intelligere:sic docz san.Tho.vbi s. Primo ꝑ ꝥtutes celoꝝ intelligunt oēs angeli(q̄ vt ipe et Dḡ sen.dic) mouebunt id ē admirabunt.qz habebūt nouā cōsideratiōē ò reb⁹ ad quā ꝑ spēs naturales ptingere nō poterāt. Nec tñ sequit q̄ in eis mō sit ḡtia sed nesciētia:inqꝫ tñ nescīūt q̄cunqꝫ de⁹ facere ꝑt cū illum nō cōprehendāt. Vel fm Chryso.z Beda mouebunt:qz nō intrepide stabūt in iudicio videtes tātā mi'tudinē ꝺdenari. Vñ Job.xxvj. Colūne celi ꝓtremiscēt ad nutū ei⁹. Sz dictū istoꝝ optz intelligere imꝓpe:vt.s.sit timoꝝ reuerētie z admiratiōis. Vel fm Greg.mouebunt:qz i aduētu districti iudic⁹ visibiliter apparebūt ad nos puniēdos. Alio mō(vt dic ide s.Tho.)ꝑ ꝥtutes celoꝝ pōt intelligi vn⁹ ordo angelic⁹ sic dictus q̄ tūc mouebunt:qz eoꝝ ē mirabilia facere:fm Gre.q̄d tūc maxie accidet. Vl qz vt dic⁹ Tho.eoꝝ est mouere celos. Vñ z celoꝝ ꝥtutes dicunt:z tūc mouebunt:qz mouere cessabūt q̄si.s.a suo officio mouēdi amote. Tertio fm Chryso. ꝑ ꝥtutes celoꝝ pōt intelligi oēs angeli q̄ ꝑsunt reb⁹ sensibilib⁹ q̄ absoluent a suo ministerio. Vide si vis.j.q.cix.quō singul'species rex coꝛpaliū ꝓponūt angeli:z pulncȳs z hoib⁹. Seq̄t.(z tūc videbūt filiū hois)Videbūt inqꝫ fm Aug. tam fideles q̄s infideles:vtpote qz erit sole splēdidioꝛ. Et fz Theo.videbit tam ipse q̄s crux sua:vt dī Matth.xxiiij. et ꝓsequit ab oib⁹ cognosceē. Quō aūt apparebit crux ē triplex opinio. Prima q̄ apparebit i sig̃ suo.i.in cicatricib⁹ chr̄i. Scda q̄ apparebit i seipa crux i q̄ chr̄s pepēdit ab angel' delata ad ꝓsolationē fideliū:z infideliū ꝓfusionē. Tertia q̄ apparebit i aliq̄ sig̃ suo formato i modū crucis. Et ista videt mens euāgeliste Matth.dicentis.q̄ appebit signū filij hois i celo. Et vt credo erit lux q̄da ad istar crucis densioꝛ relq̄ celi luce:vl' lux remissioꝛ ad istar vmbre. Vocat aūt se chr̄s filiū hois fm alios eo q̄ sit fili⁹ solū vni⁹.q̄ ꝥo ex masculo z femīa gñant sūt filij hoiz. Sz qz etiā Ezechiel dic⁹ est fili⁹ homis:forte meli⁹ dicit q̄ chr̄s sic se vocat i signū hūilitatis:cū posset se vocare filiū dei. Quidā aūt faciunt sic mul⁹:q̄ interrogat⁹(vt fingit)ò genere suo noluit se fateri filiū asine:sz dixit se filiū equi regis frācie. Notāter dī filius hois:qz iudicabit in forma humana:qz etiā legē euāgelicā dedit i forma humana. Eiusdē ē̄ est legē ꝺdere z fm eam

iudicare. Ite qz in eadē forma iudicat⁹ est: z ꝓsequ'r in eadē iudicabit vt possit ab impijs videri: fm glo. Joā. v. (venīe tē in nube (fm alios ꝓ ista nubē intelli/ gūr socieras sctoꝝ existentiū cū eo: q nubes dicunt/ eo q a frenis fuerūt eleua/ ti. Erāt aūt i societate chi venientes sal tem angeli: z forte illi scī: qui añ iudi/ ciū resurrexerūt: si q sūt: z qcūqꝫ sint il li. De reliquis ꝓo dicē apls. j. Thes. iiij Rapiemur cū illis scz q añ dormierāt: obuiā chō i aera. Ex q videt q chō ve nientē alīq scī erūt in terra z eleuabūt vt aues obuiā chō: qō maxie ꝓtinget il lis q mō sunt paupes z viles ꝓpt dōm: oluitib⁹ rūe sine nūero remanētib⁹ i tra Reposita est hec spes mea in sinu meo Job. xix. Scōm alios ꝓo p nubē intel/ ligit nubes materialis q chō pbebit ob/ sequiū ad decorē nō ad necitatē. Unde Aug. ad Esichiū. Sic veniet sic abijt. Nubes aūt suscepit eū ab ocul' eoꝝ. hec ille. Ad quē aūt locū chūs tūc sit ventu rus. Uide infra feria. iij. post ꝑmā dñicā ꝗdragesime. (cū prāre magꝫ et maiesta/ te) accepta a do pīe ꝓpt sue passiōis me/ ritū. Greg. i omel. In prāte z maiesta/ te visuri sūt quē i hūilitate positū audi re noluerūr: vt fruē eī⁹ rāto tūc distri/ eti⁹ sentiāt: ꝗnto nūc cernicē cordis ad eī⁹ patiētiā nō iclinār. Hec ille. Appa rebit aūt ista prās chi ꝑmo ex mundi ꝓflagratiōe. Ps. Ignis añ ipm p̄cedet z iflāmabit i circuitu iimicos eī⁹. Se cūdo ex iudicādoꝝ mlitudie: qz cōgre/ gabit oēs gētes i valle Josaphat. vt pz Joel. iij. Tertio ex corpoꝝ suscitatōe qz oēs resurgem⁹ cū corpib⁹ nris. vt pz j. Cor. xv. Quarto ex voꝫ magnitu/ die. Chrys. Vere magꝫ vox cui oia obe diūt elemēta: q petras scidit: portas ife ri apit: z vincla mortꝫ dirūpit. hec ille.

Quinto ex obsequio nubiū: vt hic patz.

Sexto ex inouatōe celi z tre z oim ele mentoꝝ Apoc. xxj. Ecce noua facio oia

Septio ex iudiciaria auoritate. qa pī oē iudiciū dedit filio Joā. v. Octa uo ex electoꝝ glificatiōe. Matth. xxij. Tūc fulgebūt iusti sic sol. Nono ex so cietatꝫ nobilitate. qz dūs ad iudiciū ve/ niet cū sentoribꝫ ppli sui Esa. lij. Itez oēs angeli eī⁹ cū eo Matt. xxv. c. Da iestas etiā ex ꝑdictꝫ apparebit z rursus ex glia būanitatꝫ sue q erit gliosa. Pri/ mo: qz dz iudex eminere iudicādis: q̄rū alīq. s. electi habebūt corpa gliosa. i. do tata dotib⁹ claritatꝫ/ agilitatꝫ/ ipassibi litatꝫ/ z subtilitatꝫ. Scōo qz i ꝑmo ad/ uentu chūs q venerat iudicādus appa/ ruit i forma infirmitatꝫ. g̃ veniens iudi care apparebit in forma opposita sicut iudicare z iudicari opponunt.

Dozalit aūt h admonemur vt toto tpe vite nre q̄ram⁹ chō regi ꝑ sanguīe fuso z cruce tolerata: orare z ope gratias agere ne ꝓfūdamur i die iudicij q̄n i ae re videbim⁹ sig̃ crucꝫ z vulnera eī⁹. Tūc em̄ fm Chrys. sic loquet. Ego ꝓpt vos hō fact⁹ sum: ꝓpt vos alligat⁹/ delus⁹/ cesus/ z crucifix⁹. Ubi est tantaꝝ inlu/ riaꝝ meaꝝ fruct⁹: Ubi seruit⁹ quā mi/ hi ꝑ sāguinis ꝑcio reddidistꝫ: Hec ille.

Quātū ꝓo ad tertiū pūctū sciēdū est q chūs electos suos ꝓsolat. Bre. i omel. Quia ꝑmissa ꝓra reprobos dicta sūt: mox ad electoꝝ ꝓsolatiōe ꝓba vertūr. Nā subdit (his aūt fieri icipientib⁹ leua te capita vestra). i. exhilarate corda. qa dum finit mūdus cui⁹ amici nō estꝫ: ꝓpe fit redemptio quā quesistꝫ. In sacra em̄ scptura sepe caput ꝑ mente ponit: qz sic capite regunt membra: ita cogitatiōes mente disponunt. Capita g̃ leuare: est mentes nostras ad gaudia patrie celes/ stis erigere. Hec ille. (qm̄ approꝑpinq̄t redēptio vra) Theo. i. ꝓfecta corpis et aie libertas. Sic em̄ ꝑmus aduēt⁹ dñi fuit ad reformatiōe aiaꝝ nraꝝ: sic secū dus ad reformatiōe corpoꝝ celebrat. Hec ille. Greg. in omel. Q, aūt calca/ ri mūdus ac despici debeat: puida dūs cōpatiōe mālfestat: cū subdit (Uidete ficulneā z oēs arbores: cū ꝓducūt iā ex se fructū: scitꝫ qm̄ ꝓpe est estas: ita z vos cū videritꝫ hec fieri scitote qm̄ ꝓpe ē reg/ gnū dei) qsi dicat: Sic ex fructu arbo/ ris vicina estas cognoscit: ita ex ruina mūdi ꝓpe esse cōgnoscit regnū dei. Ex hoc ostēdit: qz fructus mundi ruina est. Ad hoc em̄ germinat: vt quecunqꝫ germi/

nauerit cladib⁹ ꝛesumat. Bñ ãt regnũ dei estati compar:qz meroꝛ nr̃i nebule trãseũt:z vite dies etni solis claritate fulgescũt. Hec ille. Euse. Sic em̃ i hac vita:sol hyeme rcedẽte:ac succedẽte ve/re:radiũ calidũ mittẽs fouet ac viuifi/cat humidita semina:exuẽtia pstinã fi gurã:pullulãt aũt noua vartũ viroꝛẽ ha bẽtia:sic z gl̃iosꝰ vnigeniti dñi aduẽtꝰ vi uificatiuis radijs illustrãs nouũ seculũ dudũ ꝛdita p totũ mõz semia.s. dormiẽ tes i puluere tre portoꝛib⁹ corpib⁹ q̃s p/ us pducet i lucẽ:ac ꝛfutata morte reg̃/ bit deinceps vita secli noui. Hec ille. Oia ãt pdicta ꝛcludit dñs fm Gre.sub mag̃ certitudie.imo fm Beꝺ. si dicere licz sub suo mõ iurauit:cũ ꝺr (Amẽ dico vob) Amẽ ꝙppe vt ꝺr Beda iterpta tur verꝝ:acsi dicat:verꝝ dico vob. Utrũ ꝛo sit iuramẽtũ? Dico q nõ. licz Wgr histo.dicat q sic:qz chr̃s nõ ita freq̃ntal ser illõ(qz ñ pteribit gñatio hec donec oia fiãt(.i.nõ pteribit genꝰ iudeoꝝ:fm aliq̃s:vel hũanũ genꝰ.fm eundẽ Bedã vel eccl̃a nouit gñanda.fm Eusebiũ z Theo.q ex h elicit q ipa chr̃ianitas nũ q̃s deficiet:neq̃ fides Jesu chr̃i(celũ et terra trãsibũt:ꝛba ãt mea nõ trãsibũt) idẽ vt videl innuere Greg.z Hiero.ꝺr Facilꝰ est ista pire:qꝺ tñ est ipossibile: q̃s mea ꝛba nõ implerí. Vel possumus dicere:q reuera transibit celũ q̃ntũ ad accidẽtia sua:qz cessabit moueri: z am/ pliorẽ lucẽ suscipiet:z silr terra:vt ex di ctis ptz:tñ q̃ntũ ad essentiã z subaz suã vtrũq̃ stabit in eternũ. Unde Eccs.j. Terra i eternũ stat. Beda. Aperta rõ ne celũ z terra p eã quã nũc habẽt ima/ ginem transeunt:attamẽ per essentiam sine fine subsistunt. Hec ille.

Horalit aũt h instruimur vt mũdũ trãseuntẽ despiciam⁹. Si em̃ trãseũt in corruptibilia: vt celũ z tra:q̃nto magis corruptibilia z vana. Hiero.ad Helio. ꝺ morte nepo. Xerses ille rex potentissi mus q subuertit mõtes:maria ꝛstrauit cũ ꝺ sublimi loco ifinitã hoiz mlt̃itudi/ nẽ z inũerabilẽ vidisset exercitũ:fleuisse ꝺr q post cẽtũ ãnos null⁹ eoꝝ ꝙs tũc vi/ debat/supfutur⁹ esset. Si possem⁹ in talẽ ꝛscendere speculã de q̃ vniuersam terrã sub nr̃is pedib⁹ cernerem⁹. Jã ti/ bi ostẽderẽ tot⁹ möi ruinas:gẽtes gen tib⁹ z regnis regna collisa:alios torq̃ri alios necari:alios absorberi fluctib⁹:alt os ad futurum trahi:Hic nuptias/ibi plãctũ illos nasci:istos mori:alios afflu ere diuitijs/alios mẽdicare:z ñ Xersis tm̃ exercitũ:sz tot⁹ hoies möi breui spa cio ofuturos. Uincit fmo rex magnitu dine:z min⁹ ẽ oẽ qꝺ loqmur. Redeam⁹ igit ad nos:z q̃si e celo descẽdẽtes pau/ lisp nr̃a videam⁹. Sentz ne obsecro q̃n infans:q̃n puer:q̃n iuuenis:q̃n robuste etatz:q̃n senex fact⁹ sis? Quotidie mo/ rimur:q̃tidie cõmutamur:z tñ eternos nos esse credim⁹. Hec ille.

Dominica tertia aduentus Textus euangelij Mat.xi.

Cum audisset Joannes in vinculis opa chr̃isti mittens duos de discipul̃ suis ait illi. Tu es q venturus es:an alium expectamus: Et rñdens Jesus ait illis. Euntes renũciate Joãni que audistis z vidistis. Ceci vident:claudi ambulant: lepꝛosi mundantur:surdi audiũt:mortui resurgũt:pauperes euangelizantur. Et beatus est q̃ non fuerit scandalizat⁹ in me. Illis autẽ abeũtib⁹ cepit Jesus dicere ad turbas de Joãne. Quid existis in desertuz videre. Arundinẽ vento agitatã. Sz q̃d existis videre: Hoiem mollib⁹ vestitũ; Ecce q̃ mollib⁹ vestiunt̃ i domibus regũ sunt. Sed q̃d existis videre: ꝓpheta: Etiã dico vobiꝝ z pl⁹ q̃s ꝓphetã. Hic est em̃ de q̃ scriptũ est. Ecce mitto angelum meũ ante faciẽ tuã. qui ꝓparabit viam tuam ante te.

Dominica.iii.aduētus.

CUm audisset Joannes in vinclis ꝛc. Matt.xj. In ꝑsenti euāge.tāgunt tria pūcra. Primū est Joānis interrogatio. Scōm chīi rnsio. Tertiū Joannis cōmendatio. Quantū ad ꝑmū sciendū est ꝙ tres fuerūt Herodes ſm chronicas. Primꝰ dictꝰ est Ascalonita: cuiꝰ ꝑ idumeꝰ et nō iudeꝰ fuit. Hic fuit rex i iudea: et occidit innocētes. Scōs dictꝰ est antipas q̄ fuit huiꝰ ꝑmi herodis filiꝰ: et non fuit rex/sed tetrarcha. vt dr Lu.iij.i. vñs in q̄rta ꝑte regni ꝑils sui a tetras qđ est q̄rtuor: et archos ꝓnceps q̄si q̄rtus in reḡ ꝓnceps. Mortuo em̄ Herode ascalonita romani diuisert regnū eiꝰ in duas medietates: et vnā dederūt Archelao. Reliquā aut̄ diuisert i duas: dantes vnā herodi: et reliquā philippo fratri suo: hic occidit ioānē. Tertius dictꝰ est Agrippa/q̄ fuit filiꝰ Aristoboli: filij Herodis ascalonite. Hic fuit iudeꝰ. vt testat Josephus. i. fuit circūcisus sic̄ et Aristobolꝰ ꝑ suꝰ: et a Romanis factꝰ fuit rex in ꝑte vna regni iudeoꝝ: nō tñ regnauit in hierlm: sed vltra iordanē. Nam vt dr in histo. Eccla stica: dū hierlm erat cuertēda: fideles ibidē exñtes admoniti sūt ꝑ angelū trāsire iordanē ad regnū Agrippe ꝓfederati romanis. Hic herodes occidit Jacobū frēm ioānis. ꝑsus. Ascalonita necat pueros: Antipa ioānem. Agrippa iacobū: claudēs in carcere petrū. Joannes ḡ incarceratꝰ est ab herode antipa. Huiꝰ cām potissimā tāgit Mar.vj. et Mar.xiiij. Herodias em̄ filia Aristoboli vt tradit Josephꝰ: et magr hist. nu psit philippo fratri ꝑils sui. Sed herodes fraṫ ꝑils et mariti/eiꝰ amore captꝰ rapuit illā/ea tñ ꝓsentiēte: sz nō marito qđ illicitū fuit. Hoc ḡ Joānes arguebat. Meruēs ḡ herodias ne Herodes ad ꝑdicatiōnē ioānis eā dimissam: matrito restitueret: suggessit herodi vt ioānē carcerib⁹ traderet: qđ et fec̄. Aliꝰ aut̄ vt Josephꝰ vltra h̄ aliā assignt cām: qr sz ioānes ꝑdicabat iusticiā et sobrietatem/et baptismū: et iō mlti ꝑls eū seq̄bat. Herodes ḡ rumultū ꝑtimēs/ reclusit illū. Tertia cā solet assignri. qa ioānes magnū regē post se ventuꝝ ꝑdicabat. Ordinauerāt aūt romani: neqs sine senatꝰ autoritate rex diceret. vñ herodes offensaz cesarz timuit: et ioā. in vicul̄ detinuit. Dr ḡ (cū audisset ioā.) ꝙ discipl̄os suos. s. vtz Lu.vij. (in vinculꝰ opa chīi) Sciēdū em̄ ꝙ chīs lz añ ioānis carcerē ꝑdicauerit et fecerit alia miracla et baptizauerit. vtz Joā.iij. tñ nō ꝑdicauit multū publice. vt q̄daz dicūt. Vñ b. Mar. vī ꝑdicatōz chīi a ioānis carcere inchoare. Mat.iij. Sz ioāne tradito chīus ꝑpter doctrinā et miracla magꝝ et freq̄ntia fuit i magꝝ fama: et opa eiꝰ vbiq̄ diulgabāt. vñ et ad ioā. icarceratū puenit h. et ꝑfecta dr audiuisse opa chīi. Seq̄t (mittes duos de discipl̄is suis ait illi. Tu es q̄ ven.es: an ali.expe.) Sz h̄ est magꝝ qō quā b. Gre. mouet d. Querēdū nob̄ ē. Joānes ꝑpha et plꝰ q̄s ꝑpha q̄ venturē ad baptismū dñm oñdit di. Ecce agnꝰ dei: ecce q̄ tollit pcā mūdi cur i carcere positꝰ mittēs discipl̄os rogat: tu es q̄ vē.es: an ali.ex.tā q̄s si ign̄a rer quē oñderar: et an ipe sit nesciat: quē ꝑphando: baptizādo: oñdēdo ipm eē clamauerat. hec ille. Sic aūt recitat scrūs Tho.ij.q.ij.ar.vij. ad scōz: tres fuerūt solēnes mōi rñdēdi ad istā qōnē. Primꝰ est b. Amb. di. Nō fide/ sz pterate dubitauit. Dubitauit ēt petrꝰ di. Propitꝰ tibi esto dñe: nō fiet h̄. Hec ille. Et vī velle Amb. ꝙ ioā. sciuit q̄dē mortez chīi eē ꝑphatā: sed ꝓpatiebat et admirabat: ꝙ tantū vellet sustiere opꝛobriū. Sz Chry. in ho. vī impugre istā rñsiōz Dextñ ipe eā nō impugt: sz intēdit assere re ꝙ Joā. credidit chīm mortuū: qđ opinio ista ꝓcedit: cū q̄ stat ꝙ non ex rei ign̄rantia: sz ex rei magnitudie admirabat et cōpatiebat. Aliꝰ modꝰ est Chry. in ho. et Hiero. et Nico. & Ly. et Hil. ꝙ ioā. nō dubitauit: sz discipl̄i sui: q̄ zelantes ꝑ mgrio suo: tā q̄s chīs ei faceret cōcurrentiā: hēbāt aliqualē iudiciū ad chīm et discipl̄os eiꝰ. vt Joā. ij. elicit. et etiā incredulī erāt: vñ se pharisels associabāt. vt ptz Mat. ix. Dicitur ḡ Joā/

aes voluit eos ab errore z ab inuidia liberare: ō misit illos ad chm vt videtes ei⁹ miracla sanarent in spū. Sz ꝺ hūc modū arguit Paulus burgen. qz nō vī ꝺat ꝓsonare littere seqnti. Nō ei rnsio chī dirigit ad discipl̄os: sed ad ioānez. Sed ad hoc dr, q sic ioānes cauēs discipulo⁹ ꝓfusionē: interrogat in ꝓsona sua: ita chs curialitate vtens eadē rōne re/ spōderet ꝓbis ꝺdē Joānī: sed factz mirac̄uloz discipl̄is. Tertio mod⁹ est Greg. in ho. z dr Hiero. ait em Greg. Querit vt sciat si is ꝺ ꝓ se in mūdū venerat: et ad iferni claustra descēdat. Hec ille. Vñ sciēdū est q ioānes sciuit ꝓtutē passionis chī vsq; ad limbū debere prin/ gere. qz ꝺ ꝑdixerat Zach. ix. dī. Tu ꝺq; in sanguie testamēti emissisti vinctos tuos de lacu in q nō erat aq̄. Sz tñ nesci/ uit an chs ꝓsonal̄r illuc descēsur⁹ eēt: nec ꝺ credere tenebat añq; eēt ipletū vt ꝺt s. Tho. vbi s. De ꝺ q dubitat z qrit fm Hiero. z Gre. vt chī aduētū nunci/ et apō inferos: nō ad ꝙuertendū ꝓl̄os: sed ad cōsolandū. vt ꝺt glo. Cōtra istū modū videt arguere Chrys. in hom. et reuera nihil dicit ꝟiuz: sed ipe intēdit solū q ioānes nolebat ꝑdicare fidē apō inferos: vt alics nouit crederet. Et ꝺ idē Hiero. z Greg. nō negarēt. Cōtra btm Gre. spēaliter arguit Nico. de Lyra di. Greg. dic q ioānes dubitauit an chs esset passur⁹ et moriturꝰ: sed ꝺ nō est rōnabile. qz plusq; ꝓpha ignorasset: qō ꝓphete sciuerūt z ꝑdixerūt in mltis locis. Jtē qz ipe dixit. Ecce agn⁹ dei. et fm Chrys. agnū vocās crucē diuulgat. Ad ista rndet: q iste false allegat Gre. z ꝺ ptz ꝑmo ex ꝓbis eius sup̄ allegatis Scdo ex sctō Tho. vbi s. Nō em Gre. dicit ioānem dubitasse de morte chī: sed de eius descēsu ad iferos in ꝑsona. Verū est tñ q in vno loco homel. videt Grego. dicere qō iste ei ponit. Ait em loques in ꝑsona ioānis ad chm. Sic ꝓ hoib⁹ nasci dignus es: an; etiā z ꝓ hoib⁹ mori/ z ad iferni claustra descēdere digneris: insinua. Hec ille. Sed intēdit Greg. dicere q ioānes dubitauit ō ista copulatiua. s. chs morier̄ z chs descē/ det ad iferos ꝑsonal̄r rōne scōe ptis: fuit tñ mentionē de prima: qz moris erat chō via ad ꝑsonalē descēsum. Vñ pz q allegat ꝺ mentē suā z trūcate. Dr tñ q aliq̄ antiq̄ homeliaria bñ correcta non hūt li mori. Allegorice sciēdū ē q ioānes ꝺcat ꝓl̄m hebraicū. Prio: qz fuit ꝓcursor chī: sic z ille ꝓl̄s mundū dispo/ suit ad credēdū chō ꝓnūciādo illū. Secūdo: qz interp̄tat grā dei: z ꝺcat illum cui dedit ōs mlta dona vel grās: sic fec huic ꝓl̄o ps̄. Nō fecit taliter oīni. i. nulli nationi. s. ante nouā legē. Hic ꝓl̄s circa mortē suā. i. finē mūdi/ siue in vltia eta te est in vinclis erroris z diabolice po/ testatz: sed approp̄inquāte mūdi fmino totus cōuertet ad chm. ps̄. Cōuertent ad vespam. Ro. xj. Cecitas ex pte ꝙtingit in isrl̄: donec plenitudo gētiū subintrauerit: z tūc ois isrl̄ salu⁹ fiet. Hoc ār credo futuz qñ tot⁹ mōs suscipiet fidez chī p scdaz ꝑdicatōez euāgelij. de q vide infra vñica. x. post festū trinī. Et tunc mittet ad chm duos discipl̄os: intellectū. s. z affectū: vt iformet z istāmet deo: p itellectū scrutādo fcā el⁹: z p voluntatē approbādo z amādo. Vel alit. Vt em ait Hilari⁹ in ioāne forma legis lata est. Chm em lex annūciauit: z remissionē pcōz ꝑdicauit: z regnū celorū spopōdit: z ioānes totū ꝺ op⁹ legis expleuit. Jgit cessante iā lege q ptis plebis iclusa: ne chs posset itelligi q̄si vinclis z carcere icludebat: ad euāgelia cōsulēda lex mittit: vt ifidelitas fidē dictorū ꝓtēplet in factz. Hec ille. Amb. Et forte asset isti discipli ꝙs misit sz duo popli: vn⁹ ꝺ ex iudeis credidit. z alt ex gētib⁹. Hec ille. Anagogice ꝓ ioānes ꝺcat fidelē mortuz ꝺdē: sed tñ adhuc exñtē in carcere corpis: grām gtū factēte/ vel gtis datā hūtē: z tñ int spem z desperationē sue salutz vacillātē. Hic ad chm docentē z sanantē mittit duos discipulos. chs em exist̄s in dextera ptis docet btos de secretz sue diuinitatz: z eosdem sanat ex oīni corpis z aie lāguore. Apoc. xxj. Absterget ds oēm lachrymā ab oc̄lis scōz. Isti duo discipli sūt ō sideriū sue salutz z eiusdē petitio. Tu

es inḋt ḋ venturꝰ es in ꝑsona vel i effectu ad liberādū me in puncto mortis: an aliū expectamus. ſ. inimicū: q̄ſi diceret. Deſidero t peto vt tuiꝑ mihi aſſiſtas t liberes me. Pſ. Saluū me fac deus qm intrauerūt aque vſq ad aiam meā.

Dozalit Joānes. i. habēs grāz gratūfacierē vel gtis datā exūs i carcere peccatoꝝ: ꝑt reatū ꝑteritoꝝ vel ꝓcm futuroꝝ: dz ad chm mittere intellectā et affectū vt liberet. Mittit aūt iſta qñ intellectū t volūtatē exercet i diuia ſcptura q̄ docet t ſanat. Amb. Sermo chī medicamētū ē. Hec ille. Si ꝑo ſit i vinculꝰ tribulationū: dz iſtos mittere vt cōſolet. Pſ. Quādulcia faucib meis eloqa tua ſup mel oꝛi meo. Ertū ſit i vinculis religiōis dz mittere vt ꝑfuet. Hiero. Ama ſciaz ſcpturaꝝ: et carnis vicia nō amabis. Hec ille. Nota q̄ Hiero. nō dīc habero: ſed ama ſciaz: q: nō ſufficit ad chm mittere intellectū: ſz oꝑtet mittere affectū. Et ꝑ ſciam ſcpturaꝝ intelligit rem ſcitam ex ſcpturis q̄ docent oēs ꝑtutes: ſed p̄cipue hūilitatē t charitatē. Qui tñ etiā ipſa ſcripturaꝝ eruditiōe vehemēter: licet inaniter leꝛaret eo ipſo a carnalib vicijs remotioꝛ eſſet: ꝑ ipſa exercitatione mitigatus.

Quātū ad ſcām punctū ſciēdū eſt q̄ chīs nō ſtatī eis dedit rñſum: ſz mīꝛos curauit añq̄ ꝓponerēt legatiōez ſuā: eis tñ pñtib. vel ſaltē añq̄ eis rñderet: alioḋn nō potuiſſent renūciare q̄ vidiſſent: ſed tm̄ q̄ audiuiſſent. Vñ Luce. vij. dī. In ipa hora curauit mīꝛos a lāguoꝛib t plagz t ſpīrib malis t ceczꝰ mīꝛz donauit viſū. Deide dixit (Ite renūciate Joānī q̄ audiſtz t vidiſtz: ceci) nō ſubiectiue ſz denoiatiue. i. q̄ ꝑus cecꝰ erāt (vidēt: claudi ambulāt: lepꝛoſi mūdāt: ſurdi audiūt: moꝛtui ꝛſurgūt: paupes euāgelizanꝝ (paſſiue. i. docenꝝ fm dīm Petrū ō ſcala. Vl̄ euāgelizanꝝ actiue vt ꝫ ꝑbū ōponēs ſit fm antiquā grāmaticā vt videꝫ ſentire Hiero. dī. paupes euāgelizāres oñdit. (t brūs ḋ ñ fuerit ſcādalizatꝰ i me) In his verbis fm Hie. ſalūatoꝛ dedit iſtā rñſionē. Ego mīꝛa bñficia exhibeo mōdo: t i meritū coꝝ turpiſſima moꝛte ꝑdēnabor. Hie. acſi ꝓpte dicat. Dira q̄dē facio: ſz abiecta ꝓpter ñ dedignoꝛ. Ex q̄ ꝓz q̄ rñſio chī ꝑ adaptari trib modis ſupdictz exponēdi i terrogatōez Joānis. Nā Amb. diceret q̄ chīs Joānī cōpatīēri t admiranti anmoꝛi vīs ꝑ ſuis inimicz dīgrek: ipe rñdit affirmatiue q̄ oīno moꝛierek: et poſt miracla t doctrinā ḋb efficerek famoſus: qō gul̄ ē q̄ ſimplr moꝛi. Quāto ei erat magz cognitꝰ chīs: tāto habebat ō plib erubeſcere. Chryſ. ꝓo dt q̄ chīs vidēs icredulitatē diſciploꝝ Joānis ñ dixit eis: ego ſū: q: foꝛte nō credidiſſent ſed factz oñdit ſe eē chm: curādo mīꝛos vt dixim⁹. Illa em̄ miracla ꝓbabāt eū eſſe chm filiū dei multiplr. Ꝓzio rōne ꝓphetie. q: iſta miracla t alia ſub ꝓpria forma eſſe fīēda ꝑ chm olim Eſaias ꝑdixit. xxv. c. Deꝰ inḋt ipe vēlet t ſaluabit nos. Tūc apienḋ oculi cecoꝝ t aures ſurdoꝝ patebūt. Tunc ſaliet ſīt ceruus claudus: t apta erit lingua muroꝝ. Et c. lxj. dī. Euāgelizare paupib miſit me loqns. ſ. i ꝑſona chī. Scdo rōne abūdātie. q: nullꝰ ꝓpha tot ſīḡ fecerat. Vñ Jo. vij. dī. Chīs cū venerit nunḋ plā ſīḡ faciet q̄s h facē Tertio rōne modi faciēdi. q: ex prāte t ipio ſuo mīꝛotiēs t nō rogādo faciebat. Quarto ex fine faciēdi. Faciebat ei ea ad ꝓbādū q̄ ſua doctrina ꝓtinebat ꝫtatē. Vñ Mat. ix Vt aūt ſciaz q̄ filiꝰ hoīs hz prātē in tra dimittēdi pcā: tūc ait paljtico: tibi dico ſurge. Licz aūt foꝛte aliq̄ iſtaꝝ rōnū ñ arguāt chīz fuiſſe deū ꝑ ſe ꝑcise: tñ oēs ſīl vl̄ aliq̄ eaꝝ h arguūt: p̄cipue vltima. Cū ḡ iſta miracla fierēt a deo: deꝰ reḋ debāt teſtimoniū doctrie chī q̄ ſe dicebat deū. Aut ḡ illa doctria erat ꝫa: aut deꝰ affirmabat falſū eē vez: qō ē ipoſſibile. Et nota q̄ hac rōne ludei inſolubiliter ꝓincunt. Ipi em̄ ꝛcedūt in libro ſuo q̄ intitulat ō Jeſu nazareni gñatōe q̄ Jeſꝰ nazarenꝰ ſuſcitauit moꝛtuos in ꝑtute nois dñi ꝛerragrāmaton. q: ipſe ſciuit illud oꝑtīe ꝑferre: cū iuenerit illō in ḋā lapide tēpli optime ſcriptū. Et ḋcunq̄ noſſet illā plationē poſſet idem facere: vt dicūt. Rñdit etiā chriſtꝰ iſtis

ꝓbis ſm Chryſ. cū dīc (beat⁹ q̄ nō fue/
rit ſcandalizat⁹ i me) Latēter em̄ iſtos
q̄ i eo ſcandalizabāt retigit. Gre. ꝓo dī
ceret: q̄ chīs affirmatiue rndit Joanni
q̄ ſcz ꝓſonalit̄ ōſcēderet ad iferos. Vñ
alt ex ꝓſona chriſti. Quia ḡ mozlēdo te
ſubſequor. causēdū valde ē hoīb⁹ ne i me
mozte deſpiciāt q̄ ſigna venerant. Hec
ille. Et videt̄ velle btūs Grego. q̄ chīs
fecit argumentū a maiozi ſic. Si mozi
poſt tantā gloziam z miracula facta nō
dedignoz: multo minus ad infernū vi/
ctoz mozt̄is deſcēdere dedignabor.

Allegozice āt ſignificat̄ q̄ iudeis cō
ſulentib⁹ chīm in ſcriptur⁹ ſanct⁹: ipe p
illas ꝓphetias quas videbunt z facta q̄
audient enarrari ſe affirmabit eſſe illū
qui ꝓphete venturū pdixerant.

Anagogice ꝓo ſignificat̄ q̄ chīs ani
mam agoniz̄ntē i mozte ꝓfozrat redu/
cendo ei ad memoriā vl̄ inſpirādo ea q̄
ipſa vidit in vita exempla de miſcōia z
bñficijs ōi: z q̄ audiuit ab alijs maxime
ex libris ſanctis: z ſic eam ꝓſolat̄.

Mozal̄r ꝓo ſignificat̄ q̄ aīa exiſtēs i
pdiz̄ viculis/i diuinis ſcpturis inuenit
qō ḡrebat: vt ex dict⁹ pōt eē manifeſtū.

Quātū ad tertiū ſciendū ē q̄ ſic dicit
Chryſ. diſcipl̄is Joānis ſatisfactū erat
p ſig̃ q̄ videbāt: ſz tñ turbis ſatisfaciēdū
erat q̄ ex ꝓbis Joānis q̄ p diſcipl̄os mi
ſit multa icōueniētia ſubintellexerāt. Po
terāt ei cogitare: vt idē ōt q̄ Joānes cū
Jeſu vellet altercari ex iuidia: vl̄ q̄ eēt
fact⁹ timidioz ex carcere/vl̄ q̄ inaniter
fuiſſet locut⁹ qñ ꝓhibuit teſtimoniū chīo
vel etiā ſm Hila. q̄ id qō pmiſerat de
ſcandalo dictū ꝓp̄t Joānē eſſet. Iō chīs
vult Joānē cōmēdare. Nō tñ erat iſta
cōmendatio fīēda coz̄ diſcipl̄is Joan
nis. Pzio ſm Chryſ. ne videret adula/
toziē loq̄. Scōo ſm alios: q̄ diſcipulos
Joānis ꝓfirmaſſet i ſuo errore q̄ credi
derāt Joānē eſſe chīm. Iō dī (illis aūt
abeūtib⁹ cepit Jeſ⁹ dicere ad turbas ō
Joāne (Sz q̄re chīs nō reprēdit heſita
tiōes turbar̄ z diſcipl̄oꝝ Joānis: ſicut
Matt. ix. arguit iudeos dicēs. vt q̄d co
gitat⁹ mala in coꝛdib⁹ vr̄is? Ad h̄ dicit
Chryſ. q̄ iudei ex malicia peccabāt: iſti
ꝓo ex infirmitate. Est āt ſciēdū q̄ chīs
tria ōt ō Joāne: p q̄ oēm miniſtrā opinio
nē turbar̄ excludere voluit. Pzio em̄ ōt
q̄ nō erat leuis: vt mō vnū/mō aliō di/
ceret. Vñ ſubdit (Quid exiſt⁹ i deſertū
videre) qñ. l. ſm glo. Joānes in deſerto p̄
dicabat (arūdinē vento agitatā?) Gre. i
omel. Nō nō aſſerēdo ſz negādo itulit.
Arundinē em̄ mox vt aura ꝓrigit i ꝓtē
ctera flectit: p quā carnalis anim⁹ de/
ſignat̄ q̄ mox vt fauore vel detractione
tangit̄/in ꝓtē quālibet inclinat̄. Arūdo
ḡ vento agitata Joānes nō erat: quē a
ſtatus ſua rectitudie nulla rer̄ varietas
inflectebat. Hec ille. Scōo ōt/q̄ ñ erat
adulator/vt falſitatē diuiſſe ad cōplacē
dū videret. Adulatoꝛes em̄ iō magna/
tib⁹ adulāt̄ vt fruāt deliciis ciboꝝ z ve
ſtiū. Nā z ab aula adulatoꝛ dī. Vnō vt
narrat Vale. lib. iij. Cū q̄dam diceret
Diogeni olera lauanti. Si Dionyſio
adulari velles/iſta ñ ederes. Ille rndit
Si iſta edere velles Dionyſio adulari
nolles. Joānes ḡ q̄ oēs delicias ꝓtēpſe
rat/nō erat adulatoꝛ. Iōo ſequit (ſed q̄d
exiſt⁹ videre hoiem mollib⁹ veſtitum?)
Quaſi dicat: nō. Hiero. locuſt⁹ veſcit z
melle ſilueſtri: pelli camelor̄ ſūt regmen
el⁹. Hec ille. Vñ ſubdit. (ecce q̄ molli/
bus veſtiunt̄/in domib⁹ regū ſūt) q̄ ſcz
eis fauent z adulant̄. Grec⁹. In carce/
re em̄ detruſus nō fuiſſet ſi ſciuiſſet fa/
uere ꝓncipib⁹. Hec ille. Tertio ōt q̄ fu
it pl⁹ q̄ ꝓpha: ac p conſeq̄ns nō fuit i chīt
cognitōe decept⁹. Vñ ſubdit (ſed quid
exiſtis videre/ꝓphetā? etiā dico vobis:
plus q̄ ꝓpheta) Joānes ſm Greg. plus
q̄ ꝓpheta dī. q̄ chīm nō ſolū pdixit fu
turū vt ceteri ꝓphete: ſed etiā pōt̄ mon
ſtrauit. Sed ſm Hiero. dicit ꝓpter h̄:
z q̄ ſuū dīm meruit baptizare. Scōm
Chryſ. ꝓo q̄ fuit angelus: id eſt nūci⁹
ꝓpinquus chriſto. Nam ſm Greg. ange
lus grece: latine nuncius dicit. Et intē/
dit Chryſ. q̄ fuit nuncius de re pſenti:
z non ſolum de ventura. Vnde dicit q̄
fuit ꝓpe chriſtū: z ob hoc ceteris maioꝛ
ꝓphetis. Vnde ſubdit. (Hic est em̄ ō q̄
ſcriptum est.) ſcilicet Malach. iij. vbi
deus pater alloquit filium dicens. (ecce

Feria.iii.post dñicā.iii.aduē.

te ego mittā angelū).i.ioānē (añ factē tuā).i.ꝑpe te fm Chrys.(q ꝑparabit vīā tuā ante te).i.p̄dicādo t baptizando redder tibi puia auditor cordā. vt dr glo. Dicit aūt ioānes angel⁹ Primo ꝑter dignitatē officij fm Remigiū.qr fuit diuinor annūciator. Angel⁹ em dicit nūcius. Scdo:qr fuit sacdos dñi. Omīs em sacerdos angel⁹ dei exercituū est. Malach.ij. Tertio rōne puritatis fm Chrys.qr scz vitā angelicā duxit. Alij dicūt eū esse pluscꝫ ꝓpham.nō qr fuit angel⁹:sed qr ꝓpheauit de chō: t alij ꝓphete ꝓpheauerūt de eo: t ad hoc ꝓbandū dicūt chm adduxisse auctoritatem Malach.iij. Vel fm alios:qr non p̄dixit chm futurū:sed p̄sentē monstrauit. Et ad hoc fm eos chs adduxit illam auctoritatē. Chs igit fm Chrys.arguit sic. Fuit pluscꝫ ꝓpha: qr fuit angel⁹. fm alios aūt sic. Fuit pluscꝫ ꝓpha:quia ꝓpheta⁹ fuit. Et fm alios:qr chm digito mōstrauit. De hoc aūt vide etiā infra dñica q̄rta aduētus. Allegorice: postq̄ fuerit satisfactū p diuinas scpturas discipulis ioānis.i.intellectui t affectui hebetior:qñ.s.iste ꝓphs chm suscipiet t amabit:tūc istemet ꝓphs erit tanto ꝓfectior:vt merito a chō possit cōmendari de firmitate i fide:t ō pñtia t scia scpturar. Vñ apls Ro.xj. Sz illor.s. iudeor delicto:sal⁹ est gētib.s.occasionaliter:inq̄tū ex hoc apli relicta iudea trāslerūt ad cōuertendū gētiles.vt illos scz gētiles:emulent scz iudei: q si defectū diuitie sī mūdi occasionalr t diminutio eor.i.pauci viri.s.apli diuitie gētiū:q̄to magꝭ plenitudo eor:qñ scz oes ad dñm conuertent. Anagogice. Post q̄ diabol⁹ egressurā aiam in agonia cōstituerit:chs laudat eā p se/vel p angelos.i.facit vt opa bona et laudabilia q̄ exercuit/adducant in iudicio cōtra mala obiecta. Vñ dr Dan.v. Appēsus es i statera:t inuētus es mīn⁹ habēs. Ubi de malis intelligit. Boni em hñt satis vel pluscꝫ sit necesse ad mori in gra:t si nō ad statim euolare aliq̄n.

Moraliter instruimur: Prio q aniaꝫ liberē debz velle cōsulere diuinas scpturas legēdo vl audiēdo ꝙbū dei:qr vt exemplaria docet:tales cōiter sunt veri margarite t laude digni. Scdo vt discat Hiero.rigidā vestem/t austerā p̄dicationē:vitare debere aulas regū vl mollium hoim palatia declinare. Hec ille.

Tertio instruimur de cultu vestium. Grego.in hom. Nemo existimet in fluxu t studio pciosar vestiū petm deesse:qr si hec culpa nō esset:nullo modo dñs ioānē de vestimēti sui aspitate laudasset:t nequaq̄ Petrus feminas a pciosarū vestiū appetitu cōpesceret dicēs. Nō in veste pciosa. Hec ille. Verba tñ ista sīt intelligēda q̄n est notabilis excessus: aliter em non pōt dici vestis pciosa cōparatiue ad ꝓionā que ea vtit

Feria q̄rta post dñicam.iij.aduentus. Textus euāgelij Lu.i.

Q Issus est angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee: cui nomē Nazareth: ad ꝙginem desponsatā viro cui nomē erat Joseph de domo Dō: et nomen ꝙginis Maria. Et ingressus angelus ad eam dixit. Aue grā plena dominus tecū bñdicta tu in mulieribus. Que cū audisset: turbata est in ſmone eius: et cogitabat q̄lis esset ista salutatio. Et ait angel⁹ ei. Ne timeas maria:inuenisti em gratiā apō deū. Ecce cōci.t pa.filiū: et vocabis nomen eius iesum. Hic erit magn⁹ et filius altissimi vocabit. Et dabit illi dñs deus sedem Dauid patris eius: et regnabit in domo Jacob in etermū: et regni eius nō erit finis. Dixit aūt Maria ad angelū:quō fiet istud qm virum non cognosco. Et rndens angelus dixit ei. Spiritus sanctus superueniet in te: et ꝙtus

altissimi o būbrabit tibi. Jōocz
z quod nascēt ex te sctm vocabi
tur filiꝰ dei. Et ecce Helisabet
cognata tua et ipa cōcepit filiū
in senectute sua: z hic mēsis est
sextꝰ illi q̄ vocat sterilis: qz non
erit ipossibile ap̄ deū oē ꝟbū.
Dixit aūt Maria. Ecce ancilla
dñi: fiat mihi ſm ꝟbum tuū.

QJssus est angelus ga
briel zc̄. Luc. j. In ꝓsenti
euāgelio q̄ttuor pūcta tan
gunt. q̄ dicunt salutatio: p
turbatio: infrogatio: rnsio.
Quantū ad ꝑmū sciendū est q̄ ea q̄ in
ꝟsenti euāgelio scribunt/ fuerūt gesta se
xto mēse a zceptione ꝑcursoris: vt ꝑus
dixerat euāgelista: z infra dicet angel⁹
Fuit āt Ioānes zcept⁹ circa finē septē
bris: vt tradūt scti. iō chīs vt ōt magr
histo. z Beda fuit zcept⁹. xxv. die mar
cij: z eadē die passus reolutꝫ. xxxiij. an
nis ſm eūdē magi. z. xxv. decēbris nat⁹
ꝫ eūd. Be. Querit ꝑo q̄re dñs volue
rit tali tpe nasci in vko. i. zcipi z mori.
Et rndet Nico. gorra: q̄ sic voluit ꝑmo
ꝑter mūdi in illo tpe creationē. s. vt eo
tpe recrearet q̄ fuerat creat⁹. s. ſm coio
rem opinionē quā iste ꝟ videt seq̄. Se
cūdo ꝑter solis ad nos reuersiones: qa
tūc timentib⁹ deū ozrus est sol iusticie.
Malach. vlt. Tertio ꝑter noctꝫ dimi
nutōem z diei augmētatōez. qz tūc au
cta est dei cognitio Rom. xiij. Nox pre
cessit/ dies aūt approp̄inquāuit. Quarto
ꝑter tpis dulcedinē: qz tūc stillauerūt
mōtes dulcedinē zc̄. Amos. ix. Quito
ꝑter auiū modulationē: q̄ in vere inci
piūt gaudere: sic tūc gauisi sūt scti. iu
xta illō Esa. ix. Letabunt coz̄ā te. Se
xto ꝑ illi⁹ tpis sctificationē/ q̄ magis
indigebat q̄ aliud: qz est magꝫ dissolu
tū. vt vbi solet abūdare delictū/ supa
bundet z gra. Ro. v. Brā aūt ꝟgo tūc
fuit annoꝝ. xiij. qñ scz eā Gabriel salu
tauit. Nam sic tradūt histo. z Epipha
nius q̄ttuordecio anno zcepit: z in q̄n
decimo pepit chīm: z cū eo fuit. xxxiij. z
ſm cundē Epiphaniū post eī⁹ passionez
xxiij. supuixit. Vel qō ꝓbabili⁹ est ſm
alios duodecim tm̄modo. vnde z sexa
genaria mortua est. Querit aūt sctūs
Tho. iij. ꝑte. q. xxx. vtrū necessariū fue
rit annūciari ꝟgini a deo qō in ea futu
rum erat: Et zcludit q̄ sic. Primo: vt
saluarēt ozdo: vt. s. ꝟgo ꝑus mē
te q̄ corꝑe deū zciper: cū ꝟ sit lōge me
lius ſm Aug. li. de ꝟgini. Scōo vt ipa
certior testis esset. Tertio vt volūtarie
se ad obsequiū offerret: dicendo. Ecce
ancilla dñi. Quarto vt oñderet matri
monii spūale fieri int̄ deū et humanaz
naturā: dum expectat ꝟginis zsensus.
Debuit aūt ista annūciatio p̄ angelū
fieri vt ibidē ōr. Prio qz hoc zuenit di
uino ordini: q̄ ōs reuelat infimis p̄ me
dios. Nec tñ sequit ex ꝟ q̄ esset edocen
da p̄ virū: qz ei nō erat subiecta eo q̄ eī
integritate pepit: iō ꝑus fuit edocta q̄
Joseph. Et scōo ꝟ conuenit hūane repa
rationi. vt sic ꝓma ꝓditio fuit diabolo
ad mulierē mittēte serpentē: ita repara
tio fieret deo ad ꝟginē mittēte angelū.
Et tertio cōuenit ꝟ ꝟginitati Marie:
qz ſm Hieroñ. sp est angelis cognata
ꝟginitas. Existimāt aūt q̄dā istū ange
lū fuisse de sūpmo angelor̄ ordie. i. che
rubin: eo q̄ Greg. dicat sic. Ad ꝟ q̄ppe
mysteriū summū angelū venire dignū
fuerat: q̄ sūmū oim nūciabat. Hec ille.
Sz vt ōt s. Tho. vbi s. ex ꝟ non habet
q̄ fuerit sūmus int̄ oēs/ sed solū int̄ an
gelos: qz fuit archangel⁹ vt eccl'ia can
tat. Et etiā Greg. ōt q̄ archangeli sum
ma nūciant. Et sublūgit sctūs Tho. q̄
credibile est q̄ int̄ archāgelos fuerit sū
mus. Debuit aūt ꝟgini sub corꝑali spe
cie appāre ſm s. Tho. vbi s. qz ꝟ zue
nit rei nūciare. s. vt ista visio zformaret
visibili ōi appitiōi in carne: ad quā oēs
ꝓpones appitiones visibiles fuerāt ordi
nate. Et etiā cōuenit dignitati ꝟginis
vt mente z sensib⁹ ꝟsione angelica frue
retur: q̄ mente z corꝑe fuerat dñm susce
ptura. Et etiā certitudini eī⁹ qō nūcia
batur: qu'a certi⁹ apphendim⁹ q̄ oculis
subiecta sūt: q̄ q̄ imaginamur tm̄mō.

Feria.iiii.post do.iii.aduen.

Et nō est dubium theologo quō possit angel⁹ bonus ꝛ etiā mal⁹ corporaliť apparere: qz pōt corpa inferiora localiter ad nutū mouere ꝛ ꝓter figurare: dum mō non variet ordo nature: qđ fieret si elemēta ſm totū mutarent localiť. Uñ pōt q̄dem etiā diabol⁹ mouere montē: sed nō totā terrā. Narrauit aūt mihi q̄dam religiosus fidedign⁹ se vidisse oculis ꝓp̄ijs necromantē: q̄ fecit in aere apparere q̄si nubē q̄ descenderet/ ꝛ paulatim ingrossaret. deiñ ibi appuere papillōes. ꝛ tandē q̄ñ fuerūt in tra videbant q̄ndecim scutiferi pulsantes varia instrumēta. deinde pari modo affuerūt q̄ndecim puelle cū pulsantib⁹ cantātes. Iste religiosus optim⁹ est pulsator in lyra: et nō se nihil scire dixit postq̄ illā sensit melodiā: nec se vnq̄ nisi tē vidisse pulcras creaturas. Qđ si ira potuit diabolus: q̄d credēdū est de āgelo bō? Dicam⁹ ḡ (Missus est) sub specie corpali (angelus) extēso noie: reuera aūt fuit archangel⁹ (gabriel) Greg. idcirco ꝑuato noie cēset: vt signet p vocabulū in operatione q̄d valeat. Gabriel em̄ dei fortitudo noiat. p dei ḡ fortitudinē nūciādus erat: q̄ ꝓturū dñs ꝛ potēs in p̄lio: ad debellādas prāres aereas veniebat. Hec ille (a deo) Basil. Adeūt aūt nos celestes spūs: nō q̄si ex seipſis: sed ex eo q̄ diuine sapie decorem ꝓspiciunt. Hec ille. Id est ex hō q̄ in diuina sapia vidēt deū velle nob aliq̄d per eos esse manifestū. (in citatē galilee cui nomē Nazareth) vt retraheret nos a ſuperbia: qz voluit in ciuitate vili cōcipi: ꝛ in gliosa. i. in hierusalē cōfundi. Et vt ipleret ꝓphīa: qm̄ nazare⁹ vocabiť non a natiuitate: ſz a cōceptiōe ꝛ cōuersatiōe sua. Porro dicta ꝓphīa ſm b. Hiero. ꝛ b. Tho. supta est Esa. xl. Egredietť inq̄t ẏga de ra. ies. q̄ s. fuit p̄ dō. ꝛ flos ō radice ei⁹ ascēdet. Ubi ẏras hebraica habet: ꝛ nether. i. nazare⁹: de radice ei⁹ ascēdet (ad ẏginem) sic docet Thom. iij. ꝑte. q. xxviij. Mā Maria fuit sp ẏgo. Nam fuit ẏgo in cōcipiēdo chīm. Primo: qz chīs est filius naturalis dei: ideo ꝓter reuerentiam tāti p̄is nō debuit aliū hīe. Secō qz est ẏbū: ḡ sicut sine corruptione cōcipitť: ita ꝛ sine corruptiōe mīs. Tertio qz debuit chīus esse sine pctō: qđ esse nō potuit nisi sine seminū cōmixtione concipeť. vñ vt recitat Aug. cōtra Julian. li. iij. bri Ambros. exp̄ssa sniа est chīm aliter nō potuisse exptem esse delicti: nisi exps esset illi⁹ cōceptionis: quā comixtio viri et mīeris opat. Hec ille. Quarto: qz ipa sua chīi natiuitas exēplar fuit nre spūalis: q̄ deo nascimur ex eccl̄ia ẏgine: ꝛ nō ex volūtate carnis. Dicere aūt oppositū ptinet ad heresim ebionitaꝝ ꝛ tertij: q̄ dicūt chīm ex virili semine natū. Fuit etiam ſm eūdē ẏgo ī ptu: iuxta ꝓphetā Esa. vij. Ecce ẏgo cōcipiet et pariet filiū. Et hoc Primo: quia ẏbū sine corruptione cōcipiť ꝛ pferť. Scō: qz venit tollere corruptionē: ꝛ nō sufficere illā. Tertio: quia nō debebat minuere honorē mīs qui eaz p̄cepit honorare. Nec obstat q̄ Ambro. sup Luc. dr chīm aquisse matris vuluā: nam p aptionē intelligit exitū. vt dr idē sctūs Tho. q̄ tū exitus fuit clauso vtero: sic ꝛ in resurrectiōe clauso sepulcro. Fuit etiā ẏgo post ptuz: vt idez dicit. Primo: qz oppositū derogat chīo sez dicere vt dixit Heluidius hereticus: q̄ post chīm genuit alios filios. Sicut em̄ p̄is ira ꝛ matris debuit esse vnigenit⁹ tāq̄ germē pfectissimū. Secūdo derogat etiā spūisctō: qz sacrariū eius in q̄ chīi corp⁹ formauerat/ ponerēt fuisse violatū. Et etiaz brē ẏgini: q̄ ingtissima videret: si tanto filio nō fuisset cōtenta: ꝛ ẏgini tē miraculose cōseruataz sponte voluisset amittere. Et etiā derogat Joseph: qui tē tasset maculare id vnde angelo reuelante cognouerat chīi corpus a spūisctō formatū. Nec obstat his q̄ dñs dicit hīe frēs ab euangelistis: quia more scr̄pturaꝝ cōsanguinei. i. sororis filij frēs appellant ſm Hieron. Nō obstat etiā illud Dar. j. Non cognoscebat eam donec pepit filiū: qz ly donec aliquādo dicit tēpus certū / post qđ fit aliquid quod ante non fiebat: sed aliquando importat tēpus infinitū: vt ps. Oculi nostri sp ad dīm donec miſe

ꝓcak nr̄i. Et rursū. Dixit dō.d.meo ⁊c. Dr̄ etiā chr̄is ꝑmogenit⁹ eo ꝙ poꝛē frēz nō habuerit: nō qz habuerit sequētē (de sponsatā viro) sic docet scrūs Thom. vbi s.q.xxix. debuit chr̄is de ꝑgine desponsata nasci. Primo ex pte sua: ne scz moꝛe illegitimi repelleret: ⁊ vt cōsueto modo sua genealogia ꝑ virū posset describi: ⁊ vt Ioseph gereret pueri curā: ⁊ vt hoc mysteriū diabolo celaret: ne cōtra puer⁹ surr̄ exiret. Sic em̄ ōr Ozi geñ. si nō habuisset virū / stati diabolo surrepturū cogitatio: ꝙ talis ꝑus q̄ videbat diuin⁹ / esset aliq̄d hūana natura sublimi⁹. Scōo h̄ etiā fuit cōuenies ex pte ꝑginis ne velut adultera lapidaret Hāc em̄ penā etiā puella nubil̄ plectebat. vt ptz Deut. xxij. Et ne infamaret ⁊ vt a Ioseph nutriret. Et ꝛtio fuit ꝙ niens ex pte nr̄a: vt scz Ioseph esset testis ꝙ chr̄is sit de ꝑgine nat⁹: ⁊ vt credibilior essent ꝑba br̄ē marie se ꝑginē asserētis: ⁊ vt tollat ꝑginib⁹ fatuis excusationis occasio / cū ex sua incautela infamāt Dixissent em̄ etiā mr̄em dn̄i fuisse infamatā: ⁊ vt fcet ecclia virgo vni viro chr̄o desponsata: ⁊ vt ꝑginitas ⁊ nuptie in vna ꝑsona honorarent: cōtra hereticos alteri coꝛ detrahētes. Diabol⁹ aūt vt idē scrūs Tho. dicit: phibebat diuinitus a ꝓscrutanda eius ꝑginitate. De ista maria loquēs Amb. ait. Bene aūt vtrūq; posuit scꝑtura: vt ⁊ desponsata esset ⁊ ꝑgo. Virgo: vt exps virilis cōsoꝛtij videret. desponsata: ne temerate ꝑginitatis adureret infamia: cui ḡuis alu⁹ coꝛruptele videret insigne ꝓferre. Dabat aūt aliq̄s dn̄s de suo oꝛtu q̄s de matris pudoꝛe dubitare. Sciebat em̄ tenerā esse ꝑginis verecundiā: ⁊ lubricaz famā pudoris. Nec putauit oꝛtus sui fidem mr̄is inturis astruendā. Nec decuit sinistra ꝑginib⁹ opinione viuētib⁹ velamē excusatiōis relinq; ꝙ infamata q̄q; mat dn̄i videret. Quid aūt iudeis q̄d Herodi posset ascribi / si natū vidērent ex adultrerio ꝓcr̄? Quēadmoduz aūt ipe diceret. Non veni legē soluere: sed adiplere: si videret cepisse a legis iniuria: cū ꝑrus inupte lege dānet? Quā q̄ etiā fides ꝑbis Marie magis asciscit: ⁊ mēdacij causa magis remouet. videret em̄ culpā obumbrare voluisse mēdacio / inupta ꝑgnans. Cām aūt mentiendi desponsata nō habuit: cū cōiugij ꝓmiū et gra nuptiaꝝ / ꝑus sit femineꝝ. Nō mediocris q̄q; causa ē vt ꝑginitas falleret Marie ꝓncipem mūdi: qui cū desponsatā viro cerneret: ꝑtum non potuiꝛ habere suspectū. Hec ille. (cui nomen erat Ioseph / de domo Dauid) Scōm Bedā hoc gō dicit de domo Dauid / non solū ad ꝑpositum: sed ad ꝑpositam quoq; refert. qz ꝑceptū legis erat vt de sua tribu / vel familia acciꝑet q̄sq; vxorem. De hoc aūt multa dicit Paulus burgeñ. in additiōib⁹ ad Nyco. de Ly. sup Matt. j. ca. Sed rñ fortē breuiter posset dici / ꝙ brūs Matthaeus voluit oñdere chr̄m ex Dauid descēdisse fidelibus q̄ tempe chr̄i viuebāt. Ideo sufficiens fuit ꝙ oñderit Ioseph descēdisse a Dauid: qz fidelib⁹ tūc cōstabat ꝙ maria erat de eadē familia cū Ioseph. ⁊ fortē ista est mens glose ⁊ scrōꝝ in illo pasu (⁊ nomē ꝑginis maria.) Dic aūt s. Tho. sup Mat. ꝙ maria interꝑtat stella maris / vel illuminatrix: syriace vero dña. Beda. Maria hebraice stella maris: syriace ꝑo dña vocat. et merito: qa hec totius mūdi dn̄m lucē sclis meruit generare pennem. Hec ille. Virgo aūt que istā vult imitari debet habere multa. Primo debet cē clausa / nō vagabunda Eccli. xlij. Filia p̄is absconditus est: nequādo polluat in ꝑgitate sua. Unde Dina quia egressa est vt videret alias mlieres: oppssa est a Sichem Gene. xxxiij. Et scōo tacita in cogitatiōe diuinoꝝ sp existēs. ij. Coꝛ. v. Innupta ꝑgo cogitat que dei sunt: quomō placeat deo. vñ Eccli. xxvj. Datū dei mulier sensata ⁊ tacita. Et tertio hōesta ⁊ cōposita cuz disciplina. Hiere. ij. Nūq̄d obliuiscit virgo ornamēti sui? Et quo elicit ꝙ naturale est mulieri ornari: sed faciat vt fecit Hester: quē cōtenta fuit ornatu quem sibi tradidit virginum custos Egeus: nec aliud quesiuit. vt patz Hester. ij. Et quarto humilis ⁊ deuo

Feria.iiii.post do.iii.Aduentus

ta. Esa.xlvij. Descēde sede ī puluere ꝓ/go filla Babylon. Et q̄nto sollicita in sui custodia: marie p abstinētiā t mortificationē corꝑis: t solitudinē t sensuum marie ocl'oꝝ ꝓtinētiā Hiere.xxx. Vlsq̄ q̄ delitꝫs dissoluerꝫ filia vaga. Quia ei ista fuisse ī ista ꝓgie restat Amb.lib.d virgi. t elicit ex h̄ q clausa manebat: qđ esse nō posset nisi h̄ret ꝑdicta. Et d hoc subdit (t igressus angel⁹ ad eā) Ex hoc elicit Bern̄. q ī cubiculo erat: imo vbebat esse ī maria ꝓtēplatōe t eleuatione mēris: vt ꝑbat Albertus magn⁹ super Missus est. Nā si ꝑcursoꝝ debuit annūciari ꝑe occupato ī sacrificio dei: mlto fortiꝰ silē de chīo oportet credere. Vñ rationabile est q̄ de mysterio īcarnationis cogitaret ꝑpk qđ t ſctūs Elincē. ꝓtēplak q legerat illud Esa.vij. Ecce ꝓgo zc. (Dixit. Aue) .i. sine ve. supple sis: ab a qđ est sine: t ve: fm Gotrā. t in hoc salutat eam: q̄ salutare est salutē seu bonū optare: quasi dicat. O brā ꝓgo sis sine ve pudoris ī ꝓcipiēdo: laborꝫ in portando: t doloris in pariēdo. Itē sis sine ve ꝓcupiscētie t culpe: scz actualis: t pene eiusdē. Quak aūt sit cui talia optat/ subdit dicēs (gra plena) Hieroñ. Et bñ gra plena: quia cereris p partes ꝑstak. Marie ꝓo simul se rotā īfudit gre plenitudo. Hec ille. Quō aūt sic dicak ꝑpt gratie plenitudinē sctūs Tho.ij.q.xxij arti.v. sic dicit. Quanto aliquid magis appropinquat ꝓncipio ī q̄libet genere: tanto magis participat effectū eius: sic angeli magis participāt de bonitatib⁹ diuinis q̄ homies: fm Dionys.iij. ca. celestis hierar. Cum igit ꝓncipium gre sit christ⁹ auctoritatiue fm diuinitatē: t fm humanitatē instrumētalit: fm illō Joan.j. Gratia t ꝓritas p Jesum chīm facta est: cui chīo brā virgo fuit fm humanitatē ꝓpinquissima: q̄ ex ea naturā humanā accepit: p cereris ipsa debuit a chīo gratie plenitudinē obtinere: ita q recipiēdo in se auctorē gratie: de cui⁹. s. plenitudine oēs accipim⁹: Joā. j. Jp sa quoq; q̄dāmodo gratiā ad oēs deriua/ret. Vbi etiā ad scōm distinguit pulcre triplicē ꝓfectionez gratie ei⁹. t ibi vide si placet. In tertio etiā dist.xiij.q.j. ar. ij.q.j. Vbi intendit ꝓtualit sic dicere. Cū illud plene habeak qđ fm oēs differentias t modos t effect⁹ suos hī: chīs habuit triplicē plenitudinē gre. Prima est finis: q̄ cū finis gre sit ꝓiūgere deoꝝ ipe fm q hō fuit ꝓiunct⁹ diuinitati per cognitionē/amorē/fruitionē/t p vnio/nē in ꝑsona. Scda est efficiētie: q̄ sic in se est gra ꝓfectus q ex ipso in alios oēs deriuak: q̄z aliquos fac cooꝑatores dī: vt t ipi p ministeriū alios ad gram īducāt: vt dicit.j. Coꝝ.iij. Tertia ē formalis cause: q̄ data est ei gra ꝓficiens ipm q̄ntū ad oēs ꝓtutes t vsus oēs virtutū t omes effect⁹ gre gratꝫ date: t remotionē omnis peccati etiā originalis. Prima respicit gram vnionis. scda capitis. tertia ꝓo gram singularē ipi⁹. Et tertia q̄druplex est. s. singularꝫ q̄ ē chīi. Et sufficiētie: q̄ fuit in Stephano et in alijs sctis ꝓfectis gra formalr q̄ntū ad oēs ꝓtutes t expulsionē oīm mortaliū. Et specialis ꝓrogatiue: q̄ est beate ꝓgenis: q̄ habuit gram repellentē etiā venialia. Et copie: que est eccl'ie: cui nulla grāz deest q̄n sit in aliq̄ mēbroꝝ suoꝝ. ꝺ qua Eph̄.iij. vt adimpleret oīa: h̄ ib ꝓtualit t quasi verboten⁹. Sz adde ex Nico. Gor. q ei⁹ intellect⁹ fuit plenus ꝓtate: q̄ ꝓseruabat oīa ꝓba hec. Luc. iij. Et scdo affectus plenus charitate. iuxta illꝺ Cañ.iij. nūciate dilecto meo: q̄ amore langueo. Et tertio caro puritate: iuxta illud Cañ.iij. Tota pulcra es amica mea: t macka nō ē i te. s. spūak vel coꝝalis post scrificationē. Et q̄rto man⁹ pietate: fm id Prouer. vl. Manum suā aguit inopi. imo ipsa faciebat questū ꝑ paupib⁹. Et vocabak q̄stuaria Vñ Hiero. ad Helio. de ꝓceptu secki. Hic. s. chīs ē ille fabri t q̄stuarie filius Et q̄nto mores honestate: fz illꝺ Cañ. vij. Quāpulcri st gressus tui. Et sexto lingua dulcedie: fz illꝺ Cañ.iij. Mel t lac sub lingua ei⁹. Et septio vita sctitate: fm illꝺ puer.xxx. Mlte filie ꝓgregauerūt diuitias tu supgressa es vniūsas Est aūt sciendū vt docet sctūs Tho.ij ꝑte.q.xxx. q angel⁹ intendebat virginē

attentã reddere. ſō curauit eã ī admiratiōnē īducere ex q̄ attentio ſequit. Vñ ſalutauit eã nouo modo ⁊ cū magna reuerētia. q: vt idē dic̄. Vere hūili cuiuſmodi erat bta virgo nihil eſt trāſitorīū ⁊ miſerabile q̄ ſua exaltatio (dñs tecū) Quidā exiſtimāt q̄ q̄n angelus virginē ſalutauit ſtatim ꝛceperit: aut iam ꝛceperat dñm. Vñ dic̄ Hiero. Prꝛeceſſit nunciū ſuum deus. Hec ille. Et Augu. in ſermone de natiuitate dñi. Domin⁹ tecū: magis q̄ mecū. Ipe em̄ ī tuo eſt corde: in tuo ſit vtero: adimplet mentē: adimpleat ventrē. Hec ille. Item idē aſſerit in quadā lectione que legit in eccleſijs aliquib⁹ cathedralib⁹ in die annūciationis: ⁊ ibi p̄ phatiōe adducit: q: angel⁹ nō dixit: Aue Maria replenda: ſed plena. nec domin⁹ venit in te: ſed dñs tecū. Sed iſta ſunt exp̄ſſe cōtra Hgīm ī iij. diſt. iij. vbi dicit: q: poſt ꝛſenſum virginis venit in eam ſpūſſanct⁹: potētiaz dei verbi receptiuā p̄parās ⁊ generatiuā. Et ꝛcordat Bern. ſup Miſſus eſt: qui omel. iij. volēs oſtendere cōſenſum virginis fuiſſe tunc neceſſariū ad ꝛceptionē: alloquēs virginē ait. Statim liberabimur ſi ꝛſentis. ⁊ infra. Rñde angelo: imo p̄ angelū dño: verbū p̄fer tuū ⁊ ꝛcipe diuinū. Hec ille. Itē eſt contra ſctm Tho. iij. par. q. xxx. q̄ dicit: q̄ reb̄rebak ꝛſenſus virginis. Itē eſt ꝺ euangeliū: quia angel⁹ poſtq̄ virginē ſalutauit dixit. Ecce cōcipies. Item dixit. Vocabis nomē eius Jeſum. ⁊ tñ Luce ij. dicit. q̄ hoc nomē fuit vocatū ab angelo p̄ſq̄ in vtero ꝛciperet. Igit chr̄s fuit ꝛceptus ſtatim poſt ꝛſenſum virginis vel in ip̄o cōſenſu. Ad motiua autē dicte opinionis: dico q̄ beat⁹ Hieron. loquit de exiſtentia dei in virgine p̄ eſſentiam/ p̄ſentiam/ ⁊ potentiā/ ⁊ p̄ gratiam ſpecialē: non autē p̄ incarnationē. Dictū ꝺo Auguſtini eſt p̄ nobis: q: nō dicit eſt in vtero tuo: ſed ſit: aeſi dicere veller angelus. Opto vt ꝛſentias Maria. ⁊ ꝛſequēter cōcipias. Ad ꝓbatiōes cōtentas in lectione patz ex dictis (Benedicta tu in mulieribꝫ) Grecus. Una ſcz p̄ce cūctis mulieribus.

Moraliter: q: Maria iterp̄tat ſtella maris. ſignificat q̄ q̄libet debet hīe ſp̄ oculū ad h̄ celeſte ſidus ſi nō vult ſummergi fluctib⁹ huius mūdani ⁊ ꝓcelloſi maris. Bern. ī ſcḋa omel. ſup Miſſus eſt. Maria eſt nobilis illa ſtella ex Jacob orta: cui⁹ radi⁹ vniuerſū orbē illuminat: cui⁹ ſplēdor ⁊ fulget ī ſuperꝫ ⁊ inferos penetrat: terras etiā pluſtrās ⁊ calefaciēs magꝫ mētes q̄ corpa: fouet virtutes: excoquit vicia. Ipa inquā ē p̄clara ⁊ eximia ſtella ſup h̄ mare magnū et ſpaciosuz nec̄ario ſublimata: micās meritis: illuſtrās exēplis. O q̄ſq̄s te ītelligis ī hui⁹ ſeculi pfluuio magꝫ inter rēpeſtares ⁊ p̄cellas fluctuare q̄ p̄ terram ambulare: ne auertas oculos a fulgore hui⁹ ſideris ſi nō vis obrui p̄cellis. Si inſurgūt venti rētationū: ſi icurris ſcopulos tribulationū reſpice ſtellaz: voca Mariā. Et ifra. In p̄clis/ ī anguſtijs in reb⁹ dubijs: Mariā cogita: Mariā inuoca. Nō recedat a corde/ nō recedat ab ore. Et vt oꝛonis ei⁹ ipetres ſuffragiū: ne deſeras cuerſationis exemplū. Ipam ſequēs nō deuias: ipaz rogās nō deſperas: ipaz cogitās nō erras: ipa tenente nō corruis. ipa p̄tegēte nō metuis: ipa duce nō fatigaꝫ: ipa p̄pitia ad portū ſalutz̄ puenis. Sic ī remeriſo explr̄z q̄ merito dictum ſit ⁊ nomen virginis Maria. Hec ille. Et hoc de primo.

Quātū ad ſcḋm ſciēdū eſt q̄ vt dicit Amb. ſup Lucā. ⁊ ſctūs Tho. iij. p. q. xxx. Tremit hō ad viſionē corpalē et ēt imaginariā angeli. Et rō eſt: q: homo ſup ſe eleuat: ſic etiā fit calore ad intrioza recurrente quoties hō timet/ aut aliquid ſimile patit. Propter hec ūt vt dic̄ ſctūs Tho. non debet nob ſubtrahi angelica viſio. Primo q: hoc eſt dignitatis: Scḋo q: vt ait Orige. ſemp angelus apparēs medet tali timori ſi ē bonus: ⁊ in hoc ipſo intt cognoſcit eſſe bonus. Timuit ḡ beata virgo ſic ⁊ alij. et ſpēaliter vt ait b. Tho. q: angelus ſub forma hois ītrauit: ad cui⁹ aſpectū trepidare p̄ginū eſt: vt ait Amb. Potuit em̄ eſſe vt p̄ma facie nō cognouerit angelū eſſe: ſz viz̄ eū q̄ videbat credideritz

Feria.iiii.post dō.iii.aduen.

esse. Et subiūgit sc̄us Tho. Quidā tñ dicūt q̄ nō est turbata in visione angeli ea: cū assueta esset angelos videre: ꝫ in his q̄ nūciabāt. Ista est sn̄ia greci q̄ ait Cū assueta esset his visionib⁹: euāgeli/sta turbatōez non visioni/sed relatꝰ attribuit dī. (turbata est in ꝑmone el⁹.) Hec ille. Ult̄ subdit. (z cogitabat qualis eēt ista salutatio.) Ult̄ in h̄ ꝑm grec. vitauit incredulitatē Zacharie/z leuitatē Eue. q̄ nec fuit incredula: nec statī credidit: ꝫ dictū examinauit. Cogitabat aūt ꝑm eūdē si salutatio erat a viro ꝫ suū pudorē: vel diuia ad aliquā scrīta tem/ cū de deo faceret mentionē dicēs: dñs tecū. Scōz Amb. āt mirabat etiā nouā salutādi formā: q̄ nunq̄ añ comp ta fuerat. Ult̄ ait Origen. q̄ si sciuisset Maria ad aliū quēpiā sil'em esse factū ꝑmonē. vtpote q̄ bēbat legꝫ sciam: nūq̄ eā q̄si pegrina talis salutatio terruisset Hec ille. Sz q̄ eā angel⁹ ex noua salutatiōe territā vidit q̄si familiari⁹ notā ꝑm Bedā vocās ex nomie eā cōfortat. Ult̄ seq̄t (z ait angelus ei: Ne timeas maria) q.d. ꝑm eundē: nō veni deceptrus q̄si mīster sathane/ neq̄ violatur⁹: sed diuia mysteria reuelatur⁹. Chrys. Qui apō deū merek grām/ nō habz q̄d timeat. Ult̄ seq̄t. (Inuenisti em̄ grām apō deū) Greg. Inuenit grām ꝗ̄o coram deo. q̄ splēdore pudicicie xp̄iā exornans aiam: gr̄ū deo se habitaculū ꝑpārauit: nec solū celibatū inuiolabilē conkuauit: ꝫ etiā imaculatā ꝫsciam custodiuit. Hec ille. Est aūt sciendū q̄ ꝑm consuetū modū loquēdi scꝑture q̄n aliq̄s alicui placet/ dr inuenire grām apō illū/vel in oc̄lis eius. Q. ꝗ̄o ꝗ̄o sūme placuerit deo/ oñdit cū subiūgit (Ecce cōcipies in vtero z pies) Notanꝺ dicit cōcipies in vko. q.d. Non cōcurret masculus ab extra: sed in te formabit ꝑ⁹ sic nucle⁹ in nuce auelana. Hiere. xxxj. Nouū faciet dñs sup terrā: femina circūdabit virū. (z vocab nomē el⁹ ieſuz.) Non dr ipones/sed vocab: q̄ istud nomen fuit ipositū a deo genitore. vt dic̄ grec⁹. Et ꝑm Bedā ieſus interꝑtat̄ saluator/siue salutarꝫ: ideo optime q̄uenit chr̄o: q̄ solus fuit spūalis et vniuersal saluator. Ult̄ vt docet sc̄us Tho. tij. q. xxxvij. hoc nomē est nouū rōne talis salutis. s. spūalis z vniuersalis. alijs autē cōuenit ꝑm aliq̄s specialis z nō vniuersales salutes. Ult̄ ꝑm Cyrill. q̄ h̄ nomē aliq̄ mō alijs cōe est: ad kcandū q̄ iste q̄ cōcipit dissimilis est alijs. subiūgit angelus (Hic erit magn⁹: z filius altissimi vocabit.) Filij dei in diuina scꝑtura ꝑ adoptionē dicunt oīes q̄ sunt in gr̄a: iuxta illō ps̄. Ego dixi dij estꝫ. z ꝑ creationem gn̄alr oēs: z per assimilatōez in natura ico: poxea soli angeli. ꝑm illō Job j. Cū venissent filij dei vt assisterēt coram dño. Sed ꝑ naturā iste sol⁹ est filius altissimi. Seq̄t. (Et dabit illi dñs ds sedē dō ꝑris el⁹.) Est aūt sciendū q̄ sic̄ materialis hierl'm kcauit ecc̄liaz militantē z triūphantē: ita regnū dō: cui⁹ sedes fuit in hierl'm: kcauit regnuz chr̄i sup vtrāq̄ ecc̄liaz. Non g̃ ista sic debēt itelligi q̄si velit angel⁹ dicere q̄ ds daturus eēt chr̄o tpale regnū dauid. h̄ em̄ est ꝟra scꝑturā Joā. xviij. vbi ipe dic̄. Regnū meū nō est de hoc mūdo. i. non est tpale/seu matiale. Jtē Hiere. xxij. vbi de Jechonia rege dr. Scribe virū istū sterilē: nō erit de semie eius vir qui sedeat sup soliū dauid. Btā aūt ꝗ̄o ex q̄ nat⁹ est chr̄s descēdit a Jechonia. vtꝫ Matt. j. Post Jechoniā ergo null⁹ de semine eius fuit rex in regno materiali dauid ꝑm Nico. de Ly. vñ Joānes hircan⁹ z alij q̄ ante Herodez Ascalonitā fuerūt reges in iudea: ꝑm eū fuerūt de tribu sacerdotali/ z non de tribu iuda. Sed tñ illa q̄ iste dicit videnk esse ꝟra illō Gen. xlix. Non auferek sceptrū tē. vbi habek q̄ vsq̄ ad chr̄m sp debuit esse rex vel dux de tribu iuda. Ult̄ z mgr̄ hist. dr: q̄ vsq̄ captiuitatē Babylonicā gubernauerūt reges de tribu iuda: post illā ꝗ̄o imediate gubernauerūt duces: et post duces iterꝫ reges vsq̄ ad Herodē. Sz vt ptz Gen. xlix. ad h̄ diceret ꝑm eū q̄ ꝗ̄bū Jacob intelligit de regib⁹ z ducib⁹ descēdentib⁹ a iuda ꝑ lineā masculinā: vt Zorobabel. vel per femineā: vt Machabei q̄ sacerdotes fuerūr. z cōse

quẽter de tribu leui: q̃ tñ fuit mixta cũ tribu regia. vt multiplr̃ ptz. Hiere. ꝓ loquit de line a masculina ſm quã beata virgo deſcẽdit a iuda. et ſic etiã credo ꝙ loquit mgr̃. De regno g̃ ſpũali loquit angel⁹. vñ Baſil. Non in materiali ſede dauid ſedit dñs trãſlato iudaico regno ad Herodẽ: ſed ſedẽ dauid appellat/ in q̃ reſidet indiſſolubile regnũ ei⁹. Hec ille. Et ſm Chry. p domũ Jacob intelligunt illi q̃ ex iſrl̃ crediderũt: cum dicit (z regnabit in domo iacob in eternum.) Vel ſm Bedã intelligit tota eccleſia q̃ deſcẽdit ex bona radice/ vel inſerta eſt (cũ eſſet oleaster) in bonã oliuã. vt hr̃ Rom. xj. Et intẽdit ꝙ ex bona radice deſcẽderit aliq̃ de eccl̃ia. i. apl̃i z ceteri deſcẽdẽtes a iacob. alij ꝓ (vt gẽtiles ſ̃t inſerti p̃dictis q̃ ſunt eccl̃ie fundamẽta (z regni ei⁹ nõ erit finis) Grec. nõ ſolũ in q̃tũ dus: ſed z in eo ꝙ hõ. Et in p̃senti q̃dem habet regnũ multoꝝ: finaliter ꝓ vniuerſoꝝ/ cũ ei omia ſubijcient. Hec ille. Nota ꝙ regnum chriſti in quo per vicariũ regnat/ nõ habebit finem ante finẽ mũdi: ſed illud in q̃ regnat ꝑſonaliter/ carebit fine ſimpl̃r.

Dozaliter docenk ꝟgines iuxta doctrinã Amb. dicẽtis. Diſce aũt ꝟgo verecundiã: quia pauebat. Trepidare em̃ ꝟginũ eſt: z ad oẽs viri ingreſſus pauere: om̃ſq̃ viri affatus vereri. Diſce virgo ꝟboꝝ vitare laſciuiã. Maria etiaz ſalutationez angeli verebak. Hec ille.

Quantũ ad tertiũ ſciẽdũ eſt: ex doctrina ſcti Tho. iij. q. xxix. ꝙ btã ꝟgo voluit ꝟginitatẽ ſuã deo: quia laudabiliora ceteriz paribꝫ ſunt q̃ fiũt ex voto. Nõ tñ vouit abſolute ante deſpõſatiõem: qz ante chr̃i oztũ del ꝓpẽs carne ꝓpagabak: ſic mõ ꝙ baptiſmũ: ideo gñationi optebat inſiſtere. Dic̃ rñ ſcũs Tho. in. liij. dc. xlix. ꝙ Helias z Hieremias tradũtur ſp fuiſſe ꝟgines. qz licz tunc ꝟginitas nõ eſſet in tãto pcio vt modo. tamẽ dr ſcũs Tho. liij. diſt. xxxiij. ꝙ poſt ſufficientẽ mltiplicationẽ humani generiz fuit licita in lege Moyſi z nature integre: non autẽ ante ſufficientiã talẽ. Sz quia vt dicit in tertia ꝓte videbak lege phibita: ideo vouit cõditionate/ ſi deo placeret. Quo cognito poſt deſponſationem per diuinã inſpiratõez vouit abſolute de cõi conſenſu ante q̃z ſalutaret ab angelo. Vñ dixit ãgelo (qm̃ vix nõ cogſco.) qõ nõ dixiſſet/ ſi votũ ꝟginitatis nõ habuiſſet. Sciẽs g̃ btã Maria votũ ſuũ: ait ad ãgelũ (quõ fiet iſtud:) Amb. Tempantio: eſt iſta reſpõſio/ q̃z ꝟba ſacerdotis q̃ ait. Vnde hoc ſciam? Negat ille ſe credere: z q̃ſi fidei adhuc aliũ q̃rit auctorẽ: iſta ſe facere profitek: nec dubitat eſſe ſciẽdũ/ qõ quõ fieri poſſit inq̃rit. Legerat Maria: ecce virgo cõcipiet z pariet filiũ: ideo credidit futurũ: ſed quomõ fieret ante non legerat. Non em̃ quẽadmodũ fieret/ vel ꝓphete tãto fuerat reuelatũ. Tantũ em̃ myſteriũ nõ homiꝫ fuit/ ſed angeli ozepmenduz. Hec ille. Qui videk velle ꝙ Eſaias p̃ciuerit q̃dem ꝟginẽ pariturã ſed ignozauerit modũ: an. ſ. ꝑtute ſpiritus ſancti ſuppleret vicẽ maſculi/ vel alter. (Om̃ virũ nõ cognoſco) ſm Greg. Niſe. in hoc innuit ꝙ ſuum corpus quaſi quoddã ſacrificiũ obtulerat deo.

Dozaliter docemur quantã ſollicitudinẽ debeat q̃ſq̃ hr̃e implẽdi votũ ſuum/ ſiq̃d eſt deo ꝓmiſſum. quia ꝟgo licet ab angelo ex ꝓte dei moneret de filio ꝛcipiendo: tñ in oppoſitũ allegauit votũ ſuũ. Jrẽ q̃tũ placeat deo ꝙ homo adhibeat fidem dictis ſuis: qz Maria credẽdo meruit edoceri z eligi in mr̃em. Vñ ait Heliſabet Luc. j. Btã q̃ credidiſti: qz ꝑficient ea q̃ dicta ſ̃t tibi a dño. Ecõtrario ifidelitas ei valde diſplicet vñ pcuſſit Zachariã incredulũ. vt patz Luc. j. Quantũ ad q̃tũ ait Grecus. Cõſidera q̃liter ꝟginẽ ſoluit dubiũ angelus: z explanat intemeratũ cõnubiũ: z ineffabile ꝓcreatiõis ꝓcrum. Sequit em̃. (Et reſpõdens angel⁹ dixit ei: Spũſſctus ſupueniet in te.) hec ille. q. d. ſm Chry. Noli q̃rere naturalẽ ordinẽ q̃ eſt per cõcubitum virl: imo ſi viruz cognouiſſes electra nõ fuiſſes. Notank aũt dicit ſupueniet quia vt teſtak Nico. de Ly. ꝑus in ea venerat: eam a pcõ originali mũdãdo adhuc dũ eſſet in vtero: vt cõmuni⁹ expo-

Feria.iii.post dō.iii.Aduentus

nit. Eodē mō exp̄ere docet Dḡr̄ sen. iij.di.iij. dicēs. Maria q̄z tota spūssanctus in eā p̄uenies a pctō p̄ius purgauit: z a fomite pcti etiā liberauit: vt fomitē ip̄m penit⁹ euacuādo: vt q̄busdaz placet. vel sic debilitādo et extenuādo: vt ei peccādi occasio nullaten⁹ postmodū extiterit. Hec ille. Pro his vide sanctū Tho. iij. p.q.xxvij.z.iij.di.iij. Dein de supuenit ꝑm maiorē gr̄e plenitudiez in ꝓceptōe filij. Nā vt docz sctūs Tho⁹ vbi s. cum i vtero mr̄is esset/ tantā accepit abundantiā gr̄e q̄ fuit ab originali mūdata: z fomes. i. inclinatio habitual' ad malū: remānsit i ea ligat⁹. In ip̄a ꝓ ceptiōe chr̄i in q̄ debuit ꝑmo appare re immunitas a pctō: fuit ab ea fomes sublat⁹ ex toto: q̄z ex ple in matrē facta est redundātia imunitatiz: vñ dr̄ Ezech. xliij. Gloria dei ingrediebat p portā orientalē. i. ꝑginē: z terra. i. caro virginis/ splēdebat a maiestate eius scz dñi Jesu chr̄i. Sequit: (z ꝑtus altissimi). i. chr̄s: q̄ ꝑm Chr̄y⁹. altissimi reg⁹ virt⁹ est. obumbrabit tibi.) Hoc aūt tripliciter exponit. Nā Greg. xvij. moral' exponit h̄ dupliciter sub his ꝑbis dicēs. Per obumbrationis vocabulū incarnandi dei vtraq̄ natura significat. Umbra em̄ a lumine formal' z corpe. Deus q̄ p diuinitatē lumen est. Quia q̄ lumē incorporeū in eius erat vtero corporādū: recte ei dr̄: virtus altissimi obūbrabit tibi. i. corpus in te humanitatiz accipiet incorporeū lumē diuinitatiz. Hoc etiā Daric dicit ꝓpter mēs refrigeriū celit⁹ datū. hec ille. Qui intēdit ꝑmo sic dicere. Obūbrabit tibi. i. vmbrā facier in re: p lumē deitatiz z corp⁹ hūanitatiz. Et scdo Obūbrabit tibi. i. p gr̄am refrigerabit mentē tuā: roraliter auferendo a te estū ꝓcupiscētie. i. fomitē: z dando celestē cōsolationē. Acsi diceret. Pudori tuo ne timeas: q̄z castior z purior remanebis. Greg. aūt nisc. exponit sic. Nam sic vmbra demōstrat figurā corpis a q̄ pcedit ita fili⁹ in carne demōstrat paternā seu formatiuā virtutē. i. ō corpus christi assimilat vmbre: quia i eo erant indicia formantis diuinitatiz. Sequit: (Jōc q̄ō nascet ex te sctm̄) ñ dixit sctūs bō vt sanct⁹ ōs: sz sctm̄ neutrali: vt ꝓplectat vtrq̄: z sctm̄ absolute/ vt itelligat q̄ ꝑsona nascēs itelligit vniuersal'r oēm sctitatē hīe. Hac ei rōne dr̄ etiā de⁹ absolute q̄ est. Exo. iij. vt itelligat vniuersal'r hīe i se totā ꝑfectōez essendi. Sedt (vocabit filij⁹ dei). s. dei p̄is: z h̄ p naturā/ non p adoptionē vt alij. Grec. Tu aūt attende q̄lit ꝑginī totā trinitatē angel⁹ edidit/ dū sp̄m sctm̄ cōmemorat/ ꝑtutē z altissimū. hec ille. Sz q̄ vt dr̄ Chr̄y⁹. ista sūt alta z pfunda: ō subdit exēplū sensibile dicens. (Et ecce Helisabet cognata tua). i. ꝓsanguinea. Ubi aduertēdū ē q̄ vt idē dic/ angel⁹ nō cōmemorauit mulieres antiqs: puta Sarā/ Rebeccā aut Rachelē: sz p̄ntez: vt magz corroborarer ꝑginē. Et eadē de causa ꝑm eūdē cōmemorat eratē dicēs. (z ipa ꝓcepit filiū in senectute sua:) z defectū nature: cū subdit: (z h̄ mēsis ē sext⁹ illi q̄ vocat sterilē) Est aūt notādū ꝑm eūdē q̄ ñ stati a ꝑncipio ꝓceptōis Helisabet angel⁹ apparuit ꝑgini/ sz sexto mēse: vt ḡuis alu⁹ p̄ beret argumētū. Et nota etiā q̄ iste sextus mēsis ē Marti⁹: q̄ sext⁹ ē a ꝓcepti one p̄cursoriz: nō cōputatiz vltimis diebus septēbris ꝑm morē scpture: vt dr̄ Gozra q̄ nō ꝓsueuit cōputare nisi mēses integros. Vel vt idē dic̄ est sext⁹ cōputādo more hebreoꝝ: q̄ nō icipit̄ a capite mēsis: sz lunatiōis. Est aūt dubiū quō Helisabet potuerit esse cognata. i. ꝓsanguinea el⁹ a cognatiōe: q̄z bra ꝑgo fuit de tribu iuda: vt scti z histo. tradūt: z Helisabet de tribu leui: q̄z fuit de filiabus Aaron: Lu. j. Ad h̄ dico q̄ ꝑm scpturā tribus leui z iuda: siue tribus sacerdotalis et regia fuerūt mixte: eo q̄ Leuite nō haberēt hereditariā possessionē: z ꝓseqnē ex tali mr̄imonio nō ꝓfundebāt tribuū sortes: ꝓpter quā ꝓfusionē tollendā, ꝑhibitū erat matrimoniū inter tribū z tribū. Sciēdū est q̄ q̄ ꝑm historias due fuerūt sorores. s. Anna z Jsmeria. Et ꝑz beatū Hiero. vna earū. i. anna: z ꝓseqnē reliqua fuit de Bethleē: que est de tribu iuda. Jsmeria ergo genuit helisabet ex alīquo viro de tribu leui. Anna ꝑo

tres habuit viros: ex q̄ꝫ q̄libet vnā genuit filiā noie Maria. Et p̄mā q̄ chīm peperit genuit ex Joachim: q̄ fuit ō tribu iuda. Unō versus. Anna solet dici tres concepisse marias: Quas genuere viri Joachi/cleophas/salomeq̄. Has duxere viri ioseph/alpheus/zebedeus. Pria parit chīm: Jacobū scd̄a minorē: Et ioseph iustū pepit cū Simōe iudā. Tertia maiorē Jacobū volucremq̄ iocunnē. Finaliter aūt angel⁹ cōcludit ꝑ gini dicēs. (Quia nō erit ipossibile apd̄ deū oīe ꝓbū.) Dic⁹ em̄ fm doctrinā sc̄ōꝝ pōt oīe qd̄ ꝓtradictionē nō implicat: ista aūt sola q̄ implicāt ꝓtradictōez dic⁹ nequit: sz talia nō possunt mēre cōcipi. z si possint ore ꝓferri: vt testat Aristo. liij. Metaphysice. puta q̄ aliquid sit z nō sit: z ꝓsequēter talia nō possunt dici ꝑbū cordis. i. ꝓceptus. Deus g̃ quāuis nō possit ꝓtradictoria tamē pōt oē verbum. i. oīe qd̄ cōcipi pōt ab homīe vel angelo/vel etiā a seipo. Auditis g̃ his virgo mentē suā cum summa devotiōe submisit deo. Amb. vide hūilitatē virginis: vide devotionē. Sequit em̄: (Dixit aūt Maria: Ecce ancilla dñi.) Ancillā se dixit que mater eligit: nec repēntina exaltata est p̄missiōe. Dixit em̄ humilēq̄ paritura: hūilitatē debuit etiaz ipa p̄ferre. Hec ille. Oranit aūt vt dñs dignaret implere q̄ dixerat: dicēs. (Fiat mihi fm verbū tuū.) Et tunc statim chīs fuit in ei⁹ ventre cōceptus z angelus fm Bedam celum repetijt.

Moralit in p̄dictz de multz instruimur q̄ Eusebi⁹ sub bis ꝑbis icludit dicēs. Ali⁹ aliud quoddā i p̄ntī fmōe virginis extoller apicib⁹: hic quidē cōstantiā: hic obedientē, pmptitudinē: ali⁹ q̄ nō allecta est tam splendidis z arduis per magnū archangelū p̄missis pollicitis: alius q̄ nō excessit modum in dando instantias: sz equaliter cauit Eue leuitatē z Zacharie inobedientiā: mihi autē humilitatz pfunditas nō minus cōspici tur admiranda. Hec ille.

Feria. vi. post dominicam ij Aduentus.

Textus euāgelij Lu. primo. capo.

Exurgens Maria abijt i montana cū festinatiōe in ciuitatē Juda. z itrauit i domum Zacharie: z salutauit Helisabet. Et factū est vt audiuit salutationē Marie Helisabet exultauit infans in vtero eius. Et repleta est spiritusctō Helisabet: z exclamauit voce magna z dixit: Benedicta tu in mulieribꝫ z benedict⁹ fructus ventris tui. z vnde mihi hoc vt veniat mater domini mei ad me. Ecce enim vt facta est vox salutationis tue in auribus meis exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et beata que credidisti quoniam p̄ficientur ea q̄ dicta sunt tibi a domino. Et ait Maria: Magnificat anima mea dominū. Et exultauit spiritus meus in deo salutari meo.

Exurgēs maria abijt in montana ꝛc.) Lu. j. Sic dicit Lucas postq̄ angel⁹ habuit virginis cōsensuz discessit ab illa. Maria aūr quia audiuerat ab angelo fm Ambro. q̄ Helisabet cōcepisset: statim pre gaudio ad visitāduz illam perrexit: vt tangit in p̄senti euangelio. In quo sunt tria puncta q̄ sūt visitatio/exultatio/z gratiactio. Quantū ad p̄mū dicit: (Exurgens aūt Maria) a quiere oīonis et ꝓplatiōis: cui i sua camerula vacās cū deo z angel' versabat. (abijt i montana) iudee: vbi erat hiert'm: (cū festinatiōe) z hoc ꝓpter gaudiū fm glo. vel q̄ Jesus fm Origē. festinabat sc̄ificare Joannē adhuc existē in vtero. Vel fm Amb. ne diu moraret in publico: q̄. s. ꝑgo solitudini vacare solita erubescebat i publico (i ciuitatē iuda) Hec ciuitas fm Bedā z mag.

Feria sexta post do. III. aduen.

hísto. est hiersm. Vñ vt ídē mgr dīc: hic Juda stat, p regno z nō p tribu: qz hie/rusalē nō fuit i tribu iuda sz Bēiamin. Et reuera confinia iude et Beniamin trāsībāt p hiersm: vt ptz Josue. xv. z. xviij. sz rñ maioz ps ciuitatz erat in tribu Beniamin: z minoz i tribu iuda. (z intrauit i domū Zacharie) vt fuiret prē/gnāti Helisabet: fm Amb. z glo. Vel fm Chrys. vt cōferret cū Helisabet pe his ita mirādis q̄ aliis dicere nolebat. Tū qz fidē ñ adhibuissent. Tū qz dixissent eā suū velle palliare pctm. Vnō vt ait Grecꝰ. Ad solā cōfugit Helisabet. Vñ subdit (et salutauit Helisabet)

Dozaliꝫ Maria cōcipiēs Jesum. i. aīa penitēs statim vadit in montana. i. ad quersatiōez celestē: ī ciuitatē iuda. i. p̄fitentiū dño. qz dño. i. vicario dñi sua pctā p̄fitet. Jtē mozaliꝫ docenk h̄ p̄gies id qđ Amb. tradit di. Discite p̄gies ñ demozari i plateis: nō aliis in publico miscere fmōes. Discite vos sctē mulieres sedulitatē quā p̄gnantib⁹ debeatis exhibere cognatis. Maria em̄ q̄ sola in intimis penetralib⁹ p̄sabat: nō a publico p̄ginitatz pudoꝛ: nō a studio aspitas montiū: nō ab officio plixitas itineꝛ retardauit. Discite etiā p̄gies hūilitatez Marie: vēit p̄pinq̄ ad p̄rimā: iunioꝛ ad senioꝛē/nec solū venit: sz z p̄oꝛ salutauit Decet em̄ vt q̄nto castioꝛ p̄go: rāto humilioꝛ sit: nouerit q̄z deferre senioꝛib⁹. sit magistra hūilitatis in q̄ē p̄fessio castitatis. Hec ille. Quārū ad scām sciēdū est: q̄ circa istā exultationē p̄cursoꝛ est dubitatio. Utꝛ facta fuerit a deo p̄cursorē h̄ nesciēte/vel fuerit i eo miracłose acceleratus vsus rōnis z libe. arbitrij? Aug. g̃ ad Dardanū h̄ sub dubio vere linq̄t di. q̄ siue sic/siue sic factū sit: vtrū q̄z diuīe oīpotētie ascribēdū est. Grecꝰ p̄o exponitoꝛ sentit: q̄ Joānes tūc habuit rōnis vsum. Ait em̄ p̄pha parēte acutius videt z audit/salutatq̄z p̄phetarū. Hec ille. Jdē videk Amb. sentire: sz tñ h̄ nō dīc exp̄sse. qz p̄pha eiꝰ faciliter p̄nt exponi ad oppositū sensum. Sanctꝰ āt doctoꝛ tenet q̄ vsum rōnis tunc nō habuit/aut liberiarbitrij. vt ptz. iij. pte. q. xxvij. ar. vj. z h̄ io. qz Aug. ad illā pte declinat: qz ōr euangelīū. Exultauit infans: z nō dixit: credidit. Exultare em̄ etiā pecoꝛ est. Juxta illō Ps. Mōtes exultastis sic arietes. Vñ dī (et factū est vt audiuit salutatiōez Marie Helisabet/exultauit i gaudio infans i vtero eiꝰ)

Est aūt rursus sciendū: q̄ tm̄ q̄ttuoꝛ fuerūt i vtero sctificati. Primꝰ ē chīs: vt ptz Lu. j. Deide b. p̄go. Et sz h̄ sctipturā nō dicat: tñ sic credit: qz nō fuit i gr̄a minoꝛ Hieremia vl̄ Joāne. Tertiꝰ fuit Hieremias. Et q̄rtꝰ Joannes Et sz videak Augu. dubie loq̄ ad Dardanū de hoꝝ duoꝝ sctificatiōe. Tñ vt ōr sctus Tho. vbi s. sic tenēdū ē. qz de Hieremia dī Hiere. j. Añ q̄ exires de vulua sctificaui te. Et de Joāne Lu. j. Spūsctō replebit adhuc ex vtero mris sue. Orige. Nō añ replet fuerat spūsctō: donec assisteret q̄ chīm gerebat in vtero. Tūc āt z spū erat plenꝰ: z resultabat i parētē. Vñ seq̄t. (z repleta ē spū sctō Helisabet) Nō aūt dubiū est: q̄n q̄ tūc repleta ē spūsctō p̄pt filiū sit repleta. Hec ille. Dī aūt repleta: qz magnus impetꝰ amoꝛis z spūssctūs inuasit eam qz ad istū effectū p̄currit Joānes: et p̄/sentia chīi: z ipa oꝛo p̄ginis salutantis. Salutatio em̄ icludit depcationē z petitionē aliquā p salutato. Jō subdit: (z exclamauit voce magn̄) coꝛdis z opis (z dixit. Bñdicta tu inter mulieres) id est sup oēs mlieres. Origenes. Nulla em̄ fuit vnq̄ tante gr̄e particeps: aut esse potuit. Vniꝰ em̄ diuini germinis parēs est vnica. Hec ille. (z bñdictꝰ fructꝰ vētris tui) fm Theo. ido ē bñdictꝰ: qz sine pctō p̄ceptꝰ. Jdeo g̃ illud subiūgit. qa alie sctē femine genuerūt filios q̄dez/sz nō sine pctō. Vel fm eundē: ido h̄ subiungit. q̄si assignando causam bñdictionis Marie inter omnes mlieres. Nā in sc̄ptura aliq̄n vt dīc idem: ly z: stat p q̄. Sciendū p̄o ex sctō Tho. Ro. xij. li. iij. q̄ bñdicere p̄tingit tripl̄r. s. enūciative laudādo/z imperative causando bonū ī p̄sona bñdicta/z optative desiderādo. Licz igit imperādo solus deus benedicat p autoꝛitatem et sacerdos p

miſterīū. tñ ꝓmo mō poſſumus deū ⁊ creaturā bñdicere: ⁊ ab eiſdē bñdici. Et ſic̄r tertio mō: ly deo ꝓprie nō optemus bonū niſi extrinſece optādo gl̄az ei⁹ in creatura cū ſciam⁹ illū oīa habere q̄ habere pōt. ſed ꝓgaudem⁹ ei. Sic g̃ pars quō bñdictio cōperat ⁊ ꝑgini ⁊ fructui eiuſdē. Fructū aūt vētris Marie dīm dixit ſm Origenē. Vñ ſequit (⁊ vnō h̄ mihi vt veniat mat dñi mei ad me) ſm Amb. h̄ nō dic̄ q̄ſi ignorans: cum ſciret eſſe ſpūſſancti opus/ vt ſanctificaret p̄curſor: ſed vult dicere ſe hoc nō ꝓmeruiſſe. Sequit (ecce em̄ vt facta eſt vox ſalutationis tue in auribꝫ meis: exultauit in gaudio infans i vtero meo. (Iſta exultatio vt dictum eſt fuit diuinitus in infante: nō humanit⁹ ab infante p̄ vſum rationis. (⁊ beata que credidiſti: qm̄ ꝑficientur ea que dicta ſunt tibi a dño) Ex his autē patz ſm Origē. q̄ Helisabet fuit tacta a ſpū ꝓphetico de p̄terito ⁊ ō p̄ſenti: ⁊ de futuro: q̄ cognouit Mariam credidiſſe angelo: ⁊ eſſe redemptorꝫ matrē/ quē vocauit dominū ſuum: ⁊ ꝑficienda eſſe diuina ꝓmiſſa. Quāuis poſſet dici: q̄ ex letitia Joannis arguitiue cognouit adeſſe cū cui⁹ ſm angelū erat p̄curſor: ⁊ h̄ inſpiratiōe diuina: ly nō ꝓphetica. Primū tñ eſt meli⁹: q̄ dī fuiſſe replera ſpūſcrō. Et dic̄ glo. q̄ repleuit eā fili⁹ ſuus: nō q̄dē auctoritate vt deus aut miniſterio vt exhibēs ſacramenta: nec merito vt ieiunans p alīq̄: ſed ꝓtulle glo. q̄. ſ. de⁹ repleuit matrez gr̄a filij. ſ. vt eſſet idonea mater tāti filij. vt videt velle Gor. Dixit aūt Maria brām q̄a crediderit/ eo q̄ fides valeat ꝙz Gor. ad mīra. Prio ad cognoſcēdū diuia: ſic̄ lux ad vidēdū colorata. Eſa. vij. ſm alīā lr̄erā. Niſi crediderit⁊ ñ itelliget⁊. Scdo ad defendēdū cognita: ſic̄ noticia ad defendēdū vera. Ps̄. Credidi ꝓp̄ q̄ locutus ſum. Eph. vj. In oīb⁹ ſumētes ſcutū fidei. Tertio ad impetrādū miracla ſic̄ ꝓſenſus ad ꝓtrahēdū ꝓiugia Jo. xj. Si crediderꝫ videbis mirabilia. Unde etiā hodie deuoti videt mirāda: q̄ increduli videre nō merent: q̄ ſez nō credūt eū tamē habeāt ſufficientē cauſam credendi: vtpote q̄ vident miracla apoſtolor⁊ chriſti i ſuo effectu: id eſt ſubiugatione Rome ⁊ romani imperij: ⁊ mundi ꝓuerſione: ⁊ apoſtolor⁊ ac euāgeliſtarū/ atq̄ doctor⁊ ꝓſcriptione: q̄ ſi gentilib⁹ idolatris ꝓſcribentib⁹ hiſtorias fides adhibetur: quare nō adhibeat chriſtianis: maxime talib⁹ quales p̄dicti fuerūt. Quarto ad ſuſtinēdū aduerſa: ſic̄ fir̄mū fundamētū ad ſtandū ꝓtra tempeſtuoſa. Sap̄. xvj. Sermo tuus hoſ q̄ credūt in te ꝓfirmat. Et. ij. Tim. j. Patior ⁊ nō ꝓfundor. Scio em̄ cui credidi ⁊ certꝰ ſum. Quito ad viuēdū i gr̄a: ſic̄ radix ad viuificandū arbuſta. Abacuk ij. Juſt⁹ in fide viuit. Sexto ad vitandū ꝑicula extrema: ſicut aſpectus iaculi ad vitandū illō Joā. xj. Omis q̄ viuit ⁊ credit i me nō morietꝫ i eternū. ſ. mortē ifernalē. Et licz hoc faciat fides formata charitate: tamē etiā informis maxime ad hoc ꝓfert: ſicut ad recedendū a malo. Septimo ad lucrādū gaudia etna: ſicut adoptatio in filiū ad habendū bona paterna Marci vlti. Qui crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit ſaluus erit.

Notaliter docemur q̄ aia ꝓcipiens Jeſum ⁊ in alta ſe recipiēs p̄ templationē: ⁊ ſancrā ſiue celeſtē cōuerſationē letificat Heliſabet ⁊ Joannē. Heliſabet em̄ interpretat dei mei ſalus: ⁊ ſignificat deum ſaluatorē. Joannes ꝙo interpretat cui datū eſt vel in q̄ eſt gr̄a: ⁊ ſignificat angelos ⁊ alios beatos habentes gratiaz cōſummatā: qui omnes ſuper ſanctitate noſtra letant.

Quātū ad tertiū eſt sciēdū q̄ ꝓſueuerūt antiqui patres qū aliq̄d bñficiū ſingulare recipiebāt a deo: facere canticū aliq̄d ad gratias reddēdas. Vñ ſūmeriſis egyptijs i mari rubro: cāt auit Maria ſoror Moyſi canticū dicēs. Cantemus domino Exo. xv. Similiter Anna mater Samuelis cū eſſet ſterilis cantauit p Samuele filio dicēs. Exultauit cor meū i dño. j. Reg. ij. c. Silr cantauit Zacharias p Joāne dicēs. Benedictus dominus deus iſrael. Lu. j. Et ſimiliter mīra alij. Unde ⁊ q̄daz dicūt: q̄ ꝓpter egrotauit Ezechias vſq̄ ad mor

tem.iiij.Reg.xx.quia tanq̄ ingrus nō cantauit domino quādo pstrauit exercituz innumerabilē Sennacherib .iiij. Regū.xix. Sic etiā brā virgo cantauit ideo dicit (z ait Maria) Istud est virtualit titulus cantici. Intitulat em cānticuz Marie (Magnificat ania mea dñm) quasi diceret. O Helisaber / tu me magnificas: sed ego magnifico: id ē laudo dñm / attribues ei⁹ bonitati gia hec. Vel fm Grecū: ania Marie dñm magnificat: quādo ipa sepam fructiū bonoz̄ opeꝝ ad dei laudē exoznat. Vñ dicit Orige. q̄ deus in se neq̄ magnificari: neq̄ diminui pōt. sed dicit magnificari magnificata sua imagine. i. ania. (z exultauit) Exultare extra salire est: z significat imensitatē gaudij tantā esse vt non possit in secreto celari: sed signis maifestet (spūs meus). i. aia mea fm Basiliū. Sciendū est em q̄ vt colligit ex scto Tho. j. q. xxxvj. ar. j. di. x. z iiij. cōtra ea. xvij. ly spūs impositū est ad ostendam subtilitatē nature alicui⁹: q̄ subtilitas attēdit p remotionē a materia. vñ pter subtilitatē incozpoꝛea. i. deū/angelū/z aiam dicim⁹ spūs. Inde est etiā q̄ amantes z concoꝛdes dicim⁹ esse vnspiratos/vel vnius spiritus: quia etiā dicim⁹ eos esse vnū coꝛ z vnā animā. dicente Aristot. ix. Eth. q̄ pprium est amicoꝛū vnā animā in duob⁹ coꝛpibus esse. Coꝛpa etiā aliq̄ pter subtilitatem dicunt spūs: vt aer. z q̄dam alia coꝛpa in anialib⁹ ex alimētis generata. Et inde est q̄ attractio aeris z expulsio dicit inspiratio z respiratio. Et inde et vent⁹ dicit spūs. Et vt dictū est subtilissimi vapoꝛes p q̄s aie pt̄us diffundit ur ad coꝛpis pres. Igit beata pgo hic spm dicit aiam q̄tum ad ptem supioꝛē .i. vt est intellectualis: z cōunicat cuz angelis (in deo) In hoc pgo docet sum decātare: z suū gaudiū nō eē vanū: sed esse in deo. i. de deo. Cogitās em diuinā pietatē z bnficiū exhibitū a deo: z exhibendū humano generi: gaudēs de suo z alioꝛ spūali bono: exultauit (salutari meo) Salutare idē est q̄ saluatoꝛ. Et in hoc ipa dic̄ chīm p se q̄q̄ venisse moꝛitur. Vñ chīs dicit redēptoꝛ oim. Deinde subiūgit cām sue laudis z exultatiōis dicens (quia respexit humilitatē ancille sue) Humilis dicit q̄si humi accliuis siue ad terrā inclinat⁹. Humilis est q̄ aliq̄s dupl̄r. Uno modo per pt̄utē se ipōre pt̄ deū depmendo: z de se nō psumēdo mag̃. Isto modo humilitas est virtus: z hūilis pt̄uosus. Alio modo aliq̄s est hūilis p necessitatez: vt quia est paup vel tribulat⁹: z iste nō est pt̄uosus: qz ipe nō seipm humiliat. vñ ver⁹ dicit humiliat⁹ q̄ hūilis: nec humilitas isto mō est pt̄us. Isto mō loq̄bat Daniel. iij. ca. dicēs. Humiles sumus in vniuersa terra hodie ppter pc̄a nostra. Beata ergo pgo fm Grecū expositoꝛē. z Augu. z Origeñ. Bedā. et Bernar. z cōuniter fm oēs: loquit de humilitate que est pt̄us. Vñ sensus est. Bene laudo z merito exulto: qz ds respexit. i. approbauit humilitatē ancille sue: ex me sumēdo carnē. Nec ista dic̄ ad sacrantiā: sed ad oñendā pt̄atem/ ad dei laudē z cōmendationē humilitatis. qua vt dicūt scti/ plus fuit dispositā vt esset dei mater: q̄ ex quacūq̄ alia pt̄ute. Possum⁹ autē etiā exponere de humilitate secūdo modo: que est q̄dam modicitas et obscuritas. Btā em pgo erat modica et obscura quo ad homies mūdi qui eius merita nesciebāt: sed ds exaltauit eam sup oēs mulieres. Jō dicit. Bñ laudo z merito exulto: quia deus respexit oc̄lo pietatis z clementie humilitatē: id est modicitatē z obscuritatem ancille sue. Scōm aūt vtrūq̄ exponendi modū merito subiungit q̄dam eius pphetia de futuro: cum dicit) ecce em ex hc̄ (id est ab hinc/seu ex hc̄ tempe. vel ex hc̄. i. pter hoc bñficiū q̄ ds mihi cōtulit (Beatā me dicent oēs gñationes) non solū fideliū: sed z infideliū. non hebraicoꝛ: sed etiam latinoꝛ z grecoꝛum. Sciendū em q̄ gñatio aliquādo sumit pro pplo. vt si dicam⁹ iudeos esse vnā gñatōem: z gētiles aliā. z chīanos aliā. Aliq̄n pro sumit pro etate: maxime q̄ cōsueuit vn⁹ hō durare. sic̄ Gen. xv. dr. Gñatiōe quarta reuertent huc.

Et vtroq; mō loq̄t ꝟgo. Nā magnifi/cabīt in ꝓl'o dei q̄diu durabit ista vi/ta z futura:z sil'r magnificabīt ab oīb ꝓl'is. Nā saraceni in suo alchorano ha bēt scptū:z sī ꝟba Mahumeti:Dixe/rūt angeli ad Mariā. O Maria ꝺus elegit z purificauit te:z elegit te super ml'ieres secl'oz. Et ml'ta alia ad laudez ei⁹. vtpote q; ei⁹ fili⁹ fuit ver⁹ ꝓpha:z q; viu⁹ celū ascēdit:z q; ventur⁹ est iudica re viuos z mortuos:z sil'ia. Unꝺ apud eos blasphemās eā g̃uit punit. Judei q̄; ꝓfidi btificant eā ml'tiplicit. Prio q̄dē qñ cōuertunt. Scꝺo in scpturis q̄s in synagogis legūt q̄ illā laudāt. Ter/tio laudabūt in fine secli qñ oēs cōuer/tent. Quarto laudāt eā i suis histor̄is: qz ioseph⁹ iude⁹ valde magnificat filiū ei⁹. xvij. li. antiq. c. ix. ꝺi. Fuit ij̄sdē tē/poꝛib⁹ Iesus sapiēs vir:si tñ eū virū no/minare fas est. Erat em̄ mirabiliū ope rū effector:z doctor oīm eoz hoīm q̄ li/bent audiūt q̄ vera sūt. Et ml'tos q̄dem iudeoz/ml'tos etiā ex gentiꝺ⁹ sibi adiū xit. Chr̄us hic erat. Hunc accusatione ꝓmoz nr̄e gētis virū/cū Pilat⁹ in cru/cem agendū decreuisset:nō deseruerūt hi q̄ ab initio eū ꝺilexerūt. Appuit em̄ eis tertia ꝺie iterū viuus:sm q; ꝺiuini tus inspirati ꝓphe:vl' hec vel alia de eo inumera miracula futura esse p̄ꝺixerāt Sz z in diem hodiernū chr̄ianoz q̄ ab ipo nūcupati sūt:z nomē pseuerat z ge n⁹. hec ille. Propt̄ tales g̃ laudes letat ꝟgo nō inanit̄: sed in g̃tū in talib⁹ lau/ꝺib⁹ resultat honoꝛ ꝺei z bonum aīarū. Subꝺit aūt sm Theo. cām q̄re laudā/ꝺa foret dicēs. (Quia fecit mihi mag̃) Theo. Que tibi mag̃ fecit? Credo vt creatura ederes creatorē: famula dn̄m g̃nares: vt p te mūꝺū ꝺus redimeret: p te illūinaret: p te ad vitā reuocaret. hec ille. Vel sm Titū (fecit ei mag̃) vt esset ꝟgo z mr̄/nō cuiuscūq; z: sed ꝺei. hec em̄ est vera z catholica sntia. Maria est vere z ꝓpie mr̄ ꝺei. vt pz p sctm̄ Tho. ij̄. pte. q. xxxv. z. q. xxv. et. ij̄. ꝺist. ij̄. et liij̄. cōtra cap. xliij̄. Subiūgit aūt quis ista fecerit: qz est ille (q̄ potens est) scz simplr̄ sine limitatiōe. i. oīpotens (z sctm̄ nomē eius) non rōne syllabaz. vt ꝺr Hila. sed rōne rei scate. Est em̄ san ctus ꝺeus in se z effectiue: qz alios fac̄ scr̄os. vñ dicit sctūssanctoz. Sicut em̄ docet sctūs Tho. ij̄. ij̄. q. lxxxj. art. viij. Sanctitas dicit duo, Primo dicit im/mundicīā a pcō: qꝺ patz. Nam aglos grece:qꝺ latine dicit scūs. ab a qꝺ est si ne:et glos siue ge (vt alijs placet) qꝺ ē tra. Et sctūs latine sm Isiꝺo. dicit q̄si sanguine tinct⁹. sanguine inquā hostie ad purificandū. Scꝺo dicit firmitatē. Unde antiq̄ ꝺicebāt scrā que ita erant lege munita/vt nullo mō liceret ea vio lare. Deus g̃ est sanctissim⁹: q; nec ha/bet/nec hr̄e pōt iniq̄tatem. Deinde be ata ꝟgo cōuertit se sm Bedā a specia/lib⁹ donis ad g̃nalia ꝺicens (z misericoꝺia eius a pgenie in pgenies) id est sm eū/dem Bedā. nō solū mihi cōrulit ꝺs do/na:sed oīmi tpe vsq; in eternū largit bñ ficia. Sed ista bñficia nō exhibet oīb⁹: sm grecū expositorē: sed (timētib⁹ eū) q̄. s. in timore casto z filiali futunt deo. Sed ista ꝟba Greci oportet intelligere de collatione gr̄ie z gr̄e. Nā ꝺs malis mul ta p̄stat alia bñficia: tam q̄ ad bona foz tune q̄; q̄ ad bona nature. Quia ꝟo nō oēs timēt deū. Jꝺeo b. ꝟgo ꝓphetando ꝺe futuro / z tm̄ vtens ꝟbo p̄teriti tp̄is: eo q; talia ita hr̄et certa/acsi pacta iam fuissent: subiungit. (Fecit potēt̄ in brachio suo). t. chr̄isto / seu filio suo sm Theo. z Bedā. Deus em̄ pater p filiū opat̄ sicut hō p brachiū. Ul' verbū ꝺei ꝺicit brachiū sm alios. quia sicut bra/chium est a corpe: et manus ab vtroq; ita fili⁹ z a p̄re: et spūssctūs ab vtroq;. In chr̄o g̃ fecit potentiā ꝺeus: qz eū fe cit potentē. Vel p potētiā intelligit ef/fectus potētie: puta victoria de inimicz quā ꝺeus fecit in brachio. i. p brachiuz suū p qꝺ oīa facta sunt. In brachio igit suo. i. in chr̄o fecit potentiā. i. opa mire p̄tis. Primo mūꝺū creās: quia oīa per ipm facta sunt. Joā. j. sicut artifex facit scutellā de luto per conceptū suū. filius em̄ ꝺei est cōceptus/ seu ꝟbuz pa tris. Unde Esa. xlviij. Dan⁹ mea fun ꝺauit terrā: z dextera mea mēsa est ce/

Feria sexta post do. III. aduen.

los. Et Eccl. xxxviij. In brachio suo fortitudinis suę humiliat unū et sublevat aliū: pauperē facit eum q̄ erat dives. et ditat paupertatē. vt dixit Anna. j. Reg. ij. Alio mō exponit de esurie spūali: q̄ erat in toto mundo/excepta Judea. Tot⁹ em̄ mūd⁹ esuriebat ꝓtate diuine cognitōis: et illam nō habebat cū seruiret idolis. Hac veritate erāt iudei pleni ꝓpter scꝑturas: et dimissi sūt inanes ꝓpt infidelitatē/vacui fidei ꝓtate. Ecōuerso/gentiles esuriētes merito fidei sunt ꝓtate repleti. Post generalia aūt bñficia spēaliť descendit ꝓgo ad incarnatiōez filij dei dicens (suscepit) Hoc aūt triplič exponiť. Primo bñdicendo sic. Israel. i. pp̄lus israelitic⁹: suscepit puerum. i. Jesum chīz suū. i. sibi ꝓmissum/et sibi specialr missum et exhibitū. Et q̄ illū suscepit ť̄r: iō recordar⁹ supple est misc̄ie sue. i. sibi a deo repromisse et p̄sentialr exhibite. Juxta illō Esa. ix. Paruul⁹ nat⁹ est nobis et filius dē. Loquiť em̄ i p̄sona illi⁹ pp̄li et de futuro p modū p̄teriti ꝓpter certitudinē ꝓpherie. Vñ idē Esa. lxiij. Miserationū dñi recordabor. Secūdo meli⁹ sic. Deus q̄ diuites dimisit inanes: suscepit p icarnatiōez ť̄r nō q̄si totū illū pp̄lm assumpserit: ſz q̄ assūpsit illam humanitatē chīi que fuit ō semie israel/eo modo quo dicit apl's Heb. c. ij. Semē Abrae apphendit. Israel inquā puerū suū: id est seruū humilē et obedientē. Et hoc q̄ ipse deus fuit memor misc̄ie sue. i. sibi cōsuete: et a se ꝓmisse Abrae et semini eius. Jsti duo modi exponendi possunt haberi a Gorra: sed exponiť tertio optie: vt sit sensus ſm Bedam et Basiliū. Deus suscepit ad amicicią et gr̄az (israel puerū suū). i. pp̄lm iudaicū: qui in parte credidit/et nō in toto: inquantū eum sibi p icarnatiōez sui filij reconciliauit: et nō solū ip̄m/sed totū mundū. Est aūt sciendū q̄ dliber habz duplicē offensaz contra deum. Una est cōmunis/q̄ dicit offensa vel peccatum nature: vt est p̄cm originale. Alia est ꝓpria q̄ dicit p̄sonalis: vt peccatū actuale. Deus ergo in chīo reconciliauit sibi meritī totū mundū/q̄ ad ꝓmā offensaz et q̄ ad sc̄daz sufficiēter. q̄ passio christi

fuit sufficiēs satisfactio p oīb⁹ peccatis actualib⁹ factis aut factilib⁹ t p originali. Nō aūt reconciliauit sibi totū mūz efficaciter. qz sanguis eius nō habz effi cactā nisi in his q̄ baptizank t conuertunk ad deū. Nō g̃ suscepit de⁹ totū populū isrl̄ p reconciliationē efficacē: sz solū per sufficientē. Appellat tñ brā ygo ppl'm istū puez dei. i. hūlē et obediētē dicēs. puez suū. hoc aūt facit p secūdaz regulaz superi⁹ assignatā. qz scz cū bonis aliqñ laudantur mali. Istam aūt reconciliationē t susceptionē de⁹ fecit p̄ duo. Primo p̄ter suam misericordiā. Secūdo propter p̄missionem quam fecerat patrib⁹: precipue Abrae: dicens Geñ. xij. In te. i. semine tuo benedicenk vniuerse cognatōes. Hec aūt duo tangit beata ygo dicens (recordat⁹) id est ad modū recordant⁹ se habēs (misericordie sue. sic locut⁹ ē). i. repromisit (ad pres nros) scz pīarchas t p̄pheras. Vñ subiungit (Abrāā t semini ei⁹) p semē ār ei⁹. s. Abrae itelligūk illi q̄ sequūk fidē Abrāā Quod aūt subdit (in secla) referēdū est ad illō qō dixerat: suscepit: qz vt dr gl. p missio hereditat⁹ nl'o fine claudek. Est g̃ sensus (de⁹ recordat⁹ sue misericordie: suscepit isrl̄ puez suū in secla) i. i eternū (sic locut⁹ est ad patres nros). i. sicut dixit. (Abraam t semini ei⁹) Amen.

Sabbato post dñicā tertiaz aduentus.

Textus euāgelij Lu. c. iij.

Anno q̄ntodecimo imperij Tyberij cesarz p curante pontio Pilato iudeam tetrarcha aūt galilee Herode. Philippo aūt fratre eius tetrarcha ituree et traconitidis regiōis. t lysania ab iline tetrarcha. sub principibus sacerdotum Anna et Caypha factum est verbuz domini sup Joannē Zacharie filiuz in deserto. Et venit in omnē regionem Jordanis p̄dicās baptrisimum penitētie in remissionez peccatoz: sicut scriptum est in libro sermonum Esaie p̄phete. Vox clamātis in deserto parate vīā domini: rectas facite semitas eius: oīs vallis implebitur: et omnis mons et collis humiliabitur t erunt prava in directa: et aspera i vias planas: et videbit omnis caro salutare dei.

Anno quintodecio imperij cesaris. Lu. iij. Hic incipit tertiū capitulū euangelij Luce. In q̄ post⁹ egerat de his que circa chīm t a chīo facta erāt vsq̄ ad. xij. annū p̄rmissis omib⁹ gestis eius a. xij. vsq̄ ad. xxx. transit ad narrandū ea que christ⁹ gessit trib⁹ vltimis annis vite sue. In p̄senti g̃ euangelio tangunk tria puncta: que sunt: tēporis assignatio. predicatoris descriptio. et predicationis explicatio.

Quantū ad p̄mū litteraliter sciēdū est Prio q̄z chronicas: q̄ Tyberi⁹ successit Octauiano augusto: sub q̄ nat⁹ ē chīs scz. xlij. anno iperij sui. Et silr sub eodē nat⁹ est Joānes bap. añ p̄ mīdiū ānū August⁹ aūt imp̄auit. lvij. annis: t mēsib⁹ septē: sm Ogrm histo. Ex q̄ ptz q̄ ano. xv. iperij Tyberij Joānes fuit. xxx. ānoz vl'circa. Hoc aūt ē tps p̄dicatiōi debitū. qz tūc icipit vigere virilis etas Vñ Joseph. xxx. ānoz erat qñ steterit cōrā pharaōe Geñ. xlj. t Ezechiel qñ incepit p̄phare Ezech. j. Sciēdū ē scdo q̄z historias herodes ascalonita cū regnasset i iudea. xxxvij. ānis mortu⁹ ē. Sub isto nat⁹ ē dñs: t iste pueros innocētes occidit. Habuit ār sex hos filios. s. Antipatrz ex doside. Hūit ēt alexādrz t aristobolū ex Mariāne vl'meriame. Ista Mariannes sm Josephū fuit immēse pulcritudis t castitatis: t imense ab herode dilecta: cz salome sororis herodis su

Babbato post dñicā. iii. aduē.

ls detractiōib⁹ fec̄ eā suspectā de incōti nētia: z eo vsq; negotiū pductū ē: q ma riamē rex ōcapitari fec̄. Postmodū po ex amore q̄si isaniuit: z i solatiū sui do lozis ozdiauit famul' vt iterdū p domū regia mariānes vocarek. Nec cessauit ligua salome donec filios mariānes alexandr z aristobolū mr̄i sociauit. Spargebat em̄ in pl'o q̄ stomachari cēt aio aduersus mr̄is int̄fectozē: ac rādē eo ꝓ⁹q; res acta est/q duo iuuenes nobilissimi z doctissimi vitā laq̄o finier̄t. Anti p̄ q̄q; ab eodē mozte dānat⁹ est: eo q ex ulrauerit i vinculi nūciata sibi: lz falso mozte p̄ris. Hūit aūt z alios tres. s. archelaū ex marbaca: z herodez antipā et philippū ex cleopatra. Quidā tñ dicūt q philipp⁹ fuit ex mariame. Mozruo ḡ herode magn̄ seu ascalonita/ dissensio fuit int̄ tres filios ei⁹ supstites de regno bēdo. Archela⁹ dicebat sibi regnū deberi merito erat⁹: z vltimi seu scōi testi voto. Antipas ecōuerso dicebat pmū testm̄ debere fuari: q; illō herodes magnus fecerit mēr⁹ sue ꝓpos. sc̄m ꝓo fecerat mēte alienat⁹. Et m̄ra hmōi hic int̄ allegata fuer̄t. Tandē cesar de ꝓsilio senat⁹ monarchiā herod⁹ magni diuisit in q̄tuoz tetrarchias. Duas eaz dedit archelao. s. iudeā z idumeā: z samariā. ptiā dedit herodi antipe. s. galileā. q̄rtā ꝓo philippo. s. itureā z traconitidē regi onē. Vñ archela⁹ nūq̄ fuit mōarcha: sz fuit etarch⁹. z fz mag. histo. ix. āno sui pncipat⁹ fuit missus i exiliū apd vienā: vbi z mozt⁹ est. Glo. tñ ōt eū. x. ānis regnasse. q;. s. retigit de decio. Cōtra: dā alij dicūt q fuit missus lugdunū. Ad h ōz q succedit pōt qd dicūt isti fuisse: z qd ōt mgr̄: cū q̄ ē ioseph⁹. Si ꝓo aliq̄ dicak fuisse monarcha: itelligik sm opinionē vulgi z suā spem: vt ōt mgr̄ hist. q; ipatoz pmiserat ei q efficerek rex si h mererek. Et sic itelligik dictū Aug. di. cū tenuisse mōarchiā: q̄uis dici possit q tenuit mōarchiā. i. pncipatū vnū/seu regnū: q; tenuit maiozē z pncipaliozez ptem ei⁹. mozruo aūt archelao iudea regebak p romanos p̄sides: ad⁹ pm⁹ fuit cōponi⁹: scōs march⁹: tertius anni⁹ ruffus: q̄rt⁹ valeri⁹: q̄nt⁹ pōti⁹ pilat⁹. De lisaia ꝓo ō q̄ h fit mētio: q̄dā vt Be. h i glo. dicūt ipz fuisse filiū herod⁹ asca. q̄dā vt ioseph⁹ filiū ptolomei de libano ex alexādria sozore ārigoni filij aristobo. filij alexā. filij ioānis. Sz e⁹ cū q; filij fuerit ñ mutak histo. ꝓtas: z potuit eē q duo fuer̄t lisanie: z de eo q fuit herod⁹ filius agik h. His vis accedā⁹ ad rex. Describēs ḡ b. Lu. tps q̄ pcursoz suā icepit exercer pdicatōz ōr (ano. xv. impij tiberij cesar⁹) fz Gre. z Oxig. i visiōib⁹ ꝓphaz mētio fiebat solū ō pncipib⁹ iudeoz: vt cū ōz: visio esaie: in diebus ozie: ioathā: achā z ezechie regū iuda. Sz i cuā. qō gētib⁹ z iudis p̄dicādū erat vtriusq; gētis pncipes cōmēozāk. Et q; vt sbiūgit Gre. iuda erat p culpa pfidie dispgēda Bētilitas ꝓo p fidē i vnū colligēda. In regē iudee m̄r̄i p ꝓres pncipari dñr. In romana ꝓo repub. tm̄ vnus. i. tyberi⁹. Qē ei regnū i se diuisū ōsolabik (pcul rāte pō. pi. iudeā) fz Alco. de ly. pōti⁹ est nomē ꝓpriū: pilat⁹ ꝓo ē cogn̄mē: qō ex duob⁹ suadet. Prio q; nomē ꝓpriū ꝓsuetū pmitti cognomi. Itē q; pōti⁹ p noie ꝓprio ē valō vsitatū i burgūdia. Vñ fuit pilat⁹ q fuit lugduñ. Quō aūt sit cogn̄minat⁹ pilat⁹ ñ ē certū. tñ legik i q̄dā histo. q fuit spuri⁹ filius cuiusdā regis q; tir⁹ dicebak: q ꝓcubuit cū q̄dā mr̄ier q dicebak pila filia cuiusdā molēdinarij q dicebak at⁹: iñ ex noie p̄ris z filie: filius filie ē pilat⁹ appellat⁹: fz a pōtio isula q ē vicia crete accepit cogn̄mē ꝓr̄ sagacitatē q i ea vs⁹ ē. q; q; tñ de h̄ sit qō vr fabulosū: certū ē q rpe tyberij pcurauit. i. gubnauit iudeā: z icepit fm Beō. gubnare āno. xij. tyberij: z p. x. ānos ꝓtinuos gubnauit eādē (tetrar. ār gal'. hero). s. exñte mōarchia ōr vn⁹ pncipat⁹: a monos qō ē vnū: z archos pnceps. Tetrarchia ꝓo ōr q̄rta ps pncipat⁹: a tetras qō ē q̄tuoz z archos. iñ tetrarcha dict⁹ ē: q erat pnceps i q̄rta pte vni⁹ pncipat⁹ vl' regni: z tal' fuit herodes iste āripas i regē herod⁹ asca. z sil'r philipp⁹ h⁹ herod⁹ fr̄. vñ subdik (philippo aūt fr̄e ei⁹ tetrar. itu. z tra cont. regio.) supple exñte. Est aūt sciēdū q vt ōt Beō. romani semoto archelao

de sua diarchia: ad minuēdā iudeox su perbiā: pncipatū Archelai diuiserūt in duas tetrarchias: z sic remāserūt vt ait ḡttuor tetrarche. s. pilat⁹: herodes: phi/ lipp⁹: z lisania. Vñ subdit (z Lisania) qō est nomē viri (abiline) q̄ ꝑz glo. int lin. est regio (tetrarcha) supple exñte.

Aduertēdū est aūt ꝙ Beda pilatū p curatorē large tetrarchā dixit: cū tetrar chia ex hereditaria successione debeat: non aūt ꝓcuratoris officiū. Et q̄ vt ait Bre. redēptor noster quē ioānes pdica bat/ sil' rex fuit z sacerdos. ō rpa pdica tionis ioānis nō solū p regnū: sed etiaz p sacdotiū designant. Vñ subdit (sub pncipib⁹ sacdotū) non sil'/ sz successiue existentib⁹ (Anna z Caipha) Est aūt sciendū vt refert iosephus z magr hist. ꝙ tunc tempis sacerdotiū fm genealo/ giam z generis dignitatē nō dabat. vt erat mos in lege: sed passim a Roma/ nis vendebat: adeo ꝙ nō solū singulis annis: sed etiā plies in vno āno sūmus sacdos mutabat. Et ideo a decimoq̄n/ to anno Tiberij/ in quo ioānes incepit pdicare vsq; ad. xvij. eiusdē/ in q̄ pass⁹ est chr̄s: fuerūt plures q̄; duo sūmi sacdo/ tes. Fuerūt em̄ q̄nq; fm Bedā z Jose phū: sed fm Bedā Annas fuit sacdos sūmus/ qñ ioānes icepit pdicare: z Cai phas qñ chr̄us est passus. ideo isti duo noiant trib⁹ in medio dimissis. z etiam q̄; duo cōtulerūt ad chr̄i passionez: ecce primū. Sed moraliter hic istruimur ꝙ q̄ suis se cōsolationib⁹ ꝓpt deū ꝑuant merenk diuinas. vt ioānes q̄ in deserto recepit illuminationē ꝓphetic̄: vt h̄ di cit. z sil'r q̄ ꝓpter deū aggrediunk aspa. vt fecit ipe: z Esaias: z alij. Vñ Hiero ny. ad Amicū de scia legz. Dicat vnus q̄sq; qō velit: ego interim de me p sen/ sus met tenuitate iudicaui melius esse/ cōfundi coram pcōrib⁹ sup̄ fram: q̄; co ram angelis scris in celo. Vel vbicūq; dñs iudiciū suū voluerit demonstrare. Esaias vir in sua gente nobilissimus q̄ socer regis Ezechie fuisse refert/ iussu dñi depositō cilicio nud⁹ incedit: nec tā ardui ꝓcepti pudore deterrit⁹ est: q̄ mīn⁹ dei iperiū seqret: q; nil' honesti⁹ cē hoī q̄; creatori suo ꝙere iudicabat. Joānes q̄; nobil'/ z in carne z in spū nat⁹/ cili/ ciū a puericia in habitū: z locustas ele/ git in cibū: q̄ nec pcti cōscia/ nec paup/ tatis inopia ad hui⁹ gl'iam oneris: sz so la fururi secli brītudine trahebat. Hec ille. Vñ nō est mir si fuerit dei amici et secretarij. Quantū ad scām l'at'r scie dū est ꝙ descripto rpe pdicatiōis ꝑcurso rig; describit psona ei⁹. Ubi aduertēdū est ꝙ sic ōr Amb. volēs b. Lucas oñde re ioānē esse ꝓphām/ vsus est mō loqn/ di q̄ scptura vtit circa ꝓphas dī. (factū est ꝟbū dei) Chrys. Verbū dñi h̄ mā/ datū esse ōr. q; non a se venit Zacharie fil⁹: sed deo ipm monēte. hec ille. Seq̄ tur (sup ioānē zacharie filiū) Opz aūt h̄ dicere aliq̄ ꝑ noticia hui⁹ ꝓsone z q̄li/ tatū ei⁹. Sciēdū est ḡ ꝙ q̄dam vt Be da: Amb. z Magr hist. dicūt istū Za chariā fuisse sūmū sacerdotē in ꝓpl'o he breox. nec est aliqs scrōr q̄ h̄ neget: vel/ rūtn Nico. de Ly. istud nō approbat: sz tenet eū simplicē sacdotē fuisse: ꝓpt q̄ dñs Paul⁹ burg. longā cōcertatōez fac aduersus eūdē Nicol. Que ār sit ꝟtras incertū est mihi. credo tn ꝙ esset distin/ guendū sic elicit ex Gor. z Jac. de vor. q̄ ōr: ꝙ Dō volēs diuinū cultū āpliare. vt hr̄. j. Paral'. xxiij. ordinauit. xxiij. sūmos sacdotes: inter q̄s tn̄ vnus erat oim illor sūmus. Ex q̄b⁹ videt ꝙ sūm⁹ sacdos diceret aliqs simpl'r: z iste erat tn̄ vnus/ z fm q̄d. z isti erāt. xxiij. q̄ dī cebant summi: q; nō erāt simplices sa/ cerdotes: z forte oēs erāt eq̄les in ordi/ ne: sed vn⁹ de numero eox vel extra pe minebat iurisdictione: eo mō q̄ epūs/ et archiepūs se habēt. Nō ḡ zacharias fuit simpl'r sūm⁹ sacerdos fm Nico. de Ly. qō rōnabile est/ cū ipe eēt scrūs z sacer/ dotiū venale. Quicūq; sit fm Bedā et Amb. sz tn̄ ꝙ cēt vel simpl'r sūmus/ vel saltē fm q̄d/ nō videt dubitabile. q; vtz Lu. j. fuit de vice abia: q̄ fuit de nūero illox. xxiij. sūmus int̄ eos ꝑz aliqs. Vñ fm scōs ioānes fuit valde nobilis. Vñ Hiero. ad Amicū de scia legis alt. Jo annes nobilis in carne et in spū natus. Nota in carne ꝓpt ꝑdicta: z in spū: quia

Sabbato post do. iii. Aduen.

fuit sctificat⁹ in vtero. Vñ tāq̄ deo cōse
crat⁹ in sua puericia desertū petijt. Et
q̄dē q̄ erate iuerit in desertū nō est cer-
tū: sed tñ certū est q̄ i sua puericia. Nā
Luc. j. dr. Puer erat in dcris locꝰ vsq̄
in die ostensionis sue ad isrl. ideo etiā sequ
tur in pñti euāge. (in deserto). s. exñtē.
Dorabat ioānes q̄ interp̄tat in q̄ē gra
filiꝰ zacharie q̄ interp̄rat memorās do-
minū / vel auxiliū dñi: exns in dcto pe
nitētie z solite cōtemplatiōis dei: suscipit
in se vbū dñi. i. diuinas inspiratiōes vt
dictū est: z pñter lerak. ps. Renuit psolari aia mea. s. tpalib⁹ voluptatib⁹ affectās aspirarē pnie. Et sequit. Memor fui dei. s. per pemplatōem: z delectatus sum p celestē cōsolationē. Quantū ad tertiū sciendū est q̄ vt tradit s. Thom. liij. p. q. xxxix. fuit valde cōuenies vt ioānes pcederet chm baptizādo. Primo: qz chs debebat z ipe venire ad baptismū vt cōsecraret aq̄s. Scdo vt chō venisse nūciaret turbis cōcurrentibus ad baptismū. Tertio vt assuefaceret homines ad baptismū chi. Quarto vt inducendo hoies ad pniam ppararet eos ad digne suscipiendū baptismū christi. Fuit aūt illud baptisma a deo cōtū ad ritū z modū baptizādi: qz ex familari instinctu spūs sci sic faciebat: sed q̄ ad suū effectū fuit ab hoib⁹: qz nihil ibi fiebat qđ hō facere nō posset. nam sm sanctos p illud nō remittebant pctā / neq̄ gra pferebat. qđ ptz. qz forma in q̄ baptizabat erat hec. Ego te baptizo i nomine vēturi. Hic aūt nō exprimit p̄sens gra: sed futura. Hec ex scto Tho. Dic q̄ b. Lucas q̄ ioānes accepto mādato a dño vt pdicaret exiens desertū (venit in oēm regionē iordanis). i. circa iordanem: vbi iā poterat hic auditores (pdicans) añq̄ chs: z h sm Chrys. qz licet chs eēt psona venerabilis: tñ in sua cā nō erat testꝰ idoneꝰ: iōq̄ pcessit ioānes pdicans (baptismū pnie in remissionē petōz) Grego. Lūctis legētib⁹ liq̄t: qa ioānes baptismū pnie non solū pdicauit: vezerūtā q̄busdā dedit: tñ baptismū suū in remissionē peccatoz dare nō potuit. Hec ille. Et intendit b. Grego. q baptismus ioānis fuit q̄dem baptismꝰ penitentie: z sm Magrm hist⁹iarū. quia baptizādos hortabat penitere: et nō nisi penitētes baptizabat: sed tamē non fuit in remissionē peccatoz: qa in eo non remittebant pctā. Unde nō dō euāgelista q̄ venit baptizans in remissionem peccatoz: sed venit pdicans baptismū penitētie: id est baptismū christi in remissionē peccatoz. Nam baptizabat ex suū: z pdicabat baptismū christi. Uerūtamē sm sctm Thom. vbi s. z sm Chrys. etiā baptismꝰ ioānis poterat dici in remissionē peccatoz datus: non effectiue/sed dispositiue: inq̄tuz ad penitentiā disponebat. Sed nunq̄d baptizati isto Joānis baptismate/denuo tenebant baptizari baptismo chi/ vel non? Ad hoc rndet sctus Tho. vbi s. Pro q̄ sciēdū est q̄ magr sen. liij. dist. ij. sensit q̄ taliter baptizati. s. baptismo ioannis: q̄ spem ponebāt in eo nescientes spm̄sctm: tenebant denuo baptizari: nō aūt q̄ sciebāt p̄em: filiū: z spm̄scm: z ponebāt spem in baptismo chi. tales em̄ vt ōt nō rebaptizabant: sed tm̄ apli im ponebāt els manꝰ. Sed h nō tenet vez Nā ille baptismꝰ non imprimebat gratiā neq̄ characterē: cū esset in aq̄ solū: istos aūt defectꝰ fides vel spes baptizati supplere neq̄t. Manuū aūt impositionem acceperūt baptizati a Philippo: q̄ dabat baptismū chi. Unō sm Chrys. etiā ipe ioānes fuit a chō baptizatꝰ sal tē in spū sm Hieron. z sīlr apli: vt vult Augu. ad Seleuclū. Hec ex scō Tho. Et idem de brā ygine credendū est: nō obstante q̄ in vtero fuerit ab originali mūdata. Nam vt probat Alb. mag. super Missus est: ipa suscepit oia sacramēta q̄ oib⁹ hoib⁹ erant pmulgata. Primo ad sui humiliationē. Scdo ne scandalizaret ignorātes suā sctificationez. Tertio vt obediret. Et quarto vt conturaret hereſim dicentiū: q̄ nō erat hō vel femina: sed angelꝰ. A baptismate aūt accepit characterē z augmentū meritoz. z sīlr a cō firmatōe aliū characterem z augmentū sīlr vt pus. Ab cucharistia vero memorīā passionis filij: z so

tatiū de absentia ei⁹ actualē deuotōz. A mr̄imonio habuit fidē: plem: z sacramentū z augmētū vt ꝑus. Ab extrema vnctiōe hūit signū ꝓfecte victozie z future glie: z loco remissionis venialiū remissionē doloꝛis in mozte. Sua ꝓfessio non fuit petōz: sed recognitio meritoz dei. Hec ex Alb. Possum⁹ tn̄ dicere q̄ cōditionaliter cōfitebat: qz nesciebat forte se esse imunē a venialī petō. Seq̄ (sicut scptū est in lib. fmonū Esaie ꝓphe:) Dicit aūt ꝓpheta Esaie liber fmonū/ port⁹ q̄ alioz ꝓpheraz fm Goz. Primo qz ille liber est aliꝰ ꝓphetice eloquētiozi. Scōo: qz est etiā maioz. Tertio: qa ꝓcedit mozaliter: sic sit in fmonib⁹, modo i. cōminādo: z modo ꝓsolādo. Et q̄rto: qz loq̄t ad ꝑsentes. i. contribules suos. fmo em̄ fit ad ꝑsentes. Hec ex illo: q̄ videt velle q̄ fmo sit oratio eloquēs longa exhoztatoꝛia moꝛ z vocalis ꝓcipue. Est aūt sciendū q̄ due ꝓsone fuerūt excellētes: q̄ tn̄ in vita sua miracla non legunt fecisse: scz btā virgo: z ioānes baptista. Nam sic dicit scrūs Tho. iij. pte q. xxvij. ar. v. btā ꝟgo excellētissime habuit gr̄am miraculoꝛ: sed nō vsum ei⁹. z simil⁹ ioānes signū fecit nullū. vt ꝺr Joā. x. Miracla em̄ facere ꝙuenichat solū ꝓdicatoꝛib⁹ fidei que ꝓ illa erat fūdanda. Hinc est q̄ vt idem scrūs Tho. dicit. iij. par. q. xxvij. ar. ij. Joānes doctrinā suā dupl⁹ ꝓfirmauit. Primo per sanctitatē vite. Scōo ꝓ scptūrā. vt ptz Joā. j. vbi inq̄rentib⁹ quis esset: dixit. Ego vox clamātis in deserto: dirigite viaz dñi. sicut dicit Esaias ꝓpheta. Et hac eadez rōne brūs Lucas hic allegat Esaiā. Quid aūt scptum sit in Esaia: subiūgit (vox clamātis in deserto) Pro q̄ sciendū est q̄ istaz ꝓphiam q̄ hꝫ Esaie xl. iudei exponūt ad ꝛam fm Nicol. de Ly. sup Luc. de reditu a captiuitate babylonica. Tūc em̄ dicūt fuisse montes hūliatos: z repletas valles: vt dei ꝓ⁹ cōmodius ambularet. Vez idē Nicol. de Ly. sup Esa. inuehit ꝛ q̄sdā catholicos iudaizātes plusq̄ iudei: q̄ ꝓdictam exponūt de reditu a ꝓdicta captiuitate cū vt ꝺr: iudei totū h̄ capitulū exponūt ad l̄raz de chr̄o. Quicq̄d aūt sit de verbis eius: tn̄ hec ꝓphetia ad l̄ram inrelligit de aduētu messie. vt ptz Mar. j. et Jo. j. z Mat. iij. z Lu. iij. z sic exponit Nam vt ꝺr scrūs Tho. sup Joan. Vox ozigie posterioꝛ est ꝟbo: sed noticia ꝓꝛ Vñ fm Amb. brūs Joānes dicit vox: qz sicut ꝓ vocē manifestat ꝟbum cozd⁹: id est ꝓcept⁹ nr̄e mētis: q̄ est voce digni oꝛatu ꝓ ioānem manifestat⁹ est chr̄us: q̄ est ꝟbū eterni p̄ris. Ꝺ aūt sequit (clamantis in deserto) dupl⁹ exponit fm s. Tho. sup Joā. Pꝛo hoc q̄ sciendū est: q̄ ꝓ deserti fm aliq̄s hic ad l̄ram inrelligit iudea: q̄ erat derelicta a deo. Deserti em̄ fm Grego. ꝺr q̄si derelictū. Erat aūt tūc derelicta q̄ntum ad q̄ncꝫ notabilia q̄ erāt in ꝑmo r̄eplo: z deficiebant in scōo. vt dicit in Lauhēdri hieroſolymitano: q̄ apud iudeos est liber autēticus. Primū est ignis continu⁹ in altari holocaustoꝛ: q̄ etiā sub diuo (vt dicit) nō extinguebat a vento vel pluuia. Secundū est arca testamēti. Vñ Hiere. v. In diebꝰ illis nō dicēt vltra arca testamenti dñi nec ascēdet sup coꝛ: nec recoꝛdabunt illius. Tertiū est vnctio regū z pontificū. quia pōtifices q̄ fuerūt post captiuitatē babylonicā: non fuerūt instituti per vnctionē sacrā: sed frequēt ꝓ reges vendētes sacerdotiū: simil⁹ nec reges. Quartū est diuinitas: que in ꝑmo r̄eplo. i. salomonis/ dicebat ꝓ tanto habitare: qz ibi a sacerdote audiebant diuina respōsa: nō aūt in scōo. Quintū est vtiz z ehumiz. i. doctrina z veritas. Erat aūt fm Iosephū q̄dā fulgoꝛ subito ꝓsiliens de lapidib⁹ rōnalis z supbumeralis quando deus acceptabat ꝓces summi sacerdotis. De quo dicit idez Iosephus. iij. lib. antiq̄. q̄ defecit p. cc. annos ante q̄ inciꝑet scribere libꝝ illum quē scripsit ad minus p. xlij. post passionem dñi. Ꝺ aūt dicit in ꝓdicto lib. de arca/ videt dubiū. quia Hagē histo. ꝓbat cubitū/ de q̄ fit mentio in fabrica/tione arce/ non esse cubitū geometricū sed humanū ex altari lateranēsi: in q̄ vt dicit est inclusa. Sed tn̄ ꝑmū videt verius: qz tradūt hebrei q̄ a tempe captiō

uitatẽ babylonice nescit vbi sit arca il/
la. Et Hugo cardinalis in postilla sup
Hieremiã. c. iij. dr q iudei reuersi d ca/
ptiuitate babylonica: fecerũt arcã sili/
ci qua fecerat Moyses: quã loco ei⁹ po
suerũt i tẽplo scdo: z nũc e rome. Et idẽ
dicũt q̃dã alie postille sine titulo: i eodẽ
passu. z idẽ innuit z ꝓtinet textꝰ Here
mie bñ intellectꝰ. Silr etiã. ij. Macha/
beoꝝ. ij. ca. dr/q tpe dicte captiuitatis
Hieremias abscõdit eã i mõte i q̃ mo
tu⁹ e Moyses. Et tñ forte q illa ñ sũt
vera: z forte q sic. De h tñ tene vt placz
qr libr Machabeoꝝ nõ sũt de canone:
vt ptz p Hiero. i plogo galeato. Quia
tñ eccl'ia eos suscepit legẽdos: vt ipe dr
in plogo sup libros Machabeoꝝ: lz in/
ter apocripha scripturarũ cõputant: vt
idẽ innuit i plogo galeato: videt q ista
sint vera. Et lz ꝓtra h aliq̃ fiãt argumẽ
ta: tamẽ nulli⁹ sũt momẽti. Võ g̃ dicit
Dgr bisto. necessariã nõ habet rõnez:
nisi ad hũc sensũ/q rome ẽ arca Moy/
si: nõ quã ipe fecerit: sed q̃daz silis que
fuit in tẽplo scdo/loco illi⁹ quã Moy/
ses fecit. sic z ipa mensa aurea q̃ erat i
sancta scrõꝝ: q̃ licz nõ esset eiusdẽ q̃nti/
tatis cũ arca: tñ mẽsurabat cubito eius
dẽ rõnis. Joseph⁹ aũt. vij. de bello iu/
daico. c. xxvj. i fine. enumerãs ea que in
tẽplo reperta sũt hierosolymis: z ad tri
umphũ Vespasiani z Titi romã deue/
cta/noiat mẽsam: z candelabꝝ legẽ iu/
deoꝝ. i. vt credo arcã cũ tabulis lapide
is scptꝝ hũanit⁹. Vlñ in fornice triũphi
eoꝝ videt excisa marmorea tabella. q̃si
vna ex duab⁹ q̃ erãt in arca federꝫ: tñ dz
dici q fuit silis illis ab hoib⁹ scpta vel
fuit tabella ꝓtinens aliq̃d i honorẽ ce/
saris vtriusqꝫ. Si aũt ibi fuisset ꝓa ar
ca Moysi: aut ibi fuissent vere tabelle
lapidee scpte digito di: z nõ silles illis:
nullo pacto Joseph⁹ hoc tacuisset. De
hac aũt re sic recitat Hugo sup. ij. Ma
chab. Epiphani⁹ sic scribit. Hieremias
templũ euertendũ ꝓnoscens: arcã testa
menti cũ his q̃ in eadẽ erant tulit: z pci
bus suis eã absoꝛberi fec i petrã: petrã
ꝓ digito designãs dei nomẽ impssit: z
factũ est sigillũ in silitudinẽ sculpture
que ferro cauat: z ip̃m dei nomẽ nubis
operimẽto ita celatũ est: vt ex tunc/nec
locũ q̃s cognscere queat/nec nomẽ legere
vsqꝫ in hũc diẽ z vsqꝫ i finẽ. Et ꝑstine fi
gure istar illic sepe nubes z ignis fit no
cturno tpe: eo q gl'ia dei ab ei⁹ lege nõ
desinat. Est aũt petra illa in eremi tra/
inter duos mõtes in q̃b⁹ iacent Moy/
ses z Aaron. Hec Epiphani⁹ cũ m'kꝫ
alijs de arce but⁹ mãifestatiõe fienda:
q̃ vix possunt intelligi: qr videnf ꝓpheti
ce z allegorice dicta. Idẽ aũt Hugo te
net q rũc manifestabit qñ cõuertenf ad
chr̃i fidẽ oes iudei. Si aũt deus aliquo
modo mihi incognito eam voluit esse
Rome: ego de h nihil temere affirmo:
sed ex his q̃ recitaui: q̃sqꝫ formet sibi fi/
dem vt ei placet. Quidã g̃ vt Chrysos.
sic exponũt: vt ipe Joãnes fuerit q̃ i de
serto clamauerit. i. in iudea: vel ad lr̃az
in deserto iudee. Et tũc ly clamãtꝫ stat
intrãsitiue. i. vox clamãs: sic dr/ciuitas
vincentie. Alij ꝓo exponũt vt chr̃ist⁹ fu
erit clamãs in deserto: id est in iudea: z
Joannes fuerit ei⁹ vox: et sic dicit vox
clamãtis in deserto: acsi dicat vox chr̃i.
Nec huic expositioni repugnat q̃d sub/
dit. (parate viã dñi.) Licz em chr̃ist⁹ h
nõ clamauerit p seip̃m: clamauit tamẽ
p Joannẽ vocem suaz: vel etiã p seip̃m:
vt aliqui dicũt: hoc ꝑdicauit in sentẽtia
cum dixit. penitentiã agite. Sequit g̃.
(parate viam domini: rectas facite se/
mitas ei⁹.) Dicit aũt sanct⁹ Tomas su
p Joan. q via ad recipiendũ deũ para/
ta z recta/est via iusticie: ꝑm illud Esa.
xxvj. Semita iusti recta est. Tunc aũt
semita iusti recta est in q̃t qñ homo tot⁹
subijcit deo intellectu. s. p fidem: volun
tate p amorẽ: operatione p obedientiã.
Sed ꝑm Amb z Orige. per vias z se/
mitas dñi intelligunt corda. Gre. Via
domini ad cor dirigit: cum veritaz ser
mo humiliter audit. via domini ad cor
dirigit: cum ad preceptũ vira ꝓparatur
Hec ille. Et si obijciat q: dicit Here.
x. Scio domine q non est hominis via
eius/nec viri vt dirigat gressus suos.
Rñdet Gotra dicens/q solus de⁹ diri/
git viã hominis p gratiã: sed nos diri/

gim⁹ ꝓparando nos ad dirigi.i.faciendo q̄d in nobis est vt adiuuemur a deo. Sequit(ois vallis adimplebit/z oīs mons z collis būliabit) Scōm Gre.i omel.p colles z mōtes intelligunt superbi iudei.p valles vo būiles gentiles q̄ per fidē eleuari sūt:z plenitudinē gre recepturi. Vel fm Chrys.p mōtes z colles generaliter intelligunt superbos q̄s christ⁹ humiliat:p valles būiles quos exaltat. Sequit (z erūt prava i directa z aspera in vias planas) Nota q:erūt:id ē actiui caſ.z querunt prava.i.iniusta corda:in directa.i.iustā z iusta.et aspera.i. mētes iracūde i vias planas.i. in mansuetudinē. Gre.i omel. Prava directa fiunt:cū malox corda p iniusticiā deserta: ad iustitie regulā dirigunt. Aspera aūt i vias planas imutant:cū immites z iracūde mētes p infusionē gre ad lenitatem mansuetudis redeūt. Hec ille. Sequit (z videbit ois caro).i. ois hō fm Chrys. vt iudei z gētiles. est em distributio p generib⁹ singulox z nō p singulis genex(salutare).i.saluatorē Jesum(dī nostri).i.dei patris q̄ illū misit in mundū Vel fm Grego. in omel. hoc refert ad diē iudicij in quo oēs videbūt christ⁹.

Notanter Joannes significat eū in q̄ est gra. Iste exiens de deserto sue ꝓtem platiois:cū fuerit inter homines clamat z hortat dirigere corda ad christ⁹ p penitētiā suscipiendā. Vñ Matt.xij. Ex abundantia cordis os loquit.

Dominica q̄rta aduentus

Textus euāge. Joan.i. cap.

Misserūt iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuitas ad Joānē vt interrogarēt eū. Tu q̄s es: Et confessus est:z nō negauit. Et cōfessus est:q2 non sum ego christus. Et interrogauerūt eum. Quid ergo Helias es tu: Et dixit Nō sum. Prophēta es tu: Et respondit. Nō. Dixerūt ergo ei. Quis es.vt responsum demus his qui miserunt nos: Quid dicis de teipso: Ait. Ego vox clamantis in deserto. Dirigite viam dñi:sicut dixit Esaias ꝓphā. Et q̄ missi fuerāt erāt ex phariseis. Et interrogauerūt eū:z dixerūt ei. Quid ergo baptizas. Si tu nō es christ⁹ neq̄ Helias:neq̄ ꝓpheta: Respōdit eis Joānes dicens. Ego baptizo in aqua:medi⁹ aūt vestrū stetit quē vos nescitis. Ipse est qui post me venturus est:qui ante me factus est:cuius ego non sum dignus vt soluā eius corrigiam calciamēti. Hec in Bethania facta sunt trans Jordanez: vbi erat Joannes baptizans.

Misserunt iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuitas. Joā.j. Apud iudeos tres opiniones de Joanne esse videbant. Quidā ei dicebāt ipz esse christ⁹ ꝓp sanctitatē z autoritatē baptizandi. Quidā vo q̄ erat Helias ꝓp habitationē i deserto z asperitatē in victu z vestitu:z zelū dei. Aliqui vero q̄ esset vn⁹ magnus ꝓpheta de prioribus resuscitatus propter gratiam ꝓphetandi. sicut glosa videtur innuere. Ideo ad eū nuncios miserunt iudei:vt super his scirent veritatem:vel propter aliā causaz que dicet. Continet autē presens euangelium tria puncta que sunt Legatio/interrogatio/disceptatio. Quātū ad primū litteraliter sciendū est q̄ vt dicit Magister histo.z Origenes: tempore quo Joannes baptizabat erat opinio cōmunis:q̄ adesset tempus Messie ꝓpsens vel statim futurum:et matime⁹ in Hierusalē:vbi erat studiū legis z ꝓphetax. Videbāt enim se perdidisse regnū cum regnaret sup eos Herodes idume⁹. Hoc aūt erat darum pro signo ad

• uentus messie a iacob. Gen. xlix. ca. vbi dr. Nō auferet sceptr̄ de iuda z dux de femore eius / donec veniat q̄ mittēdus est. Irē videbāt hebdomadas q̄ ab angelo fuerant assignate Dan. ix. post q̄s hēbat mori chr̄s / esse cōpleras vel stari cōplendas. Nam fm vnā cōputationez fuerit cōplete in natiuitate chr̄i: fm aliam p̄o in passione eiusdē. Ex alia aūt parte videtes cōuersationē z scitatē ioannis z auctem / miserūt ad eū legatōes. Causa aūt missiōis fm Chrys. potuit fuisse duplex. Prima: q̄ crediderūt / vel saltē suspicabant vehementer ioānez esse chr̄m. In hāc cām cōsentit / vt aliq̄s videt Orige. q̄ vult q̄ iudei cū reuerētia z simplici corde legationē fecerit ad illum. Cur p̄o magis crediderit ioānem q̄m iesum esse chr̄m: Est dōm fm Chrys. q̄ ex triplici cā fuit. Prio p̄pter aspitatē habit⁹: q̄ chr̄s hūit vestes cōes: ioānes aūt de pilis camelor̄. Scdo p̄pter parcitatē victus: q̄ ioānes vtebat locustis z melle siluestri z vitabat p̄sortia iniq̄r: chr̄s p̄o viuebat coit / z cū pctōrib⁹ mā ducabat. Chr̄s em̄ sic dr s. Tho. iij. p. q. xl. fuit datus in exēplū oīm: vñ cōem vitam duxit. Tertio p̄pter generis claritatē: q̄ ioānes fuit fili⁹ sūmi pōtificis: iesus aūt putabat fili⁹ fabri z paupercule mulieris. Alia causa fm Chrys. potuit fuisse. Nam ioānes multū deferebat chr̄o: z mitos ad illū mittebat. Iudei p̄o superbi indignabant subīci chr̄o: z poti⁹ volebāt subesse ioanni: p̄pter ea ab illis dictū est q̄ poti⁹ credebat chr̄s est / q̄m iesus. z ideo miserūt legatōez vt alli cerēt eū ad h̄ vt se vellet fateri chr̄m: q̄m nō esset. In hāc cām videt declinare Chrys. vt ei sctūs Tho. z alīq̄ imponāt. Quicq̄d tñ sit de h̄ certū est q̄ ista legatio fuit solēnissima: z in ea magnā reuerentiā exhibuerit ei iudei. Hoc aūt notat fm sctm Tho. sup Jo. ex q̄ttuor. Primo ex p̄sona mittentiū: q̄ (miserūt iudei). i. viri de tribu iuda: q̄ erat tribus regia. Scdo ex loco missionis: q̄a (ab hierlm) q̄ erat ciras regia in q̄ vigebat cultus dei: z studiū diuine legis. Tertio ex p̄sona eor̄ q̄s miserūt: q̄ (sacdotes z leuitas) in q̄bus tā mozes / q̄m scia legis debebant eminere. Quarto ex mō p̄ponendi suā legationē: q̄ (vt interrogarent eū) tanq̄m parati credere (tu quis es:) Ecōtrario dicebāt chr̄o. Tu de te ipo testimoniū p̄hibes: testimoniū tuū nō est verū. Hec ex illo.

Moraliter ioānes fcat p̄sonā fidelē / maxime religiosam. Ista efficit in opinione scitatz p ea q̄ p̄li videt ab extra Vñ cū chr̄s esset sanctior ioāne in vita te: ecōtrario erat i sentētia hoim. Stulti g̃ sunt q̄ volūt credi q̄ sint boni: z tñ volūt exēpla mala mōstrare. Quantuz ad scām sciendū est q̄ tres interrogationes isti fecerūt. Prīa iam tacta est. naz dixerūt (tu q̄s es:) Sed q̄re fecerunt istas interrogatiōes: munq̄d erat ignotus: cū esset nobilissim⁹: Et vt dr Luc. j. Factus sit timor magn⁹ sup oīa mōtana iudee. i. in hierlm: tpe scz natiuitatis eius. Irē ipi vident ab eo fuisse baptizati: quia Mar. j. dicit. Egrediebatur ad eū oīs iudee regio z hierosolymite vniuersi z baptizabāt ab illo. Ad hoc rñdet q̄ fm Chrys. non interrogāt q̄si ignorātes: sz vt alliciāt eū vt se chr̄s esse dicat. Vel dicendū est q̄ licz cog̃noscerent p̄sonā eius: tamē ignorabāt officiū. Vel sicut dicit Origen. q̄uis scirent ipm filiū Zacharie: tñ dubitabāt si forte q̄ expectabat Helias appuisset in ioāne: sicut z de chr̄o erat varia opinio q̄busdā dicentib⁹ q̄ esset Helias. alijs p̄o q̄ Hieremias aut vnus ex p̄pheris. Et intellige q̄ dubitabāt an esset Helias: sed magis pendebāt q̄ esset chr̄us: si simplr intēdebāt. Eo em̄ tpe erat apō iudeos in aucte dogma illō q̄ aīe a corpore migrarēt in corpus. ideoq̄ credebant aiam Helie in corpe appuisse ioānis. Et h̄ idē q̄dam heretici crediderūt vt referūt Orige. z sctūs Tho. sed dicunt ioānem negasse se esse Heliā ex ig̃rantia. Sed ptra inqt Orig. q̄ irrōnabile videt p̄pham illuminatū a spūsctō z de vnigenito tanta narrantē ignorasse / an sua anima aliq̄n fuerit in Helia. Sctūs Tho. aūt videt sentire vt patebit q̄ ipi credebant ioānē esse Heliā in

corpe ꝛ aīa:ꝛ q̄ lz in el⁹ natīrate mirati sint vniuersi:tñ nō est icredibile eos sic credidisse.q: ꝛ Dar.xij.bī silr ō hero de:q̄ credebat chīm eē ioānē quē decol lauerat:ꝛ tñ diu añ decollatōez ioānis chīs p̄dicauerat:ꝛ fuerat not⁹.Et tō in q̄t ex silī amētia ꝛ crassitudie iudei q̄re bāt a ioāne an ipe eēt helias.hec ex illo Et itellige q̄ credebāt ipz eē heliā: sed cū aliq̄ helsitatiōe ꝛ suspitiōe de oppositoːtōcz diuersa introgāt. Seq̄t (ꝛ confessus ē).s.fitaē fm Orige.ꝛ s.Tho. (ꝛ nō negauit).s.fitaē: cuis negauerit se chīm. Vl q̄ dr (ꝛ nō negauit) p̄t itelligi:q: postcz vnū cōfessus est:nō negauit postea illō:sz firm⁹ steterit i confessione.Quid ꝙ sit cōfess⁹ oñdit cū subdit (ꝛ confessus ē:q: nō sū ego chīs.) Lz em de h̄ speak̄r nō introgassent:tñ rñdit ad mēte coz:siue simplr siue malicioseːintrogarent. Seq̄t introgatio scōa (Et introgauer̄t eū.Quid g̃:helias es tu:) Qō ideo introgāt fm Aug.ꝛ Chrys. q: nouerāt q̄ helias p̄cursur⁹ erat chīz. Malach.iij.Ecce ego mittā vob Helīā pphām añcz veniat dies dñi. Scūs aūt Tho.dr eos sic introgare:q: habēres ex scpturis heliā nō fuisse mortuuz: sed raptū viuū p turbinē in celū:credidērūt cum subito int eos appuisse:ꝛ redit in idē.Sed ꝓtra: q: erat cis notus. vñ dr Luc.j.q̄ mirati sr̄ vniuersi.Ad h̄ dr sctūs Tho.eodē mō q̄ sup dictū est. Vel sic dicūt aliq̄:pura Origeñ.occasio introgatiōis potuit esse q̄undā iudeoz erroːq̄ aiam credidērūt de corpe in coːp⁹ tñsferri. Vñ q: ioānes silis helie in mīstris videbak/dubitauer̄t an eēt helias.Sequit (ꝛ dixit:non sum).s.helias.Sed Grego. hic mouet q̄stionē:q: dñs recsitus a discplis de helie aduentu:de q̄ dicebak q̄ chīm deberet p̄cedere:rñdit dicēs. Joānes ipe est Helias. Mat.xj. Ad hoc aūr rñdet idē Greg. ꝛ coiter alij.q istā q̄stionē soluit angel⁹ Lu.ij. Ipe inc̄t p̄cedet ante eū in spū ꝛ ꝑtute helie. Non g̃ fuit helias in psona sz in spū ꝛ ꝑtute ꝛ similitudine vite:vtz ex dictis.Ulterc̄z em fuit eremita : ꝛ vsc̄z ꝙ̃ter parc⁹ in cibo ꝛ potu:ꝛ vterc̄z vestib⁹ optus : ꝛ vterc̄z ꝑtutis zelator.vñ ille ꝓtra achaz:iste ꝓtra herodez pugnauit: ꝛ vterc̄z alicui⁹ dñici aduētus p̄cursor.Sequit tertia inrogatio:cum dicit (pphēta es tu:) Pro q̄ sciendū est q̄ iudei sic expectabāt Heliā:ita expectabāt quendā magnū pphām : de q̄ putabant pphetasse Moysen Exo.xviij. Prophetaz inc̄t suscitabit vob dñs de fribꝫ vr̄is.ꝛ tñ ista pphetia intelligēda est de chīo. Sic em dicit Orige. iudei male scpturā intelligētes/ tres psonas excellētes expectabāt.scz chīm/ heliā/ ꝛ istū pphām.Triplicit ergo potest intelligi ista tertia inrogatio. Pro modo intelligit fm Origen. de isto pphēta de quo dicit Exo.xviij. Vñ in greco ponit ly pphēta cū articulo denotāte q̄ stat Antonomastice pro illo pphēta excellēte. Scōm ꝙ aliqs alios intelligit de heliseo:q: vt dic̄ sctūs Tho.ad tres psonas videbat p̄tinere officiū baptizandi:qō ioānes exercebat scz ad chīm De q̄ dicit Ezech.xxxvij. Effundaz sup vos aquā mundā.ꝛ ad heliam q̄ diuisit aq̄s Jordanis.iij.Reg.ij.ꝛ ad heliseū cui⁹ p̄cepto naaman se lauit in iordane: q̄ etiā heliseus dicit excellēs pphā p̄ter mirāda signa que fecit.Tertio intelligit fm Greg.de pphā in cōmuni.Scōz ergo pmā ꝛ scōam acceptionē nulla est difficultas:cum ioānes respōdet. Non sum scz pphēta ille de q̄ pphetauit moyses:nec̄z sum Heliseus.Sed fm tertiā est q̄stio : quia ipe fuit plus q̄ pphēta. Solut aūr a btō Aug.ꝛ sctō Tho.q: nō est ioānes pphēta:sed maior q̄ pphēta.Sed cōtra hoc arguit Nico.de Lyquia mi⁹ includit in maiori sic q̄rernarius in quinario:ideo q̄ est plus q̄ pphēta/est etiā pphēta. Sed ad hoc sic dr co.Etsi em maius includat mi⁹:nō tamen est minus.nec̄z q̄nari⁹ est quaternarius.Et eodem modo nec̄z plus q̄ pphēta est pphēta:cuis includat virtualiter pphām.ꝛ hoc si sumam⁹ pphetaz fm rōnem nois a procul fando:scz quia pdicit futura. nam plus q̄ pphēta non solū predicit futura:sed monstrat p̄scntia. Et si contra hoc obiciak̄:quia ad

• ꝓphetā ſpectat etiā pñtia occulta dicere qz talia ſūt ꝓcul a cognitiõe būana. Dico ꝙ magꝭ diſtant futura: qz nõ eſt aliꝯ ꝺ pſens qõ nõ poſſit ab aliq̃ creatura cognoſci. Et ſi arguaſ: qz ſm ħ maioris ꝓtꝰ erit cognoſcere futura q̃ pſentia tm̃. Dico ꝙ verꝫ eſt: ſz cũ ħ ſtat ꝙ ſit maioris dignitatꝭ cognoſcere ⁊ demõſtrare ħ pſens: qõ ē chriſtꝰ q̃ futura cognoſcere. Maioris inquã nõ ratiõe cognitionis: ſed rõne rei cognite: vel rõne officij ad qõ talis demonſtrator eligit. Vl̃ aliter dico ad obiectionē ꝙ futura ſūt magis ꝓcul q̃ pſentia extẽſiue: qz. ſ. diſtãt cognitõe ⁊ euentu ſimul: pſentia ꝓo occulta cognitiõe ſolũ. Hec igit ſm rõnẽ nois dici poſſunt: ⁊ ſic intelligit ſolutio Augu. dicẽꝭ ꝙ plus q̃ ꝓpha. ſ. vt ſic. i. vt oſtendit pſentia nõ eſt ꝓprie ⁊ ſtricte ꝓpheta. Sed tamẽ in rei veritate Joannes fuit ꝓpheta. vt ptz teſtimonio patrꝭ elꝰ Luce. ſ. quãuis nõ debeat denoiari ꝓprie ꝓpheta/ſed plus q̃ ꝓpheta: id ē baptiſta vl̃ ꝓcurſor vl̃ angelꝰ: qz ꝓprie res denomiat a ſua vltima ꝓfectõe ⁊ dignitate: pura ſacerdos a ſacerdotio/⁊ nõ a diaconatu. Dato aũt ꝙ plus q̃ ꝓpheta ſit ꝓpheta: non tamẽ eſt ꝓpheta tm. ⁊ ſic ſoluit Gregoꝛꝰ. Et ſic intelligit etiam ſolutio Auguſtini ⁊ ſancti Thome: qui dicunt ꝙ negauit ſe eſſe ꝓpheraz ſimpl̃r id eſt pcipe. Sed qz nihil adhuc affirmatiue reſpõderat Joannes: ideo faciunt quartã interrogationẽ qua de nullo ſpeciali interrogãt dicẽtes. (Quis es: vt reſponſum demꝰ hijs q̃ miſerũt nos: qd dicis de teipſo:) ſm Chryſ. ħ nõ interrogant vt poſſint dare reſponſum mittentibꝫ: vt dicũt. Nam habita reſponſione affirmatiua tacuiſſent ⁊ nõ fuiſſent cõuerſi ad rephenſiões. Sed tamẽ beatꝰ Joãnes reſpondit. (ego voꝛ clamãtꝭ in deſerto. (Iſta patẽt ex dictꝭ in pcedẽti euãgelio. Sed tamẽ adhuc ſciendũ eſt ſm ſctm̃ Tho. ſup Joan. ꝙ ratio ħalis quare Joãnes clamauerit in deſerto/ẽ: vt in deſerto manẽs imunis eſſet ab oĩ peccato: ⁊ ꝙſequẽter dignioꝛ chriſti monitũ ferre: ⁊ illud ex ſua vita eſſet credibili. Myſtica ꝓo eſt vt oſtendaſ ꝙ decetero doctrina dei non deberet eſſe tm̃ i hieruſalẽ: ſed in deſerto gentilitatꝭ

Clamabat aũt ſm eundẽ ꝓpter q̃truoꝛ Prio ad oſtendẽdũ ꝙ chriſ in ſe ⁊ in Joanne mãifeſte loq̃baſ: quia clamoꝛ manifeſtationẽ importat: i ꝓphetis aũt non clamauit: quia tenebroſa aqua in nubibus aeris: id eſt ſcientia in ꝓphetis. Secundo quia iudei erãt diſtãtes. Tertio quia erãt ſurdi. Quarto qz cũ indignatione loquebaſ q̃ſi iram demeruiſſent.

Doꝛaliter Joãnes q̃ interp̃taſ gra dñi/ſignificat virũ iuſtũ: ad quẽ ex Hieruſalẽ: ſcz celeſti/mittunſ nuncij: id ē angeli: interrogãtes eũ. Tu q̃s es: id ē inſpirantes eum ad cognitionẽ ꝓprie fragilitatis ⁊ iniquitatꝭ: ⁊ ipſe ꝓfiteſ ꝓpriam: qz iuſtus eſt accuſatoꝛ ſui. Jtẽ interrogant: ſi eſt Helias: qõ interp̃taſ robuſtus dominatoꝛ: ſcz paſſionũ ſuaꝝ. Jtem interrogant ſi eſt ꝓpheta: id eſt p uidens ⁊ pconſiderans futura in morte ⁊ in iudicio: ⁊ reſponder. Non: quando ita eſt. vel quando eſt quidem: ſed nõ vt debitum eſt. ⁊ hec reſponſio eſt in cogitatione et in ſacramentali confeſſione.

Quantũ ad tertiũ: i tertia pte euãgelij tangiſ quedam diſceptatio: quia iſti acriter rephendebãt Joannẽ: ⁊ ille humiliter ſe excuſabat. Eſt aũt ſciẽdũ ꝙ euangeliſta curauit oſtendere ꝙ iſti calumnioſe ⁊ ex inuidia interrogabant: et amouere a mentibꝫ nr̃is admirationẽ ꝺ tam p̃ſũptuoſa temeritate iſtoꝝ dicẽs. (Et q̃ miſſi fuerãt erant ex phariſeis.) Quaſi diceret. Nõ eſt mirandũ ꝺ temeritate eoꝝ: quia erãt ex phariſeis: q̃d interp̃taſ diuiſis. Erant em̃ quidã religioſi diuiſi ab aliꝯ per cultum exteriorẽ: quibꝫ vt ait ſanctus Thomas ſua religio auſum p̃ebebat. Et vt idez dicit: inter oẽs alios iſidioſe ⁊ calumnioſe ſe habebãt ad chriſtm̃. Et nota ſm Origenem ꝙ iſti ſunt alij nuncij a p̃dictis: ideo illi tanq̃ ſacerdotes ⁊ leuite modeſte locuti ſunt: ſed ſm Auguſtinũ ⁊ Chryſoſtomũ illi ijdẽ fuerũt: q̃ ſil̃ phariſei erãt ⁊ ſacerdotes ⁊ leuitẽ: quod apte innuit euãgeliſta q̃ dic̃ ꝓpꝰ: ꝙ miſerũt iudei ſacerdotes ⁊ leuitas: ⁊ deide ꝺr: ⁊ q̃ miſſi

fuerāt erāt ex phariseis. Sedr (z inter rogauerūt eū: qd g̃ baptizas si tu nō es chr̃s/neq; helias/neq; pphaz) Ex h̃ vi dek q illimet nūcij fuerūt: q ō Helia et pphā int rogauerāt: z nunc fm mentem Chrysł. aperūt dolū suū q latuerat: qa cū ñ potuissent illū blādit̃ys subuertere ad dura se conuertūt. Bze. Scīs q sq; cū uersa mente recrīt: a bonitatz sue stu dio nō mutat. Vñ Joānes ꝛ ꝓba inui die pdicamēta rūdet vite. hec ille. Vnō subdīt. (Rūdit dicēs. ego baptizo ī aq̃) q̃si diceret. nō miremini de meo bapti smate: qz est solū ꝓparatiꝰ ad baptismū chr̃i. nam ego baptizo ī aqua. i. fm sctm Tho. corpa tm: z nō aias lauo qō ñ suf ficit ad cōpletū baptismū. sz ille q erit deus z hō/lauabit corpa z spm. Vñ de chro subdīt. (medi⁹ aūt vestr̃ sterit quē vos nescitz.) hoc aūt exponit primo fm Chrysō. sic. vt ad uersationē referat. Medi⁹ g̃ vestrū sterit: cōiter uersan do: quē vos nescitz. qz nescitz qs sit z vñ sit: qz deus est z a deo z a mre tm̃modo Sedo exponit fm Orige. q̃ntū ad deitatē. Nā dicit Hiere. xxiij. Celū z terram impleo dicit dns. Medius g̃. i. in medio vestrū sterit fm deitatē/eo mō q̃ nia stat in medio z in omni parte cor poris. quem vos nescitz etiāsi videatis eius hūanitatē. Tertio mō exponit fm eundē Orige. q̃ntum ad efficientiā seu influentiā. nam cor est in medio aialis. z ponit aliqñ ꝓ itellectu: iuxta illō Ꝑs. Dixit insipiēs ī corde suo. licz itellectꝰ nō sit potētia alligata organo: qz corde sic a pncipali mēbro ꝓcedit vita z motꝰ z operatio aialis. Christꝰ g̃ cū sit ꝺbū z sapiētia/ꝓ effectū suū est i oīm itellectu cū omne ꝺbū z omnis sapiētia sit q̃daz participatio diuini verbi. Et qz itellectus ꝓ corde ponit: sequit q ꝓ effectum suū sit aliq̃ modo medi⁹: id ē i corde: qō est in medio oīm. quē vos o supbi phari sei nescitis: excecati supbia z mala vo lūtate. Quarto fm sctm Tho. z aliqs sic exponit: vt in h̃ arguant sacerdotes z leuite: q sciebāt chr̃m ventur̃ ꝓ scripturas. Medius int̃ vestr̃ sterit. s. in scri ptura: quā q̃tidie legitis: quē tū vos ne scitis: adeo vt nō agnoscat̃ pñtē quē tu turū putatz. Sequit. (ipe est q post me venit: q añ me factꝰ est) Hoc aūt expōit ꝑmo fz Chrysł. Greg. Orige. sic. (Post me venit) nascēdo/baptizādo/pdicādo. nam tota vita z uersatio z pdicatio z baptizatio Joānis fuit ordinata ad sus ceptionē chr̃i. venit em̃ vt oēs crederēt ꝓ illū. Joā. j. (q ante me factꝰ est) dignit tate z scitate: qz me oportet minui: illum aūt crescere Joan. iij. Vel scdo mō pōt exponi referendo ad ipaz ꝓfectōez chr̃i inquantū erat hō: que fuit ꝓ grāz z vir tutes z scientias. Licz em̃ Joānes ꝑfectꝰ ꝓceptꝰ z natus: tamē anteq̃ Jo annes nascerek chr̃s fuit factꝰ ꝓfectꝰ hō z multo excellentiꝰ q̃ aliquo rpe fuerit Joānes. Vñ subdīt. Cuius nō sum di gnus vt soluā corrigiā calciamēti eiꝰ.) quod allegorice dictum est. Hoc ei fm Chrysł. voluit dicere/q nō esset dignꝰ esse ministerꝰ eiꝰ. fm Greg. ꝺo voluit de cere q nō erat dignus vsurpare sibi no men chr̃i: q est spōsus eccl̃ie. Nā fm mo rē legis mosaice/vt ptz Deut. xxv. cum ds relicta vxore sine semine moriebat: ꝓpinquior ei accipiebat vxorē eiꝰ: z suscitabat ei semē. q si ꝓpinquissimꝰ h̃ facere renuebat: ille q scdo loco erat/accipie bat eā: ita tñ q ꝓius soluebat calciamē tū de pede ꝓis. Vel aliter fm eundē: qz calciamēta q ex mortuoꝝ aialiū pel libꝫ fiunt: humanitas nostra mortal de signat: ꝓ pedes ꝺo diuinitas. Soluere igit corrigiā calciamēti ē enucleare my steriū incarnatōis: qō nullꝰ sufficit. Li cet aūt isti duo sensus Gregorij videāt spūales: tñ credo q sint litterales: maxi me ꝓmus. Ad certitudinē aūt huiꝰ rei subiungit locus cū dicit (Hec ī bethabaria facta sūt trans Iordanē vbi erat Jo annes baptizās.) in media. s. māritudie vt dic̃ Chrysł. Et fm eundē exemplaria emēdata nō habēt bethania: qz ē i mōte oliueti: sed habēt bethabora: q̃ est villa trans Iordanē. z idē tenet Orige. Vez tamē potest dici vt dic̃ scūs Tho. sup Joā. q cū libri tā greci q̃ latini nō be thabora: sed bethania dicāt: duplex est bethania. vna i monte oliueti: alia trās

Iordanē. Sz hec ꝓprie nō bethania: sz bethabora dr: fm Orig. z Chrys. vt di

Norat' ioānes q̄ ꝓparat ſctū est. viā chr̄o ad cor humanū fcat p̄dicatorē Debet g̃ p̄dicator esse vox ꝓfecta. Est aūt ꝓfecta vox fm Isid. si est alta: suauis: z clara. dz g̃ p̄dicatio xp̄i celestia cē z feruēs: z nō obscurata scādalis vl' ig̃rāta. Debz etiā clamare z dirigere sic ioānes. Quō aūt est: an chr̄s incederet calciat⁹ vel discalciat⁹. Vr em q̄ discalciat⁹ incederet aliq̄b⁹. q̄busdā ꝓ vr op positū. z mag̃ est ꝓcertatio de h̄ int' Nicol. de ly. z Paulū burgē. Mar. j. Sz ꝓtras est id qđ Aug. dr in li. de ꝓb dñi vbi ait. De his calciamētz q̄b⁹ calciari sum⁹ ꝓfortat me dñs iesus. q̄ nisi calciat⁹ fuisset: de eo ioānes nō dixisset. Cuius non sum dign⁹ corrigiā calciamēti soluere. Surrepat g̃ hūana p̄sūptio di cēs. ego euāgeliū fuo: q̄ nudo pede ambulo. hec ille. Qđ ꝓ dr Mar. x. q̄ chr̄s p̄cepit aplis ne portarēt calciamēta: intelligit fm s. Tho. sup Matt. z Aug. de con. euā. ne portarēr calciamēta alia ab his q̄b⁹ actu erant calciati. Vñ z fm Mar. c. vj. erāt calciati sandaliis: q̄ vt dr s. Tho. sup Matt. erāt calciamēta paupex. Pro his aduerte q̄ illa ꝓba q̄ ibi ponunt. s. Mar. x. vbi ꝓtualr dicit. Nolite possidere aur̄ nec̄ argētū: nec̄ pecuniā i zonis vr̄is: nō perā in via: nec̄ duas rūicas. i. vestes duplices. vt exponit s. Tho. sup Mat. nec̄ calciamēta: nec̄ ꝓgā. dign⁹ est em̄ operar⁹ mercede sua. Ista inc̄ ꝓba dupl'r exponunt. Prio ꝓz Hiero. z Chrys. q̄ dicūt q̄ ista fuer̄t aplis tradita p̄ modū p̄cepti solū p eo tpe q̄ p̄dicabāt iudeis: q̄ p̄dicatoribus puidere ꝓsueuerant. i. vsq̄ ad chr̄i passionē. Et huic ꝓsonat dictū chr̄i tpe sue mortz. qđ h̄ Luc. xxij. Cū misi vos inc̄t sine sacculo. i. bursa z pera: z calciamētis: nūq̄d aliq̄d defuit vob⁹? At illi dixer̄t. Nihil. Dixit g̃ eis. Sz nūc q̄ h̄z sacculū tollat silr z perā. z h̄ tō. q̄ extūc bēbant gētib⁹ p̄dicare. Aug. ꝓ expōit vt in ist̄z ꝓbis nil' fuerit p̄ceptū aplis/ nec̄ ꝓsultū: sz fuerit eis data licētia. cō seq̄nt (vt dr) melⁱ faciebāt q̄ ista nō accepiēdi sumpt⁹ ab his q̄b⁹ p̄dicabāt: et fuabāt q̄ fuātes. Vñ z Paulus lucrabat maiꝰ suis ne acciper ab aliis. Secundū ē er q̄ Mar. vj. dr q̄ apli debērēt portare ꝓgā qđ h̄ Mat. negat. sz vt dr Aug. vn⁹ metaphorice: z ali⁹ ad lr̄az sumit ꝓgā. Mar. g̃ vt q̄dā dicūt p ꝓgaz intelligit subsidiū tpaliū. Mar. ꝓ ad lr̄am accepit: q̄ iudeor⁹ doctores ꝓgaz in signū doctrie ferre cōsueuer̄t. Amē.

In vigilia natiuitatis dñi. Textus euāgelij Mat. i. ca.

Cum esz desponsata mr̄ iesu maria ioseph ant̄q̄ conuenirēt inuenta est in vtero hr̄s de spūsco. Joseph aūt vir ei⁹ cū esset iust⁹: et nollet eam traducere: voluit occulte dimittere eā. Hec autē eo cogitāte ecce angelus dñi in somnis appuit ei di. Joseph fili dauid noli timere accipe mariā cōiugem tuā: Qđ em̄ in ea natum est de spūsctō est. Pariet aūt filiū: et vocabis nomē eius iesum. Ipe em̄ saluū faciet populū suū a peccatis eor̄.

Cum esset desponsata mr̄ iesu.) Matt. j. In p̄nti euā. tāguntr tria pūcta q̄ sr̄. cōceptio: fluctuatio: reuelatio. Quātū ad p̄mū sciēdū est lr̄aliter q̄ fm doctrinā s. Tho. iij. p. q. xxix. art. ij. btā ꝓgo qñ ꝓcepit chr̄m erat desponsata et etiā domi hita: q̄. s. iā adduxerat eā ioseph ad domū suā. Aliter em̄ non fuisset sufficiēter pulsum fame ei⁹. s. si nō fuisset tpe sui ꝓcept⁹ i domo spōsi. q̄ fz Chrys. dedec⁹ est puelle etiā desponsate i domo patna ꝓcipe. Sz h̄ est duplex dubitatio. Pria qre chr̄s voluit de desponsata nasci? Ad h̄ r̄ndr vt s. feria. iij. post ter tiā dñicā. Scda qre si erat iam i domo spōsi nō cōuenerāt carnalr. Ad h̄ dr q̄

mos fuit apd iudeos hic despōsatas p aliq̄r dies in domo spōsi añ carnalē co/ pulā. In his aūt diebꝫ oronibꝫ vacabāt iplorādo miam dñi. vt pz Tobie. viij. Res ḡ ita acta ē. Maria ei voluit ꝟgi nitatē deo si ei placeret: deiñ cōmittes se diuie dispōni/nupsit z cōsensit in co pulā cōiugalē explicite: q̄ ꝟsistit in vicu lo aiox: z nō corpox. glo. isti. de pa. po. ḡ. j. In carnalē aūt iplicite si deo place ret. Vñ fuit ibi vex mīmonīū. vt pz p s. Tho. vbi s. Deiñ fuit p aliq̄s dies i domo sponsi: z in illis diebꝫ añ carnalē copulā ioseph coḡuit votū Marie / vt credit: de ꝟginitate fuanda: z absolute tūc vtq̄ nouit. Ipe em ioseph tūc erat ꝟgo: q: nunq̄ credendū est chm mex cōmēdare voluisse nisi ꝟgini. Deinde angelꝰ appuit ꝟgini z ꝛcepit. Post con ceptū ꝟo ꝟgo fuit cuz Heliſabet tribꝫ mēsibꝫ. tdo cū redūt appuit ḡuida. Dr ḡ (cū esset despōsata) imo z ad domū spōsi adducta (mat ihesu) id est saluato ris (maria) q̄ dr stella marꝭ (ioseph) q̄ fuit faber lignariꝰ. Et in hoc fcat sm Chrysm. q chris per lignū crucꝭ saluaret mundū (anteq̄ ꝛuenirēt) carnalr sm Chrysm. q̄uis cōuenissent in vna domo: (inuēta est). s. ab ipo ioseph sm Hiero. (in vtero hns). i. ḡuida (de spūsctō). i. ꝟtute spūsci: sm Chrysm. Qui spūsan ctus in ꝛceptiōe suppleuit locū maris.

Pro h nota ex doctrina s. Tho. iij. p. q. xxxj. q in feia triplex est sanguis sup fluus in idiuiduo. Primꝰ ē sanguis q iā rñsluit i semē. Iste ē impfectꝰ in gñe se minū. vt dr in li. de gñatiōe aialiū. Vñ ad generatōez nō requirit: nec de tali cō cepit ꝟgo. q: iste nō deducit ad matricē p resolutōez: nisi interueniēte cōcupia. Alius est sanguis mēstruus q̄ est quod dā nature purgamētū: z p singl'os men ses emittit. Est aūt tertiꝰ sanguis val/ de digestꝰ. q nō trāsluit in semē: z tñ est purgatꝰ p expulsionē mēstrui. Istū na/ tura ꝓparat gñatōi: z ex isto ꝛcepit vir go/spūsctō deducēte illū ad matricē: si cut in alijs deducit p semē maris. Et nota q tota trinitas fecit istuz effectū. q: indiuisa sit opa trinitatꝭ ad extra: sm regulā theologox: sed tñ attribuit spūi scto sm sctm Tho. vbi s. q. xxxij. Nam ista incarnatōem fecit ds ex bonitate: z natura hūana est assumpta ex gra: z ad h facta est assūptio: vt ille hō esset san/ ctus. Manifestū est aūt q bonitas ex gra attribuit spiritui scto: z sctificatio fit per spm sanctū. Itē nota q ista ꝓpo sitio de: ipox tat efficientiā z cōsubstan/ cialitatez: z vtrūq̄ cōuenit spūi sancto respectu chri. cōsubalitas q̄dem rōne p sone. efficiētia vo rōne nature assūp te. vt pz vbi s. Augu. ramē dicit q quan/ do vna diuina ꝑsona nominat scz in re/ bus ad extra de quibꝫ loquit: tota trini tas intelligit. Unde esse ꝛceptū de spi ritu scto: est esse cōceptū ꝟtute dei. Est aūt sciendū q sicut dicit brūs Hiero. Heluidius hereticus / qui existimauit beatā Mariā post chm multos filios habuisse: hinc sumit argumentū sic ar/ guens. Si Maria z Joseph nunq̄ cō uenissent: euāgelista nō dixisset: anteq̄ cōuenirēt. Ad hoc respōdet brūs Hie/ ronymꝰ. per distinctionē. Nam ista di/ ctio anteq̄: importat ordinē ad futurū duplr. Uno mō realiter: vt si dico. De ri añq̄ veniret vespa/ pcessit meridies. Sensus est em: q ꝑus venit meridies: deinde vespa. Alio modo sm rōnem vel intentionē: vt si dico. Anteq̄ rome prandere in portu nauigauī ad Africā. Non em est sensus q post nauigatōem ad Africā sim prāsus rome in portu: sz sensus est q intēdebā prādere z ꝑoccu/ patꝰ fuz a vētis: z nō prāsus nauigauī. Remigi. aūt exponit: anteq̄ cōuenirēt ad solēnē celebratōz nuptiax: z nō añq̄ ꝛuenirēt carnalr. z sic cessat obiectio.

Doz aliter instruimur: q q abstinēt a voluptatibꝫ corpalibꝫ/ sic ista spōsa q i domo mariti se ꝛtinebat/ cōcipiūt de spūsctō: quia pcipiūt in mente delectā/ tionē spūalem. ps. Renuit cōsolari aia mea. s. sensualiter. et seqr: memor fui dei z delectatꝰ sum. Quantū ad scām dr (Joseph aūt vir eiꝰ cū esset iustꝰ z nol/ let eā traducere). i. ꝓpalare sm glo. vel ducere in ꝛiugiū sm Orig. (voluit dc cul. dimittere) Pro q sciēdū est q post

ꝯ maria regressa est ab Helisabet post tres mēses:ioseph vidēs eā turgido vē tre:habuit argumēta īsolubilia ex vtra ꝯ pte:vt ita dicā. Ex vna em̄ pte vidē bat ventrē:z scicbat se nō eē i cā:z ꝙ spō sa fuerat absens tāto tpe:ex alia ꝓo no uerat voluntatē ꝟgis cū q̄ vouerat vir ginitatē. z fm Chrys. existiabat ipossi bile mariā cecidisse. Circa h̄ g̃ē triplex opinio. Quidā em̄ vt Amb.z Aug.di cūt:ꝙ declinauit ad illā ptem q̄ suspica bat ꝙ Maria adulterasset. z huic opi nioni s. Tho. i. iij. p. in. q. xxix. ar. ij. ad tertiū videt fauere. Sz ꝓ h̄ statim oritꝝ dubitatio. Si ei suspicabat ꝙ eēt adul tera:quō erat iust⁹ si nolebat eā tradu cere. i. ꝓpalare. Ad h̄ soluit ꝓmo Chrys. di. ꝙ euāgelista noīat eū iustū a iusticia legali vl gñali:q̄ dr ꝺ oi ꝟtute:ita ꝙ iō dict⁹ ē iust⁹:qz pius. nō āt dict⁹ ē iust⁹ a iusticia q̄ est ꝟt⁹ cardinalis z spēalis. Scōo soluit Aug. ꝙ istud pcm̄ erat oc cultū:ita ꝙ ipe sol⁹ de h̄ poterat aduerte re. iō ñ erat publice denūciādū. Tertio soluit Rab. ꝙ iust⁹ fuit i h̄ ꝙ nolebat ei cohabitare:ſz pius i h̄ ꝙ noluit eam tra ducere. Quidā ꝓo vt Orige. z Remi. dicūt ꝙ declinauit ad aliā ptē. qz sciens chr̄m ꝺ ꝟgīe nasciturū. z ꝙ Maria eēt de semie dauid z tāte scritatꝫ credidit: ꝙ eēt ista. iō indignū se reputauit ei⁹ co habitatiōe. vñ nolebat eā traducere. i. ad se ducere i ꝓiugē:ſz volebat eā repu diare. Et huic opinioī s. Tho. fauet in iij. di. xxx. q. ij. ar. ij. ad vltimū. Quidā ꝓo dicūt ꝙ erat ꝓplexus. z hui⁹ snie vi det eē Hiero. q̄ ait. Hoc testionīū ma ximū ē ꝙ ioseph scīēs ei⁹ castitatē z ad mirās qō eueuerat:celat silētio: c⁹ my sterīū nesciebat. hec ille. Vbi apparet ꝙ scōaz opinionē ꝺstruat āgel⁹: q̄ volēs suadere ioseph ne rieret accipe eā:dixit ꝙ ꝛcepat ꝺ spū sctō. Hoc ei fuissz magz eū frere si rōne scritatꝫ eā ꝺserere vole bat. Sz nᶜ ē rōnabile ꝙ absolute z certi tudialr iudicauerit eā eē adulteraz cū sci ret ynā ꝟgiez paritūrā: vt ꝺr Hiero. et ꝓsilr possz dubitare de ista. Relinq̄t g̃ tria opinio vt ꝓa. Et sic ex hūilitate no lebat cohibitare rāte scritati ex vna pte: vt ꝺr s. Tho. i. iij. z ex pietate nolebat eā traducere. i. publice diffamar. vt ide ꝺr i. iij. p. Angel⁹ āt iussit cū nō riere: ꝛ illā hūilitatē: z dixit ꝛceptōez fuisse san ctā: ꝛ suspitōez. Sed q̄re ꝟgo fluctuāt secretū ꝺi ñ ruelauit? Rñdet b. Vlm. ꝙ nesciebat si placeret ꝺo z firmit⁹ crede bat ꝙ ꝺs h̄ ruelaret cū eēt oportunū: sic z fec̄. Est āt h̄ vnū cuidēs signū ꝙ alic⁹ ruelatōes a ꝺo sint: ꝙ eas ñ māifestat ēt vbi videt oportunū: qz sūt cū hūilitate.

Horatr istruimur ꝙ q̄n q̄s ē pplexus sup alic⁹ ꝺlicto: porī⁹ ad miseꝺiaz ꝯ ad iusticiā declinādū ē. Cū ei sit partiū iu ra obscura: reo fauēdū ē porī⁹ ꝯ actori. extra ꝺ re. iur. li. vj. Et ꝓmū dēm⁹ deū imitari q̄ i pñti vita ē ad miseꝺiaz pnior ꝯ ad iusticiā. Quārū ad ītiū sciēdū ē ꝙ sic ꝺr Remi. Si ioseph ꝓsiliū suū pfe cisset: oino b. ꝟgo fuissz aliq̄ mō ifama ta: iō ꝯ ꝺs stati murauit ei⁹ ꝓsiliū. Vñ ꝺ (Hec aūt eo cogitāte) glo. i q̄ notat animꝰ sapiēt⁹ q̄ nil temere vult: incipe. hec ille. Chrys. i omel. Notat ēt māsue tudo ioseph. qz nlli enarrauit suā suspi tiōez: neq̄ ei q̄ suspecta erat. sz i se cogi tabat. hec ille. Seq̄t (ecce āgel⁹ appuit i sōnis ioseph dicēs) tūc ei aia q̄ratꝫ sen sib⁹ aptior est ad pcipiēda diuia. Et in sōno q̄dē ñ hr vsꝰ rōnis q̄ntū ad iudicar eo q̄ iudiciū fiat p r̄solutōez ad ꝓma ꝓn cipia cognitōis. i. ad sens⁹ q̄ tunc liganꝫ oēs aut q̄dam: hr tñ tūc q̄ntū ad pcipe. Est āt notāꝺū fz Chrys. q̄ āgel⁹ ñ appu ir ei mālfeste. qz erat valde fidel. Pasto rib⁹ āt appuit mālfeste: qz idigebāt tā ꝯ rudes: sic z zacharias ꝓpr̄ incredulita tē: z b. ꝟgo. ꝓr̄ea q̄ ꝓma erat q̄ ꝺ sūmis reb⁹ istruebar: z trex qz erat ꝟa mr̄: ñ āt ioseph ver⁹ pr̄. Est āt notāꝺū. p dicto Chrys. q̄ fz b. Dio. ad dinaz. puidētiā p tinet rex nāz ñ ꝺstruer sz saluar. Igr̄ ꝺs vult nāles suas opatiōes z suos effect⁹ hr̄e: nᶜ p̄ illas aliq̄d fac̄ sine nec̄itate: z vbi ille ꝺficiūt: ipe supplere: qz nᶜ abun dat i superfluis nᶜ defic̄ i nec̄ariis: sic nᶜ nā quā ipe istituit. Nūq̄ igr̄ ꝺs fac̄ mira cla: vbi vl q̄n nāles cae pduceꝛ z efficeꝛ pñt aliq̄ vbi: q̄n: z quō ꝺs vult illa pdu ci: sz letar ituerī creaturas facientes suos effectus: sic nec p̄udēs rex se intromit tat ꝺ officiis subditoꝝ. nisi vbi illi ꝺfici

unt. Silr etiã deus nõ admoneat aliquẽ spẽaliter vbi sufficiũt scpturaꝝ et sctõꝝ monitiões: neq; oñdit visionẽ i somnis vbi sufficẽ ispiratio cordis: neq; oñdit visionẽ corpalẽ z sensibilẽ vbi sufficẽ imaginaria z i somnis: vt ꝓpositio: nec facduas vbi sufficẽ vna. sm illõ Job. xxxiij Sel'loq; de⁹: z scdo idipm nõ repetit.

Est etiã notãdũ q; sic credere faciliter somnijs leue ẽ z ꝑiculosũ. ita etiã nimis tarde credere vbi occurrũt sig̃ bona de dño scti loquũt: z de dño forte dicek i q̃stiõibꝫ: videk ifidelitaꝛ. Vñ Chrys. cõmẽdat Ioseph: q credidertt ãgelo apparẽti i somnis: z zacharias fuit punit⁹ qz nõ credidit ãgelo apparẽti rpe sacrificij qõ signũ erat bone apparitois. In hac tñ re gñalẽ regulã omib⁹ sufficiẽtẽ dare credo ipossibile: nisi q; se dsq; spũak patris ꝓsilio hũillk cõmittat. (Ioseph fili dauid) lõ dauid cõmẽorat fz Chrys. dã õ chio loq volebat q; pmiss⁹ fuerat Dauid (Noli riere accipe). i. it⁹ retinere fz Chrys. qz iã mẽre dimissa erat. Vl' sm Rab. noli riere accipe ad assiduã cohabitatiõez (maria cõiugẽ tuã) sm Amb. Maria dr ꝓlũx celebratiõe nuptiaꝝ: ñ corpoꝝ copulatõe. Et nota sm Chrys. sup Mat. q triplici cã ãgel⁹ appuit Ioseph. Prio ne iust⁹ peccaret. Scõo ꝓt honorẽ marie. Tertio vt diligẽti⁹ se custodiret ab illa q̃ pus. Apparuit tñ p⁹ ꝓceptõez ꝓgis ñ añ: sm eũdẽ: ne ioseph dubitaret sic z zacharias: cũ mai⁹ sit ꝓginẽ ꝓcipe q̃ sterilẽ (Qõ ei i ea natũ ẽ) Nõ dr õ ea. qz loq de naritate i vtero. ñ er utero (õ spũscrõ ẽ) Nã sic õt s. Tho. sup Mat. i semine marꝫ est ꝓr⁹ formatiua q̃ ẽ in spiritib⁹: z deduc materiã ad matricẽ z eã ibi fouet: z corpulẽta suba Spũsscrũs g̃ renuit vicẽ semis q̃ ad pmũ: nõ ãt q̃ ad scõm. Sz q̃re nõ dr spũscrũs pr chri: Rñdet Aug. q; ẽt de hoie aliq̃d nascik qõ tñ nõ ẽ hois fili⁹ vt vermis z capilli⁹. Et intẽdit Aug. q; oꝑtet filiũ ee eiusdẽ nature cũ pre. Chris g̃ vt dr s. Tho. vbi s. nõ ẽ fili⁹ spũscti q; ad naturã hũanã: cũ ñ sit eiusdẽ nature cũ eo/nec q̃ ad diuinã: qz nihil accepit fili⁹ a spũscrõ: sz bñ econuerso. Sz. liij. qre. q. xxxij. assignat aliã rõnẽ s. Tho. õ bñ dicẽs. Qñ aliq̃d dr de aliq̃ sm ꝓpriã z ꝑfectã rõnẽ nõ dz dici sm imꝑfectã: sic q; socrates ẽ ꝓrie hõ nõ dr hõ/eo mõ quo imago hois dr hõ: etiãsi ipe alti hoi assimilek. Quia g̃ chris ẽ fili⁹ dei vere z ꝑfecte z ꝑpe p etnã gñationẽ. nõ dz dici fili⁹ dei sm creatiõez vel iustificatõez i natura hũana. Jõ soli⁹ ekni pris ẽ fili⁹: ꝓ aũt spũscrũs vk tot⁹ trinitaꝛ. (patrier aũt filiũ z vocab) sm Rab. non dicẽ ipones sz vocab: qz impositũ ẽ h nomẽ a deo (nomẽ ei⁹ iesũ). i. saluatorẽ. Nã sm Hiero. iesus hebreo sm õe saluator dr. vñ subdik (ipe ei saluũ facket ppl'm suũ). i. ppl'm sanguie suo sctificatũ. s. chrianũ: nõ aũt suũ. i. iudaicũ: q; ꝓsueuerat ee ppl's dñi. Nã dr Dañ. ix. c. Nõ erit ei⁹ ppl's q; cũ negatur⁹ est (a ꝑtis eoꝝ) Ergo ista salus spũalis est: nec vnq; hactenus fuit talis saluator: z ꝓnr illõ nomẽ fuit nouũ q̃ntum ad significatũ. Do ralter docemur q; cũ iust⁹ hõ bono fine mouek: si nõ sit ꝓceps sed deliberet secũ an bñ vel male faciat: nõ deest ei diuinũ ꝓsiliũ q; retrahak a malo.

In nocte natiuitatis dñi. Textus euang. Lu. ca. ij.

Exijt edictuz a cesare augusto vt describeretur vniuersus orbis. Hec ꝺ scriptio ꝓria facta ẽ a ꝑside syrie cyrino. Et ibãt oẽs vt ꝑfiterent: singuli i suã ciuitatẽ. Ascendit aũt z ioseph a galilea ad ciuitatẽ nazareth in iudeã ciuitatẽ dauid q; vocak bethleem: eo q; esset de domo z familia dauid: vt ꝑfiterek cum maria desponsata sibi vxore ꝓgnate. Factum ẽ aũt cum eẽnt ibi impleti sũt dies vt pareret. Et pepit filium suum ꝓmogenitus Et pannis eum inuoluit: z reclinauit eum in ꝓsepio: quia nõ erat

el locus in diuersorio. Et pastores erãt in regione eadẽ vigilãtes & custodientes vigilias noctis super gregẽ suũ. Et ecce angel⁹ dñi stetit iuxta illos: & claritas dei circũfulsit illos. Et timuerunt timore mag̃. Et dixit illis angel⁹. Nolite timere. Ecce enim euangelizo vobis gaudiũ magnũ qđ erit oi popl'o: q⁹ natus est vobis hodie saluator q̃ est chr̃s dñs in ciuitate dauid. Et hoc vobis signũ. Inuenietis infantem pãnis inuolutũ: & positũ in p̃sepio. Et subito facta est cũ angelo multitudo militie celestis laudantiũ deũ & dicentiũ. Gl'ia in altissimis deo: & in terra pax hominib⁹ bone volũtatis.

EXijt edictũ a cesare Augusto. Lu. ij. In p̃nti euãgelio tãgunt tria p̃cta q̃ sũt: descriptio: prurittio: reuelatio. Quantũ ad p̃mũ l'r̃aliter anteq̃ veniam⁹ ad rectũ sciẽdũ est: q⁹ fm chronicas & scos: dñs ihesus nat⁹ est sub imperio Augusti: sub q̃ tãta fuit pax. xij. ãnis circa tps natiuitatis chr̃i. s. añ & post q⁹ ad l'ram videbat impletũ illũd Esa. ij. Cõflabũt gladios suos i vomeres. Et i hac pace fec̃ edictũ August⁹ vt orb̃ describerek: mittẽs p vniuersas regiones ꝓpositos/ gñale promulgãs edictũ vt ciuitatũ p̃sides ad suã p̃sentiã omes ptinẽtes ad suas ciuitates vocarẽt de castellis & villis: & q⁹ q̃libz p capite suo. i. p inscriptõe capitis sui offerret argẽteũ numũ pcũ. x. numotũ vsualiũ: & romano imperio p̃siterek ẽt ore se esse subiectũ. Voluit ei August⁹ scire nũeꝝ puinciaꝝ i orbe: & ciuitatũ in p̃uicijs: & capitũ in ciuitatib⁹: vt. s. tributa honesta & cõgrua iponerenk: fm alias: vl' forte hũana curiositate aut leuitate duct⁹. Hui⁹ aũt subiectiõis exhibitio dicta est pfessio q: se subditos p̃sitebãt homies imperio romano. Dicta est ertiaz descriptio: q: p̃sitentiũ noia scribebant. Voluit aũt dñs nasci tempe talis pacis. Primo vt oñderet se pacẽ int deũ & homes factum. Secõdo vt oñderet se pacẽ diligere. Tertio vt discipli liber⁹ possent p orbẽ ad p̃dicãdũ discurrere. Licz ei tpe p̃dicatiõis eor nõ eẽt tãta pax ap̃li⁹ in flore: tñ remanebãt vestigia ei⁹. Ista ẽ tãgit euãgelista breuit'. (Exijt edictũ) .i. p̃stitutio seu decretũ (a cesa. Augu.) cesar fuit p̃m⁹ roman⁹ imperator: a q̃ oes romani iperatores cesares st'appellati: sic̃ q̃libet rex egypti Pharao. August⁹ aũt fuit Octauian⁹ sic dict⁹ fm Bed. & mt'ros ab augẽdo rep̃ublicã. vl' forte vert⁹ fm alios ab augurio: seu q̃dã diuinationis specie q̃ p volucr̃ gustũ antiq̃ diuinabãt q̃ dicebat august⁹/ q̃i auiũ gustus. Prohibebãt ei auib⁹ escã ꝓtẽplates q̃d & q̃'r gustarẽt (vt describerek vniuersus orb) fm glo. int'liñ. inuenit ali⁹ rext⁹ tal'. (vt p̃siterek vniuersus orb̃ tre) & idẽ sonat. Est aũt h̃ hyperbole/ vl' synecdoche: q: nũq̃ vniuersus orbẽ subiugarũt romani: fm q⁹ dr Hug. de scõ Jacobo: sz maior ẽ p̃ tm̃. (Hec descriptio p̃ma facta est a p̃side syrie cyrino) fm Be. ista descripto p̃ma dr: vl' q: fuit p̃ma vlis. Hanc particulares fuerũt alie. vt p̃z de ea quã fecit Joab ex p̃cepto dõ. Vl' q: p̃ma oim facta est descriptio in syria / q̃ est in medio mũdi: & deinde p circũitũ vsq̃ ad fines tre. vl' fm magi. hist. q: singlis ãnis fiebat hmõi descriptio post natiuitatem chr̃i: (& ibãt oes vt p̃siterenk singli in ciuitatẽ suã) vbicũq̃ habitarẽt fm mag. histo. qõ itelligo dũmodo eẽnt in p̃uicia. Et vt dr Beda: diuina prudentia factũ est: vt. s. dñs alibi ꝓcep⁹: & alibi nat⁹/ insidiãtis herodis furorẽ facilẽ⁹ euaderet. Vl' fm Chrys. vt impleretk ꝓphetia illa Mich. v. Et tu bethleẽ effrata puulus es in milib⁹ iuda. Ex te mihi egredietk q̃ sit dñator in isr'l: & egressus ei⁹ a p̃ncipio a diebus eternitatis. Vide infra in die epiphie (Ascẽdit aũt & Joseph a galilea de ciuitate nazareth in iudeã ciuitatem) Nota q⁹ h̃ iudea stat adiectiue: q: dr bethleẽ iudea citra eo q⁹ in tribu sit iude (Dõ) h̃ dr fm Grec. vt oñdat ꝓpe

ta pmissio fcā. Dō de fructu vētris sui sessuro sup sedē ei⁹ (q̄ vocat bethleem) Ascēdit in cp̄ ioseph (eo q̄ eēt de domo z familia dō: vt pfiterek cū Maria de spōsata sibi vxore p̄gnāte.) Dubiū est aūt vtr mlieres pfiterenk: z verissīme ē q̄ nō. bta cū maria fm alios fuit vnica pūi z heres: z ꝓnter hēbat pfiteri. Dō si vex est. ly cū maria: referendū est ad ad ly pfiterek: z nō ad ly ascēdit. Allegorice ex doctria Bed. Theo. z Ambro. sciēdū ē q̄ August⁹ est chīs. Bed. Chīs vocabulū augusti pfectissime cōpleuit: vtpote suos z augere desiderās z augere sufficiēs. hec ille. Hic fec̄ edictū: vt subuersis vbiq̄ fraz cultur⁹ ido lor vni regi chīo subiugato mōdo oīes pfiteāk in baptismate. Mar. vlk. Qui crediderit z bap. fue. sal. erit: q̄ ꝓ non crediderit ꝓdēnabik. In hac pfessione fidei argēte⁹ et nou⁹ cēsus offerēdus est .i. cēsus eccie fm Amb. Abolito censu veteri synagoge. Et iste cēsus de q̄ loq̄tur Amb. est cēsus iusticie q̄ in noua lege est abūdantior cp̄ in veteri. Opz āt pfiteri i sua citate. i. ciuitū vnitate q̄ est eccīa: z nō i q̄uēticlis hereticoz vl scismaticoz zc. Anagogice ꝓ ex doctrina Bede sciēdū est: q̄ ciuitas nr̄a est supna hierl'm. Duas em̄ habem⁹ citates ierl'm. i. eccīam militantē: z etnā: scz eccīam triūphantē Heb. xiij. Nō em̄ habem⁹ h manentē citatē. Ad hāc q̄rendie de galilea q̄ interp̄tat rota: et fcat mūdanā q̄uersatōez/ debem⁹ accedere p bōa opa: z p spem: z desiderīū: z tādē offerem⁹ deo cēsum. i. aiaz nr̄am in q̄ est ōi imago: quā tūc ds pfecte possidebit: z ꝓnter tā cp̄ verus dns assumet nos in

Mozal'r citas nr̄a est (sua pprectōz. vel matertalis eccīa/ vel ipa ania nr̄a. Ad hāc q̄libet ex volubilitate occupationū dz sepe ascēdere z pfiteri. i. ꝓfiteri dinā bonitatē z suā inigtatē: z dz offerre denarīū. i. ꝓpositū facīedi volūtatē dei: seu offerre coz suū. Hic aūt numus valet fruak'r obfuātīā. r. pceptoz legis. Quantū ad scōm ōz (factū est aūt cū cēnt ibi: ipleti sūt dies vt parerent) ulti dies sc̄ diuersimode a diuersis assignati. Nam fm alios a creatiōe mūdi vsq̄ ad chīi natiratez fluxerūt anni. vj. milia. Ista fuit opinio Methodij: sed port⁹ mystice cp̄ histozal'r loquit. Scōz alios ꝓ. v. milia. ccxxvij. fm Euse. ꝓ Eesarien. in chronic⁹ q̄nq̄ milia. cxcix. fm Magi. ꝓ hist. q̄ h ōt esse fm lxx. interp̄tes: fluxerunt anni. v. milia. cxcvj. Ab abzaā ꝓ duo milia. cxij. fm hebreos sm̄ sūt m'to pauciozes. Et fuit ann⁹ xlij. imperij Augusti: ita tm̄ vt reg̃ Augusti addam⁹ duodeci annos q̄ fluxer̄t a morte Julij cesaris vsq̄ ad Actīcum bellū. Fuit etiā ann⁹. xxx. Herodis. Et fuit nox dñice diei: fm Magr̄m histo. Et fuit solsticiū hyemale fm cōputz. Et tunc fm alios inchoata est eras. vj. fm alios ꝓ in baptismo chīi: z fz alios in passione. Sed q̄rit: q̄re chīs voluerit nasci nō alio: sed tali tpe? Rñdet fz Brec̄. q̄ voluit nasci in p̄dicto solsticio/ qñ dies incipit crescere: z nox minui: ad fcādū q̄ ignozātie z pcōz renebris efugarz/ implerek terra sciētia dñi: z oib⁹ bus fruū. Sed ꝓtra. q̄ solsticiū p̄cedit natiuitatez chīi p dies alios. Ad h dico q̄ sicut ex cōputo ptz sol suū cursū annualē agit in. cccl xv. dieb⁹: z fere sex hozis: q̄ sex hoze de q̄rto in q̄rtū annū sine cōputatiōe refuate: in q̄rto anno faciūt vnā diem naturalē q̄ dicit bissexti/ lis: eo q̄ bis p̄nūciam⁹ illo āno. vj. kal. Marcij: vbi interponit illa dies: vl q̄ est ex bissis momentoz talis dies collecta. Pro hoc aūt vide cōporū. Scien/ dū est etiā rursus ex eodē q̄ ioānes baptista in solsticio nat⁹ est estiuali/ qñ incipiebat decrescere dies: sic z chīus in hyemali qñ crescere incipiebat. Vñ dixit ipe Joānes. vt habet. Joā. iij. Illū oportet crescere: me aūt m nui. Nunc ꝓ retrocesser̄t solsticia: z h q̄ annus solaris non cōplet p̄cise p. ccc l xv. dies: z sex horas: sed deficiūt octo momēta q̄ sunt q̄nta ps vni⁹ hore: z ita in q̄nq̄ ānis erramus in cōputādo vna hora: z in. cxx. annis vna die. Et nisi veniat finis mūdi/ vel eozrigak iste error: adhuc festum natiratis chīi celebrabit/ vbi nūc celebrak festū ioānis baptiste: z econuerso: z

dia festa hyemalia erūt estiualia: z ecō uerso. Scōm Bedā ꝓo tūc nasci volu it qñ mox natꝰ cēsus redderek cesari: vt ꝓpt libationē nr̄am ipe subderek fuitio. Sed ḡre voluit nasci i bethleē: Rñdet sctūs Tho. iij. p. q. xxxv. ar. vij. dicens. Chr̄s i Bethleē nasci debuit z voluit: vt ex loco natiuitatꝫ ꝓmissio facta Dauid de chr̄o oñderek esse cōplera. Scōo q: bethleē interꝑtak domꝰ panis/ipe ei est panis viuus. Elegit aūt hierl̄m pastōi: sic elegit eā vt eēt sedes regni z sacerdotij. Hā regnū z sacerdotiū chr̄i p cipue sūt i passioe ꝛfirmata. Et vt confundat eos q̄ de nobili ciuitate gl'iank: z i ea volūt honorari. Ihe em̄ voluit in humili nasci: z i gl'iosa ꝛfundi p ign̄iā passiōis. Nō aūt elegit romā ne cōuersio mūdi ascriberek romanoꝝ potentie: sed rñ i ea posuit caput eccl'ie sue: in signū ꝓfecte victorie z sue potētie. Jux̄a illō Esa. xxvj. Ciuitatē sublimē humiliabit. s. romā: ꝛculcabit eā pes pauperꝫ. s. chr̄i gressus egenoꝝ. s. discipl'orū ei⁹. Hec ex sctō Tho. (z peperit filiū suum) Lꝫ em̄ deꝰ sit q̄ natꝰ ē: rñ vere ē filius ꝟginis z ipa vere est mater dei: vt ptꝫ p sctm̄ Tho iij. p. q. xxv. (ꝓmogenitū) Primogenitꝰ hic dr̄ ſm Hieron. et Wgr̄m hist. nō post quē alꝰ natꝰ ē: sed añ quē nullꝰ. Vñ z Nu. iij. mandak redimi ꝓmogenitꝰ post mēsem. Cōstat ār q̄ rūc nō poterat hre alīū post se. (z pannis eñ inuoluit) p seipam sine ioseph p/pter reuerentiā z sine obstetricib⁹. Hā reḡrunt obstetrices ꝓpt dolorē parietꝫ. Beata aūt ꝟgo sine dolore peperit: sic z sine pctō ꝛcepit. vt ptꝫ. iij. q. ij. Vnō liber de infantia saluatoꝛis qui asserit ibi fuisse mulierc'las: non est autentic⁹: sed apocriphꝰ. Hiero. Nulla ibi obstetrix/nulla mulierculaꝝ sedulitas intercessit. Hec ille. Nota q̄ panni sūt vile genus vestimēti ſm alīq̄s: vñ pannosus dr̄ q̄ vilib⁹ indutꝫ. Vlidek aūt q̄ panno/sus sonet abūdantiā panni: z ꝓpie comperit paupib⁹: q̄ sīl'cū nouis induūt vetera z mt'ipl'r resartiata. Jō b Grecus exclamat dr̄. O admirabilē coartatōez z pegrinatōez quā subīt q̄ ꝛtinet oꝛbē. Ab initio caprat penuriā vt eā i seipso doceat. Nimiꝝ si voluissꝫ: venire potat mouēdo celū: z fraꝫ ꝛcutiēdo emittens fulmina. Nō aūt sic, pcessit. Nō ei pdere sꝫ saluar̄ volebat: z ab ipis ꝑmoꝛdijs hūanā ꝛculcare supbiā. atq̄ lō ñ tm̄ hō fit/sꝫ etiā hō paup: z pauperē mr̄eꝫ ele/git: q̄ caret his q̄b⁹ ifantē narū reclinet Hec ille. (z recliauit eū i ꝑsepio) Quō ibi fuerit ꝑsepe assīḡt Wgr̄ hist. q: Joseph illō fecerat asino et bouī q̄s duxerat secū. Asinū q̄dē fꝫ Hico. ō ly. ad vēdā spōsaꝫ. Bouē ꝟo ad vēdēdū vt ex p̄cio faceret expēsas. Jsta tn̄ nō sūt certa/sꝫ tn̄ ꝑsuader ea Wgr̄ hist. Prio per ꝓphetiā: maxie Abach. iij. fꝫ septuagin/ta interꝑtes vbi dr̄. Dñe audiui auditū tuū z timui: ꝛsideraui opa tua z expa/ui: i medio duū aialiū innotescerꝫ. Et sc cūdo p ꝛsuetudiez pictoꝝ q̄ sic pingūt. Pictura ei vl'is rpe z loco. i. vnifo: mis sp z vbiq̄ fac̄ ꝓbabile argumētū: q: pi/cture libr̄i sc̄ idiotaꝝ. Est aūt sciēdū q̄ m'ta sc̄ q̄ scꝑta nō legim⁹: z tn̄ certa ea tenem⁹: q: ab antiq̄s ad iuniores p gn̄ationes deuenerūt. vt ptꝫ p̄cipue i formis sacramēroꝝ: fm s. Tho. i m'tꝫ locꝫ: z t'le q̄d fuit forte ō isto asino z boue. Dic̄ ār mgr̄ hist. q̄ fenū sup q̄ iacuit chr̄s trās/latū dr̄ z est rome in scā maria maioꝛi. Quia ꝟo chr̄s natꝰ ē saluo pudore matris: ita vētrē exiuit sic̄ vitꝫ penetrat radi⁹. solarꝫ: ita q̄ fuer̄ duo coꝛpa sīl'. Posuit ār se chr̄s mox natꝰ: vt q̄busdā placet sup nudā fr̄ā añ oc'os mr̄is oꝛār̄ ꝓpt hūilitatꝫ z austeritatꝫ exēplū. (q: ñ erat ei locꝰ i diūsoꝛio). i. i hospitalaria fꝫ alīq̄s a diuertēdo. Hospitiū em̄ vocak diuersoꝛiū ſm ꝛsuetudiez scꝑture vt patꝫ Gen. xlij. a diuertēdo. Vl'fꝫ mgr̄ hist. diūsoꝛiū ē locꝰ iter duas domos cooptꝰ i q̄ ꝛuenire ꝛsueuerāt ciues ad ꝛfabulādū. Jtez videk dicere glo. Be. vt dicak diūsoꝛiū: q: diūsa ꝛtificia hēar. i. duas portas: q̄buis Jsīḍ. dicat: q̄ sic dr̄: q: diuersi ad illō ꝛuenīāt siue ſm alios a diuertēdo. q: i. hoies pꝰ viā illuc diūrāt: qḍ idē ē. Sꝫ ruera ꝑma expositio videk rōnabiliorꝛ: q: si scdo mō sumak diuersoriū vtiq̄ habuisset dñs locum in diuer/

storio: vbi etiã lumẽta manebãt. In ho/ spitio aũt nõ habuit locũ fz sctm Ysin. Prio, ppt mlitudinẽ nobiliũ q ad pfitẽ dũ ꝙuenerãt: cũ illa ciuitas esset ornata nobilibꝫ ỏ genere dauid. Scõo qz tar/ de venerãt: vtpote maria pgnãte. Ter rio qz erãt paupes z hospitalariꝫ libent diuites recipiebãt. Possemꝰ tñ dicere/ q cũ diuersoriũ a diuertẽdo dictũ sit/ si gnificat hospitiũ ad qỏ diuertebãt pe/ regrini: z q tle reductũ ad qỏ diuerte/ bãt ciues: etiaz dicebat diuersoriũ z in vno habuerũt locũ: imo i eo natꝰ ẽ chꝰ fz nõ i alto: z de ỹ loqt euãgelista. Unỏ Nico. Gor. vult chꝰm natũ eẽ i diuerso rio. Et qỏ dr: nõ erat ei locꝰ in diuerso rio: exponit sic/ q nõ erat locꝰ i diuerso rio alicꝰ a pspio i q rclinaret filiũ: z sic sumit diuersoriũ scõo mõ. Sz tñ nota q cũ dr chꝰs natꝰ i diuersorio scõo mõ: sumit diuersoriũ p qndã silitudiez: qa natꝰ ẽ i cripta: z ñ i porticu int duas do

Allegorice diuersoriũ mediũ (mos int duas domos: ẽ ecclia media int pa disũ z mõz vlifernũ. In hac i pspio. i. i altari ponit chꝰs i sacro añ bouẽ z asi/ nũ. i. iudeũ z gentilẽ ꝙuersum tñ. z ỹ vt hoies mutata bestiali vita: nõ feno vo/ luptatiꝫ: fz pane celestiꝫ ꝙsolatõis pascãt Cirillꝰ. Repit chꝰs hoiez factũ bestia/ lẽ in aia: z lõ i pspio loco pabuli ponit: vt vltram bestialẽ mutantes ad ꝙsonaz hoi pducamur sciaz: ptingẽtes nõ fenũ sed paem celestẽ vite corpus. Hec ille.

Anagogice diuersoriũ in qỏ pegrini ꝙsumato suo cursu diuertũr: ẽ vita btã z i eo añ bouẽ z asinũ ponit chꝰs i clbũ sempiternũ. Significãt aũt ista aialia vi ros opatiuos z nõ doctos. Nõ ei docti ex ỹ q docti saluant: sed ex ỹ q opatiui: Jaco. j. Estote factores ꝓbi et nõ audi tores tm. Et p bouẽ hñtẽ arma iuasiua intelligunt poretes: p asinũ ꝓo miores.

Dorat ãt ỹ diuersoriũ fcat ꝙsciaz ad quã qlibz recurrit post suas opatõeꝰ In hac q opant inuentũr chꝰm ꝙsolãtẽ z pascentẽ. Nullꝰ ẽ em ita malus qn de bono ope gaudeat fz Pbm. z mlto ma gis bonꝰ gaudet. Dorat etiã chꝰs vo luit significare mlta ad q nos p opati/ onẽ conari debemꝰ: q Beda exꝑmit di cẽs. Qui torũ mõz vario vestit ornatu: pannis vilib⁹ iuolutꝝ: vt nos pmã stolã pcipe valeamꝰ. Per quẽ oia facta sunt manꝰ pedesq; astringit: vt nr̃e manꝰ ad opꝰ bonũ extẽte: pedes sint i viã pacꝫ di recti. Duri pspis angustia ꝓiect: cui ce lũ sedet: vt nos p celestẽ regni gaudia di laret. Qui panis ẽ ãgelorũ: i pspio rcli nat; vt nos q̃si sctã aialta carnis sue fru mẽto rficiat. Qui ãt ad dext̃az pris sedet: i diuersorio loco eget: vt nob in do/ mo pris sui mlras mãsiões ꝓparet. hec ille. Quãtũ ad ttiũ lralit sciẽdũ ẽ q ỏs i ipa hora natitatiꝫ chꝰi mlta p diũsas p tes mũdi oñdit mirabilia. nã sic tradũt histo. i illa nocte vinee engaddi q balsa mũ ꝓducũt/ fecerũt flores z fructꝰ z liq rẽ ptulerũt. Et silr iuxta Jaco. ỏ vora. q̃uis aliqb⁹ sit dubiũ nihil itelligat de ppho iudeorũ. Dic brũs Hyero. sup illo ỹbo. Lux orta ẽ eis. q in eadẽ nocte oẽs sodomite mortui st. Noluit em chꝰs tã tũ nefas ipunitũ manere i hũana natu ra/ eo nascẽte in eadẽ. Jtẽ sic tradũt hi/ storie: romani ppt magnã pacẽ q i mõo fuerat/ tẽplũ pacꝫ edificarũt: z rñso acce pto ab oracło q tũc rueret cũ ỹgo pare ret: existimãtes ipossibile ỹginẽ parere posse/ posuerꝫ titulũ i frõte eiꝰ tlez. Tẽ plũ pacꝫ etnũ. Sz i eadẽ hora corruit: z mõ ibi ẽ ecclia sctẽ marie noue. Jtẽ rho me (vt testat Horosiꝰ et Strabo) fons aq i liqrẽ olei ỹsus ẽ z ysqz i tyberi flu/ xit: z tota illa die largissime emanauit: fcãs romã futurã eẽ i q sedes ecclie po/ nerek/ i cuiꝰ medio fons ẽ oleũ diuie mi sericordie manans. i. baptismꝰ. Jtẽ (vt testat Chrysꝰ.) legit i q̃busdã historiis q tñ ñ sẽ autẽtice: q eadẽ hora magꝫ ꝑm qndã ritũ orãtib⁹/ stella hñs i se ifantẽ cũ cruce i fronte appuit: z alloq̃ns eos misit i iudeã q̃rere z salutare nouũ regẽ Jtẽ eadẽ die (fz hist. z sctm Tho. iij. p.) tres soles appuerũt i hispania/ q paula tim i vnũ ꝙuẽsi sẽ: fcãres diuitate aiaz z corpꝰ in vnã ꝙuenisse ꝓsonã. Jtẽ (vt ait Jnno. iij) Octauianꝰ augustꝰ itarũ se/ natui placuit vt eũ p deo colere vellent qỏ prudẽs iperator reuerebat/ se mortalẽ

telligẽs. Ad iſtãtiã aũt ſenat⁹ vocata ẽ ſibylla: vt ſcirek ſi poſt eũ aliqs maior futur⁹ eẽt. Cũ g̃ die natiuitat⁹ cõſiliũ conuocaſſent: & ſibylla i camera ſup h̃ hora cultis iſiſteret i media die circul⁹ aure⁹ appuit circa ſolẽ & i medio pulcerria ꝓ go puer geſtãs i gremio. Cũqꝫ iparor ſibylla h̃ mõſtrãte miraref/audiuit vo cẽ dicẽtẽ. Hec ẽ ara celi. Et ſibylla ait. Hic maior re ẽ: hũc adora. Illa camera mõ dĩ ſctã maria ara celi. Itẽ ꝯz mltos ꝑcipue. ſ. Vincẽtiũ & Nico. ō ly. chio ex eũte ꝙgis vrex/nox i claritatẽ diei con uerſa ẽ: iuxta ꝓphetã Pſ. Et nox ſic dies illũinabit. Et h̃ videf ꝓſonũ bis q̃ dicunt ō appitiõe ãgelica: quã ōi claritas ꝓcomitata ẽ & mlto magꝫ circa loca vicina ſoli iuſticie & lũini gẽtiũ lux ſubita coruſcauit. Nã dĩ (& paſtores erãt i regione eadẽ) Diſtabãt em̃ ꝑ milliare fm Mag. hiſt. (vigilãres & cuſtodientes vigilias nocꝫ ſup gregẽ ſuũ.) Dicẽ Mgr hiſt. q̃ mos ãtiq̃ fuit i vtroqꝫ ſolſtitio vigilare ad reuerẽtiã ſol/& forte h̃ vſqꝫ ad iudeos erat deriuatũ & extẽſũ. Sed qz h̃ erat idolatrare. forte meli⁹ dĩ q̃ ꝑpter picula gregꝫ vigilabãt/vt videf dicere rext⁹. Et erãt viri ſimplices & bõi Vñ ait Chryſ. Nõ ãt ãgel⁹ fuit hieroſolymã: ñ req̃ſiuit ſcribas et phariſeos. Erãt ei corrupti & p̃ iuidia cruciarenf: Iz hi erãt ſciturí antiquã ꝓſatõez pũ archaꝫ & moyſi colẽtes. Eſt ãt ſemita q̃ dã ad ꝓphetiã ꝓducẽs inocẽtia. hec ille. Vñ ſubdit (& ecce ãgel⁹ dñi ſtetit iuxta illos.) & h̃ i corꝑe aſſũpto i hora natiuitatꝫ chr̃i: vt rõnabil⁹ credi ꝑt (& claritas dei circũfulſit illos.) Dĩ claritas dĩ claritas ſupnaturalf & miracl'oſa: quã ōs iuſtaro mõ ꝓducit. Et nota fm Beđ. q̃ nũq̃ añ angeli cũ luce appuiſſe legunf: qz h̃ ꝓnilegiũ fuabaf illi rpi qñ exortũ ẽ lume i tenebrꝫ. (& timuerũt timore magñ) qz naturalr pñtia angelica hũc ꝓdũc effectũ i hoie: maxie ꝯcomitãte inuſitata luce. Sz angel⁹ bon⁹ talẽ timorẽ fugat fm Grecũ: ſctm Tho. & alios ſcrõs. ideo ſubdit. (& dixit illi angel⁹. nolite timere ecce em̃ euãgelizo). ſ. annũcio (vob gaudiũ magnũ. qđ erit oi ppl'o). ſ. gẽtili & iudaico (qz nat⁹ ẽ vob). ſ. hoĩb (hodie ſaluator) Dicẽ hodie: lz eẽt nox: qz nox ps ẽ naturalr diei: vl qz illa nox i die cõuerſa erat rõne claritatꝫ: vl qz nunciabat ſolẽ exortum/vl fm aliqs qz nũciabat leta. Nã i triſtib⁹ ꝙueuit noiari nox. iuxta illud Mat. xxvij. Oẽs vos ſcandalũ patiemi i me i iſta nocte. Sz q̃re h̃ nũciatũ eſt paſtorib⁹ dicẽte Paulo. j. Cor. ij. Sapiaz loqmur inf ꝑfectos? Ad h̃ dicit Gor. q̃ ſapiaz ſubtili idagatõe loq ñ debem⁹ niſi inf ꝑfectos: ſz ſecus ſimplici narratõe. Chriſ igit ſuã natiuitatẽ diuerſis diuſimode manifeſtauit/vt ſcribis & ſacerdotib⁹ ꝑ ſcripturã quã nouerãt/magꝫ ꝓ q̃ aſtrologi erãt ꝑ ſtellam: paſtorib⁹ ãt q̃ q̃ ad vtrũqꝫ erãt ignari ꝑ aptã locutõez. Hoc aũt fuit. Prio rõne inocẽtie eor: vt ôt Chryſ. Scõo ad ꝓpbãdũ officiũ paſtorale. Tertio ad oſtẽdẽdũ q̃ nat⁹ erat agn⁹. Quarto ad oſtẽdẽdũ q̃ nat⁹ erat paſtor/ouẽ pditã q̃ſitur⁹. Quinto ad oñdẽdũ q̃ ſpũales paſtores vigilãres p̃ cererꝫ merenf videre ſublimia. Sz q̃re angel⁹ dixit illõ gaudiũ eẽ magnũ: Ad h̃ dico/q̃ eſt magnũ intrẽſiue: ita q̃ i via apõ recte ſentiẽtẽ ñ põt eẽ mal⁹. Quia ei ſũmũ ōſideriũ noſtrũ ẽ aſſeq̃ finẽ vltimũ: id qõ facit nobis ipoſſibilitatẽ adq̃rẽdi illũ eſt maxie doloroſũ & penoſum: puta clauſio celi: & incarceratio iferni: & ꝓr id qõ remouet h̃ malũ optz eẽ maxie gaudioſũ. Eſt etiã maximũ extrẽſiue i ſurſũ. Ber. Magnũ ẽ hodierne feſtiuitatꝫ gaudiũ/q̃ celũ replet añq̃ traz. Itẽ etiã i deorſũ/qz vſqꝫ ad infernũ penetrauit/vt poſſim⁹ de exñtib⁹ i limbo dicere illõ Heſter. vij. Judeis noua lux oriri viſa ẽ. Et i latũ: qz replet mõm: qz ẽ cõe oi ppl'o. ſ. gẽtili & iudaico/vt dictũ ẽ lz ñ ꝙueniat ſingul' õ ppl'o. vl oi ppl'o. ſ. eccl'ie: q̃ integrat ex oi ppl'o/vt expõit Gor. Et i longũ: qz a ꝓncipio mõi vſqꝫ ad finẽ extendit. Sic ei nos leramur ō nato: ita anticq̃ ō naſciturο. iuxta illõ Jo. viij. Abraã exultauit vt videret diẽ meũ vidit & gauiſ⁹ ẽ. (Qui ẽ chriſ dñs.) Sic ãt ôt s. Tho. iij ꝑ. q. xvj. Jeſ⁹ fcat naturã hũanã: ſic ôs diuinã: ſz chriſ ſignificat vtrãqꝫ. & chriſ

grece latine dī vnct⁹. Inungebāt ār reges ⁊ pōtifices. iō chīs tāq; rex ⁊ pontifex inūct⁹ ē a dō fm hūanitatē plenitudie gre ⁊ charitat⁊: q dī vnctio. j. Jo. ij. Unctio doc⁊ vos (i citate del). i. bethleē: vñ ort⁹ ē dauid (⁊ h vob signū (supple ē vl erit: q scier⁊ ita eē vt dico. (inueniet⁊ infantē pānis inuolutū ⁊ positū i pse pio. (Per h signū voluit angel⁹ inuere pastoribꝫ q chīs ñ venerat ad tpal regnādū: vt scribe ⁊ pharisei expectabāt. Vl pt dici q h fuit ꝓpriū signū saluatoris nati. Ad cui⁹ euidētiā sciēdū est q tm duo fuer saluatores ppli isrl q cum exule extra suā trā libauerūt. s. moyses q libauit eū a fuiture egyptiaca. Exo. xiij. ⁊ Cyr⁹ q eū libauit de captiuitate babylonica. j. Esdre. j. et vlq; fuit chīi figura: ⁊ sīr vlq; nouit nat⁹ fuit iuēt⁹ in mag̃ pauptate. Nā moysen iuenit filia pharaōis i fiscella iuncea. Exod. ij. De Cyro ꝓo legit q astiages rex psarum vidit i sōnis vite exule ō vrō filie sue: ⁊ totā asiam occupantē. Et p ꝓiectores sōniorꝫ itellexit q illa eēt paritura regē Quāobrē timēs pdere regnū illā tradidit paupi militi: deide fuisit partū occidi. Sz cōpassiōe duct⁹ is cui mandatū dederat/exposuit ifantē fortune/relinquēs eū i q̄dā silua: quē pastor⁊ cuiusdā catula lactauit. Pastor ār volēs scire q catula freqnt declinaret: obfuauit eā et puer iuenit: quē vxori sue nutriēdū tradidit: ⁊ rādē rex psarum ⁊ medorū fact⁹ ē. Eū g figuratū ⁊ figura ꝓuenīat: chīs i pauptate nat⁹ ē. Et post q̄ āgel⁹ ānūcia uit chīi natitatē: secuta ē mlta exultatō angelorꝫ: qz gaudebāt q sedes vacue in celo eēnt iplende. vñ subdit: (⁊ subito facta ē cū āgelo mltitudo militie celestꝫ) .i. angelorꝫ bonorꝫ: q fm Be. eo q ꝓ nob ꝙ dmōes pugnēt/dicūt exercit⁹: cū sint valde mlti. Vl dicūt exercit⁹ nō ab ipa pugna solū: sz ab exercēdo oia dina opa ⁊ officia: excepto dūtaxat his q a solo dō fieri pñt. Et nota q i veteri test. aliqñ legit appuisse vn⁹ angel⁹ tm: vt Judic xiij. Aliqñ duo: vt Gen. xix. Aliqñ tres vt Gen. xviij. qñ Abraā tres vidit ⁊ vnū adorauit. Aliqñ sex: vt Ezech. ix. Ecce viri ⁊c. Aliqñ plres ideterminate: vt Gen. xlvj. fuerūq; obuiā āgelo dī. Alt qñ exercit⁹ cor: sed p modū vsiōis: vt iij. Reg. vj. dī. Ecce mons plen⁹ curruū: sz h appuit exercit⁹ ñ tm i visiōe: sz i re mediātib⁹ cor: plib⁹ assūptꝫ ⁊ cū lucevl si nō oēs appuerūt tm fuer ꝓ pñtes ⁊ fūt auditi. h aūt fuit in signū q aliqd mal⁹ solito nūciabat (laudātiū deū ⁊ dicentiū: gl'ia i altissimis deo) Lz em de⁹ vbiq; sit gl'iosꝰ ⁊ a creatura glorificat⁹ h tm speciali⁹ ē i celo vbi sē nobilissima cor: pa ⁊ tri diuinitatē ꝓtēplātes. vñ sup celos dī eē gl'ia ei⁹. Sz ꝙ qr gō p supabundātiā dī/vni soli ꝓuenit: g nō est nisi vn⁹ altissim⁹. Solutō. Un⁹ ē altissim⁹ simpl'r: sz fm qd ⁊ i diūsis generib⁹ sūt diūsa altissima: puta i cor: pib⁹ celū: i angel' vn⁹: et i hoib⁹ m'ti eōles sibi. Cuius h p altissima itelligāt celi: q sz ñ sint altissimi simpl'r: sē tm altissimi. i. valde alti. Uñ ār sūptū sit resīduū illi⁹ hymni. Dico q fm Gor. ⁊ chronicas illō addidit Hilar. ⁊ deide Teleſphor⁹ papa statuit illū eē a sol' epis icipiēdū: deide Simach⁹ a sol' sacerdotib⁹ i dieb⁹ festꝫ: eo q ipi āgeli sint dī. Notant ār āgeli dār gl'iaz do: q: (vt dr Gor.) deus videt sibi tria ꝛfuasse. Prio vidictā. Ro. xij. Mihi vidictā ⁊ ego retribuā. ⁊ Deu. xxxij. Mea ē vltio: ⁊ ego retribuā eis i tpe. Scdo iudiciū d oib⁹ hōis ⁊ mal'. Rho. xiij. Tu ꝺs es q iudicas alienū seruū. Tertio gl'iā d hōis Esa. xlij. Gl'iaz meā alt'i ñ dabo (⁊ i tra pax hoib⁹) Cyrll. hec ār pax p chīm facta ē. Recōciliauit em nos p se dō ⁊ pri: culpā hostilē d medio auferēs. Duos pp'los i vnū hoiez pacificauit/ac celicolas ⁊ frenos i vnū gregē ꝓposuit. hec ille. Be. q̄b ār hoib⁹ pacē poscāt āgeli/exponūt dicēres (hōe volūtatꝫ) eis. s. q chīm suscipiūt natū. Nō ei ē pax ipūs: sz pax m'ta diligēt⁹ nomē dī. hec ille. Ex q̄b prz q ista itelligūt d pace hōa ⁊ spūali: quā chīs vēit mittere i trā: ñ ār d mala: q ē cor: dia i malo. hāc ei vēit auferre. vñ Mat. x. dī. Nō veni pacē mittere i trā: sz gladiuz. Allegorice sciēdū ē q pastores vigiles i nocte st fm Grec. boni pl'ati ⁊ doctores: solicitā curā de aiab⁹ gerētes in nocte pñtꝫ exilij ꝓ tentamenta luporꝫ. i. demonū. Iſti

merenk de celestib⁹ mysterijs edoceri ꝛ gaudio mag̃ ꝓfruí. Jtē nato chr̃o ꝑ fidē in cordib⁹ fidelīū /laus mag̃ secuta ē ꝑ vniuersuz orbē:ꝛ lux īmēsa intelligen

Anagogice ꝓo scīēdū ꝙ (tie supnoꝝ chr̃s ꝛt eū q̄ se ꝛ alios vult saluarí. Jste nascit duz morit: qꝛ alīa ingredit vitā. Egressa g̃ ania iusti de vꝛo marte.i. de corpe:tenebre ꝓrunt in lucē:qꝛ stati in/ telligit mō angelico/ēt si sit mala. vtz ꝑ s. Tho.j.ꝑ.q.lxxxiij. ꝛ si sit bōa ꝓficit, btifica visiōe stari vl̄ ꝑ⁹ plenā purgatoꝝ

Dozalr instruūt pastores.i. plati ꝙ si volūt ꝓcipe claritatē eterne visiōis ꝛ cōfabulatōem angelicā vel ꝓsortiū de bēt vigilare:qꝛ ꝑ grege admistrato red diturí sīt rōnē. Jnstruūt ēt mēbra chr̃i: vt paupratē ꝛ aspratē vite cū suo capi/ te amplecti debeāt. Jtē instruūt iuxta doctrinā Be.di. Vno angelo vno euā/ gelizāte nūcio natū in carne deū: mox mlt̄itudo milītie celestꝭ in laudē cōdito ris prūpit:vt ꝛ chr̃o deuotoꝝ ipēdāt: et nos suo exēplo instruāt q̄tiēs aliq̄s fir/ mū sacre eruditōis ꝓbū sonuerit:vl̄ipi q̄ pieratꝭ sīt ad mētē reduxeri⁹: deo stari lauds ore/corde/ꝛ ope reddā⁹. hec ille.

In aurora misse natiuitatis dn̄i Textus euāgelij Lu.ij.cap.

Pastores loqbant ad in/ cē: Trāseam⁹ vsq̄ beth lem ꝛ videam⁹ hoc ꝓbū qd̄ factū est:qd̄ fec dn̄s ꝛ ondit nobis Et venerūt festi nātes ꝛ inuenert Mariā et Jo seph ꝛ infantē positū in p̄sepio. Videres aūt coguerūt de ꝓbo qd̄ dictū erat illis de puero hoc Et oēs q̄ audiuert mirari sūt:ꝛ de his q̄ dicta erāt a pastoribus ad ipos. Maria autē cōser. oia ꝓba hec conse.in coꝛ.suo. Et re/ uersi sūt pastores gl̄ificantes ꝛ laudātes deū i oib⁹ q̄ audierāt ꝛ viderāt: sic dictū est ad illos.

Pastores loquebant ad inuicē. Lu.ij. Jn p̄ncipio euāge.tāgunt tria pūcta:q̄ sīt Jnq̄sitio:inuētio: exultatio.

Quātū ad ꝓmū ꝛfalit sciēdū est ꝙ pa stores nocte venert in bethleē.qꝛ ꝛt Lu cas ꝙ recedēte āgelo (loqbāt ad inuicē dī. Tñ seam⁹ vsq̄ bethleē:ꝛ videam⁹ h̄ ꝓbū) Per ꝓbū ꝑm Beꝺ. itelligit ꝓbū eternū:ꝛ sic exponit ꝛz eū. Videam⁹ h̄ ꝓbū qd̄ factū est.i. ꝓbū qd̄ sp erat vide amus quō sit caro factū. Siq̄dē ꝑm ali q̄s fuert int⁹ illūinati a deo. Seq̄t (qd̄ fecit dn̄s ꝛ ondit nob).i. ꝑm Be. Vide am⁹ quō ꝓbū ip̄m se fecit.s. hoiem ꝛ on dit nob carnē suā. Nā ꝛz Amb. cū caro videt/ ꝓbū videt:ꝛ intellige ꝙ vr̄ ꝓbū/ nō tñ q̄tū ad oēm suā naturā: ꝛz solū q̄ ad hūanā. Pōt etiā exponi scd̄o sic: vt ꝑ ꝓbū intelligat res/nō q̄cūq̄: sed dig̃ ꝛ magna.iuxta illd Esa.xxxix. Nō fuit res dig̃ ꝓbo.i. p̄ciosa/ quā non ondēret eis. Vel tñ in diuia scptura ꝓbū cōsue uit accipi ꝑ facto siue ꝑ q̄cūq̄ re gesta. Jsto mō dicit Dēd.ij. Reg.j. fugiēti de plio. Qd̄ est ꝓbū qd̄ factū est.i. quō se res habuit:ꝛ sic ptz textus. Sciendū tñ ꝙ in greco nō habet qd̄ fecit:sed solū qd̄ dn̄s ondit nob (ꝛ venert festinātes) p̄ncipal̄r ex desiderio vidēdi chr̃m: ꝛ se cūdario vt citi⁹ redirēt ad gregē: forte sine custodia derelictū. Sꝛ ad plenioꝛē dictoꝝ intelligētiā sciēdū est ꝙ s. Tho. ij.q.xvj.ar.vj.q̄rit: Utꝛ hec ꝓ̄po sit ve ra:deus fact⁹ est hō? Et rñdet ꝙ sic: qꝛ vnūqōq̄ ꝛz esse factū illud qd̄ de nouo icipit p̄dicarí de chr̃o. Et eodē mō pōt dici ꝙ Beꝺ.dt ꝓbū ee factū hoiem/vel carnē.i. hoiez:a ꝓte denoiando totū:qꝛ sic ee hoiem ꝓe p̄dicat de deo: ita etiaꝛ

Dozaliter (ꝓe p̄dicat de ꝓbo dei, instruimur ꝙ si volum⁹ chr̃m inuenire/ nō debem⁹ q̄rere illū cū desidia ꝛ negli gentia:ꝛz festinant:vt dt Amb. Quā tū ad scd̄m sciendū ꝙ ptz vsq̄ ibi (cōfe rens in coꝛde suo) Scd̄m em doctrinā Beꝺ. ꝓferebat q̄ p.ꝓphetias sciebat fu tura de chr̃o cū his q̄ vidbat ipleta: qd̄ b.ꝓgi erat valē delectabile:ꝛ nob valē vtile:qꝛ b.ꝓgo plenissime potuit dē chr̃i

mysterijs alios docere. Cetera que dici possent circa hoc euangelium litteraliter patere facilitter possunt ex dictis.

In die Natiuitatz dñi Ad missaz maiorē Textus euāgel. Joā. i.

IN principio erat ꝟbū et ꝟbū erat apd deū: et deꝰ erat ꝟbū. Hoc erat in principio apud deū. Oia per ipm facta sunt: et sine ipo factū est nihil. Qd factū est in ipso vita erat: et vita erat lux hoim. Et lux in tenebris lucet: et tenebre eaz nō cōprehenderūt. Fuit hō missus a deo cui nomē erat Joannes. Hic venit in testimoniū vt testionū phiberet de lumīe vt oēs crederēt p illū. Nō erat ille lux: sed vt testiōm phiberet de lumine. Erat lux vera q illuminat oēm hoiem venientē in hūc mdm. In mūdo erat: et mūdus p ipm factꝰ est: et mds eum nō cognouit. In ppria venit: et sui eū nō receperūt. Quotqt aūt receperūt eū dedit eis ptātez filios dei fieri his q credūt in noīe eiꝰ. Qui nō ex sanguinibꝫ: neqꝫ ex volūtate carnis: neqꝫ ex volūtate viri: sed ex deo nati sunt. Et ꝟbū caro factū est et habitauit in nobis: et vidimꝰ gl̄iam eiꝰ gl̄iaz q̄si vnigeniti a patre: plenum gra et veritatis.

IN principio erat verbū ꝛc. Joā. j. Joānes euāgelista dictꝰ est aqla: qz ceteris euāgelistis altꝰ insonuit: et marie in pncipio euangel. qd diuidit pncipaliter in duas ptes. In pma em agit de ꝟbi diuinitate. In scda de eius humanitate: ibi (Fuit hō missus a deo:) Prima ps diuidit in duas. Primo em manifestat ꝟbū ꝗtū ad eius essentiā. Scdo ꝗtuz ad eiꝰ potentiā: ibi (oia p ipm facta sūt)

Quātū ad pmū soluit Joā. iij. mirabiles qōnes. Prima em q̄stio q de ꝟbo formari pōt est: qñ erat ꝟbū scz ab eterno/ vel ex tpe: et hāc soluit dices (in pncipio erat ꝟbū) Pro intellectu aūt solutōis declarem⁹ tria ꝟba posita in ea: que sunt: Verbū: In pncipio: et Erat.

Sciendū est ergo q̄ fm Augu. xv. li. de trinitate. et Damasceñ. j. li. in nobis est triplex ꝟbum. s. intelligibile/ q̄ rem ipam per suā specīē cogitam⁹: fm q̄ hō actualiter sibi ꝑpl quodāmodo loquit in tuēdo qō latebat in memoria. Et istud ꝟbum nihil aliud est ꝗ cōceptus mentis q̄ est q̄dam imago rei existētis extra aiam quā imaginē intellectꝰ formar: vt possit in ea videre rē cuiꝰ est imago: etiā si talis res nō sit ꝑsens: imo etiā si nullo mō sit existēs in rerū natura. Est secūdo ꝟbū imaginabile: q̄ specīē voc̄, proferende apud nos formam⁹. Est et tertio ꝟbū sensibile: fm qō vocē ipam pferimus. Cū pmo ꝟbo habet silitudinez ꝟbum eternaliter genitū: cū scdo ꝟo ꝟbū vt incarnari puisuz. Cū tertio aūt ipm ꝟbū incarnari incꝫtū incarnatū. Ūñ si cut dicit Aug. vbi supꝝ. nec ꝟbū imaginabile: nec ꝟbū vocale gerit silitudinē ꝟbi increati: sed solū ꝟbū intelligibile. Hec aūt silitudo pōt attendi q̄ ad hoc: qz sicut ꝟbū itelligibile in nobis habz exꝑssam silitudinē: imo est exꝑssa similitudo illiꝰ rei que latebat in mēoria: ita ꝟbum dei est exꝑssa silitudo pris. Et sicut in ꝟbo facienda disponim⁹: nec aliq̄d facim⁹ qō non pus ꝟbo mētali nob loquamur: ita deus nihil facit quod nō pus in verbo disposuit. Et oia ista habent ab August. vbi supꝝ. Est etiā ꝗtū ad hoc silitudo: quia sicut filiꝰ dei emanat a patre: et est ista emanatio intellectualis: non materialis. ita ꝟbum emanat ab intelligēte non materialiter: sed intellectualiter. Est ꝑ silitudo inf ꝟbum creatū et increatū q̄ ad emanatōnem: et emanatōis modū/ seu imaginalitatē. et q̄ ad emanātz silitudinē: qz vtrꝫ ꝟbū est

sile intelligēti qñ idē intelligit se: ḋa sp
ꝑbū ē silitudo intellecti p ꝑbū. Vod⁹
aūt originis ⁊ emanatiōis ꝑbi sic aliq̄
lit videri ꝑt. Hō ei p sensus cognoscit res
Sēsus autē exteriores q̄ sūt ḋnq̄ / vlsus /
olfatus / audit⁹ / gust⁹ / et tact⁹ / nunciāt
sensui cōi: cui⁹ officiū ē pcipe oia q̄ pci
piunt a singulis ḋnq̄ sensuū exteriorū: et
intra illa vijudicare: iz tñ nihil apphēdit
nisi sit pñs id qđ apphēdit. Iste aūt ḡ
nūciat phātasie q̄ est ō re etiā absente.
⁊ illa intellectui. Silitudo ḡ rei q̄ pmo
fuit accepta p sensū exteriorē: quāto ad
altiorē potētiā deducit: tāto efficit puri
or. Vñ cū quenerit ad phātasiā tātū ē
tā depurata q̄ supuenīte luce spūali in
tellect⁹ agēt⁹ causat in intellectu possibi
li spēs q̄dā rei intelligibil' p quā intellect⁹
rē intelligit: sic ē ignis p calorē calefacit.
Sic em forma naturalis est pncipiū act⁹
pprius in re naturali: ita ꝓdicta forma in
telligibil' i intellectu existēs ē pncipiū cō
silis cōcept⁹ i intelligēte. Sic ei calidū
p suū calorē calefac̄ / causando aliū calo
rē: ita intellect⁹ p talē speciem intelligēdo
causat i seipo aliā speciē eiusdē rei: q̄ p
prie dī ꝑbū siue pcept⁹ intellectualis qui
silis ē illi forme p quā intellect⁹ intelligit
q̄ ad hoc q̄ ambo idē repūtant: rn ꝑbū seu
scōa spēs pfectior ē q̄ pma: ⁊ ab ea dif
fert realr ⁊ specifice: iz ñ differat realit
ab intellectōe q̄ pducit: qz se hz ad eam
vt termin⁹ ad motū. si tn pduceret p in
tellectiōez effectiue: differret ab ea rea
lit. Dō pducit ab ea p modū cause ma
terialis seu dispositiōis: sic ⁊ tmin⁹ p mo
tū: eo q̄ impfectū sit via ad pfectū. Sic
ḡ i ista intelligibili origie forma seu spe
cies intelligibil' accepta a phantasia ē id
q̄ intellect⁹ intelligit: ⁊ intelligēdo ꝑbū p
ducit. ipe ꝑo pcept⁹ elicit⁹ ab intellectu
intelligēti dī ꝑbū genitū. Per istū ḡ mo
dū silr i diuinis dici pōt q̄ diuina entia
vel suba q̄ se hz ad paternū intellectū q̄si
p modū forme intelligibil' / ē id formale
pncipiū q̄ pr intelligit: ⁊ intelligēdo ꝑbū
pduc̄. i. formar i seipo simillimū pceptū
q̄ dicit ꝑbū. Ipe ꝑo pr intelligēs ē ge
nerās: sed id qđ pcipit intuitu sue essen
tie est ꝑbū genitū ab ipo: pfecte totam
patris essentiā repsentās. Est aūt scīe
dū q̄ h ꝑbū dī a nro differt i trib⁹. Pri
mo: qz ḳz Aug. ꝑbū nrm pus est forma
bile q̄z formatū. nā cū volo pcipe ꝑbuz
seu lapidis rōnē / oportz q̄ ad h rōcinādo
quenīā. ⁊ h reqrit in oīm eo qđ volum⁹
intelligere: nisi forte i pmis pncipijs: q̄
statim ⁊ sine discursu intelligim⁹: vtpu
ta q̄ totū est maⁱ pte: ⁊ i pmis pcepti
bus notissimis nob. q̄diu aūt intellect⁹
sic rōcinando discurrit / tactā hac at q̄
illac: ⁊ formatio ꝑbi necdū pfecta ē: ni
si qñ ipam rōnē rei pfecte pcepit: et tūc
pmo hz pfectā rōnē ꝑbi. Et hinc ē q̄ in
aia nra est ipa cogitatio. i. discursus in
q̄sitiōis: ⁊ est ꝑbū formatū fm pfectaz
pticipatōez ꝓtatz. Et sic pz q̄ ꝑbū nrz
de potētia ad actū pgredit. Sz ꝑbū dī
semp ē i actu: alioqn de⁹ cogiscer⁹ no
uiter q̄ pus ingrabar: lō nome cogitatio
nis ꝑbo dei ꝓprie nō ꝓuenit. Vñ dr Au
gu. i li. de trin. q̄ sic dicēdū ē ꝑbū dei vt
cogitatio ñ dicat: ne qđ q̄si volubile cre
dat i deo. Scōa differētia ē: qz ꝑbū di
uinū pfectissimū est: nrm ꝓo impfectū.
Quia em nō possum⁹ oia q̄ sūt i aia et
scia nra / vno ꝑbo exprimere: oportz q̄ sint
plia ꝑba ipfecta p q̄ diuissim exprimam⁹
q̄ i nra scia ptinent. In deo aūt nō ē sic:
nā ipe vno simplici intuitu seipm cognō
do oia cognoscit. ⁊ lō ē vnicū ꝑbū diuinū
expssiuū tot⁹ qđ i deo ē ⁊ etiā oīm crea
turaz: alis esset ipfectū. Vñ dr Aug. q̄
si aliq̄d min⁹ esset i ꝑbo q̄z i dicēt⁹ scia
ptineat: impfectū eēt. cū ḡ sit pfectissi
mū / est tm vnū. Tertia differētia est: qz
ꝑbū nrm nō ē eiusdē nature nobiscū: di
uinū aūt est eiusdē nature cū deo: ⁊ sub
sistit i natura diuina. Nā pcept⁹ intelle
ctualis siue rō intellecta quā intellect⁹ nr
formar ō re intellecta: hz eē intelligibile
tm i aia nra: cui⁹ intelligere nō est idē qđ
suū naturale eē vl essentia: qz aia nō est
sua operatio. Et lō ꝑbū qđ formar intelle
ctus nr: nō est de entia aie sz ē ei⁹ acci
dēs. In deo aūt idē est intelligere ⁊ esse.
ideo ꝑbū i diuinis nō est accidēs: sz ad
essentiā ipam diuinā ptinet. vñ oportz q̄
sit subsistens ⁊ de⁹: qz quicqd est natu
ra dei est de⁹. Vñ dicit Damas. q̄ ꝑbū

diuinū substātiale est ī hypostasi exp̄s: relīq̄ po ꝥba.i.nr̄a: sūt ꝥtures aie. Ex p̄missis ptz q ꝥbū ꝓprie loq̄ndo sp accipit psonal'r i diuis:cū importet q̄d exp̄ssiuz/z originatū i intelligēte: origo ātem in diuis nō nisi ad psonā ptinet. Pater etiā h̄ ꝥbū esse coeternū ei a q̄ procedit: q̄ nō pus fuit formabile q̄ formatū:sz semp est i actu. Patz etiā q ē p̄ncipiū eq̄le p oia:cū sit ꝥbū p̄fectissimū:rot' entie p̄ris exp̄ssiuū z ꝓtriuū. Patz etiā q cū intelligit natura id q̄ procedit hns veram similitudinē ei' a q̄ procedit vocat filiū.et h̄ ꝥbū pcedat i similitudie z identitate nature ei' a q̄ procedit:vere z ꝓprie dr filiꝰ:et ei' pductio dr gnatio. Et sic ptz declaratio p̄me dictionis. Sz h̄ occurrūt q̄ttuor q̄stiones. Prima ē Chrys. q̄re Ioānes dimittēs p̄cz stati incepit a filio dicens. (In principio erat ꝥbū.) Ad h̄ dr q iō ē: q̄z p filiū ducimur i noticiā p̄ris. Vñ in fra.x. P̄r mānifestaui nomē tuū: Io volēs euāgelista fideles adducere ad noticiā p̄ris: statim incepit a filio z ꝓtinuo subiūgit d̄ p̄ce dicēs (z ꝥbuz erat apud deū).s.p̄cz. Pōt etiā dici q p̄ i vereri resta.erat oib' cōit' nor' i rone dei:z si ñ in rone p̄ris.filiꝰ aūt ingrabat. Io i notio rest.i. q̄ agit d cognitiōe ꝥbi:ab ei' noticia icipit euāgelista. Scōa q̄stio est etiā Chrys. Cū ei ꝥbū pcedat vt filiꝰ q̄re dixit ꝥbū z nō filius? Ad h̄ rndr fm aliq̄s tripl'r. Prio dicēdo q h̄ fit ad tollēdā carnalis gnatiōis ꝓcupiscentiā quā filiꝰ dat itelligere. Dicit g ꝥbum: ne credat p cōcupiscētiā deus genuisse. Scōo fit rone actus:q̄z ꝥbū habet nunciare q̄d occultū est in corde.z ad h̄ filiꝰ venit in mūdū:z iō dr ꝥbū. Tertio:q̄z i euāgelio Ioānis agit de filio fm q per ip̄m creatura rōnal reducit ad p̄cz tāq̄ ad ꝓmā similitudinē z exēplar. Sz ꝥbū est ꝓma similitudo intellect' : q p̄ attribuit: vt dicit scūs Aug̃. Est etiā tertia questio Augu. in li. lxxxiij. q̄stionū: rat. Nam in greco vbi nos habem' verbū: habet loges q̄d significat z verbū z rationē. Quare ergo trāslator transtulit verbū potius q̄ rōnez:cum vtrūq̄ fit i mēte? Ad hoc dr q similitudo q̄ est in mente:est ꝓncipium cognoscendi rem extra z etiā faciendi illā. Oñ g est ꝓncipium cognoscendi trīa z non faciendi: dicitur rō vel idea aliq̄ mō:q̄z rō ꝓprie fm sctm Tho. nominat ꝓceptū mentis: fm q in mente est: etiāsi p illā nihil exterī' fiat. Oñ ꝥo est ꝓncipiū cognoscēdi z faciendi simul: dr exēplar z ꝥbū: p q̄d fz sctm Tho. sup Ioā. significat respect' ad exteriora. Vñ scūs Tho. ij. di. xij. dicē q ꝥbū i diuinis ꝓprie ipoꝛtat rōnez forme exēplaris:q̄z est ars. Et. liij. ꝯ gen. c. ij. dicit q verbū dei respectu dei est imago: sed respectu creaturaꝝ est exēplar. Sic g q̄z euāgelista intēdebat q de' p verbū suū nō solum sciret: sed etiā faceret oia: ideo ꝓuenienter verbum q̄ ratio translatū est. Est aūt z q̄rta q̄stio Origē. Nā diuina scriptura d h̄ ꝥbo i plib' loc' loq̄ns/nō appellat ip̄m verbū absolute:sed ꝥbū dei: q̄re g Ioānes appellat ip̄z ꝥbū absolute? Ad h̄ dr q lz sint mlte ꝥtates:tñ vna est ꝥtas absoluta q p essentiā suā est ꝥtas.i. ip̄m diuinū esse: q̄ oia vera sunt vera:z eodē mō est vna absoluta seu abstracta sapientia.i. diuina:z silr vnū verbū:cui' p̄ricipatione oia alia ꝥba sūt ꝥba. Sic aūt greci q̄n talē rē absolutā significare volūt apponūt articulū:ita h̄ ad talē emīnētiā significandā dictū est ꝥbū absolute sine limitatiōe. Cōsiderandū est scōo q̄d significet p h̄ q dr in ꝓncipio. Est autē ꝓncipiū originis:sic̄ fons est ꝓncipium riuuli ab eo pcedentz:z est ꝓncipiū duplicatiōis:sic̄ mane ē ꝓncipiū diei. Primo mō accipiēdo ꝓncipiū non de ꝓncipio/stat p psona p̄ris:q̄ ē fons deitatz:z ꝓncipiū nō solū creaturaꝝ:sed etiā omnis diuini ꝓcessus:vt dicit beat' Dionys. Pater cm̄ est principiū filij z spūssancti Scōm hoc g dicitur. (In ꝓncipio erat verbum).i.in patre filiꝰ:contra errorem Arrij:q̄ dicit filium esse creaturā. Hec aūt expositio est Augu. z Orig. Dicit aūt filiꝰ esse i p̄ce:q̄z eiusdē est substātie cū p̄ce. Cū em̄ filiꝰ sit sua essentia: in q̄ cūq̄ est essentia filij ē ipe filiꝰ. Quia g in p̄ce est essentia filij p ꝓsubstātialitatē: ꝓsequēs est vt etiā i p̄ce sit filiꝰ. Nec tñ seq̄t q filiꝰ sit i filio:si in filio ē essentia filij:q̄z ad esse in aliq̄ isto mō nō sufficit

ficit idẽtitas ad illꝺ qꝺ est in aliꝺ: sz re/ ꝺrik distinctio rõnis int illꝺ qꝺ est in ali/ ꝺ: z in ꝺ aliqꝺ est. Vñ dicim⁹ deitatẽ es se in deo: nõ aũt in deitate: nec deũ esse in ꝺo. lz sit idẽ deitati ꝺ ẽ in deo. Scõz aũt ꝙ ꝓncipiũ sumik ꝓ ꝓncipio duratio nis/ sic est sensus. Jn ꝓncipio erat ꝟbũ .i. ante oia. s. ẽt imaginabilia: creabilia siue in eternitate erat fili⁹: vt Aug. expo nit ꝛ errorẽ Nestorij z Claudij: qui po nũt filiũ hẽ duratiõis ꝓncipiũ. Et de/ signak ꝙ hoc ꝟbi eternitas: sm Basil. et Hilar. Per h em ꝙ ꝺr: in ꝓncipio erat ꝟbũ: oñdik ꝙ qꝺcunqz ꝓncipiũ duratio nis accipiak/ siue rerũ corruptibiliũ: qꝺ est tps/ siue euiternaz vl incorruptibiliũ siue toti⁹ mꝺi qꝺ ẽ euũ: siue qꝺcũqz tps imaginatũ extẽsum ꝙ infinita secka: in illo ꝓncipio iã erat ꝟbũ. Vñ ꝺr Hila. ij. de trini. Pone qꝺ voles tue opionis ꝓncipiũ: iã erat ꝟbũ. Prouer. viij. Do/ min⁹ possedit me in initio viarũ suarũ anteqz ꝺcqz faceret. Qꝺ aũt pcedit ois duratiõis possibilis ꝓncipiũ est eternũ Sic ꝺ sm primã expositionẽ intelligik ꝟbi ad primẽ cõsubstãtialitas: sm secũ/ dam ꝟo coeternitas. Cõsiderãdũ est tertio: ꝙre dicit erat/ z non fuit? Ad h ꝺm est ꝙ erat: est ꝓteritũ impfectũ: et ideo bene cõgruit ad kcandũ diuinã et nitatẽ: quã opz kcare ꝓ ꝟba tpalia: lz sit sup omẽ tps. Qꝺ em futurũ est/ nꝺuz est actu: sed per hoc nõ designak fuisse. Pretereritũ aũt ꝓfectũ designt aliqꝺ extí tisse z iam esse kminatũ: z esse desijsse. Sz ꝓteritũ impfectũ designt aliqꝺ extí tisse/ sed terminatũ nõ esse: nec esse de/ sijsse: sz adhuc remanere. qz ꝓteritũ im ꝓfectũ ꝺsignat ꝓteritũ kminatũ ad pre sens: z ꝓnter qꝺ adhuc nũc est. Et ideo ly erat: qꝺ est ꝓteritũ impfectũ ꝙueniẽ/ ter ponik: ad kcandã eternitatẽ z ꝓma/ nentiã diuini esse qꝺ cõperit ꝟbo diui/ no. Et vniuersalr hoc verũ est in his ꝙ in deo nõ importank ꝓ modũ motus: vt ptz ꝓ sctm Thom. j. dist. viij. q. ij. Sz qrunt heretici: quõ esse põt genitũ coe ternũ generãti? Ad qꝺ ꝺm est: ꝙ cau/ sa ꝓducẽs aliquẽ effectũ ꝓ motũ succes/ siuũ mẽsuratũ tpe: necessario pcedit suuz effectũ: sic pat in hũanis filiũ suũ. quia necesse est cãm esse in ꝓncipio illi⁹ mo/ tus ꝙ mouet: cũ mouere nõ possit qꝺ nõ ẽ. effect⁹ ꝟo poni nõ põt nisi in fine eius dem: qz cessat ois mot⁹ ꝓducto effectu: z ꝓnter in toto tpe illius mot⁹ est causa z nõ ẽ effect⁹. Sz qñ causa ꝓducit sine motu successiuo: in eodem instãti ponik possibilik causa z effect⁹. sic si nũc deus crearet vnũ aliũ solẽ: in ꝓmo instãti sui esse illũinaret aerẽ. qz nõ illũinat ꝓ mo tũ: sed ꝓ subitã mutationẽ. z mkomagz si causa nõ ꝓduceret ꝓ motũ / nec ꝓ mu tationẽ: sed ꝓ simplicẽ emanatõez sicut ꝺs creat. vel ꝓ opatõem manẽtẽ in agẽ te sic ꝺs gñat filiũ: z spirat spm̃sanctũ.

Sciendũ est igik ꝙ ꝺs ab eterno seipm ꝓfecte intelligit: alik em̃ nõ esset purus act⁹/ si de potẽtia intelligẽte fieret actu intelligẽs. Et ideo necesse est ꝙ ab et/ no sp ꝟbũ ꝓfectũ ꝓducat. Non ei qñqz intelligit: z qñqz nõ intelligit: sz sp in/ telligit. vt habek. xij. Metaph. Et ita ab eterno z sp ꝟbũ ꝓducit. Hui⁹ autẽ rei aliqlis silitudo appet in igne z in splen dore ab igne ꝓcedẽte: q non ꝓcedit suc/ cessiue/ sz subito. Vñ si ignis vel sol eẽt eterni⁹/ splẽdor ab illo ꝓcedẽs esset coet nus. Propk qꝺ z filij⁹ dicik splẽdor ꝓis ad Heb. j. Qui cũ sit splendor glie z fi gura substãtie ꝑis ꝛc. Sz in hac silitu dine deficit cõnaturalitas: sic in filiati one hũana deficit coeternitas: eo ꝙ filij⁹ nõ subito/ sed successiue ꝓ motũ genere tur. Oꝑtet ergo ex diuersis silitudini/ bus sensibiliũ in diuinã cognitionẽ ꝓ/ uenire: quia vna non sufficit. Et hoc est qꝺ dicik in libro Ephesini ꝙlij. Coexi stere semp patri filiũ splẽdor tibi denũ ciet: impassibiliter natiuitatẽ ostẽdat ꝟbum: cõsubstãtialitatẽ ꝟo tibi nomen filij denuncier. Noiamus ergo filium diuersis noibus ad exꝑmendã pfectio nem eius que noie vno exꝑmi non põt. Vt em̃ oñdak ꝑri cõnaturalis ꝺr filij⁹: vt oñdak oino silis siue in nullo dissilis dicik imago: vt ostendak coeternꝰ dicik splẽdor: vt ostendak imaterialr genit⁹/ dicik ꝟbum. Scꝺa autẽ qstio est: vbi erat ꝟbum? quã euãgelista soluit cum

subiūgit (ꝛ ꝟbū erat apꝺ deū) Jn hac aūt solutiōe vat itelligere distinctōz ꝓ sonalē ꝟbi geniti a suo genitoze: q̄ disti ctio ꝟsurgit ex opposita relatōe oꝛigis. Genitū ei opponiꝯ relatiue ad genitoꝛē Oppositę aūt relatiōes nō pñt ineē ei/ dē supposito vel ꝓsone. ꝛ tō necesse ē ge/ nitū ꝟbū esse distinctū in ꝓsona a gene rāte: qꝺ noꝛauit euāgelista cū aīt (ꝛ ver bū erat apꝺ deū) glo. i. filiꝰ apꝺ ꝑem: sīc ē vna ꝓsona apꝺ alīā. Jsta ei distinctio fcak ꝓ ly apꝺ: qꝺ est ꝓpꝺ. ꝛ tō distinctōz ipoꝛtat. qꝛ ois ꝓpꝺ est tñsitiua. Cōueni enꝯ aūt ꝟbū ꝺꝛ esse apꝺ deū/ ꝛ nō apud deitatē. qꝛ ꝫ nomē deitas fcat diuinita tem absolute/ ꝛ in abstracto: ſz ꝫ nomē ꝺs fcat diuinitatē in suppōsito ꝛ q̄si cō/ cretiue. Si g̃ ꝟbū diceꝛeꝯ esse apꝺ deī/ tatē: ꝓ hoc fcareꝯ ꝟbū esse distinctū/ nō solū a ꝓsona ꝑis: sed etiā a deitate ab/ solute sumpta: qꝺ est absurdū. Verbuz em̄ dei est idē qꝺ sua deitas: cū inꝯ ver/ bū ꝛ deitatē nulla cadar oppositio rela tiua/ q̄ possit esse cā realis distinctōis. Sz ꝫ nomē ꝺs cū fcet deitatē vt in sup posito/ hz ꝟtute fcatiōis vocabuli sup/ ponere ꝓ quocūq̄ suppositō diuine na ture. sic ꝫ nomē nō pꝺt supponere ꝓ q̄/ cūq̄ suppositō hūanitatꝫ. Q, aūt ꝫ no men ꝺus supponat deꝯminate ꝓ ꝓsona ꝑis ꝛ filij/ hz ex natura ꝯmini cui adiū gitur. vt cū ꝺꝛ ꝺus gñat deū. Jn subie/ cto em̄ supponit ꝓ ꝓsona illa cui ꝛueniꝯ gñare. ſ. ꝓsona ꝑis. ecōuerso in ꝑdica/ to stat ꝓ ꝓsona cui ꝛueniꝯ gñari. i. ꝓ ꝓso na filij. Et sīlr cū ꝺꝛ: ꝟbū erat apꝺ deū necesse est q̄ ly deū stet ibi ꝓ ꝓsona pa/ tris ꝓpꝛ distinctōez ꝟbi qꝺ ꝺꝛ esse apud deū: q distinctio ipoꝛtat ex ꝟture huius ꝓpōis apud. Est aūt sciēdū q̄ ly apud fcat q̄tuoꝛ: ꝓ q̄ q̄tuoꝛ obiectiōes ꝛtra fidei ꝟitaꝛ mouerī possibiles deꝯmi/ nanꝯ. Signiſicat ei subsistētiā in recto: qꝛ ea q̄ subsistētiā nō hūt/ non ꝺñr ꝓpꝛie esse apꝺ aliq̄d. sīc nō ꝺicimꝰ albedinē es se apꝺ hoīem: ꝺicimus aūt hoīem esse apud hoīem. qꝛ vtreꝯ subsistit. Scꝺo fcat auctorem in oblīq̄. Nō em̄ ꝓpꝛie ꝺicit/ ret esse apꝺ militē: sed miles apꝺ regē. Tertio ꝺꝛ distinctione. Nō em̄ ꝓpꝛie aliq̄s ꝺꝛ esse apꝺ seipm̄: sed vnus homo apꝺ aliū. Quarto fcat ꝛiūctōz q̄ndā ꝛ societatē. Cū em̄ aliq̄s ꝺꝛ esse apꝺ aliū/ fcak inꝯ eos q̄dā socialis ꝛiūctio. Scꝺoz aūt ista cōditiones ipoꝛtaꝛas in fcati one huius ꝓpositiōis apud: ꝛuenienter euāgelista hanc clausulā scꝺam. ſ. (ver bū erat apud deū) subiūgit ꝑme clau/ sule. ſ. (i ꝓncipio erat ꝟbū) vt sic ꝓ ista scꝺam clausulā excludanꝯ q̄ttuoꝛ dubi/ tatiōes: q̄ insurgebāt ex duplici expōe clausule ꝑme. Si em̄ exponaꝯ sic: in ꝓn cipio. i. añ oīa: insurgūt due dubitatio nes: q̄ꝝ ꝑma taꝯ est. Ante oīa nihil erat Vbi g̃ seu in q̄ loco ꝟbū erat: si añ oīa erat? Hec obiectio ꝓcedit ſm imagina tionē eoꝝ q̄ ponūt nihil posse ꝛsistere si ne loco. Credūt em̄ q̄ oē qꝺ est/ alicubi .i. in aliq̄ loco sit. Hec aūt obiectio exclu ꝺiꝯ cū ꝺꝛ (apꝺ deū) Desig̃t em̄ ly apꝺ socialē cōiunctōez: vt sit sensus ſm Ba silīū. Vbi g̃ erat ꝟbū? Rñdet euāgeli/ sta: Apud deū: nō in aliq̄ loco/ cū incir/ cūscꝛibile sit: sed apꝺ ꝑem q̄ nullo lo/ co circūscꝛibiꝯ vel ꝛꝓbendiꝯ. Scꝺa qō ē talis. Tu ꝺiceꝛ q̄ ꝟbū erat in ꝓncipio/ .ſ. ante oīa. Sed qꝺ est ante oīa/ nō vi ꝺeꝯ ab aliq̄ ꝓcedere: cū illud a q̄ aliq̄d ꝓ cedit ꝺebeaꝯ ꝑius eo qꝺ ꝓcedit ab illo. Ergo ꝟbū nō ꝓcedit ab alio. Sed hec obiectio excludiꝯ ꝓ hoc q̄ ly apud ipoꝛ/ tat autoꝛitatē in casuali seu oblīq̄: vt sit sensus ſm Hila. A quo est ꝟbum si est ante oīa? Rñdet euāgelista q̄ ꝟbum erat apud deū: q̄si diceret. Licet ꝟbuz careat ꝓncipio ꝺuratōis: nō tñ carer ꝓn cipio oꝛiginis/ vel auctoꝛe. erat em̄ apꝺ auctoꝛē ante oīa. Si ꝓo exponaꝯ in ꝓncipio. i. in ꝑe: insurgūt due alie: q̄ꝝ ꝑ ma taꝯ ē. Si ꝟbū erat i ꝓncipio. i. filiꝰ in ꝑe: ꝟbū nō ꝺiceꝯ esse subsistēs/ naz qꝺ in alio est nō subsistit i se. Soluiꝯ aūt ſm q̄ ly apud ꝺꝛ subsistentiā in recto: ꝛ sensus est ſm Ehꝛy. Verbū erat i ꝓn cipio nō vt accns: sed erat apud deū vt subsistēs ꝛ hypostasis ꝺiuia. Scꝺa qō est talis. Qꝺ est in aliq̄/ nō est ab eo ꝺi stinctū. si g̃ filius est in patre/ nō est ꝺi stinctꝰ a patre. Soluiꝯ aūt ſm q̄ ly apꝺ ꝺicit distinctionē: vt sit sensus ſm Al/

chui.z Be. Verbū erat apud deū.i.sic erat i pīe p ꝓsubalitatē nature:q tñ est apō ipm p distinctōem psone. Sic g̃ p hāc clausulā:z ꝟbū erat apō deū:oñdit ꝓiūctio ꝟbi ad pīez i natura:fm Basi. distinctio āt i psona fm Be.z Alchui.z subsistētia ꝟbi i natura fm Chry.z au/ctoritas ozigis pīs ad filiū fm Hilar.

Tertia āt qō est:qd erat ꝟbū:quā solues Joā.ait (z ds erat ꝟbū) Hec aūt est tīa clausula:q̃ ꝓuenientissime ponit post sedaz. Oz ei dixerat ō ꝟbo qñ erat et ybi erat: restabat dicere qd erat.qō ōr dicēdo (z ds erat ꝟbū).i.ꝟbū erat ds. Oz em dixerat ꝟbū eē apō deū:z ly apō ōr distinctōez.potuisset qs credere q ꝟbū erat apō deū pīem distinctū ab ipo in natura:iō ad h excludendū/stati subdit ꝓsubstātionalitatē ꝟbi ad pīem dī. (z ds erat ꝟbū) q.d. Nō erat sepa/tū a pīe p nature diuersitatē:cū eēt de⁹ sic z pī. Sed notādū est:q circa hanc clausulā Ozig.turpit errauit ex modo loquēdi q hī in greco. Cōsuetudo est ei in greco q ꝓponūt nomī articulū qñ volūt designre distinctōem q̃ndā. Oz g̃ in euāgel.ioānis huic noī qd est ꝟbū:cum ōr. (Jn ꝑncipio erat ꝟbuz) z sic⁹ huic noī qd est ds:cū ōr (z ꝟbū erat apō deum) apponit articul⁹. vt dicat ly ꝟbū: z ly deū:ad signandū distinctōez z eminentiā ꝟbi diuini ad alia ꝟba: et ꝑnci/palitatē pīis i diuīitate. Sz tñ cū ōr ꝟbū erat ds:nō apponit articl⁹ huic nomī ds:qō suꝑponit ꝓ psona filij.iō blasphemauit Ozige. dī. q ꝟbū nō eēt ille ds q est pī.i. ds p eēntiā:Jz sit ꝟbū p essen/tiā/z ds ꝑticipatiōe.sol⁹ ꝟo pī est de⁹ p eēntiā. Et sic ponebat filiū minozē pīe. Sed h nō est vez fm Chry. Si ei nūq̃ ponerek articul⁹ ad ly ds/nisi qñ ꝑdicak de pīe:nūq̃ apponerek qñ ꝑdicak de filio. Sz ꝓtū hui⁹ apper ꝓ duas auroꝛi/tates apli. Dicit em in epla ad Titū. Expectātes bām spem z aduentū gl'ie magni dei.qō de filio intelligit:z tamē in greco apponit articl's ad ly dei. Jtē ad Ro.ix. ōr. Chīs est sup oia ds bndi/ctus in secla:ybi etiā in greco apponit articl's. Et sic ꝑz falsum qō Ozig.fin/xit. Nō aūt q̃re nō apponit h articl's as/signak a Chry.qz.s.euāgelista iā bis no/minauerat deū cū appone articl'i. et iō nō erat nece iterū replicare. Quarta aūt qō est quō erat ꝟbū: Et hāc soluit ꝓ q̃rtā clausulā dī. (h erat i ꝑncipio a/pud deū) Hec āt clausula pulcerrimo ordie introducit post ꝑcedentē. Ex h ei q euāgelista dixerat q ipz ꝟbū erat ds duplex falsus itellect⁹ iurgebat apō ñ recte itelligētes. Un⁹ apō q̃sdā gētiles q ponebāt duo ꝓncipia z coz ꝓri/as volūtates.vñ introducūt touē pugnse cū sakno. Et hūc errozē secut⁹ ē manich eus q posuit duo ꝓncipia.s.deū lu/cis:z deū tenebraz. Et ꝓ istū errozē ōr dns Exod.xxx. Dns ds tu⁹ ds vn⁹ est. Possent g̃ isti i ꝟbis euāgeliste sui erro/ris fulcimētū sumere:dū alīū deū crede/rēt eē apō quē erat ꝟbū:z alīū ipz ꝟbū. Hoc g̃ excludit euāgelista dī. (h erat i ꝑncipio apō deū).q.d.fm Hil. Jta dī co q ꝟbū est ds:qō tñ nō est hns diuisā deitatē:Jz est apō deū i vna z eadē nata i q ipe ē. Jtē ne p h q dixerat: ꝟbū erat ds:itelligerek q hīer ꝓiā volūtatē/ad/didit q h.s. ꝟbū erat i ꝑncipio apō deū s.pīez nō diuisū ab ipo:ñ ei ꝓtū:Jz hns cū eo idētitatē nake z ꝓcordiā volūtatz.

Alī⁹ erroꝛ potat elici ex ꝑmissis ꝟbis ab arrianis:q ponūt filiū minozē pīe.qa ōr infra.ix. Pī maioꝛ me ē. Dicūt em p/uerse itelligētes filiū esse minozē pīe:z q̃tū ad etnitatē z q̃tū ad diuinitatē. Vt g̃ euāge.h excluderet addidit. Hoc erat i ꝑncipio apō deū. Arri⁹ ei ꝑmā clausu/lā.s.in ꝑncipio erat ꝟbū/admittit: ñ tñ vult q ꝑncipiū ibi accipiak ꝑ pīe:Jz ꝓ/ꝑncipio creaturaz:dī.q ꝟbū erat in ꝑn/cipio creakaz sic dignissima creaka: sed nequaq̃ pīi coetnū. Sz h excludit fm Chry.p istā clausulā.qz h erat in ꝑncꝑ/pio nō solū creaturaz:Jz apō deū.i.exq̃ ds fuit. Nūq̃ em pak fuit solitari⁹ sine ꝟbo. Jtē arri⁹ ꝓcedit q ꝟbū ē aliq̃ mō ds:Jz tñ mīoꝛ pīe.Jz h excludit p ea q̃ se/quūt. Duo ei sūt ꝓpria magni dei q Ar/ri⁹ singlariť pī attribuebat.s.etnitas: z oīpotētia.i q̃cūq̃ g̃ ē iuenire illa duo ille ē ver⁹ z magn⁹ ds. Sz ista duo euā

gelista filio attribuit. Naz ei attribuit eternitatē: cū dr. Hoc erat i pncipio apd deū. i. ꝟbū nō solū erat in pncipio creaturaꝝ: sz in pncipio. i. ab eterno apd deū/ accipiēs eē z eternitatē ab ipo. Oīpotētia ꝟo ꝑ ꝙ subdit (oia p ipm fca sūt) Si qs g diligenter cōsideret has ārtuor clausulas/ inuenier p illas destrui oēs errores q insurgūt ꝯ ꝟbi diuinitatē. Nā q/ dā hereticī sic Ebion z Cherint⁹ dixerūt christū nō pertitisse bre ꝟginī: sed ab ea supsisse cēndi z duratōis pncipiū: ponentes eū eē hoiem puz: sz diuinitatez p bona opa meruisse. Hoc g excludit: cū dr. in pncipio. i. ab eterno erat ꝟbū. Sabellius aūt ꝙfitebat illū eē verū deū: dicebat tn ꝙ nō erat alia ꝑsona ptis et filij: sz vna z eadē ꝙfundēs trinitatē ꝑsonaꝝ. Hoc aūt excludit cū dr: z ꝟbum erat apd deū. i. filius apd ptem: sic alius apd aliū. Eunomius ꝟo dixit filium dissimilem ptī. Et ꝫ excludit cū dr: et ds erat ꝟbū. Arrius ꝟo dicebat filiū patre minorē: qd excludit cū dr: ꝫ erat i pncipio apd deū (Oia p ipm fca sūt ꝛc.) Hic euāgelista oūdit ꝟbi ꝟtutē z potētiā. Primo respectu exēriū. Scdo respectu viuētiū: ibi (qd factū ē) Tertio respectu rōnaliū: ibi (z vita erat) Hoc ei ꝟbū est cē exēriū: vita viuētiū: z sapientia rōnaliū. Dicit g ārtū ad pmū (oia) s. visibilia z inuisibilia. Aug. Quis forma: quis cōpago: quis cōcordia ptiū p ipz s. ꝟbū a ptre genitū facta sūt. i. cōdita/ et in esse pducta. Ex hoc arguit Augu. filiū nō esse creaturā ptra Arriū: qa si oia p ipm facta sūt. g ipm ꝟbū nō est factū. Nō est em itelligibile ꝙ aliqd sit si būpi pncipiū z cā essendi. Si aūt nō ē factū: g est ptī cōsubale z coeternū. Sz virādus est ꝫ duplex error Origenis. Unus est: q: blasphemat spūsctm: dicens illū esse factū inf oīa: z sic eē creaturā. Hoc aūt est hereticū/ cū sit eiusdem subē/ nature/ z glie cū ptre z filio. Iurta illud War. vlt. Docete oēs gētes baptizātes eos in noīe ptis: z filij: z spūsctī. Et iurta illud. j. Jo. v. Tres sunt q testimoniū dant in celo. ptī: ꝟbū: z spūsctūs. z hi tres vnū sunt. Cū g dicit euāgelista: oīa p ipm facta sūr: nō est intelligendū simplr oia: sed in genere creaturaꝝ z rerū factaꝝ: tanꝙ dicat Oīa facta/ p ipm sunt facta. Scōs error Origenis est: quia ipse sic dicit. Oīa facta a ptre p ꝟbum: sic aliqd fit a maiore p minorez. Vñ ponit filiuz in rerū pductione fuisse: quasi instrm z organū ptis. Sed ꝙ p ista ꝓponem p: nō ꝛcerur minoritas in obliquo/ seu ꝟbo: pz ex pluribo scripture locis. Dic em apostolus. j. Cor. j. loquēs de ptre. Fidelis deus p quē vocati estis in societatē filij eius. Ergo si ly p: semp fcaret minoritatem in obliq: sequit ꝙ pater sit minor filio. Ad huius aūt dicti maiorē euidentiam oportet intelligere: ꝙ cū dicim⁹ ptrem opari p filiū/ ly per: notat aliquā cām operationis. Hoc aūt pōt intelligi dupliciter. Uno modo ita ꝙ filius sit causa ei pncipiū opandi ipi ptri: qd nullo modo ꝓcedit. Sic em filius ipi ptri nō est pncipiū essendi: ita nec opandi. Alio modo ita ꝙ filius habeat a ptre ꝟtutē opandi: z hoc vere est. Nec tn sequit ꝓpter hoc ꝙ filius sit minor ptre. Nā cū dico aliqd operari per virtutē quā accepit ab alio: duplicīter itelligit. Aliquādo em illa virtus nō est eadē dantis z accipientis: et tunc accipiens illā est dante minus: et instrumentū vel organū eius sicut dr. dicit per celestia corpa/ qbus ꝟtutē operatiuam cōtulit multa in istis inferioribus agere. Aliqū ꝟo vna numero ꝟtus est dantis illā z accipientis: sic est in ꝓposito qz. s. vna numero ꝟtus est patris z filij: licz illā habeat filius a ptre. z tūc non opz accipiēs esse minus dante. et ꝓsequenter nec ptre minor est filius: nec ptis instrumentū. Igitur ly per: nō dicit habitudinē cause instrumētalis: nec suppōnitalis. sic cū dicit rex operari p ministr: sed cause subauxiliariue. i. habētis ꝟtutē ab alio i qꝫ est auxiras. Et ad hūc sensuz dr etiā habitudinē cām medie. Licz aūt oia dicant facta p spūsctm: tn magis ꝓprie dicūt p ꝟbū oia facta sunt: qa cū ly per dicat habitudinē cause efficientis z exēplaris: oia sūt facta p filiū vtroqꝫ modo: sz p spūsctm pmo mō tn: cū spiri-

tussanct⁹: vt sic nō dicat exēplar ⁊ sili⁊ rudinē sic ꝟbū. Possunt ertā oīa dici facta ī filio ſm illō ps̄. Oīa in sapia fecisti: vt sit sensus: i ipo. i. ꝟture et⁹: nō tn ꝓrie ab ipo vel ex ipo ꝟbo ſm aliq̄s: qz hec ꝓpositiōes i suo casuali notāt ꝓncipalitatē causalitatē; q̄ nō est i filio: ſz i ꝓre.

Et aduertēdū est q̄ notāter dixit euāgelista: facta: ⁊ nō genita: ad excludēdū errores eoꝝ q̄ dixerūt deū oīa ꝓduxisse ꝑ suba sua (Et sine ipo factū ē nihil) Jsta clausulā aliq̄ puerse intellexerūt sic manichei: q̄ ponebāt duo ꝓncipia. Vnū. ſ. corruptibiliū: ⁊ aliud incorruptibiliū. Dicē g̃ puersus Maniche⁹: q̄ postq̄ ioannes dixerat: oīa ꝑ ipm facta sunt: nec crederet ꝟbū esse rez corruptibiliū causam statim subiūxit: ⁊ sine ipo factū est nihil. i. corruptibilia q̄ dicūt nihil: eo q̄ eoꝝ ēē ꝓtinue trāsmutat ⁊ i nihilū rendit. Sz iste error ꝓcedit ex puerso intellectu lr̄e. Nō em̄ ly nihil ponit ibi affirmatiue nisi forte respectu ꝓuationū. q̄ sunt i malo culpe sic ipi intelligūt: ſz negatiue: vt sit sensus: ita oīa sunt facta ꝑ ꝟbū vt nihil sit participās ēē seu factū qđ nō sit factū ꝑ ipm. Et ratio hui⁹ est euidēs. Quicūq̄ em̄ aliq̄d facit oportz q̄ ꝓconcipiat illud in sapiētia sua que ē forma ⁊ ratio rei facte: sicut forma i mēte artificis ꝓconcepta est ratio dom⁹ faciente. Sic g̃ de⁹ nihil facit nisi q̄d i intellectu suo ꝓconcepit: ⁊ hec ꝓconceptō est verbū: q̄ sc̄ipm dicit ⁊ oīa quecūq̄ facit: vt dicit Aug. Vñ impossibile est q̄ pater aliq̄d operet nisi ꝑ filiū: qui est sapientia ab eterno ꝓconcepta. Vñ dicit Aug. li. de trinitate. Verbū est ars plena omniū rationū viuentiū. Et sic patz q̄ pater oīa facit ꝑ filium qui est verbum eius. Juxta illud Prouerb. ix. Cū eo eram cuncta cōponens. Sed cōtra Nam si ly nihil: tenet negatiue: supflue additū est: ⁊ sine ipso factū est nihil. q̄a hoc poterat intelligi ꝑ id: omnia ꝑ ipm facta sunt. Solutio. Jlla clausula addita ſm multos mltiplicit̄ introducit. Prio ſm Chrys. ne aliquis ꝑ verbū intelligeret facta solum illa que enarrat Moyses. i. visibilia. Et hac rōne apls dixit: omnia ꝑ ipm facta sūt siue visibilia siue inuisibilia. Et scdo ſm eūdē ne q̄s crederet ꝑ ꝟbuz facta: solū oīa illa q̄ alij euāgeliste narrāt eū fecisse: vt illūinasse cecos ⁊c̄. Tertio ſm Hilla. ad oēndendū q̄ ꝟbū habet virtutē operatiuā ab alio: ne. ſ. intelligat̄ pater excludi ab ista causalitate. Nā ly sine ipso: valet ly nō solus: vt sit sensus. Nō ipe solus est ꝑ quē facta sūt oīa: sed ipse est vn⁹ sine q̄ factū est nihil. q. d. Sic ꝑ eū facta sūt omnia: vt tn̄ pater oīa cū eo fecerit. Hec sanct⁹ Tho. de mēte Hilarij. Et videt mihi q̄ intendat istum modum loquendi esse similē ei quo vtimur circa ꝓncipem ⁊ ꝓsiliariū: quia ꝓsiliariū dicimus omnia facere. i. sine eo fieri nihil: ita q̄ scdm exponit ꝓmum: vt. ſ. nō intelligat̄ omia facere ꝓncipal⁹ vt rex. Jn q̄dam aūr omet. q̄ incipit. Vox spūalis aq̄le: ⁊ a q̄busdā attribuit Origē. ponit alia expositio satis pulcra. Qđ em̄ apō nos dicit sine ipo: in greco ſz aliq̄s ponit extra ipm. Dicit g̃ euāgelista q̄ ita oīa ꝑ ipm facta sūt: q̄ tn̄ sine ipo. i. extra ipm factū est nihil: vt ostēdat ꝑ verbum ⁊ in ꝟbo omnia ꝓseruari. Juxta illud Heb. j. Portans omnia verbo virtutz sue. Artifex em̄ creat⁹ nō est causa rei nisi quātū ad fieri: sicut edificator ē causa fieri domus sed nō essendi. Subsistit em̄ ī suis ꝓncipijs postq̄ facta est. Et ido subtracta influētia edificatiōis domus nihilominus in esse conseruat. q̄ esse suū non dependet ab artifice. Sed artifex ireatus. i. verbū diuinū (quod ita est ars q̄ etiā est artifex) est causa tot⁹ esse rei q̄ntum ad sua ꝓncipia in q̄b⁹ subsistit vna quecq̄ res. Et ido quelibet res in esse ꝓducta indiget eius ꝓseruatōe ⁊ ꝓtinua influētia ad ꝟ vt subsistat. Vt ergo ostēderet euangelista omnia dependere a ꝟbo quantū ad fieri ⁊ quantū ad esse: dixit (sine ipo factū est nihil) id est nihil factum est extra ipm: q̄ ipm ambit oīa sua virtute mirabili: oīa in esse ꝓseruans: sic̄ sol ꝓseruat in aere lumē. Tertio mō exponit hec particula ſm Aug. ⁊ Orig. ⁊ mlt̄os alios: vt ꝑ ly nihil intelligat̄ pcm̄. Quia ei euāgel⁹ dixerat: oīa

ꝑ ipm facta sūt: posset aliqs intelligere/ q etiā pcm fieret ꝑ ipm: ad qđ excludē dū subdit. nihil. i. pcm factū ē sine ipo. Pcm em nihil ē: et nihil fiunt hoies cū peccāt. Nā pcm est actꝰ hūanꝰ. i. deliberatꝰ: malꝰ. i. deordinatꝰ. Ista aūt deordinatio ē puatio debiti ordis: ois aūt puatio nihil ē. Cū igit ista deordiatio sit formal'r pcm sic ipe actꝰ material'r sect q pcm formal'r et ēntial'r nihil ē. Videmꝰ aūt q ars nō ē cā alicuiꝰ defectus ꝑ se i artificiatz: sz est cā ꝑfectiōis et forme. defectꝰ aūt i artificiatz ꝓvenit ex duob⁹. s. ex puersa volūtate artificis q agit ꝑter regłas artz. vel forte ex ꝫ q ñ bñ scit regłas artis. Verbū aūt diuinū est ars ꝑfectissima plena oim rōnuz viuentiū et icōmutabiliū et habet volūtatē rectissimā. Et iō nll'o mō pōt esse cā alicuiꝰ ordinatōis mali culpe qđ ab vltimo fine deordinat. Sz causa mali culpe ē ipa volūtas ex libtate sua deuians ab arte incōmutabili. Sic g̃ ista vltia ptcula addit ad ostēdēdū ꝟbi vniuersalē causalitatē: fz Chrys. vl' ꝟtutē ꝟbi ꝓseruatiuā fm Orig. vel causalitatz ꝓuidentiā: qz. s. sic est causa boni q nll'o mō pcti. (qđ factū est in ipo vita erat) Hic euāgelista ostēdit verbū esse ꝓncipium viuentiū. Est aūt ħ mł'tiplex punctuatio. Prīa est manichei q ex ħ morꝰ est ad dicendū etiā lapides viuere: sic punctuās. Qđ factū ē i ipo. punctꝰ. i. ꝑ ipz vita erat. et ꝓr viuebat. Sz ħ expietia docet falsū. Scđa est Aug. in ħ sensu (qđ factū est) ex tpe. i. creatū in ꝑma cōditōe: loqz tpibꝫ q discretū: generibꝫ et formis numerisq distinctū: sensibilibꝫ et itelligibilibꝫ substātijs cōpactū et cōgregatū. ħ totū (i ipo vita erat) Lz em in se nō oia sint vita: imo nec viuant: tñ vt sūt in ꝟbo oia sūt vita: qz sūt deitas Iste aūt termiꝰ: vita: tripl'r pōt exponi. Primo ꝑ verbū: et tūc est sensꝰ. Qđ factū est i ipo ꝟbo erat vita. i. viuebat ꝑ ꝟbū/seu ꝑmanentiā et ꝓseruatiōez in esse habebat. Vñ Chrys. Nomē vite ñ solum ꝓuidiōis est: sed etiā puldentie. s. que est fm ꝑmanentiā. Vñ etiā phs ođ q omnes res viuunt ꝑ vitā primā. Vel potest exponi ꝑ participiū: et tūc est sensus. Quod factū est in ipo vita erat: id est erat viues in ipo fm rōnez intelligibilē. qz in eo sunt ratiōes omniū viuentiū fm Augu. Que rerum ratiōes seu silitudines/dicunt res: non simplicit/sz in esse intelligibili. Sicut em hec res ō monstrata: puta Aristoteles est homo in esse reali: ita silitudo eius q̃ est i intellectu/dicit homo i esse itelligibili. Vñ ersi nullꝰ homo exīstat in esse reali: adhuc ille qui ꝑ intellectū cōcipet hoiem: vere posset dicere: homo est animal. s. in esse intelligibili nō in esse reali. Hoiem aūt esse aial in esse intelligibili/nihil aliud est q̃ aial esse de intellectu homis. Sed hoiem esse aial in esse reali: est hominē actu extra intellectū habere materiā sensitiuā. Sic g̃ cū diuinū ꝟbuz ab eterno oia intellexerit: oīa ab eterno erāt in eo: nō fm esse reale rerū: sed fm esse intelligibile. Sed ꝓtra. Aut esse rei reale erat in ꝟbo aut nō. Si ꝑmū: ergo res erat in ꝟbo fm esse reale añq̃ fierent. Si scōm g̃ nō oia erant in ꝟbo. Ad ħ dico: q ipm quoq reale esse erat in verbo: sed in ꝟbo nō erat reale esse rerum: sed itelligibile: ita q ꝫ ipm in verbo fuit itelligibil'r sic et alia. Semꝑ em effectus sūt i causis: nō fm modū ꝓpriū: sed fz modū suaꝝ causaꝝ: sicut effectus inferiores ꝓtinenk in sole fm modū solaris ꝟtutis. Quia ergo ꝑma et vniuersalis causa omniū entium. s. verbum diuinū viuit vita purissima intellectuali. ideo signāter dicit euāgelista q vniuersaliter non solum viuentia: sed oīe q̃ q factū est i ipo vita erat: qz oia creata ꝑexistebāt i purissima luce itelligētie eiꝰ fm quā viuit vita nobilissima et voluptuosissima. vt hī. xij. meta. Vel pōt exponi ly vita ꝑ aduer. fm Orige. Et tūc est sensus. Qđ factū est ipo vita erat. i. viualiter seu eternaliter. Eternitas em ꝓprie est vita eterni. i. dei. Nā ođ q oia i ꝟbo vitaliter/causaliter/et vnifomiter subsistūt. Et dicit vitaliter. i. eternaliter: ne creatis videat derogare imutabili/rati creantis. ex hoc scz q aliq̃d ō nouo ꝓductū est. Hoc em fit sine aliq̃ mu-

tatione volũtatis ꝑbi diuini qđ ab eter-
no imobiliter disposuit in virali luce sue
sapientie: q creatura incipet in tali tpe
z non ante. Et sic creature tempalis ꝓ-
ductio est nouus effect⁹ eterne volũta-
tis verbi diuini semp imobiliter pma-
nentis. Et istam imutabilẽ eternitatẽ
optime dꝛminauit nomĩe vite. Per vi
tam eĩ ꝓcatur eternitas que est vita cõ
tinuãs esse: cum eternitas fm Boetiũ
sit inꝛminabilis vite tota simul z pfe-
cta possessio. Item dicit causaliter: ne
creatio videat derogare potestati. quia
tota ratio facti est potentia facientis. vñ
nõ egult matia: qz cũcta creata, pduxit
per actũ q in agente est/z nõ in re acta.
Itẽ dicit vnifozmiter: ne videat deroga
re diuine simplicitati: qz tãm ꝛtiplicia z
varia fecit. Oia eĩ sunt in ipo vnifoz-
miter: sic docet in trib⁹ exẽplis. Primũ
est de sole: in quo est vnifozmit fm vnã
simplicẽ ꝑtutẽ: z causalit oĩs m⁹titudo
terrenascentiũ. Scõm est de pũcto: qđ
est centrũ ad qđ cõcurrit infinit⁹ linea-
ruz numer⁹ ab ipo pductaꝝ/ q̃uis ipm
sit simplex. A centro eĩ ad circũferen-
tiam infinite linee trahi possunt: cũ cir
culi superficies in infinitũ sit diuisibilis.
Tertiũ est de arte artificis: in q̃ res m⁹
tiplices vnũ sunt/ z in aia eius viuunt.
Verbi gra. Faber q facit arcam/ ꝓmo
habet in mente sua: deinde fabricando
extra ponit. Arca autẽ facta putrescit:
sed tñ ex illa q̃ est in mente sua põt aliã
fabricare. Arca eĩ in ope non est vita:
sed in mẽte: qz. s. viuit in mẽte artificis
vbi ẽ artificiatũ añq̃ fiat. Et sic cũ di-
cit (vita erat in ipo) ly in: fm ꝓmã ex-
positionẽ dicit habitudinẽ cause efficiẽ
tis. fm aũt aliã đ habitudinez eẽndi in
aliq̃. sed fm tertiã đ habitudinẽ ad exẽ
plar eternũ in q̃ oia ꝓexistebãt vita in-
tellectuali: z inde, pdibant vt subsiste-
rent in ꝓꝑijs naturis. Tertia pũctua
tio est Origenis. Pro qua scito: q cuz
de deo vel filio dei aliq̃d dicat ꝛtiplicit
s. fm se tm̃/ siue absolute: vt đs. z cõpa
ratiue ad nos tm̃: vt redẽptoꝛ. z vtroq̃
mõ: vt sapiẽs viuẽs. In scdis ac tertijs
põt addi ly factus: etsi non in ꝓmis: vt
dicat factus nobis sapiẽtia z redẽptoꝛ:
non autẽ deus. Igitur Orige. sic legit
Qđ factũ est in ipo: pũctus: vita erat:
volens ꝓ hoc ꝓcari factuz esse vt ꝓbum
qđ in seipo erat vita: sit nouiter factuz
vita nob/ inq̃tũ nos viuificauit. Joq̃
stari subdit (z vita erat lux hoim) Sz
licz snia sit vera: tñ expositio est extoꝛta

Quarta est Hilarij. ij. de trinita. vir
tualiter. Pro q̃ sciendũ est: q sic⁹ esset
pater habẽs filiũ paulatim ꝓgingentez
ad ꝓfectã ꝑtutẽ pẽs vt in humanis: pa
ter multa faceret ꝓ ipm: q̃ tñ nõ faceret
sine eo. Quia ḡ alic⁹ suspicari posset:
q q̃dam alia ab illis oĩb⁹ q̃ per filiũ fcã
sunt/ fuerint facta nõ per filiũ: nec sine
filio. ideo post q̃ dixerat euãgelista. oia
ꝓ ipm facta sunt: z sine ipo factũ est ni-
hil: fm Hila. ad excludendũ illũ sensũ/
subiũgit: qđ factũ est: pũctus. in ipo, i.
ꝓ ipm. s. factũ est: z nõ solũ nõ sine ipo.
Et ratio huj⁹ subiungit cũ dicit: Vita
erat. Viez eĩ viuens posset esse imꝑfe-
ctũ: tñ in ipa vita absolute nõ põt ꝓce-
dere imꝑfectũ vt aliq̃d fiat nõ sine ipo
z nõ per ipm filiũ q est vita. Quinta
pũctatio est in q̃ ly in: đr habitudinẽ ad
materiã siue subiectũ. z tũc punctat sic
(qđ factũ est in ipo) id est circa ipm. vt
incarnatio: passio: resurrectio: fm Hil⁹.
z Amb (vita erat) .i. cã vite nob. Vñ
infra. ix. Ego sũ resurrectio z vita. Vñ
ait Amb. Jpius diuinitas vita est: ipi
us passio: mozs: vuln⁹: sanguis: sepultu
ra: z resurrectio: vita est vniuersoꝛ. hec
ille. Sexta punctatio est oĩno diuersa
fm Chrỹ. Jpe eĩ vult q id qđ đr q fa
ctũ est rotũ includat sub ꝓma clausula:
vt dicat sic (sine ipo factuz est nihil qđ
factũ est) Et hoc dicit fm eũ ad exclu-
dendũ illoꝝ erroꝛẽ: q dicebãt spm̃sctm̃
esse factũ a ꝑbo: z cõsequent⁹ esse crea-
turã. Quia ḡ euangelista dixerat: sine
ipo factũ est nihil: ne crederet alic⁹/ q
ꝓdicta locutio se extẽderet ad ꝓsonam
spũssancti/ euãgelista dꝛminat intelle
ctũ, ppriũ: cũ addit ad ꝓdictã clausulaz
(qđ factũ est) acsi dicat. Sine ipo fcm̃
est nihil: nihil dico qđ factum sit: z non
includit ꝓsona spũssci que nõ est facta:

sed originata a patre ⁊ filio p̄ processum amoris. Qō ꝟo postea sequit (in ipo vita erat) introducit fm eum ꝓpter duo. Vnū est vt post ꝓductionē oim rerum ostendat indeficientia causalitatis/ nō solū ad res ꝓductas: sed etiam ꝓducendas. quasi diceret. (In ipo vita erat) q̄ non totū ꝓducere potuit: sed etiam qua indeficientē influxū ⁊ causalitatē absq̄ minoratiōis dispendio habet ad res cōtinue ꝓducendas. vtpote sicut fons viuus qui nō minorat ex cōtinuo defluxu Aqua ꝟo non viua ⁊ collecta cum fluit minorat et deficit. Ps̄. Apud te est fons vite. Scōm vt ostendat gubernatio rerū etiā esse per ꝟbū. Quia em̄ in ipo vita erat/ ostendit q̄ non ꝓduxit res per necessitatē nature: sed per volūtatem ⁊ intellectū: ⁊ q̄ res ꝓductas gubernabat. Et quia Chrysostomus est tante auctoritatis in suis expositionib⁹ apud Grecos: q̄ vbi aliq̄d exposuit in sacra scriptura nullam aliam expositionem admittūt. Ideo in oīb⁹ libris grecis sic inuenit punctuatū sicut punctuat Chrysostom⁹. scilicet hoc modo. Sine ipo factū est nihil qō factum est. Aliqui autē istū modū legendi rēphendendū putant. quia ly: quod factum est fm eum esset superfluū: cum ly nihil/ seu nullū ens quod ei equipoller habeat ly ens distributū solū p̄o factis. Sed posset dici q̄ superfluit apud bene cōcipientes: ⁊ tamē necessario apponit ꝓpter alios. vt ipe dicit. Credo autē cuz sub vna littera scripture sint mlti sensus literales: vt supra dictū est: ⁊ tamē vnus aliquādo sit alio planior ⁊ principalior in scribentis intentione: q̄ principalit sensus euāgeliste sit punctuādo eo modo quo punctuāt latini: ⁊ multi alij greci sez sic. Et sine ipo factū est nihil: pūctus: Quod factū est ⁊c. Et ratio ē: qz euāgelista in p̄ma parte euangelij vsq̄ sez ad illum locū: Fuit homo. sic cōcatenat sentētias oīes. Primo de essentia ꝟbi. ⁊ Scōo de eius potētia: ibi. Oia per ipm facta sunt: vt finis p̄me sit p̄incipium secūde. Quam cōcatenationez pūctuatio Chrysosto. soluit. Nec est instantia de illa sentētia: hoc erat in p̄ncipio apud deū. qz ly hoc: sumit p̄o ꝟbo qō fuerat finis p̄cis (Et vita erat lux hoim) Hic ostēdit euāgelista q̄ ꝟbuz diuinū est p̄nciplū illuminatiuū per qō p̄oducunt rationalia: ⁊ ponit tres clausulas: in quaz p̄ima describit quandā vniuersalē lucem dicens. (Et vita) id est verbū/ vel filius in quo viuūt oīa (Erat lux hominū) Non autē dixit: angelox: licz sit lux eoz. Primo fm Chrysosto. quia intēdit tradere noticiam de ꝟbo/ fm q̄ ad salutē hoim ordinat. Secūdo fm Origen. quia nomie hoim intellexit oēm intellectualē creaturā: ⁊ hō a fortiori. qz angeli magis illa luce p̄ticipant. Erat inq̄ lux sez manifestās se ipam mūdo triplicit. Primo per scripturā. Vñ Orige. Eloquia disce diuina: ⁊ eoz omino cōcipies intellectū: id est cognosces ꝟbum. Hec ille. Scōo per creaturā. Sensu inq̄t corporeo formas ac pulcritudines p̄spice sensibiliū. ⁊ in his oīb⁹ nihil tibi veritas declarabit p̄ter ipm q̄ fecit oia. In pulcritudine em̄ ⁊ decore artificiati/ relucz pulcritudo ⁊ decor artifiez. hec ille. Tertio p assumptā humanitatē. Vnde dic̄ idem Origen. Lux est dñs ihesus chr̄us qui in humana natura oīm rationa⁹l nature seipm manifestauit: sueq̄ diuinitatis qua patri equalis est abdita mysteria. Hec ille. In scōa clausula ponit eiusdē lucis irradiationē dicens (⁊ lux in tenebris lucet) Hoc aūt exponit p̄mo fm naturalē theoriā sic. Sicut em̄ aer per se nō lucet/ sed tenebrosa substātia est: capax tn̄ radij solaris. ita natura nr̄a p se cōsiderata est q̄dam tenebrosa substātia: sed tamē capax lucis diuine sapientie. Insuper aer dum solis radios p̄cipit nō dicit p se lucere: sed lux solis que in eo apper. Similit nostra rationalis natura dū diuinū lumē possidet ⁊ nō p se res itelligibiles/ vt deū ⁊ ea q̄ sunt fidei recognoscit: nō dicit lucere p se: sed lux diuina in eā supuenies ⁊ apparēs. Lux ergo in tenebris lucet: dum ꝟbū qō est lux ⁊ vita hominū in nostra natura/ que tenebrosa est lucere nō de-

sinit eam ꝓtinendo ⁊ ꝓseruãdo ꝑ naturam ⁊ reformãdo ꝑ gratiã. Notanduꝫ est autẽ ꝙ verbũ est lux hoim. Primũ ꝑ modũ obiecti: qz a solis hoib⁹. i. intellectualib⁹ creaturꝫ ẽ ꝓspicabile. Scõo ꝑ modũ cause efficiẽtꝫ: qz est causa nostri luminis. Tertio formaliter: nõ in se/sꝫ in sua participatiõe ⁊ similitudie: qz ipm lumẽ quo formaliter videm⁹ est quedã participatio ⁊ similitudo luminis diuini. ſm illud Ps̃. Signatũ ẽ sup nos lumẽ vultus tui domine. Sꝫ quonã ipa lux increata oĩ creature incõprehẽsibilis est: subdit tertia clausula in qua declarat lucis subtractio: cũ dicit (et tenebre eam nõ cõprehenderũt) quod exponit. Primo ſm Origẽ. qa nulla creatura ꝑt cõprehendere istã lucem. i. intelligere: quid vel qualis sit de⁹. Illud em̃ intellectu cõprehendit: qd ꝑfecte ⁊ totaliter intelligit. Scõo exponit ꝑ allegoriã sic Tenebre est hũanũ gen⁹: originali pecato infectũ. Quasi g̃ si aliqs q̃rat. q̃re nõ oĩes illũinauit cũ ꝙbum dei sit lux: Rñdet tacite dicẽs. Lux q̃ntũ est de se lucet in tenebris. i. in hũano genere cui ostendit sue ꝓuidis cognitionẽ ꝑ scꝓturam: ꝑ creaturã et ꝑ ꝓsentiã suam qua mundo visibiliter corporalis apparuit in carne assumpta: sed tenebre. i. omnes vniuersaliter peccato obscurati vel specialiter iudei: eã. s. lucẽ se offerentẽ non cõprehenderũt. i. cognitionẽ ei⁹ nõ acceperunt: qz oculos aperire noluerũt: se ꝓparando. Chrys. Sic̃ solari radio non est frui nõ aperientẽ oculos: ita nec claritate hac participare nisi expandẽtẽ vehementer aie oculũ. Hec ille. (Fuit homo missus a deo) Tractatur⁹ euangelista de humanatiõe verbi. Prio ꝓtractat ò ei⁹ ꝓcursore ꝙ missus est tãq̃ lucifer añ solem: vt homines disponeret ad lucis inaccessibilis verbi susceptionẽ et ꝓceptionẽ. De Joãne aũt loquẽs euangelista tria declarat. s. eius dignitatẽ: ⁊ ei⁹ vtilitatẽ. ibi (hic venit) ⁊ eius a ꝙbo distantiã. ibi (nõ erat ille lux) Quantũ ad Primũ dic̃ (fuit homo). s. natura humilis. sed officio sublimis: qz (missus a ò) q̃si eius nunci⁹: honorabilis vocabulo: vtpote (cui nomen erat Joãnes) deo ſtz disponẽte ⁊ ordinante. Dicit em̃ Joannes: idem qõ in q̃ est gra. Estaũt sciẽdũ ꝙ ꝓtiores grãmatici iterdũ ad ostẽtationẽ sui ingenij ꝓtermisso cõi vsu ex cogitãt noua: nõ tñ meliora veteribus: ſꝫ ꝙ iudicio carẽt existimãt ꝙ nõ bñ dicãt nisi ꝑ nouitatẽ. Dicũt igit moderni: cui nomẽ erat Joãni: q̃ mõ loq̃ndi Hiero. q̃ꝫ vtit in vita bti Pauli ꝓmi eremite: sed codices sacri grauitatꝫ causa vtunt ntõ casu. Dicit g̃ hõ ad tollendã hereticoꝝ ꝓfidiã q̃ dixerũt illũ fuisse angelũ eo ꝙ dñs ò ipo introduc̃ illõ Malach. ij. Ecce mitto angelũ meũ. Sꝫ hõ fuit: vt dicit q̃ntũ ad nature ꝓditionẽ: angelus aũt ibi dic⁹ est aut ꝓpt officij dignitatẽ: qz angel⁹ idem est qõ nunci⁹ ⁊ ille nũciauit chm̃: aut ꝓpt vite puritatẽ: qa ꝫ hõ fuit: tñ habuit angelicã puritatẽ. Item dicit hõ: ad ostendẽdũ ꝓuenientia officij ei⁹. Debebat em̃ de luce increata restificari hominib⁹. et ideo debuit hõ esse cõnaturalꝫ alijs: vt sic eũ possent intelligere. Tertio hõ dicit ad subleuãdã hominũ fiduciã. Si em̃ hoiem fragilẽ ⁊ infirmũ de⁹ tantũ sublimauit: vt cum suũ faceret ꝓcursorẽ: null⁹ hõ de se ipso desperare debet. Sꝫ ne qs dubitaret huic homini credere: qz ois hõ mendax: tõ dicit (missus a deo) vt ex hoc ſm Chrys. credas quecũq̃ dicit esse verba mittentꝫ. Vñ angel⁹ dr̃ cui⁹ ꝓprium est nihil ꝓpriũ dicere. Cũ ãt ſm ſctm Thotriphr aliqs mittat a deo. s. ꝑ inspiratiõnẽ Esa. xlviij. Misit me dñs ⁊ spũs ꝑ interiorẽ ispirationẽ: ⁊ ꝑ aptam visionem Esa. vj. Audiui vocẽ dñi dicentꝫ: quẽ mittã ⁊c. Et ꝑ plati missionẽ q̃ gerit ꝑsonã dei: ſm illõ. ij. Cor. ij. Si cui donauit ꝓpt vos i ꝑsona chri. Joannes põt dici missus duob⁹ ꝓmis modis. Lauendus est aũt Origenis error. Dic̃ enim oẽs aias sil' ab initio fuisse creatas: sed postmodũ ſm diuersa merita diuersis corpib⁹ alligatas. Sic g̃ posset qs intelligere Joannẽ missuꝫ a deo in hũc mundũ q̃si ꝓus extitisset in alio: sic̃ ⁊ filius dicit missus i carne. Hic em̃ sensus est hereticus: quia humana aia creando in-

fundit corpi ⁊ ifundēdo creat. Nam de Jacob ⁊ Esau dī Ro.ix. Cū nōdū nati essent/aut aliq̄d egissent boni aut mali. Jn his em̄ ꝓbis apli habet q̄ aie illorū paruulor añ natiuitatē suā nlla habuerūt merita. Dī g̃ missus:q; postq̄ fuit hō nat⁹ de⁹ ex spūali reuelatiōe misit illū ad p̄dicādū ⁊ baptizādū. Vl' p̄t dici missus:nō q; p̄fuit alio mundo: sed q; p̄fuit ab eterno i diuina p̄uidētia Fuit g̃ magne hūilitatis:q; hō magne auctoritatis:q; missus a deo.magne sanctitatis/q; nomen ei erat Joānes.i.in q̄ est gratia:sic em̄ interp̄tat. Cōpetebat aūt ei h̄ nomē. Primo:q; maxie i eo diuina gr̄a abūdauit.Lu.j. Spūsctō replebit adhuc ex utero matris sue. Jtez scōo:q; ab ipō icepit temp⁹ gr̄e.Dat. xv. A diebꝫ Joānis baptiste regnū celoꝝ vim patit. Vel tertio ad ostendēdū q̄ a deo nō fuit p̄ sua merita missus: sed p̄ diuinā gr̄am ⁊ miscōiaz.j.Cor. xv. Gr̄a dei sum id qō sum. Deinde euāgelista declarat utilitatē missiōis Joānis. Dicit g̃(hic venit)volūtarie obediendo mitteri eū a deserto(in testi.ut testi.ꝓhiberet de lūine).s.ꝓbo:q̄ntum ad ei⁹ miraculosaz ꝓceptionē ⁊ natiuitatē Et nota q̄ verbū supra lucē dixit:h aūt appellat lumen:q; lux dicit in suo fonte ꝓsistens:puta in sole:sed lumen ut in alieno corpore est:puta in aere. Et sic verbum in se lux est:sed in humana natura lumen.⁊ sic de eo nunc tractat (ut omnes crederent p illum) Ecce finis et fruct⁹ hui⁹ testis ⁊ testimonij ei⁹: vt.s. omnes hoies susciperēt irradiationē veri luminis. Duplex ē aūt ei⁹ irradiatio vel participatio.s.p fidem ⁊ p apertam visionē. Et p̄ma est via ad secūdā:q; nisi crediderit/ nō intelliget/.Esa.vij.fm aliā litterā:ideo dic̄ ut omes crederent p illum. Nō em̄ statim apte eum coḡscerent. Crederēt inquā p illum/sed nō in illū:q; fides innitit p̄me veritati q̄ insallibilis est. Sed h̄ oritur q̄stio Danichei: qui negat oia testimonia ꝓpheta rū de christo. Dicit em̄ q̄ frustra Joannes ⁊ alij ei testimoniū perhibent:q; est lumen purissimū:lumē aūt se ⁊ alia manifestat:ideo nō indiget manifestari ab aliquo.vñ videt supflue dictū/ut testimoniū phiberet de lumine. Sz a sanctꝫ mltiplex assignat rō/ q̄re chr̄s voluit a ꝓphetis habere testimonia. Una est fm Chr̄y.⁊ Dionys. Quia qō in se clarū est ⁊ certū:alicui pōt esse dubiū ⁊ obscurū:⁊ p̄ñt indiget manifestari/nō p̄t se/ sed p̄t infirmitatē alteri⁹. Sic g̃ chr̄s nō p̄pter se egebat Joannis testimonio vel alteri⁹.vñ Joā.v. dicit. Ego testimoniū ab hoie nō accipio. Sz hmōi testimonia fuerūt necessaria p̄t hūanā infirmitatē cui ip̄m lumē ip̄roportionatū erat. Jdeoq̄ qdā hoies p̄e alijs sūt de rebus diuinis illūinati:ut alijs ab eis humano mō cognitionē acciperēt diuinor̄.Et ideo dicit:ut omes crederent p illū. Vnde.aūt assignat tres alias rōnes. Et p̄ma ē:Quia lz ipe p̄t se hmōi nō indigeat:tñ hoc voluit fieri ut q̄sdā homies exaltaret. Sicut em̄ deus pōt omnia p seipsum imediate ꝓducere sine adminiculo alicui⁹ creature:⁊ tñ cōmunicauit causis creatꝫ ut possint ⁊ ipe causare ⁊ facere:ut nobilitenť creature quasi coagentes creatori. Sic etiā maiorē sui cognitionē dedit q̄busdā hoib⁹: ⁊ p illos alios ad se adduxit ⁊ se eis manifestauit:quāuis totum p seipm potuisset explere. Scōa est:q; miracula p q̄ christus manifestauit seipsum mundo: temporaliter facta trāsierūt ⁊ pauci illa viderūt. Testimonia aūt scripturar̄ stabilia sunt ⁊ ad posteros puenerūt:et hac de causa miracula fūt adiūcta. Tertia est:quia homies ad fidem ꝓuertēdi diuersimode dispositi erant. Quidam em̄ p miracula/quidā p rationes ⁊ argumēta magis mouenť.j.Cor.j. Judei signa petunt:⁊ greci sapientiā querunt. Jdeo christ⁹ utroq̄ modo voluit manifestari:ut omnib⁹ ꝓuideret congruentē medicinā. Sed hic obijcit contra h̄ q̄ dicit(ut omnes crederēt p illū) quia cū nō omes crediderint:videt q̄ btus Joānes ⁊ deus sint suo fine frustrati. Sed ad hoc dicit q̄ duplex est finis.s.in se et in altero.sicut finis medici in se est mederi.in altero ꝓo est sanari. Frustrari

g fine in se dicit impfectionē: nō aūt fine in alio. Nam sic dicit Phs: nō semp sanat medic⁹/nec rhetor semp psuadet sed si nihil omiserit de pringentib⁹: eum pfecte operatū dicim⁹. Testimoniū g z doctrina Joannis ordinabat ad h vt omnes homies in ch̄m crederēt: sz q ñ oīes crediderint: fuit ex stulticia z peruersitate eor: z sic habuit finem i se cū/uis nō in altero. Vel dicendum q finis Joannis fuit facere quod in se erat: vt omnes crederēt. z similiter est frustrat⁹ scō/nō pmo z principali. Finis autem dei ab eo volitus in missiōe Joānis antecedenter fuit vt omnes crederent: nō autē psequēter. Que aūt vult antecedēter: nō semp implent. Dicit autē qs vel le antecedēter illud quod vult q̄ntū i se est z fm suam naturā consideratū: vt iudex vult vitam omniū ciuium. Consequēter aūt vult quis illud quod vult oibus cōsideratz: vt iudex latronem mori pside rata ei⁹ malicia. Deinde ponit distinctionē inter verbū z Joannē dicens (nō erat ille lux). i. Joānes nō erat verbū in quē credere deberēt: sz supple missus erat (vt testimoniū phiberet de lumine). i. vbo icarnato. Sed ptra. Videt em̄ q Joānes esset lux: qr dr Mat. v. Vos estis lux mūdi. Rndeo. videm⁹ in corporalib⁹/q quedā lucent et lucem habent a se: vt sol. quedam vo lucent et lucem habent ab alio: vt luna. Sic etiā in spūalib⁹ vna lux est fontalis z prima lucens quidē sed nō illūinata: que ē de⁹ Alia est secūdaria z participata: que ē in sanctis. Sancti ergo dicunt lux inq̄n tum habent lucē quandā spūalem: gratiā. s. z sapientiā: p quā etiam alios illuminant. Magis ppie tñ dicunt lumi/naria. i. vasa lucis prentiua. Vñ z Joānes dicit lucerna Joā. v. Erat g lux p participationē: z nō erat lux p essentiā. Nige. Lucerna ardens erat: sed nō p/prio igne succensus: ardebat lucens: sed non ppria luce lucebat: stella matutina erat: sed nō a seipo ppriū lumē accepat: sed gra ipsius quē pcedebat in eo arde/bat z fulgebat. Hec ille. (Erat lux ve/ra) Hic agit euāgelista de icarnatione verbi: de quo dicit. (erat lux vera) Est autē sciēdū q verum aliquādo diuidit contra falsum/aliquādo contra figura/le/aliquādo contra participatū vel participās. In mūdo g fuit multiplex lux. Prima fuit falsa. s. sciētia mūdana: quā habuerūt phi. de qb⁹ dicit ad Rom. j. Euanuerūt in cogitationib⁹ suis. Alia fuit vera quidē sed figuralis: vt sciētia legis z pphetar. Tertia fuit nō falsa nec figuralis/sed tñ participata/vt sciē/tia apostolor. Verbum igit est lux ve/ra/nō falsa/nec figuralis/nec participata/sed p essentiā suam. Item lux ve/ra. i. purissima z clarissima: que omnia respicit z nullis inficit sordib⁹. Vñ Augusti. ij. li. de liberoarbitrio. Veritatis z sapiētie pulcritudo/nec peragit tpe/nec migrat locis/nec nocte intercipit/nec vmbra includit/nec corporeis sensibus subiacet. Cernentes se murat i me lius: a nullo in deteri⁹ cōmutat. Hec ille. Vel vera. i. icōmutabilis: qr (vt dicit Augustin⁹) veritas est incōmutabilis. Id em̄ solum vere est quod icōmutabile est. Est autē norandū/q lux corpora lis est pncipiū gnatiōis in istis iferior/ibus: quia radius solaris fm Diony. ad generationē corpor̄um visibiliū cōfert: z ad vitam ipa mouet/nutrit/z auget. Secundo est principiū manifestatiōis omniū visibiliū. Vñ ad Eph. v. Oīne quod manifestat lumen est. Vñ z omis color in lumine. i. per lumen videtur: fz Phm. Tertio est principium pulcritudinis omniū corpor̄. Pulcritudo enim consistit in debita pportione partium: z claritate decenter suppfusa. i. fm cōuenientē colorem. Sic etiā lux spūalis. i. diuinum verbum vel diuina sapientia: est pncipium z causa quare aliq̄d pduclt: Ps. Omnia in sapientia fecisti. Et quare aliq̄d scitur z manifestat: fm illō Eccī. j. Fons sapientie verbū dei in excelsis. Et quare aliquid decorat. Unde Dionysi⁹ dicit q de⁹ dicit pulcritudo sicut ois consonantie z claritatis causa (Que illūinat omnē hominē venientē in hunc mundū.) Omne em̄ quod est per participatōez derivat ab eo quod est p

essentiã. sicut omne quod est ignitũ est ignitũ: ab aliquo qđ est p essentiã ignis Quia ḡ verbũ est p essentiã lux: oportz q̃ omne lucens lucear p eius pticipatiõnẽ: z ideo verbũ illuminat oẽm hominẽ

Est autẽ notandũ q̃ Origenes hic vi stinguit triplicem mũdũ. s. supiorem: q̃ est substantiaꝝ imaterialiũ. iferiorem: qui est corporeoꝝ. z mediũ: qui est hoiz ex corpore z spiritu cõpositoꝝ. Potest autẽ addi quartus: qui est peccatorum rebus mundi fruentiũ. de quo quarto dicit. j. Joan. ij. Omne quod in mũdo est: cõcupiscentia carnis est: aut concupiscentia oculoꝝ: aut superbia vite. Itẽ Joan. xvj. Plorabitis et flebitis vos: mũdus autẽ gaudebit. In primũ venit homo p ꝓtemplationẽ vel spiritualẽ generationẽ. In secundũ p generationem carnalem. In tertiũ viuendo fm rõnẽ. In quartũ inherẽdo creature p inordinatum amorẽ. Si ergo quod hic dicit intelligat de aduentu hominis in ꝑmũ mundũ: sic põt dupliciter exponi. Prio sz de homie veniẽte i superiorẽ mũdũ per baptismi regenerationẽ: et talis illuminat nisi ponat obicẽ seu fictus accedat: quia recipit lumẽ gratie. sic exponit Ruge. Scõo vt venit in illũ p contemplationẽ: sic p homines intelligunt mentes. Mens em̃ hominis cũ sit principale in eo/dicit totus homo sicut rex totũ regnũ: z vnũquodq̃ dicit esse illõ quod est principale in eo: fm Phm. ix. Ethicoꝝ. Tũc autẽ precipue mens a dõ illuminat: cum ascendit i ꝓtemplatiõez diuinoꝝ. ij. ad Coꝝ. iij. Nos autẽ reuelata facie zc. Si autẽ intelligat de aduentu in secundũ mũdũ/sic potest exponi tripliciter. Uno modo vt intelligat de illuminatiõe naturali. Omis em̃ hõ qui nascit in ꝟ mundo ab eterna luce recipit lumen intellectus vel rõnis. Alio modo vt intelligat đ gratuita. Omnib9 em̃ hominib9 quãtũ in se est/lumen infundit: cuius nõ omnes illud recipiant. Dionys. ij. eccl'iastice hierar. Semp intellectualib9 vultib9: diuinũ expansũ est lumẽ: nostrũ q̃ est recipere vl nõ recipe de lumine sibi p̃sente. z isto modo exponit Chrys. Tertio itez exponit đ lumine gre: vt sit accommoda distributio: z sit sensus/q̃ pdicta lux illũinat lumine gratie omes q̃ illũinant. Licet ḡ nõ illuminent oẽs: tamẽ null9 illuminat nisi p hoc lumẽ. hec aũt est expositio Augustini. Et ponit exemplũ đ mgro qui docet omnes pueros ciuitatis: nõ qz omes pueri doceant: sed quia null9 nisi p ipz docet. Si autẽ intelligat đ aduentu hominis in tertiũ mundũ: sic exponit Ambrosi9 de viuentib9 modo humano rõnabiliter sic dicens. Illuminat illum q̃ ad imaginẽ et simlitudinẽ dei viuit: q̃ se hominẽ esse cognoscit vt refugiat eũ rum libidinẽ: ferarꝝ rabiem: lepusculoꝝ formidinẽ: vulpiũ fraudem: rapinã luporꝝ. Hec ille. Potest etiã exponi đ aduentu in quartũ mũdũ. s. i peccatũ. Tales em̃ ceci sunt/indigentes lumine nõ vt intrẽt talẽ mũdũ: sz vt inde exeant et intrẽt ad ꝑmũ mũdũ vl ad scđm vl ẽtiũ. Ad hos aũt illũinandos spũalr chr̃s venit Mat. ix. Nõ veni vocare iustos: sed pctõres ad penitẽtiã. Sz si q̃ nõ illuminant ie excusabiles sũt: quia ista lux vera est: z illuminat q̃ntũ est de se oẽm hoiez venientẽ in hunc mundũ. Vñ ad maiorẽ expressionẽ inexcusabilitatẽ coꝝ q̃ nõ illuminant/subiungit (in mundo erat) quasi diceret. Hoc visibile presens eis aderat. Posset em̃ alicꝰ dicere. Si lux illuminas est: quomõ illũinat: cum non oẽs illuminent lumie suo: Et Rñdet qz debuerãt cognoscere (Nã in mũdo) .i. in vniuersitate condita (erat) etiã an incarnatiõez. s. p̃sentia sue diuinitatẽ z potentiã: regẽdo z gubernãdo mũdũ nõ vt pars mũdi: sed vt factor ei9. Vũ erat in mũdo vt i speculo suo: vt i domo sua: vt in opere suo (Et mũd9 p ipm factus est) Hoc dicit/quia ista est causa q̃ in mũdo esset: quia mũd9 p ipsum fact9 est. Semp em̃ causa debet esse ꝓiuncta effectui: si est causa in fieri z in esse. Vl hoc dicit ne aliquis ex hoc q̃ dixerat lucem esse in mũdo crederet q̃ ab eterno in mũdo fuisset. Si ei mũd9 fact9 ẽ post/

cp̃.s.nō fuit/habz initiū: nec erat lux in mūdo ab eterno:sz postq̃ factꝰ est mōus.

Et notandū est q̃ cū dicit p̃ ipm / in q̃ possunt notari rōne huiꝰ ꝓpositiōis per.s. Identitas opationis in p̃e ⁊ filio. Distinctio psonalis vtriusq̃. Auctoritas in patre respectu filij. Causa efficiēs in filio respectu facture. ⁊ Causa exēplaris. Quāuis autē sic cogĩscere potuerint/ tñ nolucĕrt. Vñ subdit (Et mūdus) mūdi amatores ſm Grego. et Augu. ⁊ Chry. vel ſm Orige. mūdus .i. hoies mūdū inhabitātes (eū).s. esse creatorē ⁊ redēptorē mūdi (nō cognouit) cognitiōe speculatiua. q̃ nec p̃ scripte legis symbola: nec p̃ visibilis creature paradigmata. vt ór Orige. nec cognitiōe p̃ctica: siue per affectū. q̃ cū deū cognouissent/nō sic deū glorificauerūt. Ro.j.

Et nota q̃ licz p̃bi cognouerint deū naturalr: tñ mysteriū trinitatꝫ ignorauerūt: ⁊ cōsequent̃ ꝑbi psonam similit. Quia ergo in mūdo existens per diuinitatē nō est agnitus: ideo (in ꝓpria venit) p̃ assumptōez humanitatꝫ: in ꝓpria inq̃ ꝓmo .i. in mūdū q̃ ab eo factus est: ſm Orige. Vel scdo in ꝓpria. i. inter iudeos ſm Chryſ. qui fuerūt dei ꝑ̄ls peculiares. ⁊ dñr eius ꝓpriꝫ rōne electiōis in Abraā: rōne redēptionis ab egypto: rōne datiōis legis: rōne cultus specialis: rōne missionis filij/ q̃ nō est missus nisi ad oues q̃ pierāt domꝰ isrl. Matt. xv. Vel tertio in ꝓpria venit. i. in naturam humanā quā condidit ⁊ assumpsit (⁊ sui). i. q̃cunq̃ homies q̃ sunt sui creatione (eū nō receperūt) scz in carnis infirmitate miraclis coruscantē: nō receperūt inq̃ per fidē. Vel sui. i. iudei vel eius cōgti eū nō receperūt. sic Dessiā ⁊ creatorē suū: imo offenderūt / eiecĕrt ⁊ occiderūt: ſm Chry. Vel non receperunt p̃ amorē: quia grē obicē posuerūt. Quia tñ nō oēs eū repulerūt: sed q̃daz receperunt per fidem ⁊ amorē: subdit. (Quotq̃t aūt) .i. oēs cuiuscūq̃ sexus/ vel cōditiōis/vel eratis/vel status/vel gentis: q̃ receperūt eum) scz intellectu p̃ fidez: ⁊ in affectu p̃ amorē (dedit eis potestatem filios dei fieri) Ad cuius euidentiā sciendū est/ q̃ filij dei dicunt̃ aliq̃ per assimilatiōnē ad deum. Est autē triplex assimilatō spiritualis homis ad deū. Una q̃dem est in p̃senti vita p̃ infusionē gratie: qua adoptamur in dei filios. ad Rom. viij. Nō accepistis spiritū seruitutis iterū in timore ⁊c. Alia est per opez p̃fectionē. Matth. v. Diligite inimicos vestros; benefacite his qui oderūt vos: vt sitis filij patris vri. Alia est p̃ adoptionē gl̃ie que p̃ficit in beatis / ⁊ q̃tum ad aiam. quia vt ór. j. Joan. iij. Cum apparuerit / similes ei erimus: quia videbimꝰ eum sicuti est. Et q̃tum ad corpus: qz reformabit corpus humilitatꝫ nostre: ad Phil. iij. Si ergo loquamur de potestate qua q̃s potest fieri dei filius per gl̃iam ⁊ p̃fectas opationes: ista ꝑba non habēt difficultatem: quia ista potestas est gratia qua habita potest facere homo opa meritoria: ⁊ consequenter adipisci gl̃iam. Si vero loquamur de filiatione per gr̃am insurgit dubitatio: quia gr̃a non est in nostra ptāte. vt vidēt loquēdo de potestate nature. loquēdo autē de potestate gr̃e / tunc hoc ipm quod est habere talem ptātem: scz gr̃am est esse filios dei. Ideo dicendū est q̃ iustificatio p̃ gr̃am que fit in adultis: requirit motū liberi arbitrij ⁊ ꝓsensus. Et q̃a in ptāte homis est vt ꝓsentiat: ideo dedit eis ptātem filios dei fieri. Dedit igit̃ ptātem suscipiendi gr̃am dupl̃r. Uno mō gr̃am p̃parando ⁊ hoibus ꝓponendo: sic qui facit libz̄ū/ ⁊ ꝓponit homī ad legendū: dicit̃ dare potestatē legendi. Gr̃a aūt est facta p̃ chr̃m ⁊ nobis ꝓposita: non q̃si seorsum ab ania chr̃s gr̃am creauerit/ cū sit accidēs q̃ d in substātia creat̃/ vel potiꝰ cōcreat̃: sed quia instituit sacramēta q̃bus gr̃a in nobis fit. Vñ gr̃am fec̃ duplicit. Primo q̃si remouendo phibens: id est placādo deū. sicut medicina facit sanū que remouet malos humores. Et secundo fecit eam in sua causa. id est in sacramentis. Alio modo mouendo liberum arbitrium ad susceptionez gratie. Juxta illud Thren. vlt. Conuerte nos domine ad te ⁊ cōuertemur: quasi

dicat ipa oblata bõa recipe nõ valem⁹ nisi ea recipe largiar⁊. Ista ptãs nõ est ipa gra gratũ facies: sed est inuitatio t motio: seu vt ita dicã adiuuatio ad gratiã ꝓsequndã. Ista aũt duo ds oib⁹ qtũ in se fuit exhibuit: sed q̃dam nõ cõsenserunt motiõi diuine. Vñ dr Chrys. Nõ dic euãgelista: fecit eos filios. q⁊ opus est studio nr̃o. hec ille. (Dedit g̃ eis potestatẽ filios dei fieri) p gram adoptionis: qđ est magne dignitat⁊. j. Joã. iij. Videre qlem charitatẽ t c. Jtẽ magne vtilitat⁊. q⁊ si filij t heredes Rom. viij. (his q̃ credũt in noĩe ei⁹). i. in re t ꝓtute nois eius qđ est emanuel: fm glo. sez his q̃ credũt chm̃ esse verũ deũ t verũ hoiem. His inqꝫ data est hec potestas. Et iz sint m'ri alij articli q̃s opz credere: iste tñ spealiter fac filios dei. Cõgruum em̃ est/ vt q̃ credũt filiũ dei esse filium hois. ipi ꝓpter dignitatẽ sue nature quã in illo adorant/ fiant filij dei p adoptionẽ (Qui nõ ex sanguinib⁹) supplenati sũt filij p adoptõz. Grãmatice aũt loquẽdo sanguis nõ habz pl'e: pl'r tñ dr ex sanguinib⁹: q⁊ in greco hz plurale. vl' vt oñdat q̃ plura ꝯcurrũt materialit'. i. plura materialia ad generatõez carnalem. Cõcurrit em̃ semen maris t femine: licz vnũ horꝫ fm phm̃ sit materia ex qua fit ples. s. femẽ/ vel sanguis femie. aliud aũt licz sit q̃d materiale: tñ non est causa materialis: sed est causa efficiens ꝓxima. Vñ in hoc oñdit q̃ spũalis filiatio nõ cõuenit cũ carnali in causa materiali: t ꝓñer q̃ neqꝫ i causa motiua: cuz subtũgit (neqꝫ ex voluntate carnis) Augu. i. ex ꝯcupia m'lieris/ q̃ dz esse subiecta hoi sicut caro spũi. Et dr m'lier fm aliqs caro. q⁊ ꝓma. i. Eua formata est de carne. i. costa viri. Gẽ. ij. (neqꝫ ex voluntate viri) id est ex ꝯcupiscẽtia virili. Orige. Carnis noie femineũ: viri ꝓ noie masculinũ designat habituz. Hec ille. Appetitũ ꝓ oẽm vocat voluntatẽ. Et isto modo ꝯcupia carnalis ram viri qꝫ m'lieris dr voluntas. Scũs Tho. aũt vult q̃ p hec duo intelligant duo ꝓncipia seu motiua ad carnalẽ generatõem q̃ sũt voluntas: t appetitus sensitiu⁹: q̃ꝓmus dicit voluntas viri: t scõs voluntas carnis. Sz siue sic/ siue sic intelligat ex his non nascimur filij dei: sic neqꝫ ex sanguib⁹ (sed ex deo nati sũt) id est diuina ꝓtute t opatione. Vñ ly ex: nõ dr cãm materialẽ: sed effectiuã q̃ est diuina ꝓtus: filios dei efficiens p baptismi regnationẽ: p fidẽ t internã inspiraõez Vl' dr cãm explarẽ. i. ex deo nati sunt ꝓlimitationez. Sic em̃ dic. s. Tho. ly a: denotat sp cãm mouentẽ: t intellige qñ dr cãm t non ꝓncipiũ motus. Et ly de: causam materialẽ t effectiuã cõsubstantialem. quia dicim⁹ fabrũ facere culrel lum de ferro: t pẽm generare filiũ de sepo: quia sez aliq̃d sui cõcurrit aliquo modo ad generationẽ filij. Et ly ex: causam materialẽ t efficientẽ: nõ tñ cõsubstantialẽ: t intellige necessario: licz aliquãdo eam possit dicere: quia filius dei ꝓcessit ex patre. Jgitur viri iusti dicunt nati ex deo: quia nõ sunt de ei⁹ substantia: sed de filio naturali singulariter dicit q̃ de deo pẽ natus est. Hec ex illo. Ex his aũt ꝓbis arguunt heretici q̃ generatio hoim nõ sit a deo. Naz vt dicunt filij dei non nascunt ex sanguinib⁹ id est ex cõmixtiõe seminis masculis et femine: sed filij diaboli. Ex hoc autẽ arguunt cõsequent q̃ matrimoniũ sit peccatũ. Sed error iste ꝓcedit ex manifesta ignorãtia. Joanes em̃ fac distinctionem int carnalẽ t spũalem gnatiõem: vt ꝑferat spũalez carnali: quia spũalis est a deo imediate. carnalis ꝓ mediante cõmixtione maris et femine. Nõ aũt sequit q̃ si sint iste due gnationes alio et alio modo: q̃ ꝓpt hoc vna sit a deo/ alia a diabolo: sz vtraqꝫ est a deo: vna tñ immediate: alia ꝓ mediatib⁹ causis secũdis: id est masculo et femina/ q̃b⁹ deus ꝓtutem generatiuã cõrulit t cõseruat. (Et ꝓbum caro factuz est) Hic docet euangelista modũ quo ꝓbum venit ad nos ne alicui incredibile videret q̃ nos sum⁹ effecti filij dei. Origen. Si filius dei factus est homo: quid mirũ si homo credẽs in filiũ dei: filius dei futurus sit: hec ille. Verbũ ergo qđ erat in ꝑncipio apd deũ (caro factuz est) id est ve

rus hō p synecdochen. Vl̄ fm Chrys. sublūgit(z ꝓbū caro factū ē) Ad ostendendū q ꝓbū hz ptātez:vt det ptātē filios dei fieri. Sz cū ꝓbū dei sit icōmutabile:quō pōt i eo intelligi aliq factio vt dicat caro factū? Ad h̄ dī q sic exponi l̄ra(Verbū caro factū ē).i.factū ē vt ꝓbū esset caro seu ver? hō:nō q dei tas sit ꝙuersa i hūanitatē/vl̄ ecōuerso. sed q: deitas traxit hūanitatē ad ptici/ patōez sui ee.sic z aia trahit cibū dādō ei esse hūanū.inq̄ntū fac cibū esse carnē hūanā vl̄ os z hmōi. Vel ꝓbū caro factū ē.i.carnē assūpsit:sic hō fit alb̄ p assūptionē albedinis. Verbū igit caro factū ē:nō p sui mutatiōez:sz p carnis assūptiōez:ita q factio nō ponit mutationē i ꝓbo:sz i assūpta natura. Dī em verbū caro factū p vnionē ad carnem:vnio aūt ē relatio:relatiōes āt nouit dicere ō deo p respectū ad creaturas nō iportāt mutatiōez ex pte dei:sz ex pte creature nouo mō se habēt ad deū (Et habitauit i nob).i.i nr̄a natura:fm Chrys.z Hila. sz habitu inuēt? vt hō. Et in h̄ notant tria. Prio diuie z hūane nature distinctio p h̄ q dī:in nob.i.in natura nostra. Nō em inhabitat aliq̄d distinguit ab eo qō inhabitat. Sz ꝓbū diuinū inhabitat naturā hūanā in chō:q: i ipo habitat plenitudo diuinitat? corpal?r. Col. ij. Ergo natura ꝓbi fm quā ē de? remaner distincta a natura hūana/fm quā ē hō. Et i h̄ excludit error eox q dixerūt aliq̄d ꝓbi i carnē ꝙuersū.sic cū ex farina fit panis:z ꝑticipat formā habēt:z nō ecōuerso. Sic q̄dāmō se habet i ista trā vnione ꝓbi ad naturā hūanā. Ipsa em eleuat ad particip̄ādū esse suppositi efni. ipso tñ supposito impmutabili pmanēte oino. Tertio notat vnionis ꝓpetuitas. per hoc q dicitur:et habitauit i nobis. Semp em(vt dic Chrys.) fil? dei h̄ tabernaculū ihabitauit:ita q etiā i mortis triduo ꝓbū diuinū remansit psonaliter vnitū illi trē aie existēti in inferno: z etiā corpi iacenti i sepulcro. Nūq̄ ei ꝓbū diuinū reliq̄t substātiales ptes humane nature. Vel habitauit i nob.i.inter nos apl̄os familiarit ꝙsat? ē. Nō lō addit:vt oñdat mirabil? ꝺdescēsio filij dei ad hoies int? q̄s sic cōuersat? ē:vt videret q̄si vn? ex il̄l. Nō solū ei voluit hoib? assimilari i natura:sz etiā i ꝙversatiōe z familiari ꝙuictu:absq̄ tñ pctō: vt sic hoies dulcedie sue ꝙuersatōis alliceret ad tp̄m ꝙuerterent. Est aūt circa illā sniaz:ꝓbū caro factū ē:multiplex error deuitād? fm diuias scripturas:z fidē chr̄iane sniam. Prim? ē Eutices:q̄ dixit diuinā z hūanā naturā sic i chō fuisse cōmixtas:vt eadē fuerit natura dei z hois:acsi ꝓbū vel aliq̄d ei? sit ꝙuersū in carnē z non assūpserit carnē. ☞ illud. Ego de? z nō mutor. Malach. ij. Secund? ē Arrij.q lz nō crediderit ꝓbū in carnē mutatū/sz q ea assumpserit:tñ dixit q assūpsit carnē sine aīa/loco cuius aie ibi erat ꝓbū. ☞ illō Mat. xxvj. Tristis ē aia mea z̄c. Terti? fuit Appollinar?:q̄ dixit ꝓbū assūpsisse aiam/sz sensitiuā tm̄ z nō intellectiuā:loco cui? i cor pore chr̄i dixit ee ꝓbū. ☞ illō Mat. vij. Virat? ē Jesus:qō nec i diuinitate/nec in aia sensitiua/nec i carne chr̄i inueniri pōt. Iste aliq̄n secut? est Arriū:sed ꝓp auctoritates coact? ē i chō aliquā aiaz ponere. Preterea chr̄s sz hoc nō assumpsisset carnē humanā:quia sicut nō est caro sine aia:ita nō est caro humana sine aia hūana:q̄ est intellectiua. Sz contra. Si ei assumpsit carnē sic animatā: quare euāgelista mētionē nō fac ō aui/

bitu est chr̄s inuent? vt hō. Habit? aūt nō mutat habentē/sz ecōuerso. q: habitus ptcipat formā habēt:z nō ecōuerso. Sic q̄dāmō se habet i ista trā vnione ꝓbi ad naturā hūanā. Ipsa em eleuat ad particip̄ādū esse suppositi efni. ipso tñ supposito impmutabili pmanēte oino. Tertio notat vnionis ꝓpetuitas. per hoc q dicitur:et habitauit i nobis. Semp em(vt dic Chrys.) fil? dei h̄ tabernaculū ihabitauit:ita q etiā i mortis triduo ꝓbū diuinū remansit psonaliter vnitū illi trē aie existēti in inferno: z etiā corpi iacenti i sepulcro. Nūq̄ ei ꝓbū diuinū reliq̄t substātiales ptes humane nature. Vel habitauit i nob.i.inter nos apl̄os familiarit ꝙsat? ē. Nō lō addit:vt oñdat mirabil? ꝺdescēsio filij dei ad hoies int? q̄s sic cōuersat? ē:vt videret q̄si vn? ex il̄l. Nō solū ei voluit hoib? assimilari i natura:sz etiā i ꝙversatiōe z familiari ꝙuictu:absq̄ tñ pctō: vt sic hoies dulcedie sue ꝙuersatōis alliceret ad tp̄m ꝙuerterent. Est aūt circa illā sniaz:ꝓbū caro factū ē:multiplex error deuitād? fm diuias scripturas:z fidē chr̄iane sniam. Prim? ē Eutices:q̄ dixit diuinā z hūanā naturā sic i chō fuisse cōmixtas:vt eadē fuerit natura dei z hois:acsi ꝓbū vel aliq̄d ei? sit ꝙuersū in carnē z non assūpserit carnē. ☞ illud. Ego de? z nō mutor. Malach. ij. Secund? ē Arrij.q lz nō crediderit ꝓbū in carnē mutatū/sz q ea assumpserit:tñ dixit q assūpsit carnē sine aia/loco cuius aie ibi erat ꝓbū. ☞ illō Mat. xxvj. Tristis ē aia mea z̄c. Terti? fuit Appollinar?:q̄ dixit ꝓbū assūpsisse aiam/sz sensitiuā tm̄ z nō intellectiuā:loco cui? i corpore chr̄i dixit ee ꝓbū. ☞ illō Mat. vij. Virat? ē Jesus:qō nec i diuinitate/nec in aia sensitiua/nec i carne chr̄i inueniri pōt. Iste aliq̄n secut? est Arriū:sed ꝓp auctoritates coact? ē i chō aliquā aiaz ponere. Preterea chr̄s sz hoc nō assumpsisset carnē humanā:quia sicut nō est caro sine aia:ita nō est caro humana sine aia hūana:q̄ est intellectiua. Sz contra. Si ei assumpsit carnē sic animatā: quare euāgelista mētionē nō fac ō aui/

ma intellectiua. Rñdeo. Pmo vt ostẽderet ꝓpriam carnem incarnatiõis: ꝙ manicheos dicẽtes ꝙbũ assumpsisse carnẽ phãtasti cam tm̃. Scõo vt ostẽderet maiorẽ dignatiõez dei assumẽtis nõ solũ aiaz rõnalẽ: vez̃ etiã carnem magis a se distantẽ. Tertio vt ostẽderet ꝓpriatẽ z singlaritatẽ vniõis i chr̃o: qz i alijs hoib vnit deꝰ ẽntũ ad aiam solũ. Quarto vt oñderet ꝙgruitatẽ hũane reparatiõis: qz hõ per carnẽ infirmabat. Sed ꝓtra. Si ꝙbuz caro factũ est: qz carnẽ assũpsit: gre ñ dixit euãgelista: ꝙbũ carnẽ assũpsit: ꝛ caro factũ est? Rñdeo. vt excluderet errorem Nestorij dicẽtis in chr̃o fuisse duas psonas/z duos filios. s. dei z ꝑgnis: q̃ si eẽt ver?: falsa essẽt hec/ qꝰ fact? ẽ hõ: qz ipossibile est alterũ duoꝝ singulariũ diuersoꝝ suppositoꝝ predicari de altero. Iste ẽ ẽrr? erroꝛ. Quinꝰ ẽ eoꝝ q̃ nõ intelligẽtes modũ incarnatiõis dixerũt in chr̃o esse q̃dẽ vnam psonã dei et hois: ꝛz duas hypostases vel duo suppolita: scz hũanũ tpale: z diuinũ eternũ. Sz fm h̃ ista saluari nõ põt/ deꝰ fact? est homo: z ista/ homo fact? est deꝰ. z ꝛõ hec opinio dãnata est i ẽnto ꝛcilio (Et vidim? ꝛc̃) Hic euãgelista declarat diuini ꝓpi excellentiã. Cõtinuat aũt ista ps ad ꝑceptia: vt sit ẽntũ argumẽtũ eiꝰ gõ dixerat ꝙbũ caro factũ est. q. d. Ex h̃ scio q ꝙbũ dei est incarnatũ: qz ego et alij apli (vidimꝰ gliam eiꝰ.) Cũ aũt de q̃busdã hoib legit q apparuerũt gliosi: sicut ꝛ Moyse dr̃ Exo. xxxiij. q facta est facies eiꝰ splendida: vel coꝛnuta fm aliam lr̃am. posset aliqs dicere q ex h̃ non põt argui q ille hõ fuerit filiꝰ dei/ qz gliosꝰ apparuit. ideo subiũgit (gliam q̃si vnigeniti a patre.) acsi dicat. Glia eiꝰ non est quasi angeli/ vl̃ moysi/ vel helie/ aut helisei/ sed q̃si vnigeniti. Est ãt hec gloria quã Joãnes z q̃dã alij viderũt/ singularẽ: z eiꝰ singlaritas ꝓsistit in ẽntuo. Pmo i testimonio ꝑris: gõ reddidit filio in mõte thabor. Scõo i subiectiõe angeloꝝ miniſtratiũ sibi Matt. iiij. cũ ante hoies essent angelis subiecti. Tertio in obediẽtia toti? nature. Mat. ix. Qualis est hic: q̃a mare z venti obediunt ei. Quarto in mõ docendi vel operandi: qz loquebat ranꝯ dñs z ꝑtrem habẽs Mat. v. Ego aũt dico vob̃. Vñ in fine illi? ꝛmõis dicit q erat docens: q̃si potestatẽ habens. Moyses aũt docebat. Hec dicit dñs. Jrẽ faciebat ꝑpa auctoꝛitate miracula. Mat. j. Quenã est hec noua doctrina: qz spiritib? ꝛc̃. Illud aũr quasi nõ est nota similitudis: ꝛz est expꝛessiuũ veritatis. Et est simile ꝛz Chr̃y. sic̃ si aliqs vidisset regẽ cũ multiplici gl̃ia incedentẽ: z interrogar? ab aliquo qualis rex fuisset: volens totam illam multiplicez gl̃iam breuiter apire vnicõ sermõe explicaret dicẽs/ q ipe incederet sicut rex. i. sic regem decebat. Et ita facit euãgelista de ꝙbo incarnato: qz nõ valens gloriã eiꝰ exprimere/ dicit eam fuisse quasi vnigeniti. i. sicut decebat vnigenitũ dei patr̃. acsi dicat. Jta vidimꝰ eum sanctitate vite pollere: doctrina pclara z gl̃iosissimis miracul̃ coruscare: sic in morte sua celestia coꝛpoꝛa imutare: sic victoꝛiose a mortuis resurgere: sic mirabil̃r ad celos/ imo sup oẽs celos sua ꝓprie ꝓscendere: sic demq̃ in missiõe spũssti coꝛda discipuloꝝ plena cognitiõe ꝑtr̃z illustrare: vt nullꝰ nisi insanꝰ dubitare possit ipm̃ fuisse verũ filiũ dei: vnigenitũ singlari et ineffabili gl̃ia decoꝛatũ. Vñ subiungit adhuc de ista gl̃ia dicẽs. Vidimꝰ inquã (Plenuz gr̃e z ꝑritatis) Ꝺ exponit ꝓmo fm Bedam z Orig. sic. Plenũ gr̃e q̃ntũ ad humanitatẽ: z ꝑritatis q̃ntũ ad diuinitatẽ que est ꝑtas ꝓpria z puꝛissima. Scõo sic. Plenũ gratie in affectu: qz plenus fuit charismatib? spũssti z ꝑritatis intellectu: quia ab instanti conceptionis habuit scientiã diuinã z humanã. Vl̃ plenũ gratie: vt remittat peccata: z veritatis: vt impleat ꝓmissa. Vel possunt q̃rto fm scm̃ Thomã ista verba exponi ꝺ vniõe psonali humane nature ad verbũ diuinum: z de pfectiõe anime eius z de capitis dignitate. Quantũ em̃ ad ꝓmum fuit christus plenus gratia. Ad h̃ enim alicui datur gratia: vt vniatur ꝺo per illam. Tunc ergo aliquis gratia plen? est: quãdo perfectissime deo vni-

Domica infra octa. natiui.

tur. In chō aūt est vnita hūana natu/ra nature diuine /in vnitate suppositi. Et ideo est inuenire ibi plenā t pfectā ⁊iunctionez ad deū: quia talis fuit illa vnio vt oīes act⁹ram diuine/ q̄ humane nature essent act⁹ eiusdem suppositi seu psone. Fuit ergo plen⁹ gra chīs fm humanitatē: in q̄tum hoc singulare donum ex mera gra nullis p̄cedentib⁹ meritis accepit: vt esset illa natura in pso/na filij dei. Fuit etiā plen⁹ ⁊itate: quia humana natura in chō puenit ad ipaz ⁊itatez diuinā rōne vnionis psonalis: ita vt veracit dicaī q̄ ille hō demōstrato chō est ⁊itas pma. Ūñ dr Col. ij. q̄ in ipo sūt oīes thesauri sapiētie t scientie dei abscōditi. Nec mirum: q̄ vt ibi post pauca subdit: In ipo habitat ple/nitudo diuinitat⁹ corporaliter. Et sūr q̄tum ad scām fuit plen⁹ gra in q̄tū eius aia fuit plena gra: q̄ oia dona spūssancti accepit absq̄ mēsura. Joan. iij. Nō em ad mensurā dat deus spiritū. Et sic dr Aug. sicut in singulis mēbris corpis est vnus sensus cōmunis. i. tactus. in capite ẏo sunt oēs: ita oīes gre sunt supabundant in capite chō: in alijs ẏo sanctis est vnū cōmune donū gratuitū: id est charitas: in diuersis ẏo sunt diuersa specialia: q̄ diuisiones gratiaz sunt ẏ ad Cor. xij. Et plenus ⁊itate: q̄ ei aia p̄cipua aliō modo cognouit oēm ve/ritatē t scientiā. Unde dixit ei Petrus Domine/ tu oīa scis. Joā. vlt. Quā/tum etiā ad tertiū in q̄tū fec gram iustificādo/ qō lex non poterat: vt patz Rom. viij. Fecit etiā ⁊itatez in q̄tū figuras legis/ t patrū p̄missiones adimpleuit. Ite dicit plenus gratia: q̄ ipam in nos gr̄iosis ẏbis effudit dicēdo Au. xxj. Oīs ppl's manicabat. i. mane venire studebat ꝛc. Et ⁊itate: quia nō docebat in figuris t enigmate: sed in veritate t aperte. Hec ex illo.

Dñica infra octauā natiuitatis dñi. Text⁹ euāgelij. Lu. ij. c.

Erant ioseph et Maria mater iesu mirantes su/per his que dicebañ de illo. Et bñdixit illis sy/meon: t dixit ad Mariā mrem eius. Ecce positus est hic in ru/inam et in resurrectionez mul/torū in ysrael: et in signū cui cō/tradicet. Et tuāipius āiam per/transibit gladius: vt reuelent/ ex multis cordib⁹ cogitatiōes. Et erat Anna prophetissa filia Phanuel: de tribu Aser. Hec p/cesserat in diebus multis: t vi/xerat cum viro suo annis septē/ a virginitate sua. Et hec vidua erat vsq̄ ad ānos octogintaq̄/tuor: que nō discedebat de tem/plo ieunijs t obsecrationibus/ seruiens nocte ac die. Et hec ipa/ hora supueniens confitebañ do/mino: et loquebañ de illo oīib⁹/ qui expectabāt redēptionē ysrl. Et vt perfecerunt oīa fm le/gem domini: reuersi sunt in ga/lileam in ciuitatem suam Naza/reth. Puer aūt crescebat t con/fortabañ plenus sapientia. Et/ gratia dei erat cū illo.

Erant ioseph t ma/ria mater Jesu mirantes ꝛc. Luc. ij. In p̄senti euangelio/ tanguñ tria puncta: que sūt/ Prenūciatio: cōfirmatio: t cōsūmatio. Quantū ad pmū ſ̄aliter sciendū est: q̄ ea que in p̄senti euāgelio dicunt/ sūt facta quādo beata ẏgo post partū t cir/cūcisionem filij in die sue purificatiōis/ iuit ad templū: t Symeon accepit chri/stum in brachijs suis. Dicit ergo sctūs Lucas (Erāt pater eius t mat) Scie/dum est fm Bedā q̄ Joseph dictus est/ pater chī: quia ita erat cōmunis fama/ non quia vere ita esset. fm Aug. ẏo in li. de bono cōiug. hoc ideo est: q̄ ioseph

ꝑe fuit marit⁹ ⁊ ꝓlūx marie: vñ mīrtome
li⁹ potuit dici pr̄ chr̄i: q̄ſ ſi filiū aliunde
adoptaſſet (mīrātes ſup his q̄ dicebāt
de illo) nō ſolū a ſymeone. vt ꝺr̄ s. Lu/
cas: ſz ēt ab āgelo ⁊ a paſtoribꝫ ſz Ori.
⁊ a magꝭ ſm alios. Eſt aut̄ h̄ vna magn̄
du bitatio: quō. ſ. maria poſſet mirari ō
his q̄ audiebat? Nā admiratio eſt de re
inſolita ⁊ icognita. vnde. j. Decaph. Btē
āt ꝙgini iſta nō erāt incognita: q⁊ erat
edocta ꝑ angelū ⁊ ꝑ ꝓphias: q̄s ſm Ori
ge. ⁊ Amb. ⁊ legebat ⁊ intelligebat. Jō
cōſequēs eſt q̄ mirari nō potuerit. Ad
h̄ rñdet ꝓmo/q̄ ly b. ꝙgo ſciret talia: ꝑ
tñ potuit admirari. q⁊ qō vno mō ſcit/
alio mō ignoꝛat: ſic chr̄s mīta ſciebat ꝑ
inſpiratōez: q̄ igꝛabat ꝑ experientiā. Vñ
q̄n illa experiebat vere mirabat ſz q̄ſdā.
vt habet Dar. viij. de fide Cēturiōis
Alio mō rñdet ſctus Tho. ſm ea q̄ dic̄
ſup Darth. ſ. q̄ duplex eſt admiratio.
Una q̄ eſt ex ignoꝛātia: ⁊ iſta nō cadit
in habēte ſciam. Alia q̄ eſt ex magnitu/
dine rei: vt cū aliq̄d ꝑ imaginatōz app̄
hendit: vt magnū. et iſta ꝓuenit habēti
noticiā rei de q̄ mirat. Poſſum⁹ etiam
dicere ꝛtio q̄ b. ꝙgo ly ſciret q̄dā eoꝝ q̄
de chr̄o dicebāt: tñ etiā q̄dā igꝛabat: vt
puta q̄ ēt ſymeoni reuelat⁹ ⁊ ꝑmiſſus:
⁊ de his mirabat. Poſtq̄ aut̄ ſymeon
de cui⁹ ꝙbis iſti mirabant / cōpleuerat
q̄ de eo dicere voluit: ꝓuertit ſe ad Jo/
ſeph ⁊ mariā. vñ ꝺr̄ (Et bñdixit illis ſy
meon) Sz ꝓtra. q⁊ brā ꝙgo maioꝛ erat
ſymeōe. q̄ ab eo nō debuit bñdici. Ad
h̄ rñdet ꝓmo/q̄ ſymeon fuit minoꝛ brā
maria q̄ſtū ad meritū: ſed nō q̄ſtum ad
effectū: q⁊ erat ſacdos ſm alios. Vl̄ ꝺi
co ſcdo q̄ bñdicere ſm ſctm Thom. ſup
epl̄a. ad Ro. xij. ꝓtingit tripl̄r. ſ. enūcia
tiue laudādo ⁊ magnificādo: ⁊ impati/
ue cauſando bonitatē ⁊ ſcritatē in eo q̄
bñdicit: ⁊ optatiue. ſ. optādo ⁊ deſide/
rando bona. Bñdicere q̄ impatiue cō/
uenit ſoli deo ꝑ auctem: cui⁹ bñdictio ē
cauſa bonitatꝭ ⁊ ſcritatꝭ in nob. ꝑ mini
ſteriū aūt ꝓuenit miſtris dei. ſed bñdi/
cere laudādo aut optādo ꝓuenit cuili/
bet. Vñ ⁊ s. Lucas dic̄ q̄ ſymeon bñdi
xit deū. ſ. laudādo ⁊ optādo gl̄iaz ei. vl̄
in ei⁹ gl̄ia ꝓplacēdo. Si q̄ bñdixit deū:
q̄d miꝝ ſi iſto mō bñdixit marie ⁊ Jo/
ſeph: Sz q⁊ bñdictio iſta fuit coīs ma/
rie ⁊ ioſeph: eo q̄ p̄ eēt putatiu⁹. Jdeo
ſm Aug. li. de bono ꝓuig. vt oñdat eū
geliſta q̄ ſoli⁹ marie ſit fili⁹ ꝙacit dñs
ieſus chr̄s: ſubiūgit (Et dixit ad mariā
mr̄em ei⁹. Ecce poſi. eſt h̄ in rui. ⁊ in re
ſurre. mul. in iſr̄l.) Jſta aūt mīt̄plicit
exponunt. Primo vt recitat Orige. vt
dicat ſaluato⁹ in ruinā infidelitū: ⁊ in re
ſurrectionē credētiū apl̄oꝝ ⁊ alioꝝ eſſe
a deo poſit⁹: qō ſm Greč. intelligendū
eſt q̄ſtū ad tpales deſtructōez ⁊ diſpſio
nē iudeoꝝ: ⁊ etiā q̄ſtū ad ſpūalē ſalutē:
a q̄ ceciderūt ꝑ infidelitatē. Sz ꝓiſtum
modū exponēdi arguit ſic. Nā ſi ſaluā
toꝛ poſit⁹ eſt in ſpūalē ruinā eſſz cā pcti
qō eſt falſuz. Ad hoc q̄ rñdet Greg. ni/
ſe. di. Diuinū ꝓpoſitū eſt ſalus ⁊ deifi/
catio ſinguloꝝ: caſus aūt ſubleuatio cō
ſiſtit in pluriū intētione credentiū ⁊ nō
credentiū. Hec ille. Et intendit dicere
q̄ aliq̄ ex bonis opibꝰ chr̄i ſūpſerūt oc/
caſionē ruine: cū tñ chr̄us intēderet eos
exaltare q̄ſtū in ſe erat. vñ Chry. ꝺr̄/q̄
ſaluatoꝛ erat ſic lux q̄ delectat oc̄los ſa
nos ⁊ īfirmos ꝓturbat. Nō q̄ fuit cau/
ſa ruine/ſed occaſio: nō data/ſed aſſum
pta. Jtē arguit ſic. Si chr̄s eſt poſit⁹ in
ruinā multoꝝ: ſeq̄t q̄ aliq̄ boni ceciđi/
ſent in aduētu chr̄i: q⁊ ruere nō poterāt
niſi q̄ ſtabāt/qō eſt falſum: ⁊ ꝓtra Gre.
Niſe. Ad h̄ ꝺr̄ Greč. q̄ dñr aliq̄ tūc ce/
cidiſſe: nō q⁊ de bonis ſint facti mali: ſz
q⁊ de malis facti ſunt peioꝛes: ⁊ ꝓinter
merebant maioꝛē penā: puta dānatōez
eternā ⁊ tpalem ruinā ciuitatꝭ hier⁹m.
Alio modo exponit ſm eundē Origē.
vt aliq̄s dicat ruere q̄n in eo pctm̄ occi/
dit ⁊ deſtruit: reſurgere ꝙo q̄n poſt pec
cata ꝑtuoſe cōuerſat. Chry⁹. Reſurre/
ctio q̄dē eſt ꝓuerſatio noua. Cū ei laſci
uus caſt⁹ efficit: auar⁹: miſericoꝛs: arroꝛ:
mānſuet⁹ reſurrectio celebꝛat. Dorit q̄
dē pctm̄: reſurgit ꝙo iuſticia. hec ille. Se
q̄t (Et in ſig. cui ꝓ.) nō q̄dē q̄ſtū ad ei⁹
volūtatem bñplaciti: iuxta illō Job xj.
Si ſubuerterit oia: q̄s ꝓdicet ei: ſz q̄ſtū
ad volūtatē ſigni q̄ eſt ꝓceptū vl̄ ꝓuliū

ꝛ ꝯtrũ ad aliq̃ alta. Vñ ꝟ tripl'r exponi tur fm glo. Nam signum tripl'r sumit'. Primo ꝓ re aliq̃d aliud ꝺcante: eo mo/ do q̃ circulũ rabne signũ dicim⁹. Alio modo sumit' signũ ꝓ miracl'o: eo modo q̃ dicit' Act. vj. ꝙ Stephanus faciebat ꝓdigia ꝛ signa mag̃ i ꝓpl'o. Tertio mo sumit' pro eo qꝺ signat. i. distiguit ꝛ dis cernit aliq̃d ab alijs: ad qꝺ aspiciendũ est: sicut vexilla que discernũt milites: ꝛ charra que distinguit locũ ad quẽ sa/ gitta est iaciẽda. Glosa: ergo sumẽdo signũ ꝑmo modo: ꝺr chr̃m esse positum in signũ rone euãgelij / quod ꝺcat facta chr̃i: cui euãgelio cõtradicit' a mult⁹ in mꝛtis. vrpura in hoc qꝺ dicit' Matt. x. Veni separe hoiem aduersus ꝑez. Sz scꝺo mo sumẽdo posit⁹ dicit' in signũ rõ ne miraculoꝝ q̃ fecit: ꝛ q̃ circa eũ facta sũt. Omia em̃ vt dic̃ glo. q̃ de chr̃o nar/ rant'/ sunt signa: pura ꝙ nat⁹ est de vir/ gine: ꝙ resurrexit ꝛ hmõi. qꝺ ab infide lib⁹ ꝓtradicit'. Sed tertio mo sumendo fm glo. positus est in signũ rõne crucis que est chr̃ianoꝝ vexillũ: ad qꝺ respice/ re debẽt oĩes chr̃i milites exñtes in p̃/ lio aduersus inimicũ. Huic signo ꝓtra dicit': qz cũ sit mũdi sal⁹ ꝛ redẽptio: ab aliq̃b⁹ ꝺr esse aliq̃d ridiculosum ꝛ latro num suppliciũ. Possum⁹ aũt ꝛ aliter ex ponere. Nã signũ aliq̃n est aliq̃d ad qꝺ aspicit̃ hoies. vt signũ ad sagittandũ: ꝛ sic chr̃s rõne miracl'oꝝ ꝛ doctrie ꝛ cõ uersatiõis sue dicr⁹ est metaphorice si/ gnũ: qz i se ꝓuertebat ocl'os oĩm. Huic sig̃ ꝺdixer̃t iudei q̃ ad miracl'a dicẽtes Mar. iij. (in Beelzebub). i. ꝙ ꝓtutem maxĩmi demonis (eĩcit demonia) ꝛ q̃ ad doctrinã ꝛ cõuersatõem dicẽtes: ꝙ erat seductoꝛ turbarũ. vtz Joã. vij. ꝛ ꝙ erat malefactoꝛ. vtz eiusdem. xviij. Vñ reꝓbaueṛt eũ ꝛ cruci affixer̃t. tõ sub/ dit' (ꝛ tuã ꝙ. aiam ꝓtrã. gla.) Cõstruit aũt ista sntia dupl'r. vt ꝺr Magi. histo. Primo sic. O Maria gladi⁹ ipius: scz chr̃i aiam tuam ꝓtrãsibit. Scꝺo sic O Maria gladi⁹ ꝓtrãsibit aiam ip⁹ chr̃i q̃ tua est ꝓp' immẽsitatẽ tui amoris ad illũ: ꝛ econtra. Exponit aũt ista ꝓpheria Symeonis tripl'r. Prio fm Origen. ꝙ gladiũ intelligẽdo dolorẽ quẽ ex passiõe chr̃i suscepit: q ꝓtrãsiuit aiam eo mõ q̃ mariaꝫ gladi⁹ ꝓtrãsit corꝑ⁹: qz. s. ille do loꝛ fuit intim⁹. Vñ ait Orig. Opz in/ telligi gladiũ dñice passiõis aiaz marie ꝓtrãsiuisse: q̃ etsi chr̃m vrpote dei filiuz spõte ꝓpa mori: mortẽ ꝙ ipaz ñ dubita ret sua morte deuictuꝫ: ex sua tñ carne ꝙgenitũ ñ sine doloꝛ affectu potuit vi dere crucifigi. Hec ille. Scꝺo exponit fm Amb. ꝙ gladiũ sumẽdo ꝓbũ dei. vñ ait. Prudẽtia marie nõ ignarã myster̃ celest̃: symeon oñdit. Viuũ est em̃ ꝓbũ dei ꝛ validũ ꝛ acuti⁹ oĩmi gladio ancipi ti: ꝓtingẽs vsq̃ ad diuisionẽ aie ꝛ spũs. Hec ille. Et intẽdit ꝙ chr̃s ex efficacia sui fmonis diuideret int' spm̃ ꝛ aiam. s. int' rõnẽ ꝛ carnẽ/ vel sensum: ne rõ sensu alitati ꝓsentiret. Tertio expõit ꝟ Au/ gust. ꝙ gladiũ sumẽdo dubitatõez q̃ ex stupoꝛe ꝓsurgit: ꝛ doloꝛẽ infligit. vñ ait Vel ꝙ ꝟ intelligit ꝙ maria i mꝛte oñ stupoꝛe q̃daz dubitauit/ vidẽs filiũ del sic hũiliatũ vt vsq̃ ad mortẽ descende/ ret. Et sic gladi⁹ ꝓtrãsiẽs iuxta hoiem/ timoꝛẽ fac̃: nec tñ ꝓcutit. ita ꝛ dubitatõ mesticiã fec̃/ nõ tñ occidit: qz nõ sedit in aio: sz ꝓtrãsiuit q̃ ꝙ vmbraã. hec ille. Et intẽdit vt ꝺr s. Tho. ij. ꝙ. g. ij. vij. art. Quarto ꝙ dubitatõ illa nõ fuit ifideli tatis: sz stuporis/ dũ ꝓparet mirifica ꝛ excelsa q̃ ꝺ chr̃o nouerat: vilib⁹ ꝛ ꝓtẽpti bilib⁹ q̃ patiebat. Vtz ꝟo b. maria sit occisa corꝑali gladio vr̃ incertũ. Vñ ꝺr Jsiꝺ. li. de vita ꝛ obitu scoꝝ. Incertũ q̃ dẽ est vtz symeon ꝙ mariali gladio di/ xerit: an ꝙ ꝟbo ꝺi validꝺ ꝛ acutioꝛe oĩ gladio ancipiti. Spẽal'r tũ nulla docet histo. mariã gladũ aiaduersiõe pemptã nec obiit⁹ ei⁹ vsq̃ legit': q̃uis repiat' se/ pulcrũ. Hec ille. Alb. ãr sup missus est ꝓbat ꝙ ex amoꝛe sit mortua: ita ꝙ ꝓtẽ plando ꝛ ardẽdo tantũ illa brã aia fere bat in deũ ꝙ amoꝛẽ ꝙ limites corꝑis pe nit⁹ exiuit. Vñ dicta ꝟba q̃rto exponit Ber. de gladio amoris dei: q̃ inqt. Aiaz marie nõ tm̃ ꝓfixit: sz ꝓtrãsiuit vt veni/ ret vsq̃ ad nos q̃ ꝙ eã in dinũ amoꝛẽ cõ surgim⁹: ꝛ sic de plenitudie ei⁹ oẽs accl pem⁹. seq̃t (vt reue. ex mul. coꝛ. co.) Est

ãt sciẽdũ ꝟz Grec̃. q ly vt: aliqñ stat cãlicer. vt si dicã: chr̃s ẽ mortuꝰ vt nos redimeret. Nã ly vt: ðt cãm finalẽ ꝓpt quaz chr̃s mortebat. Aliqñ aũt stat ꝟcomitatiue vl ꝟsecutiue. vt si dicã: q iudei occiderẽt chr̃m: vt ꝓ romanos dispderent. Hic ãt stat ꝟsecutiue fm Grec̃. ꝟz ꝓmã expõnẽ: qz ex chr̃i passione euenit vt manifestarẽt odia iudeoꝝ in chr̃m: q eũ nõ solũ affixerũt cruci: sed etiã sic affixũ deridebãt z blasphemabãt. Vel reuelate sũt dubitatões discipl'oꝝ q fidẽ pdidert iuxta tertiã expõnẽ: qz gladi⁹ dubitationis nõ ptãsiuit aias eoꝝ: sed se in illis firmauit. Vel stat ly vt: finaliter iuxta secundã expositionẽ. Ad hoc em̃ fit ꝟbũ ad aiam vt reuelent cogitatiões: id est ꝟfiteant hoies sua peccata.

Horat'r sciẽdũ est q libet dz semꝑ aspicere ad chr̃m ꝓ ꝟtẽplatõez: ita q nõ deficiat oc'lus de capite tuo. i. de chr̃o. vñ Eccĩ. ij. Sapiẽtis oc'li in capite ei⁹. z h̃ iõ: qz posit⁹ est nob in signũ: in ꝑsepio q dem in signũ pauptatis z hũilitatis: in cruce in signũ patie z obediẽtie: i sepulcro in signũ q̃etz z ꝟtẽplatõis: in ĩferno i signũ charitatz: i celo i signũ victorie Apoc. ij. Qui vicerit dabo ei sedere: z sedẽbit mecũ i throno meo. sic̃ ego vici z sedi cũ ꝑre meo. Huic sig̃ ꝟdicũt mali hoies nõ ꝓ ꝟba: ꝟz fcã. qz sig̃ hũliratz ꝟdicũt supbi: z sic ð alys. Quã rõ ad scoz sciẽdũ: q anna vidua ꝟfirmauit q̃ symeon senex de chr̃o ꝑdicauerat. Amb. Ꝓpheratuit symeon: ꝓpheterat copulata ꝟiugio: ꝓphauerat ꝟgo: debuit etiaz vidua ꝓphetare: ne q̃ ꝓfessio deessz aut sex⁹. Hec ille. Ꝟõ ðr (z erat Anna ꝓphetissa filia Phanuel) Nothandũ ꝟo q lz fm iura hũana mlier plerũq nõ recipiat in testimoniũ: tamẽ ꝟz glo. in ꝑconio chr̃i ꝓ quẽ vita reddita ẽ: ipa viro. i. symeoni ꝟiugik: qz vita mõti ꝓ virũ z mulierẽ ꝑdita erat. Vl dom ẽ q lz testimoniũ mlieris sit imꝓfectũ rõne sexus q est fragil': sec⁹ tñ rõe scriratz (de tribu Aser) fm Theo. euãgelista seriose describit istã annã ꝓ ꝑem z tribũ ꝓpt certitudinẽ historie. Vl fm Greg. Hise. vt distinguat eã ab alys: q forte tunc tpis eodẽ noie vocabant. De hac anna sic ðr Amb. Anna ꝟo z stipẽdys viduitatz z moribꝫ talis inducik: vt dig̃ fuisse credak: q redemptionẽ oim nũciaret. Hec ille. Vñ euãgelista cõmendat eã. Prio ab etate di. (Hec ꝑcesserat in dieb⁹ mltis) Scõo a ꝟginitate fuata añ mrimoniũ di. (z vixerat cũ viro suo annis vij. a ꝟginitate sua) Tertio a viduitate fuata post mortẽ cõiugis di. (z hec vidua erat vsqz ad annos octogintaquattuor) Quarto ab assiduitate visitãdi tẽplũ dñi di. (q nõ discedebat de tẽplo) fm modũ. s. loquẽdi: q̃ assidue conuersanẽ in alq̃ loco dicim⁹ ab illo non discedere. Quinto ab assiduitate ieiunij z oꝛonis di. (ieiunijs z obsecrationib⁹ fuiens nocte ac die) Juste g̃ vt ait Oꝛig. scrã mlier spm̃ ꝓphetãdi meruit accipe: qz lõga castitate: lõgis ieiunijs ad h̃ culmẽ ascẽderat. hec ille. sedk (Et hec ipa hora) q̃ symeon ista dicebat (supueniẽs ꝟfitebak dño) Est aũt sciẽdũ sic̃ ðr s. Tho. ij. q. ij. ar. j. q triplex ẽ ꝟfessio. Pria. s. q est act⁹ fidei: vt cũ qs ꝟfitet se credere in vnũ deũ. Scõa q est act⁹ latrie. i. grazactio z laudatio dei: ad quã hortak ps. di. Cõfitemini dño: .i. laudate deũ. Tertia est act⁹ pniẽ: q qs ꝟfitet ꝑtã suã. Hic aũt loquik euãgelista de scõa ꝟfessiõe fm Greg. nise. Vñ sequik (z loqbak de illo). s. dño ieſu chr̃o quẽ magnificabat z ꝑdicabat. (omib⁹ q expectabãt redẽptionez isrl') .i. Messiã regẽ/ ꝓ quẽ redimerenk vere a seruitute spũali. i. pcti z diaboli. vel a fultute tpali fz opinionẽ aliq̃z iudeoꝝ: q̃ existimabãt chr̃m ventuꝝ tanq̃ regẽ carnalẽ. Dicit aũt Greg. nise. q iõ euãgelũ nõ exꝑmit q̃d anna de chr̃o dixerit. qz forte dixit aliq̃d modicũ/ z nõ clare. Vel fm alios ad innuendũ q mlier in eccĩa loq nõ dz: sz tacere. iuxta doctrinã apli. j. Cor. xiij. Sic̃ tñ paucoꝝ pulegia nõ facit̃ legem cõem. ita ecouerso lex cõis nõ tollit q̃n alicui fiat pulegiũ grã scritatis. Et q ðr glo. eã ieiunijs z oꝛonib⁹ accepisse ꝓphiam: sed nõ auctoritatem docendi: intelligik in q̃tũ mulier fm Oꝛigã: nõ in q̃tum sancta: quia

ramen mulier erat: non extendit sermonem suum.

Allegorice fm Greg. nise. Symeō q̄ interp̄tat fm alīq̄s obedientia vel audit̄or meror̄: significat legē Moysi cum sene morituro morituram. Sz Anna q̄ interp̄tat gra: significat legē nouā: q̄ē lex gratie quā chr̄s fouet viuētē. In medio hor̄ chr̄s fuit. Est aūt notādū q̄nq̄ fuisse Annas: q̄ fūt: mat̄ Samuel. j. Re. j. z vxor Raguelis. Tob. iij. z vxor Tobie senior̄ Tob. j. z filia Phanuel ō q̄ habet hic. z mr̄ btē v̄ginis ō q̄ nō habet in canone. Et q̄ Anna interp̄tat gra: vt dictū est: z oēs p̄dicere fuerūt sancte z gratiose significāt q̄nq̄ gratias. Pria fcat gram orādi. Vñ dicit. j. Re. j. Effudi aiaz meā i ꝓspectu dñi. Scda grāz alios edificādi. q̄: Raguel interp̄tat pastor dei. Tertia gram flendi petā z ido latū hui⁹ vie: q̄: Tobias interp̄tat ductꝰ ad luctū. Quarta gram reuelatiōis secretor̄: q̄: Phanuel interp̄tat facies dī Quinta gram resurgēdi a petis: q̄: fuit vxor Joachim: q̄ interp̄tat rnsio. Qui ei resurgit a petō rnder deo vocanti: z nō fac̄ more surdor̄. Sil'r notādū est fm scp̄turā q̄tuor fuisse ꝓphetissas: q̄ sunt Maria sor̄ moysi. Exo. xv. z Delbora Judicū. iiij. z Olda. iij. Reg. xxij. z Anna vidua h̄ designata. Pria interp̄tat dux. scda apis: q̄. s. in p̄ncipio pūgit et in fine vngit. Tertia discretio mea. Quarta rnd̄es. s. reddēdo suū vnicuiq̄ Pria fcat fortitudinē. Scda rpantiam Tertia prudentiā: z Quarta iusticiaz.

Anagogice anna vidua eccl'iaz fcat scr̄or̄: q̄ viduata pnīa sui spōsi: ieiunijs z obiecratiōib⁹ vacat: z i fine diez vite sue illū cū gaudio videre merek i tēplo celestꝭ hier'm. Significat etiā singl'as scr̄or̄ aias: eadē rōne. Notādū est etiā q̄ p̄sentatiōi dñi i tēplo interfuerūt q̄nq̄ psone: significātes illos q̄ i tēplo vite etne videbūt chr̄m astantē: vel melꝰ sedētē ad pnīaz p̄is i dextra. He fuerūt Iesus significās inocētes. z maria. i. amaz mare: fcans penitētes. z Joseph. i. accrescēs: fcans pficientes. et Symeō id est audiēs. s. mulierias p̄mor̄: significans pfectos i vita actiua. z Anna significans pfectos in vita ꝓplatiua.

Moraliter hic istruunt ꝓlugati per Mariā z Joseph vt simul pgant ad tēplū supne hierusalē portātes chr̄m i cordib⁹ suis p amorē mutuū fm deū: vt tandem audiāt in eodē templo laudes dei. Et v̄gines in Anna virgine vt se immaculatas viris suis ꝓseruēt: vt tādē chr̄m videre mereant in matrē. Vidue q̄nq̄ i Anna vidua vt pudicicia ꝓseruent p ieunia z orones. Et sil'r senes i Symeōe vt chr̄m q̄rant in tēplo z nō in p̄dys suis. Et sil'r pueri in puero Jesu vt p̄mittāt se portari. i. gubernari a parentib⁹.

Quantū ad tertiū tangit ꝓsūmatio siue adimpletio diuine legꝭ: cum dī (z vt pfecerūt oia fm legē dñi). s. de oblatōe faciēda dño p Marie purgatōe (reuersi sūt in galileā ciuitatē suā nazareth.)

Est aūt sciendū q̄ btūs Matheꝰ hic dicit chr̄m angelo monēte fuisse delatū i egyptū: z postmodū ex egypto in nazareth. Sed b. Lucas fm Bedā q̄: sciebat btm Mat. h̄ diffuse narrasse: illud omisit. s. fugam chr̄i ad egyptū. Qñ aūt angelꝰ monuerit Joseph: q̄dā dicūt q̄ i via cū a v̄ginis purificatōe reuerteret. q̄dā ꝓ q̄ in nazareth: q̄: cuz Herodes nō esset q̄situr⁹ puer statim post purificationē: sed post annū vel amplius: nō est ꝓbabile q̄ angelꝰ cum fugere coegerit cū puero statim acta purificatōe. Rursus sciēdū est: q̄ galilea aliquādo est nomen substantiuū significās ꝓuinciam. Aliquādo vero adiectiuū significās rē prouincie. Hic aūt fm aliquos stat ad iectiue. Aliqui tamen textus habent in galileam i ciuitatez suam Nazareth: et sic stat substātiue. Et hec est littera grecī textus. Sciendū vero q̄ sicut concepti ira z nutriri voluit in Nazareth: fm Gozrā: vt significaret q̄ sicut sua conceptio fuit florida sine originali: sic z conuersatio fuit florida sine actuali petō. Sequit (Puer autem crescebat). s. corꝑore. Ex q̄ ptz fm Athanasiū q̄ caro ei erat cōuersa in deitatē (z confortabat) spiritu: fm Cirillū inquātum fm pgressum etatis ostēdebat sapientiā fm eum

de Cirillū ⁊ Theoph. Possum⁹ aūt h exponere ō viris cor̄pis q̄ i eo erāt diuim fortitudines(plen⁹ sapiētia).s.diuina: ⁊ hūana beatifica:⁊ hūana infusa:⁊ humana exprimētali. Et vide de hoc q̄ scribunt infra:vnica infra octa.epi.(⁊ gra dei erat i illo).s. gra gratū facies.i.gra singlar̄ psone:gra capitis: ⁊ gra vnionis Vide ibidē. Relicto sensus q̄s ista ps patet faciliter patent ex dictis.

In Circūcisiōe dñi. Textus euangelij Lu.ij.

OStq̄z consūmati sunt dies octo vt circūcideret puer: vocatū est nomē eius Ihesus: qđ vocatum est ab angelo p̄tiusq̄z in vtero conciperetur.

OStq̄z cōsummati sūt dies octo vt circūcideret puer ⁊c̄. Lu.ij. Circa circūcisionē ō q̄ i pn̄ti euāgelio agit tria pūcta sūt videda:q̄ sūt Ihs diffinitio/vulnerīs illatio/ ⁊ nois ipositio.et hec tria tangunt i euāgelio. Quantū ad pmū sciēdū ē ex doctrina sci Tho. in.iij. di.j.q.ij.p totū.q⁹ fm successiōes tēpor̄ q̄nto magis appropiq̄bat ad chr̄z tāto magis debebāt articli fidei explicari. Jō necessariuz fuit vt daret a deo pceptū ō circūcisiōe fiēda ppt̄ duo. Prio vt ppls di p aliqđ corporale signū distingueret ab alijs. Scđo q⁹ exp̄ss⁹ significabat ablatiōes original̄ pcti esse fiēdā q̄ aū fuisset p aliqđ signū significata. Et h ppt̄ mīta. Prio rone mēbri i q̄ fiebat: q⁹ p illđ descēdit originale. Scđo q⁹ fiebat fm circulare figurā q̄ circulatio fuit in originali dū psona infecit naturā.⁊ natura psonā. Tertio rone pene ō delectationē ꝛcupiscentie in q̄ viget fomes. cui⁹ illa pena nō fuerit ad satisfaciendū. Quarto q⁹ sanguis ibi fusus significabat chr̄i passiōem:q̄ original̄ culpa sublata ē. Debuit aūt dari h pceptū de circūcisiōe aū legē scp̄taz.i.aū legē mosaicā.q⁹ lex dari nō potuit nisi ppl̄o adunato ⁊ distincto:q̄ distinctio p circūcisionē fuit. Debuit aūt differri vsq̄z ad tpa abrae:q̄ p̄m⁹ accepit pceptū de hac circūcisiōe. Aū em fere oēs erāt fideles Nā tūc.s.tpe abrae dī idolatria icepisse ⁊ abūdauit infidelitas:⁊ vicia ō naturā. Jō tūc debuit fieri pmissio de nascituro chr̄o q̄ petā mūdaret ⁊ signū fidei q̄z castitatis ō infidelitatē ⁊ luxuriā poni. Nō aūt debuit dari oib⁹ ppl̄is:quia data fuit vt ppls ex q̄ chr̄s erat nascitur⁹ speciali sctitate p̄e oib⁹ ppl̄is fulgeret. Cōtra:q⁹ dabat ō originale pcm catū qđ oib⁹ erat cōe. Item ō.q⁹ dabat in signū fidei abrae:quā oēs imitari tenebant. Rndet. Ad pmū qđ dī/q⁹ non erat solū ō originale.sed etiā erat in signum nasciturī ex Abraā. Contra originale aūt remanebāt alia p̄iora remedia. Ad scđz dicit q⁹ nō oēs tenebant imitari Abraā:q⁹ nō erat not⁹ oib⁹:neq̄z oib⁹ dat⁹ in exemplū:lz oēs tenerent ad fidē ei⁹. Hismael aūt ⁊ Esau tenebant ad circūcisionē solū dum erant de familia parentū:nō aūt post separationem ab eis:q⁹ solus popul⁹ peculiaris circūcidebat. Nec etiā dandū fuit hoc p̄ceptū feminis:quia dabat cōtra originalē culpam:que est a generāte actiue:id est a patre:non aūt dabatur p̄tra penalitatē corpor̄:que sunt ab ammīstrante materiā.i.a matre. Et licz trāsgressio p̄ma a femina inceperit:tñ ipsa nō fuit causa pcti original̄:q⁹ si vir non peccasset:etiā peccāte femina nō p̄traherem⁹ illud. Et etiā distinctio populi est p̄ncipal̄r p viros. Est aūt sciēdū q⁹ circūcisio erat sacr̄m veter̄z legis ⁊ erat etiā sub p̄cepto. Jnq̄ntū g̃ erat sacr̄m omī tpe poterat fieri et habebat suum effectū. inq̄ntū ꝥo erat pceptū req̄rebat dies octaua nēcario. Causa hui⁹ determinati tpis ē duplex. Prīa est teneritudo pueri. Vñ nō licebat anticipare octauā diē in aliq̄ casu. sic̄ dicit Hugo de sct̄o Vitcro. quāuis alij dicant oppositum. Quia id quod alij asserunt/neq̄z ex scriptura/neq̄z ex consuetudine tuđeor̄ haberur. Etsi obiciat q⁹ populo dei exi

stente in defto mⁱti nõ sⁱt circũcisi: z cõ/
sequent̃ p oꝛat tardari vltra octo dies.
Dr̃ ꝟz Hico. de Ly. q cũ illis fuit dispẽ
satũ qz erãt i itinere: z nesciebãt qñ ha/
berẽt mouere castra/ z qñ desistere: quia
ad ꝑiũ dñi ibãt z stabãt. Sⁱlr etiã q
moꝛiebant incircũcisi/ nõ ob hoc dãnabã
tur: qz erant ꝓtra oꝛigiale pctm̃ alia rei
media. Quãuis etiã possit fm alios di
ci pbabiliter q in defto nullus sit moꝛ/
tuus q ibi fuerit natus: quia nõ erat in
tribus eoꝝ infirmꝰ. vt dicit ps̃. Sic g̃
ꝓz illa ꝑticula euangelij: qua dicit (et
post hoc cõsummati sunt dies octo.)

Quãtũ ad scõm sciendũ est q circũ/
cisio erat circularis icisio anteriorꝭ pel
lis mẽtule. Et h̃ mẽbrũ quenlẽt deter/
minatũ est ad hoc vulnꝰ suscipiendũ in
q̃tũ circũcisio erat ꝑceptũ: et in q̃tum
erat sacramentũ. qz erat signũ oꝛiginal
abolẽdi: z chr̃i nasciturⁱ: z fuande casti
tis. Fiebat aũt cultello lapideo: sed nõ
erat h̃ necessariũ: vt ꝓz ex iudeoꝝ vsu.
Verũtꝫ aliq̃ foꝛmose vt ea quã fecit Io
sue fuerⁱt facte cultro lapideo: in signũ
q pfecta circũcisio oim maloꝝ fieret ꝑ
petrã spũalẽ. i. chr̃m. Sed quẽ effectũ
hẽbat hmõi vulnꝰ? Rñdet q in rei veri
tate nõ impmebat characterẽ in ania.
Est aũt character spũalis signũ distin/
gues ꝑ hoc q in aliq̃ statu pfectiõis cõ/
stituit. Circũcisio aũt ꝓncipaliter oꝛdi
nabat ad purgandũ ꝑ se: nõ aũt ad di/
stinguendũ: sed solũ ex ꝓsequẽti z ꝑ ac/
cidens in q̃tuz aliq̃ erant circũcisi: aliq̃
nõ. In aĩa g̃ hẽbat solũ ꝓncipalem effe
ctũ. Et nõ poterat iterari: nõ qz mane/
ret character impssus in ea: sed qz non
iterabat causa eiꝰ. Qui ꝓ fictus acce
debat ad eã: recedẽte fictione ꝓsequebat
effectũ/ nõ ꝑter spũalem characterez:
sed ꝑt exteꝛioꝛẽ coꝛpalem. Purgabat
aũt ab oꝛiginali pctõ: sic omes dicũt. qz
sp opoꝛtuit esse aliq̃d remediũ ꝓtra oꝛi
ginale ꝓtute passionis chr̃i in q̃libz sta
tu. Hã qz ab alio/ siue ꝑ aliũ illud ꝓhi/
mus: etiã ꝑ aliũ ab illo liberamur. Ite
aute vsum rõnis oꝑtuit esse ꝓtra pctm̃
aliq̃d habẽs efficaciã ex ope opato: z h̃
est circũcisio. Aliter tñ auferebat oꝛigi
nale q̃ baptismus. In pctõ q̃dem oꝛi/
ginali tria sunt. s. culpa: z reatus ꝑuat
onis visionis dei: z fomes. i. ꝓcupiscen
tia habituaⁱr inclinãs ad malũ. Prima
g̃ duo ram ꝑ baptismũ/ q̃ ꝑ circũcisio/
nem tollũt ex toto fm Greg. sed ꝓcupia
solũ ex ꝑte. Circũsio g̃ q erat pricⁱaris
incisio/ directe causabat z ꝓcabat dimi/
nutionẽ fomitis: z ꝓnter alia duo. Ba
ptismus ꝓo q est ablutio/ ꝑmo culpam:
deinde alia auferr. Est aũt sciendũ q
ꝑ circũcisionẽ nõ ꝓsequebat q̃s fructũ ꝑfe
cte liberatiõis ab oꝛiginali: qz nõ apie/
bat ianuã celi. Vñ Ioãnes circũcisus/
est et iã baptizatꝰ. Auferebat em̃ solus
impedimentũ ꝙsone stãte impedimẽto
nature. Si tñ tunc fuisset baptismꝰ/ nõ
aperuisset ianuã: z mõ si esset circũcisio
aperet: eo q passio chr̃i sit pacta: ꝓtute
cuiꝰ baptismꝰ ianuã celi apit. Põt autẽ
aliq̃d coꝛpale esse instrm̃ motiui q̃ ali
q̃ fuit/ licz mõ nõ sit: sic̃ foꝛme sⁱt velut
instra generantiũ: nõ aũt eiꝰ q̃ nec est/
nec fuit. Tollebat aũt pctã actualia/ si
illa inueniebat: qz deus non ꝑcit ex ꝑte.

Sed ꝓtra. qz vt dicit ad Rom̃. v. Et
opib⁹ legis nullꝰ iustificat: z tñ alia sa/
crificia z opa nõ erant minꝰ honesta q̃
circũcisio. Qz g̃ illa nõ iustificabãt: er/
go nec q̃ circũcisio. Ad hoc dr̃ q illa sa/
crificia nõ oꝛdinabant ad tollẽda pctã:
sed ad satisfactiẽdũ ꝑ eis. Circũcisio ꝓo
oꝛdinabat ad tollẽda pctã: ideo illa nõ
auferebãt pctã sic̃ circũcisio. Sz nũq̃d
circũcisio ꝓferebat gr̃az? Solutio. Ad
hoc dicit q sacra noue legis sunt causa
instralis gr̃e ꝑ que dr̃ iustificat aiam.
fm Aug. ꝓtra Faustũ. Sacra aũt vete
ris legis nõ causabãt gr̃am ꝑtia ꝓtute
qz ex lege fuisset iusticia: z ꝓnter chr̃us
g̃tis moꝛtuꝰ fuisset. Nec q̃ ꝓtute passio
nis chr̃i: qz passio chr̃i nõ põt applicari
hoi per sacra/ nisi mediãte vsu rez exte
rioꝝ ꝑ q̃s agit. Est aũt ipossibile q pas
sio chr̃i vel q̃cũq agens antec̃ fit vel
fuerit actu moueat ꝑ res exteꝛioꝛes: vt di
ctũ est. q̃uis possit mouere ꝑ interioꝛes
apphensionẽ. Vñ isto modo. s. ꝑ fidem
passio chr̃i iustificabat vetereꝭ: nõ aũt
ꝑ sacra: q erãt solũ q̃dam ꝓtestationes

illi⁹ fidei. Sz ꝓtra: qꝛ ꝺr Beda ꝙ effectuz baptismi olim hūit circūcisio. Ad ꝟ ꝺicūt ꝙdā ꝙ circūcisio hūit effectū baptismi q̄ ad hoc ꝙ delebat pctm̄: sed nō q̄ ad ꝟ ꝙ ꝓferret gr̄am. Sed ꝟ est ipossibile: qꝛ pcā nō tollunt nisi p gr̄am. Jxta illud Ro. iij. Justificati igit gr̄tis p gr̄am ipius. Quidā ꝛo ꝺicūt ꝙ ꝓferebat gr̄am c̄ꝛtuz ad effectus remotiuos culpe: nō aūt c̄ꝛtū ad positiuos. Cōtra: ꝓmo: qꝛ fm oꝛꝺinē cause formalis effectus positiui sunt ꝓzes remotiuis. ꝺa forma nō excludit ꝓuationē nisi inforꝛmando: fm tū cām materialē est ecōuerso. Jtē cōtra: qꝛ potestas pueniēdi ad gr̄iam q̄ tūc habak est vltim⁹ effect⁹ positiu⁹ gr̄e. Quidā ꝛo ꝺicūt ꝙ cōferebat gr̄am etiā c̄ꝛtū ad effect⁹ positiuos alios/ sz nō oms: qꝛ nō repmebat ipellentē ꝟcupiscentiā. Sed ꝓtra: qꝛ oīs gr̄a c̄ꝛtūc̄ꝛ minima ad hoc sufficit. Jdeo ꝺicendū est ꝙ circūcisio sic et alia sacra illi⁹ legis nō iustificabat: sed soluz erat signū z ꝓtestatio fidei iustificātis. Est aūt sciēdū ꝙ ante circūcisionē valebat ad remissionē oꝛiginalis pcti sola fides ꝓpria in adultꝫ: z in puulis aliena: qua p fidē cōiungebank hoies ad passionez chi: etiāsi talis fides fuisset informis. Vñ licz adult⁹ nō iustificarek p suā fidem informē: tñ p illā erat causa iustificatiōis puuli: qꝛ iustificabat rōne obiecti/ z nō rōne credētis. Formitas aūt z ꝟformitas sunt ꝺitiōes fidei ex pte obiecti. Et eadē rōne iustificabat fides z nō charitas: qꝛ fides ad cognitionē pti net. ideo c̄ꝛ magꝫ pōt mediatorē z cām salutis respicere/ c̄ꝛ charitas q̄ ad affectum ptinet: z est de eo qꝺ est sibi bonū Sufficiebat aūt puulis aliena fides. i. mot⁹ fidei relat⁹ ad salutē pueri a q̄cūq̄: c̄ꝛuis magis ꝟ ptineret ad ꝑentes: nec reꝙrebak exterior ꝓtestatio fidei ꝟz opinionē cōmunioꝛē. Nec tñ seq̄k ꝙ posset pueri iustificari in vtꝛo. qꝛ q̄ ad hominū cognitionē non erant a matre ꝺistincti. Sed cōtra: qꝛ modo sola fides nō sufficit. q̄ esset modo minoris efficacie c̄ꝛ tūc: qꝺ est falsum. Rn̄ꝺek negando argumētū. Nā lex nō est minoris efficacie in religioso c̄ꝛ in laico: z tñ religioso nō sufficit obꝛuare ꝺecē legis ꝑcepta: qꝺ sufficit laico. Est em̄ aliq̄ꝺ annexū fidei qꝺ necesse ē obꝛuare: vicz ablutio baptismalis. Jn adultis aūt reqꝛrebak sacrificiū/ vel aliqꝺ hmōi: qꝛ licz illa sacramēta non essent de necessitate sed voto celebꝛarenk: ramē tpe optuno ipa fides instigabat ad se ꝓpalandū ad honoꝛē dei: z tūc efficacia remissiōis nō erat ex signis exterioꝛib⁹: sed ex sola fide: que sola sufficiebat. sicut z nunc ei ꝙ nō ex ꝓtēptu sacramēta dimittebat. sic etiā de charitate ꝺicim⁹ ꝙ sufficit mot⁹ interioꝛ: sed si ramē tēpus adest/ reqꝛik exterioꝛ. Sic ergo ꝓtz qꝺ sit circūcisio: z qꝺs eius effect⁹. Et ꝓsequenk patz illa ꝓricula euāgelij qua ꝺicik (vt circūcideꝛek puer) Sed c̄ꝛe voluit chꝛs circūcidi/ si pcrō caruit: Bern̄. Ad qꝺ tibi necessaria circūcisio ꝺn̄e Jesu: qui pctm̄ nec cōmisisti: nec ꝓtraxisti: Oꝛ em̄ ipse non feceris/ eras ipa manifestat: ꝙ vero non cōtraxeris/ mꝛto certi⁹ ꝑbat patris ꝺiuinitas: z virginitas mꝛis. Hec ille. Ad hoc ꝺicik: ꝙ hoc voluit facere: Primo vt oñderet in se carnis ꝟitatem cōtra Danicheū/ q̄ ꝺixit ꝙ illa caro fuit phantastica. Et cōtra Apollinarē: q̄ ꝺixit eam ꝓsubstantialē esse ꝺiuinitati. Et cōtra Valentinū q̄ ꝺixit illā de celo fuisse allatā. Scōo vt approbaret circūcisionē. Tertio vt se oñderet de genere Abꝛaā. Quarto ne illū iudei tanq̄ incircūcisuz repellerēr. Quīto ad exēplū obediētie. Sexto ne respueret ꝛmediū carnis pcti c⁹ silꝛitudinē hēbat. Septio vt sustinēdo onera legꝫ alios liberaret.

Sed cōtra: quia soluebat sabbatū. q̄ a sil⁹ debebat soluere circūcisionē. Respondek ꝙ non est simile. quia cōueniēs erat/ vt se ꝺn̄m legis ostēderet in erate ꝑfecta soluēdo legē: non autē in puerili

Jtem ꝓtra: qꝛ non fuit in Abꝛaā decimat⁹: fm glo. Heb. vij. eo ꝙ decimatio est figura medicine cōtra oꝛiginale pctm̄. ergo a simili non debuit circūdi: qꝛ ēt ipa circūcisio fuit signū eiusdē medicine. Rn̄ꝺek ꝙ nō est simile: qꝛ decimatio fuit solū signū talis medicie: nō

aũt circũcisio: q3 habuit alias vtilitates & causas. Quãrũ ad tertiũ sciẽdũ ẽ q3 in circũcisiõe imponebant noĩa sic mõ i baptismo: q3 añ pueri habebãt impfectũ esse. Joo glo. Prouer. xiij. dic: q3 salomon dic se fuisse vnigenitũ coã mre sua: q3 s. habuit q̃dẽ vterinũ fratrẽ: sed ille mortu9 est sine noĩe q̃si nũq̃ fuisset. Conuenientissime aũt in circũcisiõe saluator dict9 est Jesus. Noĩa q̃dẽ specierũ debẽt rep3 pricipatib9 conuenire: vt p3 xiij Geta. q3 rõ quã nomẽ significat ẽ diffinitio q̃ dic rei naturã. Noĩa po singularĩ ponunt a pricipe eor. vel a tpe: sic natus i die circi Nicolai dr aliq̃n Nicola9: vel cognatõe: sic Joãnẽ q̃dã volebant nominare Zacharĩã. Lu. j. vel ab euentu: sicut Joseph pmogenitũ suum appellauit manassen: dicens. Obliuiscime fec deo9 laboz meoz. Gen. xlj. Manasses em interpstat obliuiosus vl q̃ oblit9 ẽ. Vel ex q̃litate nascentũ: sic Esau q3 rufus nat9 ẽ: sic fuit noiat9 Gen. xxv. q3 Esau interpstat rufus. Oñ g̃ nomia imponunt a deo: significãt aliq̃d donũ gre collatũ ei cui nomẽ imponit. Chro aũt p gram datũ est vt saluaret oẽs: ĩo Jesus dictus est q̃d interpstat saluator. In noĩb9 aũt alijs nomib9 ei9 significat aliq̃ mõ id q̃d impostat h̃ noĩe. Hoc ãt nomẽ fuit ei nouum rõne spũalis & vniuersalis salutis q̃ nulli alĩ potuit cõpetere: cuius alia rõne fuerit h̃ nomen alijs cõmunicatũ. Sic g̃ ptz lra: cũ dr (vocatũ est). s. pmo a deo q̃ illud imposuit: et scõ ab angelo (nomẽ ei9 Jesus) Et nõ dic vocauerũt: seu imposuerũt: sed vocatũ est (eo q3 vocatũ est ab angelo pus q̃ in vtero pceperet) q3 angel9 h̃ nomẽ ptulit añq̃ Maria psentiret. Sz posset aliq̃s qrere. Si chris est circũcisus: q̃re & nos nõ circũcidimur? Ad h̃ rñdet q3 circũcisio debebat cessare i aduentu pfectionis sacramẽti ad idẽ ordinati. i. baptismi: alioq̃n gra faceret per duo id ad q̃d suffic vnũ. Est aũt circũcisio imfectio: baptismo. Prio: q3 nõ significabat ira exp3esse ablutionẽ & emundationẽ a petro Scõo: q3 in ea nõ pferebatur gra in tanta abundãtia. Tertio: q3 non erat ita oib9 pplis cõis sic baptism9: cũ solis iudeis pueniret. Sz q̃: q3 figura tua q̃ significabãt tunc aliq̃d q̃d semp faciendũ est: semp durant: vt ptz de thurificatiõe: q̃ deuotionẽ significat. Sed exio: circũcisio significat cordialez seu circũcisionẽ cordis q̃ sp facieda est: g̃ sp debet durare. Rñdet q3 pncipale significatũ exteriorũ circũcisiõis erat ablatio originalis q̃ nõ semp faciẽda erat p circũcisionẽ: sed aliq̃n p baptismũ. ex cõsequẽti aũt significat circũcisionẽ cordis.

Et sciẽdũ q3 nõ solũ circũcisio/sed etiã alia legalia: cerimonialia: & significatiua debuerũt cessare. Prio: q3 sicut pñte corpe cessat vmbra: sic pñte pfirate debz cessare figura. Si ei adhuc agn9 paschalis imolarek: adhuc significarek q3 chris esset crucifigẽd9 q̃d est hereticũ. Scõo q3 nõ pferebak gra in eis ĩ tanta copia q̃ntam reqrit stat9 noui testamẽti. Tertio: q3 talia data sũt illi pplo tã q̃ imfecto: vt retraherek ab idolorũ cultura: ĩo hũano gñe existẽte i pfecta etate deo buerũt alia pfectiora istitui. Sed q̃: q3 nũq̃ legit de9 illa reuocasse. Ad h̃ dr q3 dns ista reuocauit i ipo suo facto adimplẽs illd q̃d i figur9 pcesserat obfuãdũ. Juxta illd: psumatũ est. Chris em iplẽ uit totã legẽ: moralia q̃dẽ elucidãdo et eis apponẽdo psilia: cerimonialia aũt & figuralia eis apponẽdo pfirate. Quõ aũt legalia aliq̃n sine pcõ potuerit obfuari: & quõ nõ: ẽ mltiplex opinio. Hiero. ei tenet q3 circũcisio & alia hmõi legalia stari p9 chri passionẽ fuerũt mortifera: nec poterãt sine pcõ obfuari. Et q̃ obijciebak ei q3 petr9 apls ea fuauit: vt ptz Gal. ij. pf q̃d paul9 eũ coã homib9 reprehẽdit: dicebat brũs Hiero. q3 petr9 dispẽsatorie. i. simulate illa seruauit: ne iudei scãdalizarenk ỏ h̃ q3 cũ gentib9 comedẽs cibis gentiũ vterek: & paul9 eum dispẽsatorie reprehẽdit: ne gẽtiles q̃z ipe Paul9 erat apls necessariũ crederent taliũ ciboz vsum. Jo Petr9 a culpa: & Paul9 a pcaci reprehensiõe excusak. Sed q̃ra: quia fm hec apli pter scandalũ dimusissent pfirate doctrine: & paulus q̃ ad Galatas dic Petrũ fuisse rep-

hensibile ficte loqrek. Jō melꝰ ỏt Augu. distinguēs tria tēpora. Dic em ꝙ añ passionē nō fuerūt ista mortua/nec mortifera/sed necessaria ad salutē. Sz post passionē statim añcꝫ eēt euāgeliū vlgatū fuerūt mortua. i. nō necaria ad salutē: nō aūt mortifera: qz poterāt a iudeis sine pctō obſuari: nō qsi eēnt alicui⁹ fructz: aut sine eis gra chīsti haberi ñ posset: sz ne videret lex vet⁹ reprobanda: si stari qsi idolatria fugeret. Vñ fuit ꝓpt hō mater synagoga ad tumulū cū honore ducenda. Sz post vlgatiōez euāgelij fuerūt mortifera. Jō apli medio tpe talia vere nō dispensatōe vel simulatorie seruauerūt: t paul⁹ vere petꝝ reprehēdit: qz ita incaute se habuit vt ei⁹ exemplo alicꝫ obseruarēt hec qsi necessaria. Jdeo dixit ei Paul⁹. Si tu iudeus cū sis gentiliter vluis: qz. s. cū gentibus existēs comedebat de cibis eoꝝ: quō cogis gentes iudaizare: qz. s. ꝓter aduentū aliqꝫ iudeoꝝ qs timuit scandalizare dimisit cibos gentiliū vtendo cibis iudeoꝝ. Hec tñ culpa fuit leuis. Sz ꝓtra Jsta em nō sūt de se mala/qz nuqꝫ licu issent. q ār nō sūt ỏ se mala/possunt bōa intentiōe fieri. Ad hec dicit ꝙ vna circūstantia variata: puta temp⁹ acrus fit de se bonus vel malus. Jō ista tpe vulgati euangelij sunt de se mala: nec possunt bona intentiōe fieri. Jtem cōtra. qz Act. xv. dicit ꝙ fuit magna dubitatio inter chīstianos an gentiles tenerent circūcidi: t questio delata est ad apl'os i hierl'm. Et rñdet: sic. Visum ē spūi sctō t nobis nihil vobis imponere oneris qꝫ hec necessaria: vt abstinearis vos ab imolatiōe simulacroꝝ t sanguine t suffocato t fornicatiōe: a qbꝫ abstinentes bñ facietz. Et glosa ibi ỏt ꝙ ista sūt necessaria. Ad ħ rñdet/ꝙ de his q ħ dicunt triplex est opinio. Pria ē ꝙ illud ꝓceptū apl'oꝝ ad tēm manet. Sz ꝛ: qa nihil est immūdū p se/ꝫ: t nihil reȳcie dū qō cū grāz actiōe ꝓcipit. vt dī Titō i. Jtē ꝛ: qz illud ꝓceptū de nō comedēdo suffocato ē cerimoniale sīc et alia. Alia opinio ē ꝙ intelligit spūaliter ỏ sanguine humano t suffocatiōe pauperuz. Sed contra istam opinionē est Hiero. sup Ezech. qui dicit ꝙ apli nō spūaliter/ sed ad tēm loquebant. Alia opinio est ꝙ apli nō rñderūt ꝓcipiendo absolute vt illa obseruarēt gentiles: sed intendebant putdere vt simul pacifice iudei et gentiles possent ꝓuersari. Jdeo ꝓhibuerunt fornicatiōe tanqꝫ p se malā: quā gentes nō credebant peccatū: t suffocatum: quia erat abominabile iudeis ꝓpt consuetudinē: t immolatū idolis: qz faciebat suspitiōe ỏ idolatria. Glosa ꝓ illa que dicit ꝙ sunt necessaria loquitur quo ad sensum mysticū: vel quo ad communitatē vite t pacem. Ubi em vl qū ista ꝓturbabāt cōmunē iudeoꝝ t gentilium vitam erant ꝓhibita: ita ꝙ sine peccato ꝗs talia non poterat exercere.

Allegorice sciendū est ꝙ circūcisio significabat purgatiōe fiendā ꝓpt chīz in passiōe. Anagogice ꝓ depositōez carnis t sanguinis corruptibil' i brā resurrectiōe. Mozal'r ꝓ fuit signū seruande castitatz. Quecūqꝫ sup ħ euāgelio dicta sī ex doctrina scti Tho. supra sūt. liij. di. ij. q. iij. par. q. lxij. q. xxxvij. Quid aūt actū sit de illa carne ablata p circūcisionē vide i die pasce.

In vigilia Epiphanie. Textꝰ euangelij. Matthei. c. ij.

Defuncto Herode ecce angelus domini apparuit in somnis Joseph in egypto dicens. Surge t accipe puerū t matrē eius t vade in terrā israel. Defuncti sunt em qui querebant animaz pueri. Qui consurgens accepit puerū t matrē eius et venit in terrā israel. Audiens autem ꝙ archelaus regnaret in iudea p herode patre suo timuit illo ire Et admonitus in somnis secessit in partes galilee. Et veniēs habitauit in ciuitate que vocat

nazareth vt adimpleret̄ qđ dictum est per ꝓphetas: qm̄ nazareus vocabitur.

Defuncto herode ecce ang̃el⁹ dn̄i apparuit i sōnis Joseph ꝛc̄. Matt. ij. In hoc euāgelio tangunt tria pūcta q̄ fūt/iussio/executio/admonitio. Quā tū ad ꝑmū ad intellectū sequētiū scien/dū est/q̄ res de q̄ dicturi sum⁹: ita fuit gesta. Post q̄ magi adorauerunt chr̄m brā ꝙgo (vt credit) fuit vsq̄ ad purifi/cationē i illo tugurio: ꝛ deide ipa sit cū Joseph tpe suo portauert puer̄ ihesū ad tēplū vt offerrēt par turturū/aut duos pullos colūbar̄: qđ fuit factū i die purificatiōis. Et q: ad testimoniū symeōis ꝛ anne/factū ē murmur i hierlm q̄ chr̄s aduenisset: iō herodes valde timuit. et de occisiōe puerorū ciuitatis bethleē co/gitauit. Sz ḡre h̄ nō cogitauit i aduē/tu magorū: Ad h̄ ꝺr Dg̃r hist. q̄ herodes vidēs magos nō reuersos ad se/credidit eos fuisse delusos ex fallaci stella: ꝛ ob h̄ erubuisse ad regē vēire. Sz post q̄ ad aures el⁹ puenerūt dicta pastorū ꝛ symeōis ꝛ anne: tūc credidit se illusū a magis: vt dic̄ b. Matthe⁹. ꝛ cogitauit ꝑsequi saluatorē: iō angel⁹ monuit Ioseph ꝛ fugit i egyptū in ciuitatē hierapolim vbi fuit vsq̄ ad obitū herodis. i. septez annis: vt dic̄ Dg̃r hist. Nā trigesimo anno regni herodis ꝟm chronicas nat⁹ est dn̄s: ꝛ trigesimoseptio regni sui ille interyit. ꝛ dn̄s regressus est ꝺ egypto eo defuncto. Et sic fuit ibi septē annis cōpletis ꝛ forte pauꝰ plus: q: nō ꝙsueuert minutie cōputari. Quidā tñ dicūt q̄ in egypto fuit q̄nq̄ annis. Sciendū ē etiā vt tradit Josephꝰ ꝛ historia ecclīastica ꝛ Dg̃r hist. q̄ herodes post mꝛta flagitia ita a deo pcussus ē: vt mānifesta i eo apperet vindicta diuina. Nā cū septua/ginta vl circiter eēt annoꝝ/infirmat⁹ ē. vnde desperās se posse liberari irrōna/bili furia ꝛ amaritudie mēt̄ accēsus ē: eo q̄ filiū suū antipatꝝ cogn̄uerit de sua morte tractasse: ꝛ ireꝰ q: a iudeis se cōtemni putabat: morte suā libenter expectantib⁹. Porro morb⁹ el⁹ indies amarior reddebat. habebat irolerabilē ignē in visceribꝫ. Appetebat infinitū cibum: nec vnq̄ potat satiari. Intestina erāt vlcerata ꝛ putrida ꝛ fetida. Doloribꝫ cholicꝫ seuissimis cruciabat. pedes tūebāt: veręda putredie corrupta scatebāt ver/mibꝫ: pruritꝰ incredibil⁹ totā occupauerat cutē. i oibꝫ mēbris erat ꝛct⁹. Deniq̄ a medicꝫ i olei dolio missus: ita ibi ꝺ fecit vt mortu⁹ ab oibꝫ putaret. vñ grādis fuor vlulat⁹ ꝙcitat⁹ ē. ꝑ qđ anti/pater filī⁹ el⁹ in vinculꝭ exultauit. Qđ herodes cōperiēs stari eū iussit occidi: occisis ꝑus duob⁹ alīs elegātissimis filīs/cū regina mariame eor genitrice. Hūc tñ vlulatū quē Josephꝰ excitaruꝫ tūc ꝺr: Dg̃r histo. dic̄ exortū: q: scīpm voluit iugulare gladio q̄ pomū purgabat. Res ḡ fuit ꝑa: sz rei cā icerta. Vel forte bis fuit iste clamor. Deinde milites crogauit pecuniā: ꝛ ex oi regno suo ꝑncipales iudeorum euocauit sub pena mortꝭ: q̄s in hippodromio. i. in claustro sui palacīj ſm aliq̄s iussit icludi: vel i loco vbi eq̄r cursu certab⁹: ab hippos equꝰ ꝛ dromos cursus. Et aduocās sororem suā salome ꝛ vīr el⁹ alexandrū/dixit sibi inesse ḡuissimū dolorē: q̄ iudei in sua morte qua futurā cito videbat/letarent. Vlt ḡ inq̄t iudei plorēt ex alio: oēs inclusos i hippodromio sagittis affligite. Et post q̄ sic ordiauit ille infelix p⁹ q̄nq̄ dies a morte filīj sui mortu⁹ ē. Et tūc angel⁹ monuit Ioseph vt rediret ad trā isrl. Vlī ꝺr: (Defuncto aūt herode angelus dn̄i appuit i somnis Ioseph i egypto dicēs) Ex h̄ ſm Dionys. in celesti hierar. apparet q̄ dn̄s Iesus factus hō subīcebat ordinariōl diuine ꝑ angelos exercite vt hoies. Et ſm Chrys. apparet q̄ Joseph fuit electꝰ i misteriū Marie eundo ad egyptū ꝛ inde redeūdo. Et videt velle Chrys. q̄ hec sit rō: q: angelus apparuit Ioseph nō Marie: q: ipe erat ductor ꝛ gubnator el⁹ q̄ꝫ uis etiā potuerit ꝑus apparuisse marie. Apparuit aūt i somnis: q: tūc mens quietior est quieta tis exteriorib⁹ sensib⁹. iōq̄ supnis re/

uelatiõib⁹ aptio⁹ ē ex ꝓseq̃nti. (Surge ⁊ accipe puer̃ ⁊ mr̃em ei⁹:⁊ vade in tr̃am ist̃l̃) Nõ specificat aliquã ciuitatẽ:vt ex frequenti apparitiõe angeli ioseph ꝓfor⁊ tarer̃. Appuit em̃ scõo angel⁹ cũ fuit in tra ist̃l̃:docẽs eũ spẽaliter de loco. Seq̃. (Defuncti sũt em̃ q̃ q̃rebãt aiam pueri) Hiero. Ex hoc loco intelligim⁹ nõ solum herodẽ:sz etiam sacerdotes ⁊ scribas/eo tpe necẽ dñi fuisse meditatos. Hec ille. Nã euangeliũ nõ dicẽ defunct⁹:sz ofuncti. Isti aũt sm Remig.⁊ Chr̃y. fuer̃t occisi p salomen ⁊ aexandr̃ in hippo⁊ dromio in vindictã puer̃o⁹ innocentiũ. Vextñ q⁹ Joseph⁹ ort q̃ salome ⁊ alexã der iudeos ex hippodromio liberos re⁊ ligi ũt:ideo aliter dici põt sic ⁊ dicẽ ibi dẽ Remig⁹ ⁊ sctũs Tho. sup̃ Matt. q̃ pr̃ale p singl̃ari ponit vt dicat ofuncti.i. defunct⁹.⁊ ista videt esse ꝓpter:q⁹ nõ ē pisi⁊e iudos ꝓspirasse i mortẽ pue

Allegorice exponẽdo sm ve⁊ (rubilerabilẽ Bedã in omel.cũ dr̃/q̃ occisis innocẽtib⁹ nõ longe post obiit herodes: ⁊ saluator redit ad terrã ist̃l̃:significat q̃ occisis martyrib⁹ p chr̃o ofticerẽt im⁊ peratores:⁊ pax redderet eccl̃ie: et sctī q̃ latuerant ad sua loca redirẽt. Vl̃ sm eundẽ significat q̃ ofuncto herode.i.spita flãma moderne inuidie iudeor̃ fi⁊ des recipiet a iudeis pdicãtib⁹ Enoch ⁊ Helia. Isti duo ei viuũt:vt prz p sanctũ Tho.iij.par.q.xlix.ar.v.⁊.iij.di.x⁊ viij.⁊.j.par.q.cij.ar.ij. Vñ ó Enoch dr̃ Gen.v. Nõ apparuit:q⁹ rulit eũ deus. De Helia ꝓ habet.iiij.Reg.ij. q̃ ra⁊ ptus ē i curru ignео. Et sm sctm̃ Tho. in locis pallegatz nõ fuit rapt⁹ in celũ empyreum sed in aereum:et viuit cum Enoch in paradiso terrestri.

Anagogice significat q̃ defuncto herode.i.superato diabolo illi q̃ fuerant in egypto.i.i tenebr̃z tribulationũ:nã egypt⁹ iterpr̃at tenebre siue tẽtationũ:recipiũt angelũ.i.nũciũ:siue ispiratõez magne spei i somnis.i.tpe mortz: qñ tã sensus oẽs liganf̃:vt vadãt in terraz israel .i.videlicẽ dcũ cũ puero:⁊ mr̃e.i.cũ mi⁊ sericordia chr̃i ⁊ meritis beate ꝑginis.

Moraliter istruimur vt supportem⁹ patiẽter aduersa sic̃ ⁊ chr̃s. Nõ si fecer⁊ im⁹ de⁹ post aduersa dabit quietẽ mẽtis:vl̃ etiã corpis. Tob.iij. post tempe

Quãtũ ad scõz (statẽ tranq̃llũ facz. lr̃ale sciẽdũ ē q̃ herodes magn⁹ seu ascalonita duo fec̃ testamẽta:vt tradunt hi⁊ storici. In pmo heredẽ regni istituit antipatr̃:⁊ ei substituit herodem antipã. Sz qr ille p venenũ ꝓspirauit i mortez herodis:herodes illũ vinculis alligauit: ⁊ mortur⁹ occidit:vt supr̃ dictũ est:eo q̃ audita ei⁹ morte i vinculis exultasset. Et tũc aliud condẽs testamẽtũ: heredẽ re⁊ gni ꝓstituit archelaũ: repudiato herode antipa:ita tñ q̃ archela⁹ ab augusto susciꝑet diadema. Fuit g̃ archela⁹ ro⁊ mã vt coronã susciꝑet regni. Sz ⁊ antipas sibr̃ fuit romã:⁊ sibr̃ philipp⁹:vt pr̃ tẽ regni obtinerẽt. Archela⁹ deberi sibi regnũ dicebat erat⁊ meritor:⁊ vigore scõi testamẽti. Ecõtra:antipas dicebat pmũ testamẽtũ eẽ fuãdũ:eo q̃ illõ pacmẽt⁊ copos edidisset:reliquũ ꝓ cũ iam esset mẽte capt⁹:vrpote q̃ seipm gladio voluisset iugulare. Deniq̃ august⁹ dixisit herodis regnũ i q̃rtuor ptes: ⁊ duas dedit Archelao:⁊ alijs singul̃ vnã. Quia g̃ archela⁹ ꝓstitut⁹ erat rex a patre q̃ntũ in se erat fauebat reb⁹ gestis a pr̃e:lõ ioseph timuit ire ad tr̃as Archelai. Dicit g̃(Qui ꝓsurgẽs) ad implium dñi:sic̃ verus obedies(accepit puerũ et mr̃em ei⁹.)nõ dicẽ filiũ suum:sed pueꝝ ⁊ matrẽ ei⁹:q⁹ nõ erat vere pater(⁊ venit in terrã ist̃l̃. Audies aũt q̃ archela⁹ re⁊ gnaret in iudea ꝑ Herode patre suo.) Sed q̃rit:si Archela⁹ non fuit factus rex ab augusto:sz diarchus: q̃ uis fuerit sibi regnũ ꝓmissum si illõ mererer: quõ ꝫ statim post mortẽ herodis regnauit i iudea: Ad hec dr̃ q̃ sm sctm̃ Tho. sup̃ Matthеũ post mortez pr̃is statim iste occupauit regnũ ⁊ vsurpauit: ⁊ q̃⁊ uis Joseph⁹ dicat q̃ tũc ante q̃ augu⁊ stũ ꝓsuleret abstinuerit nomie regis et diademate:tñ de facto se gerebat vt rex ẽ:vt ex eodẽ Josepho patet. Vel dic̃ potest sm Glo.q̃ diarchum regem appellauit euangelista. (timuit illo) .i.ad locũ illũ (ire) Illo cũ est aduerbiũ lo⁊

et:z acuit vltimā. Sz Aug. de cōsen. e. mouet qōnē: quō vez est qō dr Lu. ij. q p singl'os ānos pentes ei⁹ ascēdebāt in hierl'm: si tūc archelai illuc, phibebāt accedere: z soluit ipe ibidē dupl'r. Pri mo: qz aliud est sel' in anno p vnā die in tāta ppl'i mlt'itudine ire in hierl'm: alio cōtinue ibi ꝙuersari. Prio em mō facil lime potuisset latere: nō scdo. Alio mō soluit: qz qō dicit p singl'os annos asc̄ disse in hierl'm/ accipi potest post q̄ taz nō meruebat Archilaus: q̄ solū nouem annis ſm Josephū regnauit.

Allegoria z anagogia hui⁹ ptis cū se Dozal'r aūt instruimur (q̄nti tradit. q nlls ira dz in dō ꝙfidere q̄n faciat to tū qō pr: sic Joseph q̄ q̄uis pceptū dñi hꝛet eūdi ad trā isrl': tñ nō ibat ita secu rus q̄n sollicitaret de loco i q̄ posset me lius latere. Jtē moralit hic fcak q q̄ est in Egypto. i. tenebris pctō⁹ z mūdane ꝙuersatiōis ad ageli monitōez. i. instin ctū diuine inspiratiōis: q̄ p angelū aut sp/ aut in pl'is fit: dz inde recedere z ac cipe Mariā. i. amaritudinē pnie: z Je sum saluatorē. i. spem z desideriū salu tis: z pficisci in trā isrl'. i. videntiū deū: per lumē gre z gl'ie. Nota etiā hic felix ꝙsortiū marie. i. pnie: z pueri iesu. i. pu ritatis ꝙscie: z ioseph. i. pfect⁹ iusticie. Qō ꝙsortiū inuenit in statu: vt in beth leem Lu. ij. Jnuenerūt mariā z ioseph z infantē ⁊c. Et in egressu ad egyptuz. vt Matth. ij. sic sup dictū est. Et in re gressu ab egypto vt hic: Et hoc i signū q̄ siue stes/ siue fugias/ siue regredia ris nunq̄ hos comites deseras. Quā tū ad tertiū l'aliter sciendū est: q̄ vt ex dictis ptz/ postq̄ Joseph ingressus est trās isrl'/ fuit pplexus: ideo dr (Et ad monit⁹ in somnis) ab angelo. s. ei scdo appente z specificāte locū ad quē decli nare: ſm s. Tho. sup Mat. (secessit in ptes galilee) Sz q̄re nō timuit ire in galilcā: cū ibi ali⁹ filj⁹ herodis regꝛet. s. herodes antipas? Rñdet Nico. de Ly. q̄ iste herodes erat indigꝛus pīi: q̄ euz q̄ꝛuz in se erat sua regni pte puauerat. Sz scrūs Tho. vbi sup dr. q̄ ista fuerꝛ statim post mortē Herodis q̄n totū re gnū occupauerat archila⁹. Sz tūc in surgit alia q̄stio. qz si in toto regno pte erat archila⁹/ etiā in galilea regnabat: q̄ re q̄ nō timuit ire in galileā? Rñdet s. Tho. vbi s. z glo. q̄ facili⁹ poterat late re in illa pte: qz ibi nō erat sedes regni: sz in hierl'm. Sz itez est alia qō. qz vī Matthe⁹ dicere: q̄ Joseph q̄si p accūs secessit in galileā: cū intēderet ire in iu deā. Lucas ꝙo dr q̄ in galilea habuit p prium habitaculū: z ꝙnter si ibi erat pro prium habitaculū: z ibi etiā securi⁹ mora bat: videt q̄ ex pncipali intētione volu erit ire in galileā. Soluit aūt Aug. de ꝙsen. euā. z scrūs Tho. vbi s. qz angelus in Egypto dixit Joseph vt iret ad terrā isrl': q̄ pncipalit erat tra iuda: q̄uis large includerer etiā galileā/ zsi nō stricte: ideo voluit ire in iudeā/ q̄uis ha bitaculū hꝛet in galilea. Alit itez solu uit Aug. ibidez: qz. s. fortc pentib⁹ chīi dignū videbat q̄ puer hitaret vbi erat tēplū dñi. s. in hierl'm: qō fortc fieri pcu rassent/ nisi ibi regꝛet Archela⁹. (Et veniēs habitauit in ciuitate q̄ vocat Na zareth: vt adimplerek qō dictū est p. p/ phetas/ qm nazareus vocabit.) Jstud dictū/ qm nazareus vocabit: ſm Nico. de Ly. z s. Tho. ij. p. q. xxxv. art. vij. z btm Hiero. sumptū est Esa. xj. vbi dr. (Egrediet ꝙga) .i. btā Maria q̄ fuit ꝙga gēilis pauptate: z hūilitate flexi/ bilis (de radice iesse). i. de dō: cui⁹ pat dicebat iesse. filj⁹ em dr radix pīis: non qz det ei nutrimentū: sed qz mortuo pīe remanere solet filj⁹ q̄si aliq̄d ei⁹. sic cō fractis ramis z trunco/ stat radix arbo rea. Ecōtra aūt etiā pater vel mr dicit radix filij: q̄ inde pducit sic ram⁹ z flos z fruct⁹ de radice (Et flos:) id est chīs purissimus sine omi pctō: q̄ fructū no stre salutis ptulit (de radice eius). i. de radice radicis: sez de btā Maria (ascē det) Ubi hebraica ꝙitas habet/ z na zareus de radice ei⁹ ascēdet. vt Hiero. testat. Paulus aūt burgeñ. ꝙtra ista dr q̄dā friuola: sed stādū est dicto Hiero.

Sed hic est q̄stio vna: qz. s. dixit p pheras in plurali/ si solus Esa. hoc dr. Ad h rñdet btūs Hiero. z s. Tho. sup

Mat. q̄ h̄ dictū nazare⁹ vocabit̄ i. ꝓpria forma. et fm q̄ nazare⁹ interp̄tat florid⁹: inuenit̄ Esa. xj. sed fm interp̄tatiōē q̄ interp̄tat sc̄us/ iust⁹/ z inunct⁹: inuenit̄ in mlt̄is ꝓphis. Vel fz Chry. alij sunt ꝓphe q̄ nō sūt apō nos in canone. vt Nathan: z Esdra. Est aūt notādū q̄ cō grue chr̄us dict⁹ est nazare⁹: qz fuit singularit̄ florid⁹ elegātia corpis z mēris puritate: et singlarit̄ sc̄us. i. sanguine tinct⁹ acerbitate passiōis: z singularit̄ iust⁹ plenitudie ꝓtutis: z inunct⁹ charitate z gr̄a singlaris psone: z capitis et vnionis. Iste pulcerrim⁹ flos floruit in nazareth p̄ ꝓceptōez: vt sic̄ flos ꝓcipet̄ i floꝛe. i. in nazareth: et de floꝛe. i. ꝑgine mēte corpeq̄ pulcerrima: z in tpe floꝛ. i. in martio. Appuit aūt in Bethleē p̄ natitatē: vt sic̄ panis viuus in domo panis panē gr̄e mīstraret. Emarcuit ār in hierl̄m per passionē. Et qz marcescēdo fructū ptulit istar floꝛ⁹ martialis. iteꝝ p̄ fructū suū refloruit i resurrectōe z ascē

Allegorice fm Hil. Joseph (sione. fcat ap̄los q̄ chr̄m p̄ mōm hēbat sua p̄dicatiōe deferre. Herode mortuo. i. diabolo cū ap̄lo ei⁹ in chr̄i passiōe deꝑdito iussi sē p̄dicare iudeis. i. oulb⁹ q̄ perierē dom⁹ isr̄l: fz manēre i iudea hereditaria ifidelitate quā diabol⁹ seiauit/ metuūt z recedūt: admoniti a spūsc̄o: vt vadār ad p̄dicādū gētib⁹. Vl fz Raba. h̄ vlria desig̃t eccl̄ie tpa: qñ plūmis iudeoꝝ ad p̄dicatōz enoch z helie ꝓuersis ceū ad īstitutū antichr̄i ꝛ fidē pugnābūt. Pars igit̄ iudee in q̄ regēbat archelaꝰ antichr̄i seq̄ces oñdit. Nazareth ār galilee ptē ei⁹ gētis q̄ fidē est suscepta/ desig̃t. hec ille. Nec intēdit dicere Ra. q̄ nō oēs iudi qñq̄ ꝓuertēt: fz q̄ ꝑus cō

Anagogice aute (uertet ps q̄ torū. fcat q̄ ascendēs ab egypto. i. ab h̄ rene/ brosa mūdo ad trā isr̄l. i. visiōis dei: qñ hz cāz tiorē. i. qz ñ fec̄ plenā satisfactōez de petis suis anteq̄ accedat ad celestez hierl̄z diuertit ad galileā. i. rorā tribulatiōis purgatorij: vt iñ tñ smigret ad ce/

Moraliter istruimur vt sic̄ a chr̄o (lū. dicimur chr̄iani: ita a nazareo dicamur nazarei. i. floridi p̄ puritatē: sci p̄ sāguis chr̄i duotōz. dicāur ieq̄ ñ solo noie fz re.

In Epiphania domini.

Textus euāgelij Mat. ij. cap⁹.

Cum nat⁹ esset iesus in Bethleez iude in diebꝰ Herodis regis: ecce magi ab oriēte venerūt hierosolymā dicētes. Vbi est q̄ natus est rex iudeoꝝ: Vidim⁹ em stellā eius in oriente: z venim⁹ adorare eum. Audiēs aūt Herodes rex turbat⁹ est: z oīs hierosolyma cum illo. Et cōgregans oēs p̄incipes sacerdotū z scribas popli: sciscitabat ab eis vbi chr̄s nasceret̄: At illi dixerūt ei In bethleem iude. Sic em̄ scriptū est p̄ ꝓphetā. Et tu bethleē terra iuda nequaq̄ minima es in p̄cipib⁹ iuda: Ex te em̄ exiet dux qui regat populū meum israel. Tunc Herodes clam vocatis magis: diligenter didicit ab eis tp̄us stelle q̄ appuit eis. Et mittens illos in bethleē: dixit. Ite et interrogate diligēter de puero: Et cum inueneritis renunciate mihi: vt z ego veniēs adorem eū. Qui cum audissent regē abierūt. Et ecce stella quā viderāt in oriente antecedebat eos. vsq̄ dum veniēs staret sup̄a vbi erat puer. Videtes autem stellam gauisi sunt gaudio magno valde. Et intrātes domū inuenerūt puerū cū maria mr̄e eius Et p̄cidentes adorauerūt eum. Et aptis thesauris suis obtulerūt ei munera: aur̄: thus: et myrrhā. Et respōso accepto in somnis ne redirent ad Herodem: per aliam viam reuersi sunt in regionē suam.

In die Epiphanie

Cum natus esset ie/ sus i bethleē iude ⁊c. Mat. ij. Dies epiphanie ē celebris: qz in ea chr̄s baptizat⁹ ē: ⁊ aquā ꝓuertit in vinū anno sequēti: ⁊ magi il/ lum adorauerūt. Ista em̄ facta fuisse il lo die ptz ex officio: sz de ktio tm̄ fit mē tio in p̄ti euāgelio q̄ tangunt tria pun cta: q̄ sūt/ Cōturbatio/ ꝓsultatio ⁊ ado/ ratio. Quātū ad pmū in q̄ tangit cōtur batio herodis ⁊ hierosolymitar̄ ꝑt ad uentū magor̄: p intellectu text⁹ opor⁊ videre mlta: ⁊ añ oia q̄ fuerint isti ma/ gi. Quātū ḡ ad nomē vt inueniť i histo rijs latine dicunť Caspar/ Balthasar/ Melchior. hebraice ꝙo ꝑm Dn̄m hi sto. dicti sūt Appellio⁹/ Amec⁹/ Dama scus. grece ꝙo ꝑm eūdē Galgalar/ Da galath/ Saracij. Quātū ꝙo ad officiū ⁊ ꝙditiōes vl̄ q̄litatē suā q̄ eēnt/ triplex ē opinio: ꝑm q̄ ꝑ nomē mag⁹ q̄ē ē grecū .s. magos tripl̄r sumiť. Aliq̄ em̄ mag⁹ idē ē q̄ illusor: ⁊ sic vt ꝛcitat mḡr hist. q̄ dā dicūt ab effectu dictos fuisse magos solū post q̄ illuserť herodi: ñ regredi edo ad illū vt rogauerat: ⁊ ēt vt ꝑmiserāt il li ꝛz q̄ rōnabil̄r credit: qz simpl̄r ābula bāt. Aliq̄ ꝙo mag⁹ idē est q̄ malefic⁹ vl̄ incārator: ⁊ sic Chr̄yſ. ⁊ Aug. dicūt istos fuisse magos: sz ad chr̄m veīsse pe nitētes: ⁊ i spe miscōie ꝙsequnde. Aliq̄ ām ꝑsice mag⁹: hebraice dr̄ scriba: grece phs: latine amator sapie vl̄ sapiēs: ⁊ sic cōis opinio est q̄ dicti sint magi a sapie sue magnitudine: ⁊ sic tenet s. Tho. vt videť ⁊ mḡr hist. ⁊ Rab. ⁊ Nico. ō ly. q̄ ēt ōr eos fuisse reges: qz tūc sapiētes ꝓhi regḡbāt. Vtr̄ aūt fuerit reges deferētes coronas: ñ habeo certū q̄ꝫ sit ꝓbabi/ le ex ꝙsuetudie vl̄ pictor. Etsi ei picto ribꝫ ac poetꝫ videať ꝓcessa licētia fingē di: tm̄ ꝙsuetudo pigēdi vl̄r vno mō rē p/ tinēte ad diuia: videť facere ꝓbabile ar gumētū. Vñ ex hac mḡr hist. arguit q̄ i chr̄i natiuitate fuerit asin⁹ ⁊ bos. Proba bile ē ēt drm̄ Georgiū cū ꝓpēte dimicas se: etiāsi nullibi auctice legereť ꝑt vni uersaliter picture. ñ ār ē ꝓbabile q̄ lan ceā capiti vl̄ aluo admouerit: q: ꝫ ñ pin gať vl̄r vno mō: sz dici ꝙsueuit q̄ i ea p/ te corꝑis eū ꝓcussit q̄ pictoribꝫ placet. Fuerť tm̄ reges a regēdo. i. dm̄i. qz ōr fa ct⁹ Tho. q̄ fuerť potētes. Quātū āt ad patriā vnde veneřt/ lz sit certū q̄ ab ori ente venerit: qz ꝫ ōr euāgelista: tm̄ a q̄ ō t̄miata ꝓte oriēt⁊ venerit: nō ē certum. Quidā ei dicūt q̄ venerūt ō saba. q̄dā ꝙo q̄ ō arabia. q̄dā q̄ de chaldea: q̄dā q̄ de ꝑside: vt ōr s. Tho. Sz sciēdū ē vt ōr Isi. xlix. ery. q̄ saba ⁊ arabia ē vna met regio: ad orientē hns ꝑsidē: ⁊ ad se/ ptētrionē chaldeā. vñ oia p̄t facilit cō cordari: qz veniēdo ō arabia potuerūt di ci aliq̄ mō de omibꝫ p̄dict⁊ loc⁊ venisse. Vl̄ qz fuerť potētes nō venerūt oēs ab eadē regiōe: ꝙsiderata vniuscuiusq̄ ha bitatōe: q̄uis oēs venerit ab vno loco i q̄ sil̄ ꝙueneřt i vnū. Videť aūt q̄ sint cō gregati i ꝑside: ꝑm s. Tho. ⁊ tm̄ a mlt⁹ alijs loc⁊ veneřt. Quātū ꝙo ad cām sui aduēt⁹ sciēdū ē q̄ ds chr̄s vēturꝰ eē reue lauit iudeis ꝓꝑphas: ⁊ ñ solū iudeis: sed ēt mlt⁹ gētilibꝫ: ꝑm s. Tho. Vñ vt ipe narrat. ij. ij. tpib⁹ Cōstātini ⁊ Helene (al⁹ hirene) mr̄is ei⁹ ꝛegr⁹ ē hō i sepul cro laminā aureā hns i pectore: i q̄ scri/ ptū erat. Nascet chr̄s de ꝙgie: ⁊ credo i eū. Sub Cōstātini ⁊ helene tpib⁹ o sol itꝰ me videb. Et sil̄r Job. ix. ait. Sclo q̄ redēptor me⁹ viuit: ⁊ i nouissimo die ō ra surrectur⁹ sū: ⁊ tm̄ fuit gētil̄. Sil̄r ēt sybille mlta ꝑdixerť. Isti ḡ magi ali quā ꝓphetiā sūt secuti. Sicut aūt testat⁹ ctūs Tho. iij. q. xxxvj Chr̄yſ. refert: q̄ i extremis oriēt⁊ gēs fuit: vt idē Chr̄yſ. ōr se audiuisse: habēs ꝓphetiā ex nomie serb filij ade ō oriu hui⁹ stelle q̄ magis apparuit: ⁊ ō muneribꝫ offerendis regi nasciturο. Et posuerť duodeci explora tores q̄ ō nocte cert⁊ tpib⁹ ascēdebāt in mōtē vbi post eā videř. Alij ꝙo dicūt vt ibi ōr ctūs Tho. q̄ isti sē secuti ꝓphe tiā Balaā: cui⁹ fuerť successores: ⁊ ꝫ ve ri⁹ est: qz habeť in libro veter⁊ ⁊ noui te stamēti. ⁊ ꝫ tenet Remigi⁹ ⁊ Mḡr hi sto. ⁊ cōiť exposit⁊es. Prophetia aūt Balaam habeť Num. xxiij. vbi ōr ꝑ balaā ꝓphetādo: lz nō solū gētilis verus etiā pessim⁹ hō fuerit. Deus em̄ coge/

bat eū bñdicere ppō dei:et loq̄ vitatē. Alit ḡ(videbo eū)scz chm(sz nō ꝓpe intuebor eū/sed nō mō)qz.s.vidit eū p̄ successores suos(orief stella ex Jacob).i.a parte iudee quā habitāt filij Jacob:apparebit stella(z ꝛsurget virga ō isrl).i. chs nascef ō semine isrl seu Jacob(z p̄cutiet omes duces moab.) .i. demões: ꝰs ꝓuauit impio .vl duces moab.i.idolatras:ꝗs exterminauit. Apud moabitas em multū vigebat idolatria (z erit idumea possessio ei⁹) .i. Roma que fm Rabbi salomō iudeū p idumeā significat. Jsti ḡ magi viderī stellā istā vbicūq; vl qñcūq; viderūt.z statim inspirati a deo cognouerūt natū esse chz. Nam eccl'ia cantat. Videres stellā magi dixerūt. Hoc signū magni regis ē:eam⁹ z inq̄ram⁹ eū:z offeram⁹ ei munera aurū/thus/z mirrhā. Dic ḡ euangelista (Cū nat⁹ esset Jesus i bethleē iude) Sic em dic glo. due sūt bethleē:vna i terra iuda:alia i terra zabulon.ad cui⁹ differentiā addit iude. Jn ꝟ aūt euāgelista notat impletā ꝓphetiā Micheę.v. de q̄ infra dicef. Et sl'r fm Rab. ꝓphetia Jacob Gen.xlix. cū sublūgit.(Jn dieb⁹ herodis regis) Jste em herodes fuit alieni gena:qz fuit filius antipatri ascalonite pselyti:fm historias:z a rhomanis factus ē rex. Prophetauerat autē Jacob ꝟ esse signū messie:qñ iudas pderet ꝓncipatū:dices. Nō auferef sceptrū ō iuda:z dux de femore ei⁹:donec veniat q̄ mittēd⁹ ē:z ipe erit expectatio gentiū. Jō ad ostendēdū ꝓphetiā cōpletā dicit herodis z nō cesaris. Ostēdit etiā i ꝟ qz Chrys. cōpleta ꝓphetia Danielis de septuagita hebdomadib⁹ annoꝝ:qz vt ōtpe regni herodis fuerūt ꝯsūmate. Addit aūt reg⁹ fm Chrys. qz ali⁹ fuit herodes q̄ occidit Joānē:sz ille nō fuit rex. Et quāuis herodes agrippa fuerit rex triū tetrarchiaꝝ:fm Dgm hist. tñ fuit mlto ꝓpe post. Vide de his in euāgelio sabbato añ quartā dñicaz aduent⁹. (Ecce magi ab oriente venerūt hiero.) id ē hierl'm ciuitatē regiā:in q̄ natū crediderūt regem. Venerūt inq̄ sequētes stellā quā dixerūt se vidisse:q̄ eos p̄cedebat:cuius hoc(vt dic̄ sctis Tho.)apud alios non sit certū:scz q̄ stella p̄cesserit eos añq̄ appulissent hierosolymā. Naz Dgr histo. videf dicere q̄ magi existētes i oriente viderūt stellā sup iudeam imoram:q̄ tunc primo cepit moueri qñ egressi sūt de hierl'm:vt euāgelū videf dicere. Sz Chrys. z sctus Tho. z cōis exp̄sitores tenent q̄ in toto itinere eos direxit p̄cedēdo sic filios isrl in deserto p̄cedebat nubes p diem:z ignis per noctem:vt dr Exod. xiij. z q̄ disparuit ipis appropinq̄ntib⁹ ad ciuitatē regiam:id ē hierl'm. Sz hic est q̄stio vna quā mouet Beda. Si em isti fuerūt chaldei vl perse/aut de vltimis finib⁹ orient⁹:quō in tam paruo tēpore potuerūt vsq̄ i iudeam venire? Nā in tredecim dieb⁹ venerūt:quia festum de aduentu eoꝝ celebrat tredecima die a natiuitate chr̄i:et fuit eodē anno q̄ chs nat⁹ est:qz aliter si fuisset anno seqnti nō inuenissent eū in bethleē/sed i egypto. Ad ꝟ dic̄ Remigi⁹/q̄ aliq̄ ꝟ solent attribuere potentie chr̄i. Glos. ꝓo dicit q̄ est:qz habuerī equos arabicos z dromedarios:qui sūt veloces. Remigi⁹ ꝓo dic̄ q̄ si fuerunt successores Balaā:eoꝝ regio nō multū distabat a iudea. Possum⁹ aūt nos dicere q̄ omes iste tres cause cōcurrerūt scz diuina virt⁹ adiuuās:z velocitas iumentoꝝ:z distātia moderata trineris.

Sz hūc mouet Remigi⁹ q̄stionē:quō dicit veniss̄e ab oriēte:si venerūt ex regno balaā pax distāte? Ad ꝟ ār ōt sanct⁹ Tho. sup Mat. q̄ possūt dici ab oriente venisse dupl'r. Uno mō:qz venerī ab aliq̄ regione oriētali respectu iudee: sed ꝓpinqua. Alio mō:qz venerūt ab extremis orient⁹ ptib⁹. Et isto mō loquit Chrys. sup Mattheum dic̄s/q̄ stella apparuit eis z p̄cessit eos p bienniū añ chr̄i natiuitatē. cuius forte Chrys. non loquaf assertiue:sz recitatiue.(dic̄tes. Ubi est q̄ natus est rex iudeoꝝ?) Mlti nati fuerant z mortui reges iudeoꝝ:vt dic̄ Aug. in ser. de Epi. sed nullū adorandū quesierūt magi. Non em queribāt regē quēcūq;:sz magnū:q̄ salut⁹ humane auctor existeret:quē celo teste

rū didicissent. Ūñ ait idē Augu. Jacebat in p̄sepio puer ortū recēs: exiguꝰ corpore: p̄tēptibilꝭ pauptate: ſz magnū aliq̄d latebat in puo: qō illi hoies p̄mitte gētiū nō ſra portāte: ſz celo narrāte dicerūt. Hec ille. Sz q̄re iſti magi regnāte Herode nō timebāt aliū regē q̄rere? Rñdet s. Tho. ſup Matt. q zelo fidei mouebant. Ūñ ōr Chrȳ. q tā parati erant p̄ tali rege mori. Vel dicere possumꝰ q ſic hunc puez crediderūr in regia vrbe natū: ita crediderr ex ſtirpe regia descēdisse p̄ virile semē/ vl̄ p̄trute dei: ſic mlte nobiles femine tradebant p̄cepisse ex cōcubitu deoꝝ: z p̄ñter crediderr p̄ma facie regē z pplm de tali infante gaudere. Nec videt inconueniens dicere q a p̄ncipio nō cognouerūt spēaliter oēm modū gñatiōis tā magni regis: lz crederēt eū spēali dei puidētia seculo destinatū ad aliq̄d magnū: z nō solum ad mafiale regimē vt ceteri reges. (Vidimus) Utrūk p̄bo p̄teriti pfecti: q? desierāt stellā videre ꝛz oēs: siue eos aliq̄n p̄cesserat/ siue nō. Sz q̄re ds eos p̄uauit tāto solatio? Ad hoc coiter adducūt doct. duas rōnes. Et p̄ma est p̄pter istos magos: vt. s. adirent regiā vrbem: in q̄ edocerenr p̄phetico testimonio de rege nasciturō/ z loco natiuitatiſ eius: sic p̄us edocti fuerāt celesti signo. Alia est: vt natiuitas chr̄i in vrbe regia annūciarer: z p̄ñter iudei inexcusabiles eēnt (stellā ei⁹) glo. i. p̄ntiā: q? hāc creauit ad oñsionē sui. Nō em̄ ista stella fuit vna celestiū stellaꝝ ꝛz Remig. Chrȳ. z setm̄ Tho. q̄ p̄bat Chrȳ. z s. Tho. iij. p̄te. q. xxxvj. mlt̄is rōnib⁹. Pria: q̄a ferebat ab arcto. i. septentrione vbi est arctos. i. vrsa stellarū in celo in meridiē q? sic iacer iudea ad Persidē vñ venerr Sz si vez est hoc q̄ ōr Ysid. z s. Tho. quō venerūt ab oriēte? Ad h̄ dico q si venissent directe a septētrione: nō posset dici venisse ab oriēte. sec⁹ si ab aliq̄ loco venerr: cui⁹ meridian⁹ sit magꝭ ad orientē q̄ meridian⁹ iudee. etiā si talis loci circulus paralell⁹ eq̄noctiali/ vel tropico esset borealior q̄ circulus iudee eidem paralellus. Dicerenr em̄ a septentrione z ab oriente venisse: z ita fuit de fcō. Scōa rō ē: q? appebat nō solū i nocte: sed etiā in media die. Tertia: quia existēs in nr̄o hemispherio nō supuenīte aliq̄ impedimento occultabat aliq̄n. Quarta: q? nō hēbat cōtinuū motū: sic neq̄ colūna in dextro: ſz stātib⁹ magꝭ stabat. Quita: q? erat p̄pe terrā. aliter em̄ nō potuisset distincte oñdere locū in q̄ latebat chr̄s. Et subiūgit scūs Tho. q h̄ ip̄m q̄ p̄pe terrā ferebat: ē signū q magi existētes in oriente nō viderr illā existentē in iudea: q̄uis h̄ ab aliq̄b⁹ dubiū relinquat. Ūñ q̄ subdit. s. (in oriēte) fm glo. dubiū est vtr̄ sic sit intelligēdū q̄si ipi exñtes in oriēte viderit stellā ēt i oriēte exñtē: vel existētē in iudea. Quid aūt fuerit hec stella/ dubiū est. Chrys. ōr q videt fuisse p̄tus rōnalis. Ūñ aliq̄ dicūt q fuit ille angel⁹ q̄ pastorib⁹ apparuit. Alij p̄o vt Remig. dicūt q fuit spūs sctūs: q̄ etiā in specie colūbe sup chr̄m baptizatū appuit. Sz tñ s. Tho. iij. p. q. xxxvj. ar. v. z sup Mat. ōr p̄babilius esse/ q fuerit vera stella nouiter creata seu p̄dita in aere. Et rō est p̄mo q? h̄ p̄ueniebat chr̄o. Celest⁹ em̄ rex debuit p̄ celeste indiciū manifestari: iudeis q̄dem p̄ celestes angelos p q̄s legem accepant: vt ōr Gal. iij. gentilib⁹ aūt p celeste sidus: q? ex creatur⁹ maxime celestib⁹ in dei cognitionez venerāt. vt ōr ad Rom. j. Scōo: quia hoc p̄ueniebat ip̄is magis/ seu gētilib⁹: q? eoꝝ vocatio ad fidē p̄missa est Abrae in siliitudine stellaꝝ inumerabiliū Gen. xij. Vel p̄t addi ad dicta sci Tho. q fm Greg. iudeis tanq̄ rōne vtentib⁹ rōnale aial. i. angelus debuit annūciare chr̄m. gentes p̄o quia rōne vti nesciebant nō per voces/ sed per signa p̄ducunt ad chr̄m: quādo ip̄e adhuc puulus nō loquebat: quādo aut̄ iam loquebat/ per loquentes apostolos sunt cōuersi. Dicit autez Gregoꝛ. angelū animal rōnale: vel loquens fm opinionē eoꝝ qui angelos habere coꝛpoꝛa dicūt. vel quia appareb at in forma anialis rōnalis: id est hominis. vel quia aliq̄d haber cōmune cū tali niali: ſz potentiā altioꝛem sensi⁹

tluis siue sit itellect⁹/ siue rō: eo mō q̄ ēt hō aliq̄ mō dici pōt angel⁹. Et h̄ me raphorice ꝓpt aliquā silitudinē. Tertia aūt expositio ē de mēte Grego. vtz. j. q. lj. ar. j. ad scōm. Sed tn ad pdictoꝝ noticiaz aduerte q̄ pdicte opiones de illa stella nō st vsq̄q̄ dissonātes. Licz em̄ s. Tho. dicat q̄ fuit vera stella: nō tn ne garet ḡn mouerek ab angelo: sed h̄ dicerer: qz fm doctrinā ei⁹ ōs nō opak motū localē corpoꝝ imediate / sed mediātib⁹ creaturis: q̄ꝫ nulla p̄ter angelū potuit stellā illo modo mouere: nisi dicak ꝓtra oēm phicam doctrinā: q̄ ipa ex sui natura tali motu mouerek. Qui āt dicūt q̄ fuit angel⁹ / intendūt forte dicere q̄ illō corp⁹ qō videbak/ erat aer ab angelo ꝑdensat⁹: eo mō q̄ etiā demones cuz luce apparēt. Utꝫ aūt s. Tho. diceret q̄ erat de natura celesti formata i aere: vel de natura aerea miracłose formata meli⁹ q̄ꝫ possint angeli aerez ꝑdensare: nō habeo certū: sed magis credo scōm. Sed de ista stella q̄d factū est: Rn̄deo q̄ Magi hist̄o. de h̄ sic dr. Stella hec pacto officio suo mox esse desyt: reuertens in placentē materiā vñ supra fuerat. Quidā tn tradūt Bedā voluisse q̄ in pureū Bethleemitē ceciderit: z post in dieb⁹ Paule z Eustochij q̄sdaz ꝓgines deo dicaras eā miraculose vidisse. Mō qz fabulosuz extimauerī frēs: cum q̄bus monastica ducebat vitam/ eum a cōmunione qñq̄ sepauerunt. Hec ille.

Circa pdicta sciendū est: q̄ in pdictis ꝓbis q̄dā occasionē errādi sumpserūt. Et ꝓmo pelaniste: q̄ ex h̄ dixerī q̄ oēs hoim actus regunt fato. Scōo Manichei q̄ sic reprobāt fatum. ira reprobāt euāgelū bri Matthei: qz dicūt q̄ in h̄ loco affirmat fatū. Ad hoꝝ ḡ intellectū scire opz q̄d sit fatū: z quō est: z quō nō. Sciendū est ḡ q̄ in reb⁹ hūanis multa videm⁹ casualit z p accidēs accidere: sic q̄ aliq̄s q̄rens vnū hoiem/ inueniat aliū de q̄ non cogitabat. Mō aūt est casuale z fortuitū respectu vni⁹ cause: aliq̄n respectu alteri⁹ cause supioris est p se intentū z nō fortuitū/ vel casuale: sicut si aliq̄s dñs mittat duos suos ad eundez locū p diuersas vias: z vnus eoꝝ nesciat de alio. Qz em̄ sibīnuicē occurrant in tali loco est p accidēs z casuale respectu intētionis: nō q̄dem dñi: sed fuoꝝ. Scōm h̄ ergo duplex fuit opinio de fato. Dicit em̄ fatū a faris vel fare fatur: q̄si q̄ddā plocutiuū z ꝑdictiuū. Quidam ḡ dixerunt q̄ ista casualia z ꝓtingentia nō reducunt in aliquā supiorem cām illa ordinantē. Isti aute abstulerī z negauerī fatū: z vniuersal⁹ ꝓuidentiā diuinā circa hmōi. Et fm Augusti. hec fuit opinio Tullij. Quidā ꝓo reducūt ea in aliquā cām illa ordinantē: sed a q̄ cā ista ordiatio fiat/ est differētia. Quidam em̄ dixerī q̄ corpa celestia oia ista ꝓtingētia ordināt: z fm istos fatū nihil aliō est q̄ꝫ influx⁹ sideꝝ. Alij ꝓo ista cōtingētia reducūt in diuinā ꝓuidentiam. Ꝓrio ḡ mō fatū negandū est: qz actus hūani nō regūt quasi ex necessitate fm sideꝝ dispōnē vel influxū: qō mł̄tiplicit ptz. Ꝓrio sic. Impossibile est em̄ q̄ virtus corpalis directe agat in corporeaz: qz inferi⁹ in ordine nature nō agit in supius. Jn aia aūt vt ptz p Aristot. in li. de ania. sunt quedā potētie elenate sup corpus: vt volūtas z intellect⁹. q̄dā ꝓo st organis affixe: vt sensitiue z vegetatiue. Corpa igit celestia / q̄ꝫ uis directe agāt sup̄ corpa inferiora z imutēt ea p se: z potētias organicas p accns: eo mō q̄ hoiem tracundū siue pnū ad īrā dicimus ex celestib⁹ corpib⁹: tn̄ directe electio est i volūtate. Vñ nunq̄ pōt fieri dispō in corpe hūano ḡn supueniat electio z iudiciū liberi arbitrij. Vñ q̄cūq̄ poneret libeꝝ arb. sub corpib⁹ celestib⁹/ necarto poneret intellectū a sensu nō differre. Scōo: qz p h̄ excludit ois cult⁹ diuinus z regimē reipublice; qz oia essent de necessitate: z ꝓter nō oporeret ꝓuidari vel aliq̄d ꝓuidere: qō est ꝓtra naturalē inclinatōez hoim: que vana esse nō pōt/ cū sit a deo datoꝛe nature: q̄ nihil vanū pōt efficere. Tertio: qz hoc esset attribuere deo malicias hoim: qō esset ipm infamare: qz sidera creauit. Aug. Accusant deū creatorē sideꝝ/ dū excusant reum ꝓperratorē sceleꝝ. Hec ille.

In die Epiphanie

De hmõi ór Chrys. sup Mat. Si aliq̃s adulcia z hoicidia fac̃ p stellã: magi ẽ ilq̃tas stellaꝝ illaꝝ. maioꝝ ãt illi⁹ q̃ creauit stellas. Nã cũ sit p̃sci⁹ futuroꝝ ós: ex q̃ tãta ilq̃tas erat futura p stellas: si noluit emẽdare: ñ ẽ bon⁹. si ãt noluit z ñ potuit: ipotẽs ẽ. Si ẽt stelle ẽ q̃ boni simus aut mali. q̃ nec bonũ nr̃z laudãdũ ẽ: nec vitupandũ malũ. qz nec in nob est volũtari⁹ act⁹. Ut q̃d ei mali mei penã suscipiã: q̃ nõ volũtate ꝫ necessitate cõmissi. Ipa deniq̃ mãdata ór ne peccent hoies/aut horrameñta vt faciãt bonum hãc ilipietiã óstruũt. Quis ei iubet alĩ quẽ ne faciat malũ qõ ñ p̃t decliare: aut vt faciat bonũ ad qõ nõ p̃t puenire: hec ille. Et nota q̃ ista ẏba Chrys. mltũ facĩt ꝙ q̃sdã phãtasticos dicentes: si deꝰ scit me vãnãdũ fore alit ẽ ñ p̃t. Ista q̃ mõ negãdũ ẽ fatũ. Vñ Greg. ór. Absit a fidelĩũ mẽtib⁹ vt fatũ aliq̃d eẽ dicãt. hec ille. Si ẏo sumat fatũ p̃ dina puidẽtia: sic aliq̃d ẽ. ꝫ qz cũ infidelib⁹ nihil dẽm⁹ hñe cõc: iõ ñ dẽm⁹ diuinã puidẽtiã h̃ noie vocare. Vñ ait ó h̃ Aug. sciaz teneas: linguã corrigas. Cũ q̃ b. Mat the⁹ recitat dicẽs. vidim⁹ stellã ei⁹: nõ affirmat fatũ ṕmo mõ. qz illa stella ñ dr̃ fuisse chr̃i: q̃si vita chr̃i depẽderet a stella: ꝫ ecõuerso motus stelle ọpẽdebat a chr̃o. Seq̃t (z venim⁹ adorare eũ) Porro ly veim⁹ dz pferri media breui: vt dr̃ dek̃miasse Bilarĩ. Prio: qz i greco ponit̃ pteriti rp̃is. Scõo: qz ipi credebãt ĩã se vẽisse ad locũ vbi puer eẽt. Hic q̃rit Aug. i ser. ephie. A q̃ magi didicerũt q̃ stella visa fcaret natũ eẽ regẽ adoratiõe dignũ: Ad h̃ ór ipe ibi q̃ angel⁹ eos edocuit. Leo ẏo ór q̃ fuerit itrisec⁹ ispirati. Credo ãt vtrũq̃ fuisse vez alĩq̃ mõ: qz angel⁹ ñ appuit eis sub rõnali forma: vt videt velle Greg. ꝫ eos docuit reuelãdo p visiõez z ispirãdo. sic etiã fec̃ post q̃ adorauerãt chr̃z. Itẽ Aug. li. q. no. z ve. te. ór: q̃ ex pphetia Balaã id coḡuerũt: visa stella iustrata. Vñ q̃lit̃ cũq̃ coḡuerit: tenẽdũ ẽ vt ór s. Tho. ij q. xxxvj. q̃ diuinit⁹ fuerit edocti reuereri chr̃m: quẽ nõ q̃rebãt sic regem trenũ. Erubuissent eñ videtes p̃sepe z pãnos viles. Et itelligeq̃ nõ q̃rebãt eũ vt regẽ terrenũ. i. ꝫsueto more regio natũ et reḡtuꝝ. cũ q̃ stat q̃ credíderit eũ tpalit̃ regnaturꝝ z natũ sub distinctõe ex semie hũano vl̃ ope dei: z ad aliq̃d magnũ ordinatũ. i. ad spũalẽ mõi salutẽ. Vñ non erubuerit pãnos. qz habebãt testimoniũ stelle q̃ eẽt spũal̃r missus a deo. Alii ãt eũ q̃sissent vt regẽ aliq̃ mõ trenũ: ñ estimassent eũ natũ i vrbe regia: z omib⁹ eẽ notã natitatẽ ei⁹: vt videt. Credo igit̃ q̃ a pncipio credíderit eũ regẽ trenũ magnũ p̃ ceteꝛ. z mirabil̃r a ẽo missũ p̃ter ceteros: z deide sc̃ paulati de mysteriis ei⁹ edocti. Querebãt ei vt regẽ messiaz expectatũ a iudeis vt inuic i seq̃ntib⁹. ó q̃ ꝫsueuerant cõic iudei z alĩ sentire q̃ reḡret ẽt tpal̃r. Vñ ẽt herodes turbat⁹ ẽ: qõ ñ fuisset si dixissent se regẽ spũalez q̃siuisse aut q̃rere. Nõ ãt est pdicãdũ q̃ hec stella appuit i forma crucꝫ vl̃ crucifixi vl̃ hois: fm sctm̃ Tho. i opuscul̃. qz ñ ẽ certũ. Sz qz vt ór Aug. sic magi desiderãt redẽptorẽ: ita herodes timet successorẽ. iõ seq̃t. (Audies ãt herodes rex turbat⁹ ẽ) ppt̃ duo. turbat⁹ est herodes. Prio fm Chrys. ne rege iudeoꝝ ex iudeis nato: ipe tãq̃ idume⁹ z alienus cũ sua posteritate pelleret̃ e regẽ. Scõo vt ór glo. timuit ppt̃ irã romanoꝝ. Decreuerũt ei romani neq̃s rex vl̃ de⁹ sine eorũ ꝫsilio dicere. hec ille. (Et ois hierosolyma cũ illo). i. tota hierl̃z. Timebat ei ne herodes ppt̃ regẽ indeoꝝ natũ oñe gen⁹ iudeoꝝ iseḡret: ꝫ Chrys. Vel turbati sc̃ illi q̃ fauebãt herodi. vñ sumit̃ h̃ rorũ p̃ pte. Vl̃ turbati sc̃ apparẽter tm̃.

Moraliter docemur iuxta doctrinam Chrys. sup Mat. dicẽz. Semp grãdis poteſtas maiori timori subiecta ẽ. Sic em̃ ramos arboꝝ in excelso positoꝝ i siluis cũ aura flauerit mouet. sic z sublimes hoies ertiã leuis nunciꝰ fama prurbat: hũiles aũt sicut in cõualle plerũq̃ i tranquillitate ꝙsistunt. Hec ille.

Quãtũ ad scõz sciẽdũ ẽ q̃ herodes audirz magz stari cogitauit p̃dere chr̃z. iõ voluit diligenr̃ inuestigare locũ natitatz ei⁹ ab illꝰ q̃ scẽpturas z genealogias nouerãt iudeoꝝ. Vñ subdit (Et ꝙgregas

ōes ꝓncipes sacerdotū ⁊ scribas popli) ¶ i. legꝫ doctores ſm Remigꝫ. q̄ etiā ōt q̄ nō sūt dicti solū ab officio scribēdi: sz ab interꝓtatiōe scꝑture (scisscitabak ab eis vbi chr̄s nasceret) Intellexit em hūc re gē dictū esse chr̄m ex ꝙuersatiōe cū iude is. Sz si herodes nō credebat scꝑture: q̄re scisscitabak. Si credebat: q̄re spera bat se posse ꝓdere chr̄z? Ad h̄ ōt Chr̄y. sup Wartheū. ⁊ sil'r sctūs Tho. q̄ credebat q̄dē sed ipfecte. qr diabol⁹ vt dicē Chr̄yſ. incitabat eū: sic m'ri pcōres ñ ꝓfecte credūt tormēta iferni. Scisscitabak aūt ⁊ introgabat iudeoꝝ ꝓncipes ⁊ scribas publice: vt testes h̄et apud romanos q̄ diligēte fecisset inq̄sitiōez. sz magos ās noluit h̄e testes nō introgauit de tpe stelle palā: sz clanculo. (At illi) habita collatōe iter se (dixerūt ei In bethleē iude) Quare chr̄us voluerit in Bethleē nasci. vide i euāgelio natalis ad mediā noctē. Est aut scīedū vt dicē Chr̄yſ. q̄ cū isti iudei ōbuissent herodi celare myſteriū ōi: nō solū illō ꝓdidert/ sz adducūt ꝓphetic̄ testimoniū dicētes (Sic ei scꝑtū ē ꝑ ꝓphaz). s. Micheā. v. c. (Et tu bethleē tra iuda: nequaq̄ mini ma es i ꝓncipib⁹ iuda. Ex te em exiet dux q̄ regat pp'm meū isr'l) Est aūt no rādū q̄ ista ꝓphetia nō allegak ab isti vt iacet i ꝓpha: vbi sic dī. (Et tu bethleem effrata paruul⁹ es in milib⁹ iuda. Ex te em mihi egrediet q̄ sit dñator i isr'l) ex q̄ prz q̄ aliq̄ mutauerūt. Et hec ſm glos. ⁊ sctm Tho. sup Mat. fecerūt vl' ex ig rantia: vl' vt plani⁹ regi alienigene loq renk. Vñ mutauerūt ꝙba ⁊ fuguerunt sensum. Loco em effrata: qō erat nomē antiquū q̄ distiguebak ab alia bethleē: ⁊ ignotū regi: posuerunt ſtra iuda. Est aūt sciēdū vt testak Wgr hist. et Nico. de Lyra. q̄ bethleē ꝓmo dicta ē effrata ab vxore Caleph. sz post magnā sterilitatē q̄ fuit tpe Noemi: vt prz Ruth. j. succedēte magā fertilitate dicta ē bethleē. i. domus panis. Nec valet qō ꝙ hoc obꝫcit Pau. burgeñ. dicēs: q̄ ante Caleph. i. tpe Jacob vocabak effrata: eo q̄ Geñ. xlviij. dī. Sepeliui eam iuxta viā effrate: q̄ alio noie appellak bethleem. Ista em sunt forte ꝑ anticipatiōnē dicta cuius etiā h̄ dubiū sit: ⁊ ad h̄ sustinē dū oporteret m'ra dicere. Posset aūt dici/ q̄ Jacob dixit q̄dē iuxta viā effrate: ⁊ sic effrata fuit nomē antiquū. ⁊ si non ipositū ab vxore Caleph. qō ꝙ subdit q̄ alio noie appellak ꝛc. nō sunt ꝙba Jacob: sed ea interposuit scriptor canonis. Qō ꝙ dī ꝓphet: paruul⁹ es sz vicus: ſm situm in milib⁹ iuda. i. inter milia ꝙroꝝ iuda ad te ꝓtinentū: maxime q̄a ex te exiet dux populi mei israel: impor tat dignitatem ciuitatis: quā dignitatē isti exꝓsserūt dicētes: nequaq̄ mini ma es. s. dignitate: cuius sis parua situ (in ꝓncipib⁹ iuda). i. q̄ ad ꝓncipes iuda. qr inde ortus est David: ⁊ randē chr̄ist⁹ qui fuerunt dignissimi ꝓncipes. Jdeo seq̄t: ram in ꝓphet q̄ in euangelista de ortu chr̄i ducis. Est aūt sciendū q̄ ista ꝓphetia ad l'ram nō potest exponi nisi d chr̄isto: quod ex duob⁹ patet. Prio quia in translatiōe chaldaica cui null⁹ iudeorū ausus est vnq̄ cōtradicere: habetur: ex te egrediet Messias. Secundo: q̄a statim subiūgit ꝓphet (⁊ egressus eius a ꝓncipio a diebꝫ eternitatis.) Et dicit Chr̄yſ. q̄ si isti ꝓphetiam complere recusassent Herodes intellexisset istum regem non esse terrenū: ⁊ ꝙsequenter non exarsisset in tantū furorem. Unde fuerunt causa vt aīt mortis innocentū.

Moral'r iudei i lege docti q̄ docuert magos ⁊ tñ ipi nō crediderūt: f'cant p̄dicatores bn̄ loq̄ntes et male opantes: sil'es fabris arce Noe: qui ꝑstitert alios vt saluarenk ⁊ ipsi interierunt diluuio.

Quātū ad tertiū sciēdū est q̄ Chr̄yſ. ait. Postq̄ audiuit Herodes responsū duplici mō credibile. Primū qr a sacerdotib⁹ fuerat dictū. deinde qr exēplo p̄phetico fuerat cōprobatū. nō ad deuotiōnē flectik nascituri regꝫ: sz ad malicias interfectiōis ei⁹ ꝑ dolū. Vidit em q: ū poterat magos/ nec blandimēt̄ flectere nec minis terrere: nec animū cor̄rupere vt ꝙsentirent in interfectionē regis futuri ideo illos decipere cogitauit. Hec ille. Jdeo subditur (Tunc Herodes clam vocat̄ magis) clam in q̄. i. occul

rē.z hoc fm Chrysf. qz nō cōfidebat de iudeis:ne forte quasi amātes regem natū ꝓderent ꝓli eiꝰ (diligent didicit ab eis tps stelle q̄ appuit eis) Et b̄ fm Remig. qz timuit qđ euenit. i. q nō reuerterent ad eū:tō voluit cuz loco scire tps regz nati:vt cū posset inuenire. Apparuit aūt stella fm Chrysm. vt diccū est. z fm Augu. in ser. de Epi. biēnio ante chī natiuitatē. Sed Aug. dicit q sōm tūc inceperūt trer:qñ in die natiuitatis chī eis reuelatū est cuius esset illa stella. Chrysf. ꝙo vult q multo ante venire ceperūt. Sed alij tenēt q in die natiuitatis chī ꝑmo apparuit. (Et mittens eos in Bethleē dixit. Ite z inrogate diligenter de puero.) Magi cū regē dicunt:iste ꝙo puerū. qz ex abūdantia: id est affectu cordz os loquit (Et cū inueneritis renūciate mihi: vt z ego veniēs adorē eum.) Omia hec dixit vt deciperet Magos: qz intēdebat occidere chm. (Qui cū audissent regem abierūt) recedētes de hierlm vt irent in Bethleē. (z ecce stella quā viderāt in oriente) sz ad ingressū iudee fuerat occultata (antecedebat eos) ita ꝑpe terrā q viā ostēdebat cōtinue (vsqđ veniēs staret supra vbi erat puer) Stetit em sz Chrys. sup caput pueri. q. d. Hic est quē qritis (Videtes aūt stellā/gauisi sūt gaudio magno valde.) Remig. Non satis fuit euāgeliste dicere gauisi sunt: sed addidit gaudio/z magno/z valde. Hec ille Gauisi sunt fm Chrysf. qz spes eoꝝ non erat decepta:sed cōfirmata. Gauisi sūt gaudio fm glo. qz gaudebāt ꝑpf deū/q est verum gaudiū. z gaudio magno fm eundē:quia de magno gaudebāt. z valde fm Remigiū. quia de re ꝓdita z inuenta/magis q̄ de semp possessa gaudem. (Et intrātes domum inuenerūt puerū) Leo in sermone Epipha. Quātitate paruū:aliene opis indiguū: fandi impotentē:z in nullo ab hūane infantie generalitate discrerū. quia sicut sidera erāt testimonia que in eo maiestatem inuisibilis diuinitatz, assererēt. ita ꝑbatissimū debebat esse sempiternā illam essentiā filij dei ꝑsonā homis suscepisse. Hec ille. (Cū Maria sola sine Ioseph fm Rabanū. ne qua sinistra suspicionis occasio daret gētib (mre eius) in veste paupe/ q̄lem poterat hre vxor carpentarij peregre cōstituta. vt dicit Chrys. Vñ si terrenū regem. i. terreno more natū z regnaturꝝ/nihil amplꝰ ceteris regib habentē qsiuissent: fuissent confusi. Sed stelle testimonio conterti/gaudebāt cōtemptibilē puerū aspicere quē terribilē eis spūs ostendebat. Vnde subdit. (Et ꝓcidētes adorauerūt eū) scz adoratione latrie. qz fm sctm Thoiij. pte. q. xxxvj. intellexerūt eū esse deum: qđ ego intelligo tūc cum illū viderunt. qz verisīle est q paulatim magis ac magis fuerint diuino lumine z amore ꝓfusi. runc autē maxime quādo veraciter aderat rex z regina celoꝝ. (Et apertis thesauris suis.) Per thesauros debemus intelligere ꝑciosa que ferebant ad offerendū: z non ad exponēdū ꝓ suis expēsis. Et hos thesauros nō aperuerūt in via:sed tunc cū voluerūt offerre munera chō. vt ōt sctūs Tho. sup Matt. q̄uis etiā z aperuerint thesauros suos cum recesserūt de patria: quia tūc inde acceperūt que reponerēt ad offerendū. (Obtulerūt ei munera aurū/thus/et myrrhā!) Cōsuetudo em fuit apd Persas: vt sctūs Thom. testat vbi supra. q sp cū munere adorabāt. Est aūt sciendū vt dicē idem. ibi. ꝑte vbi s. q magi diuinitus fuerūt edocti de muneribus offerēdis/z reuerētia exhibenda. Et daro vt ōt Chrysf. q ipi non intelligerēt significata suoꝝ munerū: spūssctūs q eos adduxerat ad chm ordinabat illa mūera ad aliqđ fcandū. Et sicut dicē Remig. cuz reges fuerint tres/z munera tria: non obtulerūt singuli singla: sed singli oia. i. aurū: thus: z myrrhā. Rō istoꝝ mūerū ralis: fm. s. q sine fcatiōe ꝓsiderant duplex cōsuevit assignari. Pria: qz de talibus ꝓsueuerūt reges Arabū facere exenia. Vñ ōt glo. q more seruāt sue gentis. Scda: qz obtulerūt aurū ꝓtra paupatez quā videbāt in mre z filio. thus ꝓtra fetorē loci. z myrrhā ad cōfortandū z ꝓsolidandū pueri membra. Hystō

ecūt fm.ſ.q mūera aliq̄d fcāt/aſſigk ab Aug.in ſer.epiph.q̄ air. Aur g ſol/ uik:qz regi ꝓgruit mag.tbus imolak vt ðo.myrrha pbek tāq̄ p ſalute oim mo/ rituro. Hec ille.(Et rñſo) qz rñſio non fit niſi ad inkrogantē. Hic inuik fm q ðt glo.q̄ clamauerk p affectū ad deū:et inkrogabant q̄d dina iuberet volūtas: (accepto) nō a puero fm glo.ne añ rps reuelek:z vt ꝑa hūanitas habeak:ſed p ſpm deū.vt ðt eadē glo.q̄ tñ vt ſ. Tho. ðt ſup Mat.loq̄k fm morē ſcpture. q̄a q̄ angel⁹ ðt ðz ðs dixiſſe:qz in ꝓſona dei loq̄k.vñ Dion.pbat q̄ iſtud rñſuz fuit p āgelos (in ſomnis ne redirēt ad He/ rodē:p aliā vīā reuerſi ſk i regionē ſuā) Nā deſcēderk ad mare:z iñ p nauē trāſ freratēs in tharſis abierk.ꝓk q̄ð vt re/ ſtak Nico.de Ly.herodes irat⁹/naues tharſenſiū incēdit:iuxta illā ꝓphiaz ps. In ſpū.i.ira vehemēti ꝓterer.ſ.herodes vl ꝓteres o ðus.i.ꝓteri pmittes naues

Allegorice magi iſti cū ſint (tharſis ꝓmitte gētiū fcāt gētes q̄ chīo erāt cre ditute:ſacdotes z ſcribe:ꝓpm iudaicū: q̄ p maiozi gre remāſur⁹ erat in ifideli/ tate. Et qz tradūk fuiſſe tres: fcant fm glo.gētes ex tribꝫ mūdi ꝓtibꝫ:Aſia: A frica:z Europa ad chīm venientes. He rodes ꝙo fcat diabolū. Leo in ſer.epi. Herodes diaboli ꝓſonā gerit.cui⁹ ſic tūc fuit incētor:ita nūc q̄q̄ eſt indefeſſ⁹ imitator. Cruciak em vocatiōe gētiū:z q̄tidiana prātis ſue deſtructiōe torq̄k. Hec ille.q̄ b loco nō dixit herodē eē di aboli imitatorē:ſz ecōuerſo diabolū he rodis. Uterq̄ g tam Herodes q̄ dia/ bol⁹ ꝙz Chry.timet ſui regni ſucceſſorē.

Anagogice magi a chīo diſtātes z ob ſuantes ꝓphiam: fcant vigatores ſtudio ſos ꝓbi dei. Iſtis appet ſtella.i.lumen fidei z gre ði: ducēs eos ad chīm exñrē in bethleē.i.domo panis:ſeu i loco vbe ri pleno oi ſolatio. Hoc lumē fidei fo:/ mare z gre dei pdūt hoies:q̄ ad h:rodē .i.diabolū declinār:ſz illō recupant cū redeūt ad q̄rendū chīm: z tūc tandē eū inueniūt z adozāt in celo. Et póſt nū q̄ reuertunk per viam in qua diabolū in/ uenerūt: id eſt per viam peri: ſed ſem p gradiunk p aliā.i.p viaz volūtatis dei.

Mozalr iſtruimur i mlkz. Prio q̄ cō/ fidētes in auxilio hūano nō reqrēdo et ꝓponēdo dīnū/pdūt dīnū eo mō q̄ ma/ gi ſtellā declinādo ad citatē regiā. Se cūdo iſtruimur vt offerā⁹ chīo tria mu/ nera. Grego.in ho. Auro ſapia deſig̃k: Salomōe teſte q̄ air. Theſaur⁹ deſide rabilis requieſcit i ore ſapiēz. Thure āt q̄ deo incēdik: ꝓtus oīonis exꝓmik fm illō. Dirigat oīo mea ſic incē.in cō.tuo Per myrrhā ꝙo carnis mortificatio fi gurak. Haro g regi aur offerim⁹: ſi in ꝙſpectu ei⁹ ſapie lumie ſplēdem⁹. Th⁹ offerim⁹: ſi p oīonē ſtudia deo recolere valeam⁹. Myrrhā offerim⁹: ſi carnis vicia p abſtinētiā mortificam⁹. hec ille. Tertio iſtruimur iuxta doctrinā eiuſ/ dē Gre.di. Magnū nob aliq̄d magi in nuūt: q̄ in regione ſuā p aliā vīā reuer/ tunk. Regio q̄pe nr̄a paradiſus eſt:ad quā ieſu cognito redire p vīā q̄ venim⁹ ꝓhibemur. A regiōe etem nr̄a ſupbie/ do:inobediēdo:viſibilia ſequēdo:ci buz vetitū guſtādo diſceſſim⁹. ſz ad eā nece eſt vt fidēdo:obediēdo:viſibilia ꝓtēnēdo atz appetitū carnz refrenādo redeā⁹. A.

Dñica infra octa epiphie. Textus euāgelij: Lu ca.ij.

Cum fact⁹ eſſet ieſus an nor duodeci aſcēdenti bus pentiby ei⁹ hieroſo lymā fm ꝙſuetudinē di ei feſti:cōſūmatiſq̄ dieby cū re/ diret remāſit puer ieſus in hie ruſalē z nō coguerk pentes ei⁹. Exiſtimātes aūt illū eſſe in co/ mitatu venerūt iter diei:z req/ rebant eū inter cognatos z no/ tos Et nō inuiētes: regreſſi ſunt in hierlm requirētes eum Et factū eſt poſt tridnū: inue/ nerūt illū in templo ſedentē in medio doctor:audientē illos z interrogantē. Stupebant aūt oēs q̄ eum audiebāt ſup pdē

tia ꝛ respõsis eiꝰ. Et videtes admirati sũt. Et dixit mater eius ad illũ. Fili qđ fecisti nobis sic Ecce pater tuus ꝛ ego dolẽtes querebamus te. Et ait ad illos Quid est qꝺ me querebatis? Me sciebatis qꝛ in his q̃ patris mei sunt oportet me esse? Et ipi nõ intellexerũt ꝟbũ qđ locutus est ad illos. Et descẽdit cũ eis ꝛ venit nazareth: ꝛ erat subditus illis. Et mater eiꝰ ꝓseruabat oĩa ꝟba hec: cõferens in corde suo. Et Jesus ꝓficiebat sapĩa et etate ꝛ gra: apud deũ ꝛ hoies.

QUm factus esset iesus annoꝝ. xij. ꝛc.) Luc. ij. In ꝓsenti euãgelio tangunt tria puncta q̃ sũt: Perditio/Jnuẽtio/Jnterrogatio. Quantũ ad ꝓmũ ſciendũ est/qꝺ sic hꝫ Exo. xxv. ter in anno oĩs masculus ppli dei ysrl trenebat cõparere i hierlm i tẽplo añ cõspectũ dei. s. i die pasce. in die pẽtecostes. ꝛ in die seu festo tabnaculoꝝ. Sz cũ his q̃ mltũ distabãt a hierlz erat dispẽsatũ q̃ ad duo vltima festa: ꝛ tres erãt gallei. Vñ Lu. ij. dr. Et ibãt parẽtes eiꝰ. s. christi p oẽs annos i hierlm i die solẽni pasce. Et qđ dr Matt. xj. lex et ꝓphe vsq; ad Joã. ñ sic itelligit. q̃si i natitate aut morte Joãnis lex dsierit hẽe vim obligatiõis. vt dictũ ẽ i die circũcisiõis. sed qꝛ vsq; tũc sola lex vigebat: ꝛ abide vsq; ad passiõez christi currebat cũ euangelio sic qlꝑa obligabat. Vnđ ꝺ his si vis rẽ hẽe subtilit. c. iij. di. j. q. ij. Dic ꝗ b. Lucas. (Cũ factꝰ cẽt iesꝰ ãnoꝝ. xij. Sic aũt ꝺr b. Gre. christ fm etatẽ mẽsurã ostẽdebat sapie signa. Vñ eo tpe cepit ostẽdere sapiaz suã sapiẽter inꝛrogãdo doctores q̃ apꝺ nos cõsueuit hĩ rõnis vsꝰ. i. xij. anno. Sciẽdũ ẽ aũt qꝺ annꝰ discretiõis q̃uis assignenť cõit eẽ q̃ ad masculũ. xiij. ꝛ q̃ ad feminã. xij. tñ ingenia excellẽtia cuiusmodi erat ingenĩ christi hꝫ ꝺps anticipabãt: nec reputabat miraculosũ seu supnaturale qꝺ puerĩ anno. xij. oñderẽ vsũ rõnis: ꝟ erat signũ excellẽtis igenĩ. Sz ꝙ. qꝛ ex his videť seq̃ qꝺ añ hꝫ tps hõ nõ possit mortalr peccare: qđ est falsũ. Ad hoc ꝺr ex doctria sci Tho. iij. di. xx vij. q. ij. qꝺ fm Arist. j. eth. triplex est statꝰ hois fm rõnẽ. Primꝰ ẽ añ ꝓmũ septẽniũ. scds ẽ añ scm septẽniũ ꝛ post ꝓmũ. tertiꝰ est añ tertiũ ꝛ post scz. In ꝓmo hõ nec ꝙ se nec ꝙ aliũ põt intelligere: vñ ꝛ coiter peccare non põt: cuius aliqñ etiã añ ꝓmũ septenniũ aliq̃ peccẽt mortalit: eo qꝺ accelerať i eis vsus rõis. Vñ ꝛ puer de q̃ narrat Gre. in dialogo q̃ fuit dãnaꝰ non erat annoꝝ septẽ. Et ꝺr scũs Tho. qꝺ cũ sponsalia possint cõtrahi i septẽnio: nõ est mirũ si añ possit q̃s peccare mortalr. qꝛ minus iudiciuꝝ requirit ad peccandũ mortalr q̃ ad ꝓtrahendũ sponsalia: qꝛ ad ꝓmũ sufficit iudicare de ꝓsenti: ꝛ ad scz oportet iudicare de futuro qđ q̃s sponꝺet. In scꝺo aũt statu hõ iã põt itelligere ab alio: nõ tñ p seipm solũ inuenĩẽdo sapiaz: Jdeo tũc pueri mittuntur ad scholas ꝛ possunt peccare mortalr. In tertio ꝺo hõ hꝫ ꝓfectuz vsum rõnis: intelligendo ab alio ꝛ p seipm inq̃rẽdo ꝟitatẽ. Hec oĩa ex scrõ Tho. (Ascendẽtib; parẽtib; eiꝰ hierosolymã fm ꝓsuetudinẽ diei festi) Jsta patẽt ex dictꝭ (Cõsũmatisq; diebus) Dieb; inq̃ septẽ q̃b; solẽnitas duorabat: cuius nõ oẽs essent eq̃lit solẽnes. Sz glo. ꝺr qꝺ durabat dieb; octo: cõputans illã ꝺiẽ a cuiꝰ vesperꝭ incipiebat solennitas (Cũ redirẽt remãsit puer Jesus i hierlm) nõ a casu vel obliuiõe: sed studiose: vt a puerilia oñderet zelũ suuz circa spũalia (ꝛ ñ cogñerũt parẽtes eiꝰ) Beda. Sz q̃reret aliq̃s: quõ deꝰ filius tãta parẽtũ cura nutrirꝰ: potuerit obliuiscẽdo relinq̃: Rñdẽdũ est: qꝛ filius ysrl mortis fuit vt tpib; festis vel hierosolymã ꝓfluentes vel ad ꝓgria redeũtes: seorsum viri: ꝛ seorsum femine incederẽt. infantesq; vel pueri cũ q̃liber parẽte indifferẽter ire potuerũt. ideoq; Maria vel Joseph vicissim putasse puer Jesũ quẽ secum nõ cernebat cũ altero parẽte reuersum. Hec ille. Vñ sequit (Exisť)

mantes aūt illū esse in comitatu) mulierū q̄ ad Joseph: vl' virox q̄ ad Mariā (venerūt iter diei t requirebāt eū inf cognatos t notos) videtes q̄ secū nō erat.

Dozal'r istruimur q̄ chīm ꝓpt q̄ttu' oz pdim' sepe. Prio ꝓpt ineptā letitiaz t mūdanā psperitate. Nā ygo fugiēdo in egyptū illū nō pdidit: sz eundo ad solēne festū. Scdo ꝓpt distractiōez t ꝓturbationē: qz ygo illū amisit i turba recedendo a hierl'm que interꝓtat visio pacis. Tertio ꝓpter vanam fiduciā in sapientia/in fortitudie/in ꝓstantia/in diuitijs t hmōi. qz btā virgo pdidit eum ꝓfidēs q̄ esset cū Joseph. Quarto ꝓpt ignorantiā coꝝ que dei sunt. quia dicitur q̄ non cognouerūt parentes eius.

Quātū ad scdm sciēdū ē l'alit' q̄ nemo sine dolore pdit qđ cū amore possider: vt dr Greg. Isti g̃ valde doluerunt ꝺ amisso Jesu. Ūñ seq̄t (Et nō inuenientes regressi sūt in hierl'm) festinārer (requirentes eū. Et factū ē post triduū inuenerūt illū (qz die glo. q̄ vna die egressi sūt a hierl'm. scda ꝺo q̄sierūt eum inter cognatos t notos. tertia ꝺo regressi sūt in hierl'm t inuenerūt. qđ nō est sic itel ligendū q̄si ipa tertia die inuenerint sed q̄rta. qz die text' q̄ post triduū inuenerūt illū (in tplo) nō i theatro vel i foro vel i ludo sic solet pueri inueniri. sz i loco oꝛoni t doctrine deputato (sedentē i medio doctoꝝ) vt meli' oēs posset audire t inꝛrogare. De q̄ materia loquerent t q̄re sic ꝓuenissent doctoꝛes i tplū ad ꝓferendū nō est certū. Probabile tñ est qđ die scrūs Vincēti' scz q̄ loq̄bant de rpe aduent' Messie an cēt cōplerū (vt tūc erat opinio cōis:) vel nō. t forte de ꝺ fiebat disputatio (audiētē illos) qz de cet puez q̄uis eruditū: vt ꝺr Orig. potius audire magistros q̄ velle docere (t inꝛrogantē) Interrogabat aūt vt idē Orige. ait: nō vt aliquid disceret: sz vt erudiret. Ex vno q̄ppe doctrine fonte manat t ītrrogare sapiēter t respōdere. Hec ille. Est aūt notandū q̄ sanct' Tho. iij. q. xij. art. iij. tenet q̄ chīs nihil ab homine didicit: qz ipe est caput oim hoim nō solū i gra: sz etiā in veritate et doctrina: iuxta illd Joā. xvj. in ꝺ natus sum t ad ꝺ veni i mundū vt testimoniū phibeā vtati. In q̄libet āt genere motus: pmum mouēs nō mouet' illo motu. Fuit aūt quātū ad scientiā adq̄sitā doct' a deo q̄ sic docet p res factas a se sic hō p voces. Sz ꝺ. Nam cū chīs a pncipio nesciuerit oia fm scientiā exprimēta ē: ipse sic t q̄libet audiēdo fmonē significatiuū poterat discere qđ nesciebat. Solutio. Nō accōmodauit auditū doctrine fmonib': nisi eo rpe q̄ iam poterat talia exprimēta lit' didicisse. qz oportuna eras req̄rit' ad hoc vt hō accipiat sciam sic p inuentiōez ita t p disciplinā. Ipse aūt nihil fec quod non cōgrueret erati. Hec ex illo. Vide ꝺ his infra feria tertia post dominicā quartā i q̄dragesima (Stupebāt aute oēs q̄ eum audiebant sup pudentia t respōsis eius) Grecus. Querit rōnabilit'/audit pudēter/responderq̄ pudenti'?/qđ stupore faciebat. Hec ille. (Et videtes admirati sē) Ex his elicit' q̄ domin' liez in sua puericia non fecerit miracla: tñ mirabilis habebat'. Beda. Diuinā linguā sapientia pdebat: sed infirmitate eras p̄tendebat humanam. Hec ille. Sed quō potuit admirari virgo que sciebat eū esse deum? Respondeo/q̄ licet sciret eū scire omnia p fidem t sapientissimū esse: tñ hoc nō viderat p experientiā ante. Jō ista fuerunt ei magna t aliq̄ modo icognita t ꝓseq̄nter causa admiratōis rōne magnitudinis t rōne ignorantie.

Dozal'r Jesus ab aia pditus recuperat p q̄ttuoꝝ ꝓtraria his qb' pditur. Prio em̄ inuenit' p mūdani gaudij exclusionē: qz ygo dolēs q̄siuit eam. Scdo p cordis pacificationē: qz reuersa est i hierusalem vt eum inueniret. Tertio p deuotā oꝛonē t audiētiā ꝺbi ꝺi: qa inuenit eum in templo. i. in loco oratiōis t doctrine. Quarto p cōpletam satisfactōez t spiritualiū ꝓemplatione: quia inuenit eum post triduum in medio doctoꝝ. Hi em̄ tres dies sunt contritio cordis/confessio oris/satisfactio operis. t sine his trib' in actu vel ꝓposito non inuenit chīs. Notandū est etiaz: chīstus tanq̄

media ꝑsona in diuinis/ꝛ tanꝯ media toꝛ dei ꝛ hoim ꝯtũ sp dilexerit mediũ in q̃ ꝑsistit ꝓtus: quã extrema ꝛ excellẽtia coꝛrũpunt. Naz ꝓceptꝰ est in medio diez ꝛ noctiũ. i. eq̃noctio: qz mense vj. a ꝓceptiõe ioãnis q̃ fuit in eq̃noctio autumnali. Et natus in medio noctꝫ Sap. xviij. Dũ mediũ silẽtiũ teneret oĩa. Et posit⁹ fm aliq̃s in diuersoꝛio: qõ est platea in medio domoꝝ. vel si fuit nat⁹ in crypta: ibi fuit reclinat⁹ in medio duoꝝ aialiũ. vt posset dici illõ Esa. j. Cognouit bos possessoꝛẽ suũ: ꝛ asi. ꝛc. Et i medio doctoꝝ inuẽt⁹: ꝛ crucifix⁹ in medio latronũ: in medio ẏre. i. in q̃rto climate. iuxta illõ ps. Operatus est salutẽ in medio ẏre. s. nr̃e habitabilis. Et post resurrectionẽ stetit in medio discipl'oꝝ. Jo. xx. Et post ascensionẽ appuit Joãni in medio cãdelabꝛoꝝ aureoꝝ Apocal. j.

Quantũ ad terciũ ꝛalit' sciẽdũ est ꝙ b. ꝓgo int'rogauit chr̃m/ nõ aũt ioseph. qz nõ est ausus: cũ firmit' crederet eũ eẽ deũ: b. aũt ꝓgo ausa est ꝓpt' excellẽtissimũ amoꝛẽ ad filiũ. Excellens em̃ amoꝛ dñm nescit. De h̃ ait Grec̃. Miranda dei genitrix Maria maknis affecta viscerib⁹ q̃si cũ lamẽtis inq̃sitionẽ doloꝛo saz oñdit: ꝛ oĩa sic̃ mr̃ ꝛ fiducialr ꝛ hũilit' ꝛ affectuose exp̃mit. hec ille. Vñ dr. (Et dixit mr̃ ei⁹ ad illũ) Ioseph ei nũq̃ legit' eũ allocut⁹ sz mr̃: q̃ in h̃ erat maioris fiducie: fm Boꝛ. Prio qz erat vera mr̃. ꝛ scdo: qz erat maiorꝫ charitatꝫ q̃ foras mittit timoꝛẽ. j. Jo. iiij. c. (Fili qd) .i. ꝓpt' qd (fecisti nob sic:) q. d. intulisti nob maximũ doloꝛẽ. Vñ subdit (Ecce pr̃ tuus) Appellat aũt ioseph p̃em fm Orig. Vel qz ita erat in opione vulgi. vel qz educauit pueꝝ (ꝛ ego) Ecce q̃lr ꝓgo honoꝛat ꝓlugem/ eũ sibi ꝓponẽdo: (dolentes q̃rebam⁹ te) nõ qz crederẽt posse pdi pueꝝ: quẽ deũ credebãt. vt dr Orig. sed qz timebãt vt idẽ ait: ne ascẽdisset celũ. q̃n postmodũ voluisset descẽdere. Vel fm glo. timebãt ne sic̃ Herodes voluit/ ꝛ non potuit occidere: ita alij occidissent (Et ait ad illos. Quid est ꝙ me q̃rebatis:) scz int' cõsanguineos. q. d. Magis sum q̃rendus in occupatiõe circa spũalia. Vñ subdit (nescie bat⁹ qz in his q̃ p̃tis mei st' oꝛz me eẽ:) Et in h̃ fm Ciril. voluit se asserere veꝛ dĩ p̃tis filiũ: quẽ plus sua mr̃e et suo putatiuo p̃re diligebat. (Et ipi nõ intellexerũt ꝓbũ qõ locut⁹ est ad illos) Et hec fm Be. qz de sua diuinitate loq̃bat. Vel fm Orig. qz nesciebãt si p ea q̃ p̃tis sui st' vellet itelligere tẽplũ/ vel aliqd alr⁹ tẽplo. i. alias iustas: q̃ sunt possessio dei: ꝛ in quaꝝ medio est de⁹. Vel forte põt dici ꝙ ipi intellexer̃t q̃dez ꝙ de suo celesti p̃re loq̃bat: sed tñ q̃d p illa ꝓba vellz inuere/ nõ intellexer̃t. Et sic nõ intellexerunt hec ꝓba ꝯtũ ad finẽ gr̃a cui⁹ ea puer iesus est locut⁹. Et forte hoc voluit dicere Orige. Volebat em̃ inuere fm Boꝛ. ꝙ ad ipm p̃tinebat tẽpli ꝛ spiritualiũ gubernatio sic̃ ad p̃em: ꝛ h ratione diuinitatꝫ sue. Et forte etiã sic intellexit Beda: q̃uis eriaz possit dici ꝙ Beda existimauit eos nõ itellexisse: ꝙ de sua diuitate. i. p̃e diuino loq̃rek. q̃a licz crederẽt eũ filiũ dei: tamẽ non consueuerat adhuc de sua diuinitate loq̃. Et hoc magis credo cum sensisse. Jgit illa ꝓba nõ intellexerũt in se iuxta Bedam. quia non bene acceperũt illud: nõ me p̃. vel nõ intellexerũt ea ꝯtũ ad eorum finem iuxta Origen. (Et descendit cũ eis) ad eoꝝ cõsolationẽ (ꝛ venit Nazareth: ꝛ erat subditus illis) ad nostre supbie ꝓfussionẽ. (Maria aũt ꝓseruabat oĩa ꝓba hec) que intellexerat: et que nonduz intellexerat. vt ait Beda. (cõferẽs in coꝛde suo) vt itelligeret nõ intellecta. ꝛ lectarek in intellectis fm illud. Lectatus sum in his q̃ dicta sũt mihi. Nam vt ait Beda fuit discipla chr̃i cuius ꝓba nõ vt puerl: sed vt dei rumigabat. Ad intellectũ autẽ eoꝝ que sequunt opter videre de gr̃a ꝛ sapia chr̃i.

Quantũ ad ꝓmum sciendũ est ex doctria sancti Tho. iij. pte. q. vij. ꝛ viij. ꝙ in chr̃o fuit triplex gr̃a: scz gratia vnionis: que est ipm vntri humane nature/ ad personã diuinã: ꝛ gratia habitualis id est gratũ faciens: ꝛ gratia capitis: id est fm quã est eccl'ie caput. sed iste due sunt essentialiter eadez. Prima gr̃a est

infinita sic̄ ⁊ illa psona. Scōa ꝓo est q̄dem finitū q̄dā ens: sed tñ est illō ens infinitū fm rōnē gr̄e: qz. s. non limitat in rōe gr̄e: ꝙz hz oē q̄ ōt ad gr̄am ptinere. Et ei nulla alia gr̄a puri hois pōt eq̄ri: llez sit finitū ens: qz nō st vni⁹ rōnis: cū vna ad aliā cōparet: sic̄ ptickaris ꝓtus ad vl'em. sicut etiā nec ꝓtus ignis crescendo pōt equare ꝓtutē solis. Jsta autem gr̄a augeri nō potuit: q̄ sic ꝙz. Nā aliq̄ est forma que augeri nō pōt ex pte sua: qñ. s. nō est apta pfectius inueniri in aliq̄: sic̄ calor ignis non pōt esse maior. Est em in oib⁹ formis aliqs termin⁹ p̄fixus vltra quē nō possūt inueniri. Aliq̄ ꝓo est q̄ augeri non pōt ex pte subiecti: qz. s. natura subiecti nō patit maius augmentū: sic calor sūmus quē aeris natura patit augeri non pōt isto mō. Jsta g̃ gr̄a neutro mō potuit augeri. Nō ꝑmo mō: qz fminus formaꝫ sumit a fine ad quez ordinat. Ordinat aūt ista gr̄a ad vnionez ad deū: q̄ vnio ibi tāta fuit/q̄ nō potuit esse aut inueniri maior: qz fuit in psona. Silr nec̄ scdo. qz illō subiectū sp fuit in fmino: qz chr̄s semp fuit gl'iosus. Hec oīa ex sancto Tho.

Quantū ad scōm sciendū est q̄ ex doctrina eiusdez. lij. p. q. lx. ⁊. r. ⁊. rj. ⁊. rij. q̄ in chr̄o fuit q̄druplex sciētia. Prima fuit diuina: fm quā scit oīa q̄ fuerūt/sunt/⁊ erūt: ⁊ esse possunt q̄cunq̄ ꝓture. Alia fuit sciētia btā: q̄ inc̄tū homo gl'iosus: videt in ꝓbo oīa q̄ fuerūt/st/⁊ erūt: qz oīa ista ad ipm ptinent/cuz sit oīm dñs. ⁊ ꝙsequent ad btitudinem eius ptinet q̄ illa cognoscat. Nō tñ nouit oīa q̄ esse possūt q̄cunq̄ ꝓture. s. creature ⁊ dei. qz seq̄ret q̄ inc̄tū hō comꝓhenderet totū q̄ de⁹ pōt facere: ⁊ cōsequent totā potentiā dei: ⁊ ꝙnter deū. Cog̃scit tñ oīa q̄ esse possūt ꝓture creature quā cōꝓrehendit. Et qz in potentia creature sūt infinita: fm hāc sciam scit infinita. Tertia est scia indita/ vel infusa: q̄ cog̃scit eo modo q̄ angeli boni ⁊ mali/⁊ aīe sepate p spēs infusas a deo: ⁊ non acceptas a sensu. Assumpsit em aiam pfectā: ⁊ ꝙnter intellect⁹ eius nō fuit ꝓpatus eo ad q̄ erat in potentia. Per istam cog̃uit oīa q̄ naturaliter scire possum⁹: ⁊ omia q̄ per potētiā obedientie scim⁹: vt oīa mysteria gr̄e q̄ reuelauit hoibus: ⁊ etiā ipas substātias separatas: eo modo q̄ aīa separata/⁊ etiā oīa singlaria. Quia em illa aīa erat pfecta fuit actuata oīs eius potētialitas: tam naturalis/q̄ obediētie. Sed intellige h̄ dictū scti Tho. de potētia obediētie in ordie ad potētiā dei ordinatā/nō ad absoluta. qz de⁹ posset etiā mō species creare: ⁊ eaꝫ sibi intellectui chr̄i imꝓmere. Quarta fuit scia exꝑimentalis/seu acq̄sita: p hoc q̄ intellect⁹ eius agēs abstrahebat a sensibilib⁹ spēs intelligibiles. Nō em debuit tam nobilis potētia esse ociosa. fm istā sciuit oīa scibilia lumine naturali intellect⁹ agētis. i. omia sensibilia: q̄uis nō oia sit exptus. qz ꝓpter excellentiā ingenij ex pauc̄ exptis cog̃uit alia. Dic̄ g̃ h. Lu. (Et iesus pficiebat etate) ⁊ in h̄ non est dubiū q̄ ad assumptā naturā (⁊ sapia ⁊ gr̄a) Hoc q̄dā vt Greg. nazan. ⁊ theol'. exponūt q̄ ad ipam apparentiā ⁊ manifestationez sapie ⁊ gr̄e: ⁊ nō q̄ ad vez augmētū ipo rum habituū. Que expositio vera ē q̄ ad ꝑmū: qz chr̄s in omi etate opabat ꝙgruentia tēpoꝛi. sed tñ q̄ ad scōm est etiā vera de gr̄a q̄ fm habitū non potuit augeri: nō aūt de sapia. qz fm sciam acq̄sitam vere ⁊ realiter pficit. vt ptz ex dictis. Dōm est g̃ q̄ pficiebat sciētia experimētali ⁊ gr̄a/non q̄ad ipm habitū: sed q̄ ad ipos effect⁹ gr̄e. vt dr̄ s. Tho. vbi sup. quia scz cōtinue exercebat opa virtuosa in quib⁹ merebat. De hoc scz chr̄i merito vide sctm Tho. iij. p. q. xix. q. xxij. q. xxxiij. q. xlvj. ⁊. q. xlvij. ⁊. tertio dist. xvij. ⁊ de veri. q. xxvj. Jbi em tenet q̄ chr̄us merebat q̄libet actu: ⁊ q̄ meruit sibi gl'iaz corꝑis: scz immortalitatem ⁊ impassibilitatē ⁊ hmōi: ⁊ ea que ptinent ad excellentiā eius exteriorē: sicut est ascēsio: non aūt gl'iam anie/nec scīam/nec gr̄am/nec deitatē/nec virtutes. Boꝛra tñ exponit q̄ pficiebat in aliis. sic̄ cōsueuit dici q̄ talis magr̄ multum pficit: qz scz pficiūt discipli eius. (corā deo ⁊ hoib⁹). i. in his q̄ sunt dei ⁊

hoim. Vel cor̃ deo ꝛ hoib⁹. ſ. apparent q̃ ad hoies: et vere q̃ ad deũ. Hoib⁹ em̃ nõ cõſtat euident aliqs hoꝛ pfectũ/ lz eis per exꝛioꝛa appeat. Sz ꝓtra p̃dicta arguit ꝑ Nico. de Lyr. qꝛ duo habitus eiuſdẽ rõnis nõ pñt ſil̃ eſſe in eodẽ ſubiecto vt oẽs affirmãt: lz ſcia indita ꝛ acq̃ſita ſt eiuſdẽ rõnis: ſic ꝛ oculus pducꝰ a natura ꝛ miraculoſe datꝰ. ió chr̃s inãt nõ habuit experimentale ſciam. Iſta difficultas plixũ exigit ſmonẽ. qꝛ de h̃ certant Paulus burgẽſ. ꝛ replicaꝛ ꝓtra eũ. ſed q̃ ſubtilit vult videre ꝑiratẽ videat cap. lij. ſ. di. xlij. Quãtũ ad rõnez tñ Nico. de Ly. dico. Pꝛio q aliq̃ habitus nõ ſt vnꝰ rõnis: lz ſint de eodẽ obiecto materialr. Nã tã naturaľ q̃ aſtrologus demõſtrat eandẽ ꝛcl̃onẽ. ſ. q̃ tra eſt ſpherica: ꝛ ꝓſtat q ille ſcie nõ ſt eiuſdẽ rõnis eo q ſt̃ ꝑ diuerſa p̃ncipia. Vnitas ei ſcie ſumit ex vnitate obiecti. Diuerſitas ꝓo ex diuerſitate p̃nciꝑoꝝ. vt ptz. j. poſterioꝝ. Dico ſcdo q fm aliqs ita eſt in ꝓpoſito: ſic q ſcia indita ꝛ acq̃ſita ſũt ꝑ diuerſa media. i. ꝑ ſpẽs infuſas ꝛ acq̃ſitas: q̃ licz ſint aliqñ eiuſdẽ rõnis. ſ. qñ repñtant idẽ eodẽ mõ. vt ſpẽs geometricales q̃s habuit ſalomon diuinitus vl̃ ſaltẽ Adã/ ꝛ q̃s nos habem⁹. vt ptz. j. q. xcij. ar. ij. ad p̃mũ. tñ aliqñ differunt rõne ꝛ ſpecie: vt in chr̃o ꝛ q̃libet alia ſeparata. vt patz. ij. q. ix. arť. iij. Dico tꝛio q q̃q̃d ſit de h̃: tñ iſte ſcie i chr̃o. ſ. ſcia indita ꝛ acq̃ſita nõ fuerũt de eodẽ formali ꝛ adeq̃to obiecto. vt ptz vbi ſ. imo nec de eodẽ ꝑtiali eodẽ mõ. qꝛ aliť repñtant: vna ſcz naturã cõem tm̃: reliq̃ ꝓo. i. infuſa etiã indiuidua. Nec eſt ſil̃e de oculo: qꝛ a q̃cunq̃ pducať hz idẽ obiectũ adeq̃tũ ꝛ formale: nõ aũt habitꝰ. et ex eiſdẽ p̃nciꝑijs viſus ferť in rẽ viſaz: non aũt illi habitꝰ. qꝛ differũt ſpẽs infuſe ab acq̃ſitis in repñtando: cũ repꝛeſentant naturã vniuerſalẽ non p̃ciſe vt acq̃ſite: ſed cũ indiuiduis ꝛ accidentib⁹ vt dictũ eſt. Si tñ inť ſpẽs iſtas nõ cẽt dẽa niſi ꝑ eſſe acq̃ſitas a reb⁹/ ꝛ datas a deo. vt iſte credidit nos ex dere: eẽnt eiuſdẽ rõis ſic ꝛ oculꝰ datꝰ a nãa ꝛ a deo.

Dꝛaľ in toto iſto euãgelio mater iſtruit mr̃es quõ ſe habeãt ad filios: qꝛ debẽt ad eos hr̃e diſcretũ amoꝛẽ: eos a puericia aſſuefaciẽdo ſpualib⁹: ꝛ tiꝛez ne cadant in manꝰ Archelai/ vel alterius inimici. i. diaboli: ꝛ coꝛrectionẽ mr̃naz q̃ eſt cũ amoꝛe ꝛ diſcretiõe infrogãdo poſt⁹ q̃ꝫ quiciãdo: maxie qñ ſt̃ manſueti. Scdo filꝰ inſtruit filios vt ad patrem celeſtẽ ſe habeãt reuerenť eũ ꝓponendo alijs. Ad p̃es ꝓo ſpuales vt ſũt doctoꝛes ita ſe habeãt q̃ſi audiẽtes ꝛ interrogãtes ꝛ rñdentes: nõ vt arguẽtes neq̃: qđ frequenť accidit: vt bñficiũ nõ recognoſcẽtes. Ad patrem vero ꝛ matrem carnalem ſe habeant obedienter. Erat em̃ chr̃s ſubditus illis.

In octaua Epiphanie Textus euãg. Mat. c. iij.

VEnit Jeſus a galilea in Jordanẽ ad ioãnez vt baptizaretur ab eo. Joãnes aũt phibebat eum dicens. Ego a te debeo baptizari: et tu venis ad me. Reſpondẽs aũt ieſus: dixit ei. Sine modo: ſic em̃ decet nos ipleꝛe omnẽ iuſticiã. Tunc dimiſit eum. Baptizatus aũt ieſus: cõfeſtim aſcendit de aqua. Et ecce aperti ſunt ei celi: et vidit ſpiritum dei deſcendentẽ ſicut columbã et venientẽ ſuper ſe. Et ecce voꝛ de celis dicens. Hic eſt filius meus dilectꝰ in quo mihi complacui.

VEnit Jeſus a galilea in ioꝛdanẽ ꝛc̃. Mat. iij. In p̃ſenti euãgelio rangũť tꝛia puncta: que ſunt Recuſatio: Reꝛobatio: Proteſtatio. Quãtũ ad p̃mũ ſ̃aliter ſciendũ eſt: q ioãnes ex hũlitate baptizare chr̃m recuſabat. Poꝛro de iſto ioãnis baptiſmate mẽa

sc̄ḥsimus sup euāgelio in sabbato ante in hoīe. z lō vsq; tūc fuauerat legē quā
ōrtam dñicam aduētus. Nūc ertiā scien soluere volebat: ne dicerēt iudei q̄ sol
dū est ex doctria s. Tho. iij. p. q. xxxviij. uebat legez/ q; eam implere nō potat.
q̄ chīs debuit baptizari. Prio fz Am Tertio vt oñdat baptismū viros pfe
bro z Chrys. z alios sctōs vt sctificaret ctos gñare. Nec tñ hi q̄b; piculū immi
añs. Scdo vt ōt Chrys. q; suscepat na net/ debēt vsq; ad illā etatem differre
turā peccatricē z sīlitudinē carnis pec baptismū. Et nota q̄ Daniel' sapia in
cati: lō voluit explere q̄ tali nature con pueritia est mōstrata: q; nō fuit datus
gruebāt in aliīs: z si nō in se. Tertio fz oib; in exēplū vt chīus. Existēs ḡ. xxx.
Aug. vt faceret qd̄ petpe volebat. Sē annoz (venit Iesus a galilea i iordanē/
aūt alie cāe p̄ter istas sm Chrys. scz vt ad ioānē vt baptizarer ab eo.) Vbi scīē
testimoniū accipet a ioāne: z vt el' p̄di dū est q̄ fz s. Tho. vbi s. chīs debuit in
cationem confirmaret. z vt oñderet testi iordane baptizari. q; p illū filij isr'l ter
monīū el' fuisse vez q̄ dixerat: Veniet ram p̄missionis intrauerūt: sic nos re
fortioz me cc. qd̄ factū est in celi aptiōe gnuz celoz per baptismū intram'. Vn̄
Et p̄ter has ponit adhuc alias Dam. et Helias rapiēdus in celum in curru
vt. s. trinitatz mysteriū reuelek in voce igneo/ eius aḡs diuisit. vt hr̄. iij. Reg.
z colūba z assūpta hūanitate: z vt sit ty ij. Ecans q̄ p aquā baptismi z ignē spi
pus et subscḥrio nob ad baptizandū. i. ritussci ptz nob adit' in celū. Non aūt
vt nos exēplo ei' baptismū suscipiam'. debuit baptizari in mari rubro: q; fca
Nō ār debuit baptizari baptismo spū uit baptismū inc̄trum in eo remittunt
ali: q; i tali ipe est p̄mū moues z sctifi pcā: nō inc̄trū apit ianuā/ qd̄ est p̄nci
cās: lō nō debuit moueri ab alio. Sed palis eius effect'. sed isto modo illū fi
baptizari debuit baptismo Joānis/ cū gurauit trāsitus Jordanis. Et nota q̄
ipe suo ꝓpio baptizaret. Prio q; ipi nō vt ōt Augu. in ser. Epi. mlta miranda
pcebat baptism' in spū. Scdo fz Be facta sūt in hoc flumie. Nam aq̄ el' abi
dā z magi. histo. vt approbaret baptis erūt retrorsum: z sic modo pcā retrorsum
mū ioānis. Tertio fz Grego. nazan. vt cōuersa sunt: z aq̄ el' fuerūt diuise
sctificaret aḡs. z ꝓpk alia supdicta. Est z sic mō in eo chīs fecit diuisionē pcō
aūt sciendū q̄ sm Aug. et Chrys. chīs rum (Joānes aūt phibebat eū) sciens
q̄n baptizat' est cōpleuerat. xxx. annū: z eū vez deū/ z lauacro non indigere: sm
incepat. xxxj. tredeci dies hīs de illo. Hil. Sz ptra. q; si sciebat eū vez deū:
Et sm istā opionē chīs virit. xxxiij. an tenebak ꝓcordare el' volūtati: z nō phi
nis z dimidio. i. rantū pl' c̄tuz fluxit a bere eū. Ad h̄ dicit q̄ Joānes nesciuit
natali ad pascha. Sz sm magi. hist. z a an chīs regrens baptizari/ faceret ten
lios aḡ opio coiter tenek tūc chīs ince tando el' humilitatē: an exp̄mendo suā
pat. xxx. annū. xij. dies hīs de illo. z fz diffinitā volūtatē. Jdeo phibendo non
h̄ virit. xxxij. annis cū dimidio. q; vt re discordabat a volūtate diuina/ volēdo
stak idē magi. hist. eadē die āno ꝛcuolu fuare hūilitatē. Quia tñ sm glo. spūs
to ꝙuertit aquā in vinū. z sequēti pasca in momēto cuz docuit qd̄ p̄us nesciuit:
te. xxxj. anni incarcerat' est ioānes. z in lō bñ fecit illuz admittēdo dicēs (Ego
pascate seq̄nti. xxxij. anni decollat' est: z a te debeo baptizari) c̄ḡuis esset ab ori
in crio pascate. xxxiij. āni crucifixus est ginali mūdar' rone dicta in p̄dicto euā
dñs. Cōueniēti ḡ etate baptizat' ē dñs gelio. Vl' vt ōt magi. histo. ioānes loqt
sm s. Tho. vbi s. Prio: q; baptizabat in p̄sona hūani generz. Vl' sm glo. a te
q̄si extūc inceptur' p̄dicare: ad qd̄ req̄ri debeo baptizari. i. mūdari ab ori ginali
tur etas p̄fecta q̄ est. xxx. annoz. Nā Io qd̄ sm s. Tho. sup Mat. ītelligit c̄ḡtū
seph dñū egyptī: z dō regnū isr'l: z eze ad infectionē nature/ nō p̄sone: cū iam
chiel ꝓphiam. xxx. anno accepit. Scdo: esset sctificat' (z tu venis ad me) q. d.
q; in tali etate possunt oia pcā cadere sm Chrys. sup Matth. Est aliqua ra

rlo vt tu me baptizes quatin⁹ iustus efficiar: non autē q̄ ego te baptizem: quia nec̄ tu indiges: nec̄ ego sum dignus.

Moraliter: q̄ vult baptizari oz venire a galilea. i. trāsmigratiōe vite p̄terite i iordanē. i. descensum hūilitat̄. Qui em̄ ad baptismū fict⁹ accedit: non cōsequit gratiam dei: z si p̄sequatur characterē. De hoc vide. iij. q. lxix. z. iij. dis. iij.

Quātū ad scōm ly aliter sciendū est q̄ chr̄s nō acceptauit sed repudiauit excusationē Joānis. vñ sequit (respōdēs ait Jesus dixit ei. Sine modo) id ē p̄mitte nūc. s. me baptizari a te. Hiero. Pulcre dixit mō: vt oñderet chr̄m i aq̄ a Joāne Joānē aūt a chr̄o i spū baptizandū. hec ille. Et in h̄ dicit Chrys. sup Matt. q̄ ostēdit chr̄m postea baptizasse Joānez etiā i aqua. z h̄ exp̄sse scriptū legit in q̄busdā libris apocryphis. Cū em̄ dicit: sine mō. s. in p̄senti subintelligit: quasi dicat: als. i. in posteꝝ ego sinā te baptizari baptismo meo a me. (Sic em̄ decet nos) maiores q̄ exemplū sum⁹ alioꝝ (implere oēm iusticiā). i. hūilitatē sufficientē z p̄fectā z supabundātē sm Raba. Justicia ei aliq̄n sumit vt ē special' p̄t⁹ cardinalis. Aliq̄n sumit p omni p̄trute: z sic humilitas est iusticia cui⁹ sunt tres gradus sm scm̄ Tho. vbi supra. z Hugo cardi. Prim⁹ est subiicere se maiori: z nō p̄ferre equali: q̄ est humilitat̄ sufficientis. Scds est subiicere se equali et nō p̄ferre minori: q̄ est humilitat̄ p̄fecte. Terti⁹ est subiicere se minori: q̄ ē supabundāt̄. Et hec fuit in chr̄o respectu Joānis. Vel sic. i. cū humilitate et non supbe decet nos iplere oēm iusticiaz et oēm p̄fectē z oīe p̄ceptū di: acsi dicat q̄ humilitas in omnib⁹ decet. Vel sm Chrys. sic. i. pus faciēdo z postea docēdo: decet nos iplere cē. Vel sic. i. dādo bonū exēplū: decet nos iplere oēm iusticiā. i. inducere ad implēdū oīe p̄ceptū: sm glo. Vel sm Bedā. implere oēm iusticiā. i. inducere ad baptismū in q̄ dat plena iusticia. (Tūc dimisit illum) id ē permisit eum vt a se baptizaretur.

Moraliter instruimur q̄ vere hūilis cuiusmodi erat Joānes ē etiā obediēs. Pertinaciter em̄ resistere nō hūilitat̄: sed supbie indiciū ē: q̄d etiā experimentū p̄bat. quia cōtrer qui cōtra obedientiaz dignitates fugiūt: etiā p̄tra obedientiaz z cōtra virtutem easdē req̄rūt. vel suam hūiliationē ferūt impatienter. sicut filij isr̄l recusantes arma sumere p̄ terra p̄ missionis ad imperiuz dñi: eādem sine eius licentia armati voluerunt intrare: vt pater Hume. xiij. et Deut. j. ca.

Quātū ad tertiū sciēdū est ly aliter q̄ baptizato chr̄o debuerūt aperi celi: iuxta doctrinā scti Tho. iij. p̄te. q. xxxix. q̄ chr̄s baptizabat ad vandā efficaciaz baptismo nr̄o: tō ōbuerūt tūc ostēdi ea q̄ ad baptismi nr̄i efficaciā p̄tinēt: q̄ sūt celest⁹ virt⁹: z fides eccl'ie cū fide baptizati a q̄b⁹ habet efficaciā: z apertio celestis ianue: q̄ fit p ei⁹ efficaciā. Apertū ē ḡ celū ad significandū q̄ celest⁹ virtus sanctificat baptismū: z q̄ p fidē intuemur celestia: z q̄ celū p̄trute baptismi intramus. Aperti sūt autē chr̄o oranti ad significādū q̄ oz̄o est nob⁹ necessaria post baptismū p̄pter fomitē remanētē et p̄p̄t varia tentamēta. Vl' ad significādū q̄ nob⁹ aperiunt p̄trute oz̄onis chr̄i. Dic̄ ḡ (Baptizat⁹ aūt Jesus: p̄festim ascēdit de aqua) q̄ alue⁹ fluminis habebat eminentes ripas. Cōfestim inquā in signū q̄ baptizat⁹ si moriat⁹ statim euolat: vel fit p̄ceps vite celest⁹ fz Chrys. (Et ecce aperti sūt ei celi) nō sm corporalē aperturā: vt dr̄ btūs Hiero. sz sm spūales oculos. Et rōnē assignat Chrys. sup Mat. q̄ si fuissent celi corporaliter apti nō dixisset euāgelista: apti sūt ei celi. q̄ q̄b⁹ corporaliter aperiri oīb⁹ aperiri. Aperti sunt ḡ vt dr̄ sctūs Tho. vbi s. sm visionē: vt innuit Mar. q̄ dic̄ q̄ vidit celos apertos. z h̄ sm visionē corporalem sm glo. et Bed. inquātū tant⁹ fulgor circa ipsum apparuit vt celū patuisse videret: vl' fz imaginariā: vl' sm intellectualē vt dic̄: inquātū scz chr̄s vidit celū q̄b⁹ humano generi fuerat clausum tūc esse reseratū Nec obstat si dicatur q̄ sm hoc celum non fuisset apertum chr̄isto: sed humano generi. Ad hoc enim dr̄ Chrys. vbi supra. z san. Tho. sup Matth. q̄ id q̄b

merito alicui⁹ fit dꝫ ei fieri. sic̄ rex alij cui⁹ p alio supplicanti dr. Cōcedo tibi h vt illō: nō ät illi. Et sic celū apertū fuit chīo: qz merito ei⁹ fuit aprū. Fuit autē aprū celū p splendorē siue ſm visionē in baptismo: i signū q̄ p baptismū pz nob ddit⁹ ei⁹. In passiōe ꝺo p impedimēti amotionē: z p pcij solutiōez. z i resurrectiōe p glie collatiōez i q̄ chīo collata ē glia corpis z ꝓseq̄nt ius habēdi locū in celo ſm corp⁹. Et i ascēsiōe p effect⁹ ostē sionē. qz rūc chīs q̄si nos i possessionem posuit. z i baptismo nr̄o p ꝺrur. pfectionē. qz. ſ. i eo dank nob ꝺrutes q̄b⁹ digni reddimur ad ingressuz. Vlꝛrū vt ꝑbat scūs Tho. iij. q. xlix. ar. j. i passiōe ꝓpe aprū ē nob celū in q̄ absoluti sum⁹ a pena z culpa pcti nature q̄ est pctm̄ pmi parētz. Imo etiā liberati sc̄a pctis ꝓpris q̄ p fidē/charitatē z sacra cōicant pas siōi chīi. Hec ex illo (Et vidit spm̄ dei descendētē sic̄ columbā) Vbi aduerten dū ē iuxta doctrinā scti Tho. in. iij. qre q̄ ꝓuenientissime tunc appuit spūsc̄us. Nā ſm Chrys. ea q̄ tūc gerebant erant figura eoꝝ q̄ i nr̄o baptismo erāt geren da: i q̄ spūsc̄us inuisibil⁹ descēdit. In illa ät colūba appuit spūsc̄us. Nō eo mō q̄ fili⁹ dei in hoie assūpto: qz sic̄ fili⁹ dei dꝫ hō: ita spūsc̄us dicerek colūba rōne vniōis psonal⁹. Nec visiōe imaginaria. qz nunq̄ vll⁹ dubitauit (vt dr) q̄n ocul⁹ visa sit. Nec q̄ sic̄ chīs in petra se si gnificāre. qz ista colūba tūc repēte exiit: postea repēte cessauit: sic̄ flāma rubi Apparuit q̄ vt dic̄ spūsc̄us in colūba nō rōne vniōis ad illā: sz rōne signifi catiōis. qz. ſ. illa colūba fcabat spm̄sctm̄: vel rōne spūal⁹ gr̄e q̄ a deo p modū de scensus deriuat: iuxta illō. Oīe datuz optimū/z omne donū pfectū desurſū ē descendēs a patre luminū. Jac. j. Apparuit aūt fz sctm̄ Tho. vbi ſ. i columba z nō i igne ꝓp mīra. Prio q̄dē ꝓpter dispositionē q̄ requirit i baptizādo: vt scz ꝺs nō fictus accedat. qz sic̄ dr Sap. j. Spūsctus discipline effugiet fictuz. Colūba ei ē aial simplex: fz illō Mat. x: Estote simplices sic̄ columbe. Scō ad designandū septē dona spūsc̄ti q̄ co lumba suis ꝓprietatib⁹ designat. Nā se cus fluenta habirat vt viso accipitre se mergat. p q̄ ꝺ fcak donū sapie: p q̄ ꝺ scti sec⁹ diuie scpture fluēta residēt: vt icur sus euadāt diaboli. Jtē colūba melio ra grana eligit: q̄ ꝺ ptinet ad donū scie. q̄ scti sentētias sanas q̄b⁹ pascāt eligūt. Jtē alienos pullos nutrit q̄ ꝺ ad donuz cōsilij ptinet q̄ scti eos q̄ fuerant pulli alieni. i. imitatores diaboli doctria nu triūt z exēplo. Jtē nō lacerat rostro q̄ ꝺ ptinet ad donū intellect⁹: q̄ scti bonas sentētias lacerādo nō puertūt hereticorū more. Jtē felle caret: q̄ ꝺ ptiet ad donū pietatz: p q̄ ꝺ scti ira irrōnali carent. Jtē in cauernis petre nidificat: q̄ ꝺ ptinet ad donū fortitudis: q̄ scti in plagis mortz chīi q̄ est petra firma nidū ponūt. i. suū refugiū z spem. Jtē gemitū hz p cantu: q̄ ꝺ ptinet ad donū timoris q̄ scti delectank i gemitu p pctis. Tertio ꝓpr̄ effectū ꝓpriū baptismi q̄ est remissio pec catoꝝ z reconciliatio ad deū. Est ei aial māsuetū. Et iō sic̄ Chrys. dr sup Mat. in diluuio apparuit h aial ramū ferens oliue. z cōem orbis terraꝝ tranquillitatez annūciās: z ide etiā apparuit in baptismo libationē nob demōstrās. Quarto ad designādū cōem effectū baptismi q̄ est ꝓstitutio ecclīastice vnitatz. Est em aial amicabile z gregale. Sup ap̄los aūt apparuit in specie ignis ꝓpter duo. Prio ad oñdēdū feruorē quo coꝛda co rū erāt cōmouenda ad h q̄ chīm vbiq̄ inf pssuras pdicarēt. Et iō etiā i liguis igneis appuit. Scō: qz sic̄ dic̄ Chrys. cū oportebat delicatz ig̃scere: q̄ ꝺ fit i baptismo: māsuetudo ncaria erat q̄ demō strak i colūba: sz vbi adepti sum⁹ gram restat iudicij tps: q̄ ꝺ fcak p ignē. Vtrū aūt illa colūba fuerit vex aial vel nō. te nendū est q̄ sic. qz sic dr scūs Tho. i sū ma. vt ptz. iij. qre vbi supra. z sup Joānē. vel. xx. Difficultates aūt q̄ circa hoc sunt i scrō Tho. si deus vitā dabit alibi dissoluem⁹. Sequit. (Et venitem su per se) Hieroñ. Sedit autem columba super caput Jesu: ne quis putaret vo cem patris ad Joannem factam nō ad dominū. Hec ille. (Et ecce vox de celis

dicēs.Hic est filꝰ meus dilectꝰ.) Debuit aūt ista pīs vox audiri ꝟz s.Thobi s.ꝛ ſm Aug.in ſer.de Epi.eo q nr baptiſmꝰ pficit inuocata trinitate.ideo i chr̄i baptiſmate tota trinitas debuit manifeſtari:ſic ꝛ factū ē.Hiero. Dyſterīū trinitatꝭ i baptiſmate demōſtrat Dñs baptizat:ſpūs deſcēdit in habitu colūbe:pīs vox teſtiōm filio phibētis audit.hec ille. Dr̄ aūt ſm Hila.de trini.h filꝰ dilectꝰ:qz ꝓpus ꝛ verꝰ eſt filꝰ origie:nō adoptiōe (In q mihi cōplacui).i.in q ſiue de q leror ꝛ gaudeo: ſic in naturali:et nō ſic in adoptato ꝟz Auguſt.ſup Jo. Vl'in q mihi cō.ſi referat ad hūanitatē ꝟz Remi.itelligit i q ſolo petīm nō inueni. Si aūt legat: in q mihi cōplacui:ſm eundē ſubaudiendū eſt: placitū meū ꝓſtituere. vt p eū opus redemptiōis explerē. Eſt aūt ſciendū ſm Aug. de ꝓſen. euan. q Lu. ꝛ Mar. habent ſic (Tu es filꝰ meus dilectꝰ in te ꝓplacui mihi) ꝛ ſic fit ꝓcordātia ſm eū Nō em dictū eſt chr̄o:tu es filꝰ meꝰ/vt ipe addiſceret qō neſciret:ſed h et ꝓpter circūſtātes dictū eſt. Et hūc ſenſuz exꝑſſit Mar.d.(Hic eſt) Exponit aūt h tripl'r. Primo de gr̄a vnionis:vt dictū eſt.q.ſ.in eo ꝺus placitū ſuū de nr̄a redēptione pfecit. Et ſcō de gr̄a ſingularis ꝙſo ne.q.d. Tanta eſt huꝰ mei dilecti filij gr̄a: q in eo nunc̄ iueni aliq̄d mihi diſplicēs.i.pctm̄ mortale:veniale vl' originale. Et tertiō de gr̄a capitꝭ:vt dicat:cōplacui.i.bn̄placitū meū cōſtitui:ſm glo.vt tu in q nihil eſt niſi bonū placeas q te:ꝛ alij nō q ſe ſed in te: tibi fide ꝛ charitate vniti placeāt. Hec illa.

Allegorice ꝺcat q hi q ſuſcepturi erāt baptiſmū chr̄i q aquā baptiſmalē:ſuſcepturi erāt in ſe ſpm̄ſcm̄:ꝛ ꝓnter oīa ei ꝺona ꝛ ꝟrutes infuſas: dūmō orarēt.i. mentē eleuarēt in deū: q diſplicētiā peccatoꝝ ſi forent adulti.

Anagogice ꝺo ꝺcat q baptizatꝰ ſi decedat ſtati apto celo euolat ad illud: ſic ꝛ martyres/ꝛ q dignā egerūt pniam.

Moraliꝛ iſtruit baptizatꝰ ſm Chry. ſoſt. vt poſt baptiſmū ſtati aſcendat ad ꝟtutes. Et maxime oīoni vacare debz. Et tunc merek doceri de celo per interiorem inſpiratione.

Dñica prima poſt oct. Epi. Textus euāgel' Joa.cap.ij.

In illo tempore facte ſunt nuptie in cana galilee: et erat mater ieſu ibi. Vocatꝰ eſt aūt ieſus et diſcipli eius ad nuptias. Et deficiente vino dixit mater eius ad eum. Vinū non habent. Et dixit ei Jeſus. Quid mihi ꝛ tibi eſt mulier? Nōdum venit hora mea. Dicit mater eius miniſtris. Quēcūq dixerit vobis facite. Erāt aūt ibi lapidee hydrie ſex poſite ꝟz purificationē iudeoꝝ: capientes ſingule metretas binas vel ternas. Dicit eis Jeſus. Implete hydrias aqua. Et impleuerūt eas vſq ad ſūmuz. Et dicit eis ieſus: Haurite nunc ꝛ ferte architriclino. Et tulerunt. Vt autez guſtauit architriclinꝰ aquā vinū factū: et non ſciebat vnde eſſet: miniſtri autem ſciebant qui hauſerant aquam: Vocat ſponſum architriclinus ꝛ dicit ei. Omis homo primū bonū vinum ponit: ꝛ cum inebriati fuerint: tūc id qō deterius eſt. Tu aūt ſuaſti vinū bonum vſq ad huc. Hoc fecit initiū ſignoꝝ Jeſus in cana galilee: ꝛ manifeſtauit gliam ſuam. Et crediderūt in eum diſcipuli eius.

In illo tempore facte ſūt in cana galilee. Joā.ij. Nuptie de quibꝰ in preſenti euangelio fit mentio ſm tertū euangelij Joānis dicūt facte ter

tia die. Qō dupl'r intelligit. Vno. scz mō vt dicant sic ōr s. Tho. facte tertia die a testimonio qō Joānes phibuerat chō. Alio mō vt dicāt facte tria die. i. eadē die tr10 repetita. Hā fm Hieroñ. ⁊ Aug. ⁊ eccl'ie sniam ⁊ ꝓsuetudinē. vt ōr scrūs Tho. tr1odecimo die a natita/te sua dñs adorat⁹ est a magis: ⁊ eadem die. xxx. annis reoluꝯ baptizat⁹ est: et eadē die reoluto āno vno: ꝟ miraculo gl'ificatus est. ⁊ eadē die reoluto āno/panes m'tiplicauit. vt ōr Bed. Ex q̄ se quit fm s. Tho. q̄ ad min⁹ ann⁹ vn⁹ ela ps⁹ sit a baptismo vsq̄ ad nuptias. Jn q̄ q̄dē anno nihil legit chr̄m fecisse / nisi qō ō: Dat. iij. de ieunio in defto: et ea q̄ Jo. ij. ca. refert de testimonio Jo/annis ⁊ cōuersione discipl'oꝝ. A nupti is aūt inq̄t cepit publice p̄dicare ⁊ mi/racl'a facere. Scōm tn̄ eos q̄ dicūt int baptismū chr̄i ⁊ ei⁹ passionē fluxisse du os āos cū dimidio: ꝟ qō ꝟ legit de nu/ptijs eodē āno factū est q̄ chr̄s baptiza/tus est. Sz his ꝛriak snia eccl'ie p̄dicta vt ōr s. Tho. Circa ꝟ aūt miracl'm qō in euāgel'. narrat occurrūt tria p̄cra: q̄ sc̄l ꝓparatio: ꝓpetratio: cōꝛobatio.

Quantū ad ꝑmū l'aliter sciēdū est: q̄ tenet coiter q̄ iste nupt'e fuer̄t Joānis euāgeliste: qō videt sonare dictū Hie/roñ. in pl'o. sup euāg. eiusdē. q̄ ōr q̄ dñs cū volentē nubere. i. cōsūmare m'rimo/nium: vocauit de nuptijs. Non em̄ legi tur dñm fuisse in alijs nuptijs. Rōna/bile est etiā q̄ mat⁹ iesu / q̄ semp amauit secretū fm Amb. nō fuisset ibi: nisi sibi maxime alter cōiugū p̄cipue spōsus at tinuisset: vtpote nepos su⁹. Dicit tamē magr̄ histo. q̄ hoc nō est certū. Dicit ꝯ (Nuptie facte sunt) Nuptie aliq̄n su/munt ꝑ carnalt coꝛpoꝝ cōiunctiōe. Vñ Hiero. Cū Joseph virū audis marie: nō tibi suspicio subeat nuptiaꝝ. Aliq̄n ꝛo nuptie appellat nuptiale cōuiuiū: vt ꝟ (in cana galilee) Cana vicus est in pūncia galilee fm Raba. tō addit: ga/lilee. q̄ sic dicebat forte ⁊ aliq̄ alia vil/la (⁊ erat m̄r iesu ibi) inuitata. s. ad nu ptias: vt eas sua honorabili p̄nia deco raret. Sic aūt testat magr̄ histo. q̄dam dicūt q̄ tūc mortu⁹ erat Joseph: ⁊ ꝯg⁹ tūsierat in custodiā filij. Vñ nō fuit Jo/seph vocat⁹ ad nuptias: nec deiceps ali q̄d legit de illo i euāgel'. Quicq̄d tn̄ sit de ꝟ: certū est q̄ tpe passiōis chr̄i ꝯ eūdem erat mortu⁹: qz alit chr̄s ꝯginē nō cōmendasset alij. s. Joāni. Sic aūt dicūt aliq̄ ex ꝟ apꝑet q̄ iesus nōdū manifest⁹ erat: qz m̄r p̄ncipal'r inuitata est: ipe ve ro nō nisi ꝑ reuerētia m̄ris. Vñ vt dic̄ s. Tho. p̄mittit de m̄re vt oñdat q̄ Je/sus adhuc ig'tus erat ⁊ non fuit vocat⁹ q̄si insignis p̄sona: sed ex q̄dā familiari tate sic vn⁹ alioꝝ. Vel forte nō fuerūt ausi iuitare chr̄m ꝑt ei⁹ sūmā religio/nē: qz nō erat solit⁹ cōuiuia frequētare ⁊ nuptias. Vocata est ꝯ p̄mo m̄r. Deiñ ꝛsilio ei⁹ vocat⁹ est filj⁹. tō subdit (Vo catus est aūt iesus ⁊ discipli ei⁹ ad nu/ptias) Et vocat⁹ venit p̄mo fm Chry. vt daret nob hūilitatis exemplū: qz nō est dedig'tus ad nuptias venire suoꝝ. tō ōr Aug. Erubescat hō ee supbi: qm fact⁹ est hūilis ōs. Ecce int' cetera filj⁹ hois venit ad nuptias: q̄ cuz apō p̄em esset instituit nuptias. Hec ille. Sedo vt cōdemnet hereticos q̄ nuptias illici tas dicūt. ⁊ fm Bedā tales hereticī fu erūt Tacian⁹ ⁊ Darcian⁹: ꝛra q̄s ait Si thoro imaculato et nuptijs debita castitate celebratis culpa inesset: neq̄ꝯ dñs ad has venire: nequaq̄ eas signoꝝ suoꝝ initijs ꝯsecrare voluisset. Nūc aūt qz bona est castitas ꝯiugalis: melioꝝ cō tinētia vidualis: optima ꝑfectio ꝯginalis: ad cōꝛobandū oim electione gra/duū: discernēdū tn̄ meritū singuloꝝ: et intemerato ꝯginis vtero nasci dig'tus est: a ꝓpheticō vidue Anne ore mox na tus benedicit: a nuptiaꝝ celebratoꝛib⁹ iam iuuenis inuitat: ⁊ hos p̄sentia sue ꝯtuꝯ honorat. Hec ille. (Et deficiēte vino) ex diuia puidētia: vt hoc signoꝝ ꝑncipio chr̄s inotescceret (ōr mat⁹ Jesu ad eū) mota cōpassione: ⁊ certa de filj⁹ ptāte (Vinū nō habēt). s. ministri ad ꝓ/nandū. Ecce q̄dulcis inuitatio ad sub uenientū ꝑ miracl'm: qz alit cōgrue fieri nō potat. Et in ꝟ fm sermē Tho. notat reuerētia m̄ris ad filiū. qz vt ōr ex reue

rentia quā habem⁹ ad deū sufficit ōfe/ ri⁹ nostros tm̄ exponere: sm illud Ps̄. Dñe añ te oē desiderīū meū. Qualit añt nob⁹ de⁹ subueniat nō est nostrū in quirere: qz ḋd ozem⁹ sicut oportet nesci mus. Et ideo mater alioz defectū chri sto simpl'r exposuit nihil petēdo. Sed q̄rit hic Chrys. Quid mouit matrē ad aliq̄d magnū imaginādū de filio: cū ad huc nullū fecisset miraculū vt parebit. Et soluit idē: qz ea q̄ in ꝯceptōe z nati/ uitate chr̄i viderat z audiuerat: ꝓserua bat i corde suo. Sz tūc vlteri⁹ q̄rit idē: q̄re nō ante inuitauerat filiū ad mira/ cula faciēda: Et soluit: q chr̄s vsq; ad h̄ tēpus cōiter se habuerat vt alij homies salua tū omni modestia z religiositate. Jam añt ceperat mānifestari. nam iam vocauerat discipulos aliq̄s: et reccpat testimoniū a Joāne baptista. Mater añt obseq̄bat volūtati ei⁹: z iō q̄diu sci uit q volebat latere: nō induxit vt face ret miracl'a: sz solū tūc qñ vidit q vole/ bat suā gl'iam manifestare. Vl'etiā pos sum⁹ dicere nō eē icredibile/ nec irrōna bile q chr̄s sue mr̄i reuelauerit qō erat factur⁹. Vñ cum infra vinus fuisset p/ ponenti defectū vini: dedisse responsuz negatiuū dicēs. quid mihi z tibi: illa q̄/ si certa de futuro miraculo: dixit. Qd/ cūq; dixerit vobis facite. Ex his ergo paret quomodo fuit ꝓparatum seu oc casionatum miraculum.

Allegoꝛice sm Aug. z Bedā: p has nuptias ꝛcank q̄dā nuptie spūales: que licz tā essent tūc facte alīq̄ mō: tñ erant future sm suā manifestatiōez z ꝓsūma tionē ꝓdicantib⁹ ap'lis. Vñ sm Augu. Jste nuptie sūt facte i thalamo ventris Marie: z spōsus fuit ẏbū patris: spon sa hūana caro seu hūana natura: z ꝓse/ quēter eccl'ia quā sibi in hūanitate vni/ uit. Ve nuptie ꝛz Bedā tertia ¦ dle fiūt .i. tpe grē: nō tpe nature vel legz scpte. Discūbente añt dño defecē vinū: vt me lius succederet. sūt em̄ sacramēta digni oza in noua lege q̄ i veteri: z scpturarū sensus suauioꝛ. Facte añt sūt i Galilea .i. trāsmigratiōe q̄ deus fact⁹ est homo: z in cana. i. zelo feruente diuini amoꝛis qui eum ad nuptias conduxit.

Anagogice i Galilea. i. i trāsmigrā/ tiōe: q̄ ex h̄ secl'o migram⁹: fiūt nuptie i cana. i. in eo ḋ hz zelū seu amoꝛē dei. q̄ nuptie sunt etna gaudia: i ḋb⁹ est Jes⁹ z mr̄ z discipli ei⁹. Jn his defic̄ vinum impfectū vt miraculosuz i optimū suc/ cedat. qz fidi succedit apta visio: spei p fecta ꝓphētio: charitati añt ipfecte suc cessit charitas p̄fecta ꝓseq̄ns gr̄az ꝓsūma tā z brā fruitio: ḋb⁹ fit vt anim⁹ iebrie tur gaudio. De his vide sctm̄ Tho. liij dist. xlix. dist. iij. arti. v. q. ij. si vis.

Dozalit in h̄ q nuptie fiunt in cana qō interp̄tat zelus: significat q ꝓiuges debēt hr̄e zelum discretū ad inuicē. Est añt triplex zelus. s. nimi⁹: cū alter eoꝛū est zelotyp⁹: qō rep̄hendit i viro. Eccl. vij. Nō zeles vxoꝛē sinus tui. Et i vxo re. Eccl. xxvj. Doloꝛ coꝛdis z luct⁹ mu lier zelotypa. Est scōs zelus modic⁹ q̄ alter alterꝝ foꝛnicantē sustinet: cū tñ sm Aug. li. l. hom̄. debeat vxoꝛ q̄tuoꝛ mo dis virū coꝛrigere de h̄: z a foꝛtioꝛi vir vxoꝛē. Admonēdo. s. obiurgādo/ eccl'iā inꝑpellādo/ z deū ꝯoꝛādo. Est terti⁹ ze lus discret⁹: ō q̄ ap'ls Eph. v. Viri dili gite vxoꝛes vras sic̄ chr̄s dilexit eccl'iaz vt. s. si peccauerit z peniteāt recipiatis eas. Et. j. Coꝛ. vij. Viri debēt diligē/ re vxoꝛes suas vt coꝛpa sua: vt. s. coꝛpus suum nunq̄ alteri diuidāt. Et Eph. v. Vnusq̄sq; vxoꝛē suā vt seipm̄ diligat. s. coꝛdiali z affectuoso amoꝛe. Et ecōuer so de vxoꝛib⁹ intelligendū est.

Dozal'r etiā sciēdū ē / q̄ in nuptijs q̄ fiūt inter aiaz z deū: ē sm s. Tho. mr̄ ie su sic̄ nuptiaꝝ ꝓciliatrix. qz ei⁹ intercessi/ one ꝓiūgimur chr̄o p gr̄az. Eccl. xxiij. Jn me oīs spes vite z ꝛtutiz. Et les⁹ sic̄ ver⁹ spōsus. Jo. iij. Qui hz spōsaz spō/ sus est. Et discipuli vt paranymphi q̄si ꝓiungētes eccl'iaz chr̄o. j. Coꝛ. xj. De/ spōdi vos vni viro ꝛc̄. Hec ille. Jn his nuptijs aliq̄n defic̄ vinū. Pro q̄ sciēdū est q q̄druplex ē vinū. Primū ē demen tantiz lasciuie. Esa. v. Citthara z lyra et tibia z tympanū z vinū i conuiuijs vris. Scōm letificātiz innocētie. Ps̄. Vinū leti. coꝛ bo. Tertiū exercitātiz penitētie

Lu.x. Alligauit vulnera eius infundēs oleū z vinū. Quartū felicitātis gloriē. Mat.xxvj. Donec illud bibam vobiscū nouū in regō dī. Et ō tribꝰ vltimis Matth. rogat p nob filiū dicens. Vinū nō hnt. Qui iubet vasa cordis nr̄i ipleri aq̄ lachrymaꝝ q̄ puertit i vinū celestiū ꝓsolationū: cuiꝰ suauitas nisi gustet ingrat: iuxta illō ps. Gustate z videte qm̄ suauis ē dns. Quātū ad scōm tāgit ꝓpetratio miracli. Circa qō sciēdū ē q rōnsio chr̄i ad ꝟginē ē aliq̄lit obscura. Naz seq̄t. (Et ōr ei ihesus. Quid mihi z tibi ē mlier:) Jn his āt ꝟbis vt testat scūs Tho. occasionē sūpsit mltiplex heresis Manicheꝰ em̄ dixit chr̄z ñ habuisse verū corꝓ/sz phātasticū z apparēs tm̄: iō sensus ē fm eū. (Quid mihi z tibi ē mulier:) q̄si diceret. Nihil: qz ñ habeo illaz naturā quā me credis hr̄e. Valētinꝰ āt dixit chr̄m habuisse q̄dē verū corꝓ: sz illud ō celo attulisse. nec aliq̄d assūpsisse de ꝟgine: iō sic exponit (Quid mihi z.) q̄si diceret. Nihil habeo q̄d a te acceperim. Hebion āt dixit chr̄m ex virili semine ꝓceptū vt ceteri fuisse: z mr̄ez eiꝰ post partū ꝟginez ñ fuisse. Heluidiꝰ aūt infelix dixit chr̄m ꝓceptū z natū ō ꝟgine: sz illā post ō Joseph habuisse alios filios: z ꝓsequnt ꝟginitatē post partū pdidisse. Et hi duo i argumētū sue pfidie accipiūt h q chr̄s ōr: mlier. Dī em̄ mulier q̄si molliēs hec vel virū: et sonat corruptā. Cōstat āt ista eē ꝟ ꝟitatē sacre scripture. Dī em̄ Ro.j. Qui factꝰ est ei ex semie Dauid fm carnē. Nō em̄ chr̄s dī factꝰ ex semie dauid rōne diuie nature nec etiā rōne aie. qz illa ñ ē ex semie: sed infundit a deo p creatiōez. Est em̄ aia intellectiua ab extrinseco: vt ōr Phs i ii. de aialibꝰ. g̃ h dī rōne corꝓis. g̃ habuit verū corꝓ ꝟ Manicheū. Jtez ex h seq̄t q illud corꝓ nō fuit celeste: sz ex semine Dauid. i. sumptū de ꝟgine q̄ pcessit ex stirpe Dauid: cōtra Valentinū. Preterea fm vtrūq̄ istoꝝ ꝟgo nō fuisz mr̄ chr̄i: qz ō rōne mr̄is est mistrare materiam vñ formicꝫ corpus filij. Dicit g̃ fm istos vel decipit euāgelista: dicēs q erat mr̄ Jesu ibi. Et sic tollit ꝟitas scripture: z ꝓseq̄nt fundamētū fidei. Notā dū etiā q̄ mlier nō sp sonat i carnis corruptionē: sz aliq̄n notat sexus distinctionē. Vñ Gen.iij. dixit Adā. Mlier quā dedisti mihi ꝛc. z ꝓstat q tūc erat ꝟgo. Erāt em̄ ambo i padiso vbi nūq̄ se carnalit coḡuerūt. Et sic accipit h. z Gal. iij. factum ex muliere. Hec oia ex illo. Ō ꝟo sequit (nondū venit hora mea) Ptiscillianiste assumūt ad ꝟfirmationē sui erroꝝ: vt s. Tho. testat. Dicunt em̄ oēs actꝰ hūanos regi z disponi fm dispositiōez stellaꝝ: z iō certꝫ horis sz eos hō cogit aliq̄d facere q̄ alis facere nec̄ uisset: fm q stelle diuisimode disponūt. Vñ sensus ē fm eos. Nōdū venit hora mea: fatalis. s. in q̄ aliq̄d tale facere possum. Ptz aūt h falsū esse in q̄libet hoie. Jmpossibile ē em̄ q corꝓ q̄cūq̄ dirigere agat i spm̄: qz oē agens ē nobilioꝝ patiente: z ois spūs est oi corꝓe melioꝝ et nobiliꝝ. Sz i aia sūt q̄dā potētie oino imateriales z icorꝓoree. s. intellectꝰ z volūtas. Et ꝓseq̄nt nullū corꝓ directe ꝓt in illas impmere. Actꝰ aūt aliaꝝ potētiaꝝ impanꝫ a volūtate. Ambulo em̄ et loq̄r qz volo. z sic de alijs. Excipiunt tm̄ potētie vegetatiue pris: vt digestiua et expulsiua z hmōi: q̄ actꝰ nō subsūt volūtatꝫ ipio. Cū g̃ volūtas sit libera: hō liberā hz electionē in oibꝰ actibꝰ suis: tā potētie intellectiue q̄ appetit. sensitiue z hmōi potētiaꝝ. Vez ē tn̄/q corꝓa celestia directe agūt in oia corꝓa iferiora z iō etiā hūana corꝓa hnt diuersas complexiōes fm diuersas cōstellatiōes subq̄bꝰ sūt generata. Ex cōplexiōe aūt corꝓis etiā animꝰ ad aliq̄d inclinat. Vñ vnꝰ ē magis dispositꝰ ad irā/z altꝰ ad tristiciā. libertas tn̄ eligēdi sp manet penes volūtatē. Vñ videmꝰ q aliq̄s magꝫ dispositꝰ ad luxuriā eligit habitū castitatꝫ altꝰ ꝟo minꝰ dispositꝰ ad luxuriā eligit vitā luxuriosaz. Jō ōr Prolo. q̄ sapies dñabit astris. Si g̃ nlli hoi necessitatē imponūt: mlto minꝰ imposuerūt chr̄s. Hec oia tradit scūs Tho. in locis q̄pluribꝰ. Sciēdū est ergo vt ōr Alchuinus chr̄istꝰ nō venit ad nuptias vt doceret matres ꝓtēnere. qz vt dicit Chrys.

Dominicá.i.post'octa.Epi.

Valde veneraba mr̃em:cui spōte erat subiectus. Vñ pdicta ꝓba nō dixit q̄si ꝓfitens mr̃ez. Habēt aūt duplicē expositionē. Pria est Aug. Pro q̄ sciēdū est q̄ chr̃s est vna ꝑsona i duab⁹ naturꝫ:diuina.s.z hūana:z q̄dam ei ꝙuenīūt fm vnā naturā.q̄dā fm altā:sic idē hō ītelligit fm aiam:z ambulat fm corp⁹. Facere ḡ miracla cōpetebat chr̃o fm diuinā naturā quā accepit a patre:ſz pati et mori:fm hūanā quā accepit a mr̃e. Roganti ḡ mr̃i vt faciat miraculū:respondet(q̄d mihi z tibi ē mulier) q̄si diceret fm Aug. Ex eo q̄ accepi a te q̄ mihi z tibi est cōe nō habeo q̄ miracla faciā: sed q̄ possū mori.z tūc recoḡscā te sicut verā mr̃ez.(nōdū em̄ venit hora mea) ñ q̄dē hora fatalis fm Aug.sed hora mee passionis:vt appareat quid habeā a te. Alia est expositio Chrys.fm quā sens⁹ est talis.(q̄d mihi z tibi ē mulier) q̄si diceret. Iste ōfect⁹ vini nō ptinet ad me vel ad te:ſz ad eos q̄ debuerūt ꝓuidere Si tū vis vt ex abundāti suppleā defectū eoꝝ:expecta:q:(nondū venit hora mea)oportuna.s.ad faciēdū miraculū. Licz em̄ deficiat vinū:tū adhuc nō est mānifest⁹ defect⁹:quē tū oportet ē manifestū vt etiā manifestū sit z grat⁹ sed quēs miraculū. Beata aūt ꝙgo intellexit suā pertinōnē nō esse repulsam.imo fm alīq̄s credēdū ē q̄ nūq̄ aliq̄d ab eo petijt qđ ille nō fecerit. Qđ ē ꝙsilke:cū habuerit sapientiā z oīa dona spūs sancti excellētissime:fuit discreta i petēdo

Sed q̄re chr̃s genitrice suā nō appellauit materno nōie? Dico q̄ bta virgo tanto amore ferebat in filiū q̄ interduz debilitabat in corpe. Quod filius sciens a ꝙbis dulcib⁹ interdū cauebat: ideoq̄ eam hic appellauit mulierē:ne dulcedine ꝙbi materni alterarek: z sic in cruce posit⁹ ne crepuisset.(Dixit mater eius ministris:qđcūq̄ dixerit vob facite)q̄si diceret fm Bedā. Licz videak negare qđ petit tū faciet.(Erāt aūt ibi lapidee hydrie sex) Hydria ꝓprie ē vas aquatilē fm Bedā:dicta ab hydor grece qđ ē aqua latine. Et tōo ex h:sic dic Chrys. collit omis suspitionis occasio. Si em̄ illa vasa ꝑus ꝓtinuissent vinū. posz qs suspicari q̄ pauꝫ vini remānisset:z illō sa porē aliquē dedisset aque:qđ tū fuit ꝓsibile i vasis aqueis z in tanta aque mltitudie. Ideo ponit numer⁹ vasoꝝ z q̄ntitas eoꝝ infra(posite fm purificatiōnē iudeoꝝ) Iudei de facili ꝓtrahebāt quasdā īmūdicias seu irregularitates legales:vtputa ex tactu anialis mortui q̄ plerūq̄ aquaꝝ lotiōe mūdabant. Illa aūt regio. i. palestina inaquosa est.vt dic Chrys. Et ideo in ꝙuis parabāt aquā in hydrijs vt possent se lauādo ab illis īmundicijs purgare.(capiētes singule metretas binas vel ternas) .i.alie capiebant binas z alie ternas. Vel fm glo.h ꝙbū est existimāt⁹ z nesciēt⁹ si singule caperēt binas vel ternas. Metreta aūt ē q̄dā mēsura dicta a metron qđ mēsura est. Hui⁹ q̄ntitas diuersimode a diuersis tradit:ſz veri⁹ est vt dicam⁹ q̄ de mēsuraꝝ q̄ntitate nihil certū habemus:q: fm tpa z regiōes variant. Alii cubi tū metreta est onus muli vni⁹ (Dicit eis).i.ministris(Jesus:implere hydrias aqua)fm Chrys.iubet ministros īplere hydrias:vt sint miraculi testes. (z ipleuerūt eas vsq̄ ad sūmū)z subaudi statim i vinū ꝙuersa est. Sz h̄ solet q̄rī.vtrū illō vinū esset albū vel nigrū. Et cōiter ꝙsuevit rñderi:q̄ erat nigrū vt miraculū appareret nō solū fm saporē:ſz etiā fm colorem.qđ euidēt⁹ fm nigrū q̄ fm album fit. Et h̄ videt sentire eccl̄ia q̄ cātat:aq̄ rubescūt hydrie. Jsta tū ñ cogūr. Nam ad ꝑmū dicerek: q̄ nō optz miraculū ee euidētissimū: ſz sufficit ee euidēs taliter vt nullus ambigat:qđ potuit ee fm saporē solū:z fm saporē et colorē vini albi q̄ a colore aq̄ distinguit cōiter. Ad scām dr̃. Prio q̄ illa autoritas est ad oppositū port⁹ q̄ ad ꝓpositū:q: nō dic q̄ hydrie ruberēt:ſz q̄ rubescerēt. i. incipient tendere ad rubedinē:qđ ꝑprie eis ꝙuenit rōne color⁹ vini albi. Scdo q̄ cā metri sic dictū ē:rubescūt:acsi dicak colorē vini sumūt q̄ vt plurimū ē rube⁹. Vñ z vinum sanguis dicit vue. Quidā ꝙo videt tenere q̄ fuerit albū. Nā architriclin⁹ illō ñ ꝙgnos-

usq; donec gustauit. Un̄ ōr Hugo cardi
nalis. q; credebat eē aquā id qō erat fa
ctū vinū. Sz neq; ista rō cogit: qz ī euā
gelio nō hī q; ille coguerit eē vinū añq;
gustasset: sz q; post gustū coguit illō esse
vinū bonū. i. meli⁹. Hugo āt dictū suū
nō pbat. Et reuera circa h̄ videt teneni
dū q; fuerit nigrū. ꝓt rōnes p̄dictas q̄
sz sint solubiles: rn̄ sūt pbabiles z rursū
qz fm doctrinā medicoꝝ oib⁹ cōputatz
vinū nigrū simpl'r est meli⁹ albo: vn̄ vi
nū nigrū dr vinū simpl'r: qz vinū simpli
citer appellat sanguis vue: vt ptz Gen̄.
xlix. Chr̄s aūt fecit vinū optimū inf oia
q̄ vnq; pduxerit natura: qz sic̄ ars nō pr
attingere ad pfectōez nature i opando
ira nec natura deū pōt imitari pfecte i
operib⁹ suis: vt dicēt. Et q̄uis z ad hoc
possit dici q; chr̄s fecit optimū vinum nō
simpl'r: sz in genere suo scz nigri vl albi
rn̄ ꝓsilit est q; fecerit optimū simpl'r. i.
nigrū: seu declinās ad nigredinē: z tāto
magis q̄nto i regiōe illa vina cōiter sūt
alba: qz ceteris paribus rariora sūt p̄cio
siora: z a fortiori si rariora etiam sint i
rei ꝓitate meliora: vt in ꝓposito. Si em̄
nō declinasset ad nigredinē eccl'ia non
vtereꝰ illo ꝓbo: rubescūt: qz vinū albū
nō rubescit: sz flauescit. Hic etiā q̄rit
Chrys. Quare nō creauit vinū: qō ē si
gnū maioꝝ potētie: q̄ vinū ex aqua fa
cere? Et rn̄det assignādo duas causas.
Pria est: qz sz illō sit maⁱ nō tn̄ est cui
dēs z credibile m'tz: iō hūane capacita
ti ꝓdescēdēs pori⁹ ex aqua q̄ ex nihilo
fec̄ vinū. Alia ē vt ꝓfūdat erroꝝ Ma
nichei z Marciōis: q̄ dixerūt diabolū
esse oim visibiliū creatoꝝ: deū aūt bo
nū nō nisi inuisibiliū. Si em̄ h̄ eēt vez:
chr̄s nō fuisset vsus visibilib⁹ creaturis:
qz in h̄ apparuit filius dei: vt dissoluat
opa diaboli Joā. iij. Sz vltra has rō
nes s. Tho. addit tertiā mysticā: vt sz
chr̄s oñderet se nō ꝓdere nouā doctrinā
veteri reprobata: sed implera: dū qō il
la figurabat z pmittebat: ipe exhibuit.

Doceat'r docemur qm̄ aliqñ aliq̄d a
chr̄o petim⁹ q; tūc ñ dat z tn̄ postea da
bit ꝓpter aliquē bonū respectū: sic̄ dure
visus est rūdere matri cuius tamen pe
titionē fec̄. Aug. Quedā petita nō ne
gant: sed vt cōgruo denf rpe differunt.
Hec ille. Jrē instruimur vt q̄cūq; iusse
rit deus faciam⁹: nihil discepātes ō eo
qō iusserit exemplo istoꝝ ministroꝝ.

Quārū ad tertiū sciēdū est q; ꝓuersa
aqua in vinū (dixit eis). s. ministris (Iesus
Hauirte nūc) q̄si diceret: q; ē hora opor
tuna (z ferte architriclino) Sciēdū est
aūt vt ex ōcursu diuine scripture ptz z testat
scrūs Tho. q; antiq; solebāt cōmedere
i lectz: vn̄ comedētes i scriptura dicunf ac
cūbere vl recūbere. Et inde scamna q̄b⁹
ad mēsas sedem⁹ lecti dicunf siue thoꝝ.
Et inde loc⁹ hūs tres ordines mēsaꝝ et
scamnoꝝ: vt refectoria religiosoꝝ dicit
triclinia ū a tris. i. tres: z cline. i. lect⁹ vel
thoꝝ. Dr ḡ architriclin⁹ a trib⁹ dictio
nib⁹ q̄ sūt/cline/z tris. z archos ꝓnceps.
vl ꝓncipal. Inde architriclin⁹: ꝓnceps
triclinij. Fuit em̄ iste fm Alchuinū ꝓ
mus inf ꝓuuas: vtputa aliq; ex sacer
dotib⁹ iudeoꝝ: vt q̄dā opinant. Sed fz
Chrys. fuit is q̄ ꝑerat conuiuio q̄ adhuc
erat ieiun⁹: iō dn̄s voluit q; iudeꝝ eēt vi
ni. (Et tulerūt). i. portauerūr obedien
tes. Sz q̄re nō mādauit eis vt dicerent
Architriclino: q; ipe aquā mutasset i vi
nū: Rn̄det Chrys. q; ad hūlē nō ptinet
sua facta gl'iosa narrare. Habet ei hoc
supbie specie (Ut aūt gustauit). i. stati
post q̄ gustauit: (architriclin⁹ aquā vi
nū factū). i. ꝓuersū i vinū (z nō sciebat
vn̄ eēt) q̄d addit ne credaf aliq; ficto ex
pte architriclini cōmēdās vinū: (mistri
aūt sciebāt q; hauserāt aquā) vn̄ veracit
ꝓpt⁹ oculis viderāt aquā purā i vinuz
ꝓuersam (vocat sponsam architriclin⁹)
scz ignorās virtutē miraculi z admirās
suauitatē vini. Vocat inq̄ vt ipz argu
at vel vt veritatē inq̄rat (z dic̄ ei. O is
homo) fm cōsuetudinē generalē (pmū)
. i. in ꝓncipio ꝓuuꝫ q̄n sensus sunt ex ie
iunio viuaces ad discernendū (bonū vi
num ponit: z cū inebriati fuerint). i. cū
m'tū potauerint: tūc supple ponit vinū
(q̄d deteri⁹ est) qz vini deteriorīras nō
ira ꝓcipit infecto palato: et quia vt dic̄
scrūs Tho. minus bibunt: z qz vinū bo
nū in q̄ntitate sumptū cū q̄ntitate cibi

nimis ḡuat:vt ỏt idem (Tu aũt) ꝓtra ḡñalem cõsuetudinẽ ⁊ ꝓtra rõnẽ (fua) iti vinũ bonũ).i.melꝰ (vſq; adhuc).i. vſq; ad hãc horã q̃ ſumꝰ in fine cõſuꝝ. Nunq̃ fuit in natura vinũ iſto ꝑcioſꝰ: qz nunq̃ agens inferius equak ſuperiori. Tria aũt ſit agẽtia ſubordinata.ſ.ỏs: natura:⁊ ars:ſic dictũ eſt. Jõ ſic ars nũq̃ põt eq̃ri nature / ſed illã imitak vt poteſt: vt ꝓz.qz roſa artis nunq̃ eſt eq ꝑfecta vt roſa nake.ita natura in ope ſuo nũq̃ põt eq̃ri deo. Et ſic ỏt Chryſ. ḧ eſt ḡñale in oib⁹ miraclis chr̃i:q; t̃mi nauk ad aliq̃d ꝑfectꝰ q̃ poſſit natura cauſare. Nunq̃ em̃ natura poſſet dare ita clarũ ⁊ acurũ viſum: ſic ipe dedit ce co nato: ⁊ nunq̃ fecit vinũ ita bonũ ſic fuit iſtõ (ḧ fec̃ initiũ ſignoꝝ ieſus a cana galilee. (Jſta ỻba exponũk a diuerſis diuerſimode: Prio ſic. Hoc fecit initiũ ſignoꝝ in publico.ſ.qz alia fecerat i ꝓuato. ſic creationẽ/vl miraculoſaz formationẽ ſtelle:⁊ vocationẽ magoꝝ. Vl ſcõdo:qz hoc fuit ꝑmũ ſignũ ad manifeſtationẽ ſue gl̃ie. Nã q; ſtellã creauit:et q; idola egypti corruere fecit:nõ ita manifeſtauerũt eũ eſſe deũ: qz nõ fuerunt ita nota ⁊ publica/vt mlt̃ cõſtaret hec eſſe ab illo. Vel hoc fuit ꝑmum in cana galilee:qz ĩ alibi fecerat alia: ſic in baptiſmo ⁊ in ieiunio. Et iſtũ ſenſuz ꝓtendunt ỻba euãgelij. Nã dicit euãgeliſta q; ḧ fecit initiũ ſignoꝝ ieſus in cana galilee nõ abſolute ⁊ vniuerſal'r. Sz i.iij. ꝓte.q.xliij. ỏr s. Tho. q; chr̃s nõ debuit ꝑ miracula ſua deitatẽ ⁊ doctrinã aſſerere ante ꝑfectã etatẽ:q̃ eſt.xxx. annoꝝ. Nã añ iſtõ tps nõ ꝑtit docere ꝫz ſcos Nec ertã manifeſtari debuit deitatez: qz fuiſſet decredita hũanitas. Vñ renz ibi s. Tho. ⁊ ſil'r ſup Joã. q; cepit facere miracla in nuptijs. Sz ḡtũ ego capio ĩ hac re iſta eſt ſnia ſ. Tho. Primũ miraculũ qõ chr̃s fecit publicũ ⁊ ad publicandũ deitatẽ: ⁊ ꝑfirmãdã doctrinã ſuã fuit iſtõ. ⁊ hãc ſniam tenet magi. hiſto. Vel poſſumꝰ dicere ⁊ redit in idez: q; licz añ pñs miraculũ ỏs fecerit multa miracla in chr̃o ⁊ circa chr̃z: tñ ꝑmũ qõ fec̃ ỏs ꝑ chr̃m fuit iſtõ (Et manifeſtauit gl̃iam ſuã).i.latentẽ deitatẽ: ⁊ hoc ḡtũ in ſe fuit ſm Chryſ. Iz mlt̃ tũc illã nõ coḡuerint. Vel gl̃iam ſuaz ſm ſcm Tho.i.potentiã ſuã q̃ eſt gl̃ioſus. (Et credidert in eũ diſcipli eiꝰ) Sz Aug. de ꝓſen.euã. ḧ mouet qõnẽ. Si em̃ tũc credidert in eũ:quõ erãt diſcipli q̃n ſũt ad nuptias vocati:⁊ Et ſoluit idẽ q; diſcipli fuert vocati/ñ q; diſcipli eẽnt rpe inuitatiõis :Iz qz futuri erãt. Nõ eſt ãt itelligẽdũ ſm hãc expoſitõez Aug. q̃ ert eſt s. Tho. q; tũc nullo mõ eẽnt diſcipli vel a chr̃o vocati:qz iam mlt̃os vocauerat.ſ. Andreã: Petrum: Nathanaelẽ: Philippũ: ⁊ vnũ aliũ.Iz dõm eſt vt coĩter ỏr:⁊ ỏt magi.hiſto. q; mlt̃i eoꝝ fuerũt tribꝫ vicibꝫ vocati a chr̃o:q̃z vocati onũ due vel vna videnk fuiſſe poſt has nuptias:nõ aũt ꝑma. Prio em̃ ſt vocati ad chr̃i noticiã:de q̃ vocatiõe hr̃ Joj.vbi habek q; duo ex diſcipl'is Joãnis audiẽtes eũ dicentẽ de ieſu: Ecce agn⁹ dei:q̃ſierũt locũ vbi maneret:⁊ mãſert apud eũ die illo ⁊c. Scõdo ad chr̃i familiaritatẽ:qñ.ſ.turbis irruẽtib⁹ aſcendit in vnã nauez q̃ erat Simonis :⁊ capta mlt̃itudine piſciũ/vocauert ſocios.i.iacobũ ⁊ ioãnẽ.vt ꝓz Lu. iij. Tũc em̃ ſecuti ſunt eũ: ſed tñ ad ꝓpria redierũt ſm aliq̃s. Tertio ad chr̃i diſcipulatũ: ſicut q̃n ambulans iuxta mare galilee vocauit eos de piſcatiõe di. Venite poſt me ⁊c. vt ꝓz Mat. ij. Tũc em̃ vocauit Petrũ ⁊ Andreã: Jacobũ ⁊ Joãnem: ⁊ ſecuti ſũt eũ pſeuerank. Quãuis dicl poſſit q; adhuc nl's eſſet vocatꝰ, ſic innuit Magi.hiſto. Et q; ioãnes ꝑmittit nuptijs vocatiõez aliq̃z: intelligik anticipatiue dictũ. Sed ꝑmũ eſt vertꝰ. Vel ſic exponit s. Tho. credidert tũc in cuz lic̃ in vez deũ/qõ ante nõ fecerant:ſed credidert ei tanq̃ viro bono/⁊ ꝑdicanti ſana ac iuſta. Vl credidert viſo miraculo:magis q̃ ante ſine miracl'o credidert ſolo ioãnis teſtimonio. Allegorice ex Aug.⁊ Be.⁊ Alchui.ſcẽdũ eſt q; ꝑ vinũ itelligik ſcpturaꝝ ſenſus Be. Apparẽte dño in carne : vinoſa legalis ſenſus ſuauitas paulatim cepat. ob carnalem phariſeoꝝ interpratiõez a ꝑſtina ſua ỻtate deficere, Hec ille. Et deficiente ḧ vino chr̃s fecit ex aq̃ vinũ: ſm

Aug. qñ aput illis sensuz vt intelligerēt scripturas. Sic eñ sapit z inebriat: q̄ ne q̄ sapiebat neq̄ iebriabat. Nihil ei sapit diuina scptura/ nisi in ea intelligat chīs. Sex hydrie fm eundē sunt sex etates in quib⁹ loquit lex z pphetia: que sex etates int istos tminos coputant: q̄ sūt Adā/ Noe/ Abrāā/ Dauid/ Transmigratio babylonis/ Joānes baptista/ finis mūdi. Jmpleri aūt hydrias fm eūdem est ipleri pphias. Et fm Alchuiñ. ministri sunt doct. noui testamēti. Architriclinus aūt est aliq̄s pncipalis int

Dorat' ista aq̄ scat lasciuiā (eos. iuuenilē: que debet nuptiaz tpe cōuerti in vinū bonū z deo gratū. t. vsuz matrimonij licite z fideliter obseruatū. Debet in q̄ cōuerti q̄tum ad subam: vt iā non sit in ope. z q̄tum ad saporez: vt iā non sit in voluntate. z q̄rum ad colorē: vt iam nō sit in malo exēplo. Non enim debz cōiunx familiaria colloq̄a habere cum psonis suspectis.

Dñica. ij. post octa. Epiph. Textus euāgel'. Matt. viij.

Cum descēdisset Jesus de mōte: secute sunt eū turbe multe. Et ecce leprosus veniēs: adorabat euz dicēs. Dñe si vis: potes me mūdare. Et extendēs iesus manū tetigit eū dicēs. Volo: Mūdare. Et cōfestim mundata est lepra eius. Et ait illi iesus. Vide nemini dixeriz: sed vade ostēde te sacerdoti: et offer munus qđ pcepit moyses i testimoniū illis. Cuz aūt introisset capharnaū: accessit ad eū Centurio rogans eū z dicēs. Dñe: puer meus iacet in domo paralytic⁹: z male torq̄t. Et ait illi Jesus. Ego veniā z curabo euz. Et rūdens Centurio ait. Dñe: non sum dignus vt intres sub tectū meuz: sed tm̄ dic verbo et sanabit puer meus. Nā z ego hō sum sub pōtate cōstitutus habēs sub me milites. Et dico huic: vade z vadit: z alto veni et venit. et seruo meo fac hoc: z facit. Audiēs aut iesus mirat⁹ est: et sequētibus se dixit. Amē dico vobis nō inueni tantā fidē in isrl'. Dico aūt vobis q̄ multi ab oriēte z occidente venient: z recūbent cuz Abrāā z Jsaac z Jacob in regno celoz. Filij aut regni eicient in tenebras exteriores: ibi erit fletus z stridor dentiū. Et dixit iesus Centurioni. Vade: z sicut credidisti fiat tibi: Et sanatus est puer in illa hora.

Cum descēdisset iesus de monte z. Matt. viij. In pienti euāgelio tanguntr tria pūcta q̄ sunt Emūdatio Supplicatio: Exauditio. Quātū ad pmum sciendū est fm Hiero. q̄ chīs in mōte docuerat z pmulgauerat legē euāgelicā: ideo volebat eā cōfirmare miraculis: q̄ p naturalē rōnē pbari nō pōt. Dicit g̃ (cum descēdisset iesus de mōte) in q̄ discipulos docuerat (secute sunt eū turbe mlte) alīq̄ pp̄t deuotionē z doctrine suauitatē: Alīq̄ pp̄t curiositatē: vt. s. audirēt noua z viderēt miracula. Alīq̄ pp̄t inuidiā vt ei insidiarēt: cuiusmodi erāt pharisei. Alīq̄ pp̄t infirmitatē vt sanarent: sic iste leprosus dē q̄ sequit. (Et ecce leprosus veniēs) q̄ sez in mōtē ascēdere nō valebat: fz Chrys.

Sciendū p̄o vt ōt Chrys. q̄ dns post sermonē in mōte factū facit miracula sanādo/ vt doctrinā cōfirmet: z p̄mo sanādo leprosum deorsum post descēsum: vt pceat legē euangelicā datā in monte fm Augu. sup̄ legem moysi esse/ que leprosum excludit. Vel p̄mo sanat iudeū leprosuz: z scōo suum Centurionis gētilē: z tcio socrū petri: in signū q̄ p̄mi credē

res fuerūt iudei/deinde gētiles:z vltīo tiui sz impatiui modi:z ē pncipiū ꝓl⁹:
relicte credēt iudeoꝝ. Jn signū cui⁹ mis sic q̄ ille due dicōes. Volo:Mūdare:
sa incipit i dextro cornu altarꝫ:z i euan sūt ꝓtualit duo ꝓsus:siue due sentētie.
gelio tēdit ad sinistrū:z tādem reuertit Quia ēm ille dixerat:si vis:dixit. Vo
ad dextrꝫ(Adorabat eū dicēs) Adora lo:z q̄ dixerat:potes me mūdare:dixit:
tio mlcipl⁹ sumit. vt ptz.iij.pre.q.xxv. Mūdare:(z cōfestim mūdata est lepra
Est ēm adoratio latrie q̄ aliq̄d venera ei⁹) Est aūt sciendū/q̄ pcepta veteris
mur:sic pncipiū oim rex:z ista soli deo legꝫ cerimonialia vsq̄ ad chīi passiōez
quenit. Est z adoratō dulie:q̄ adoram⁹ durauerūt. Jdeo chīs illa suauit z sua
creaturas rōnales excellētes:q̄b⁹ cōicat ri mādauit alijs. Erat aūt scptū in lege
diuia excellētia/aut rōne regimis/aut Leuit.xiij.q̄ mūdat⁹ a lepra nō debe
rōne scritatꝫ. Et isto mō sept⁹ legunt ēt bat restitui ad cōem habitatiōtz hoim
scri adorasse reges: sic Nathan adora nisi ꝑ⁹ iudicaret mundat⁹ ꝑ sacerdotꝫ
uit Dauid. Est z alia adoratio q̄ ē spēs iudiciū:z facta oblatiōe dño ꝑ sua emū
dulie:z hyperdulia dī:q̄ adoram⁹ rōnales datiōe. Sedt g̃(z dixit illi iesus:Vide
creaturas habētes spūalē vnionē z rō nemini dixerꝫ)supple te ee mūdatū:scz
nalē ad deū:vt b.ꝓgine.ij.ij.q.ciij. Jste añq̄ pegerꝫ q̄ i lege iubent.fm Chrys.
aūt leprosus fm Chrys.sup Mat. ado z iudicio sacerdotꝫ dñudicerꝫ mūdat⁹:
rauit chīm latria:q̄ cognuit eū esse deū ad quē ptinet sic iudicare:ne sacerdotes
vt mānifestat:cū ōt(Dñe si vis potes me audiētes eū tactu sanatū: odio chīi re
mūdare)acsi dicat fm Orige. Dñe oia pelleret illū. Sz fm Chrys. i homel.h
ꝑ te facta sūt.tu g̃ si vis potes me mun ōt vt discam⁹ ꝓprias laudes ñ q̄rere: sic
dare. Volūtas ei tua opus ē:z opa tue alij iussit vt diceret q̄nta fecisset ei de⁹
volūtati obediūt.hec ille. Et ex Chry. vt discam⁹ q̄rere gl'iaz dei. Vl'fm Ra
cū ē t:si vis:nō dubitat q̄n chīs velit ōe ba.vt doceret nō ee vulgāda nra būfi
qō bonū est:sz dubitat an sibi expediat cia. Vl'fm eūdē:z Hiero.q̄ ipm factū
curatio.(Et extendēs manū tetigit eū se sufficiēter ōclarabat. Sed restat du
dicens)Cū aūt posset solo ꝓbo curare: bium:q̄ iste tenebat obedire chīo:z nō
voluit eū tāgere:vt oñderet manū suaz approbat:vt videt a b. Marco.j.c. di
esse diuinatis organū. Et fm Chrys.vt cēte:q̄ vbiq̄ diffamauit eū. Ad h̄ dicūt
oñderet se ee supra legē q̄ leprosū tāgere q̄dā q̄ triplex ē.dñi pceptū.s. Primū ad
phibebat. Vñ z Helise⁹ nō tetigit Na creandū:vt illō Exo.xx. Honora ꝑem
aman. Et licz fm q̄ ōt idē Chrys. chīs tuū ze.et Scōm ad pbādū:vt pceptum
videret facere ꝫ ꝓba legꝫ: nō ñ faciebat Abrae de occisione Jsaac. Gen.xxij.et
ꝫ intentiōez ei⁹:q̄ lex phibuit h̄ ne tan Tertiū ad instruēdū:vt istō:p q̄ chīs
gens inficeret. Hō erat g̃ phibitū ei q̄ voluit nos istruere ō his q̄ sup dicta sc.
tangēdo curaret. Vñ z Helias z Heli Jn pmo ē volūtas diuina ō act⁹ imple
zeus tetigerūt mortuū ad suscitādū. vt tiōe.z in Scōo de ppatiōe ad implēdū
ptz.iij. Reg.xvij.z.iij. Reg.iiij. Dicit Vñ Amb.li.de patriar.ptractās illō:
aūt sctūs Tho.j.ij.q.ciij.ar.ij.ad q̄rtū. ne extendas ze.dic Affectū inq̄siuit nō
q̄ tact⁹ leprosi erat i lege phibit⁹:q̄ ex facti exegit:z i Tertio ē solū respectu
eo icurrebat hō q̄ndā imundiciā irregu alicui⁹:q̄ erat i illo pcepto: puta exem
laritatꝫ:sic ex tactu mortui quā incurre plū humiliratꝫ vt latere velim⁹. Et ista
re nō poterat leprosi mūdatos chīs. Vl' ꝓmonāt scrō Tho.ij.ij.q.ciij.art.iij.ꝓ
fm Chrys.vt indicet mūdo nihil esse i mū sic dicēti in silī. Dñs ecclis dixit vt
mundū. Vel fm Orig.z Rabanū.teti miraculū occultarēt.s. Matthei.ix. nō
gīt ꝓpter būilitatē vt doceret nullū de q̄si intendēs eos ꝑ ꝓtē diuini pcepti
beri sperni. Vel fm Raba. vt oñdat se obligare:sed sic dic Grego.xix. moral.
nō hīe corp⁹ phantasticū. (Volo:Mū seruis suis exemplū dedit vt ipsi q̄dem
dare)fm Hiero.ly mūdare nō ē ifini virtutes suas occultare desiderēt:et tñ

vt alij eoꝝ exemplo pficiãt pdant etiaꝫ multi. Hec ex illo. (Sꝫ vade ostende te sacerdotib⁹) Hieron. Dicit aũt eũ ad sacerdotes ꝓpt hũilitatẽ vt sacerdotib⁹ deferre videat. Deinde vt videtes mũdatũ leprosum si crederẽt saluatoꝛi sal uarent: si nõ crederẽt: inexcusabiles fierent: z sic ne quod i eo sepissime crimi/nabant legẽ infringere viderẽt. Hec ille. (Et offer mun⁹ tuũ qõ ꝓcepit Moy ses) s. Leuit. xiij. s. pullos turtuꝝ zc. (i testimoniũ illis) fm Chrys. sup Matt. nõ est sensus q̃ ꝓcepit i testimoniũ illis sed offer i testimoniũ illis. i. in accusati onẽ z attestatiõez: qm̃ q̃ nũc erãt fienda feci. Preuidebat ei chs: vt idẽ i omeꝫ. dic̃/q̃ ex h̃ nihil pficerẽt illi i bonũ emẽ dationis: z tñ nõ omisit faciẽda. Vel fm Origẽ. offer mun⁹ tuũ vt oẽs q̃ viderit te illud poꝛtare miraculo credãt. Vl fꝫ Chry. sup Matt. vt si vellent illũ q̃si ĩmundũ repellere dicere posset: q̃re munus accipitis si mund⁹ nõ sum. Quare aũt modo ista lex nõ obseruet: vide supꝛ in die circũcisionis. Sed restat dubiũ circa hoc miraculũ: qꝛ glo. dic̃ illõ factũ anteq̃ intraret Jesus Capharnaũ: et tñ dicit Luc. v. Actũ est i vna ciuitatũ. Glo. i. Capharnaũ. z ecce vir plenus lepꝛa. Ad h̃ dicit Beda sup Luc. q̃ chs in Capharnaũ bis venit. Prio incarcerato Joãne qñ fecit trꝛia miracla q̃ narrat Lucas. s. xij. c. vbi dic̃/q̃ sanauit demoniacũ: z socꝛ Petri: z ꝛeludi fecerit mltitudinẽ pisciũ: sic̃ ibi dr. c. v. z deinde mũdauit istũ leprosũ. Et scõo qñ descendit de monte: vt hic dr z hr Lu. vj. Est igit h̃ miraculũ factũ in Capharnaũ: vt dic̃ Lucas: z anteq̃ intraret capharnaũ chs secunda vice: vt dicit illa glo. Item glosa videt velle q̃ ꝓmo sanatus sit iste leprosus. deide fuus Centurionis: z tñ glo. Marc. videt velle q̃ iste sit sanat⁹ qrto loco. Sꝫ rñdet q̃ fuit sanat⁹ ꝓmo loco fm ordinem hist̃ie quẽ Matth. sequit: sed qrto loco fm ordinẽ mysticũ quẽ sequit Lucas ꝓmittẽs curationẽ demoniaci: qꝛ maioꝛ est cura deo de aĩa q̃ de coꝛpe. Nam euãgeliste multa anticipãdo z recapitulãdo scribunt. Et ita facit hic alter euangelistaꝝ rum z vt credo Luc. sicut patet ex ordine quem seruat Magister historiaꝝ.

Allegoꝛice h̃ fcak qõ Be. expmit dicẽs. Vir iste gen⁹ ẽ hũanũ: q̃ nõ solũ leꝓrosus: vexetiã iuxta euãgelium Luce plen⁹ lepꝛa fuisse describit. Oẽs ei pec cauerũt z egent gl̃ia dei: ita. s. vt extẽta manu saluatoꝛ: hoc est incarnato dei ꝓ/bo hũanãq̃ ꝓtingẽre naturã: ab erroꝛis pꝛisci varietate mũdet: z q̃ diuti⁹ abominabiles z a castris ppl̃i dei delecti ãaliq̃n tẽplo reddi: z sacerdoti queãt offerre hostiã viuentẽ: illi. s. cui dr. Tu es sacerdos i eternũ. Hec ille.

Anagogice ãt h̃ fcak q̃ chs̃ post icarnationẽ z pdicatiõez suã desẽdere ꝺ mõte. i. venire ꝺ celo ad iudiciũ: pfecte mũdak lepꝛos⁹. i. pctoꝛ i capharnaũ. i. i villa ꝓsolatiõis. Licz em̃ sit gen⁹ hũanũ q̃ chs̃ passionẽ sanatũ a pctoꝛ: sic q̃ remediũ habet ꝓpꝛia oia pctã: tñ stat inclinatio ad malũ q̃ tũc tollet: z sl̃r passibilitas atq̃ mortalitas coꝛpoꝝ.

Moꝛaliꝛ significat: qꝺ Remig. exꝓmit dicẽs. Per lepꝛosũ designat pctoꝛ. Nã pctm̃ imundã z variã animã facit. Qui añ chm̃ ꝓcidit qñ de ꝓstinis peccatꝝ ꝓfundit. z tñ ꝺz ꝓfiteri: z remediũ penitẽtie postulare. Nã lepꝛosus vuln⁹ oñdit: z remediũ postulauit. Extẽdit ãt dns manũ quãdo auxiliũ diuine miseratiõis intendit: z statim ꝓsequit remissionẽ delictoꝝ: nec debet eccl̃ie reconciliari nisi iudicio sacerdotꝝ. Hec ille.

Quãtũ ad scõm tãgit supplicatio centuriõis. Vsalit g̃ sciẽdũ ẽ/q̃ iste Centurio sic̃ hr Lu. vij. n accessit ꝓmo ꝓsonaliꝛ ad chm̃: sꝫ misit seniores iudeoꝝ: qꝛ vt ibi dr reputabat se idignũ accedere ad chm̃: cũ eẽt gẽtil. Jesus aũt ibat cũ senioꝛib⁹ ad domũ Centurionis: z cũ ꝓpe domũ esset: misit: vt idẽ Lu. ꝺr: amicos suos dr. Dñe nõ sũ dign⁹ vt itres sub tectũ meũ. z etiã ipe postmodũ amicos secut⁹ est: fm aliq̃s: z q̃ p amicos mandauerat ꝓpo oze replicauit. Et fꝫ ista q̃ ꝺr Lu. oꝓꝫ itelligere q̃ba Mar. q̃ breuit historiã tetigit. dicit g̃ (Cũ introisset ca/pharnaũ (q̃ erat ꝓncipal̃ ciuitas galilee

Dñica. II. post octa. Epi.

(accessit ad eū cēturio) Cēturio iste fz Aug. z Chrys. erat gētilis. i. miles Romanꝰ hns sub se milites cētū ad custodiam citatz/ne rebellaret. Hic auditz miraculū chīi plꝰ credidit q̄ audiuit. vt ōt Chrysf. iō accessit ad dñm. Cōtra: qz Lucas ōt q̄ misit. Ad h̄ ōt Aug. q̄ accessit p amicos: nō aūt psonal'r. Oō em p aliū facimꝰ/p nosipos facer dicimur fm phm in. ij. Erh. Chrys. aūt ōt q̄ misit primo seniores/ z postmodū ipe secutus e. Et vtq̄. s. dictū Aug. z Chrysf. forte fuit vex (rogās eū z di.) p os seniox (Dñe puer meꝰ). i. fuus fz Chrys. (iacet in domo paliticꝰ). i. mēbris dissolutꝰ et destitutꝰ (z male torquet) fm Rab. oia ista de puero suo dixit: vt sue anime mōstraret angustias: z flecteret dñm. Chrys. aūt i ho. ōt q̄sdā asserere q̄ ista dicat cēturio q̄si se excusans q̄ eū nō adduxisset ad dñm. Et nota q̄ iste cēturio fm eūdē Chrys. oñdit bonitatez in h̄ q̄ solicitat p fuo: z fidē fm glos. qa credidit chīm absentē posse cōferre salutē z sapiam fm glo. in q̄ nihil rogauit: sed tm exposuit ostēdens se scire q̄ chīs cēt potēs ad faciendū: sapiēs ad intelligendū: z misericors ad exaudiēdū.

Allegorice fm Augu. caphar naū. i. villa pinguedis z psolatiōis. s. spūalis est eccl'a militās. Cēturio iste figurat primitiuos chīianos fm Remig. ad quox fidem cōparata fides iudeox/ est infidelitas. Hic rogat p fuo fm Remi. qa primi gētiles cōuersi rogarūt p cōuersione totiꝰ gētilitatis/ vl' pro querstione iudeox fm alios q̄ erant romanox serui.

Moraliter p centurionē plati figurant q̄ d̄ salute subditox debēt cē solicīti. Isti debent p salute subditorū accedere ad chīm p cōtemplationē: z ei supplicare p oronem zc. Quantū ad tertiū scien dū est l'raliter q̄ chīs audita petitione cēturionis/ statuit illū exaudire. ideo ōt. (Et ait illi iesus). s. p seniores iudeorū. (ego veniā z curabo eū) fm Chrys. chīs cōsueuit vbiq̄ voluntatē sequi supplicantiū. hic aūt plus spondet q̄ rogatꝰ fuerit: qz nō fuit rogatꝰ vt psonal'r accederet. (Et rñdens cēturio ait illi) nō per os suū pmo/ sed p os amicox: vt ōt Lucas. q̄uis postmodū z ipe post amicos venies. vt ait Chrys. eadē h̄ba protulit dicens. (Dñe nō sum dignꝰ vt intres subtectū meū) fm Rab. iste pter cōsciam vite gentilis q̄uari magis se dignatiōe putauit dñi q̄ iuuari: maxime. qz vt ōt magi. hist. Iste forte idola habebat in domo: ideo verebat recipe chīm (Sed tm dic verbo z sanabit puer meus) fm Hieron. in hoc oñdit se chīi diuinitatē credidisse: et similit fm Chrysosto. sup Matth. qui ait. Sciebat qm astabant illi inuisibilit angeli ministrantes: qui h̄ba eius frunt in opus. Oō z si angeli cessent: tamē infirmitates pceptis eiꝰ iuuantib⁹ expellunt Hec ille. Ideo subdit: (Nam z ego homo sum sub prāte) imperatoris z pūdis (cōstitutus habens sub me milites: Et dico huic vade z vadit. z alio veni: z venit. z fuo meo fac h̄ z facit) acsi dicat fm Chrys. sup Matth. Sicut ego sum sub alterius potestate: z tamē iubendi potestatē habeo: ita et tu q̄uis sis sub patris potestate/ inquātum homo: habes tamē potestatē iubēdi angelis. Vel fm Augu. de h̄bis domini. Si ego sub potestate cōstitutus habeo iubendi potestatē: q̄tum potes tu cui oim fuiunt potestates. Hec ille. Glosa. Potes ergo per angelox ministeriū sine corporis psentia dicere infirmitati vt recedat/ z recedet. et sanitati vt veniat/ z veniet. Hec illa. (Audiēs aūt iesus) h̄ba. s. centurionis fide plena (miratus est) Sed cōtra: quia admiratio ex ignorātia puenit. Ad hoc dicunt Augu. et Chrys. q̄ illa admiratio fuit exemplū ad oñdendū q̄ Centurio erat mirandus. Sed serūs Thom. sup Matth. dicit q̄ dupler est admiratio. Vna scz que puenit ex ignorātia: z ista non cadit in deo: Alia q̄ puenit ex apphensione alicuiꝰ magni: q̄ apphēsio est fm imaginationē vel phantasiaz: z ista fuit in chīo. Nico. de Ly. ponit in h̄ loco sciam q̄druplicem in chīo: sunt ea q̄ sc̄psimꝰ sup dñica infra octa. Epi. z ōt q̄ fm experimentalē potuit h̄e mirari sic ce ignorare: lz aūt chīs ab eterno coguisset cētu

nonis fidē z fidei cām: fidem tñ illā nō erat exprus: nec tūc fidei cām p ista sci entiā sciuit nisi arguitiue z syllogisan/ do: iō mirat⁹ est. Et ista expō Nicol. de Ly. est valde pulcra: z fm mentē sancti Tho. iij. p. q. xij. Sz ipemet Nico. post modū Lu. ij. istā sciam expimentalē ne gat in chīo. (Et sequētib⁹ se dixit: amē) .i. fideli r z vere (dico vob: nō inueni tā tā fidē in isrl') Sz ꝫ: q: pncipatꝰ z pbe fuerūt fidelissimi. Ad hoc ór Hieron. et magi. hist. q dns nō loqbat q ad pteri/ tū tps: sed q ad illō qō pns erat. Sz itez ꝓra videt esse instātia de apl̄is: z martha z Maria. Ad hoc ór fm mag. hist. q noie isrl nō intelligūt illi q chīm seqbant: qb loqbat. Loquebat aūt vt videt oib⁹ suis discipl̄is: q̄uis ibi fo:/ te oēs nō cēnt: q: illi q ibi aderāt repñ/ tabāt totū collegiū discipul⁹. Chrys. aūt ór q fides alīq dicit mag̃ absolute z compatiue. Fides g̃ Cēturionis fuit magna z mira cōparatiue/ nō absolute Sic si rusticꝰ aliq̄d sapienr dicat/ est mi rū: non aūt si hoc dicat phs. Et intēdit Chrys. q fides Cēturionis absolute fu it minor fide discipl̄or: sed ꝓsiderando q gentilis erat/ fuit maior: q: nec mi raculū viderat: nec fmonez audierat. Scōm Hiero. fides cēturionis cōmen dat nō sicut fides illiꝰ pſone: sed sicut fi des gentiū quā fcat. fuit aūt maior fi/ des gētiū fide iudeor. Nico. de Ly. vi/ det dicere q p isrl intelligūt pncipales ppl̄i illiꝰ q nō crediderūt: sed alios auer terūt a fide. Sed q̄d dicemꝰ de btā vir gine? Dico q q̄libet p̄dictaꝝ rñsionum adaptat btē ꝑgini. Vlteriꝰ dico q chīs cōparat Centurionē eis qui crediderūt post q̄ ipe cepit p̄dicare et discurrere p ppl̄m illum. z hoc notat in illo ꝓbo: in/ ueni. Non em̄ inuenit nisi qō q̄rit. Be ata aūt ꝑgo credidit anteq̄ chīs nasce ret. Sequit (Dico autē vob q multi) nō aūt oīes: vt ait Augu. (ab oriēte z occidēte venient). i. ab oib⁹ ptib⁹ mūdi: fm Aug. Hic Orige. mouet q̄stionē: q̄re dicit hic multi: cū alibi dicat: pauci sunt electi? Soluit autē q per singl̄as generatiōes pauci sunt electi: sed simul sunt mlti. Vide de hoc infra dñica in se/ pruagesima (Et recūbent) non carna liter iacendo: sed spiritualiter ḋescēdo: fm Augu. (cū Abraā z Jacob in reg̃ celoꝝ). i. in eccl̄ia triūphanti post labo res ꝑpessos in eccl̄ia militāti. (Filij aū tem regni). i. iudei: q: filij regni dicunt fm Hiero. q: in eis ōs ante reguerat. fm Chrys. aūr: q: eis erat regnū ꝓpa/ ratū: cum ad eos pncipaliꝰ fuerit chīus missus (Ejcient in tenebras exteriores) Interiores sunt tenebre ignorantie/ vel cul pe: exteriores sunt tenebre gehēne. Dicit aūr culpa tenebra fm s. Tho. sup Jo. j. q: caret lūine rōnis. scōo q: fit in tene bris. tertio: q: ducit ad tenebras exteri ores. i. gehēne. Naz in iferno erūt tene bre: vt ptz p ſctm Tho. iij. di. xxv. z nō lux/ nisi q̄tū sufficit ad videndū aliq̄ ad flictiua. Et si q̄ritur: q̄re ignis ille non lucet? Dicunt aliq̄ q hoc ē: q: ille ignis est in medio tre: ideo fumosus est z ob/ scurus. Vel pōt dici q hoc est diuinitꝰ. Vñ fm Greg. lucet ad penā/ z non ad solatiū. Vel pōt dici melliꝰ: q ignis ille naturaliter non lucet: licz sit ibi diuinitꝰ. q: vt ptz. iij. dist. xlviij. q. ij. art. j. q. ij. ignis nō lucz accēsus in ꝓpria materia: neq̄ in aliēa terrestri: vt i sulphurea: nec in fumo grosso. Et itellige q nō lucz in istis clare: licz aliq̄liter luceat. Reuera tñ ad hoc ꝓcurrit ꝑrus dei/ inq̄tū illō tenet ibi: z materia in qua est accensus q: est in ꝓpria vel in terrestri: z circūclu sio terre nō ꝑmittētis lucem solarē per aliqō spiraculū ingredi ad illū: z ꝓter repmētis exhalationē fumi: q vt videt ibi/ est z grossus: q: ille ignis videt ac/ census in materia sulphurea q̄tū ad su as extremitates saltē. Sz illō ps. Ignis sulphur zc. (Ibi erit fletꝰ z stridor dē tiū) Haymo. p metaphorā mēbroꝝ pe nas describit tormētoꝝ. Sez em̄ oculi fumo torti lachrymas producere: den/ tes ꝓa nimio frigore stridere. Oñdit g̃ q reprobi in iferno z calorē intolera/ bilem z frigus sustinebūt. fm illō Job xxiij. Tū sierunt ab aqs niuiū ad calo/ rem nimiū. Hec ille. Sic aūr ptz ex scō Tho. iij. di. l. et. iij. contra gētiles. ca.

lxxxix. ꝛ q̄dlibet. vij. q. v. in fletu est aliq̄d spūale. s. tristicia: ꝛ hoc erit in oibus dānatis/ etiā spiritiby. Est etiam aliq̄d corpale/ qđ est sine gnatione ꝛ corruptione: vt turbatio capitis ꝛ oculoꝝ. ꝛ hoc etiā erit in hoiby dānatis post resurrectionē. Est etiā aliq̄d corpale qđ habet generationē ꝛ corruptionē annexam: vt resolutio lachrymaꝝ. ꝛ hoc nō erit cessante ꝑmo motu/ q̄ est oīs gnationis et corruptiōis causa. Stridor quoq; dentiū eadē rōne ibi erit. vt pz in locis allegatis: qz nō importat alteratōem/ sz solum motū locale: sīc capitis turbatio et oculoꝝ. (Et dixit iesus cēturioni. Vade: et sicut credidisti fiat tibi) q. d. ꝑm Chriꝝ. ꝑm fidei mensurā remetiet tibi (Et sanat⁹ est puer ex illa hora) Chriꝝ. Ubi velocitatē admirare: neq; em̄ solū curare/ sz inopinate et in momēto rpis ꝺ facere ꝑtutē chīi oñdebat. Hec ille.

Allegorice pz ex dictis.

Anagogice ꝑo fcat q̄ in Capharnaum. i. in celo/ sanabit paralysis nostra: id est defectus corpalis: qz tunc reformabit corpus hūilitatis nostre: ꝑm illō Phil. iij. Saluatorē expectamus ꝛc.

Moraliter aūt docemur iuxta doctrinā Greg. di. Hic superbia nra retūdit: q̄ in hoiby nō naturā q̄ ad imaginē dei facti sum⁹: sed honores ꝛ diuitias veneramur. Redēptor autē noster vt oñderet q̄m q̄ altra sūt hoiby/ spernis despicienda sūt: ꝛ q̄ despecta sūt hoiby/ spernis despicienda nō sūt. Ad filiū reguli ire noluit: ad seruū aūt cēturionis ire ꝓpatus fuit. Hec ille. Itē moraliter sciēduz est q̄ iste q̄ erat fluus ꝛ paralyticus ꝛ male torq̄bat/ fcat petrum. Nam petr̄ est fluus diaboli ꝛ petr̄ꝝ. iuxta illud. ij. Pet. ij. A q̄ ds ꝛc. ꝛ Joā. viij. Omis q̄ facit pctm̄ ꝛc. Est etiā paralytic⁹. nam paralysis est morbus reddēs mēbra mollia ꝛ dissoluta/ ꝛ dissipata. Silr petr̄ est mollis cedens oīi tentationi ꝛ aduersitati: ꝛ dissolutus nō habēs vinculū timoris vel amoris. ꝛ dissipat⁹. i. ꝑfract⁹/ nullū bonū ꝓpositū valens retinere. Silr etiā torq̄tur in ꝓsperis ꝓ curam superfluā: ꝛ male torquet in aduersis ꝓ impatiam: ꝛ pessime torquet inf pctā. iuxta illō Amb. Que pena ḡuior q̄ interi⁹ vuln⁹ ꝑscie.

Dñica tertia post octa. Epi. Textus euāgel. Matt. viij.

Ascendēte iesu in nauiculā secuti sunt eū discipli eius: ꝛ ecce motus magn⁹ factus est in mari: ita vt nauicula operiret fluctib⁹. Ipe ꝑo dormiebat. Et accesserūt ꝛ suscitauerūt eum dicentes: Dñe salua nos: perimus. Et dicit eis iesus. Quid timidi estis modice fidei: Tūc surgēs imperauit ventis et mari: ꝛ facta est tranquillitas magna. Porro homines mirati sunt dicentes. Qualis est hic: Quia venti et mare obediunt ei.

Ascendente iesu in nauiculā ꝛc. Matt. viij. In isto euāgelio tāgunt tria pūcta: q̄ sunt Periclitatio: Excitatio: Libatio. Quantū ad ꝑmū litteraliter sciendū est q̄ sīc ỏr Orige. cum mlta mag̃ ꝛ admirāda oñdisset chīs in terra: rūsus ad mare vt ibidē excellētia opa demōstraret: q̄tenus terre marisq; dñm se esse cunctis ostēderet. Hec ille. Ideo ỏr (Ascendēte iesu in nauiculā) Chīs vt dicit brūs Matth. pauloante videns turbas mlras circa se ꝓpr̄ mlracula que fecerat in galilea: vbi sanauerat leprosuz descēdens de mōte: ꝛ seruū Cēturionis cū introisset capharnaum: ꝛ socrū Simonis/ que tenebat magnis febrib⁹: voluit descrere galileā: et tūsire mare galilee. Ascendit g̃ nauiculam/ vt iret vltra locū illū ꝓpr̄ mlra ꝑm sctm̄ Tho. sup Mat. Prio vt oñderet infirmitatē hūane nature: q̄ aliq̄n indiget repausatiōe. Unū ỏr Mar. vj. Venite seorsum in desertū/ ꝛ requescite pusillū. Scđo vt ꝓplaceret discipl̄is. ideo

aliqñ ascēdebat cū eis in montez:aliqñ ibat in desertū: aliqñ in nauē. Tertio vt daret nob exēplū declinādi fauozes hūanos. Quarto ad mitigandū inuidiā iudeoz. (Secuti sc̄ eū discipli ei⁹) sm Chrys. accepit chr̄s discipl̄os Primo: vt in fluctib⁹ assuescerēt nō timere pricula. Scdo: vt dū viderent se fluctuare z piclitari/nō eleuarenk in supbiaz: ex hoc q̄ ipos ceteris dimissis assumpsisset (Et ecce mot⁹ magn⁹ factus est in mari).i.in lacu moze hebraici sm onis: quo ois aq̄z cōgregatio mare nūcupat siue dulcis/siue salsa. vt ait Beda. (ita vt nauicla opirek fluctib⁹).i.vndis: et ꝓter spes salutis erat ablata. Est āt sciendū sm Orig. z sctōs: q̄ ista tempestas nō est facta ex naturali causa/ que est sidus aliqd̄ malie de erraticz/vel vētis: aut aliud ꝓturbās fundū marz:vel vētus gñatus alibi/z flans sup̄ mare. Fundū aūt maris cōturbat ventus ibi gñatus/z etiā balena. vt dr scūs Tho. sup̄ Job: sed ex ꝓtute z ordinatiōe diuina fuit. z hoc ꝓpt duas rōnes/ꝓpt q̄s voluit discipl̄os ascēdere in nauim: sm Chrys. z tertio sm Orig. vt manifesta rek ꝓtus chr̄i. Ex mag̃ tēpestas facta est: vt magnū appareret miraculū.

Allegorice ista nauis sm sctm Tho. sup̄ Matth. est eccl̄ia sup̄ quā ascēdit chr̄us p fidē: z in q̄ cū chr̄o sunt discipli tanq̄ pastoz. Tēpestas ꝙo fcat futuras discipl̄oz angustias: De q̄b dr. ij. Cor. j. Sup̄ modū gravati sum⁹ sup̄ virtutē: ita vt rederet nos etiā viuere. Et sic tribulatiōes ꝓsecutoz z hereticoz. Mare ꝙo est p̄sens seculū in q̄ fluctuare habebat eccl̄ia agitata vētis passionum/z illisa scopulis tribulationū: z exposita rapinis pyratarū. i. demonioz. Pro hoc aūt sciendū est allegorice deū mitras naues fecisse. i. nauē innocētie: in q̄ posuit Adā: q̄ z naufragiū ptulit/ qñ Adam peccauit. Deinde nauē synagoge/ in q̄ posuit boies frenos. i. iudeos: q̄b solū frena exp̄sse ꝓmisit: q̄ z naufragiū ptulit qñ gubnatoz chr̄m negauit z occidit. Deiñ nauē eccl̄ie: q̄ adinstar nauis fuit ag̃usta in ꝓncipio: z sic erit in fine tp̄e antichr̄i ꝓter credentiū paucitatez: in medio ꝙo tp̄e est/fuit/et erit valde dilatata. Chrys. Navigat ecclesia instructa fidei gubernatoze felici cursu p hui⁹ secli mare: habens deū gubernatorez: angelos remiges: portans chozos oim sctoz: erecta in medio ipsa salutari arboze crucz: in q̄ euāgelice fidei vela suspēdēs flāte spūsco ad portū padisi/z securitatē dcētis et ne deducik. Hec ille. Egredierī hāc nauē p mozt̄le nullū remediū supest nisi pnia: q̄ est secūda tabula post naufragiū. vt colligit de pe. di. j. c. mltiplex. z ca. scda tabla. z c. sup̄ trib⁹. Cōparak aūt pnia tabule lz z ipa sit nauis: qz respectu inocentie ꝑpe nō ducit ad portū. Mozalr ista nauis pniam fcat/q̄ ad salutz portū ducimur. In hāc q̄ sequēs chr̄m ascēderit lz ōtiak tēptationib⁹ mūdi/carnis/z diaboli: tñ q̄eniet tandez ad portū salutz: ad quē sine ipa null⁹ post pctm̄ pōt attigere. Ult̄ est sic arca noe: extra quā nlli patuit sal⁹ tp̄e diluuij. In h̄ tñ ē dria fz Chrys. de lau. pau. qz in arca noe leo intrauit z leo exiuit: sed ꝓ pniaz leo. i. superbus ingressus mutak in ouē. i. mansuetū. z sic de alijs. Exēplem in hac nauī egitat mot⁹ magn⁹: causata ꝓcella tentatiōis ꝓmo a causa superiori. s. stella. i. a deo ꝓmittēte ad humiliatōez z ꝓscrutationē gr̄e. z scdo a causa iferiori. s. fūdo maz. i. aliq̄ tyrāno ꝑsequēte: z ꝓpria inclinatiōe vel passiōe interi⁹ innata. Et tcio a cā media. s. vēto. i. demone seuiente. Quātū ad scōm lr̄alr sciēdū ē q̄ sic chr̄s studiose mouit mare: ita studiose subtraxit solatiū pnie sue q̄dāmō. vñ dr (ille ꝙo). s. chr̄s (dormiebat) Chrys. Si ei eo vigilāte fcā fuisset tēpestas: vl nō timuissent: vl nō rogassent: vl ne q̄s ipz posse aliqd̄ tale facere crederēt. hec ille. Dormiebat ḡ ꝓmo vt discipl̄os ꝓstiueret ink timoꝛē z spem: sm Chrys. z sctm Tho. z scdo sm sctm Tho. vt oñderet se vez hoiem. Qñ em̄ volebat ꝓbare se esse deū: faciebat aliqd̄ humanitatis signū: ne decrederek hūanitas. Sz tātū ꝑualebat tēpestas /q̄ coacti sc̄ excitare chr̄m. Orige. Tāto aūt metu discipli

Dominica.iii.post octa.Epi.

fuerūt ꝓterriti/z pene aīo alienati: vt
trruerēt ī eū z ñ modeste/ac lenit sugge
rerēt sz turbulēter suscitarēt eū. vñ seqt
(Et accesserūt ad eū z suscitauerūt eū/dī
cētes. Dñe salua nos: pīm⁹) O veraces
discipli saluatorē vobiscū habetz z picu
lū timetz. Vita vobiscū ē: z ō morte sol
licīti estz. Sz rñdeāt. Paruuli sumus z
adhuc infirmi/iōqz timem⁹. vñ seqt (Et
dīc eis ihesus. Quid timidi estz modice
fidei:) q.d. Si potentē me sup terram
cognoscitz: qre nō creditz q ī mari potēs
sū: Et si mors trruerer: nōne eā ōbuisti
ꝓstātissime sustinere: Qui modicū cre/
dit/arguet: q nihil credit cōtēnet. Hec
Orige. Sz quō isti fuerūt modice fidei
q dixerūt: salua nos: Ad h dī ꝑm scīm
Tho. sup Mat. q si habuissent magnā
fidē: ipi potuissent impare mari. Vl fz
eūdē z Chrys. qz ñ credidert q dormiēt
posset saluare. Vl ñ etiā ꝑm eūdē Chry.
ꝓpt h chīs nō fec h signū pītib⁹ turbis:
ne accusarenk discipli modice fidei: sed
seorsū voluit eos arguere z emēdare.

Allegorice hic ꝑm Hiero. significak
q ecclia fluctuāte chīs qescit z dormit:
patientiā nram z impioz penitētiā ex/
pectās: vt ōr Orige. Excitak aūt ad suc
currēdū ozonis sctē clamoribꝫ sanctz pa
storibꝫ orantibꝫ ꝓ grege cōmisso.

Moralit ꝓo kcak q existentibꝫ nob
in naui pnie z flante vento tentationū
subtrahit nob auxiliū diuinū: ñ aūo vt
submergamur: sz vt timeam⁹ submergi
z tūc dēm⁹ chīm excitare clamoribꝫ coz
dis. Aug. Excita chīm ī corde tuo: vigi
let fides tua: tranqllet qscia tua: z libe/
rabit nauis tua. Hec ille. Sciēdū ē tñ
q chīs seu de⁹ alicubi sp dormit. s. in in
ferno: qz dānatos ppetue obliuiōi tra/
didit/nlo mō eos liberādo. alicubi ꝓo
sp vigilat. i. i celo: qz oē sctōꝝ desideriū
stati qetat. alicubi ꝓo qñqz dormit z qñ
qz vigilat: vt i vita pītī: vbi vigilat ser/
uos suos a tētatōib⁹ custodiēdo. ps. Ec
ce nō dormitabit neqz dē. Et dormit: eos
tribulatiōib⁹ exponēdo. ideoqz ōr idē ꝓ
pheta. Exurge quare obdormis dñe.

Quātū ad ptīū kalit sciēdū ē q chīs
visa opportunitate ꝓpetrandi miraculū/
voluit oīndere potētiā suā: iō seqt (Tūc
surgēs imperauit ventz z mari) Tēpestat
em seu inqetudo maris causak vt plurī
mū effectiue a ventz: materialr autē ab
aqs: iō vtrisqz imperauit. Et istō impiuz
seu ꝓceptū nō fuit factū vocalit ꝓpt ipa
elemēta insensibilia: sz ꝓpt ipos homies
astātes: vt. s. p h ꝓciperēt q ei⁹ ꝑrute et
impio qeuit mare. (Et facta ē tranqlli
tas magn). s. stati ꝑm Chrys. Et in h ap
paruit miraculū: qz vt idē ōt/cū mare q
etak naturalit: ñ stari efficit qetū (Poz/
ro hoies mirati sūt dicētes) Isti hoies
ꝑm Orig. nō erāt discipli sz naute. Nā
discipli ꝓpt honorē dñi nlibi appellant
homies: sz discipli vl apli. Si tñ vt ait
Hiero. qs velit ꝓtēdere eos fuisse disci
pulos. Dicēdū ē/q recte dicti sūt hoies
qz necdū nouerant potentiā saluatoris.
(Qual est h.) Vt ōr glosa Chry. ponit
talē textū. Qual est h hō: Somn⁹ ei z
figura mōstrabāt hoiez: sz mare z tran
qllitas deum arguebāt. Nō aūt vt ait
Ori. introgādo dicūt. qlis ē h: sz asserē
tes q tal sit. (qz mare z vēti obediūt ei)

Allegorice kcak q nauis ecclie ꝓtur/
bak: sz nō submergit: z cessant venti ꝓse
cutionū z hereſū: chīo detinēte tyrānos
z hereticos: z q vsqz in finem durabit.
De h vide dñica. x. post festū trinitatis

Moralr kcak q tentatz clamātib⁹ ad
deū fit tranqllitas mētz. Tob. iiij. Post
tēpestatē tranqllū facz: z post fletū z la/
chrymas ꝓsolatiōez inducz. Est tñ notā
dū q allegorice ꝑm Rab. ista nauicula
signat crucē: quā chīs ascēdit. et facta ē
turbatio i morte ei⁹: sz p resurretiōez ex
citat⁹/h desiderantib⁹ discipul qetauit
omnia. Vl̄ cantat eccla. Claro paschali
gaudio/sol mundo nitet radio: cū chīm
iam apli visu cernūt corporeo.

Dñica qrta post octauas epi
pha. Text⁹ euang. Mat. ca. xiij.

Similе factū est regnuz
celorum homini qui se/
minauit bonum semen
in agro suo. Cum autez

dormirēt hoīes: venit inimic⁹ eius ⁊ superseminauit zizania in medio tritici: ⁊ abijt. Cū autez creuisset herba ⁊ fructū fecisset tūc apparuerūt ⁊ zizania. Accedentes autē serui patrisfamilias: dixerunt ei. Domine: nonne bonū semē seminasti ī agro tuo. Vnde ergo habz zizania: Et ait illis. Inimicus homo hec fecit. Serui autez dixerunt ei. Vis imus et colligimus ea: Et ait: Nō: ne forte colligētes zizania eradicetʒ simul cū eis ⁊ triticū. Sinite vtraqz crescere vsqz ad messem: et in tpe messis dicam messoribꝫ. Colligite primum zizania ⁊ alligate ea in fasciculos ad cōburendū. Triticū aūt congregate in horreū meum.

SImile est regnū celoꝝ homini q̄ seminauit bonū semen in agro suo) Mat. xiij. In pñti euāgelio tāgunt tria puncta: q̄ sūt/ Gemina seminatio/ Gemina iterrogatio/ Gemina ꝓgregatio.

Quātū ad pmū sciēdū ē: q̄ totū istō euāgeliū ē parabolicū: vñ sensus lr̄alis nō est ille quē voces exp̄mūt ꝓpe: sz quē impropꝛie. Nō em̄ h̄ ꝙ messores intelligunt aliq̄ homes incidētes messem falcibus: sz messores significāt ipꝛopꝛe ⁊ metaphorice angelos: ⁊ h̄ ad lr̄az iuxta notata i pncipio huⁱ⁹ opis. Sciendū est etiā ex scō Thoma sup Matth̄. ca. xiij. q̄ regnū celoꝝ siue regnū dei i scptura sumit q̄tuor modis. Quādoqz em̄ regnū celoꝝ dr̄ ꝓpꝛie societas scoꝝ in patria: vt Mat. viij. Recūbēt cū Abraā Isaac ⁊ Jacob in regno celoꝝ. Et scōs ipe christ⁹ habitās in nob ꝙ gr̄az. Lu. vij. Regnū dei intra nos est. Et dr̄ regnuz celoꝝ: q̄ ꝙ gr̄am q̄ nos inhabitat: inchoat in nobis vita celestis regni: ⁊ in nobis quandā participationē illi⁹ gr̄ie facit: illuminādo intellectū ꝙ fidem ⁊ ꝙ amorem inflāmando affectū. Gloria em̄ illa ꝓsistit in cognoscēdo ⁊ amādo deum. Tertio dicit regnuz dei scptura sacra: sicut Mat. xxij. dīc christ⁹ iudeis. Auferet a vobis regnū dei. i. sacra scriptura que dicit regnum: quia lectio eⁱ⁹ ducit ad regnum. Quarto eccl̄ia militās: vt Matth̄. xiij. Simile est regnum celoꝝ sagene misse in mare. Et dicit regnum celoꝝ: quia ad modum celestis ecclesie est ordinata vt in ea ꝙ superiores illuminent inferiores. Item q̄ in ea regnat rex celestis ꝙ vicariū suū. Itē q̄ in ea sola est via ventēdi ad celeste regnū. Dicit ergo (Dixit Jesus discipulis suis parabolā hāc) Parabola ſm Hieronymū. est rez ī natura discordantiū: sub aliq̄ similitudine facta cōparatio. Vnō volūt aliq̄ ꝙ ſm hoc esset parabolica locutio: q̄ens res diuerse genere comparant ⁊ assimilant: vt cum dicit Joā. iij. Sicut Moyses exaltauit serpentē in deserto: ita exaltari oportet filiū hois. Propꝛie tn̄ parabola videt esse historia ficta ad aliud significandū trāssumpta ue: siue aliquando fuerit aliquid tale in natura siue non: vt cum dicit Luc. viij. Exijt qui seminat seminare semē suum Unde dicit parabola iuxta sententiaz a para qō est iuxta: ⁊ bole sententia. Nō em̄ parabole sensus est id quod voces ꝓtendunt ꝓpꝛie: sed est id qō iuxta est: q̄si secundariū ⁊ trāssumptiuū significatū

Est autem notandū ſm Origenem/ ꝙ parabola ē silitudo sumpta a re cuaz esse vel fuisse nō est necesse: sed tamē est possibile. Enigma vero sumit a re que nec fuit nec potuit esse: sicut cū dicit Judicū. c. ix. ꝙ ligna iuerunt vt inungerēt sibi regem. Exemplū autē videtur sumptum a re q̄ vere est vel fuit. Similitudo aūt est quoddā omibꝫ istis cōmune. Loquebat autem dominus in parabolis ſm serm̄ Tho. vbi supꝛ. Primo vt sacra ifidelibꝫ celarent: ⁊ cōsequēter nō irriderent. Juxta illō Mat. vij. Nō mittatis margaritas vestras ante porcos. Scdo vt rudes facilius addiscerent et retinerent spiritualia. Et pōt addi terti: o: q̄ in Palestina vbi predicabat: ita

erat ꝓsuetū fm Hieroñ. ad succurrēduz memorie. Et q̄rto fm Theo. vt attētiores faceret hoies ex auliditate itelligēdi occ'ra ꝛ pabolaꝝ fcara. Sz ꝫ: nā seūda rō s. Tho. vī destruere ꝑmā. Nō em̄ est possibile q̄ p eandē sniaz doceak tudis: ꝛ ꝑras celeḱ astuto. Ad h̄ dicere videḱ Gor. q̄ iō indignis celak ꝑras in pabola: q̄z ea audita nō curāt sensuz inuestigare/vel ab alio edoceri: sic̄ boni. Uñ ist̄ ad ꝑratē pueniūt interi⁹ vl exteri⁹ edocti: ꝛ h̄ frequent. (Sic̄ est regnū celoꝝ). i. filij⁹ dei fm Remigiū. (hoi q̄ semiauit bonū semē in agro suo) Nā ipe chr̄s in agro suo. i. mūdo: vt ipe met exponit: seu ecc'lia militāti exculta ei⁹ laboze ꝛ sanguie (sciauit) p̄ p̄dicatōez suā ꝛ apl̄oꝝ (bonū semē). i. doctrinā ꝛ fidē catholicā. Deiñ tāgit alia sciatio: cū ōz (Cū aūt dormirēt hoies). i. negligēti⁹ agerēt p̄lati fm Augu. de ꝛsen. euā. Cū aūt tria sint hoiz genera q̄b⁹ dormire ꝑiculosum est. s. pastoꝝ: gubernatoꝝ nauiū: ꝛ tanitoꝝ. p̄lati sc̄ dñi ci gregis pastozes. nauis ecc̄ie gubnatores. ꝛ vrbis ecc'lie tanitozes: q̄ ab hostilibus. i. a malignis spiritib⁹ obsessa est. Vel cū dormirēt. i. mortui eēnt/hoies. i. chr̄s ꝛ apl̄i: q̄ sciauerī (Venit inimicus ei⁹). i. diabol⁹ q̄ venit ad seiandū. Sz ꝫ: q̄z diabol⁹ si est inimic⁹ dei/odit deū. g̃ odit bonū. Ad h̄ ōz q̄ ōs i se odibi nō pōt: cū sit bonitas nihil de malo bñs. Uñ vidēs deū clare nō ꝑt illū odire. In suis rñ effectib⁹ ōs odio h̄ p̄ accidēs: pura i sua iusta punitōe: ita q̄ ōs odik vt punitoꝝ. Hec ē doctria s. Tho. sup Mar. viij. ꝛ. iij. di. l. subtilr tñ hāc materiā habes a ca. j. di. j. q. iij. (Et su ꝑsemiauit zizaniā). i. loliū q̄ sic̄ est triticū. Per zizania ꝛz Aug. de ꝛsen. euā. duo possum⁹ intelligere. s. hereticos/vl hereses: ꝛ scādala/vl male viuētes chr̄ianos. Sz ꝓra: q̄z hereses semiate sunt ertiā viuētib⁹ apl̄is. vt ꝑz. j. Jo. ij. Huc idꝛ antichr̄i mīri facti sī. Non g̃ post dormitionē eoꝝ. Ad h̄ ōz q̄ p maiozi p̄te fuerī sciate post apl̄oꝝ mortē (in medio triticī). i. in medio fideliū. Non em̄ curāt diabol⁹ q̄ sint hereticī intra infideles: q̄z oīno possidet illos oīes. (Et abiit). i. occult⁹ fact⁹ est fm Aug. Tñ figurat em̄ se in angelū luc'. ij. Loꝝ. xi° ꝛ sub specie ꝑitatis ac deuotiōis: sciat ꝛ fouet hereses ꝛ p̄fidiā (Cū āt creuisset herba ꝛ fructū fecisset: tūc appuerī ꝛ zizania: q̄z fm aliq̄s cū fides catholica/vel fideles catholici p̄ oꝛbē cepissent mīltiplicari: tūc hereses q̄ latuerāt simī apparuerī. Vel aliter fm Chr̄y. In pcipio em̄ hereticī obūbrant seipos: cuz aūt accepint libertatē ꝛ fmone aliq̄s cū eis ꝑticipauerit/tūc venenū effundūt. Hec ille. Et intēdit Chr̄y. vt s. Tho. sup Matt. declārat: q̄ p herbā intelligunt zizania/siue hereticī in p̄incipio suo. Tūc em̄ non apparēt: q̄z a p̄ncipio p̄dicant aliq̄ bona laicis: ꝛ postmodū p̄dicāt aliq̄ mala de clericis/q̄ laici libent audiūt: ꝛ eos auertūt a dilectōe cleri coꝝ: ꝛ per cōsequēs ecc'le: ꝛ tūc aperiūt doctrinā suā: q̄ est venenū. Augu. aūtē de ꝛsen. euāge. per herbā accipit tritiuz in p̄ncipio suo. Hō em̄ puus est in p̄ncipio ꝛ non discernit: sed cū cepit spiritualis esse discernit q̄d q̄d legerit/vel audierit dijudicādo int̄ vez ꝛ falsum.

Doꝛak̄ iste ager est mūdus in q̄ ōs sciauit in p̄mis suppositis sciam/innocentiā/ꝛ felicē vitā. Diabol⁹ aūt supinduxit seminādo ignoꝛātiā/culpā/ꝛ miseriā. Sz chr̄s tanq̄ celestis agricola de celo attulit semia tria ꝛia. s. sciaz: gratiā: ꝛ gl̄iam. Joā. j. Vidim⁹ gl̄iaz ei⁹: ecce tritū. plenū gr̄e: ecce scōm. ꝛ ꝑitatis ecce p̄mū. Vel ager est aīa nr̄a/in qua chr̄s seminauit semē optimū in baptismo: q̄z seminauit gr̄am ꝛ ꝑtutes: q̄ producūt fruct⁹ bonoꝝ opeꝝ. Sed diabolus suggerēdo supseminat zizania. i. loliū: q̄d ꝓcat oīne pctm̄. Nam oīne pctm̄ tanq̄ loliū facit aīam somnolentā ꝛ pigram. Precipue ꝓo ꝓcat superbiam/auariciam/ꝛ luxuriā. q̄z zizania habēt vim ventrosam vt superbi ad ascēdendū: ꝛ acutam vt auari ad decipiendū: ꝛ venenosam vt luxuriosi ad inficiendū. Et ista semināt dormiētib⁹ hoib⁹. i. p̄latis ꝛ pārentib⁹ ꝛ maioꝛib⁹/ꝛ intellectu ꝛ volūtate. Et apparēt cū creuerit herba. i. in

etate pfecta: vbi hō cepit eē sui dñs: nō aūt in puerili. Vel terrio iste ager est q̄ liber fuus dei: z habet tres ptes: q̄ tan/ gunt figuraliter Josue. xv. sez terrā Au/ stralē z arentē. i. corp⁹ mortificatū z pu rificatū obscenis huoribꝫ: z irriguū in/ feri⁹. i. aiam afflictā z emittentē lachr/ mas dolozis: z irriguū supius. i. spm̄/ si ue supioz ē anie prem emittentē lachr/ mas celestꝫ ꝓsolatōis. In tali agro pul lulat bonū semē: z germinat liliū casti/ tatis in pte aridā: z rosa patie in pte in feri⁹ irrigua: z viola supne ꝓtēplatiōis in pte vltima. Sz diabol⁹ nitit ista suf focare: z plātare vel seminare ꝓtraria.

Quantū ad scām ꝛalit̄ sciendū est q̄ sp boni hñt zelū dei ꝙ pctā z vicia: et ħ inuit cū subdit (Et accedētes fui pa trisfamilias dixer̄t ei. Dñe: nōne bonū semē seminasti in agro tuo: vñ g̃ habz zi/ zania:) Sic̄ ōr Aug. de ꝓsen. euā. Que niētius p istos fuos intelligūt hoies scti q̄ angeli: q: null⁹ facile audebit dicere ag̃elos nesciuisse q̄s supseminauerit zi zania. Accedūt aūt iusti sm Remi. ad pfemfamilias. i. deū: nō corpe/ sz corde z mētis desiderio. Pfes em̄ antiq̄ eccie ꝓmitiue admirātes pfidiā heresuz in/ surgētiū/ ad deū accesserūt: p oronē in/ grentes vñ ager hret zizania. i. q̄ eēt he resum causa. Et fuit eis diuinit⁹ reue/ latū vel inspiratū q̄ hoc erat diabolicū opus deo pmittēte. Vñ sequit (Et ait illis: Inimic⁹ hō hoc fec̄). i. diabol⁹ sm Hiero. Augu. Chrys. z alios. Dr̄ aut̄ inimic⁹ sm Chrys. ꝓpr̄ iactura quā ifert hoib⁹. Vexatō ei diaboli aduersus nos est. Principiū aūt vexatōis factū ē nō ab inimicicia q̄ est ad nos: sz q̄ est ad deū. Hec ille. Scōo etiā q: ꝓmā inimicitiā inf nos z deū fec̄. Dr̄ aūt diabol⁹ hō nō rōe corpis/ sz rōe mētis: in q̄ cū spiritib⁹ conuenit hō. z scōo: q: ꝓmas inimicicias voce hūana vt credit expssit. et trio ab hoie deuicto ōr hō sm alios: vt ab afri ca scipio african⁹ dict⁹ est. Vel q̄rto ꝓpr̄ vnitatē mēbroꝝ z capitiꝫ. Sic̄ ei hō ma lus z diaboli mēbra noie diaboli appel lant. Jo. vj. Vn⁹ ex vob diabol⁹ est. Et Pl' mēbra chr̄i noie chr̄i. ps̄. Nolite tā gere chr̄os meos. tra ecōuerso caput af su mit ꝓsonam mēbroꝝ Act. ix. Saule saule q̄d me pseq̄ris? Et aliq̄n noiat eoꝝ noie: vt h̄. Seq̄t aūt scōa inrogatio: Pro cui⁹ intellectu sciēdū est ex doctri/ na s. Tho. ij. ij. q. xj. q̄ heretici q̄tuz in ipis est nō st̄ ab eccl̄ia tolerādi/ sz merē tur mori: q: pel⁹ est aiam ꝓimere/ q̄ fal sare pecunias: q̄ subuenit̄ vite corpali. Sz tñ lz ipi morē mereāt: eccīaz tñ de cet eē mitficorde. Et tō admōet eos sel z scōo ꝓbis: deinde rsecar putrida mēbra corpis mystici: excoicādo eos/ vel relin q̄ndo brachio secl'ari. Jtez sciendū est ex code ibidē. q. lxij. q̄ licitū est ad bo/ nū coīratis occidere pcōres: q̄n h̄ sine bonoꝝ pric̄o fieri p̄r. Q̄n aūt sine pricu lo bonoꝝ id fieri neq̄r: sec⁹ est. Sic̄ aūt ōr Aug. in li. de ꝓsen. euā. cū fui vel vi dēr ista ex diabolica fraude ꝓcedere ad uersus quē se ꝓficere non posse cernūt: subtrahi p̄r in eis volūtas exterminādi hmōi hoies malos: sz an facere debeāt vl̄ nō facere/ iusticiā dei ꝓsulūt. vñ sub dit (Serui aūt dixer̄t ei) p oronē q̄ren tes dinū ꝓsilū. (Vis im⁹ z colligim⁹ ea) sepando istos hoies a fidelib⁹ p ex/ coicatōes: z tādē secl'ari prāti relinquē/ do exterminādos p mortē corpalē: (z ait: ñ) Et h̄ ñ ōr ꝓpter q̄ ipi mali h̄ mereāt: sz ꝓpr̄ bonos pntes aut futuros: tō sub/ dit (Ne forte colligēres zizania eradi/ cetꝫ sil' z triticū). i. fuos dei: q̄ adinstar tritici hñt exil⁹ rubor̄ p charitatē ad ꝓ ximū: z iteri⁹ cādor̄ p purtatē q̄ h̄ ad deū: z tā q̄ panis tritice⁹ mille cibis cō mixti: mille tribuet sapores: quia scīūt gaudere cū gaudētib⁹: z flere cū flētib⁹. Ro. xij. Vñ z de se paul⁹ ōr. j. Cor. ix. oib⁹ oia fact⁹ sū. Vbi aduertēdū est sm Aug. li. de ꝓsen. euā. z alios q̄ttuor esse cās q̄ mali nō debeāt ꝓpr̄ bonos eradi/ cari. Pria: q: p malos excitant boni ad ꝓdicādū z scribendū z orādū. Vñ q̄ ma los eradicarz: eradicaret etiā triticū. i. mlta bona opa: q̄ si nō fuissent hereticī fcā nō fuissent. Vñ. j. Cor. xj. Oꝑ he reses esse: vt q̄ pbati sūt: manifesti fiāt in vob. Scōa: quia q̄ modo est malus: cras erit bonus. Unde si occisus fuisset

Paul⁹:nō habere⁹ rudimēta epł̄ax et⁹: nec ꝫ ipm Paulū qui in triticū ꝓuersus est. Herōnes sūt Aug. Et scōa est etiā Hiero. qui ait. Datur locus pnie: z monemur ne cito amputem⁹ fratrē: q; fieri pōt vt ille q̄ hodie noxio damnat⁹ est dogmate: cras resipiscat z incipiat defendere ꝑtratē. Hec ille. Tertia est rō sci Tho. sup Matth. qz aliqui vident mali z nō sc̄: q̄s si velles statim euellere m'tos bonos extirpares. j. Coz. iiij. Nolite ante tēpus iudicare. Quarta ratio eiusdē: qz aliqñ mali sunt magne potestatis: ideo si excludant/ multos secum trahunt: z cum illis malis m'ti boni pereunt. Unde dicit glo. Aug. q̄ nec multitudo/ nec ꝓnceps debet excōicari.

Notan'r sciēdū ē q̄ ꝓter causam zizaniox h̄ assignatā sūt alie q̄b⁹ istrumēta/ liter vtit inimic⁹ hō. Nascunt em̄ ex culpox negligētia. i. desidia ꝓlatox vt etiā hic dñs innuit. Et ex aeris corruptela: q̄ fcat malox societatē: q̄ vbiq̄ ē dānosa: qz i celo socieras luciferi fuit alijs angelis malis occasio ruine: vt ptz. j. p. q. lxij. ar. viij. z in iferno societas ōmonū facit horrorē: z ꝓpinq̄x facit dolorē: et oim generaliter facit stuporē: z in mūdo societas malox corrūpit. Et tertio nascunt ex fre malicia: qz fm scm Tho. nō oia pcta ex demōib⁹ imediate nascunt: nisi p q̄nto subuerterēt Adā z statū innocētie: sz aliqñ ꝓuenīūt ex ꝓpria inclinationib⁹ z passiōib⁹. Igit scī pastores z ꝓlati q̄n vidēt talia pullulare i subditox corditib⁹ zelo accensi correptōis q̄runt a dō/an debeāt talia vicia corrigere: z ds inspirat/ q̄ aliqñ nō vult q̄ corrigant: q̄n sez ex correptiōe secutux est mai⁹ inconueniēs. Un̄ oportz obseruare temp⁹ opor tunum correptioni z etiā correctioni.

Quātū ad tertiū h̄ alit sciendū est/ q̄ ne aliqs crederet vicia deo placere: z cōseq̄nter remanere impunita: subiungit (Sinite vtraq̄ crescere). s. bonos z malos (vsq̄ ad messem). i. finē mūdi: vt dicit Aug. Sed h̄ est q̄stio quā Hiero. mouet: qz ista vident esse ꝛ illud. Auferte malū de medio vestri. Ad h̄ dicit ipe/ q̄ de⁹ loquit q̄n res bene ū possunt discerni: qz tūc ad iudiciū diuinū refuāt. Nā loliū z triticū i herba similia sunt nō in messe. Nico. aūt d̄ Ly. dt q̄ h̄ iō dī. qz i casu ñ sūt occidēdi mali: pura si timeat scissma/ aut occisio fidelitū ab eox fautoribꝫ q̄uis cessantib⁹ his sint de medio auferēdi. Vel h̄ dicit fm eūdē: qz q̄ntū cunq̄ eccl'ia psequat hereticos: tñ vsq̄ ad diē iudicij deus vult ꝑmittere aliq̄s esse hereticos i eccl'ia. Chrys. aūt dt q̄ sūt auferēdi inquātū studia et synodos z pdicatiōes eox dissipare oportz: sz tñ h̄ phibemur eos occidere: qz multa mala sequūt. Aug. ꝓ aliqñ sensit nō esse hereticos occidēdos vel cōpellēdos ad fidē: sz post mutauit opinionē: vt ipe in q̄dā epła dic: eo q̄ vidit plerūq̄ melioz esse fuisse eos q̄ vocati fuerāt coacte: vt de Paulo ptz. vñ sentit eos plectēdos nisi mai⁹ malū timeat vt h̄ innuit dñs. Et reuera ista etiā fuit opinio Chrys. si q̄s recte ꝓsideret (Et in tpe messis). i. iudicij. Istud em̄ ꝑsens tps est seminatiōis cū labore: sz illud erit ꝛgregatiōis cum exultatiōe quo ad bonos dūtaxat. Ps. Euntes ibāt z flebāt zc. (Dicā messorib⁹). i. āgelis: (colligite ꝑmū zizania). i. separate malos de medio iustox. Exibūt em̄ angeli z sepabūt malos de medio iustox. Mat. xiij. Nota ꝑmū: qz añq̄ scī ascendāt in celū dabit sentētia ꝛ reprobos: vt ptz Mat. xxv. Vel ido ꝓmū: qz discernent iniqui a bonis: vl fm sirū vel fm manifestatōez iniq̄tatū: vel vtroq̄ modo añq̄ triticū. i. iusti/ cōgregent in horreū vite eterne (Et alligate ea i fasciculos) vt fm varietatē criminū sit varieras horrēox fm Aug. (ad cōburendū) in iferno: fm Hiero. Et hec ē ꝓma ꝛgregatio. Secda ꝓ notak: cū dī. (Triticū aūt:). i. fideles iustos: (cōgregate in horreū meū). i. in vitā eternā: vbi messis z triticū iam nō exponunt grandini tribulationū/ aut vento vrenti tentationū/ aut rapinis demoniox. Sed notandū est/ q̄ ad messores istos (vt colligit ex presenti euangelio) tria spectāt: sez primo messio: que est in separatione malox a terrenis ac temporalib⁹ bonis: que dilexerūt tantū fm Aug. vt ea

fecerint mẽbra sua: lõq; tũc sic volebũt sic hõ in abscissiõe mẽbroꝝ. Et scõo collectio: q̃ erit i segregatiõe maloꝝ a bonis. Et ttio alligatio: q̃ erit i associatõe reproboꝝ ad reprobos ꝛ ad spũs malignos i inferno. Greg. Sic i domo pris mansiões mltæ sunt p diuersitate ꝓtuitis: sic dãmnatos diuerso supplicio gehenne ignis subijcit disparitas crimis

Dozaliter ꝟ deꝰ in nob modo cũ bonis nostris rolleret multa mala: tñ non pus ꝓgregabimur i horreũ vite eterne q̃ zizania. i. venialia cõburant i purgatorio: ꝛ sil'r mortalia de q̃b habuimus ꝓtritionẽ sine plena satisfactiõe. Quõ aũt remittant venialia post mortẽ: vide scm̃ Tho. iij. di. xvj. ꝛ iij. p. q. lxxxvij.

Dominica i Septuagesima

Textus euangely Mat. c. xx.

SImile est regnũ celoꝝ homi patrifamilias qui exijt primo mane cõducere operarios in vineã suam. Conuentione autẽ facta cum operarijs ex denario diurno misit eos in vineam suam. Et egressus circa horã tertiam vidit alios stantes in foro ociosos ꝛ illis dixit. Ite ꝛ vos in vineã meã: ꝛ qõ iustum fuerit dabo vobis. Illi aũt abierũt. Iterum autẽ exijt circa sextã ꝛ nonam horã ꝛ fecit similiter. Circa vndecimã vero exijt ꝛ inuenit alios stantes et dicit eis: q̃d hic statis tota die ociosi? Dicũt ei: Quia nemo nos cõduxit. Dicit illis. Ite ꝛ vos in vineã meã. Cum sero autẽ factum esset dicit dominus vinee procuratori suo. Voca oparios ꝛ redde illis mercedẽ: incipiẽs a nouissimis vsq; ad primos. Cuꝫ venissent ergo q̃ circa vndecimã horã venerant acceperũt singulos denarios. Veniẽtes aũt ꝛ primi arbitrati sũt q̃ plꝰ essent accepturi. acceperunt autẽ ꝛ ipsi singulos ẽnarios. Et accipiẽtes murmurabant aduersus patremfamilias dicentes. Hi nouissimi vna hora fecerũt: et pares illos nobis fecisti: q̃ portauimꝰ pondus diei ꝛ estus. At ille rñdens vni eoꝝ dixit. Amice non facio tibi iniuriam: nõne ex denario conueniſti mecum. Tolle quod tuũ est ꝛ vade. Volo aũt ꝛ huic nouissimo dare sicut ꝛ tibi. Aut nõ licet mihi facere quod volo? An oculus tuꝰ neguã est: quia ego bonus sum? Sic erunt nouissimi primi et primi nouissimi. Multi eñ sunt vocati: pauci vero electi.

SImile est regnũ celoꝝ hoi patrifamilias/ q̃ exijt ꝑmo mane cẽ. (Matt. xx. In ꝑñti euãgelio rãgunt tria puncta: que sũt/ vocatio/ remuneratio/ murmuratio. Quãtũ ad ꝑmũ lr̃alr sciẽdũ est/ q̃ istud euãgeliũ ẽ ꝓbolicũ: ꝛ iõ sensus lr̃alis nõ est quẽ voces ꝓtẽdũt ꝓprie ſz quẽ trãssumptiue. Et q̃ eadez dictio trãssũptiue mlta ſcare põt: vrputa sero, morte hois ꝛ tps gr̃e: iõ mltas expositiones lr̃ales assignãt scti huius ꝓbole: q̃s oẽs ꝓsequmur. Dr̃ g̃ (Simle est regnũ celoꝝ). i. statꝰ chr̃ianitatiꝫ vel ecclie militãtiꝫ. Quot modis aũt dicat regnũ celoꝝ/ vide s. dñica. iij. post octauas epi. (hoi patrifamilias) Iste ẽ deꝰ: cuiꝰ domus ẽ mũdꝰ: in q̃ fm Chr̃y. tres hz familias: celestiũ: terrestriũ: ꝛ infernorum. Pria est filioꝝ. scda militũ. tertia icarceratoꝝ (q̃ exijt) Deꝰ nõ exit murãdo locũ: qz vbiq; est: cũ vbiq; operet ꝓseruãdo res ꝓditas: ſz exit opando nouos effectꝰ. Vñ dr̃ venisse in mũdũ q̃ assumpsit carnẽ. ꝛ ad hoiez venire dr̃ q̃ noluit ſter in eo opak ꝛ infundit charitatiꝫ amoꝛ

rem(Prio mane)Sciẽdũ q̃ ḃ p diẽ ac/
cipiẽt tota duratio pñẽ secũ:vt ỏr sctũs
Tho.sup Mat.z Orig. Diũse etates
sũt diũse hore huiꝰ diei. Mane ḡ mũdi
vt Greg.& t fuit ab adã vsq; ad noe. Et
i illa etate fiue i illo mane huiꝰ mõi ỏs
exiit pmo(ꝛducere operios i vineã suã)
Ista vinea fm Chrysꝰ ẽ iusticia. z itel/
lige q̃ ẽ iusticia legal'. Sz p ḃ sciẽdũ est
ex.ij.ij.q.lvij.ar.vj. q̃ iusticia legal' dr
dupl'r. Vno mõ qdã ꝓꝛ spẽal' qdẽ i el/
sendo:sz gñalis i causando.qz.s. mouet
oẽs alias ꝓtures z eaꝝ actus ordiat ad
suũ finẽ.i. bonũ cõe. Et in pncipe pnci
pal'r q̃si z architectorice:i subditꝫ ãt se/
cũdario z q̃si administrative. Et scõo q̃li
bet ꝓꝛ particularꝫ fm q̃ mouet a pdicta
ꝓtute Chrysꝰ.ḡ loq̃t ỏ iusticia pmo mõ
z ẽt scõo.sic tñ vt iusticia sit q̃i qddã no
mẽ collectiuũ icludẽs i se ꝓtual'r oẽs ꝓ/
tures.sic cũ dr Exo.viij. Venit musca
gutissima.i.magꝝ mlt'itudo muscaꝝ. Et
diũse vites sũt diũse ꝓtures fm eũ:q̃ st
diligent colẽde. Sz fm Gre.ista vinea
ẽ vniuersal' eccl'ia.i q̃ videt velle Greg.
q̃ sit vnica vitꝫ.i.chrs:sz hz q̃si infinitos
palmites.qz ãt seros ꝓtulit q̃si tot pal/
mites misit. Sz tñ saluator Jo.xv. dis/
tinguit tria gña palmitũ. Quidã em sũt
viti.i.chro adherẽtes p fidẽ:sz ñ fructi/
ficantes p operõez:vt fideles peccatores.
Quidã ỏ nec fructificãtes nec adhe/
rẽtes sed excisi:vt heretici z scismatici.
Quidã ỏ z adherẽt et fructificant:vt
sancti exũtes i gra dei z seta charitate. De
pmis dr: Oẽm palmitẽ i me.s.manẽtẽ
ñ ferẽtẽ fructũ. De scõis ãt. Striqs i me
ñ mãserit ẽc. Et vtriqs ad nihil nisi ad
ignẽ sl'apti. De trib ỏ dr. Qui mãet
i me z ego i eo ẽt. Operij ỏ ꝛducti fz
Chrysꝰ.z Gre.sũt oẽs recte operantes. q̃
uis fm Gre.ꝑpe operij sint plati z do/
ctores q̃ singul' eratib vocank ad erudi
endã plebẽ fidelitũ. Vñ mane ꝛducti fu
erũt Adã Seth z Enoch. Licꝫ ãt opa
rij sint pdicatores:tñ q̃libet fidel'ẽ opa
riꝰ.qz ẽ pdicator dicẽdo aliq̃ bõa:vl' sal
tẽ bñ operando. Nã bonꝰ fmo z bõa pdi/
catio ẽ bñ operari:qz plꝰ mouẽt exẽpla q̃
ꝓba:fm Gre.(Conuentõe ãt facta cum
operarijs)q̃ ꝛuentio ẽ ꝑmissio ꝑmij vite
eterne/q̃ qñ facta sit statim dicek(ex dena
rio diurno).i.p denario diurno.q.s.p
dieta dabak. Remig. Denariꝰ dr q̃ an/
tiqt̃ꝰ p decẽ numis cõputabak:z figurã
regꝫ hz. Recte ḡ ỏsignak p denarũ ob
seruati decalogi pmiũ. Hec ille. Et in/
tendit Remigiꝰ q̃ istud pmiũ dr dena
rioꝰ. Prio:qz p decẽ ꝑceptoꝝ obseruãtia
dak. Scõo:qz ꝛsistit i impssiõe diuine
imaginis in mẽtib nris.qz.s.ipa deitas
in nobis erit:ita q̃ ipam imediate sine
alia specie videbimꝰ.z ꝛsequẽter pfecta
tũc i nob erit dei nri imago. Põt addi
tertia rõ.qz scptura q̃ est circa denariũ
scat pfectã noticiã qua habebimꝰ i deo.
Et q̃rta:qz circularitas denotat eterni
tatis possessionẽ(Misit eos i vineã su/
am)vt laborãdo se pmio dignos effice/
rent. Sciendũ tñ q̃ i vinea materiali
aliq̃n laborak.nec aliq̃ solaciũ habek i
ea/nec in spe futuri pmij. Aliq̃n ỏ ha/
bek:vt cũ est frondosa vel fructib onu/
sta. In spũali aũt semp habek solaciuz:
qz delectabilissimũ est bñ operari:cũ ꝓꝛ
sit fz naturã bois q̃ ad pncipalẽ eiꝰ ptẽ.
z etiã magna ꝛsolatio est credere:z vt
ita dicã sentire deũ sibi ꝓpitiũ. z amicũ
(Et egressus circa horã tertiã)que hora
tertia fm Gregoꝛ.est decursus mundi a
Noe vsq; ad Abraã:in q̃ sunt conducti
Noe/Sem/Heber/Thare:z ꝛsiles(vi
dit alios stãres i foro ociosos) Foꝝ fm
Origẽ.est oẽe qd extra eccl'iaz est. In
ḃ em mũdo vendẽdo z emẽdo viuũt ho
mines:z inuicẽ sibi fraudẽ facientes vi/
tã suã sustentãt. Hec ille. Sz ḃ ẽ q̃stio
quõ sancti iste ꝛpe ꝛducti potuerũt ee extra
eccl'iam z ociosi? Ad ḃ dico/q̃ fides p
naturã haberi nõ põt:sz p reuelationez
habek z infusionẽ.iõ oĩs hõ in se ꝛside/
ratus infidelis est z extra vineã. Vnde
etiã ipe Adã qui cũ fide z gra fuit ꝛdi
tus:vt patet.j.ꝑte q.xcv. z.ij.dist.xxix.
fuisse ꝛductꝰ a sanctꝫ dicit:z ꝛsequẽter
fuit extra vineã quãtũ erat de se. Sicꝛ
dico q̃ nullus hõ sufficit sine adiutorio
dei spẽali agere aliq̃d opus meritoriuz
vite eterne:imo nec q̃s pfecte bonũ mora
liter.vt patz ex.ij.sniaꝝ.di.xxviij. Ꝺdo

ois hō quātū est de se ociosus est: q̄ntū cūq; sit iust⁹. sed p grāz dei ociosus n̄ é: q̄ eū in opando adiuuat. Quia g̃ hō pt dici ociosus z n̄ ociosus. iō q̄ hora ꝑma fūt ꝯducti nō fūt dicti ociosi: qz nō cōpe rebat tpi ꝯductiōis tñ vere erāt ꝺ se ociosi. Nec h̄ dico q̄si essent de se petōres. qz vt dic̄ Chrys. petōr nō est ociosus: sz occisus. Ociosus aūt est/q̄ nec bonum nec malū fac̄(Et illis dixit. Jte z vos i vineā meā) Jsti sic̄ ꝺr Chry. i hom̄. sub incerto pacto ꝯducunt. Vñ subdit. (Et q̄ ꝺ iustū fuerit dabo vob) Huic⁹ causaz assignat idē ibidē dicēs. Sciens dñs qz ꝑuaricatur⁹ fuerat Adā z oēs posteritatē in diluuio fuerāt ꝑituri certū pactū fec̄ ad eū: neq̄ dicat iō se neglexisse iustitiam: qz nesciebat q̄ ꝑmia fuerat recepturꝰ. Jst⁹ aūt nō fec̄ pactū: qz tātū paratꝰ é retribuere q̄ntū mercēnarij recipere nō sperabant. Hec ille. Licz aūt h̄ pactū ꝺ q̄ Chrys. loq̄t i scptura non habeat exp̄sse: tñ rōnabile é q̄ deꝰ q̄ posuit Adā i paradiso ad opandū exposuerit eī opis mercedē. Orig. ꝺo assignat cāz qz vocati hora ttia tātū potuissent si voluissent exercere vires q̄ eq̄le opꝰ fecissent cū posteris: iō ꝑmiū ꝯductoz suo statuit iudicio. Et videt velle Orige. q̄ h̄ sit factū ad significandū q̄ q̄cūq; etate vl̄ hora ds a deo vocet ad vineā ꝑ fervenit amādo mltū mereri (Jtez āt exiit circa sextā z nonā: hora z fecit sil̄r) Sexta hora fm Gre. est ab Abraā vsq; ad Moysen. nona autē a Moyse vsq; ad aduentū dñi. Hora sexta fuit cōductus Abraā/Jsaac/z Jacob: z duodeci pārche. nona ꝺo Moyses/Aarō/Josue iudices/reges/ꝓphe/z sacerdotes. Jō aūt ꝯiūxit sextā z nonā: fm Chrys. sup Mat. qz in eis vnꝰ ppls vocatꝰ est: scz iudeoz. In vndecima aūt ē vocatꝰ aliꝰ scz gentilis (Circa vndecimā ꝺo exiit) Est aūt sciendū q̄ hora sic̄ dicit Jsiꝺ. z sctūs Thomas sup Joāne est ascensus dimidij signi. i. spaciū q̄ sup orizontem ascēdit arcus dimidij signi zodiaci. Et qz duodecim signa i die naturali oriunt xxiij. sūt hore/ sed ineq̄les sunt: qz iq̄liter ascendunt signa. Quia ꝺo in q̄libet nocte z in q̄libet die artificiali sue longa siue breui: ascendunt sex signa q̄ nō eque recte vl̄ obliq̄ ascendūt. Hic est q̄ duodecim sūt hore diei artificiat: sed ille sūt ineq̄les. Undecima g̃ hora est quā nos. xxiij. dicim⁹ cui succedit vltima. i. duodecima. Sumūt igit iste hore ineq̄les fm ascensuz zodiaci sup orizontē: qz n̄ semp vnifōrmit ascēdit. Eq̄les sumunt fm ascēsum eq̄noctiat. Sz q̄re in meridie dicam⁹ horā esse nonam cū tamē hac rōne sit tūc hora sexta credo esse causam: qz totā diē partimur in q̄tuoz ptes eq̄les: q̄z due sūt ante meridiē z due post. z q̄z q̄libet ꝯtinet horas tres. Et h̄ eīm fit vt numerem⁹ horas ꝑ triplicitates. i. accipiēdo extrema illaz q̄tuoz partiū: z dicēdo ꝑma: ttia: sexta: nona: duodecima. Sic igit factū ē vt ꝑmū spaciū post meridiē ꝯtinēs tres horas dicat hora nona. Et sz h̄ hora nona incipit i meridie. z t̄minat i pūcto meridio int̄ meridiē z occasū. i. hora horologiū. xxj. Undecia g̃ hora fm Greg. é aduētu dñi vsq; ad finē mūdi. Huic eīm hore succedit vltima. i. futura vita q̄ est vltimū duratiōis mūdi. Nō opz tñ in parabolis vsq; ad vnguem oia q̄drare. Jn hac sūt vocati gētiles. Et licz hora sexta z nona aliq̄ gētiles fuerit vocati: tñ fuerūt pauci (Et iuenit alios stātes) id est gētiles(z illis dixit. Quid h̄ stat⁊ tota die ociosi:) Gre. Qui eīm trāsacto tā longo mundi tpe ꝑ vita sua laborare neglexerant: q̄si tota die ociosi stabant. Hec ille. Jsti nō solū erāt ociosi sz occisi. z nō solū erant extra vineā ꝯsiderati fm se: sz etiā ꝺ facto z absolute extra vineā erāt ꝑ infidelitatē (Dicūt ei: qz nemo nos ꝯduxit) Grego. Null⁹ q̄ppe ad eos patriarcha: null⁹ ꝓpha ad eos venerat. Et q̄d ē dicere: nemo nos ꝯduxit: nisi vite nob viā nemo ꝓdicauit. Hec ille. Dic̄ illis (Jte z vos in vineā meam) sic̄ sup dictū est: q̄ oīs hō de se est ociosus: ita de se nihil merek de ꝑmio ek̄ne vite. Opa eīm nostra nō sūt meritoria ex cōdigno illius ꝑmij: nisi vt sunt a spūsc̄o mouente nos: siue a grā. vt ptz. iij. dist. xviij. z ij. di. xxvj. z j. ij. q. cxliij. Jō po-

test dici deū pmisisse redditurꝝ se ei naz
mercedē opiꝫ nr̄is. s. vt sī a gr̄a: ⁊ nō p
misisse. s. vt in se cōsiderarī. Vocatꝰ ḡ
ad vndecimā horā nullū pmiū pmittit:
qz rpi q̄ dñr vocari nō cōgruebat. Vix
em̄ videbat q̄ cenā mererenī. Vl̄ h̄ fit
ea rōne q̄ dictū est q̄ vocatis hora tria/
nihil certū pmittit fm Orige.

Horalit̄ p istaz vineā intelligit fm
Bern̄. aia siue ꝓsciētia in q̄ laborare de
bemus: amputādo palmites luxurian/
res carnalis ꝯcupie: ejiciēdo lapides su
pbie: ⁊ extirpando spinas auaricie. In
hac vinea sic purgata nascūt gēme bo/
naꝝ cogitationū ⁊ flores bonaꝝ volūta
tū: ⁊ fructꝰ siue vue bonoꝝ operꝝ: ⁊ vinū
spūaliū ꝓsolationū. Dicit tn̄ Amb. ad
Simplici. Vinea recisa fructificat: se/
mitputata frōdescit: neglecta luxuriat.
Hec ille. Ad hāc vineā dupl̄r intramꝰ
s. ad vindemiandū/ qō fit cū penitemꝰ de male
cōmissis. Per pniam ḡ ad hāc vineā di
uersis horis ꝓducunt operarij. Hora em̄
ꝑma ſcat puericiā in q̄ aliq̄ vocāt ad vi
neā. ⁊tia ꝓ iuuentutē/ in q̄ calor natu/
ralis incipit ifestare. sexta virilitatē/ in
q̄ hō est in ꝑfecto statu actī sol eēt i me/
dio celi. nona senectutē/ in q̄ iam declī/
nat calor natural. vndecima est in q̄ ho
mo est ꝑpe mortis occasum. Vocāt aūt
hoies diuersis etatiꝫ fm scm̄ Thom̄.
inc̄rtū dat eis occasiō veniēdi ad deuz.
tō q̄dā dicūt: qz nēo nos ꝓduxit/ nec tn̄
excusant: qz ꝺus eos ꝓduxisset/ si p eos
nō stetisset. Ad hūc ingressum hortat
hodie ecclia ꝙbis in epla q̄dē hortādo
ad certamē ꝯ diabolū: ⁊ in cuāge. ad la
borē bonoꝝ operꝝ: ⁊ etiā exēplis. Addu
c it em̄ in exm̄ tres magnos pcōres: q̄ to
tam missam cōposuerūt. Dauid. s. qui
peccauit p luxuriā. ⁊ Paulū q̄ p supbiā
⁊ Dattheū q̄ p auariciā. Licz em̄ non
fuerit vsurarꝰ: tn̄ fuit telonarꝰ. i. exa/
ctor tributoꝝ. Hmōi aūt altēa rape cō
sueuerūt sub vmbra dñoꝝ. Hortat etiaz
pmissis: qz laborātiꝫ aliq̄ꝫ pmittit de
narꝰ diurnꝰ. i. q̄ pro tota die debet: vt
his q̄ in puericia vocant. Aliq̄ꝫ qō iu
stū est: vt vocatis hora tria/ sexta/ ⁊ no
na. Aliq̄ꝫ nihil: vt vocatꝰ in senectute
eo q̄ tales ex debito nihil petere possūt
vel ad innuendū q̄ piculosum est vsq̄
in tp̄s illō differre pniam. Debemus ḡ
eccl̄iam hortantē seqū depenēdo letic̄iaz
vanā: sic ip̄a deponit cātica letic̄ie eo q̄
repñret tp̄us ꝑuaricatiōis Ade/ ⁊ pnie

Quantū ad scōm post voca/ (nr̄e-
tionē ad laborē venit ⁊ ad remūeratio/
nis tp̄s. vñ dr̄ (Cū sero aūt factū esset)
Hic st̄ due expōnes solēnes. Prima est
eoꝝ fere oīz scōr̄: vt Chr̄y. Aug. Be-
Remi. et sl̄ī. q̄ p sero itelligāt finis
mōi. ⁊ fm istā sic fit expō. (Cū sero fa
ctū esset). i. cū veniſſet dies iudicij: que
fm Chr̄y. erit sero ⁊ nō mane: qz erit in
fine hui⁹ sec̄li. stante isto sec̄lo ante q̄m in
cipiat futurū. Et itelligē stāte isto sec̄lo:
. i. isto statu hui⁹ sec̄li: q̄ est stat⁹ vie ⁊ la
boꝝ. Jp̄m ātē sec̄lm seu vniuersū sp stat
Et h̄ ꝑpt duo vt dr̄. Prio: qz brītudo fu
ture vite est merces retribuēda: ⁊ tō añ
brītudinē fit iudiciū. Scdo añ brītudi
nez p̄mittit iudiciū / ne videāt pcōres
diei illi⁹ brītudinē. Sz nunq̄d in die iu
dicij scrī nō erūt brī q̄ st̄ brī etiā modo?
Dico q̄ sic: qz brītudo nō amittit. sz tn̄
iudiciū ꝓceder brītudinē accñtalē q̄ ha/
bet ex loco: qz brī nō ascendēt in celū in
corpe ⁊ aīa/ nisi pacto iudicio. ⁊ ꝓceder
etiā brītudinē forte c̄rtū ad m̄ra alia:
maxie i his q̄s dies iudicij iuenerit ad
huc nō felicitatos. sed apl̄s videt velle
j. ad Cor. xv. q̄ scōr̄ corpa resurgent.
gl̄iosa cū dotib⁹ q̄ttuor (Dixit do. pcu.
suo). i. filiꝰ spūi scō fm Chr̄yſ. Vl̄ vt
dr̄ glo. pat filio. ⁊ rō boꝝ est: qz filiꝰ ope
rat p spm̄scm̄: ⁊ pr̄ p filiū. Vel fm Orī
gen. iste ꝑcurator est aliq̄s angelꝰ ꝓsti/
tutus sup mercedes retribuēdas. Vel
fm Remi. ipe chr̄s est dñs et ꝑcurator
qō sic intelligo. quia inc̄rtū deꝰ est do/
minus ⁊ paterfamilias: inc̄rtū hō autē
est ꝑcurator missus ad ꝑcurandā salutē
humanā: ⁊ in die iudicij vocabit opera
rios vt tribuat illis mercedez. (Voca
operarios). i. resurgere iube mortuos:
(⁊ redde illis mercedē) rac̄ iudex vi/
uoꝝ ⁊ mortuoꝝ. quia talem re cōstituī.
(incipiens a nouissimis vsq̄ ad ꝑmos)

Hoc aũt dr fm Chrỹ. ad oñendũ q̃d/ dam spẽale gaudiũ qđ fit in celo super pniã pctõris. Libenti⁹ em̃ z alacri⁹ faciu⁹ qđ ex mia z libalitate/ q̃ qđ ex iustícia facim⁹. De⁹ ãt scris p̃ib⁹ reddẽs mercedẽ oñdit iust⁹: gẽtib⁹ aũt reddẽs q̃ nouissime venerũt oñdit mistcors: dícẽte apl'o. gẽres aũt sup mia honorare deũ. Vl' vt idẽ dr: h̃ dr ad oñendã maximã miam dei. Nimia em̃ mia ordinẽ nõ aspexit: vt dr. Vl' fm Augu. de spũ z lra. iõ pores repiunt miores: qr min⁹ dilati sũt. Hec ille. Et inrẽdit q̃ cũ vsq̃ ad chr̃i passionẽ clausus fuerit celũ: non potuerit sci p̃es pcipe opis sui mercedẽ stati p⁹ morte: sic gẽtes q̃ chr̃o mortuo credidert. Nouissimi g̃ ad fidẽ vocati/ pores remunerant: qr breuiori tpe post suũ op⁹ sũt pmiati. Vel fm s. Tho. sup Mat. ista portras nõ iportat tps/ sz dignitatẽ: vt dicant gẽtes pus remũera/re. i. copiosius: eo q̃ abũdantior fuerit gratia in noua lege q̃ in veteri: z p̃ter etiã merita portiora. Est aũt alia expõ hui⁹ prz q̃ p sero accipit tps gre: fz quã sic exponẽdũ est (Cũ sero factũ esset). i. cũ tps gre z diuulgatiõis noue legis ad/ uenisset (dr dñs vinee). i. ds p̃r (pcurator suo). i. hoi chr̃o (Voca operarios: redde z illis mercedẽ). i. gram q̃ est ps pmũ. Est em̃ gl'ia inchoata sic ecõuerso gl'ia est gra cõsũmata. (Incipiens a nouissimis) pores em̃ vocati fuerũt in dei/ qb⁹ pus data est lex/ z pus pdicatũ est euãgeliũ: gẽtes vo nouissimi. Sed ecõtrario fuit in pmio: qr pus data est gra noue legis. i. copiosa: ppl'o gentili q̃ credidit: q̃ iudaico q̃ p ptes maiori i infidelitate pmansit: cui tñ dabit in nouissimis rpib⁹ vel magna/ vel exigua.

Vocat⁹ laborãres in vinea ꝓscie alĩ q̃n vocãt ad pmiũ. i. sero tpe morz̃: quo vocãt a chr̃o, pcuratore ad cenã: ad reẽm: z ad mercedẽ. Et per ista tria fcat vna pfecta merces i p̃ia/ q̃ erit oia hec Dñr aũt pus remũerari q̃ tardi⁹ venerunt fm Chrỹ. z sctm̃ Tho. ad fcandũ q̃ gaudiuz est spẽale sup pctõre pniam agere. Et nota q̃ itelligunt ista de operarijs/ z nõ de ociosis in vinea. Vñ dic Chrỹ. q̃ sum⁹ ꝺducti mercenarij: iõ nõ debem⁹ opari solũ q̃ habem⁹ mãducare. i. non debem⁹ q̃rere solũ pmẽtia ad nr̃m ꝺmodũ: sz pmẽtia ad gl'iaz dei cõductoris. Et pus debem⁹ ad op⁹. i. gloriã dei q̃ ad cibũ respicere. i. ꝑp̃iũ commodũ. Et rorã dic. i. vitã debẽ⁹ occupare circa op⁹: z modicũ qđ ẽca cibũ. i. cõmodũ nr̃m. Et sic mercenari⁹ q̃ die non fecerit op⁹ suũ/ erubescit itrare domũ z stare coraz dño suo: ita z nos debemus facere: erubescẽdo itrare eccl'iaz et stare ante deũ. Hec Chrỹ. finaliter. Quã tũ ad ftiũ tangit murmuratio. z habet ista ps duplicẽ expõnẽ vt pcedẽs. Prosequẽdo g̃ pmã dicam⁹ (Cũ venissent aũt q̃ circa. xj. horã venerãt). i. gẽtiles (accepert singl'os denarios). i. acceperũt mercedẽ p q̃ ꝺuenerat dñs cũ operarijs p̃ma hora ꝺducz̃. Dr aũt q̃ acceperũt singulos denarios. cũ tñ vn⁹ sit ds q̃ ẽ merces nr̃a ꝑp̃ duo. Prio: qr licz ds sit vn⁹ denari⁹: tñ ita singl'is sufficiet acsi esset eor̃ ꝑpus. imo pl⁹ gaudẽt scti q̃to fuerint pl'es possessores hui⁹ denarij: qr q̃libet eor̃ gaudet de bono suo z socioruz. Imo dr s. Tho. in. xlix. di. q̃rti. q̃ supior brũs pl⁹ gaudebit de bono iferioris q̃ ipe iferior. qr cũ rõ gaudẽdi i eis sit ds: q̃to q̃s pl⁹ gaudebit de do/ pl⁹ etiã gaudebit de alijs. Scdo qr lz sit vna britudo obiectiue. i. vnũ obiectũ britudis qđ est ds: nõ est tñ vna subiectiue: qr diuerse sũt singl'or visiões z fruitiões. Vl' sic ãt ẽ formal'r z ẽntial'r felicitas: qa fm Aug. visio dr est tota merces (Vel nitẽtes ãt z pmi: arbitrati sũt q̃ pl⁹ essent accepturi) Sz h̃ est qõ. Null⁹ em̃ pt scire q̃tã gl'iaz hẽat alius/ nisi ipe sit beatus: qđ pz. qr nl's põt videre q̃tũ alĩ q̃s videat aliq̃d: nisi ipe videat illud. Qui aũt est brũs nõ põt credere q̃ pl⁹ sit acceptur⁹ q̃ accepit. qr iam in bris esset error: nec eor̃ deliderium naturale esset q̃tatũ. qđ est ꝺ britudinis rõnez. Quõ g̃ potuit hebraic⁹ ppl's videre gẽtiũ mercedẽ: z credere se pl⁹ esse gl'ificãdũ? Cõfirmat rõ. qr nõ est sic imaginãdũ q̃si agra sit ianua celi in passiõe chr̃i z por intrauerit gẽtilis ppl's: z deinde

post tps itrauerit hebraicꝰ.puta scti patres q̄ erāt i limbo.oēs em̄ illi pres irrauerūt añ̄ gētes querterenk z moreret̄ sed est imaginādū eo mō q̄ exposuimꝰ. Ad h̄ dī q̄ h̄ optz vti scōa regla quā supra tetigimꝰ:q̄ dī q̄ diuia scptura i eo dē ptextu expmit aliq̄d ptinens ad bonos:z aliq̄d ptinēs ad malos. Cōsiderato g̃ toto pplo hebraico q̄dā eoz recipiebāt denariū:puta pīarche z pphe.q̄dā ꝙ credebāt se plꝰ accepturos:puta iudei quersi tpe aplorz. Exsi dicak:quō isti ꝙgscebāt gliam gētiū q̄ moriebāk: cū ipi ñ eēnt gliosi: Dico q̄ eā ñ poterant videre i se:sz i suo pncipio.i.i gra spūsancti:q̄ eq̄ habak gentib⁹ sic z iudeis ceteris paribꝰ. Jō ipi credebāt q̄ mlto maiorꝝ gra deberet sibi dari z ꝙseq̄nk gliā z credebāt se futuros esse pmos i pplo chr̄iano:z gētes eē i pselitoz loco. Vel pt dici q̄ ñ optz i parabol̄ oia scrutari: sz q̄ ptinēt ad pncipalē intētionē loq̄ntis Dicamꝰ g̃ (Ventētes āt z pmi).s.ad ingrediēdū regnū celeste(arbitrati sūt)q̄ dā.s.eoz q̄ adhuc viuebāt i carne(q̄ plꝰ eēnt accepturi)q̄ gētiles.vel ñ sl̄ q̄dē h̄ arbitrati:sz tñ rāta ē dei largitas q̄ si q̄ ipossibile sic fuissent arbitrati: nihilominꝰ eq̄lē eis mercedē alīꝰ accepissent. Vñ subdik(Acceperūt āt z ipi singulos denarios).i.eq̄lē retributionē sm̄ Bze. z itellige nisi affuerit psonal̄ differētia meritoz. Ex eo em̄ q̄ iudeꝰ vel q̄ grecꝰ ē q̄s nō ē distinctio(Et accipiētes murmurabāt aduersus patrēfamilias dicētes)Hic ē q̄stio quā Bzeg.mouet dicēs Sz pōt q̄rī:quō murmurare dicti sūt q̄ ad regnū vocank. Celoz em̄ regnū nullus q̄ murmurat accipit: z nullꝰ q̄ accipit murmurare pōt. Hec ille. Ad h̄ dī rñdēdo q̄ murmur accipik mlt̄r. Primo p q̄rela iusta cū ipatiētia. Scdo p ꝙfusiōe vocū z ꝙseq̄nk p admiratiōe:q̄ ē eā tal̄ ꝙfusiōis aliq̄n. z tertio p intēsio ō sideriō:qō sil̄r aliq̄n est cā eiusdē. z q̄rto p suspēsiōe cordis expectātis eadē rōne. Prio mō sm̄ oēs nō pt eē i accipiēte regnū celoz:ñ q̄ murmur sit sp mortale: sz q̄ ēt venialik tal̄ peccare ñ pt. Quidā g̃ dicūt q̄ scti pres murmurabant.i. admirabank diuinā clemētiā i gl̄ificatione sua z gētiū.z sic exponit btus Vincen. Quidā ꝙo q̄ murmurabāt.i.valde cōsiderabāt regnū qō mlto tpe expectauerūt i limbo.z sic expōit mgr Jacobꝰ de vo. Quidā ꝙo vt b. Bzego. dicūt q̄ murmurabāt.i. suspēsi mlto tpe expectabāt.Sz oēs iste expositōes sk insufficiētes q̄uis vera aliq̄ mō dicant. Nam vnꝰ ex talibꝰ murmuratoribꝰ a pfamilias ē notatꝰ ō iuidia vt videbik. z certā dicebat se pati iniurīā vt innuik i textu qō nō eēt vez sm̄ pdicta. Posset tñ ad h̄ dici q̄ parabolis ñ optz oia scrutari. z sic stabunt dicte opinīōes seu expositiōes. Scdo mō soluit Chrysk.dicēs q̄ i parabol̄ ñ optz oia q̄ dicunk velle inuestigare sz facere vim i coppk qō dī aliq̄d. Intēdit g̃ saluatoꝛ dicere q̄ tāta erit remuneratio q̄ si possibile eēt aliq̄s murmuraret. Pro intellectu āt huiꝰ expositiōis vide q̄ notank dñica.x.post trini.i expositiōe allegorica.Tertio mō soluit magr hist.z alīꝰ dicētes q̄ ē h̄ locutio p synecdochē.i.spōtaneā confessiōez:seu qō ē idē ex psuppositione:vt si dicak psuppositio q̄ aliq̄ sic voluissent murmurare sic rñderet.(Amice ñ facio tibi iniurīā ꝛc. Pōt āt forte dici iuxta pdictā scōaz regulā. q̄ alīꝰ accipiebāt ōnariū felicitatis z alīꝰ murmurabāt.s.illi met qui credebāt se plꝰ accepturos. Ad hraz em̄ in pmittua eccl̄ia iudei ꝙsi murmuraueṙt de h̄ q̄ ꝙsi ꝛez spūsancti graz viderēt dari gētib⁹. sic z sibi. Nā Act.xj.dī.q̄ cū Petrꝰ rediſſet i hierl̄m baptizato Cornelio gētili z amicis eiꝰ disceptabāt aduersꝰ illū q̄ erāt ex circūcisiōe.i.iudei dicētes. Quare cōicasti cū ill̄ q̄ hñt pputiū.i.cū gētilib⁹:Et licz istō murmur videret ꝙ Petrūtñ erat ꝙ dñm q̄ miserat petr. Licz āt ista expositio forte alicui videak nouа:tñ mihi apparet q̄ pꝰ eā tetigit mgr hist.dicēs. Vl̄ pt trahi murmur ad statū pnēz. Jnterrogatio āt cur pares fecisset ad futuꝝ.hec ille.Et sil̄r Hiero.dicēs. Oīs retronocatio gētilib⁹ iuidet:z i euāgelio torquek gra.hec ille. Vbi nota q̄ retronocatio dicūk iudei retroactis tpib⁹ ad cultū z vineā dei añ gētiles vo

cati. Dicam⁹ g̃ (Et accipiẽtes) aliq̃ he-
breoꝝ mercedẽ (mumurabãt) ñ illi met
ſz alij ꝺ eodem populo adhuc in carne
viuẽtes (aduerſ⁹ patrẽfamilias). i. deũ
(dicẽtes) i corde ſuo p̃ idignatiõez ꝛ iuſ
dlã (Hi nouiſſimi). i. gẽtiles q̃ fuerunt
nouiſſimi vocatione ſed gr̃a ꝛ gl̃ia p̃mi
(vna hora fecerũt). i. paꝝ laborauerũt (et
pares illos noꝺ feciſti: q̃ portauim⁹ põ-
dus diei ꝛ eſtus) m̃ro. ſ. tpe laborãdo.
Sz ꝺ: qꝛ gẽtiles portauerũt pond⁹ g̃-
diu vixerũt ſil̃r aũt ꝛ iudei. Quare g̃ il
li dicũt ſe pl⁹ laboraſſe: Ad h̃ ꝺr primo
ſm Chry. qꝛ antiq̃ hebꝛei q̃uis nõ p̃ oẽ
ſeculũ vixerĩt: tñ videnť laboraſſe a p̃n-
cipio ſue natiuitaꝛ; vſq̃ ad tp̃s in q̃ ac-
ceperũt mercedẽ ſp̃ i limbo expectãtes
Et i h̃ errauerũt: qꝛ ſpes q̃ differť affli-
git animũ. Prouer. xiij. Scꝺo ꝺr ſm eũ
dẽ: q̃ pond⁹ diei ꝛ eſtus dicũť onera le-
gis moyſaice: q̃ gẽtiles nõ portauerũt.
Et itellige mentẽ Chry. eſſe q̃ h̃ põd⁹
iudei portauerũt lõgiozi tpe q̃ gẽtiles
laboraſſent nouiť q̃ueriſi. qꝛ iã ille ppl̃s
ꝛ ſi nõ ſingl̃i de ppl̃o p̃ duo milia ãnoꝝ
vl̃ circa: illã legẽ portauerat. Tertio ꝺr
ſm Gre. q̃ aliq̃ illi⁹ ppl̃i vixerũt longiſ
ſimo tpe. ꝛ h̃ itellige accipiẽdo q̃ vn⁹ fu
erit fideliũ ppl̃s a p̃ncipio mũdi vſq̃ ad
q̃uerſionẽ gentiũ: q̃ hebꝛaic⁹ ꝺr q̃uis ñ
ſic ſp̃ fuerit dict⁹ (At ille rñdẽs) p̃ reue
latiõez apl̃is facrã (vni eoꝝ dixit) ſz Re
migiũ. Per hũc vnũ itelligunť oẽs q̃ ex
iudeis credideŕt: q̃s amicos p̃ fidez vo-
cat. Sic em̃ aliq̃n Petr⁹ logbak in p̃ſo-
na oim apl̃oꝝ: ita q̃ vni ꝺr itelligiť di-
ctũ multitudini. Et h̃ factũ eſt Act. xj.
vbi Petr⁹ reddidit rõnez iudeis mur-
murãtib⁹ ꝺ h̃ q̃ baptizauerat Cornelĩũ
dicẽs: q̃ ex diuĩa reuelatiõe fecerat. ꝛ q̃
deſcendẽtẽ ſp̃m ſcm̃ viderat ſup̃ gẽtiles
ſic ſup̃ iudeos. (Amice nõ facio tibi in
iuriã) ſi do tibi q̃ tuũ eſt: ꝛ alijs idẽ vo
lo dare ex liberalitate mea (Nõne ex ꝺ
nario q̃ueniſti mecũ: Tolle q̃ tuũ ẽ et
vade) Remigius. i. tolle mercedẽ tuã ꝛ
vade i gloriã (Volo aũt ꝛ huic nouiſſi-
mo) id eſt gentili pop̃lo (dare ſic ꝛ tibi:
Aut nõ licz mihi q̃ volo facere:) Qua
ſi dicat ſic. qꝛ ſi ex miſcõia ꝛ gr̃a trado
q̃ nõ debeo: nõ pecco (An oculꝰ tuus)
id eſt intẽtio ſm Remigiũ (nequã ẽ). i.
q̃uerſus (qꝛ ego bon⁹ ſum) q̃ſi dicat: ſic.
qꝛ iudei vt idẽ Remigi⁹ ꝺr: malã habe
bãt intentionẽ. i. malã voluntatẽ: qꝛ de
ſalute gentiũ dolebãt. Cõſequẽter po-
nit id p̃ter q̃ dicta eſt tota parabola:
cũ ꝺr (Sic erũt nouiſſimi) vocatiõe: id ẽ
gentiles (p̃mi) remuneratõe: eo mõ q̃ ex
poſitũ eſt ſupra ſcz dignitate. Vel h̃ in-
telligiť etiã q̃ntũ ad p̃nez ſtatũ eccl̃ie i
q̃ iudei nõ recumbũt in p̃mo loco: ſicut
olim in ſynagoga. Vñ Remigi⁹. Ju-
dei de capite mutanť in caudã: ꝛ nos de
cauda muramur in caput. Hec ille. Vl̃
ſm Chryſ. hoc dicit ad ſignificandũ q̃
iſti pp̃li eq̃les erunt: ꝛ neuter erit alte
poꝛrõne tp̃is. Q̃ aũt ſequiť (m̃lti ſũt
vocati/pauci vo electi) ſm Chryſ. non
ad ſuperiores ſcr̃os p̃tinet: ſed ad gen-
tes. quoniã ex ipſis gentib⁹ multis vo-
catis pauci ſunt eligẽdi. Vel ſm Nico.
de Lyra intelligiť de iudeis. quia oẽs
fuerũt vocati ꝛ pauci crediderũt: ꝛ pau
ciores eligunť ad regnũ. Alia expoſitio
huius partis tota ex dictis p̃z. Aliqui
tamẽ contra iſtam ſecundã arguũt q̃ ſe
ro nõ poſſit dici temp⁹ gratie: quia illꝰ
eſt tempus laboris ꝛ nõ mercedis. Sz
ad hoc dicit q̃ temp⁹ gratie nõ eſt tem-
pus ꝓſummate mercedis: ſed inchoate.
ꝛ idem eſt tẽpus laboris qui natura tm̃
ꝛ non duratiõe p̃cedit gratiam ſi per la
borem ipſuz vltimã p̃parationẽ ad gra
tiam intelligim⁹: que eſt cõtritio. Que
ritur autẽ: vtꝛ chriſtiani eligẽdi ad glo
riam ſint pauciores damnandis ad pe-
nam: Videť em̃ q̃ ſic. Primo quia hoc
videť hic dicere ſaluator dicẽs: q̃ pauci
ſunt electi. Sed quia poſſet aliq̃s dice-
re q̃ loquiť cõparatiue ad infideles qui
m̃lti damnanť. Arguiť ſcꝺo. quia dicit
Greg. Ad fidem plures veniũt ꝛ ad ce
leſte regnum pauci pducunť. Hec ille.
Tertio arguiť: qꝛ q̃ eſt ſupra naturalẽ
facultatem alicui⁹ nature: nõ conuenit
omnib⁹ neq̃ plurib⁹ ſuppoſitꝫ eius: ſed
paucioꝝib⁹. ſicut pauciores ſunt aues lo
quentes q̃ nõ loquẽtes. Sed felicitas
eſt ſupra naturalẽ facultatez chriſtiano

Dñica in Sexagesima.

rñ. ꝙ pauciores sunt saluādi. Sz cōtra
qz Matt. xiij. dr ꝙ angeli sepabūt ma-
los de medio iustoꝝ. et loqr de fidelib⁹
q ꝑpe iudicabūr ꝑ discussionē. Si aūt
iusti eēnt pauciores malis: dōm fuisset
vt vr: sepabūt iustos de medio maloꝝ.
Rñdeo. Deo soli credo eē norā hui⁹ qō
nis ꝛtratē. ꝓbabilr tñ dici pōt ꝙ maior
ps chr̄ianoꝝ habēt̄ fidē rectā: z viuen
tiū in obediētia sctē romane ecclie salua
tur. Et h̄ suadeo rōne z auroritate. Ra
tione sic. Nā sm theologos / maxīe sm
sctm̄ Tho. iiij. di. xvij. absolurto sacdo
tis de attrito facit ꝛtritū. i. dolorē imp
fectū z insufficientē de ꝑctis: eundē nu
mero vel specie facit esse ꝑfectū z suffi
cientē ad salutē: ita. s. ꝙ si sint duo attri
ti equalr dolētes: z vnus moriar sine sa
cramētis/ille dānabr̄. ali⁹ ꝛo si recipi
ar sacra/saluabr̄. qr in susceptione eoꝝ
saltē pnie z baptismi verā accipiet con
tritōez: q̄uis forte nō sentiar. Vlr autē
sar̄ rōnabile ꝙ saltē media ps chr̄iano
rū q veneŕt ad vsū rōnis/rpe sue morr̄
recipiār sacra: z cū attritiōe. i. aliq̄lt do
lore de pctō licz insufficiēti ad salutē: et
ꝓposito cauendi de futuro. Et licz si vi
nerēt/forte nō cauerēt: tñ tūc de hoc nō
cogitār. Justificank ḡ tūc ist̄i: nec est rō
nabile ꝙ post derelinquank a dño / nisi
forte raro. Si ḡ his adiūgam⁹ pueros
decedēres ante vsū rōnis z post baptis
mū de qb⁹ nō est dubiū: z decedēres in
regulari obſuantia religiōis de qb⁹ est
valde ꝓbabile ꝙ saluenk: z rarissimi pe
reant. maior vr ꝙ ps saluabr̄. Autori
tate ꝛo sic. Nā Mat. xxij. dr ꝙ de vo
catis ad nuptias. i. ad fidē ꝛz expositio
nē oim: vn⁹ sol⁹ videk reclusus in carce
rē ad innuēdā paucitatē eoꝝ q dānank.
Et si arguak ꝙ qnq ꝛgines fuer̄t sapi
entes z qnq fatue. Mat. xxv. Dico ꝙ
si talis numer⁹ ponik ad exꝑmendā cōti
tatē saluādoꝝ z dānandoꝝ ꝑ ꝛgies exe
untes obuiā spōso z potrātes lāpades:
intelligūk solū illi q veneŕt ad vsum rō
nis vt possent hr̄e lāpades ꝓpaꝝ opati
onū: nō aūt pueri q nō ꝑpe ereūt obuiā
ꝛducūk ꝑ fidē alienā. Et h̄ ḡ nō hr̄ nisi
ꝙ mediras vl̄ ēca adultoꝝ saluak. Ad
ꝑmū ḡ ꝛtra. dico ꝙ tot⁹ mūs est vocat⁹
ad fidē z gl̄iam: ꝛz pauci sr̄ electi ad gra
tiā: z paucissimi ad gl̄iam. Et sic intel-
ligit chr̄us: cui⁹ etiā possit dici ꝙ loqr
de iudeis vt visuz est. Ad scōm dico ꝙ
Grego. ibi dr paucos chr̄ianos saluari
cōparatiue ad oēs chr̄ianos: nō aūt cō-
paratiue ad dānandos. z h̄ est dicere ꝙ
si mille sint vocati q veneŕt z sūt chr̄ia-
ni/z sexcenti saluenk: isti sunt pauci ad
mille compatt: sed nō ad q̄dringentos.
Ad tertiū dico. ꝙ sub illa maiori male
subsumirk murādo qd in q̄lc/ siue natu-
ram in gr̄am: alioqn eq posset subsumi
de bris: z ꝛcludi ꝙ maior ps eoꝝ dānar̄.
Dz igtr sic subsumi. Sz felicitas est su
ꝑa naturalē facultatē: nō qdem chr̄ia-
noꝝ qō sonat gr̄az: sed hoim. z seqr tūc
vera ꝛclo. Vlr dico ꝙ cōcludik ꝙ minor
ps hoim saluar̄: qr felicitas de q loqr tā
mur excedit naturā hūanā in se cōside-
ratā. nō aūt ꝛcludik de chr̄ianis q cōse-
quunk gr̄az dei ꝑ maiori ꝑte. qr licz im
possibile sit hoi in puris naturalib⁹ ꝛsti
tuto mereri illā gl̄iaz: nō tñ est ipossibi
le existēti in gr̄a. Vlr acqrere illā gl̄iaz
nō est sup̄ naturā exñtis in gr̄a in q̄ctum
est in gr̄a. nec est sup̄ naturā chr̄iani in
q̄ctum chr̄ianus: sed in q̄ctū homo.

Dozalr h̄ fcak ꝙ q̄ctuz est ex ꝑte dei
nō est dīa q̄ etate qs accedat ad vincā
ꝛscie laboraturꝰ: qr si maiora fuerit no
uissimoꝝ merita: nouissimi in vocatiōe
erunt ꝓmi in ꝓmiatiōe. Chr̄ys. Cōpo-
sita est hec ꝑabola vt eos auditores fa-
ceret q in vltima senecture ꝛuertūr: ne
existimarēt se minus aliq̄d habituros.
Hec ille. Debet tñ quisq diligenk ad-
uertere ne suū laborē ꝑdar: vel ne ocio-
suz ꝛtēnat. qr dr Greg. Duo pēsare de
bemus. Primū est vt de se qsq mini-
me ꝑsumat. qr ersi iā ad fidē vocat⁹ est:
vtr ad regnū eligēdus sit nescit. Scōz
ꝛo est vt vnusqsq ꝓximū suū quē facere
in vicijs cōspicit desperare nō audeat. qa
diuine mie diuitias ignorat. Hec ille.

Dñica in Sexagesima
Textus euāg. Lu. viij.

Cum turba plima cõue
niret: z de ciuitatib ꝓpe
rarent ad ihesum dixit p
silitudinẽ. Exijt q semi
nat seminare semen suũ. Et dũ
semiat aliud cecidit secus viaz
z cõculcatũ est: et volucres celi
comederũt illud. Et aliud ceci
dit supra petrã: z natũ aruit: qz
nõ habebat humorẽ. Et aliõ ce
cidit inter spinas: z simul exor
te spine suffocauerũt illud. Et
aliud cecidit in terrã bonã: z or
tũ fecit fructũ centuplũ. Hec di
cens clamabat. Qui habet au
res audiẽdi audiat. Interroga
bãt aũt eũ discipli ei⁹ q essz hec
parabola. Quib ipe dixit. Vo
bis datuz est nosse mysteriũ re
gni dei: ceteris aut̃ in pabolis:
vt videtes nõ videãt: z audien
tes non intelligãt. Est aũt hec
pabola. Semẽ est ꝟbũ dĩ. Qui
aũt secus viã hi sunt q audiũt.
deinde venit diabolus et tollit
verbũ de corde eoꝝ: ne creden
tes salui fiant. Nam qõ supra
petrã: qui cũ audierint. cũ gau
dio suscipiũt verbũ. Et hi radi
ces nõ habẽt: qz ad tps credũt:
et in tpe tentatiõis recedũt. qõ
aũt in spinis cecidit: hi sũt q au
dierũt: z a solicitudinib z diui
tijs et voluptatib vite euntes
suffocant: z non referũt fructũ.
Qõ aũt in terrã bonã: hi sunt
qui in corde bono et optimo au
diẽtes verbũ retinẽt: et fructũ
afferũt in patientia.

Cum Turba plima
quẽiret. Lu. viij. xc. In pñti
euãgel. tangunt tria pũcta: q̃
ꝙ Figuralis locutio: discipli
nalis inrogatio: z mgralis explanatio

Quãtũ ad ꝓmũ sciẽdũ est ꝙ h euãge
liũ est pabolicũ: tõ sensus lralis sumẽ
dus ẽ penes iproprijũ fcatũ. Quare aũt
in pabolis chr̃s loq̃rek. vide dñica q̃rta
post ocra Epi. Dicam⁹ g̃ (Cum turba
plima ꝙuenirent) ꝓpk cãs dcãs dñica. ij.
post octa. epi. (z de citatib ꝓperarẽt ad
ihesuz) pdicantẽ inkdũ in deſto/ vl in cã
pestrib i q̃ oñdik maxia reuerẽtia z dei
uotio quã ꝓpli habuert ad chr̃m: q̃uis
postea sacdotes z pharisei z scribe dece
pint ꝓplm hierosolymitanũ vt eũ pete
rent crucifigi. Nũc tñ qñ ista dixit pdi
cabat i mari galilee i naui: turba exñte
in littore. vt pz ex textu euãg. (Dixit p
silitudinẽ. i. pabolice loquẽdo. Nã fm
Hiero. pabola grece: latine dr silitudo
Ponit aũt silitudinẽ de q̃dã seminãte:
cũ dr (Exijt q semiat seiare semẽ suũ.)
Istũ seiatorẽ makialis semis nõ est nec
cesse fuisse i rex natura. qz chr̃s nõ nar
rat histo. sed fingit silitudinẽ ad fcãdũ
Deiñ dr ꝙ semis ei⁹ q̃truor facte fuert
ptes. Primã tãgit dl. (Et dũ seiat: ali
ud). s. semẽ (cecidit sec⁹ viã z ꝙculcatũ
est: z volucres celi comederũ illũ) Se
cundã ꝙo dl. (z aliud cecidit supꝑ petrã
z natũ aruit: qz nõ hẽbat hũorẽ.) Ter
tiã aũt dl. (z aliud cecidit inꝛ spinas: z
silꝫ exorte spine suffocauert illũ.) Quar
tã q̃q dl. (z aliud cecidit in frã bonã: z
ortũ fecit fructũ cẽtuplũ). s. cẽtũ p vnũ
Sz qz ista dcã sk obscure: ideo subdik.
(Hec dicẽs clamabat) eleuata voce vt
magꝭ excitaret auditores. Nec tñ est ꝺ
illud Esa. xlij. Nõ clamabit: nec audik
vox ei⁹ foris: qz ibi est fmo de clamore
ꝓtestionis/ nõ pdicatiõis. (Qui hz au
res audiẽdi audiat.) Sic aũt dr Greg-
aures corpis oẽs q illic aderãt hẽbant.
Vñ fm eũ z Beđ. z Hiero. qñ inuenik
talis mod⁹ loquẽdi: signũ est ꝙ in ꝟbis
dictis/ aut statim dicẽdis sit intellect⁹
mysticus. s. lralis q̃dem: sed pabolicus.
Huic aũt pti euãgelij nullũ sensum ha
beo assignare: qz in tertia pte ponem⁹ ex
positionẽ chr̃i. Vnũ tñ documentũ ha
bet h pdicator: vt nõ velit oib oia ꝓpo
nere: sed formare verbz fmonẽ fm ꝙ au

Dñica in Sexagesima.

ditoribꝫ cõgruit: sic̃ ꝛ chꝰ. Quintꝰ li. j. Vascula oꝛis angusti suꝑfusam hũoꝛis copiã respuũt: sensim aũt influentibus/ vel etiã stillantibꝫ cõplent

Quantũ ad scõm scieduz est ꝛationabiliter: q discipli chꝰ tangꝫ idiote: nõ intellexert sensum pabole ꝛationabilez quẽ chꝰ intendebat: quis itellexerit ꝓpa vocũ ꝛcta. ꝛ ideo sequit: (Interrogabãt aũt eũ discipuli eiꝰ q̃ eẽt hec pabola). i. qd ꝛcaret: Interrogabãt inq̃t: vt ait Beda. nõ stati postq̃ dixerat pabolã: sed cũ esset singularis. i. sine turba: siue esset in domo vt ỏt Nico. de Ly. siue in naui ꝛz mag. histo. ꝛ s. Tho. Sic aũt ỏt b. Mat. nõ solũ discipli interrogauert de sensu pabole: sz etiã ꝙre pabolice loq̃rek. sz b. Lu. racuit de scõa interrogatiõe: ꝛ tñ ꝛm Eusebiũ ponit cãm ꝓncipalẽ ꝙre dñs loq̃rek in pabolis dicẽs. (Vobꝫ). i. bñ volentibꝫ ꝛz Grec. ꝛ simpliter dignis (datũ est nosse mysteriũ regni dei) Apli eñ erãt q̃i fundatoꝛes ecclie posit chꝰm. vñ Apoc. xxj. ỏꝛ q̃ murꝰ citatꝫ hẽbat fundamẽta xij. ꝛ i ipis. xij. noia aplꝰoꝝ ꝛ agni scꝑta. Et tõ ad ipos ꝓtinebat scire secreta ecclesie q̃ futura erãt i ꝓcessu eiꝰ a pdicatione chꝰi vsq̃ ad finẽ mũdi: q̃ secreta vocant h̃ mysteriũ regni dei. i. eccie militantꝫ. Et lz in ista pabola nlla videant secreta ꝓtineri q̃ rũc eẽnt fuka: tñ ꝓtinẽt in alijs q̃ sil cũ ista dixerat. vt ꝓz videri textũ euãgelistaꝝ. Vel ꝛm aliãs mysteria regni dei sũt secreta scꝑture: q̃ ỏꝛ regnũ dei. ꝛ i huiꝰ signũ sacdos osculat euãgeliũ aptũ. Aduertẽdũ est aũt q in ista pdicatiõe quã chꝰ fecit in naui ꝙtuoꝛ dixit pabolas. Et vt ỏt b. Mar. sine pabola nõ loq̃bat. qõ nõ sic est intelligendũ ḡ nihil diceret/ nisi pabolice: sz q; aliq̃ dicebat clare q̃ turba scire debebat: aliq̃ aũt inꝑponebat pabolica: q̃ s. ꝓtinebãt ad secreta eccie. Sz tñ istas pabolas ꝛm scrm Tho. sup Matt. non dixit chꝰ anteq̃ fecisset miracula: sed post. Nam a ꝓncipio sue doctrine chꝰ clare docebat ꝛ apte locutꝰ est. quia ỏꝛ Joã. xv. Si eis locutꝰ nõ fuissez: pctm nõ hẽrent. Silr etiã apte fecit miracula q; ỏꝛ ibidẽ. Si opa nõ fecissem in eis q̃ nemo alius fecit: pctm̃ non hẽrent. Sed multi fuerãt ꝑ inuidiã excecati: ꝛ querebant miracla eiꝰ: attribuẽtes ea beelzebub: ꝛ detrahebãt doctrine. Et talibus chꝰ volebat abscondere mysteria regni dei. ꝛ h̃ ꝛm Theoph̃. ne maiꝰ peccatũ hẽrent si ꝓtenerẽt illa postq̃ agnouissent. Vel ꝛm alios ne ea ꝓtenerent. vel forte q; ꝛm iusticiã ỏi ꝓter magnã suã malicia iam diuina ꝓuidẽtia nõ erant auditurꝰ. O q; sunt qbꝫ deus mlras subtrahit bonas inspiratiões: q; alias deꝛspexerũt. Seq̃t g̃ (Ceteris aũt) inuidis ꝛ indignis (in pabolis) supple loq̃r. (vt videntes). i. videre se putantes: ꝛm Theo. (nõ videãt) ꝓuidẽtia (ꝛ audiẽtes nõ intelligãt) q̃ ego loq̃r. Vel aliter (vt videntes) s. oculo ꝙpali miracula mea: ꝛ me docentẽ ꝛ ꝙuersantẽ int hoĩes (non videant) oculo spuali ipa mysteria regni dei ꝛ fidei veritatẽ. Hoc eñ merẽt rõe inuidie excecantis. (Et audiẽtes) auribus coꝛpis ꝓba mea pabolica (nõ intelligãt) q̃ ꝑ illa ꝛcant mysteria. Be. Recte eñ in pabolis nuditũ q̃ clausis sensibus coꝛdis nõ curãt cognoscere ꝓuidẽtiã. Hec ille. Et ꝛm hunc sensum ly vt: stat causalit. Cum eñ in auditoꝛibꝫ chꝰi esset q̃dam qbꝫ nolebat doctrinã subtrahere. i. boni: ꝛ q̃dam qbꝫ nolebat eã tradere ne irriderent. vel q; hoc diuina iusticia exigebat/ loquebat ipe pabolice: vt boni venirent ad ꝓuidentiam: ꝓncipaliter adiuuãte deo: ꝛ secũdario ex suo deꝛsiderio ꝛ conatu intelligendi pabolas. inuidi vero eũ non attingerent/ deo deserente: ꝛ eis non curantibꝫ in] vestigiũ q̃d parabola significaret. Vñ qõ dicit: vobis datum est ꝛc̃. non solũ de aplis: sed de oĩbꝫ discipulis intelligit: ꝛ de oĩbꝫ bõis. Vl vt exponit Boꝛ. ly vt: stat cõsecutiue: non causaliter: quia indigni ꝓba parabolica derident: quibus tamẽ digni melius docent. sed iste sensus nõ eque bene congruit.

Doꝛalr in hoc habemꝰ documentũ q̃ qui diuina bñficia non cognoscũt cũ gr̃aꝝ actione: spualr excecant/ ꝛ ꝑuant cognitiõe mlroꝝ spualiũ. Caueãt ergo q̃ diuinas inspiratiões nõ mãdant exe-

cutioni. Prouer. j. Vocaui & renuistis: extẽdi manũ meã & nõ fuit q̃ aspiceret. Despexistis oẽm cõsiliũ meũ: & increpationes meas neglexistis. Ego q̃q̃ in interitu vẽo ridebo: & subsãnabo cũ vobis id qõd timebatis aduenerit.

Quantũ ad tertiũ ꝓbabiliter sciẽdũ est: q̃ apli & discipli competebat scire secreta eccle & scripture. iõ saluator exponit eis pabolã. Est tñ sciendũ q̃ illã saluator ꝓdicte exposuit: relinquẽs multa exposituris: ideo nos debem⁹ dicere qõd nob dõm reliq̃t. Nã ipe est iste seminator ad ꝓbam: & tñ hoc ipe in ꝟ euangelio nõ dixit. Dicam⁹ ergo q̃ iste seminator est chris sm Bedã & Chry. & Theo. & Euseb. & Tiru. & oẽs. Iste sator vt dixi in pncipio pabole (exit) sm Beda sinu pris ad mũdũ istũ p incarnationem: vt testimoniũ phiberet ꝟitati. i. vt doceret ꝟitatẽ pdicãdo & ꝟbum dei seminãdo. Et sm Chry. recte aduẽtus chi in carnẽ ad nos dicit erit⁹. q⁹ nos non eram⁹ cum deo: sed distantes a deo Et nota q̃ ante chm null⁹ exierat seminator. Euse. Exierũt aũt nõnulli a pria celesti: & ad hoies descẽderũt / nõ tñ vt sererẽt: neq̃ em̃ satores erant: sed administratores spũs i misteriũ missi. Moyses etiã & ꝓphe post eũ nõ seruerũt hoibus mysteria regni celoꝝ: sed retrahendo insipiẽtes ab erroꝛe neq̃tie & idoloꝝ cultu: q̃si colebant aias hoim & in noua lia redigebãt. Solus aũt oim sator verbũ dei exiuit euãgelizatur⁹ noua semia s. mysteria regni celoꝝ. Hec ille. Predicator aũt est velut cophin⁹ seminatoris Augu. Ego q̃d sum nisi cophin⁹ semiatoris. Ille in me ponere dignus est que vob spargo. Nolite attẽdere ad vilitatem cophini: sz ad claritatẽ semis & potestatẽ seiatoris. Hec ille. (Seminare semẽ suũ) & nõ alienũ. Titus. Exit aũt vt semiaret semẽ suũ. Non em̃ accepit ꝟbum q̃si mutuatũ: cũ ipe naturaliter sit ꝟbũ diuinũ. Non est igit suum ꝓpriũ semen Pauli vel Joãnis: sed habẽt cum acceptor: chris aũt habet ꝓpriũ semẽ / proferẽs doctrinã ex sua natura. Vnde et iudei dicebant. Qualit hic lras nouit cũ nõ didicit? Hec ille. His visis accedam⁹ ad expõnẽ chi. Dicit g̃. (Est aũt hec pabola). i. iste est sensus pabole quẽ statim dicaz (Semẽ) seminatũ a semẽnante. i. a me (est ꝟbũ dei) Est aũt multiplex ꝟbũ dei. Primũ qõ ds pat dixit imediate p seipm: qõ nihil est aliud q̃ ꝛceptio quã deus pat ab eterno de seipo fecit & alys fidelis aut factibilib⁹ ab eo. Scõm est qõ ipe ds dixit p creaturas puta angelos: vt lex mosaica. et ꝓphas: vt libri ꝓpheraꝝ. Verba em̃ hoꝝ erant ꝟba dei ex cui⁹ psona loq̃bant. Tertiũ est ꝟbũ qõ chris p seipm imediate pdicando dixit. Quartũ est illõ qõ chris dicit p pdicatores mistros suos. De hoc vt apls. j. Thes. ij. Cum accepissetis a nobis ꝟbũ audit⁹ dei: accepistis illõ nõ vt ꝟbũ hoim: sed sic est vere ꝟbuz dei. Primũ ꝟbũ fuit seminatũ in vẽtre ꝟginis: vñ ꝓcessit ille bñdictus fruct⁹ ihesus q̃ vere est granũ frumẽti: qõ cõtusum p varios labores & cruc̃ pistrinũ: tres dedit farias. s. sanguinẽ quo nos redemit: aquã q̃ mundũ lauit: et lachrymas q̃b⁹ deũ placauit. Lachrymabat em̃ in cruce. vt dicit apls Heb. ca. v. Scõm fuit semẽ semiatũ in gente iudaica: sed pro maiori parte fuit terra sterilis & petrosa & spiosa & ꝛculcata a diabolo. Quartum semiat in fidelib⁹ pplis. De tertio tñ ꝓphẽ loquit chris. (Semẽ g̃ est ꝟbũ dei) id est pdicatio quã pdico. Per terram autẽ sm Eusebiũ intelligunt anie vel coꝛda auditoꝝ: seu ipi auditores. Est aũt ꝟbũ dei sile semini iacto in terrã: ꝓpter multa. Primo ꝓpter ꝟtutẽ pncipiandi: q⁹ sic semẽ est pncipiũ in naturalib⁹: ita ꝟbũ dei in moralib⁹ Rom. x. Fides ex auditu: audit⁹ aũt p ꝟbũ chi Secõ ꝓpter sterilitudinẽ spargendi. Sicut em̃ semẽ manu accipit anteq̃ spargat: sic ꝟbum debet pmo manu. i. ope accipi: & postea ore spargi. sm illud Act. j. Cepit ihesus facere & docere. & Mat. v. Qui aũt fecerit & docuerit magn⁹ vocabit in regno celoꝝ. Tertio ꝓpter utilitatẽ fructificãdi. Esa. v. verbũ meũ q̃ egrediet de ore meo nõ reuertet ad me vacuũ. Quarto ꝓpter ꝛcitatẽ fidelẽdi. q⁹

Dominica in Sexagesima

scz est materia q̄ reficit aīa: sic semē q̄ reficit corp⁹. Deut. iiij. Nō i solo pane viuit hō: sed in oi ꝓbo qđ ꝓcedit de ore dei. Quinto ꝓter silitudinē ꝓclitādi: vt ptz hic. Etsi ꝫ̄ arguat: q: Matth. xiij. dī/ q bonū semē sūt filij regni. Dī q q̄druplex est semē. s. seminatū ꝓ nob: vt chīs Gen. xxij. In semie tuo bn̄dicēt oēs gentes. z seminatū i nob: vt ꝓbum dei de q̄ hic: z silr gra z ꝓtutes. z semi/ natū a nob. i. opa bona z documēta sa/ na. Ps̄. Euntes ibant z flebāt mittentes semina sua. z seminatū de nobis. i. nosipsi q̄s chīs seminauit i eccl'ia sua. z h̄ habeķ Mar. xiij. Istud semē ſm Eu/ sebiū: diuisum ē ꝑncipalr i duas ptes. q: q̄ddā cecidit i terrā bonam. z illō vt idē dic̄ fuit i tres ptes diuisum: vt vide bīķ. q̄ddā ꝓ i malā: z istud silr est diui/ sum i tres ptes. Et ꝑma pars tangit cū dr̄ (Qui aūt sec⁹ viā) Sciendū q ly q: i duab⁹ ꝑmis clausulis habeķ i q̄busdam textib⁹. q̄dā ꝓ nō habēt q: sz q̄d: i oib⁹ clausulis. Et si q̄daz textꝰ habeat qō: ly qō refert semē: vt dicaķ (Qō autē secus viā) supple ceciđit. Si ꝓ habet q: sic legaķ (Qui aūt sec⁹ viā) .i. illi auditores q̄ fcanķ ꝑ fram sec⁹ viā ponitur: siue illi q̄ suscipiūt semē: acsi illō suscipereķ i terra sec⁹ viā (hi sunt q̄ audiūt) .s. ꝓbū dei (Deinde venit diabol⁹) Ubi aduertendū q ꝙ saluator diabolū assimilauit aui: z volucres celi appellauit ōmones. et h̄ ꝓpr mlta. Prio: q: habitāt celū. i. aerem q̄ est locus auiū. Nō em̄ oēs demōes sūt in iferno: z si oēs patiant penā inferni. sed q̄dā sūt i aere ex diuina pmissiōe ad exercitiū hoiz: vt ptz ꝑ sctm̄ Tho. j. pte q. lxir. ar. iiij. Scđo ꝓpt̄ naturā celestez seu spūalez. ex q̄ debeķ eis locus celi: eo mō q̄ spiritib⁹ cōperere p̄t loc⁹. Loc⁹ ei substantiaꝝ imaterialiū ſm oēs credit celū: vt ȯt Aristo. li. de celo z mūdo. Aer aūt dr̄ celum rōne diaphanitatis. Tertio ꝓpt̄ velocitatē mot⁹. Licz ei diabol⁹ nō possit in instāti moueri: vt ptz j. ꝙ. q. liij. ar. iij. tn̄ p̄t i tpe imperceptibili moueri de celo ad terrā. q: in vno instāti p̄t esse i celo: z in alio i terra nō pertransito medio: vt ptz. j. ꝙte. q. liij. ar. ij z. j. dist. xxvij. Et rō est. q: ipm moueri est ipm applicari loc⁹ diuersis successiue. Cū aūt ex se sint spūs: possunt ex se esse nusq̄. Ulñ z greci ponūt eos añ mūdū corporeū z ꝙseqnt añ oēm locū creatos: cū qb⁹ sentit Hiero. Etsi ex se sunt nusq̄: cū se ab vno loco absoluūt: eque ꝓpinqui sūt oib⁹ alijs locis z possunt cui volūt se applicare. Et hui⁹ silitudo est in nr̄a cogitatōe: q̄ si se absoluat ab oīm obiecto nihil cogitādo de se eque potēs est vt deide applicet huic vl illi obiecto z absoluēdo se ab vno pōt applicare se distāti nō se applicādo ꝓpinq̄. Uenit in quā: nō q: illabaķ i essentiā anie: sed extra suggerit nihil violentando (z tollit ꝓbū de corde eoꝝ.) Ubi aduertēdū ē q istud semē dr̄ ꝙculcatū z comestū z subl/ arū a diabolo. Duo aūt ultima sūt idē. q: vnū dr̄ ad exponēdū aliud. Isti ei auditores sūt illi quoꝝ mēres patēt vanis cogitatiōib⁹. Per istas ei mēres trāseūt oēs cogitatiões voluptatū: z ꝙsequēter transeūt demones illas mentib⁹ inserētes. Ulñ ꝙculcāt verbū dei ne fructifi/ cet. Et nō solū cōculcant: sz comedūt. i. auferūt inq̄ntū tales ex diabolica sug/ gestiōe obliuiscunt verbi diuini: nō q̄si illud possint demōes violēter auferre. Ulñ tollūt ꝑcurādo vt tollaķ. (Hā q̄ su ꝑa petrā) .i. illi auditores q̄ significāt ꝑ petrā siue petrosam terrā: vel illi qui sic suscipiūt semen: acsi illō suscipeķ sup petrā (hi sunt q̄ cū audierint: cū gaudio suscipiūt ꝓbū: z hi radices nō habent: q: ad tēpus credunt z in tpe tentatiōis recedūt) Per terrā ergo petrosam: salvatoꝝ ipe exponit incōstantes i aduersis: Beda. Humor ad radicē seminis ē amor z ꝙseuerātia ꝓtuꝝ. Hec ille. Ere go. in homeł. Dicti bone operatiōis initia ꝓponūt: sed mox vt fatigari aduersitatib⁹ vel tentatiōib⁹ ceperint: inchoata derelinquūt. Petrosa ergo terra humorē nō habuit: q̄ hoc quod germinauerat ad fructum ꝙseuerātie non perdurit. Hec ille. Sed ꝓtra. Hiere. xxiij. Nunquid non verba mea quasi ignis desuper: et quasi malleus conterens petras; Ergo videtur q ꝙ verbum dei

debeat p̄ualere etiā i petris. Ad h̄ dico q̄ ꝓterit petras.i.dura corda qñ ipa ōsi derāt ꝓterīn alit ō cōi lege:qz deꝰ mo uēt hoiem ad salutē cū libtate arbitrij. Vñ eadē rōne licz bonū sit fortiꝰ malo: tñ spine suffocāt ꝓbū. qz ista suffocatio nō ē ex iportūa ꝓbi:sz ex spiarū malitia (Ob aūt i spinis cecidit hi sūt q̄ audie rūt z a sollicitudinib⁹ z diuitijs z volu ptatib⁹ vite eūres suffocank z ñ afferūt fructū)Et sic ptz q̄ dns spinas appella uit sollicitudies:fm Chrys. z diuitias fm Greg.qō itelligēdū ē inq̄ntū sollici tudine igerūt. Vñ ait. Vtq aūt ē quō dns spinas diuitias iterptat⁹ ē:cū ille pungāt iste delectēt. Et rn spine sūt:qa cogitationū suaz pūctiōib⁹ mentē lace rāt:z cū vsq ad petrm ptrahūt:q̄si infli cto vulnere cruentāt. Duo aūt sūt q̄ diui tijs iūgit:sollicitudies et voluptates:q̄ p curā mētē oppmūt z p affluētiā resol uūt. Suffocāt aūt semē:qz ipoztunis co gitatiōib⁹ guttur mētis strangulāt: z dū bonū ōsideriū itrare ad coz nō sinūt:q̄si aditū vitaꝰ staꝰ vetāt.hec ille. (Ob ār in trā bonā:hi sūt q̄ i coꝛde bono z opti mo ꝓbū retinēt)nec sinūt rape diabolū vt hi q̄ secꝰ viā(z fructū affert)nc sinūt suffocare semē vt hi q̄ i spinis.(i patien tia)nec sūt icōstātes vt q̄ sup petrā. Et sic ptz vt ōt Chrys.q̄ tra bōaꝫrio mō se hz ad viā z petrā z spinas. Grc. Terra g̃ bōa fructū p patiētiā reddit.qz nulla sūt bona q̄ agimꝰ si nō eq̄nimit et pri moz mala tolerem⁹. Fructū g̃ p patien tiā reddūt.qz cū hūilit flagella suscipi unt:ad requiē sublimit suscipiūt. Hec ille. Est aūt sciēdū/q̄ sic ōt b. Mat. se mē q̄ō cecidit sup tra bonā attulit fru ctū:aliō cēteſimū:aliō sexageſimū:aliō triceſimū. Ad huiꝰ notitia sciēdū ē q̄ ista triplex fructuū differētia tripl'r ꝓsi derari pōt. Prio fm q̄sda q̄ntū ad tres staꝰ fideliū q̄ sūt:icipiētes:pficiētes:z pfecti. Incipiētes pferūt trigesimū.qz suff.c q̄ habeāt fidē trinitatꝫ cū imple tiōe decalogi. Proficiētes aūt sexagesi mū:q̄ vltra p̄dicta implent sex miscōie opa.s.necessaria coꝛa:q̄ cnūerāt Mat.xxv Vt sub vno icludūt duo.s.cibare z po tare. Perfecti ꝓo cēteſimū q̄ numerꝰ ē pfectꝰ:qz duplicē habāt pfectiōez.s. vete ris legꝫ p̄cepta z euāgelica cōsilia. Se cūdo q̄ntū ad tres staꝰ saluādoꝝ.s.cōiu gatos/viduas/z ꝓgies:fm Aug. de q. euāge.vt.s.triceſimꝰ ad cōiugatos pti neat:sexageſimꝰ ad viduas:cēteſimꝰ ꝓo ad ꝓgies. Tertio pōt cōsiderari q̄ntum ad triplicē victorie modū:vt ōt Augu. ubidē. Quidā em̄ sic pugnāt cū amore mūdi vt nō vincank. Alij ꝓo sic illū su perāt:vt si denuo isurrexerit facile vin cāt. Alij ꝓo sic vincūt vt se oīno nll'a ex pte cōmoueāt. Primi habēt fructū tri ceſimū:secūdi sexageſimū:tertij centeſi mū. Vide ō his sctm Tho. iij. dis. xlix. q.v.ar.ij.q.iij. Est āt h̄ vna q̄stio:qz vi dek eē stultīcia,pjcere semē inē spinas. Ad h̄ sic ōr Chrys. Increpād⁹ eēt agri cola q̄ sup sensibiles spias z petrā z viā semiarer. Nō em̄ possibile ē petrā trā fi erī:nec viā ñ eē viā:nec spinas ñ eē spi nas. Jn rōnalib⁹ ꝓo secꝰ est. Possibile ē em̄ petrā ꝙuerti in terrā pinguē z viā ñ conculcarī z spinas dissipari. Hec ille. Theo. ꝓo ōr. Seminās nō ꝓiecit semē secus viā sz cecidit. Qui em̄ semiat do cet rectū sermonē:sz fmo diuersimode cadit i audiētes vt q̄dā coꝛ via dicank. Hec ille. Et intēdit q̄ ex pte auditoꝝ ē q̄ semē nō cadat i terrā bonā:qz possūt esse bona terra si volūt. Quilibet ergo debet se ꝓparare si vult q̄ verba dei fa ciant fructū in eo. Amen.

Dñica in quinquageſima.

Textus euang. Luc. xviij.

Assumpsit Jesus duo decim discipulos suos z ait illis. Ecce ascendi mus hierosolymā: z cō summabunt oīa q̄ scripta sunt per ꝓphetas ō filio hominis Tradet em̄ gentib⁹ z illudetur z flagellabitur z cōspuetur Et postq̄ flagellauerint occident eum: et tertia die resurget. Et

Dñica in quinquagesima.

ipi nihil hoꝛ intellexerẽt. Et erat ꝓbuz istō abscōditū ab eis: z nō intelligebāt q̄ dicebant. Factū est aūt cū appꝛopinq̄ret Hierichō: cecus q̄dam sedebat secus viā mendicās: z cū audiret turbam ptereuntez: interrogabat q̄d hoc esset. Dixerunt aūt ei q̄ iesus nazarenꝰ trāsiret. Et clamauit dicēs. Jesu fili dauid miserere mei. Et q̄ pꝛeibāt increpabant eum vt taceret. Jpe ꝓ uo multomagis clamabat: Fili dauid miserere mei. Stans aūt iesus iussit illū adduci ad se. Et cū appꝛopinq̄ssz: interrogauit illū dicēs. Quid vis tibi faciā? At ille dixit. Dñe vt videaz. Et Jesus dixit illi. Respice: fides tua te saluuz fecit. Et cōfestim vidit: z sequebat illum magnificans deū. Et omis plebs vt vidit dedit laudem deo.

Assūpsit iesus duodeci discipl̄os suos secre. zc. Luc. xviij. In pñti euāgelio tanguntr tria pūcta: q̄ fuit Pꝛenūciatio: Uociferatio: Dispatio.

Quantū ad pmū ltaliꝫ sciendū est q̄ chꝰ moꝛitur⁹ longe añ pdixit discipul passionis sue ig̃minā: et gl'iam resurrecōis. Et h̄ xpc mꝛa. Pꝛio sm Theophilū: Grec. z Ebꝛy. vt exercitati p expectatōez i die passiōis eēnt firmiozes in fide. Scōo sm Eꝛiſ. vt scirēt q̄ uolūtarie patiebat. Et h̄ ē q̄d dꝛ (Assumpsit iesus. xij. discipl̄os suos) Assūpsit inq̄. i. ad se sūpsit: q̄ vocauit eos z duxit seoꝛsuz a turba / z ab alijs discipl̄is: vt secreto loq̄ret eis: ꝛz q̄ dꝛ Matt. Et h̄ sm Ebꝛy. q̄ istō nō fuerat reuelādū ifirmiozib⁹ ne turbarent. Erat aūt ibi Iudas: q̄ nōdū ꝛceꝑat malū. vt dꝛ scūs Tho. sup mat. quē sm Goꝛ. chꝰ voluit tuꝛbare vt audita pnūciatiōe passiōis vl sic ab ea pcurāda suo tpe cessaret. (Et ait illis: ecce ascēdi. hiero.) Quare sic dꝛ hec citas. vide dñica. j. aduen. Erat aūt i alto sita respectu totiꝰ tre pmissionis: q̄ erat i mōtanis. Jō vndiq̄ ad eā accedētes ascēdebāt: recedētes ꝓ descēdebāt (z ꝓsūmabūt oia q̄ scꝑta sūt p pꝛphetas.) Fuerūt q̄dā heretici q̄ dixerūt chꝰ legi z pꝛpheꝛ docuisse ꝛria: qđ chꝰ puidēs vt ait Be. oñdit q̄ p pꝛphaz pśa gia sue passiōis z posteriozis gl'ie sit celebꝛata pfectio. Hec ille. Uoluit autez chꝰ ꝓsūmari in hieꝛl'm citare sacdotali z regali ꝓpter mꝛta: sm s. Thom. sup Matt. Pꝛio q̄ ipe tanq̄ ver⁹ sacdos dēbat in sacdotali citare offerre hostiā deo p salute generiꝫ hūani. Obtulit ār seipm sup altare crucis. Scōo: q̄ p suaz passionē acq̄siuit sibi regnū. vñ post resurrectionē dixit. Data est mihi oīs potestas i celo z in tra. Hoc ār ꝓgruc fcm est in regia citare. Tertio pōt addi rō tacta i euāge. naritatiꝫ in nocte: ad exm s. hūilitatis. Uoluit em̄ i vꝛbe vili pci pi: z in nobili ꝓfundi nō q̄rēs honoꝛē ex pśia: neq̄ fugiēs ꝓfusionē ex loci nobilitate accrescētē in q̄ ꝓfundebat (de filio hois). i. de ipo chꝰ. Quare aūt sic se appeller: dicūt q̄dā q̄ tō est. q̄ vnius tm̄. i. ꝛgis filiꝰ est. sed melius dꝛ q̄ gra humilitatiꝫ h̄ fecit. q̄ etiā alij: vt Ezechiel dicti sūt filij hois. Que aūt sint ista q̄ pphete pdixerūt: ptz ex bō Mat. q̄ fuerūt tria. s. pdictio discipl̄i: quā pdixit dꝛ di. Qui edebat panes meos: magnificauit. i. magnā fecit sup me supplantatione. Scōo cōdēnatio ad moꝛtē a senioꝛib⁹ z scribis: q̄ pdcā fuit Sap. ij. vbi dꝛ. Morte turpissima cōdemnem⁹ eū. Tertio q̄ traderet gētib⁹. i. gētilib⁹: puta Pilato z mistris ei⁹. Et de h̄ ctio ēt bꝛūs Lu. h̄ facit mētionē. vñ seq̄t (Tradet em̄ gētib⁹) Jo. xviij. Gens tua z pōtifices tui tradidert te mihi (z illudet) Primo in pꝛetio pncipis sacdotū: dicēdo. Pꝛophetiza nob zc. Lu. xxij. Scōo in pꝛetio pilati pśidis. Mat. xxvij. Genuflecto ante eū illudebāt ei. zc. Tertio in pꝛetio Herodis. Lu. xxiij. Spreuit illū Herodes cū exercitu suo z illu. zc.

Quarto i patibulo crucꝫ. Lu.xxiij. Il/ ludebāt aūt ei ⁊ milites accedēres: ⁊ a/ cetum ⁊c. (qz ⁊ flagellabīt) ꝑmo cola/ phis in facie Mat.xvj.⁊ scdo arūdine in capite Mat.xxvij.⁊ ꝛtio flagellis in toto coꝛpe. Jo.xix.qñ scz erat crucī affi gēdus. imo cōit renck q etiā ante iā fue rat al's flagellat⁹. Dicūt em̄ q̄dā chīm fuisse ꝑmo flagellatū tota nocte in do/ mo Caiphe. et scdo mane a Pilato ad placandū iudeos: qñ dixit. Emendatū illū dimittā. ⁊ ꝛtio iteꝝ a pilato qñ ꝑ's nō ꝓtetus de chīi flagellatiōe ⁊ coꝛona tione ⁊ irrisiōe publica coꝛā eodē ꝑ'o: petiuit eū crucifigi. qz data sntia de cru ce ⁊ moꝛte iteꝝ ē flagellat⁹: eo q̄ sācitū eēt a romanis hoiem affigendū cruci ꝑ us flagellis esse cedēdū. De scda tū fla gellatiōe sola exp̄sse legit. ⁊ h̄ Jo.xx. lz Mat.xxv. inuat de ꝛtia di. q̄ Pilatus dñm flagellatū tradidit crucifigendū: sed forte recaptulādo loq̄t (⁊ ꝓspuet) ꝑmo, aīudisū atrio pōtifiz, mat.xxvij. scdo a gētib⁹ in atrio p̄sidis ibidez. (Et postq̄ flagellauerit occidēt euz. (Et in his tāgit ꝛtia q̄ maxie hoies appetūt. s. honoꝛē: q̄tē: ⁊ vitā: q̄b⁹ chīs fuit ꝑua/ tus: qz fuit illusus/ ⁊ flagellat⁹/ ⁊ occi/ sus. Hec aūt oia ꝑphe p̄dixerāt. Ch.y. Hec Esa. p̄dixerat di. Obtuli scapulas meas ad verbera: genas meas ad ala/ pas: ⁊ faciē meā nō auerti a spuroꝝ de/ decoꝛe. Sed ⁊ crucꝫ patibulū p̄dixit p/ pheta vbi ait. Tradidit in moꝛtē aīam suā: ⁊ cū sceleratꝫ deputat⁹ est. Hec ille (Et ꝛtia die resurget) iuxta illō q̄ dō p̄dixerat di. Non derelinq̄s aīam meā in iferno. Quō āt ꝛtia die resurrexerit ⁊ q̄ꝛe. vide feria q̄rta post ꝑmā dñicā q̄ drageſi. (Et ip̄i nihil hoꝝ intellexer̄t) ⁊ h̄ fm Cirill. qz nesciebāt exq̄sit scri/ pturas q̄uscq̄ post resurrectōez suā ape ruit illis sensuz vt intelligerēt illas. Be da aūt tres alias rōes assig̃t di. Qz em̄ discipli maxie eius vitā diligebāt: eius moꝛtē adire nō poterant. Et qz nō solum hoiem inocentē/ sed ⁊ deū verū sciebāt hūc nullaten⁹ moꝛi posse putabant. Et qz ꝑ pabolas eū sepe audire ꝓsueuerāt: ꝙdā aliq̄d de sua passione dicebat: ad aliud allegoꝛice referēdū esse credebāt Vñ seq̄t (Erat aūt ꝑbū istud abscōdi/ tū ab eis: ⁊ nō intelligebāt q̄ dicebant) iudei ꝓ qz in eius moꝛtē cōspiraueꝝāt qñ de sua passione loq̄bat dices in Joā ne. oporꝛtet exaltari filiū hoīs/ intellige bant. Vñ dixerūt. Nos audiuim⁹ ex le/ ge/ qz chīs manet in eternū. Hec ille.

Moralit sciendū est q̄ iudas chīm ꝑ/ didit salutādo/ amplexādo/ osculādo/ ⁊ secū comedēdo. Xp̄i aūt in ista q̄dra/ gesima salutabāt chīm / oꝛonē dñicam dicēdo: ⁊ amplectenk bꝛachīs timoꝛis ⁊ amoꝛis ꝓstringendo. ⁊ osculabunk: ve ritatē in ꝓfessione dicēdo: ⁊ chīo p̄ mise ricoꝛdiā occurrēte. ps. Misēōia ⁊ veri tas osculate sunt. ⁊ comedēt cū illo cōl/ cando. ⁊ nō ꝑdent eum q̄dam stati post pasca ad vomitū reuertēdo. Auari aūt simoniaci/ ⁊ vsurarij tanq̄ Judas tra/ dent: qz illū tradidit iudeis ex auaricia Sed inuidi ⁊ maligni/ velut iudei Pi/ lato ex inuidia. Pusillanimes aūt ⁊ pl⁹ ceesarē. i. hoiem q̄ deū timētes: sic Pila tus illū tradidit crucifigendū ex ꝛtioꝛe.

Jtē sciendū est moꝛaliꝛ q̄ chīs vendit a simoniacꝫ tanq̄ a iuda q̄ etiā sūt peio res aliq̄n. qz ipe pecuniā restituit aliq̄n sed m'ti istoꝝ nunq̄/ q̄z figura fuit lēp Biezi nunq̄ sat̄ada. iij. Reg. ca. v. Il ludit ār ab hypocritꝫ. de q̄b⁹ dr. ij. Pet. iij. In nouissimis diēb⁹ venient illuso/ res ⁊c. flagellat ꝓ a tyrānis. ps. Lir/ cūdederūt me canes m'ti. Cōspuit etiā a blasphemis Job. xxx. Faciē meā con spuere nō verenk. Occidit aūt ab apo/ statis Heb. vj. Rursuz crucifigēres sī/ bimetipis filiū dei. Jteꝝ sciendū est q̄ chīs q̄ttuoꝝ vicib⁹ fuit illusus. Prio in domo caiphe cū velamie capitꝫ. Scdo in domo herodis cū veste alba. Tertio in domo pilati cū purpura. Quarto a iudeis in cruce: q̄ ei⁹ ꝑba puerteres di/ cebāt. Vah q̄ destruis tēplū dī ⁊c. Pri mo mō illudit sacdos fatens ꝑ tpali⁹: qñ assumit amictū q̄ sc̄at spem celestiū Scdo imundus sacdos induens albā: q̄ mundiciā sc̄at. Tertio maliuolus in duens casulā: q̄ sc̄at latitudinē charita tis. Quarto ꝓtemnens verba dei cum

assumit stolã: q̃ gladiũ. i. ꝑbũ dei signi/ficat. Itẽ sciendũ q̃ q̃truor vicib⁹ fuit chr̃s pcussus. Prio in capite p̃ arũdinẽ. Scõo i facie p̃ alapas. Tertio ī collo p̃ colaphos. Quarto ī toto corpe p̃ flagel la. Per caput chr̃i ꝺcank plati. p̃ faciem ꝺtẽplariui: q̃ sũt pulcrior eccl̃ie ps. per collũ ꝓdicatores. p̃ corp⁹ actiui. Qui ḡ istos iniuste prurbãt: chr̃m i illẽ mẽbrig pcutiũt ⁊ flagellãt. Itẽ sciẽdũ q̃ chr̃i cõ spuitio q̃ fuit magna vilipensio: ꝟz glo. ꝺcat ꝺrumelias iustis illatas in eor̃ pre sentia p̃ turpia ⁊ inhonesta ꝑba que sũt immũdi ꝛis spura. Occisores aũt chr̃i sũt q̃ pauꝑes spoliãt. Eccl̃i. xxxiiij. Qui aufert ī sudore panẽ q̃si q̃ occidit ꝓxim suũ. Itẽ q̃ paupib⁹ nõ tribuũt in extre/mis necitatib⁹. Amb. Pasce fame mo/rientẽ. si non pauisti occidisti. Hec ille.

Quantũ ad scõm l̃ralit̃ sciendũ est q̃ in via chr̃s fecit miraculũ q̃ ō ī pñti euã gelio narrat. Primo sm Grc. ad solidã dã discipulor̃ fidẽ. Scõo sm Theo. ne incessus dñi inutilis esset ī via: h̃ docu/mentũ discipl̃is suis dans vt i omib⁹ si mus ꝓficui: ⁊ nihil sit i nob⁹ ociosũ. Hec ille. Sequit ḡ (Factũ est aũt cũ appro/pinq̃ret hierícho) Est aũt hierícho ciui tas p̃ Josue euersa ꝑus: cũ ad clangorẽ tubar̃ ⁊ vociferationẽ pp̃li ōi muri ei⁹ corruerũt: vt patz Josue. c. vj. ⁊ post re edificata p̃ Abiel: vt ptz. iij. Reg. xvj. (cec⁹ q̃dã sedebat iuxta viã mẽdicans) Hic est duplex q̃stio. Pria: q̃ dr̃: cũ ap/propinq̃ret Hierícho. Nã btũs Mar. dic̃ h̃ miraculũ factũ ī exitu ō hierícho Scõa: q̃ h̃ dr̃ fuisse vn⁹ cecus: ibi ꝟo q̃ fuerũt duo. Ad has q̃stiões dupl̃r rñ/det Aug. de ꝟsen. euãg. Ad ꝑmã em̃ ōt ꝑmo: q̃ chr̃s dic⁹ ẽ a btõ Lu. h̃ appro/pinq̃re hierícho: nõ ingrediẽdo sed egre/diẽdo: lz iste mod⁹ loq̃ndi sit inusitatus Ad scõaz ōt q̃ vn⁹ eor̃ fuit famosior et ipor̃tunior. vñ ⁊ btũs Mar. ponit no/mẽ ei⁹ ⁊ ꝑis ei⁹ dicẽs. Bartimeus fi/li⁹ Timei. et hũc solũ nouiat Luc̃. Sed scõo mõ idẽ soluit vtrãq̃ q̃stiõez: ⁊ con sentit mgr̃ hist. dicẽs: q̃ i ingressu sana/uit vnũ. ⁊ i egressu ꝟo duos: inter quos vn⁹ erat famosior: quẽ btũs Marc⁹ sa natũ dic̃: de alio tacẽs. Sz mihi magis placet ꝑma exposit̃io. Nã eedem intẽ/gatiões ⁊ rñsiones ⁊ increpatões facte sũt circa eũ quẽ sm Marcũ sanauit in exitu ciuitat̃: ⁊ circa eũ de q̃ loq̃t Luc̃. Jõ vn⁹ ⁊ idẽ videt fuisse quẽ btũs Lu. antic̃patiue loq̃ns dixit sanatũ: et post narrat qō ꝑus erat factũ. s. dñz pambu lasse hierícho (Et cũ audiret turbã p̃te reuntẽ) Cũ chr̃o ei egrediẽte ō hierícho fuit mꝝta turba: vt Mar. testat. Prio qr̃ iam chr̃s erat famosissim⁹ in doctri/na ⁊ miraculis. Scõo: qr̃ ascẽdebat ad festũ pasce in hier̃m: ad qō illo tpe ois pp̃s israel ascendebat. Tertio: qr̃ vt ōt Ugr̃ histo. pauci nõ audebãt ingredi desertũ mediũ inter hierícho ⁊ hier̃m: iõ multi sociarũt se chr̃o. (Inꝛrogabat q̃d h̃ esset) ⁊ sm Chryꝛ. rñderũt ei ocu/lati sm q̃ credebãt: iõo sequit (dixerunt aũt ei q̃ iesus nazaren⁹ trãsiret. Et cla mauit) ex magno desideri⁹ sanitat̃ (di cẽs. Jesu fili Dauid miꝛere mei) Iste cecus in ꝑbis ist̃ ꝓtendit se hr̃e magnã fidem ad chr̃m: ⁊ cũ credere deũ. ⁊ h̃ qa de eo forte sepius audierat ⁊ ō miracul̃ eius. Sed vnde nouerat iste cecus ie sũ esse filiũ Dauid? Rñdz Ciril. In iuda ismo nutritus nõ ignorauit q̃ de proge nie Dauid deus sm carnẽ nasceret. ⁊ iõ ei vt deo loq̃ns dic̃: miserere mei. Hec ille. Seruos em̃ ōi oremus vt ꝑ nobis orent: deũ vero vt nobis misereat. Vl̃ dicere possum⁹ q̃ apud iudeos: Messi as expectat⁹. qr̃ expectabat de semine Dauid: ideo p̃ excellentiã dicebat fili⁹ Dauid. Et sm h̃ dicere Jesum filium Dauid: est dicere eum esse chr̃m. Et h̃ innuit Mat. xij. vbi dicit. Et stupebãt omnes turbe ⁊ dicebãt. Nunq̃d h̃ est fi lius Dauid. Et ad hunc sensum turbe dicebant: Osanna filio Dauid Mat. xxj. Oō ꝟo dic̃: miserere mei posset qui dẽ dici q̃ tali vtiꝺ modo loquẽdi doct⁹ a spũsctõ. sed tamẽ etiã dici posset q̃ ru des eo maxime tẽpore etiã sanctos sub tali verbor̃ forma aliquãdo inuocabãt Unde ⁊ Job. xix. dicitur. Miseremi/ni mei miseremini mei saltem vos ami ci mei (Et qui p̃teibãt) chr̃istũ (increpa

bant eū vt taceret) Chr̄s em̄ tūc in via
eū nō esset occlosus: aut docebat turbā q̄
eū seqbat vt eū audiret: aut certe cogi-
tabūd⁹ ꝛ ꝓplatiu⁹ incedebat. Et ido
q; cecus vtroq; mō videbat chr̄m impe
dire: increpabāt eū turbe. (Ille ꝓo m̄lto
magis clamabat: Fili Dauid miserere
mei) Timebat em̄ ne voces increpantiū
impedirent vocē suā ne cor pat̄r audiret
a chr̄o: ō vocē elevauit m̄lto magis cla-
mans: Allegorice Hiericho interp̄ (mādo
tak luna: q̄ ē ād̄dā variabile. ꝛ ꝑcat nr̄az
mortalitatē fm Greg. Jō chr̄s vēit hie
richo: qñ suscepit carnē. ꝛ tūc cec⁹ illūi
nat⁹ est. Quis ꝓo sit iste cecus exp̄mit
Amb. dicēs. In h̄ ceco typus pp̄li gen
tilis est q̄ sacro dñico recepit amissi lu-
minis claritatē. Nihil aūt interest vtrū
in vno ceco medicinā: an duob⁹ recipiat
qm̄ ex Cham ꝛ Japhet Noe filijs ori-
ginē ducēs: in duob⁹ cecis duos gener⁹
sui p̄tendebat auctores. Hec ille. Et no
ta q⁹ ex trio filio Noe. s. Sem descendit
Abraā: vt ptz Lu. iij. ꝛ ꝙseqnr̄ pp̄l's iu
daic⁹. Vl' p istū cecū ꝑcat gen⁹ hūanuz
qđ in duos pp̄los diuidit. s. gētilē ꝛ iu-
daicū. Greg. Cec⁹ ē gen⁹ hūanū: qđ i pa
rente ꝓmo a paradiso gaudijs expulsū: cla
ritatē supne lucis ign̄as dānationis sue te
nebras patit. Hiericho aūt interp̄tāt lu
na: q̄ dū mēstruis mom̄tis decrescit: de
fectū nr̄e mortalitatis designat. Dū igit
cōdit⁹ nr̄ apprōpinq̄t hiericho: cec⁹ ad
lumē redit. q; dum diuinitas defectum
nostre carnis suscepit: hūanū genus lu
men qđ amiserat recepit. Hec ille.

Anagogice cec⁹ sedēs extra hiericho
est pp̄l's scr̄ox patr̄ia exutus carne mor
talitatis: q̄ stat sec⁹ seu extra viā ascendē
di i hierl'z celestē. q; stabat i limbo sub
tra deorsū: ꝛ tñ credebat i chr̄m q̄ ē via.
ꝛ mēdicabat: q; ꝓtinue orabat deum p
sua libatiōe. Sz trāscūre dño. i. dū dñs
pegrinarek i carne: m̄lto magis clama-
bat: p intensionē vl' extensionē sui desi
derij. Et i ipo egressu chr̄i ab hiericho
.i. mōte q̄ relict mortalitatē: ꝛ p diui-
nitatē sterit: recepit ꝓmo lumē corpale
q̄ntū fuit ex pte chr̄i. q; chr̄s carcerē il-
lū tenebrosū cū luce corpali intrauit: vt
pateret ex scr̄ō Tho. in. iij. sen. Scdo lu-
men spūale: q; pacta passiōe apta est la
nua celi: ꝛ omes fuerūt in paradiso per
beatificā visionē: q̄uis nō fuerint stati
in celo p localē ascensionē. Omnia ista
patēt ex scr̄ō Tho. in diuersis locis.

Moral'r iste cecus ꝑcat pcr̄ōez p̄ua-
tū lumine fidei vl' gr̄e dei. De h̄ sic ait
Greg. Qui ek̄ne lucis claritatē nescit:
cec⁹ ē. Si aūt tā i redēptorez credidit q̄
dixit. ego sum via. ꝛ vt lumē ꝓpat̄r̄ reci
piat postulat: iuxta viā sedet ꝛ mēdicat
Illi aūt q̄ Jesū venientē ꝓcedunt desi-
gnāt carnalitū ōsideriox turbas tumul
tusq; viciox. q̄ ꝓpusq; iesus ad cor nr̄m p
ueniat: cogitatōez nr̄az dissipāt: ꝛ i ipa
nos nr̄a ozone prurbāt. Ipse ꝓo magis
clamabat. q; ānto grauiori tumultu co
gitationū ꝓmimur: tanto oratioui inst̄-
stere ardentius debemus. Hec ille.

Quātū ad ꝉtiū lr̄alit sciēdū ē q⁹ chr̄s
oñdit se h̄ loco ad miseras ꝓsonas fuisse
piū ꝛ mificordē. q; audit⁹ vocib⁹ ceci: i-
termissa via ꝛ ꝓdicatōe vl' ꝙplatione:
animū ꝓpt̄r ad eius ꝙsolatiōez. Dicit q̄
(Stans aūt iesus) Stare aliqñ opponit
ei qđ ē sedere: vt ꝓpe dicak stare q̄ ē rec-
tus sup pedes suos. Aliqñ ꝓo opponit
ei qđ ē moueri. ꝛ vtroq; mō sterit chr̄s:
ne cec⁹ h̄ret cām currēdi post se. Et in h̄
innuit quō se debeāt h̄re ꝓnc̄pes et pla
ti qñ audiūt paupes ōrulātes miscōiaz
vl' iusticiā. (iussit illū adduci ad se) Nō
em̄ potuisset h̄re aditū ad chr̄z rōne tur
be: nisi chr̄s dedisset viā. Si aūt iste ē ō q̄
loq̄t Marc⁹ vt ē rōnabile: dixer̄t ei co
mites chr̄i. Aie eq̄or esto: surge: vocat te
Qui piecto vestimēto i q̄. s. mēdicabat:
exiliēs vēit ad eū: vt testat Marc⁹. in q̄
apparuit magn⁹ salut⁹ ardor: q; vēit ad
chr̄m cursim cū cēt cec⁹. Exilire ei ē ex-
tra salire vl' saltare (Et cum apprōpinq̄
ret) cec⁹ saluatori (interrogauit illū) salua
tor (Quid tibi vis faciam?) q̄si diceret,
Vis ek̄ynaz: vl' salutē? Ciril. Dispēsati
ue interrogat: ñ q̄si ignās: sz vt sciret aſta
tes q⁹ nō perebat pecuniā: sed diuinā ef
ficaciā. Vel q; calūniatores veritatis
iudei possent dicere: vt in ceco nato: nō
est hic sed silis ei⁹: voluit vt cecus ꝓpo

qñdēret defectū nature: z tunc cognoscat gr̄e maiestatē. Hec ille. Vel iterrogat vt eū magis accēdat z suspēdat z suspēdat ad desiderīū sanitatz: et ꝓseq̄nt̄ grat⁹ habeat chr̄i bñficiū (At ille dixit, dñe vt videā (Tūc chr̄s volēs se deum oñdere: curare eū voluit ipatiue z p ꝓria autoritate. Vnō seq̄t̄ (Et dixit illi Jes⁹: Respice) Sciendū tñ q̄ licz chr̄s ꝓia posset: tñ ex ꝓgruitate req̄rebat alīq̄ dispositio i recipiētib⁹ ei⁹ bñficia. Jō seq̄t̄ (Fides tua te saluū fec̄) dispositiue, s. z ꝓgruēter. Fides ei ē sic̄ vas q̄ ex fonte diuitatz haurim⁹ gr̄am z bñficia. ꝛō q̄nto fuerit maior tāto magz haurit. Cirill⁹. Diffūdit gr̄a quā suscipit fides: z sic̄ ex alīq̄ fonte hi q̄dē guis vasis modicū aq̄ haurīūt: hi ꝓ maioribꝫ mītū: fonte ñ distinguēte mēsuras. z sic̄ ſm fenestras q̄ aplunt magz vt min⁹ splēdor solis infundit: ita ſm capacitatē intentiōis haurit gr̄a. hec ille. (Et ꝓfesti vidit). s. clarī⁹ q̄ vnq̄ videre potuissz p naturā. Sic̄ em̄ ars ñ pt eq̄rī nature i opando: ita neq̄ natura deo. Vñ nūq̄ fuit vis⁹ ita clar⁹ sic̄ ille quē de⁹ dedit fz Chr̄y. z scīm Tho. (Et seq̄bat illū magnificās deū) Et q̄ prz fz Cirillū q̄ san⁹ erat i corpe z i spū. Sz h mouet Chr̄y. q̄stionē. Quare pmisit cecū seq̄ se: nāt̄ ōmoniacū liberatū z seq̄ volentē: vt pz Luȳ. Et ad h̄ ipe Chr̄ys. ōr. Neutq̄ irrōnabile puto. Demōiacū ei mittit ꝓconē vt ex sua ꝓsistentia bñfactorē p̄dicet. Erat ei excellēs miraculū: furiosū videre sane mētz effectū. Cecū ꝓ pmittit se q̄: q: hierosolymā ascēdebat: p crucē p̄fectur⁹ altū mysterīū: vt recentē bñtes miraculi mēt̄onē ñ existīmarēt eū ifirmitate port⁹ q̄ miscōia pati. Hec ille. (Et ois plebs vt vidit) miraculū tāglio sū (dedit laudē ō) magnificādo deuz z chr̄istum eius.

Allegorice z anagogice prz ex dictz.

Moraliter vero ſignificat q̄ō Gregor⁹ exprimit dicens. Cum adhuc turbas phantasmatū in oratione patimur. Jesum aliquaten⁹ transeuntē sentim⁹. Cum vero orationi vehemēter insisti-mus: deus in corde figit: et lux amissa reparat. Hec ille.

Feria q̄rta in capite ieiunij. Textus euangelij Mat. vi.

QVm ieiunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes. Exterminānt enim facies suas: vt pareant hominibꝫ ieiunantes. Amen dico vobis: q: receperūt mercedē suā. Tu aūt cū ieiunas vnge caput tuū: z faciē tuā laua: ne videaris hoīb⁹ ieiunās. sz pr̄i tuo q̄ est in abscōdito. Et pater tu⁹ q̄ videt i abscōdito reddet tibi Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra: vbi erugo et tinea demolit̄: z vbi fures effodiunt z furant̄. thesaurizate aut̄ē vobis thesauros in celo. vbi neq̄ erugo neq̄ tinea demolit̄: et vbi fures non effodiunt nec furantur. Vbi em̄ est thesaur⁹ tuus: ibi est z cor tuum.

QVm ieiunatis ꝛc. Mat. vj. Sciēdū ē añq̄ ad euāgeliū descēdam⁹ / q̄ guis solēnitas. xl. i sequēti dñica i choek: tñ eccl̄ia addidit q̄ttuor dies p̄cedēres. Cui⁹ rō l̄ralis est vt q̄dragenarius nūer⁹ iplerek ſm aliq̄s. q: a seq̄nti dñica vsq̄ ad pascha sūt solū. xxxvj. dies ieiunabiles: sz addit̄z q̄ttuor resultat numer⁹ q̄dragenar⁹: quē chr̄s suo ieiunio ꝓsecrauit. Sūt z due rōnes mystice q̄re i q̄rta feria ichoek. Prima: q: passio chr̄i ea die fuit ptractata z cū deliberatōe firmata: q̄uis ēt ista possit eē l̄ral. Secūda i signū q̄ xp̄s ieiunij maxie q̄dragesimale: ē xp̄s p̄fecte claritatz: illūinās intellectū q̄ ad naturale lumē z q̄ adsup naturale. Quarta em̄ feria fact⁹ ē sol z alia lūinaria: cū añ mōm illūinassz q̄dā nubecula debilit̄ quā fecerat de⁹ cū dixit. Fiat lux. Tertia: q: ē dies mercurij vulgarit̄ dicta. Mercur⁹ āt ſm astrologos ē planeta regnās i ꝓgie: z q̄ dñat aq̄. z q̄ sp̄ sit̄ ferk cū sole et pest facūdie.

l

vt aũt ptz Act. xiiij. in signũ. s. q̃ hoies
b̃ rpe debẽt eẽ mũdi corpe vt ꝓgo. z hu
midi lachrymis. z pseuerãtes i bono qõ
est eẽ cũ sole sp. i. chño. z p̃dicatores de-
bẽt eẽ facundi. Igit eccl'ia vt feruẽt⁹ b̃
ieiuniũ suscipiam⁹: reduc nos p cineres
ad memoriã mort̃. z chris i euãgelio do
cet quõ ieiunem⁹ ne meritum p̃damus.
Igit in p̃nti euãgelio intrẽdit p̃ncipal'
chris a nob excludere inanẽ gl'iam q̃ p̃-
ditur meritũ bonor operũ: z suadere q̃
ponam⁹ finẽ in do ne cõmittam⁹ mala.
Et in eo tanguñ tria pũcta: que sunt
Reprehensio/ Admonitio/ Exhortatio.

Quantũ ad p̃mũ chris reprehendit hy
pocritas. Dic̃ g̃. (Cũ ieiunat̃ nolite fi
eri sic hypocrite tristes) Vbi ꝓz Chry.
aduertẽdũ est/ q̃ aliud e esse tristẽ. aliud
se facere seu ostẽdere tristẽ. Qui em̃ ie-
iunat eo ipo q̃ ieiunat est trist̃: z nõ se
fac̃ tristẽ: sed solũ gñ aliq̃d fac̃ vt tristis
videak. Et isto mõ dic̃ chr'ist⁹: nolite fie
ri tristes. qr isto mõ hypocrite se facie-
bãt tristes. Ideo subdit (Exterminant
em̃ facies suas) Extermiare sic̃ Hiero.
restak est extra terminos ponere. iõ ꝓpe
fm eũ exterminank exules. large tñ ome
qõ extra suos ꝓsuetos termios ponit ex
termiak. Qui g̃ tristior̃ solito se fingit
ex figura faciei vel ex aliq̃ fuco: extmi-
nat facĩ suã. Et ita hypocrite faciunt
(vt pareãt). i. videank (hoib⁹ ieiunãtes)
Bre. viij. morak. Nihil tãto labore aliõ
nisi extmiatio hũana cogitak. Hec ille.
Chryſ. sup Matth. Si g̃ q̃ ieiunat et
tristẽ se facit hypocrita est: q̃nto magis
nequior est q̃ nõ ieiunat: sed argumẽtis
q̃busdã i facie sua pingit venalẽ pallorẽ
q̃si ieiunij signũ. Hec ille. (Amẽ) id est
vere (dico vobis: receperũt mercedẽ su-
am) quia sz vt Remig. ait: receperunt
id, ꝓpter quod ieiunauerũt. Vel est mo-
dus loquendi quo significak q̃ apud de
um nullam mercedez tales mereantur.

In hac pte sunt duo documẽta. Pr̃i-
mũ: qr fm Augu: ex hoc apparet q̃ inã-
nis gloria nõ solũ in reb⁹ pulcris z glo-
riosis locũ habet: sed in vilib⁹: puta fa-
cies squalore z vestiũ sordibus. Imo vt
dicit in secundis est periculosior: quia
nõ potest ita cõuinci cũ sit sub nomi-
sanctitatis et humilitatis. Secundum
est: cum in nostro bono opere duo sint:
sz meritum z gloria. deus vult p̃o se
gloriam tanq̃ p̃ncipalis causa omnis
boni: z nobis tradit merituz. Qui ergo
vult surripere partem vel: perdit suam:
deo seipsum vindicante.

Quantũ ad secũdũ admonet z docet
nos chris q̃liter z q̃ fine debeam⁹ ieiu-
nare: cũ dic̃ (Tu aũt) q̃ nõ vis p̃dere ie-
iunij meritũ (cũ ieiunas: vnge caput tu
um: z facĩ tuã laua) Sz ꝓtra p̃mo: q̃a
deferre caput inunctũ videt esse contra
honestam ꝙuersationẽ cũ sit turpe. Et
p̃terea si ieiunantes semp vngãt caput:
eque manifestabik eoz ieiunij p talem
vnctionẽ sic̃ z p hypocritaz fictionem.
Ad ista duo argumẽta rñdet Hiero. ñ.
dicens. q̃ loquik chris iuxta ritum pun
cie palestine: vbi dieb⁹ festis solent vn-
gere capita. Hec ille. Ex q̃ ꝓz q̃ in iu-
dea seu palestina vbi chris p̃dicabat: nõ
est turpe sed honestũ z pulcrũ inungere
caput. et erat letic̃ie sigmũ. Et quia ita
erat ꝙsuetũ: nõ fuisset ex hoc ieiunij de
p̃hensum. Chryſ. ꝓo sup Matthe. dic̃
q̃ ista sunt p̃ eraggregationẽ dicta:
z sensus nõ est q̃ ista fiant. sz qõ q̃ntum
possum⁹ ieiunia nostra celem⁹. Et ides
dic̃ sententiak Hiero. Sz argus ꝓtra
solutionẽ vtriusq̃. qr ex hoc sequik q̃ bo
nũ sit scandalizare p̃imuz q̃ credet me
me nõ ieiunare q̃n ieiunare debuissem.
Ad hec dicendũ est q̃ chris nihil aliud
intendit nisi vt inanem gl'iam fugiam⁹
Ieiunia g̃ q̃ sunt de p̃cepto null⁹ debet
celare rõne p̃dicta: ne. s. aliquẽ scandali-
zet. Etsi insurgat motus inanis gl'ie:
ille nõ põt tollere meritũ: cũ homo i ta-
li casu manifester ieiunij ex p̃ncipali in-
tentiõe ne scandalizet p̃imũ suũ. Sed
si dicak q̃ saltẽ se expõit piculo mutãdi
intentionẽ: dico q̃ nõ est certũ q̃ pecca-
bit mutãdo intentionẽ: est tñ certum q̃
peccabit scandalizãdo frẽm suũ. Si ꝓ-
sint ieiunia votiua imꝑfecti q̃b⁹ piculũ
imminet inaniter gloriandi debent ea
abscondere ꝓpter piculũ inanis gl'ie: et
sic loquik chr'ist⁹ z p̃dicti doctorez. ꝑfe-

Feria.iii.in capite ieiunii.

etl ꝓ posſūt ⁊ debēt illa oñdere vt gl̄i
Acek in eis ōs/⁊ luceāt cozā hoib⁹.vt in
nuit chr̄s Mat.v.(ne videar⁹).i.ne sis
(hoib⁹ ieiunās) Videri em̄ aliqñ im⁄
pozrat incertitudinē cognitiōis.vt cuz
in re dubia dicim⁹:videk mihi sic.Alī⁄
qñ ꝓ exñtiam rei ⁊ exp̄ssionē ꝓfitar⁹:vt
cū ōr Porphiri⁹.Videk neq̄ spēs neq̄
gen⁹ simplr.i.vno mō dici (Sed parti
ruo q̄ est in absc̄dito).i.p̄i celesti qui
est inuisibilis:⁊ habitat in corde p fidē
em̄ glo. Huic aūt p̄i ieiunat q̄ el⁹ amo
re ieiunat.vt eadē glo.ōr. Sz ḡre chr̄s
ta solicite moner de mō ieiunādi: Di⁄
citur q̄ est rōne maximi fructus q̄ exp⁄
mitur per hos versus.

Sanāt ḡtificāt ieiunia forma reuelāt
Attenuāt q̄z docēt:mortē penalia vitāt
Quē chr̄o fuāt: domata carne tuenk.
Demon subīcik:refouēt ieiunia mltos
Vbi nota q̄ (sanāt) s.mēte ⁊ corpe (ḡti
ficāt ieiunia) s. deo ⁊ hoib⁹ (forma) scz
sūt ieiunātes ad ꝓuocandū alios ad bo
nū (reuelāt).i.sī cā q̄ reuelenk secreta
dei (Attenuāt q̄z).i.subtiliāt īellectū
(docēt).i.p̄bent facultatē ⁊ gr̄am docē
dī legē dei (mortē) s.vitāt (penalia vi
tant).i.penas ⁊ pestes corp⁹is vitare fa
cīūt (Quē chr̄o).i.in fuitio chr̄i (fuāt
domata carne:tuenk) s. ad p̄iam (De
mon subīcik refouēt ieiunia mltos) id
est pauꝑes.Et hec oīa ex scp̄tura colli⁄
gunk.Et ideo subdik (Et p̄ tuus q̄ vi
det in absc̄dito reddet tibi) mercedez
eternā ⁊ alios fructus. In hac scōa p⁄
te euāgelij habem⁹ duo pulcra documē
ta in sensu morali. Primū tāgit Chr̄y.
sup Mat.dī. Spūaliter facies aie cō⁄
scientia intelligik. Sicut em̄ in cōspe⁄
ctu hoim ḡtiosa est facies pulcra: sic in
oc̄lis dei speciosa est ꝓscia mūda. Hāc
facie hypocrite q̄ꝑter hoies ieiunant/
extminār: fallere volētes deū ⁊ hoies:
nam sp vulnerata est cōscia eius q̄ pec⁄
cat. Sī ḡ abstuleris neḡtiā ab aīa tua/
bene lauisti facie tuā ⁊ bñ ieiunas. Hec
ille. Scōm ꝓ tangit idem ibidē dicēs
Spūaliter:caput tuū chr̄s est. Sitien⁄
tem pota:esurientem ciba.⁊ sic oleo mi
seric⁹die caput tuū vnxisti.i.chr̄z q̄ cla
mat in euāgelio. Cū vnī de mīn. me.
fec. mi. fecistis. Hec ille. Tūc accepta
erūt ieiunia nr̄a:q̄z ōr Greg.q̄ illō ieiu
niū ōs apꝛobat qō ad eius oc̄los man⁹
el̄ynaꝛ leuat. Hec ille. Jtē moral̄r no
randū q̄ in scp̄tura mltiplex oleū notak
q̄ inūgi ⁹z caput. i. mēs nr̄a. Primū est
oleū myrtinū.i.nitoris ꝓscie:q̄ inunge⁄
bank ꝑsines.vt patz Hester.ij. Scōm
est oleū cōpassionis ⁊ miscōie/ q̄ debēt
inūgi plati. Chr̄y. Esurientē ciba ⁊ si
tientē pota ⁊c. Tertiū est oleū spūalis
letic̄e/ q̄ inūgunk reges.i.ꝓemplatiui
Exo.xxix. Sanctificabis vasa rabna⁄
culi oleo. Facies etiaz.i.ꝓscia lauanda
est. Primo lotiōe ꝓtritiōis. Hiere.iiij.
Laua a malicia cor tuū hier⁹ vt salua
ris. Scōo lotiōe ꝓfessiōis. Esa.j. La⁄
uamini mūdi estote. Tertio lotiōe tole
rantie|tribulatiōis. Apo.vij. Lauerūt
stolas suas ⁊ dealbauerūt eas in sangui⁄
ne agni. Vñ ōs ōr aīab⁹ bōis illō Scñ.
xviij. Afferā pauꝑillū aq̄ ⁊ lauēk pedes
vr̄i.i.affect⁹ vr̄i a sordib⁹ frenoꝛ.

Quātū ad ptiū chr̄s hortak nos vt fi
nē nr̄m ponam⁹ i creatoꝛe ⁊ nō i creatu
p̄cipue in diuitijs dī. (Nolite thesaurl
za.vo. thesau. in tra) Vbi est aduerē
dū q̄ thesaur⁹ ōr theca.i.repositoriū au
ri. et thesaurizare est aurum reponere/
seu cōgregare.qō fit / seu fieri ⁹z vt hō
possit hr̄e sufficiētia ad necitatē ⁊ decē⁄
tiā sui ⁊ suoꝛ. Qui ḡ ꝓgregat diuitias
ex auaricia ⁊ amoꝛe diuitiaꝛ in se:inde
bite ⁊ iiuste thesaurizat:q̄z ipedik finis
ꝓp̄r quē fit thesaurizatio:cū exō reddak
hō insufficiētissim⁹. Qui ei sic ꝓgregat
ditias ñ audet eis vti:sz iuxta illas mo
rik fame. Vñ ōr Hiero.ad Pau. Anti
q̄ dictū est. Auaro deest tā qō hz q̄ qō
nō hz. Hec ille. Hoc ḡ est qō phibuit b
chr̄s:q̄z illicitū est.⁊ q̄ istabile ⁊ piculo
suz est. vñ subdik (vbi eru. ⁊ tī. demolik
⁊ vbi fures effodiūt ⁊ furāk) Rab. tria
ponit ꝑz tres diuersitates ditiaꝛ. De
talla erugies vestes tinee ōmoliūk. Sī
āt alia q̄ neq̄ erugīnē neq̄ tineā timēt:
sic̄ lapides ꝑciosi.⁊ ideo ponit gñale de
trimentū. s. fures q̄ oēs diuitias rapere
possūt. hec ille. (Thesaurizare aūt vob

thesauros in celo) nō in celo corpeo sm Aug. qz oē corp⁹ ꝓtēnendū est: sz i spūali firmamēto qō nō tñ sibit sīc corpale. Est ār spūale celū ipe ds in q̄ oēm spez collocare debem⁹. (Ubi nec tinea demolit nec fures effodiunt/ nec furant) Sz qz posset aliqs dicere: q nō ois thesaur⁹ dissipat erugine vel tinea. iō subiungit (Ubi est thesau. tu. ibi est z corruū) Hiero. in ho. Acsi dicat. Etsi nihil ꝓz eueniat: nō pua sustineb iactura inferioribz affix⁹: z eoz fuus fact⁹ a celestibz cadēs: et nihil excelsoz cogitare potēs. Hec ille. In hac pte sunt mlta documēta. Primū lralit qō Chrys. tangit sup Mat. vi. Quid g̃ meli⁹ est sup terrā reponere vbi incert⁹ est ꝓuatōis euentus: aut in celo vbi certa custodia: Que ār stultricia est illic relinq̄re vñ exitur⁹ es: z illuc non p̄mittere q̄ itur⁹ es: Illic g̃ subam tuā colloca vbi p̄ziz habes. hec ille. Alitō morallr qō Rab. tangit vi. Erugo feat superbiā q decorē vrtutū offuscat. Tinea q̄ vestes latenr rodit iuidia est: q̄ bonū studiū lacerat: z ꝓpactione vnitaz dissipat. Fures sc̄ hereti ci z demones q̄ sp ad h̄ st intēti vt spūales virt spolienr. Hec ille. Alitō est documētū: vt vnusq̄sq̄ ponat coz suū in celo: qō ad lram chr̄s monet in dicto suo vi. thesaurizate zc. z eccla idē feat moralit fcō suo dū cineres iponit vi. Memēto qz cinis es. s. ꝓncipalr. Nā cū de⁹ hoiez fecerit ex q̄ttuoz elemētis: multū posuit de luto tre: z pauz de alijs elemētis. vt docz ipa grossicies z g̃uitas coz pozis nr̄i. Pauz igit in homie posuit de igne. vt pauz hz̄et de igne ꝓcupie z auaricie z iracūdie. z tñ alicq̄ ira st inflati q̄ videt de aere creari. Pauz etiā de aq̄: vt pauz hz̄et de incōstātia circa bona opa. tñ alicq̄ videnr de aq̄ facri: qz nimia leuitate st agitati. multū aūt posuit de tra vt mltū hz̄et de hūlitate q̄ est via ascēdēdi in celū. qz hō est vt aq̄ q̄ nō ascēdit nisi ꝑtū descēdit: z tñ pauci videnr de tra facti. qz mlti sp volūt ee sublimes z eleuati. Dicit etiā. z in cinerē reuerteris: vt discas nō amare qō diu tecū habere non valebis: Amen.

Feria. v. post dñicā q̄nquagesi. Textus euāgel. Mat. c. viij.

Cum introisset iesus capharnaū: accessit ad eū Centurio rogās eū et dicēs: Dñe: puer me⁹ iacet in domo paralyticus et male torq̄t. Et ait illi Jesus. Ego veniо et curabo eū. Et rñdens Centurio ait. Dñe: nō sum dign⁹ vt intres sub tectū meū: sed tm dic vbo z sanabit puer me⁹. Nā z ego suz hō sub pōte cōstitut⁹ hns sub me milites. z dico huic vade: et vadit. z alio veni: z venit. z fuo meo fac hoc: z facit. Audiēs aūt iesus mirat⁹ est: z seqntibz se dixit. Amē dico vobis: nō inueni tantā fidē in isrl. Dico aūt vobis q̄ mlti ab oriente z occidēte venient z recūbent cū Abrahā. Isaac: z Jacob in regno celoz. Filij aūt regni ejicient in tenebras exteriores: ibi erit fletus z stridoz dentiū. Et dixit iesus Centurioni. Vade: et sicut credidisti fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora.

Cum itroisset iesus Capharnaū zc. Matth. viij Vide expositionē huius euā gelij dñica. ij. post octa. Epi.

Feria vi. post do. q̄nq̄gesime. Textus euāge. Mat. v.

Audistis qz dictū est antiquis. Diliges primū tuū: z odio habebis inimicuz tuum. Ego aūt dico vobis. Diligite inimicos vestros: bñfacite his q̄ oderūt vos: z orate pro p̄sequentibz et

Dominicã Quinquagesime

calumniantib⁹ vos: vt sitis filij patris vestri q̃ ī celis est q̃ solē suū oriri facit sup̄ bonos ⁊ malos: ⁊ pluit sup̄ iustos ⁊ iniustos. Si enī diligitis eos q̃ vos diligūt: quā mercedem habebitis? Nōne ⁊ publicani hoc faciunt? Et si saluaueritis fratres vestros tm̄ quid amplius facietis? Nōne ⁊ ethnici hoc faciūt? Estote ergo vos pfecti sic̄ ⁊ pater vester celestis perfectus est. Attēdite ne iusticiā vestrā faciatis coram hominib⁹ vt videamini ab eis: alioq̄n mercedem nō habebitis apud patrē vestrū q̃ in celis est. Cū ergo facis elemosynam: noli tuba canere ante te sicut hypocrite faciunt in synagogis ⁊ in vicis vt honorificentur ab hominib⁹. Amen dico vobis receperūt mercedē suā. Te aūt faciente elemosynā: nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua: vt sit elemosyna tua in abscondito ⁊ pater tuus q̃ videt in abscōdito reddet tibi. Et cum oratis nō eritis sicut hypocrite q̃ amāt in synagogis ⁊ in angulis plateaꝝ stantes orare: vt videant ab hoīb⁹. Amen dico vobis receperūt mercedē suā. Tu aūt cū oraueris intra in cubiculum tuū: et clauso ostio tuo ora patrem tuum in abscōdito. Et pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi.

AUdistis q̄ dictū ē antiq̄s ꝛc. Matt. v. In pūti euāgelio tāgunt tria pūcta q̃ sc̄t. dilectio. misatio. depcatio. Quātū ad p̄mū chr̄s tradit modū dilectiōis pxi. Vbi aduertēdū est q̃ chr̄s voluit docere discipl'os: q̃ nisi cēt iustiores scribis ⁊ pharisēis nō saluarent

Dicē ḡ (Audistis) a p̄dicatorib⁹ ⁊ lectoribꝰ leg⁹ (q̄ dictū ē) a deo Exod. xx. (antiq̄s) q̄b⁹ data est lex (Diliges p̄ximum tuū) Prio rōne p̄ceptiōis. Scō rōne p̄fo:mitatis: sic̄ ouis ouē diligit. Tertio rōne diuine dilectiōis: sic̄ amasia amat amicos amici. Quarto rōne mutue necessitatis: sic̄ mēbr̄ū fouet mēbr̄a (et odio habebis inimicū tuū) Sed q̄. Videt q̃ male dn̄s mādauerit inimicū odiēdum quē ipe diligit. Prio: q̄ inimic⁹ est primus q̄diu ē i via: vt declarat dn̄ica. xiij post festū trini. Proxim⁹ aūt ē diligēd⁹ iō videt cē p̄tradictio q̃ diligat p̄ximus ⁊ odiat inimic⁹. Scō. q̄ rō q̃ dem⁹ diligere p̄ximū ex charitate fm̄ sctōs ē: q̄ cōicat nobiscū in felicitate supnaturali actu vl potētia. Ista aūt rō inuenit i inimicis nr̄is q̄diu sūt i via: q̄ saluari p̄nt. Sūt ḡ amādi sic̄ et p̄ximi pctōres. Ad p̄mū dico q̄ō i Leuitico dr̄: diliges amicū tuū ⁊ chr̄s p amico posuit p̄ximū: q̄ iudei nō credebāt cēs inimicos esse p̄ximos. Nō ḡ inimic⁹ est prim⁹ isto mō: sz amic⁹. Ad scōz dr̄ sctūs Tho. iij. sniaꝝ dist. xxx. ⁊ glosa: q̄ nūq̄ inuenit i scptura: q̄ de⁹ dixerit inimicū cē odiēdū: sed scribis visum est h̄ addēdū fm glo. q̄ō ū sic est intelligēdū: q̄li h̄ addiderit p̄ bis dei p modū rex⁹: cū exp̄sse mādet moyses Deut. iij. q̄ p̄ bis scpture nihil addak. sz addebāt p modū glo. a p̄rio sensu arguēdo. Jō nō dixit saluato: dictū est sz audistis: q̄ dictū est antiq̄s. cū q̃ stat/ q̄ in p̄cepto nihil tale fuerit dictū. Sed supposito q̄ ita sit dictū: dr̄ fm Aug. ō ser. do. i monte/ q̄ h̄ nō fuit dictū ipanādo iust̄z: sz p̄mittēdo i firmis. Vl' dr̄ fm eundē ⁊ Faustū, q̄ h̄ intelligit ō inimico inquātū inimic⁹ seu pctōr est. Sz q̄a iudei h̄ male intelligēres odiebāt naturā nō pctm̄. ido vt ait dn̄s mādat diligi inimicos. s. inq̄mtū ad naturā: nō quātū ad pctm̄. Jō subdit (Ego aūt dico vobis: diligite inimicos vestros) quātum ad naturā: nō quātū ad culpā fm Augu. q̄ inquantū pctōres nō cōmunicāt in beat̄tudie fm sctm̄ Tho. sed ei repugnāt. Diligite inquā ūmicos p̄mo p̄p

ꝓfectõis ꝓsũmationẽ. Nã sic amare ꝓꝑ amorẽ recipꝛocũ ẽ naturale: z ꝓꝑ oble/ ctamẽtũ mutue familiaritatꝫ ẽ vanũ: et ꝓꝑ pcri ꝓsensũ est malignũ: z ꝓꝑ bñfi/ ciũ est mercẽnarĩũ: z ꝓꝑ carnis delecta tionẽ est libidinosũ: z ꝓꝑ deũ z ꝙx bo/ nũ amici ẽ ꝓtuosuz. ita diligere inimi/ cũ ẽ sũme ꝓfectiõis. Aug. Bearus qui amat te z amicũ i te: z inimicũ ꝓꝑ te: ce reris paribꝫ. tñ sp melioꝛ ẽ dilectio ami ci: sic ẽtiã pei⁹ est odiũ amici ꝙ inimici

Est aũt notãdũ ex doctria eiusdẽ. ij. q. xxv. q de necitate charitatꝫ est q dili gank inimici: nõ inq̃ntũ inimici: qꝛ ħ eẽt diligere malũ: sed q̃ntũ ad naturã: nõ i particulari: vt ad eos moueamur motu dilectiõis. qꝛ nec iustũ quẽlibet sic dili/ gere est necesse: nisi ꝑm ꝓpationẽ animi scz si eẽt necesse: sz solũ in vniuersali. qꝛ scz a gñali dilectiõe q̃ diligim⁹ vniuer/ salit hoies ipi ñ sũt excludẽdi nisi essent in ẽmino. i. dãnati. Et eodẽ mõ vt ꝺt ñ tenemur sig̃ dilectiõis eis in pticulari oñdere: sz solũ i gñali: ita. s. q sic̃s faci/ at bñficiũ cõitati/ aut ꝓ illa oꝛet nõ excl plank inimici. Signa eñ dilectiõis sũt dilectiõi ꝓꝑtionata: tõ eodẽ mõ nece ẽ talis exhibere q̃ nece ẽ amare. Sic̃s tñ a gñali dilectiõe vl dilectiõis signo ex/ ciper ilmicũ peccaret mortalr. z sic oꝑtz itelligere qõ sequk (Bñfacite his q ode/ rũt vos z oꝛate ꝓ ꝙsequntib⁹ z calũnian tib⁹ vos) vt. s. calũniatoꝛes a gñali dile ctiõe z oꝛione nõ excludank. Est ãt rur sus sciẽdũ/ q diligere ẽ velle bonũ. Cũ g̃ ꝺr/ q diligere inimicos i gñali est ne/ cessariũ intelligik q̃ntũ ad ħ vt eis veli mus bonũ gl'ie z gre. nõ aũt ẽ ncariũ q eos velim⁹ hĩe alia bona nisi i q̃dã gña litate ꝑm q eẽt expediẽs saluti eoꝝ. Et eodẽ mõ tenemur eis bñfacere et ꝓ eis rogare. Sed ꝫ ista arguik. Prio: qꝛ istõ ꝓceptũ repugnat bũane nature: z cõse/ quẽter est ipossibile. Ad ħ ꝺt Hieroñ. Sciendũ est ch̃m nõ impossibilia ꝓce/ pisse: sz ꝓfecta: q̃ fecit Dauid i Saul/ z Absalon. Stephan⁹ q̃z martyr ꝓlapi/ dantib⁹ depcat⁹ est. z Paul⁹ anathema cupit esse ꝓ ꝙsecutoꝛib⁹ suis. Hec ille. Sedo: qꝛ ꝓbe inueniunk sepe maledi/ xisse siue impꝛcatos fuisse mala ꝫ inimk cos: g̃ nõ tenemur eos diligere. Ad hoc ꝺt Aug. q talia dixerũt ꝓdicẽdo ñ optã do. Vl vt ꝺt scrũs Tho. ij. q. lxxxiij. ħ fecerũt ex ꝓfomitate sue volũtatꝫ ad diuinã: quã videbãt talia mala velle ex sua iusticia. vl ad coꝛrectiõeꝫ pctõꝝ: vel vt ꝺstruak regnũ diaboli. Vl' etiã ꝑt di ci ħ esse ꝓꝑ bonũ bonoꝝ: q ꝙsperank dũ mali oppmunk. Tertio arguik: qꝛ dr. j Jo. v. q p peccãte ad moꝛtẽ nõ ẽ oꝛãdũ. Ad ħ ꝺt b. Tho. vbi supꝛ q peccãtes ad moꝛtẽ sũt ꝙscitti in q̃b⁹ effectũ nõ hz nra oõo vel coꝛrectio. Jõo si de aliq̃ ꝙstaret q ad moꝛtẽ peccaret: nõ eẽt ꝓ illo oꝛãdũ sed ħ non ꝙstat ꝙdiu viuik (vt ſitis filꝫ patris vĩ q i celis est) Filꝫ inquã nõ ꝓ naturã sz ꝓ adoptionẽ z gr̃am ꝑm Hie ro. z Aug. (q solẽ suũ). i. quẽ ipe fec: ꝑm Aug. (facit oꝛiri supꝛ bonos z malos. et pluit supꝛ iustos z iniustos) sic q cõe bñ/ ficiũ nõ subtrahit inimicꝫ suis. Adin tellectũ ꝙo seq̃ntiũ sciẽdũ est ex doctri/ na scti Tho. ij. q. xxvij. z. iij. di. xxx. q ceterꝫ par⁹ mꝛo meli⁹ ẽ diligere ami cũ ex charitate ꝙ inimicũ: vñ et maius malũ eẽt odisse amicũ ꝙ iimicũ. Sic̃s tñ amarer amicũ nõ ꝓꝑ dcũ: sed solũ ex ħ q amic⁹ est. ista dilectio non haberet mercedẽ supnaturalẽ. Signũ ãt q ame tur amic⁹ ex eo q amic⁹ z nõ ex charita te est q̃ amak amic⁹ tñ z nõ inimicus. Nã charitas faĕ vtrũq; diligere. Di g̃ (Si eñ diligitꝫ eos q vos diligũt) scz rone pdicte dilectiõis z nõ ꝓꝑ deum vl ꝓter cõicationẽ i eterna felicitate (quã mercedẽ habebitꝫ) q̃si dicat: nullã. alio q̃n etiã pctõres i celo haberẽt mercedẽ. Vñ sequik (Nõne z publicani) id est ꝼz Raba. q publica vectigalia exigũt. vel q publica negocia seculi vel lucra sectãt (ħ facĩũt) z tñ cõiter sũt hoies peccato/ res (Etsi salutaueritꝫ fratres vꝝos tm̃: quid ampli⁹ facietis) ꝙ scz facient infi deles: quasi dicat: nihil. Et intelligę q̃ salutank fratres solum: quia sunt fra/ tres. Est autem salutatio ista ꝑm glos. quedam species oꝛationis. Et videtur velle glosa. q sit imꝛecatio salutis. (Nonne z ethnici hoc faciũt:) Ethnici

aũt fm Rab. sunt gẽtiles seu infideles Ethnos ei grece latie gẽs dr(Estote g̃ vos pfecti)in charitate ⁊ amore ⁊ oi sci tate(sic ⁊ pa. vr cele. pfe. est)scz p imitationẽ:nõ aũt p eq̃litatẽ/vel ꝓtiã siltudinẽ. Cũ em ly sic ipotter siltudinẽ:similia dñr ꝓpissime q̃ in vna pfectione vniuoce ⁊ eq̃lr ꝙueniũt. vt duo eq̃lia alba. ꝓpe ꝺo q̃ ꝙueniũt vniuoce q̃dẽ in aliq̃ pfectõe/sz nõ eq̃lr. vt duo alba: sed ineq̃lr. Large ꝺo q̃ neq̃ eq̃lr neq̃ vniuoce cõueniũt. vt ds ⁊ creatura. Nil ei qd est in deo est i creatura vniuoce/ seu fm eãdẽ rõnẽ:vel eqrio. Vñ sapia dina est suba. sapia aũt creature est accidẽs. Jn hac pte est h̃ documẽtũ:q̃ p amorez assiliamur deo ⁊ efficimur ei⁹ filij:⁊ per maiorẽ magis. Quilibz g̃ dz conari ad sũmũ in amore q̃tũ põt/ diligẽdo nõ solũ amicos: sed etiã inimicos orãdo pro eis/etiã ptialiter. Augu. Hoc aũt ie sus ⁊ docuit et fecit di. Pat ig̃sce illis. Sed pfectoꝝ sunt ista filioꝝ dei: q̃ q̃dẽ se deber ois fidelis extẽdere:⁊ hũanum aim ad hũc effectũ orãdo deũ secũ q̃ lucrando ꝙducere. Hec ille. Sciendũ est etiã q̃ sic naturaliter calor aliq̃n est nimis puus:vt in puero. aliq̃n nimis defectiuus:vt in sene. aliq̃n nimis inordiatus: vt in febricitãte. aliq̃n aũt est magn⁹ et pfectus ⁊ ordinat⁹: vt in viro bene cõplexionato. Sil'r etiam amor dei aliq̃n est puus:ry cũ amat solũ:vt amic⁹. Aliq̃n defectiu⁹:vt cũ impfecte diligit ds. aliq̃n inordinatus:vt dũ q̃s inordinate amat se. Jgit dñs in hac pte induc nos ad amorẽ latũ ⁊ magnũ: q̃ se extẽdit et ad inimicũ ⁊ ad amorẽ pfectũ exemplo dei. Nam chr̃s dilexit nos pfecte. i. pl⁹ q̃ sua. s. domũ: ⁊ plus q̃ suos. i. ãgelos q̃s dimisit: ⁊ nobiscũ pentelã cõtraxit. ⁊ plus q̃ se:qz se morti tradidit ꝓ nob. vñ ipe dr Hiere. xij. Relinq̃ domũ meã: q̃ad pmũ. dimisi hereditatẽ meaz: q̃ad scõm. quia angeli sunt regnũ suuz. dedi dilectã aiaz meã in man⁹ inimicoꝝ ei⁹: quo ad tertiũ. Qui igit pfecte diligere vult deũ:diligat plus q̃ sua ⁊ suos ⁊ se.

Quantũ ad scõm chr̃s nos ad (ipm. opa misc̃die hortat. sed primo monet ad cauendũ ab inani gl'ia q̃ maxie talibus insidiat. Chrys. sup Matt. Vbi res agit gl'iosa:ibi facili⁹ inuenit locuz gl'iationis occasio: q̃ magz vexat suos dei q̃ diabolꝰ. Hec ille. Dicit g̃ (Attẽdite).i. diligenter cauete. qz sic dr Chry. inuisibilis est pens/⁊ latenter ingredit: (ne iusticiã vram) id est opa de se bõa. Justicia em legalis pro omi ꝓtute sumitur:non aũt iusticia spẽalis (faciatz cozã hoib⁹) Sed ꝓtra:qz Matt. v. dr. Sic luceat lux vra cozã hoibus: vt videant opa vra bona:⁊ glorificent pẽm vestrũ qui in celis est. Ad hoc dicit duplicit. Primo:q̃ ibi chr̃s loquit̃ pfectis/ q̃ sunt in statu pfectionis. quib⁹ non ita defacili imiter piculũ inanis gl'ie. Hic aũt loquit̃ impfectis de quibus sec⁹ est et quib⁹ fm Grego. in moral. hic cõsulitur vt sua occultẽt bona opa:que scz nõ sunt de necessitate p̃cepti. Secũdo dr fm Chrys. Grego. ⁊ Augu. q̃ hic phibenr solũ fieri bona opa ad laudẽ hũanam. non autẽ phibenr fieri cozã hoib⁹ ad laudem dei. Jdeo fm eosdẽ additur (vt videami ab eis) Qui em opat publice ꝓpter deum/operat solũ cozã deo: quem solũ habet pre oculis fm Chrys. ⁊ Greg. nec talis operat vt ipe videat: sed vt opus suũ videat fm Aug. (Alioquin mercedẽ non habebitis apud patrem vestrũ q̃ in celis est) Chrys. sup Mat. Quid a deo recipies q̃ nihil dedisti? Nam qd̃ ꝓpter deum fit deo dat: ⁊ a deo recipit. qd̃ autẽ ꝓpter hoies fit/ in vẽtos effundit. Hec ille. (Cũ g̃ facz el'ynam) que est opus gl'iosissimũ. Nã vt ait Amb. omis sũma discipline chr̃i ane in pietate ẽ. Hec ille. (noli tuba canere ante te) Per tubã aũt fm Chrys. sup Mat. ⁊ Augu. de fmo. do. in mõ. intelligit ois actus vel fmo p quẽ opis tactantiã demõstram⁹ ⁊ gl'iam q̃ fim⁹. Vel intelligit tuba materialis q̃ ludet vtebant loco cãpane:⁊ cũ ipa hypocrite ad ostentationẽ vocabãt pauꝑes ad el'ynam. Vnde subdit(sicut hypocrite faciunt) Sicut autẽ dicit Jsido. nomẽ hypocrite tractũ est ab his qui in spectaculis repsentant alienas personas:

z fingūt se eē alīs z nō st. Vñ fm Jsi. hypocrita grece: latie dr silator. Et dr fm alīs ab hypos qđ est sub: z chrysis qđ est aur. q: sub auro apparēte scrīatr latēr iniqtates hypocrite. Vl dr fm alios hypocrita q̄si hyperecrita: ab hyper qđ est sup: z chrysis aur. q̄si sup z eximius deaurat⁹. Sz fm s. Tho. ij. ij. q. lij. ar. ij. argumēto in oppositū ypocrita fz Jsiđ. dz scribi sine h. z dr ab ypo qđ est falsum: z crisis sine h qđ est iudiciū. qa de se falsuz iudiciū facit dū se oñdit bonū/z est malus. Vñ fm Aug. de fmo. do. in mō. qcūqz fingit se esse qđ nō est: hypocrita est. Qui tñ sub hitu scrītatr iniqu⁹ est nō est hypocrita fm s. Tho. nisi illū assumerz ad fcādū suā scrītatē. q: ille habit⁹ nō fcat scrītatē ꝓsone sue: sed sui stat⁹. (Amē dico vob: receperūt mercedē suā) Hiero. Nō dcī mercedē: sed suā. Laudati em̄ st ab hoīb q̄z causa exercuere frutes. Hec ille. (Te aūt facīēte elēmosynā: nesciat sinistra tua qđ faciat dextra tua) Jste est mod⁹ loquēdi qñ aliqđ fit secrete. Chrys. in hom. Ac si dicat. Si possibile est teipm ig̃rare: z ipas man⁹ tuas latere possibile esset: studiosi⁹ est tibi. Hec ille. (vt sit elēmosyna tua in abscōdito). i. ꝓpt deū fcā. Est ātē norādū q elēmosyna sic dz esse occulta ne p/dak meritū: ita vt sit ḡta deo dz hīe cō/ditiōes ist, ꝓsib⁹ ꝓtētas. Cōpatīes: dulcis: letus: da ꝓpa q̄tū. Discret⁹ dandi: rectus: z esto circ⁹. Nota (Cōpatīes. s. dz esse cor dātis. (dulcz) secz sit et⁹ fmo. (let⁹) s. sit vult⁹ et⁹ (da ꝓpria) s. nō aliena (q̄tū) s. patīt tua facultas (discret⁹ dādi) s. sis vt videas cui des. iuxta illō Eccl. xij. Si bñfecerz videto cui (rect⁹) s. sis in intētiōe (z esto circ⁹) s. vt velocit tribuas. Et he oēs colligūt ex scptura. Elēmosyna aūt sic fcā: vt etiā ex scptura colligit. habz effect⁹ cōtenros his ꝓsib⁹.

Mitigat ardorē carnis: pcā remittit. Virus fpentis pfugat: supplicia mortz Tribuit oē bonū q̄druplex: largita res a i se ꝓsa vocat mtros: elēmosyna tutat (uat Nota (mitigat ardorē carnis) s. fomitē Ocupie (pcā remittit: virus fpentis pfugat) s. dādo tētationū victoriā (supplicia mortz) s. ecne: subaudi. pfugat (tribuit oīe bonū q̄druplex) s. fortune/ corpis/ gre/ z glie (largita refuat) s. cōfuādo oē bonū / ētrpale si expedit: q: fenerat dño q miserek paupis Prouer. ix. (Ad se ꝓsa vocat mtros) s. mltiplicādo inkcessores (elēmosyna tutat) s. dādo fiduciā ecne salutz. Et de istis oīb subdit (Et pr̄ tuus). i. ds q est pr̄ chr̄i p naturā: z oim hoim p creatōez: z iustor̄ p adoptionē/ seu gr̄am (q vider in abscōdito). i. q sol⁹ nouit intētōez cordis (redder tibi) Sic aūt dr Aug. mlta exēplaria latina bñt: (redder tibi palā) Chrys. Impossibile e vt op⁹ bonū hois i abscōdito dimittat dus: sed in h̄ seclo manifestat / z in alio glorificar: q: glia dei est. sic z diabolus manifestat malū / in q̄ malicie et⁹ virus oñdit. Prope tñ publicat ds oīe bonū i seclo illo: cui⁹ bona nō st coīa bonis z malis. Hec ille. Jn hac pte h̄ habem⁹ documētū q̄ inanis glia sūme cauenda est: q: est viciū piculosissimū. Aug. de sen. psperi. Quas vires nocēdi habeat hūane glie amor: nō sentit nisi q ei bellū induxerit. q: ersi cui⁹q facile est lauđe nō capte dū negak: difficile tñ e ei nō delectari cū qđ delectat offerk. Hec ille

Quantū ad ttiū chr̄us p̄supponēs q assiduī sim⁹ in oīone: admonet ne oīonis nr̄e effectū pdam⁹: cuz ipa sit sūme necaria. Est em̄ fm Chrys. q̄si q̄ddā spirituale cbutū qđ aīa offert deo de viscer̄ibꝫ suis. Quāto g̃ glriosior est: tāto cautius est fuanda: ne ꝓpt hoies facta vile seat. Hec ille. Ad intelligentiā aūt corū q sequunt: Sciendū est q duplex est oīo. Quedā. s. cōis z publica: q p ministros dei fit p toto pplo. Et de ista non est h̄ fmo cū ita debeat fieri vt pl's possit se cōformare orādo cū ministris orāt⁹bus. Alia est puata. z hec dz fieri in secreto ꝓpt mlta. Prio fz Cypria. de oīone dnica. q: h̄ quenit fidel q deū etiā in locis abditis pñrem credim⁹. Scdo fz alios. q: facili⁹ eleuak mēs in deū. Ter tio ne ꝓpt inanē glriam meritū pdam⁹. Et h̄ est: qđ dr saluator (Et cū orat⁹) s. puate (non erit⁹ sic hypocrite q amāt in synagogis). i. in cōgregationib⁹. Nam

Dñicam quinquagesime.

synagoga grece. congregatio vel latine. Vl' in synagogis. i. in locis in qb' ꝑsue niebat ꝑ'lus ad audiendū ꝓbū dei. vel alia rōne: a syn qđ est con. z goge ꝑ'lus (z in angulis) vt videank nolle videri. (plateaꝝ). i. atrioꝝ q̄ erant circa tēplū. De qb' habes in seqnti dñica. Vl' anguli isti sc̄ fm glo. vbi vie se inꝑsecātes spaciū q̄drū faciūt (stantes) s. sup pedes recti z eleuati/ vt meli⁹ videri possint: cuius etiā dicak esse mos iudeoꝝ oꝛare stando (oꝛare) z ꝯ (vt videank ab hoib': Amē dico vob': receperūt mercedē suā) quā q̄sierūt. i. hoim laudē. Vel est modus loquēdi q̄ fcak ꝙ nullā mercedē sūt habituri. Et ꝯ videk meli⁹. qz nō sp tales recipiūt laudē humanā: sed interdū vituperiū. q̄uis dici possit ꝙ suā mercedē. i. laudē humanā ab eis intentā recepēr̄t in facto vel in opione: vel in intētione/ seu spe(Tu aūt cū oꝛauerꝭ/ intra in cubiculū ruū). i. in locum secretū fm Cypria. (z clauso ostio) nō solū mactialī. sed etiā typico. i. oꝛe. Silenk em̄ oratiō est ꝓpk tria fm Cypria. vbi s. Prio qz ds nō voce: sed ꝓscia pulsak. Scdo: qz petitōez tuā nō opꝛ aliquē scire: nisi te z deum. Tertio ne socium ꝑpedias. Quarto ex colla. patꝝ: ne petitōes tue inotescāt diabolo. Aliq̄n tn etiā ꝑuate laudabil'r q̄s prūpit i vocē. fm s. Tho. ij. ij. q. lxxxiij. Prio ad excitādū affectū Scdo vt fulam⁹ deo de oi qđ habem⁹ etiā de coꝛpe. Tertio ex redūdātia supꝛoris in iferioꝛē ꝓtem (oꝛa pꝛem ruū in abscōdito) Lz aūt ds oia sciat: tn ei loq̄mur Prio vt ꝑfitcamur ꝙ scim⁹ nos ab eo hīe qđ ab eo petimus: qđ ꝑfiteri est ds valde charū. qz est ꝑfiteri eū cē oim datoꝛē. Scdo vt mēs nr̄a excitek. Tertio vt excitek deuotio astātiū aliquādo Quarto vt anim⁹ circa sctā ꝓba occupat⁹ retrahak a cogitatiōib' vanis. In his aūt ꝓbis fm Hiero. chīs nihil aliud intēdit nisi vt inanē gl'iam declinem⁹. Vñ ꝑ hoc nō excludik q̄n debeam⁹ oꝛare in eccl'ys: imo bonū est. iuxta illd ps Jn eccl'ys bñdicite dñm. z ꝯ qz cetis pi bus oꝛones ibi facili⁹ exaudiunk. Prio qz ad ꝯ est sacrat⁹ et deputatus locus. Scdo: qz ibi sunt reliq̄e sctoꝝ. Tertio: qz eccl'ie sunt intitulate ad honoꝛē alicuius scti/ q̄ ad ipetrādū suffragak. Quarto: qz ibi est coꝛpus chīi/ saltē ꝛpe misse. Quinto: qz angeli talia loca freq̄ntāt. Sexto: qz demones q̄ oꝛonē appetunt. ipedire/ nō ita audēr sacris locis inkesse. Septio: qz ibi sūt imagines cōferentes ad mēris eleuationez. Vide de his si placet Joānem Nider. iij. ꝑcep. cap. xij. Debet q̄libet hīe secretū locū in desiderio: z vti eccīa ꝓ necītate: ita. s. ꝙ si in cubicl'o suo hīet oia q̄ haber in eccl'esia/ non vellet stare in eccl'ia ad oꝛandū: marie si sit imꝑfectus. Vñ Chꝛys. sup Mat. ait. Puto ꝙ nō ad locū ꝯ referat dñs: sed ad ꝓpositū oꝛantis. Jn cōuentu em̄ fidelitū oꝛare cōmēdabile est: sicut dictū est: Jn eccl'ys bñdicite dñm Hec ille. Est aūt norandū ꝙ oꝛo si dēat esse deo accepta: debet hīe m'tas cōditiones q̄ colligunk ex scꝑtura: z his ver sibus continenk.

Cōpunctus: purus: mit⁊: rectu⁊q; q̄e⁹
Oꝛans deuot⁹ t'minet oīs homo

Nota (Cōpunctus) scz sit oꝛans: vt oꝛo sit lachꝛymosa (purus) scz ꝓ mūdicia cōscientie (mitis) scz ꝓ coꝛdis humilitatē (rectus q̄z) scz ꝓ coꝛdis simplicitatem (q̄etus) scz ꝓ secretū (oꝛans deuot⁹ t'minet) scz ducēdo ad t'minū ꝓ ꝓseuerātia (oīs hō) Multi aūt sc̄ eius effect⁹ si bene fiat: ex scꝑtura collecti: qui his ꝓsibus continenk. scz

Tranq̄llus: ḡtus: fit nosc̄s: coꝛpe san⁹
Venia vita dak: solās opꝛobria tollit.
Vltrak casus: toꝛpoꝛq; reatus.

Cōseruat pacez: dat formā: linit z irā.
Auget rem mūdi feruēs oꝛo iusti.

Nota (Tranq̄llus) scz efficit in mēte oꝛato: (ḡtus) scz deo ipetrādo ab eo ḡtiam (fit nosc̄s) scz impetrādo sapiam: (coꝛpe sanus) scz sanitatē coꝛpalē impetrando (venia) scz culpaꝝ (vita dak) scz lōgioꝛ (solans) scz cō solando (opꝛobria tollit) scz dando dona. vt ꝓz de Anna Tobie. iij. (Vltrak casus) scz in pctm. (toꝛpoꝛq;) scz excitādo ad bonū (reatus scz tollendo z abolēdo penā debitā culpis (confuat pacē: dat formā) scz agēdi

z vluēdi (linit z tram. Auger rem mū di scz rempalia obtinēdo (feruens oīo iusti.) Sed his oib⁹ addi pōt q̄ oīo est fons oīm liquoꝝ / z arboꝝ oīm fructuū pductiua: quia ipa est mediū ad obtinē dum oīa bona. Et de istis oīib⁹ sub dit (Et pat tuus qui vider in abscōdi/ to reddet tibi) In hac pte hoc habem⁹ documentū: q̄ stante ordinatiōe dei/ q̄ libz potest facere q̄ ds ei aliq̄ modo sit debitor. Licz em̄ absolute ds nulli sit debitor: tamē ex suppositiōe secus est. sic rex debet militi equū cuipo q̄ mili/ tem eū fecit: q̄uis ꝓprie tūc rex dicatur debitor sibi poti⁹ q̄ militi. Et hoc dic tus Tho. ij. di. xxvij. Et licz ma pte q. xxj. videat oppositū dicere: nō tn dic Chrys. in hom. Non aūt dicit: gtis da/ bit/ sed: reddet tibi. Debitorē em̄ seipz tibi cōstituit. Hec ille. Est z aliud do/ cumentū in hac pte z in pozt. quia chs retrahit nos ab amore inordinato: duz docet nos cauere gl'iam ꝓpriā. Nā inor dinate se diligit qui ea que facit in se re flectit: z inde gl'iam q̄rit. Sed tn scien dū q̄ fm aliq̄s si bonū opus incipiat ab inani gl'ia/ interimendū est pot⁹ q̄ ꝑse quendū: q; radix est viciata. Si aūt ac/ cidat ei in medio/ nō debet interimi: q; radix est bona. Vn̄ Bern. ꝑdicās tenta tus elatione dixit. Nec ꝓter te incepi: nec ꝓter te dimittā. Cōplacētia aūt q̄ accidit opi facto/ nō potest illud vicia/ re: sed est naturalis de ꝓpriis opib⁹ ma/ xime bonis. pō. In custodiēdis illis re tributio zc. etiam in p̄senti. Amen.

Sabbato post dominicam Quinquagesime.

Textus euāge. Mar. vi.

Cum sero essz factū erat nauis in medio mari: et iesus solus in terra. Et videns eos laborantes in remigādo: erat em̄ vētus cō/ trarius eis. Et circa q̄rtā vigi/ liam noctis venit ad eos ambu lans sup mare: et volebat p̄terire eos. At illi vt viderūt eū am bulantē super mare: putauerūt ph̄ātasma esse. Et exclamauerūt Oēs em̄ eū viderūt z cōtur/ bati sunt. Et statim locutus est cum eis: z dixit illis. Cōfidite: ego sum: nolite timere. Et ascē dit ad illos in nauem: z cessauit vētus. Et plus magis intra se stupebāt. Non em̄ intellexerāt de panib⁹: erat em̄ cor illoꝝ ob/ cecatū. Et cū trāsfretassent: p/ uenerūt in terrā Genezareth: z applicuerunt. Cumq̄ egressi essent de naui: cōtinuo cogno/ uerūt eum. Et percurrētes vni uersam regionē illam: ceperūt in grabatis eos qui se male ha/ bebāt circūferre vbi audiebāt eum esse. Et quocūq̄ introibat in vicos vel in villas aut ciuita tes: in plateis ponebant infir/ mos: et deprecabant eum vt vel fimbriā vestimenti eius tange/ rent. Et quotquot tangebant eum salui fiebant.

Cum sero essz factū erat nauis in medio marz zc. Mar. vj. In p̄senti euāgelio tanguntr tria puncta que sunt Cōturbatio: Conforratio: Cōsolatio.

Quantū ad primū sciendū est: q̄ vt patz ex textu euangelistaꝝ: z ex Mag/ histo. chr̄i pacto miracl'o de q̄nq̄ pa/ nib⁹ z duob⁹ piscib⁹: ascēdit in mōtez so lus orare: q; ꝓpl'i volebāt cum facere re gem: credētes q̄ sub tali rege nō posset penuria pati. Discipl'os autē suos iuss/ sit ascendere nauem/ z ire vt expectaret eum in q̄dam loco vltra lacū illum. Et fz Theo. pmisit eos fere tota nocte pe/ riclitari: vt discerent esse patientes in tri bulationib⁹: z nō statim a p̄ncipio expe ctare subsidiū. Dicit ḡ (Cum sero fac.

Babbō post dnicā quinqnage.

esset:erat nauis ī medio marī)hebraico more sūpra marī,p oīm aq̄ ꝑgregatōe etiāsī sit dulcī. Erat em ī q̄dā lacu (t ie sus solꝰ in tra) q̄ post p̄dicationē secesserat ad oraādū:vt se p̄dicatoꝝ formā p̄beret:q̄ i oratione haurire dz a deo q̄ effundat in pplo (Et vidēs eos laborātes in remigādo)q; nō poterāt velū dare ventos(Erat em ventꝰ ꝯrius eis t circa q̄rtā vigiliā noctī venit ad eos) Sic autē dr Chrysost. mgr hist. q̄rtuoꝝ sūt vigilie noctī:t vnaquēq; diuidit i tres horas: q̄stñ hore nō sūt eq̄les. Vnde d̄ h. s. horaꝝ ieq̄litate dñica i. lxx. Pria vtdr idē mgr vocat ꝓricinīū. Scda intempestū. Tertia gallicinīū. Quarta antelucanū. In pma vbi vigilie custodiunt vigilāt oēs In scda adolescētes. In tertia viri. In q̄rta senes. (Ambulās supra mare)ex diuina ꝑtute:nō aūt ex h̄ q̄ habet agilitatē aut alias dotes corꝑis glīosi:q; eas nō habuit añ resurrectionē: vt patz ex scō Tho. iij. dist. xvj. t. iij. qre. q. xxvij. (Et volebat ꝓterire eos) In rei ꝑtate volebat ascendere nauim:sed tñ fingebat se eos velle ꝓterire q̄si alienos: t h̄ nō ad decipiēdū sz ad significādū q̄ erāt parue fidei t nō ꝓfecti discipuli sui. Nam post tot t tanta miracla visa credebant eū esse phantasma:cū debuissent credere ip̄m super aquas ambulare potuisse. Fingere aūt ad significādū nō est peccatū. vñ etiā Lu. vi. finxit se longiꝰ ire: eadem ratione. Aug. de con. euangel. Eos volebat ranq̄ alienos ꝓterire:a q̄ bus ista nō agnoscebat. vt phāsma putarent. Hec ille. Seq̄ (At illi vt viderūt eū ambulantē sup̄ mare putauerūt phāsma esse). i. aliquā illusionē vl apparitionē diabolicam. Phantasma em dr a phanos qđ est apparitio. Et licz oē idolū rei corꝑee formatū a ꝑtute phantastica dicat phantasma:tñ sm aliq̄s ꝓꝑie phantasma est idolū vel apparitio rei incognite t isolite. (Et clamauerūt) oēs simul (Oēs em eū viderūt) Est aūt ꝑfusus clamor t incerta vox signū t effectus magni timoris. in q̄ vtiq; erant apli rōne loci:q; erant in medio maris. t rōne venti:q; erat ꝯrarius eis. t rō ne absentie nauclerī:quia chīs aberat. t rōne ꝑpis:q; erat nox. t rōne visiōis i solite:q; putauerūt ibi phantasma esse.

In hac ꝑte habemꝰ vnū documētū i sensu allegorico:q̄d nobis debet eē causa magne ꝑsolatiōis t spei. Et illō tangit Theo. dicēs. Labor discipl'oꝝ i remigādo. t ventꝰ ꝯrariꝰ:labores sancte eccl'ie designat:q̄ inter vndas seculi aduersantes t imundoꝝ flatꝰ spirituū:ad quietē patrie celestī q̄uenire conat. Q̄ñ aūt dicit:q; nauis erat in mari:t ipe solus in terra:ostendit q; nūq̄ eccl'ia tātī gentilīū ꝑsuris est afflicta:vt redēptor ipsī eam ꝑsus deseruisse videret:sz videt dñs suos laborātes in mari:q; eos ne i tribulatiōib⁹ dficiant sue inspectu ꝑeratis corroborat:et aliq̄n manifesto adiutorio liberat. Quarta autē vigilia venit ad eos diluculo appropinq̄nte:q; cū hō mentē ad supni luminis p̄sidium erexerit aderit dñs:t tentationū pcla sopient. Hec ille. Quarta igit vigilia noctis ꝑmo circa finē mundi nauis saltem quantū ad errores ifideliū quietabit:quia denuo p̄dicabit euangelium i toto mundo. t totus mundꝰ ꝙuertet ad chīm t subdet ei⁹ vicario:vt ptz ex dictis sancti Tho. ij. ij. q. cvj. ar. iij.

Quantū ad scōm ponit cōfortatio q̄ chīs discipulos timētes statim ꝙfortat:vñ dī (Et statim locut⁹ est eis) vt eū sz in voce cognoscerēt t cessaret statim timor sicut t factū est:vt dr Chrys. (Et dixit eis. Cōfidite:ego sum:nolite timere) Nō dixit aūt quis esset:q; hoc poterāt ex voce pcipere:vt dic mgr histo. vl vt se ostēderet esse illū q̄ dixit:ego sum q̄ sum. vt idē mgr dr. (Et ascēdit ad eos in nauim:t cessauit ventꝰ) q̄ sm Theo. appositus erat vt maius appareret miraculū ambulationis sup aqs (Et plus magī intra se stupebāt) supple q̄s fecisset d̄ q̄nq̄ panib⁹:vt ait Theo. q; plenī chīi potentiā cognouerūt (Nō ei intellexerāt) chīi potentiā sm Theo. ꝑ miraculū factum (de q̄nq̄ panib⁹. Erat em cor eoꝝ obcecatum) quia sm Theo. ersi stupebant virtutum magnitudine necdū tamē in eo ꝑtate diuie maiestatī

cegscere volebāt. Hec ille. Sz ñ vidēt vera q̄ dic̄ Theo. q; cōit renet q̄ i pmo miracło qō chīs fec̄ in nuptijs credide/ rūt in eū discipli ei⁹ sic̄ i deū: vt supi habitū est. Ad h̄ dr dupl'r. Prio q̄ non est certū q̄ tūc vt i deū crediderint. Scōo q̄ h̄ dato p̄ dici/q̄ fidē ñ hēbant firmā sz vacillātē: ita vt mō vnū/mō alīd crederēt ō chīo fm q̄ eis occurrebāt motiua: vñ i passiōe fidē pdiderūt adō q̄ i eū neq; vt i deū/neq; vt i redēptorē iā crebāt. Jn hac pte hēm⁹ documētū in sensu mystico. prim q̄dē i anagogico: p/tim p̄ moralī. Quo ad pmū Hiero. sic dic̄. Dic̄ aūt eis: ?fidite ego sum: qa videbim⁹ cū sicuti est. Cessauit etiā vētus t̄ pcella Jesu sedēte i naui. i. regnāte in naui q̄ ē vniuersal' ecclīa. Hec ille Hoc aūt regnū pfecte erit post iudiciū Quārū p̄ ad scōm Beda ait. Jnq̄cū/q; ēt corde p gr̄am sui amor; adest mox vniuersa vicioꝝ t aduersitatū mōi siue spirituū maligꝝ bella cōpressa q̄escūt. Hec ille. Et intēdit q̄ q̄escūt chīo i aia exīte i pfecta possessiōe. q;. s. oia q̄ sūt i hoie mouenť fm impiū chīt vt in pria. Vl'q̄escūt tēratiōes t tribulatiōes: q; dsinūt ipedire t quertūť i vērū psperū ac scōm. Vl'q̄escūt: q; ñ dejcīūt alpe vi ctorie. Est āt sciēdū/q̄ hec dies ē dicta ?gini. Prio: q; ?go passa est martyriū mēt; tota feria sexta et sabbato. Jō sic̄ martyriū filij recolit feria sexta: ita ?gis sabbato Scōo: q; sic̄ i sabbato q̄euit de⁹ creādo: ita i vētre ?gis recreādo. Nā spūssctūs nūq̄ q̄euit i puro homine nisi i Maria. q; i alīs habuit aliq̄d repugnās saltē vēiale pctm̄. Tertio q; sic̄ de⁹ i sabbato cōpleuit creationē: ita i ?gie erpleuit recreatiōez. Quarto q; illa dies ē bñdicta int' oēs dies: t hec int' oēs mlieres. Quito: q; sic̄ illa dies mediat int' dic̄ gaudiosū t dolorosū: ita hec ?go int' deū t hoiem. Sexto: q; ea die i ea sola mansit fides. Jgit anagogice ex intrētiōe ecclie ista nauis fcat ?ginē q̄ fuit nauis onusta mercātijs ?rutū: delōge afferēs nob pauē chīm cuius arbor fuit chīs. iuxta illd Ezech. xxvij. Cedrū ō libano tulerūt vt facerēt tibi malū. Cedrus ei ē arbor sublimis: cui⁹ fruct⁹ habet sapore dulcē: acerosū t mediū i diuersis partib⁹: t significat triplicē substam chīi. Vel fuit etiā ipe chīs ō q̄ Ezech. xxvij. Bissus varia de egypto ?rexta ē tibi i velū. Nota varia: q; triplicē habuit colorē. s. albū i carne rōne puritat;: rubeū i aia rōne charitat;: aureū i deitate rōne pciositatis. Cant. v. Dilect⁹ me⁹ candid⁹ t rubicūd⁹: elect⁹ ex milib⁹. Hec nauis chīo exīte i tra. i. in securitate felicitat; post ascēsionē remansit i medio maris hui⁹ secli: t in ea erāt apli. q; subumbra t magisterio ei⁹ remāserūt. Vel p mare intelligūť pctōres penitētes repleri amaritudie pctōr. Hec nauis est i hor medio: q; ē cor⁹ mediatrix ?stitura ad deū. Et inq̄ntū mediatrix assimilať auror: i q̄ bestie ad labula: t hoies ad opus vadūt. Et lune q̄ lucet i nocte. t ē vicina tre. t efficit supra mare. Et soli q̄ est inf'tres supiores planetas: t tres iteriores. Vñ Cañ. vj. Que ē ista q̄ pgredit q̄ auror⁹ ?surgēs pulcra vt luna: electa vt sol. Auror⁹ q̄dē: q; aduenīente auror⁹. i. ?ginis gra: bestie id ē tentatiōes: t demōes ambulantes p mentē pctōris dū erat i nocte peccati: rec. dūt. Lune p̄: q; influit lumē pctōrib⁹ renebrosis: t ē eis vicina q̄ subitū auxiliū: t ostendit suā ?rutē supafflictos t amaricatos. Soli p̄: q; supse habet trinitatē: t infra se habet ?gines ?rinētes t ?iugatos q̄s recōciliat. Jgit circa finem noctis. i. tpe mort; venit Jesus ad deuotos virginis ambulans supra mare quasi liber a doloribꝫ. t illi turbantur in morte ?pter phantasmata demonū vera vl' extimata. t de⁹ eos confortat. t statim sunt in terra genezara: id est patrie celestis: in qua cognoscitur t sanat omnes infirmos.

Quantū ad tertiū ponit ?solatio infirmor⁹: cū dicit (Et cū trāsfretassent). i. lacū seu fretum trāsiuissent (quenerunt in trā genezareth) id est cuiusdā regionis: q̄ dicebat fm Josephū genezara: a qua dicebat t mare genezareth: scōm eūdē Josephū. Et a qua genezareni dicūtur: que regio est trans mare galilee

ex opposito ipi⁹ galilee (Et applicuerũt. Cũq; egressi essent de naui ꝓtinuo cog̃uerũt eũ)s. ipi genesareni: z ꝫ fm Be. vl' ex signoꝝ magnitudie: vel etiã quia plib⁹ erat facie not⁹. z oñderũt isti magnã fidẽ ad dñm fm Bedã : in ꝫ q̃ non fuerũt cõteti salute ꝓsentiũ infirmoꝝ: sed miserũt ad alias ꝓ circũitrũ citates: vt oẽs currerẽt ad medicũ. Vñ subdit. (Et ꝓcurrẽtes)s. ipi genesareni ꝛ Bedam (vniuersaꝝ regionẽ illã ceperũt in g̃batis) .i. in lectis infirmoꝝ (eos q̃ se male hẽbãt circũferre vbi sciebãt eũ ee) ita q̃ vt ỏt Tho. nõ inuitabãt eũ ad infirmos: sꝫ deferebãt ad illũ. (Et q̃cũq; introibat in vicos aut in villas aut i ciuitates/ in plateis ponebãt infirmos: et deꝑcabant eũ vt vel fimbriã vestimẽti eius tangerẽt.) Chr̃s em̃ tanq̃ iude⁹ z habitu iudaico vrẽs/ hẽbat fimbrias in angulis pallij sui: iuxta ꝑceptũ qđ mãdauerat dñs Num. xv. vt ꝑ⁹ isrl sicut carne ꝑ circũcisionẽ: ita z vestitu ꝑ hmoi fimbrias ab alijs ꝑ⁹ eẽt distinctus (Et q̃t̃q̃t tãgebãt eũ salui fiebãt) merito sue fidi dispositiue: z ptãte chri effectiue. In hac ꝑte est documentũ in sensu anagogico: qz genezareth interꝑtat initiũ natiratis : z fcat ꝑs q̃ qs ingredit regnũ dei: z nascit vite eẽne. Et tũc videntes chr̃m cognoscẽt eũ q̃tum ad oia q̃ nũc de illo credũt. qz visio erit in pria de his q̃ credim⁹ in via : z sanabunt tũc ꝑfecte oẽs infirmi deuoti chr̃o. Hiero. Qđ aũt ỏt: q̃t̃q̃t tangebãt eum salui fiebãt: implebit q̃ fugiet dolor z gemit⁹. Hec ille. i. in die resurrectiõis.

Dorat' ista nauis fcat pniam. quia pnia hoiem portat ad celũ z portũ paradisi cõtinue: siue dormiat / siue vigilet/ siue comedat/ siue ieiuner/ siue ẽ/ scat/ siue moueat. qz vere penitens oia ista in deũ ordinat z ꝓpter eũ facit. Jõ em̃ dormit vt ad laudãdũ deũ exurgat z ꝓnter in oib⁹ talib⁹ merek. Qui in hac naui sc̃ patiunt q̃tuoꝝ aduersa. s. Ventũ tẽrationũ a diabolo. Phãtasmata illusionũ seu vanitatũ a carne. Undas ꝑsecutionũ a mũdo. Jg̃rantiã diuinoꝝ a ꝑsenti statu: qđ notat. qz erat sero. Sꝫ ꝛra ista ꝑcula habẽt mꝛa adiutoria. Primũ ẽ fiducia de deo ꝫ diabolũ quã ds dat. qz dixit chr̃s: ꝙfidite. Scõm est oꝛo clamosa ꝫ phãtasmata malaꝝ cogitationũ: qz cl̃aueꝛt. Tertiũ est assidua meditatio dñice passiõis : qđ notat cuꝝ ỏz q̃ sanabant tangẽtes fimbriã vestimẽti chr̃i. i. vltimũ vestimẽti siue coꝛpis qđ est passio : q̃ fide z deuota meditatione tangit z tangit. Et hoc est ꝫ amaritudinẽ mũdi. Quartũ est illũinatio diuina ꝫ ig̃rantiã: qz venit q̃rta vigilia noctis. i. ifundit cognitõeꝝ medijs int̃ clarã brõꝝ z tenebꝛosaꝝ viatoꝛib⁹ nakalẽ.

Dñica prima in Quadrage. Textus euãg. Mat. iij.

Ductus est iesus in desertũ a spũ vt tentaret̃ a diabolo. Et cum ieiunasset q̃draginta diebꝫ z q̃draginta noctib⁹ postea esuriit. Et accedens tẽrator : dixit ei. Si fili⁹ dei es: dic vt lapides isti panes fiant. Qui rñdens dixit Scriptũ est: Nõ in solo pane viuit hõ : sꝫ in oñi ꝙbo qđ ꝓcedit de oze dei. Tũc assumpsit eũ diabol⁹ in sanctã ciuitatẽ: et statuit eũ supꝛa pinaculũ tẽpli z dixit ei. Si fili⁹ dei es : mitte te deoꝛsum. Scriptũ est ei. Qz ang. suis mãdauit de te: z in manib⁹ tollent te: ne forte offendas ad lapidem pedẽ tuũ. Ait illi Jesus rursuꝫ. Scriptũ est. Non tẽtabis dñm deũ tuũ. Jterũ assumpsit eum diabolus in montẽ excelsum valde: z oñdit ei oia regna mũdi z gl̃iam eoꝝ: et dixit illi. Hec oia tibi dabo si cadens adoꝛaueris me. Tũc dicit ei Jesus. Vade sathana Scriptum

est em̄. Dñm deū tuū adorabis et illi soli seruies. Tūc relict̄ eū diabolus: z ecce angeli accesse/runt z ministrabant ei.

DUctus est iesus in desertū a spū xc̄. Matt. iij. Est sciendū ex doctrina sci Tho. iij. pte. q. xlj. q. cōueni entissimū fuit chm̄ tētari. Prio: vt sic sua morte nr̄am supauit: ita nr̄as tētari ones superet sua tētatiōe. Scdo ne etiam sancti credāt se a tētatiōe imunes. Tertio vt discam⁹ in tētationib⁹ vincere. Quarto vt ꝓficiam⁹ de sua mia: cū z ipe sit tētat⁹. Debuit aūt vt dr tentari in dcto: q̄ volūtarie se obtulit tētationi. Jō debuit ire ad cāpū certamis .i. solitudinē/in q̄ diabol⁹ magis audet inuadere. Nec tn̄ solū in dcto est tentatus: q̄si imaginarie z nō realit fuerit in hier'm. Debuit etiā tētari vt dr post ieiunū. Prio vt nos ꝓtra tētatiōes discamus armari ieiunijs. Scdo vt discam⁹ ieiunū displicere diabolo. Tertio: q̄a ꝓt̄ esurie diabolus sumpsit audaciā in uadēdi illū: cū eēt de dinitate ei⁹ dubit⁹ Quō aūt illū diabol⁹ statim tētauerit post baptismū: z q̄re tūc voluit tētari/e m'tiplex rō. vt patebit i hac pte. Quō aūt illū cognouit esse deū/z quō nō: in hoc eodē euāgelio dicet. Cōueniēt ḡ in ꝓncipio nr̄i ieiunij ꝓponit nob euangeliuz de ieiunio z tētatiōe chr̄i: in q̄ tanguntr tria puncta iuxta tres tētationes chr̄i: q̄ fuert circa castrimargiā: inanē gl'iaz: z supbiā. Quantū ad ꝑmū l'aliter dr. (Ductus est iesus) s. statim post baptismū suū (in dcto) qs̄. s. est in hier'm z hericho sm Magi. histo. in q̄ figuraliter Adā incidit in latrōes sm glo. (a spū) scto sm Greg. nō q̄si minor ꝑcepto aut prāte maioris: sed sm Chrys. eo mō quo aliqs rōnabili exhortatione placat. z h̄ scz inq̄tum hō (vt tentaret a diabolo) quia em̄ vt ait Chrys. diabolus contra chm̄ ire non poterat: ideo chr̄s ꝓcessit ꝓtra diabolū. Datur em̄ ei occasio tentandi vt idē ait: ꝑ hoc q̄ hs vadit ad solitudinē: quia maxie tūc tentādo instat/ q̄n hoiem solitariū viderit. vñ Eua aggressus est solam. Grego. in hom̄. Sed sciendū nob est/q̄ trib⁹ modis tentatio agit. Suggestione: delectatione: cōsensu. Et nos cū tētamur/plerūq; in delectatione aut in ꝓsensum labimur. q: de carnis pctō ꝓpagati/in nobissp̄is gerimus vnde certamina toleram⁹. Deus ꝑo q̄ in vno ꝑsone incarnat⁹ in mundū sine pctō venerat: nihil ꝑdictōis in sumptō tolerabat. Tentari ḡ ꝑ suggestionē potuit: sed ei⁹ mentē pcti delectatio nō momordit: arq; iō ois diabolica illa tētatio foris/nō int⁹ fuit. Hec ille. Et intēdit q̄ chr̄s fuit cōcept⁹ sine pctō originali: z ꝓpter non habuit fomitē. i. habitualē cōcupiscentiā/ seu malā inclinationē sic nos habem⁹. Vñ eius vires nō ꝓrumpebāt in actū nisi sm rōnis imperiū. (Et cū ieiunasset q̄draginta diebus) ita scz q̄ nullū cibū in toto isto tē pore sumpsit. vt dicit Luc. iij. imo nec esurijt. vt innuit hic dns Matt. q̄ dic̄ q̄ cū ieiunasset q̄draginta dieb⁹ z q̄draginta noctib⁹ (postea esurijt) q̄si vi. nō ante hoc tēpus illū esuriss̄e: sicut sm aliquos esurijt Moyses z Helias. Non autē vltra trāsiuit sm Chrys. in hom̄. ne incredibilis videret carnis assumptio. Et etiā vt alij dicūt: q̄rinus eius diuinitas diabolo celaret. Nam etiā Moyses z Helias tanto tempe ieiunarūt: q̄ tamē puri homines fuerūt. Sed quare Moyses: Helias: z chr̄s q̄draginta dibus ieiunarūt: z similit nos tanto tempore ieiunam⁹? Ad hoc dico q̄ nos hūc numer⁹ obseruamus in ieiunio m'tiplici causa. Primo: quia chr̄s illō multiplicit er cōsecrauit. s. sua ꝓceptiōe. q: q̄draginta septimanis fuit in ꝓphetis vtero. sua ꝓdicatiōe: q: xl. mēsib⁹ ꝓdicauit in mūdo. sua ieiunij obseruatione: q: xl. diebus ieiunauit in dcto. sua passiōe: q: q̄ draginta horis iacuit in sepulcro. z sua resurrectione: quia post illā q̄draginta dieb⁹ fuit cū discipl'is in mūdo. Scdo q: ꝑ hunc numer⁹ fuimus deo de corpe nostro. Quia em̄ corpus nostrum cōs

stat ex ꝗttuor elemēt̄s:z per voluptates
et⁹ trāsgredimur decē p̄cepta leg̃:ſ̄ q̄
rer decies carnē nr̄am affligim⁹. Item
Tertio:qz p hūc nūez fuim⁹ deo ō rpe
nr̄o dando decimā. Nā a p̄nti die vſq̄
ad pasca ſt̄ sex hebdomade:a q̄b⁹ ſi sub
trahant sex dies dn̄ici i q̄b⁹ minie ieiu
nam⁹ remanēt.xl.dies abſtinētie:q̄ sunt
decima ps anni:q̄ habz.cccl.xv̄j.dies cō
pletos q̄dē ſi ſit ann⁹ biſextil⁹: incōple
tos ꝙ ſi cōis.qz ann⁹ ſolar̄ habet dies
ccc.lxv̄j.et.v̄j. horas. Item Quarto:qz p
hūc fuim⁹ deo ō opib⁹ nr̄is. qz opa nr̄a
debēt eē circa adimpletionē decem p̄ce
prox̄ z ꝗttuor euāgelioz. Iſte tres vlti
me rōnes sūt bn̄ Greg. i homel. Item
Quito ſm Aug. qz ptes aliq̄te.xl.ſt̄.j.
q̄.liij.v.vij.x.z.xx. que ſil'iuncte faciūt
l. Stat⁹ aūt btitudis etiā.l. dieb⁹ p̄ſi
gurat.ſ. a pasca ad P̄entecoſt. In h̄ ḡ ſi
gnificat q̄.p.xl. dies pnie ad felicitatez
etnā ꝙscendim⁹. Chriſt⁹ aūt nūez iſtū
fuauit vt daret formā z mēſurā ieiunio
nr̄o:ſm Chryſ. ſup Matt. Vñ z ſm ma
giſtr̄ hiſto. nō ieiunam⁹ stari poſt Epi
phaniā vt chīs: ſz circa.xl. dies poſt:vt
oſtēdat ieiuniū nr̄m a chīi ieiunio deri
uatū. Moyſes āt z Heli. iſtū nūez ob
ſeruarūt i figurā ieiunij chīi. Differe
bat aūt ieiuniū illoz a ieiunio chīi. Pri
mo ſm Augu. qz illi nō ieiunauerūt ex
ꝓprute sua vt chīs. ſz Moyſes q̄dē ſuſte
tabat eloq̄o dī:vt ꝓz Exo.xxxiij. Heli
as aūt fortitudie cibi paſſus pri.liij. Re.
xix. Scdo iuxta Chryſ. qz illi ieiunādo
esuriebāt:ñ aūt chīs:ſz poſt ieiuniū:vt
dī(z q̄dragita noctib⁹.) Hoc dī ſm san
ctū Tho. ſup Matt. ne q̄s eū crederet
nocte comediſſe:vt comedunt saraceni
rpe sui ieiunij(Poſtea esurijt) Et h̄ ſm
Chryſ. z sctm̄ Tho. vt diabol⁹ tentādi
audaciā sumeret. qz esuries eū vez ho
minē demōſtrabat:ſicut ieiuniū.xl. die
rū ſine esurie arguebat diuinā ꝓtutem.

Ad intellectū aūt sequētiū est sciēdū
ex doctria sct̄i Tho.liij.p.q.xlvij. q ma
gores i ppło iudeoz coḡuerūr chīm esse
chīm ſic z demōes:vt dī i libro nouī et
veter̄ testa. ſz nō coḡuerūt chīm esse fi
liū dei p naturā. qz ſi coḡuiſſent nunq̄
dñm glie crucifixiſſent. ſ. Coz. ij. Iſta
tñ ignantia fuit affectata q̄dāmō:qz p
uerrebāt euidētia signa:z nolebāt ꝓbis
credere saluatoris. Minores aūt neq̄
dei filiū neq̄ chīm eū eē coḡuerūt. Et
ſi aliq̄ dubitauerūt q eēt chīs ꝓpter ſi
gnoz frequētiā:tñ a p̄ncipib⁹ decepti ſt̄
Sed ꝑ:qz colonī coḡuerūt eū eē heredē
id eē chīm in lege p̄miſſuz: vt Mat.xxj.
patz. ḡ coḡuerūt esse filiū dei qz de eo
dē dī. Dabo tibi gētes hereditatē tuā.
z ego hodie genui te. Et Chry. etiā dr
chīm i cruce nō oraſſe p eis q̄ sciebāt se
filiū dei crucifigere. Ad h̄ dī/q iſta p
bant q eū coḡuerūt filiū dei p gr̄az ex
cellentē inf̄ hoies oēs:nō aūt p naturā.
Vel coḡuerūt dī filiū illū eē.i. coḡſcē
dī ſufficiētia signa habuer̄t. Hec ex sctō
Tho. Et videf idē dicēdū de demōe q
nō coḡuit certe eū esse filiū dei. etſi ali
q̄n h̄ dicebat per os obſeſſoz: loquebat
ſuſpicādo ſz btm̄ Tho.liij.diſ.xxx.q.ij.
ar.j.z.tū. pte.q.xxix.ar.j. ad tertiū. Sz
ꝑ sctm̄ Tho. arguit Nico. ō Lyra:qz in
mlt̄s locis scp̄ture exp̄sse h̄ q chīs esset
de⁹:ideoq̄ coḡuerūt eū eē chīm. Ad h̄
dico solutionē parere ex dict̄s. Probat
em̄ argumērū q coḡuerūt eū eē filiū dī
p gr̄am vel deū ptic̄patiue:eo mō q̄ dr
in ps̄. Ego dixi dij estis. Et rō huj⁹ ē:qa
hebrei nō solū moderni ſz etiā antiq̄ ex
iſtimātes ipossibile eē vnionē diuinā
ad hūanitatē:crediderūt oēs scp̄turas
asserēres deitatē chīi trāſſūptiue z me
taphorice loq̄. Vnō ſm eundē Nico. de
Ly. Mat.xxj. ex iſtis scp̄turis iudei ñ ha
bebāt noticiā euidentē de chīi diuini
tate:ſz ꝓiecturalē. Et i q̄ſtiōe ꝑ iudeos
ten et q ex scp̄turis nō pōt ꝓcludi effica
citer z insolubilit̄ diuinitas chīi:ſz ap
parēter z rōnabilit̄ tm̄. Est āt i iſta ma
teria magna cōcertatio inf̄ p̄dictū Ni
co. z Pau. bur. z replicatorē. quā vide
ſi vis Mat.xxj. Eā ḡ q diabol⁹ voluit
tētare chīz ſz oēs vna fuit vt eū p̄cipita
ret i pet̄m ſi posset. ſz alia fuit vt coḡſce
ret aliq̄d qō ignorabat. Et ſm Nico. ō
Lyra: voluit scire ſi esset christus:qz cū
videret completas ꝓphetias varias de
rpe aduentus chriſti:et videret sancti

tatē chr̄i: dubitauit si ipe esset. Sz ħ nō
solū est ꝟra sctm̄ Tho. sed etiā est cōit
ꝟra oēs scōs: q̄ dicunt q̄ voluit scire si
esset filiꝰ dei. Vñ Chrys. sup ħ passu ōt
q̄ sciebat eū esse chr̄m ex restimonio an
gelox ad pastores: z stelle ad magos: et
Joānis ad chr̄m. Est etiā vt videt con
tra euāgelīū. qz Lu. iiij. dr q̄ demones
sciēbāt eū esse chr̄m. qō lz sit dictū post
tempus ieiunij chr̄i: tñ nō est rō q̄re etiā
eo rpe. s. ieiunij scire nō potuerint si de
post voluit illos ħ scire: cū tūc iā habu
issent oēm eām z mediū sciendi illud scz
noticiā pphetax z expīētiā miraculox at
testantiū chr̄i natiuitatē: cuiusmodi fu
it illūinatio noctis: z apparitio stelle: et
euāgelizatio āgeli ad pastores: z hmōi.
Vñ z ħ nō dixit: si chr̄s es. sed: si filius
dei es. Qō io ōt sm mgr̄m hist. qz au
dierat illā vocē. Hic ē filiꝰ meꝰ dilectꝰ.
Dicēdū est ḡ sm mgr̄m histo. z Chrys.
z Amb. z Hiero. z s. Thom̄. z alios: q̄
voluit scire si esset dei filiꝰ. qō vsq; ad
chr̄i passiōez nūq̄ sciuit. Et ħ est qō ōr
(Et accedēs tentator). i. diabolꝰ: cuius
officiū ē tētare hoies ad malū: sm sctm̄
Tho. ij. di. xxj. q. j. ar. j. Ibi em̄ ōt q̄ so
lꝰ diabolꝰ ē tentare ad nocēdū: nō qz sp
īmediate tentet: sz qz pmū hoiez tenta
uit z vicit: ex q̄ tentatiōe parata est via
alijs tentatiōib⁹. Vel qz ei soli z mem
bris eiꝰ ꝟuenit impugnare ꝟtutē cū in
tentiōe occidēdi hoiem. Vel qz mūdo z
carne tāq̄ istrumētis vtif i tētādo. Hec
ex illo. Vide etiā de ħ. j. pte. q. cxiij. et
ij. ij. q. xcvij. Accessit aūt in hūana effi
gie sm mgr̄m hist. vt colloq̄ posset cum
chr̄o. Sz q̄re etiā Euā nō est aggressus
in effigie hūana: Ad ħ dico q̄ sm sctm̄
Tho. ij. vbi supra fuit: qz deꝰ voluit: vt
Eua eū magis abhorreret. z ꝟsequēnt fa
cilꝰ vinceret. Dic̄ tm̄ Beda q̄ serpēs il
le est de q̄dā serpentū genere qō facie
virgineā habet. Et mgr̄ hist. dic̄: q̄ tūc
serpēs rectus incedebat: sz fuit i male
dictiōe pstratꝰ. Qō tm̄ nō est rōnabile.
qz ꝟba dei ad serpētē erāt dicta ad dia
bolū: sm scōs. Sz q̄re sic diabolꝰ sua
debat: mouēdo linguā illiꝰ serpentē ab
extra: Dico q̄ ħ fuit: qz intus tentare
nō poterat ꝑ phantasiā aut alias vires
sensitiuas: qz oēs erāt rōni subiecte stā
te innocentia (Dixit ei. Si filiꝰ dei es)
sz naturalis: z ꝑ ꝟsequēs ei eq̄lis in po
restate (dic vt lapides isti panes fiant)
Lu. iiij. dr. dic lapidi huic: z idem est. qz
si plures demōstrauit lapides: z vnū ō
monstrauit. Sed ħ est vna q̄stio: qz sm
Amb. z mgr̄m hist. diabolꝰ ex scripturis
intellexerat filiū dei venturū. Aut ḡ fi
liū dei ꝑ gram/ aut ꝑ naturā. Si pmū:
q̄re vult scire an sit filiꝰ dei ꝑ gram: cū
sciret eū esse chr̄m: Si scōm: cū ille scri
prure q̄ eū dicūt eē filiū dei loquant de
chr̄o z ipe coguerit chr̄m: seq̄t q̄ eū etiā
cognouit esse filiū dei ꝑ naturā. Videt
ḡ q̄ suppositio q̄ coguerit eū esse chr̄m:
hec questio solui nō possit. Ad ħ dico q̄
cognouit venturū filiū dei et credidit q̄
esset filiꝰ dei ꝑ gram. sed nato chr̄o: ex
multz dubitauit an esset filiꝰ dei ꝑ na
turā. z ħ voluit scire: vt si inuenisset eū
filiū dei ꝑ graz tm̄: speraret eū posse sic
ceteros supare. Et licz scripture de chr̄o
loquēres dicāt eū esse filiū dei z deum:
tñ z iudei z diabolꝰ intelligebant ħ di
ctū ꝑ excellentiā gr̄e. Et lz ō chr̄o aliqñ
dicank in scripturā noīa q̄ de solo deo di
cunk vt terragrāmaton: tñ eis nō cōsta
bat ista de solo deo dici sic nos mō cre
dim⁹. Sed ꝫ ħ arguit. qz dic̄ mgr̄ hist.
q̄ ex scripturis nouerat se ꝑ filiū dei ven
turū pditurū esse ꝓncipatū. ḡ cognouit
eū esse talē quē supare nō posset: z ꝟse
quēter esse filiū dei ꝑ naturā. Ad ħ di
co q̄ nō credidit se ab illo superādū ꝓ
pria eiꝰ ꝟtute: sz diuina: sic supat q̄ sanc
tis. z sicut idē mgr̄ dic̄: nō credebat se
ꝑ illū pdere ꝓncipatū nisi post iudiciū:
z ideo interim credebat q̄ eū posset sal
tē ꝑ aliq̄d veniale supare: z ad purgato
riū z limbū pducere. Sz post q̄ timuit
illū esse deū in passione: pcurauerat per
vxorē Pilati ne moreret. Sicut ꝑ Jus
dā oppositū quesiuerat. Est etiā sciendū
q̄ licz quo ad naturalia diabolꝰ nō fal
lat: vt dicit sanctꝰ Tho. j. pte. q. lvij. z
ij. di. vij. z mgr̄. q. xxj. secus quo ad gra
tuita que ex voluntate dei pendent. Et
in talibus potest successiue ad eundem

finē ordīare opposīta tēratiue: puta ad stabilitatē sui regni. vl' ad finē sue sup/bie ipaz mortē z ipaz vitā chr̄i. Vñ dic̄ Chrys. sup Mat. q̄ hic diabol⁹ fuit ex cecat⁹: qz ex ieiunio q̄draginta dieꝝ de buisset ꝯcludere chr̄i diuinitatē potius q̄ ex ei⁹ esurie humanitatē. Et vt ōt q̄ uis Moyses z Helias tāto tpe ieiuna uerint: tñ ieiunādo esuriebāt: nō autem chr̄s: sz solū post ieiunīū. Sed itez ar guo q̄ diabol⁹ ante chr̄i passionē cogue rit chr̄i diuinitatē. Nā chr̄s se deū dice bat: z ꝟ miraculis, pbabat. q̄ necessario diabolus ꝟ credebat, qz ipe scit deū nō posse attestari falsitati. z scit si aliq̄ō fit miraculū: fit a deo i testimoniū doctrie alicuī⁹. Nam cū agnoscat totā naturā: si q̄d fiat supra naturā hoc nouit. Et io cogit credere: nō aūt nos q̄b⁹ nō ꝟstat: q̄ ꝟ miraculū vel illud sit a deo. Ad ꝟ dico q̄ argumētū forte ꝯcluderet si deū p naturā chr̄s se clare z patenter dixis/set: q̄d nō faciebat saltem quando mira cula faciebat in testimoniū sue doctrie Vel si aliquando ꝟ dixit clare tūc phi/buit id demonē pcipere. sicut z phibuit eū scrutari virginitatē sue mr̄is: vt al's dictū est. Item cōtra. qz chr̄ist⁹ ꝓpria auctoritate faciebat miracula q̄ē dei ꝓpriū. Ad ꝟ dico/q̄ diabolo nō ꝟstabat clare de hoc. Potuit em̄ chr̄ist⁹ etiā da/re q̄ esset homo purus facere miracula ex potestate. i. aliqua supnaturali ꝓtu/te existētē in eo ad temp⁹ vel etiā semp si deo placuisset: p quā effectū miraculi pduxisset eo modo quo nunc sacramēta nouē legis p virtutē spūalē in eis existē tē agunt ad gratiā. Vnde Greg. dic̄ q̄ scti viri mirac'a faciūt aliquādo orādo aliquādo ꝟo ex potestate: sicut beatus Benedict⁹ aspectu oculoꝝ rusticum du ris lozis alligatū absoluit. Et sic diabo lus credidisse potuit chr̄istuz imperare ventz ex potestate sua que tñ aliā majo rem ꝓsupponeret. Vel dicendū q̄ potu it chr̄s in corde orare z fm mentē suā fa cere ꝑcepta demonib⁹ vel infirmitatib⁹ per dei virtutē: de qua tamē in suis ver bis nō faciebat mentionem. z sic posse fieri diabolus sciebat. Potuit etiā chr̄s

imperia z miracula sua celare diabolo. Ex dictz aūt ptz q̄d dicendū sit ad id q̄ obijci posset: qz dicebat z pbabat se ha bere auctoritatē dimittēdi pctā q̄ē ōt ꝓpriuz. Dz em̄ q̄ diabol⁹ ꝓhibebat ista audire: vel dubitabat vtrū illa' auctori/tas esset ꝓncipalis vel sūministratoria. Voluit aūt chr̄s fm Leo. papā ex hūlit tate z nō ex potestate aduersariū vince re: vt hoez pl⁹ honorare t diabolū pl⁹ ꝓfunderet. Jō seq̄t (Qui rndēs) māsue te. z forte. acsi eū nō cognoscere t (Dixit ei Scptū est) Deut. viij. Nō i solo pane) sz corpali (viuit hō: sed in oni ꝟbo q̄ ꝓcedit de ore dei) vt ptz de Moyse qui ꝟbo dei fuit quadraginta dieb⁹ spūal'r z corporaliter sustentat⁹. Et sic diabo/lus neq̄ potuit eum ad pctm̄ gule indu cere: neq̄ eius cognoscere diuinitatem Sed q̄re chr̄s diabolū repellit p scptu/rā: Ad ꝟ dico/q̄ fuit ꝓmo fm Greg. vt doceat nos magis doctrina q̄ miracul' pugnare. Et scdo iuxta Amb. vt ofte/dat quib⁹ armis impugnet diabol⁹. hec ille. Sunt aūt hec arma ieiuniū: oratio doctrina. Et tertio iuxta Raba. qz ꝓ/nebat diabolū humilitate vincere non potētia: z nobis exemplū tribuere vt q̄/tiens a prauis hoib⁹ aliq̄d patimur: ad doctrinā excitemur potius q̄ ad vindi ctam. Temperat aūt rñsum iuxta glo. ne deum illū esse cognoscerer. In hac pte sūt mlta documēta. Primū tangit Chrys. i homel. dicēs. Quisq̄s post ba ptismū malozes sustines tentatiōes: nō turberis. etenim ꝓpter ꝟ accepisti non vt vaces: sed vt pugneris. Jō q̄ tentationez de⁹ a te nō phibet. Primū vt discas qm̄ mlto factus es fortior. Deinde vt ma/gnitudie donoꝝ nō extollaz. Tertio vt diabolus experientia cognoscat q̄ pfecte ab eo recessisti. Quarto vt p ꝟ fortior reddaz. Quinto vt crediti thesauri si/gnū accipias. Neq̄ em̄ diabol⁹ supue/niret tibi ad tentandū: nisi te in maiori honore effectū videret. Hec ille. Et idē est iudiciū de q̄libet sctō z iusto z rede/unte ad penitētiā sicut de baptizato di cente Remigio. In sanctificaz diabo li tentamēta grassantur. Hec ille. Se/

eundū tangit idem ibidē dicēs. Ut aūt cognoscas q̄magnū bonū est ieiuniū: z qualiter scutū ē aduersus diabolū chri/ stus ieiunauit nō eo indigēs: sed nos instruens. Hec ille. Tertiū tangit idē dicēs. Si ieiunaueris z tenterʒ: nō dicas qz pdidi fructū ieiunij mei. Nā z si nō p fuit tibi ieiunīū tuū vt nō tēteris: tñ p/ficiet vt a tētatiōib⁹ nō vincarʒ. hec ille

Dorat'r etiā sciēdū ē/q̄ chr̄s seʼ esu/rijt: z ad comedendū nō habuit nisi la/pides: vt h. Hi sūt viri duri q̄ ñ possūt ad penitētiā frangi: et frigidi q̄ nō pñt diuino amore inflāmari. z aridi qui nō possūt rore diuie gr̄e aut lachrymaꝝ infundi. Hi etiā non possunt incorporari chr̄o ʒ diabolo. Alia etiā vice esurijt z nō habuit ad comedendū nisi folia: vt Marci. xxj. legit de ficulnea. Sic aūt chr̄s ñ comedit lapides: ita nec folia. i. ꝓba: ʒ bona opa. Quotidie etiā esurit nr̄am salutē z ꝓuersionē. Nā ot Chrys. Sic ꝓcupiscibile est nob comedere: sic chr̄o saluare. Jstū aūt cibū tātū esurit q̄ ostiatim illū mēdicat. Apoc. iij. Ego sto ad ostiū z pulso. Si q̄s audierit vo/cem meā z apuerit mihi ianuā. s. cordis intrabo ad illū z cenabo cum illo: z ipe mecū. id est ponem⁹ ad scorum siue ad symbolū: ita q̄ pcōr ponat cōtritionē: ꝓfessionē: z satisfactionē: z de⁹ remissionē culpe: collatōez gr̄e z pmissionē glie. Sʒ multi vellent comedere solū ō alie uo: z tractari bene et exponere parum.

Quātū ad scōm sciēdū est ex doctria sci Tho. iij. p. q. xlj. q̄ diabol⁹ tentādo chr̄m talē ordinē tenuit: vt a leuioribꝫ i/cipet. qō sp faē ꝑm Gorrā i viris spūalibus. Ubi sic ꝓmos parētes ꝓmo tētauit ō gula dicēs. Cur p̄cepit vob de⁹ ne co/mederetʒ zc. Scōo de inani glia dicēs. Aperient oculi vr̄i. Et tertio ō superbia dicēs. Eritʒ sic dij. ita z circa chr̄m fec. Chrys. sup Matth. Cū ex pmisso chr̄i ñso nihil certū discere diabol⁹ potuis/set. vtr chr̄s de⁹ esset an hō: assūpsit eū ad aliā rentatiōez: dicēs apud se. Jste q̄ fame nō vincit z si nō ē fili⁹ dei: tñ scūs est. Valet em̄ homines sci fame nō vinci: sed postq̄ cōcm carnis necessitatē vice rūt: ꝓ vanā glriam cadunt. Jō cepit eū tentare i glia vana. Hec ille. Jō sequit (Tūc assūpsit eū diabol⁹) Assūpsit in/q̄ ꝑm aliq̄s. i. portauit Greg. Quid mi rū si se a diabolo pmisit i montē duci: q̄ se pmisit a mēbris illius crucifigi. Hec ille. Qui cōit exponit q̄ ꝓ assūpsit itel/ligit portauit. qō z Chrys. sensit: q̄ ot q̄ diabol⁹ voluit q̄ chr̄s videret q̄ volās z inde inanit eleuaret. Et sil'r idē sensit etiā Raba. Vel ꝑm alios assūpsit. i. duxit secū eū ad se. i. ad societatē suā sum z do: sic chr̄s dicit assumptisse Petr̄ z Jacobū z Joānē: q̄s tñ nō portauit: vt ꝑz Mat. xij. (Jn sanctā ciuitatē) Raban⁹ Sancta ciuitas hierusalē dicebatur: in qua templum dei erat: z sanctas scōr: z cultus vnius dei ꝑm legē Moysi. Hec ille. Non ḡ erat sancta rōne ciuiū: (Et statuit eum supra pinnaculum templi)

Ad intellectū hui⁹ sciēdū est ex Jose pho. vj. de bello iudaico z alijs auctoribus/q̄ templū dupl'r dr̄. Uno. s. mō do mus facta i ꝓtice mōtis moria. ō q̄ ha/bes i dñica ꝓma aduent⁹. Alio mō su/mit tēplū. p atrijs. i. plateis q̄ erāt circa istā domū. Nā cū ille mons esset ex aliq̄ pte ꝑruptus triplici muro erat circūda tus q̄si corona pape. et a ꝓmo muro ad scōz erat magna planicies: z sil'r a scōo ad tertiū: z a tertio ad templū. Jn pri/ma platea poterāt esse etiā gētiles. Jn scōa ꝓ solū iudei: z erat diuisa i duas ptes. p viris z feminis. Jn tertia ꝓ solis sacerdotes z leuite: q̄ i ea sacrificabāt z psallebāt. z quersi ad ppl'm existētes i scōa platea ꝑdicabāt. Quid ḡ sit pinnaculū tēpli nō est clar: q̄uis ꝓster q̄ erat loc⁹ eminēs. Glosa q̄dā ot q̄ erat sedes doctorū. Alij ꝓ vt Ansel. z Raba. et Nico. de Lyra. z mlti alij dicūt: q̄ erat tectū tēpli siue q̄ddā deambulatorium: vel appodiamētū: vt ita dicā. ne ambu/lātes p tecti extremitatē ꝓpē incautelas caderēt. Tecta em̄ i regiōib⁹ illis erant plana sic q̄ddā paulmētū. Beda ꝓ ot q̄ erat q̄ddam tabulatū siue deambu/latorij. Et omnia ista possunt esse ꝓso/na. Pro q̄ sciendū est q̄ istud pinnaculū quicq̄d fuerit nō potuit esse i templo

ñcloz:si fuit sedes doctoꝝ vel locꝰ ꝑpe
vt cõiter teneꝝ:ꝑꝓ h illa sedes erat lo/
cus accõmodatꝰ diabolo de inani gl'ia
tentare cupiẽti.tum qz tectũ eiꝰ erat te/
ste Josepho plenũ verubꝫ acutissimis/
ne aues sup illo insideꝛẽt. ideo ibi non
erant deãbulatoꝛia.tũ qz dato q ibi fu
issent:cũ illa domꝰ esset alta centũ cubi
tis / nõ potat ibi esse locꝰ vel sedes do/
ctoꝝ. Et dato q ibi potuisset esse sedes
talis i mo i aliq̃ tabulatu extra muꝝ tẽ
pli/tñ ad plateã illã non intrabãt laici
vt audirẽt ꝙbũ dei. Vñ oẽs dicũt q in
scõo atrio fiebãt fmones ad ꝓpl'm. Di/
camꝰ g̃ q pinna est sũmitas cuiuscz rei:
sed ꝓpie domꝰ aut muri. In muro g̃ di
uidente sacdotes a laicꝭ erat deambu/
latoꝛiũ vel tabulatũ:aut sup muro: aut
sup extremitate alicuiꝰ portic⁹ cõtigue
muro:z ibi erat sedes doctoꝝ q nõ dice
bat pinaculũ:sz erat in pinacl'o.i.tecto/
vel deãbulatoꝛio. h g̃ diabolꝰ eũ statuit
.i.deposuit fm Chry.mentẽ z Greg.vt
dz. Vel statuit.i.vsq illuc duxit/ibi si/
stendo. Et fm glo. volẽs diabolꝰ de ina
ni gl'ia chm̃ tẽtare ibi eum stauit: vbi
m'tos se nouerat h vicio decepisse. Et
nota q dt Chry. diabolũ portasse illuc
chm̃:vt inani gl'ia eleuaret ũ ꝓpls vi/
deret cũ q̃si volantẽ: sz ipe egit vt a nul
lo videret(Et dixit ei. Si filius dei es
mitte te deoꝛsuz) Hiero. In oib tẽta/
tionib h agit diabolꝰ vt irelligat si fili
us dei sit. Hec ille. Nõ dixit. ascẽde in
celũ. aut vola p aerẽ: sed mitte te deoꝛ/
sum fm Raba.qz illa voꝛ illi ꝛuenit q
oẽs satagit ꝑcipitare. Et idẽ dt Chry.
(Scptũ est em̃) de te in psal'. (qz ange
lis suis mãdauit de te: z in manib tol/
lent te ne forte offendas ad lapidẽ pedẽ
tuũ) Ubi sciẽdũ fm Hiero.q diabolꝰ
male allegat scpturã:qz nõ itelligit de
chõ:sz de viro sctõ. Nõ ei vt ait Chry.
filiꝰ dei portat ab angel': sed ecõuerso.
Exponit aũt illud fm glo:qz ds mãda/
uit angelis suis de iusto viro:vt in ma/
nib.i.auxilijs suis : tollant eũ. ne forte
offendat pedẽ.i. affectũ mentis ad lapi
dez.i.ad occasionẽ pcti vel ruine. Chs
ꝙ scpturã cõuenient allegat cũ subdit
(Ait illi iesus rursuz. Scptũ est) Deu
tero.vj. (nõ tentabis dñm deũ tuum)
Est aũt sciẽdũ ex scõ Tho.ij.q.xcvij.
q tẽtare deũ factis explicite est cõmit/
tere se diuino auxilio sine necessitate vl
vtilitate intẽdendo experimentũ sumere
de deo. Interp̃tatiue ꝙ hoc fit qñ nõ ẽ
talis intẽtio si sit tale factũ vt dictũ est
Cum g̃ chs aliter potuisset descende/
re:z non esset aliqua vtilitas q se ꝑcipi
taret:si hoc fecisset tentasset dñm/ saltẽ
interp̃tatiue. Augusti.contra Faustũ.
Pertinet autẽ ad sanã doctrinã quan/
do homo habet qd faciat : non tentare
deũ suũ. Hec ille. In hac ꝓte sunt ali/
qua documẽta in sensu morali. Primũ
tangit Hiero.dicens. Dicit aũt diabo
lus:mitte te.quia voꝛ diaboli qui sem/
per homies cadere deoꝛsum deliderat/
persuadere potest : precipitare non po/
test. Hec ille. Ambro.li. de paradiso.
Accepit qdem tentãdi licentiã : sed nõ
copiã subꝛnẽdi:nisi sua sponte labat in
firmus aius/qui sibi auxiliũ non nouit
accersire. Hec ille. Scõm tangit Am/
brosius sup Lucam dicens. Sathanas
tñsfigurat se in angelũ lucis : z de scrip/
turis ipis diuinis laqueũ fidelib paꝛ/
rat. Utik em̃ testimonijs scpturaꝝ:non
vt doceat : sed vt fallat. Hec ille. Ter/
tiũ ꝙ tangit Rabanus dicẽs. Notan/
dũ est autẽ q saluatoꝛ noster licz ꝓmissꝰ
ser se a diabolo supꝛa pinaculũ templi
portare : tamẽ renuit ad imperiuz eius
descendere/nobis exemplũ donans: vt
quisquis impauerit viam ꝛitatis artã
nos ascendere obtempemus. Sicꝫ aũ
tem vult nos de altitudine veritatis et
ꝛturum ad ima erroꝛis et viciꝝ ꝑcipi
tare/non illũ audiamus. Hec ille. Est
autẽ z aliud documentũ: scz q multum
debemus de chꝛisti pierate in tẽtatione
ꝓfidere. Nam ipe licet ꝓpt multa vo
luerit tentari:tamẽ apostolus vnam ra
tionem ad Hebꝛeos. iij. assigt dicens.
Non habemus pontificẽ qui non possit
compati infirmitatib nostris tentatuz
per omia:quasi velit dicere. Ideo ten/
tari voluit : vt cõpati sciret. Nemo em̃
mouet ad cõpatiendũ / nisi passionem

uerit: qđ triplr cõtingit. s. audiru. vt cũ audio passionẽ illaram esse ḡuem: z visu. vt cũ video patrẽ eiulare: z tunc magis cogſco z cõpatior: z p expientiã q̃ generat pfectã cognitionẽ z ꝓpassio/ nem. Jgit chs ex expientia nra miserias est factꝰ valde misericors. iurta illũ Heb. ij. Debuit p oia fribꝰ assimilari vt misericors fieret. Vñ apls tandẽ ad Hebreos. iiij. postq̃ dixerat pontificẽ tentatũ zc. subiũxit. Adeamꝰ igit cũ fiducia ad thronũ grie etc. s. iesu chri dñi nri

Quantũ ad tertiũ. sic ỏt Chrys. Diabolus ex scõo rnso incertꝰ tñ sit ad tria tentatões. Qz em chs retia vtrq̃ diuerat: retia vane gle tñ sierat: ponit ei retia auaritie. Hec ille. Hec h est ꝺ id qđ dixim⁹ tertiã tẽtationẽ fuisse superbiam. qz ſm nomẽ lz auaricia videat solũ ad pecuniã prinere: cuz dicat auarꝰ q̃si auidꝰ eris. Vñ z grece auaricia ỏr philargiria. i. amor argẽti. rñ extẽso nomine etiã auaricia est qñ sup modũ sublimitas ambit. vt ỏt b. Greg. Et pbat. quia Paulus Phil. ij. dixit de chro. nõ rapinam arbitratꝰ est esse se eqlem deo. i. si se eqlem deo arbitratꝰ est/ ex h nihil rapuit alienũ. q. d. Si nõ esset ds/ z se deo eqlem crederet: rapinã cõmitteret vsurpando sibi qđ dei est. qz ꝺo deus est: nil sic credens vsurpauit. Dicit ḡ. (Jterũ assumpsit eũ diabolꝰ) vel portrãdo: vel qđ rõnabiliꝰ est ſm scm Tho. eũ ducẽdo (in montẽ excelsum valde) vt. s. plura possent inde videri ꝛ Chrys. Quis aũt fuerit iste mons nõ est certũ: q̃uis magi. histo. dicat eũ fuisse in galilea. (Et ondit ei oia regna mũdi) nõ determinate ſm Chrys. sed sic sqs extẽso digito diceret: in tali pre est tale regnũ. z in tali tale. (z gliam eoꝝ). i. auꝝ: argẽtũ: lapides pciosos. z tpalia bona ſm Rab. Remig. aũt ỏr q̃ ista ostensio fuit subito z in ictu ocli: seu in momẽto tempis. vt ỏr Luc. iiij. Et ỏr q̃ fuit miraculosa. i. sup naturã hois p aliquã pstigiosam apparitõez diabolo mouẽte phantasiã: vel subiũclẽdo oclis aliqs imagines. sic z trõ Bñdicto ostensus est torꝰ mũdus in qđam lumie. Sed vt ỏr trũs Tho. sup Mat. ista expõ nõ est bona: qz hoc potuisset i valle fieri z nõ fuisset nece cõscẽdere montẽ. Vñ ſm Rab. ista diabolus oñdit loquẽdo: nõ aũt visũ amplificãdo. Nõ tñ est incõuenies dicere istaz oñsionẽ fuisse qdẽ in mõte. z etiã ſm visionẽ naturalr hoi possibilẽ. z ſm exprõz factã ꝓboren⁹a diabolo: z vlteriꝰ p aliqđ opꝰ diabolicũ p qđ supplebat illud qđ naturalr visus chri nõ poterat. qz h videt velle Lucas: q̃ ỏr ista fuisse oñsa in momento tpis. Quõ autẽ diabolus possit facere istas appritões miracłosas. i. mirabiles z pstigiosas: forte alibi dicẽ⁹ diffuse. Sz nũc breuit scidũ ẽ: q̃ sic aia hũana q̃ est ifima inr spũs imortales aliqđ corpꝰ. s. hũanũ mouet ad libitũ: lz tñ ad illud est limitata ppt sue ꝓtis exiguitatẽ. ita alij spũs superiores creati possunt aliq̃ corpa ad nutũ mouere localit: nõ tñ vsq̃q̃q̃: sed vsq̃ ad certũ ſminũ ppt sue ꝓtis limitatões q̃ finita est. Vñ nullꝰ eoꝝ posset mouere totum vnũ elemẽtũ: qz eẽt puertere ordinẽ nature. Quilibz rñ eoꝝ pr mouere oia corpa gñabilia z corruptibilia ſm scm Tho. z Aug. z vnã prem elemẽti alicuius puta montẽ vnũ. qz si iferiores intẽ cos mouẽt corpa celestia: rspectu quoꝝ ista fere nil sẽ. m. to magis possũt mouere ista/ saltẽ illi q̃ sũt superiores motoribꝰ orbiũ ordie nature. Jgit diabolꝰ põt facere oẽs effectꝰ q̃ fiũt p naturalia corpa qz illa põt mouẽdo applicare ad effectũ puta sanitatẽ vel infirmitatẽ. Jgit põt ꝓmo facere appritões in phantasia: imprimendo ei nõ phantasmata noua: sed antiq̃ mouẽdo q̃ sẽ in spiritibꝰ. i. q̃busdam corpibꝰ subtilibꝰ: sic fit in somno. Et h tam vehemẽt: vt aliqs credat se etiaz exteriozibꝰ oculis videre. sic apparet in dormientibꝰ q̃ qñq̃ se credũt ire ad ludũ z in frenetricis. Et scdo q̃ad oclos exteriores figurãdo z colorãdo aerẽ sub diuersis speciebꝰ rez. sic trõ Antonio apparuit sub forma argentꝰ. Et tertio eadez rõne factẽdo appere imagies i aliq̃ corpe terso pura vngue vel aq̃: sic fit in pstigijs quibꝰ furta exđrunt. Jn chro aũt potuit locũ habere scdm z tertium.

ꝫ nō ꝑmū.nec chr̄o volēte:qz vires eiꝰ
die suꝫcrebāt oino. Vñ ōt Bze.q oīs il
la tēratio fortis nō intꝰ fuit(Et dixit ei.
Hec oīa tibi dabo.) Presuppōit ḣ dia
bolꝰ q ipe possit ista distribuere ad li
bitū. Vñ z ꝫ Lu.iiij.dixit:cui volo do
illā:ſz mentit chr̄o fm Hiero.z Chryſ.
qō ptz.qz ista regna aliqñ a ōo data san
ctis hoib⁹ legim⁹. Nec rñ ē negādū ꝙ
ꝑmittēte deo diabolꝰ possit aliqb⁹ sug
gerere vt aliquē regē faciāt:et ei ꝑbere
auxiliū i diuinꝭ z hmōi:cum ipe sciat
oēs thesauros abscōditos:z ō eis habe
at curā vt eos reseruet antichr̄o fm ali
q̄s.Et ḣ ār loco manichei ñ aduertētes
q diabolꝰ mendax ē:dixerūt eū oīm vi
sibiliū sic̄ dñm:ita z creatorē eē:qō fal
sum ptz i Genesi:vbi ista a ōo ꝓdita le
gunt(si cadēs adorauerꝭ me)Glosa.Ec
ce antiq diaboli supbia.Sic̄ em in celo
voluit se sic̄z ōo facere:ita nūc volebat
diuinū cultum sibi vsurpare. Hec illa.

Est aūt sciēdū ex doctrina sci Tho.
allegata ꝑ Joannē capreolū.ij.di.iiij.q
diaboli pcm̄ fuit:qz appetijt bonū.id
ē supnaturalē felicitatē:ſz male siue ide
bite appetijt:qz ñ cogitauit ō mō habē
di illā:cū debuisset cogitare q ex mise
ricordia ōi illā accipe debuiſſz. Jō dia
bolꝰ ñ appetijt se eē deū:qz sciuit ḣ esse
ipossibile.neq eē eqlē deo simplr:qz ēt
ḣ sciuit naturalit eē ipossibile.ſz appe
tijt se eē eqlit vl sic̄z fm q̄d.qz.ſ. sicut
deꝰ est brūs ñ ab alio brificatꝰ:ita ipe
appetijt se eē brm̄ ñ appetēdo ḣ ab alio.
Nō quia ꝓria ꝓtute crediderit aut vo
luerit se felicitarē supnā habituꝝ:ſz ḋa
nec de sua/nec ō diuia ꝓtute cogitauit.
Perseuerat aūt sp i isto appetitu:quia
post vnā electionē est i termio z penite
re nō pōt:sic̄ neq hō post mortē.vt ptz
ex scrō Tho.vbi q. Vñ dic̄ Damasce.
Nō fac̄ hoib⁹ mors: ḣ angelis fec̄ cau
ſz i pcm̄. Addidit aūt mr̄a pcā post
istud.z iter cetera pcm̄ iuidie.vt ptz ꝑ
scm̄ Tho.j.pte.q.lxiij. Jō vult q̄ntuz
ꝑt vsurpare honorem diuinū. Et q̄uis
idolatria quā seminauit sit extincta:tñ
q̄rit sp occulte q eū venerent (Tunc di
xit ei Jesus)iam volēs finē tentandi ei
imponere fm Chryſ.sup. Mat.(Vade
sathana)Sathanas fm aliq̄s latine so
nat adūsariū.ſō Petrꝰ qz voluit ꝺdice
re chr̄o Mat.xvj.vocatꝰ ē ab eo sathā
nas.Sz ꝫ Hiero.btō Petro dixit:va
de retro me sathana.i.seq̄re me:vt ve
lis qō volo:z ne sis ꝺtrꝰ mee volūtati.
Diabolo aūt tāq̄ obstinato nō dixit:va
de retro me.ſz vade.ſ.i abyſſuz seu ignē
eternū. Remig. Vl fm alia exemplaria.
(Vade retro sathana) .i.reminiscere et
recordare i q̄nta gl̄ia ꝺditꝰ fuisti.z i q̄n
tā miseriā cecidisti. Hec ille. (Scptū ē
em̄)Deut.vj.(Dñm deū tuū) .i.sctām
trinitatē:fm Aug. (adorab) adoratiōe
latrie:q debita ē soli pncipio oīs bonoꝝ
(z illi soli fuics).i.cultū latrie exhibe
bis fm Aug.x.ō ciui.ōi. Nā latria iter
ptat fuitꝰ. Possumꝰ aūt z hoib⁹ fuire:
ſz nō tali cultu z fuitute.ſz possumꝰ eos
dulia venerari. Ego puto q sic̄ chr̄s ce
lauit se eē filiū dei:ita z dissimulauit se
cognoscere sathanā.z q sathanas trāsfor
matꝰ ē i aliquā effigiē sci viri:puta ere
mite vt aliq dicūt. Nūc aūt chr̄s oñdit
se eū cognoscere. Vñ diabolꝰ statim ꝓfu
sus discessit taq̄ depbēsus. Quāuis ēt
possit dici:vt ōt Chryſ.q spūssctūs ex
cussit illū a chr̄o. Jgit (Tūc reliq̄t eum
diabolꝰ)abiens tristꝫ z ꝓfusus. Notā
dū ꝙo has tentatiōes fuisse rres.qz dia
bolꝰ ḣz tria retia.ſ.pcipua sup mōm:vt
q̄cūq euaserit de retib⁹ gule incidat in
retia supbie.z q hec euaserit incidat in
retia vane gl̄ie. Etsi q̄ras. Quare deꝰ
ꝑmittat diabolū hr̄e tot retia? Rñdet
Hozra.q expedit nob vt ꝑ ea tentemur
Prio ad hūilitatē et cautelā. Ecc̄i.xxx
iij. Qui nō ē tentatꝰ q̄d scit? Scō ad
cōpassionē addiscendā. Vñ Paulus ad
Heb.iiij.postq̄ dixerat q ñ hēmꝰ pōti
fic̄ q ñ possit cōpari infirmitatib⁹ nr̄is:
subiūrit.tentarū ꝑ oīa,p sil tudie absq
pcō. Tertio ad coronā ꝑmerēdā. Jac.
j.Beatꝰ vir q suffert tēratiōes. Notā
dū ē etiā q rūc reliq̄sse eū diabolꝰ dicit
nō simpliciter:ſz ad tps:vt dic̄ Lucas.
qz.ſ.tpe passionis regressus est ad eius
mortē ꝓcurandā. Et qz victores cōsue
uerūt honorari.ideo sequit(Et ecce an

geli accesserẽt)ſm Chryſ. Nõ dī descen derũt ſz accesserũt.qz cũ ſp eẽnt in obſe quiũ chīi i tra recesserãt ab eo vt darẽt diabolo locũ z audaciã inuadẽdi(z mi nistrabãt ei)sic fuit dño suo.ex q̃ chīi di uinitas mãifestat. Greg i home. Hõ ẽ quẽ diabol⁹ tentat.z idcirco de⁹ ẽ cui ab angel⁹ ministrat. Hec ille. Statim aũt p⁹ rẽtationẽ dicunt angeli accessisse. Prio ſm Chryſ. vt ostenderet dignitas chīi cui angeli ſp i misteriũ adessent. Scõo iuxta eũdẽ:ad oñendã angelicã custo diã fieri circa hoies. Põt aũt addi trio ad oñendũ q̃ ei q̃ diabolũ vicerit stari adest ſpũalis consolatio maior solito.et Quarto ad ostendẽdã q̃ dũ sum⁹ i pu gna adest q̃dẽ auxilium diuinũ:ſz tñ ad bonũ nr̃m expectat de⁹ videre certame vt chīs dixit Antonio. Chryſ. sup Mat theũ. Jn q̃b⁹ ãt reb⁹ illi mistrabãt scire nõ possum⁹:vtq̃ ad sanatiões ifirmita tũ:an ad correctionẽ aiar̃:an ad effuga tionẽ demoniũ q̃ oia p angelos facit.vñ eis faciẽtib⁹ ipe facere videt.tñ manife stũ est/q̃ ñ xp̃i necessitatẽ impotẽtie ei⁹ mistrabãt:ſz xp̃i honorẽ potẽtie ipsius. Nõ em̃ dī q̃ adiuuẽt eũ:ſz q̃ ministrent Hec ille. Sed qz in diuina scẽptura frey quẽter p misteriũ accipit exhibitio ali mẽtor̃.z qz chīs esuriebat et erat solus in mõte:credo q̃ mistrabãt ei.qz de tule rũt ei cibũ z etiã mistrabant ei eo mõ q̃ dr Chryſ. Aduerrẽdũ ẽ aũt q̃ sic dicit Aug.ō ysen.euã. Lucas ñ narrat istas tentatões factas isto ordie q̃ Matthe⁹ sed q̃mõ facte sint nihil refert:qz nec Lucas illũ ordinẽ asserit.licz illo ordie ex aliq̃ causa narret. Sic aũt dicit glo. Matthe⁹ videt ysiderasse ordinẽ tenta tionis Ade:z illo ordie exposuisse tenta tiões chīi. Sz i rei vitate ordo videt fu isse quẽ tetigit Lucas.vt.ſ. ꝑma fuerit de gula.ſcõa ō ſupbia in mõte. tertia ō inanī glia i hierl'm. Sextus Tho.ãt nec sup Mat.nec i.iij. ꝓte.q.xlij. videt de termiare q̃s fuerit ver⁹ ordo.ſz mihi vi det q̃ ille sit quẽ tenuit Matth.qz post increpationẽ sathane nulla fuit tentatio cũ abscesserit a chīo. increpatio aũt fuit q̃ ille tetigit honorẽ dei:vt dicit.ℍ aũt fuit i mõte ſm Mat.z Lucã. z ysenk in mõte fuit vltima tẽtatio. Est etiaz notãdũ q̃ ex scẽptura colligim⁹ q̃rer an gelos chīo fuisse z astitisse. Prio tpe tẽ tatiõis vt ℍ. Scõo tpe passiõis seu tri bulatiõis i horto:vt Luce.xxij. Tertio post resurrectionẽ:vt Matth.xxviij.et Quarto tpe ascẽsiõis i celũ.iuxta illõ:p uenerũt ꝓncipes ꝛc. Et ℍ i signũ q̃ dei beam⁹ eor̃ auxiliũ maxie iplorar̃ tpe tẽ tatiõis ne succũbam⁹:z angustie ne im patiẽter feram⁹:z tpe q̃ surrexim⁹ a pec cato ne recidiuem⁹.z tpe mort̃, ne peri clitemur:ſz itinere recto ducant nos ad dñm. Adiuuãt ãt nos ordãdo p cõpassio nẽ:z dirigẽdo p illũinationẽ:z iflãman do affectũ p iteriorẽ locutõez seu ex hor tationẽ:z cõmẽdo diabolicã ptãtez ne seuiat q̃ntũlibet. Jn hac ãt pte sũt ad huc mlta documẽta i sensu morali. Pri mũ tãgit Amb. sup illo ỿbo: hec oia di cẽs Habet ãt ambitio domesticũ picu lũ. Ut eĩ dñck alijs ꝓfuit. Curuat obsẽdo vt honori doneꝯ:z dũ vult esse sublimior fit remissior. Hec ille. Scõz tãgit Chryſ. sup Matth. sup illo ỿbo. Vade sathana:dī. Videdũ ãt qz chīs pass⁹ fuit tẽtatiõis iuriã dicẽte diabo lo. Si fili⁹ dei es mitte te deorsũ: z ñ ẽ turbat⁹: nec diabolũ increpauit. Nũc ãt q̃n diabol⁹ dei sibi vsurpauit honorẽ:ex asperat⁹ ẽ z eũ repulit dicẽs. Vade sa thana:vt illi⁹ exẽplo discam⁹ nr̃as q̃dẽ iniurias magnanimitate sustinere.dei aũt iurias neq̃ ad auditũ sufferre:qm̃ in xp̃ijs iniurijs esse quẽplã patiẽtẽ lau dabile est.iniurias aũt dei dissimulare nimis est impiũ. Hec ille. Tertiũ tãgit idẽ ibidẽ sup illo ỿbo:tũc relict eũ dia bol⁹ dicẽs. Hoc ad nr̃am ꝓficit ꝛsolati onẽ:qz nõ tãdiu hoies dei diabol⁹ ten tat q̃diu vult:ſz q̃diu chīs ꝑmittit. Et si eũ ꝑmittat paulisper tẽtare:tñ repel lit xp̃i infirmã naturã. Hec ille.

Feria scõa post dñicã primas in Quadragesima.

Textus euãg. Mat.xxv.

Ym venerit filius ho
c minis i maiestate sua

ꝛ oēs angeli ei⁹ cū eo: tūc sedebit sup sedem maiestat⁹ suę. Et ꝯgregabunt⁹ ante eū oēs gētes: ꝛ sepabit eos ab inuicē: sicut pastor segregat oues ab hedis. Et statuet oues q̄dē a dextris suis hedos aūt a sinistris. Tūc dicet rex his q̄ a dextris ei⁹ erūt. Venite bn̄dicti p̄ris mei possidete paratū vobis regnū a cōstitutione mūdi. Esuriui em̄ ꝛ dedistis mihi māducare: Sitiui ꝛ dedistis mihi bibere: Hospes erā et collegistis me: Nudus ꝛ opuistis me: Infirm⁹ ꝛ visitastis me: In carcere erā ꝛ venistis ad me. Tunc rn̄debūt ei iusti dicētes. Dn̄e q̄n̄ te vidimus esurientē ꝛ pauim⁹: sitientē et dedim⁹ tibi potū. Q̄n̄ aūt te vidim⁹ hospitē et collegim⁹ te: Aut nudū ꝛ cooperuim⁹ te. Aut q̄n̄ te vidimus infirmū: aut in carcere et venimus ad te? Et rn̄dens rex dicet illis. Amē dico vobis q̄diu fecistis vni de his fribꝫ meis minimis: mihi fecistis. Tūc dicet et his q̄ a sinistris ei⁹ erūt. Discedite a me maledicti i ignē eternū q̄ p̄paratus est diabolo ꝛ angelis ei⁹. Esuriui em̄: ꝛ nō dedistis mihi māducare. Sitiui: et nō dedistis mihi potū. Hospes erā: ꝛ nō collegistis me. Nudus ꝛ nō opuistis me. Infirmus et in carcere: ꝛ nō venistis ad me. Tūc respondebūt ei ꝛ ipi dicentes. Dn̄e q̄n̄ te vidim⁹ esurientem aut sitientē: aut hospitem: aut nudū: aut infirmū: vel in carcere: ꝛ nō ministrauimus tibi? Tunc rn̄debit illis dicēs. Amē dico vobis: q̄diu nō fecistis vni de minoribꝫ his: nec mihi fecistis. Et ibūt hi i supplicīū eternū: iusti aūt in vitam eternā.

QUam venerit filius hominis in maiestate sua ꝛc. Mat. xxv. In p̄senti euāgel. tanguntur tria puncta que sunt segregatio: premiatio: ꝛ cōdēnatio.

Quantū ad p̄mū ch̄s dr q̄n̄ꝫ fiendam sepationē maloꝝ a bonis. Dicit g̃ (Cū venerit) s. in die iudicij gn̄alis futuri. Sicut em̄ docet s. Tho. iij. dist. xlvij. dupl'r aliq̄s potest iudicari. Uno mō vt hec p̄sona singl'aris: ꝛ sic iudicat p̄prio iudicio. Alio mō vt p̄s cuiuratis/ vel būani generis. ꝛ sic iudicat aliq̄s iudicio gn̄ali: q̄n̄ iudicat ciuitas: vl quādo iudicabit būanū gen⁹: q̄d fiet i extremis. Est em̄ futurꝫ gn̄ale iudiciū: vt ibidem dr. Sic em̄ dei opatio circa creaturas p̄tinet ad rem p̄ncipiū q̄ producunt in esse: ita iudiciū ad t̄minū q̄ in suū finem producunt. Distinguit aūt duplex dei opatio. Una. s. q̄ res p̄ducit vniuersalit in esse: a q̄ septa die q̄euit. Alia q̄ res p̄ductas administrat/ etiā nō opando Sic̄r g̃ debet duplex iudiciū distinguit: ordie rn̄ p̄rio. Unū est i morte q̄d rndz opi gubnatiōis q̄ q̄sq̄ iudicat sm q' cōperit sibi ꝛ gubnationi vniuersi. Unde p̄miatio vni⁹ sm h̄ iudiciū differt p vtilitate alioꝝ: ꝛ pene vni⁹ sic ad p̄fectū alteri⁹. Aliud est ex aduerso rn̄dens p̄me rex instituriōi: q̄ dabit vltima cōpletio mūdo vnoq̄ accipiēte q̄d ei debet sm seipm/ nō in ordine ad gubnatōz. ꝛ erit vltis sepatio maloꝝ a bonis. q: iā n̄ erit opus vt boni p malos p̄ficiāt. Sed in iij. p. q. lix. assig̃t hui⁹ alia rōnē di. Iudiciū p̄fectū. i. rex ꝛ manifestū de aliq̄ re dari non p̄t: nisi re finita ꝛ cōpleta in se ꝛ in suis effectib⁹. Ex effectib⁹ em̄ actio que videbat bona: ostendit aliq̄n̄ mala fuisse. Ultra aut̄ hominis post̄ꝫ termināta est in se/ dependet aliq̄ modo ex futuris: que ad aliq̄d p̄miū/ vel ad aliquam punitionez hominis pertinent. Primo q̄dem ex fama bona/ vel

mala. Scdo ex filijs. Tertio ex effectib⁹ bus suor operib⁹. sic ad pmiuz bri Dñici ptinēt oia bona q̄ ex suo ordie puenīūt Quarto ex corpe qđ inēduz honorifice sepelīt: inēdū manet inhumatū. Quinto ex tpalib⁹ i qb⁹ ifixerat cor. Oia ār hec subūciūt existiarōi dini iudicij: qđ fiet eis cōsūmatis. Judicat tñ hō post mor rē stari q̄ad ptinētia ad aiam: qr i talib⁹ sortit quendā statū imobilē. Corp⁹ aūt remanet mutabilitati subiectū/ tñ sīes de forma i formā vsq; ad finez tēpor: et tūc recipiet pmiū. Et lz h̄ iudiciū fz di uinā scpturā sit futurz: icertū tñ est qñ. qr nō pt sciri rōne: cū a dei volūtate de pēdeat: neq; ēt inuenit ds illd reuelasse Et valz ista icertitudo fm s. Tho. li⁹. vbi s. ertiā suppositra icertitudie mortis pf duo. Prio: qr nescit hō an ante tps mortis eius iudiciū veniat. Scdo: qr hō nō solū curā gerit sui: sed etiā suor et uitatis et ecclie qb⁹ hz puidere: ne sint im parati. (Filij⁹ hois) Sic se vocat chr̄s vel qr est filius vnius tm. i. vginis: vel ex būilitate: qđ melius est. Dic ꝑo filiū ho minis vērum ad iudiciū ꝓterea q i for ma hūana iudicabit fm oēs sctos. qr ꝓpetit ei dñiū nō solū rōne creatiōis: fz etiā rōne redēptiōis q̄ puenit ei vt hō. fz s. Tho. vbi s. (In maiestate sua). i. in dignitate fm Remig. et intellige patēter. Patebat ei ei⁹ maiestas ī signis dei tatis: q̄ st̄ societas angelor et sctor: et ef fect⁹ mirabiles tūc apparētes. Vel in maiestate. i. in gl̄ia sui corpis fz Orig. vt sez talis appeat q̄lis in tñ figuratōe Judicabit em fm s. Tho. vbi s. in for ma hūanitatis gl̄iosa: qr est mediator. et ꝓnter sic in pmo aduentu/ qñ gerebat vices nr̄as recōciliādo nos deo/ appuit in nr̄a ifirmitate: ita qñ exequet iusticiā am p̄fis in scdo aduētu: appebit in glo ria q̄ ineſt ei ex coione ad p̄em: q̄ gl̄ia malis erit in suppliciū. Pro his scito q st̄ q̄nq; mōi iudicādi q̄ ex scpturis colli gunt. Prim⁹ est pmarie autoritatis: quo iudicabit tota trinitas. Scds est sub autoritatis delegate q̄dāmodo et plario nis sue: q̄ iudicabit chr̄s. Terti⁹ est as sessorie dignitatis q̄ iudicabūt apli et q̄ cūq; paupratem volūtarīā sunt secuti. Quart⁹ est approbatiōis q̄ iudicabunt oēs electi. Quint⁹ est ꝓpatiōis facti melioris: q̄ iudicabūt min⁹ mali: put a Niniuite iudicabunt. Vñ de his oib⁹ sctis Tho. li⁹. dl. xlvij. vñ oia ista sumi p̄nt. (Et oēs angeli ei⁹ cū eo) ad honorē iudi cis fm aliq̄s. vel vt sint testes fm sctm Tho. vbi s. Chrys. in home. Oēs ange li cū ipo aderūt: testantes et ip̄i q̄ctū ad ministrauerūt missi a dño ad hoim sa lutē. Hec ille. Hō ār vt sint iudices fz eundē s. Tho. qr assessores debēt iudi ci ꝓportionari q̄ erit chr̄s inq̄tū homo/ q̄ad autoritatē acq̄sitā et secūdariā. Et lz sit tota trinitas q̄ad naturalē et p̄nci palē: tñ iudiciū attribuet chr̄o q̄ omib⁹ appebit. Judicabūt tñ approbādo sen tētiā iudicz. Vel fm Aug. li. de pnia: q̄ ageloſ intelligūt hoies q̄ cū chr̄o iudica bunt: q̄ angeli. i. nūcij erūt: qr bonis et nā salutē nūciabūt. Judicabūt aūt ali q̄ hoies cū chr̄o. i. apli. vt hr̄ Mat. xix. et q̄ volūtarie fuer̄t pauper fm sctos. et h̄ fm s. Tho. vbi s. Prio rōne cōgrui tatis. qr cū relictis oib⁹ adhereāt chr̄o: non est q̄ a iusticia flectrank. Scdo rōne meriti. quia būilitati debet exaltatio. Pauptas aūt inq̄ oia facit despectū in p̄nti. Tertio rōne dispōnis. Nā icti iu dicabūt inq̄tū hēbūt cor edoctū oi di uina ꝑtrate. vt illā possint alijs manife stare/ ducēdo eos in noticiā diuie snie. vt ptz vbi s. Pria aūt dispō ad pfectio nem. i. ad tale cor: est ꝓceptus diuitias. qr vtio adrunk: et ꝓnter ꝑmo deserunk in motu ad pfectōez. (Tūc sedebit sup sedē maiestatis sue) Ista sedes maiesta tis meraphorice dr: et fm Orig. erit cō gregatio aliq̄ pfector hoim q̄ dñr se des in iudicio: aut q̄dā ꝓtures angelice siue throni sint/ siue dñatōes. vñ et ip̄s dr sedere sup cherubin. Et siue sint ho mies/ siue ageli: dñr sedes fm s. Tho. sup Mat. qr p illos ds suū iudiciū exer cet. Alij ꝑo p sedē intelligūt autorita tem iudicādi: q̄ duplex est: vt dictū est. Vl sedes ista est illa gl̄iosa nubes in q̄ veturus est: in q̄ nō est irrōnabile chr̄m iudicaturū sedēdo/ vel talē astare ubi

sedē paratā. Sedebit aūt chīus in ista sede supᵉ montē oliueti: cui adiacet vallis Josaphat fm s. Tho. vbi ꝰ. qz iz certe sciri neqat: tñ ex scptuꝛ; ꝓbabiliꝛ creditᵗ qᵈ ibi videbit vñ ascēdit in celū. Dicit tuo aūt hoīm in circuitu erit vt possit chīm videre: qz lōge videbit. qz erit in aere z fulgidꝰ vt sol. Jō sequit: (Et congregabunt añ eū oēs gētes) Oēs inq̄ etiā pueri nisi ꝓter originale hūtes: vt videāt gliam iudicij. Et hec cōgregatio erit vt dictū est in valle Josaphat fm scrōs: z fm scpturā Joel. iij. Et iz magis in. iiij. dist. xlviij. dicat ridiculosuz esse qᵈ chīs descēdat in vallē: tñ ibi sentit qᵈ erit i aere supᵉ montē oliuaꝝ: vt etiā videt velle scptura Zach. xiiij. vbi dr. Stabūt pedes dñi in die illa supra montē oliuaꝝ. Cōgregabūt inq̄ vt oēs iudicent q̄tū ad receptionē ꝑmij vel pene: non aūt vt oīs discutiant: vt dicit. Et notant dr gētes/nō angeli: qz nō ꝓprie iudicabūt. Fiet aūt ista cōgregatio fm Augu. ministerio angelorꝝ. Pro his notādū est ex scō Tho. iij. p. z. iij. vbi ꝰ. qᵈ chīo inq̄tū hō cōpetit ptās iudicandi angelos. Tū qz ē ꝑpi or ꝓbo. Tū qz būilitas passionis meruit vt sibi oīe genu flectat. Tū qz ministrant circa homies q̄ꝝ est caput. Judicat aūt eos q̄tū ad tria vt dr Prio q̄tū ad dispensatōez eoꝝ q̄ agūt. Scdo q̄tū ad ꝑmia accñtalia z accñtales penas qbꝫ ḣ demones affligunt aut excludunt ab ḣ mūdo in abyssum: quod eis valde displicet vltra suā essentialez penā. Tertio q̄tū ad essentiale ꝑmiū: z essentialē penā: qō a ꝓncipio factū est p chīm inq̄tū est ꝓbū dei. Nō tñ vt dr iudicabunt directe: qz nō discutient: cū in bonis angelis nō sint mala admixta bonis: neq̄ in malis bona admixta malis: neq̄ etiā ꝑmiabunt p meritz ꝓprijs: cū a ꝓncipio fuerint ꝑmiati. Sz iudicabunt indirecte fm ꝑmiatōez: qz recipient accñtale ꝑmiū p his q̄ ꝓcurauerūt. qz. ſ. boni ampliꝰ gaudebūt de salute eorū q̄s iuenerī. z ecōuerso mali dolebūt de his q̄s subuerterūt. Judicabimꝰ tñ angelos. j. Cor. vi. scz cōparatiōe: inq̄tū qdā homes qbusdā angelis erūt superiores. Sed de hoibꝫ loquēdo: oēs qdem añ chīm cōgrediunt: nō solū. xij. tribꝫ israhel z oēs gētes p. xij. tribꝫ accepte z ꝑcare vt oēs videāt exaltatōez eiꝰ/q̄ p oibus sanguinē fudit. Et oēs etiā adulti iudicabunt q̄tū ad receptionē ꝑmioꝝ. Alia q̄ ꝓo boni discutient. ſ. q̄ cū bonis z meritoꝝꝫ opꝫ habebūt mixta notabilia mala: vt oibꝫ pateat iusticia iudicātis. Alia q̄ ꝓo nō. ſ. relia q̄. Silr erit in malis Alia q̄ em̄ mali iudicabunt discussiue. ſ. q̄ fidē habuerī: cuiꝰ actꝰ laudabilis est/ z de se ordinatꝰ ad merendū: iō q̄ sic cluues saltē nūero/z si nō merito: nō cōdemnabunt morte sine discussione. sed in fideles non hūt mixtionē talē bonoꝝ et maloꝝ q̄ discussionē reqrat. Sublato em̄ fidei fundamēto: oia sequentia opa carēt rectitudie intētiōis pfecte. Et iō vt hostes sine audiētia ꝓdēnabūt. Oia ꝓdicta sūt s. Thome doctria vbi ꝰ. vel alibi. De ista aūt discussione dicit infrā (Et separabit eos ab inuicē) z h fz Ori gen. inq̄tū cuilibꝫ erit manifesta iusticia vel iniusticia cuiuslibet. Vñ ista pria ma separatio nō erit fm sitū: sed eo modo q̄ albi a nigris dicūt separari: etiāsi localiter sint cōmixti. Jsta aūt separatio licz mō sit: tñ nō cōstat nob: sed tūc ꝓstabit. iō dicit fieri. vel dicit fieri habito respectu ad separatōem situalē q̄ ad istā sequit: z fiet tūc. de q̄ etiā dr fm alios idē met. ſ. z separabit eos ab inuicē. ſ. situaliter qō fm s. Tho. sup Mat. dupliꝛ pōt intelligi. Uno mō: qz boni hēbūt nobiliorem sitū qz erūt in aere. vel qz ad ꝛam erunt in dextera iudicij. Ego aūt credo qᵈ vtrūq̄ erit: vt intelligam⁹ iustos esse ante faciē iudicij in nobiliori loco: etiāsi nō essent in aera eleuati (sic pastor congregat oues). i. iustos sic dictos fz Ori ge. ꝓpᵗ māsuetudinē. fm Chry. ꝓo ꝓpᵗ vtilitatē vel inocētiā. Nō ei iustꝰ instar ouis est māsuetꝰ in tolerādo: est vtiliꝰ in fructificādo ꝓbo z operatione qᵈ q̄q̄d eius est/totū est vtile z edificatoriū: z inocens in offendēdo (ab hedis). i. iniustꝫ sic dictꝫ fm Orig. qz p sxa dura z petrosa caroꝝ p̄cipitia gradiunt. sed fm Chry. qz infructuosi sī. vel fm Hiero. q: hedus

ſp ferueſcolrn:ideo crīā p pcō pncipis offerebak.(Et ſtatuet oues ḣdem a dexţris:hedos aūt a ſiniſtrz) vel rōne nobiliozis et ignobiliozis ſitus. vel qz ad lr̄am ſic fiet. vel ꝑpt vtrūq; vt dictū est Ad itellectū tū hoz vide in euā. de aſcēſione dñi. Jn hac pte est lr̄alit vnū documentū:qō b. Paul⁹ tāgit vi.ij. Coz.j. Oēs nos manifeſtari opz aū tribunal chr̄i:vt referat vnuſq; ꝓpria coꝛpis p ut geſſit:ſiue bonū/ ſiue malū.

Quantū ad ſcām tangit p̄miatio iuſtoꝛ. Ad intellectū aūt ſequntiū ſciēdū est q; s. Tho.iij.vbi s. ōt nō esse certū vtrū iudiciū illud q̄ ad accuſatōez z diſrepratōez / ſeu diſcuſſionē z ſniam fiat vocal'r vel mēral'r.ſz ꝓbabilit⁹ credit q; fiet mēral'r q̄ad illa oia.qz ſi ſingl'oꝛ facta ozeten⁹ deberēt enarrari:nimis plū t p̄s reqreret. Sed ca.iij.vi.xlvj.ad argumēta ꝛ q̄rtam ꝛcl'onē:ōt q; duplex erit ſnia ibi. ſ. Vna ſingl'aris:q̄ q̄sq; ſe ip̄z videbit tāte pene vt glie deſtinatū. Alia gñalis q̄ duplex ē.vna.ſ.p bonis: alia p malis. Et iſta nō exigit mlt̄ū tēpus:z vocalit fiet. Sz videt esse diſſonantia int illū z ſcm Tho.q; post p̄dicta ſubiūgit: q; ea q̄ dñr Mat.xxv.id ē in p̄ti euāgelio fient mental'r:z tñ cōſtat q; ad gñalē ſniam ptinent. Soluit aūt ſic Primo. Nā iſta q̄ b narrant: ſcz diſcuſſio z ſnia dupl'r fient. Primo cr̄ca ſingl'os ſeoꝛſuz. z Scōo gñal'r circa mlt̄os. Et p̄mū erit mērale rōne plixitatis tp̄is. ſcām aūt erit vocale/nō solū q̄ ad ſniaz:ſed etiā q̄ ad illō examē. Esuriui zc̄. Et ſcōo ſic. Nam s. Tho. vt ex ſua rōne ptz loquit de his q̄ circa ſingulos fient/ſeu de examine. Brūs autem Mat. ponit alīq̄ q̄ fient circa ſingl'os: ſ. diſcuſſionē ſeu examē q̄ ad opa mie: p q̄ oia alia intelligunt. Quedā ꝓo q̄ fiēt gñal'r q̄ ad oēs. vt illa ſnia Venite zc̄. z illa: Jte zc̄. Et de iſtz loqit Lapꝛeol⁹ Et licz iſte ſnie ponant ante examē:tamen h̄ est anticipatiue dictū. vel bis illa dicent. vel ſnia vocalit p̄ceder:z diſcuſſio ſequet mēralis. Primo igit chr̄is diſcutiet ſingulozum conscias. deinde ſequet apō ſingl'os ꝓpria ſnia quā Mat. tacz. z trio cuilibet diuia ꝓrute fiet manifesta cōscia cuiuslibet eo mō q̄ b. Bñdicto est totus mūdus ostēſus: vt alio. Et q̄rto ſequet gñalis illa ſnia z vocalit ex duab⁹ catheguriz cōpoſita. ſ. Venite:z Jte.z diſcuſſio. ſ. Esuriui zc̄. q̄ etiam erit vocalis. iuxta p̄mū modū ſoluēdi/vel saltē ſnia. iuxta ſcōz. lō ōr/ Tūc) facta diſcuſſione z ptīculari ſnia (dicet rex) vocalit loquēdo/ vel mental'r (his q̄ a dexţris ei⁹ erūt. Venite bñdicti patris mei). i. a pte meo:qz impatiue bñdicit: efficiēdo in bñdicto bonū q̄ ei dic̄. Hoies aūt bñdicūt fm s. Tho. Ro.xij lec.iij. indicatiue laudādo:vel optatiue deſiderando:non aūt impatiue: niſi in cētū miſtri dei. Sunt aūt iuſti bñdicti actu rōne gr̄e in via:z bñdicēdi ratione glie. lō ſeq̄t (Poſſidete paratū vob regnū ab oꝛigine mūdi) Vbi norandū q; nō ōr accipite: ſed poſſidete. i. itrate in poſſeſſionē. Scōz s. Tho. ei ſup Mat. ōr poſſeſſio in q̄ habet ius. Habemus aūt in hoc regē ius ex oꝛdinatiōe diuia: z ex acq̄ſitione chr̄i. Jtē fm cundē dicit poſſeſſio:qz pacifice habet cū plenario dñio. Sed fm Chꝛyſ. ōr: poſſidete.q̄ ſt hereditaria bona:cū ſim⁹ filij dei: et nob antiq̄tus ꝓparata. lō ſubdit(quod vob parū est ab oꝛigie mūdi) imo ab eterno. qz fm Hiero. h̄ intelligit fm p̄deſtinationē. Est aūt h̄ regnū q̄ō nob paratū ipa ſcīoꝝ ſocietas: q̄ō regnū ōr poſſidere q̄libet bēus multipl'r. Prio rōne regnantis. de cui⁹ regno gaudet: acſi ipe vt ita dicā/regnaret. Bona em̄ amicoꝝ nr̄a dicim⁹. Scōo rōne ſocietatis: cui⁹ ipe est mēbrū. eo mō q̄ dicim⁹ italos poſſidere regna italie. Sequit aūt alīq̄ que saltē q̄ ad ſingl'os mental'r fiēt cū ōr. (Esuriui em̄ z dediſtis mihi mādūcare: Sitiui z dediſtis mihi bibere: Hoſpes erā z collegiſtz me. Nu. et opme. Jnfir. z vi. me. Jn car. z ve. ad me) Est aūt aduertēduz q; opa miſcōie coꝛporalia ſt̄ septē iuxta doctrinā s. Tho. ij.ij.q.xxxij.z cōtinent in iſto verſu. Eſuro poto cibo redimo tego colligo condo. Et rō est. quia septez ſunt coꝛpales defectus hois ad quos alij reducunt.

Feria.ii. post dnicā.i.quādra.

ſez famis:ſitꝫ:habitaclꝫ:nuditatꝫ:ſanitatꝫ:libertatꝫ:z ꝺfectꝰ ſepulture. Omiſit aũt dñs ſepulturā ſm s. Tho. ibi:qa enarrabat opa necarioza:vt q̄ ad dānatos euidentioꝛ eoꝛ dānatio fieret. tñ in alijs locis ſcꝑture cōmēdanꝯ ſepeliētes cadauera boim:vt Tobias (Tūc rñdebūt ei iuſti dicētes) Et q̄ ptz q̄ iſta diſcuſſio erit mētal'. qz ſi rotꝰ mūdꝰ vocaliter chꝛō rñderet aut oēs iuſti: cēt ꝓfuſio vocū. Et ſic ſcōs modꝰ rñdēdi ſupdictus ē melioꝛ: cuius dici poſſit q̄ chꝛiſtꝰ vocalit loq̄t:z alij mētalit rñdebūt (dñe qñ te vidimꝰ eſurientē z paucimꝰ:ſitientē z dedimꝰ tibi potū:) Qñ aũt te vi.ho.et colle.te.aut nu.z cooꝑuimꝰ te:) Aut qñ te vi.infir.aut i car.z ve.ad te:) Iſta interrogatio ñ ꝓcedit ex ignorantia:qz iuſti certitudinaliꝛ ſciēt q̄ opa miſcōie facta mēbris chꝛi:chꝛiſtꝰ ſibi reputat fieri:z ſe ꝓ talib⁹ ſaluari. Sz ꝺz s. Tho ſup mat. z Raba. ꝓcedit ex admiratōe magnitudinis gr̄e date a chꝛō z paruitatꝫ bōi facti ab eis. (Et rñdēs rex dicet illꝭ: Amē) .i. vere (dico vob⁹ q̄diu feciſtꝫ vni ō bis frib⁹ meis mīmis:mihi feciſtꝫ) Fratres dñi ſm s. Tho. ſup Mat. ſūt nō ſolum boni ꝓ gr̄az: ſed etiā mali ꝓ naturā: qb⁹ etiā dandū ē i nēcitate. ſed ceterꝫ paribus magꝫ dandū ē melioꝛib⁹: qz z veriꝰ ſunt frēs dñi. qz frēs ſūt q̄ dei faciūt voluntatē Mat. xij. Vñ z Hiero. ōr/q̄ ō talib⁹ loq̄t: q̄ z ſm Chꝛyſ. dicunt minimi: qa ſūt hūiles: qz pauꝑes: qz abiecti. Nō ãt hic fit mētio de. vij. opib⁹ miſcōie ſpūalib⁹. qz illa ꝓ maioꝛi ꝑte ꝑtinēt ad ꝓelatos. Sūt aũt. Ꝑria oꝛo. Scḋa doctria in ſpeculatiuis. Tertia ꝓfectiuꝫ i practicꝫ Quarta ꝓſolatio in triſticijs. Quinta coꝛrectio i delictꝫ. Sexta remiſſio i iniurijs. Septima ſuppoꝛtatio i faſtidijs Et ꝑtinent i ħ ꝓſu. Cōſule caſtiga ſolare remitte fer oꝛa. ſta tñ q̄ ſub eodē intelligat ꝓfectiuꝫ z doctrina. Vide. ij. q. xxxij. Sz ſi frēs dñi ſūt oēs z marie iuſti: qrit. qd in ꝓbis dñi demōſtret ly bis cū loq̄t iuſtis. Et dicēdū q̄ iſta locutio oib⁹ fiet i ſingulari: z tūc ly bis demonſtrat alios iuſtos et iniuſtos. qz ꝑ opib⁹ miſcōie exhibitꝫ etiā iniq̄s: ſcti ꝑcipiēt retributionē a dño ꝼz doctrinā ſanctoꝝ

Sz ſi oib⁹ i ſingulari loq̄t: q̄re dī: dicet illis: Dico q̄ qz ſingl'is ſeoꝛſū dicet: lō pluraliter dī: dicet illis. z ly bis ñ demonſtrat aliq̄d ſeoꝛſū ab oib⁹ iuſtꝫ z iniuſtis: ſz a ſingl'is. Vl' ꝑt dici q̄ iſta verba q̄ diſcuſſionē ſonāt: nō dicent oib⁹ iuſtis: ſz bis ſolū q̄ diſcutient. Et tunc ly bis: demōſtrat relīq̄s ſcōs: marie aſſeſſoꝛes pauꝑes: q̄ ſpeciali rōne dicūt frēs chꝛi: qz eādē vitā ſeu ꝙuerſatiōez duxerunt. ſ. paupem z maxie mendicā. z ſic demōſtrat oēs alios iniuſtos. Jn hac ꝑte ē ſciale documētū/q̄ opa miſcōie ſūt in ꝓcepto. qz ō bis fiet diſcuſſio i iudicio vt dānerꝫ vl' ſaluerꝫ. Remig. Et notandū q̄ i ħ loco opa miſcōie a dño connumerant: q̄ q̄cunq̄ implere ſtuduerit: regnū a ꝓſtitutiōe mundi ꝑparatū electis ꝑcipere merebit. Hec ille.

Quantū ad tertiū tangit maioꝛē dēnatio: cū dī (Tūc dicet z bis q̄ a ſiniſtrꝫ eius erūt. Diſcedite a me maledicti in ignē eternū: q̄ para. eſt diabolo z angelis eius) Hec ꝓba aut dicet iudex bis: aut dicet vocaliter poſtea q̄ ſequunt q̄ntis anteꝓſita ſint. vel ſi dicet ea vocalit et añ ea q̄ ſequunt: tūc q̄ ſequūt dicet mētaliter vt videf. Ex bis aũt ptz vt dicit Aug. xxj. ō ciui. dī. q̄ ignis idē demōes z homies cruciabit. Quō aũt coꝛpalis ignis poſſit affligere ſpm̄ aut coꝛpꝰ ſine eiꝰ coꝛruptiōe: vide dñica ꝑma poſt feſtū trī. (Eſurijui eñ z nō dediſtꝫ mihi man. Si. z nō dediſtꝫ mihi po. hoſp. erā z nō col. me. Nu. z nō coop. me. Jnfir. z in car. z nō vi. me. Tunc rñdebūt ei z ipi dicentes. Dñe qñ te vidi. eſu. aut ſi. aut hoſpi. aut. nu. aut infir. aut i car. z nō miniſtra. tibi:) Jſta interrogatio ꝑt ꝓcedere ex admiratōe magnitudis pene ille late: ſtē z de iuſtis dictū ē ſuo mō: z etiā ex ignoꝛātia q̄ inſqui nō intellexerūt ſe chꝛiſtū in ſuis pauꝑculis ꝓtempſiſſe. (Tunc reſpōdebit illis dī. Amen dico vobis: q̄diu non feciſtis. vni de miniꝛib⁹ his. nec mihi feciſtis) Et ly bis pōt hic referre aliquid ſeoꝛſum ab omnib⁹ malis. de quibus eſt ſermo (Et ibunt) nō ſponte: ſed coacti ab angelis malis

exēntib⁹ sniaz iudicz: vt san. Tho. ibi. vbi s. videt velle. Cuis alicz dicāt q̄ sua spōte veluti despati recedāt a do(mi). s. mali(i supplicii eternū: iusti āt i vitā eternā). i. ibūt ad visionē dei sm Augu. qz Dreplatio pmittit nobis actionū oim fi uis. atz eterna pfectio gaudioz. Hec ille Zbūt āt tūc scri ad vitā eternā duob⁹ modis sm q̄ vita sumit dupl̄r. s. p essentia viuēz: z p opatiōe vitali. Resurget em ad vitā imortalē z eleuabūt ad illā visionē q̄ ē vita z est eterna: nō solū qz sp durabit: sz qz i ea nlla ē variatio: ita q̄ sancti i eternū nō pl⁹ videbūt i deo q̄ i pmo instāti q̄ videbūt sm sctm Tho. vbicz. z h̄ p̄trute pdicte visionis: cū q̄ tm stat q̄ videtib⁹ deū Dtinue alicz noua revelent q̄diu durāt illūinatiōes. Dz āt vita beatoz porr⁹ eterna q̄ dānatoz. Cuis vtra q̄z sp duret. qz invariabilioz ē mazie q̄ ad ipz intelligere btm̄ qd sp vnū nūero erit z eq̄ intensū sp. z dz vita cū sit opatio vitalis. Jn hac pte ē documētū morale: qd Greg. tāgit. xxv. moz. di. Si tārā penā minat⁹ ei q̄ sua n̄ dedisse puincit. q̄ pena ferīd⁹ ē: qz rdarguit⁹ abstulisse aliena? Hec ille. Est āt iterū aliud documētū. Nā ex h̄ euāgelio prz q̄ iudex pmo opa examinabit: cū dz. esuriui zc. Examinabit āt q̄ntū ex scptura colligit⁹ oia cogitata z dicta z facta z cōmissa nob⁹ circa q̄ omiserim⁹. Jsta āt cōmissa sē q̄tuor .s. tps. ó q̄ malā rōnē reddēt octosū. z reliquales ó q̄b⁹ malā rōnē reddēt duari. et corp⁹ ó q̄ luxuriosi. z alia ó q̄ superbi: q̄ ab secta ōt imagie supindurcēt diabolicā.

Prz scdo q̄ examinata pōderabit: qz dicet. Amē dico vob⁹ q̄diu zc. Michael tgit⁹ pōderatoz aiaz sm repñtatiōez ecclesie aliqs inuenīet nulli⁹ pōderz q̄ nlla bōa hēbūt. Cuilibz rli dicet illō Dañ. v Appēsus es i statera: z inuent⁹ es ñ q̄dē min⁹: vt ibi dz. sz nihil hñs: z p̄icit in fornacē. Quedā āt erūt semiplena q̄. s. penitētes ñ cōpleuerūt satisfactōez. Jste inuenīet min⁹ hz̄e z ibūt ad purgatoriū Quedā p̄o erūt plene z satz hūtes q̄. s. q̄ntū deliqrūt tārū satisfecerūt. Quedaz p̄o supplene m̄ltū hūtes. Ambo āt ista genera aiaz ab illo campsore ponēt in thesauro celesti. Tertio pōderata sentētiabit. qz dicet: discedite. Quarto sentētiata executioni mādabit. qz ibunt zc. ita q̄ nō euadēt p appellationē/ aut supplicationē/ aut p querelā falsi/ aut p satisfactionē q̄n damnent iniqui.

Feria tertia post dñicam pri mam in Quadragesima.

Textus euang. Mat. ca. xxi.

Cum intrasset Jesus hierosolymam: cōmota est vniuersa ciuitas dicēs. Quis ē hic? Populi aūt dicebant. Hic est Jesus p̄pheta a nazareth galilee. Et intrauit Jesus in templū dei z ejiciebat oēs vendentes z ementes in templo. z mensas numulariorū z cathedras vendētiū columbas euertit. Et dicit eis. Scriptū est: Domus mea dom⁹ orationis vocabit⁹: vos aūt fecistis illā speluncā latronū. Et accesserūt ad eū ceci z claudi in templo z sanauit eos. Videtes aūt p̄incipes sacerdotū z scribe mirabilia q̄ fecit: z pueros clamātes in tēplo z dicētes: osanna filio Dauid indignati sūt z dixerūt ei. Audis q̄d isti dicunt? Jesus aūt dixit eis. Vtiq̄ Nūq̄ legistis qz ex ore infantiū z lactentiū pfecisti laudē? Et relictis illis abūt foras extra ciuitatē in bethaniaz ibiq̄ docebat eos de regno dei.

Cum intrasset iesus Hierosolymaz zc. Matthei xxi. Jn p̄senti euangelio tāgunt tria puncta: q̄ sunt Cōmotio/ Electio/ Indignatio.

Quantū ad pmū sciēdū est q̄ vt ex textu euāgelij patet: iste ingressus dñi in

Dñica. i. Quadragesime.

Hier'm de q̄ in cuā. est ꝓmo: fuit qñ cū tanta gl'ia descēdit de mōte oliueti. vt hr̄ dñica. ſ. aducñ. Jō ad itellectū pūt̄ euāgelij opz p̄supponere fere oia q̄ in illo dñr. Procedebat g̃ chr̄s stipat⁹ cat̄ uis pl'oz magnificantiū eū vocib⁹ z ramis leticie: z cū rāta gl'ia itrauit citatē (Et cū intrasset hierosolymā) ſ. cū solēnitate de q̄ ibi dictū est (cōmota est) .i. cōturbata ex inuidia. vel cōmota est .i. admirata ꝓm alios. vel forte fuit vtr̄q; (vniuersa citas). i. ꝑncipales citatis. q: dolebāt z mirabant de honore exhibito chr̄o: q: hō laudabat q̄si ds. Et ñ vt dt Chrys. etiā ip̄i laudātes nō intelligebāt q̄ dicebāt: sed spūſctūs ingress⁹ in eos ꝑba formabat. Vl' mirabāt de suscitatiōe Lazari. Jtē de doctria ꝑt quā er ascēderat chr̄s i tēplū: lz de hac ñ mirarēt in igressu citatis (dicēs. Quis est h:) q. d. Jste nō est: vel saltē nō vr̄ talis ac tātus vt has laudes mereat (Populi aūt). i. vilis plebs ꝓm Hiero. (dicebant. Hic est iesus ꝑpha) nō q̄cūq; ꝓm Hiero. sed quē singularit̄ suscitādū p̄ direrat Moyses (a Nazareth galilee) q̄ ibi fuerat educat⁹. Pro itellectu aūt eoz q̄ h dicūt Notādū est ꝓm Augu. q̄ chr̄s nō ogabat p̄ria: sz p tēpoz ꝑgrinitate diuersa. Vñ pus se occ'trauerat: q: nōdū venerat hora el⁹: z nūc se manifestat. Jtē pus honorē regiū refutauerat z nūc illū suscipit. Primo ꝓm Raba. vt ostendat se sponte passū. Scdo iuxta Chrys. vt oñderet q̄s sit ille rex. de q̄ añ ꝑpha clamauerat. Ecce rex ꝛc. Tertio iuxta eundē: vt ampli⁹ in se iudeoz inuidia īsaniret. sz vt mihi vr̄ Chrys. capitly vt: cōsecutiue / nō cāliter. z Quarto ad hūlitatis exēplū. q: q̄to maior fuit el⁹ honor in hier'm: tāto etiā maior fuit subseqūns ig̃minia passionis. In hac pte est vnū documentū in sensu moz ali vt Ihesu intrāre hier'm. i. aiam peccatricem post pcā: tota ciuitas. i. ip̄a q̄rum ad ōnes eius porētias cōmouet z ingemiscit: z aliter cōuersat q̄ pus.

Quātū ad scdm tāgit electio eoz q̄ tēplū ꝑphanabāt: cū dr (Et intrauit Ihesus in tēplū dei) Chrys. Hoc erat ꝑtīū boni filij vt ad domū curreret p̄ris / et illit honorē redderet. Et tu imitator chr̄i factus cū aliquā igressus fuer̄z citatē: p̄t mū ad eccl'iaz curras. Hoc et erat bōi medici: vt igressus ad infirmā citatē saluandā: ita ꝓmū ad originē passiōis intēderet. Nā sic de tēplo oē bonū egredit: ita de tēplo oē malū ꝓcedit. Si em̄ sacdotiū integr̄ fuerit / tota eccl'ia florer: si aūt corruptū fuerit oīm fides marcida ē Sic ei cū vider̄z arborē pallentib⁹ foliis: itelligz q: vicinū hz i radice. sic cū vider̄z ꝑpl'm indisciplinatū: sine dubio cogīsce / q: sacdotiū el⁹ non ē sanū. Hec ille. Est aūt notādū q̄ nō intrauit Ihesus in tertiū atriū / cū nō eēt sacdos aut leuita: sz solū in scōm vbi fiebāt oziones z ꝓmones Oues aūt z boues vēdebāt in ꝓmo / vt credo rōnabil'r. De his autē atrijs hēs dñica p̄cedēti (Et eiiciebat oēs vendē. z emē. in tēplo: z mē. numu. z cathe. vēdentiū colūbas euertit) Sup his ꝑbis sic dt Hiero. Sciēdū est q̄ iuxta māda ta legis venerabili i toto orbe tēplo di: z de cūctis pene regionib⁹ iudeoz illuc pl'o cōfluente / inumerabiles imolabā tur hostie: maxīe festz dieb⁹: tauroz: arietū: hircoz: paupib⁹: ne absq; sacrificio eēnt pullos colūbaz z turtures offerētibus. Accidebat aūt eos q̄ delōge venī ebant victias nō hīe. Excogitauer̄t igr̄ sacdotes quō p̄dam de pl'o facerēt: et oia aialia q̄b⁹ op⁹ erat ad sacrificia vendebāt: z vt vēderēt nō hñtib⁹ / z rursus ip̄i empt̄a suscipent. Hāc g̃ stropbā. i. fraudē se in diuersa ꝓtentē crebro venientiū inopia dissipabat: q̄ indigebāt sūptib⁹. z nō solū hostias nō habebāt: sed nec vñ emerēt. Posuerūt tracz z numularios q̄ mutuo sub cautiōe darēt pecunias. Sz qz erat lege p̄ceptū: vt nemo vsuras acciper: z pdesse nō pōsit pecunia fenerata q̄ cōmodi nihil hīer: z inf̄dū pderet sortē: excogitauer̄t vt pro nummis colibistas. i. vilia munuscula suscip erēt. ꝑbi gr̄a: fritti cicer̄z: vuaz̄q; passarū: z poma diuersi gñis. vt qō i numis nō licebat: in his reb⁹ exigeret q̄ numis emunt. Jstiusmōi dñs in domo patris cernēs negociatoz scu latrocinij: ardo-

rē fp̄us ꝓcitat⁹/rantā hoim mltitudinē eiecit de tēplo. Hec ille q̄si formaliter Dicāt h mag. hist. q fm h recte faciūt q̄ faces cereas in eccīa vēdi nō ꝓmittūt nisi dicat q dñs eiecit de tēplo vēdentes ꝓpt mystertū. Hec ille. Verūtn̄ ḡa ista vēditio nō est mala de se. dico q duob⁹ mōis est illicita. Uno mō q̄n fit ad decipiendū/ seu imoderate lucrādum. Hoc em̄ est facere spelunca latrocinū ipam eccl'iam. Alio mō q̄n fit cā mercādi: ita q finis tal' vēditiōis est vendēdo moderate lucrari. Mercari ei in eccīa est, phibitū extra d imu. eccl'. domū tuā li. vj. Sz si pncipalis intētio sit vt pl's bēat ad offerendū/licita est: etiāsi secū dario moderatū lucr̄ intēdat: sine q̄ tn̄ mihilomin⁹ fieret vēditio: si cōstaret de indēnitate vēdēt̄. Oē ei op⁹ ad dei gloriā factibile ē licitū in eccīa/ nisi sit phibitū(Et dt eis. Scptū est)s. Esa. lvj. Dom⁹ mea do. o. voca. vñ Aug. in rla. In oratorio nēo aliq̄d agat/nisi ad qd̄ factū est: vñ t nomē accepit. Hec ille. (Vos aūt feci. il. spe. latro.) Hieron̄. Latro ē t templū dei i latronū ꝓuertit specu q̄ lucra d religiōe sectat. hec ille. Sz ḡre nō restitrerūt ei: Ad h̄ sic dt idē. Mihi int̄ oia sīḡ q̄ dñs fec: h vr ē mirabil⁹ q̄ vn⁹ hō t illo tpe ꝓcptibilis in rantū vt postea crucifigerēt: scribis et phariseis ꝑ se seuientib⁹ t videntib⁹ lucra sua dstrui: poruerit ad vni⁹ flagelli verbera tāta ejcere mltitudinē. Ignēu ei q̄ddā atq̄ sidereū radiabat ex oculis ei⁹ t diuinitat̄ maiestas lucebat i facie. hec ille. Vl' pt dici q aderat ei ppli mltitudo q̄ fauebat ei: ēt cū eo qd̄ dt Hieron̄. (Et accessert ad cū) aditu oratio mistroꝝ suoꝝ ceci t claudi i tēplo: t sanauit eos) In hac pte est documētū in sensu morali: q̄ q̄ vult in eccīa recipe sanitatē caueat simoniacos. Hiero. Nisi aūt mēsas numulariorꝝ subuertisset / cathedras ꝑ vendentiū colūbas: ceci t claudi lucē p̄ stinā t ꝓcitū ḡē nō meruissent accipe Hec ille. Est t aliō. Nā cū ista ꝓtigerit in die palmaꝝ q̄n chr̄s fuit in Hier'lm cū magn̄ honore suscept⁹: chr̄s ppt reuerentiā li bi exhibitā non omisit iusticiā sed mox irrauit templū/illud q̄ purgauit: electz inde mercatorib⁹ malis. nec ꝓpter seuerā iusticiā omisit miam: quia laguidos curauit: fcans iudices t plato idē facere debere. Est t aliud. Nā cū chr̄s intrauerit aiam/ mouēdo ipam ad ꝓtritionē: mox etiā illā purgat ꝑ cōfessiones ejciēdo de tēplo cordis colūbas. i. luxuriā. est em̄ aial libidinosuz: t numularios. i. auariciā: t boues cornibus vētilātes. i. superbiā: t oues. i. acidiā t inertiā vl' hypocrisim. Vl' p vendentes colūbas' intelligunt simoniaci: vt dictum est.

Quantū ad crucz tangit indignatio pncipū/sacdotū/t scribaꝝ: cū dr (Videtes ār pncipes sacdotū t scribe). i. legis doctores (mirabilia q̄ fec)ex qb⁹ debuissent ad fidē t deuotōz ad chr̄m puocari(t pueros clamātes in tēplo t dicentes. Osanna filio dd indigti sī)vtpote q̄ odiū t rancorē aduersus chr̄m tā ꝓceperāt(Et dixerūt)calumniādo opa fm Hiero. qz in eū man⁹ nō audebāt iponere. Nā Luc. ix. dr q ḡrebāt eū apphendere: sed nō inueniebāt qd facerēt illi. Quis em̄ ppls suspēsus erat audiēs illū. (Audis qd isti dicūt:) q. d. Hō purus nō dz sustiere laudari vt ds. Chrys. Sicut colūna si modicū oblīqta fuerit: accepto pōdere ampli⁹ vadit i lat⁹. Sic t cor hois cū puersuz fuerit: si aliqui⁹ viri iusti opa videat vl' audiat/ nō ꝓfirmat: sed magis ad inuidiā ꝓcitat. Hec ille. hiero. Sz chr̄i rnsio moderata fuit. Nō ei dixit q̄ scribe audire cupiebāt: bn̄ facīūt pueri vt mihi testiom phibeāt: nec rursū errāt t pueri sī. vñ deber̄ etati ign̄scere. sed ꝓfert exm̄ de. vij. ps. vt tacete dño testiom scpturaꝝ / pueroꝝ dictū ꝓfirmaret. Hec ille. Vñ sequit. (Jesus aūt dixit eis. Utiq̄). s. audio t intelligo qd dicāt: dicēdo me ee chr̄m. Nā t deb⁹ errat ꝓphta(Nūq̄ legistz) in scptura diuina (Ex ore infantiū). i. p os infantiū nō rone erat̄z fm Chrys. Sz simplicitat̄z (t lactētiū) q̄ sez vt idem dr mirabiliby chr̄i tāq̄ lacte nutricbank t delectabāt Vel lactentes sumunt hic p puulis fm cōmunem loquēdi modum/ quo dicit:

Feria.iiii. post dnicā quadra.

Hic adhuc lac habet in ore(pfecisti laudem).i.pfectam fecisti laudem christi si ly rui o pater eterne Chrys. sup Mat. Tangz si dicat. Esto:culpa est quia isti clamāt:sed nunquid mea culpa est:quia ante tot milia annoz futuz pphetā pdixerat. Hec ille. (Et relictis illis: abyt foras extra ciuitatē in bethaniam) que erat post montem oliueti scdo miliario ab hierusalē. Chrys. Hinc intelligēdū est q dns tante fuit pauptatis:z ita nullū adulatoz sit:vt in vrbe maxima nullus hospitem:nullā inueniret mansionem. Hec ille. Fuit igit bethaniam. Primo qz nō habuit inuitātes in hierusalē. Secundo:iuxta etiā Chrysō. vt ibi corpaliter quiesceret vbi etiā spūaliter hesce/bat.s.apud Lazaz z sozores se diligentes:relicta infideli ciuitate. Tertio ppt exemplū nostrū Chrys. Sanctoz viroz est nō ibi querere mansionē vbi clari ozes sūt viri:sz vbi fideliozes. Nec gaudet vbi epule large sūt:sz vbi sanctitas floret. Hec ille. Sed ptra pmā rationē videt esse. qa chūs habebat in hierusalē illū amicū apud quē manducauit pascha Sed ad hoc posset dici/q iz ille acceptauerit christū seipm inuitantē.nō tamen ipe inuitauit eū:consulens saluti christi quem nolebat hospitari intra eos qs in morte ei⁹ sciebat ꝙspirasse. vl timēs saluti sue ppter inuidiaz phariseoz:vel alia rationabili causa. Si aut christus fuisset phariseis adulatus:z hi z alij eū forte inuitassent:hi ratiōe amicicie:alij ratiōe laudis concupite (Ibiqz māsit) nocte apud Lazarū z sozores ei⁹(z docebat eos ō regno dei) vt semper aliqd boni faceret;contra quosdam pdicatores qui solum hoza sermonis dicūt verba dei z per totam diem vacant nugis

In hac parte est vnū documentū in sensu morali:quod Chrys.tangit dicēs Malū hominē:meli⁹ locum dando qz respondēdo:potest aliqs vincere:q; malicia nō instruit sermōibus:sed excitatur. Et ideo domin⁹ recedēdo compescere studuit quos respondēdo nō compescuit. Unde dicit. Et relictis illis abyt foras. Hec ille.

Feria quarta post dominicaz primā in Quadragesima.

Textus euāg. Matth c.xij.

Accesserunt ad Jesum scribe z pharisei:dicentes. Magister:volumꝰ a te signuz videre. Qui respondens: ait illis. Generatio mala z adultera signū queritz signum non dabit ei nisi signū Jone pphete. Sicut enim fuit Jonas in ventre ceti tribꝰ dieb z tribꝰ noctib:sic erit filius hois in corde terre tribꝰ diebus z tribꝰ noctib. Viri niniuite surgent in iudicio cū generatione ista:z cōdemnabūt eā:qa penitentiā egerūt in pdicatiōe Jone. Et ecce plꝰ qz Jonas hic Regina austri surget i iudicio cum generatōe ista z cōdemnabit eam:qa venit a finibus terre audire sapiētiā Salomonis Et ecce plꝰ qz Salomō hic. Cū aūt immūdus spiritus exierit ab hoie:ambulat p loca arida z inaquosa:qrens requiē z nō inuenit. Tunc dicit. Reuertar in domū meā vnde exiui. Et veniens:inuenit eā vacantē:scopis mundatā et ornatā. Tūc vadit z assumit septem alios spūs secū nequiozes se: z intrantes habitant ibi. Et fiunt nouissima hominis illiꝰ peiora priozib. Sic erit z generationi huic pessime Adhuc eo loquente ad turbas: ecce mater eius z frēs stabāt foris:querentes loq ei. Dixit aūt ei quidā. Ecce mater tua z f.ta/tres tui foris stant:querētes te. At ipse respōdens dicenti sibi: ait. Que est mater mea:et q sūt fratres mei? Et extendens ma/

nũ in discipulos suos dixit. Ecce mater mea ⁊ frēs mei. Quicũq; em̄ fecerit voluntatē patris mei qui in celis est: ipe me⁹ frater ⁊ soror ⁊ mater est.

Accesserunt ad Jesum scribe ⁊c.) Mat. xv. In pñti euāgelio tāgunt tria pūcta: q̄ sūt Postulatio/Ōmīnatio/⁊ ꝓsolatio. Quātū ad ꝑmū sciēdū ē/q̄ vt ex textu euāgelij ptz: chīs fecerat mirāda ⁊ eiecerat demonē de obsesso. ſz pharisei dixerūt q̄ in beelzebub eijciebat demōia. Chīs āt rōnabilr oñdit se ꝑtute dei eijcere demōia. deinde acrīr eoz malicīā icrepauit: ⁊ tunc vt h̄ dī: q̄dā eoz sil'cū scribis petiuerī signū nō q̄dcūq;: ſz circa celestia corpa: vt dī Lu. xj. q: signū ō celo q̄rebāt ab eo: puta q̄ sol firmarer vt tpe Josue: vl' retrocederet vt tpe Ezechie. Et i h̄ tentabāt dñm: vt ōt idē Lucas: qō dupl'r p̄t itelligi. Vno mō q: tentabāt vt decipent. Alio mō vt experīrenr potētīā chī. Duplicīr em̄ ōtrahebāt miracul' chī. Vno mō dicēdo/q̄ ea faciebat ꝑtute maiorꝫ demōis q̄ p̄t excellere minorē: ⁊ ꝓcurare aliq̄s sanitates mirabilr. Et sic peruerūt signū i celestib⁹ corpib⁹ i q̄b⁹ diabol⁹ miracla ñ videt posse facere: vt sic apperet chīs ꝑtute diaboli opari: cū in ralib⁹ corpib⁹ nihil possz. ſz solū circa ea ad q̄ diaboli ptās se p̄t extēdere. Alio mō ōtrahebāt dicētes q̄ erāt miracula pua: q: cōit erāt circa hoiz sanitates: tō volebāt expīri si porerat maiora. Dī g̃ (Accesserūt ad Jesū scribe). i. legꝫ doctores ñ a scribēdo dicti: ſz a docēdo scripturas (⁊ pharisei). i. q̄dā rligiosi: dicti a phares q̄ ē diuisio: eo q̄ diuisi eēnt p religiosaz ꝓsatiōez q̄ntū ad extiora a ceterꝫ. Ad iesū āt vtriq; accesserī vt decipere eū: vl' vt sumeret expīmētū ō ei⁹ prāte (dicētes) adulatorie loquēdo fm Chrys. (Dgr: volum⁹ a te signū) id ē miraculū: qō vt i plurib⁹ dī signū ꝑtratis rei ad quā asserendā fit: vel scirat⁹ ei⁹ p quē fit (videre) ō celo. i. q̄si ꝓxa miracula nō fuissent q̄ viderāt ⁊ q̄si ista nō possent calūniari Hiero. Qui calūmaris ea q̄ vides oculis: manu tenes: vtilitate sentꝫ: q̄d factur⁹ es de his q̄ ō celo venerit: Vtriq; rndebis ⁊ magos i egypto mlta signa fecisse de celo. Hec ille. Vide aūt phariseoz ⁊ scribarū q; supbiā ⁊ q; impiose loquunr: dicētes: volum⁹. ⁊ nō: vellem⁹: aut ꝑamur (Qui rndes) dure ⁊ acriter. Chrys. Et q̄dē cū ei ꝓuiciabant: mā suete rndebat. cū aūt adulabant ꝓuicīose. demonstrās q̄ vtraq; passiōe erat supior: ⁊ neq; ꝓuicijs in trā deducīr: neq; adulatiōe mollīr. hec ille (ait ilr. Generatio mala) Chrys. Dala inquā: q̄m igrati sp facti sūt circa bñ factores: ⁊ bñ patiētes deteriores fiūt: q̄d ē vltime malicie. Hec ille. (Et adultera). i. idolatra: vl' ex idolatrꝫ descēdēt Idolatria em̄ i scptura dī adulteriū: ſz Hiero. eo q̄ relicto viro ꝓpio. i. ōo: aia sequar alienū. i. diabolū (signū q̄rit) bonis ꝑbis ⁊ malo fine. i. vt me decipiant vel ꝑbent. Jō vt ōt Raba. indigni erāt videre signū de celo: vnde dar eis ō ꝓfundo inferni. Discipulis aūt fm cūdē dedit signū de celo ꝓpus ostendēdo celestem gloriā: dum trāsfigurat⁹ est i monte Thabor: ⁊ deinde ascendēdo in celū cū magna glīa. Jōo subdīr (Et signuz nō dabīr ei) nūc de celo vel de terra: vel de abysso (nisi signū Jone ꝓphete) q̄d ē de abysso: cum de celo nō mereanr accipere. Et ſz postmodū chrīst⁹ fecerit mlta miracula: pura in suscitatiōe Lazari illuminatiōe ceci nati: ⁊ obscuratiōe solis: tamē illa nō sunt data illis. id est ad eorum petitionem exhibita. Et dato q̄ eis fuerit data: nō fuerūt data tūc. Vl fm Thomā sup Matth. nō est eis datum signū quale petebāt: neq; ad eorū vtilitatē. Jn hoc aūt q̄ dat signū Jone fm Chrys. latenter minatur eis ruinā sue ciuitatis: ꝓpter mortē chrīsti quā erant executuri. acsi dicerer. Jta estis rebelles ⁊ increduli q̄ omnino oporteat ímpleri figuram que ꝓcessīt in Jona: eo q̄ iniqua morte me condēnabīr⁹: sed ve vobis quia resurgā. Et sic chrīst⁹ dedit eis signum ꝓnosticū: qō semper est

de futuro. Dedit ēt eis signū rememoratiuū: qđ ē de p̄terito. Sic ei actio Jone fuit signuz future sepulture chr̄i; ita sepultura chr̄i fuit signū cōmemoratiuū p̄teritā actionē Jone. Est em̄ vt ad p̄ns ptinet triplex signū. s. Ostēsiuū de p̄nti Pronosticū ō futuro. z Rememoratiuū de p̄terito. Sacramēta em̄ noue legis ꝓmo mō significāt effectum suum: puta baptism⁹ ablutionē a pctis. Scō mō aūt fcant suū finē. i. glaz. z Tertio mō significāt p̄ncipalē suā cām. i. chr̄i passionē: vt ptz p s. Tho. i. iij. di. j. q. j. ar. j. Jō seq̄t (sic em̄ fuit Jonas i ventre ceti trib⁹ dieb⁹ z trib⁹ noctib⁹: sic erit filius hois i corde terre trib⁹ dieb⁹ z trib⁹ noctib⁹. Sed ꝯ: qz sepult⁹ est feria sexta ad vesp̄am: z resurrexit die dñico ō mane. Ad h̄ dicunt q̄dā vt testat Aug. de ꝙsen. euāg. q̄ ille tres hoze q̄b⁹ sol obscurat⁹ est chr̄o exñte i patibulo a. vj. hora vsq̄ ad. ix. cōputāt̄ p̄ vna nocte: z reliq̄ a. ix. vsq̄ ad occasū p̄ vna die. sz isti non intelligūt modū loq̄ndi scp̄turaꝝ vt idē dic: q̄ a pte denomināt totū. Solut ꝯ Aug. ibi z sil'r. x. ō tri. z Hiero. z scūs Tho. sup Mat. q̄ dies naturalis est. xxiij. horaꝝ: z die artificialē sil'r cū nocte tanq̄ ptes ꝙbendit. Chr̄s aūt tetigit in sepulcro de trib⁹ dieb⁹ naturalib⁹. de fine. s. ferie. vj. z p̄ncipio dñice: z ō toto sabbato. A parte ꝯ extrema ferie sexte cōputat tota illa dies: z ꝙseq̄nt noctes. s. q̄ p̄cessit feriā sextā: z q̄ p̄cessit sabbatū: z q̄ dñicā. Et sil'r tres dies artificiales: vt ptz.

Sz ꝯ h̄ arguit: qz pari rōne ab extrema pte diei dñice. i. a mane debuit ipsa tota denoiari: z cōseq̄nt cōputabit nox seq̄ns: z sic erūt q̄tuoz noctes. Ad h̄ dī q̄ dies tūc incepit cōputari a sero: ideo nox q̄ dñicaz seq̄bat nō erat pars dñice Vñ Aug. x. ō trini. vbi s. Sic inq̄t primi dies p̄t futuꝝ hois lapsū a luce i nocrem: ita isti p̄t hois reparatiōez a tenebris in lucem cōputant. Hec ille. Videt aūt fm eū iste ordo mutar⁹ q̄n fuit saluator capt⁹ fm alios aūt in nocte resurrectiōis: ita q̄ fm eos illa nox dñice cōputat cū die p̄cedēte inq̄ntū finis p̄ris oris ordinis: z cū sequēte inq̄ntū initiū sequentis. Et sic fm eos vna dies naturalis fuit parasceues cum nocte seq̄nte tertia aūt dñica cū nocte p̄cedēte. Sed p̄mū est melius. Et nota fm Chrys. q̄ chr̄s nō dixit se resurrectuꝝ manifeste: qz eū verisimile: sz occulte: vt crederent q̄s p̄sciut credituros. Et nō dixit i tra: sed i corde terre: vt z sepulcꝝ ostēdat: et null⁹ solaz mortis apparentiā suspicet.

Sed z tres dies ꝓpter idē posuit. In hac pte est documentū in sensu morali: q̄ si volum⁹ aliq̄d obtinere a chr̄o oportz cū hūilitate/ nō cū superbia postulare: ne q̄ ad malū finē: sz ad bonum Jaco. iij. Deus superbis resistit hūilib⁹ aūt dat gr̄az .i. rē postulatā: z gratiose exhibitā. Est z aliud. Nam q̄ntū ex h̄ euāgelio colligit tria sūt genera maloꝝ. Primi sūt curiosi q̄ nec credere/ nec querti volunt nisi videāt signa: qz ꝙsiderare deberent q̄ miracula chr̄i z apl'oꝝ ipsi vidēt si volunt in effectu suo: q̄ est mūdi querstio z sedes Petri subiugatio Rome: relicte templa scrōꝝ: sepulcꝝ dñi: z hmōi: z q̄ñ debent mō fieri eadē miracula: qz fides iam est plantata z roborata: nō aūt tpe chr̄isti. Scōi sūt duri q̄ nō volunt conuerti ꝓpt efficaciā dñice mortis: qđ notat cū datur signū de chr̄isti sepultura i corde terre. Jsti sūt durioꝝ petris: q̄ passiōis tpe scisse sunt. Nec sil'r volunt querti ꝓpt ꝓba dei vt niniuite: sed ea fastidiūt. Nec ꝓpt odoꝝ fame chr̄i: vt regina austri ꝓpt famā Salomonis. Hic aūt odor chr̄i i scpturis assimilat odori cedri qui fugat serpentes: z est odor sue paupratis: q̄ deberet fugare serpentes trā comedēres. i. mor⁹ auaricie ex odore myrrhe q̄ fugat ꝓmes: z est odor sue hūliratis q̄ debet fugare motus superbie: q̄ corrodūt omnia interioza aie mei ex odore vinee qui fugat bufones. Et est odor sue puritat⁹ q̄ debet fugare mor⁹ luxurie. Bufones em̄ ad lr̄am dicunt sepe nasci ō genitalib⁹ mortuoꝝ.

Tertij sc̄ sepe rcidiuāres. q̄d notat cū dī. Cum immūdus ꝛc. Sz caueant isti malum finem. s. ne fiant nouissima ꝛc.

Quantū ad scōm sciendū est: q̄ chr̄s

Feria quarta post

cõparat iudeos niniuitȝ ⁊ cõminat eis: qz erãt i breui casuri nisi penitere̅t. Sz ne alicȝs crederet ꝙ penitere̅t sic niniuite audito Jona: ita isti visa chr̃i resurrectiõe. Jõ fm Chrysf. subdit (Viri niniuite surgẽt i iudicio). i. i die iudicij. vel i iudicio. i. ad iudiciũ siue vt iudicent (cũ gñatiõe ista) Ex q̃ pz fm Remig. ꝙ nõ solũ boni: sz etiã mali resurgẽt ⁊ sil̃. i. in eode̅ rpe resurgẽt ꝫ q̃sdã hereticos q̃ dixerũt: vnã esse bonoz ⁊ aliam maloz resurrectionẽ. Et sil̃r fm eũ h excludit iu deoz errorẽ: qui ꝫsueuerũt dicere ꝙ ante die̅ iudicij celebrabit resurrectio ⁊ ꝙ re edificabit hier'm. Et sil̃r fm s. Tho. errorẽ millenariozum. i. eoz q̃ dixerũt iustos ⁊ martyres ꝑ mille ãnos añ iudiciũ surrecturos: qz iusti niniuite surgẽt cũ generatiõe ista iniusta. (Et ꝫdẽnabũt eã) fm Hiero. nõ sñie ptãre: sz cõparatõis exẽplo. Nã seq̃t. (Quia penitentiã egerũt i pdicatiõe Jone) cũ tñ essent ipi ꝑ us infideles: ⁊ ille. i. Jonas: vt ỏt Remigi⁹ simplici voce sine attestatiõe signorũ loqret: ⁊ tm̃mõ trib⁹ diebꝫ pdicasset Jsti aũt nõ penitẽt q̃ sũt ppli dei visis tot miracul̃: ⁊ audit̃ tot fmõib⁹: ⁊ pñte tãto viro: imo ⁊ deo: (nã ecce pl⁹ ẽ Jona). i. pl⁹ ẽ homo (hic). i. in isto loco fm Hiero. qz ly hic vt dic nõ est pnomẽ: sz aduerbiũ loci. Deinde adducit saluator aliud exẽplũ qõ magz vꝛget di. (Regina austri). i. regina saba cui⁹ regnũ est i parte australi respectu hier'm (surget i iudicio cũ gñatiõe ista et ꝫdẽ. eã: qz ve. a fi. ter. au. sap̃. sal. ⁊ ecce plus ẽ sa. hic) Jstud pl⁹ fuit ẽ factũ niniuitaz: vt ỏt Chrysf. qz Jonas iuit ad eos: ista aũt venit mulier barbara ⁊ remota: nõ formidãs mortẽ cupiditate sapiẽtie. Et sicut die̅ Hiero. in hac regina et niniuitȝ: filꝫ des nationũ ꝓfert israeli. Et qz isti fuerũt nequã: iõ subiũgit pena. i. excecatio ⁊ possessio a diabolo. Ad cui⁹ euidentiã sciẽdũ est ꝙ circa istũ textũ de exitu spũs immũdi sũt due opiniões: vt testat b. Tho. sup Mat. Una est bri Hiero. ꝙ h nõ sit cõparatio inf̃ diuersas res gestas: sed solum ꝙ chrs narret q̃d iudeis acciderit ⁊ q̃d futuꝝ esset: ⁊ h nõ: ponendo exemplũ ex re gesta sz ex parabola. i. ex re que fuisse potuit quã tamẽ nõ ẽ necesse fuisse. Alia est Aug. ⁊ aloz multoz ꝙ hic adducat exemplũ ex re gesta: ⁊ sit cõparatio diuersaꝝ rerꝝ gestaꝝ vel gerendaꝝ. Scõm ꝑmã ẽ viam exponit sic: (cũ spiritꝰ imũdꝰ exierit ab homie) id est ppło iudaico qui nomie hominis hic signat. Nã potestas diaboli fuit eiecta ab eo qñ legem suscepit: fm Hiero. qz lex demonũ cultũ destruebat. (tunc) fm eum (ambulat ꝑ loca arida). i. gentilitũ coꝛda: q̃ fm Remi. arida erãt ab humore gr̃e ⁊ salutarȝ aque. i. scꝑture. Et ista diabolꝰ plenꝰ abinde possedit (quere̅s requiẽ) Jn his eĩ q̃siuit requiem: fm Remig. q̃ putauit se i gentili ppło ꝑpetuã habere quietẽ: vel si h nõ putauit saltẽ appetijt ⁊ ꝓcurauit (⁊ nõ inuenit) sed inde fuit repulsus fm Hiero. ⁊ Remig. qñ ad pdicatiõe apl̃oz gẽtes abiecta demonũ cultura dño credidert (Et tũc die̅: Reuertar in domũ meã vñ exiui) id est in gentẽ iudaicã fm eosdem Hiero. ⁊ Remig. qz. s. credẽtib⁹ gentilib⁹ infideles remanserũt iudei: ⁊ ad eos regressum parauit spũs immũdꝰ. (⁊ veniens inuenit eã vacantẽ (. i. vacuã fide ⁊ bonis opib⁹. Vel fm Hiero. qz carebat chro hospite ⁊ angeloz pſidio dẽtiũ. Surgite eamꝰ hinc. Sic em̃ Josephus testat: sacerdotes post chr̃i mortẽ nocte i templo audierũt strepitũ: deide voces dicentiũ. Transeamꝰ ab his sedib⁹. quas voces Hiero. hic angeloz cẽ testat (Scopis). i. suppluis ⁊ exteriozib⁹ observationib⁹ legis ⁊ traditiõib⁹ phariseoz fm Hiero. (mũdarã et ornatam) exterius (Tunc vadit ⁊ assumit septem alios spũs nequiores se). i. assumit vniuersitatẽ viciozum (⁊ ingressi habitat ibi) possidentes gentẽ illã (⁊ fiũt nouissima hominis illi⁹). i. gentis vel ppli huiꝰ (peiora ꝓpib⁹) qz sunt in peiori statu ẽ añ legem datã. Hiero. Multo nunc maiore demonũ numero possidẽt blaphemantes in synagogis suis Jesum chr̃istum: ẽ in egypto possessi fuerant ante legis noticiam: quia aliud est venturum esse nõ credere: aliud non suscepisse quod ve-

ner'r. Septenariū aūt numer⁹ adiūctū diabolo/ vel ꝓter sabbatū intellige vl ꝓp' numer⁹ spūsci.hec ille. Qui videt velle q ideo dicunt assumi.vij.spūs: qz iudei superstitiose obseruant die septimū. Vel qz septē sunt dona spūscti:qb⁹ aduersant illa extinguēdo si possunt. Vel fm alios vt designet vniuersitas vicioꝝ:qz septenarius⁹ est numer⁹ vniuersitatis rpis. Dicunt autē isti spūs nequores fm Be.rōne effect⁹:qz.s. gulosa sit pcā sequētia q̄ pena. Et idem videt dicere Greg.sup illud Job.xxxix. Procul odorat bellū(sic erit).i.sic eueniet sic dictū est(z gnationi huic pessime) Erit inq̄ vere et realit sic ficticie accidit hoi.de q̄ cōposita est pabola. Sed exponēdo fm aliā viā:q̄dam vt testat Hiero.istū locū de hereticis dictū putāt: q imundus spūs q in eis aliqñ habitauerat qñ gētiles erāt/ad cōfessionē vere fidei eū etiak postea ꝙ cū se ad heresim trāstulerint:z sitat⁹ fructib⁹ ornauerit in domū suā:tūc alijs.vij.neq̄ spiritib⁹ adiūctis reuertak ad eos diabol⁹ z habitet in illis:fiātq̄ nouissima eoꝝ peiora prioribus. Dicto quidem peiori ꝺdictione sunt hereticiq̄ gētiles:qz in illis spes fidei: z in istis est pugn̄ discordie. Hec ille. Sed ꝫ hoc arguit idē Hiero. qz ex eo qđ seqk. Sic erit z generatiōi huic pessime: cōpellimur nō ad hereticos : sz ad iudeos referre pabolā. Ad h̄ ōt q vex cōcluderet argumentū si esset pabola. sec⁹ si est res gesta in hereticis:qb⁹ assitank iudei. Sic em̄ opz h̄ intelligere de vtroq̄ : nō aūt de hereticis tm̄:vt forte q̄dam intelligebāt ꝓtra qs pcedit argumentū. fm alios aūt:pura Grego.z Rab.z Aug. ītelligik h̄ nō de hereticis tm̄:sed de q̄libet pctōre a q̄ exit diabol⁹ in iustificatiōe. Et ambulat p loca arida.i.iustoꝝ cordа arida ab oīm̄ hūore carnalis ꝓcupiscētie:sed nō inuenies requiē/ redit ad illū p reciditū : z inuenit talē q̄am fm Rab.vacantē p negligentiā:mūdatā p pōrē iustificatoꝝ:z ornatā sitatis fructib⁹:z efficit peior⁹ q̄ pus. Et fm Aug. de ꝺsen.euā.h̄ est:qz non solū hēbit.vij. vicia capitalia vt pus:sed et p hypocrisim se sitabit hīe frutes oppositas:tō q̄ dicūt septē spūs nequores assumpti. Sz fm Chry.itelligik hoc de eo a q̄ expellit diabol⁹ corpaliter.qz si talis efficiat legnior/ gulosē trahit aduersus se phantasiam.i. si mereak vt sēdo diabol⁹ inuadat cū/ gulosē rorquek. In hac pte est documentū vt poeniteat q̄liber vt Ninuite:z caueat iudeoꝝ recidiuū:qz cōsuetudinē facies in q̄ moreris/nisi q̄d magnū accidat. Greg. Tenēt male cōsuetudines quem semel ceperint: z nō nisi cum peccatoris vita finiunk.

Quantū ad tertiū ponit cōfortatio z ꝙsolatio eoꝝ q̄ chīo accesciūt:cū dicit (Adhuc eo loquēte ad turbas ecce mr eius z frēs) Sic ōt b. Hiero. Heluiō. hereticus hic sui erroris fomentū sumpsit:vt dixerit brām ꝙginez post chām alios filios habuisse ex Joseph: nō itelligens q fm scpturaz q̄ttuoꝝ mōis aliq̄ dicunt fratres:scz Natura: vt Jacob z Esau. Gente: vt oēs iudei. Cognatione: vt Abraā z Loth de eadē familia existentes. z Affectu: vt oēs chīani. Fuerunt q̄ isti frēs dñi fm scōs consobrini chīi.i.filij sororꝝ mris dñi : non aūt filij Joseph ex Maria. neq̄ ex alia vxore Helca vl Elca noīe:quā q̄dā fingūt: vt ōt Hiero.sectātes apocripha (Stabāt inq̄ foris fm aliq̄s:qz non poterāt intrare p turbā. Vel fm Chry.isti volebant humanū fauorē captare ex eo q tantus ꝓdicator et prophera ad eos ptinerer: et hoc notatur: quia potuissent ingredi et audire cū turba/z expectare finem sermonis:z tamē extra cū vocāt corā oīm̄bus. Vbi aduertendū est:q Chry. nō solū hic: sed et ia Joā.ij.vbi in nuptijs b. ꝙgo inuitauit filiū vt miraculū in vino faceret/ notauit eam de pctō inanis glie saltē venialī:dicens q p filiū volebat se reddere clariorē. Sed s. Tho.iij p.q.xxvij.dicit q excessit Chry.in verbis illis q̄rū ad ꝙginem dūraxat: quic q̄d fuerit de fratrib⁹ eius. Vnde sancti cōmunit tenēt q nunq̄ venialit peccauit. Quidā tamē tenēt aliud extremū: z nō solū,sentiūt ꝓtra Chry.q eam vo-

luit peccasse actualit: sz tenet ꝺ Chrys. z oes alios doctores scos q ea tenet nullo discrepate fuisse in originali 3ceptā: z priuilegiū chri. s. q solus sit sine pcō 3ceptus: ex qda fatua deuotione volūt attribuere ꝑginī. Restat g vt supueniāt aliq dicētes: q fuerit de spūsco 3cepta. Hoc em videt sed ad illd. qz de chro ꝺt brūs Amb. vt refert Aug. iiij. li. 3tra Julia. Chris nō alit potuit exps esse de sieri: nisi exps fuerit illi⁹ 3ceptiōis quā cōmixtio viri z mlieris opat. Hec ille. (Dixit aūt ei qdam) nō ex simplicitate loquēdo sm Hiero. sed insidiādo: volens expiri si spūale exercitiū pdicatiōnis ꝓpter affectū carnalē inkrumperet. (Ecce mr tua z fra. tui fo. stāt qrentes te.) Sz stati chris illū cōfutauit. Vñ sequit (At ipe rndens dicēti sibi ait. Que est mat mea: z q sūt frēs mei:) Sic autē ꝺt Hila. in his ꝑbis nō ē fastidiose de mre sua sensisse existimādus: de q tantam in cruce posit⁹ habuit curā: imo si voluisset negare mrez: vt ait Chrys. tūc negassz qui iudei exprobrabāt ei de matre dicētes Marc. c. vj. Nōne h est faber z Marie filius? Nihil g aliud voluit dicere sm Hiero. nisi q spūalia carnalib⁹ pferebat. Vñ subdit. (z extēdēs manū in discipulos suos dixit. Ecce mater mea z frēs mei) q. d. Nō cognitio: sed deuotio mihi reddit aliquem ꝓpinquū. Vñ subdit (qcūq em fecerit voluntatē pris mei q in cel' est: ipe) p charitatē z amorē (me⁹ frat z soror z mr est.) Est aūt notādū circa ista q alios efficit sm vel frater vl soror chri dupl'r. Uno mō faciēdo dei voluntatē incētū qlibet eoꝝ diligit affectu fraternali/ vel sororio/ vel matno. Et alio mō habēdo eandē naturē cōformitatē cū eo: ꝓpter qꝺ chris homines frēs suos vocat dicēs. Narrabo nomē tuū fribus meis in psalmo. Sed qr is q est frat pmo mō inf boies/ est etiā secdo mō: non ecōuerso: ideo simpl'r frat ꝺr. Utraq aūt fraternitas sit iuncta deber nobis ꝑbere fiduciā in iudicio: iuxta illꝺ Bern. ad chrm. Puto qz tā me spernere non poteris: os ex ossibus meis: z caro de carne mea. Vñ in iudicio demones videbunt cum vt iudicem punientez: angeli vt dñm possidentē: nos vt deum creantem: vt dñm z regē gubernantē: vt redemptorē redimentē: vt frem de nro sanguine descēdentē. Prebebit etiam magnā felicitatē in regno. In signū cui⁹ Joseph Beniamin fratri suo ex pte pris z mris dedit prēdulcem. Ben. xliij. Angeli em sunt frēs chri ex pte pris celestis solū/ a quo imaginē habēt dei. Nos aūt etiā ex pte matris. Ideo dabit nobis refectionē intellectus in deitate: z sensuū in humanitate. sed angelis non dabit scām. In hac pte tangit Chrys. documentū dicens. Multe mulieres beatificauere sanctā ꝑginez illam z eius uterū: z optauerūt fieri tales mres. Quid est igit q prohibeat: Ecce laram cōstituit vobis viam Et lz nō mulieribus solū: sed z viris fieri mrem dei. Hec ille.

Feria ąnta post dñicam primā Quadragesime. Textus euāge. Joā. viij.

Dicebat Jesus ad eos q crediderunt ei iudeos. Si vos manseritis in ꝑmone meo: vere discipuli mei eritis. Et cognoscetis veritatem: z ꝓitas liberabit vos. Responderūt ei. Semē Abrae sumus: z nemini seruiuim⁹ vnqꝺ Quō tu dicis: liberi eritis? Respōdit eis Ihesus. Amē amē dico vobis: qz ois q facit pctm seruus est pcti: Seruus aūt nō manet in domo in eternū: filius manet in eternū. Si g filius vos liberauerit: vere liberi eritis: Scio: qz filij Abrae estis: Sed qritis me interficere: qz ꝑmo meus nō capit in vobis: Ego qꝺ vidi apud ꝓrem meū loquor: z vos que vidistis apud ꝓrem vrm facitis. Responderūt z dixerūt ei. Pa-

ter noster Abraā ē. Dixit eis ie/ sus. Si filij Abrae estis: opera abrae facite. Nūc āt qritz me in terficere: hoiem q veritatē locu tus sum vobis quā audiui a do Hoc Abraam nō fecit. Vos faci tis opa patris vestri. Dixerunt itaqz ei. Nos ex fornicatiōe nō sumus nati: vnū patrē habem⁹ deū. Dixit ergo eis Jesus. Si deus pater vester esset diligere tis vtiqz me. Ego enim ex deo prōcessi z veni. Neqz em a mei/ pso veni: sed ille me misit: qua/ re loquelā meā nō cognoscitis: Quia non potestis audire ser/ monē meū. Vos ex pre diabolo estis. et desideria patris vestri vultis facere. Ille homicida e/ rat ab initio et in veritate non stetit: quia non est veritas in eo Cum loquit mendaciū ex pria/ lis loquit: quia mēdax est et pa/ ter eius. Ego aūt qz veritatem dico non creditis mihi.

Dicebat iesus ad e/ os q crediderāt ei iudeos zc. Jo. viij. In pūti euāgelio tā gunt tria pūcta: q sunt Ma gistralis admonitio/ Curialis reprhēsio Finalis obiurgatio. Quātū ad pmuz chīs aliqs iudeos credētes i eū: z se tā/ qz discipl'os chīi qdāmō gerētes magi strali seu patnali admonuit: vt starēt i ptate seu i vera fide. Vbi aduertēdū est q chīs mlta docuerat i trplo die q/ dā: z mlti crediderūt ei. (Dicebat g ie/ sus ad eos q crediderūt ei iudeos) q im pfecte crediderāt: fm Chrys. z confirma tiōe idigebāt (si vos manseritz i fmone meo). i. i fide quā ex meo fmone recepi/ stis: ita q neqz fallacijs hoim: neqz ten tatiōlb⁹ demonū ide moueami. Primo (vere discipli mei eritz) Perfectū disci pulū faciūt tria: fz setm Tho. sup Joā. sez Preparatio vl bona dispositio ad p cipiēdū pba mgrī. z Assensus ad credē dū. z Stabilitas ad retinēdū seu pscue randū i doctrina mgrī: ita. s. q ñ facilit oi vēto flectat. (Et) Scdo (cogscitz ve/ ritatē). i. meipm q sum veritas: fm glo. Vel ptatē quā p fidē tenetz. fm Aug. qz q nūc credim⁹ i via: visuri sum⁹ i pa/ tria. Vl fm s. Tho. cognoscetis ptatē mee doctrine q mltis videt obscura: et mee gre: que gra dicit ptas cōparatiue ad figuras: z mee exnitatz. Juxta illud Ps. In eternū dne pmanet pbū tuū: i generatiōe et generationē ptas tua q mltis videt obscura (Et) Tertio (ptas liberabit vos) Prio a terrore. Scdo a pctō fm Theo. z Tertio a morte z cor/ ruptibilitate z mutabilitate fm Aug. z h ingntū ad patriā finalit ducit. Dic aūt sctus Tho. q liberare h nō impor/ tat ereptionē a quacūqz angustia, put so nat in latino: sed est liberū facere. Et h a trib⁹. s. Ab errore: p ptatē doctrine. z A future pcti p ptatē gre. z A cor/ ruptiōe p ptatem eternitatz. Nec ille. Quia eternitas dic ptatē: qz gntū ali/ qd pticipat de exnitate: tantū pticipat de entitate siue existētia: z sic gnt tantū d ptate. Insinuat aūt chīs eos sine do ctrina carere notitia ptatz: et libertatz honore: de qb⁹ tamē se pcipue iactabāt. Erāt em serui pctōr: z etiā i legenō ha bebant ptatē: sed figuram. Vel xtū fm Chrys. Juenienti⁹ fuisset eos turba/ ri: cū dixit. Cognoscetz ptatē: q si tunc nō cognoscerēt: qz cū dixit. Veritas li/ berabit vos. Dō nō fecerūt: qz plus de minoribus curabāt. i. de mūdana future quā solā noverāt: qz de ignorādo verita tē. Vñ irati vl indignati (Rñderūt ei iu dei) illi. s. q pus crediderāt fm Chrys. vel fm Aug. alij de turba q nondū cre/ diderāt (Semē Abrae sum⁹) Est aūt notandū fm Chrys. q q in se nihil hñt pclar: de parentib⁹ gloriant. Unde iste sunt glorīatiōes iudeor: semen Abrae sum⁹: israelite sumus: z hmōi. His aūt similes sūt q inaniter gloriant de nobi litate parentū: z in se sunt viles. (Et ne mini seruiuim⁹ vnqz) Et in h ostendūt

ſm ſctm Tho. ſe eſſe hebetes et rudes
qz dictū ō futrute ſpūalī itelligūt ō car
nali: z mēdaces: qz ſeruī erāt romanoꝝ.
Aug. Scdz hui⁹ tpis libertatē: quō ve
rū dixiſtz: Joſeph nō ē venūdat⁹. Pro
phete ſcti nō ſūt ī captiultatē ducti. O
ingrati qđ ē q ōs vob aſſidue imputat:
q vos de domo futurz liberauerit ſi ne
mini fuiuiſtz: Vos aūt q loqmini quō
tributa ſoluebatz romānis: ſi nemini ſer
uiuiſtz: Hec ille. (Quō g tu dicis: libe
ri eritis: Rndit eis ihesus) oñdēs q nō ō
carnali ſz de ſpūali loqbat futrute a q ñ
niſi p ipz poterāt liberari. (Amē amen
dico vob) ſm Aug. eſt q̄ſi turamētū iſte
loqndi mod⁹. Amē em vt ait hebraicū
eſt: z interp̄tat: vere vel fiat: ſz neq̄ gre
cus neq̄ latin⁹ iterpres ē ausus interpta
ri: vt honorē haberet velamēto ſecreti.
Nō tm ē turamētū: qz chris nō ita frequē
taſſet talē modū loqndi. Geminat autē
ad maiorē animi excitationē: (qz ois q
fac pctm). i. q cōmittit vl omittit: quia
omiſſio ad cōmiſſiōez reducit: (fuus eſt
pctī) Seru⁹ ām z liber differūt ſm p̄hm
qz liber mouet motu ꝓpo: fu⁹ aūt alie
no. Quō g hō dr fuus pctī: cū poſt pcm
adhuc habeat libez arbitriū z motū p
priū: Ad h dr ſā. Tho. vbi ſ. q h ē ppt
duo. Prio: qz hō peccās nō mouet mo
tu ꝓpio hois inq̄ntū hō ē. i. rect⁹ rōne.
ſed motu alieno. i. ſenſualitatis: z q̄nto
min⁹ qs motu rōnis ꝑticipat: tāto ma
gis eſt ſeru⁹ pctī. Scdo: qz admiſſo pec
cato hō ñ p̄t ſe a pctō libare: niſi p auxi
liū gre: tō q ad h nō ē liberarbitrij (fu⁹
aūt ſpūal). i. pctō: nō manet. i. nō habz
ius manēdi ī domo. i. in eccl'ia vel in ſo
cietate ſcrōz: ſm ſctm Tho. et alios (in
eternū) z ſi aliqñ ibi ſit ad tps vñ randē
ſine veſte nuptiali depḥēſus ī tenebras
exteriores recludit (Filius aūt naturalis). i.
chris (manet). i. hz ius manēdi tanq̄ dñs
oim (in eternū) qz ſine pctō eſt: z ꝓ eq̄nt
pōt ipe ſol⁹ alios a pctō libare (ſi g vos
filius liberauerit: vere liberi eritz) Aug.
de verbis dñi. Nō a barbarz: ſz a diabo
lo: nō a corpis captiultate: ſed ab anime
iniquitate. Hec ille. Jn hac parte ē do
cumētū in ſenſu litterali: qđ tangit Au
gu. dicēs: O miſerabil' pctī fult⁹: Ser
uus hois aliqñ ſui dñi durz impijs fari
gat⁹ fugiēdo redeſcit: fu⁹ pctī q fugit:
ſeq̄t em hūc q̄cūq̄ fugerit. Pctm ei qđ
facz, itus ē: volūtas trāſit: pctm ñ trāſit.
Preterit qđ delectabat: remāſit qđ pu
gnat. Hec ille. Et itellige q pctm ma
net q ad reatū pene tranſeūte actu q eſt
pctm: z manet q ad effectū q ē deordia
tio z mala inclinatio viriū aie: et ꝑmis
ac remorſus ꝓſcie. Jurta illud Augu.
Juſſiſti dñe z ita ē. vt ſibi ꝑpl ſit pena ī
Quātū ad ſcom (ordinat⁹ anim⁹.
ſciēdū ē: q q̄ forte iſti potuiſſent dicere
nos ſine pctō ſum⁹: iō ñ ſum⁹ fut ſpūali
futrute. h chris vult excludere. Vñ curt
alit z gratioſe eos reprehēdit: oñdēs q
pctōres erāt: iō dī. (Scio q filij Abrae
eſtz) Aug. Carnis ortigie: ñ cordis fide.
ōl ſbdit (ſz q̄rit⁹ me) inocētē (interficere)
iniuſte: z iō fut eſtz pctī. Sz quō crede
bāt ī eū: ſi eū volebāt occidere: Rndet
Chryſ. q erant ex ꝓuerſis facti pueri ſi.
Vl' vt dt Aug. chris mltitudini loqbat
in q̄ erāt qdā credētes z qdā nō: q iſta p
petrare cogitabāt. Et cā ſubdit (qz fm o
me⁹ nō capit in vob). i. nō capit. Augu.
i. nō capit in cor veſtr: qz ñ recipit ſa cor
de vro. Sic em ē ſermo dei fideliby tan
q̄ p ſci ha nus: tūc capit q̄ñ capit. Nec
fit iniuria illi q capitūr. Ad ſalutē ꝯppe
nō ad, pnicīē capiunt. Hec ille. Vel nō
capit ſm s. Tho. i. nō ꝓgruit. Jurta il
lud Lu. xiij. Nō capit ꝓpham pire extra
hierl'm. Et cā hui⁹ ſm Chryſ. erat alti
tudo doctrie quā illi tāq̄ rudes capere ñ
poterāt. z ex h tāq̄ blaſphemū volebāt
occidere illū. Sz qz potuiſſent dicere:
tu iſta finxiſti q pdicas: ſequt (Ego q̄ vidi apd patrē meū). i. deū pīez: q filio
oēm noticiā cōicauit añ ſecla (loqr) Vñ
ñ ſolū audita: ſz et viſa loqr (z vos gd vi
diſtz apd pīez vīm). i. diabolū: que tñ ñ
noīat: qz curiale loqt: apd quē iudei vi
derūt oclo fidei z experientia reſte ee oēm
iuſticiā: cū ſp illū ppl'm ꝓuocauerit ad
ſcrōz iſecutionē (facitz). ſ. volūtate: fa
cturi etiā ope qñ venerit hora mea ſm
Chryſ. alia lra habet (Et vos q vidiſtz
apud patrem facite). ſeruate legē z p

pheraꝝ monita q̄ p eos ōs est locut⁹: et p eos vos audistꝭ a dō. Sꝫ ꝑma lra magis ꝓsonat seq̄ntib⁹:cū dr(Rñdert ꝛ dixerūt ei) Qr em̄ dñs eos arguerat q fa cerēt mala opa ꝓpriis sui:intelligēs de dīa bolo. Jp̄i fm Augu.iterato gl'iank de ꝑce abraā: vt inducāt eū ad aliq̄d dām ꝙ abraā:ꝛ ꝙr habeāt occasionē faciēdi qđ cogitabāt. Ulñ dicūt (Pr nr abraā est) q.d. Quid vis dicere de illo? Sed ipe laudauit abraā:ꝛ oñdit illos esse de generes di. (Si filij Abrae estis: opa abrae facite) q.d. Nō estis filij Abrae: sic neq; opa ei⁹ facitꝭ.qr illa fm Chryſ. fuerūt: fides/obediētia/ mansuetudo. Ulra aūt sunt: Jnfidelitas : ipietas:et crudelitas. Nō tenemur āt fꝛs. Tho. facere oīa opa abrae fm spēm opis: ḋa duxit plres vxores: sed fm radicē operū ei⁹:q̄ est charitas/ex q̄ oīa fecit:oīa de/ bemus imitari. Sꝫ ꝛtra: qr sup̄ dixit: (scio qr filij ꝛc̄.) Ad h̄ dr ꝑmo fm Au gusti.q id qđ sup̄ dñs affirmauit de car nali ꝓpagine:h̄ negat h̄ de spūali q̄ est p imitatōez: fm quā isti nō erant Abrae filij. Dicit scdo q fm Origen.in greco dr:q semē abrae estꝭ. Semē autē vt idē dr:est q̄d impfectū habēs naturā gñan tis solū in potētia: filius aūt ē q̄d pfectū habēs illā in actu. Erāt g̃ semē Abrae: qr aliqualr retinebāt aliquā rōnē eoꝝ q̄ ōs ifuderat Abrae. Credebāt em̄ ex abraā ꝓcessuꝝ semē benedictiōis. Sed nō erāt filij q̄ nō quenerāt ad pfectā si/ militudinē ei⁹. Nam habētes ipm bñ/ dictiōis semē ante oc'los/illud nō agno scebāt(Nūc aūt q̄ritis me inkficere ho minē) qđ ideo fm s. Tho. dr ꝛ nō filiū dei.qr si cognouissent /nunq̄ dñm gl'ie crucifixissent. Et ne dicak q hoc merue rat sequik (Qui ꝓratē locut⁹ suꝫ vob) hanc.s. ꝓratē fm Chryſ.q esset p̄i cū lis:ꝓter quā voluerī occidere illū(quā audiui a deo) p sciam inditā ꝛ brām in q̄tum hō sum:ꝛ p diuinā quā inq̄tum ds accepi a ꝑe coicante mihi illā. Hoc em̄ accipe meraphorice est audire. Ex his ꝓꝛz q dñs ꝓo ꝓrate doceda sit pas sus. Duo enim docuit ex quib⁹ isti sunt moti:scz suam deitatē. Unde. Joan.v. dr:q voluerūt eū inkficere:qr p̄iem suū dicebat deū:ꝛ inq̄ratē scribaꝝ ꝛ phar seoꝝ quā acrik rep̄hendebat (h̄ abraam nō fecit) qr nūq̄ occidere q̄siuit inocē/ rem:nisi deo iubēte vt imolaret Isaac. (Uos facitꝭ opa p̄ris vestri).i.diaboli quē facet rōe p̄dicta. Jn hac ꝓe est do cumētū lrale: q si volum⁹ puenire ad si nū abrae.i.vitā etnā.debem⁹ esse ei⁹ fi ij imitādo ꝓtutes ei⁹. q̄s Amb.lib.de offi.enarrat dī. Abraā fide ꝑmus:iusti cia p̄cipuus:in plio strenu⁹: in victoria nō auar⁹:domi hospital':vroꝛi sedulus Hec ille. Est ꝛ aliō moꝛale.s.q q̄ vult esse magn⁹ coꝛā deo/sit puus coꝛā se: ꝛ ecōuerso. Jn cui⁹ signū isti dixerī se ha bere liberratē ꝓpagatiōis q̄ est ex p̄e li bero/ dicētes Abraā p̄iem suū: ꝛ liber tatem que causak ex animi ꝓtute: cū di cūt.(Nemini fuluimus vnq̄) q̄ dicāt h̄ esse rōe sue magnimitatꝭ ꝛ ꝓtutis: ꝛ liberratē diuine filiatiōis ꝛ adoptiōis dicētes.(Unū p̄iem habem⁹ deū) sed oñdit chr̄s nullā hab̄ eos hīe. Nō q̄dez ꝑmā:qr ab abraā degenerauerāt/ñ imi tādo opa ei⁹. Nā ille dei p̄cepto voluit filiū imolare.ꝛ isti ꝛra dei p̄ceptū chr̄i stū occidere. Ille obediuit dicēti. Egre dere ꝛc̄. Geñ.xij.isti nō capiebāt ꝓbum chr̄i:nec ab eo capiebanꝭ. Ille credidit deo dicēti. Semini tuo dabo trā hanc. Geñ.xij.isti chr̄m ꝓratē dicentes occi/ dere volebant. Nec scdam.qr erant fui peri. Nec tertiā.qr diligerēt filiū dei:si deus esset p̄ eoꝝ. Ulñ q̄dam scrūs pat req̄situs quō esset orandū:paupes inq̄t me docuerūt qui clemosynā petentes: non robur sed plagas ꝛ infirmitates p̄ tendunt.quasi diceret. Qui aliq̄d vult obtinere a deo: coram eo recognoscat ꝛ confiteak infirma sua.

Quantū ad ktiū postq̄ vidit dñs: q sua curial' rep̄hensio nō ꝑdesset: final'r fortē adhibuit medicamē.i.aptā obiur gatōez. Dicit g̃ (Nos ex fornicatione) id est idolatria/seu ex pentib⁹ idolatriis fm Augu.(non sumus nati) Jam em̄ intelligunt q chr̄us de carnali genera/ tione non loquik.(Unū p̄iem habem⁹ deū) Ubi fm Chryſ. admirāda est in

deoꝝ stultícia. Nã ípi dicũt deũ suũ pa
trẽ eẽ. ꝛ qñ chr̃s ídẽ vult de se dícere: vo
lũt eũ tãꝯ blasphemũ lapidare. Dicũt
aũt deũ suũ esse p̃rem ſm aliq̃s: vt puꝺ
cẽt cũ ad aliq̃d dõm ꝺ deũ: ꝛ ꝓnter occi
dãt. (Dic̃ ḡ eis ihesus. Si ꝺs p̃ vr̃ eẽt)
p gr̃am adoptiõis (diligeretꝫ vtiꝯ me)
qz signũ infallibile talis filiaõis é cha
ritatiua dilectio ad p̃rim: ꝛ mꝫto magꝫ
ad verꝝ deũ: cuiusmõi erat chr̃s (Ego ei
ex deo) p̃re (,pcessi) per ekñã gñatõez in
ídẽritate nature ꝛ diſtinctiõe p̃sone (ꝛ
veni) p tpalez incarnatõez ſm Augu.
(Neꝯ eim a meipo veni) ꝓp̃ria. ſ. ꝛ sin
gulari aucte: qz inꝯtũ ꝺus nõ sum sine
genitore ꝛ mittẽte: ꝛ inꝯtũ hõ/ nõ sum
sine mittẽte. Est aũt aduertẽdũ ex doc
trína s. Tho. ſ. ꝺi. xiij. q. ad missionez
tpalẽ diuíe p̃sone duo req̃runt: P̃rimũ
scz q̃ p̃sona missa sit ab aliq̃. ideo p̃ vel
trinitas nõ mittit. Scõm q̃ p nouũ ef
fectũ sit in creatura. Ad h̃ aũt q̃ vna p
sona mittat aliam/ nõ opz q̃ sit p̃ncipiũ
eiꝰ: ſz sufficit q̃ sit cã illiꝰ effectꝰ ſm quẽ
fit missio. Et tõ eadẽ p̃sona põt seipam
mittere: dũmodo sit ab alio. Filiꝰ ḡ dei
misit se ꝛ venit: sed nõ venit a seipo: íd
est ꝓp̃ria aucre q̃si nulliꝰ eũ miserit: ſz au
ctoꝛitate sua: ꝛ p̃is: et spũſſcti. qz tota
trinitas opata est illũ effectũ ſm quem
venit. i. incarnatione: ꝛ vltra h̃ p̃ speci
aliter est ei p̃ncipiũ essendi. Sed qz po
tuíssent dícere: nos non credim⁹ q̃ sis a
deo missus. qz h̃ nõ ꝓbas: oñdit q̃ ex do
ctrína potuíssent eũ cogñscere ꝺi. (Qua
rel ꝺq̃lam meã nõ cogñscitis:). i. modũ/
ꝛ efficaclã/ ꝛ rõnabilitatẽ doctrię mee.
Non eim̃ doceo nisi cõsona rõni ꝛ bone
statí ꝛ ꝓbetís: ꝛ q̃ dico/ miracłis ꝛ pdi
gijs affirmo: ſz vos nõ aduertitꝫ (quia
nõ potestꝫ audíre). i. scrutarí/ eramína
re/ ꝛ cõferre ad dicta ꝓphaꝝ (ſmonem
meũ) ex odío ꝛ ſuꝑbia et mala volũta
te. Vel ſm Aug. qz nõ vultís corrigi iu
xta noꝛmã mei ſmonis: ideo illũ audíre
nõ potestꝫ. Cõseq̃nt aũt eos acrit íncre
pat ꝺi. (Vos ex p̃re diabolo estꝫ) p tmi
tationẽ/ nõ oꝛiginẽ: ꝛ existimauert ma
nichei: ꝺ q̃ꝝ opione hoc solũ nũc dico q̃
tredidert deũ esse cõditoꝛẽ inuisibiliũ:
diabolũ ꝺo visibiliũ. Nam sequit (Et
desideria p̃is vr̃i vultis facere) ꝛ h̃ est
vñ erãt filij diaboli: vt ꝺt Aug. (ille ho
micida erat ab initio) creatiois mun
di: ex quo fuit homo qui posset occidi.
Homicida inꝯ nõ ferro: ſz ꝓꝺo. vt ait
Aug. Et nõ solũ Adã: sed ꝛ totũ genꝰ
hũanũ ad moꝛtẽ ꝓdurit. vt ꝺt Orig. (ꝛ
in ꝓitate nõ sterít) Cũ ei sic ꝺt s. Tho.
ꝓitas sit duplex. ſ. oꝛis: vt cũ vera dñr.
ꝛ opis: vt cũ fiũt ꝛgruẽtia nature opan
tis. iuxta illꝺ Jo. iij. Qui facit ꝓitatez
venit ad lucẽ. diaboliꝰ nõ sterít in ꝓma:
qz mẽritus est dí. Eritis sic ꝺij Gen. iij
neꝯ etiã in scõa. qz nõ fuault oꝛdinem
sue nature a deo p̃fitũ: vt. ſ. esset p hũí
litatẽ ꝛ reuerentiã subdit⁹ deo: ꝛ ab eo
gl̃ia ꝛ bñdictionẽ suã hr̃et. Et nota ꝙz
eundẽ q̃ diabolũ non stetisse in ꝓitate/
dupl̃r intelligit. Uno mõ: qz nũꝯ fuit
in ꝓitate opis/ aut oꝛꝫ. Et h̃ ꝓmo: qz na
tural̃r est malꝰ. qꝺ est manicheoꝝ erroꝛ
Deꝰ eim̃ fecit celũ ꝛ t̃rã/ mare ꝛ oia q̃ in
eis sũt. vt ꝺt p̃s. Qis aũt creatura dei
bona est. ſ. Tim. iiij. Ul̃ scõ o. qz vt aliꝰ
dixerũt licz nõ natura/ sed volũtate sit
malus: tñ sp fuit malꝰ: qz in ꝓmo inst̃a
ti peccauit. Et h̃ etiã vt ꝺt s. Tho. ali
bi putat hereticũ. rõ est: qz opatio q̃ cõ
sequit rem/ in ꝓmo eiꝰ inst̃ati attribuit
factoꝛi. sicut morꝰ ignis surſuz gñanti
ignẽ. ꝺs ḡ esset cã pcti. Alio mõ intelli
git. qz fuit q̃dẽ aliq̃n in ea/ sed nõ ꝓmã
sit: qz in ꝓmo inst̃ati sui eẽ hũit rectitu
dinẽ saltẽ naturalẽ: sed post moꝛulã sta
tim declinauit ab ea p pcm̃. De h̃ vide
ſ. p. q. lxiij. Sũt eim̃ circa h̃ mꝫre ꝛ sub
tiles diſputationes ꝛ opiones in sacra
theologia: sed planiꝰ ꝛ iudicio meo ve
rioꝛ est q̃ in ꝓmo inst̃ati sui eẽ hũit opa
tionẽ naturalẽ: qz se cogñit ꝛ amauit et
deũ vt p̃ncipiũ boni natural̃. q̃ opatio
fuit q̃dẽ meritoꝛia: qz fuit associata gr̃a
sed nõ pfecte: qz nõ fuit libera. In scõo
ꝺo peccauit: ꝛ boni meruerꝛ. In tertio
aũt illi fuerunt in gl̃ia: ꝛ isti in miseria.
Nec est ꝺ h̃ q̃ s. Tho. videt dicere ꝛ ꝺt
q̃ si malꝰ angelꝰ nõ peccasset in scõo in
stanti: in eo accepiſſz britudinẽ quã me
ruerat in ꝓmo. ꝛ ꝓnter videt velle q̃ il

lud meritū ꝑmi instanꝫ fuit ꝓfectū: qa intēdit ꝙ in scō instāti eam accepisset in sua dispōne necessaria et ifallibili.i. i merito ꝓfecto qō habuisset tūc. Et lō sequit. (Et ꝓtas in eo nō est) q.d. nō ōr nō stare: qr vacillet z dubitet: nō ramen totalit auertat a ꝓtate: sed qr spō te z totalit auersus est. Est tñ i eo aliq ꝓtas sic z aliq natura: sz nō est in eo ꝓtas oīs q̄tū ad suā intentionē. qr zsi aliqñ ꝓtatē ōr: tñ intēdit tādē fallere: nec opis: qr oīe opus eī⁹ est malū.i. ad malū finē ordinatū. Vel hoc ōr ad oñendū ꝙ nō solū cecidit: sed etiā ꝙ nō surrexit vel penituit. Et qr nō hz in se ꝓtatē opis: etiā caret ꝓtate oīs q̄tū ē in se. Jō subdit. (Cū loquit mēdaciū ex ꝓpriis loquit) Vbi aduertēdū ſm s. Tho. ꝙ solus deꝰ est ipa ꝓtas z sapia essenti aliter: omīs aūt ꝓtas z sapia creature est ꝑticipata ex ꝓma. Jdeo solꝰ ōs dicit ꝓtatē ex ꝓpriis. oīs aūt creatura ex ꝑticipatione diuine ꝓtatis/ꝓtatē cognoscit z loquit. ex ꝓpriis aūt loquit menda ciū. vñ O mīs hō mendax: vt ōr ps. scz ex se/seu ex ꝓpriis. Licz aūt hō sp dicat mendaciū cū loqt ex ꝓpriis: tñ ecouerso vt ōr s. Tho. cū ōr mendaciū nō ōr illō ex ꝓpriis: sed aliqñ h ab alio accipit. i. ex diaboli suggestione. Vñ loq menda ciū ex ꝓpriis attribuit diabolo ꝓncipaliter: qr fuit ꝓmus mēdax. oēs aūt alij loquunt mendaciū vel eī⁹ suggestione/vt eius imitatiōe. (Qr mendax est) scz q̄ ad se (z pater).i. inuētor vel suggestor (eius) scz mēdacij q̄ ad alios. Vanigchei aūt teste s. Tho. h male intelligētes z credētes diabolū ꝓrem esse mēdacis.i. diaboli: ponūt demonū ad inuicē gnationē. Sed intelligendū est inqt ꝓ eius. s. mēdacij sui. Nō em oīs q̄ mentit est mēdacij ꝑ: ſm Aug. sed diabolꝰ est eius ꝑ: qr ꝓmo illō inuenit. Et qr supōderat eos filios esse diaboli/ inq̄tuz erat homicida. oñdit nūc idē i q̄tū erat mēdax: cū subdit. (Ego aūt q ꝓtatem dico vob/ nō creditis mihi) q.d. Jn h vos diaboli filios ꝓbatis ꝙ ipobatis ꝓtatē. Sed si crediderī ei vt supdictū est: quō ōr/ nō creditis mihi? Ad h ōr ſm Chrys. qr erāt puersi. ſm Aug. ꝓ: qr erāt alij de turba. ſm Orig. ꝓ quia credebāt aliq: puta ea q̄ videbant fig̃ factor. sed aliq nō credebāt: puta ꝓfunda q̄ loqbat. Jn hac ꝑte est documentū in sensu lrali. ꝙ sic imitatores dei dicūt filij ōr: ita imitatores diaboli dicūtur eī⁹ filij. z ꝓnter sic filij dei dñr dij. iuxta illd. Ego dixi dij estis: z filij excelsi oīs. ita filij diaboli dici possunt diaboli. Aug. de q̄st. euāgel. Diabolꝰ non spēale est nomē: sed cōe. Jn q̄cunq̄ em diaboli opa fuerint inuēta/ diabolꝰ est appellādus. Opis em nomē est nō nature. Hec ille. Est ēt aliō. s. audiēdi libēt ꝓbū dei. qr sic ōr Amb. sup Bti imaculati. ꝓbū dei hz triplicē ꝓrutē. s. iflāmatiuā. Hiere. xxiij. Nunqd nō ꝓba mea sūt q̄si ignis zc. Et illuīnatiuā. ps. Lucerna pedib⁹ meis ꝓbū tuū. Et mūdificatiuā. Ezech. xxxvj. Effundā sup vos aquā mundā zc. Et vt ꝑz in h euāgel. habet in nob triplicē effectū. Primū qr facit hoiem discipulū chr̄i. vñ ōr. Vere discipli zc. Cuius discipulat⁹ signū est q̄tū ex euāgelijs habet. ꝓmo ipa audiṫio ꝓbi dei. z scdo ipa respuitio triplicis amoris illicitl. s. domestici q̄ ad pentes: carnalis q̄ ad alios: z treni q̄ ad mūdana. z appetitio amoris diuini. Et scōm qr facit cognscere ꝓtatem. Et qr vt dic Augu. ꝓtas opponit falsitati/ duplicitati/ z vanitati: facit nos in mūdanis ista tria cognoscere. Sūt em falsa. qr ꝑmittūt delectationē/ z dant tandē amaritudinē. z duplicia. i. mixta. s. gaudiuz doloze/ sapia obliuiōe zc. et vana rōne ꝓncipij: qr ō nihilo. z medij: qr mutant. z ſmini qr cito deficiūt. Et tertiū: qr facit aīm libez in arguēdo/ z in nō peccādo: quia ꝓtas inqt liberabit vos.

Feria sexta post dñicā primā in Quadra. Lex euāge. Joā: v.

Erat dies festus iudeoꝝ rum: z ascēdit ihesus hierosolymam. Est aūt hierosolymis ꝓbatica piscina: q̄ cognomīabat hebraice

bethsaida: ąnq; porticus hūs. In his iacebat multitudo magna languētiū: cecoꝝ: claudoꝝ: aridoꝝ expectantiū aq̄ motū. Angelus aūt dñi fm tps descēdebat in piscinā: ⁊ mouebat aq̄. Et q̄ prior descendisset in piscinā post motōez aq̄ sanus fiebat a q̄cunq; detinebat infirmitate. Erat aūt q̄dam hō ibi triginta ⁊ octo annos habēs in infirmitate sua. Hūc cū vidisset ihesus iacentez: ⁊ cognouisset: quia multum iam tps haberet: dicit ei. Vis sanus fieri? Respondit ei languidus. Domine hoiem nō habeo: vt cuz turbata fuerit aq̄ mittat me in piscinā. Dum venio em ego alius ante me descēdit. Dicit ei ihesus. Surge: tolle grabatū tuū ⁊ ambula. Et statim sanꝰ factꝰ est homo: ⁊ sustulit grabatum suum ⁊ ambulabat. Erat autez sabbatū in illo die. Dicebāt ergo iudei illi qui sanatus fuerat. Sabbatū est: non licet tibi tollere grabatum tuum. Respondit eis. Qui me sanū fecit: ille mihi dixit: tolle grabatuz tuum et ambula. Interrogauerūt ergo eum. Quis est ille homo qui dixit tibi: tolle grabatum tuum et ambula? Is autem qui sanus fuerat effectus nesciebat quis essz. Jesus autem declinauit a turbā constituta in loco. Postea inuenit eum ihesus in templo: et dixit illi. Ecce sanus factꝰ es: iam noli peccare: ne deterius tibi aliq̄d cōtingat. Abyit ille homo ⁊ nunciauit iudeis: quia Jesus esset qui fecit eum sanum.

QUat dies festus iudeoꝝ ⁊c. Joā. v. In pñti euāgelio fit mētio de miraculo celebri qō saluatoꝛ circa lāguidū q̄ndam exhibuit. Et circa h̄ tangūt tria pūcta: q̄ sūt Miracli ꝓparatio: miraculi ꝓperratio: ⁊ miracli publicatio.

Quātū ad ꝑmū dꝛ (Erat dies festꝰ iudeoꝝ). i. pētecostes fm Chrys. ⁊ Da. hist. lz h̄ nō sit certū (⁊ ascēdit ihesus hierosolymā) ne videret legi ꝓtrarius: ⁊ vt simplicē multitudinē/ q̄ tūc maxie cōcurrit pasceret doctria ⁊ miracl̄is fz Chrys. soſto. (Erat aūt hieroso. pba.). i. ouil. Grece em̄ pbaton fz Alchui. latine dꝛ ouis (piscina) ꝑ antiphrasim fm Mag. hist. q̄ dꝛ q̄ collecta aq̄ pisces nō habes ꝓsueuerit dici piscia. Erat aūt fm scm Tho. ꝓpe tēplū ex aq̄s pluuialib⁹ collecta. In ista piscina fz Alchui. lauabāt cadauera deo offerēda/ nō solū ouiū: sz etiā oīm hostiaꝝ. Et h̄ intellige ꝑmo. nā lauabāt et scdo in luteribꝰ tēpli. (Que cogminat hebraice bethsaida). i. domus ouiū: eo q̄ inter hostias notabiles oues magz frequētabant. Jō ei ab ouibus ꝑbatica. i. ouilis: ⁊ bethsaida. i. domus ouiū nūcupata est (ąnq; porticus hūs) octas recto ad loci ꝓmoditatē (In his porticib⁹ (iacebat multitu. magū languēcecoꝝ: claudoꝝ: ⁊ aridoꝝ expectātiū aq̄ motū) vt tūc se in piscinā ꝓicerent: ⁊ cā subdit cū dꝛ (Angelꝰ aūt dñi fm tps) determinatū/ ⁊ nō ꝓtinue (descēdebat in piscinā) applicādo ꝑtē suā aq̄/ vl alti corpi ibi exñti: ⁊ vt credo inuisibiliter.

Est aūt sciendū q̄ angelꝰ caret cōtrahente corpea/ cū sit spūs: ⁊ ꝓpr indiuisibil̄ est: ⁊ ex se ab oīm loco separatus ⁊ indepēdens. ⁊ iō ꝑt ee nusq;. i. in nullo loco: sic intellectꝰ dormiēz ⁊ nō somniāns i nullo ē obiecto: sz tñ est angelꝰ i loco q̄n in eo opat. Mouet aūt local̄r solū q̄n suā ꝑtez applicat alicui corpi ꝓmo: deīn alia: ita q̄ ipe motꝰ etꝰ local̄ nil̄ est aliō q̄ diuerse eiꝰ opatiōes sibi inuicē succedentes: seu vicissitudo opationū sibi inuicē succedēciū. ⁊ dupl̄r mouet. Uno mō contiue, sic angelꝰ ducēs roblā, ⁊ iste motꝰ

nō est ḃ imaginād⁹:sic̄ si indiuisibile(vt punct⁹)fluat.nā realiter idiuisibile mouerī nō ꝓt p se:vt ꝓbat.vj. Phyc. Sed dupl'r fit iste mot⁹. Uno mō:q; āgel⁹ p accidēs mouet moto corꝑe cui ē ꝑiūct⁹: sic̄ mouet aīa nr̄a mot⁹ nob. Alio mō: q; āgel⁹ applicat ꝑtutē suā alicui corꝑi nō fm vnū pūctū idiuisibile:sz fm vnā ptē ei⁹ diuisibilē:quā successiue relinqt & succedēdo occupat aliā eq̄lez. Licz em̄ ipa ꝑtus angeli i se & ex pte āgeli sit indiuisibil'r:nō recipiunt ex pte obiecti diuisibil'r.i.applicat diuisibili:sic̄ & aīa i/ diuisibilis applicat diuisibili corꝑi. Et ō ipa ꝑt⁹ diuisibil'r.i. i diuisibili susceptā vl'ei applicata ad illō cōpat sic̄ alīō corꝑ⁹ dicto diuisibili coextēsū. Uñ stante tali corꝑe ipa pōt moueri vel angel⁹ fm ipm vnā ptē deserēdo & altā occupādo. Alio mō angel⁹ mouet motu discreto cōposito ex pluribꝫ q̄ꝝ singulū est ps mot⁹ & nō est mot⁹:sz ralīū successio est mot⁹:vt cū nunc applicat se huic corꝑi: puta.a & sil'r sel'reliquēs totū.a. applicat se corꝑi.b. Iste em̄ applicatiōes sūt ptes mot⁹:& successio earꝝ ē mot⁹:nō āt ipaꝝ aliq̄ ē mot⁹. Est aūt angel⁹ vt dictū est i se absolut⁹ ab oi loco: & pōt cui vult se applicare ex oibꝫ corꝑibꝫ:sic̄ cogitatio mea i se ē absoluta ab oi obiecto: ō q̄ꝝ dū desino cogitare vnū possū oīe aliō q̄ voluero cogitare:& appetit⁹ meus ōsinēs mouere vnū digitū/pōt oēm alīū quē voluerit mouere. Et ō cū angel⁹ relinqt.a.remanet q̄ntū i se ē absolut⁹ ab oi loco:& ꝑñr ꝑt se applicare.b. vl'.c.vel.d.vt vult. Hic ē/q; ab extremo ad extremū ꝑt moueri ñ trāseūdo medīū:& i vno instāti pōt eē i celo:i alio i fra seu i.ꝓbatica piscina. Hec doctria est ō mēte scī Tho.j.p.q. liij. Quō aūt aīa separata moueat vide i die pasce:& dñica j.post trī.(Et mouebat aq̄) vl'ab angelo imediate/vl'ab āgelo mediāte q̄daz ligno q̄ ibi dicebat eē. Sic̄ em̄ recitat Ugī hist.q̄dā tradūt q; regina saba lignū viderit i domo salt⁹ libani i hierl'z cū visitasset salomonē:i q̄ ligno diuinit⁹ cognouit suspēdēdū fore q̄ndā: ꝓpter cui⁹ mortē iteriret regnū iudeoꝝ:& ḃ ipz salomoni significauit cū abscessisset. Q̄ salomō verit⁹ durabilitati regni sui cōsulēs/ifodit lignū illud iuxta tēplū:vbi magꝭ ꝑcipitia replebat aggeribꝫ. Sz ꝓcessu tpis facta ē ibi piscina:& appropiq̄nte chr̄i tpe lignū illō diuit⁹ ascendit: vt eēt i aq̄:& eo moto ab angelo/aq̄ mouebat. Inde āt iudei ex illo ligno crucē dñi fecerūt. Sz vt idez ait ḃ nō ē certū. In q̄dā em̄ hist⁹ria scī crucis dr̄/q; seth filī⁹ Ade ex ꝑcepto ꝓphetis iuit ad paradisū vñ fuerat elect⁹:& petiit ab angelo custode oleū misericōdie. Qui dedit illi tria grana ligni vetiti:q̄ plātauit sup sepulcrū Ade:& i tres virgulas coaluerūt:q̄ postmodū coierūt i vnā arborē q̄ succisa fuit i edificiū tēpli:ꝛz nunq̄ potuerit opi ꝓgruere. Semp ei q̄ntūcūq; varie trūcarek/aut plixior nimis/aut breuior erat q̄ꝝ neē foret.vñ tādē relicta ē velut inutil'i atrio tēpli. Ceperūt āt hoies istictu diuio lignū illō reuereri q̄ꝓpter sacerdotes idignati ac veriti/ne q̄ superstitio idolatrie subrirek/plecerūt illō i vicinā piscinā:& madefactū aq̄ descēdit ad fūdū:donec chr̄i tpib⁹ enatauit:& accidit vt sup. Sz neq; ḃ certū hr̄ q̄q; ꝓbabile fiat ex āgeli descēsu & aq̄ mirabili motiōe:necnō & sanatiōe ifirmoꝝ alīq̄d magni i illa piscina latuisse (Et q̄ ꝓor descēdisset i piscinā)p se vl'ꝓiect⁹ ab alio:(post motionē aq̄) etiā forte si iam cessasset aq̄ moueri(sanꝫ fiebat a q̄cūq; detinebat ifirmitate:)curabili vl' incurabili p naturā. Causa aūt q̄re de⁹ hoc mirabile p aquā opabat assignat a doctoribꝫ ꝑcipue a Chrysostomo. Voluit em̄ de⁹ hoies assuefacere & inducere ad baptismū q̄ incipe debebat. Uñ ꝑcesserūt mīte figure:vtputa aq̄ q̄ i lege purgabat imūdicias corꝑales:nō veras:sz opinatas:q̄ erāt irregularitates q̄daz: puta eas q̄ erant a cadauere tacto vl'le ꝓa vel hmōi. Deinde dedit exp̄ssiorez: vt aquā istam que lauaret corꝑoris sordes & expelleret ifirmitates eiusdē occulta quadā virtute:sicut & baptismus ꝑtute occulta passionis chr̄i p aquā abluit aīe sordes:& aliq̄n etiā ꝓfert corporalem sanitatē. Uerūtamē quia figura

deficit a figurato: ista aqua nō sanabit nisi corp⁹ z nisi vnū corp⁹: baptism⁹ āt sanat aias z infinitas. Habebat aūt efficaciā sanandi ista aq̄ fm aliq̄s. Prio ab hostijs sacratz vl sacrādis q̄ ibi lauāt: z Scdo a pdicto ligno si illa vera sunt. et Tertio a motu angeli mouētz. Sanct⁹ Tho. aūt sup Joā. dt q sanabat frute angeli: sz nō est intelligēdū frute et⁹ naturali: qz nequisset sanare infirmitates p naturā incurabiles cū nō opek nihil p causas naturales: pura adhibēdo naturales medicinas: sz a frute angeli supnaturali q̄ vt minister dei illa miracla opabak ex potestate: sic faciūt aliqñ scti viri: quō etiā sacramēta p frutē i eis intentionalr existētē a deo opank ad iustificatiōez aiaz. Sed p his aduertēduz ē/q ista miracla a duob⁹ pñt dici fuisse facta imediate. Prio. s. a frute dei: ita q nec in aqua/nec i angelo esset ad hec aliq̄ virt⁹: sed solū signū z ꝯcomitantia diuine frutz: sic tuba est signū belli qđ nō exercek p tubā: sz p regem z milites. Et scdo a frute existēte a deo i angelo z aqua: sic in instrumētz intētionalr. Et h̄ est ver⁹: z doctrine sctōz ꝯformius: vt sic in aqua baptismi est frus ad sanandū aiam: ita in aqua piscine illi⁹ eēt virt⁹ ad sanandū corpa. Jn hac pte habem⁹ ex sensu allegorico documētū quē admodū noue legis sacra reuereri debeam⁹ q̄ gram ꝯferūt z sanant cōseqnk infirmos. Nā fm Aug. hec piscine ouilis aqua ppm signific at indeoz: q̄ etiā vt ait Beda noīe ouilū appellak: iuxta illud. Oues pascue et⁹. Quinq̄ aūt porticib⁹. i. q̄nq̄ libris Moysi fm Augu. claudik in qb⁹ infirmi q̄dā iacēt: sed non sanank: qz lex pcōres ꝯuincebat sed nō absoluebat: qz illa sacramēta nō ꝯferebāt gram: vt habes in die circūcisiōis. Jsta aq̄ turbata fuit fm Aug. qñ fuit i chr̄i passiōe ꝯcitata: ex chr̄i doctrina et ꝯuersatiōe z miracul: sz occulte chr̄s eā turbauit. quia si cognouissent nūq̄ dñz gl'ie crucifixissent. Sanabak q̄ descendēs in aquā turbatā. i. credens in ch: isti passionē: frute cui⁹ p fidē sanabank infirmi. Aduentēte āt chr̄o sanank infirmi verbo eius id est p sacramenta noue legis que ex verbis constant: et signis: id est corporeis elementis.

Dotal'r aūt ista piscina fcat penitētiā in q̄ sanank infirmitates spūales. Est aūt rūc ista piscina fruosa ad sanādum petā: qñ i ea inuenik pmo hostia salutaris. i. mortificatio carnis. Juxta illud Ro. xij. Exhibeatz corpa vra hostiā sanctā. Et scdo lignuz crucis. i. meditatio passiōis chr̄i q̄ sanat languidos. i. desides: i cui⁹ signū fra mota est i passiōe: z cecos. i. peccātes ex ig̃rātia: in cui⁹ signū gutta sanguinis purificauit oculū obtusum Longini: tāq̄ collyriū: z claudos. i. peccātes ex infirmitate: in cui⁹ signū chr̄s i passiōe Petrū sic peccātē sanauit. z aridos. i. peccātes p malictā: sic ptz i dextro latrone. etiā illū q̄. xxxviij. annos hz i infirmitate. q̄. s. hz ꝯsuetudinē peccādi: Jn cui⁹ signū mlta corpora putrida i passiōe surrexerūt. Et trio qñ inuenik i ea mot⁹ angeli: qz. s. aia q̄ntū ad oēs suas potētias mouek fm ageli inspiratiōez: qz. s. mouek mēoria ad rumināndū ppa maleficia z diuia bñficia: intellect⁹ ad credēdū: volūtas ad amādū z cē

Quātū ad scōz post ppatōez miracli tāgik et⁹ ppetratō: cū dr (erat āt ibi q̄dā hō) Sic dr Chrys. hūc q̄dā cē putāt paralyticū q̄ refert Mar. sz ñ est ille: qz iste ministr ñ hēbat q̄ puceret illū i piscinā: ille hēbat mlt⁹ sui curā agētes: sz t loc⁹ vtrorūq̄ vr ait diuers⁹ ē (xxxviij. annos hñs i infirmitate sua) q̄ ppt sua peta acciderat ei: vt patebit: vnde diu fuerat punit⁹. Sz tū qz patiēter dr flagellū tolerauit: ꝯgruū fuit vt sanarek. Est aūt sciēdū q̄ ly hñs pt ꝯstrui cū ly ibi: z ē sensus: q̄ i ill' porticib⁹ infirm⁹. xxxviij. ānis iacuerit. Pōt etiā ꝯstrui aut legi cū ly i infirmitate: z sensus ē: q̄ fuerat infirmus xxxviij. annis ibi vl alibi. Prim⁹ sensus est dubi⁹ q̄uis videak cē Chrys. Secūdus vo cert⁹ (hūc cū vidisset iet⁹ iacētē z cognouisset) ñ solū inq̄ntū ds: sz et inq̄ntū ho ex se vel ex relatu et⁹ vel astantiū (qz mlt⁹ tps hīer). s. i infirmitate: vl fortē i loco illo (dt et: vis sanus fieri) Ubi est aduertendū fm Chrys. z s. Tho. q

nō statim eū a ꝓncipio sanauit: sz ꝓmo ſibi familiarē facit: vt ad fidē futuram disponat. Nec vt idē ōt exigit ab eo p̄/ sentē fidē. vt aliqñ fec̄a q̄busdā dicēdo: Credit̄ q̄ ꝫ possim ⁊c. Iste em̄ nōdum nouerat maiſeſte q̄s eēt. Req̄runt autē de fide q̄ eū cog̃scebāt. Nec etiā vt idez ōt q̄rit si vult sanari/ex ig̃rantia: q̄ essz supfluū: sed vt oñderet alīs ei⁹ patiaz ⁊ q̄ dignior esset sanari q̄. xxxviij. ānos habens p̄ vnūquēq; annū eripi ab egri tudine expectās/ assidebat ⁊ nō desiſte bat. Et ſm s. Thom. sic inſrogauit. vt magis excitaret aīm eius ad sanitatē: ⁊ ꝓuiter g̃tius ei foret diuū būficiū. (Re spōdet ei languid⁹) tranq̄lle ⁊ q̄ete: in q̄ etiā ei⁹ patia oñdit ſm Chr̄yſ. q̄. s. nō est exasperatus chr̄o dicēte. Vis san⁹ fie ri? cū tm talis inſrogatio deriſoria vide ri potuiſſet (vñe hodiem nō habeo) fui/ rorē (vt cū turbata fuerit aqua/ mittat me in piſcinā) ante alios (Dum venio em̄ ego) ex q̄ ptz q̄ ſe mouebat: ſed tar/ de. vñ ſubdit (ali⁹ añ me deſcēdit) q. d. Si me velles iuuare ⁊ esse h̄ in obſeq̄/ um meū vsq; ad aq̄ motionē: ſp tibi ob ligarer. Nam ſm Chr̄y. neſciebat q̄s eſ ſet chr̄s: vel q̄d factur⁹ esſet: ſed ſpabat eū fore ſibi vtilē ad salutē p̄ corpale mi niſterīū. Sz chr̄s mal⁹ aliq̄d ei cōtulit: .i. pfectā ⁊ itegrā sanitatē aie ⁊ corpis: ſō ſubdit (Dicit ei Ieſus: Surge: tolle grabatū tuuz) .i. lectū in q̄ iacebat: ſm Mag. hiſto. q̄ ōt q̄ grabatū eſt lectus paupez: in q̄ capiti tm ſupponit aliq̄d. Et dr̄ a graba q̄ō eſt caput (⁊ ambula) vt miraculū ſit euidēs: vt ait Chr̄yſ. et nō videat phantaſia. Iſte aūt nō deri/ ſit: vt ōt Chr̄y. di. Nunq̄d es maior an gelo vt impio tuo me velis ſanare? ſed credidit iubēti. Et ſtati san⁹ fact⁹ ē hō. Ex q̄ ptz ſm Be. q̄ ſanatio chr̄i differt ab ea quā faciūt medici. q̄ illa ē in tpe lōgo ⁊ mediātib⁹ medicinis. hec aūt ſta tim ⁊ in ſolo ꝫbo. Vñ iſta miraculoſa ē etiā ſi talis ifirmitas p̄ naturā eſſet cu/ rabilis. q̄ natura curare nō p̄t illo mō: ſez ſtatim. Aliq̄d em̄ eſt ſup̄ naturā q̄/ rum ad rem factā. vt ſtatio vel retroceſ ſio ſolis. aliq̄d q̄tū ad rem factā in hoc nō ſimplr: vt cōferre viram mortuo. na tura em̄ pōt vitā infundere: ſed non ca/ dauerī aliq̄d/ q̄tū ad modū faciendi ſo lum: vt cōferre ſubito ſanitatē ei q̄ na/ turalit̄ erat ſanabilis ꝓceſſu tp̄is. Pri/ ma ſunt miracla maxia: ſcda media: ter tia infima. vt ptz. j. p. q. cv. (Et ſuſtu/ lit grabatū ſuū ⁊ ambulabat) in ſignū pfecte ſanitatis: ⁊ ad dei gl̄iam ⁊ bono rem. Eſt tm̄ notandū ſm Aug. q̄ cum tot ibi eſſent languidi: nō ſanauit chr̄s niſi vnū: q̄ ſanabat corpa ſm q̄ cōgrue bat aiab⁹. In hac p̄te eſt documētū mo rale: q̄ q̄ patient tolerāt dei flagella: tā dem merent a deo cōſolari: q̄ ꝫo impa/ tient ferūt/ a p̄ſentib⁹ tormētis ad futu ra ducunt. Augu. j. de ciui. dei. Patia dei ad pniam inuitat malos. ſic flagel/ luz dei ad patiam erudit bonos. Itaq; miſcōia dei fouēdos amplectit bonos: ſic ſeueritas dei puniēdos corripit ma/ los. Placuit q̄ppe diuine ꝓuidentie p̄/ parare in poſteruz bona iuſtis: q̄b⁹ non fruent iniuſti: ⁊ mala impijs q̄b⁹ nō ex/ cruciabunt boni. Hec ille.

Moralit̄ etiā ſcak mod⁹ q̄ de⁹ ſpūa/ les ifirmitates curat. Primo em̄ exhi/ bet medicinā purgatiuā a malis humo rib⁹ di. Surge. ſ. p̄ cōtritionē ⁊ cōfeſſio nem. Deinde ſcdo cōfortatiuā / q̄ eſt ſpes venie di. tolle g̃batū tuū. ſ. ſpem mēta lem. Dicit em̄ grabatū a graba q̄ō eſt caput. vt dictū eſt. Et tertio meliorati uam/ q̄ eſt ſatiſfactio di. et ambula. Et q̄rto p̄ſeruatiuā/ q̄ eſt cautio circa occa ſiones peccādi: dices. iam noli peccare: ne deteri⁹ ⁊c. Periculoſa em̄ eſt recidi/ uatio. Prio ex pte dei: q̄ g̃uius offen/ dit rōne in g̃titudinis. Et ſcdo ex parte diaboli: q̄ tanq̄ miles caſtrū pditū et recuperatū cauti⁹ munit. Et tertio ex pte homis: q̄ poſt q̄ ſe frequent labi videt iam ex q̄dam cōſuetudine peccare p̄ ni hilo ducit. iuxta illd Prouer. xviij. Im pius cū in pfūdū pcōz venerit p̄tēnit.

Quantū ad tertiū ponit miracli pu/ blicatio: cū dr̄ (Erat aūt ſabbatū in il/ la die) in q̄ nō licz opa fuſilia ſeu corpa lia facere: ⁊ in q̄ facili⁹ poſſet mitrudo cōſuere ad videndū pdigiū iſtud. (Di

cebāt q̄ iudeꝰ illi q̄ sanus fuerat factꝰ) ⁊ videbat non obſuare feſtum portādo grabatū (ſabbatū eſt: nō licz tibi tolle re grabatū tuū) Iſti fm Augu. nō cā lūniabant dño / ꝙ languidū ſanaſſet in ſabbato: q̄ſi eis potuiſſet reſpondere ꝙ ſi ipſi curabant ⁊ abſtrahebāt de puteo ſabbato pecora: ipſe poſſet homies cura re: ſed illū reprehendebāt q̄ grabatū por tabat: q. d. Si ſanitas nō erat differen da: nūq̄d ⁊ opus fuerat ipetrandū? De cipiebant aūt iudeꝰ: q: opꝰ corꝑale ad gl̄iam dei factū cuiuſmōi erat h̄: nō ſol uit ſabbatū: vt ptz. q: ſacdores ſine pcō in tēplo occidebāt ⁊ lauabant ⁊ offere bant hoſtias (Rñdit eis. Qui me ſanū fecit: ille mihi dixit. Tolle g̃batū tuū ⁊ ambula. q. d. fm Aug. Quare nō acci perē iuſſionē / a q̄ acceperā ſanitatem? Ille em̄ vt ôr ſcūs Tho. ꝓ opus mira culi oñdit ſe habere auroritatē ⁊ ꝓtutē diuinā: qua iuſſit ſanatū deferre graba rum. Iſte fm Chry. coḡuit iudeos non eſſe p̄cipalit motos ex ſabbati ſolutio ne: ſed ex infirmitatꝫ ſanatione. i. ex in uidia. ⁊ tō ipam ſanatōem publicauit: ⁊ in mediū adduxit vi. q̄ me ſanū fecit. Sed ille maligne inſrogauerūt: cū ſub dit (Quis eſt ille hō q̄ dixit tibi: tolle grabatū tuū ⁊ ambula?) Nō dicūt fm Chryſ. q̄s te ſanauit: ſed q̄s iuſſit? et h̄ ex ea dē inuidia: vt ôr ⁊ liuore morī. No lebāt em̄ ꝑfiteri miraculū factū a chō: ſed de ipo diminutiue loq̄bant. (Is āt q̄ ſanus fuerat effecꝰ / neſciebat q̄s eſ ſet) q: diu languidꝰ iacuerat: nec chm̄ coḡſcebat (Jeſus aūt declinauit a tur ba cōſtituta in loco.) Et h̄ fm Chryſ. Primo vt teſtimoniū languidi eſſet cre dibilius de ſua liberatiōe. Scō vt nō plus iudeoꝝ furor accenderet. Tertio fm alios vt daret exēplū aliq̄n fugiē di calūniatores / ⁊ iactantiā de opibus gl̄ioſis (Poſtea inuenit eū ieſus in tē plo) ad q̄d acceſſerat gr̄as deo redditu rus. Ex q̄ ptz ꝙ etiā aia eius erat ſana ta. Cū em̄ chs eſſet p̄cipal'r medicus animaꝝ: nunq̄ vt ôr s. Tho. attulit ſa lutem corpi / q̄n p̄us tpe vel natura at tulerit etiā aie (Et dixit illi: Ecce ſanꝰ factꝰ es: iam amplius noli peccare) Ubi ptz fm Chryſ. ꝙ illa egritudo ex pcīs eiꝰ puenerat: q̄uis plerūq̄ ab alīs cau ſis oriat. Dedit etiā chs vt idem ôr / ſi gnū ſue deitatis: q: oñdit ſe eiꝰ pcā ſcī uiſſe. Scrūs Tho. aūt ôr chm̄ ideo q̄ busdā ſanatis talia dixiſſe / ⁊ non alīs. Prio ꝓpter rōnē quā tāḡit Chryſ. q: ſez aliq̄ infirmitates puenīūt a pcīs poſti bus: aliq̄ ꝙ non. Scō: q: aliq̄ erāt pa ratiores ad correctionē: fm illud Pro uerb. ix. Noli arguere derisorē ⁊c. Vel tertio: q: in iſtis hoc mādauit oib' alīs (ne deteriꝰ tibi cōtingat). i. ne ſcurras grauiorē penā. Vel q: vt ôr ſcūs Tho. recidiuās g̃uius punit rōne bñficij p̄ac cepti: vel rōne poris pene: que illū non emēdauit. Chry. Si grauē ſuſtineamꝰ penā p̄o poris pcīs: deinde in eadem incidimꝰ / g̃uiora patiemur: ⁊ hoc dece ter. Qui em̄ neq̄ ſupplicio factꝰ eſt me lior: vt inſenſibilis de relīq̄ ⁊ ꝓmptor ad maiꝰ ducek tormētū. Si aūr hic nō oēs p̄o pcīs torquenk / nō cōfidamus. Nihil hic nos pati p̄o pcīs / ſignū eſt maioris illic futuri ſupplicij. Hec ille. (Abijt ille hō ⁊ nunciauit iudeis) fm alīq̄s iſte nūciauit iudeis maligne tāq̄ chō accuſator. ⁊ iſti dicūt ꝙ ꝓpt̄ h̄ chs tanq̄ p̄monens direxit ei: iā amplius no li peccare ⁊c. Sed Augu. ôr ꝙ hoc fec vt euāgelizaret dñm. ⁊ ſil'r Chry. q̄ hoc argumentat' ex h̄: ꝙ non dixit iudeis ꝙ ieſus eſſet q̄ iuſſerat eum tollere graba tum: ſed dixit / ꝙ eū ſanauerat: tacēs de grabato. Vñ ſequit. (Quia ieſus erat q̄ fecit eū ſanū) Et ſcūs Tho. ôr nō eſ ſe probabile ꝙ poſt tantū bñficiū inḡ tus extiterit: maxie q: vt dictū eſt / fuit etiā in aia ſanatus. In iſta parte eſt do cumentū in ſenſu morali fm Augu. ꝙ ieſus cognoſcit in templo: ſed nō in tur ba. Alcbui. Si gr̄am redemptoris coḡ ſcere volumꝰ: ⁊ ad eius viſionē venire / fugienda eſt turba cogitationū: ⁊ affe ctuū prauoꝝ declināda ſunt cōuenticu la. Fugiendū eſt ad templū: vt noſipos templū dei ſtudeamus facere: quos de us inuiſere: ⁊ in quibus manere digne tur. Hec ille. Amen.

Sabbato post dnicā.j.quadra.

Sabbato post primā dominicam in Quadragesima.
Lex euāg Mat.ca.xvij.

ASsumpsit iesus petꝝ et iacobū ꝛ ioānē frēm ei⁹:ꝛ duxit illos i mōtē excelsū seorsū: ꝛ trāsfiguratus est añ eos. Et resplenduit facies ei⁹ sicut sol.vestimēta autē eius facta sūt alba sicut nix. Et ecce apparuerūt eis moyses ꝛ helias cū eo loquētes. Respondēs aūt petrus dixit ad iesum. Dñe:bonū est nos hic esse. Si vis:faciam⁹ hic tria tabernacula. Tibi vnū:moysi vnū:et helie vnū. Adhuc eo loquēte:ecce nubes lucida obumbrauit eos. Et ecce vox de nube dicens. Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene cōplacui. Ipsuz audite. Et audientes discipuli ceciderūt i faciē suā:et timuerūt valde. Et accessit iesus ꝛtetigit eos:dixitqz eis. Surgite nolite timere. Leuantes aūt oculos suos neminē viderunt nisi solū iesum. Et descendētibus illis de mōte p̄cepit iesus dicēs. Memini dixeritis visionez donec filius hois a mortuis resurgat.

ASsumpsit iesus petrū/Jacobū ꝛ Joannem ꝛc. Mat.xvij. In p̄tieuāgelio tangunt tria p̄ncta:q̄ sūt Exultatio/cōturbatio/ꝛ ꝓfortatio.

Quātū ad p̄mū tangit magꝝ exultatio q̄ fuit in discipulis:qz viderūt glīaz chr̄i in trāsfiguratōe. Est aūt sciendū q̄ chr̄s:vt pz textu euāgelij/ añ suā trāsfiguratione:vt habet Mat.xvj.p̄misserat discipul' dicēs. Sūt q̄dā ō h̄ stantibus q̄ nō gustabūt mortē/donec videāt filiū hois venientē i regno suo.i.apparentem eis i forma glīosa:q̄ regnabit i regno suo. Et sublūgit btūs Matthe⁹ q̄ post dies sex apparuit glīosus in trāsfiguratōe aliq̄b⁹. Sed btūs Lucas.c.ix dic̄ post fere dies octo. Soluit aūt beatus Hiero.qz Matthe⁹ nō cōputat diē p̄missōis nec diē trāsfigurationis/sed medios:Lucas aūt oēs. Factū est aūt h̄ conuenienter post dies aliq̄s a p̄missōe:fz Chrys.vt mitigaret inuidiā eoz q̄ forte erāt ꝓturbati:qz se nō putabāt esse de illꝝ q̄busdā:q̄ visuri essent ante mortē glīaz chr̄i.vl vt interim maior accēderet desiderīū. Fit autē h̄ post dies sex:fm sctm Tho.ꝛ Raba.qz post sex etates futura est resurrectio. Vel fm Orig.qz nō videbit glīam resurrectionis:q̄ non eleuat sup oia facta sex dieb⁹. Dicit g̃(Assumpsit iesus).s.post dies sex vel octo p̄dictos.(Petrꝝ ꝛ Jacobum ꝛ Joānē frēm ei⁹.)Sed ꝯ:qz Amb. sup Lucā dic̄/q̄ fuit Jacob⁹ q̄ p̄mus int̄ ap̄los sacerdotale solīū ascendit.ꝛ Aug.sup ep̄laz ad Galatas dic̄/q̄ fuit Jacob⁹ eps:ꝛ ꝓsequēter videnť velle q̄ fuit Jacob⁹ Alphei:nō Jacob⁹ Zebedei:q̄ fuit frater Joānis. Ad h̄ dz q̄ i rei ꝓtate fuit Jacob⁹ Zebedei frater Joānis/seu Jacobus maior sic dictus:qz fuit p̄or vocat⁹ ꝑ alī⁹ Jacob⁹/ꝛ familiarior chr̄o:ꝛ p̄mus inter oēs ap̄los martyrio coronatus. Ambrosi⁹ aūt sicut dicit Hugo cardinalis/p sacerdotale solīuz accipit celū:in quo oēs sunt sacerdotes:qō Jacob⁹ maior ante oēs ap̄los tenuit:licz nō ante Stephanū:qz inter ap̄los p̄imus occubuit morte. Augustin⁹ aūt nō loq̄t assertiue:fz ex aliq̄a opinōe. Non aūt assumpsit chr̄ist⁹ oēs ap̄los:ad significandū fm Hiero. ꝛ Raba. q̄ non oēs vocati eligent ad glīam: eligunt̄ tres fm eosdē:ad significādū q̄ nulli ad glīam pueniēr:nisi p fidē sctē trinitatis Assumpsit aūt hos tres p̄ce ceteroz:fm Chrys.qz erant ceteroz p̄fectiores. vel fm sctm Tho.quia Petrus feruētior erat:ꝛ Joānes purior:ꝛ Jacob⁹ aduers⁹ inimicos chr̄isti maior erat bellator: vñ habuit fz eū.iij.p.xlv.p̄matū martyrij int̄ ap̄los. Occidit em̄ eū herodes/credēs

se aliqđ magnū facere atq; pstare iude
is si talē coꝛ pſterneret hostē (Et vuꝛit
illos i mōtē excelsuz). i. i montē thabor
distātē a nazareth triꝫ miliaribꝫ ꝫ ma
gistꝛ bist. Et ꝫ pmo ad significādū q; q
deū ꝓtēplari volūt: ī ifimis voluptati
bus facere ñ debēt. Scdo vt oñdat glo
riā diuīe claritatꝭ nō eē i huiꝰ secli, pfūi
do ḡrendā: fm Bed. vl ꝫ Hiero. z Ra
ba. i signū q; resurrectionē brāz expectā
tes/ dñi bitare ī excelsis. Vel etiā fortē
tō: qꝛ ille locꝰ erat secretꝰ. (seoꝛsū) a tur
ba: ad significandū fm Remig. z scīm
Tho. q; scti vīri nūc a malis sunt coꝛde
separati: sed i gl'ia erūt separati oīno. i. coꝛ
de z coꝛpe seu loco (z trāsfiguratꝰ ē:) cū
esset i oꝛone fm Luc. nō mutādo figu
rā vel lintamēta: fm Hiero. ꝫ mutādo
claritatē. (añ eos). i. ipīs vidētibꝫ. Ad
euidentiā aūt hoꝛ sciēdū ē ex sctō Tho.
iij. p. q. xlv. q; 2uenīēs fuit chīm trāsfi
gurari: z oñdere apl'is gl'iam coꝛpoꝛis fu
turā: qꝛ ꝺbuit apl'is oñdere finē ad quē
ipm seqndo quenirēt. Cuilibet em̄ via
toꝛi debet finis eē aliq̄lit̄ pcognitꝰ: ma
xime qñ vīa est laboꝛiosa z finis letus.
Per figurā tñ accipit vt ꝺt ī chīi trāsfi
gurationē: ñ ipa figura: ꝫ coloꝛ vl' luꝛ ex
istēs ī extremo coꝛpis: vbi etiā ē figura.
Et fm h vt ibi ꝺt/ mutauit figurā. i. cla
ritatē: fm quā solā dī trāsfiguratꝰ iter
q̄tuoꝛ gl'iosi coꝛpis dotes: qꝛ hec sola p
cipit i pſona. Alie ei pcipiūt i aliq̄ actu
Nō tñ decuit fm aliq̄s chīm pmōstrare
penas futuras itaq; sic iustoꝛ pmia: q; a
venerat pncipal'r ad saluādū: z nō pdē
dū. z itez qꝛ isti q; testes ꝺbebāt eē visi
onis/ nō erāt mali ꝫ boni/ nec idigebāt
induci timoꝛe penaꝛ q; ducibiles erant
amoꝛe pmioꝛ. Ad denotandū aūt q;
chīs nō mutauit figurā ꝫ claritatē: sub
iugit quō sit trāsfiguratꝰ: cū dī (Et re
splēduit facies eiꝰ sic sol) imo plꝰ q̄z sol:
ꝫ nō potuit aliud lucidꝰ exprmi. Vnde
Remig. Si facies dñi resplēduit sicut
sol: z scti sic sol fulgebūt: nunq̄d erit eq̄
lis claritas dñi z suoꝝ? Neq̄q̄: ꝫ qꝛ ni
hil inuenit lucidꝰ sole: idcirco ad ma
nifestādū explū future resurrectionis: z
facies dñi resplēdere/ z iusti fulgere di
cunt sic sol. Hec ille. Est aūt notandū
fm scm̄ Tho. vbi sup̄/ q; illa claritas fu
it claritas gl'iosa. i. quā habebūt scti in
gl'ia: z h̄ q̄ntū ad centiā: qꝛ fm Damas.
fuit derīuata i coꝛpꝰ ab ania chīi: q; ab
instāti ꝓceptionis fuit gl'iosa: sed nō glo
rificauit coꝛpꝰ ex diuina dispositiōe: vt
posset p nīa salute pati: ꝫ tūc gl'ificauit
illud p modū trāseuntꝭ chīo volēte. Jō
nō fuit gl'iosa claritas q̄ntū ad modum
habēdi illā: qꝛ nō fuit q̄litas imanens p
modū habitꝰ vt nomiat dos. Jō etiam
ille fulgoꝛ fuit miracl'osus: sic et mira
culosum fuit q; sup mare ambulauit: nō
aūt est miraculū/ q; coꝛpus gl'iosum ful
gear: qꝛ imanentē z p modū habit? ha
bet fulgoꝛē. Hec ex sctō Tho. Dñs tū
Petrꝰ de scala sensit/ q; illa claritas nō
fuit gl'iosa: nisi dicak gl'iosa. i. sil'is glo
rioſe: sed fuit inqt formata ī coꝛpe chīi
a diuinitate: z discipl'i p illā visibil'r ap
phensam itellexerūt sensu interioꝛi cla
ritatē gl'ie quā nō videbāt. Facit autē
aliq̄ argumēta nulliꝰ momēti (Vestimē
ta aūt eiꝰ) q̄ fm sctm̄ Tho. significabāt
sctōs (facta sūt alba velut nix.) Jn q; vi
dek notari gradꝰ claritatꝭ iter sanctos
z chīm: cū ille soli: isti niui cōparenk: et
ille splendere: isti albere dicank. (Et ec
ce apparuerūt illis). i. discipl'is: (Moy
ses z Helias) q; venerūt vt testimoniuꝭ
redderēt chīisto. Est aūt aduertēdū ex
sctō Tho. vbi s. q; isti chīi testes nō de
buerūt esse angeli sed hoies: qꝛ ibi ma
nifestabak gloria coꝛpis tm̄ qua angeli
carent. Et debuerūt ipsi esse q̄dā ex his
q; chīm sequebank: vt apl'i: z qui illū p
cesserunt: vt Moyses z Helias: qꝛ per
chīm adducunk ad gl'iaz isti z illi. Quō
aūt moyses et helias ibi fuerint/ docet
idē ibidē dicēs/ q; glosa q̄dā ꝺt/ q; nō fue
runt ibi vere: neq; q̄ ad aiam/ neq; quo
ad coꝛpꝰ. sed illa glosa est sumpta ex li
broꝛ de mirabilibꝫ scpture: q; autenticus
nō est. nec est Aug. vt ei falso attribuit.
Hiero. ꝫo sup Dar. ꝺt Helīā vñ erat
descēdisse. Moysen aūt resurrexisse. i.
animā eius apparuisse in assumpto coꝛ
poꝛe. Et sic fm sctm̄ Tho. Helias erat
ibi in coꝛpe z ania. Moyses aūt ī anīa

sed nõ i corpe suo qõ viuificauerat ante sed in assumpto eo modo apparens quo z angeli in corpib assumptis apparent

Sed ꝯ:qz Hiero. ôt nullã aiam ab inferis alcẽdisse:donec chr̃istus ad iferos descẽderit. Sz ad h dr̃/q infernũ accipit ꝓuatione diuine vsiõis:a q̃ nlla aia est liberata nisi p morte chr̃i. Glo. aut ẽ Luce q̃ dixit ibi vere nõ fuisse illas animas:sz illas apparitiões fuisse formatas angelico misterio i subiecta creatura.i.i corpe/aut ẽ abolita/aut abolẽda: vt ptz ex scto Tho. Et mlto magis illa opinio que dixit illos duos apparuisse imaginarie tm̃:qz exp̃sse Luce.ix. dr̃:q apli erãt vigilãtes qñ viderũt maiestatẽ ei⁹.s.chr̃i z duos viros cũ eo. Quidã ãt dixerũt q ibi ñ fuit ania Moysi sola sine suo corpe:qz ñ potuisset dici vir:et tñ Lucas ôt aplos vidisse duos viros. Dicũt ꝑ aliq eoz q fuit i suo corpe sed illõ nõ viuificabat:qz fuisset i statu merẽdi:sz tm̃ mouebat. Alij ꝯo dicũt q illud viuificabat:z tñ ñ erat i statu merẽdi:qz ad illõ nõ fuerat suscitata:vt Lazar⁹:sz ad testificãdũ ô chr̃o. Sz q̃ct̃d sit de opiniõib⁹:hoc tñ mortuũ ẽ nullũ: qz illa aia appellata ẽ vir eo mõ q̃ angelus apparẽs i assũpto corpe sepe dicit⁹ ẽ vir.s.qz i specie viri videbat (Loq̃ntes cũ eo) Quid ãt loq̃rent exp̃mit Lucas dicẽs/q loq̃bant ô excessu quẽ expletus erat i Hierusalẽ.i. de excessiuo dolore passiõis ei⁹. Ipsa em̃ chr̃i passio excessus dr̃ ꝓp excessiuũ doloꝛ/pudoꝛẽ/z amoꝛẽ:qz nũq̃ fuit vel erit passio tanti doloꝛ:tanti decoꝛ:z tãti amoꝛ:sz oẽs alios excessit. Quare aũt isti magꝛ q̃ alij ꝓphete apparuerit i testimoniũ chr̃i est mltiplex rõ fm scm̃ Tho. z Chrys. Pria q̃dẽ hui⁹ rõ est hec. Quia em̃ turbe dicebãt eũ esse Heliã vl Hieremiã aut vnũ ex ꝓpheꝛ:capita ꝓphetarũ secũ ducit:vt saltẽ hic videat differẽtia seruoꝛ ad eũ. Et licz Lucas dicat q fuerit visi i maiestate:tñ intelligit i maiestate chr̃i:q apparebat glorioſus:nõ i maiestate sua ꝓpria. Alia rõ est. Quia em̃ cõtinue iudei accusabãt eũ tãq̃ trãsgresſoꝛẽ legꝛ z blasphemũ:patris sibi gliaz ysurpantẽ:vt ostẽdat ab vtraq̃ accusatiõe inoxi⁹:eos q i vtroq̃ fulserũt i mediũ ducit. Etenim Moyses legẽ dedit:z Helias ꝑ glia dei emulatoꝛ fuit. Alia rõ est vt discãt hoies:qm̃ mortis z vite ptãtẽ habet:siue q iudex ẽ viuoꝝ z mortuoꝝ. Propt̃ h em̃ z Moysen q in morte defecerat:z Heliã q nõdũ morte passus fuerat in mediũ ducit. Sũt z mlte alie:pura fz Hiero. vt oñdat ille cẽ quẽ lex z ꝓphe annũciãt. Helias em̃ fuit int ꝓphetas celeberrim⁹ i miraculis:z zelo z autoꝛitate:vt ptz ex scꝑtura:sz fortẽ i aliq̃ hoꝝ habuit excellẽtiã. Et alia fm Ambr. vt oñdat ois ꝓphetas esse suspecta: q̃ nõ legꝛ vl ꝓphaꝝ aut euãgelij ꝓfitare firmat. Jtẽ qz forte volebat discipulos informare:vt eẽnt mansueti sic moyses z feruẽtes vt helias. Loq̃uerũt ãt eos apli ex inſna inſpiratiõe fm aliq̃s:vel forte veri⁹:qz apparebãt i habitu vl̃ effigie tali q̃lẽ ô eis fama spargebat:puta Helias cũ zona pellicea:z Moyses facie coꝛnuta. Sz q̃re nõ voluit chr̃s hr̃e testimoniũ alicui⁹ eoꝝ q fuerũt i lege nature:puta Enoch: Ad hoc dr̃ fm aliq̃s:q rpe legis nature nõ erat exp̃sſum an redemptio hũana esset futura ꝑ angelũ vel hoiem:iõ q̃ tm̃ implicite credebat in filiũ dei venturũ: sz Abrae explicarũ est h:iõ ꝓfect̃ nõ debuit apparere Enoch vel ali⁹. Sed qz cõit tenẽt doctoꝛes q Adã cognuit mysteriũ chr̃i: cũ dixit:hoc nũc os ex ossib⁹ meis &c. ij.iõ forte dici ꝑt:q isti duo sufficiebãt fini intento a chr̃o iuxta rõnes sup̃ allegatas:nec oportebat adesse aliũ: alioq̃n pari rõne arguerek/q ibi fuisset aliq̃s ô statu innocẽtie:puta Adã:et aliq̃s angelus. (Rñdẽs aũt Petr⁹).i.loquẽs(dixit ad ihesum. Dñe bonũ ẽ nos h ẽ) Hec dixit cũ descẽderẽt illi duo:vt ôt Lucas z ad duo referunt. Chrys. em̃ q Petrus añ fuerat hortatus dñm ne vellet mori:sz chr̃s increpauit eũ appellãs eum sathanã.i. aduersariũ:z nũc Petr⁹ idez fec̃:sz caute ne ônuo increparek. Voluit g̃ q dñs lateret ibi:z q ibi eẽnt illi duo q̃ societate chr̃m gaudere videbat. sz moyses z helias. Sz Remig. z alij dr̃

cūt: q̄ ī5 sīc dixit: q̄ gl̄ia hūanitat̄ chr̄i in q̄ ē nr̄a felicitas accidēt̄: sīc ēntialis ē i visiōe diuinitat̄ ita fuit ōlectat⁹ q̄ voluit ibi ꝑpetuo ē. (ſ. vis faciam⁹ hic tria tabnacl̄a: tibi vnū) in q̄. ſ. volebat t ipe manere (Moysi vnū: t Helie vnū) cū q̄b⁹ volebat morari socios. Sz vt testat̄ Lu. loq̄bat̄ nesciēs q̄d diceret. Sz ꝑm Chr̄yſ. nō ē reꝓhensus a chr̄o: sīc filij Zebedei q̄b⁹ dixit. Nescit⁹ q̄d petat⁹: q̄ nō ip̄robe locut⁹ erat: sed imp̄rudēter. Sīc em̄ ex magnitudie ire vl̄ timor⁹ hō p̄rumpit i ꝓba n̄ ꝑmeditata: sic et petr⁹ ex nimia suauitate quā expiebat̄ p̄rupit in ꝓba nō rōnabilia. Nō ē em̄ suba nr̄e felicitat⁹ i terra vel chr̄i hūanitate: sz in visiōe deitat⁹. Remig. Errauit q̄ voluit vt regnū elector̄ ꝓstitueret i terra q̄ dn̄s ꝑmiserat dare i celis. Errauit etiā q̄ oblit⁹ ē se t socios suos ee mortales: t absq̄ gustu mort⁹ voluit subire eternaz felicitatē. Et i eo q̄ celesti ꝓuersatiōi tabernacl̄a faciēda putauit in q̄ dom⁹ nec cessaria nō erat cū scḑtū sit: Tēplū n̄ vidi i ea. Hec ille. Jn hac ꝓte hēm⁹ documērū in sensu t̄rali: q̄ Remig. tāgit dicit. Elisa dn̄i maiestate t duor̄ suor̄ petr⁹ q̄ uo ōlectat⁹ ē: vt cūcta t̄ralia obliuiōi traderet t ibi in ꝑpetuū vellet manere Si āt tūc petr⁹ sic accēsus ē: q̄nta ē suauitas t dulcedo videre regē i decore suo .ſ. inesse chor⁹ āgelor̄ t oiz scr̄or̄. Hec

Quātū ad scḑm tangit discipulos (ille. pulor̄ ꝓturbatio. Ad cui⁹ ite lectū sciendū ē ex doctrina ſ. Tho. iij. q. vbi sup̄ q̄ ꝓueniēter i trāsfiguratiōe sicut t i baptismo pater testificat⁹ ē naturalē filiationē chr̄i dicēs. Hic ē fili⁹ mē. Et rō ē: q̄ adoptio filior̄ dei ꝓsistit i ꝓformitate ad naturalē filiū cui ꝓformamur imꝑfecte p gr̄az i baptismo: t ꝑfecte p gl̄iā q̄ i trāsfiguratiōe mōstrata ē: iō tam h̄ q̄ ibi debuit mānifestari natural⁹ chr̄i filiatio. Jn baptismo aūt vt dic̄ apparuit spūssc̄tus i colūba: q̄ ibi dat innocēcia: sed i trāsfiguratiōe apparuit i nube lucida: q̄ cū gl̄ia dabit claritas t refrigerū ab estu ꝓcupiscentie. D g (Adhuc eo loq̄nte). ſ. petro. (ecce nubes lucida) id̄ē spūssc̄tus: ꝙz Orig. obūbrabit eos) id est occupauit (t vox) patna: ꝑm Hiero. ſz tn̄ angelico ministerio formata (ō nube) vt ista vox credatur esse a dō: ꝑm Chr̄yſ. q̄: sp̄ solet apparere de⁹ i nube: iuxta illō. Nubes t caligo i circūitu ei⁹ (Dicēs: hic est fili⁹ me⁹) naturalis (dilectus) inquantū de⁹: q̄ summa bonitas: t inq̄ntū hō: nō quia summa bōitas: ſz q̄ summe bon⁹. ſ. inter hoies t angelos t creaturas (in q̄ mihi cōplacui) id est i quo placitū seu ꝓpositū meum cō plebit de redēptiōe gener⁹ hūani (ipm audite)

Cōtra videt̄ q̄ hoc debuerit dici i baptismo: quia rūc incepit p̄dicare. Ad h̄ dicit sctūs Tho. vbi sup̄: q̄ chr̄s venerat gr̄am que in baptismo conferr̄ dare actu: n̄ aūt ꝑmittere ꝓbo. ecōtrario gl̄iā q̄ in trāsfiguratiōe mōstrabat̄: venerat n̄ dare: ſz ꝑmittere ꝓbo: iō ꝙgrue dicū est ipm audite. ſ. ꝑmittētē celestia. (Et audiētes discipli cecidērūt i facies suas) q̄d ꝑm Remi. fuit indiciū scritat⁹: q̄ scri in facie cadere dicunt: impij vero retro⁹sus (t timuerūt valde.) Fuit āt ꝓueniēs q̄ timerēt ꝑm scm̄ Tho. vbi s. ad ostendēdū q̄ illa gl̄ia excedit humanū sensum. Sz q̄re timuerūt: Ad h̄ sic dic̄ Hieron̄. triplicē ob causam pauore terrenk: vel q̄ se errasse cognouerāt: vel q̄ nubes lucida operuerat eos/aut q̄a dei patris vocē loquēt⁹ audiuerāt. Humana em̄ fragilitas ꝙspectū maior⁹ gl̄ie ferre nō sustinet: ac roto aīo t corꝑe ꝓtremisces ad t̄rā cadit. Hec ille. Euāgelista tn̄ videt̄ h̄ paterne voci attribuere: i hoc q̄ dicit: et audiētes cecidērūt. Sed q̄re in baptismo audita tali voce nullus timuit sicut mō. Chr̄yſ. Quia t solitudo t altitudo t silētiū erat mīrū: t trāsfiguratio stupore plena: et lumen pur̄: t nubes ertēsa. ex q̄b⁹ oīb⁹ stupor⁹ i eis ꝙgregabat̄. Hec ille. Sed si erāt ḡuati somno vt dic̄ Lucas: quō ita timebant: Ad h̄ dicūt aliqui q̄ ille somnus veniebat a magnitudie visionis: q̄si velint dicere q̄ sit somn⁹ ipropꝛie ꝑ alienatione sumpt⁹. Sed forte melī⁹ dicit q̄ quādo chr̄istus fuit in monte nō subito est transfigurat⁹: sed posuit se in oratione: t interim illi obdormierūt: t ipse

tñsfiguratꝰ est:z deinde illi euigilarũt: z viderũt visionẽ. Istũ aũt sensum clare inuit Luc.ix. In hac pte est documẽtũ lrale:vt q̃libet diligent audiat ꝓba chr̃i z eis assentiat: q2 hoc nob ꝓsulit ille q̃ nec falli/nec fallere põt. Amb. Ere de q2 ꝑtas est:accẽsce quia medicꝰ est. Hec ille. Quantũ ad ttiũ tangit eorũ ꝓfoztatio:cũ dr.(z accessit ihesus z tetigit eos) familiarit ad ꝓsolandũ z cõfoztãdũ (dixitq̃ eis) ꝓfoztãdo ꝓbo sic ꝓbus fecerat manu (surgite nolite timere. Leuãtes aũt capita sua /neminẽ vidderũt nisi solũ ihesum) ꝛb rõnabilr fm Hiero. q2 si adhuc alĩ duo affuissent:testimoniũ pẽis viderẽt incertũ an eẽt de chr̃o intelligẽdũ/vel de alio (z descendentib illis de monte: pcepit eis ihesus dicẽs. Nemini dixeritz visionez: donec filius hois).i.ipe chr̃s:sic se vocans/eo q̃ vniꝰtim hois.i.ꝓginis sit filiꝰ:vel melius cã humilitatz(a mortuis resurgat) Et ꝛb fm Hiero. ne res pte magnitudie videret incredibilis: z cũ dñs pateret/matus scandalũ fieret. Vel fm Remi. ne ppli impedirent eius passionẽ. Est aũt sciendũ q̃ ꝛb euangeliũ legit in die dicata brẽ ꝓgini:q2 in sensu allegorico vel fm q̃ndam silitudinez tota scda ps cõperit ei. Pro q̃ sciendũ q̃ vt pz ex limetheoroꝝ:nubes ex ira z aq̃ generant inq̃tũ ꝓtute solis a ira bũectata vapores eleuãt:q̃ rursus i pluuias / vel aliq̃d tale resoluũt. Vñ scant viros scrõs:q̃ de ira fiũt z sup ira p affectũ z ꝓpla/tionẽ eleuant:z deinde spargũt pluuiã doctrine ac miraculoꝝ. Quedã igit nubes sunt albe scantes ꝓgines.z q̃dã rubee solis radijs illuinate et inflãmate: scantes martyres q̃ sanguinẽ ex charitatis ardore fuderũt. q̃dam ꝓ tenebro se maximã pluuiã afferẽtes: z apl̃os ac reliquos pdicatores scantes. q̃dam ꝓ sunt lucide/ scantes aut deũ aut hoies pticipantes deitatem. Ne aũt vr reppeti fuerit tres: scz illa que castra dĩ pcedebat in defro: que in die tenebrosa et in nocte lucida vocbat. scans deitatẽ que in die.i.eo modo q̃ maxime est visibil: id est ptũ in se est/ hoib tenebrosa est: sed in nocte.i.in creaturis visa nob est clara. Scda ꝓ fuit illa de qua fm sanctos di cit Gen.j.erfactaẽ lux.i.nubes lucida:z scat humanitatẽ chr̃i. quia fm sanctũ Thomã illa post fuit assumpta ad formã solis: sicut illa humanitas fuit assumpta ad participandũ esse dei in psona christi. Tertia ꝓ est de qua habetur hic:z significat beatã ꝓginẽ: que in pticipatione deitatis fuit sup omes creaturas eleuata:non soluz per grãm: sed per verã maternitatẽ habẽdo in vtero veꝝ deum. Hec nubes obumbrauit apostolos splendoribꝰ suaꝝ ꝓtutũ z sanctitatis:z de ea venit talis vox. Hic est filius meus: scz rõne humane nature. Fuit em̃ vera mat̃ christi: vt alꝰ dictuz est. dilectus. Nam chr̃m dilexit dulcit: sic q̃ sicut aurꝫ liquescit ad ardorẽ ignis ita z ania eius liq̃facta est ad diuini amoris ardorem. Et tamdulcis fuit ille amor q̃ extasim fecit in filio q̃ in cruce sua vulnera oblitus / de mre cogitabat:z in mre que stabat in medio carnifícũ inter arma z cruorẽ mulier nec eos expauebat. Dilexit etiã eum fortit: sic q̃ et facilꝰ fuit morti/q̃ non amare. Nã tempe passionis q̃dam fuerũt fortes in amore:sz debiles in associatiõe ad mortem:z silr in fide. vt apostoli fere oms. Quidam quo ad duo ꝑma: sed nõ quo ad fidez: vt sancte mlieres. Beata aũt ꝓgo fuit fortis in omib. Dilexit etiaz eum sapient.qñ ꝓz Primo: quia nõ pcepit teneritudini eius q̃n eum duceret ad ea que dei sunt: id est ad rẽplũ in diebus festꝫ. Scdo: q̃a ei nun q̃ voluit deliberare z serio suadere: quin ascenderet pro omib patibulũ crucis. Tertio: quia eidem nunq̃ suasit vt de cruce descenderet: q̃uis ibi sciret eum grauissime pati. In quo mihi ꝛc. quia in tota sua vita nihil sibi placuit nisi chr̃s / vel ꝑter chr̃m: Ipm audite. Hec est vox ꝓginis ad apl̃os:quib suadebat christi ꝓtatem. vt patz in epistola quã scripsit Ignatio. Discipuli autẽ corruerunt in terram pre reuerentia tante sanctitatis z nihil viderunt in virgine / nisi solum Jesum: quia scilicet tantũ fuit in eum

ñiformata p amorē:q ḧcūq eius ver/ba:z facta:t vestimēta amorē chīi redo lebāt. In hac ꝓte est documētū in sen su morali. Isti em̄ discipli sciant eos q̄ visa per fidē magnitudie glie:t audita voce ꝓceptoꝝ dei:t ꝓsiderata cēsura et austeritate socioꝝ chīi.i.scōꝝ cadūt p pusillanimitatē t desperationē: sz chīs eos cōforat tactu spūssancti t ꝓbo suo dicens. Jugum meū suaue est: et onus meū leue ꝛc. Mat. xj.

Dñica scda in Quadragesima. Textus euangel. Matt. xv.

EGressus iesus: secessit ī ptes tiri t sidonis. Et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamauit dicēs. Miserere mei dñe fili Dauid: filia mea male a demonio vexat. Qui non rñdit ei ẏbū. Et accedētes discipli eius rogabāt eū dicētes. Dimitte eā q̄z clamat post nos. Ipe aūt respōdens ait. Nō sum missus: nisi ad oues q̄ perierūt dom̄ isrl̄. At illa venit et adorauit eū dicēs. Dñe adiuua me. Qui respōdēs ait. Non est bonū sumere panē filioꝝ et mittere canib. At illa dixit. Etiaz dñe. Nam t catelli edūt de micis q̄ cadūt de mēsa dñoꝝ suoꝝ. Tūc respōdens ihesus ait illi. O mulier magna est fides tua. Fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora.

EGressus iesus: secessit in ptes tiri et sidonis. ꝛc. Mat. xv. In p̄senti euāgelio rāgunt tria pūcta: q̄ sc. Supplicatio: continuatio: imperatio.

Quantū ad ꝑmuz ponit supplicatio facta chīo a mliere chananea. cū dicit. (Egressus iesus) de tris iudaici ꝓpli. Nā sic ex textu euāgelistaꝝ ptz: chīs fuerat repheūsus a phariseis q̄ discipli sui aliq̄n māducabāt nō lotz manib: q̄bus ipe rñdit/q̄ h̄ nō erat pctm̄: nec reddebat hoiez coīnq̄natū coz̄ deo: q̄uis nō negauerit esse quandā inciuilitatē: quā tm̄ in chīo notare nō potuerūt. Illi autē scādalizati fuerūt: t chīs eos acrit̄ repheūdit di. q̄ erāt hypocrite facientes gūē ca suz de minimis: nō aūt de magnis. Et tandē vt ex deuotiōe gētiliū onderet q̄n ra esset iniq̄tas iudeoꝝ: egressus est ab eis (t secessit i ptes tiri t sidonis) q̄z Remig. erāt citates gētiliū: q̄z tir⁹ fuit metropolis chananeoꝝ: et sidon erat ꝛmin⁹ vt idē dr. De his ciuitatib: vide dñica xij. post festū trinita. Sed ꝓtra arguit Chrȳ. q̄z hoc videt esse ꝛ illō p̄ceptū Mat. x. in vtā gētiliū ne abieritis. vbi ꝓhibuit aplis ne gētib: p̄dicarent. Et soluit idē Chrȳs. dupl̄r. Primo sz q̄z ipe nō erat subiect⁹ illi p̄cepto. Et ex hac solone ꝑma Chrȳs. hzi pōt: q̄ chīs nō fecit q̄cūq̄ ꝓcepit. Vō aūt dr Act. j. Cepit facere t docere: intelligit q̄ cepit facere oia q̄ docebat/si erāt cōgruētia p̄sone t statui suo. Scōo soluit: q̄z nō fuit ad p̄dicandū. Vñ t Mat. vij. dr q̄ ingressus domū neminē voluit scire: nō volūtate bñplaciti q̄ sp implet: sz signi. q̄z ibibuit discipl̄is ne eū manifestarēt. Et tm̄ vt idē dic/nō potuit latere. s. potestate cōgruentie: sec⁹ ꝓtē ab soluta. Ad q̄d ꝓ o fuerit docet Remig⁹ di. q̄ fuit ad sanandū tirios t sidonios: vl̄ filiā hui⁹ mlieris: vt p eī⁹ fidē cōdēnaret phariseoꝝ t scribaꝝ neq̄tiā. De hoc tm̄ p̄la habent dñica vbi s. ita q̄ alit̄ solui pōt (et ecce mlier chananea) Chananea terrā ꝑmissionis incoluerūt ante iudeos: sed ab eis ꝓim fuerūt occisi: ꝓim fugati: ꝓim in fuiturē redacti: t ꝓim in terra ꝑmissionis relicti in aliq̄b: locis q̄ euertere aut nō potuerūt/aut neglexerūt. Samaritani aūt eandē terrā incoluerūt p⁹ iudeos. i. post captiuitatē. x. tribuū missi a nabuchodonosoꝝ rege babylonis. Hec āt mlier fuit chananea t ñ samarites. Et sz b. mar. fuit ꝛophē

tissa genere.i.ō syria phenicz. Est ei sy
ria nomē gñale puincie phenis aūt no
mē cuiusdā spēal ītre.ō dī syrophenis
sa ō tali ptrata vel parte syrie oriunda.
Quidā tñ vt recitat Ysḡr hist.legūt ti
rophenissa:vt i b exp̄mat patria tregio
q si erat ō phenissa regione q etiā erat
de Tiro ciuitate sic t dido.(A finib⁹ il
lis egressa)Chīm ei seq̄bat i via vt im
petraret sanitatē filie. Ware⁹ tñ ōt q
ad chīm accessit existētē i domo:qō vex
est p̄mo fm Augu.q tñ eā ibi nō exau
diuit:seq̄bat eū in via.Chrys. Chana
nei q expulsi fuerāt vt nō pperterēt iu
deos:bi iudeis apparuerūt prudētiores
vt exirēt a terminis suis t accederēt ad
chīm.Cū aūt hec mlier accessissz nihil
aliud ḡ̄ miscōiam postulauit.Hec ille.
Vñ seq̄t(clamauit) tāḡ̄ vehemēter an
xiata(dicēs)ei(miserere mei dñe fili da
uid)t in b fm glo.oñdit magnitudo fi
dei ei⁹.q chīm pfessa est deū di.Mise
rere mei dñe. Nō em̄ dicimus miserere
mei ad sctōs:sz ora p me btē paule:aut
petre:ad deū aūt miserere mei fm sctm̄
Tho. Vñ er vt ōt.liij.dis.xv. q.iij.ar.
vj.q.ij.ad p̄mū.nō dicimus:chīe ora p
nob:ilz inḡ̄ hō oret:sz chīe miserere nr̄i
q chīs supponit suppositū et̄nū cui⁹ nō
est orare: t etiā ad euitandū errorē Ar
rij:vt ōt ibi.t ita in dist.xlv.q.iij.ar.ij
ad tertiū. Quāuis etiā dici possit/q eo
rpe tali mō loq̄ndi etiā ad hoies puros
miseri vtebant. Et hoiez:cū subdit.fili
Dauid.i.chīi. Nam vt elicit Dar.xij.
Judei chīm quē ex Dauid semie expe
ctabāt:appellabāt antonomastice filiuz
Dauid. Et vt magz eū ad miscōiaz flec
terat:sbdit(filia mea male a dmonio ve
xat) In hac pte est morale documentū
qō Orig.tangit dicēs. Vide p̄udētiaz
femine. Nō iuit ad hoies seductores:n̄
q̄siuit inanes ligaturas:sz oēs relinq̄ns
diaboli cult⁹:venit ad dñm. Hec ille.
Est t aliud/q ista mlier petēs miseri
cordiā:nō dixit miserere mei de⁹:sz fili
Dauid.Lz em̄ de⁹ sp fuerit misericors
tñ q̄ntū ad effectū ersi ñ i se fuit magis
post⁹ fuit fili⁹ dauid sūpta hūanitate:
q oleo spūssci fuit sic inunct⁹ vt effect⁹
sit mollis t māsuet⁹ Esa.lxj.Spūs dō
super me:eo q vnxerit me. Illa vnctio
mollificauit q̄ttuor olim durissima t in
flexibilia.s.celū q nullū hoiem volebat
suscipe:t angelū q nullā aiaz volebat i
celū portare:t deum q hūanū gen⁹ sibi
nolebat recōciliare:t mortē q̄ bonos et
malos ad iferos deducebat.Et q hoib⁹
erat odiosa nūc ē sctis amicabil⁹ p man
suetudie t nulli eor dñak. Itaq ꝓfida
mus valde i chīo/fm illō Heb.iiij. Ac
eam⁹ cū fiducia ad thronū gr̄e ei⁹.i.gra
Quātū ad scōm tāgit ps (tiosum.
uerāria mlier) i petēdo chīo eā nō exau
diēte statim. Vñ subdit (Qui nō rñdit
ei ꝓbū)nō ex superbia vel idignatiōe:sed
vt nob oñderet patiētiā t pseuerātiam
mlieris fm glo.Hiero.āt ait. Nō āt ō su
perbia pharisaica/nec scribar̄ supcilio.s.
hec pficiscebāt:sz ne ipe snie sue ōri⁹ vi
derēt:p quā iusserat i via gētiū ne abie
rit. Nolebat em̄ calūniatoribus occasio
nē dare:pfectāḡ salutē gentiū passiōis
t resurrectiōis rpi rebuabat. Hec ille.
Et ētio ñ rñdit ei ꝓbū/vt desideriū mu
lieris accēderet. Et q̄rto:q volebat disci
pulos p ea exorare ad fcādū q pcōr ali
qñ indiget sctōr ozonib⁹ ad venīā pme
rendā. Et q̄nto vt ei⁹ ozonis istantiā cō
mēdaret:t nos ad idē ei⁹ puocaret exē
plo(Et accedētes discipli)Hiero. Vel
q ig̈rabāt mysteria dñi: vl q fuerant
misciōia motl:vl q voluer̄t ei⁹ iportuni
tate carere(rogabāt eū dicētes:dimit
te eā)fm Chrys. voluer̄t dicere vt exau
diret eā:sz p ziiū sūt locuti. Vl possū⁹
dicere q locuti sūt ꝓpe vt eā dimitteret.s.
ꝓsolatā acsi diceret. Expedias eā dādo
q̄ petit(q clamat post nos)q.d. Nō re
cedit nisi exaudiat (Ipe aūt rñdēs ait)
Jn domo nihil dixerat ꝓpt calūniatores
iudeos:ne ei ipropassent q gētiles cura
bat vl docebat.(Nō sū missus).s.ad cu
randū t p̄dicādū psonal̄r fm Remigi.
Vl nō sū miss⁹ p̄mo t p̄ncipal̄r sz Hie
ro.sed sec⁹ ex rōnabili t ꝓticiari cā(nisi
ad oues q pierāt dom⁹ isr̄l)Judei olim
fuer̄t oues ō q̄b⁹ Esa.xxxiij.Oēs nos q
si oues errauim⁹:sz mō sūt effecti canes:
ō q̄b⁹ Ps. Circūdederūt me canes multi

Aliquādo tñ chr̄is gentilb⁹ p̄dicauit: vt samaritanis Joā. iiij. ad significādū q̄ etiā in gētilb⁹ eccl'ia fundaret: sz ad eas chr̄is nō accessit p̄sonal'r: nisi p trāsitum vel ex alia speciali causa. Ad eas aūt accessit p apl'os suos post passionē z resurrectiōez suam. (At illa venit) qñ. s. videbat angustiata recedere fm Chr̄yſ. (et adorauit eū dicēs) Domine adiuua me Chr̄yſ. Jsta chananitidis pseuerāter: p̄mū filiū Dauid: deide dñm vocat: et ad extremū deū adorauit. Hec ille. Sz q̄nto pl⁹ illa petebat: tāto plus chr̄is negabat: vt accēderet el⁹ desideriū z pseuerātē patiētiā manifestaret. Ūñ seq̄t. (Qui rñdēs ait. Nō est bonū) regularit̄ z vniuersal'r (sumere panē:). i. doctrinā z miracula (filioꝝ). i. debitum filiȳs seu iudeis fm glo. generatz z educatis sub cultu vni⁹ dei cui⁹ filij dicebant (z mittere canib⁹). i. gentilib⁹: cuiusmodi erat ista: q̄ fm Hilariū canes dicti sūt: quia esui sanguinis dediti erāt velut canes. Chr̄yſ. Vide etiā mlier̄z p̄udētiā: q̄lit̄ neq̄ p̄tradicere ausa est/neq̄ tristata ē in alioꝝ laudib⁹/neq̄ molestata est in p̄cio q̄uicio. Hec ille. Ūñ seq̄t (At illa dixit. Utiq̄ dñe). i. bonū ē aliq̄n. s. i casu dare panē filioꝝ canib⁹ p̄p̄ petēt̄z de notionē: vel i signū fundatiōis eccl'ie in gētib⁹ future. Et in h̄ se canem vult appellari: nō p̄tra dicēs chr̄o (Nā z catelli edunt de micis q̄ cadūt de mensa dñoꝝ suoꝝ.) Ūñ se mīn⁹ q̄ canē. i. catellū seu parūū canē dic: fm Chr̄yſ. iudeos aūtē pl⁹ q̄ filios. i. dños. Acsi dicat fm eundē. Si canis sum: nō sum aliena. Canē me dicis: q̄ nutrī me vt canē. Nō possū relinq̄re mensaz dñi mei. Hec ille. Ūñ fm Hiero. siquis p̄sideret p̄ba et gesta hui⁹ mlieris videbit fuisse magne fidei in credēdo z patiētie i tolerādo repulsam: z humiliratz vbi micis seu reliquiis se p̄rentam dic. Est aūtē mica parua seu miníma reliquia vel fragmē panis. Sed quare ita rigidus steterit fons pietatis chr̄is hucusq̄? Ad h̄ dicit p̄mo fm Chr̄yſ. q̄ hoc fecit ad nostrā vtilitatē: quia sciebat mulierē ita esse dicturā vt dixit. z sedo iuxta Hieroñ. ne daret iudeis causam calūniandi: vt dictum est.

Jn hac p̄te est documētū morale: vel si q̄d vis obtinere a dño: nō statim desistas si p̄ma vice nō exaudiaris. Ūñ Grego. xxvj. moral'. Nemo q̄ tardi⁹ audit: credat q̄ a supna cura negligat. Sepe em̄ nostra desideria q̄ celeriter fiūt: nō exaudiūt: z q̄ō impleri concite petim⁹ ex ipa meli⁹ tarditate p̄sperat. Hec ille.

Quātū ad tertiū tangit impetratio/ quā fides/ hūilitas/ patiētia/ z p̄seuerātia meruit. Ūñ dī. (Tūc) visa oñi eius p̄trute (respōdēs Jesus) fons pietatis z clemētie: q̄ oēs cupiebat a se discedere p̄solatos. (Ait illi. O mlier magna ē fides tua. Fiat tibi sic vis) acsi dicat fm Chr̄yſ. Fides tua maioꝝ his audire p̄t: vez interim fiat tibi sicut vis. Hec ille (Et sanata est filia ei⁹ ex illa hora) quia chr̄is rangit de⁹ vbiq̄z est et vbiq̄z opat.

Jn hac parte est morale documentū q̄ mlier. i. p̄sona cui⁹ filia. i. aīa verat a diabolo p peccatū mortale: nō debz cō fidere tm̄ in auxilio apl'oꝝ. i. seruorum dei: sz ipam et debet adire chr̄m z misericordiā petere. Chr̄yſ. Jntrēdū q̄liter apostolis nō impetrātib⁹ impetrat illa tāmagnū q̄d est istantia oꝝonis. Etem̄ p nostris noxis a nob vult magis rogari q̄ ab alijs p nobis.

Allegorice aūt ista mlier sc̄at eccl'iza sanctā vl hūanā dignitatē: q̄ ex ipa sua hūilitate supplicat chr̄o ne p idolatriaz z varia petā verat a diabolo sua filia. i. gentilitas: quā tādē chr̄is curauit q̄ntuz ad sufficientiā p suā passionē.

Anagogice p̄o significat eccl'iaz triumphantē q̄ supplicat p filia: id est pro militante vt eam deus educat de hoc seculo in quo tāmultiplicit̄er p culpas et penas a diabolo verat.

Moraliter p̄o significat quālibz p̄sonā supplicantē p aīa: vel etiā ipam eccl'iā cui⁹ singule anie sunt filie generate p baptismū: que lamētabilit̄er plorat petā z transgressiones aiaꝝ. Anima aūt peccatrix aliquādo verat male: dū in p̄sperz est intemperās: z in aduersis impatiēs. Aliq̄n aūtē peius: in pctis. s. superbie/auaricie/z luxurie/ q̄ sicut col

ſigit ex dictꝫ Salomonis tria ſũt q̃ nõ ſinũt hoiem q̃eſce, e in domo ſua. ſcz fumus. i. ſuꝑbia: z ſtillicidiũ. i. auaricia/ q̃ ſtillat anxietates varias in coꝛ: z mala vꝛoꝛ. i. cõcupia carnalis. Aliq̃n peſſime: qñ. ſ. iam ꝓſueuit peccare. qꝛ ꝯz Auguſti. cõſuetudo eſt fortiſſima catena: neceſſitas ad malum.

Feria. ſcõa. Tex. euã. Jo. viij. ca.

EGo vado et q̃retis me: z in pcõ vꝛo moꝛiemi. Quo ego vado vos nõ poteſtꝫ venire. Dicebãt ergo iudei. Munq̃d interficiet ſemetipm: Quia dicit: q̃ ego vado vos nõ poteſtꝫ venire. Et dicebat eis. Vos de deoꝛſum eſtꝫ: ego de ſuꝑius ſum. Vos de mũdo hoc eſtis: ego nõ ſum de hoc mũdo: Dixi q̃ vobis: qꝛ moꝛiemini in pcõ vꝛo. Si em̃ non crediderit ꝫ qꝛ ego ſuꝫ: moꝛiemĩ in pcõ vꝛo. Dicebãt q̃ei: Tu q̃s es? Dixit eis ieſus. Principiũ: q̃et loq̃ꝛ vobis. Multa habeo de vobis loq̃ et iudicare. Et q̃ miſit me verax eſt. Et ego q̃ audiui ab eo hec loquoꝛ in mũdo. Et nõ cognouerũt: qꝛ ꝓem eis dicebat deũ. Dixit ergo eis ieſus. Cũ exaltaueritꝫ filiũ hoĩs: tũc cognoſcetꝫ: qꝛ ego ſum et a me ipo facio nihil: ſed ſicut docuit me pater hec loq̃ꝛ. Et q̃ me miſit mecũ eſt: z nõ reliq̃t me ſolũ qꝛ ego q̃ placita ſũt ei facio ſp.

EGo vado et q̃retis me. Joã. viij. In ꝑſenti euangelio tangunt tria ꝑcta: que ſunt. Cõminatio: interrogatio: ꝓnunciatio. Quantũ ad ꝓmũ chꝛiſtus cõminat⁹ eſt iudeis ſi nõ crederẽt qꝛ eſt magnã penã. i. moꝛtẽ in pcõ moꝛtali: z ꝯꝛter gehẽnã. Dr̃ g. (Dixit ieſus turbis iudeoꝝ) in publica ꝑdicatiõe (ego vado) ad celũ q̃ moꝛtẽ ſm Bed. Vado inc̃ꝫ. i. nõ ipelloꝛ aut trahoꝛ: ſz ſpõte vado. i. moꝛioꝛ. Vado inc̃ꝫ de pñti. i. in ꝓximo eſt vt vadã (z q̃retis me) Cõtra: qꝛ ſi q̃ſiuiſſent/ quõ ꝺꝛ q̃ moꝛient in pcõ vt ſeq̃t? Ad h̃ ꝺꝛ ſm Chꝛy. z Augu. q̃ nõ erãt cũ q̃ſituri deſiderio/ ſz odio: qꝛ eũ poſt moꝛtẽ ꝓſecuti ſt in mẽbꝛis ſic añ moꝛtẽ in ꝓſona/ occidẽdo apl̃os: z deciuitate in citatẽ ꝓſequẽdo (z in pcõ vꝛo) in ſingl̃ari ſm Be. vt oñdat q̃ illud ſcelus erat oĩb cõe. ſ. ifidelitas (moꝛiemi) Cõtra: qꝛ m̃ri eoꝝ credidert in eum: vt poſt ꝺꝛ. Ad h̃ ꝺꝛ Chꝛy. q̃ iſte ſm o ad illos dirigebat q̃s nouerat chꝛs nõ ee creditꝝos. Vel ꝑ dici q̃ loq̃t cõminatorie z ꝯditionaliꝛ. ſ. ſi nõ penitereẽt. Vel alit ſm Chꝛy. (q̃retis me). ſ. tꝛpe deſtructionis hieꝛlm oppſſi (z nõ inuenietis) qꝛ nõ ferã vobis auxiliũ. Erãt em̃ tꝛpe illi⁹ deſtructiõis q̃dã mẽoꝛes chꝛi: qꝛ facta eſt circa. xlij. annũ a paſſiõe eiꝰ: z poterãt cogitare q̃ ꝓpt̃ ſanguinẽ chꝛi deſolabat eiras ifidelis. (Et in pcõ vꝛo). i. in ifidelitate vel ſcelere moꝛtꝫ mee (moꝛiemi) moꝛte. ſ. aie z coꝛpis z moꝛte gehẽne. Dicit aũt q̃s in aliq̃ pcõ moꝛi: vl̃ qꝛ in eo ſine pnia finit vitã: vel qꝛ in punitionẽ eiꝰ moꝛit: vt moꝛi in pcõ ſit moꝛi ꝓpt̃ pcm̃. Et werq̃ ſenſus ꝝgruit in ꝓpoſito. Et nota q̃ chꝛs moꝛtuꝰ eſt ꝓ pcõ. ſ. delẽdo: ſeti aũt moꝛtũ̃ pcõ/ illõ in ſe moꝛtificãdo. ſcelerati vo in pcõ ei ſubiectẽdo: ſic veſtitꝰ moꝛit in veſtimento/ vel in pcõ. i. ꝓpt̃ pcm̃. Eſt ert̃ notãdũ ſm s. Tho. q̃ ſi intelligat h̃ de moꝛte coꝛpali: in pctis ſuis moꝛit q̃ vſq̃ ad moꝛtẽ in illis ꝓſeuerat. Si vo itelligat de moꝛte pcti: de q̃ in ps. Moꝛs pcoꝝ peſſima. hãc moꝛtẽ ꝓcedit q̃dã infirmitas ſic z moꝛtẽ coꝛpalẽ. Nam q̃diu peccatũ eſt remediabile/ eſt q̃ſi q̃dam infirmitas: ſed q̃n eſt irremediabile ſimpl̃r: vt poſt hãc vitã: vl̃ q̃ ad ipm vt pcm̃ in ſpm̃ſcm̃ tũc cauſat moꝛtẽ. ſ. Jo. v. Eſt peccãs pcm̃ ad moꝛtẽ: ñ ꝓ illo dico vt roget q̃s. z ꝯz h̃ ꝓnũciat dñs iudeis ifirmi

tatē pcōr ee ad mortē. Hec ille. Est ꝑ
norādū ꝑ his ꝙ vt elicit. ij. ij. q. lxxxij.
ar. vij. ad ttiū. imo vt ibi expsse dr: oīo
nes nre ñ hñt efficaciā i pstitz vt saluēt
s. fz solū in ꝑdestinatz. Et iō dr. j. Jo. v
Qui scit frēm suum peccare pcm nō ad
mortē: petat t dabit ei vita peccāti pec
catū nō ad mortē tc. Sz qr reprobatos
a ꝑdestinatz ꝫ distinguere nō possum9:
fm Aug. de cor. t gra. cꝫdiu viuūt oīo
nis suffragium nullis subtrahendū est.
Hec ille. Dupl'r g scit aliquis peccare
pcm ad mortē. s. qr scit dānatus: vel qr
scit ꝑscitus ex reuelatiōe vel: et neutro
mō ꝑ eo orandū est. Oz g vr s. Tho. ꝫ
dicere nō ee orādū ꝑ peccate in spm scm
. i. ꝑ finalē impniam: intelligendū est: si
sciaī ꝙ in tali impnia sit moritur9/ non
alit. sic. j. Reg. xvj. dixit dns samueli.
Vsqꝫ quo tu luges saulē cū ego abiece
rim eū. Lugebat aūt eum: qr nesciebat
an ds illū cominatorie vl diffinitiue re
pulisset. Sz ꝫ: qr vr dns eis ꝑdicere suā
dānatōem: t ꝫnter cogit eos desperare.
Ad hoc dr dupl'r. Primo ꝙ ꝫ nō fuit ꝑ
dictum fm Chrys. absolute: sed cōmi
natiue t ꝫditional'r: si nō reliq̄ssent ꝑpo
situ in q̄ erāt. Et sic intelligit illō Jone
iij. Adhuc. xl. dies t Ninive subuertet
Et sil'r etiā cuicūꝫ reuelaret ꝙ eēt da
mnand9: intelligeret fm s. Tho. ꝫditi
onal'r si morerer ipenitēs. Scdo fm s.
Tho. ꝙ dns gñal'r loqbat oīb9/ nō aut
alicui singularit. iō oms bēbant q̄dē ti
mere: sed null9 debebat desperare (q̄ ego
vado) ibat em ad gl'iam (vos nō pote
ritis venire) nō potant fm Chrys. vel qr
nō volebāt: vel qr nō potant tales q̄les
erant. Vel fm s. Tho. t idē est: qr nole
bant: t qr ipediebant a celesti gl'ia: rōe
ꝛrierar̄ ꝑpr̄ sua pcā. sic t petr9 t q̄li
bet iust9 viator rōne imꝑfectiōis: qr. s.
erat pegrinus in carne: qñ ei dictuz est
Joā. xiij. Nō potes me mō seq. Audit
aūt his carnalit iuxta suā cōsuetudinē:
fm Augu. cogitauerit (Dicebāt g iu
dei: Nunq̄d inficiet semetīpm: qr dic:
q̄ ego vado vos nō potestz venire) Hoc
aūt dupl'r exponit. Vno mō fm Aug.
vt sine rōne loqrent. Vnō ait. Stulta
ꝑba t oīno insipiētia q̄d em: nō potant
illi venire q̄ ipe prexisset / si inficeret
semetīpm: nunq̄d ipi nō erāt morituri:
Ergo q̄ ego vado dixit: nō quo itur ad
mortē: fz q̄ ipe ibat post mortē. Hec ille
Alio mō fm Orig. vt aliq̄ sint rōne lo
cuti. Qr em scꝑture/ t ꝑcipue Esa. lij.
dicūt ꝙ chīs traderet aiaz suā in mortē
audierāt ꝙ sua voluntate t ꝑpria prāte
chīi aia relinq̄ret corp9. Et qr suspica
bāt ꝙ chīs iste eēt: ꝫ voluert illis ꝑbis
fcare: fz in dedec9 chīi nō dixert: nūq̄d
qñ ipe voluerit el9 ania exhibit: qō vtiqꝫ
ipi facere nō potant. sed nūq̄d inficiet
semetīpz: (Et dicebat eis: vos de deor
sum estz). i. frenā habetz orīginē: t sola
frena sapitz. vñ ꝑba mea spūalit intelli
genda sꝫ carnal'r intelligitis. (Ego de
supnis sum). i. a pīe q̄ nihil superius: fz
Aug. iō surſū vado bns celestē a pīe ori
ginē: t ꝫ fm deitatē. a spūsctō aūt / imo
a tota trinitate fm hūanitatē: t nō solū
ea rōne q̄ ois creatura a deo est: sed etiā
spūali rōne. qr illō hūanū corp9 forma
tū nō fuit vt ceta: sed sine viri semie de
spūsctō. iō dr: de supnis in pīt: qr pat et
fili9 t spūsctūs sc̄ pīes supni adiectiue
licz vnus supnus subue. Si tñ dicat es
se de solo pīe/ dr de supnis sumpto pīt
ꝑ singulari. Vel sumēdo totū ꝑ pte: qr
ds pr est q̄dē supnus spūs: fz cū eo etiā
angeli dicunt supni. Alia tñ lra habet
de supius sum. Exponit aūt quō esset
de deor sum: dī. (Vos de mūdo ꝫ estz)
qr post mūdū creatī fuerāt fm Be. Oē
em qđ nō fuit factū in ꝓncipio: est factū
ꝑ ea q̄ tūc facta sūt: vel fm totū/ vel fm
ptem. Vel qr bēbant mūdanas affecti
ones fm Chrys. (Ego nō suz de ꝫ mōdo)
qr ꝑ tpm fact9 est mūdus fm Be. Vel
qr nō bēbat mūdanos affect9 fz Chrys.
Hic aūt duplex ē cauēdus error ex istis
ꝑbis insurgēs. Prim9 est apollinarij: q̄
dr ꝙ corp9 dñi de celis fuit allatū. t idē
sensit Valenti. Scds est manicheor: q̄
dicūt duas ee creatiōes: vnā boni dei q̄
inuisibilia creauit. Alterā diaboli: qui
creauit visibilia. Vñ dixert chīz nō ha
buisse verā carnē: ne videret aliq̄d hic
a diabolo creatore visibiliū/ sed phan

taſticā: nec vere comediſſe aut bibiſſe: ſed apparent tm̄. Cōtra pmū errorem arguit: qz eodē mō apti habuiſſent cele ſtia corpa. vt ōr Theo. qz de eis ōr Jo. xv. Vos nō eſtis de h̄ mūdo. Cōtra ſe/ cundū arguit ex. j. ca. Gen. vbi narrant viſib ilia eſſe a deo creata. Ad motiuū aūt eoz ōr s. Tho. z eſt mens Theo. q in ſcīpturis eſſe de h̄ mūdo aliqs ōr du/ pliciť. Uno mō: qz hz mūdanā originē. Alio mō: qz hz mūdanā affectionē. Pri mo mō vere fuit de h̄ mūdo chīs inqz/ tū hō/z cētū ad originē paſſiuā ſiue ma ternā: qz originē de ꝑgine traxit. Non aūt ſcōo mō neqz chīs neqz aliqs ſctūs. Nihil em̄ ſcti amāt in mūdo ſic vltimū finē: imo dñr nō eſſe in mūdo iſto modo qz nra conuerſatio in celis eſt Phil. iij. Neqz in carne: qz q̄ i carne ſt deo place re nō poſſunt. Rom. viij. Vel aliť ōr: qz chīs ſm duplicē ſuā naturā. ſ. diuinā et humanā duplicē būit originē. ſ. a pīe ce leſti z a mre: ſed qz mr̄ ſola nō potuit ge nerare: ſed neccaria fuit virtus ſpūſſcti: lō ſm vrtāqz originē chīus fuit de ſup nis ſaltē cētū ad pncipiū effectiuuz: ꝺa qō actiue facit i aliis boiby ſperma ma ſculinū: h̄ fecit in chīo ſpūſſctūs. (Dixi ḡ vobis: qz moriemī in pctis vrīs) i pti qz infidelitati vel morti chīl addidert multas alias iniqtates. Et ne illi q ibi erant poſtmoduz crediturī deſparent/ addidit ſm Chry. (Si em̄ nō credide/ ritis qz ego ſum) ſcz p eēntiā: q̄ eſt ipm eſſe pmū qō eſt ōs. Creature em̄ nō ſūt p ſuā eēntiā: ſz p eſſe ſupadditū eēntie/ z ptīcipatū. Per h̄ etiā qō ōr ſum: z nō fui: oñdit ſuā eternitatē: quā Aug. oñdit exēplo ignis: q̄ nō pōt eſſe ſine ſplēdore z ꝑgulri naſcētis ſup ripā aq̄: qō nō poſ ſet eſſe ſine imagine: z ſil̄r nec ōs paſ ſine ſuo ꝑbo: alioquin nihil intelligeret. (Moriemī in pctō vro) p excellētiā di co. i. in infidelitate vra: vl̄ in ſcelere mee mortis/ quā ex infidelitate cogitaz. In hac pte eſt morale documentū q̄ multi tarde q̄runt chīm: z tō non inuentū: qz iuſto dei iudicio pmittit q̄ pfecte nō q̄ rant. vñ Greg. Qui nō vult cū potue/ rit: iuſtū eſt vt iſtigat ei nō poſſe cū vo/ luerit. Hec ille. Et intēdit q̄ cū nō poſ ſim⁹ ſine dei auxilio pfecte q̄rere deū: aliq̄n ōs nō vult illud auxiliū dare z ōr iſtigere nō poſſe: qz. ſ. nō vat poſſe. Si tñ q̄s pfecte vellet/ iā poſſet: qz velle be ne facere nō ſolū eſt poſſe: ſed etiā eſt fa cere bene. Alīq tñ volētes bñ facere nō pñt: qz non pfecte volūt: nec pñt pfecte velle: ſuppoſita ſua indiſpōne: z diuina deſertione. Eſt z aliud. qz incedētes p viā ꝛriā vie chīi: vt iſti iudi: q̄ ipe vadit ire nō pñt/ niſi viā mutēt. Fuit aūt chīi ſtus p viā būllitaz z pauptatis z puri tatis z obedientie z patie z oīm ſtutū.

Quātū ad ſcōm ponit interrogatio iu deoz volentiū ſcire. vt ōr Aug. in quē credere deberēt ne in ſuo pcto moreret cū ōr (Dicebāt q̄ ei: tu q̄s es?) q. d. ſm Aug. Dicis indeterminate: qz tu es. q̄s q̄ es tu? id eſt ſm Chry. cuiꝰ auctoritatis aut ſapie es tu: vt credam⁹ tibi ſic ſua/ des? (Dixit eis Ieſus. Principiū) ſ. ſū. i. ōs (q̄ z loq̄r vob) qz ſum factꝰ verus hō. Eſt aūt notādū q̄ cū de rōne pnci pij incētū pncipiū: ſiue ſub rōe pncipij primi ſit q̄ nō ſit ab alio: z alia ſint ab ipo. ſolꝰ pat celeſtiz iſto mō ōr in natura diuina pmū pncipiū. i. pncipiū non de pncipio. Un ſm Dion. ij. de diui. no. eſt fons deitatis. Filiꝰ aūt ōr pncipiū/ nō qz nō ſit ab alio: cū ſit a pīe: ſed quia aliꝰ eſt ab illo. ſ. ſpūſſctūs. cuiꝰ pat z filius ſunt vnū pncipiū. vñ eſt pncipiū de principio. Spūſſctūs aūt nullo mō eſt pncipiū in natura diuina. qz nulla pſo/ na eſt ab eo: z ipe eſt ab alio: iz tñ eſt pn cipiū pmū reſpectu creaturaz. ſic z to/ ta trinitas. Appropiat tñ nomē pncipij effectiue pīi q̄ nō eſt ab alio: ſed exēplar riter filio. j. pte. q. xlvj. eo q̄ ſit ſapia pa tris: p quā agit ſic artifex p artē vel per ꝺceptionē ſuā. z h̄ ad excludendū erroꝛ eoz q̄ dixerī eū eſſe purā creaturā. Si em̄ h̄ eſſet/ nō poſſet eſſe pncipiū creaturaz. (Multa habeo vob) ſine ly de: vt q̄dā textus h̄nt (loq) ad erudītionē vraz: q̄ ſi credere noluerit iz: multa habeo (z iudicare.) Sed ꝛ: qz filiꝰ nō iudicat quenq̄. Ad h̄ ōr Aug. q̄ aliō eſt iudica re: aliō bñe iudicare. i. bñe pt̄āre iudicā

dī. Primū nō ꝙuenīebat tūc chīo: sz bñ scōz (Vl' mlta hēo de vob) vt alij text⁹ bñr (loq; z iudicare) in futuro iudicio. vt ōt Aug. Dīc aūt s. Tho. q loq vob est loq ad vīam vtilitatē. nō aūt loq de vob: sed est loq ad iusticiā dei. Sz qre tūc nō iudicabat: Rñdet ipe dī. (Sed q me misit verax est) imo vītas. et ꝙñr fm Chrȳ. expectat dīe quā statuit: z p/ us vult redimere mundū sīc pmisit fm Theo. Etsi vos infideles estz: tñ pater me⁹ verax ē: q dīe stabiliuit in q vobis retributio fiet. Hec ille. (Et ego q au/ diui ab eo). i. accepi p eīnā gñarōez in ipm tū ōs: aut p brificā visionē inq̄tū hō ꝙphensor: aut p scie infusionē inq̄tum hō vīator. Que inq̄ sic accepi loquēda (hec loq; in mūdo) q. s. nō ad ꝙdenati onē/sed ad saluatōez p trinēt. Hic habe mus mozale documētū: vt admiremur patiaz dei. qz cū mlta hēat iudicare de nob/patiēt expectat. An ignoras q be nignitas dei ad pniam te adducit Ro. ij. Et timeam⁹ iudiciū futurū. Nam vt ōt Vale. mari. lento q̄dem gd; ad sui vindictā diuina procedit ira: sed tarditatem supplicij gutare cōpensat.

Quātū ad tertiū tāgit q̄dā pnūciatio q̄ chīs pnūciauit eis. s. q post mortē suā cogscerēt aliq̄ q tūc non cogscebāt. Dr ipe (Et nō coguerūt). s. iudei (q pīem) s. suū (eis). s. iudeis (dicebat deū). s. esse vt cū dicebat q me misit. Sz tñ fz Au gu. ppt q̄sdā qs ibi chīs videbat postea credituros/ subdit (Dixit g eis ihesus: Cū exaltauerit;) in cruce eleuādo (filiū hois) z nō hoim. i. chīm: q ex vna hoie sola. i. ȳgie ꝙcept⁹ est. Vel filiū hois se ex hūilitate ōt (tūc). s. me patiētē: cū sol obscurabit. z petre scident: z reuertimī pcutiētes pectora vra. vel tūc. i. post re/ surrectōez fm Chrȳ. (cogscet;) aliq vel oēs fm s. Tho. p miracla visa: z penā a deo p romanos iflictā (qz ego suz) pmū z simplex eē: z ver⁹ filiⁿ dei. Predicāti/ bus ei aplis aliq sē quersū: z ista cogue runt p fidē. Et qz dixerat ego suz: ne qs p hoc crederet q nō eēt ab alio/ subiūgit. (Et a meipo facio nihil) q. d. fz Aug. A meipo nō sū. nā vnūqdq eo mō q ē: eo mō opat. Filiⁿ aūt nō est a se: sz a pte tō a se nō opat. vñ Joā. v. Nō ōt filiⁿ a se facere q̄cq̄ (Sed sīc docuit me pat⁹) coicando mihi sapiam: nō expellēdo ig rantiā. Filiⁿ em̄ dī nūq̄ fuit ignorans: cū sit sapia genita ab eterno: sz tñ pr ōt eum docuisse: qz ab eterno coicauit ei ētialem seu deitatē/ q est idē qd sapia dei: qz ibi oīa sīt vnū simplicissimū. Sic aūt docu isse est doctum genuisse. Vel sīc docuit me. i. doctrinā tradidit in mea ꝙceptio ne tā inditā q̄ brificā. (Et q me misit) p incarnatōez. s. ōs pī z ss. (mecū est) p ētie z nature z volūtatz idētitatez. vñ nō suz ei ꝛrius vt putatz. Et in h oñdit chīs q̄tū erat secur⁹. Nos nec in vīta/ nec in morte/nec post mortē sum⁹ secu/ ri: sed chīs fuit in oib⁹ secur⁹: qz pī fuit cū eo in vīta/mirāda p eū facīedo: z in morte/demones p eū debellādo: z post mortē/ipm resuscitando. (Et nō reliqt me solū) etiā inq̄tū hō sum: qz sp ꝛrus z gra ei⁹ mihi assistit: z h (qz q placita sē ei facio sp) ac p h nunq̄ me ei⁹ gra de relinqt. Chīus em̄ nihil vnq̄ faciendū omisit: nihil negligent egit. ps. Exulta uit vt gigas ꝛc. Nihil etiā aliqñ cōtra deū cōmisit. Vel lȳ qz fm s. Tho. non ponit p causa meritoria: sed p sig. q. dī. Hoc ipm q sp sine int̄missiōe facio deo placita/est signū q me non dereliquit. In hac pte est mozale documētū / q ōs amicos suos nunq̄ deserit/nisi deserat ab eis. Vñ ipe ōus de viro iusto loquit in ps. Cū i me sp. lib. cū: pte. e. q. cog, no. meū. Clama. ad me z c. exau. cū: cū ipo sū in tri. erī. cū z glo. eū. Est valiō. Chīus em̄ voluit crucē in ea exaltādus scādere. Prime tunq̄ magīalem cathe drā: in q̄ docuit nos lectionē magne pie tatis ad parētes dū m̄rem cōmendauit discipło: z magne charitatis ad ini/mi/ cos/dū oraut pro suis occisorib⁹: z ma/ gne ꝙpassiōis ad ipm patientē/ dū post discessum ꝙpinq̄z z discipl'oz randē di rit se etiā a pte derelictū/ vt videbat: z nihil el restabat nisi sola mr: cui⁹ dolor et gemit⁹ forte erat ei gulo: vulneri⁹ ꝙpriis. Et lectionē magne deuotōis ad deū di. Pat in ma. ꝛc. in quo significa/

bat holez in morte omissis oīb⁹ debere solū ō sua aia curare. Et scōs ascendit crucē tanq̄ speculā.i. turrim custodie: i q̄ clamat nob viatorib⁹ vt caueam⁹ ab hostib⁹. Et ibi clamauit clamore valido .s. oris z lachrymar: vt patz Heb.v. Et clamore sanguis melius clamāt q̄ Abel. Eiusdē.xij.qr.s. clamabat miseri cordiā vt ille vindictā. Et clamore etiā cordis q̄ō apto latere patefecē. Et tertio tāq̄ spectaculū. vt nos tāq̄ aues euolātes ad se reuocet/ oīsa carne cruēta. Et ḡrto tāq̄ paxillū in q̄ anticq̄ more oia pdita bona inuēta cē mōstrauit. s. gr̄az dī z facultatē reintrandi ad regnū celeste. Olim em̄ ꝓsueuerāt inuenta suspēdi in paxillo vt ea viderēt q̄ ea pdidissent.

Feria tertia post dnicā.ij. quadrage. Text⁹ euā. Mat. ca. xxiij.

LOcut⁹ est Jesus ad turbas et ad discipulos suos dicens. Sup cathedrā moysi sederunt scribe z pharisei: oīa ergo quecūq̄ dixerint vobis: seruate z facite. Scōm vo opa eoz nolite facere. Dicunt em̄ z nō faciūt. Alligant aūt onera grauia z importabilia z imponūt in humeros hoīm: digito aūt suo nolunt ea mouere. Omnia em̄ opa sua faciunt vt videant ab hoīb⁹. Dilatāt em̄ phylacteria sua: z magnificant fimbrias. Amāt aūt primos recubit⁹ i cenis: et primas cathedras in synagogis z salutatiōes in foro: z vocari ab hoībus rabbi. Vos aūt nolite vocari rabbi. Unus est em̄ magister vester. Omes aūt vos frēs estis. Et patrem nolite vocare vobis sup terraz. Unus est em̄ pater vester qui i celis est. Nec vocemini magistri: quia magister vester vnus est christ⁹. Qui maior est vestrum erit minister vester. Qui autē se exaltauerit humiliabitur: et qui se humiliauerit exaltabitur.

LOcutus ē iesus ad turbas et ad discipulos suos zc.) Mat. xxij. In pñti euāgelio christus vult platz dare tres regulas. Prima est/ q̄ subditos ꝑbis z exēplis istruant. Scōa/ q̄ sibi ꝑ dis fortia: z subditis leuiora imponāt. Tertia/ q̄ ō potestate sibi collata nō gl'ient vel supbiant. Contra ꝑmā faciūt plati verbosi: z ꝑ scōam superstitiosi: z ꝓra tertiam ambitiosi. Igit⁹ in eodem pñti euangelio tanguntr tria puncta: q̄ sunt/ Admonitio/ Reꝑhensio/ z Exhortatio.

Quantū ad ꝑmū tangit admonitio: q⁹ chr̄s admonet discipulos z oēs fideles: vt quādo ꝑdicator bñ dicē z male facit: doctrine z nō operib⁹ attendamus.

Pro q̄ sciendū est/ q̄ quādo saluator ista dixit: scribe z pharisei magnas pse cutiōes ostenderant ꝑ eum: detrahētes doctrine z miraculis z vite eius. Et sicē dicē Chrys. peccabāt ex malicia z erant incorrigibiles. Christus ḡ dicebat publice eoz iniquitates: quia auertebant populū a fide. Dicit ergo (Locutus est Jesus ad turbas z ad discip'los suos dicens. Sup cathedrā Moysi.) Ista cathedra dupl'r accipit. Moyses em̄ fuit doctor ppli z iudex: z sic duplicē habuit cathedrā: scz docēdi z iudicandi. Sedere ergo sup cathedrā Moysi scōam/ est succedere ei i auctoritate iudicandi pp'm: sic̄ successerūt q̄dā scribe z pharisei. nam a tpe Moysi fuerūt cōstituti a deo septuaginta senes erate et scientia ꝓuecti: q̄ cū Moyse haberēt curā ppli. z dicebant iudices ordinarij: q⁹ ad ipos fiebat recursus in dubijs causis: z sine eis magne cause nō tractabant. Et istō apud iudeos fuit obseruatū ꝑdiu fuerūt in sua ptāte: vt patz i libro thanhedrim hierosolymitano in.c. de iudicijs pecuniaz. z in li. abodozara. c. j. Sedere ve

Feria tertia post

ro sup cathedrā Moysi ꝑmā: ē hīe offi
ciū docēdi legē ⁊ doctrinā Moysi. Et
sic loqr̄ saluator̄ ħ: qr̄ sup̄ istā (sederunt
scribe). i. legꝭ mosayce doctores dicti ñ
a scribēdo: sꝫ a docēdo sc̄ra (⁊ pharisei)
.i. religiosi q̄dā q̄ etiā hēbāt officiū do
cendi ⁊ exhortādi pp̄lm. (Oia g̃ q̄cūq̄
dixerit vob) ꝑsona legi Moysi (fuate ⁊
facite) ope exeq̄ndo. qr̄ vt ōr Chr̄yſ. nō
docēt sua: sꝫ q̄ de⁹ p Moysen mādauit
Sꝫ hic mouet Orig. q̄nez: qr̄ isti doce
bāt eē ſuāda legalia: puta q̄ circūcida
mur. ⁊ sacrificemus tauros ⁊ hircos et
hmōi: q̄ obseruare in noua lege ē pctm̄.
Ad ħ ōr idē Orig. ⁊ sctūs Tho. q̄ do
ctrina istor̄ debebat obſuari q̄ ad lega
lia vsq̄ ad chr̄i passionē tm̄: qr̄ vsq̄ tūc
obligabank oēs iudei ſuare legalia: sꝫ p
cepta moralia sp̄ erant obſuāda/ qr̄ nō
erāt vmbra futuror̄ vt legalia cerimo
nialia. Sꝫ ō ptinētib⁹ ad mores ħ loqr̄
chr̄s ſm Orī. simp̄r. de alijs ꝯo ad tps
iuxta intētionē legislatorꝭ. Itē ꝯ: qr̄ isti
dicebāt q̄dā q̄b⁹ filij retrahebank a de
bito honore parētū: vt ꝑz Mat. xv. Itē
docebāt doctrinas hoim. vt dr̄ ibidē. i.
doctrinas talmudicas: in q̄b⁹ m̄lta ꝓti
nenk dissona moribꝰ bonis. Ad ħ dico
q̄ saluator̄ loqr̄ de his q̄ docebāt ex ꝑso
na moysi: q̄. s. erāt a moyse dicta vl̄ ꝑso
na dictis ei⁹: sic̄ si ego dicā q̄ p̄dicator̄es
noue legꝭ sūt audiēdi: intelligēdū ē inq̄n
tū p̄dicāt ꝑsona noue legi ⁊ nō alīk (ſm
ꝓo opa eor̄ nolite facere) qr̄ opa eorum
mala sūt/ ⁊ doctrina bona. Chr̄yſ. Sic
gurū de ſra eligīk ⁊ terra relinq̄k: sic au
ditores doctrinā accipiant ⁊ mores re
linquāt. Freq̄nk em̄ de hoie malo bona
doctrina ꝓcedit. Hec ille. Sꝫ q̄re chr̄s
ta patēter coꝝ om̄i pp̄lo viros religio
sos. i. phariseos diffamabat? Ad hoc dr̄
ſm sctm̄ Tho. liij. q. xlij. q̄ ħ ido fecit: qr̄
erāt impedimētū salutꝭ pp̄lo: ꝓbis im
pugnādo ei⁹ doctrinā: ⁊ factꝭ vitā pp̄li
coꝝrūpēdo. Et ido detegēda erat coꝝ si
mulatio ⁊ malicia: q̄ in dānū pp̄li verte
bak. Sꝫ ꝯ. Seniorē ne increpaueꝭ/ vt
dic ap̄ls. j. Timo. liij. Ad hoc dr̄ a sctō
Tho. vbi ꝑ. q̄ verū est de sene etate/ ac
honestate. Iuxta illō Hu. xj. Quos tu
scis q̄ senes sint: sꝫ si auctoritatē senectu
tis vertāt i instrumētū malicie publice
peccādo/ sūt publice ⁊ acriter reꝑhendē
di. Iuxta illō Dañ. xliij. Inueterate di
erū malor̄. Hec ex illo. Pctā aūt istor̄ū
erāt publica: puta detractio ad doctrī
nā chr̄i: sꝫ nō erāt publicū oīb⁹ q̄ male di
cerēt. Iō chr̄s habuit declarare q̄ ei in
iuste ōtrahebāt: qō facere nō potuit ni
si eos īfamādo. Infamabat g̃ eos ad fi
nē bonū ⁊ licitū (Dicūt em̄) bona (et nō
faciūt) bona sꝫ mala. In hac ꝓte ē docu
mentū qō tāgit Chr̄yſ. dicens. Sic̄ sa
cerdotes melī⁹ iudicāt/ ꝓpt̄ bonos ma
los docere: q̄ ꝓpt̄ malos bonos neglige
re: sic ⁊ subditi ꝓpt̄ bonos sacerdotes ēt
malos honorēt: ne ꝓpt̄ malos boni etiā
ꝑtenank. Melī⁹ ē em̄ malis iniusta ꝓ
stare q̄ bonis iusta subtrahere. hec ille.

Quātū ad sc̄ōm ponit reꝑhēsio vite
pharisеor̄ ⁊ scribar̄: q̄ ꝓterea q̄ bōi vi
debank m̄tos auertebāt a fide: cum dr̄
(Alligāt em̄ onera grauia ⁊ importabi
lia). i. mādata legis mosayce ſm Chr̄y.
sup̄ Matt. q̄ lex a btō Petro Act. xv.
dr̄ iugū q̄ō patres nostri portare nō po
tuerūt. Iste aūt mādata acriter ⁊ seru
pulose docebant: qō est onera alligare.
Sed ꝓtra. qr̄ ſm Hiero. de⁹ nihil man
dauit impossibile/ ⁊ ꝑq̄nk neq̄ impor
tabile. Ad ħ dico/ q̄ mandata legis di
cta sūt importabilia p exaggeratiōnē:
qr̄ difficulter erant portabilia/ maxime
eo modo q̄ isti docebant. Vel ſm sctm̄
Tho. ista onera sūt superflue ordinatōes
⁊ statuta q̄ isti superaddebāt legi/ fingen
tes q̄ fuit Moysi data q̄dā lex q̄ ab eo
nō est redacta i scripꝭ. sed postmodū fu
it p talmudistas scripture mādata. Al
ligak autē spūaliter bonus cum sit sta
turū. Prima g̃ onera alligabant isti: qr̄
alligata dclarabāt scrupulose. secunda
vero alligabant simpliciter ipsi vel pa
tres eorum. (Et imponunt in humeros
hominū) Metaphorice loquendo inq̄n
tum asserunt homines ad hmōi statura
esse obligatos (Digito autem suo no
lunt ea mouere). i. non volunt minimaꝫ
ptē onerꝭ sentire: ⁊ m̄lto min⁹ volūt sup
ponere eis hūeros totū ptādo. Et p hec

vult inuere saluator q̄ nō sc̄i sc̄i: sed hy
pocrite: z h̄ ne credaḳ eis qñ detrahunt
sibi z euāgelice doctrine. Sed nunq̄d
discipli z turbe dēbāt portare ista ipor
tabilia onera? Dico q̄ sic / si erāt onera
legꝫ recte tradita: qz nō peccabāt illi in
h̄ q̄ iponebāt hūeris hoim / nisi aliō ad
didissent: ꝫ peccabāt in h̄ q̄ ip̄i eadē nō
portrabāt. Sec⁹ aūt de onerib⁹ talmudi
cis z pharisaicꝫ: qz erāt fictiōes. Et qa
nō solū isti cessabāt a portrādis onerib⁹
.i. a bonis opib⁹ exercēdis: ꝫ etiā mala
faciebāt. z erāt nō sc̄i nō boni: imo ēt
mali. ī⁹ subdiḳ (Oia ꝓ opa sua faciūt
vt videank ab hoib⁹) Et ꝓñr sūt cupidi
inanis gl̄ie: imo valde cupidi. qđ notaḳ
fm Chr̄y. qz nō tm̄ q̄dā: sed oia opa sua
faciūt ꝓpt hoim applausum z fauorem.
(Dilarāt em̄ phylacteria sua) vt meli⁹
videāt ip̄a phylacteria: breuia. s. vl̄ char
tule in q̄b⁹ scp̄ta erāt. x. p̄cepta legis. a
phylaxe qđ est fuare: z thorarth lex. q̄si
q̄dā mēoralia fuāde legꝫ. nā fꝫ Hiero.
dñs cū dedisset mādata legꝫ p̄ moysen:
ad extremū itulit. Deut. vj. Ligabis ea
in manu tua. z erūt ſp̄ ante oc̄los tuos
p̄ volēs scire q̄ corde q̄sq̄ meditarek
in eis z ope ꝓpleret. Sꝫ h̄ vt ōt pharī
sei male interp̄trantes: scribebāt. x. p̄ce
pta legꝫ in chartul̄ l̄ris magnis: vt q̄dā
alij dicūt: z ligabāt in fronte in moduꝫ
corone: vt ſp̄ añ oc̄los moverenk: z sil̄r
ligabāt in brachijs. (Et magnificant)
.i. p̄ ceteris magꝫ faciūt (fimbrias) vt
sanctiores ceteris videank. Judei em̄ vt
nō solū carne p̄ circūcisionē: sed etiā ve
stib⁹ ab alijs distinguerenk: p̄cepto dñi
fimbrias in q̄tuor angulis pallioꝝ por
tabāt: in q̄b⁹ pharisei Hiero. teste liga
bant spinas acutissimas: vt dū ambulā
do vel stādo pūgerenk: p̄ceptoꝝ dei me
morarenk. Et reuera in dis oib⁹ vt idez
ait: fauorē ꝓpt̄i z lucra m̄ierculaꝝ secta
bank. Rephēdit aūt h̄ Chr̄y. eos q̄ ꝓba
euāgelij suspēsa ponūt ad collū: ꝓterea
q̄ ꝑtus euāgelij nō est ī figuris l̄raꝝ: ꝫ
in ītellectu: ac p̄ h̄ meli⁹ in corde q̄ī in col
lo reponūk. Ad qđ ōr q̄ nō credik h̄ esse
pcm̄ / cū sine supstitiōe fiat: fm s. Tho.
qz de b. Cecilia legik q̄ ſp̄ euāgeliū ge
rebat ī pectore. Sctūs etiā Barnabas
p̄ euāgeliū bri Mar. sanabat infirmos.
z meretrix sup Nicolaū senem habentē
euangeliū vidit mirabilia. vt ptz in le
genda sc̄i Andree. Ad rōnē Chr̄y. di
co q̄ veꝝ ōt: q̄ meli⁹ recōdunk in corde
ꝓba sc̄ta q̄ī in collo: ꝫ nō p̄ñt ſp̄ in corde
teneri. ī⁹ meli⁹ est bñe in collo z in corde
q̄ī in corde tm̄/ vl̄ in collo tm̄: q̄ī neq̄ in
corde neq̄ in collo. Nec est inconuenies/
q̄ in signis z figuris gr̄a fiatoꝝ sit aliq̄
spūalis ꝑtus intētional̄r z diuinit⁹ in
fusa. Sic em̄ fm scōs ds ea dedit ꝓbis
sacr̄alib⁹: qđ ꝓhibet credere qđ etiā de
derit ea figuris / marie cū etiā dederit
eam fimbrie vestimēti chr̄i: z qđ est for
tius ymbre petri. i. aeri ī q̄ erat ymbra
petri. Nō em̄ est verisil̄e q̄ oēs ifirmi q̄
ad ymbrā petri sanabank / ozonib⁹ pe
tri sanarenk: sed fiebāt illa miracula ex
potestate. i. p̄ ꝑtrē a deo collatā petro:
z a petro p̄ subiectū ymbre et⁹ vsq̄ ad
ifirmantiū corpa deriuatā. Q3 ꝓ pha
risei opa sua agāt ꝓpt̄ inanē gl̄iam: pro
bat ihc̄ dñs a signo cū ōt (Amāt aūt
ꝓmos accubit⁹ in cenis). i. ꝓmas sedes
ad mēsam. Quia em̄ antiq̄ comedebāt
in lectis / comedētes dicūt recūbere vl̄
accūbere: z sedes mēse dicunk accubit⁹.
(z ꝓmas cathedras in sȳnagogis z sa
lutatiōes) cū inclinatiōe capitis z fle
xione genuū fm Chr̄y. (in foro) vbi st̄
m̄kti pot⁹ q̄ī in puato: licꝫ vbiq̄ h̄ appe
tant: z vbiq̄ sit culpa fm Raba. (z vo
cari ab hoib⁹ rabbi). i. mgr̄ siue doctoꝝ
In oib⁹ tñ bis fm Chr̄yſ. nō vituperak
factū / sed ambitio. Nō em̄ est malū re
cūbere in ꝓmo / sed ipm ꝓmatū ambire
z sic de alijs. In hac pte habēt docu
mentū ꝓfessores imponētes exessiuas
pnias. Dicit em̄ Chr̄yſ. loquēs de alti
gantib⁹ onera g̃uia. Tales inq̄t sunt q̄
g̃ue pond⁹ venientib⁹ ad pniam iponūt:
z sic dū p̄sens pena fugit / cōtēnit pnia
futura. Si em̄ fascem sup hūeros ado
lescētis quē nō pōr baiulare / posueris:
necesse hz vt aut fascē reȳciat: aut susci
pies dū plus ferre nōt pōt / scādalizat⁹
ampli⁹ peccet. Deiū si erram⁹ modicaꝫ
pniam imponētes: nonne melius ꝓpter

miscōtam reddere rōnē/ q̄ ꝑter crudelitatē. Vbi pfamilias largus est: dispē sator nō dz esse tenax. Si ds benign⁹: vt q̄d sacerdos ei⁹ auster⁹? Vlis oppere sctūs: circa vitā tuā esto auster⁹: circa alios benign⁹. Audiāt te hoies qua mandantē/ z ḡsa facientē. Talis aūt est sacerdos q̄ sibi idulget z alios exigit: quē admodū mal⁹ descḗptor tbuti in citatib⁹ q̄ se releuat: z onerat ipotētes. Hec ille

Quantū ad ītiuz hortat nos chīs ad hūilitatē: cū dr (Vos aūt nolite vocari rabbi) Vbi aduertēdū est fm Chrȳ. q̄ mīra reꝑhenderat in phariseis mīnia. de q̄b⁹ discipli nō indigebāt turbari: tō illa chīs ꝓtermisit. sed q̄ erat oīm malor causa. s. thronū appetere magīalem hoc adducit in medīū. Sed ꝓtra: quia apls. ij. Tim. j. appellauit se mgrm dī. In q̄ posit⁹ sum ego pdicator z apls et magr. Ad hoc dr scūs Tho. in lib. ꝓtra impu. rel. q̄ dns hic ꝓhibuit solū ambitionē circa magisterīū: nō aūt ꝓhibuit officiū magrī/ q̄d est docere. vel etiā nomē magrī: q̄d cōfert ad vtendū scia iaz habita in docēdo. Aliter idē solūit sup Mat. z Chrȳ. ibidē z Hiero. q: magr ꝑtie z simplr est q̄ a se habet doctrinā: nō aūt ille q̄ eā habet ab alio z aliis dispergit: q: est discipul⁹ eius q̄ sibi traditt illā. Sol⁹ aūt habz ds a se doctrinā Itē magr est ꝑtie q̄ docet: hō aūt non docet ꝑtie hoiem: alioq̄n oēs habētes doctores addiscerēt: sed ds docet interius p intellectū: z hō coadiuuat exterius ꝓponēdo aliq̄ eo mō q̄ medic⁹ adiuuat naturā. Est ḡ hō vt dic̄s. Tho. in q. de ỽitate. q. xj. magister ministerialiter tm̄ rangz instrm vel adiutor magrī ꝓncipalr z essentialit dicti. de q̄ subdit (Vnus est em̄ magr vester) ꝑtie z ꝓncipalit z simplr z essentialr (omes aūt vos frēs estis) q: filij dei p adoptionē/ vel creationez (Et prem nolite vocare vobis sup terrā) Sed cōtra hoc est cōsuetudo antiq̄ monasteriorū: in q̄b⁹ seniores pres appellant. Ad hoc dr fm mētem Hiero. z scī Tho. q̄ sup terrā nō debemus cognoscere prem ꝓncipalē/ nisi deū: qui est oim patrū pater: z aiam nobis dedit. abusiue tm̄ et scḗario possumus alīqs appellare pres rōne etatis/ vel etiam corpalis generatiōis. Hā vt ait Hiero. sic vnus filius dei per naturam nō ꝓiudicat cereris q̄n possint dici filij dei p adoptionē: ita z vnus pater z magister non ꝓiudicat alīs q̄n abusiue vocent z pres z magrī: licz vnus sit ꝓncipalis. de q̄ dicit (Vnus est em̄ pater vr q̄ in celis est. Nec vocemi magistri) Cōtra: quia tam hoc supius dixit. Ad hoc dicūt q̄dam q̄ replicat idē ꝑpl̄ periculū magnū ambitiōis z elatiōis circa magisterīū. Alij aūt dicūt z melr q̄ supra dictū est de magro docēte ꝓho: hic aūt de docēte exēplo sanctitatz. Chīs aūt est q̄ dat⁹ est oīb⁹ in exemplū viuendi vt dr sctūs Tho. ij. pte. q. xl. nō aūt alij scī: nisi ḡtenus fuerūt imitatores chīi. vñ subdit (Quia magr vr vn⁹ est chīs) Non dr ds: quia deū quē non videm⁹/ imitari nō possum⁹. Augu. Hō imitādus nō erat q̄ videbat: ds imitādus erat q̄ nō videbat. Vt ḡ ds exhiberet hoi eum q̄ z ab hoie videret: z quez homo seqret/ de⁹ fact⁹ est hō. Hec ille. Et quia hactenus dns induxit ad fugam elatiōis: nunc inducit ad amplexū hūilitatis dicens. (Qui maior est vestruz/ erit vester minister) q̄d sctūs Tho. duplicīter exponit. Primo sic. Erit vester minister. i. se debet exhibere ministrū. Vel scdo erit vester minister in sua exīstimatione. Aug. Qui pest non se exīstimet prātē dñante: sed charitate fultē se felicē. Hec ille. Vel aliter fm alios. Qui maior est. i. vult eē in ỽitate/ erit vester mistr/ se in vilib⁹ exercēdo: fz de centiā sue psone z officij (qui aūt se exaltauerit/ humiliabit: z q̄ se humiliauerit exaltabit) Remigi. Qd sic intellīgit. Omis q̄ se de suis meritz extollit/ apud deū humiliabit: z q̄ se de būficijs humiliat/ apud deū exaltabit. Hec ille. Vel aliter. Qui se exaltat/ ambiendo ꝓmatū. humiliabit ab hoib⁹/ vel a deo/ vl ab vtriscz. z q̄ se hūliat appetēs snb esse: z fugiens elationē/ exaltabit ab hominib⁹/ vel a deo/ vel ab vtriscz.

Dozalr sciendū est cuidēs signū eē

q̄ aliq̄s sit celestis patris filius vt terrenū p̄mo respicere celū vt terrā: t scdo ee albū p̄ puritatē: vt nigrū p̄ opatōez. Filij eīm assimilāt patri. Vñ t fm glo. sup illud. Pullis corūorum tc̄. Filij corui q̄ diu sūt albi erect; ad celū rostr; pascūt a deo: sz vbi sūt nigri p̄ plumas/pascūt a parētib;. Et tertio honorare parētes Vñ t filij ciconie parētes pascūt: sed filij vipere ei⁹ latera dirūpūt: quia dicta est vipera: q: vi pariat t partu ipso rumpris lateribus moriat.

Feria grta post dnicā.ij.quadrage. Text⁹ euāg. Mat. c. xx.

Ascendēs Jesus hierosolymam assumpsit duodecim discipulos suos secreto t ait illis. Ecce ascendimus hierosolymas: t filius hois tradet̄ principib; sacerdotū t scribis et condemnabunt eū morte. Et tradēt eum gentib; ad illudendū t flagellādum t crucifigendū. Et tertia die resurget. Tūc accessit ad eū mater filioz zebedei cum filijs suis: adorās et petens aliq̄d ab eo. Qui dixit ei. Quid vis: Ait illi. Dic vt sedeant hi duo filij mei vnus ad dextrā et vnus ad sinistrā tuā i regno tuo. Respōdens aūt Jesus dixit. Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicē quē ego bibitur⁹ sum: Dicūt ei. Possumus. Ait illis. Calicē q̄dez meū bibetis: sedere autem ad dexterā meam t ad sinistrā nō est meū dare vobis: sed q̄b; paratū est a patre meo. Et audiētes decē indignati sunt de duob; fratrib;. Jesus aūt vocauit eos ad se: t ait. Scitis quia p̄ncipes gētiū dñant eoz: et q̄ maiores sunt potāt̄ exercent in eos. Nō ita erit inter vos. Sed q̄cūq; voluerit inter vos maior fieri. sit vester minister. Et q̄vo luerit iter vos primus esse: erit vester seruus. Sicut filius hois nō venit ministrari sed mīstrare t dare animā suā redemptionem p̄ multis.

Ascendens Jesus hierosolymā tc̄. Matth. xx. In pñti euāgel. tāgunt tria pūcta: q̄ sc̄ Prenūciatio/postulatio ad (stulatio/t indignatio. p̄mū tāgit p̄nūciatio passiōis chr̄i: cum dī. (Ascendēs Jesus hierosolymā) id ē hierl'm: q̄ erat i mōtib;: t eminebat i tota tra. p̄missiōis (assūpsit duodecī discipulos suos.) Et q̄ prz q̄ inf eos crat Judas. Fortitā eīm adhuc erat dign⁹: vt ōt Orig. audire cū alijs. Et scūs Tho. ōt q̄ nōdū ꝛcepat malū. q̄d videt itelligēdū de p̄ditōe: vtrū aūt tā eēt latro/credo q̄ sic: sz erat occult⁹. (secreto) Prio fm Chrys. q: passio chr̄i ē pciosissimus thesaur⁹: eū vt ait nihil sit p̄ q̄ magz debeam⁹ ōo grās agere: iō i vasis electis erat recōdēd⁹. Et itēdit q̄ p̄ reuerētiā passiōis chr̄is p̄mo eā ōbuit publicare dignioribus p̄sonis. i. apl'is familiaribus chr̄o. Scōo fm eū. q: ceteri erāt impfecti t p̄turbati t auersi ab eo fuissent: si ei⁹ morē audiuissent: t mlieres et tumultū fecissent. Et ctio fm eūdem Chrys. q: sciebat mez filioz zebedei aliq̄d petiturā: t iō ōcliauit a via: vt ei daret locū ad perēdū: t ide discipl'os istrueret. Et q̄rto vt elicit a Cypano/i exēplū tuū: q̄ si vis ascēdere ad crucē religiōis. ñ mālfestet ml'r; p̄silū tuū. Et q̄nto ad p̄dēnandā hypocrisim: q̄ ad crucē pnie nō vadit secreto sz patēter (Et ait ill'.) p̄dicēdo passiōez suā t r̄surrectōez: fm Cyrill. vt scirēt eū volūtarie pati: et p̄p̄t alia q̄ dicēt (Ecce ascēdim⁹ hierosolymā: t filius hois). i. ipemet sic se appellās: vl' q: vni⁹ tm̄ sit filius. s. ꝛgis: vl' hūiliter; cā: eū se posse dicer filiū dī (tradet) a iuda: (p̄ncipib; sacerdotum.) Forte

Feria quarta post

tkt ꝓncipes fũt ꝙ succeſſerũt illis virgi
ri ẽrtuor ꝙs ordiauit Dñs: ꝛ ꝯb⁹ babes
vñica. ikij. aduẽt⁹. (ꝛ ſcribis). i. legꝫ vo⁹
ctoꝛib⁹ (ꝛ ꝓdẽnabũt eũ mozte) ꝙ dixerũt
ꝛ iudicauerũt eũ reũ mozꝫ: ſz nõ potue
rũt exercere iudiciũ: ꝙ ptãs ſanguinis
eis fuerat a romanis ablata. vñ dixerũt.
Nobis nõ licet inferre quẽq; (Et tra⁹
dẽr) ipi ꝓncipes ꝛ ſcribe: (eũ a ſe ꝑpus ad
mozte ſentẽtiatũ et duriſſime vt credit
flagellatũ (gentib⁹). i. ꝑlato gẽtili ꝛ po
teſtati romanoꝝ: ſm Raba. (ad illuden
dũ ꝛ flagellãdũ ꝛ cruci affigẽdũ) ꝛ i his
ꝓbis ſm ſctm̃ Tho. oñdit chr̃s fuiſſe ꝑ
uat⁹ tribꝰ: ꝙ marie appetũt hoies: hono
re: ꝺcte ſenſuuz: ꝛ vita. (Et die tꝛia re⁹
ſurget) cõputãdo eã i ꝙ paſſus eſt. Hoc
aũt ſm Chryſ. dr̃ vt cũ triſtia viderẽt: re
ſurrectõez expectarẽt. Prædixit ãt chr̃i
ſtus diſcipul⁹ paſſiõez. Prio ſm Greg.
Hiero. ꝛ Chryſ. vt fortiores eẽnt i die
paraſceuen: ꝙ iacula ꝑuiſa min⁹ ledũt.
Vl̃ ſcõdo fz Hiero. vt ex reuelatõe mo
tis ꝺ reſurrectõe ñ dubitẽt. Vl̃ tꝛio ſm
Chryſ. vt ex h̃ coglcãt ꝑſciam chr̃i ꝛ ex
ꝑſciẽtia deitatẽ: ꝛ ex deitate volũtariã
ꝛ nõ coactã paſſionẽ. In hac ꝓte ẽ docu
mẽtũ Rabani dicẽꝫ. Jõ aũt dñs i mũ⁹
do noluit ꝑſpari: ſz ꝯuia pati: vt oñderꝫ
nob ꝙ ꝑ delectatõez cecidim⁹: cũ ꝙ ama
ritudie redire debeam⁹. Hec ille. Vñ ꝛ
Aug. ꝺ ciui. dei ait. Paſſione oñdit ꝙd
ſuſtinere ꝓ ꝓtate. reſu⁹rectõe ꝙd ſpera
re i ꝓtate debeam⁹. Hec ille. Vide ẽt
de his ſupꝛa in vñica i ãnqgeſima.

Quãtũ ad ſcõm tãgit poſtulatio fi⁹
lioꝝ zebedei. i. Joãnis euãgeliſte ꝛ Ja
cobi maioꝫ: ꝙ fuerũt filij marie ſoꝛoꝫ
marie matꝫ dñi: ex Zebedeo ꝓle. Sic
eñ. ꝺr̃ Mgr̃ hiſto. filij zebedei audita
morte ꝛ ſurrectõe chr̃i credideꝛt eũ ill
co regnatuꝝ i ꝑplo iudaico: ꝛ ſuggeſſe⁹
rũt mri vt peteret gr̃am vnã a chr̃o: illã
nõ exꝑmẽdo: ꝙ obtẽta exꝑmeret illã ꝺ ꝙ
dr̃ infra. Et ſic ꝺr̃ Hiero. ꝛ etiã mr̃ eoꝝ
filij credidit chr̃m illico regnatuꝝ: ſõ cõ
ſenſit filijs. Et ſõ dicit: (Tunc) audita
ſcz morte ꝛ reſurrectõe chr̃i dicta muli
er (acceſſit ad eũ) ſuggeſtõe Joannis ꝛ
Jacobi: vt dic̃ Mgr̃ hiſt. ꝛ Hiero. Sz
ꝙre nõ acceſſerũt ipi filij zebedei: Rñ⁹
det Chryſ. Ne inqt ceteroꝝ diſcipuloꝝ
coꝛda ꝓtereꝛet volẽtes ſibi ꝓtidere ꝺ re⁹
gno. Dixerũt ꝙ. Submittam⁹ mr̃ez vt
ſuonoie depcet ꝓ nob. Si eñ res fue⁹
rit reph̃ſibil⁹/facile merebik venią: ꝺa
mlier. ſi aũt ñ fuerit/facil⁹ impetrabit
mr̃ ꝓ filijs rogãs: ꝙ pi⁹ de⁹ facil⁹ exau
diet matnũ affectũ. (Mater filioꝝ ze⁹
bedei) Nota ꝙ ꝺ. Anna mr̃ ꝓgis marie
tres hũlt viros: ꝛ ex ſingulis ſinglas ha
buit filias: ꝙꝝ quãlibet appellauit ma⁹
riã: ꝛ qlibet habuit viꝝ et genuit filios
aut ex viro aut ſine viro. De h̃ ſũt ꝓſus
tales. Anna ſolet dici tres ꝺcepiſſe ma
rias. Quas genuere viri: Ioachim/cleo
phas/ſalomeqꝫ: Has duxere viri Jo⁹
ſeph: alphe⁹: zebedeus. Pria parit chr̃i
ſtũ: Jacobũ ſecũda minoꝛẽ. Et Joſeph
iuſtũ pepit cũ ſimone iudã. Tertia ma⁹
ioꝛẽ Iacobũ voluerẽqꝫ Joãnẽ. Sz ꝛ iſta
ꝙ cõiter vera tenent videk eſſe dictum
Chryſ. ꝙ dic̃ ſup Matth. ꝙ iſta mlier
dicta eſt ſalome: ꝛidẽ ꝺr̃ ſctus Tho. qui
addit ꝙ ſalome ẽ nomẽ mlierꝫ. Ad hec
põt dici ꝙ intrẽdit Chryſ. ꝛ ſctus Tho.
ꝙ ea ꝑſona ꝙ i euãgelijs exꝑmitk ꝑ ly ſa⁹
lome ẽ n. lier ꝛ nõ maſcul⁹: ſz tñ ãtes in
euãgelio dr̃ ſalome/ſubaudik maria vt
dicak maria iacobi ꝛ ſalome. i. maria ia
cobi ꝛ maria ſalome: ſic dicta a ꝑe ſalo
me appellato: cũ ipa maria diceret (cũ
filijs ſuis). i. reuerẽtiã facies vt obtine⁹
ret ꝙ optabat (ꝛ petẽs) Btus Ware⁹
dic̃/ꝙ petiuerꝫ filij: ſz ſic ꝺr̃ ſctus Tho.
filij petiuerũt mediãte mr̃e: (aliq̃d ab
eo:) nõ exꝑmendo ꝙd vellet: ſed dicẽdo
volo vt des mihi vnũ. In h̃ videk ma⁹
nifeſtũ/ꝙ iſta mlier multũ poſſet apud
chr̃m: ꝙ duo ex. xij. poſuerũt eam exoꝛa
tricẽ ꝓ ſe: ꝛ tñ illi erãt chr̃i ſecretarij. Et
ſic ꝺr̃ Chryſ. iſta ſeq̃bak chr̃m cõtinue;
ſiue marit⁹ viueret ſiue nõ: ꝙ ꝺ certũ nõ
habek. Dic̃ aũt ſctus Tho. ꝙ talis peti
tio in ꝙ nõ exꝑmitk petitũ nõ eſt admit⁹
tenda: ꝛ ꝙ cã admittit ſtulte admittit:
Vñ herodes ſtulte ꝓmiſit puelle: ꝛ tã
ſtultus nõ reuocauit. Salomon aũt ꝓ⁹
miſit quidem matri ſtulte: ſz tanꝝ ſapi
ens reuocauit poſtꝝ ipa petiuerat ꝓ⁹

Dominicã. ii. Quadragesime

Adonia ꝙ later̃ insidiabat regi Salomoni. Chr̃s aũt sapiẽtior Salomõe nõ voluit ꝓmittere nisi exꝓmeret res petita. Vñ secũd(ꝙ dixit ei: Quid vis:) fm Chrysost. nõ interrogat ex ig̃ratia: sed vt ex rũsione oñdat irrõnabile esse petitiõez. Ar illa. Dic vt sedeant hi duo filij mei vn⁹ ad dexterã tuã/ z vn⁹ ad sinistrã in regno tuo) Pro ꝙ aduertendũ est/ ꝙ iudei scꝓturas de chr̃o loq̃ntes carnaliter intelligebãt: iõ cũ corpal'r regnaturꝫ putabãt/ hier'm. Apli ꝗz tãq̃ rudes idẽ credebãt: existimãtes ꝙ rebellare facerer chr̃s ppl'm: z auferret dñiũ a romanis: restitues illud israeli. Vñ z Act. j. chr̃o ascẽsuro interrogabãt. Dñe si in tpe h̃ restitues regnũ israel. Vñ fz Hiero. z Orig. petiuerũt isti aliq̃d carnale. vt scz essent collaterales chr̃o: z nullũ haberẽt maiorẽ. Volebãt em̃ Petrũ deiicere ꝺ ꝓmatu- Idẽ sentit Chrysost. ꝙ ait. Videbant seipos honoratos ꝑ alijs: et audierũt ꝙ sup. xij. thronos sedebunt. Vñ ꝓmatũ ipi⁹ cathedre petebãt arcipere. Et ꝯdem ꝙ pl⁹ alijs honorꝫ apud chr̃m hẽbãt nouerãt: timebãt ꝓo Petr̃ sibi ꝓferri. Vñ mãifestũ est: ꝙ nihil spũale petebãt/ neꝙ intelligẽtia supiorꝫ regni hẽbãt. Hec ille. Vel aliter põt dici fm Chrysost. ꝙ petebãt aliq̃d spũale: puta ꝓmatũ i celesti regno. (Rñdẽs aũt ihc ihus) nõ quidez marri ꝙ supplicauerat: fz filijs. Tũ qz filij fuerũt ꝓmi morores. Tũ ad innuendũ ꝙ nõ est honor homini ꝓtendere cũ mlicre. Tũ qz erat verecundus: z ꝓseq̃nt pium erat eã ꝓsolari: impium ꝓo ꝓturbare. Tũ qz erat amita: z cõsequẽter erat ei deferẽdũ. Tũ qz erat mr̃: z ꝓseq̃nt erat ei ꝓpatiẽdũ si ꝑ filijs supplicabat. Rñdẽs igit ad discipulos: ex q̃z suggestiõe fm Hiero. nouerat mr̃is supplicationẽ ꝓcessisse dixit (Nescitꝫ q̃d petatis) Et h̃ ideo: qz nihil spũale petebant fm Chrysost. vel qz si petebãt spũale vt idem dic̃: si nouissent q̃d petebant nõ ausi fuissent tantũ q̃d petere: q̃d superexcedit supiores ꝓtutes. Nulli em̃ creature cõperit sedere a dextris: vt ꝺr scũs Tho. Vñ z regina dicit in psalmo non sedisse a dexteris: sed astitisse. Vel hoc ideo fm eundẽ: qz a sinistra ad dexterã erant vocati: vñ ad sinistrã nõ debebãt velle redire. Et intẽdit Chrysost. ꝙ esse in sinistra est malor. Vel h̃ ideo fm Hila. qz de gl'ia apl'or nõ erat ambigẽdũ: cũ iudicaturi essent cũ chr̃o: vt iã porat ex dictꝫ ei⁹ esse manifestũ. Vel h̃ iõ fm Ogr̃m hist. qz regnare petebãt ꝙ non meruerãt: z plationẽ volebãt i celo vbi nõ est. (Poteſtꝫ bibere calicẽ quem ego bibitur⁹ sum:) Brũs Marc⁹ ꝺr dñm addidisse (aut) baptismo quo ego baptizor). i. baptizabor in ꝓximo (baptizari) Per baptismũ aũt dñs ꝯcauit mortem ad silitudinẽ lane fm mgr̃m histo. ꝙ dũ baptizata mergit: extrahit post cũ aliqui⁹ nobilioꝛ colorꝭ splendore. Sic et nos ꝙ mortẽ mergimur in terrã: fz clariores z nobiliores resurgem⁹. Per calicem ꝓo ꝯcauit fm eundẽ: passiõez cirra mortẽ tñ. Est aũt calix vt ꝺr Macro. genus poculi qõ cilices inuenerũt: z dict⁹ est q̃si cilix: mutata i: ĩ a. Significat ꝓo amaritudinẽ tribulatiõis: qz vt ꝺr idez mgr̃: est cyphus q̃ calidã portionẽ. i. medicinã sumim⁹. Vñ z fm alios dict⁹ est calix: quia caleat caloze amare potiõis. Vel fm Cassi. sup ps. ꝯcat passionẽ. q̃a est gen⁹ poculi q̃ potus distribuit bibẽtib⁹ mẽsurat⁹: sic tribulatiões a deo nobis imittunt fm mensurã possibilitatꝭ nre ad sufferẽdũ. fm tñ alios puta Hiero. Chrysost. Hilariũ z mlros alios idem significatũ est noie calicis qõ z noie baptismi: martyriũ. s. seu passio ad mortẽ vsq̃ ꝓtracta z terminata. Cũ autẽ dñs sciret ꝙ isti poterãt suã passionẽ imitari: interrogat tñ si id possũt fm Chrysost. vel vt significet neminẽ posse cũ chr̃o regnire nisi passionẽ chr̃i fuerit imitat⁹: saltẽ ꝑ peccati certamẽ. vl' vt tacite increparet eos: acsi diceret, Vos de honore z coronis loq̃mini: ego ꝓo de agonibꝰ z sudoribꝰ cogito. Nõ ei h̃ ꝓmior est tempus (dicũt ei: possum⁹) respõdẽdo. s. et ꝺ passione z de morte: seu de calice z baptismo. Sic aũt rñdẽt fm Hila. qz iã martyrij ꝓstantiã habebãt. Vel fm Chrysost. hoc dicũt nõ tam ex fiducia sue fortitudinis: q̃ ex ignorãtia. Jn exptꝫ ei lenis

videk esse tentatio passiõis z mortẽ. hec ille. Vel fm eundẽ h dicũt ex desiderio eius qõ pceuerãt: qz nisi sperassent exaudiri nõ sic dixissent. Vel fm s. Tho. ex intenso amore ad chm: sic z Petrus dixit. paratꝰ sum tecum z i carcerẽ z in mortẽ ire. Seqꝫ (Calicẽ qdẽ meũ bibetis) Et in h fm Hila. collaudauit fidez eoꝝ. fm mgrm. aũt hist. dns rndet õ calice z tacet de baptismo. qz Joãnes mlta qdẽ pꝛ dnm passus est: sed nõ mortẽ violentã. Sz fm alios q̃ p calicẽ mortẽ accipiũt etiã ipe Joãnes calicem bibit sicẽ pdixerat dns. Et hoc fm Hiero. fm animũ z voluntatẽ: q̃ nõ defuerũt martyrio: vt testat feruentꝫ olei doliũ: de q̃ narrat in Eccliastica histo. z flagella q̃ pmulit: vt legit i actib apl̃oꝝ. Martyrii tñ defuit eiꝰ aio: qz in pace vitã finiuit. Vel fm alios actu z nõ solo aio bibit calicẽ mortis: sz nõ cõplete z pfecte: sed solũ fm passiões ad mortẽ dispositi uas: vl sz exiliũ qõ sustinuit i pathmos insula. Est em exiliũ mors ciuilis. instit. qb mo. ius pa. po. sol. relegati si mortuo. De reliq̃ fratre dubiũ nõ est: qz vt hz Act. xij. ab herode Agrippa gladio occisus est. Chs aũt vt dr Hiero. nec negauit qõ postulabãt ne eos tristes efficeret: nec etiã spopõdit ne decẽ alios irritaret: sz ait. (Sedere aũt ad dexterã meã vl ad sinistrã ñ ẽ meũ). i. ñ pertinet ad me (dare vob) subaudi fm mgrm hist. z Remi. talib q̃les estꝫ: qz ambitio si estꝫ. Vel fm s. Tho. z mgrm hist. nõ ẽ meũ dare vob p vob: seu rõne psonarũ vel pquisitaꝫ: qz dignitas i regno celoꝝ pseqꝫ solũ copiã meritoꝝ. Igit chs eis diserete rndit: qz non dixit dabo: ne alij indignarent: nec: nõ dabo: ne isti pfude rent: sz dixit vtualr: nõ dabo: qz estꝫ mihi pquisitꝰ: sz dabo si fuerit digni. Vñ et subdit (Sz qb paratũ est a pre meo) ex predestinatõe fm quã nõ psone pquirtas sz charitas pensat. Et i hac fm Hiero. etiã ipos ab h qõ postulabãt non excludit: qz si meritꝫ z opib tles fuerit vt digni sint regno celoꝝ: accipiunt illud.

Sed h est duplex q̃stio. Prima quaz facit Arrius hereticꝰ. Si em nõ est chs inquit dare istꝫ regnũ: sz qb pr̃ parauit: sequit q̃ filiꝰ nõ sit patri eq̃lis. Ad h aũt dr pmo qdẽ q̃ filiꝰ nõ est eq̃lis patri fm naturã q̃ istis erat pquus: z fm quã isti credebãt obtinere postulata: secꝰ ãt fm diuinitatẽ. Et pterea chs nõ negat se datuꝝ regnũ celoꝝ: imo affirmat se datuꝝ illõ: nõ qdez istis: sed his qb patet parauit illud. Etsi instet. qz ex hoc habet q̃ pater pparat regnũ aliq̃b z nõ filius. Dico q̃ verũ est fm hũanitatẽ non dãt fm diuinitatẽ q̃ vnũ est cum pre vt ipsemet dicit Joã. x. Sic em ipse pparat illud cum patre predestinando.

Alia q̃stio est: qz chs innuit q̃ aliq̃b hoc sit pcessurus vt ad dexterã eiꝰ sedeant: qõ nulliꝰ videt creature esse fm pdicta. Ad hoc dr fm Chrys. q̃ nõ intendebat dns dicere: q̃ hoc aliq̃b sit dandũ fm q̃ ꝓba sonat: q̃ importare vident eq̃litatẽ in deitate: sz fm q̃ illi duo credebãt q̃ p hoc nihil aliud intelligebant nisi eminẽtiã sup oẽs alios in regno dei Sic etiã sedere ad sinistrã nõ est accipiendũ hic vt sonat i malũ: sz vt importat coassistere psone regiꝫ: qz sic isti intellige bant. In hac pte est documentũ moraliter: vt caueamꝰ ne dicaꝫ nob. nescitis q̃d petatis. Si em peterib regnum celi dictũ est sic: mlto magis h poterit dici peterib tpalia nisi sane perant. Chrys. Ideo dic. nescitis q̃d petatꝫ. qz nõ solũ debemꝰ cogitare qualẽ gloriam ꝓsequamur: sed quõ euadamꝰ ruinam peccati: qz z i seculari bello q̃ semp de preda victorie cogitat: difficile vincit. Ideo pertendũ erat. Da nobis auxilium gre tue vt omne malũ vincamus. Hec ille.

Quantũ ad tertiũ rangit apl̃oꝝ alioꝝ indignatio: cũ subdit (Et audientes decẽ) sniam dñi pdictos duos increpãtꝫ fm Chrys. (indignati sunt) q̃ alij se eis vellent anteferre. Et hoc fm s. Tho. ex quadã elatiõe: sic z illi ex elatione pertinuerũt. Erãt em oes adhuc carnales fm Chrys. z ista carnalr gesserũt (ꝺ duobꝰ fratrib) Sed gre sũt indignati cum illi nõ pertinuerit: sz mater. Ad hoc dicũt Chrys. z Hiero. q̃ ex dñi rnsione q̃ ad filios nõ ad mrez respõdit: intellexerũt

mẽm submissam fuisse a filijs. Sz q̃re nõ sunt indigti statim cũ dixit: nescitis qd petatis? Ad hoc ỏr Chrys. Donec chri fnia incerta erat/nõ tristabant alij discipli: sed tũc tristati sunt quãdo illos ĩcrepauit. Hec ille. Intẽdit aũt Chry. q nõ sũt ante indigti. i. nõ ante oñdert indigtõez suã ꝓpter reuerẽtiã chri. Vñ ỏr idez in hom. Qñ aũt eos a dño phonoratos viderũt in tñfiguratione: etsi fm mentẽ dolebãt/in mediũ afferre nõ audebãt: veneratres doctorẽ. Hec ille. (Jesus aũt) aduertẽs eoꝝ indigtõem: z volẽs eos blande ꝓsolari (vocauit eos ad se) tanq̃ magr dulcis ac pius q̃ nullum triste videre voluisset. Chrys. Qz em̃ turbari erãt: vocatiõe eos ꝓsolat de ppinq̃ eis loquẽdo. Et em̃ duo a societate. x. seipos sepantes: ppius stabãt seorsum dño loquentes. Hec ille. (Et ait)

Ad euidẽtiã aũt seqntiũ scidũ est q gẽtiles erãt horrori iudeis. iuxta illud. Sit tibi sic ethnic⁹ et publican⁹. Jdeo chr̃s inducit exẽplũ de gẽtilib⁹ ad maiorem horrorẽ: vt oñdat q hoc exẽplũ non est imitandũ. Sciendũ est etiã fm scm Tho. q dñari duplicit sumit. Vno mõ vt ẽ idẽ qd̃ pesse ad bonũ subditoꝝ. Et sic dñiũ vez est: z ad hoc fiunt pncipes Alio modo vt correlatiue dicit ad fuũ esse. vt dicat dñs q fuilit subdit sibi aliquẽ ad bonũ suũ ꝓpriũ. Hoc aũt est dignare a vero pncipatu in tyrãnidẽ. fm ergo brm̃ Tho. z Chry. mentẽ: que sequnt sic exponẽda sũt (Scitis q; pncipes) q. s. ex offi. io p̃sunt (gentiũ) id est gẽtiliũ (dñant eoꝝ) nõ vero dñio ad bonũ eoꝝ: sed tyrãnizando ad bonũ suũ. z hoc z̃ nõ sp rñ frequent (z q maiores sunt). i. nobiles z potẽtes: q sunt maiores nõ dignitate pncipatus vel officij: sed potẽtia diuitiaꝝ z amicoꝝ (prãtem exercẽt in eos) nõ admirãdo: sed oppmẽdo plerũq;. Si rñ exerceret prãtẽ in bñficiũ minoꝝ/dicerent beneficij (non ita erit inter vos) in eccĩa mea: vt maiores nõ debẽt esse q̃si dñaturi (sed q̃cũq; voluerit inter vos maior fieri). i. hẽ ꝑfidiũ spũssancti q̃ sit tanq̃ potẽs/z si non ꝓmus (sit vt minister) exhibendo alijs q̃ accepit a deo: z sua prãte vtendo in bonũ/z nõ in malũ alioꝝ (z q̃cunq; voluerit inf vos). i. in eccĩa (ꝓmus esse). i. hẽ ꝓmatũ vel ꝓlaturã eo mõ q̃ in gẽtilibus sẽ pncipes (erit vr fuus.) Qđ duplicit põt intelligi. Prio sic. Erit vr seruus. i. ꝓ futurẽ z hũilitatẽ alijs exhibitam disponet/ vt alijs sit por merito et ꝓlatione: non aut̃ armoꝝ aut diuitiaꝝ potẽtia/vel sanguinis nobilitate: vt in mũdano pncipatu. Chry. Primat⁹ grate fugientẽ se desiderat: desiderantẽ se horret. Cõuersatio ergo melior desideranda est: nõ melior gradus. Hec ille.

Scõo meli⁹ sic. Erit vr fuus. i. sciat q habere ꝓmatũ in eccĩa nõ est hẽ domiñiũ/sed futurẽ. Serui em̃ est q se totũ ad futiũ dñi impendat. Sic etiã ꝓlati eccĩe totũ z quod habẽt/z qđ possunt/ z qđ sunt subditis debent. Chry. Volens ergo domin⁹ z duceꝝ filioꝝ Ecclesiã docere/z alioꝝ indignatione extinguere: introducit differentiã inter pncipes mũdiales z eccĩasticos: ostendẽs q; ꝓmatus in chr̃o nec ab aliquo appetẽdus est non habente: nec alteri inuidẽd⁹ est habenti: quia pncipes mũdi ideo sunt/ vt dominent minoribus suis/z eos futuri subijciant z expolient: z vsq; ad mortẽ eis vrant ad suam vtilitatem z gliam. Principes aũt eccĩe fiunt vt fuisãt minoribus suis: z mistrent eis q̃cunq; acceperunt a chr̃o: vt suas vtilitates negligant/z illoꝝ ꝓcurent: z mori non recusent ꝓ salute inferioꝝ. Primatũ ergo eccĩe ꝓcupiscere neq; iustũ est neq; vtile. Quis em̃ sapiẽs vult vltro se subijcere futuri z piculo tali: vt det rõnẽ ꝓ omni eccĩa/nisi forte q̃ non timet dei iudiciũ: abutens ꝓmatu suo eccĩastico secualrit: ita vt cõuertat illõ in secularẽ. Hec ille. Cõsequẽt dñs ꝓponit se in exẽplũ hũilitatis di. (Sic filius hois non venit ministrari) id est vt sibi ministret. Etsi aliquãdo ei ministratũ est ab angelis/ vel hoibus: non rñ ꝓpter h̃ venit fm Origen. z s. Tho. (sed) venit (ministrare) ꝓbũ det z gram et⁹ z gliam. (z dare). i. exponere (aiam suã). i. vtã corpalem (redẽptõez ꝓ mltis) efficacit

ꝛ ꝓ oĩb⁹ sufficient. Vz eĩ chĩi passio suf/ficies ꝑciũ fuerit ad redimẽdũ oĩs ho/mines q̃ fuerũt/sunt/ꝛ erũt/ ꝛ esse pñt: tñ nõ habz efficacitã nisi in his q̃ ꝟiũgũ/tur chĩo. Chryſ. in hom̃. Quantũcũq̃ ẽ ru hũiliatus fueris/nõ poteris tantũ descẽdere q̃tũ dñs tuus. Hec ille. In hac pte Orige. tangit documentũ vnũ mozal'r di. Eccl'iaz ẽ ꝓncipes imitari debent chĩm accessibilẽ ꝛ mulieribꝫ lo/quentẽ: ꝛ pueris man⁹ imponentẽ: ꝛ di/scipl'is pedes lauantẽ: vt ꝛ ipi similiter faciãt fratribꝫ. Nos autẽ tales sum⁹ vt etiam ꝓncipũ ercedere supbiam vide/amur: vel nõ intelligẽres/ vl' ꝟrenentes mandatũ chĩi: ꝛ grimus sic reges acies ꝓcedentes: ꝛ tribiles nos/ ac accessu dif/ficiles maxime pauplꝫ exhibem⁹: nul/lam affabilitatẽ habẽtes/ vl' hz ad nos pmittẽtes. Hec ille. Est etiã sciendũ mozalit̃ q̃ ds in hac vita hz tres calices vt colligit̃ ex scpturis. Prim⁹ est plen⁹ balsamo. i. innocentia ꝛ gra: in q̃ bibit chĩs ꝛ oẽs scti. Et vt colligit̃ Joã. xiij. in illis ꝟbis q̃ biberit ꝛc. signũ q̃ alios biberit de isto calice: est ꝓmo mũdane sitis extinctio. Et scdo est mẽte in cele/stibus habitatio. Et trio est mẽtis exul/tatio. Sic em̃ sup̃ nubes sp est serenũ: ita ꝛ semp est gaudiũ in mẽte eleuata. Scds aũt est plen⁹ absinthio pnie: in q̃ bibit magdalena ꝛ oẽs penitẽtes q̃ pdi/derũt gram̃ potatã in ꝓmo: ꝛ eã inuene/rũt per porũ scdi. Terti⁹ est plen⁹ san/guie/ ꝛ est calix dñice passiõis: de q̃ h di cit. in q̃ bibit chĩs ꝛ oẽs martyres. Hic sanguis dealbat sic aly maculãt: q: ha/bet naturã lacteã. Sic ei lac est sanguis bis coct⁹. s. in venis ꝛ in mãmillis cui⁹ decoctiõis ꝟture ꝟsus est in albedinez: sic sanguis chĩi ẽ alb⁹ vt lac; q: fuit bis coctus: igne amoris: ꝛ igne dure passio/nis/ ac dolorose imaginatõis. Nã chĩs mox vt fuit cõceptus/ in q̃tũ hõ suã pas/sionẽ totã vidit. Vñ sp eam in memo/ria sic retinuit: q̃ nec vnã die vel noctez sine dolore trãsiuit. ps. Defecit in do/lore vita mea: ꝛ anni mei in gemitibꝫ. Habet etiã post hanc vitam tres alios Primus est plenus mero. i. celũ in q̃ est glia sctõz: in q̃ bibunt sancti in patria: nos ꝟo aliq̃s guttulas ꝑgustam⁹. Se/cũdus est plen⁹ vino mixto: vt purgato/riũ in quo bibunt alique anie: ꝛ ibi im/miscet gra pene/ ꝛ spes timozi delatio/nis glie: ꝛ cõsolatio cũ dolore. Terti⁹ est plen⁹ fece. i. ifern⁹ in q̃ bibũt aliq̃ cũ mozali decedẽtes: in q̃ sunt vel erũt ꝟz aliq̃s feces omniũ elemẽtoz ꝛ mixtoz̃ purgato mũdo in die iudicij.

Feria.v.post dñicam.ij. Quad. Textus euãgel'. Lu.xvi.ca.

Homo q̃daz erat diues: et induebat purpura ꝛ byſſo: et epulabat quo/tidie splendide ꝛc.

Homo quidam erat diues ꝛc. Luce xvj. Vide do/minica prima post festum tri/nitatis.

Fer̃.vi.post dñicam ij. Quadra. Textus euãgel'. Matt.xxi.

Homo erat paterfamili/as q̃ plãtauit vineã ꝛ se/pem circũdedit ei: ꝛ fo/dit in ea torcular: ꝛ edi/ficauit turrĩ: ꝛ locauit eã agri/colis: ꝛ pegre ꝓfectus est. Cum aũt tps fructuũ approp̃inq̃sset misit seruos suos ad agricolas vt acciperent fruct⁹ ei⁹. Et agrico/le ap̃hensis fuis ei⁹: aliũ ceci/derũt: aliũ occiderũt: aliũ ꝟo lapi/dauerũt. Iterũ misit alios ꝑos plꝰ ꝑmoꝛibꝫ et fecerũt illꝰ silr. Nouissime aũt misit ad eos filiũ suũ dicẽs. Verebunt filiũ meũ Agricole aũt vidẽtes filiũ dixe/rũt intra se. Hic est heres: veni/te occidam⁹ eũ: ꝛ habebim⁹ he/

reditatē eius. Et ap̄hēsum eū eiecerūt extra vineā. et occide/runt. Cum ergo venerit dñs vinee q̄d faciet agricol' illis? Aiūt illi. Malos male p̄det: et vineā suaz locabit alijs agricolis qui reddant ei fructū t̄pibus suis. Dicit illis ihesus. Nunq̄z legistz in scripturis: lapidē quē reprobauerūt edificātes hic factus est in caput anguli: a dño factū est istud. z est mirabile ī oculis nostris? Ideo dico vobis: q̄z auferetur a vobis regnum dei: z dabitur genti facienti fructus eius. Et qui ceciderit super lapidez istū confringet. sup quē vo ceciderit ꝓteret eū. Et cū audissent principes sacerdotū z pharisei parabolas eius: cognouerūt q̄ de ipsis diceret. Et querētes eū tenere timuerūt turbas qm̄ sicut ꝓphetam eum habebant.

Homo erat paterfamilias q̄ plantauit vineā zc. Mat. xxj. In p̄senti euangelio tangunt tria puncta: q̄ sūt Locatio/Exactio/z Exterminatio.

Quātū ad p̄mū tangit locatio vinee quā patrfamilias locauit malis agricol' Et q̄z euāgeliū est parabolicū oportz sensum l'ralē sumere iuxta transsūptiua significata dictionū. Ihīs ḡ volēs declarare q̄ p̄ncipes z maiores iudeoꝝ erant occisuri chīm: nō ex īgrātia q̄si eum nō cognoscerēt: sz ex malicia peccātes: et q̄ p tali ac tāto scelere merito erant pituri: dixit pabolice. (Hō erat patrfamilias) .i. deus fm Chrys. Qui hō dī noie nō natura: similitudine nō vitate. Et itellige ō deo p̄ic. Pater ꝓ familias dicit⁹ est: q̄z vt ait Lactanti⁹: de⁹ hoies p liberis hz quos p̄duxit nō ḡnatiōe sed creatione. (Qui plantauit vineā). i. ppl'm iudaicū fm Hiero. quē plantauit i fra ꝓmissionis transtatū de egypto. Iuxta illō ps. Vineā de egypto trāstulisti. De hac vinea dī Esa. v. Vinea dñi sabaoth dom⁹ israel est. (z sepē circūdedit ei) ad custodiā vinee. Est aūt sepes hui⁹ vinee fm Hiero. vel mur⁹ vrbis vl' angeloꝝ p̄sidiū. Et loqf Hiero. ō vrbe regia. i. hierusalē: q̄ septa muro p̄t dici tota vinea septa: q̄z ipa erat caput z ps p̄ncipal' fz Chrys. ꝓ est custodia scrōꝝ patrū: q̄ p muro fuerūt illi ppl'o. fm Orig. aūt est dī custodia: sz hec ꝓsueuit ee p angelos seu mediātib⁹ angel': maxie fm Hugo. cardi. q̄ dic/q̄ de⁹ habuit imediatā cu/stodiā ppli vsq̄ ad ꝓflatōez vituli: z ab inde eā cōmisit Michaeli. Nota tn̄ q̄ alīō ē custodia/alīō rḡimē ppli. Deꝰ eīm fm s. Tho. in. j. ij. regnauit sup ppl'z imediate/vsq̄ ad petitionē regis tēpore Samuel'. (z fodit i ea torcular). i. altare holocaustoꝝ fm s. Tho. et Hiero. et forte mouet hac rōne. Quia sic p torcular exp̄mit sanguis vuarū. i. vinū. ita p altare exp̄mebat sanguis hostiaꝝ ñ effectiue/sz finalit: q̄z p̄ h̄ iugulabant' effuso sanguie vt i altari offerri potuissēt fm Hila. ꝓ est p̄baꝝ doctrina i q̄ magis exp̄mit. i. declarat' ꝓtus ꝓboꝝ moysi i lege. fm Chrys. autē est p̄bū dei: q̄ō hoiem cruciat ꝓtradicēte carnis naturā. Verbū aūt dei copiosuz fuit i ppl'o tā vocale q̄z scptū. (Et edificauit turri) .i. tēplū fm Chrys. q̄ i scpturis appellat turriz. Iuxta illō Malachie. iij. Et tu turris nebulosa filie sion. Vl' cognitio nomis dei fm s. Tho. Vl' fm Hila. in turre eminētia legis exp̄mit: eo q̄ i cēlū p̄ueheret: z ex ea posset q̄s aduentuz chīi speculari. (z locauit eā). i. sub certa mercede cōstituit (agricolis). i. Moysi z Aaron fm s. Tho. z successorib⁹ eoꝝ: q̄p erat regere ppl'm z vineā gubnare. Chrys. Tūc vineā locauit qñ p lege cōstituti sūt sacerdotes z leuite: z p̄curatiōnē regēdi ppl'm susceperūt. hec ille. Intendūt ḡ isti dicere/q̄ dñs curā ppli cōmisit sacerdotib⁹ hac lege: vt ipi sacerdotes ex vinea. i. ppl'o haberēt decimas z p̄mitias z alias oblatiōes tales: de⁹ ꝓ hīet i gl'iam suā opa bona q̄ p̄duce/

Feria sexta post

ret vinea meditãte sacerdotũ cultura: q̃ ꝛsistebat i exhortãdo ppl'm ꝟbo ꝛ edificãdo exẽplo ꝛ adiuuãdo oꝛonis ꝛ sacrificioꝝ suffragio (ꝛ pegre pfectꝰ ẽ) ñ mutãdo locũ cũ vbiq̃ sit sic ꝛ vbiq̃ opak. sz fm Hiero. ꝛ s. Tho. relinq̃ndo vinitoꝛib⁹ libeꝛ arbitriũ opandi vl' ociandi. Vl' fm Chꝛyſ. i homel'. pegre pfectꝰ ẽ .i. lõganimitatẽ habuit: nõ sp̃ iducẽs penã p̃ peccatis eoꝝ. Vel fm Orig. qꝛ dñs q̃ in ꝺserto vbi legẽ vedit ꝛ locauit vineã cũ eis erat i colũna nubis p̃ ꝺiẽ ꝛ i colũna ignis p̃ noctẽ: neq̃q̃ postea sil'r apparuit ill'. In hac pte est documẽtũ alle/goꝛice p̃ sacerdotib⁹ noue legis: qꝺ Chꝛyſo. tãgit ꝺi. Sic colonꝰ q̃uis ꝺ suo munere obtulerit dño nõ sic eũ placat quõ si ꝺ vinea eiꝰ reddit⁹ ei obtulerit: sic et sacerdos ñ tm̃ p̃pꝛ suã iusticiã placet ꝺo: quõ si ppl'm dei i scitirate docuerit: qm̃ tpi⁹ iusticia vnaẽ: ppli aũt mꝛtiplex. hec ille. Et nõ intẽdit Chꝛyſ. q̃ plꝰ placeat deo sacerdos malꝰ faciẽs ppl'm eẽ bonũ q̃ bonꝰ habẽs ppl'm malũ: sed q̃ deꝰ plꝰ letak in bono ppli q̃ i bono sacerdotis: qꝛ cõmunioꝛa sũt meliꝛa. Intẽdit ertã Chꝛyſ. q̃allegoꝛice ista intelligunk dicta de chꝛistianitate: sic ſralit ꝺ synagoga. Huiꝰ vinee palmites sũt homines q̃ꝝ alii q̃ herent viti. i. chꝛo p̃ fidẽ: sz nõ fructificãt p̃ charitatẽ: vt mali chꝛistiani. Alij ꝟo nec herent nec fructificãt: vt heretici ꝛ oẽs infideles. Quida ꝟo herẽt ꝛ fructificãt: vt sancti. Sepes ẽ angelica custoꝺia. Toꝛcular est crux i q̃ chꝛs est calcatus vera vua nata de vite que est virgo Que vua fuit alba i natiuitate p̃ puritatẽ rubea i cruce p̃ cruoꝛẽ/ ꝛ nigra i sepulcro p̃ moꝛtẽ liuoꝛẽ. Turꝛis ẽ ipa fides q̃ resistit hostib⁹: ꝛ q̃ futura p̃uidemus

Moraliter aũt ista vi (anteq̃ fiant. nea est aia. vitis potẽtie. palmites sunt ꝟtutes ꝛ opa. sepes libeꝛ arbitriũ. toꝛcular timoꝛ. turris spes. agricola hõ: seruti reqrẽtes fructũ sũt p̃lati zãgeli. Ista vinea fm Chꝛyſ. pduc̃ gẽmas bonaꝝ cogitationũ: ꝛ floꝛes bonaꝝ voltionũ: et fructꝰ bonaꝝ opationũ. Est aũt planta ta in coꝛpe. Pꝛio vt nõ ꝺeesset vniuerso subꝺ q̃ simul esset coꝛpalis ꝛ spiritual. Scõo vt p̃ coꝛpꝰ adq̃rat sciaz ꝛ ꝟtutes q̃b⁹ naturaliꝛ est p̃uata: sic q̃hmõi nõ hz nisi i q̃busdã p̃ncipijs. et Tertio vt glorificek i p̃templatiõe ꝺeitatz p̃ intellectũ: ꝛ

Quãtũ ad scõz (hũanitatz p̃ sensũ. tangik exactio fructuũ a colonis. Ubi aduertẽdũ est/ q̃ ꝺeꝰ a colonis huiꝰ vinee vt erãt coloni: nihil aliꝺ exigebat q̃ vt ppl'm erudirẽt ꝛ tenerẽt in timoꝛe et amoꝛe ꝺei: inq̃ntũ ꝟo erat q̃ꝺaz p̃sone: exigebat ab eis ñ scitirate ppli/ sz p̃pꝛiã. Ubi q̃ tales coloni auertebãt a ꝺo ñ solũ nõ reꝺꝺebãt fructũ ꝺ vinea: sz illũ negabãt q̃ꝺ petius ẽ: pessimũ ãt cedere fructuũ exactores. Dz q̃ (Cũ aũt tps fructuũ appꝛopinq̃sz) Istꝺ rps fz s. Tho. est tps seq̃ns legẽ datã ꝛ plãtatiõez vinee i fra pmissiois. (misit fuos suos). i. p̃phas fm sã. Tho. ꝛ Chꝛy. ꝛ Hila. (ad agricolas) .i. ad sacerdotes et rectoꝛes ppli (vt accipent fructꝰ eius) .s. vinee.

Est ãt sciẽdũ q̃ fructꝰ isti expectati a ꝺño ꝺ vinea: vt ꝺictũ ẽ: nihil sũt aliꝺ q̃ timoꝛ ꝛ amoꝛ ppli ad ꝺeũ. Isti ãt potissimũ ꝺependebãt a sacerdotib⁹. Unde Chꝛy. sacerꝺotiũ assimilat stomacho q̃ languẽte i firmank oia mẽbꝛa: ꝛ radici q̃ vicinata pallescũt folia. Ad h̃ q̃ q̃ ista vinea fructificaret fm bñplacitũ ꝺei requirebak Pꝛio: q̃ sacerdotes cẽnt i se bonũ ꝛ iusti. Scõo: q̃ docerẽt ppl'z i via veritat' arguẽdo q̃ ad mala: ꝛ exhortãdo q̃ ad bõa ꝟbo ꝛ exẽplo. Tertio: q̃ oꝛaret ꝛ sacrificaret p̃ illo. Q̃ñ q̃ p̃pbe arguebãt sacerdotes in aliq̃ hoꝛ triũ negligẽtes: exigebãt ab eis fructũ vinee inde ꝺepẽdentẽ. Hoc aũt fecerũt mꝛti ex p̃mis p̃pheꝛz: sz fuerũt male tractati, Uñ seq̃. (agricole ãt) .i. rectoꝛes ppli (ap̃phẽtis fuis etꝰ: aliũ occiderũt: aliũ ꝟo lapiꝺauerũt) Nã fm Hiero. Hieremias fuit ceſsus: Esaias occisus: timo vt tradunt hebꝛei fuit tanq̃ lignũ serratꝰ ad p̃ceptũ regis Manasse. ꝛ Zacharias lapiꝺatus int' tẽplũ ꝛ altare ad p̃ceptũ .s. regis Joas: vt patz. ij. Paral'. xxiiij. (Itez misit alios fuos plures ꝺoctib⁹) qꝛ fm Hila. post p̃ꝺicatiõnẽ p̃moꝝ p̃pheꝝ ꝺñs magnũ p̃pheꝝ numeꝝ misit. Nã vt ptz ex libꝛis Regũ: erãt in ppl'o ꝺei p̃pheꝝ

collegia sic mō sī in sctā eccl'ia monasteria religiosor. Et sic ds nō abstulit ab eis suā miscdiam ppī occisonē pmor p phetar sed auxit fm Chrys. t aucta dī miscdia/augebat iudeor malicia. Vñ vt idē dr:ptra dei clemētiā malignitas hūana certabat. Hec ille. Jō seqt (t fecerūt illis sil'r) Quidā tñ vt Rab. volunt p pmos suos posse itelligi Moysen t Aaron q cesi fuert lingue flagello.p scdos ppheras. Sz ista expō nō mutū pgruit rextui (nouissime aūt misit ad eos filiū suū dī.) Chrys. in hom. Quare āt nō pfestim misit? Ut ex his inqt q ad alios fecerāt/seipos accusarent:t furorē dimittētes verecūdarent ppī filiū venientē. Hec ille. Vñ sequit (Forte verebunt filiū meū) Dic autē forte fm Chrys. nō qr igz:et pfamilias qd futur sit/cū ipe sit dus:sed vt oñdat arbitriū libertatē. Poterāt em agricole vereri filiū t nō vereri. Dic aūt: verebunt fm eūdē:vt oñdat q ad pñtia chi sibi pmissi debuissent pfūdi t erubescere:qr petm cor magnū erat t oi excusatione puatū. Quidā aūt cor fm Orig. veriti sī filiū vt q in eū crediderāt:sed tñ malor ps verita nō est. de qb; seqt. (Agricole aūt vidētes filiū dixert. Hic est herces) cui.l.nō solū vinea synagoge iudeor/sz etiā gentes sī pmisse in heredi tatē/tanq̄ oim regi t dño. Ex his patz fm Hiero. t Chrys. q iudeor pncipes nō p igrātiā:sz p malictā t inuidiā pe cauerūt: qr coḡuerūt illū quē crucifixert esse filiū dei. Nō est aūt intelligendū q Hiero. t Chrys. dicūt: q isti coḡuerint chm esse filiū dei p naturā et vez deū. vt ptz p s. Tho. iij. p. q. xlvij. si em coḡnouissent/ nūq̄ deū gl'ie crucifixissent. vt dr. j. Cor. ij. sed dicūt q cognouerūt illū filiū dī p excellētiā gre. Dic tñ s. Tho. sup Mat. q coḡuerūt cū dei filiū sz p naturā ex cōiecturis: sed nō certe. Vñ de dē ḡ dñica. j. in q̄dragesima. Ex ꝓb tñ patrisfa. pcludit Chrys. q sit filꝰ dei p naturā/t nō p gram solū: alioq̄n et pphete possent dici filij dei. Sz tñ vt dr Chrys. postq̄ intrauit in tēplū/t eiecit vendētes t emētes sic cogitauerūt. Jam cessabit cōsuetudo hostiar q̄ ad lucrū nrm ptinēt: t icipiet ppl's offerre sacrificiū iusticie qd ad gl'iam ptinet dei. Vñ iam nō erit pplus iste nra possessio. Vñ tūc cogitauerūt illū occidere dicētes (venite occidam⁹ eū: t nra fiet hereditas) .i. nos fructū ex pplo pcipiem⁹: fm mentem Chrys. Vel fm Rab. nra fiet hereditas. i. stabit fides nra q̄ est fm legez/ t nō illa q̄ est fm eū. Et intēdit Raba. id qd dr s. Tho. sez qr timuerūt pdere dñium ppl'i: qd hēbāt ex lege. Vñ t ppī ḡ ꝓspirauerūt in mortē chi: ne veniret romani t auferrent eis locū ipor. (Et apphēsuz eū) in horto (eiecerūt extra vineā). i. extra hierl'm fm Hila. Vel fm Orig. ḡ dr: qr habuerūt eū qsi alienū a vinea t a colonis. Sed nota q Mat. dr: eiecerūt t occiderūt: in signū q pmo eiecerūt extra cor suū. deinde crucifixerūt Marc⁹ ꝓo dr: occiderūt t eiecerūt: in signū. s. q p⁹ mortē eiecerūt eū: dū apl'os ad gentes ire cōpulerūt. (t occiderūt) in ligno crucis suspendētes. In hac pte documentū allegorice est pro sacerdotibus quaris et malis. de q̄ dicit Chrys. Hec cogitatio t nra erit hereditas/cōmunis est oim sacerdotū carnaliū q̄ nō sunt sollicīti quō pplus viuat sine petrō: sed aspiciunt qd in eccl'ia offerat: t hoc extimāt sacerdotij sui lucr. Hec ille.

Quātū ad tertiū tangit exterminatio que fienda erat de ingro t ptumaci populo: cū dicit (Cum ḡ venerit dñs vinee) ad faciendū compotū et vindictaz de illis agricolis / qd̄ tunc fuit quando Titus obsedit Hierl'm. Vel fm Orig. ḡ dñs a mortuis resurrexit (quid faciet agricolis ill'?) Orig. Jnfrogat qdem dñs: non q ignoret qd̄ respōsuri sint: sed vt ppria rñsione damnent. Hec ille. (aiunt illi: Malos) colonos (male). i. acerbe (pdet) gladio/fame/ t captiuitate (t vineā suā). i. pl'm suū: vel eos q ex iudeis crediderūt (locabit alijs agricolis). i. apl'is fm s. Tho. t Orige. q curā susceperāt regēdi ppl'm dñi: nō solū eū q ex iudeis: sed etiā eū q ex gētib⁹ credidit: qr factū est vnū ouile t vn⁹ pastor (Qui reddant ei fructum tem-

poꝛtib⁹ ſuis).i.q̄ cōſeruēt ꝓp̄m dei in timoꝛé ⁊ amoꝛe ad deū: culturādo vineā mō ꝓpoſito. Apli em̄ vniuerſū mōm ſubiecerūt timoꝛi ⁊ amoꝛi ieſu chr̄i: ſubuerſa ⁊ deſtructa penit⁹ nephādoꝝ demonū cultura. Sic aūt ỏr Chry. iſti verū rñderūt: qz ꝑtas ſpis violentiā fecē. Hec ille. Et vt ỏr Orige. vex dixerūt ꝫ ſe: ſed nō ex ſe: ſic ⁊ necꝫ caiphas. Sz ḃ eſt q̄ſtio quā mouet Augu. de cōſenſu ewā. qz Marc⁹ dic̄ illa ꝑba: malos male pdet/ dixiſſe dñm. Matth. ꝓ ỏr illa dixiſſe iudeos. Ad ḃ ỏr Augu. vbi ſup̄ dup̄lr. Prio q ꝑba iſta in Marco ratr ſūt poſita q poſſint itelligi dicta a dño ⁊ a iudeis: qz poſt chr̄i interrogationez q̄ dixit. q̄d faciet dñs vinee? ſtatim ſeq̄t: pdet malos colonos. Et licz ibi nō dicat q illi ḃ dixerint: tñ pōt ſubintelligi. Scdo q iſta ꝑba pmo ꝓtulerūt iudei: ⁊ ſcdo ipe chr̄s ea reſumpſit. ⁊ ſic attribuunt⁹ patri⁹ dño: qz vex dixerāt: ⁊ ꝑtas etiā dixit eadē reſumendo. Et iſto ſcdo mō ſoluit etiā Chryſ. ⁊ s. Tho. ſcz q illa ꝑba bis fuerūt ꝓlata. Sz eſt alia qō quā etiā mouet Aug. q̄ vt ỏr magis vrget. Naz b. Lucas ỏr q pdcā ꝑba dixit dñs: iudei ꝓ dixerūt (Abſit). i. nō occidēt chr̄m vt ꝓnter etiā talia nō patiāt. Ergo nullo mō iudei illa ꝑba dixerūt: ſed ꝛriū. Ad ḃ ỏr Aug. vbi ſ. ⁊ Chry. ⁊ s. Thomas. q ibi mlti errāt. ⁊ q̄dam dixerūt: malos male pdet. ſ. amici chr̄i ꝛz Aug. vel q nō itelligebāt parabolā ꝛz Chry. q̄dam ꝓ dixer̄t/ abſit. ſ. illi q ꝓtra ſe intellexerūt dicta eſſe pabolā ꝛm Augu. ⁊ Chryſ. Vel ꝛm Chry. ⁊ Wag. hiſt. illimet oze dixerūt/ abſit: corde ꝓ dixerunt: malos male pdet. ⁊ btūs Matt. retulit eos dixiſſe qō mēte dicebāt. Vt ꝛm s. Tho. ꝑmo dixerunt: malos male pdet. poſt videtes hoc eſſe ꝓtra ſe dictū dixer̄t/ Abſit. Qualiſcūq tñ fuit/ dñs approbauit ſniam dicentiū: malos male pdet: ⁊ ſcpturā pbat q ſpi erāt reprobaturi chr̄m: ⁊ ꝓnter periturī. Ad huius q̄ euidentiā ſciendū eſt q q̄dā dicūt q ad lram lapis fuit in tēplo Salomonis mlt̄ies reprobat⁹: ſed poſt in fine edificū in angulo oīb⁹ ſtupentib⁹ mirabiliter eſt coaptat⁹. Hoc videt ſentire magr hiſt. q̄uis ḃ nō affirmet: ſed refert. Quidā ꝓ dicūt ḃ nō eſſe vex. Vñ hebraei apō iudeos autentici exponētes paſſum illū/ nunq̄ tale aliq̄d retulerūt: ſed illū lapidē metaphoꝛice ſumūt. Et ḃ videt rōnabilit⁹. qz ꝛm iſtā viaz dictū pſ. qō allegabat fuit pabolicū: ⁊ ꝓnter lraliter exponit de chr̄o: ⁊ chr̄us allegabat ad lraz: ꝛm q cōſueuit facere. Scdz aliā ꝓ dictū illō eſt hiſtoꝛicū: ⁊ chr̄s allegaret in ſenſu ſpūali. ⁊ ꝓnter nō argueret vel ꝑet efficacit: q̄uis etiā iſta rō non cogat. Dicit ḡ (Nunq̄ legiſtis in ſcpturis) id ſupple qō dicā. q. d. vtiq̄ legiſtis in pſal. (Lapidem. i. chr̄m ꝛm Chryſ. ⁊ Rab. (quē reꝛobauerūt edificātes). i. pdicti agricole ⁊ doctoꝛes iudeoꝝ ꝛm Hiero. ⁊ Rab. Dicti ſūt aūt edificātes: qz ad ipos ꝑtinebat ꝓtrue re tēplū ſpūale. i. ſynagogā: quā docendo legē ampliabāt ⁊ reparabāt. Et ꝛm Chryſ. qz ſic edificatoꝛ volat nodoſos lapides: ita doctoꝛ coꝛrigit vicia circa hoīes. (Hic fact⁹ eſt i caput anguli). i. vt ſit caput anguli. Hila. Eſt em̄ caput anguli fact⁹: qz eſt int legē at̄q gentes lateꝛ vtriuſq̄ ꝓiūctio. Hec ille. Vtriq̄ em̄ ꝓp̄m iudaicū ⁊ gentilē in ſua fide ꝓiūxit. vt ỏr Rab. (a dño factū eſt iſtō) q miſit filiū ſuū ad redēptionē ⁊ cōuerſionē mūdi (⁊ eſt mirabile) caput eccl̄ie: ꝛm Chry. (in oc̄is nr̄is). i. añ oc̄os nr̄os: q eū poſſum⁹ videre p fidē. vt idē ỏr. Vel ly iſtud. nō demōſtrat ꝓnā capitis: ſed factionē ei⁹. i. plaтōez q̄ fact⁹ eſt caput. vt ſit ſenſus: Ad nō factū eſt iſtud/ nō q̄dē iſtud caput: ꝛz iſtō q ḃ lapis ſit caput. qō fuit mirabile in oculis iudeoꝝ/ q ita gēres quifactebāt: vt non mō cū eis nō māducarēt: ſz etiā iudicabant eos indigꝫ qb⁹ dei ꝑbū pdicaret⁹ tur: vt ꝓz p ap̄m. j. Theſ. ij. dicentē. Prohibētes nos gētib⁹ loq. ſ. ꝑbū ſalutis. Et tanta erat iſta deſpectio: vt etiā poſtq̄ aliq̄ coꝝ ad fidem fuerāt q̄erſi diſceptarēt aduerſus petrū: q cornelū viz gētilē baptizauerat: q cū eo māducaſſet. vt ꝓz Act. xj. (Ꝯ dico vob.) q

chm reprobat; (qz auferet a vob regnū dei). i. regimē pl̄i sui q̄ est regnū eius. Regnū ei dei est ecc̄ia militās i q̄ regt̄ dś/q̄ ablata est ab eis (z dabit gēti facienti fructū ei⁹). i. ap̄lis et successoribꝫ eius. Vel fm s. Tho. z Orig. p regnū dei intelligit sacra scr̄ptura: q̄ ablata est ab eis q̄tū ad verū z sanū intellectū ei⁹: z data est fidelibꝫ chr̄i: q̄ ex ea p̄ducunt fructū fidei z operū bonoꝝ. (Et q̄ ceciderit sup lapidē istū/cōfringet: sup quē vo ceciderit/cōteret eū) qō plus est q̄ cōfringi: fm Chr̄y. qz est cōfringi minutatim. Et fm Hiero. z Aug. z scm̄ Tho. cadit sup lapidem q̄cūq̄ peccat. Talis em̄ non cōfringit a chr̄o/ sed ipe seip̄m frangit: sic vas cadens sup lapidem ex suo modo cadēdi se frangit. Cadit vo lapis sup aliquē qn̄ illum punit. Isti g̃ casuri erant sup lapidē per pcm̄ z lapis sup eos per supplictū/malos male p̄dendo. Vel fm Chr̄y. z scm̄ Tho. cadit sup lapidē/q̄ credēs in lapidē peccat. Iste nō totalit cōfringit: qz stat vna fides: z reseruat per patiam ad salutez. vt ōt Chr̄y. Ille aūt sup quē cadit lapis: ē ille q̄ chr̄m negat. Iste ex toto cōminuit: nec in se aliq̄d hz vñ reparī possit/stante q̄uatione lumis fidei: ex qua est p̄mus motus in iustificatiōe impij. Sz q̄re chr̄s dicit lapis? Rñdet Chr̄y. Quia est fundamētū forte/qō nec aḡs seductionū: nec rēpestatibꝫ p̄secutionuz mouet. Et scdō p̄ter illitudinē ad cōminuēdū z p̄qssandū (z cū audiuissent p̄ncipes sacerdotū et pharisei parabolas eius cognouerūt q̄ de ipis diceret) et tamē nō penituerūt. Vñ sequit (Et q̄rentes eū tenere) vt occideret (timuerūt turbas: qm̄ sic p̄pherā eū habebāt) ipe turbe: z p̄ter tumult⁹ fuisset. In ꝑ aūt est morale documētū qō Chr̄y. tangit di. Hec est differentia bonoꝝ hoim z maloꝝ. Bon⁹ em̄ comp̄hensus in pcō gemit/quia peccauit: malus aūt fremit nō quia peccauit/ sz q̄ comp̄hensus est in pctō: z nō solū p̄niam nō agit: sz magis aduersus corripientē trascit. Vñ et isti dep̄hensi magis ad malicīā sunt exacerbati. Hec ille.

Sabbato post dñicā .ij. Quad.
Textus euāgelij. Luce xv.

Homo q̄daz habuit duos filios et dixit adolescentioz ex illis p̄r̄i. P̄r̄ da mihi portiōez substātie que me cōtingit. Et diuisit illis substātiā. Et nō post multos dies congregatis oib⁹ adolescēt̄ filius peegre pfectus est in regionē longinquā: z ibi dissipauit substantiā suā viuēdo luxuriose. Et postq̄z oia cōsūmasset facta est fames valida in regione illa: z ipe cepit egere. Et abiit z adhesit vni ciuiū regionis illius: et misit illū in villā suā vt pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrez suū de siliq̄s q̄s porci māducabant: z nemo illi dabat. In se aūt reuersus dixit Quāti mercēnarij in domo patris mei abundant panib⁹: ego aūt hic fame pereo. Surgam z ibo ad p̄rem meū: et dicam illi. Pater: peccaui in celū z coram te: iā nō sum dign⁹ vocari filius tuus: fac me sic vnū de mercēnarijs tuis. Et surgēs venit ad patrē suū. Cū aūt adhuc lōge esset vidit illū p̄r suus z miscōia mot⁹ est: z accurrēs cecidit sup collū eius z osculat⁹ est eū. Dixitq̄z ei filius. P̄r peccaui in celū z coram te: iā nō sum dign⁹ vocari filius tuus. Dixit aūt p̄r ad seruos suos. Ito pferte stolam p̄mā z induite illū: z date anulū i manu ei⁹: z calciamēta in pedes: z adducite vitulū saginatū z occidite: z māducem⁹ z epulemur: qz hic filius meus mortuus erat z reuixit: perierat z inuētus est. Et ce-

perũt epulari. Erat aũt filius eius senior in agro. Et cũ veniret et approp̃inq̃ret domui: audiuit symphoniã z choros. Et vocauit vnũ de fuis suis et interrogauit q̃ hec essent. Jsq̃ dixit illi. Frater tuus venit: z occidit pater tuus vitulũ saginatũ: qa saluũ illũ recepit. Jndignatus est aũt z nolebat introire. Pr̃ ḡ illi⁹ egressus cepit rogare illũ. At ille rñdens dixit p̃ri suo. Ecce tot ãnis fuio tibi z nũq̃ mãdatũ tuũ p̃terjui: z nunq̃ dedisti mihi hedũ vt cũ amicis meis epularer. Sed post q̃ filius tuus h̃ q̃ deuorauit substantiã suam cũ meretricib⁹ venit: occidisti illi vitulũ saginatũ. At ipse dixit illi. Fili tu sp̃ mecũ es: et oĩa mea tua sunt. Epulari aũtẽ et gaudere oportebat: quia frater tuus hic mortu⁹ fuerat z reuixit: perierat z inuẽtus est.

Homo quidã habuit duos filios ꝛc. Luc. xv. Jn p̃senti euãgelio tanguñ tria p̃cepta: q̃ sunt Prodiga dissipatio: benigna misatio: z stolida seu inuidiosa indigatio. Quantũ ad p̃mum tangit dissipatio p̃diga iuuenis lasciuientis. Est aũt euangeliũ h̃ totũ paboli cũ sm magr̃m h̃isto. z alios. ideo l̃ralis sensus sumẽdus est iuxta meraphoꝛica dictionũ ꝛcata. Agit ḡ in toto isto euãgelio sm aliq̃s de duob⁹ pp̃lis: gentili. s. z iudaico: ad l̃ram: sed h̃ nõ placet Cyrillo: qr nõ potuisset vere dicere fili⁹ senioꝛ. i. pp̃l⁹ iudaic⁹: nunq̃ mãdarũ tuũ p̃terjui. Est ḡ sm eũ l̃ralis sensus pabole: vt p̃ duos filios intelligañ iustus et pecꝛ. z hoc videt esse vex: qr ista pabolam dixit dñs ꝛ pharisẽos murmurantes q̃ suscip̃et pecꝛes/ z cũ eis mãducaret. ꝛ q̃s etiã dixerat imediate añ pabolam de centũ ouib⁹: z. x. drachmis: de q̃ bus ꝛstat q̃ ad h̃ p̃positũ dñr. Põt rñ dici q̃ et ille sensus est l̃ralis vt videt q̃dã velle. Et ad argumentũ Cyrilli dico q̃ sm Chryſ. in pabolis nõ opz oĩa scrutari tanq̃ ꝛba: sz sufficit attẽdere ad id q̃ intẽdit pabole fictoꝛ. Sz rñ exponam⁹ p̃mo mõ sic̃ z s. Tho. in catena aurea: z dicam⁹ (Hõ q̃dã). i. dis/dict⁹ hõ: qa cũ eo cõuenit hõ in hãc intellectũ: vl rõne assumpte hũanitat̃ (hũit duos filios) vn⁹ est nũerus iustoꝛ ab initio iustitiã sequentiũ sm Cyril. ali⁹ est numer⁹ pecꝛ p̃ p̃niaz q̃q̃ rdeũtiũ (z dixit adolescẽtioꝛ ex illis). i. pecꝛ: q̃ est iuniꝛ fz Cyril. z Basi. nõ defectu etat̃: sed sensus z intellect⁹ (p̃ti). i. dco. (Da mihi poꝛtionẽ). i. p̃tem (subẽ) tue (q̃ me cõtingit). i. q̃ ad me p̃tinet hereditario iure. Sic aũt dr Titus/ hõ petit id q̃ cõtingit z cõpetit ei: q̃n petit vt nõ ex necessitate fuiat: sed sit in sua p̃tate/ cũ sit rõnalis z liber. sm Aug. aũt ista p̃s sũt illa q̃ dañ nob a deo imediate: z nõ ab agente naturali: ania. s. z potẽtie eius. Jntellect⁹ eñ. i. aia intellectiua est ab extrinseco. vt dr in li. de aĩalib⁹. i. nõ educit de potẽtia materie ab agẽte naturali: sz a deo imediate dañ p̃ creationẽ. vñ ait. Aia p̃tate sua delectata id q̃ est illi viuere: intelligere: memisse igenio alacri excellere petit/ q̃ diuĩa sunt mũera. Hec aũt in sua p̃tate accepit p̃ libex arbitriũ. Hec ille. Sz est h̃ q̃stio: quõ hõ possit ista petere q̃ ei dañ a deo: cũ ab instãti ꝛceptiõis sue q̃ p̃mũ vex est diligere q̃ est hõ/ habeat aĩam z oẽs ei⁹ potẽtias? Ad h̃ dico dupl̃r. P̃mo q̃ pabola est silitudo q̃dã vl ꝛpatio silitudinis. Oĩa aũt silia sc̃ dissilia z dĩa. Nã silitudo ẽ rex p̃ntiũ cadẽ q̃litas. i. forma. Non ḡ in pabolis opz q̃ ad oĩa accipe silitudinẽ z q̃uenientia. Dico ḡ q̃ fili⁹ hois p̃t a p̃re suo petere q̃ ei debenť rpalia bõa: z põt etiã ea accipe. fili⁹ aũt dei p̃ creationẽ põt q̃dẽ naturalia bona a p̃re suo deo accipe in sua ꝛceptiõe: sed nõ p̃t ea petere rõne iã dicta. Est ḡ vtrobiq̃ silitudo q̃ ad accipe: sz non q̃ ad postulare. Secũdo dico q̃ oñe q̃ ad aliq̃d est ordi-

dinatũ:seu est i potẽtia vt habeat illud appetit illõ:sic matia appetit formã ad quã ẽ i potẽtia:vt ptz.ij. Phys. Oia ei appetũt suũ bonũ: bonũ aũt potẽtie est actꝰ ad quẽ ordinat. Oĩe aũt appetẽs aliqd petit illõ iterp̃tatiue ab eo cui suus appetitꝰ seu suũ desiderũ ẽ patẽs:sicꝫ pat̃ põt iplere talẽ affectũ:sic dicimꝰ infantẽ vagientẽ petere mãmillas. Hõ g̃ gñatꝰ añ̃ habeat rõnis vsum ꝛ arbitrij libratẽ/ẽ i potẽtia ad ista. Ergo ꝛ illa appetit ñ qdẽ appetitu rõnali vl aiali sz nãli. Ergo iterp̃tatiue petit a deo cui appetitꝰ ille ẽ patẽs:ꝛ q illũ p̃t iplere. Hoc ẽ petere ptẽ suã.i.aiaz ꝛ potẽtias. Nõ q tũc petat hõ vt illa fiãt ꝛ sibi denk:sed vt iã facta sibi denk.ꝛ sint sua .i.possit eis libere vti. sic ꝛ filiꝰ hois ñ petit a p̃e vt ps sue sube fiat:sz vt iã facta sibi dek vt sit sua.i.i sui ptãte. Possumꝰ tñ ẽt dicere q ipe hõ añ̃ suscipi/at rõnalẽ aiaz:iã ẽ i potẽtia ad illã p suũ corpꝰ:ꝛ ꝙseqnk illã appetit:ꝛ ꝙseqnk ẽt iterp̃tatiue petit. (Et diuisit illꝫ subam) q: fm Chrys. suba rõnalꝫ eqlik oibꝫ nascẽtibꝫ dak:ꝛ scia boni ꝛ mali. (Et nõ post mꝫros dies)a susceptiõe libratꝫ. (adolescẽtioꝛ filiꝰ pegre).i.pagrãdo vl ad pagrãdũ rẽgtiões(pfectꝰ ẽ)a p̃e. Chrys. Profectꝰ ẽ/nõ localik a deo recedens:q vbiq ẽ:sz affectu. Fugit ei deũ petõꝛ vt a lõginq̃ ster. Hec ille. Jn q fm eũdem oñdik libertas arbitrij:q: p̃ istuz exire vl stare/neq; phibuit/neq; coegit.(i regionẽ lõginquã).i. vsq; ad obliuionẽ di fm Aug. vl vsq; adꝺ vt extra se iret fm Amb. Nã infra dr q reuersꝰ i se fuerit. Amb. Quid em̃ lõginquꝰ q̃ a se recedere/nc regiõibꝫ sz moribꝫ separat: Etei q se a chro separat/exul est patrie ꝛ ciuis mũdi. Hec ille. Hoc ãt fm Aug. factũ est ñ post mꝫros dies a ꝙstitutõe generꝫ hũani: vt accideret .s. dei obliuio. Vel possz dici nõ post mꝫros dies a susceptione vsus liberi arbi.q: plexq; tsi nõ sp i iꝑ a puericia vl adolescẽtia incipiũt vicia: vsus aũt arbitrij i pncipio puericie .i.in septẽnio vl etiã aliqñ añ a deo nob ꝙferk fm sctm Tho. in iij. Nota dũ ẽt q triplex est regio. P̃ria longinq̃ respcũ paradisi: vt stat̃ hui mũdi etiã sic̃s ille sctus. P̃s. Aduena ego sum apud te ꝛ pegrin. Scda lõginqoꝛ:vt status pcti P̃s. Lõge a pctoꝛibꝫ sal. Hec ẽ regio vmbre mortis de q Esa.ix. Tertia lõginquissima:vt stat̃ i fernalis. Est em̃ ita lõginq̃ q null̃ suffic̃ inde fuerti:nisi miraculose: vt traian. (ꝛ ibi dissipauit substantiã suã).i.naturales anie sue vires: qs mal̃ habitibꝫ pctoꝛ dissipat:ꝛ assuefac ad malũ appetẽdũ q ad appetitiuas ꝛ reddit hebetes quo ad pcipiẽdũ ipas cogscitiuas. Vñ ꝛ cecitas mentis filia est luxurie. Tit. Dissipauit subam suã.i. intellectũ rectũ:castimoniã: documẽta vitatis noticiã:genitoris memoriã: creatoris sensum. hec ille. (viuẽdo luxuriose) .i.pdige ꝛ turpiter. Nã fm glo. luxuria ꝙsumit oia bõa nature. Etsi dicak q fz Dion. nihil existẽtiũ corrũpik p malũ. Dico iuxta Gotre ꝛ scti Tho. sniam/q bonũ nature sumik tripl̃r. s. pmo itrãsitiue p bono qõ est natura. et trãsitiue p bono qõ ineſt nature: vt sunt habit̃ vel accidẽtia. ꝛ trio medio mõ q̃dãmõ p habilitate nature ad bonũ accidentale seu aptitudine subiecti ad bonũ accidẽtale Luxuria pmũ nl̃o mõ tollit nisi forte p accidens. scõm fo tollit totaliꝫ pcessu tpis: ꝛ inducẽ ꝺriũ habitũ. s. vicij. tertiũ fo diminuit:sz ñ totaliꝫ aufert. Hic tñ sumik luxuria p luxuria sil̃ ꝛ aliꝭ vicijs adiũctꝰ:sic̃ solet cõik accidere q luxuriosi etiã i aliꝭ vicijs occupank. Augu. de q̃st. euãg. luxuriosã vl pdigã vitã vocat amãtẽ fũdere ac spaciari exĩoribꝫ pompis inanescẽtẽ:cũ ea q̃sq; seqt̃ q ad alia pcedũt:ꝛ relinqt eũ q sibi est inferioꝛ. hec ille. (Et postq; ꝙsũmasset oia facta ẽ fames valida i regiõe illa). i. indigẽtia ꝙbi vitatis: fm Titũ. Nõ em̃ sumik h fames p̃prie p appetitu: sed large etiã p idigẽtia. Vl fm Amb. facta est i regiõe illa fames: nõ epulaꝝ: sz bonoꝝ operuꝝ atq; ꝓrutũ: q sũt miserabilioꝛa ieiunia. Item qui recedit a verbo dei esurit: qa nõ in solo pane viuit homo: sed in oĩ verbo dei. Qui recedit a thesauro eget. Vnde sequitur. (Et ipse cepit egere.) Merito enim egere cepit qui the-

sauros sapiētie ⁊ sciētie dei diuitiarūq; celestiū dereliq̄t. Egere g̃ ipo cepit: q⁊ nihil pdige satz̄ ē voluptati. Hec ille. (⁊ abijt/⁊ adhesit vni ciuiū regionis illi⁹) Iste ciuis fm Amb. est pnceps huius mūdi. i. lucifer. fm Augu. est aliq̄s pnceps demonū cōmo⁊ātiū i aere q̄ ad militiā diaboli pt̄iner. Demões em̄ sūt in regiõe pcti ⁊ longe distāt a deo ⁊ sūt ciues i ea: q⁊ ab initio mūdi illā incolunt regionē. ⁊ sic q̄i dñi hoiz iniq̄z: imo diabol⁹ oim malo⁊ est caput: fm Greg. (⁊ misit illū i villā suā) Per hanc villā intelligit aliq̄d speciale pcrm̄ inter septē pcta capitalia. Nā lucifer septē habet pncipes iuxta numez p̄dictoz vicio⁊ū: q̄ singuli ō singulis tentant: ⁊ i eis occupāt hoiez. Videt ergo ista villa fuisse luxuria: ⁊ iste ciuis vl pnceps fuisse Asmodeⁿ: q⁊ iste luxuriose viuebat. Misit ergo istū in villā suā tāq̄ dñs qñ irretiuit eū pctō vel ꝯsuetudie mala tanq̄ vinculo seruitutz̄ (vt pascerer porcos. i. imūdos spūs q̄ erant sub isto pncipe/ fm Aug. Nam sic̄ lucifer habet duces: ita duces habēt milites suos. Unde ⁊ Beda ait. Porcos pascere: est ea q̄b⁹ immūdi spiritⁿ gaudēt opari. hec ille. Theo. Hos g̃ pascit q̄ alios pcellit i vicio: vt sūt leones/ archip̄dones/ archipublicani q̄ alijs sūt doctoz̄es oparōis obscene. hec ille. (⁊ cupiebat implere ventrē suū ō siliq̄s.) Siliqua ḡtuoz significat. Prio folliculos ⁊ purgamēta leguminū. Secundo quoddā genⁿ leguminis quo in Africa sues reficiunt. ō quo ait Amb. Siliqua genⁿ est leguminis/ intus inanis/ foris mollis/ q̄ coꝛpⁿ nō reficit: sed implet. Hec ille. Tertio est q̄dā arboꝛ habens fructū dulcē q̄ est porcoꝛ cibus Quarto siliqua dī arboꝛ: silique fructⁿ Scdo g̃ vel q̄rto modo sumit hic: ⁊ significat aliq̄d quo demones delectant ⁊ stulti: siue sint poetarum carmina: vt Hieroñ. ait: siue coꝛpis voluptates (q̄s porci manducabāt). i. q̄b⁹ demones delectant. ꝯ ppt eas cū nō habeāt earum sensum: sed q⁊ p eas homies lucrantur. Chrys. Junioꝛ filiⁿ spūalib⁹ destituit⁹ opibus q̄si prudentia ⁊ intellectu poꝛcos pascere dicit: hoc est sordidas ⁊ immundas in ania sua cogitatiões nutrire: ⁊ edit escas irrationabiles p⁊aue cōuersatiōis: dulces q̄dē egenti bonoꝛ q⁊ suaue puersis videt esse op⁹ carnee voluptatz̄/ que ꝓtrutes anime penit⁹ eneruat ⁊ perimit. Huiusmodi cibos quasi porcinos ⁊ male dulces. i. carnaliū delectationū illecebras siliquaꝛ noie sc̄ptura designat. Hec ille. (et nemo illi dabat). s. voluptates ad saturitatē fz The ophi. Studēt em̄ vt ait demões ne vnq̄ saturitas maloꝛ pueniat. Vl fz gloh dī: q⁊ dia bol⁹ postq̄ viderit aliquem esse suū: tā nō pcurat ei abundātia (in se aūt reuersus dixit) attrit⁹. s. seruitute ⁊ laborib⁹ ⁊ porcino cibo stomachat⁹: fm Greg. nise. Aug. de q̄st. euā. In se autē reuersus est: cū ab eis q̄ forinsecus fruꝛstra illiciūt ⁊ seducūt i ꝯsciētie sue intꝛioꝛa suā intentionē reduxit. Hec ille.

Ad intellectū ꝓo sequēriū sciēdū est q⁊ fm Basiliū aliq̄ faciūt bonū tioꝛe pene: aliq̄ gr̃a mercedis: ⁊ itelligit ō rpali aliq̄ ppt amoꝛē legis: ⁊ ipo bono ope delectati. Primi sūt serui. scōi mercēnarij tertij ꝓo vt ait filij. Nā fm Amb. Filiⁿ q̄ habet sctīspūs pignus i coꝛde: seculaꝛis mercedis lucra nō q̄rit: sed ius fuat heredis. Hec ille. Notat autē Amb. duo genera mercēnarioꝛ. Nā vt ait: q̄dam sūt boni q̄ ꝯducunt ad vineā. Isti nō siliq̄s sed panib⁹ abundāt. Hec ille. Et in ō innuit q⁊ q̄dā sunt mali q̄. s. seruiunt deo p rpalib⁹: in quib⁹ fm̄ē operz̄ sui boni ꝯstituūt: ⁊ ꝯsequēter siliq̄s pascunt quantū ad suā finalē intentionē: licet abundent ⁊ ipi panib⁹ quantū ad substantiā operū bonoꝛ ⁊ bonaꝛ cogitationū. Faciunt em̄ ⁊ cogitāt ea q̄ sūt bona de genere suo: sed illa ex intentiõe puertūt. Sic ergo exponēd⁹ videt ter. (Quanti mercēnarij). i. hoies seruientes deo p tempoꝛ ali mercede: (in domo patris mei) id est in exercitio opeꝛ bonoꝛ q̄ntū ad ipam substantiā opeꝛ vl ex genere suo: sic em̄ luxuria est villa Asmodei: ita sctā ꝯuersatio est palatiū dei i q̄ multe sūt mansiões fm genera diuersa ꝓtrutū: (abundāt panib⁹). i. opib⁹ bonis

ꝛt gñe:q̄ sunt clbꝫ anie rōnalis/q̄ hō est hō:ꝛ ꝯter sūt clbus hois inc̄tū est hō tanc̄ panes. sic̄ silīq̄ clbus porcoꝝ sunt (ego aūt) q̄ sum filiꝰ (h̄ fame pereo) famulus pelor mercēnario: q: ille salt̄ habz suba m bonoꝝ opeꝝ/ꝛsi recta int̄tione careat: ego aūt neutrū habeo. q: careo ꝓfectis cognitiōe c̄tū ad rōnalē vel apprehensiuā ꝓtulē:ꝛ charitatꝫ dilectiōe/ꝛ maiestatis veneratiōe c̄tū ad appetitiuā. i. volūtatē. Sed h̄ est q̄stio. q: iste videt se p̄ferre mercēnario tanc̄ filiꝰ: ꝛ tñ mercēnariꝰ eq̄ est filius sicut ipe: q: vter q̄ est dei filiꝰ p creationē: neuꝝ ꝓ p gr̄am: cuz vtriusq̄ finis sit creatura. Ad h̄ dico dupl'r. Pīo: q̄ in ista parabola nō opz accipe silitudinē c̄tuz ad h̄ q̄ sit aliq̄ creatura rōnalis seu aliq̄ p̄sona q̄ fulat deo in domo dei: ꝛ sit vilior homine filio p creatōez: ꝛ gregꝫ ꝓfecto p pcm̄. sic̄ in domo hois est dare mercēnariū minorē filio cōrumaci. Nō em̄ est inuenire talē p̄sonā: q: sub hoīe pctōre im mediate sunt bzura ꝛ irrōnabilia iumēta. Sed accipit silitudo in h̄ q̄ sic ille filius hois cū posset abūdare panib/cōmedebat siliq̄s. ita filiꝰ dei p creationē cū possit abūdare bonis opib/cōuersatur in malis ꝛ turpib. Dico scdo q̄ licz tam hō filiꝰ dei p creatōez/ c̄ꝫ hō mercēnariꝰ dei ꝓpter puersam intentionē sint eq̄les in natura: imo ei tā p̄cellat mercēnariꝰ quo ad subam opeꝝ: tñ filiꝰ fm suam naturā/ꝛ maxime fm q̄ p̄t habere gr̄am p̄is mediāte eiꝰ auxilio: dignioꝝ est mercēnario inc̄tū est mercēnarius: q: vt sic est pctōr. Dicit g̃. (Quāti mercēnarij in domo p̄is mei abūdant panibus). i. h̄nt desideria sua/ vel faciūt bona malo fine: q: fuiunt deo p tpalib/q̄ deꝰ ei largit. ego aūt q̄ habeo naturā liberā: ꝛ possum me ad deum p̄tem meū eius auxilio cōuertere: et h̄e desideria mea h̄ ꝛ in futuro seclo/ sū adeo demēs q̄ hic fame pereo/ nunc̄ portēs meū satiare desideriū. Deinde fm Aug. incipit de cōfessione pctōꝝ suoꝝ cogitare: quā postmodū factuꝰ est: cū dr (Surgam) a pctō in q̄ iaceo (ꝛ ibo ad p̄tem meū) a q̄ longe disto (ꝛ dicā ei). i. eius vicario. (P̄ peccaui) recedēdo a te: ꝛ dissipādo bona q̄ mihi dedisti. (in celum ꝛ coꝝā te) q̄ō fm Aug. intelligit vt sit idē peccare i celū. i. ꝯ sūmitatē p̄is: ꝛ peccare coꝝā te. Vel vt idē dr/ i celū. i. coꝝam sanctis aiab: coꝝam te ꝓ: id est in ipo penetrali ꝓscie (Jam nō suz dī. voca. fi. tuus) q: c̄tū in me est/ mereoꝝ pdidisse gr̄am tuā/ cū te offendi: ꝛ mereoꝝ pdere ipam naturā quā a te accepi/ cū ea male et in ꝓemptū ruū vsus sim. Nō sum dignꝰ inc̄ vocari filiꝰ tuꝰ. Pīo: q: recedēdo te ꝓtristaui. ꝯ illō Prouer. x. Filiꝰ sapiens letificat p̄em. Scdo: q: pdige viuendo extra disciplinā fui. ꝯ illō Heb. xij. Si est extra disciplinā/ iam nō filij Tertio q: peccādo fuū diaboli me feci ꝯ illō Ro. vij. Qui spū dei agunt hi filij dei sī. Quarto q: pascēdo porcos de gñaui. ꝯ illō Ro. ix. Nō q̄ filij dei hi filij carnis. Quito: q: te ꝓtenēdo ingr̄tus appui. iuxta illud Esa. j. Filios enutrini ꝛ exaltaui: ipi aūt spreuer̄t me. (Fac me) ex tua pietate: q: ego nihil sum vt mereoꝝ (sic vnū ex mercē. tuis) Nō ār dr ista: q̄si nolleꝫ eē in ḡdu filij habēdo gr̄az dei: si h̄ ds vellet. sed in h̄ oñdit q̄ ex se pctōr h̄ non merek. Et q: etiā sine deo adiuuāte nō p̄t facere opa de gñe bonoꝝ/ q̄b est aliq̄ retributio annexa: pura ipa tpalia q̄ ds largit interdū ꝓpter talia. ꝛ etiā ipa animi ꝓsolatio q̄ ex talibus ꝓuenit. ī rogat vt euz p̄ ponat in statu mercēnarij. i. adiuuet ad exercendū opa bona. In hac aūt pte sunt multa documēta: sed tñ vnū tralitr tangit Grego. Nise. dī. Hunc aūt filiū pdigū spūssctūs nobis descpsit vt instruamur q̄liter debeamꝰ coꝛdis deplorare peccamina. Hec ille. Quantū ad scdm tāgitur benigna miseratio: cū dr (Et surgens) per cōtritionē (venit ad p̄em suum). i. ad vicariū p̄is sui. s. sacerdotez: vt cōfiterek (Cū aūt adhuc lōge esset) q:. s. de trib ptib pnie q̄ sunt: cōtritio coꝛdis: ꝓfessio oris: ꝛ satisfactio operis: nō hēbat nisi vnā. s. ꝓtritionē: ꝛ sic p defectū pnie nō fecerat iter nisi vna die/ cū hīer facere p tres. iuxta illō Exo. v. Eamus viā triū dieꝝ in solitudine (vi

dit illū pat̄ suus) occ̄o miscōie. Chr̄y. Sensit aūt p̄ pniam: nec expectauit recipe cōfessionis ꝓba: sed p̄uenit̄ petitionem mitigator dit agens (z miscōia mot̄ est) Cōfessiōis em̄ meditatio placauit ei p̄cem vt obuiā ei iret / et oscula collo cōferret. Hec ille. Seq̄t (z accurrēs cecidit sup̄ collū ei⁹: z oscular⁹ est eū) suscipiēdo ad;gr̄am suā. Est aūt scienciaz ad intelligētiā doctor.q̄ sic ōr s. Tho. 3ti. dist. xvij. q. ij. p cōtritionē verā z p̄fectā remittit pctm̄: ita q̄ cōtritus iam nō est in pctō mortali. Dicit tn̄ ꝓfessio q̄ sequit̄ ꝛtritionē/ remittere pctm̄ duplicit̄. Vno mō vt est in ꝓposito z volūtate. Nam q̄cunq̄ est ꝛtrit⁹ habz ꝓpositū cōfitendi: qđ si nō h̄et/ nō iustificaret: ne q̄ esset vere cōtrit⁹. Ipa g̃ cōfessio i ꝓposito habita iustificat. Alio mō q̄ pficit attritionē/ si nō p̄tek impedimentū claibu. Pro h̄ nota q̄ ꝛtritus est q̄ p̄fecte dolet: ita q̄ tātū sibi displicet pctm̄: q̄tū dz placere ds. i. sup̄ oīa Attrit⁹ ꝓ q̄ dolet q̄dē/ sed non p̄fecte dolet: q̄. s. nō sup̄ oia odit pctm̄: q̄uis doleat de p̄terito: z velit cauere de futuro. Iste sic attrit⁹ cū subijcit se clauibus ecc̄ie: de attrito fit vere ꝛtrit⁹: ita q̄ ille su⁹ dolor si ipe nō impediat ponēdo obicē spūlsctō pficit/ z attritio efficitur vera ꝛtritio: lz nō sentiat forte ista mutatio. Ante ꝓfessionē g̃ ds mouet miscōia sup̄ ꝛtrito: q̄ ei pctā remittit: z amplexat eū in filiū. Sic̄ etiā sup̄ attrito mouet miscōia ingr̄ū vult q̄tum in se est/ iustificare eū p claues: z oscular alit̄ modo eū/ nō q̄dē remittēdo peccatum: q̄ adhuc est in eo. sed adiuuādo eū vt ꝛterat z cōfiteat: z ꝓponēdo cuz iustificare/ si se clauib⁹ ecc̄ie sine impedimēto subiecerit. z sic vident intelligēda ꝓba Amb. di. Occurrit igit̄ tibi: q̄ audit te intra mētis secreta tractantē. Et cū adhuc lōge sis occurrit: ne q̄s impediat. Cōplectit̄ q̄q̄ in occursu: z q̄si q̄dā amor⁹ patrij affectu sup̄ collū cadit vt iacentez erigat z oneratū pctis atq̄ in frena deflexū reflectat ad celū. Hec ille. (Dixit q̄q̄ ei fili⁹: Pat̄ pecca. in ce. z co. te: z tā nō sum di. vo. fi. tu.) Ecce g̃ ꝓfessionē pctōr. Sz q̄re nō repetit̄: fac me sic vnū de mer. tu? Or vt ōr Aug. post osculū p̄is tā gnosissime dedig̃bat cē mercēnari⁹. (Dixit aūt p̄ ad suos suos) Chr̄y. P̄ aūt ad filiū fmonē nō dirigit/ sz mistr⁹ loq̄t: q̄ q̄ peniter orat. sz rnsum ꝓbo nō accipit: miscōia ꝓ efficacit̄ in effectu intuet. Hec ille. Sz ārt isti mistri z fuit fm Theo. vel angeli vl̄ sacerdotes: q̄ baptismate z doctria animā vestiūt ipo chr̄o. (Cito ꝓferte stolā) .i. veste/ ꝑmā). i pulcrā z electā int̄ oēs. Est aūt ista stola ꝑma fm Theoꝓ. chr̄s fm Aug. de q̄st. euā. dignitas quā pdidit Adā. fm Amb. ꝓ est sapia diuina. Sz quō pōt dignitas Ade dari penitenti: vt ōr Augu. Ad h̄ dico q̄ dat ei imꝑfecte. i. q̄ ad gr̄am g̃tum facienti/ quā iusticia originalis includebat: sz in resurrectiōe dabit aliq̄d mai⁹ (Et date anulū in manu ei⁹). i. fidē in opib⁹ fm Be. z Chr̄y. Fide cm̄ fit gr̄a de spōsatio/ vel pignus spūsctī fm Augu. ꝓt gr̄e ptiel parionē q̄ digito signat. Hec ille. Et intendit Augu. q̄ digitus sit gr̄a: sz anulus sit spūsctūs: quē p gr̄am habemus. (Et calciamēta in pedes). i. exēpla scrō rum p̄cedentiū/ q̄b⁹ sine offensa g̃diat. Calciamēta cm̄ ex mortuis fiūt animalib⁹. (Et adducite vitulū saginatū). i. ꝑpinguatū: z feat sacrm̄ eucharistie / in q̄ chr̄s ꝛtinet: q̄ est vitulus saginat⁹ ꝓpter pinguedinē gr̄e. Vl̄ fm Chr̄y. significat ipm̄ chr̄m q̄ fuit imolat⁹ et occisus nō a patre/ sed ab alijs: nō eo iubente/ sed pmittēte. Hunc g̃ o vos angeli p inspirationē: z vos sacdores p exhortatiuā admonitōez adducite ad memoriā penitētis (z occidite). i. occisuz pdicate, p pctis eius (z māducem⁹ z epulemur). i. gaudeam⁹ sil̄. ego q̄dē ō recuperatiōe filij: ille ꝓ de amicicia pris z gr̄a mea (q̄ h̄ fili⁹ me⁹) p creatōez (mortu⁹ erat) p pctm̄ (z reuixit) p gr̄am (perat) recedēdo a deo (z inuēt⁹ est) redeūdo ad illū. (Et ceperūt oēs). s. ds z angeli z pctōr ꝓuersus (epulari). i. letari. Et i h̄ est documētū q̄ ds vult q̄tū i se est oēs saluari: nō tn̄ vult cogere volūtates: sz quādo aliq̄s reuertit ad eum / letanter

suscipit. Unde ipse dicit Ezech. xviij. Nolo mortem peccatorꝝ:sed magis vt conuertatur et viuat.

Quātū ad tertiū tāgit stulta īdignatio ꝝrundā:vtpote phariseoꝝ:ꝫ ꝗs ista dicunt:q̄ idignabant ꝫ chm̄ suscipiētē alacriter ꝛ pie hoies pctōres:cū dicit. (Erat āt filiꝰ eiꝰ senioꝛ).i.iustꝰ(i agro) id ē i exercitio plantandi arboꝛes spūales ꝑm Titū.i.ꝓtutes. Vel ꝑm Theo. erat in agro.i.in mūdo:colens terrā sui coꝛpis:vt pducat fructū boni opis:ꝛ seminās i lachꝛymis vt i gaudio metat. (Et cū veniret ꝛ appꝛopinq̄ret domui) .i.ecclīe(audiuit symphoniā ꝛ choꝛ).i. solēnitatē quā eccl̄ia ꝛ scī angeli i ꝓspectu dei faciūt ꝑ ꝙuersiōe pctōꝝ.(Et vocauit vnū ō seruis ꝛ interrogauit q̄ hec essent) Per istū aliquē possumꝰ itellige re angeloꝝ:qꝛ seruiunt nob ꝓpter deū:ꝛ deferūt nob reuelatiōes. Cōsulimꝰ aūt eos qñ ꝙsulimꝰ scꝑturā quā deꝰ ꝑ illos nobis tradidit. (Ꝗsq̄ dixit illi. Frater tuꝰ venit:ꝛ occidit pꝛ tuꝰ vitulū saginatū:qꝛ saluū illū recepit) Tradit em̄ nob scꝑtura/q̄ deꝰ gauder ꝛ angeli eiꝰ sup salute pctōꝝ(Indignatꝰ est aūt ꝛ nolebat intrare)ad simul gaudēdū. Sed ꝫ. qꝛ videret q̄ iusti dolerent de penitētia iniustoꝝ. Ad ħ tripl̄r dici pōt. Pꝛio em̄ dic̄ Chꝛys. sic. Querit aūt si afficit iustus passiōe liuoꝛis/dolēs in pspectu alioꝝ:Dicēdū est aūt/q̄ nullꝰ sctōꝝ dolet i talib⁹:imo bōa alioꝝ sua existimat. Nō aūt oportet oia quecūq̄ parabola ꝓtinet/ad lr̄am ꝑtractare:sz sensum elicie/tes cuiꝰ causa cōponit nihil aliud pscrutari. Hec ꝫ parabola ad ħ est cōpositta q̄ pctōres no diffidāt reuerti: scīeres q̄ magna ꝙseq̄nt. Uñ introducit alios turbatos i eoꝝ bonis:nō vt indicet eos liuoꝛe tabescēres:sed tāto decoꝛe honoratos reuertētes:vt etiā inuidiosi possint aliꝭ fieri. Hec ille. Scōo dic̄ Theo. q̄ dñs in pñti pabola ꝓtra phariseos loq̄t ꝗs noie filiꝭ iusti vult itelligi noians ex hypotesi siue ex suppositiōe.q.d. Esto q̄ vos sitis iusti:qō tñ nō estꝭ.ꝛ nū ꝗ ꝛceſſerit/ in mandatꝫ dñi:nunq̄d ꝓter hoc nō debetꝫ gaudere de ꝙuersiōe malozū? Tertio pōt dici/q̄ p filiuꝫ sensoꝛē intelligunt iusti vere vel apparēter seu in sua existimatiōe tm̄. Sic aūt ōt Greg. vera iusticia cōpassionē hz: falsa dignationē. Phariseī aūt q̄b⁹ dñs loq̄t in hac pabola apparēter erāt iusti:vere aūt iniq̄ssimi:vñ magni fuerūt hypocrite. (Pater ꝫ illiꝰ egreſſus cepit rogare eū)vt ꝛ ipse sīl ꝙgauderet. Hoc aūt facit deꝰ ꝛ p scꝑturā ꝛ p internā ispiratiōnē nos admonēs. (At ille rñdens/dixit pꝛi suo. Ecce tot annis seruio tibi ꝛ nunq̄ mandatū tuū ꝓterīui.) Dentrik aūt iste filiꝰ iustꝰ apparēs vel ex hypothesi ista ꝟba accipiēda sūt ꝑm mētē Theo.i.supposito q̄ ita eēt vt dic̄: rñdendū esset vt rñdebit pꝛ. Vel ū sūt pscrutāda ꝑm mētē Chꝛys. (et nunq̄ dedisti mihi hedū: vt cū amicis meis epularer. Sed postq̄ filiꝰ tuꝰ ħ q̄ deuoꝛauit substanz suā cū meretricib⁹ venit: occidisti illi vitulū saginatū).i.aliqō gaudiū oñdis i ꝙuersione isti⁹:qō nūq̄ voluisti oñdere in mea innocētia. De ħ vide dñica.iij.post festuꝫ trinit. (At ipse dixit illi. Fili:tu sp mecū es:ꝛ oia mea tua sūt) Iste tñ textꝰ eodē mō tripl̄r exponit. Pꝛio vt accipiat ꝑm mentē Chꝛys.id qō chīs intēdit.s.q̄ iustus nō hz causam vt doleat ō salute iniusti:qꝛ ex ħ nihil sibi deplt de sua ꝓte: imo accrescit sibi consolatio:si gaudeat sup fratre ꝛ pꝛe suo. Scōo ꝑm mentem Theo.vt ex suppositiōe sit ꝑmo iste.q̄si dicat. Si ita est vt dicis:tu sp mecū es: ꝛ oia mea tua sūt. Tertio vt sit sensus. Tu sp mecū es apparēter:ꝛ ex istimatiōne tuā:ꝛ eo mō oia mea debes credere esse tua sicut credis te iustū. Quare ꝫ tristaris cū sit tibi gaudendū:(Epulari aūt ꝛ gaudere oportet:qꝛ frater tuus hic mortuꝰ erat ꝛ reuixit:perierat ꝛ inuentꝰ est) Jn hac aūt ꝓte ē lr̄alit̄ documentū:de quo ait Aug. Quid vo sibi vult illud/ꝛ oia mea tua sūt:q̄si nō sint ꝛ fratris:Sed sic a ꝑfectis ꝛ imortalibus filiꝭ habent oia vt sint ꝛ oim singula ꝛ oia singulorū. Ut em̄ cupiditas nihil sine angustia tꝛa nihil cū angustia charitas tenet. Sz quō oia? cū ei britudinē illā obtinuerim⁹ nr̄a erūt ad videndū

Babbato post

ſuperiora: ad ꝓuiuendū equalia: ad domi
nandū inferiora. Cōgaudeat igit̄ secu
riſſimus maior frater. Hec ille.

Allegorice aūt ſm q̄ſdā ⁊ ſm alios (et
forte verī⁹) ad lr̄am exponit̄ hec ꝑabola
de duob⁹ ppl̄is. ſ. iudaico ⁊ gentili. Iu
daic⁹ aūt ē fili⁹ senior. Dī āt senior ml̄
tiplici cā. Prio ꝓp̄ cult⁹ antiq̄tat̄: qa
alīs ad idola declinātib⁹ tenuit cultuz
antiq̄ꝫ patꝫ. Scdo ꝓp̄ p̄rogatiuā sapi
entie: Eccl̄i. ix. In sensu seniorū ꝙbum.
Deut. iiij. En ppl̄s sapiēs. Tertio mo
rū honestate. de q̄ Sap. iiij: Senectus
venerabil̄ nō diuturna ⁊c. Quarto he
reditaria possōe: qr accepit ꝑē egregiā
.i. frāpmissiōis egregiā inf oēs fras: vt
ptz Deut. iiij. Vñ ⁊ dic⁹ ē ꝑmogenit⁹
dei Exo. iiij. Popul⁹ ei hebraic⁹ videt
dici mīstrudo iustoꝝ a ꝓncipio mūdi vs
q̄ ad chm̄. Vñ ⁊ Gre. ōt in q̄dā omel̄.
q̄ hebraic⁹ ppl̄s horā ꝑma. i. a ꝓncipio
mūdi ꝙduct⁹ sit ad vineā. Iunior aūt ē
gentilis: q̄ ꝙstitut⁹ est ꝑ declinatiōnē a
cultu dei ꝑ idolatriā: qō tpe Abrae fa
ctū est. Hic fili⁹ petiuit ⁊ ꝙsumpsit sub
stantiā suā eo mō q̄ de pcōre exposit̄
est: superaddita idolatria. Scōm hanc q̄
sententiā q̄dā euāgelū ꝓba exponem⁹:
q̄ expositōe indiget. Passus gentil' po
pul⁹ est famē. i. penuriā scpturaꝝ diui
naꝝ: qr nullā habuit (Iu se ē reuersus)
scz p̄dicātib⁹ apl̄is (q̄ntī mercēnarī) id
est iudei: q̄ deo ꝑ terreno regno ⁊ diui
tijs seruiebāt (panibus) scrāꝝ scpturaꝝ.
(stolā ꝑmā) Eadē ei gra dabat gētilib⁹
quersis sic ⁊ iudeis. (Erat fili⁹ senior i
agro) occupat⁹ in frenis (appropinq̄ret
domui) id ē eccl̄ie ꝑ quersionē (sympho
niā ⁊ choꝝ) id ē gaudiū q̄ erat de quer
sione gentiliū: ⁊ gr̄am q̄ de⁹ illos iude
is pares effecerat (Introgauit vnū de
seruis) id ē apl̄is: ⁊ ille ꝑ oib⁹ rndit. (no
lebat introire) ad fidē q̄ ad iudeos infi
deles. vel ad ꝙgaudēdū: q̄ ad aliq̄s iam
quersos: q̄ diſceptabāt aduersus Petꝝ
q̄ ad gētiles declinasset: vt ptz Act. xj.
⁊ videbant saltē ſm sensualitatē dolere
q̄ genres eis eq̄renf (Pater ꝙo egress⁹
rogabat eū) ꝑ apl̄os (seruio tibi) sub le
ge Moysi (⁊ nunq̄ mādatū tuū ꝑter
iui.) Sed ꝫ. qr ppl̄s fuit dure ceruicis:
Exo. xxxij. Ad h dī ꝓmo q̄ nō ē necesse
oia scrutari. Scdo q̄ mentīk iste filius
senior. Tertio q̄ nūq̄ ꝑteriuit mādatū
de cultu vni⁹ dei q̄ ad aliq̄s. nam sp i h
ppl'o fuerūt aliq̄ ⁊ mīsti deū colētes (Et
nunq̄ dedisti mihi hedū) id ē nūq̄ tātū
bñficiū ꝙtulisti mihi sub lege: q̄ntū mō
isto filio tuo ꝓdigo ⁊ dissipatori (sp mei
cū es) qr aliq̄ coꝝ sp adheserūt deo. Ce
tera oia exponant vt ſ. Est aūt scien
dū/ q̄ h euangeliū recitat in die q̄ ē vir
gini Marie cōsecrata. Prio: qr ipa est
mater misēdie et aduocata peccatoꝝ: q̄
dissipata sua substātia volūt ad deū re
uerti. Scdo: qr ei ad suum filium opti
me cōgruūt verba illa patris ad filium
iustū. Fili tu semp mecū es: ⁊ oia mea
tua sunt. Et in eis tangit ꝓmo vera ma
ternitas/ ibi. Fili. nam beata ꝙgo respe
ctu christi fuit vera mater: qr dedit ma
teriā carnis ⁊ quententē locū in vtero ⁊
queniēs nutrimētū: que tria facīt ve
ram matrē: ⁊ ad h sufficiūt ſm mentem
Aristo. in lib. de aniālib⁹. Fuit etiā sol
licita ⁊ studiosa mater/ adeo q ſm Ber
nar. oīa opa misēdie filio exhibuit: qr
illū induit carnis indumēto: ⁊ collegit i
ventris hospitio: et pauit/ ac potauit
lacte ꝙgineo: ⁊ ifirmū erare puerili fo
uit: ⁊ i carcere crucis allegatū visitauit
atq̄ ei⁹ interfuit sepulture. Fuit etiam
pia mr̄ tota pietate plena: qr nouē men
sibus plenis i ventre ei⁹ pietas habita
uit. Tangit etiaz cohabitatio: ibi. tu sp
mecū es. Nā fuit cū ea i vtero eā sctifi
cando: ⁊ i vita eā ab oi actuali ⁊ vētali
ꝙseruādo: ⁊ i morte i corꝑe ⁊ aīa glorifi
cando. Tāgit etiā bonoꝝ cōlocatio: ibi.
oia mea tua sunt. ⁊ sil'r ecōuerso. Nā cū
fili⁹ habuerit tria. ſ. carnē/ aiam/ ⁊ dei
tatē: illa caro fuit ꝙginis ꝑ gñationē: ⁊
aīma ꝑ amorē: ⁊ deitas ꝑ fruitionē. Et
sil'r oia q̄ fuerūt in matre: fuerūt fili⁹. i.
a filio. ſ. humilitas: que tāta fuit vt deū
ad se traheret. ⁊ virginitas. que etiā in
alīs malos mor⁹ extinguebat: qr vt ōt
sctūs Tho. lz esset corꝑe pulcra: ramen
a nullo potuit vnq̄ ꝙcupisci. ⁊ fecundi
tas: q̄ tanta fuit q̄ totū mundū satiauit

suauissimo illo fructu q̄ ē dñs iesꝰ chīs.

Dñica tertia in q̄dragesima. Textus euāge. Lu. xi. ca.

ERat Jesus eiciens demonīū: z illud erat mutū. Et cum eiecisset demoniū: locutus est mutus: z admirate sūt turbe. Quidam aūt ex eis dixerūt. In beelzebub pncipe demoniorū eicit demonia. Et alij tentantes: signū ō celo querebāt ab eo. Jpe aūt vt vidit cogitationes eoꝝ dixit eis. Oīe regnū in seipm diuisum desolabit: domꝰ supa domū cadet. Si āt et sathanas in seipm diuisus est: quō stabit regnum ipius? Quia dicitis in beelzebub eicere me demonia: Si aūt ego in beelzebub eicio demonia: filij vestri in q̄ eiciūt? Jdeo ipsi iudices vestri erunt. Porro si in digito dei eicio demonia: profecto puenit in vos regnū dei. Cum fortꝫ armatus custodit atriū suū: in pace sunt ea q̄ possidet. Si aūt fortior illo supueniēs vicerit eū: vniuersa arma eiꝰ auferet in quibꝰ confidebat: et spolia eius distribuet. Qui nō est mecū: aduersum me est. Et qui nō colligit mecū dispgit. Cum immūdus spūs exierit ab homīe ambulat p̄ loca inaquosa: querens requiē et nō inueniēs: dicit. Reuertar in domū meā vñ exiui. Et cum venerit: inuenit scopis mundatꝫ et ornatā: Et tunc vadit et assumit septē alios spūs secū neq̄ores se: z ingressi habitāt ibi. Et fiūt nouissima hoīs illius peiora pr̄ioribꝰ. Factū est aūt cū hec diceret: extollēs vocē quedam mulier de turba dixit illi. Beatus venter q̄ te portauit z vbera q̄ suxisti. At ille dixit. Quinimo beati qui audiunt verbum dei z custodiunt illud.

ERat Jesus eiiciēs demoniū ꝛc.) Lu. xj. In pñti euāgelio tangunt tria pūcta: que sūt Malignatio/Confutatio/z Cōminatio. Quantū ad pmū aduertēdū est/q̄ miraclis chīi pharisei dupl'r detrahebāt. Uno mō ascribēdo ea potestati diabolice. Dicebāt ei chīz habere demoniū pncipē demoniorū sibi familiarē: z ꝑtute eiꝰ expellere dmones iferiores. Pōt em̄ supior demō iferiorē expellere z alligare: vt ptz quol'. ij q. vij. z q̄l'. iij. q. x. Forte idē dicebāt de curatiōibꝰ ifirmitatū. s. q̄ eas efficeret p̄ demonē illū: sed h̄ nō habeb̄ expresse. Alio mō detrahebāt: qz dicebāt ea esse parua: qz erāt cōit circa curatiōes ifirmoꝝ. Vñ petebāt q̄ faceret signū i coelo celestibꝰ. Utraq̄ aūt calūniatio tangit in pñti euāgelio. Dī ḡ (Erat Jesus eiciens demoniū). i. eiciebat dmonem de hūano corpe (z illud erat mutū) Nō dicit aūt demoniū mutū: sm Titū q̄si ipe habeat i se hāc passionē: sz qz eā inferat homini obsesso. Erat ḡ iste hō mutꝰ: z silr erat cecus: vt habet Matt. xij. Quidā etiā dicūt q̄ fuit surdus. z h̄ expresse dicit Theo. z Chrys. z idem innuit etiā Dḡr histo. q̄ dicit/q̄ i greco meliꝰ sonat surdus q̄ mutus. Quidaz aūt hui' rōnem assignāt: qz in euāgelio dicit fuisse mutus: omnis aūt naturaliť mutus: naturaliť est surdus. Sz ista rō nō valet ꝓpter duo. Prio q̄dē: qz nō habeb̄ autēticē q̄ fuerit iste naturaliť mutus. Scōo: qz vt dt sctūs Tho. sup lib. de sen. z sen. naturalr surdus est etiam naturaliter mutꝰ: qz hoies nō addiscūt loqui nisi audiēdo loq̄ntes: nō tñ vt ait ibidē est necesse q̄ naturaliť mutus sit etiā surdus. Sic em̄ aliq̄s audiens pōt

esse balbutiẽs: ita ꝛ elinguis. Jõo dicẽ/ dũ ꝙ vere fuit surdus sic dicũt supradi/ cti: qz vt dic̃ Theo. mutꝰ dz: ꝛ ꝙ nõ loqꝛ ꝛ ꝙ nõ audit. sed magꝭ ꝓprie ꝙ nec audit nec loqꝛ. Sz q̃re diabolꝰ ingressꝰ hoiem impedit hos sensus? Ad ħ dic̃ Chrys. ꝙ impedit auditũ: ne querat: ꝛ linguã ne ꝓferat. (Et cũ eiecisset demoniũ: lo cutus est mutꝰ) Beda etiã ꝺt ꝙ recepit visum: ꝛ ħ rõnabiliter: qz nõ est verisile ꝙ chrs eum imꝑfecte sanauerit: ꝛ ꝓseqnt habemꝰ etiã dicere ꝙ recepit auditum. Jdeo ibi fuerũt quattuoꝛ miracula: qz fuit eiectꝰ demon: restituta loq̃la: ꝛ vi/ sus ꝛ auditꝰ. Beda tñ ꝺt ꝙ fuerũt tria qz de auditu nõ facit mentionẽ. (Et ad mirate sũt turbe) attollẽtes chm laudi bus. qz. ſ. nulla iuidie passiõe aduersus chm tenebãt. (Quidã aũt ex eis) Jsti vt ꝺz Mat. xij. fuerũt pharisei q̃ hic dicunt fuisse ex eis. i. de turba: nõ quia si/ mul cũ turba credant laudasse factũ. sz qz cũ turba erant ꝑmixti. ꝛ alijs laudan tibꝰ ipi dicebãt (in beelzebub ꝓncipe de moniozꝝ ejcit demonia) acsi dicãt. Jste Jesus nõ ejcit demões ꝓprute ꝺi quasi sanctꝰ hõ: sed in beelzebub. i. ꝓprute be/ elzebub ꝓncipis demoniũ: cui alij demo nes obedirũt imperãti. Est aũt notan/ dũ ex Ogro histo. ꝛ alijs autoribꝰ: ꝙ ꝑ mũ nomẽ idoli fuit belus. Fuit em̃ Be/ lus pater Nini regis babylõis: cui Ni/ nus idolũ ꝛ diuinos honoꝛes istituit. A belo aũt ꝑmo idolo varie gẽtes ſm idi/ omata sua appellauerũt idola sua. Ba bylonij ꝙppe dixerũt bel. Moabite be el. Palestini baal: ꝛ qñq̃ aliq̃d supadde bãt: vt beelphegoꝛ. i. deꝰ rentiginis q̃ ẽ priapus. qñq̃ baalim q̃ est deꝰ Sidoni oꝛũ. Beelzebub aũt nulliꝰ idoli nomen erat: sz iudei vicinũ sibi idolũ acharoni ꝛaꝝ dicebãt beelzebub irrisoꝛie: quia so nat idẽ qđ deꝰ muscaꝝ: sequentiũ. ſ. san guinẽ imolataꝝ bestiaꝝ q̃s forte illi nõ aut nõ bñ lauabãt sic̃ sacerdotes dñi in hierlm ꝙ erãt mũdioꝛes lauabãt hosti/ as bis. ſ. in pbatica piscina ꝛ in luteribꝰ tẽpli. Sciendũ est etiã/ ꝙ ly demon: ex vsu sonat i malũ: sed ex institutiõe ꝺcat ꝛaꝝ bonũ q̃ malũ angelũ. Nam grece demon latine dicit sciens. Vñ grecꝰ ꝺt eudemon. i. bonus vel felix demon: ꝛ ca codemon. i. malus vel infelix ꝺmon. Jdẽ est aũt iudiciũ vt videk de ħ noie diabo lus. Est em̃ idẽ qđ accusatoꝛ vl crimina toꝛ. ꝛ dicit a diauolo verbo greco: id est accuso. Vñ cum dicũt sancti: ꝙ nõ ẽ noꝝ men nature sed culpe. quia. ſ. dicit natu ram: vt peccato deformis est: forte de/ beꝛ intelligi ex vsu non ex institutiõe. qz iusti ꝛ sancti raro accusant. (Et alij ten tantes signũ de celo) id est in coꝛporibꝰ celestibꝰ (querebãt ab eo) q̃si ea que vi/ derãt fuissent exigua. Et isti etiã fuerũt pharisei simul cũ scribis: vt ꝓz Matt. xij. Jsti aũt tentabant chm: id est vole bant sumere experimentũ de eiꝰ potesta/ te si posset celestia coꝛpa imutare. De ħ ait Ciril. Alij ꝝ paribꝰ stimulati liuo ris aculeis perebãt ab eo celeste videre poꝛrentũ: quasi dicerẽt. Quãuis ab ho mine demoniũ ejeceris: nõ ramẽ hoc est diuine operationis argumẽtũ. Nondũ enim vidimus aliquid ꝓtoribꝰ miracu/ lis simile. Moyses enim traduxit po/ pulum per medium maris. Josue vero successoꝛ eius solem retardauit in Ga/ baon. Tu vero nihil horum ostendisti. Querere em̃ prodigia de celo innuitꝝ huiusmodi cogitationibꝰ tunc tempo/ ris afficiebant erga chrstum. Hec ille.

Jn hac parte est morale documentũ: ꝙ diabolꝰ intrans in coꝛ peccatoris qui ꝑ istũ hoiez significat facit ranꝯ latro ingrediens domũ ad spoliandũ: quia ex tinguit lumen ne videat. ꝛ silenter igre dit ne quis audiat: et obstruit oꝛa neꝝs auritũ vicinoꝛ inuocet: ꝛ ita diabolꝰ ex tinguit lumẽ fidei ꝛ claudit auditũ coꝛ dis ne audiat ꝓbuz dei: ꝛ claudit os ne quis ꝓferat. ꝛ ingredit intus: ꝛ spoliat omnes bõas cogitatiões: ꝛ exit foras et rollit omia bona opa Osee. vũ. Fur in gressus est spoliãs: latrunculus foris.

Quantũ ad secũdũ tangit quomodo chrstus eos cõfutauerit. Est aũt ad uertendũ ꝙ cũ suspicio phariseoꝛũ esset irrationabiliꝰ nõ audebãt eã ꝓpalare ſm Chrys. eo ꝙ turbã cauebãt: sed eam in coꝛde suo vertebãt. Et ħ notat cum di/

cit.(Ipe aũt vt vidit cogitatiões eoꝝ) nõ aũt dr:vt audiuit ẏba(dixit eis) arguẽdo ẽ eos. Probat ei chr̃s q̃ nõ erat vex̃ qđ cogitabãt p q̃ttuor rõnes. Sed q̃re ẽ eos nõ arguebat ex scripturis? Ad h dr Be.q ío est:qz nõ attẽdebãt eis:sz falso exponebãt. Pria g̃ ratio est talis. (Om̃e regnũ in seip̃m).i.cõtra seip̃m (diuisuz) p bella intestina z ciuilia(de solabit:z dom⁹ sup̃ domũ cadet) Hoc eĩ docet experientia.est etiã rõ:qz pax in reg̃ est sic sanitas in hoie q̃ facit q oẽs hũores stent in g̃du suo: et pax q hoies stent in ordine suo. Ergo sic abeunte pace desolat regnũ z ciuitas z domus. Be.Firmat eĩ reg̃ z domos/ subditoꝝ cõcordia. Hec ille. Sz si sathanas eĩcit aliũ sathanã vt isti dicebant: erat discordia i regno diaboli: ex quo seq̃bat q regnũ eius stare nõ posset. Et h est qđ dr.(Si aũt) si:p qz ẽm istos (z sathanas in seip̃m).i.ẽtra seip̃m(diuisus est) dũ vn⁹ demon aliũ violenť z ẽtra et⁹ volũtatẽ eĩcit:vt experientia docet (quõ stabit regnũ ipius? Quia dicitis in beelzebub eĩcere me demonia) q.d. Nullo modo posset stare/ si esset verũ qđ dicitis. Et tũc subiũgendũ est ẽm Hiero.q cũ stet regnũ diaboli: z stabit vsq; ad dẽ iudicij sup pcrõres:sequit q nõ sit ẽtra se diuisus:nec vnus diabolus eĩciat aliũ:sz chr̃s eĩcit oẽs ẏrute ꝑia.Est tñ sciẽdum q regnũ diaboli cõsistit ẽncipaliť in possessione humanaꝝ volũtatũ: z nõ humanoꝝ corpoꝝ.ideo nunq̃ vnus diabolus querit expellere aliũ ab aia/ seu volũtate hoies:qz poneret diuisionez in regno suo qđ nunq̃ facit. Poterit tñ cũ pace regni sui alium expellere de corpe ad illudendũ hoies:vt credãt cũ sanitatem dare languentib⁹. Chr̃s aũt expellebat ab aia z a corpe simul:ideo illa expulsio nõ poterat esse a diabolo/ nisi cũ scissura regni sui / atq; discordia. Et q expelleret ab aia restabať cõuersatio liberatoꝝ: z etiã ipa cõuersatio z pdicatio chr̃i q̃ erant ẽm ẏrutẽ. Scõa autẽ ratio tangiť ibi (Si aũt ego ẽ.) Pro q̃ aduertẽdũ est q tria genera hoim tũc inuenieba nť / qui demones effugabãt. Primo ipi chr̃i discipli qui chr̃m inuocabant : et ẏrute noĩs eius ꝑualebat in demones. Secũdo q̃dam exorciste de quib⁹ habeť Act.xix.inter q̃s magister histo.dicit fuisse etiã magos. Vñ dicit vbi sup̃.q libros cõbusserũt. Isti vt facilius ejicerent demones / adiurabant eos in nomie Jesu quẽ Paulus pdicabat:z diabolus semel adiuratus dixit. Jesum noui:z Paulũ scio:vos aũt qui estis.Et aggressus est eos demoniacus z spoliauit z vulnerauit. Et licz tũc ita fecerit:tñ vt dr Magr̃ histo.mltos demones ejiciebãt / inuocato nomie chr̃i. Isti etiã viuẽte chr̃o sic faciebant. Vñ dicit Luc.ix.q apli viderũt quendã in noie chr̃i ejicientẽ demonia: q tñ nõ adherebat chr̃o. Tertio exorciste exercẽtes exorcismos Salomonis:z per illos demones fugantes/ maxime si radix cuiusdã herbe ponebať in naribꝫ obsessi. Vñ z Josephus dicit:tpe q Vespasianus iudeã vastabat: se vidisse quendaz exorcistã captũ:z ad Vespasianũ adductũ:q anulũ sub cuius gẽma radix erat: posuit in naribꝫ cuiusdã obsessi:z adiurauit demonẽ/z egressus est. Vt aũt p baret eiecrũ demonẽ:posuit peluim plenũ aq̃ in medio:z adiurauit demonẽ vt subuerteret peluim:qđ z fecit. Et licet aliq̃n isti exorciste essent illimet q inuocabant chr̃i nomẽ:vt facili⁹ ejicerẽt : sic mgr̃ histo.dr: tñ nõ est absonũ q̃n z aliꝫ vtpote magi / vel curiosi h̃ facerẽt. Est g̃ scõa rõ talis. Dñi ejiciũt demones in nomie meo: vt de se manifestũ est in meis aplis:z in vris exorcistis/z Magis. g̃ mltomagꝫ ego possum illos meo ẏrute expellere. Cyril.Vñ alij in noie meo sathanã ꝓrerũt: quõ non hz multã amentiã dicere me a beelzebub hãe virtutẽ. Hec ille. Vel ẽm s.Tho.sic formak rõ ista.Dñi ejiciunt demones in noie meo:z tñ illis nõ derrabitꝫ dicẽdo q ẏrute demõis h̃ faciãt. g̃ neq; de me debeťꝫ hoc dicere vel suspicari. Aut g̃: (si aũt ego i beelzebub ejcio demonia) vt dicitꝫ (filij vr̃i) id est apli.ẽm Chrysost. et Hier oñ.quos dicit eoꝝ filios : quia

de iudeis ſm carnē ſt exortꝰ: nō aūt eos
ōr aplos ſm Chrȳ. t s. Tho. volēs eoꝝ
mulcere furorē: vt filij vri. i. exorciſte a
vob nati ſm eoſdē. vel filij vri. i. oēs iu
dei eiciētes demones: etiāſi nō erāt ex
orciſte (in q̄). i. ꝑtute cuiꝰ (eiciūt) q. d.
ſm Cyril. Cōſtat q ꝑtute mea eiciūt.
Vel q̄ſi diceret ſm s. Tho. Conſtat q
nō dñr eos eiycere ꝑtute diaboli: ſic di
citis de me ꝓt̄ inuidiā t liuorē (iō ipi
iudices vri erūt) Apli q̄dē erūt eoꝝ iu
dices in iudicio/autoritate/t ptāte ſm
ſm s. Tho. qꝛ cū chr̄o iudicabūt: ſz eoꝝ
exorciſte vt magi erūt eoꝝ iudices/non
ptāte: ſed cōparatione: ſm Be. dū illi
expulſionē demonū aſcribūt deo t ꝑtu
ti nois chr̄i: phariſei aūt aſcribūt beel
zebub. Facta aūt rōe ſua chr̄s/t ꝓbata
ꝯclone: iā duab⁹ rōnib⁹ ifert corollariū
vnū dī. (Si aūt) ſi ꝑ qꝛ (in digito dei)
i. in ſpūſcō ſm Aug. de cōſen. euāge. q
ꝓbat q ꝑ digitū intelligit ſpūſctūs. qꝛ
vbi Lu. dic: ſi in digito: ōr Matt. ſi in
ſpūſcō. q iō ōr digitꝰ ſm eundē ibidē: qꝛ
partit dona ſua hoib⁹ et angelis. ꝓtio
aūt magꝫ in digitis q̄ in alijs nr̄is mē
bris appet. Vel ſm Cyrit. ideo eſt: qꝛ
filius dictus eſt brachiū t manus: eo q
ꝑ filiū operat pr̄. Vñ eodez mō cū filiꝰ ꝑ
ſpūſctū operet dicit digitus/ originē
ducēs a filio: ſic digitus a manu. Dicit
aūt chr̄s ſe ꝑtute ſpūſſeti expellere de
mones ſm Athana. ꝓt̄ ſuā humanita
tem: q̄ et ſe demōes expellere nō poſſet
Dicit g̃. (Si in digito dei). i. in ꝑtute
ſpūſſancti (eiyclo demones) impando
ꝓria autoritate. vt pz t ꝓbaui (ꝑfecto
peruenit in vos regnuz dei). i. chr̄s ſm
Cyril. t s. Tho. q erat rex et p̄dicatoꝛ
regni dei/in q̄ debebat cē deitas ꝑ quā
ille hō expelleret demones impatiue: t
nō depcatiue. Vel ꝑ regnū dei ſm ſcm
Tho. intelligit dñū dei ſup coꝛdib⁹ ho
minū ſuppeditato diabolo. Et nota q
ſm s. Thom. iſta expulſio fiebat a tota
trinitate: ſed tñ attribuit ſpūſcō: qꝛ ei
etiā attribuit bonitas ad qnā videt ꝑti
nere expulſio inimici obſidentis aiam.

Tertia aūt rō tangit ibi (cū fortꝫ ar
matus) Ad cuiꝰ intellectū ſciendū eſt:
q diabolꝰ ante chr̄i aduentū dñs huius
mūdi dicebat Joā. xiij. Venit ꝓnceps
mūdi huiꝰ t̄c. Et h ideo. qꝛ tyrānidē ex
ercebat in oēs hoies: t oēs ad iferni ca
ptiuos ducebat: t etiā renrādo facilius
ſupabat q̄ ꝑte gr̄e. Chr̄s aūt venit in
hunc mūdū pugr̄e cū eo ꝑ gladiū ſcr̄e p̄
dicatiōis: expellēdo eū de audientiū coꝛ
dib⁹/t etiā de coꝛpib⁹ ꝑtute ſue diuini
tatis. Expellēdo aūt chr̄us diabolū de
coꝛde: expellebat nō ſolū inferiores/ſz
etiā ſupiores demōes oēs t beelzebub
t alios: qꝛ iuſtificabat hoies ꝑ gr̄am cū
qua in coꝛde hois nullus pōt demon ha
bitare. Q⁹ aūt oēm diabolū expelleret
ab aīa teſtabāt opa eoꝝ q̄s ſanaba t: qꝛ
q̄trucunq; fuiſſent flagitioſi videbant
poſtmodū bñ opantes. Eſt g̃ ratio tal.
Ego ſum fortioꝛ beelzebub: qꝛ expello
eū t oēs demones a coꝛdib⁹ hoim. ergo
opa mea nō ſt ꝑ ꝑtutē beelzebub: ſed ꝑ
fortioꝛē. i. diuinaz. Hanc g̃ rōnē tangit
dī. (Cum) ſupple bō (fortis). i. diabo
lus ꝓcatus ꝑ hoiem fortē ſm oēs ſcr̄os/
rōne ꝙuenīēte in intellectu: t rōne ſue
magne potēcie (armatꝰ) telis oim pec
catoꝝ ſm Theop. q̄b⁹ rentat: vel arma
rus aſtutia/t dolo/t neq̄tia ſm Bedā.
(cuſtodit atriū ſuum). i. hūc mūdū ſm
Bedā: quē cuſtodit nō vt canis gregē
ſed vt lupus p̄dam ad deuoꝛandū. ſ. (in
pace ſt ea q̄ poſſidet). i. ſine ꝓtradictio
ne dñaē hoib⁹. Cyril. Erat aūt ante ſal
uatoꝛis aduentū violentia mīta rapies
alieos greges. ſ. dī: t q̄ ad ꝓriū ducēs
ouile. Hec ille. (Si aūt fortioꝛ illo ſu
ꝙueniēs vicerit eū) ꝓria ꝑtute ſic ego
facio (vniuerſa arma eiꝰ auferet in q̄b⁹
confidebat) illumināndo coꝛda ſcia dei:
ſm Cyril. vel ꝓhibendo pctā per ſuā ex
hoꝛtatōez t gr̄am: vel repmendo poten
tiā eius ne tantū poſſit ꝓtra genꝰ huma
nū vt ꝓus ſm mentē Theop. (t ſpolia
eiꝰ diſtribuet) Spolia q̄ diabolo chr̄s
rapuit ſt ſcri q̄ erāt in carcere limbi: de
q̄b⁹ dicit in ps̄. Aſcendēs chr̄s in altuz
captiuā duxit captiuitatē. Hos g̃ ſub
laros de fauc⁹ diaboli: diſtribuit di
uerſis oꝛdinib⁹ angeloꝝ vt eos hꝫent cō
ciues. Vel ſūt ipi iuſti q̄ fuerūt pcōes

ꝯs eccleſijs diſtribuit in paſtores ⁊ do-
ctores. Vñ ibidem ſubdit. Dedit dona
hoib⁹. Beda. Victor chr̃s ſpolia diſtri
buit: qđ ē inſigne triũphãtis: qz captiuã
ducẽs captiuitatẽ dedit dona hoib⁹: q̃ſ
dã qdẽ ap̃les: alios ãt euãgeliſtas: hos
ꝓphas: illos paſtores ordinãs ⁊ docto-
res. Hec ille. Quarta rõ tãgit ibi (q̃ nõ
eſt mecũ ⁊c) ⁊ ē confirmatio pcedẽtiũ rõ-
nũ. Poſſet em̃ aliq̃s dicere: q ꝺ̃o chr̃s
ſupauit fortẽ ⁊ ſpoliauit armis: qz ille
ſic voluit cũ eẽt ei⁹ amic⁹. Sz ꝯ arguit
ſic chr̃s. Quicũq; ſũt ꝯtrar̃ voluntatũ
⁊ ꝯtrar̃ actionũ nõ ſũt ꝓcordes ⁊ amici
Sz ego ⁊ beelzebub habem⁹ ꝯtrias vo
luntates ⁊ actiões qz ego diligo bonã
vitã ⁊ charitatẽ ⁊ ad illaz colligo hoies
q̃ntũ poſſum: ille ꝺ̃o appetit malã vitã
⁊ odiũ ⁊ diſpgit hoies ab vnitate dile-
ctiõis q̃ntũ põt. Hãc g̃ tangit dicens.
(Qui nõ eſt mecũ) p ꝓcordiã volũtatẽ:
ſm Chryſ. (ꝯ me eſt) ſiue eſt ꝯtr⁹ ⁊ ini-
mic⁹ me⁹ (⁊ q̃ nõ colligit mecũ) hoies
ad fidẽ verã ⁊ dilectionẽ: iuxta ſuũ mo-
dũ ⁊ poſſe (diſpgit) p falſas opiniões ⁊
odia. Cetera q̃ ſequũt. ſ. cũ imũd⁹ ſpũs
⁊c. ſũt ſup̃ expoſita. Sz ꝯ iſta videt eſſe
qꝺ̃ dr̃ Mar. ix. Qui nõ ē ꝯ nos eſt p no
bis. Nã ibi loq̃t ſaluator de q̃dã ejcie-
te demões i noie chr̃i: q̃ tũ nõ adhere-
bat ap̃lis / ⁊ credit fuiſſe mal⁹: qz ap̃li p
hibuerũt eũ expellere demões i nomie
chr̃i: vt ibi dr̃. Jſte g̃ nõ erat cũ chr̃o: qz
erat mal⁹ / g̃ erat ꝯ chr̃m p ea q̃ h̃ dicũt
Ergo non erat p chr̃o ꝓra ea q̃ dicunt
Mar. ix. Ad h̃ dico q qñ dr̃ ille ñ erat
cũ chr̃o cũ eſſet mal⁹: negat h̃. Dico em̃
q erat cũ chr̃o q̃ntũ ad ſubam opis: qa
bona opabat: ⁊ ſic nõ erat ꝓtra chr̃m: ſz
p chr̃o. Nõ aũt erat cũ chr̃o q̃ntũ ad in-
tentionẽ: ⁊ ſic erat ꝯ chr̃m. Et qñ dixit
chr̃s q erat p ſe / itelligit q̃ntũ ad ſubaz
opis. Jn hac pte eſt documẽtũ morale:
q nõ eſt mirãdũ ſi iterdũ iuſti bñ opan-
tib⁹ detrahat / puertendo intentionẽ aut
modũ faciẽdi qñ ipm opus puerti ñ pt.
Sic em̃ accidit capiti nr̃o chr̃o: vt dr̃ in
pñti euãgelio: qz bõa opabat / ⁊ dicebãt
q̃dã hec eſſe ꝺ̃ture diabolica. Cõtra ta
les dr̃ Aug. De occult⁹ alieni cordis re
mere iudicare pcip̃ eſt. Etem̃ cui⁹ opa
nõ videt niſi bõa: inſquũ ē ex ſola ſuſpi-
cõe repẽdere. Hec ille. Eſt ⁊ aliõ. ſ. q
dem⁹ ee vigiles ⁊ obſeruatores nr̃i: qz ex
illo ꝺ̃bo pncipe demoniorũ ⁊c. et ex illo
cũ fortẽ armat⁹ ⁊c. colligit q eſt vn⁹ de
mon pnceps aliorũ: q̃ ordiat alios ad pu
gnã ꝯ nos. Et ſm q ex varijs locis ſcr̃tu
re colligit: ipe q̃dẽ vocat lucifer / et peſt
ſuꝑbie / vt ptz Eſa. xiiij. ⁊ ſub ſe habz alt
os pncipes. ſ. aſmodeuz / q̃ peſt luxurie:
vt ptz Job. xiij. ⁊ mamona q auaricie: vt
ptz Mat. vj. ⁊ beelzebub. i. vir muſca-
rũ q̃ peſt muſcis malaꝝ cogitationũ: odij
⁊ rancoris. Cũ igit in ſcr̃turis diabol⁹ dr̃
cat ſerpẽs: iſti q̃ttuor pncipes expellũt
eo mõ quo ſerpẽs. Qui expellit pmo p
odorẽ vince q̃ fcat hũilitatis odorẽ: fugã
tẽ lucifer. Scõo p ſputũ ieiunãrũ: qđ fz
Amb. i hexa. eſt venenũ ſerpẽtis: ⁊ fcat
carnis mortificationẽ: q̃ fugat aſmode⁹
Et tertio p hois denudationẽ: qz vt dr̃
hiſto. ſchola. ſerpẽs veſtitũ hoies inua-
dit / nudũ fugit. ⁊ fcat paupratẽ ⁊ ꝓtem
ptũ rpaliũ: q̃ fugat mãmona. Et q̃rto
p carmia incãtatorũ q̃ eũ mouet vt vult
Vñ cũ ſentit ſe incãtari claudit aurem
vnã rerra / ⁊ aliã cauda: Juxta illõ Pſ.
Sic aſpidis ſurde ⁊c. fcat iſta incanta-
tio abſolutionẽ ſacerdotis q̃ expellit be-
elzebub. Et qz diabol⁹ ſcit ſe p confeſſio
nẽ ⁊ abſolutionẽ expelli: tõ ipam confeſſio
nẽ nitit impedire: ad ſilitudinẽ lupi q̃ nõ
capit ouem. i. hoies p pedẽ qz eũ dimit
tit eccl̃iam adire / neq; p aurẽ: qz eũ ver
ba dei pmittit audire / neq; p manũ: qz
dimittit eũ elemoſynas facere: ſz p gut
tur ne poſſit confeſſionẽ emittere. Habet
aũt ſm ſcr̃os diabol⁹ alios pncipes pre
ter iſtos varijs iniq̃tatib⁹ pfectos: ſz de
eis ñ ita clare expmit in libris ſanctis.

Quãrũ ad ttiũ tãgit cõmiatio facta
icredul⁹ iudeoꝝ. ⁊ ptz iſta ps ex his q̃ di
cta ſt̃ feria. iiij. poſt pmã dñicã q̃drag.
vſq; ibi (factũ ē aũt ⁊c.) Scribis em̃ et
phariſeis dñm tẽtãtib⁹ ⁊ blaſphemãti-
bus q̃dã mlier ad eoꝝ confuſionẽ publice
⁊ alte laudauit chr̃m: adeo vt mrem ei⁹
bram ex filij ſcrutate diceret ⁊ pdicaret
Eſt aũt ſciẽdũ q fm ſcr̃os doctores iſta

dicit fuisse beata Marcella pedisseq̃ Marthe sororis marie mag. z Lazari. Ex quo sequit q̃ irrõnabile nõ est magdalenã interfuisse huic p̃dicatiõi: z in ea fm alios fuisse quersam. Vñ z mgr hist. dic fm q̃sdã dom fuisse cũ inuita cũ a Simone phariseo in Nazareth: et magdalenã ad eũ lachrymis suffusa zvenisse. Sz ista certa ñ sũt q̃ de magdalena dicũt: sz rõnabili⁹ ẽ q̃ i hierlm fuerit cõuersa: sz huic fmõi potuerit interesse: qz tã ei⁹ querstonẽ Lucas recitauerat. Dz ḡ (Factũ ẽ: cũ hec diceret) cũ gra ppli i profusionẽ pharisei oz (extollẽs vocẽ) i altũ vt clare ab oib⁹ posset audiri (q̃dã mulier) sexu q̃dẽ femia sz aio virile (ỏ turba) q̃ exultabat i glia chi iuidos profutatis: dixit illi (Btus venter q̃ te portauit: et vbera q̃ suxisti) Sic aũt ỏr Beda sicut chs cũc profutauit iudeos chm dei filiũ negates: ita hec profutat nũc hereticos q̃ dixerũt eũ carnẽ nõ sũpsisse de mre. Si em̃ inq̃t est ei⁹ lacte nutrit⁹: q̃re negat ei⁹ semie procept⁹ cũ ex eodẽ fonte fz physicos vterq̃ humor emanare ꝓbet. hec ille. Per semen tñ Beda sanguinẽ siue materiã gnatõi necartã accipit. Virgo em̃ nõ ex semie sz ex sanguie procepit purissimo: vt ptz. iij. p. q. xxxj. ar. v. (At ille dixit. Quinimo: bri q̃ audiũt ꝓbũ dei z custodiũt illõ) Et i h̃ fm Chry. ñ repudiat mrez: sz oñdit nõ ei pfuisse: si fuisz mr sine iusticia z scitrate. In hac pte ẽ documẽtũ lrale: qõ tãgit Chry. di. Si Marie nõ ꝓderat sine doctib⁹ aie chm ab ea ortũ traxisse: mlto magz siue pez siue mrez siue frem siue filiũ ꝓtuosum habeam⁹: nos aũt absistam⁹ ab ei⁹ ꝓtute neq̃q̃ h̃ ꝓdesse valebit. Hec ille.

Feria scda post dñicaz tertiaz quadrage. Lex. euã. Lu. ca. iij.

Quanta audiuimus facta in capharnaũ: fac z hic in patria tua. Ait aũt. Amen dico vobis q̃ nemo ꝓpha accept⁹ est in patria sua. In veritate dico vobis mlte vidue erãt i diebꝫ helie in israel: qñ clausum ẽ celũ annis tribꝫ z mensibꝫ sex: cũ facta esset fames magna in omni terra: et ad nullã illaz missus ẽ helias: nisi in sareptã sidonie ad mulierẽ viduã. Et mlti leprosi erãt in isrl sub Heliseo ꝓphera: z nemo eoz mũdat⁹ est nisi naamã syrus. Et repleti sunt oẽs in synagoga ira hec audiẽtes Et surrexerũt z eiecerũt illũ extra ciuitatẽ: z duxerũt illũ vsq̃ ad superciliũ mõtis sup quẽ ciuitas illoz erat edificata: vt p̃cipitarent eũ. Ipe aũt transiens per mediũ illoz ibat.

Quãta audiuimus fcã i capharnaũ ꝛc. Lu. iij. In pñti euãgelio tãgit tria pũcta: q̃ sũt Inuitatio/Excusatio/Indignatio. Quãtũ ad pmũ igit tãgit inuitatio quã fecerũt chs suis cõpatriote ad p̃digia facienda. Pro hẽ ḡ aduertẽdu ẽ: q̃ istã inuitatiõez ñ fecerũt pharisei oze: sed corde. Nã saluator cũ ingress⁹ fuisz synagogã sabbato i nazareth: dederũt ei libꝫ ad legẽdũ: i q̃ legit ꝓphetiã Esa. lxj. Spũs dñi sup me ꝛc. Et cũ legisz ea: postea sedit: dixitq̃ illã i se cõpletã. z oculi oiz erãt ꝓsi ad eũ z valde gtiose p̃dicauit: ita q̃ vt ỏr Lucas (oes dabãt testimoniũ: z mirabãt i ꝓbis gre q̃ procedebãt ỏ ore ei⁹.) Dicũt ãt chi ꝓba eẽ ꝓba gre. Prio originalr: qa erãt a gra. Esa. cap. lxj. Spũs dñi sup me ꝓptea q̃ vnxit me: euãgelizare pauperibꝫ misit me: z h̃ fm trastatiõez. lxx. interp̃tũ. Scdo materialr: qz erãt ỏ gra Vñ ỏr ibidẽ. Predicare captiuis idulgentiã ꝛc. Tertio formalr: qz erãt gratiosa Jo vij. Nũq̃ sic locut⁹ ẽ hõ. Pũ. Diffusa est gra i la. tu. Quarto finalit: qz erãt ꝓpter gram habendam Jo. xiij. Jam vos mundi estis ꝓpter fmonẽ quẽ locut⁹ sũ vob. Quinto causalit: qz erãt gre collatiua Jo. vj. Verba que ego lo

Feria.ii.post do.iii.Quadra.

quor spūs ꝛ vita sīt. Dicti aūt sūt q̄ hñt q̄dē grām ꝓbor/qr sīt eloquētes:sed nō ꝓba grē.i.a grā ꝛ ad grāz ordiata. Cō tra q̄s Eph.iiij. Omis ſmo malꝰ de ore vro nō pcedat:sz siq̄s bonꝰ est ad edifi catōem fidei:vt det grām audiēti. (Et dicebāt:Nōne h est filiꝰ Ioseph? Et ait illis: Utiq; dicetis mihi hāc sīlitudinē: medice cura teipm) Est aūt notādū q̄ chr̄us assīlat se medico corpali/sananti corpa p naturales medicinas:qr ipe fuit ꝓe medicꝰ corpis ꝛ aie hns mīras medi cinas. Hā medicatiua sīt ꝓmo eiꝰ ꝓt a. Esa.lxj. Ad annūciandū māsuetis mi sit me:vt mederer contritis corde q̄ ad aiam.s.ꝛ Matt.viij. Dic tm̄ ꝓbo ꝛ sa nabit puer meꝰ:q̄ ad aiam.s.ꝛ corpꝰ sīl: qr neutr̄ sine altero sanabat/maxie cor pus sine aia: qr pncipaliꝰ erat medicus aiar̄. Et scdo eius vestimēta Mat.ix. Si tetigero fimbriā vestimēti eius:sal ua ero. Erat em̄ in eiꝰ hūanitate ꝓtus vertuta a deitate: ꝛ in vestib⁹ ac ꝓbis ꝛ fortr in oib⁹ corpib⁹ medūs inf ipm ꝛ ifirmū quēlibet ab eo curandū. Et tio eius amor tā actiue q̄ passiue. Eccl. vj Amicꝰ fidelis medicamētū vite ꝛ imor talitatis. Et q̄rto eiꝰ dolor. Esa.liij. Di sciplina pacis nr̄e sup eū cuiꝰ liuore sana ti sumꝰ. Et q̄nto eiꝰ caro. Matth.viij Tetigit eū di. Volo:Mundare. Et se xto eiꝰ aspectꝰ. Lu.xxij. Respexit petr̄ ꝛ fleuit amare. Quedā tm̄ hor̄ sanabāt meritorie:vt suꝰ dolor. q̄dā effectiue: vt sua caro ꝛ vestis. ꝛ q̄dā vtroq; mō:vt cru or passionis:vt diffuse i die resurrectōis in digressione ptractabit (Quāta audi uimꝰ facta in Capharnaū: fac ꝛ h in pa tria tua.) Ex q̄b⁹ ptz q̄ nō inuitauerūt eū sui cōpatriote/sed inuitare volebāt: ipe vo assumpsit ꝓba q̄ illi dicere vole bant:ꝛ ea ptulit ore suo. Etiā sciendū est q̄ vt q̄dā dicūt cōciues eiꝰ nō volue rūt ista dicere illa die qn̄ ꝓphetiā legit: tūc em̄ libenter audiuerūt illū: sed alia die Hā saluator frequēter ibat vt euāgeli ste dicūt capharnaū:ꝛ redibat in naza reth:sed in capharnaū faciebat mirāda ꝛ nō in nazareth:ꝓpter q̄d q̄dā die ceperūt despicere eū ꝛ dicere. Nōne h est filiꝰ Ioseph ꝛc. Quidā tm̄ aliꝰ dicūt q̄ eadez die factū est:ꝛ q̄d or. Oēs testimoniuz illi dabāt.i.laudabāt eū/intelligēdū est q̄ oēs.i.maior ps. Od ꝓo sequit:ꝛ dice bant:nōne ꝛc. intelligendū est q̄ q̄daz in uidi sic dicebāt. Qualit cūq; aūt fuerit dic tm̄ eccliā:phariseos id dixisse q̄d di cere cogitabāt. Dicit g̃ (dixerūt).i. di cere voluerūt/sed chr̄us eos ꝓoccupauit dicēdo id q̄d illi dicere volebāt (phari sei) inuidi (ad iesum. Quāta) miracu la (audiuimꝰ facta) p te (ī capharnaū) q̄ erat ciuitas ꝓncipalis galilee (fac et hic in pr̄ia tua) vbi es nutritꝰ. Et h est idē q̄d dicere. medice cura teipm.i. si fa ceres vera miracla vt or: libentiꝰ ea de beres facere inf tuos/q̄s inter extrane os:sicut et medicus magis de se ꝛ suis q̄s de alīs curat. Et sic ſm aliq̄s detra hebāt eius miraclis. ſm alios tm̄ h dice bant/volēres vt honorares pr̄iam suā:ꝛ vt ipi q̄q; possent videre q̄ audiuerant per famā. In hac pte est morale docu mentū q̄ deus dat grās suas varie:ſm varias aior̄ ꝓparationes. Est em̄ ran q̄s sol q̄ tm̄ illuminat q̄tum aperis fe nestrā. Etsi dicas: Non possum me dis ponere nisi ille dederit. Dico q̄ verū est sed ipe semp est paratus te adiuuare: ꝛ nulli deficit:sed nolumꝰ cōsentire eius morioni. Apoc.iij. Ego sto ad ostiū:sez cor dis:ꝛ pulso. Et licz ipe posset si vel let tuā voluntatē mutare: tamē vult q̄ libere ei assentias:quia hoc reqrit natu ra tue volūtatis. sicut vult ignē cale facere:qr hoc reqrit sua natura. Iō ait Au gusti. Qui fecit te sine te :non saluabit te sine te. Hec ille. Et intelligit q̄ nō sal uabit te sine te ꝓsentiente: q̄uis saluet te sine te saluante.

Quātū ad scōm rāgit excusatio quā fecit saluator:ꝛ intēdit dicere q̄ non tō nō facit miracla/qr nō possit: aut qr cō rēnat pr̄iaz:sz qr ipi erāt indispositi. or g̃ (Ait aūt:amē).i. ꝓe (dico vob:qr ne mo ꝓpha acceptꝰ ē ī pr̄ia sua) Cyril. q. d. Vultis mīra ꝑdigia inf vos a me fieri penes q̄s sū nutritꝰ: sz nō latet me q̄dā cōis q̄ cūctis accidit passio. Cōtēnunt em̄ quodāmō sp etiā optima q̄q; qñ nō

raro ꝓringũt alicui:sed ſuppetũt ad vel
le.z ſic etiã ꝓringit in hoib⁹. Familiarꝫ
em̃ q̃ ſp̃ ꝑſto eſt debita reuerẽtia ꝓuak a
notis. Hec ille. Probat autez ſaluator
ſniaz ſuã duplici exẽplo ſcꝑture: cũ ſub
dik (Jn ṽitate dico vob̃) Jſte modus
loquẽdi eſt iuramẽtũ : ſi intẽtio loquẽtꝫ
ſit ipam ꝑmã ṽitatẽ inuocare:vt ſit ſen
ſus: Jn ṽitate.i.in deo vel ꝑ deũ ſeu ꝑz
deũ dico vob̃. Põt etiã nõ eſſe iuramẽ
tũ/ſi nõ ꝑma ṽitas q̃ ds eſt : ſz ipa veri
tas in cõi accipik vt ſit ſenſus. vere dico
vob̃. Et vtroqz mõ h põt accipi : ſed tñ
credo q̃ ſaluator ñ iurauerit/qz nõ erat
neẽe:cũ ea q̃ dicebat ꝓſtarẽt ex ſcꝑturis
(Vnde vidue erãt in iſrl̃).i.in ꝑt̃o in q̃
Helias erat nutrit⁹ z nat⁹ (in dieb⁹ he
lie).i.in qb⁹ helias h cũ hoib⁹ ꝙuerſaba
tur. Ehry. Helias ſreſtris angel⁹: cele
ſtis hõ: q̃ nec tectũ nec mẽſam nec ami
ctũ hẽbat vt multi: clauẽ celoz gerit in
lingua. Hec ille. Vñ ſequik (Oñ clau
ſum eſt celũ) ad ozonẽ Helie.iij. Reg.
xvij.(z facta eſt fames in oi ſra) Baſi.
Vt em̃ aſpexit helias ex ſaturitate non
modicũ genera oppzobriũ: ꝑ famẽ illis
ſeſuniũ attulit q̃ culpã eozũ q̃ in imen
ſum creſcebat/cohibuit. Lozui aũt fa
cti ſk iuſto ſibi miſtri:q̃ cõſueuerũt alio
ruz pabula vſurpare. Hec ille.(Et ad
nullã caz) viduaz que erãt de ꝑt̃o ſuo
(miſſus eſt helias) qñ fuit ꝓpulſus exi
re dekũ: z h q̃ſtũ ex ſcꝑtura habek: ſm
quã loqk ſaluator. Sic em̃ hr vbi s. cuz
helias latarer in q̃dã rozrẽte a facie regꝫ
iſrl̃: ibi paſcebak a cozuis z bibebat a
quã rozrẽtis:ſz eo ereccato dñs miſit eũ
ad quãdã viduã gẽtilẽ deuotiozẽ vidu
is iſrl̃iticis. Jõ ſubdik (niſi) ꝑ ſed (in
ſareptã ſidoniozz).i.ad quãdã citatẽ vl̃
trã gẽtiliũ(ad mlierẽ viduã) Hoc etiã
vt ôt Ehry. factũ fuit nõ ſolũ ꝓpt̃ vidue
buiꝰ fidẽ z deuotõez: ſz etiã diuia mia:
vt.ſ. Helias dũ lõga ſpacia trazz trãſi
ret/videret mũdi calamitatẽ : z pluuiã
a dño poſtularet (Et mlti leproſi erãt
in iſrl̃ ſub heliſeo ꝓpha).i.in dieb⁹ heli
ſei (z nemo eoz mũdat⁹ eſt) ab heliſeo:
(niſi naamã ſyrus) q̃.ſ.non erat de ꝑt̃o
heliſei. Et in oib⁹ his vult ſaluator ifer
re q̃ ipe nõ faciebat ſpũs miracla: qz nõ
hẽbant ad eũ debitã reuerẽtiã z ꝺuotio
nẽ z fidẽ:imo ei iuidebãt. vñ ôr Marc.
vj. Et non poterat ibi ꝙtutẽ vllã facere.
Nõ poſtat inq̃ fm ꝙgruentiã: q̃uis po
tuiſſet abſolute. Jn hac ꝑte eſt mora
le documẽtũ q̃ſtũ malũ ſit iuidia. Am
bro. Hoc aũt exẽplo declarak q̃ fruſtra
opem miſcoie celeſtꝫ expectes : ſi aliene
fructib⁹ ꝙtuꝫ inuideas. Aſgnator em̃
ôs inuidoz eſt: z ab his q̃ diuia bũficia
ꝓſequnk in alijs/ miracla ſue prãtis a
uertit. Dñice q̃ꝑe carnis act⁹ diuitatꝫ
exm̃ eſt:z inuiſibilia ei⁹ nob ꝑ ea q̃ ſk vi
ſibilia demõſtrank. Videre igik q̃d ma
li inuidia afferat. Jndiq̃ ꝓpt̃ inuidiã pa
tria iudicak: in q̃ ciuis opek q̃ diq̃ fuit/
in q̃ dei filiꝰ naſcerek. Hec ille. Et nota
q̃ cũ duplex ſit ntiras. ſ. in vko: q̃ eſt cõ
ceptio:z ex vtero. Amb. loqk de ꝑma.
Eſt z ſcõm documẽtũ. Nam ex hiſtoria
helie q̃ habek.iij. Regũ.xvij. vbi ꝑz q̃
dũ erat in deſerto/ôs veſpe z mane ꝑ coz
uos mittebat ei panẽ z carnes: z bibe
bat aquã rozrẽtis: inſtruimur q̃ fugien
tes mũdanos ſtrepit⁹:z vacãtes ſolitu
dini diuine ꝓẽplatiõis / paſcunk a deo
pane deitatꝫ:z carnib⁹ hũanitatꝫ:ſed tñ
bibũt aquã rozrẽtis:qz ſue ꝙſolationes
ſk admixta in via doloꝛib⁹: z paſcũk ma
ne z veſpe:nõ in meridie in q̃ eſt ꝑfect⁹
calor:qz eoz ꝙſolatiões ſk impfecte. Et
aliq̃n ad tãtã miſeriã deueniũt q̃ indi
gẽt buccella panis:qz eis ꝙſolatiões di
uine ſubtrahũk aliq̃n vt nõ ſupbiant: z
vt eas diligẽtius inq̃rant:z cauti⁹ cuſto
diãt. Eſt z ſtiũ: qz ex hiſtoria vidue in
ſtruimur el̃ynas facere : qz ꝑ quis maꝝ
recipiũk etiã ꝛpaliter ſi expedit.qz exꝰ vi
dua cepit heliã paſcere / nõ defecit:nec
dimiura eſt hydria farine:nec olei lechi
tus. Eſt z q̃ſtũ.qz ex hiſtoria naamã in
ſtruimur q̃ ſi lauemur ſepties i chr̃i ſan
guie ab oi lep̃ mũdabimur. Lauamur
aũt ſepties / ſi deuote meditemur:quõ
ſepties ſanguinẽ fudit.ꝑmo in circũci
ſione ꝙ luxuriã.ſcõo in ſudore ꝙ gulaz.
ktio in cozonatiõe ꝙ ſupbiã. q̃rto in lan
ceatiõe ꝙ iraꝫ.q̃.ſ.eſt accẽſio ſanguis cir
ca coz.q̃nto in flagellatiõe ꝙ inuidiã.in

uldt em sī sīc canes mordētes. Si igīt timet leo qñ flagellat canis: mīromagz debent ist canes timere qñ vidēt leonē .i.chīm flagellarū.sexto i manuū pfora tiōe ꝫ auaricīā.z septio in pedū crucifi

Quārū ad ītiū tā/ (xione ꝫ acidiā. gīt indigrio ciuū de nazareth: cū dicīt (Et repleti sūt oēs in synagoga ira hec audiētes) Et h fm Grec.vel qz p:auaz intentionē eoz redarguerat: qz de inui dia eos notauerat q̄ inf pares regre so/ let.vel qz in eo qđ dixerat illā pphiaz in se ꝛpletā:arbitrati sī q̄ seipm ꝛpheż cō pararet. Vel fm alios:qz chīs deuotio nem gentiliū/pura naamā z vidue sare prane pferebat deuotioni iudeoz: q̄ tñ ipos gentiles abominabant vt canes. Prouer.xv. Nō amat pestilens eū q̄ se corripit. Fuerī etiā irati fm Goz.,pter mysteriū qđ in dictż erēplis inuebat: q̄ s.bñficiū ꝺdicatōis esset trāsferendū ad gētes. Vñ Act.xxij.hac de cā volebāt iudei occidere paulū:qz dixit dictū fuis se sibi:ad natiōes lōge mittā te. Et sur rexerūt z eiecerūt illū extra ciratē tāq̄ dignū morte. Amb. Cū dñs p pphas be neficia diffunderet:illi iniurias irroga bant. Hec ille. (Et duxerī illū vsq̄ ad supciliū mōtż:sup q̄ citras illoz erat edi/ ficata: vt pcipārēt eū.) In h maxie ap/ paret q̄ bestialis z ferālis sit ille ppls. qz certū est q̄ tota regio dñm magnifi/ cabat:z ipi h nouerī z audierāt eū libēt saltē maioz ps eoz:z nullā dixit eis cō/ tumeliā: nec reprehendit eos de aliq̄ vi/ cio aptē:nec aliquā habuerī īre causaz/ nisi q̄ eos notauit sibi esse minus deuo tos q̄ alij forēt ex irreuerētia z inuidia q̄ regre solet in parīb:z in tātū exarse/ runt furoze vt a furoze ppli vellēt pcipi tare quē nouerāt pie ꝙuersatū cum eis. Beda. Peiores sī iudei discipli diabo lo mgro. Ille ꝙo ait:mitte te deorsum: isti facto mittere conant. Hec ille. (Je sus aūt tñsiens ꝓtute sue diuinitatż (p medium illoz) visibilr: vt videt aliqb. nā ot Be.q̄ qsiuit latere postq̄ elapsi est de manib coz. Dic aūt s. Tho. sup Joā.viij.ca.q̄ cū vellēt chīm iudei lapi dare, abscondit se.i.se inuisibilē reddi/ dit:z exiuit de tēplo. Et subiūgit: Si/ mile fec Lu.iij.qñ voluerī eū pcipita/ re. Qui tñ tenet q̄ visibilr tñsiuit per istos:dicat ad s. Tho.q̄ intēdit h factū fuisse sīle illi q̄tū ad recedere ab inimi cis: nō q̄tū ad modū recedēdi. Cū aūt vt Be.ait:et testat magr hist. dñs de manib coz elapsus delcēderet de mon te:z sub rupe veller latere in eo loco qui nūc ot saltus dñi:subito ad tactū dñice vestż saxū illō subtfugit:z instar cere so lutū q̄ndā sinū seu recepraculū effecit: in q̄ dñicū corp recipef. In q̄ loco oīa lineamēra z ruge vestż z ruge calciamē toz el. vt ot idē magr hist. appent ad/ huc:z sic etiā modo testant q̄ vidērt:vt ot Nico.de Ly. In hac pte est docu/ mentū q̄ nō debem vindictā facere de his q̄ nob mala aut appetūt aut inferre conant erēplo chīi:q̄ declinauit inimi/ cos cuz illos potuisset occidere. Amb. Valebat iudeos adhuc sanare q̄ pde re: vt inefficaci furoris exitu desinerēt velle qđ iplere nō possent. Hec ille.

Feria.iij.post do.iij.Quadra. Textus euā.Mat.xviij.

Si peccauerit in te frater tu:vade z corripe eū in ter te z ipm solu. Si te audierit lucrat eris fra trē tuū:si aūt te nō audierit:ad/ hibe tecū adhuc vnū vel duos: vt in oze duoz vel triū testium stet oīe ꝙbū. Q si nō audierit eos:dic eccliē. Si autē eccliam nō audierit sit tibi sīc ethnicus z publican. Amen dico vobis: q̄cunq̄ alligaueritż sup terrā: erūt ligata z in celis. Et q̄cūq̄ solueritż sup terrā: erūt soluta z in celo. Itez dico vobis: qz si duo ex vobis ꝓsenserīt sup trā de oī re quācunq̄ petierīt fiet illis a pre meo q̄ in cel est. Vbi em sūt duo vel tres cōgregati i noīe meo:ibi sum in medio eoz

Tūc accedēs petr⁹ ad eū dixit: dñe: q̄tiēs peccabit in me frat me⁹: z dimittā ei: Vsq̄ septies Dic illi ihesus: Nō dico tibi vsq̄ septies: sed vsq̄ septuagiesse/ pties.

SI peccauerit in te frat tuus ꝛc. Matt. xviij. In pñti euāge. tangūt tria pūcta q̄ sc̄: Fraternalis admonitio: celestialis iurisdictio: z paternalis miseratio:

Quātū ad pmū tāgit admonitio seu correctio fraterna q̄tū ad suū ordinez fm quē fieda est. Pro q̄ notandū est q̄ q̄n chr̄s diceret ista ꝓba peesserat fmo ei⁹ de oue pdita: z in fine ꝓcluserat p. Sic nō est volūtas añ pzem vr̄m q̄ i ceł̄ē: vt pereat vn⁹ ō pusill⁹ istz. Et stati subiūgit (Si aūt peccaue. ꝛc.) q̄si volēs nos exhortari: imo z nob̄ p̄cipe vt parebit: q̄ de salute fris sim⁹ sp sollicīti. Ista aut̄ ꝓba fuer̄t dicta oib⁹ aplis audiētib⁹: vt inuit text⁹. nec ibi erāt turbe: vt vr̄. ideo eccl̄ia p introductiōe euāgelij: dr. Respicies ihesus in discipl̄os suos. Ista em̄ nō sc̄ ꝓba euāgelij: sz vt dictū est sic dicit eccl̄ia vt introducat euangeliū. Et ꝓpter fuit: q: chr̄s ad apl̄os loq̄bat (dixit simoni petro) ista etiā nō sc̄ ꝓba euāgelij: nec ab eo hr̄ q̄ loq̄rer̄ soli petro: sz ecclesia sic dr̄ ppt̄ duo. Pzio: q: dr̄ chr̄s (vade corripe) singularit̄ loquēs singlis apostolor. Vñ q: int̄ eos petr⁹ pm⁹ erat: z p̄latus pmus ad quē spectat zel⁹ de p̄rimi salute. ideo eccl̄ia dr̄ eū simoni petro locutū. Secō: q: i fine euāgelij dr̄ q̄ petrus singularit̄ int̄rogauerit chr̄m in p̄sona oim. ex q̄ satz est rōnabile q̄ etiā ei añ in p̄sona oim loq̄rer̄. Sequūt deinde ꝓba chr̄i. Pro q̄b⁹ sciēdū est ex doctria s. Tho. ij. ij. q. xxxiij. z. iij. dist. xix. z. q de ꝓcta. q. iij. q̄ dupler ē correctō. Vna q̄ est ad peccātis puniōnē ppt̄ ꝓseruationē iusticie: z ista nō sp ordinat̄ ad correctionē delinq̄ntis: cū aliq̄n sibi infligat̄ pena mortis: sed ad ꝓseruatōez iusticie z troz̄ē alioz̄. z ptinet solū ad superiores: z est actus iusticie z nō charitatz̄ elicitiue: z si int̄dū imperatiue. Alia est q̄ ordinat̄ ad bonū z emēdatōz peccātis: z est act⁹ charitatz̄: z ptinet ad oēs. Et de ista p̄ncipal̄r est fmo chr̄i i p̄nti euāgelio. Dr̄ g̃ (Si peccauerit). s. in ꝓterū. Dic em̄ s. Tho. sup Mat. q̄ in peccatz̄ q̄ iminēt in futuz̄ nō est nece fuare ordinē quē habem⁹ in p̄nti euā. Sed ꝛ: q. ij. ij. dr̄: q̄ q̄n pctm̄ hz inferre i futuz̄ aliq̄d dānū ꝓrio corpale / vt pditio: vel spūale / vt cum q̄s vult aliū trahere ad pctm̄: licz stati denūciare p̄laro: nisi fr̄mit̄ speret correctio. Et. q. de ꝓcta. q. iij. dr̄ nisi p̄iculū sit in mora. Ergo etiā i futurz̄ opz q̄ fuer̄ iste ordo secrete monitiōis: q̄n cessat p̄iculū more: vel q̄n est firma spes correctiōis. Ad ꝓ dico q̄ in ista matia de correctōe fraterna s. Tho. hz vnā regulā: fm quā mēsurat oia que dr̄: z tradit eā de ꝓcta. vbi s. argu. ij. et est hec. Prorim⁹ nr̄ hz duo q̄ cōseruare tenemur q̄tū possum⁹: ꝓsciaz. s. z famā Sz p̄ncipal̄r tenemur ad ꝓsciam. q̄tēs cunq̄ g̃ possum⁹ vtrūq̄ ꝓseruare/ debemus ꝓ facere. Si ꝓo opz alterz̄ p̄clitari: ꝓtēnenda est fama p salute ꝓscie. Dico g̃ q̄ pctm̄ futuz̄ dupl̄r possum⁹ publicare. Vno mō ita vt nulla sequat infamia de p̄terito. vtputa: si ego scio aliq̄d p̄iculū iminere fratri meo: q̄ iust⁹ z ino cens est: qđ forte ipe nō credit p̄iculuz: ego sine pctō stari dicere possum p̄lato: pctm̄ qđ futuz̄ video z oē aliud. Sic em̄ saluat ꝓscia: z nullū dānū inferr̄ fame. Nō em̄ ifamia est aliq̄ē esse in p̄iculo/ cū ꝓ nō sit pctm̄. Alio mō ita q̄ publicando futuz̄: ego ifero infamiā de p̄terito prio mō loq̄r̄ sup Mat. scdo mō i alijs locis (In te). i. tibi soli iniuriā aut damnū faciendo: z te solo sciente. Ista em̄ duo req̄runt ad ꝓ vt sit in te: z deficiēte altero eoz̄ nō est in te. Sic em̄ dr̄ sctūs Tho. in loc⁹ pa allegatz̄ q̄n pctm̄ est publicū. nō est solū in te: z si alijs est illatuz̄ nocumētū / nō ē solū in te. ideo publicū p̄t stari denūciari sine secreta monitōe: et sil̄r occl̄tū nocēs / nisi spes correctio rōe p̄dcā. Et nota q̄ i pctō publico ledit cōscia peccātis: z q̄tū in se ē ledit et ꝓscie

tiam astantiũ:q̃ inde possunt occasionẽ ruine sumere:ĩo tũc est fienda denũcia/ tio:vt succurrat vtriq; ꝙscie. Si q̃s nõ speraret emẽdare peccãtẽ et satisfacere scandalo:eque bñ ꝓ oia vt ꝓlatus:debe ret vt credo etiã ꝙuare famã peccanꝭ apud ꝓlatũ z alios q̃ nesciũt/ꝓt regu/ lã pdictã. Si nõ ꝓlatus exigeret ỏ h̃ ve ritatẽ/teneꝛ eã ꝙfiteri:qz aliter deroga ret iuri eiꝰ:cũ sit iudex publicozũ. (fraꝛ tuꝰ).i.ois quẽ tenemur diligere:etiã si sit ꝓlatꝰ:ſm sctm̃ Tho.vbi supꝛ. Tamẽ cũ reuerẽtia est cozrigẽdꝰ:vt idẽ dicẽ.q̃a ista cozrectio est charitatꝭ effectꝰ.(vade cozripe eũ.) Loquit dñs impatiue:qz h̃ est ꝓceptũ. Est em̃ fraꝛna cozrectio sub ꝓcepto: vt docet sctus Tho.ii.ii.vbi s. qz sic tenemur diligere,primũ:ita z q̃re re bonũ eius/ſm q̃ ꝙgruit. Sciẽdũ tñ q̃ vt idem z Augu. dicit/qñ debemus aliquid determiare ꝓsone:puta decem aureos Petro:tenemur illam querere. qñ ꝙ debemꝰ quidẽ sed nõ Petro vel Joanni: vtputa si elemosynã pauperi debeo:nõ tenemur querere:sed q̃ nobis occurrit ille est cui debemꝰ. Licꝫ g̃ tene amur cozrigere deliquẽtes:nõ tenemur tñ illos inq̃rere. Omittere q̃z illam qñ cozrigẽdus occurrit/nõ semp est morta le. Nã vt dicit sctus Tho.vbi supꝛa tã/ gik omittik vno mõ vt alio tẽpoze opoz/ tunꝰ fiat. Scdo ex quadã negligẽtia z repiditate vel alio respectu quẽ tñ nõ ꝓ ferimꝰ charitati:qz sez licz ista retardẽt a fraterna cozrectiõe:tñ nõ totaliter re/ trabũt:qz si firmiter sperarem emen/ datiõnẽ/efficeremꝰ cozrectionẽ. Tertio omittik ꝓpter timoꝛẽ mũdanũ aut cupi ditatẽ:q̃ ꝓferunt charitati:itaq; si spera reꝛ emẽdatio:nihilominꝰ ꝓt ista omit/ teꝛek cozrectio. Prio mõ est bonũ. scdo veniale.tertio mozrale. Tempꝰ g̃ in q̃ obligamur sub pena pcti mozralis coz/ rigere:ſm sctm̃ Tho.est cũ occurrit coz ripiẽdus cũ cõmoditate cozripiẽdi z spe emendatiõis:z deest supꝛa:q̃ cozrigat: vel si adest/negligẽs est.(inter re z ipsũ solũ).i.secrete.z de h̃ est ꝓceptũ sic z ỏ cozrigẽdo ſm sctm̃ Tho. Vñ q̃tiescũq; publicas pctm̃ qỏ est in re sine ista mo/ nitiõe secreta/facies ꝫ ꝓceptũ chñi. Sꝫ ꝫ. Nã ſm h̃ q̃ ex loq̃citate reuelaret oc cultũ pctm̃/peccaret mozralitꝛer: ꝫ do/ ctrinã scti Tho.ii.ii.q.lxxiij. Ad h̃ di/ co q; reuelãs pctm̃ occultũ dupl'r poteſt mozral'r peccare. Uno mõ ex ꝙuersa in tentiõe:puta ad ifamandũ:vl' q̃litercũ/ q; iiuste nocẽdo ꝓio:z sic mozral'r pec cat etiã q̃ ỏt aliq̃d ꝓlato ꝓmissa oi secre ta monitiõe. Alio mõ nõ ex intẽtiõe:sꝫ ex ipo facto.qz.s.infert notabile dãnuꝫ ꝓio iniuste:lꝫ leuiꝛ vl' bono fine moueat z sic mozral'r peccat q̃ reuelat aliq̃d no/ tabile ꝓlato vt ꝓlatꝰ est.s.q̃ hꝫ vlteriꝰ ꝓ cedere ad iudiciũ ꝫ subditũ. Et sic dicẽ scũs Tho.ozdinẽ cozrectiõis esse i ꝓce/ pto. Peccat etiã mozral'r isto mõ fꝫ sã. Tho.ii.ii.q.lxxiij. q̃cũq; ꝓlato vt est ꝑ uata ꝑsona vel cuicũq; alij ỏt aliq̃d qỏ notabile dãnũ ifert honestati z fame,ꝓ ximi:vtputa si diceret cũ eẽ lenonẽ vel sodomitã z hmõi:etiãsi ñ malo fine:vel si icaute faciat:sic̃ z q̃ icaute occideret virũ. Debuit ei z potuit adũtere. Qui ꝙ diceret ꝓlato vt est ꝑuata ꝑsona ali qỏ mozrale occultũ/ ñ m'tũ ỏhonestãs ex loq̃citate vl' leuit:nõ peccat mozral'r Si g̃ ꝓlatꝰ ꝓcipiat alicui vt reuelet cri mẽ fris qỏ i te e/ ꝫ pdictũ ozdinẽ:pctm̃ eẽt ei obedire:saltẽ extra iudiciũ:qỏ di co:qz sctus Tho.iij.di.xix.q.ii.ar.iij.q j.ad q̃ntũ videt dicere q; in iudicio vbi accusato: h̃ exigeret:ꝓlatꝰ posset ꝓcipe z teneret appellare vl' obedire: si ꝓcipi ens fuet ozdinẽ iurꝫ. Sꝫ h̃ dictũ sancti Tho. ego itelligo q̃ nõ solũ ꝓlatꝰ ꝓci/ pit ſm ozdine iurꝫ ex ꝑte sui:sꝫ ẽt ex ꝑte accusantꝭ,ꝓcedẽtꝫ iuridice. Si ei calũni atur iponẽdo crimia falsa: nõ ꝓcedit iu ridice:vt ptꝫ.ii.ii.q.lxviij. Falsa inquã ẽt ſm opinionẽ suã lꝫ ꝑe ita sit. Vñ si oi no occultũ sit pctm̃ meũ vl' ꝑriꝫ:ita q; nõ adest testꝫ nec ifamia:ego ñ teneoꝛ dice re:vex etiã ꝙuictꝰ ꝑ testes:lꝫ vex a casu dicẽtes. Vñ z ipe docet i.v.ḋ.q.vij. ar.ij.q; mier accusata ỏ adultio penitꝰ occulto:i iudicio vex dicere nõ ozꝫ.Sed q̃d si ꝑsona q̃ peccauit sit occulta/et fa/ ctũ publicũ. Videt ei q̃tũc subditꝰ tene teꝛek obedire ꝓlato ꝓcipienti supꝛ dicenda

ꝑtrate. Prīo:qꝛ pctm̄ ē publicū. Scōo qꝛ oꝑtz satisfacere ꝓscie coꝝ q̄ scandaliꝫank qō sp subdit⁹ facere nō ꝑt. Tertio qꝛ eo casu ꝑlat⁹ pōt ꝑcipe. g̃ subdit⁹ tenek obedire. Ad hoc dico q̄ legit sctm̄ Tho. qñq̄z ī q̄dā gñali capło cū eēt bac calauri⁹ sensisse q̄ tenek subdit⁹ obedire:sed oēs mgri fuerūt ↄ eū. Scōm ꝝo ea q̄ s. Tho. scpsit dicēdū est vt videk q̄ nō tenek fm regulā sup̄ assignatā. Naz salua fama pctōrꝫ eo casu ꝑt satisfieri cō sciētie ei⁹ ꝑ admonitionē secretā:z etiā ꝓscietie coꝝ q̄ scādaliꝫank ꝑ modū q̄ dicek. Nō g̃ tūc est ꝑtim⁹ infamād⁹. Ad ꝑmū ↄ h dico/q̄ stultīcia ē dicere q̄ pcm̄ sit publicū. z velle hīe ei⁹ noticiā ꝑ ꝓceptū. Dī em̄ pctm̄ publicū:vt ꝓz per Pe. de pal. liij. dī. xix. q. iij. q̄ñ ē publicū q̄s fecerit pctm̄.nō aūt sī ē public⁹ effect⁹ pctōrꝫ vel pcti. Pctm̄ ei nō ē id qō in tīi casu videk:puta cadauer:ſz ē actio occidētis hoiem q̄ nō videk. Ad scōm dico q̄ eo casu ꝑlatus debet ꝑcipe sup dicēda ꝑtrate:z pcedere ad inq̄sitionez pctōrꝫ:ſz suū ꝓceptū intelligēdū ē saluo charitat⁹ oꝛdine:ex tīi aūt inq̄sitīōe debēt edificari scandaliꝫari cū res sit iam punita q̄ntū est ī volūtate iudicꝫ:z si vl teri⁹ scādaliꝫank/est scandalū phariseorū z nō pusilloꝝ. Ad tertiū dico q̄ eo casu aliq̄s indeꝛminate.i. h vel ille/est infamis ex ipa euidētia facti. Et iō ꝑlatus indeꝛminate pōt ꝑcipe:mō āt spēaīr nec sit spēalit aliq̄s de h ifamis aut scōmicōuicet⁹. Tenek aūt subdit⁹ obedire q̄ñcūq̄z ꝑlat⁹ spēalit ei ꝑcipe ꝑt:fm alīq̄s:ſz etiā h sit falsum:vt alīj negāt vniuersalit. Tenek etiā q̄ñ pōt indeꝛminate ꝑcipe si subdit⁹ sit infamis de h/ſz non apud ꝑlatū:vel semicōuicet⁹:qꝛ. s. vn⁹ ē testꝫ. Si aūt cessent oia ista:puta qꝛ est oīno occult⁹:puta qꝛ aliq̄s sol⁹ scit peccatū suū vl alteri⁹:et nullaten⁹ pctōr ē ifamis ea ifamia q̄ requīt ad posse pcedere ↄ aliquē nō tenek. Et tñ ꝑlat⁹ licite ꝑcipit:ſz ꝓceptū intelligit q̄ntū se pt extēdere ei⁹ auctoꝛitas. Sīc etiā licite ꝑcipit q̄ñ accusatoꝛ pcedit malicioſe ↄ aliquē falsa crīmina imponēdo/aut imponēdo vera q̄ nescit esse vera:nisi forte ꝓ leues ꝓlecturas:z tñ nō est ei obediēdū nisi adsit vn⁹ testꝫ vel ifamia:vt dicū est. (Si te audierit:lucrat⁹ es frēm tuū) Ex q̄ ptz fm Chrys. q̄ discoꝛdia ē malū nō solū offendēris/sed offensi:z q̄ amicicia ē cōe bonū. Nō em̄ ōr q̄ ille lucrat⁹ sit se:ſz tu frēm tuū. (Si aūt te nō audierit:adhibe tecū vnum vel duos.)

Est aūt aduertēdū q̄ fm sctm̄ Tho. testes ī fraīna coꝛrectiōe debent induci añ publicā denūciatiōez:z post secretaz monitiōez rādiu factā q̄ nō sperak emēdatio,pbabilit:vt ab extremo ad extremū ꝓ medīū eatur. Inducūk aūt testes fm Hiero. ad oñendū q̄ malū sit id de q̄ frak arguīk:z ꝓseqnk facili⁹ coꝛrigak. Vel fm Aug. ad quincēdū ō actu sī iterek. Vl fm Chrys. vt sint testes q̄ coꝛrigēs fecerit ōbitū suū. Si tñ crederēt q̄ ex testīū inductiōe petōr ꝑficeret ī peius nō eēnt inducēdi: fm sctm̄ Tho. Sed ↄ ista videk esse dictū Augustini i regula dicētꝫ. Si admonit⁹. s. secrete/neglexerit coꝛrigi.ꝑpus ꝓpositio debet oñdi nec. Ad h ōr sctus Tho. q̄ debet ostēdi ꝓpositio siue ꝑlato:vt ē q̄dā singularis ꝑsona:de q̄ ꝑsumīk q̄ meli⁹ poterit ꝑdesse q̄ alius testis. Vl̄ subiūgit: Ne. i. si forte possit secreti⁹ coꝛrect⁹ nō inoresce re ceterꝫ. Nō aūt intrēdit q̄ debeat dici ei ꝑ publicā denūciatiōē vt iudex est. (Vl in oꝛe duoꝝ vel triū testīū stet oīne ꝝbū). s. ad quincendū q̄ malū sit id qō facē:vel q̄ aliqō malū fecit: vel q̄ tu debitū feciſti. (Q, si nō audierit eos:dic ecclie). i. his q̄ eccl̄ie ꝑsident:fm Chrys. Vel fz glo. eccl̄ie. i. vniuersitati fidelīū vt magꝫ erubescat. (Si aūt eccl̄iam nō audierit:sit tibi sīc ethnic⁹) id est gentīl⁹ vel infidelis (z publican⁹) id est publica vectigalia exigens qō gen⁹ hoim solet esse vicioſū. Hiero. Publicāi vocāk q̄ seculi secrank lucra z exigūt vectigalia ꝑ negociationes z fraudes ac furtaꝛz ꝓluria. Vl̄ sensus est fm glo. q̄ excō municek z euitek ab oīb⁹. Vel fz Aug. iā nō cōputek in numero fratꝝ:z idē est. Jn hac pte ē documētū īrale: qō Aug. tāgit dicēs li. ō ꝝbis dñi. Admōet nos de⁹ nr̄ nō negligere inuicē petā nostra

nō q̄rendo qō reꝑhendas: ſz videdo qō corrigas. Debem⁹ em̄ amādo corripe nō nocēdi auditrare: ſz studio corrigēdi Si neglexerꝫ pelor eo fact⁹ es. Ille iniuriā fecit: z iniuriā faciēdo ḡui ſeip̄m vulnere ꝓcussit: tu vuln⁹ fratris ꝛrēnis pelor es racēdo q̄ ille ꝯuicādo. hec ille

Quantū ad ſcōm tāgit iuriſdicio data aplis z ſucceſſorib⁹ eius: z h̄ ne q̄s leue putet ſe eſſe excoicatū. Hieroñ. Qr dixit: ſi eccl̄iam nō audierit / ſit tibi ſic ethnic⁹ z publican⁹: z poſt cōceptoris fris hec eſſe rūſio vl racita cogitatio: ſi me deſpicis z ego te deſpicio: ſi me cōtēnis/ z mea ſnia ꝺdēnaberis. ꝓtātē tribuit aplis: vt ſcīāt q̄ a talib⁹ cōdēnant: humanā ſniam diuia ſnia corroborari. Hec ille. Ūñ ꝺr(Amē). i. vere vel fideliter(dico vob: q̄cūq̄ ligaueritꝫ ſup terrā). ſ. cōdēnando (erūt ligata z in cel̄) q: ſic ligari vt exponit Chr̄yſ. ex no alligant ſupplicio (z q̄cunq̄ ſolueritꝫ ſup terrā/ erūt ſolura z in celo) Eſt aūt notandū ſic dic̄ s. Tho. in. iiij. di. xviij. q̄ ſacdos eſt miſter z inſtr̄m dei: iō ligat z ſoluit: ſic̄ z ds. De⁹ aūt circa penā operat̄/ z eā remittēdo z eā inſtigēdo. circa culpā ꝓ ſolū eā remittēdo. Ideo ſacerdos ꝓprie dei z inſtr̄aliter/ vel miniſterial̄r abſoluit a pena quā remittit: z ligat ad eam quā imponit. Sil̄r z abſoluit a culpa/ ſed nō ligat: niſi oñendo ligatū. Et ideo nō p̄ōt ſacerdos ꝓ libero arbitrio ligare z ſoluere: ſz ſolū in c̄ctū oparur cōformiter deo: q: ſine p̄ncipali mouēre nihil p̄ōt inſtr̄m. Sciendū eſt etiā q̄ h̄ data eſt oib⁹ aplis ſimul prās ligandi z ſoluēdi: ſed Matt. xvj. data eſt ſoli petro cū dictū eſt. Et tibi dabo claues regni celor: ad oñendū ſm ſcm̄ Tho. q̄ in eccl̄ia autoritas oim ab vno depender. Nō ſolū aūt chr̄s ꝺr cē rataz excoicatōez eccl̄ie: ſed z oēm petitōem ꝓſentientiū in vnitate eccl̄ie ſm Gloſ. Iō ꝺr(Iter̄ dico vob: q: ſi duo ex vob ꝓſenſerint). i. ſil̄ ſenſerit ꝓ vnionē volūtatū (ſibi inuicē) remittēdo iniurias: z recipiēdo penitētem: z abij cīēdo ſuperbū ſm glo. (de oīi re quācunq̄ petierint) ꝓſe: z ꝓſeuerant: z pie: z ad ſalutē. vt ꝺr s. Tho. in. iiij. diſt. xv. q. iiij. ij. ij. q. xiij. iij. ꝺ gen. c. xcvj. (fiet illis a pre meo q̄ in celis eſt) Vl̄ ſm Hiero. in his ꝙbis vult oñdere p̄miū z fructū cōcordie ad quā ſup̄ fuerat hortatus (Vbi em̄ ſunt duo vel tres cōgregati in noie meo). i. ſe amādo ꝓp̄ me ſm Chr̄yſ. (ibi ſum in medio eor̄) ideo nō eſt mirū ſi exaudiā eos. Et in h̄ eſt documentū de q̄ Hila. Ipe em̄ q̄ pax atq̄ charitas eſt / ſedem atq̄ habitationē in bonis atq̄ pacificis volūtatib⁹ collocauit. Hec ille.

Quantū ad triū rangit̄ paternalis miſeratio chr̄i/ q̄ vult q̄ nob dimittāt pcā multotiens. Qr em̄ dixerat dñs: vt ait Hiero. remittēdas eſſe iniurias: z p̄emiū etiā ꝛcordie demōſtrauerat (Tūc accedēs ad eū petr⁹) puocat⁹ ad interrogandū (dixit: Dñe q̄tiēs peccabit i me frat̄ me⁹: z dimittaz ei:) Et cū interrogatiōe vt ait Hiero. ꝓfert ſniam dī. (Vl̄ q̄ ſepties:) putās ſe aliq̄d magnū dicere: vt ait Chr̄y. (Dic̄ ei ieſus: Nō dico tibi vſq̄ ſeptīes: ſz vſq̄ ſeptuagieſſepties). i. totiēs q̄tiens ſm Augu. Chr̄y. z Hiero. q: ponit numer⁹ determinatus ꝓ indeterminato. Sz ḡre magꝫ ponit h̄ numer⁹ determinat⁹ q̄ alius: Ad h̄ dico ſm Augu. de ꝙbis dñi (q̄ vult ſeptuagieſſepties ſit idē q̄ ſeptuagintaſeptē vicibus) q̄ h̄ eſt: q: iſte numer⁹ ꝓcat oia pcā Nam p decē ꝓcat lex: q decē ꝓtinet pceptа: p vndecim ꝙ pctm̄ q̄ eſt trāſgreſſio legis: p septē ꝙ totū: q: septē diebus oīe tps voluit. Septies aūt vndecim .i. oia pcā ſt̄ ſeptuagieſſepties. Scōm Hieroñ. ꝙ q̄ vult q̄ ſeptuagieſſepties ſit idē q̄ q̄dringentis nonaginta vicibus: q: ſcz ducit vnū aduerbiū in aliud h̄ ideo eſt: vt ꝓcēt q̄ totiēs in die remittendū eſt pctm̄ fratri q̄tiens peccare nō p̄ōt. In hac ꝑte eſt documētū lr̄ale: de q̄ ait Augu. li. de ꝙbis dñi. Si ſeptuagieſſepties peccauerit / ignoſce: z ſi centies z oīno q̄tiens peccauerit/ ignoſce. Si em̄ chr̄us milia petōr̄ inuenit: z tñ oia donauit: noli ſubducere miſcōiam. Ait em̄ apl̄s: Donāres vobiſmetipis/ ſiq̄s aduerſus aliquē hz q̄relam: ſic dn⁹ in chr̄o donauit vob. Hec ille.

Feria.iii.post

Feria.iiij.post dñicã.iij. Quad. Textus eu ãge. Mat. ca. xv.

Accesserũt ad Jesũm ab hierosolymis scribe ⁊ pharisei dicẽtes. ꝙre discipli tui trãsgrediũ tur traditiones seniorũ: Nõ em lauãt manus suas cũ panẽ mãducãt. Jpe aũt rñdens ait illis Quare ⁊ vos trãsgredimi mãdatũ dei ꝓpter traditõez vr̃az: nam deus dixit. Honora pr̃em tuũ ⁊ mr̃em. ⁊ q̃ maledixerit patri vl̃ matri morte moriat: vos aũt dicitz. Quicũqz dixerit pr̃i vel matri: munꝰ qdcunqz est ex me tibi pderit: ⁊ nõ honorifica/bit pr̃em suũ aut mr̃em suã. Et irritũ feci stis mandatũ dei ꝓpt traditionẽ vr̃am. hypocrite: bene ꝓphauit de vobis Esaias dicens. Popul⁹ hic labijs me honorat: cor aũt eorũ lõge est a me. Sine causa aũt colũt me: docẽtes doctrinas et mãdata hoim. Et cõuocatis ad se turbis dixit eis. Audite ⁊ intelligite. Nõ qđ ĩtrat in os coinq̃nat hoiem: sed qđ pcedit ex corde hoc coinquinat hoiez. Tũc accedẽtes discipuli eiꝰ dixerũt ei. Scis q̃ pharisei audito hoc ꝟbo scãdalizati sunt: At ille rñdens ait. Oĩs plantatio quã non plãtauit pr̃meꝰ celestz eradicabit. Sinite illos. Ceci sunt ⁊ duces cecorũ. Cecus aũt si ceco ducatũ pr̃stet ambo in foueã cadũt. Rñdens ãt petrꝰ dixit ei. Edissere nobis pabolã istam. At ille dixit. Adhuc et vos sine intellectu estis: Nõ intelligitz: q̃ oĩe qđ in os ĩtrat in ventrẽ vadit: ⁊ in secessum emittit. Que aũt pcedunt de ore de corde exeũt: ⁊ ea coinq̃nant hoiem. De corde em̃ exeunt cogitationes male: homicidia: adulteria: fornicatões: furta: falsa testimõia: blasphemie: Hec sũt que coinq̃nant hoiem. Non lotis aũt manib⁹ mãducare non coinq̃nat hoiem.

Accesserũt ad iesum ab hierosolymis ⁊c. Matt. xv. Mar. vij. In pr̃senti euãgelio tanguntr tria pũcta que sunt: Phariseoꝝ cõfutatio: ꝓphetoꝝ cõfirmatio: ⁊ discipuloꝝ informatio.

Quantũ ad pmũ sciendũ est: q̃ a tpe moysi de volũtate dei ꝓstituri st septuaginta senes erate ⁊ moribꝫ maturi: et scia pditi/sup q̃s erat moyses: ⁊ sic erãt septuaginta vnꝰ. Et ex illo tpe statutũ est q̃ tot essent ad regimẽ ꝓphi ordinati: q̃ ⁊ dicebant iudices ordinarij: ⁊ p impositionẽ manuũ instituebant: ⁊ residebãt in hierlm: ⁊ ad eos fiebat recursus in q̃stiõb⁹ difficilib⁹: et eoꝝ determinatio hẽbat̃ p lege firma quã trãsgredi nõ licebat. vt habet Deut. xvij. Isti etiaz statuebãt aliq̃ tãq̃ necaria: ⁊ q̃daz sub monitiõe tãq̃ decẽtia ⁊ hõesta. De talibus ãt erat statutũ qđ h tãgit̃: q̃. s. accedẽtes ad mẽsaz pus lauarẽt manꝰ. Elegtñ scribe ⁊ pharisei h mãdatũ trahebãt ad falsitatẽ: q̃. s. p talẽ lotõem acq̃rere aliq̃ mũdicia spũalis. Et mouebãt ad h: q̃ in lege p corporales ablutiones aliq̃ imũdicie dicebãt aboleri. Et q̃ discipuli chr̃i illa q̃ nõ erãt necaria: ꝫ magfm istoꝝ intellectũ supstitiosa nõ observabãt: chr̃m in suis discipl̃is arguebãt: tanq̃ ꝓtemptorẽ doctrine seniorũ: vt sic redderẽt eũ ꝓpho odiosum. Quia hec retinẽtes Nico. de Ly. Forte tñ q̃ illi seniores q̃ fecerũt hoc statutũ nõ fuerũt illi iudices ordiarij/q̃ vident fuisse magne auctoratis: sed fuerũt talmudiste: vt videt velle Paulꝰ burgeñ. hebreꝰ: q̃ finxerũt mr̃a vana ⁊ iurilia ⁊ irrõnabilia: q̃ vt

ait Beda:scpturas nō sane itelligebāt
Verbi causa. Cū dī Esa.j. Lauamini
mūdi estote. h accipiebāt de lotiōe cor-
porali. Et ide vt ait venit ista supstitio
nū diuersitas. Ista etiā lotio manuum
forte nō fuit lotio q̄ cōtīt est i vsu hoim:
sed q̄dā lotio fm specialē ritū: vt innuit
Dar.vij. vbi dī. Pharisei et oēs iudei
nisi crebro lauēt man⁹:nō manducāt te
nētes traditiōes seniorū:t a foro.s. veni
entes/nisi baptizent.i.lauent nō come-
dūt. Existimabāt ei se fieri imūdos et
quersatiōe cū alijs. Pharisei ḡ t scribe
tenētes h statutū tāq̄ legē: voluerūt cō
fundere chm̄ sup eo:t ad h ab hieroso-
lymis i terrā geneareth venerūt. Et Iz
Dare⁹ videak inuere q̄ simpl'r venert
tū nō ē sic:sz maliciose venert:t fm do-
ctores pcipue Chry.t Remi. eor malī
tia aggrauak ex m'tz:cū dī:(Tunc)siue
vt ait eccl'ia(in illo tpe)qñ.s.chs mirā-
da m'ta fecerat:qb⁹ quertī obuissent fz
Chrys.(accesserūt ad iesum) malo ani-
mo vt pugnarēt cū eo fm Raba. t ad reh-
hendēdū eū:fm Remig.(ab hierosoly-
mis)q̄ erat metropolis t ciuitas sancta
t pnr fm Remi. debebāt isti alijs ee me
liores.t fm Chry.erāt peiores: qr ma-
lorē supbiā possidētes(scribe).i.legz doc
tores:fm Remi.(t pharisei).i.seniores
ppl'i:fm cūdē:vl'fm ꝓpriatē t senes t vi
ri religiosi/ac magne autoritatz i ppl'o.
Seniores āt ppl'i pñr dici t gñaliter se
nes/t spēal'r iudices ordinarij(Dicētes
Quare discipl'i tui trāsgrediunk tradi
tiōes).i.ordinatōes(seniorū).i.sacerdo-
tū:fm Chry.q̄ m'ta noua iducebāt vt
ēnt tribiliores:dū t ipi viderēt legisla
tores sic t moyses. Vl' seniorū.i.iudicū
ordiariorū:q̄ forte oēs aut maiorēs erāt
sacerdotes (Nō em̄ lauāt man⁹ suas cū
panē māducāt.) O magnaz q̄relā t di-
gnā:vt pmates regal'r ciuitatz fatigenk.
Et h fm Chry.t Beđ.itelligik ō lotiōe
manuū q̄ ē i vsu cōi:quā omittebāt apl'i
fm Chryk.ppt duo. Prio:qr attēdētes
nēcarijs de supfluis pax curabāt:ſō la-
uabāt man⁹ vl' nō lauabāt:fm q̄ ꝓrige
bāt ill' Scđo:qr vt dī Dar.vj.tantuz
erāt occupati circa pdicatōez t rūiōes
dandas: q̄ nō hēbāt spaciū māducādi.
Scōm Remi. aūt pñr pdicta itelligi ñ
ō lotiōe cōi manuū:sz ō supstitiosa quā
adinuenerāt seniores: t h itellige q̄lik-
cunq̄ sumank seniores:qr lotio ista aut
erat supstitiosa in se/aut fm itellectū et
vsū pharisecor. Chs āt ñ dixit lotionē
manuū ee malā:nec excusauit apl'os q̄
si bñ facerēt:sz fm Chry. stati reaccusa
uit pharisecos:oñdēs qm̄ eū q̄ mag̃ pec-
cat p quis peris alior sollicitū ee ñ oportz
Ut̄ seq̄k.(Ipe āt rñdēs ait illis. Qua-
re t vos trāsgredimi mādatū dei?). s. ō
honore parētū. Nec attēdit chs ad ex-
cusandū apl'os:fm Chry.sz ad obiurgā
dū pharisecos:vt ostēdat eos friuola di
xisse:t q̄ ꝓpt̄ hoies h facerēt(ꝓpt̄ traditi
onē viam).q.d.fm Hiero. Cū vos ꝓpt̄
traditiōez hoiz pcepta dī negligatz:qre
discipl'os meos arguēdos creditz/q̄ se-
niorū iussa quipēdāt:vt dei pcepta custo
diāt.hec ille. Declarat āt quō trāsgre-
derēk pceptū dī dicēs (Nā de⁹ dixit).i.
pcepit(honora pīez tuū t mr̄em) ñ solū
q̄ ad reuerētiā:fm sā.Tho.sz q̄ ad vite
necaria. Hiero. Honor i scpturz ñ tātū
i salutatiōib⁹ t officijs deferēdis:q̄ntū
i elemosynis t oblatiōe fuak. Hec ille.
(Et q̄ maledixerit pīt vl' mr̄i/morte mo
riak.)i q̄ fz Chry.m'to magz oñdit mor
te dignos istos q̄ ñ ꝓbo sz ope ꝓhonora
bāt parētes:t alios hoc pm̄ docebant.
Ad itellectū āt seq̄ntiū:qr valde sūt ob
scura nūc i nr̄o idiomate:credo aūt i he
braico fuisse clara tūc qñ tal'loq̄ndi mo
dus erat i vsu.sciēdū ē ꝓmo q̄ vbi i lati
no h̄ mun⁹:i hebreo h̄ corbaz:qō ſcat
ñ tm̄ mun⁹:sz mun⁹ votiuū:fm Dgr̄m
hist.i.rē quā q̄s deo vouit vl' ꝓsecrauit.
Dicere ḡ:mun⁹ q̄dcūq̄ ē ex me/tibi p-
derit:ē dicere/id qō ego ꝓsecraui vl' vo
ui deo pderit tibi.et h dicebāt filij pīt
t mr̄i ex doctria pharisaica ad eū finē q̄
dicek. Est sciēdū scđo/q̄ pharisei aua-
ri sue studētes cupiditati:sic testak Hie
ro.t Dgr̄ hist.dicebāt q̄ filij⁹ q̄libz po
terat vouere deo ea q̄ erāt suo patri vel
matri necessaria:qr de⁹ est ꝓncipalis et
verus parer.t q̄ postq̄ sic fuissent ali-
qua deuota deo parentes nō poterant

eis vti i suis necessitatib⁹: vñ vt sacrile-
gij crimē euitarēt/egestare ꝓficiebant.
Est etiā scīēdū ⁊rio ꝙ filij q̄ sic voue-
bāt dō fcabāt parētib⁹ se vouisse: ⁊ tūc
erāt fz phariseoꝝ doctrinā absoluti ab
obligatiōe q̄ tenebant parētū necessita
tib⁹ subuenire. Significabāt ātē mł⁹
modis: ſz vn⁹ erat dicēdo: mun⁹ q̄dcūq̄
ē ex me/tibi pderit) siue b̄ q̄ ego voui
deo tibi pderit: Dicebāt g̃ pharisei ꝙ
sic licite poterāt filij dicere: ⁊ tūc erant
absoluti: vt dictū ē. Hoc g̃ obscure fcāt
ꝓba seq̄ntia: q̄ fm ſ. Tho. pñt hīe dupli
cē ꝓstructionē ſ. pfectā: ⁊ defectiuā i q̄
oꝛtz supplere. Perfecta ē talis. (Vos
aūt) o hypocrite pharisei (dicit⁹) dicēdo
falsitatē (q̄cūq̄). i. q̄liber fili⁹ (dixerit)
.i. sine pcō cū bōa ꝓscia poterit dicere
(pr̄i vł mr̄i) b̄ dictū. ſ. (mun⁹). i. votiuū
seu deo deuotū (q̄dcūq̄ ē ex me). i. p me
supple deo ꝓsecratū (tibi pderit) Alia ē
defectiua talꝭ (Vos aūt dicit⁹: q̄cūq̄ di
xerit pr̄i vł mr̄i mun⁹ ⁊c̄) supple satisfcē
p̄cepto dei: ⁊ ē absolut⁹: vt s̄. Est autē
scīēdū/ꝙ qñ filij dicebāt pr̄i: id q̄ dō ego
voui deo pderit tibi illō filioꝝ dictum
potat tres sensus hīe. Pr̄im⁹ ē fm glo.
legēdo introgatiue seu admiratiue: q̄si
diceret fili⁹. Id q̄ dō ego ꝓsecraui dō ti-
bi pderit: id ē: tu audebis ꝙuertere i ne
cessitates tuas: Et ꝓpr̄ pr̄es credebant
se sacrilegij reos ex doctrīa pharisaica:
si talia i suos vsus cōuertissent. Secūs ē
fm Hiero. etiā legēdo introgatiue: q̄si
diceret fili⁹. Mun⁹ q̄ dō offerre debeo
i ruos ne vsus ꝓsumā: q. d. nō. Terti⁹ ē
fm Aug. ō q̄st. euāg. legēdo plane: q̄si
dicat fili⁹. (Mun⁹ q̄dcūq̄ ē ex me) id ē
q̄ dō tu o pr̄ ꝙpł me offerre cōsueuisti deo
(tibi pderit). i. iā habeto illō ꝓ te ⁊ ñ vł
tra offeras ꝓ me: q. iā sum i tłi etate vt
ego ꝓ me offerre possim. Cū āt fili⁹ sic
dixiſſz fm phariseoꝝ doctrinā: erat ab-
solut⁹ vt s̄. (Et nō honorificabit) filius
ꝙpł vīas suas iōes (patrē suū) puidēdo ei
dnēcarijs i egestate (⁊ irritū fecist⁹ mā
datū dei) ō honoꝛe parētū: (ꝙpł traditio
nē vīam). i. a vob factā ⁊ ad vīam aua-
ricię ordinatā. Deide saluator oñdit ꝙ
scīptură/ꝙ malicia iſtoꝝ ꝛ eū: ⁊ coꝝ fal-
sa doctrīna erat ꝓphetata dicens. (Hy-
pocrite). i. simulatores: q̄ sub specie cul
tus diuini coacernat⁹ diuitias (bñ). i. ve
re: (de vob ꝓphetauit Esaias) ex ꝓsona
mea loq̄ns fm Raba. vł ex ꝓsona dī fm
Remig. (Popul⁹ h̄). ſ. iudeoꝝ: fm Re-
mig. qō itelligēdū ē potissime q̄ ad pha
riseos (labijs). i. ꝓbis (me) chīm (hono-
rat) qñ volūt decipe fm Raba. dicētes.
Dḡr scim⁹ q: verax es. Vel (me) deū:
fm Remi. q: vnt⁹ dī cultū se hīe gł̄iant
(coꝝ aūt eoꝝ lōge ē a me) q: fm Remig.
visis miraculis q̄ diuinitatē chīi assere
bāt: nec diuinitatē agnoscere neq̄ chīz
suscipe voluerūt. Vł fm mentē Raba.
coꝝ eoꝝ lōge est a me: q: chīm morti tra
dere libentissime voluissent (Sine cau
sa aūt colūt me). i. sine fructu ⁊ merito:
fm Raba. Et q̄re. Quia sūt (docentes
doctrias ⁊ mādata hoiz). i. seniorꝝ p̄ter
missis ⁊ irritatz mādatz dei. In hac p-
te est morale documētū ꝓtra q̄sdam lat
cos: q: sūt hoīes pessimi pleni oīi vicio
⁊ tñ q̄dā minima obseruāt q̄ nō sūt ne-
cessaria: vt nō comedere carnes in q̄rta
feria: vel oua vel lacticinia i die venerz
⁊si q̄s religiosus cauens mortale petīm
de hmōi nō curauerit: scādalizant tā q̄
pharisei q̄ chīm volebāt occidere: ⁊ re-
putabāt apł̄os irreligiosos/q: man⁹ nō
lauabāt. Vñ ait Hie. j. q. j. Dicti secu-
larū hoim cū pl⁹ sacerdotū vitā q̄ sua
discutiūt: magnū ꝓtempt⁹ diuinoꝝ sa-
cramētoꝝ crimē incurrūt. Magna em
trabe vulneratos oculos habētes eāq̄
negligētes: festucā tenuē i alioꝝ oculis
inspiciūt quā dū incaute euellere festi-
nāt: i errorz foueā dilabunt. Hec ille.

Quātū ad scōm tāgit ppł̄oꝝ vł turi-
baꝝ ꝓfirmatio. Licz ei chīo crederent:
q: tñ pharisei erāt magne fame/ igere-
bāt eoꝝ mētib⁹ aliquā titubatione. Di
q̄ (Et ꝙuocatz ad se turbis) q̄ fortę pal-
lium scorsum de b̄ mustrabāt: hesitāres
an bñ vel malefacerēt discipli chīi (Di
xit eis. Audite) coꝛpis aure (⁊ intelligi-
te) mente. Dicit aūt hoc vt firmi⁹ imp̄
mat dicta sua. (Non quod intrat in os)
coꝛpis (coīnq̄nat hoiem) Btūs Mar.
c. v. dicit cōicat. Et sicut dicit Hiero. ꝙ

Feria.iii.post do.iii.quadra.

ptie scptura sic ꝓsueuit loq. Judei ei cō munes cibos vocāt qb⁹ oēs vtunt exce/ ptis ipis: vt ē caro suilla ⁊ lep⁹ ⁊ ostreū ⁊ istiusmōi aialia q̄ vngulā ñ findūt: nec ruminār: nec sk squamosa i piscib⁹. Jdē tñ ē sensus: qz fm iudeos cibi cōes coin q̄nabāt manducātē (Sed qō ꝓcedit ex ore) cordis fm mgr̄m histo. nā ⁊ vomit⁹ ꝓcedit ō ore corpis. Ulñ ⁊ q̄dā libri hūt qō ꝓcedit ō corde (h coinq̄nat hoiem.)

Sz ꝰ arguit ꝓmo Aug. ꝰ Faustum Si cib⁹ null⁹ inq̄nat hoiem q̄re de⁹ p/ hibuit i lege veteri multos cibos: puta carnē suillā ⁊ hmōi. Scdo arguit Hie/ ro. Si inq̄t qō itrat i os ñ coinq̄nat ho minē: q̄re nō vescimur idolotiz. i. his q̄ idolis fuerīt imolata: Ad hec dī fz Au gu. ⁊ Hiero. q̄ chr̄is loq̄t ō cibis i se ⁊ i sua natura ꝓsiderat. Sic ei ois creatu ra dei bona. j. Tim. iiij. Ad ꝓmū g̃ dt Aug. ⁊ s. Tho. q̄ aliq̄ erāt i veteri lege aialia imūda: ñ i se: sz rōne sui fcati: vt porc⁹ q̄ luxurīā fcabat: sic agn⁹ innocē tiā. Aduenīēte āt ꝓtate i lege noua de bebāt cessare ille obfuationes signor. Jō dixit chr̄is q̄ ñ coinq̄nāt. Sz ꝰ. q̄a q̄ chr̄is sic dixit adhuc durabāt ille ob/ fuatiōes: q̄ vsq; ad chr̄i passiōez dura/ uerūt fm scrōs. Ad h dico q̄ lz durarēt tñ cū h stat q̄ null⁹ cib⁹ ō se coinq̄nat ho minē: sz coinq̄nat solū rōne fcati: vel ex eo q̄ ꝰ obedientīā dei māducat. Ad scōz dt mgr̄ hist. ⁊ Hiero. ⁊ Remi. q̄ nō ē p hibitū vesci idolo imolatz fm se: sz solū rōne scādali: qñ hō exh daret prio ifir/ mo scandalū: vl rōne ꝓscie erronee q̄ h crederet pctm. Ex istz āt ꝓbis chr̄i val/ de fuer̄t pharisei scādalizari: ꝰ nr etiā forte apli aliqlit vt turba supra vacilla bāt: sz chr̄is eos ꝓsolidauit i fide: ⁊ forte eū aplis sil⁹ ⁊ turba. Dī g̃ (Tūc accedē tes discipli ei⁹ dixerūt ei. Scis q̄ pha risei audito h ꝓbo). s. q̄ dns oēs eox ob/ fuatiōes subuertebat fm Hiero. vl fm mgr̄m hist. q̄ dicebat q̄ cib⁹ ñ coinq̄nat hoiez: qō videbak ꝰ legē dixisse (scanda lizari sūt) Sed tñ nihil sūt ausi ꝰdicere fm Chrys. q̄: vehemēter illos ꝓuicerat nō redarguēdo solū: sz ⁊ dolū eox ꝓpālā do. Hec ille. Est aūt sciendū fm Hie ro. q̄ scandalū fcat offendiculū: ruinam vel impactionē pedū: ⁊ scandalizare est dare occasionē ruine. Scandalizari ꝓo est accipe occasiōez ruine. Et inuit Hie ro. q̄ scādalū dr̄ ipa impactio et res ad quā impingit: puta scamnuz aut lapis. Et ita est fm scrm̄ Thom̄. ij. ij. q. xliij.

Est g̃ duplex scandalū fm s. Tho. sup Mat. ⁊. ij. ij. vbi s. s. actiuū ⁊ passiuū. Actiuū est dictū aut factū min⁹ rectuz pbens occasiōez ruine. Nō dr̄ cogitatū q̄ oportz q̄ ꝓsit. Nec dr̄ malū: sz minus rectū: q̄ sufficē si hz speciē vl apparētīā mali. Passiuū ꝓo est ruina ex tali dicto vel facto. Aliqñ g̃ vt dicē est actiuū sine passiuo. aliqñ ecouerso passiuū sine acti uo: vt i ꝓposito: q̄ chr̄is docebat ꝓtatē: ⁊ illi ex inuidia ⁊ malicia sumebāt occa sionē ruine: ⁊ ꝓcitabāt seditionē i pplo q̄nrū in se erat (Ar ille rndēs ait. Ois plātatio). i. falsa doctrina ⁊ supstitiosa obfuatio: fm Hila. ⁊ Remigi. (quā nō plātauit pater me⁹ celestz eradicabit.) Hec fm manicheos de lege dicta sunt: vt dicē Chrys. sed nō aduertūt quō supi⁹ dns ꝓ lege pugnauerit: dicens. Quare vos trās gredimini mādatū dei. s. i lege ꝓpter traditionē vr̄am (Sinite illos) q̄t dicerer. Si scādalizank nō curetz. Plus ra de ista materia habenk. ij. ij. vbi s. et iiij. di. xxxviij. Tñ q̄ntū ad ꝓsens priet

Sciēdū est fm sā. Tho. q̄ cū scandalo actiuo nihil est faciēdū: ꝓpter scandalū aūt passiuū alioz nō sūt omittēda spiri tualia: ⁊ ea q̄ sunt de necessitate salutis puta elemosyne rpe necessitatz: q̄ libz tenek pl⁹ se ex aliū diligere. Si ꝓo non fuit de necessitate salutis: vt pura aliq̄ oratio vl exhortatio ad bonū: distinguē dū est. q̄ aut ex h aliq̄ scandalizank ex is firmitate vel ignoratia: ⁊ tunc ista sunt differēda vel occultāda donec reddita rōne auferak ab eis scandalū. Q; si red dita rōne ꝓseuerāt i scandalo: tūc ex ma licia scādalizank. Cū aūt ds ex malicia scādalizak nō ē curādū. i. nō sūt spūalia bona dimittēda ꝓp h. Si aūt scādali/ zabank pharisei ō doctrina dñi. s. ex ma licia vt eam impedirēt. Tempalia autē que ō necessitate salutz sūt ꝓseruāda: vt

depositā z cōmissa platis z rectoribꝫ nō sunt ꝓpter scandalū reliquēda rōne supdicta. Alia ꝙo sunt dimittēda ꝓpt scandalū pusillorꝫ. i. qui ex infirmitate scandalizant: nō aūt ꝓpter scandalū phariseorū: qui ex malicia scādalizant: qz h nō expedit bono cōi neq; ipis raptoribus. Hec ex sctō Tho. vbi s. (Cecī sunt) cadentes. s. vero intellectu legꝫ fm Raba. (z duces cecorꝫ) alios in errorē mittētes z ad pcipitiū ducētes (Cecꝰ aūt si ceco ducatū pstet ambo in foueā cadūt) Et hic est documentū ꝙtra q̄rētes sacerdotes ignorātes: ne cogāt eos restituere q̄ p occultas fraudes adq̄siuerūt. Augu. Qui vult ꝙfiteri vt inueniat gratiam: q̄rat sacerdotē scientē soluere et ligare.

Quārū ad tertiū sciendū ē: ꝙ qz chīs mltotiēs pabolice loq̄bat apli existimauerūt eū pabolice locutū qñ dixit: qō intrat i os ñ coiq̄nat hoiez. vñ Petrꝰ p se z p oibꝫ q̄siuit intellectū pabole. Dī g̃: (Rñdēs aūt Petrꝰ). i. iterrogās: dixit (Edissere nob pabolā istā) Sz qz i pso na oim loq̄bat: cū oibꝫ ē rephēsus a chīsto dicēte (Adhuc z vos) sic scz phariseis (estis sine intellectu) Increpat ār eū dns inq̄t Hiero. eo ꝙ pabolice dictū putet qō pspicue ē locutꝰ. Ex q̄ aiaduertimꝰ vicioſuz eē auditorē: q̄ aut obscura manifeste/aut māifeste dicta obscure velit intelligere. Hec ille. Vel increpat fm Chrysꝰ. qz nō erat ex icertitudie qō q̄sierat: sed qz z ipe z alij apli cū phariseis erāt scādalizati: z a pncipio q̄si ꝓ phariseis introgare volebāt sz retracti fuerūt: qz dixit: oīs plātatio zc. Petrꝰ tñ qz vbi q̄q; feruēs ē nō ira fillet vt ceteri (Nō intelligitꝫ: qz oīe qō i os intrat in ventrē vadit: z i secessuz emittit) Hic autē vt dic Hiero. obiciūt q̄dā dñm ignarū fuisse natural' phie: qz nō totū alimētū i secessum emittit. Quidā aūt vt mgr hist. ad h dicūt: ꝙ nihil de alimēto ꝙuertit i veritatē hūane nature: sz id qō ab Adam tractū est augek z id solū resurget. Sic ār aurifices argēto i igne apponūt plūbum ne ꝙsumek argētū vel aurū: ita dicūt assumi cibos vt caloꝛ naturalis ꝙsumat eos: z relinquat id qō ab Adā tractum est. Sed h stare nō pōt: qz hoiem crescere nihil esset alitō q̄ hoiez rarefieri. Et ꝓrea hō aiaz vegetatiuā habz cōem cū bruz z plantz: in qb augmētū fit ex alimēto. Vide de h. j. ꝓpe. q. cxix. z. ij. di. xxx. z. liij. dist. xliij. z qōl. vij. q. iij. Ideo ad hāc obiectionē dicit Prio ꝙ oīe qō ex cibis aduenit eīcit p secessum ꝓcessu rpis: ita tñ vt p secessum fm Hiero. intelligam⁹ oēm modū expellēdi superflua. Nō em̄ manet caro hois fm materiā sz fm speciē: sic ignis in q̄ successiue subiectunk ligna manet idē numero fm speciē vel formā: nō fm materiā: qz ꝓtinue vna ps abiciť z alia generať: z ita est i hoie. Vñ mltos sumit cibos q̄ quādoq; ex toto elabunk ab eo. Et si obiciaťꝫ ꝙ i morte aliq̄d repit i homine ex cibis generatū nōdū resolutū. Dicēdū est fm istā expositiōez ꝙdo est qz hō finit. Si em̄ ꝓpetuo duraret: nlla esset i eo pars materialis gñata que nō corrūperet aliqñ. Scdo dicit /ꝙ accipit ibi totū p parte: vt sit sensus: ꝙ de omi cibo aliq̄d vadat in secessum q̄ntūcūq; sit purus z nobilis. vñ non dic totū: sed omne. Licz em̄ omnis hūana caro que nūc est in hac eccl'ia sit intra vestes: qa scz null⁹ est nudus: non tamē est tota: qz manus sunt extra. Vñ ly oīe distribuit supposita: z ly totū ꝓtes. Et h est arguere sic. Si cibus inq̄naret hoiem: h esset maxime q̄ntū ad feces z superfluitates q̄ sunt in illo. Sed ille nō coinq̄nat hoiez: qz natura sepat illas et expellit p secessum. ergo multo minus alie partes cibox inq̄nant. Tertio posset fortе dici ꝙ saluator nō loq̄t de oīi qō itrat i os: sed ō omt immūdo. Tale em̄ expellit a natura. Et similiter quādo dic ꝙ id qō exit de ore coinq̄nat hoiem. h intelligit si sit immūdū. Bona em̄ ꝓba nō coinq̄nant (Que aūt ꝓcedūt de ore: de corde) id est de mente (exeunt: z ea coinq̄nant aiam) si sint mala: qz nō expellunk a corde sicut superfluī cibi expelluntk a natura p secessuz vt inde cor remaneat purū: sz remanent i eo q̄ntū ad suam radicē q̄ est mala volūtas (De corde em̄ exeūt cogitatōes male) ex qbꝫ q̄ēūt mala ꝓba z

Feria. v. post do. iii. Quadra.

mala fcā. Vñ subdit (homicidia: adulteria: fornicatiões: furta: falsa testimonia: blasphemie. Hec sunt q̄ coinq̄nant hoiem) coꝛā deo (Nō lotis aūt manib⁹ māducare nō coinq̄nat hoiem) coꝛā ꝺo siue spūaliter. Jn hac ꝓte est documē tū q̄ diabol⁹ nō est q̄ imittat in nos malas cogitatiões. i. malos ꝓsensus: q̄uis possit inflāmare cōcupiscentiā: ꝛ possit malas rep̄sentatiões ꝛ appitiones immittere. ꝛ hoc habes. j. ij. q. lxxx. de malo. q. iij. ar. iij. Hiero. Arguēdi sī ex hac nia q̄ cogitatiões a diabolo imitti putant: ꝛ nō ex ꝓria innasci volūtate. Diabolus aditoꝛ esse ꝛ incēꝛ malaꝝ cogitationū pōt: auctoꝛ esse nō pōt. Si aūt ip̄ in isidijs posit⁹ leuē cogitationū nr̄a rum scintillā suis fomētis iflāmauerit: nō debem⁹ opinari eū q̄q̄ occulta coꝛdis rimari: sed ex coꝛpis habitu ꝛ gestibus extimare q̄d versemus intrinsecus Verbi gr̄a. Si pulcrā mulierē nos creꝺo viderit ispicere: itelligit coꝛ ab oculis vulneratū. Hec ille.

Fer. v. post do. iij. Quadra. Textus euāge. Lu. cap. iiij.

SVrgens iesus de synagoga introiuit in domū simonis. Socrus aūt simōis tenebat magnis febꝛib⁹. Et rogauerūt illū p ea. Et stans sup illā imp̄auit febꝛi et dimisit illaz. Et cōtinuo surgens mīstrabat illis. Cū sol autem occidisset oēs q̄ habebāt infirmos varijs languoꝛib⁹ ducebant illos ad eū. At ille singlis manꝰ imponēs curabat eos. Exibant aūt demonia a multis clamantia et dicētia: q̄ tu es filiꝰ dei. Et increpās nō sinebat ea loq̄: quia sciebāt ip̄m esse chr̄m. Facta aūt die: egressus ibat in desertū locū: et turbe req̄rebāt eū. Et venerunt vsq̄ ad ip̄m: ꝛ detinebāt eaz ne discederet ab eis. Quib⁹ ille ait. Quia ꝛ alijs ciuitatib⁹ oꝓꝛtet me euāgelizare regnū ꝺi: q̄ꝛ iō missus sū. Et erat p̄dicās i synagogis galilee

SVrgēs iesus de synagoga ꝛc. Luc. iij. in p̄senti euāgelio rāgunt tria pūcta: q̄ sunt Spēalis liberatio: Vniuersalis curatio: ꝛ Spūalis ꝛep̄platio.

Quātū ad p̄mū rangit spēalis liberatio quā fec chr̄s circa socr̄ simonis in capharnaū: cū ꝺr (Surgēs iesus de synagoga) in q̄ mirāda fecerat. s. demoniacū liberādo (itroiuit i domū simonis) fm Chr̄y. vt reciper coꝛpalē refectōez. Vz aūt petr⁹ esset de bethsaida. cū vr ꝺr mgr̄ hist. potuit hr̄e domū i capharnaū rone vxoꝛis sue. (Socr⁹ aūt simo. tene. mag. febri. ꝛ roga. il. p ea. Et stās sup illā impauit febri ꝛ dimi. illā). s. statim Vñ seq̄t (ꝛ ꝓtinuo surgēs ministrabat illis.) ꝛ in h̄ appuit miracl'm. Licz cm̄ illa infirmitas fuisset forte curabil' a natura: nō tñ erat isto mō curabil' fz Chr̄y. ꝛ Hieroñ. vt subito ꝛ fortis surgeret. Jō miracl'm fuit h̄ q̄ ad faciēdi modū: nō q̄ ad rē factā. Vñ ꝺr glo. q̄ sanitas q̄ ꝺñi ceꝺit ip̄o tota sil' redit. Ersi obijciat: qꝛ Matt. viij. ꝺr q̄ cec⁹ in cui⁹ oc'lis chr̄s expuit p̄mo vidit hoies q̄si arboꝛes ambulātes: ꝛ postea itex ip̄osit⁹ manib⁹ cepit clare videre. rñdet q̄ꝺā q̄ dicrū hui⁹ glo. est vex solū aliq̄n: sz nō vl'r. Et intrē ꝺūt vt mihi vr̄ q̄ tūc ē p̄a glo. q̄n nō apperet miracl'z nisi sanitas subito redirz: vt i p̄posito de ista febꝛe. sec⁹ i cecī illūt natoe: qꝛ siue stati siue ñ stati fiat/ē miracl'osa euidenf: cū naꝝ h̄ nō possit nec subito nec magr̄ te p̄fícere. Est aūt i hac ꝓte documtū i sensu morali. Jsta ei mulier febꝛicitās moꝛal'r ē aīa peccatrix q̄ nō p̄t moueri ad bñ opādū: ꝛ hz palatū ifectū ad gustādū dulcia. i. dina q̄ ei vꝺenf amara. Hec ꝺz ꝺū chr̄s ip̄ar febri. i. vocat a pctō stati surgere ꝛ mīstrare chr̄o: alioq̄n ifirmitas facier pfectū: et ꝺe pctō cadet in pctm̄. Prio qꝛ pctm̄ est p̄ꝺerosum. Scꝺo: qꝛ pctōr excecatus

est vt alt Samson pdict capillis.i.gra
z fortitudine in qbus erat sua fortitudo:et
ꝓnter ligat huc illucq detrahit illudē
dus. Et trio:qz pcā st cōnexa. qz auari
cia trahit ad rapinā;gula ad luxuriā.z
sic de alijs. Est et in h q dicunt alicq ro
gasse p ista documētū morale: vt pcō
res adhibeāt iustos p se rogātes:qz ipi
de ꝛgruo merent alicui pcōri veniā in
kdū z ipetrāt. Hiero. sup Matt. Dō
saluato rogat:modo ylro curat egro
tos:ondens se ꝛ pcōz q qz passiones sup
pcib sepe ānuere fidelīū: z ea q ipi mi
nime in se itelligūt: vel itelligēda dare
vel nō itellecta dimittere. Hec ille. Et
yr inuere q ista mlier excessuz mētis ac
frenesim ab infirmitate paterer.

Quārū ad scōz tāgit ylis curatio in
firmoz:cū dr.(Cū sol aūt occidisz oēs
q hēbant infirmos varijs lāguoribz: du
cebāt illos ad eū) Sz qre expectauert
solis occasum? Ad h dr Origen. q h iō
fuit:qz vecūdabank in die:vel qz time
bant pharisēos. vl qz de die intēti erāt
circa alia. vel qz putabāt q cū esset sab
batū sanare infirmos eēt illicitū:nisi;xp̄s
acta die. Et hāc vltimā rōnē assigt etiā
Theo. addēs q in h appet turbaz de
uotio:q ab incōmoditate tpis nō repel
lebank. Imo dr b. Mar. q tota ciuitas
erat cōgregata ad ostiū. (At ille singu
lis man imponēs curabat oms.) brūs
Mar. dr q curauit mlros: nō qsi velit
dicere q aliqs nō curauit: sz qz curauit
oēs in ꝓtrate:vt dr Lucas: cū tn essent
mlri:vt dr Mar. Hic notat Goz. infa
niā iudeoz:qz etsi nolebāt chm hre vt
deū: debuissent tn eū sustinere vt medi
cū sanantē oēm infirmitatē. Appet etiā
negligētia nra: qz illi erant magi solīti
ducere ad iesum suos infirmos in cozpe:
q nos infirmos nros in mēte. imo aliq a
chō puis ꝓsilijs retrahūt: vtpote sua
dēdo ne qs iret religiōz z hmōi. Ꝓ illō
Prouer. iij. Noli phibere būfacere illū
q pt. Appet etiā ꝓtus manuū chi q ex
suo tactu oēz morbū curarēt. Pro q no
ta q man chi appet ꝓtuosissima. Pri
mo in morboz curatiōe vt dictū ē. Se
cūdo: qz ex sua puissiōe obstupescere,p
phetā fec. Zach. xiij. Que sūt plage iste
in medio manuū tuaz? Et trio : qz ille
man ex suppōne mortuos suscitabāt.
Matt. ix. Filia mea mō defūcta est:sz
ve. ipo. ma. tē. Et qrto:qz p eas Petz
apphensuz eripuit chs de naufragio.
Matth. xiij. Et qnto:qz tactu manuū
auriculā abscisaz restituit suo pōtifici.
Lu. xxij. Et sexto :quia ex suaz manuū
crucifixiōe diabolū pstrauit. Job. xxvj
Obstetricāte manu ei educt est colu
ber tortuos. s. de cordib fidelīū. Et se
ptio:qz ex palpatiōe vel ispectiōe Tho
mā icredulū credere fecerit. Jo. xx. nec
mirū:qz erāt organū ōtraz. (Erībāt āt
demōia a mlz) ad ipertū chi:q ex sua
psona impabat eis. Vñ z b. Mar. dic:
q mirabāt dicētes:qz in prāte spīritib
imūdis impat : z obediūt ei (clamāria
z dicētia:qz tu es filius dei) Nec tn ista
ꝓfessio fīdi a diabolo vl ꝓsilis erat do
gta:qz nec ꝓpt dei amorē fcā:sz aliq ma
lo fine:puta timore maloris pene:vl vt
chm p inanē gliam eleuaret/ si posset.
Sic aūt dr Be. diabol videns chm ie
iunio fatigarū: vez hoiem intellerit.sz
qz tēratio nō ꝓualuit:vtrū dei filius esset
dubitabat. Nūc aūt p sigz potentiā vl
itellexit/ vl potius suspicat est eē filiū di
Nō g iō iudeis euz crucifigere psuasit:
qz chm siue dei filiū nō eē putauit: sed
qz se morte illi nō puidit esse dānandū
De h em mysterio dr apls: q nēo pncio
pū hui secli coguit: Si em coguissent/
nunqz dnm glie crucifixissent. Hec ille.
Qui nō audet asserere diabolū coguis
se chm deitatē:sz magz declinat ad h vt
suspicādo diabol loqrek. Ygit fm scm
Tho. fitas est q diabol ista dicebat p
ꝓiecturas vel tēratiue. Vlextn nō cog
uit certe q esset dei filius p naturā vsq
ad chi passionē. Seiuit aūt eū eē chm
vt dr h brūs Lucas. Dic aūt Nicol. de
Ly. sup isto passu Mar. j. q diabolus
nunqz coguit eum esse filiū dei vsq ad
mortē. z tn idē tenet q a pncipio phari
sei hoc cognouert contra ictm Tho. est
mirabile q isti melius a pncipio cogno
uerunt illū qz magister eoz: z pater dia
bolus in tota vita eius. Vide de h do

Feria.v.post do.iii.quadra.

minica ꝑma ī q̄dragesima. Et ls Beda videat dicere ꝙ i passiõe coḡuit eũ esse deũ: nõ h nõ ōr: sz ꝓba ei⁹ ꝓcare videt ꝙ erat pplex⁹. Et de facto ī passiõe vidēs ordinē ei⁹ z patiaz chr̄i et sctōs patres exultāres in limbo: voluit eā impedire: vt mgr̄ hist. testat: qz scz magz declinabat ad hāc ptē ꝙ de⁹ esset: vt qz erat pplexus z ptez securiorē eligere vlebat. Strati ꝯo egressa aia illa scrā ō corpe ꝓ gineo arcz delfico: coḡuit eũ diabolus. (Et increpās nõ sinebat ea loq̄: qz sciebant eũ esse chr̄m) Chrysꝰ. Nõ cm̄ decebat chr̄i mysterīū ligua feda publicari. Hec ille. Vel ꝑm Theo. qz nolebat accendere iuidiā iudeoz ex h̄ ꝙ ab omib⁹ laudarek. Vñ z ꝑm Bedā etiā ipi apli ꝓcipiunk retícere de illo qñ eũ viderūt in trāsfiguratiõe gl̄iosuz: ne diuia maiestate publicata passio differrek. Sz ꝓ rõne Chrysꝰ. arguik: qz Mar. ix. noluit ꝙ phiberek electio demonū ei q̄ nõ erat ei⁹ discipul⁹. Vñ Phil. j. Siue ꝓ occasionē siue ꝓ ꝓitatē annūciek chr̄s: in hoc gaudeo z gaudebo. Ad h̄ dic̄ Gorra: ꝙ ista ꝓcedūt de eo q̄ errat i via: sed nõ in doctrina. Sed ꝓ: qz etiā ista demonia nõ errabāt i doctrina: sz dicebāt ꝓitatē Ad h̄ dic̄ ipe ꝙ ideo istis ꝓhibuit ꝓrio ne ꝓitati falsitatē imiscerēt. z Scdo ne ꝓbis coz̄ daret auctoritatē si ea loqui p mitteret. Et Tertio vt istrueret nõ appetere ab alio laudari. Vñ post ista miracula facta recessit de loco in q̄ ea fecerat. Hec ex illo q̄ videk velle dicere ꝙ ñ est sile de hoie: cui⁹ nõ est ꝓriū velle sp inducere ad falsitatē ēt cū vez ōr: z ō diabolo q̄ sic sp intendit. tō cōpescik vnus ne loquak: etiāsi i doctrina nõ erret: et nõ reliqu⁹. Et sic ptz ꝙ ꝓk q̄nq̄ rōnes demonia ista cōpescit chr̄s. Est aūt in hac ptē i sensu morali documētū: ꝙ varia sūt pcōz genera diuersam exigēria medicinā: sic sūt diuersi corpales lāguores. Est em̄ q̄dā febr̄is q̄tidiana signifícans gulā: q̄ q̄tidie hoiez inuadit. Que ꝯo dr̄ effimera ab effimero pisce q̄ eodē die nascik z morik: z significat subitum ire morū: q̄ debet finiri ante solis occasum. Quedā etiā est erratica. q̄ accidit horis incertz. z ꝓcat inuidiā que recedit quando aliqs vituperak: sed q̄tiens audit laudatiões: totiens innouank accessiones. Quedā etiā dr̄ tertiana: qua laborāt ꝓtriti z ꝓfessi/sed satisfacere non volentes. Quedā etiā dicik continua: q̄ laborāt auari z maxime vsurarij q̄ spoliant pauperē ꝓtinue nocte z die: etiā in dieb⁹ festis: qz sp currit interesse. Quedā est etiā quartana signifícās supbiā: q̄ quattuoz species habet: vel significat peccatū ex ꝓsuetudine: vt ꝑma dies sit suggestio. scḋa ꝓsensus. tertia opus. qrta ꝓsuetudo. Ista difficulk curak. Que dā etiā est ethica q̄ fundak et radicak in mēbris z naturalē hūiditatē ꝓsumit: et significat tristiciā illā de q̄ dr̄. ij. Coz. vij. Seculi tristicia morte opak. Aliud etiā est morale documentū: vt nūq̄ credamus diabolo etiāsi vera loquak: qui semp ad decipiendū loquik. Et ad hoc significandū chr̄s eum tacere iubebat.

Quantū ad tertiū tangik spūak ꝓtēplatio: cum dr̄ (Facta aūt die egressus) extra frequētiā ppli (ibat i dsertū locū) ad oradū: sic ōr brūs Marc⁹: z etiā vt ōr Chrysꝰ. qz oportebat post miracula facta eũ aliqñ absentari: qz maiora putāk vt ait: miracla post absentiā operantz. (Et turbe regrebant eū) Ecce in q̄ntra erat veneratiõe: qz mltitudo exibat ad eũ i desertū: etiā nesclēdo vbi esset: sz requrendo (Et venerūt vsq̄ ad ipm) Contra: qz ōr Marc⁹/ꝙ apli sūt q̄ venerūt vsq̄ ad illū: z dixerūt: qz oēs querūt te. Ad h̄ dic̄ Grec⁹/ꝙ post aplos etiā ppli quenert ad illū: aplos⁹ scḋo vestigia: (z detinebāt eū) q̄ntū in se erat (ne discederet ab eis) z h̄ quia attrahebank dulcedine aspect⁹ z ꝓbos⁹ eius z miracloz gl̄ia. Jsti aūt vt ait Chrysꝰ. neq̄ scribe neq̄ pharisei erāt. quia illi in miracl̄is eius scandalizabant. (Quib⁹ ille ait: qz z alīs ciuitatib⁹ oportet me euāgelizare) id est ꝑdicare (regnū dei). i. euāgeliū siue annūciatiõe regni dei (quia tō missus sum) Beat⁹ Marc⁹ dicit/quia ad hoc veni: sed vtrūq̄ vez est. Non enim repugnat aliquē mitti ab alio z ipm venire cōsentiendo missioni. Imo dico ꝙ

stus. Exierũt de cĩtate ⁊ veniebant ad eũ. Interea rogabãt eũ discipli dicẽtes. Rabbi: mãduca. Ille aũt dixit eis. Ego cibũ habeo manducare: quẽ vos nescitis. Dicebãt ḡ discipli ad inuicẽ. Nunq̃d aliq̃s attulit ei mãducare? Dic eis ihesus. Meꝰ cibꝰ est vt faciã voluntatẽ eius q̃ misit me: vt ꝓficiã opus eiꝰ. Nõne vos dicitis q̃ adhuc q̃tuor mẽses sũt ⁊ messis venit? Ecce dico vobis. Leuate oculos vr̃os et videte regiões: q̃ albe sũt iam ad messẽ. Et q̃ metit mercedẽ accipit: ⁊ cõgregat fructũ in vitam eternã: vt et q̃ seminat sil̃ gaudeat ⁊ q̃ metit. In hoc ei est ꝟbũ verũ: q̃ aliꝰ est q̃ seminat: ⁊ alius est q̃ metit. Ego misi vos metere q̃ vos non laborastis. Alij laborauerũt: ⁊ vos in labores eoꝝ introistis. Ex cĩtate aũt illa mlti crediderũt in eũ samaritanoꝝ ꝓpter ꝟbum mulieris testimoniũ phibentis: q̃ dixit mihi oĩa q̃cunq̃ feci. Cũ venissent ḡ ad illũ samaritani: rogauerũt eũ vt ibi maneret: ⁊ mansit ibi duos dies. Et mlto plꝰ crediderũt ꝓpter sermonẽ eius. Et mulieri dicebãt: q̃ iam non ꝓpter tuã loquelã credimꝰ. Ipi enĩ audiuimꝰ et scimus: q̃ hic est vere saluator mũdi.

Venit ihesus in ciuitatẽ samarie ⁊c. Jo. iiij. In ꝑsenti euãgelio tãgunt tria pũcta: q̃ sunt: Chr̃i cognitio. Dubij ꝓpositio: ⁊ Populi illuminatio.

Quãtũ ad ꝑmũ tangit quõ mlier samaritana chr̃m agnouit esse ꝓpham: cũ dicit (Venit ihesus) nõ ex ꝑncipali intentione. sed q̃ voles a iudea declinare ꝓpter phariseoꝝ inuidiã: ⁊ ire in galileã optebat eũ vt ôr b. Joã. trãsire ꝑ mediã samariã. i. ꝑ mediã regionẽ ciuitatis: q̃ olim samaria / tũc aũt sebaste dicebat. Vñ ⁊ s. Tho. dicit euãgelistã ꝑus dixisse: optebat eũ trãsire ꝑ mediã samariam: vt oñderet q̃ nõ ex ꝓposito: sed ex necessitate illuc iuit: ⁊ ꝑter nõ videret cõtrariꝰ sibi ꝑ dicẽti Mat. x. In viã gẽtiũ abie. (in ciuitatẽ samarie). i. regionis sic dicte a samaria citate (q̃ ôr sichar) corrupto vocabulo: vt ôr mgr̃ hist. ⁊ fm linguã samaritanoꝝ. Naz fm linguã hebraicã dicebat sichem. et est fm Chrys. ⁊ s. Tho. locꝰ in q̃ symeon ⁊ Leui fecerũt vindictã ꝑ Dina sorore sua vi oppssa. vt ôr Gen. xxxiiij. Hanc ciuitatẽ fz Theo. desertã factã ab ijsdẽ filiis Jacob: dedit ipe iacob ioseph extra fres suos. Et h̃ est qd̃ subdit (Juxta ꝑdiũ qd̃ dedit iacob ioseph filio suo) nota vt ôr s. Tho. q̃ ista citas nõ fuit illd̃ ꝑdiũ: sed fuit iuxta illd̃ ꝑdiũ. i. agrũ: fz setm̃ Tho. vel villã fm Chrys. Et reuera sunt idẽ ager seu villa. i. ager habitatus ⁊ ꝑdiũ aliq̃n. q̃ tunc villa seu ager sumit rõnẽ ꝑdij q̃ ꝓ alijs bonis dat: siue vt vulgo ôr ante ꝓtem. Pro h̃ nota q̃ Jacob veniẽs de mesoporamia emit agrũ ab Emon ꝓncipe citatis Sichem vt habet Gen. xxxiij. sed ꝓpt raptũ Dine filie sue fuerũt habitatores citatis occisi a filijs iacob. ⁊ sic citas cessit i possessionẽ eiꝰ. Utrũq̃ ḡ agrũ. s. ⁊ ciuitatez dedit ioseph filio suo ante / seu ꝓter / vel vltra ꝓtem suã. De ꝑdio h̃ h̃. de ciuitate ꝓ Gen. xlviij. (Erat aũt ibi fõs iacob). i. puteꝰ fm Aug. Dis em̃ puteꝰ fons ẽ: nõ ẽrio / nisi sit i ꝓfundo terre. Sic aũt testat magr̃ hist. Quidã dicũt hũc locũ esse in quẽ sek in anno radiꝰ sol directe descẽdit in puteũ. Sed h̃ est impossibile: q̃ extra tropicuz est. i. in q̃rto climate in q̃ est Hierlm. Sed q̃re euãgelista facit mentionẽ de istis? Ad hoc dicit Theo. q̃ est ꝓmo: vt nõ mirer̃ q̃ infra mlier dicet: Pat nr̃ Jacob dedit nobis hũc fontẽ. Scõo: vt intelligas iudeos ꝑ infidelitatẽ pdidisse quod patriarche per fidẽ acq̃sierunt. et Tertio

filiꝰ dei seipm misit: vt dictū ē feria qn
ta post pmā dñicaz qdragesime (z erat
pdicās) assidue et feruēter (synagogis
galilee) In hac pre hz pdicator morale
documetū: vt post fmões suos ad deser
tū ꝛplatiōis secedat: vt hauriat a deo
qđ spargat pplo. Ps. Dñs dabit ꝓbū
euangelizantib⁹. Dicti aūt nūqz bona
loquunt nisi i ambone: rota die vacan
tes nugis aut leuitatib⁹: z cōseqnt non
hauriūt ꝛrēplando q docēt: sed legēdo:
z ꝓseqnt docēt insipide: qz illa ꝓba non
veniūt a corde sed a codice.

Feria sexta post dñicam tertiam Quadragesime.

Textus euange. Joan. ca iiij.

"Venit Jesus in ciuitatē samarie q dicit Sichar: iuxta prediuz qđ dedit Jacob Joseph filio suo. Erat aūt ibi fons Jacob Jesus ergo fatigat⁹ ex itinere sedebat sic sup fontē. Hora aūt erat quasi sexta: venit mulier đ samaria haurire aquaz. Dicit ei Jesus. Da mihi bibere. Discipli ēt eius abierāt in ciuitatē vt cibos emerēt. Dicit ergo ei mulier illa samaritana. Quomō tu iudeus cū sis: bibere a me posci que sum mlier samaritana: non em̄ coutunt iudei samaritanis: Respondit Jesus z dixit ei Si scires donū dei et quis est q dicit tibi: da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo: z dedisset tibi aquā viuam. Dicit ei mulier: Dñe neqz i quo haurias habes z puteus alt⁹ est. Vñ ergo habes aquā viuā: Munqd tu maior es patre nostro Jacob qui đdit nobis puteū hunc: et ipse ex eo bibit z filij eius z pecora ei⁹: Respōdit Jesus: z dixit ei. Oīs q̄ biberit ex aqua hac sitiet itez. Qui aūt biberit ex aqua quam ego dabo ei nō sitiet in eternū. sed aqua quā ego dabo ei fiet in eo fons aque saliēt⁹ in vitā eternā. Dicit ad eū mulier. Dñe: da mihi hanc aquā: vt nō sitiā: neq̄ veniā huc haurire. Dicit ei Jesus. Vade voca virū tuū: z veni huc. Rndit mulier z dixit. Non habeo virū. Dicit ei Jesus. Bñ dixisti: qz nō habeo virū. Quinqz em̄ viros habuisti: z hūc quē habes nō est tuus vir. Hoc vere dixisti. Dicit ei mulier. Dñe video quia ꝓpheta es tu. Patres nri i mōte hoc adorauerūt: z vos dicitis qz hierosolymis est locus vbi adorare oportz. Dicit ei Jesus. Mulier crede mihi quia venit hora quando neqz in monte hoc neqz in hierosolymis adorabitis patrem. Vos adoratis qđ nescitis. nos adoram⁹ qđ scim⁹ quia sal⁹ ex iudeis est. Sed venit hora z nūc est: qñ veri adoratores adorabūt patrē i spiritu z veritate. Nā et pater tales q̄rit qui adorēt eū. Spūs est de⁹: z eos qui adorāt eū in spū z veritate oportet adorare. Dicit ei mulier. Scio qz messias venit qui dicit chr̄s. Cū ergo venerit ille nobis annunciabit oīa. Dicit ei Jesus. Ego sum qui loquor tecū. Et cōtinuo venerūt discipuli eius: z mirabant qz cū muliere loquebat. Nemo tamē dixit: quid q̄ris: aut qđ loqueris cū ea. Reliqt ergo hydriā suam mulier et abijt in ciuitatē et dicit illis homib⁹. Venite et videte hominē qui dixit mihi oīa q̄cunqz feci. Munqd ipse est chr̄i

fm s. Tho. vt dek occasio disputādi de fonte spūali q̄ est spūssertūs. de q̄ chr̄us disserere volebat. (Jesus g̃ fatigat⁹ ex itinere) Sz q̄re fatigat⁹? Qz sine iumēto z velocit̄ incesserat fm Chrȳ. Sz q̄re velocit̄? Ut fugeret phariseoz inuidiā: z samaritanoz pcuraret salutē (sedebat sic sup̄ fontē) lassus ꝓp̄t laborē: et sitiēs ꝓp̄t calorē. z vtrūq; volēs releuare sedēdo iuxta fontē. Jn h aūt fm scm Tho. dat nob exēm nō fugiēdi laborē p salute alioz: qz fatigat⁹. z exēm pauptatis: qz sedebat sic. s. sup̄ nudā trā. Hec ille. (Hora āt erat q̄si sexta). i. erat q̄si media dies. Naz dies artificial' hz. xij. horas/ sz ineq̄les. qz hora fm Jsido. est ascēsus dimidij signi zodiaci. Ascēdūt aūt in die siue lōga/ siue breui sex sig̃: z sex i nocte fm Ptol'. z oēs astrologos. ñ āt oia sig̃ eq̄ velocit̄ aut tarde ascēdūt. tō variat̄ ptitas horaz. Sedit g̃ chr̄s ꝓp̄t laborē: z ꝓp̄t calorē: z vt expectaret discipl'os q̄ iuerāt in ciuitatē: z mulierē quā sciebat vēturā/ ad quā volebat effūdere sapiaz suā. (Venit mlier de samaria). i. samaritana siue ō sichar q̄ ē citas samarie. nō aūt de samaria. i. citate sic dicta (haurire aquā. Dic̄ ei Iesus) siti būdus ex itiere z calore: sz magz ex charitatz ardore q̄rēs occasiōes salutz eius (Da mihi bibere) Sz qz posset aliq̄s dicere. q̄re nō magz impabat discipl'is: vt haurirēt: Rñdet euāgelista q̄ solus erat dī. (Discipli em ei⁹ abierāt in ciuitatē vt cibos emerēt) z sup̄ fontē tanq̄ pauper comederēt ꝓp̄t hūilitatē: vl' vt declinarēt hospitia gētiliū. Sz q̄re dns sol⁹ remāsit? Ad h ōr Chrȳs. z s. Tho. q̄ h fec̄ ad exēm hūilitatis discipl'is suis Sz ꝯ: qz cū fuerint vilis ꝺdītōis / non erat nec̄e eos assuescere būilitati. Sed ōr s. Tho. q̄ hmōi piscatores repēte facti sc̄ reuerētiores oīb regib: facūdiores pbis: z dñi orbisterraz. z tles sic repente ꝓmoti ꝺsueuer̄t supbire. vtpote dāri honoz exptes. Sz quō emebāt cibos gētiliū cū eēnt cibi imūdi fm legē? Ad h dico ꝓmo q̄ secuz hēbant dñm q̄ porat dispēsare. Vel secūdo dico q̄ licit̄ erat viatoꝛib aliq̄s cibos emere: scz mūdos. Vñ noluit discipl'os mēdicare qz mendicātis est oēm accipe cibū mūdū z imūdū. qō si fecissent / scādalizassent samaritas tanq̄ legz trāsgressores. Et iter ne viderent ꝑbū pdicatōis sub cōmodo tpali ponere. Vel forte: q̄ nō inuenissent g̃tis. Vñ z Lu. ix. ōr q̄ discipli intrauer̄t citates samaritanoz vt parent illi: z nō recepert eū. Sed q̄re tunc chr̄s habuit pecuniā: cum dixerit Matt. x. neq̄ pecuniā in zonis? Ad h Chrȳ. z Hiero. dicūt q̄ pecunias hūit ꝓp̄t necessitates paupeꝝ. Et fm Aug. in h voluit dare exēm eccl'ie fuandi necessariā: ne ꝓp̄t inopiā fideles iusticiam deserāt. Od aūt ōr Mat. x. dico fm eam q̄ dixim⁹ dñica. xij. aduētus: q̄ in illis ꝑbis chr̄s nihil pcepit fm Augu. sz licentiā dedit accipiēdi sumpt⁹ ab audit̄orib. Dato tñ q̄ fuerit ibi pceptū: vt ōr Hiero. dico q̄ illō intelligebat q̄ ad singl'os apl'oz: vt. s. nō hēnt pecunias: cū q̄ stat q̄ hēnt i cōmuni: sic in religionib ptz: z h q̄diu pdicabāt in ꝓp̄lo dei q̄ cōsueuerat doctoꝛib puidere. Vñ tēpoze passiōis qñ missur⁹ erat eos paulo post ad gētes ista reuocauit dī. Qui hz sacculū. i. bursaz: tollat sil'r z perā. Lu. xxij. c. (Dic̄ g̃ ei illa mlier samaritana) Ubi notādū est ex sacra scptura z variis chronicis z doctoꝛib q̄ iudeoz ꝓp̄lus. i. decez tribꝫ isrl' ꝓp̄t suas iniq̄tates ab assyrioz rege captiuat⁹: in Babyloniā aduect⁹ est. Sed ne tra redigerēt in solitudinē sublatis inde cultoꝛib: missi sūt gētiles ab eodē rege i samariā vt icolerent regionē: a q̄ z samaritani vel samarite dicti sūt. Tūc ꝓ dns ōs vt oīderet ꝓp̄lm suū nō ꝓpter suā impotētiā: sz ꝓp̄t eius neq̄tiaz fuisse captiuatū: imisit leones q̄ istos samaritas idolatras passim vastabāt. Habito ꝓ cōsilio ꝯclusū est hoc ideo illis accidisse: qz nō fuabāt legitima dei trē. i. dei oīpotētis: q̄ traz illā dederat ꝓp̄lo suo. Quāobrem misit rex aliq̄s ex dei sacdotib: vt ꝓp̄m istuz docerēt deū celi colere: z ipi q̄dem legē. i. q̄nq; libros Moysi receperūt: z dominū simul idola q; colebāt: salte a pncipio. Post spaciū ꝓ tempis etiā reli-

quus iudeoꝝ ꝓplus.id est due trib⁹ sunt captiuitate ꝛ in babylonia ducte: vbi p lxx.annos fuere in dura fuiture / suozū criminū penas exoluētes. Post qō tps ipis reuersis a Babylone in Hierlm: sp infesti fuerūt samarite:ꝛ tanta inter eos fuit discordia ꝛ inimicicia: vt nūq̄ bene cōuenirēt. Judei etiā Samaritanos exosos habebāt ꝓpter ea q̄ ranq̄ gentiles immūdos cū ceteris reputabāt:et tanq̄ excoicatos. Tū q: colebāt idola: Tū q: adorabāt deū extra templū hierosolymitanū.i.in monte samarie q̄ dicebat Garizim:Tū q: ꝓuauerāt eos hereditate Jacob ꝑis sui.i. ꝑdio ꝑdicto. Vñ nec vasculis eoꝝ vtebant. Quāobrem ista mulier ex loq̃la ꝛ habitu cognoscēs chm̄ esse iudeū/dixit ei. (Quō tu cū iudeus sis/bibere a me poscis q̄ sum mulier samaritana?) Qō vero sequit. (Non em̄ cōueniūt iudei samaritanis) pōt esse ꝓbū m'lieris ꝛ euāgeliste.ꝛ sensus est:q̄ iudei nō vtunt vasis samaritanoꝝ. Hic mouet Chrysf.q̃stionē. Quō scz chr̄us ab ista petiuit bibere lege nō ꝓcedente? Ad quā dr:q̄ in tali necessitate cuilibet licuisset necessaria a gentilib⁹ accipe:ꝛ q̄ ipe erat dñs leg̃.vt dr scūs Tho. Vñ aliq̄ legalia obseruabat oñdens ea fuisse bona. aliq̄ nō obseruabat:oñdens q: in breui deficerēt. Possumus forte etiā dicere q̄ nunq̄ hoc fuit in diuina lege exp̄sse ꝓhibitū:q̄uis interdicta fuerit iudeis amicicia ꝛ fedus cū talib⁹. (Rñdit Jesus ꝛ dixit ei. Si scires donū dei).i.quanta gra ꝛ q̄tus donū sit hoc q̄ ego volo bibere aquā tuam. Vel si scires donū dei.i.gram spūs sancti:q̄ est primū donū in quo alia dona donant. Vñ sm Aug.donū dei est spūssctūs. Vel sm eundū est gra facta mūdo illo tpe q̄n deus sic dilexit mūdū vt filiū suū vnigenitū daret. Si scires inq̄t donū dei (ꝛ qs est q̄ dicit tibi: da mihi bibere) qr est creator aq̄ꝝ: et dñs vniuersoꝝ:licz gerat formā mēdici (forsan petisses ab eo) q̄ in gra ꝛ misericordia ē copiosus (ꝛ dedisset tibi.) Ex q̄ notat Aug⁹.nemine accipe diuinū donuz ex nō ꝙrentib⁹ illud. Jꝑm em̄ saluatorem iubz pr petere vt det illi.iuxta illō. Postula a me ꝛ dabo tibi gētes hereditate tuā. Et saluator dr. Petite ꝛ dabit⁹ vob⁹. Hec ille. Dicit aūt forsan sm sctm̄ Tho.ad innuēdum arbitriū libertatē q̄ cog̃scentes dei donū/possunt id petere ꝛ nō petere. Sed est dubitatio in ꝓbis Augu. Paul⁹ em̄ in sua cōuersione accepit donū dei qō nō petebat/ sz ipū gratuitū:ꝛ silr m'lti petōres. Sed dicendū est q̄ nunq̄ de⁹ hoi suā gram infundit sm modū cōsuetū iustificādi/nisi illam ꝓsideret hic:qō est petere donū dei. cū apud deū tm̄ desideriū sit oro ꝛ petitio q̃dam. Sed tñ istud desideriū habēdi donū dei qō ex nra libertate stāte di gnali influentia ꝓcedit.aliq̄n deus statim mentib⁹ infundit/vel ad illud mouet.vt in Paulo. Aliq̄n paulatim nos ad illud ꝓuocat. Augu. q̃ loquit sm cōsuetū modū iustificādi: nō sm miraculosum q̄ fuit in Paulo:q̄uis Paul⁹ ertiaz nō fuerit iustificat⁹: nolens/sed volēs. qr q̄ fecit te sine te.s. faciēdo te ꝛ cōsentiente: nō saluabit te sine te cōsentēte. licz saluet te sine te saluante. Et idē vlr dek de iustificatione adulti: qō verū est de habituali / vel actuali consensu. De Paulo tñ sctūs Tho.in.ij. dist.xxviij. ar.iij.ad tertiū:tenet q̄ ipe ad gram se ꝓparauit:sumpta occasione ex luce coꝛ porali:que illū delectt ac terruit. Et tñ hoc nō obstante illa cōuersio fuit miraculosa.vt ꝓz.j.ij.q.cliij.ar.x. Et h̄ q̄tū ad duo:vt ibi inuit.s. q̄tū ad ipaz exteriorē occasionē: ꝛ q̄tū ad subitā ꝓfecti onem magnā gre:ad quā Paul⁹ statim ex statu pcti mortalis puenit:qō est cōtra cōsuetū modū iustificādi (Aquam viuā).i.gram spūssancti que absolut a pcts:refrigerat a carnalib⁹ desideriis: ꝛ fecūdat in ꝓductione bonaꝝ herbaꝝ: id est bonaꝝ cogitationū ꝛ locutionū et actionū. Dicit aute aq̄ viua sm Augu. sup Joan.que cōtinuat ꝛ cōiungit suo ꝓncipio vnde manat. Mortua ꝙ oīs aqua collecta/etiā si de fonte manasset dūmodo sit meatus interruptus. Gratia aūt spūssci cōiungit deo ranq̄ oim bonoꝝ fonti:cū nunq̄ sit in aia nisi deo

eam speciaⁱter inhabitante. ideo aqua viua ẽ: sed fides ⁊ alia dona sine gr̃a nõ ꝓiungũt deo. vnde mortua dr̃r. (Dicit ei mulier) q̃ nondũ itelligebat fm Augusti. q̃ de aq̃ spũali ⁊ nõ de corpali loquebak (Dñe neq; in q̃ haurias habes ⁊ puteus alt⁹ est.) Hec mulier ex locutione chr̃i paulatim ad altiora eleuak. nã ꝑmo recoḡuit eũ tanq̃ iudeũ. Nũc aũt exhibẽs ei reuerentiã/ dñm eũ vocat: et se ad ei⁹ doctrinã humiliat. nec auder ei ꝓtradicere: sed oñdit q̃ ei de puteo illo aquã dare nõ põt. ⁊ q̃rit quõ eam dare possit di. (Vñ ergo habes aquã viuã) scz ista meliorẽ. g. d. Libenᵗ hãc hr̃em: sed nõ video quõ possis tribuere. Aug. Pulsat vt apiat magr̃ qõ clausum est. Hec ille. (Nũqd tu maior es pr̃e nr̃o iacob) q̃ fuit ista aq̃ cõtentus. ⁊ (q̃ dedit nobis puteũ istũ) q. d. Meliorẽ aquaz Jacob vtiq; dedisset si eam habuisset. Et ne q̃s dicat q̃ iacob retinuit meliorẽ p se. Jdeo fm Chr̃y. subiũgit (Et ipe ex eo bibit: ⁊ filij ei⁹: ⁊ pecora ei⁹.) In quo fm Theo. er p̃ciositas ⁊ abũdãtia notak aquaz. Sed q̃re ista cũ esset genitilis/ iacob dicit p̃em suũ? Ad hoc dicik fm Chr̃y. Primo: q̃ samarite se ignobilitatẽ iudaicã impellebãt. i. faciebant se de domo iudeoz: ⁊ Abraam dicebãt p̃em suũ: quia fuit Chaldeus. et ipi etiaz de Chaldea fuerũt adducti in iudeã per regẽ Assyrioz. Sed ⁊ iacob etiã p̃em vocabãt q̃si Abraã nepotẽ. Scõo fm sctm Tho. ⁊ Bed. quia deus iudeoz colebãt/ ⁊ legem Moysi q̃tuz ad ritus ⁊ sacrificia seruabant: licz simul cũ hoc idola colerent ⁊ adorarẽt. Scõo fm sctm Tho. q; cõtinue bñficia iacob explebank: q; bibebãt aquã ⁊ inhabitabant terrã que fuerat iacob. (Rñdit ie sus ⁊ dixit ei) volens iam eam ad spũalem aquã eleuare (omis q̃ biberit ex aq̃ hac) corpali (sitiet iterũ) scz nisi moriens incurrerit: q; ista nõ habet effectũ ꝑpetuũ (Qui aut̃ biberit ex aq̃ quam ego dabo ei.) id est gustauerit gratiam spũssancti (nõ sitiet in eternũ) Quasi dicerer fm Chr̃y. Si mirabilis fuit Jacob q̃ hanc aquã dedit: si dabo tibi multo hac potiorẽ q̃d dices? Non autez ab accusatione: sed ex supeminentia cõparationem facit. Hec ille. Et intendit q̃ chr̃s non vilificauit aquam Jacob: sed ostendit suã esse meliorẽ. Qõ est ꝓtra illos q̃ comparationes facere nesciũt/ nisi detrahẽdo. Sed contra ista videk illud Eccli. xxiiij. Qui bibunt me adhuc sitient. Ad hoc dico q̃ sitis spũalis triplicit accipit. Uno modo, put sitire sit idẽ qõ cũ auiditate/ siue sine fastidio bibere. ⁊ sic bri deũ sitiũt videre. Scõo ꝓ appetitu melius ⁊ ꝑfectius habẽdi qõ impfecte habek. et sic qui bibunt deũ per gr̃am: adhuc sitiũt illũ per gloriam. Qui aũr sunt in gl̃ia: non sitiunt isto modo: quia contenti sunt non solũ de re habita/ sed etiam de modo habẽdi: quasi coraliter cõformes diuine voluntati. Er istis duobꝰ modis loquit Ecclesiastic⁹. Tertio modo dicit sitis appetitus alteri⁹ rei ab ea que iam est habita. Et sic qui biberit ex aqua gratie/ istante illa non sitiet. quia non desiderabit rem finaliter siue tanq̃ vltimũ finẽ aliam ab ea quã per gratiã bibit: id est aliã a deo: q; taliũ appetit⁹ quiescũt in deo tanq̃ in suo fine: qõ est q̃escere q̃rere desiderij: ⁊ nõ q̃re morus in desideratũ (Sed aq̃). i. spũsscũs fm s. Tho. (quã ego dabo ei) ꝓ gr̃am gratũfaciẽtem (fiet in eo fons) Sicut em̃ ex fonte cõtinuo emanãt aq̃: ita ex mente habente spm̃sctm̃ ꝓtinue ꝓfluunt bone cogitatiões. Et sic habẽs fontẽ in stomacho sitire non posset: ita fm Chr̃y. qui hanc habet aquã in corde/ nõ põt aliud sitire (aque salientis) id est salire facientis (in vitã eternã) Primo per defectũ. Aqua em̃ tantũ potest ascendere q̃tum descendit. Vñ q; gr̃a spũssceti de celo descẽdit facit in celũ cõscendere

Scõo ꝓ meritoria opera quib⁹ eternã vitam meremur: vt sunt facta in gratia spiritussancti. Tertio per gustũ ⁊ quãdam premij participationẽ. Est em̃ tanq̃ pignus ⁊ arra: ⁊ cõsequens pars eterne felicitatis. Nihil enim aliud est gloria q̃ gratia consummata. et gratia est gloria inchoata. Et hec dico sumẽdo

do glām vt ptinet ad essentiā aīe glō se: ḡa sic est gr̄a. Vt ꝙ ptinet glām ad porēcias aīe gl̄osas q̄ habīt⁹: est essen rialit lumē glorie exīstēs i intellectu: et q̄si actus: est ipa brā visio p illū habitū z specie increatā elicita: qz visio est tora merces ſm Aug. ſ. eēntialr: lz cōsequat gaudiū magnū. Vt ꝙ glām ptinet ad corp⁹ gl̄osuz: ē claritas z alie dotes ei⁹ (Dic ad eū mlier) necdū. ſ. plene illumi nata: ſz carnalit intelligēs ſm Aug. ea q̄ dicebant. Vez tñ ſm Chrysſ. iā ꝓpo nebat chr̄z ipi Jacob: qz hāc aquā supi orē sensibili credebat: z tñ q̄d esset ig̃ra bar. (Dñe da mihi hāc aquā vt nō sitiā neq; veniā huc haurire) Utrūq; ei erat ei onerosum. ſ. sitire z deferre aquā (Di xit ei Jesus. Vade voca virz tuū). i. illū q̄ vt viro vteris: q̄ est tu⁹ p vsum nō per mrimoniū (z veni huc) Quod ꝛz Chrys. dixit chr̄s vt ertā vir parriceps eēt hui⁹ doni. ſm alios ꝙ: qz ista mlier ñ plene capiebat ꝓba chr̄i: voluit eā eleuare p ꝟ q̄ secreta z occulta scire se posse demō straturꝰ erat. Jsta em̄ adultrez tenebat q̄ maritꝰ putabat. z ꝟ chr̄s se scire vole bat ostēdere. Jlla ꝙ ſm Chrysſ. auida babēdi illud donum: z volens occultare adultreriū: q̄si ad hoiem loq̄t dicēs (Nō habeo virz) in q̄ ſm Chrysſ. mentit. Cōtra: qz statim seq̄t (Dicit ei Jesus. Bñ dixisti: qz nō habeo virū. Quinq; ei vi ros habuisti) legitimos ꝓiuges (z nunc quē habes nō est tu⁹ vir) Jn q̄b⁹ verbis chr̄s ostēdit se scire secreta: z mlierē ve ra dixisse: ꝓtra Chrysſ. Ad ꝟ dici pōt q̄ mulier nō habebat virz vere sicut dicit chr̄s: sed tamē habebat illū ſm hominū opinionē: q̄b⁹ ipa negare voluit credens q̄ chr̄m lateret tam ꝟ q̄ illud. Chrysſ. Mulier aūt a chr̄o reꝓhensa nō cōtri stata est neq; dimittēs fugit: sed admi rak magz z imorak. vñ subdit (Dicit ei mlier. Domine video qz ꝓpheta es tu) q̄si diceret. Jn ꝟ q̄ mihi occulta dicis ostēderis ꝓpheta esse. Hec ille. Jn hac ꝓte est documētū morale. q̄b⁹ Chrysſ. tā git dicēs. Christꝰ in samariā accedens: facilē z delitiosam vtram abūciens: do lorosam ꝙ sequēs: nō subiugalib⁹ vtik sed ita difficulter incedit vt ex itinere fatigetur: eruditens nos ita a superfluis alienos esse: vt multa necessaria absci damus a nobis. Hec ille.

Quantū ad scōm punctū euāgelij tā git dubiū ꝓpositio: quia mlier agnito q̄ chr̄s esset ꝓpha: statim ꝓposuit ei dubiū spirituale de salute aie. Sciēdū est aūt sicut testat Aug. q̄ Jrenio fuit inf iu deos z samaritas de loco adorationis. Sic em̄ iudei in hierusalē habebāt tem plū Salomonis: ita z isti habebāt tem plum sil̄r in monte garizim. Causa ꝙ hui⁹ tēpli in mōte garizim ſm aliq̄s fu it: quia iudei reuersi a captiuitate ba bylonica: noluerūt samaritanos socios habere i reedificatiōe tēpli: vt habet. ſ. Esdre. iiij. ido illi fecerūt sibi locū ado rationis aliū i dicto mōte. Sz ſm Jose phū causa fuit: q̄ q̄dā iudeꝰ noie Ma nasses duxit yroz̄ filiā ꝓncipis samari tanoz̄. Et q̄ apō iudeos summū sacer dotiū erat valde honorificū/ rogauit so cerū edificare tēplū i mōte garizim vbi sacerdotio fungeref: vt hr̄. xj antiq̄. Ju dei q̄ vt ōt Aug. in tēplo a Salomone facto adorandū deum esse dicebāt. Sa maritani ecōtra adorādū dicebāt i mō te vbi adorauerāt ꝓiarche de q̄b⁹ ista bat q̄ ꝺo placuerūt. Hec q̄ mlier agni to q̄ chr̄s ꝓpha eēt: stari hāc ei ꝓposuit q̄ stionē. Vñ seq̄t (Pres nr̄i). i. Abraā ſm Chrysſ. z alij ꝓiarche (in mōte ꝟ) q̄ di cebaf dñs videbit. ſm Chrysſ. in quo. ſ. Abraā obtulit Jsaac. Vl̄ ſm mgr̄m hi sto. loq̄t de mōte garizim in q̄ adorare rūt filij Jacob: vt hr̄ Deuf. xj. Sciēdū aūt q̄ mons in q̄ Abraā obtulit Jsaac: ſm mgr̄m hist. fuit mons moria: in quo post fabricatū est templū ſm hebreos: vñ nō potuit fuisse i samaria cū esset in tra muros hier̄m. Chrysſ. aūt nō loq̄t asserriue: ſz ōr q̄ aiūt ꝟ. ſ. ipi samarita ni. Jdeo iste mons fuit garizim (adora uerūt) z ꝙ cq̄nf videf q̄ locꝰ sit adorati onis (Vos aūt) scz iudei (dicit) q̄: hiero solymis est locus vbi oportet adorare) Quasi diceret. Dissolue mihi hāc q̄sti onem. Erat autem ista veritas: quia si per adorationem intelligamus omnes

actus latrie etiã sacrificiũ: sic̃ videbant
ista intelligere: sic iudei erãt ꝓ ꝑtrate: qa
post edificatõez tẽpli solũ i hierlm erat
licitũ sacrificare ppl'o dei: z eadez rõne
vt videt oib⁹ aduenis q incolebãt terrã
dei/z subiecerãt se legi moysi vt sama/
rite. Nã Deut. xij. expsse h̃ lex mãdauit
Dato tñ q potuissent forte licite sacri/
ficare i garazim samaritani: ꝙuenientiꝫ
tñ loc⁹ erat electꝰ a deo. i. templũ i hie/
rusalẽ. Si ẏo q adorare intelligank actꝰ
latrie circa sacrificiũ: vbiq licebat ado
rare. Vñ iudei habẽtes vnicũ tẽplũ ha/
bebãt mltas synagogas. Sz chꝛs non
dissoluit questionẽ vt altꝛq locum ꝓfer
ret/sz ostẽdit quid esset futurũ: et etiaz
iudeos ꝓfert samaritis. Vñ sequit (Di/
cit ei Jesus. Mulier crede mihi) Fidẽ
exigit sm Fulgentiũ: quia q̃dã spũalia
erat ei dicturus (quia venit) id est in ꝓ/
ximo est vt veniat (hora) id est tempus
euangelice doctrine sm Rabanum (qñ
neq in monte hoc neq i hierosolymis)
plus q̃ in alijs locis (adorabitis ꝓfem)
quasi diceret. Hucusq fuit questio de
loco adoratiõis/sed modo in ianuis est
tẽpus: vt vbiq adorẽt deus congrue: z
in toto mũdo sacrificẽt. Vel h̃ dicit: qa
in breui gentiliũ cultus erat destruẽd⁹
z templũ in hierusalẽ cõburendũ: vt ex
vtroq populo fieret vnus: sez gentium
z iudeoꝝ. Domin⁹ tamẽ neutrũ locum
ꝓtulit. verum tamẽ reuerẽtiores iude
os iudicauit sm Chꝛysᵏ. nõ a loco/sed a
fide z mente: cum dicit (Vos) sez sama/
ritani (adoratis quod nescitis) qꝛ vt dicẽ
Chꝛysᵏ. duplicem circa deũ habebãt er
rorem: quia deũ corporeũ credebant. et
ꝙsequẽter in vno loco tm̃ adorandũ. Et
ĩtꝛq deos plures credebãt: vnde etiam
forte tunc idola simul cũ deo colebant.
(Nos autẽ) scilicet iudei quib⁹ chꝛistus
sm Chꝛysᵏ. se cõnumerat: quasi vnus ex
adorantib⁹ cum sit adorat⁹ ꝓpter mulie
ris opinionẽ (adoramus quod scim⁹) qa
tales errores nõ habem⁹. imo apud iu/
deos est vera dei cognitio (quia sal⁹) to
tius mundi (ex iudeis est). Tripliciter aũt
est sal⁹ ex iudeis. Primo quantũ ad do
ctrinã ꝑtratis: quia acceperũt legem: q
quã idolatria z oĩs errorꝫ circa deũ con/
demnat. Secõ q̃ntuz ad dona spũalia:
qꝛ ꝓphetia z alia dona spũsscti ꝑmo da/
ta sũt eis. i. aplis z fidelib⁹ ꝑmis q oẽs
vl q̃si oẽs fuerũt iudei: z ex eis deriua/
ta ad gẽtes. Tertio q̃ntũ ad ipm auctо
rẽ salutis q ex eis sm carnẽ ꝓcessit. Ve
rũ tñ qꝛ etiã ille modus adorãdi iudeoꝝ
z sacrificãdi habebat cessare: subditur.
(Sed venit hora). i. veniet tẽpus gr̃e: z
ne extimes q in longũ ꝓphetẽ vt alij ꝓ/
phete sm Chꝛysᵏ. Ideo addo q (z nunc
est) id est in ꝓximo: sm Chꝛysᵏ. vel in pñti
sm Augu. quia iam aliqui spiritualit
adorabant ꝓfecte credentes: vt apostoꝫ
li z Symeon z Anna. Sed melioꝛ est
expositio Chꝛysᵏ. vt patet cum subdit.
(Quando veri adoratores) id est chꝛi/
stiani qui veri dicunt adoratores respe
ctu samaritanoꝝ: quorũ adoratio erat
ex parte diabolica. z respectu iudeoꝝ
sm Chꝛysᵏ. quorum adoratio erat vm/
bratica z figuralis: cum deũ quibusdaz
carnalib⁹ sacrificijs colerent. Vel veri
adoratores sm eundem Chꝛysᵏ. sunt q
ꝑ veris. i. eternis bonis adorãt: vt chꝛi/
stiani maxime (adorabũt) in futurum ꝑ
adorationẽ etiã intelligẽdo sacrificium
(in spiritu z ꝑitate) id est spũaliter z ve
raciter: z non carnalit/neq vm bratice
vt iudei. (Nã z pater) id est deꝰ (tales q̃
rit: q adorẽt eum). s. spũalit z vere. Nã
sic dicit Chꝛysᵏ. z sctus Tho. imo z Rab/
bi Moyses iudeus. Carnalia sacrifi/
cia veteris legis deꝰ nõ instituit q̃si si/
bi essent grata: sed ne ille populus q ad
talia ꝓnus erat offerret ea idolis iuxta
ꝙsuetudinẽ totꝰ mũdi: iussit dñs ea oꝫ/
ferri sibi. Assigt aũt dñs rõnẽ q̃re deꝰ
spũalẽ diligat cultũ dicẽs (Spũs ẽ deꝰ)
id est spũalis substãtia: oĩs aũt spũalis
substãtia nõ est in loco vel non dependet
a loco sm Boe. z cõmunẽ sapientũ ꝙce/
ptionẽ z sit⁹ est immaterialis sm sanio
rẽ opinionẽ: z similit immixta z separata
a phantasmatib⁹ z ꝙcupiscẽtijs. Quia
q̃ deꝰ est spirit⁹ nõ circũscriptibiliꝫ loco.
nõ debet in vno tm̃ loco adorari. Et qꝛ
immaterial: nõ debet carnalit coli. Et
qꝛ immixtus: debet cũ puritate coli cõ/

rēplatiōis ⁊ affectiōis:sīc colūt chīiani
ō subdit(Et eos q̄ adorāt eū in spū).i.
spūal'r.ac p̄ h̄ excludunt tria p̄dicta(et
vitate opz adorare).i.vacāt nō vmbra
tice.ac p̄ hoc excludunt spēal'r carnalia
iudeoꝝ sacrificia:q̄ vmbra erāt futuro
rū.Sz ꝫ:qz vident fm ista male facere
chīiani:ꝓstruēres eccl'ias ad orandū et
vocalit ⁊ cantib⁹. Ad h̄ dico q̄ aliq̄ sūt
ōzonis bone ꝯditiones cēntiales.vt re
cta intētio:⁊ iusta petitō. q̄dā accñales
vt tps/⁊ locꝰ/⁊ voces.Dñs ḡ nō voluit
dicere locū esse abūclēdū q̄t supfluū:sed
nō esse q̄rēdū q̄si necariū.qz veri adora
tores vbiq̄ hnt deū p̄sentē:⁊ pñt vbiq̄
orare.aptior tm̄ locꝰ est eccl'a. Et rōnez
hui⁹ vide supꝫ feria sexta post caput ieiu
nij. Et adde illis rōib⁹ q̄ hō ab alīs ibi
orātib⁹ puocat:⁊ oziōnib⁹ vtilis eccl'ie so
ciat. Impossibile est aūt m'tres oziones
nō exaudiri fm Hiero. Possum⁹ tm̄ et
alit dicere. qz etiā dato q̄ solū in eccl'ia
sit orandū/vel solū in altari celebrādū:
tm̄ ex h̄ nō est determinat⁹ locꝰ oziōnis vel
sacrificij:qz vbiq̄ pōt eccl'ia ꝓstrui:⁊ fū
dari altare q̄tū est ex vigore legis si loci
natura req̄rat/vel patiat.Sz quia ista
mulier ad plenū chīi fba cape neq̄bat:
vel etiā qz forte sibi nō placuer̄t :qz vo
luisset eū dixisse q̄ in illo mōte eēt ado
randū. iō ōr se ⁊ alios tpe messie magz
de h̄ instruēdos:cū subdit. (Dic̄ ei mu
lier.Scio qz messias)hebraice.i.chīus
grece fm Augu.⁊ latine vnct⁹ (veniet)
.i.in p̄rio est vt veniat. vel tā venit: sed
adhuc nō est manifestat⁹. Sz vñ sciuit
cū xp̄as samaritani nō recipiāt/q̄ ve
niret chīs: Ad h̄ ōr Chry.q̄ ex lege sci
re potuer̄t.qz Jacob Gen̄.xlix.dederat
signū aduēt⁹ ei⁹ ablatione p̄ncipatus
a Juda. Et si idez Chryſ.⁊ Augu.di
cant h̄ eos ex ꝓphetis sciuisse:per xp̄as
accipit̄ Abraā:Jsaac:⁊ Jacob. Pos
sum⁹ etiā dicere q̄ licz a p̄ncipio sama
ritani tm̄ q̄nq; libros moysi recepissent
⁊ idola colerēt: tm̄ p̄cessu t̄p⁹ suscepēr
xp̄as :⁊ forte colebāt dñm tm̄ oēs aut
m'tri. Vñ sic restat Joseph⁹ asserebant
se iudeos qñ iudei p̄sagabant.et sic ēt hr̄
Esdre.j.li.ca.iiij.qñ xp̄s dei reuersus ē
de captiuitate babylonica: voluer̄t hre p̄
tem in edificio tēpli dñi. Et qz ista mu
lier in ꝓbis chīi itellexerat q̄ cessare de
bāt sacrificia carnalia:⁊ ꝯter q̄ ali
bi q̄ in hier'm colerēt ōs:dixit.(Cū ḡ
venerit ille nob annūciabit oīa) .s. ne
cessaria ad salutez. Vñ etiā samaritani
sp̄abāt saluari p̄ chīm.(Dixit ei iesus)
tūc postq̄ eā in meoriā reduxerat chīt:
nō aūt a p̄ncipio:qz visus fuisset ex va
nitate loq̄ fm Chry.(Ego sum).s.mes
sias (q̄ loq̄r tecū) Et ne forte m'lier iō
nō crederet eū chīm esse quē solū vide
bat:sequit (Et cōtinuo venerūt discipu
li eius ⁊ mirabāt:qz cū m'liere loq̄bat)
Nō mirabāt fm Augu.⁊ Chry.ꝓpt̄ su
spicionē :sed ꝓpt̄ clemētiā ⁊ būnitatem
ei⁹. Videbat em̄ eis mirū q̄ rātus do
ctor quē etiā magīres vsq; in desertū se
q̄bant vt audirēt: loq̄rer cū vna paupe
m'liere ⁊ gētili. Nō em̄ videbāt vtilita
tē q̄ inde erat secutura. (Nēo tñ ipoz)
s.discipulorꝝ(dixit) ad mulierē (Quid
q̄ris:aut) ad chīz (q̄d loq̄ris cū ea:)Sz
ei vt ait Chry.chīm plene nō cogīcerēt
tñ hēbāt eū p̄ magī viro : nec audebant
facta ei⁹ scrutari. Cōtra:qz multoties
legunt euz cōfidenter introgasse. Rñdet
Chryſ. q̄ vez est de p̄inentib⁹ ad eos:
nō aūt de alīs: cuiusmōi erāt ista. In
hac pre ē morale documētū:q̄ m'tri sr̄ q̄
nō curāt de aq̄ spūali gre ⁊ gl'ie: nec cu
rant cōsciam suā purā coz̄ deo fuare:
qz nesciūt donū dei. Qui em̄ est amic⁹
dei hz in isto mūdo p̄tem padisi:⁊ in fu
turo torū. Naz cū gl'ia etne vite sumat
p gra cōsummata q̄ est in essentia aie:⁊ p
habitib⁹ exñib⁹ in potēcijs:cuiusmōi sr̄
lumē gl'ie in itellectu:⁊ charitas p̄fe in
volūtate q̄ a gra fluunt:⁊ p operatioñib⁹
q̄ ab illis habitib⁹ elicitūr: q̄ sr̄ visio dei
atq; fruitio : fui dei habēt hic oia p̄di
cta inchoatiue.i.gram inchoatā in aia:
⁊ fidē in itellectu q̄ est lumis illi⁹ scintil
la:⁊ charitatē ac spem in volūtate: ⁊ co
gnitionē ac suauissimā diuini amorꝝ cō
solationē. Jdeo Ps. Gustate ⁊ videte
qm̄ suauis est dñs.i.fruitiū dñi. Et sal
uator Mat.xj. Venite ad me oēs q̄ la
boratis.⁊ onerati estis: pcīs scz ⁊ aduersi

tatiꝫ secꝛi. Tollite iugũ meũ sup vos: .i. obſuantiã mee legis: ⁊ diſcite a me: qꝛ mitis ſum ⁊ hũilis coꝛde. Et ſeqꝝ. Et inueniet̃ requem aiabꝫ vꝛis. Et ne credas q̃ loq̃t de reqe futura: ſubdit. Jugũ em̃ me. ſuꝫ. eſt: ⁊ o. me. leue. ſ. ad poꝛ

Quantũ ad ꝛtiũ tangit illã (tandũ. lũinatio ꝓpꝛi hui⁹ ciuitat̃ Sichar: que tũc ſm Joſephũ erat ſamaritanoꝝ metropolis cũ ꝺꝛ (Relicꝺ g̃ hydꝛiã ſuã). i. aq̃ vaſculũ ſm Aug. Grece em̃ hydoꝛ latine aq̃ ꝺꝛ. Jn̄ hydꝛia q̃ſi aq̃ꝛia (mulier) inebꝇata ſuauitate ꝓboꝝ chꝛi: vt expeditioꝛ ad ciratẽ curreret. (Et abũt in ciratẽ: ⁊ ꝺꝛ illis hoibꝫ. Venite ⁊ videte) non ꝺꝛ: credite: qꝛ ſciebat ſi poraret de fonte vñ ipa potauerat q̃ ipi q̃q̃ ine bꝛiarenꝭ (hoiem) nõ ꝺꝛ aũt ꝓbam vel meſſiã ſm Chꝛyſ. ⁊ Alchui. vt paulati illos edoceret ſic paulati fuerat edocta ꝑ chꝛm (q̃ dixit mihi oĩa q̃cũq̃ feci). i. adulteria mea cũ falſo viro. ⁊ ſic nõ erubeſcit ꝓpꝛ gl̃iam chꝛi ſua pcã publice fateri. Chꝛyſ. Nõ ꝓcundata eſt hec dicere. Aia em̃ cũ ignita fuerit igne diuino: ad nihil eoꝝ q̃ ſꝛ in ſra de reliq̃ inſpicit: neq̃ ad gl̃iam/neq̃ ad verecũdiã: ſꝛ ad vnã ſolã q̃ detinet eaꝫ flãmã. Hec ille. Vel oĩa q̃cunq̃ feci. i. totã ſeriem vite mee cũ q̃nq̃ viris. Et ſic dedit eis euidens ſignũ q̃ ipe eſſet meſſias. nec tñ ſe fatet adulterã. Et ꝓter etiã vt eos magis ad credẽdũ pueceꝛ: reqꝛit de h̃ eoꝝ ſniaz dꝛ. (Nunq̃d ipe eſt chꝛiſt̃:) Si em̃ apte diꝛiſſet illũ chꝛm eſſe: fozte viri fuiſſent indigꝛi ꝑ mulierẽ doceri/ et exire noluiſſent (Et exierũt de cirate ⁊ venerãt ad eũ) Diſcipli aũt circa magr̃m ſuccẽſi amoꝛe ſm Chꝛyſ. videtes eũ itinere ⁊ caloꝛe fatigatũ. ⁊ etiã ſm Orig. timẽtes ne e ciuitate ſupueniẽtes ciues ei⁹ refectionẽ impediꝛẽt voluerũt eũ prãdere. ſc̃ſ. (Jnterim). ſ. dũ mulier ꝑdicaret in ciuitate magĩta chꝛi (rogabant eũ) cũ magr̃ reuerẽtia (diſcipli ei⁹ dicẽtes: Rabbi). i. magr̃ (mãduca. Jlle aũt) ſciẽs ſm Theo. q̃ illa mulier totam ciuitatez ad ſe traheret (dixit eis. Ego cibũ habeo mãducare). i. ſamaritanos per amoꝛẽ ⁊ fidem mihi inꝺoꝛata re (quẽ vos neſcitis) ſm Theo. vel q̃a neſcitis q̃ ſaluteꝫ hoim cibũ appello. vt qꝛ neſciꝛ q̃ ſamaritani ſunt crediturꝫ. Vl̃ ſm alios: qꝛ neſcitis q̃tũ ſit deſiderĩũ meũ de ſalute populoꝝ. Jllud aut̃ deſiderĩũ põt patere hic aliq̃liter. Nã laboꝛe itineris ⁊ eſtu ſolis debilitat⁹: bora etiã comedẽdi tñ ſacta/ non curat de coꝛpali cibo: ſed deſiderat ſamaritanorum ſalutẽ. Chꝛyſ. Sic̃ ꝛcupiſcibile eſt nob comedere: ſic ⁊ chꝛo ſaluare. Hec ille. (Dicebãt g̃ diſcipli ad inuicẽ) nõ interrogãres magr̃m ꝓpter reuerẽtiã: ſm Chꝛyſ. (Nunq̃d aliq̃s attulit ei mãducare:) Augu. Quid miꝝ ſi mlier ſamaritana nõ intelligebat aquã. Ecce diſcipuli nondũ intelligũt eſcam. Hec ille. Et hoc aũt ſicut ꝺꝛ Chꝛyſ. ptz q̃ chꝛus oblatos ſibi cibos ab alys accipe ſolebat vt illi mererenꝭ: ⁊ vt daret pauperibus exemplũ: q̃ nõ eſſet nob g̃ue ab alys enutriri. Hoc inq̃t ꝓpꝛiũ ⁊ neceſſariũ ẽ doctoꝛibꝫ alienos hꝛe ꝓcuratoꝛes ciboꝝ: vt ipi de nullo curãtes/ ꝓbi miſtrationẽ curẽt ſollicite. Hec ille. (Dicit eis ieſus) apte eos docẽs ⁊ non ꝑ circũlitũ: vt mlierẽ ſm Aug. (meꝰ cibꝫ eſt vt faciã volũtatẽ eius q̃ miſit me) q̃ voluntas eſt (vt pficiã opꝰ eius) qõ mihi imposuit. ſ. illuminationẽ infidelitũ ⁊ conuerſionẽ pcoꝝ. Qõ ſm Chꝛyſ. exꝑſſius declarat ſubdẽs exemplũ de meſſe materiali ꝺꝛ. (Nõne vos dicitis q̃ adhuc q̃tuoꝛ meſes ſunt) id eſt futuri erant. erat ei tũc q̃ chꝛs iſta dicebat hyems: ſm magr̃m hiſto. ⁊ de menſe decebꝛi vt ianuario vt videt. qꝛ in paſca offerebãt nouas fruges (⁊ meſſis) coꝛpalis. i. rẽpus cõgruũ ad meredũ (venit. Ecce dico vob) Adaptat ſil̃itudinẽ ad ꝓpoſitũ (Leuate oc̃los vꝛos). i. mẽtis conſideratione ⁊ cogitatione: ſm Orig. ⁊ Chꝛyſ. ⁊ ſm eundẽ Chꝛyſ. vltra oc̃los mẽtales iubet leuare etiam coꝛpales: vt videãt mlitudinẽ ſamaritanoꝝ ad ſe venientẽ (Et videte regiones). i. multitudines aiaꝝ ⁊ turbaꝝ ſm Chꝛyſ. (qꝛ albe ſunt ad meſſem). i. diſpoſite ⁊ ꝑate ad credẽdum: vt ꝑ fidẽ ꝛgregenꝭ in domũ eccleſie: ⁊ tribulationibꝫ triturate purgenẽ

grana.z tandē celesti horreo collocenk. Chrys. Sic ei spice cū dealbare fuerit ad messem sūt parate: ira z hi ad salutē sūt parati. Hec ille. Sed ḡre chs hic nō lockt apte ſz p similitudinē. Ad h dicit Chrys. q h fac ꝓmo vt melio intelligak qr ipa similitudo est q̄si scpt̄ura in q̄ legere possum⁹ quod dr. Scdo: qr z narratio est dulcior z melio retinek ex psonāria similitudinū cōgruaz. Deinde inuitat aplos ad metendū spūalit dices (Et q̄ metit). i. querit alias pdicādo (merce dē accipit) in pnti tpe. s. grām z psolationē psciētie (z pgregat) sibi pi (fructū) id est gaudiū de fruitōe dei (in vitam eternā) terminādū z pficiēdū. Vl (congregat) ad eccliam (fructū). i. alias quer sas (in vitā eternā) reponēdas (vt z q̄ semināt). i. pīarche z phete fm Chrys. qr seminauerūt diu ante fidē quā apostoli collegerūt (sil gaudeat et q̄ metit) id est apli pgregātes ad eccliam ifideles z eoz sequaces. Est em h gaudium vtrorū q̄z cōmune. Et i materiali q̄dem messe q̄ seminat tristak si alio metit: ſz nō in spūali. Tpalia ei bona ex pticipatiōe minuunk: nō aūt spūalia ſz augenk: saltē accidētaliter: qr vnusq̄sq̄z gauder de bono pri. iō q̄nto plēs sūt bri: tāto q̄libet eoz magis gaudet extēsiue. qr ō plurib⁹ gaudet. z forte etiā intēsiue accidētalit. Vide ve h. ij. ij. q. liij. ar. v. ad q̄ntū. z. liij. di. xlix. q. j. ar. iij. q. x. (In hoc em). i. ꝓpter hoc (est pbū) vie pdicatiōis (vez). i. magis apparēs verū z credibile (qr alio est q̄ semiat). i. chor⁹ phetarū: q̄ alij fuerūt ab aplis. nō fide: cū eadē fuerit vtrorūq̄z. sed quersatiōe: cū sub legalib⁹ cerimoniis quersarenk (alio q̄ metit) id est chor⁹ apostoloz. Quanto em plures attestank idem: illud apparet verius. Prophete aūt seminādo pdixerūt que apostoli metēdo cōpleta esse dicebāt. Vel aliter. Erat em puerbiū apd iudeos vt dicerēt: alio semināt: alio metit: qñ ex labore vni⁹ alius reportabat fructū. Dicit ḡ. (In hoc em). i. in messe spūali (est pbū vez) id est verificak ysiratū puerbiū quod sequit. scz (qr alio est q̄ seminat: alio qui metit) Et hec expositio magis ꝓsonat sequētib⁹. Ad hanc intellectū sciendū est q̄ messis ista spiritualis triplicit sumi potest. Uno mō p populo iudeoz. Alio mō p populo gētiliū samaritanoz. et Tertio modo pio alijs populis gentilib⁹. De ꝓma z secūda non est dubiū q̄ patriarche z phete eam seminauerūt saltem scripto exhortando: z ad suscipiendū chm̄ p fidem disponendo. Sicut em h spirituale metere est cōuertere ad fidem chri. Ita spirituale seminare istud est ad hanc fidem populos preparasse. Tertiam ꝓ messem seminauerūt phete: inq̄ntū dicta eoz ad quersionē gentiliū cōferebāt. Facilius em credebāt videntes ea que sunt fidei fuisse ante pdicta. Ad ꝓmam messem cōgregandā missi fuerūt apostoli ante chri passionē. vt hr Mat. x sed non ad secūdā z tertiam: quia dixit eis tunc: vt ibidem habek. In viam gētium ne abieritis. z in ciuitates samaritanoz̄ ne intraueritis: sed misit illos ad secundam z tertiam post resurrectionē suam: quando dixit eis. Act. j. Eritis mihi testes in hierusalē z in oī iudea z samaria z vsq̄z ad vltimū tre. z Mar ci vlti. Euntes in mūdū vniuersum pdicate euangeliū oī creature. id est oī homini indifferenter. Sequit ḡ. (Ego misi) de pterito quo ad messem iudaicā non aūt quo ad reliquas: nisi fm pdestinationē/z intentionē suam (metere) id est ad fidem cōuertere (que nō seminastis) id est animalia rationalia q̄ ad fidem non disposuistis. (Alij) id est patriarche z phete (laborauerūt) vt mūdus ad chm̄ disponerek (z vos in labores eoz) id est in fructus laborū (introistis) quia iam pparatos ad cōuersionē per phetarum labores habetis cōuertere. Uiderur autē hic innuere domin⁹ q̄ grauiores fuerūt phetarum q̄z apostolorū labores. z forte verū est q̄ ad populum iudaicū. Tum quia diuti⁹ circa illum occupabank. Tum quia sine fructu laborabāt: quod est graue. Tum qr non habebāt gratiam et charitatē tam abundanter que facit labores dulces Tum qr fructū quē sperabant expecta

bant ī longinquū.ī.tpe messie ꝓcipere. Nec tñ seqt̄ ꝙ maiora eēnt eox merita ꝝ apl̄oꝝ.qz meritū nō mēsurat essentia liter fm laborē: sz fz charitatē:quā apl̄i habuerūt maiorē:vt pz p s. Tho.j.ij.q. cvj.ō vi.q.xij. Ro.viij.vl.v. Redit ār euāgelista ad narrādū de mlíere dicēs. (Et ciuitate aūt illa mlti crediderūt in eū samaritanoꝝ) Et q̄ ptz ꝙ regio erat parata ad messem ꝓpt̄ vbū mulierꝭ(cui dñs efficaciā loqndi dedit (testionū ꝙ bibēꝭ:qz dixit mihi oia q̄cūq; feci) Et ístimabāt eū fm Chrysꝰ. ꝙ neq; q̄ multi er gratant audiuisset eū q̄ adulterā illā dixerat:nisi aliqd magnū fuissz i illo:q̄ potuisset secreta cognscere. Vel forte ex ístimabāt chīm mgrm ex h̄ ꝙ absentis mulieris virā cognouisset. Jn h̄ aūt samaritani iudeis pferunt in credēdo ꝓpt̄ duo. Prio:qz ad eos nō erat chīs psona liter missus sīc ad iudeos. Scōo:qz nō vidērāt tot ei⁹ miracla vt iudei.(Cū venissent ḡ ad illū samaritani:rogauerūt illū vt ibi maneret)reputantes se felices si ei⁹ pñtia potirent:nec mīx:qz ei⁹ cōuersatio erat honesta:doctria fructuosa:societas iocūda:z nl̄i ꝓpt̄ q̄stum onerosa(Et mansit ibi duos dies)vt eis ex pte satisfaceret:z ñ pl⁹:ne iudei murmurārēt z dicerēt eū eē factū ciuē sichar:et samaritanū (z mlto pl̄es crediderūt ꝓpt̄ fmonē ei⁹(q̄ ꝓpt̄ fmonē mlierꝭ)Sermo em chīi erat efficacior z ḡtiosior z sapiēcior(z mlieri dicebāt:qz iā nō ꝓpt̄ loqlā tuā credim⁹)qz hēm⁹ efficacius lumen. (Ipsi em audiuim⁹ z scim⁹).ī.certi sumus. Amb. Fidei simplicitas argumētis oib⁹ anteslit(qz h̄ est saluator)spūal̄ z vniuersal̄(mūdi)z nō solū iudeorum.

Jn hac pte ē documentū morale ꝑ q̄ddā q dicūt se nō tō bñ viuere:qz miracula nl̄a viderūt. Dentiunt em. Ecce iudei vīsis tot miracul̄ dñm pdideūt:imo repulerūt vt ira dicā. Samaritani vo cū rāta facilitate credideūt:z h̄ qz sine īuidia z supbia erant. Vñ Luc.xvj. Si moysen z ꝓphas nō audiūt:neq; siqs ex mortuis resurrexerit credēt. Jgit nō tō male viuūt:qz signa nō viderūt:sz quia volūt. Est z aliud i toto h̄ euāgelio notandū. Nā chīs fec̄ mentiōez ō duplicē aq̄:z vnā docet ꝓtēnere:reliquā appetere. Pria est q̄ sitim excitat:ō q̄ dr̄. Qui biberit ex aq̄ hac sitiet itez:z fcat amorē mūdi.ī.amorem diuitiaꝝ/delitiaꝝ/z honoꝝ. Jsta aq̄ est turbida.iuxta illud Hiere.ij. Quid tibi i via egypti vt bibas aquā turbidam.z ꝓseqnt̄ nō ē apta ad speculādū siue cognscendū defectꝰ suos:qz turbida.nec ad bibēdū:qz amara sī turbida nec ad lauandū:qz immūda. Scōa vo est q̄ sitim extinguit:illa.ī.quā ipse dat.ī.spūssctūs: q̄ est dulcꝭ ad bibēdū:clara ad speculādū selpm. z munda ad lauandū:qz spūssctūs i corde facit̄ ī uiū ex aq̄ lachrymaꝝ z cineriꝭ petōꝝ:z sic illud emūdat. Est etiā z h̄ notādū ꝙ allegorice loqndo:hora sexta.ī. etate senili sexta:chīs venit ad puteū pfundita tē.ī.ad terras. Et eo sup illo q̄escente.ī. dormiēte i cruce:venit ad eum mlier samaritana.ī.gētilitas:cui ipe offert aq̄m viuā.ī.sacrm baptismi z alia sacramenta q̄ de latere dormiētꝭ ī aqua z sanguine emanarūt:z illa i ipm credēs:a se hydriā.ī.frenoꝝ cupiditatē repellēs: chīz cupit pdicare:sz iubet vocare virū.ī. ad ducere rōnē q̄ in oib⁹ suis opib⁹ dirigat. Jn figurā etiā hmōi:de latere dormiētis Ade/Eua formata est.

Sabbato post dominicā tertiam Quadragesime.

Lex euāge. Joan.c.viij.

Derrexit Jesus in montem oliueti: z diluculo itez venit in templum Et oīs populus venit ad eum. Et sedens docebat eos Adducunt aūt scribe z pharisei mulierē in adulterio deprehensam:z statuerūt eam in medio et dixerunt. Magister:hec mulier modo deprehensa est in adulterio. Jn lege autem Moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare. tu ergo quid dicis

Sabbato post do. iii. quadra.

Hec aũt dicebãt tentãtes eũ vt possent accusare eum. Jesus ãt inclinãs se deorsum digito scribebat i terra. Cũ ãt psseuerarẽt interrogãtes eum: erexit se z dixit eis. Qui sine peccato est vestrum: prim⁹ in illã lapidẽ mittat. Et iterꝫ se inclinans: scribebat in terra. Audiẽtes aũt vn⁹ post vnũ exibãt: incipiẽtes a senioribꝫ. Et remãsit Jesus sol⁹ et mulier in medio stãs. Erigẽs aũt se iesus dixit ei. Mulier vbi sunt qui te accusabãt? Nemo te cõdemnauit? Que dixit. Nemo domine. Dixit aũt Jesus. Nec ego te condẽnabo. Vade et amplius noli peccare.

Derexit iesus ĩ mõrem oliueti z c̃. Joã. viij. In p̃senti euãgelio tangunt tria puncta: que sunt Jnsidiatio/ Confutatio/ et Miseratio.

Quãtũ ad p̃mũ tãgit insidiatio phariseoꝝ aduersus chr̃m. Est aũt sciẽdũ: q̃ saluator nr̃ post suũ aduentũ ĩ hierusalẽ vltimũ: qñ. s. ad passionẽ venit ĩ die palmaꝝ h̃ obfuauit: vt ĩ die q̃dẽ p̃dicaret ĩ tẽplo: nocte vo exiret i bethaniam Die g̃ dñico post doctrinã sero exiit extra ciuitatẽ hierl'm z iuit i bethaniã: sic milit fec̃ die lune z die martis. Die ãt mercurij fuit i bethania: vt iudei hr̃ent locũ ꝓsiliãdi de morte sua: sic volebant facere z fecerũt. Jn vna aũt haꝝ dierũ ꝓtigit historia de q̃ in p̃ti agit euãgelio: z tradit fuisse die lune. Et licz brus Joãnes narret eã ante vltimũ aduẽtuz p̃dictũ: tñ h̃ dicũt q̃dã dici anticipatiue. Cũ mgr̃ hist. ponit fm ordinẽ historie hanc q̃ hic narrat facta post vltimũ aduentũ p̃dictũ. Sciendũ est tñ q̃ de hac historia adultere mulieris. Chrys. nullã penit⁹ fac̃ mentionẽ: z causam assignat traductoꝝ ei⁹: qz ipa ĩ antiqs voluminibꝫ grecꝫ nõ habet: nec i grecie ecclesijs recitat. Cũ greci eã dicũt apocriphã: z ita Joãni additã: sic Danieli fabula draconis z Susanne historia. Sz qz scti latini eã tãqꝫ ô Joãnis textu exponũt z i ecclesijs latinoꝝ recitat: dicẽdũ ẽ grecis q̃ potuit ipe Joãnes eã opi suo ia ꝓpleto iseruisse: z ꝓtea i q̃busdã antiqs voluminibꝫ ñ hr̃. Quis ei eẽt tãre remeritatꝫ vt eã fingere voluisset. Et si q̃s eã voluisꝫ fingere: q̃ cã potuit fuisse: Dr̃ g̃ (Perrexit iesus ĩ mõtẽ oliueti) .i. i bethaniã fm Alanũ: q̃ vt ex euãgelistꝫ ptz ẽ i mõte oliueti sita i latere orĩẽtali distãs a hierl'm q̃ndeci stadijs: in q̃ hospitabat i domo Marthe z marie soroꝝ lazari. Sz q̃re nõ remãsit i hierl'm vbi p̃dicauerat: et i crastinũ p̃dicaturꝰ erat: Ad h̃ ôr Chrys. q̃ null⁹ inuitauit eũ: z forte cã fuit: qz nlli magnatũ aduolabat. vt qz lz ibi hẽret amicos. vt ptz de eo q̃ fec̃ ei cenã in q̃nta feria sequẽti: tñ ipi timebãt magnates. Cũ z ipe Nicodem⁹ q̃ erat vn⁹ ô p̃cipibꝫ z credebat in eũ nõ ẽ ausus se ei iũgere: sz venit occulte de nocte ad eũ (et diluculo). i. diei luculo siue parua luce añ. s. solis ortum (ita venit i tẽplũ). s. ad p̃dicãdũ: i q̃ el⁹ sollicitudo i docẽdo ptz. Sz ex h̃ videt q̃ malũ sit post p̃ãdiũ p̃dicare. Ad hoc dr̃ fm q̃sdã q̃ p̃dicatio ad duo ordiat. s. ad retrahẽdũ hoies a malo. z ad ꝓuocãdũ ad bonũ. Rõne p̃mi tũc magꝫ ꝓgruit qñ hoies sunt ꝓniores ad vana. i. post p̃ãdiũ. Rõe vo scõi qñ st magꝫ sobrij: (Et ois ppls vẽit) q̃ erat ĩ tẽplo ad orãdũ: fm alios. Vl fm alios: ois ppls ciuitatꝫ. i. maior ps. z h̃ ẽ rõnabile: qz euãgeliste innuũt q̃ illi die h̃ p̃dicatões mirabiles faciebat. Vnde Lu. xxi. dr̃. Et ois ppls manicabat. i. mane veniebat ad eũ ĩ tẽplo. Et Joã. xij. dixerũt iimici ei⁹. Ecce ror⁹ mũd⁹ post eũ abiit (ad eũ) vt audiret fmonẽ ei⁹. Nam die alia p̃cedẽti fecerat fmonẽ ita mirabilẽ: q̃ milites q̃ venerãt cõprehẽdere eũ stupefacti in ꝓbis ei⁹ nihil ei dixerũt: sz reuersi ad eos q̃ miserãt illos: dixer̃t. Nũqꝫ sic locut⁹ ẽ hõ. Cũ ppls memor libẽti⁹ de nuo veniebat. Vel causa fuit: qz ĩ ppl'o erat dissensio quibusdã dicentibꝫ: qz bonus est: quibusdaꝫ negantibꝫ: iõ q̃ vt ex

verbis eⁱ⁹ deφhenderēt q̄lis esset venie
bāt ad eū(Et sedēs)in cathedra vł loco
doctoꝝ.vel sedēs.i.assidu⁹ existēs(doce
bat eos)ꝛ nō tenebak:qꝛ nondū pati di
gnabak(Adducūt ār ei scribe) famosi i
sapia:qꝛ legꝫ doctoꝛes(ꝛ pharisei)famo
si i vita:qꝛ pl⁹ q̄φ ceteri religiosi erāt ap
pareter:ꝛ vtriq̄ maxio zelo iuidie ꝛtra
chm ꝛcitati(mlierē i adulrio deφhen
sam)Ilti pessimi viri videbāt fm Aug.
q̄ dns māsuetudinē hēbat.et laudabat
ꝛ pdicabat miscdiaz:ꝛ ob h̄ pp̄lo ama
bilis reddebak. Jō ꝓposuerūt ei casum
in q̄ videbak eis q̄ necessario aut ꝫ mā
suetudinē aut ꝫ legē diceret:ꝛ ꝓñr odio
sus pp̄lo redderek:qui ꝛ māsuetudinē ꝛ
legē amabat:credebāt tñ vt ait/q̄ ꝑ mā
suetudie respōderet vt pp̄li sibi fauoꝛē
ꝓciliaret. Vlñ seq̄k(Et statuerūt eam i
medio).i.in publico:nō vt seruarēt foꝛ
mā iudicū:qꝛ chs fm estimatōez eoꝝ
ñ erat iudex:sz qꝛ putabāt q̄stionē isolu
bilē:ꝛ chz publice ꝓfundere cogitabāt

Sz q̄re nō adduxerūt sl̄k:ꝛ adultex cū
q̄ erat cōꝛehēsa:Ad h̄ dr/q̄ huⁱ⁹ potu
it esse mltiplex rō. Prio:qꝛ forte vole
bāt ponere i coꝛde pp̄li q̄ esset aliqs di
scipuloꝝ eⁱ⁹.vel Scdo forte erat diues
ꝛ pecunia coꝛrupit eos.vel Tertio foꝛ
te aufugit.(Et dicūt ei. Dgr hec mu
lier mō)cū sint dies sacri(deφhensa est)
ita q̄ res ē certa(i adulterio)qd lex val
de abhoꝛret. Vlñ seq̄k(In lege ār moy
ses).i.dns p Moysen (mādauit nobis
hmōi)pcōꝛes fidem matrimonij violā
tes(lapidare)Leui.xx. Per lapidatōez
tñ pōt itelligi oīe genⁱ⁹ moꝛtꝫ: ꝛ p moꝛ
tē lapidatio. Vlñ aliq̄n lex dlē hmōi oc
cidēdos:aliq̄n lapidādos. Sz q̄re in le
ge noua adulteri nō lapidank? Ad h̄ dr
q̄ lex vetus data est hoibz q̄si imꝑfectis
ꝛ paruuk:ꝛ pmissiōe ꝛpaliuz inducebat
ad sui obseruantiā. Juxta illud Esa.j.
Si voluerit ꝫ ꝛ audierit ꝫ me:bona terre
comedetis:ꝛ p cōminatiōez ꝛpaliū ma
loꝝ reducebat a peccatꝫ. Lex ꝥo euan
gelica data est hoibz q̄si ꝑfectis: ꝛ pmit
tit spūalia:ꝛ spūales siue etnas penas
ꝑncipalit cōminak:ideo i ea adulteri et
ne pene reseruank ꝛ non occidunk ꝛpali

moꝛte. Sed q̄re magis lapidak mulier
adultera q̄φ vir adulter? Ad hoc dr fm
Aug.in Enchiri.q̄ mlier habet plura
se a malo retrabētia.s.custodiā viri:cō
fusionē mūdi:terroꝛē legū: ꝛ dr timoꝛē.
vir aūt habet vltimū tm. Vel pōt dici/
q̄ h̄ sit qꝛ magis est ꝫ certitudinē ꝑlis
si foꝛnicek mlier q̄φ si vir. ꝛ ꝓseq̄nt seq̄k
maⁱ⁹ malū tpi ꝑli q̄ nescit parentē suū
a q̄ habeat nutrimētū ꝛ doctrinā. Unō
nūq̄φ vna vroꝛ habuit duos maritos sic
ecōtrario(Tu q̄ dicis?)vtrū sit lapi
danda vel nō? (h aūt dicebāt tentātes
eū)vtrū scz ꝓpt habendā opinionē d mā
suetudie ꝓsuleret ꝫ legē vt apperebāt ꝛ
credebāt(vt possent accusare eū) Pila/
to ꝑsidi q̄si trāsgressoꝛē legꝫ diuie. Vel
vt possent accusare eū pp̄lo cuⁱ⁹ timoꝛe
eū cape nō audebāt. Moꝛalit est in
hac ꝛte documētū ꝑ pcōꝛib⁹ q̄ iniusta
agunt ꝓfidentes:qꝛ se occulte opari pu
tāt. Deⁱ⁹ em ꝑmittit eos aliqn̄ publica
ri vt rōne ꝓfusiōis resipiscāt. Et sz hoc
hoi sit bonū:tñ melⁱ⁹ esset vt ꝓseruares
famā tuam ꝛ spōte delicta coꝛrigeres.
Gre.ij.moꝛ. Qui sepe volēs cadit i cul
pā:q̄nq̄ nolēs capit ad penā. Hec ille.

Quātū ad scōm tāgit ꝓfuratio istoꝝ
hypocritaꝝ:qꝛ chs ita rñdit q̄ ꝛ iusti/
cia fuauit ꝛ miscdiam:ꝛ illi q̄ volebant
eū ꝓfundere:penitus fūt ꝓfusi. Dicit g̃
(Jesus aūt inclinās se deoꝛsuz) Nō em
statim rñdit. Primo vt ostēderet matu
ritatē seruandā i iudicijs. Sene. Opti
mū iudicē existimo q̄ cito intelligit:tar
de iudicat. Scdo vt daret eis spaciū re
sipiscendi a malicia. Tertio vt ostende
ret se neq̄ ad hāc q̄stionē libēter rñdere
neq̄ q̄rere ꝓfusionē eoꝝ (digito scribe/
bat i terra) In terra scribebat fm Au/
gu. vt oñderet q̄ oēs ꝑtaui scribenk i ter
ra.iuxta illud Hiere.xvij. Recedētes a
re i terra scribenk.sic iustoꝝ noia scribi
dicunk i celo. Et scdo fm ſ.Tho. vt ostē
deret se traditux legē dulciozē ꝛ molli/
orē siue mistoꝛē antiqua: q̄ fuit in duro
lapide scꝑta:qꝛ trritā faciens q̄s illam
absq̄ miſatiōe occidebak. vt ꝑz. Heb.
x. Scribebat aūt digito fm eundem: vt
oñdat se esse illū cuⁱ⁹ digito lex dicitur

scpta z ꝑter frustra tentāt accusare eū de lege cū sit legislator? Quid ꝯo scri/ beret incertū est. Sz tñ diuersi diuersa dicūt ꝓbabil'r. Nā fm Amb. in q̄dam epla ad studiosum scribebat. Terra ab sorde hos viros abdicatos. i. digne cō/ dēnandos. Et sumit Hiere. xxij. Sz fz eū in epla ad Irenēū scribebat. Terra frā accusat. i. pctōr pctōrē. fm Aug. ꝯo scribebat qō postea ꝓtulit. Sz fm glo. scribebat istoꝝ crimina/ z faciebat ali/ quā lraz vl' figurā. i q̄ vnusq̄sq; sua tm pcā z suā dignā ꝑdēnatōez videbat: vt sic ꝑter miam peterēt z scirēt alijs mi sereri. Sed q̄re nō potꝰ agre dicebat: Ad ꝟ dr q̄ nolebat occulta publicare. Vel possumꝰ dicere q̄ secura fuissent in astātib⁹ infinita mala spūalia: puta appe titꝰ ppetrādi sil'ia: z odia: z inimicicie: z homicidia. Forte em̄ ibi erāt mlti vi ri q̄ꝝ vroꝛes ab eis erāt violate. Quid āt hoꝝ verꝰ sit incertū est. Verūtñ fm s. Tho. dictū Augu. est ꝓbabilꝰ ꝓmo Amb. sz vtroq; illi⁹ glose dictū vī mihi ꝓbabilꝰ. Nam si scpsit: fra absorbe: q̄/ re nō sr' absorpti: aut ēt q̄re illō scpsit: Terra ei etiā cogtatiōi obedisset chr̄i Si dicaf q̄ scpsit ꝓpr̄ eos / vt videret se dig̃s absorberi. Dico q̄ ꝟ redit in opi/ nionē illi⁹ glose q̄ dr: q̄ faciebat aliquā figurā in q̄ scelera viderēt. qz ista figu/ ra potuit eē scptura vel alia. Et sil'r nō scpsit. fra fra accusat: nisi in ista scptu/ ra aliq̄d mirabil'r appuisset: qz facilius poſat ista ꝓba dicere eis. Sil'r neq; id qō postea ptulit: qz supflue aut ptulisz aut scpsisset. Chr̄o aūt scribēre z nō re/ spōdente illi valde instabāt vt rñderet: credēres eū eē pplexū z nescire q̄d rñde ret (Cū aūt pseuerarēt) cōtinue (inter rogātes eū) q̄d vellet rñdere (erexit se) forte indicādo digito ea q̄ scpserat: z ta cite monēdo vt legerēt. (z di. eis. Qui si. pec. ē ve. p. ī il lap. mittat.) O gl'iosa rūsio. Amb. Ille iudicet de alteri⁹ er/ roꝛe q̄ nō hz in se qō cōdēnet. Hec ille. Aug. Si diceret: nō lapidef adultera: iniust⁹ ꝓuinceref. si diceret: lapidef: mā suet⁹ non videref. Dicat ḡ q̄ dz dicere mſuetꝰ z iust⁹. Qui sine pctō. zc. Hec vox iusticie est: punīaf peccatrīx: sed nō a pctōrib⁹ ipleaf lex: sz nō a ꝓuarīcatoꝛi bus legꝭ. Hec ille. Sz nūq̄d pctōr ꝑt alitū pctōrē corrigere? Ad ꝟ dōm est ex doctria s. Tho. ij. ij. q. liij. z. iiij. di. xix. cū distinctōe. Aut em̄ loq̄mur de corre ctiōe fraterna: aut de iudiciaria q̄ ad sup iores ptinet. Nā de ꝓma dōm ē q̄ si pec cator cū būllitate z gemitu corrigit q̄si bortādo vt sil' ambo corrigāt sua deli/ cta/ nō peccat: q̄uis se ꝑdēnet. i. ꝑdēna bilē oñdat i sua ꝓscia vl' fris. secꝰ si ex su pbia ꝓtēnēdo sua pctā vellet aliēa rep/ hēdere. Est ei ꝟplicī rōne pctōr indignꝰ corrigere. Prio rōe ꝓcedēꝭ pcti: maxie si sit maiꝰ pctō fris. Hoc āt itelligo q̄n pcōr de suo pcō ñ dolet. z itelligo etiāsi nō sit maiꝰ: sz eq̄le. Scdo rōne scādali. puta si suū pctm̄ sit publicū. Nō em̄ p/ sumit odisse pctm̄. q̄ō itellige: nisi ēt pu blice oñderet se de suo dolere. Tertio rōe supbie vt dictū est. Hec ex. ij. ij. Si ꝯo loq̄mur de scōa sic vī ipe loq̄ in. iiij. Dōm ē q̄ exñs i veiali pcō ꝑt corrigere q̄ nō reddit horez indignū execūtōe of ficij. nec ita ē cā scādali vt mortl'e. vt cū sine eo nll's vitā ducat. Si ꝯo sit i mor tali ēt occl'o: secꝰ. q̄ reddit horem iha/ bilē ad execūtōez officij cuiustibz. Pos/ set tñ corrigere nō vt minister eccl'ie exe/ quēs. s. officiū: sz vt ꝑuata ꝑsona/ nisi rō ne scādali. Loq̄f aūt s. Tho. de exñti i mortali actualit: q̄. s. nō est ꝓtit⁹. z lo/ quif de ministris eccl'ie seu ꝑlatis q̄tum ad spūalia. De iudice ꝯo laico dōm vī q̄ si exñs actual'r i mortali corripit ali/ quē motu ꝓprio peccat: q̄ nō mouef ze/ lo dei ꝟ pcm: q̄ illō in se corripet: maxi me si suū sit eq̄le/ vel maiꝰ: sed vī move ri ex supbia. Si ꝯo iudicat lege exigen te z ex mēre legꝭ ñ peccat: vt aliq̄ dicūt. nec ꝑdēnabilē se oñdit i eo q̄ fert sniaz: sz in eo q̄ faē id ꝑ qō sniam sil'ez meref. Et hec determinatio vī ꝯformis doctrie s. Tho. iij. q. lxiij. z. iiij. di. v. z di. xix. z di. xxiij. z q̄dl'. vij. q. iij. vbi tenz q̄ ex hibēs se mistꝝ eccie i aliq̄ spūali z exñs i mortl'i peccat mortal'r: q̄ ñ se ꝯformat vño c'ē mist'. Ista āt rō ñ tz i mistro lai ci. vñ ipe sr' Jo. exꝑsse sic dīmiat vt ꝟ ꝟ

tminatū est (Et iterū se inclinās scri-
bebat in tra) Iterato se chīs incliauit
fm glo. ꝓcens eoꝝ ꝑecūdie: ne. s. tantū
erubescerēt de aspectu eⁱ. fm Alchui.
ꝑo vt libere possent exire. fm Aug. ꝑo
vt oñderet ꝙ erāt indigni videre vultū
eiꝰ ꝛ ab eo videri. Vl̄ h fuit vt oñderet
ꝑmā sniaz esse imutabilē: qz ds nō mu-
tak. Sz qd scribebat scda vice: Ad hoc
dico ꝙ scribebat idez qd ꝑus: vt vr. Et
credo ꝙ sic scribebat aliqd in q̄ dinitus
videbāt sua pctā. ita scribebat ordiate:
ita ꝙ vnⁱ post vnū illa cogiscebāt. tō seq̄
tur (Audientes āt) id qd dixerat. ꝛ sup
ple vidētes id qd scꝑserat: erubescentes
de turpitudie suoꝝ pctoꝝ (vnⁱ post vnū
exibāt) sic vnⁱ post vnū scꝑturā forte le
gebant/ incipientes a senioribꝫ: vt q ꝑmi
fuerāt in culpa/ ꝑmi eēnt in pena. et q̄ꝝ
forte pctā erāt grauora. Augu. Sic igit
illi voce iusticie tanq̄ trabali telo pcus
si sese inspicientes ꝛ reos inuenientes vnⁱ
post vnū oēs recesserūt. Hec ille. In
hac ꝓte est morale documētuz: q̄ta erit
in die iudicij pctoꝝ erubescentia: cū non
solū ipi/ sed totus mūdus videbit eoꝝ
pctā: si isti tātū erubuerūt videtes ea ipi
solū sil̄ cū chīo. Justi aūt tūc nō erube
scent: sz erit eis gl̄ia. qz penituerūt. sicut
nūc ñ erubescit Magdalena ꝙ sua pcā
publice ꝓdicāt. Hiero. Dicat vnusq̄sq̄
qd velit: ego interi ꝑ sensus mei puita
re iudicauī melⁱ eē ꝛfundi coꝝ ꝑtoribꝫ
cū q̄ dns iudiciū suum voluerit demon
strare. Hec ille. Quātū ad tertiū tāgit
mirabilis quā peccatrici chīus exhibuit:
cū dr (Et remā. ie. solus). i. sine scrib ꝛ
pharisei: nō aūt sine discipl̄is ꝛ plebe.
qz dictio excluſiua: vt dr s. Tho. h ñ ex
cludit nisi respectu extraneoꝝ. i. inimi-
coꝝ. Oꝛ et dicere ꝙ ibi remāserit aliq̄
iudei: imo aliq̄ pharisei. qz seqt̄ imedia
te post illā hist̄iā ꝙ chīus allocurⁱ est
iudos: ꝛ ꝙ aliq̄ pharisei ꝺixerūt ei. vtz
ifra sabbo añ dñicā de passiōe. Augu.
Relicti sūt duo: mira: mia. Hec ille. (er
mⁱer i medio stās) discipl̄oꝝ ꝛ plebis.
vl̄ in medio. i. i ambiguo fz s. Tho. ig-
rās qd sibi futuꝝ cēt. vñ fm Aug. timu
it se ab illo puniri q̄ sine pcō erat. (Erl
gēs āt se iesus). s. a scribēdo: pⁱ q̄ oēs ad
uersarij recesserāt (dixit ei) rpando rigo
rē iusticie ꝑ miaz (Dⁱer vbi sūt q̄ te ac
cusabāt:) Nō qrit q̄i iḡzās: sz vt ꝺsolet
Ad h mⁱer stupefcā ñ rñdit tioze moz-
tis. iō stari dns vt eā respirare faciat ꝛ
secure rñdere: subiūgit (Neo te ꝺdēna.
Que dixit. Neo do. Di. ei ie. Nec ego
te ꝺdē.) Sz ne videret fauere pctis ad
iūxit fz Aug. (Vade ꝛ iā am. no. pec.)
Scūs aūt Tho. ꝺt chīm istā absoluisse
a culpa nl̄a ipositā pena. qz cū absolue
do exīius iustificaret interiⁱ: potuit eā
tāta ꝛtritiōe imutare vt ab oi pena ef-
ficerek imunis. Nl̄s tñ exēplo chīi sine
ꝛfessiōe ꝛ pene iniūctiōe q̄nq̄ ꝺz absol
uere. qz chīs tātā in sacris būit excellē-
tiā prāt; vt sine sacro effectū sacri ꝛfer-
re potuerit: qō nl̄s purⁱ hō ꝑt efficere.
Cū āt in ista mⁱere duo eēnt. s. natura
ꝛ culpa/ vtrq̄ potuit chīs ꝺdēnare. na
turā qdē iubēdo eā lapidari: ꝛ culpā cā
nō absoluēdo. ꝛ vtrq̄ absoluer: puta si
licētiā peccādi tribuissz spōdēs se eā de
ceko nō ꝺdēnaturū. Sz ds odio hns cul
pā ꝛ amās naturā: dānauit alterꝝ tm di.
amplⁱ noli peccare. vt sic appeat q̄re-
ctus ē ds ꝑ ꝑitatē: ꝛ q̄dulcz ꝑ māsuetu
dinē. Hec ille ꝓtualr. Est āt sciēdū ꝙ
i die ꝑgi dedicata ꝛueniēt legit h euā.
Prio qz opposita iuxta se posita magis
eluceſcūt. iō magⁱ ꝛmēdabit appet ino
cētia ꝑgis. Scdo: qz exh ꝛmēdak mia
chīi ꝙ exñs ꝑgo ꝛ filiⁱ ꝑginis: ꝛ ꝑginū
spōsus adultaz nō horruit penitēte. Jō
in die ꝑgis hec hist̄oꝛia recitak vt h co-
gitemⁱ. Tertio qz ad ꝓpositū ꝑgis sūt
la ꝑba: Jesus iclinās se zē. ꝛ h in sensu
q̄si allegoꝛico. Nā ꝑgo in scꝑtura appel
lak fra ꝓpt suā stabilitatē ꝛ fecūditatez.
iuxta illō. Rozate ce. de. zē. Jnclinatio
ꝑo chīi ē eiⁱ incarnatō: q̄ cū i forma dei
eēt semetipz exinaniuit. Jesus igit se i
clinās. i. hūanitatē assumere dispōnēs.
digito. i. ꝑtute. ss. scribebat i fra. i. in b.
ꝑgie. Sz qd scꝑsit: Rñdeo. Aliq̄ ꝺz
illa pulcerria charta decoꝛaretⁱ. Naz ds
pī in ea scꝑsit ꝛ ipsīt suā potētiā: facies
eā potentē nos adiuuare in vita: iustis

Feria.ii.post do.iiii.quadra.

Seruādo grām: ⁊ iiustz obtinēdo misericordiā: ⁊ i morte nos defendēdo a diabolo: ⁊ post mortē nos suscipiēdo in celi palatio. Jō dī Maria mr̄ gre/mr̄ misericordie: tu nos ⁊c̄. Filiꝰ ꝓ scḗrit in ea suā sapiētiā ad ꝓ nob scire aduocare: iō ꝙ significata fuit ꝓ illā mulierē q̄ apō regē Dauid aduocauit sapiēter ꝓ filio Absalō exulāte. ij. Reg. xiiij. Spūssācrus iuā bonitatē factēs eā clementē ad miserādū. Vñ ipa de se dic̄ Ecc̄i. xxiij. Quasi oliua speciosa ī campis Ex quo ptz/q̄ sua miscōia ē excellēs: sic̄ oleum eminet oi liq̄ri. Et ꝓgruēs: q̄ speciosa in tpe oportuno. i. tribulationis. Ecc̄i. xxxv. Speciosa miscōia ī tpe tribulationis. Et parēs oibꝫ iustis ⁊ iniustis: q̄ in campis. Est aūt ī hac pte morale documentū: q̄ q̄ in pñti hz punire debet attendere solū vel saltē pncipaliꝫ ne de cetero cōmittank scelera. Pene em̄ pñtis vite sūt medicine p̄seruatiue. Jdeo fm Platonis sententiā: nullꝰ sapiēs punit q̄ peccm̄ est: sed ne peccet Amen.

Dñica.iiij.in q̄dragesima

Textus euāge. Joan. ca. vi.

IBit iesus trans mare galilee q̄ō est tyberiadis: et seq̄bat eū multitudo magna ⁊c̄.

IBit Jesus trans mare galilee ⁊c̄. Joānis. vj. Vide dominica vltima post festum Trinitatis.

Feria.ij.post dñicaz q̄rtam in Quadragesima.

Textus euāge. Joan. ca. ij.

PRope erat pascha iudeorū ⁊ascēdit iesus hierosolymā: ⁊ inuenit ī templo vēdētes oues ⁊ boues ⁊ colūbas ⁊ numularios sedentes. Et cū fecisset q̄si flagellū ō funiculis oēs eiecit de tēplo Oues q̄z ⁊ boues ⁊ numulariorū effudit es: ⁊ mēsas subuertit Et his q̄ colūbas vēdebāt dixit Auferte ista hinc: ⁊ nolite facere domū p̄ris mei domū negociatiōis. Recordati ꝙ sunt discipuli eiꝰ q̄ scriptū est. Zelus domus tue cōedit me. Rñderunt ergo iudei: ⁊ dixerunt ei. Qđ signū ondis nobis: q̄ hec facis. Rñdit iesꝰ: Soluite tēplū hoc ⁊ ī triby dieby excitabo illō. Dixerūt ergo iudei. Quadraginta ⁊ sex annis edificat̄ ē tēplū hoc: ⁊ tu ī triby dieby excitabis illud Ille aūt dicebat ō templo corpis sui. Cū ḡ resurrexisz ex mortuis recordati sūt discipli eius q̄ hoc dicebat. Et crediderūt scripture ⁊ sermōi quē dixit iesus Cū aūt esset hierosolymis ī die festo mlti crediderūt ī noīe eiꝰ videntes signa q̄ faciebat. Jpse aūt iesus nō credebat semetipz eis: eo q̄ ipse nosset oēs ⁊ q̄ opꝰ ei non erat vt q̄s testimoniū pꝛhiberet de hoie Jpe em̄ sciebat quid esset in homine.

PRope erat pascha iudeorū ⁊c̄. Joā. ij. In p̄senti euāgelio tāgunk tria puncta que sunt Expulsio/ Interrogatio/et Conuersio.

Quātū ad ꝑmū sciēdū ē q̄ mlta ad hꝰ euāgeliū ptinēria habēk sup̄ dñica. j. q̄ dragesime: ⁊ feria. ij. seq̄nti. Jn ꝑmo tgik pūcto tāgik quō chꝛs eiecit ō tēplo vēdentes ⁊ emētes. Pro q̄ sciēdū ē/q̄ ista electio de q̄ euāgeliū loq̄k facta fuit int̄ quersionē aq̄ ī vinū ⁊ pasca: q̄. s. fuit pꝛdictū miracl'm ⁊ añ pasca. Jn euāgelio aūt Joā. fit mētio ī triby locꝫ ō pasca .s.h ⁊. vj. c. vbi recitak miracl'm ō pāibꝫ

ꝛ.c.xliij.vbi dī.añ die festū pasce.Scdz
hꝝ a miracl'o 2uersiois aq̄ vsq; ad mor
tē chīs duob⁹ annis pdicauit:ꝛ tārū pl⁹
q̄ntū ab illo vsq; ad pasca fluxit. Nā p⁊
sens electio fuit facta ꝑpe pasca vt h dī
Et seq̄nti anno eodē tpe fec miracl'm ō
panib⁹:ꝛ Joānes fuit ōcollat⁹. Ūñ Jo
annes fuit decollat⁹ ꝑpe pasca: q; vt dī
Mat.xiiij.stari post ōcollatōez ioānis
chīs secessit ī desertū:ꝛ ibi fec miracl'm
circa panes:qō fuit factū ꝑpe pasca:vt
ptz Jo.vj. Festū tñ decollatiois ei⁹ ea
die celebrat q̄ caput ei⁹ inuentū est. Et
seq̄nti anno eodē tpe fuit dñs crucifix⁹.
Scdm eos g̃ q̄ dicūt chīm fecisse mira
culū 2uersiois aq̄ ꝛ ea q̄ h narrant eodē
anno q̄ fuit baptizat⁹ chīs tñ duob⁹ an
nis cū dimidio pdicauit:q̄ ab ei⁹ bapti
smo vsq; ad ei⁹ mortē fluxerūt. Sz cōit
tenet ꝙ pdictū miracl'm 2uersiois ñ sit
factū ī anno baptismi:sz post baptismū
reuoluto anno:eadē die:er h fm mg̃m
hist.ꝛ sctm Tho. tenet eccl'ia. Nam vt
aiūt fz sniaz ei⁹ ea die q̄ magi ch̄z ado
rauerūt eadē die ꝛuolut⁹.xxx.ānis chīs
ē baptizat⁹ ꝛ eadem die reuoluto anno
chīs aquā mutauit ī vinū: ꝛ seq̄nti āno
ꝑpe pasca decollat⁹ ē Joānes: ꝛ sequēti
chīs crucifix⁹. Sic g̃ inf chī baptismū
ꝛ 2uersiōez ag̃ fluxit vnū pasca ō q̄ nll's
euāgelista facē mētionē. Et sic fm ꝙ ec⁊
clesia tenet chīs trib⁹ annis ac dimidio
pdicauit. Ōia supꝫ dicta q̄si de ꝓbo ad
ꝓbū sc̄i sctī Tho.i sua postilla supꝫ Joā.
Et sentētialit idē ōr mg̃r histo.excepto
ꝙ vbi ōr s.Tho.reuolut⁹.xxx.ānis:ipse
pe erat pasca) Est aūt pascha nomē he⁊
braicū fm Aug.ꝛ interptat trāsit⁹:tūc
ei angel⁹ dñi trānsiuit p egyptū pcutiēs
egyptios ꝛ saluās hebreos. Et idē fcat
phase. Scdz Amb.ꝓo est grecū:ꝛ fcat
passiōez(iudeoꝝ)qō ñ dī quasi alie na⁊
tiões pasca celebrarēt:sz iudeoꝝ ōr fm
sā.Tho. Ut q; ñ erat dñi sz hoiz: q; nō
sctē ꝛ ad dei gl'iaz:sz ad hoiz voluptatē
illō celebrabāt. vel vt ōr ad differentiā
nr̄i pasce:i q̄ nō figural'i sz ver⁹ agn⁹ est
imolat⁹(Et ascēdit ies⁹ hierl'ymā)vt le
gē ipleret quā ipe tulerat. Jubebat em
q; ter ī anno.s.i pasca:ī pētecoste:ꝛ ī sce
nophegia oē masculinū de gñe iudeoꝝ
appareret coꝝ dño i hierl'm. Cū remo
tionib⁹ tñ dispēsabat fm alia q̄s:q̄ ad pen
tecostē ꝛ scenophegiā. Est aūt sciēdū fz
Alchuinū q; bis legit in euāgelijs chīs
post baptismū hierl'ymā ascēdisse.s. sel'
añ icarcerationez Joānis:ꝛ sel'añ passio
nē:ꝛ vtraq; vice purgauit tēplū: ejcien
do vendētes ꝛ emētes de illo. Ūñ seq̄.
(Et inuenit i tēplo).i. i atrio tēpli. Nā tē
plū hēbat triplex atriū.i.spactū circa se
ꝛ eoꝝ vnū diuisum i duo. vnū imediate
circa tēplū qō erat sacerdotū. aliō viro
rū mūdoꝝ.aliō mūdaꝝ mlieꝝ.aliud im
mūdoꝝ ꝛ gētilīū. De h electit dñs vēdē
tes. Patēt aūt ista ex dict⁹ supꝫ feria.iij.
post ꝑmā dñicā q̄dragesime exceptis q̄
sequūt(q̄si flagellū ō funicul') Querūt
h aliq.s. Nico.ō Ny.quō chīs i tēplo fu
nicl'os inuenerit? Et soluūt dicētes:q; p
babile ē eū vsū fuisse funicl'o p zona:sz
mlro ꝓbabili⁹ ē q; ibi eēnt funes q̄b⁹ iu
mēta ibi vendēda ligabant. Nā apl's le
gunt zonas habuisse Mat.x. Et ē mul
to ꝓbabili⁹ ō chio q̄ dat⁹ fuit i exēplu
oim:ꝑpt qō ꝛ sic cetera ē 2ūsat⁹ ꝛ idut⁹;
vt ptz ex his q̄ docz s.Tho.iij.pte.q.xl.
(Auferte ista hic)Leni⁹ aūt corripuit vē
dītores colūbaꝝ:q; ñ ita debonestabāt
tēplū. Notādū ꝓo q; chīs nūq; fuit ira
seuer⁹ i puniēdo sic h.q; erat illō factū
i iniuriā ōi pīs:quā nl'o mō ferebat:li
cet sufferret suā.(Recordari ꝓo se disci
puli ei⁹).s.post eius passiōez:vl' rūc fm
Chrys.q̄ ista vider(q; septū ē)i Ps.lx
viij.(Zel⁹)vt i bonū sumit.q̄ fz Alchu
inū ē feruor animi:q̄ mens relicto hūa⁊
no tiore p ōfensioe ꝓximaz accēdit. Hec
ille.(domus tue).i.quē habui p honore
dom⁹ tue siue tēpli tui:o pī (cōedit me)
.i.vehemēter accēdit. vl' comedit me.i.
2sūpsit p morte. Zel⁹ em chīi p ō⁹ puo
cauit magnates iudeoꝝ vt illū occideret
Jn hac pte est morale documētū: qō
Aug tāgit dī. Comedit zelo dom⁹ dei
q̄ oia q̄ vidit ibi puersa cupit emēdare:
zsi emēdare ñ pt tolerat ꝛ gemit. Si g̃
in domo tua ne quid peruersum fiat fat
tagis.in domo dei vbi salus ꝓposita

est/debes pati q̄tū in te est/siq̄d puer/ si videris. Amicus est/admoneat lenit Uxor est/seuerissime frenet. Ancilla ē etiā ꝓberib⁹ compescat. Fac q̄quid potes pro ꝓsona q̄tū potras. Hec ille.

Quantū ad scōm tangit interrogatio/ quā iudei chō fecerī: cū dr (Rñderūt ḡ iudei) fcō. s. et⁹ nō ꝓbis: qz magꝫ ḡua/ bant ei⁹ fcō q̄ dicto (qō signū). i. qō miraculū (oñdis nob qz h facis). i. qz habe/ as ptātē ista faciēdi/seu auctoritatē? In correctiōe em̄ fm s. Tho. duo redrunt s. zelus t auctoritas. Et qz in facto chī de ꝓmo nō appebat dubiū de scōo q̄sucerūt. acsi dicerēt. Quo miracl'o ꝓbas q̄ habeas auctem imutādi q̄ ordinauerūt sacdotes: q̄si pncipalis dns tēpli: vl q̄si ꝓpha missus a deo. Et qz vt dr sctus Tho. insidiose signū q̄rebant: q̄si desperātes de exhibitōe signi: vt calūnias inferrēt nō vt scirēt: ō dat eis signū occl tū q̄ nō illūinant magꝫ. sz magꝫ excecāt Ihn sequit (Rñdit ihesus t dixit eis: Soluite tēplū h: t in trib⁹ die⁹ excitabo il/ lud.) Aug. in glo. sic vī ꝓtinuare. Ego nō do vob signū mee ptātꝫ: sed expono vob ād hoc h qō ego feci. Et tūc intelligit (Qō signū oñdis nob qz hec facis:). i. vis fcari vel itelligi in h facto (Et ille. Soluite tē.). i. sic tēplū hoc corpale vos inq̄natis et ego emūdo. sic corpus meū vos dissoluetis: t ego resuscitabo. (vel soluite tē.). i. h argumētū t signū do vob mee auctoratis (Soluite). i. vos soluetis: me ꝓmittēte t nō soluēte: neq̄ soluēte natura. Nō em̄ dixit: soluā / vel soluek: sed soluite (tēplū h). i. corp⁹ meū (et ego) mea ꝓture fm Titū (in trib⁹ die⁹). i. post triduū (excitabo illud) a somno mortis ad vitā. Hoc aūt fuit in fallibile signū detractis. Appellauit autem chīs corp⁹ suū templū: qz in eo habitauit plenitudo diuinitatꝫ: nō solū p gr̄am vt in alīs: sz corpal'r. vt dr ad Colos. ij. s. ꝓ vnionē in ꝓsona: q̄ t aia t corpus detracti fuerūt vnita. Ex h aūt credidit Apollinaris q̄ sic templuz est res inaiata: ita chīus corp⁹ sine aia assumpserit. t q̄ in eo diuitas loco aie fuerit. Sed si h cēt ver/ chīs nō fuisset hō pl⁹ q̄ cadauer sit hō. Scdo etiā nō habuit set hūanā carnē: nec ꝓpr aliq̄d ptinens ad naturā hūanā. Est ār decept⁹ in h q̄ chīt corp⁹ tēplū dr metaphorice. et ꝓpr nō opz sil'itudinē q̄tū ad oia itelligere. Q̄z aūt chīs aiam habuerit ptz. qz dr. Ptātē habeo ponēdi aiam meā. Jo. x. qō de diuitate nō pt itelligi: qz ea depo nere nō pt. (Dixerūt ḡ iudei) h signū nō itelligēres: t ꝓpter ea reprobare volētes. (Quadragita t sex annis edificatū est tēplū h: t tu in trib⁹ die⁹ excitab illō:) q. d. Impossibile vis facere. Nō aūt intelligūt ista fm Chry. de tēplo salomonis qō vij. annis ꝓpletū est. vt habet. iij Reg. vij. t p Nabuchodonosor fuit destructū. sz itelligūt vt dr de eo qō post captiuitatē Babylonicā filij isr'l edificauerunt: quod m'tis annis edificauerunt: qz a finitimis ipediebant: vt ptz in li. Esd. Idē cū Chry. tenet Alchui. t oēs fere expositores. Sz h est magꝫ qō de q̄ nll's expositor facit mētionē. Si ei ista nō pnt itelligi de tēplo Salomonis qz destructū erat. eadē rōne nec de scōo tēplo edificato post captiuitatē sub Zorobabel pnt itelligi. qz vt dr Josephus xv. antiq̄. c. vl. Herodes destruxit illō: t edificauit aliud qō octo ānis cōsūmauit. Ad h dico ꝓmo q̄ ista ꝓba eē vera ōnest nece: qz nō sē ꝓba chīt vl euāgeliste: sz ipōor. Dico scōo q̄ hūt ꝓtatē de tēplo salomōis: nō q̄ ad edificatōez tm̄: q̄. vij. ānis ꝓsūmata est: fm q̄ loquūt pdicti doctores: sz q̄tū ad maīe ꝓparationē t actualē edificatōez sil'. Nā Dō ꝓparauerat materiā: t salomō fabrica uit. vtz. ij. Re. vij. Sic aūt dr Origē. A tpe q̄ Nathan ꝓpha cōsuluit Dō vt tēplū fabricaret: t dō cepit sūptus ꝓparare vsq̄ ad tps q̄ salomō illō tēplū cōsūmauit: fluxerūt. xlvj. anni. Nec tñ qz illō erat destructū. ō de eo ista nō pnt itelligi: qz ly h: pt ipor ꝓpe demōstrare. demōstrando aliq̄d in eadē specie cū eo qō tūc videbat: sic t cū dr. Hec herba crescit vbiq̄. Dico ctio q̄ etiā intelligi pnt de scōo tēplo: vt dictū est eadē rōe. t tanto ampli⁹ q̄sto in templo quod demonstrabāt: erat materia multa ꝓtis.

nō aūt intelligūt de trio qō edificauit Herodes. Prio: qr ipe minorī tpe edificauit. Scdo: qr ꝓprie illa nō fuit totaliter noua fabrica: qr nō ꝓparauit totam materiā. Habuit em̄ lapides t lig̃ rem pli qō deposuit: q̄uis supaddiderit mlta. Posset tn̄ dici q ipe. viij. ānis subaz fabrice ꝯpleuit: sed tn̄ post p mlros annos aliq̄d modicū fuit sp fabricatū ad decentiā ptinēs. Quāuis āt iudei pdicta referrēt ad tēplū marīale: tn̄ Aug. li. lxxxiij. q. ōt eē ꝑa d tēplo corpis chri Formatio ei t ꝯceptō vt ait hūani corpis. xlv. diebꝫ pficit. Primis ei sex diebꝫ hz silitudinē lactis. nouē alijs ꝯuertitur i sanguinē. xij. alijs solidat in carnē xvij. alijs pficit organizatio q̄tum ad oīa lineamēta. Jsta āt si addat vnū ꝓpt sacm̄ vnitatis: faciūt. xlvj. Unde ꝟsus. Tres bis i lacte dies: tres st in sanguine tni. Bisseni carnē: tresseni mēbra figurāt. Deinde aūt est puer i vtero mēsis cōtinuꝰ vsq ad ꝯplemētū noni mēsis t initium decimi: dicēte Virgi. in buc. Dū illa tōga decē tulerit fastidia mēses. Ubi illa ꝟba. j. Bach. vij. mēsis ad filiū. scz Te. ix. mēsibꝫ in vtero portauit: videl corrupta. qr liber correctiones hūr. x. t non ix. sumēdo. s. rorū p ptē. Jsta tn̄ sane sūt itelligēda. Nā sil i chro fuerit formatio corpis: creatio aie. t vnio aie ad carnē: t vnio ꝟbi ad carnē t aiaz. Quāuis āt in ipo instāti vnionis corpꝰ chri fuerit pfectū q̄tū ad iregritatē oim mēbroꝝ: ad q̄titatē tn̄ hūano corpi debitā puenit i pdicto nūero diez. Est ei sciēdū q in ipa ꝯceptiōe est maiorꝫ q̄titatꝫ q futurꝰ est maior. Cū igit chris fuerit mediocris stature: in ipa ꝯceptiōe debuisset ēt eē mediocrꝫ q̄titatꝫ. Sz ista q̄titatē tūc nō hūit: sed eā quā tūc hnt illi q futuri sūt pui. t deīn. xlvj. diebꝫ puenit ad illā mediocrē quā habuisset tūc si fuisset naturalr ꝯceptꝰ. Vide de hoc scm̄ Tho. iij. pte. q. xxxij. (Ille aūt dicē. de tēplo corpis sui). i. de corpe suo: qō est tēplū ꝓpt deitatꝫ vnionē seu inhabitatōz: t ꝓpt reconciliatōez. qr sic in tēplo: ita et in chro homies reconciliant deo. t ꝓpt fabricatōez. xlvj. diebꝫ pfectā: t ꝓpt sacrorum admīstrationē: t ꝓpt excellentē sctificatōez. (Cū g resurrexissz a mortuis: recordati st discipli ei). i. intellexerūt qr sm̄ Alchui. tūc aputt illis sensum vt intelligerēt scpturas Lu. vlt. t clarius etiā ex resurrectiōe cognouerūt eū eē deū q in illo corpe habitabat velut in templo (qr h̄ dicebat de corpe suo) qō viderūt terrīa die excitatuz. (Et credidert per euidentiā facti magꝫ solidati i fide (scripture) ꝓphaz q̄ mltiplicit h̄ pdicit (t sermoni quē dixit Jesus) scz Soluite tē. Jn hac pte est documētū morale: quia chris in hac sua iustitia q̄ eiecit de templo oues t boues dedit documētū plātis. Nā fuauit seueritatē ejciēs ea q tēplū fedabāt: vt oues t boues. t lenitatem in h̄ q nō sic eiecit colūbas q̄ sic nō fedabā t: sed vendētibꝫ lenit dixit. Auferte ista hinc. Et discretionē. qr nō est vsus gladio aut baculo/sed flagello: in nuēs q plat̄us in corrigēdo dz esse seuerus malis: māsuet bonis: t discret oibus. Ubi in arca que plantū fcabat/ erat ꝟga t māna t tabule: in qbꝫ sapia dei erat inscpta. vt ptz ad Heb. ix. Et eadē rōe in basibꝫ tēpli q̄ fcabāt plates erāt sculpti leones t boues t cherubim. iij.

Anagogice aūt istō tēplū (Reg. vij. fcat celū siue celeste tēplū qō est chris: vt ptz Apoc. xxxj. de q̄ ejciūt boues corā nibꝫ ventilātes. i. supbi: t numularij. i. auari: t colūbe q̄ sūt aues libidinose. i. luxuriosi: t oues. i. hypocrite: q st in vestimētis ouiū. Ejciunt inquā vt excōicati. iurta illō Apoc. xxij. Foris canes. tē. Ubi cū eis nō pticipabūt scri in loquela: nec officio: nec salutatōe. i. salutz exo

Allegorice ꝟo fcat eccle (pratiōe. slam de qua ejciunt eadē genera pcōrum: sed alio modo. Est aūt in hoc sensu allegorico documētū morale qō tangit Alchui. di. Quotidie deus spūalit eccl'iam suā intrat: t ꝛliter vnuscsqs tbi cōuersē attendit. Caueam⁹ ergo ne in eccl'ia dei fabulis/vel risibꝫ/ vel odijs/ vel cupiditatibꝫ vacemus ne iprouisus venies nos flagellet: t de eccl'ia sua ejciat. Hec ille. Quantū ad tertiūtas gitur cōuersio mlroꝝ: cū ōr: (Cū aūt eēt

hieroso.(in pasca in die fe.).i.solēnitate q̄ septē dieb⁹ durabat (m̄ti crediderūt in noie ei⁹) credētes.s.q̄ esset chr̄s (vidē tes signa:) Sic em doctrina hūana fit nota p resolutionē ad pncipia pma: ita doctrina fidei p resolutionē ad signa q̄ fiūt in testimoniū eius. Cū em miracu la solus de⁹ faciat: opter dicere vel q̄ ta lis doctrina sit vera: vel q̄ de⁹ esset testz falsitatis: qđ absurdū est. Sed si mira culū ita cōuincit: q̄re videntiū idē mira culū ali⁹ credit: alius ꝓ nō credit? Ad hoc dico q̄ ido est. qz aliq̄ nō credūt mi raculū illō esse ꝓ a đo in testimoniū ta lis doctrie. Vñ demones qb⁹ cōstat mi racula esse vere mirac'la.i.diuina ꝓtute facta: eo q̄ rotā ꝓtutē naturalē seu crea tam cōprehendūt: si miraculū aliqđ fie rī viderint credere cōpellunt (q̄ facie bat) Cōtra: qz nll'a tunc legit fecisse si gna. Ad hoc đr Orig. q̄ nō oīa facta saluatoris sunt scpta. vt pz Jo.xx. Nō em intrēdebāt euāgeliste scribere oīa gesta chr̄i qz nō sufficiebāt. sed ex mul tis voluerūt aliq̄ scribere qbus ꝓbaret vera diuinitas z hūanitas. Vel dicen dū est fm eundē q̄ mirabile signū visuz est eis ipa electio vendentiū. vt dictum est ubi sup. (Jpe aūt iesus nō credebat semetip̄m eis).i.nō ꝓfidebat in eis fm Chr̄y. Sz si credebāt in eū: q̄re ipe non se credebat eis? Ad hoc đr Chr̄y. q̄ isti erāt rudiores. Nā ꝓpter signa credide rant: qđ ptinet ad rudes. rōnabiles aūt p doctrinā z ꝓphetias trahebāt. Quia g̃ erāt rudes z imꝑfecte credebāt/non credebat se eis exhibēdo familiarē: et secreta fidei reuelādo: sicut aplis facie bat. Vñ vt euāgelista insinuet eos im ꝑfecte credidisse/non dixit: crediderūt in eū: qz.s.necdū credebāt eius deitatē. sed dixit: crediderūt in noie eius.i.cre diderūt id qđ de eo dicebat noiterenus .i.eū esse iustū z bonū. Vel fm alios h̄ est: qz illi erant imꝑfecte credētes: z cuz hoc eis q̄dam ficte se imiscebāt. Vel ꝑz Augu. Jsta sunt ꝓpter mysteriū facta. Nā vt đr: isti gerūt formā catheczumi o rum in eccīa: eoz.s.q̄ credūt/sed adhuc nō sūt baptizati: sed instruunt vt bapti zent. Etsi em isti credūt in noie chr̄i: ie sus tñ nō credit se eis. qz eccl'ia chr̄i ta lib⁹ nō exhibet corp⁹ chr̄i. qđ sicut nll's nisi sacerdos pōt cōficere: ita null⁹ nisi baptizat⁹ pōt suscipe. Nō g̃ talib⁹ exhi bebat se familiarē (eo q̄ ipe nosset oēs) q̄ ad infīoza. imo fm Aug. pl⁹ nouerat de eis q̄ ipīmet. qz z ipe Petr⁹ non no uit fragilitatē suā qñ pro chr̄o mori vo lebat: quā tñ sciuerat chr̄s. (z qz op⁹ ei non erat).i.nō erat necesse (vt q̄s testi moniū phiberet de hoie) dicēdo chr̄o: q̄lis esset aliq̄s hō (Jpe em sciebat q̄d esset n homie) imo q̄d futuꝝ esset: z q̄d accidere potuisset. Jn hac ꝑte est mo rale documentū: de q̄ ait Beda. Qua ꝓpter monemur vt nunq̄ de nr̄a cōscia securi sim⁹: sed semp sollicīti formide mus. quia qđ nos latet: eternū arbitrū latere non valet. Hec ille.

Feria iij post dñicā. iiij. Quad. Textus euāg. Joā. cap. vij.

In die festo mediante: ascēdit iesus in tēplū et docebat. Et mirabāt iu dei dicētes. Quō hic lit teras scit cū non didicerit? Re spōdit eis Jesus z dixit. Mea doctrina nō est mea: sed eius q̄ misit me. Si q̄s voluerit volū tatem meā facere cognoscet de doctrina mea vtꝝ ex deo sit: an ego a meipo loq̄r. Qui a semet ipo loquit gl'iam ꝓpriā q̄rit. qui aūt q̄rit gl'iam ei⁹ q̄ misit illū: h̄ verax est: z iniusticia in illo nō est. Nōne Moyses dedit vobis legē: z nemo ex vobis facit legē Quid me queritis īterficere? Rndit turba z dixit. Demoniū habes: q̄s te q̄rit īterficere? Re spondit iesus z dixit eis. Vnū opus feci z oēs miramī. Pro prerea Moyses dedit vobis cir cūcisionē: non qz ex Moyse est:

sed ex pribus. Et in sabbato circũcidit̃s hoiem. Si circũcisionez accipit hõ in sabbato vt nõ soluat lex Moysi mihi indignamini: qz totũ hoiez sanũ feci in sabbato. Nolite iudicare fm faciem: sed iustũ iudiciũ iudicate Dicebant g̃ q̃dam ex hierosolymis. Nõne hic est quẽ q̃runt interficere: Ecce palã loquit̃: et nihil ei dicũt. Nunq̃d vere cognouerũt p̃incipes: qz h̃ est chr̃s. Sed hũc scim⁹ vnde sit: chr̃s vero cũ venerit nemo scit vnde sit Clamabat g̃ iesus docẽs in templo z dicens. Et me scitis: z vnde sim scitis. z a meipo non veni: sed est verus q̃ misit me: quẽ vos nescitis. Ego scio eũ: qz ab ipo sum: z ipe me misit. Querebant g̃ eũ ap̃hendere: z nemo misit in illũ manus: qz nondũ venerat hora eius. De turba autem multi crediderũt in eum.

IAm die festo mediãte. ꝛc. Jo. vij. In p̃senti euangũ tria p̃cta: q̃ sunt Admiratio: reph̃sio: z dubitatõ. Quãtũ ad p̃mũ tangit admiratio: qua chr̃o docẽte iudei tenebant. Circa quã sciendũ est q̃ ea q̃ in p̃senti euangelio narrant cõtigerũt in festo sceno-phegie: vt ỏt bt̃us Jo. Erat aũt sceno-phegia festũ tabernaculoz: q̃ septẽ diebus comedebãt in vmbraculis frondiũ in memoriã b̃ficioz q̃ a deo receperũt ambulãdo per desertũ. Dicit aũt a scenos qỏ est vmbraculũ: et phagin qỏ est comedere. Ad hoc festũ fuerat chr̃s cũ suis frib⁹ inuitat⁹. vt habet infra feria tertia post dn̄icam de passione: sed noluit ire ad festi p̃ncipiũ: sed ascẽdit circa mediũ eius. i. q̃rto die. Dicit ergo. (Jam die festo) Sumit aũt h̃ dies festus fm Chr̃y. z Augu. p toto tẽpe solẽnitatis: qỏ septẽ dies cõtinebat (medi ante). i. exñte in medio: qz. s. vt ait Augusti. tot dies p̃terierãt de festo: q̃t futuri erãt. (ascẽdit Iesus in tẽplũ z docebat) publice z patenter: nõ obstãte q̃ vellent eũ iudei occidere. Sz q̃re nõ incipit a p̃ncipio festi docere? Ad hoc dicit Chr̃y. i. sic eũ fecisse: vt artẽriozes haberet auditozes. Nã in p̃ncipio festi fuit q̃sit⁹: z q̃dã dicebãt q̃ bon⁹ erat: q̃dã vo q̃ nõ: sz seducit turbas. Repẽte aũt eũ p̃ntẽ videtes: vtriq̃ magz ei intẽdebant dicẽti. Jlli vt aliq̃d lucrarẽt. z isti vt illũ ꝓhenderẽt. Theo. ãt ỏt q̃ i p̃ncipio festi magz erãt intẽti his q̃ erãt festi: i. õ ita attenti nõ fuissent. Quid vo doceret incertũ est: sz tñ talia z talit̃ docebat. vt q̃ dixerũt: seducit turbas: fm Chr̃y. mirarent. Nã seq̃t. (Et mirabãtur iudei) Aug. Et vñ admiratio? Qz mꝛti nouerãt vñ nat⁹: quẽadmodũ fuerit educat⁹. Nũq̃ eũ videt̃ lr̃as discentem: audiebãt tñ de lege disputantẽ: legis testimonia p̃ferentẽ q̃ nemo p̃ferre posset nisi legisset: nẽo legeret nisi lr̃as didicisset. Et i. mirabant di. (Quõ hic lr̃as scit cũ nõ didicerit?) Hec ille. Est aũt sciẽdũ fz s. Tho. ij. p. q. xij. q̃ chr̃s habuerit sciam exp̃imẽtalẽ z adq̃sitã fm quã p̃fecit: tñ nihil ab hoie didicit: qz fuit a deo ꝓstitut⁹ caput in gra z doctrina ꝓferẽda hoib⁹: qz i. venit vt doceret p̃itatẽ. Alim ãt p̃mũ mouẽs mouet ea specie mot⁹ q̃ mouet ab aliq̃ eop̃ q̃ mouet. Fuit ãt chr̃s fm istã sciaz edoct⁹ a deo: q̃ p creaturas sensibiles docz: sic alij mgri p ꝓba. Sz i. qz fz istã sciaz nõ oia ab initio sciuit. g̃ si ab alio audiuisset fmonẽ de re quã nesciebat: illã didicisset. Ad h̃ ỏt s. Tho. vbi s. q̃ cũ in illã scia sic in etate p̃ficeret: nõ accõmodabat auditũ scie nisi vꝛogruebat etati z tc̃ ia didicerat q̃cũq̃ audiebat. ista tñ q̃ ỏt s. Tho. intelligo q̃tũ ad artes z scientias z oia q̃ docẽt supposita vocũ ipositiõe. Jp̃az ãt impõnẽ vocũ z lr̃arũ: aut nõ didicit p̃ expientiã. aut didicit audiẽdo alios loquẽtes z legẽtes vt viꝺek: nõ aũt audiẽdo docẽtes. Sed q̃ra qz hoc dic̃ Aug. q̃ iudei nunq̃ eus vi-

derūt lras discentē. Ad h dico q sic dic Augu. q3 nō viderūt eū lrāz scholas et mgros frequntantē: cū q̄ stat q aut p experiētiā ista nō dicit/aut dicit audiendo loq̄ntes z legētes: puta mr̄es vl aliū Ipsa em̄ experimētal scia chr̄i fuit natural. Natural aūt null⁹ scire pt p̄dicta nisi p̄dicto mō. Null⁹ tñ nec mr/nec ali⁹ ex intentiōe docuit eū ista: q3 cū aderat eras 2uentes vt discerent a mr̄e ꝟba fore: ymaginatiā ꝓp eminētiā sue imaginatiōis z ingenij cui⁹ vsum sp habuit ista dicit erat: loq̄nte mr̄e ad aliū finē ꝯ ad filiū docēdū. Sz eo casu mr̄ ñ sebēbat vt magistra: sed vt res scibilis: sic z leo visus ab eo vel audit⁹. Ab angel q̄z vt habet vbi s. nihil dicit chr̄is (Rūdit eis iesꝰ z dixit. Mea doctria: nō est mea: sz ei⁹ q̄ misit me/q̄si dicat. Non miremini q3 ista doctrina ē mihi data a deo. Cōtra h arguit Aug. q3 ista sentētia implicat ꝺdictiōez. s. mea non mea. Soluit aut̄ Prio sm cūdē sic. Que ē ingr̄ doctrina p̄ris nisi ꝟbū p̄ris? Ipe g̃ chr̄is ē doctrina p̄ris si ꝟbū p̄ris est. Sz q3 ꝟbū ñ pōt esse nulli⁹: sz est alicui⁹: z sua doctrinā dixit sei p̄m: z nō sua: q3 patr̄s ē ꝟbū. Quid ei ē tā tuū ꝯ tu: z q̄d tā ñ tuū ꝯ tu: si alicui⁹ est q̄ es. Hec ille. Ista aūt solutio videt obscura: sed est pulcerria: z sub alijs verbis sic ponit a scō Tho. Aliq̄d dr̄ ee tuū dupl̄r. Uno mō p ide/titatē: z sic tu es tu⁹. Alio mō p causalitatē vel originē: z sic tu nō es tu⁹: q3 nō causasti tei p̄m. sz fili⁹ quē genuisti ē tuus: q̄ tñ nō est tu⁹ p identitatē. Chr̄is g̃ q̄ est doctrina: cū sit ꝟbū: dic. Doctria q̄ est mea p identitatē. i. ip̄m ꝟbū: nō est mea p originē: q3 a meipo nō sum: sed a p̄re. Dea g̃ z nō mea diuersimode: nō sūt opposita. Un̄ Aug. post p̄dicta cōcluslt dī. Breuiter g̃ h mihi dixisse vide. Ego ñ sū a meipo. Hec ille. Chr̄ysꝰ so sic soluit: q3 doctrinā dixit suā: q3 eā docebat: z nō suā: qm̄ p̄ris erat doctria q̄ eā tradiderat filio. Sz ꝰ: q3 oia q̄ sūt p̄ris: sūt etiā filij. Ad h ōt ip̄e q cū dic fili⁹: nō ē mea: idē est acsi dicat: non habeo aliquid diuisum a p̄re. Et intendit Chr̄ysꝰ q chr̄is sic vult dicere. Doctria mea. i. quā ego p̄dico: nō est mea ꝓp̄ria: sed est eadē cū scia patr̄s mei: z p̄ri mihi ꝯ cōis. Absoluta em̄ i diuinis sūt cōia Ista aūt nō ꝓtradicūt. Trez aūt Aug. in. j. de trin̄. sic soluit: vt sit sensus. Doctrina q̄ est mea ingr̄ntū sum de⁹: nō est mea ingr̄ntū sum hō: Sed ꝰ oēs istas solutiones arguit. Nā doctrina adq̄sita i chr̄o erat sua p causalitatē: ꝓtra p̄mā solutionē: z p ꝓp̄rietatē: ꝰ scōam. z sm humanitatē: cōtra tertiā. Ad h dico tria. Prio q chr̄is cōit docebat ea q̄ fidei sūt q̄ p sciam experimētalē nō cogn̄scunt: z verisimile est rūc qñ mirabant illū aliq̄ de spūalib⁹ docuisse. Dico scō/q p sciam experimētalē nō potuit p sei p̄m p̄cise addiscere lras legere: q3 p ista sciam ñ p̄t sciri ea q̄ ab alicui⁹ volūtate dependent: cuiusmodi est significatio lrāz: nisi alio docēte vl loq̄nte vt s. dictū est: si g̃ ista ab hoie docēte vel loq̄nte nō dicit. etiā ista expiendo nō cognit. sz p infusionē. Si aūt ea dicit ab hoie loq̄nte ñ āt docente vt vez ē: habuit q̄dē ista sciaz a p/prio z ī, pō igento hūano: sed tñ fuit a deo vt a p̄ma cā z fuit dei vt efficiēt̄: z si nō dei vt p eā formalit sciēz. Aliq̄d em̄ ē alicui⁹ vt subiecti: sic albedo socratis ē ei⁹. Et aliq̄d vt cause z p̄ncipij actiui: sic fili⁹ socratis dr̄ esse fili⁹ eius. Id g̃ de q̄ iudei mirabant ñ ptinebat ad experimentalē sciam: vel si ptinebat: ipsa scia ñ erat ꝓp̄a chr̄i nisi vt subiecti: ñ āt vt p̄ncipij p̄mi. Tertio dico/q oēs p̄dicte solutiones loquūt de doctria chr̄i diuina: q̄ docebat q̄cunq̄ docebat: q3 oia q̄ nouerat scia experimētali: nouerat etiā scia diuia: ñ ecouerso. Si q̄ g̃ ei⁹ doctrina erat experimētal z diuia: erat sua z nō sua tribꝰ modis p̄dict̄, ingr̄ntū erat diuina: ñ ingr̄ntū erat experimētal. Probat ā t chr̄is suā doctrinā ee a deo: z nō ee suā p p̄riā: g̃si ip̄am finxerit: er h q̄ ꝺponēres passiōes ꝰ chr̄m: clare videbāt lumis fi dei illā doctrinā esse a deo. Un̄ dic (Si q̄s voluerit voluntatē ei⁹). s. q̄ misit me (facere) deponēdo vt ōt Chr̄ysꝰ. oēm inuidiā z omē odiū ꝓtra me: z credēdo in me quod est voluntas dei sm Augusti. (cognicet ō doctrina) mea. s. (vtrū ex deo

sit)tāq̄ ꝓformis diuīe volūtati imo tā q̄ mihi cōicata a ꝑre q̄ ad diuitatē ⁊ tā q̄ indita q̄ ad hūanitatē (an ego a me ipo).i.ex ꝓꝓio capite loq̄r. Et h̄ ōr q; licet ꝑere i aliq̄ a ꝑre diſcordare nō poſſit poterat tñ ſm opinionē illoꝝ. Q; ār ex ſuo capite nō loquat ꝓbat a ſigno dicēs (Qui a ſemet.loq̄t).i.q̄ vult ꝓpriā ſtruere doctrinā:relicta illa quā de⁹ reuelauit:gl'iam ꝓpriā q̄rit.(Qui aūt q̄rit gloriā ei⁹ q̄ miſit illū).i.dei (hic verax eſt) q; nō fingit vanā doctrinā (⁊ iniuſticia in illo non eſt) Preſupponit aūt chr̄s in his ꝓbis q̄ eis cēr ꝑ ſigna notū q̄ ipe ꝓ priā gl'iaz nō q̄rebat:ſz tm̄mō dei. ⁊ cō ſequēter q̄ nō fingebat mendacia. In hac ꝑe eſt l'rale documētū de q̄ Augu. ait. Siq̄s aūt parū intellexerit audiat ꝓſiliū q̄ dñs dat dī. Siq̄s voluerit ſc̄ Quid eſt? Siq̄s voluerit volūtatē ei⁹ facere:h̄ ē credere i eū. Ipſe em̄ ſuꝑ dixit. Hoc eſt opus dei vt credatis in eū quē ipe miſit. Quis aūt neſciat h̄ ee facere volūtatē dei:opari opus ei⁹? Cognoſcere aūt h̄ eſt intelligere. Ergo noli querere intelligere vt credas:ſed crede vt intelligas:q; niſi crediderit̄ nō intelliget̄. Hec ille. Et videf velle q̄ qui aliq̄d credit intelliget illō i patria videdo illud in ſe: in via ꝓo intelliget illud inq̄ntū poſt q̄ ſemel crediderit illō:apparebit ei credibilius q̄ ꝓius.

Quantū ad ſc̄m tangit q̄dā reꝑhēſio quā chr̄s fec̄ iudeis:⁊ i ea vult ſe excuſare de vno ō q̄ criminabant eū. Sic em̄ ōr Chr̄yſ. duo chr̄o obiciebāt iudi Prio q̄ ſolueret ſabbatū ⁊ ꝑseq̄nt legē Sc̄o q̄ ſe equalem faceret deo. Hic g̃ excuſat ſe de ꝓmo: oſtēdēs q̄ ipi potius ſoluūt legē dicens (Nōne moyſes dedit vobis legē) ⁊ nō gentilib:ꝭra q̄ vos eſt̄ q̄ teneminī illam adimplere (⁊ nemo ex vob fac̄).i.implet(legē)q; eſtis homicide. Jō ſubdit(Quid).i.q̄re (me q̄ritis interficere?) q̄ſi diceret ſm Chr̄y. Etſi ego diſſoluī legē hoiem ſanās:trāſgreſſio fuit i ſaluē. Vos āt trāſgredimī in malū. Et nota q̄lis fuit iudeoꝝ ſtultitia. Etſtiabāt ei licitū hoiez i ſabbato lapidare:nō aūt ſanare:q̄d ꝓtz:quia q̄ lutū fec̄ chr̄s ex ſputo:⁊ iunxit oc'los ei erat ſabbatū:⁊ tñ eadē fere hora voluerūt eū lapidare:vt ꝓtz Jo.ix. ⁊ certū ē q̄ ē magz̄ fuile op⁹ hoiez lapidare q̄ illuminare oc'los. Etſi dicāt q̄ bono fine faciebāt:dicēdū ē:q̄ m'to meli⁹ pōt bono fine hois ſal⁹ q̄ hois mo:s ꝑcurari. (Rñdit turba)turbata (⁊ dixit:demoniū habes)tō tāq̄ amēs loq̄z̄(Quis te q̄rit inꝑficere:) q̄ſi diceret. Null⁹. Putabāt em̄ fortē q̄ latere̅t ſui cogitatus. Chr̄s aūt nō reddidit maledictū ꝓ maledicto:neq̄ etiā ꝓiicit eos q̄ eū q̄rebāt inꝑficere:ſz tranq̄lle rñdit:⁊ q̄rit diſſoluere id q̄d ei ō ſabbati ſolutiōe obiciebāt. Dī g̃ (Rñdit Jeſus ⁊ dixit. Vnū opus).i.vnā ſanatiōez̄(feci in ſabbato) q̄ñ.ſ.ſanauit lāguidū i ꝑbatica piſcina: vl' fortē al's ſanādo aliū(⁊ oēs mirami) id ē turbaminī ⁊ tumultuat̄ ſm Chr̄y. Arguit aūt q̄ licebat ei curare i ſabbato ⁊ itēdit t'le argumētū. Si ſanare hominē i ſabbato eēt ꝫ legē:etiā ⁊ circūcidere hoiem eſſet ꝫ legē:imo m'to forti⁹ q̄ eſt opus magz̄ fuile. Nā ſanatio fiebat ſolo ꝓbo interdū. Nō aūt eſt ꝫ legē ſc̄m:eo q̄ ad gl'iam dei fiat: g̃ neq̄ ꝓximū. Etſi dicas q̄ ſc̄m.ſ.circūciſio erat ad gl'iam dei vel ſaluē circūciſi ſpūal'r idē dicā de ſanatiōe. Et h̄ ē q̄d ōr (Propterea moyſes dedit vob).i.ꝓcepit i lege(circūciſionē:nō q; ex Moyſe eſt)ſd ē nō q; ipe eā accepit a deo ꝓmo ⁊ immediate(ſed)ſupple q; eſt(ex patribus) ad Moyſen dertuatū:q; data fuit abrae Geñ.xvij.(Et i ſabbato circūcidit̄ hominē).ſ.ſi ſabbatū fuerit dies octauus nati i fant̄?:vt dic̄ Aug. Lex em̄ ſic̄ ſabbatū cuſtodirī:ita ⁊ octaua die puerum circūcidi mādabat.(Si g̃ circūciſionē) q̄ nō iuſtificat aiam ſic̄ neq̄ gr̄am confert ex ope operato:vt dictū ē i die circūciſionis:ſed ſolū eſt ſignaculū ſalut̄z̄ ſm Aug.(accipit homo in ſabbato).ſ. ſine ſolutiōe legz̄:imo(vt nō ſoluat̄ lex moyſi:mihi indignamini q̄ totū hominē ſanum feci in ſabbato) totum inq̄ntum ad corꝑus ⁊ animā:ſm ſanctum Tho. Aug. Sunt aūt ꝓhibita ſeruilia opa i ſabbato. Nūq̄d fuile op⁹ ē homi

Feria.iiii.post do.iiii.Quadra.

nē sanare sabbo? Wāducaꝫ q̄dē ꝛ bibi tis sabbo qꝛ ptinet ad salutē: p qō oīdi tis opa saluꝫ nll'o mō esse omittēda sab bato Hec ille. Zꝫ aūt ꝑm Chꝛy. chūs nō dicat apte sanādo se aliq̄d mal? fecisse ccūcisiōe q̄ erat ꝓticularis sanitas: tñ narrat factū. deiñ hoꝛtaꝛ vt recte iudi cēt di. (Nolite iudicare ꝑm faciē: sed iu stum iudiciū iudicate.) q.d. ꝑm Chꝛy. Nō qꝛ apō vos moyses est maiorꝫ glīe q̄s sim ego: ex psonaꝝ dignitate feratis sniam: sꝫ ex rez natura qō est iuste iudi care. Nll's aūt icusauit moysen q̄ iussit sabbatū solui ꝓp̄ mādatū circūcisionis qō nō ex lege/sꝫ aliūde erat. Jn hac p te est moꝛale documētū de chīi pena in iuriys. de q̄ Be. aiꝛ. Chīs nob patie re liq̄t exm vt q̄tiēs nob ab aliq̄b falsa ob ꝛciunt̄ iuicia/patienꝛ tolerem?: ꝛ vera q̄ possum? nō obꝛiciam?: sꝫ saluraꝛia mo nita p̄dicē?. Hec ille. Sūt aūt ꝑꝫ Señ. q̄ꝛtuoꝛ remedia ꝺ illatas iniurias. Pꝛi mū est esse magnimū: ꝛ ꝺnter se recepisse iniuriā nō reputare. Señ. Quid fa ciet sapiēs colaphis ꝓcussus? Ꝺō fecit inq̄t Cato q̄ ꝓcussus in oꝛe/negauit se iniuriā recepisse. Scōm est dissiliare se nō audire vel videre. Señ. Nō expedit oīa audire aut videre. Non vis esse ira cūdus: nō sis curiosus. Tertiū est in lu dum ꝛ solatiū iniurias ꝙuerrere. Señ. Circūscribēda est iniuria: vt in ludū io cūꝫ vertaꝫ. Sic ꝑm eū Diogenes cō spuꝝ a Lentulo. Affirmabo inq̄t o Lē tule falli eos q̄ negant te os hīe. Quar tū est oblīuio. Señ. Jniuriaꝝ remediū

Allegoꝛice tñ iste hō roꝛ? (oblīuio ē. sanaꝝ in sabbo. i. in reqe moꝛtꝫ chīi: est hūanū genꝝ vel p̄ncipiū eius Adā: in q̄ fuerꝛ q̄tuoꝛ ifirmitates. Una. s. causa ta ex nimia comestiōe. scz pomi vetiti. quā chīus curauit ieiunio. xl. dieꝝ. Et alia causata ex nimio frigoꝛe seu caren tia charitaꝫ: quā sanauit sudoꝛe ex im meso calorꝫ amoꝛe ꝓdeūte. Et q̄dā causata ex abūdātia ꝛ coꝛruptiōe sanguis: .i. copia ꝛrenoꝝ: quā sanauit p minutio nē q̄ totū suū sanguinē effudit. Et q̄dā q̄ causaꝛ ex humoꝝ. i. vitioꝝ coꝛruptōe: quā sanauit p amare potiōis. i. fellis ꝛ aceti sumptōem. Anagogice ꝙo ꝑcat idem. Sanabit aūt totū hoiem ꝓfecte in resurrectiōe coꝛpoꝝ gloꝛiosa.

Quātū ad ꝛtiū tāgit dubitatio q̄ fu it in ꝓp̄o. an chīus eēt chīs: cū ꝺꝛ (Dī cebāt q̄ q̄dā ex hieroſolymis). s. oꝛiūdi. vel q̄ hierm inhabitābāt: ꝛ meli? nouerāt ꝙsilia p̄ncipū: ꝑm Chꝛy. Hi magꝫ erāt chīi signis potiti: ꝛ tñ erāt miserabilio res alys. qꝛ videtes sig̃ deitaꝫ ei? oīa p uertebāt iudicio coꝛruptoꝝ p̄ncipum. (Nōne h̄ est quē q̄rūt iudei). i. p̄ncipes iudeoꝝ (in ꝛficere? Ecce palā loq̄t: ꝛ nil' ei dicūt) Aug. Nouerāt em̄ q̄ seuicia q̄ rebaꝝ: mirabanꝝ q̄ potētia nō tenebaꝝ. Jgiꝝ nō plenc itelligētes chīi potentiā putaueꝛt eē p̄ncipū sciam q̄ ei pepceꝛt. Hec ille. Vñ subdūt (Nunq̄d ꝙe cog̃ uerūt p̄ncipes: qꝛ h̄ est chīs? q.d. Forte penitēt: qꝛ cog̃scūt iſtū esse chīm. Sed eis occurrebat argumētū ad q̄riū. Vñ dicūt (Sz hūc scim? vñ sit) qꝛ de naza reth galilee (chīs aūt cū venerit nemo scit). i. sciet (vñ sit) Querit aūt Augu. Vñ isti hēbant hāc credulitatē de chīo cū scꝑtura p̄nūciet q̄ nazare? vocabiꝝ. ꝛ q̄ i bethleē iude nasci deberet. Et ꝺꝛ q̄ scꝑtura de chīo p̄dixit vñ eēt q̄tū ad hūanitatē: sꝫ q̄tū ad diuinitatē dictū est ꝑ Esa. Gñatoēm ei? q̄s enarrabit? Et hic, pcessit hec opio. Chīs aūt ꝑꝫ Aug. declarauit q̄ ꝛ scirēt vnde eēt: ꝛ nescirēt vñ eēt: cū subdiꝝ (Clamabat g̃ ieſus do cēs in tēplo) vt oēs eū possent audire q̄ de hac re musitabāt: ꝛ vt eos faciat ꝙe cūdari ꝑm Chꝛy. (dicēs. Et me scitis.) s. ꝑꝫ hūanitatē (ꝛ) eodē mō (vñ sim scitꝫ) qꝛ ꝑm q̄ ꝺꝛ Aug. in hac re solus latebat ꝙgis ꝓtus: q̄ excepto totū nouerꝛ in ie su qō ad hoiem ptinet. s. p̄iam ꝛ pen tes ꝛ effigiē quā gerebat: sꝫ q̄rū ad di uinitatē subiūgiꝝ ꝑm eundē Aug. (ꝛ a meipo nō veni) qꝛ. s. a seipo nō est. ꝑm s. Tho. (ꝑꝫ est ver? q̄ misit me). q. dicat Nō sum de nūero eoꝝ q̄ sine cā venerꝛ: nō missi. s. a deo ꝑm Chꝛyꝛ. Jste ār mit tens est ꝺs p̄ q̄ misit chīm rōe noui ef fect? in creatura: ꝛ rōe oꝛigis diuīe sīl. Spūs aūt sctūs rōne p̄mi tim. Jmo et ipe seipm misit. Vide s. Tho. ſ. di. xv.

Qz aũt verꝰ est patꝛ: vere misit filiũ ſm Chriſtꝝ. i. in vera carne ⁊ uõ phantaſtica: ſm q̃ dixerũt heretici (quẽ vos neſcitis) ⁊ ꝓñr vt dicẽ Hil. vj. ð trí. neſcitꝫ vñ. i. a q̃ ſim. Neſciebãt aũt iſti deũ neq̃ cõ/ phenſiue/neq̃ brifice. Prio em̃ mõ ſo/ lus ðs nouit deũ. Scõo aũt mõ ſoli be ati. Sciebãt aũt de deo: qz eſt/vel ſaltẽ ſcire poterãt. ſed de deo pie vt ſic nihil penitꝰ ſciebãt: cuius ꝑ fidẽ ſcire potuiſ/ ſent q̃ in diuinis erat pr̃: filiꝰ: ⁊ ſpũſcũs. qz de h̃ ſcripture loq̃bant: vt dicek forte in die trinitatis / vel alꝫs. (Ego ſcio eũ) tõ ſi vultꝫ eũ ſcire a me q̃rite. Prem em̃ nemo nouit niſi filiꝰ (et ſi dixero qz ne/ ſcio eũ: ero ſilis vob mẽdax.) Quãuis aũt ſit ipoſſibile chm̃ eſſe mẽdacẽ: ſi tñ diceret mẽdaciũ eſſet mẽdax. Nihil em̃ phibet verã eſſe cõditionalẽ, cuius ocs pres ſũ falſe ⁊ ipoſſibiles. Vñ ðus põt peccare ſi vult: cuius velle nõ poſſit. Si ei velleꝛ peccare/peccaret: ⁊ ꝓñter poſ ſet peccare. (Sz ſcio eũ) ꝓhenſiue et brifice. Primũ ptz ꝑ s. Tho. ſ. q. xliij. Scõm ꝙo. iij. ꝓte. q. xxxiij. Fuit em̃ ab inſtãti ſue ꝛceptiõis ſp cõꝛpehẽſoꝛ ſilꝫ ⁊ viatoꝛ vſq̃ ad moꝛtẽ. (qz ab ipo ſum). i. pcedo ꝑ gñationẽ diuinã ab eo in ideñ tate deitatis: ſm Hila. ⁊ ꝓñter eandẽ ha beo ſciam cũ eo. (⁊ ipe me misit) in hũc mundũ ſm carnẽ. vt ðt Aug. Sed q̃re ðt: ab ipo ſum in ꝑſenti: ⁊ ille me misit: in ꝑterito: Ad h̃ dico q̃ filiũ eſſe a pie nihil aliud eſt q̃ filiũ gñari a pẽ: q̃ ge neratio in eternitate fit/ nõ in tpe. Eter/ nitatis aũt eſt infinita duratio. ideo li/ cet indiuiſibilis ſit: tñ coexiſtit oñi tpi. Nõ eſt q̃ intelligẽdũ q̃ aliq̃n filiũ gña/ uit pr̃: nũc aũt nõ generet. qz ſp genera uit ⁊ ſp generat: ⁊ ſp generabit. ſic ſp di cit ꝙbũ ſuũ. Si em̃ aliq̃n nõ generaret nõ diceret tũc ꝙbũ: ⁊ ꝓñter nõ hñet cõ/ ceptũ: ⁊ ꝓñter nihil itelligeret. Filiũ ve ro mitti a pie dicit duo. ſ. filiũ oꝛigina/ li a patre. ⁊ nouo modo eſſe in creatura q̃z ſcõm eſt in tpe. Ideo ita aliq̃n fuit chs incarnatꝰ in ꝑterito/q̃ nõ incarna tur in ꝑſenti: ſed incarnatꝰ eſt. (Quere bant q̃ euz appẽhendere) Sed q̃re. Vi/ debant em̃ bene de eo dubitare an eſſet chs. Ad hoc dicit Chriſtꝝ. q̃ fuerũt irri/ tati in eo q̃ dixerat: quẽ vos neſcitis ran q̃ ſupbi. Vel forte q̃a eos dixerat mẽ/ daces. Vel poſſumꝰ dicere q̃ aliq̃ fuerꝫ/ q̃ erãt ad eũ diſpoſiti: ⁊ aliq̃ q̃ cõtra eũ. (Et nemo miſit in illũ manꝰ) quia ſpe noluit (qz nõdũ venerat hora eiꝰ) in q̃ ſcz veller pati ſm Aug. nõ in q̃ faro vt gente cogeret pati. (De turba aũt mul ti crediderũt in eũ) qz nõ ita odio ⁊ in/ uidia ꝓpediebat vt ꝓncipes In hac ꝑ te eſt documentũ q̃ multi ſunt q̃bꝫ vicia placent: ⁊ correctio vel obiurgatio diſ plicet. ſic iſti fuerũt irritati: qz chs eos notauit de mendacio. Berñ. Esse pcõ res volumꝰ: ⁊ nolumꝰ extimari. hec ille

Fer. iiij. poſt do. q̃rtam Quad. Textus euãge. Joã. cap. x.

In illo tẽpore Dixit ihesus turbis Judeoꝝ parabolam hanc. Qui non intrat per ostium in ouile ouium: sed ascendit aliunde: ille fur est et latro. Qui autem intrat per ostium: pastor est ouium. Huic ostiarius aperit: et oues vocem eius audiunt. Et proprias oues vocat nominatim: et educit eas. Et cum proprias oues emiserit: ante eas vadit: et oues illum sequuntur: quia sciunt vocem eius. Alienum autem non sequuntur: sed fugiunt ab eo: quia non nouerunt alienorum vocem. Hanc parabolam dixit eis ihesus. Illi autem non cognouerunt quid loqueretur eis. Dixit ergo eis iterum ihesus. Amen amen dico vobis: quia ego sum ostium ouium. Omnes quotquot venerunt fures sunt et latrones: et non audierunt eos oues. Ego sum ostium. Per me si quis introierit: saluabitur: et ingredietur et egredietur: et pascua inueniet. Fur non venit nisi vt furetur et mactet et perdat. Ego veni vt vitam habeant: et abundantius habeant. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ani/ mam suam dat pro ouibus suis. Mercenarius autem et qui non est pastor: cuius non sunt oues propria: videt lupum venientem et dimittit oues et fugit: et lupus rapit et dispergit oues: Mercenarius autem fugit: quia mercenarius est: et non pertinet ei de ouibus. Ego sum pastor bonus: et cognosco meas: et cognoscunt me meę. Sicut nouit me pater: et ego agnosco patrem: et animam meam pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo quę non sunt ex hoc ouili: et illas oportet me adducere: et vocem meam audient: et fiet vnum ouile et vnus pastor.

Qz aũt verꝰ est patꝛ: vere misit filiũ ſm Chriſtꝝ. i. in vera carne ⁊ uõ phantaſtica: ſm q̃ dixerũt heretici (quẽ vos neſcitis) ⁊ ꝓñr vt dicẽ Hil. vj. ð trí. neſcitꝫ vñ. i. a q̃ ſim. Neſciebãt aũt iſti deũ neq̃ cõ/ phenſiue/neq̃ brifice. Prio em̃ mõ ſo/ lus ðs nouit deũ. Scõo aũt mõ ſoli be ati. Sciebãt aũt de deo: qz eſt/vel ſaltẽ ſcire poterãt. ſed de deo pie vt ſic nihil penitꝰ ſciebãt: cuius ꝑ fidẽ ſcire potuiſ/ ſent q̃ in diuinis erat pr̃: filiꝰ: ⁊ ſpũſcũs. qz de h̃ ſcripture loq̃bant: vt dicek forte in die trinitatis / vel alꝫs. (Ego ſcio eũ) tõ ſi vultꝫ eũ ſcire a me q̃rite. Prem em̃ nemo nouit niſi filiꝰ (et ſi dixero qz ne/ ſcio eũ: ero ſilis vob mẽdax.) Quãuis aũt ſit ipoſſibile chm̃ eſſe mẽdacẽ: ſi tñ diceret mẽdaciũ eſſet mẽdax. Nihil em̃ phibet verã eſſe cõditionalẽ, cuius ocs pres ſũ falſe ⁊ ipoſſibiles. Vñ ðus põt peccare ſi vult: cuius velle nõ poſſit. Si ei velleꝛ peccare/peccaret: ⁊ ꝓñter poſ ſet peccare. (Sz ſcio eũ) ꝓhenſiue et brifice. Primũ ptz ꝑ s. Tho. ſ. q. xliij. Scõm ꝙo. iij. ꝓte. q. xxxiij. Fuit em̃ ab inſtãti ſue ꝛceptiõis ſp cõꝛpehẽſoꝛ ſilꝫ ⁊ viatoꝛ vſq̃ ad moꝛtẽ. (qz ab ipo ſum). i. pcedo ꝑ gñationẽ diuinã ab eo in ideñ tate deitatis: ſm Hila. ⁊ ꝓñter eandẽ ha beo ſciam cũ eo. (⁊ ipe me misit) in hũc mundũ ſm carnẽ. vt ðt Aug. Sed q̃re ðt: ab ipo ſum in ꝑſenti: ⁊ ille me misit: in ꝑterito: Ad h̃ dico q̃ filiũ eſſe a pie nihil aliud eſt q̃ filiũ gñari a pẽ: q̃ ge neratio in eternitate fit/ nõ in tpe. Eter/ nitatis aũt eſt infinita duratio. ideo li/ cet indiuiſibilis ſit: tñ coexiſtit oñi tpi. Nõ eſt q̃ intelligẽdũ q̃ aliq̃n filiũ gña/ uit pr̃: nũc aũt nõ generet. qz ſp genera uit ⁊ ſp generat: ⁊ ſp generabit. ſic ſp di cit ꝙbũ ſuũ. Si em̃ aliq̃n nõ generaret nõ diceret tũc ꝙbũ: ⁊ ꝓñter nõ hñet cõ/ ceptũ: ⁊ ꝓñter nihil itelligeret. Filiũ ve ro mitti a pie dicit duo. ſ. filiũ oꝛigina/ li a patre. ⁊ nouo modo eſſe in creatura q̃z ſcõm eſt in tpe. Ideo ita aliq̃n fuit chs incarnatꝰ in ꝑterito/q̃ nõ incarna tur in ꝑſenti: ſed incarnatꝰ eſt. (Quere bant q̃ euz appẽhendere) Sed q̃re. Vi/ debant em̃ bene de eo dubitare an eſſet chs. Ad hoc dicit Chriſtꝝ. q̃ fuerũt irri/ tati in eo q̃ dixerat: quẽ vos neſcitis ran q̃ ſupbi. Vel forte q̃a eos dixerat mẽ/ daces. Vel poſſumꝰ dicere q̃ aliq̃ fuerꝫ/ q̃ erãt ad eũ diſpoſiti: ⁊ aliq̃ q̃ cõtra eũ. (Et nemo miſit in illũ manꝰ) quia ſpe noluit (qz nõdũ venerat hora eiꝰ) in q̃ ſcz veller pati ſm Aug. nõ in q̃ faro vt gente cogeret pati. (De turba aũt mul ti crediderũt in eũ) qz nõ ita odio ⁊ in/ uidia ꝓpediebat vt ꝓncipes In hac ꝑ te eſt documentũ q̃ multi ſunt q̃bꝫ vicia placent: ⁊ correctio vel obiurgatio diſ plicet. ſic iſti fuerũt irritati: qz chs eos notauit de mendacio. Berñ. Esse pcõ res volumꝰ: ⁊ nolumꝰ extimari. hec ille

Fer. iiij. poſt do. q̃rtam Quad. Textus euãge. Joã. cap. x.

In illo tẽpore Dixit ihesus turbis Judeoꝝ parabolam hanc. Qui non intrat per ostium in ouile ouium: sed ascendit aliunde: ille fur est et latro. Qui autem intrat per ostium: pastor est ouium. Huic ostiarius aperit: et oues vocem eius audiunt. Et proprias oues vocat nominatim: et educit eas. Et cum proprias oues emiserit: ante eas vadit: et oues illum sequuntur: quia sciunt vocem eius. Alienum autem non sequuntur: sed fugiunt ab eo: quia non nouerunt alienorum vocem. Hanc parabolam dixit eis ihesus. Illi autem non cognouerunt quid loqueretur eis. Dixit ergo eis iterum ihesus. Amen amen dico vobis: quia ego sum ostium ouium. Omnes quotquot venerunt fures sunt et latrones: et non audierunt eos oues. Ego sum ostium. Per me si quis introierit: saluabitur: et ingredietur et egredietur: et pascua inueniet. Fur non venit nisi vt furetur et mactet et perdat. Ego veni vt vitam habeant: et abundantius habeant. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ani/ mam suam dat pro ouibus suis. Mercenarius autem et qui non est pastor: cuius non sunt oues propria: videt lupum venientem et dimittit oues et fugit: et lupus rapit et dispergit oues: Mercenarius autem fugit: quia mercenarius est: et non pertinet ei de ouibus. Ego sum pastor bonus: et cognosco meas: et cognoscunt me meę. Sicut nouit me pater: et ego agnosco patrem: et animam meam pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo quę non sunt ex hoc ouili: et illas oportet me adducere: et vocem meam audient: et fiet vnum ouile et vnus pastor.

Dixit ergo eis iterum ihesus. Amen amen dico vobis: quia ego sum ostium ouium. Omnes quotquot venerunt fures sunt et latrones: et non audierunt eos oues. Ego sum ostium. Per me si quis introierit: saluabitur: et ingredietur et egredietur: et pascua inueniet. Fur non venit nisi vt furetur et mactet et perdat. Ego veni vt vitam habeant: et abundantius habeant. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ani/ mam suam dat pro ouibus suis. Mercenarius autem et qui non est pastor: cuius non sunt oues propria: videt lupum venientem et dimittit oues et fugit: et lupus rapit et dispergit oues: Mercenarius autem fugit: quia mercenarius est: et non pertinet ei de ouibus. Ego sum pastor bonus: et cognosco meas: et cognoscunt me meę. Sicut nouit me pater: et ego agnosco patrem: et animam meam pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo quę non sunt ex hoc ouili: et illas oportet me adducere: et vocem meam audient: et fiet vnum ouile et vnus pastor.

Dixit ergo eis iterum ihesus. Amen amen dico vobis: quia ego sum ostium ouium. Omnes quotquot venerunt fures sunt et latrones: et non audierunt eos oues. Ego sum ostium. Per me si quis introierit: saluabitur: et ingredietur et egredietur: et pascua inueniet. Fur non venit nisi vt furetur et mactet et perdat. Ego veni vt vitam habeant: et abundantius habeant. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ani/ mam suam dat pro ouibus suis. Mercenarius autem et qui non est pastor: cuius non sunt oues propria: videt lupum venientem et dimittit oues et fugit: et lupus rapit et dispergit oues: Mercenarius autem fugit: quia mercenarius est: et non pertinet ei de ouibus. Ego sum pastor bonus: et cognosco meas: et cognoscunt me meę. Sicut nouit me pater: et ego agnosco patrem: et animam meam pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo quę non sunt ex hoc ouili: et illas oportet me adducere: et vocem meam audient: et fiet vnum ouile et vnus pastor.

Dixit ergo eis iterum ihesus. Amen amen dico vobis: quia ego sum ostium ouium. Omnes quotquot venerunt fures sunt et latrones: et non audierunt eos oues. Ego sum ostium. Per me si quis introierit: saluabitur: et ingredietur et egredietur: et pascua inueniet. Fur non venit nisi vt furetur et mactet et perdat. Ego veni vt vitam habeant: et abundantius habeant. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ani/ mam suam dat pro ouibus suis. Mercenarius autem et qui non est pastor: cuius non sunt oues propria: videt lupum venientem et dimittit oues et fugit: et lupus rapit et dispergit oues: Mercenarius autem fugit: quia mercenarius est: et non pertinet ei de ouibus. Ego sum pastor bonus: et cognosco meas: et cognoscunt me meę. Sicut nouit me pater: et ego agnosco patrem: et animam meam pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo quę non sunt ex hoc ouili: et illas oportet me adducere: et vocem meam audient: et fiet vnum ouile et vnus pastor.

Feria.iiii.post do.iiii.quadra.

Ille ꝙ dicebat qꝛ ego sum. Dicebāt ergo ei: Quō ergo aperti sunt tibi ocli. Rñdit. Ille hō q̄ dicit Jesus lutum fecit: z vnxit oculos meos: z dixit mihi. Vade ad natatoria siloe: et laua. et abij z laui: z video. Et dixer̄t ei: Vbi est ille: Ait. Nescio. Adducunt eū ad phariseos q̄ cec⁹ fuerat. Erat aūt sabbatū: qñ lutuꝫ fecit iesus: z aperuit oculos ei⁹. Iterꝫ ergo iterrogabāt eū pharisei quō vidisset. Ille aūt dixit eis. Lutū posuit mihi sup̄ oculos z laui z video. Dicebāt ergo q̄dam ex phariseis. Non est hic hō a deo q̄ sabbatū nō custodit. Alij āt dicebāt. Quō pt hō peccator hec signa facer̄: Et scisma erat inter eos. Dicūt ergo ceco iterꝫ. Tu quid dicis de eo q̄ aperuit oculos tuos: Ille aūt dixit qꝛ ꝓpheta est. Nō crediderūt ergo iudei ō illo qꝛ cec⁹ fuisset z vidisset donec vocauerūt parētes eius qui viderat. Et interrogauerūt eos: dicentes. Hic est filiꝰ vester quē vos dicitꝭ qꝛ cec⁹ natus ē. Quō ergo nūc videt: Respōderūt eis parētes eius z dixerūt. Scim⁹ qꝛ hic est filiꝰ noster z qꝛ cecus nat⁹ est. quō aūt nūc videat nescim⁹: aut q̄s ei⁹ aperuit ocl̄os nos nescim⁹. Ipm interrogate: etatē habz: ipse de se loquat. Hec dixerunt parentes eius qꝛ timebāt iudeos. Jā em̄ cōspiraverant iudei vt siq̄s eū ꝓfiteret esse chr̄istū: extra synagogā fieret. Propterea parētes eius dixerūt: quia etatē habet ipz̄ iterrogate. Vocauerūt ergo rursum hoiem qui cec⁹ fuerat et dixerūt ei. Da gl̄am deo. Nos scimus qꝛ hic hō peccator est. Dixit ergo eis ille. Si pctōr est nescio: vnū scio: qꝛ cec⁹ cū essem: mō video. Dixerūt ergo illi. Quid fecit tibi: quō aperuit tibi ocl̄os: Rñdit eis. Dixi vobis iā z audistis. Quid iterꝫ vultis audire: Nunq̄d z vos vultꝭ discipuli eius fieri: Maledixerūt ei z dixerūt. Tu discipul⁹ ei⁹ sis. Nos aūt moysi discipli sumus. Nos scim⁹ qꝛ moysi locutus est deus. hūc aūt nescim⁹ vnde sit. Rñdit ille hō z dixit eis. In hoc em̄ mirabile est qꝛ vos nescitis vnde sit: et aperuit oculos meos. Scimus aūt qꝛ pctōres ds nō audit. sed siq̄s dei cultor ē: z voluntatē eius facit: hūc exaudit. A seculo nō est auditū q̄ aperuerit ocl̄os q̄s ceci nati. Nisi esset hic a dō nō poterat facere q̄cq̄. Rñderūt z dixerūt ei. In pctis natus es totus: z tu doces nos: Et eiecerūt eum foras. Audiuit iesus qꝛ eiecerunt eū foras. Et cū inuenisset eū Jesus: dixit ei. Tu credis in filiū dei: Rñdit ille z dixit. Quis ē dñe: vt credaꝫ in eū. Et dixit ei iesus. Et vidisti eum: z qui loquit tecū ipe est. At ille ait. Credo dñe. Et procidens adorauit eum.

De Veteriē Jesus vidit hominē cecum ⁊c.) Jo. x. In ꝑsenti euangelio tangit hystoria ceci nati z illuminati. Et diuidit i ꝛria puncta: q̄ sūt Oculorum miraculosa restitutio. Phariseorum rigorosa concertatio. et Maligno rum opprobriosa maledictio.

Quantū ad primum sciendum est q̄ ꝑsens hystoria a beato Joāne narrat post absolutionē adultere que credit fa

cta ī dieb⁹ passiōis post dñicaz palmaꝝ
sz qz illud fuit anticipatiue dictū: q̄ tpe
hec historia ꝓtigerit ignorak. Sciendū
rursus ē q dieq̄dā chr̄s fuit ī longa dis⁊
putatiōe cū iudeis ī tēplo: vt dic beat⁹
Joānes. c. vij. quā dispuratiōez iudei
voluerūt lapidib⁹ ꝛcludere: sz chr̄s abs⁊
condit se z exiuit de tēplo: z ī ipo egres⁊
su ꝓtigit pñs historia q̄ ī h euāgelio re⁊
citak. Et h fm Chrysk. z glo. duplici cā.
Judei em̄ volētes lapidare chr̄m: z cru
deles erāt z icreduli. Recessit g̃ ab eis
vt mitigaret eoꝝ furorē: z recedēdo fec̄
inauditū miracl'm: vt expelleret eoꝝ in
credulitatē. Dī g̃ (Et p̄teriēs Jesus) in
ipo sus egressu ō tēplo: fm Chrys. (vidit
hoiem) ocl'o corpis z ocl'o miscdie z pie
tatz. vl' fm Chrysk. vidit. i. diligēter in⁊
spexit: q̄si aliq̄d circa ip̄m factur⁹: vt di
scipl'os ad inspiciēdū iduceret: z introꝛ
gandū ō causa ifirmitatz ei⁹ (cecū a na⁊
tiuitate) Jste vt dī in legēda btē Ma⁊
rie magda. dict⁹ ē Cedoni⁹. z fuit tunc
cū ea ī naui qñ Marsiliā vēit. Tūc aūt
qñ chr̄s eū sanauit sedebat p el'yna ad
lanuā tēpli. Discipl'i ꝓo chr̄i videtes q
chr̄s ira cū aspexisset: fm Chrysk. z quia
paralytico dixerat: iā noli peccare: cre⁊
diderūt ex aliq̄ crimine ista ceco ꝓtigis⁊
se: ideo seq̄k (Et introgauerūt eum disci
puli ei⁹) cōpatientes longe cecitati: fm
Chrysk. (Rabbi). i. mgr̄ (q̄s peccauit: h
aut parētes eius vt cecus nasceretk:) q̄si
dicerēt. Q̄ino ex aliq̄ pctō h̄ pueit. Et
iste fuit error amicoꝝ Job: q̄ crediderī
hoi oia incōmoda ꝓpter aliq̄d peccatuz
actuale euenire. Un̄ dixit Eliphaz. iij
ca. Quis vnq̄ innocēs perijt. Erat aūt
apl'is ambiguitas circa hoc: q̄ videbak
eis q añ natiuitatē peccare nō ōbuerit:
nisi forte fm errorē quē Orig. tenuit di
cēs anias p̄existisse corpib⁹: z fm diuer
sitatē meritoꝝ diuersis corpib⁹ alligari
Quē tn errorē fm Theo. apl'i nō habu
erūt: sz mouebank ex ꝓbis dictz paraly
tico: vt dictū est. Ipsū aūt errorē destru
it Apl'us dicēs ō Jacob z Esau: cū nō
dū natī essent: nec aliq̄d boni egissent.
Videbak etiā eis q pctō parētū iste pu
nirī nō debuerit: q̄ fili⁹ nō portabit ini
q̄tatē patrz Ezech. xxviij. Est aūt scien
dū ex doctrina s. Tho. j. ij. q. lxxxj. z. ij.
ij. q. cviij. z. ij. di. xxxiij. z sup Joa. q⁹ du
plex ē pēa. Una. s. spūal': q̄ hō punik q̄n
tū ad aiam: q̄ nūq̄ infligik: nisi ꝓpter p
priū pctm̄. Sic̄ em̄ aia filij nō est ex aia
patris/sz a deo p creationē. Jta nec ꝓpt
patrē punik fili⁹ ista pena: de q̄ z loquik
Ezechiel ybi s. Un̄ ibi dī. Ania q̄ pec
cauerit ipa morier. Alia est pena corpo
ralis q̄ etiā fili⁹ punik p p̄e: q̄ fm corꝛ
pus est aliq̄d patrz. Un̄ z cū sodomitis
sūt eoꝝ paruuli occisi Gen. xix. z silr cū
Dathan z Abiron Num. xvj. z fm le⁊
ges hūanas iuste exheredank filij com⁊
mittentiū crimē lese matestatz: iz nō pu
niank ī psona. De oib⁹ aūt pdictz diffu
se agik vbi s. (Rñdit Jesus. Neq̄ hic
peccauit neq̄ parētes ei⁹) vt. s. cec⁹ na⁊
sceretk. Ubi fm Augu. aduertēdū est q
chr̄s nō negauit simpl'r habuisse pctm
añ natiuitatē: cū fuerit ī originali ꝛce⁊
ptus/sz negauit ip̄m z parētes ei⁹ habu
isse pctm̄ q̄ fuerit causa cecitatz. Quod
itelligēdū ē nō q̄n originale fuerit hui⁹
causa sine qua nō: sz q̄ nō est ei a deo il
lata hec ifirmitas ad punitēdū illō pec⁊
catū (sed vt māifestenk opa). i. miracl'a
(dei ī illo). i. vt inde gl'ificek de⁹. Et sic̄
dic̄ Chrysk. q̄dā dicūt q̄ ly vt ñ stat cau⁊
saliter/sed ꝓsecutiue: sic̄ dī Ro. v. Lex
subintrauit vt abundaret delictū. sed h
nō bñ dicik. q̄ discipul' querētib⁹ causaz
cecitatz: chr̄s fm h nullā causaz assignat
set. Jdeo dicendū est q fm p̄uidētiā di⁊
uinā p̄ncipal' causa cecitatz fuit vt chr̄s
istum illuminādo sanaret: nec tn de⁹ in⁊
iuste egit cū isto si p sui gloria hāc ei ca
lamitatē inflixit: q̄ vt dic̄ Chrysk. nulla
fuisset iniusticia etiāsi illum nō creassz.
Fuit g̃ ei beneficiū q natū q̄uis cecū
esse voluit: q̄ etiā cecitas corpalis fuit
causa ei visiōis spūalis. Est aūt notan⁊
dū q culpā de⁹ nunq̄ facit: sz tn p̄mit⁊
tit: q̄ etiā nō faceret fm Aug. nisi ide
posset elicere bonū: z nisi intentiōe ali⁊
cuius boni: fm s. Tho. sic̄ p̄misit seuire
tyrannos vt clarerēt martyres. Penā
aūt de⁹ p̄mittit z facit: sed sp ꝓpter ali⁊
q̄ bonū. Quinq̄ aūt causis de⁹ hoiez

Feria.iiii.post do.iiii.quadra.

flagellat fm ſ.Tho. de q̄b habes.iij. di.xv.z.ij.di.xxxvj. Vide dñica.xix.p̄ trini. Iſte ār de⁹ cui⁹ gl'ia i ceco iſto debuit mānifestari fm Chr̄y.ē ipe chr̄s.vñ ſubdit(De oꝛtz opari opa ei⁹ q̄ miſit me).i.miracla fm Chr̄y.q̄ diuia ſrute fiebāt ab eo/vt gl'iaz ſuā.i.deitatē z eq̄ litatē ad p̄ez mōſtraret (donec dies ē) .i.fm Chr̄y.donec hoib⁹ credere licz:et aſpicere ſeu ꝓuerti ad ſolē iuſticie:ex q̄ ē dies ſpūal'.ſic ex materiali ſole material'ē dies (Venit nox qñ nemo poterit opari).i.tps future vite poſt moꝛtē fm Chr̄y. Eſt ār duplex nox ſpūal'. Una q̄ ē p ſubtractiōez actualē gr̄e:z p̄ñr p veri ſol'amiſſionē. Alia ē p ſubtractionez gr̄e z poſſibilitat' ꝓuertēdi ſe ad gr̄am Jn p̄ma ē ois exiſtēs i moꝛtali/nec tal' pt opari meritoꝛie reſpectu eī ne vite. Valēt tl'ia bōa fcā i moꝛtali ad multa. P̄rio/qz diſponūt ad pn̄iam.ō pe.di.v. Falſas. Scōo ad tolerabili⁹ iudiciū futuꝛ.ō pe.di.iij. Sicꝫs. Ō nō ē ſic itelligēdū q̄ſi penā debitā minuāt/ſz qz ipe diſſut neꝫs eā mereat:qz ſcz non omittit Hec patēt p ſctm̄ Tho.iij.di.xv.ar.ij. Tertio ad tpalē pſpitatē.de pe.diſt.iij. Cauēdū.z.ij.ij.q.ij. Si q̄libz. Quarto ad aſſuefaciēdū bōis moꝛib⁹/ſic oli baptiſm⁹ Joānis.ō ꝓſe.di.iij. Nō regñabat. Quito qz diabol⁹ nō hz ſup eo tātā p̄tātē/vt ptz ō iudeo ſignato cruce in dial'. Greg. Sexto qz ſi ibis ad vitā etnā ſp gaudeb̄ re talia feciſſe. De his tñ forte al's dicet diffuſi⁹. Jn alia autē ſūt dānati.qz nec mereri p̄ñr i illo ſtatu neq̄ ſe ad gr̄az p̄pare/ſz ſt̄ i malo obſtinati cū ſint i t̄mio(Quādiu i mūdo ſū lux ſū mūdi)q.d. Ego ſum ſol facies dīe q̄ diu ſū i mūdo. Eſt aūt fm Aug.nobiſcū vſq̄ ad ꝓſummatōez ſeculi:vt ipe dicit Dar.vl.ſ.p poſſibilitatē habēdi gr̄am z vſq̄ tūc durat ſz cūdē iſta dies exiſtēti⁹ i via ſeu i iſto mōdo (Hec cū dixiſſz erpuit i frā)vt faceret lutū q̄ ſanarer:z ꝑ fm Chr̄y.vt ſe oñderet illū q̄ hoiez ō limo fec̄(Et lutū fec̄ ex ſputo) nō ex aq̄ alia fm Chr̄yſ. ne crederek illūinatiua vt⁹ i illa aq̄ fuiſſe quā i fra eē ñ ꝓſtat(z ſiniuit ſup oc'los ei⁹)q̄ ſt̄ nobiliſſima ꝑs hūani coꝛpis q̄b etiā aīa i ſciam p̄fict: portiſſime inf oēs ſenſus i inuentōe ſcīē tiaz:ſicut p auditū i addiſcēdo ab alio. Jō in ꝑ z aie z coꝛpis voluit ſe declarare creatoꝛē. Chr̄yſ. videk velle q̄ iſte careret oꝛgano viſus:q̄ō ei p linitōez dat̄ tū eſt(Et dixit ei:vade z laua i natatoꝛio ſyloe:q̄ō interp̄tat' miſſus) Sic dīc mgr̄ hiſt. ſyloa ē fons ad radices montz ſion:q̄ nō iugiter aq̄s ſz certz hoꝛis ebullit cui⁹ aq̄ cū excipek q̄ſi ſtagnū nō lōge a fonte ꝓſtitutū erat:quam collectionē mō piſcinā/mō natatoꝛia vocat ſcp̄tuꝛa. Hec ille. Et nota fm alios:q̄ ide ſt̄ natatoꝛia ſyloe:z pbatica piſcina:q̄ō ex dictis verbis Dgr̄i hiſt. haberi videk Erat aūt iuxta tēplū. Sic aūt teſtat ſa. Tho. ſup Eſa. triplex piſcina fuit i hieruſalē:ſcz pbatica p ſacrificijs:z mūda p cōitate:z imūda extra ad lauādū. Sz q̄re dñs iſtū nō curauit ſtatim? Ad hoc dic̄ Chr̄yſ. q̄ fecit p̄mo vt oñderet eccl patiētiā z fidē q̄ nō cogitauit q̄ lutū ſolet exceccare:z q̄ m'rotiēs lauerat in ſyloe/et nihil ei p̄fecerat. Scōo vt fieret mirac'm clari⁹ z mānifesti⁹. Q̄'ri eīllū viderūt oculis linti⁊ euntē z redeuntem ſtatim clariſſimo viſu ꝓſpicīedo. Sed hic eſt q̄ſtio iuxta mētē Chr̄yſ. q̄a ſi nō debuit ex aliq̄ aqua facere ſputū:ne crederek aqua ꝓtuliſſe viſuz: q̄re mittit ad natatoꝛia ſyloe. Ad ꝫ dī fm q̄ ide dicit q̄ timēdū nō erat de aq̄ ſyloe q̄ ſibi hāc gl'iam vſurparet:qz multi ibi lauabant oc'los z nō poterāt tl'i bñficio ſec⁹ de aliq̄ aq̄ q̄ nō ita fuiſſet i vſu. Nec obſtat qz ois i firmitas in ſyloa ſeu natatoꝛijs ei⁹ curabat':qz hoc erat ſolū certo tp̄e:z vn⁹ tm̄ ſanabat' ſingul'angeli motiōb⁹ (q̄ō interp̄tat' miſſus)q̄ō addit euāgelia ſta vt inſinuet myſteriū chr̄i. Per ꝫ em̄ ſignificabat' q̄ ſyloa id ē chr̄s miſſus a deo i mūdū:cecū hūanū gen⁹ illūinauit (Abijt g̃ z lauit z venit z vidēs) vt gratias ageret chr̄o. Jn hac p̄e documē tū moꝛale i ſenſu l'rali: de q̄ Apoſtolus Gal'.vj.ait. Dū tēp⁹ habem⁹ opemur bonuz ad oīes. Et Eccl̄s.ix. Q̄cunq̄ p̄t facere manus tua inſtanter opare. Chr̄yſ. Cum viuis fac ſiquid facturus

t.

es:vltra em̄ neq; fides est neq; labores neq; penitentia Hec ille.

Quātū ad scōm tāgit rigorosa ꝓcertatio quā fecerūt pharisei:cū dī(Itaq; vicini t q̄ viderāt eū p̄ius:qz medicus erat dicebāt. Nōne h̄ est q̄ sedebat)ad ianuā rēpli(t mēdicabat?)Ihū fz Chr̄y so.chr̄s sīc̄ discipl̄os nō insignes elegit fz viles ita bñficia sua maxie t p̄cipue paupib⁹ exhibuit. Venerat em̄ p salute oim. Ihū qz diuites aliā habebāt viā.s. abundāriā diuitiaꝝ/ paupeꝝ miserias p miracl̄a subleuabat(Alij dicebāt q̄a h̄ est)ꝓsiderātes diligēter notā pus effigiē(Alij aūt neq; q̄:fz sīlis ei⁹ ē)qz fm Aug.apti ocl̄i vultū mutauerāt(Ille aūt dicebat:qz ego sum) nō verit⁹ iude ozū furozē(Dicebāt g̃ ei. Quō apti sūt tibi ocl̄i)fm alīq̄s isti ex malo aio inter rogār:vt qz factū rephēdere nō poterāt rephendāt modū(R̄ndit)nescies modū sed factū(ille hō)Er q̄ patz q̄ nō credebat pfecte:qz nō credebat ei⁹ diuitatez (q̄ dī Jesus)quem ex voce cognouit fm Chr̄yſ.qñ añ factū cū discipulis ꝓferebat. Forte em̄(fz Chr̄yſ.nō dicat)mīltas eū audiuerat p̄dicātē in rēplo(lurū fec̄)nō dīc̄ ex sputo:qz h̄ nō cognouerat vi su sīc̄ lurū p̄cepat tactu fm Chr̄yſ.(et vnxit oculos meos).i.oculoꝝ loca sī cauebat organis:vl oculoꝝ organa sī habebat(t dixit mihi. Vade ad naratoria syloe t laua. Et abij t laui t video) Augu. Lec⁹ ille ꝓfitebat t cor ipioꝝ strīngebat:qz nō habebāt in corde q̄d iā ille habebat i facie. Hec ille.(Et dixer̄t ei: Vbi ē ille?) Nō exp̄mūt nomē eius fm Chr̄yſ.qz sīc ad vidēdū ira t ad nomīnandū erat eis grauis. Ihū ista dicunt fm eādē occasionē:meditātes aduersus illū(ait:Nescio)Reddit p h̄ insuspicabile testimoniū cecī.qz nō ꝓhibet testimoniū chr̄o q̄si adulator. Chr̄s etiā mīrtrudinē sanatoꝝ secū ñ ducebat:vt gloriā inanē doceret dēclinare. Interdū tñ aliq̄s ex spēali cā sed se pmittebat. Qz ꝓ chr̄m inuenire nequerūt fm Chr̄yſ. (adducūt eū ad pharisēos q̄ cec⁹ fuerat) .i.ad q̄sdā religiosos famosissimos t subtilissimos vt.s.acri⁹ eū introgarēt. Ihū subdit(Erat āt sabbatū qñ lutū fec̄ Iesus t aperuit ocl̄os ei⁹)qō subdit cuāgelista fz Chr̄y. vt demōstret eoꝝ malam volūtatē t causam ꝓpt quā eū q̄rebāt vt scz occasionē ꝓ eū inuenirēt: et ōtraberet miracl̄o p estimatam vl apparēt legis trāsgressiōez. Vel forte adduxer̄t eū ad eos vt territ⁹ ab eis q̄ mīta poterāt nō auderet fateri t̄c miracl̄m fuisse a chr̄o ꝓperratū(Jteꝝ āt)post introgatōez vicinoꝝ(introgabāt eū pharisei quō vt dīsset)vt calūniā inferret mō. Nā q̄ sabbatū esset iā certi erāt(Ille āt) ñ timēs excōicari extra synagogā (dixit eis. Lutū posuit mihi sup ocl̄os t laui t vīdeo) Breui⁹ ist; rñdet q̄ plebi. Prio qz iam audiuerāt. Scdo qz non introgabāt vt scirēt vīrtatē. Tertio ne facili⁹ capek in ꝓbo(Dicebāt g̃ q̄dā ex phariseis)ñ oēs fz q̄dā:qz aliq̄ iā intus inungebanf fm Chr̄yſ. Nō est h̄ hō a deo q̄ sabbatū nō custodit)Nō dicūt q̄ sabbato curat:sed q̄ sabbatū nō custodit.qz ex malicia q̄nū p̄t paruifaciūt opa chr̄i:fm Chr̄yſ. Et erāt isti stulti zelatores legꝫ saltem apparēter. Opa em̄ seruilia ad dei magnificētiā ordinata cuiusmodi fuit ista linitio ocl̄oꝝ ñ solucbāt sabbatū fz scrificabāt. Ihū(Alij dicebāt)q ratiōabiles erant:sed tñ impfecte dispositi fm Chr̄yſ. Vel qz amabāt p̄cipatū. vl qz nondū videbāt q̄ iste esset de⁹ q̄ posset soluere sabbatū si voluisset: t ꝓsequēt ñ audebāt clare dicere mentē suā:fz dicebāt(Quō pōt hō pctōr: hec signa facere)Timebant em̄ excōicari a phariseis alīs. Sed cōtra:qz miracl̄a etiā mala facīūt:vt ptz Mat.vij. Ad hoc dico q̄ miracl̄a deus triplicit fac̄:scz p̄mo i testimoniū ꝓtatis:sic̄ Moyses fecit sīg coram filīs isr̄l in egypto ad p̄bādū q̄ de⁹ illū miserat Exo.iij. Scdo in testimoniū sanctitatꝫ:sicut cadauer ꝓphetū i sepulcrū E, elisei vt ei⁹ ossa tetigit reuixit:vt ptz.iij. Reg.xiij. Tertio ad ꝓsolationē fideliū:sicut de⁹ pp̄lo suo aperuit mare in q̄ sūmersit pharaonē cū populo ei⁹. Exo.xiij. Nūq; aūt de⁹ inuenit miracl̄a facer̄ p malos ad ꝓsolatiōez bonorū/neq; i testionīū sc̄itatꝫ:qz testificā-

Feria.iiii. post do.iiii.Quad.

ri nō pōt falsū: sz solū in testiōm ꝓfitaz mali fecerūt miracla: vt fides ꝓbaret. Chīs aūt qz ꝑdicabat se deū: siue faceret miracla ad ꝙsolatōez bonoꝝ: siue in testiōm scitaz/ siue ꝓfitaz seqbat omino q eēt bonꝰ. qz seqbat si faciebat i restionū ꝓfitaz q eēt ds: z ꝙr sctūs. Vl' ꝓt dici q h dictū nō opz ee vez: qz non ē chīi nec euāgeliste: sed phariseoꝝ (Et cisma erat inter eos): s. phariseos sm Chrysosto. sicut prius fuerat in popło: qbusdam dicentib illū esse bonū: quibusdā vero negantib. / Dicunt ergo ex eo ierū) illi. sz qui erant pro chīo: sm Chrys. Glo. po dt q fuerūt aduersarij chīi q grebāt aduersus istū calūniā/ vt eū extra synagogā pellerēt. Sz ꝑmū vr ꝓbabilꝰ vt patebit. (Tu qd dicz de eo q aperuit tibi oculos?) Nō dicūt fz Theo. qd dicz de eo q soluit sabbatū sic facie bāt alij: sz cōmemozāt miraculū qsi ꝙci tātes eū ad dēm ꝑ chīo. (Ille aūt dixit qz ꝓpha est) nō qcūqz: sz antonomasice: i. ille de q scꝑsit moyses: z q expectat vt mūdū saluet. Et sic iste cecꝰ in fide ꝓficit. qz quē ꝓus hoiem dixerat: nūc appellat ꝓpham. Chrys. Qz po iudei cecū arronitū facere nō valebāt: sed videbāt eū cū oi ꝓpalatiōe bñfactoꝛē suū ꝑdicātem: ꝑ pentes putabāt annihilare chīi miraculū. Hec ille. Vl' seqt (Nō credi derūt g iudei de illo qz cecꝰ fuisset/ z vocassent: donec vocauerūt pentes eiꝰ q viderat) post cecitatē: qō fuit deo ordināte: vt magz publicaret z certificaret miraculū sm Chrys. (Et interrogauerūt eos dicētes) cū magꝝ furoze sm Chrys. Hic est filiꝰ vester quē vos dicitis) i. fingitz in fauoꝛē chīi (qz cecꝰ natꝰ est. Quō g nūc videt?) q. d. sm Chrys. Aut falsum est q nunc videat: aut q ꝓus fuerit cecus. (Rñderūt pentes eiꝰ z dixerūt. Scimꝰ qz h est filiꝰ nr: z qz cecus natꝰ est. Quō aūt nūc videat nescimꝰ: aut qs eiꝰ aperuerit oculos nescimꝰ. Et sic sm Chrys. interrogati de trib: ad duo ꝓma tm respondēt: z tertiū se dicūt ignorare diuinpensante deo: vt is q fuerat curatus et certissime illud nouerat: iterū de hoc interrogarēt: vt idē ait. Vn dicūt (Jpm interrogate: eratē habet) ad testimoniū ferendū (Jpe de se loquat) ex quo loq potest z scit) Hec dixerūt pentes eius) semiplene cōfitentes ꝓfitatem (quia timebant iudeos. Jam em cōspirauerāt iudei) id est simul spirauerāt/ vel ꝙposuerant (vt si quis eum cōfiterer esse chīm: extra synagogā fieret) id est esse excōmunicatꝰ a societate iudeoꝝ. z priuatus omi honoze z officio: quod valde opprobriosuz fuit iudeis. Per hoc aūt volebāt extinguere nomē chīi. Aug. Jā nō erat malū fieri extra synagogā. Illi expellebāt: chīs suscipiebat. Hec ille. Amb. Synagoga ꝓfidie locus: impietatis domꝰ: amentie receptaculū. Hec ille. (Propter ea pentes eiꝰ) ibecillioꝛes ceco sm Theo. q intrepide ꝓfitaē fare bat (dixerūt. eratē habet: eū introgate) timētes de synagoga expelli. sic etiā dt Joā. xij. q mlti ex ꝓncipib crediderūt in eū: sed ꝓpter phariseos nō ꝙfitebant illū: vt de synagoga nō ejicerent (Vocauerūt g rursus hoiez q cecus fuerat) nihil valentes ex pentib extoꝛqre. Nō autē vt ait Chrys. dicunt ei aperte: nega chīstū: sed sub ꝓtextu religionis ad hoc eum volunt inducere. Vnde dicit. (z dixerunt. Da gliam deo) id est sm Chrys. curationē tuā diuine ascribe virtuti: quasi chīus ad hoc nihil sit operatus. Vel da gliam deo: id est confitere ꝓfitatem. Dicit em Glo. Joā. xij. q dare gliam deo est ꝓfitaē de aliq deo qsi ꝓsente dicere. Unde videt fuisse modus exigendi iuramentū vel quasi iuramentū. Volebant ergo q cōfiterer ꝓfitaē: id est id qō ipi volebāt. z illō diceret esse ꝓfitatem. puta q male dixisset dicēdo eum esse ꝓpheram: vel q fuisset magice curatus vel huiusmodi. Sic autem loquunt/ sicut qui dicit potestati. Domine faciatis ius: sed detis mihi victoꝛiam. Et vt magis ad hoc alliciant/ dicunt (Nos) qui sumus bone cōscientie: vtputa religiosi: z q scimus legem/ (scimus) certe et explorattissime (quia hic homo (qui sz sabbatū soluere videbatur sm Chrys. (peccatoz est) Chrys. Quare nō arguist, cum dicentē. qs me

arguet de pcō: Hec ille.(Dixit g̃ ille) q̃si attediat⁹ ⁊ fatigat⁹ ꝓbis eoꝝ. (Si pcō: ē nescio)Sz ꝟ:qz dixerat q̃ ꝓpha est:nūq̃d ē fact⁹ timid⁹: Absit fz Chry. seq̃ntia ei nō idicāt eū timuisse:iz vt idē ōt voluit ipo fcō declarare q̃ erat iust⁹ ⁊ sctūs:nō aūt suo testionio. vñ subdit. (Unū scio:qz cec⁹ cū essem:mō video.) q.d. Istō est signū q̃ nō est pcō: sīc dicitis. Vel iō sic dixit:vt ponerer finez qōnib⁹ eoꝝ q̃b⁹ erat tedio plen⁹. Si em aptē dixisset q̃ iust⁹ eēt chr̄s:vis⁹ fuisz eis velle ꝺdicere: ⁊ nouū bellū ꝓboꝝ fu isz exoꝛtū. Vl̄ sic dixit eos irridēdo:qz em dicebāt se scire q̃ chr̄s hō pcō: essz ipe negat ꝫ se scire: ⁊ latenť ⁊ irrisorie dic̄ se scire oppositū:cum dicit se scire q̃ post cecitatē ꝑ eū recepat visum. Quia g̃ miraculū infrigere ñ potant: rursus ꝺuertunť ad modū curatiōis. (Dixer̄ g̃ illi. Quō aputt tibi oc̄los:) Nūq̃d alī q̃ ꝑstigio/inuocādo beelzebub aut aliū demonē: Sed vt ait Chrys. q̃diu res egebat inq̃sitiōe cecus remisse loq̃bať: qz ꝓ tā vicerat:audacť de relīq̃ eis loquiť. Vñ seq̃ť. (Rñdit eis. Dixi vobis tā ⁊ audistz:q̃d iterꝝ vultz audire:) q.d. fz Chry. Ultra nō rñdeo vob inanit⁹ interrogātib⁹ ⁊ nō volēt̄ib⁹ addiscere:sed calūniari q̃ dicunť. Hec ille.(Nūq̃d et vos) Nā vt ait Aug. Jam ipe iplicite se discipulū chr̄i asserit (vultz discipuli ei⁹ fieri:) Augu. Hec loq̃bať iam stomachat⁹ aduersus duriciā iudeoꝝ: ⁊ ex eeco videns nō ferens eccos. Hec ille.

Jn hac ꝑte lr̄ale est documentū: q̃ hō ꝑ se habēs ꝓpitatez est cōstans ⁊ aiosus. Chry. Ira forte q̃d est ꝓpitas ira imbecille mendaciū: Nā ꝓpitas q̃dem ꝛsi despectos assumpserit:claros eos facit et oñdit. Mendaciū aūt ersi cū fortibus fuerit : ibecilles eos mōstrat. Hec ille.

Quantū aūt ad tertiū tangit oppro briosa maledictio fm mērem maledictū:reuera aūt fuit gl̄iosa. Dicit ergo. (Maledixer̄ g̃ ei).i. maledictionē legz impcati sunt sup eū tanq̃ sup blasphemū. Vl̄ maledixerūt.i. impcati sunt ei malū fz suā opinionē. Et q̃d sīr illō malū statim subiūgit.(Et dixer̄. Tu discipl⁹ eius sis) O grande malū. Vtinam mūdus tot⁹ sub tua sīt disciplina iesu chr̄e saluatoꝝ. Aug. Maledictū ē si coꝝ discurias:nō si ꝓba ꝑpendas. Tale maledictū sup nos ⁊ sup filios nr̄os. Hec ille.(Nos āt moysi discipl̄i sum⁹) Voluer̄ ꝑ ꝫ oñdere chr̄m ꝟrīū moysi: q̃si ñ possīt q̃s eē vtriusq̃ discipl̄s. Ꝺ ꝺdicit dñs Joā.v. Si crederetis moysi crederetz ⁊ mihi. Ex q̃ ꝑtz fm Chry. q̃ nec chr̄i nec moysi erāt discipl̄i(Nos scim⁹ q̃ moysi locut⁹ est ds) in ꝫ vez dicēres. vtz Exo.xxx.ⁿ Num.xij.(būc āt nescim⁹ vñ sīt) Chry. Ea q̃ ꝑ visuz cognoscitis:auditu mioza existimatz. Illa em q̃ nosse vos dicitis a ꝓgenitorib⁹ audistis. Sed nōne fidedignioꝝ est qui certificauit q̃ a deo venit ꝑ miracla : q̃ non solū audistz:sed vidistis. Hec ille. Sed ꝟra:qz Joā.vij.dixerūt. hūc scimus vñ sīt. Ad ꝫ pōt dici ꝓmo q̃ mentiunť. Scdo q̃ dicūt se nescire vñ sīt.i. vñ hēat autoritatē.vel si sīt a deo missus. Tertio q̃ despectiue loquunť fz q̃ tūc erat loquēdi modus (Rñdit ille hō ⁊ dixit eis) cū q̃dam indīgtione ⁊ ímpatiētia sup coꝝ stoliditate. (Jn ꝫ em mirabile est q̃ vos nescitis vñ sīt:⁊ aperuit oc̄los meos) Chry. Ubiq̃ signū inducit:qz ꝫ depuare nō potant:sed ab eo cōuincebanť. Hec ille. Et qz aliq̃ eorū dixerāt. Quō ꝓt hō pcō: hec sīg facere:fz Chry.de ceco assumit sniaz eorū ⁊ ōt. (Scim⁹ aūt qz ōs pcōres non exaudit.) q.d.fm Chry. Opinio hec ⁊ mea ⁊ vr̄a cōis est. Sz ꝟ: qz fm q̃ dicit Aug.publican⁹ pcō: rogauit veniā: et obtinuit iustificatōez a deo. Ad hoc ōt Aug. q̃ adhuc nō erat plene illūinat⁹. qz ōs pcōres exaudit: vt de publicano pz. Forte āt possz aliq̃s ad ꝓbatōz Augu. dicere q̃ publican⁹ erat ꝟrit⁹: ⁊ petebat nō remissionē culpe/sed pene:roe cui⁹ dicebat se pcōrē. i. obligatū ad penā pro pctis ꝑteritis. Sed ꝟ:qz ōt saluatoꝝ q̃ descēdit iustificar⁹.f.ex būillirare ⁊ oꝛone.iustificatio aūt nō opponitur pene:sed culpe.qz ⁊ iusti aliq̃n puniti dicunť a sctis. Ad idē dicit Theo. q̃ intēdit dicere q̃ de⁹ pcōrib⁹ facere miracula nō ꝺcedit. Cum ꝓ venīā implorant de cōmissis : iam non pcōres/sed

Feria.iiii.post do.iiii.quadra.

penitẽtes sũt: vt. s. de⁹ exaudiat penitẽtes: sz nõ i pcis psistẽtes: vt ỏt s. Tho. Sz ꝛ. Theo. arguit: qz etiã mali legũt feciſſe miracla: vt ptz Bar. ix. ỏ eo qui ejiciebat demões z ũ seqbat chm. Et Act. xix. iuxta notata p mgrm hist. aliq magi iuocato chro demões expellebãt Ad h dico: vt ptz ex dictz q de⁹ pcõi bus facere miracla nõ ꝛcedit ꝓpria eoꝝ auctoritate vt chis faciebat: sz vl ad cõ solatiõez bonoꝝ: vel i testimoniũ scrita tis sue sic chis faciebat fm Tho. Cum em de⁹ nõ possit esse test falsitatz: cũ fit miracl'm i testimoniũ psone: necesse est q sit bona: sic cũ fit i testimoniũ doctri ne necesse est q sit vera. Hec ille. Nec etiã h eis cõcedit ad petitiõez ipsoꝝ qsi eos exaudiẽdo. Miracula em q fiũt p malos fiũt ad ꝛfirmãdã fidẽ: z ꝓpter ipaz fidẽ pdicatam: nõ ꝓpt oronẽ pec catoꝝ. Ad idẽ dr fm s. Tho. q duplicit exaudit pcõr. Prio vt dicit. ij. ij. q. liij. qñ orat ex bono desiderio nature. Az ei ipse nõ mereat exaudiri: tñ exaudit in terdũ: qz ipetratio vl exauditio non fit ex iusticia depcantz: sed ex miscõia dei. Si tñ vt ibi dic orarer ex desiderio pec cati. s. petẽdo aliq ꝛferẽs ad pcm: nũq ꝗ exaudit: nisi ad vindictã z punitionẽ vt amplꝰ labat. Sc̃o exaudit vt dicit liij. di. xv. z. iij. pte. q. lxxxij. ꝓpt devotionẽ eoꝝ p qbꝰ fit: vl ex qz psona fit: vt cũ malꝰ orat i psona eccl'ie. Iste aũt q ceꝰ fuerat oino adhuc nõ bene videbat fm glo. Licz aũt pcõres impetrẽt interdũ nunqꝗ tñ orãdo merent. Iusti aũt me renť sp z interdũ impetrãt (Sz siqs dei cultor ẽ z volũtate eiꝰ fac: hũc exaudit) sp obsuato q pie z ad salutẽ z pseuerãter z p se petat. vt habes. liij. dist. xv. q. liij. ar. vij. q. iij. Si aũt hec oia ñ obseruant: exaudit qdẽ de⁹ aliqñ sz nõ sp (A secl'o). i. ab initio mũdi (nõ est auditũ q aperuerit qs ocl'os ceci nati). q. d. Sicut res noua est z mirabil': sic noua z mirabili ꝓrute ẽ facta (Nisi esset hic hõ a do nõ poterat facere qcqꝗ) tale ad ꝛsolationẽ suoꝝ dei vel i testimoniũ psone z p pie bonitatz. Et qz erãt obstinati non receperũt psuasionẽ: vñ ad petora sũt p uocati: z ad opprobria ꝙuertunť. Ideo seqť (Rñderũt z dixerunt ei. In pctis natꝰ es totꝰ) In h aũt exprobrãt ei ceci tatẽ: qõ ỏ se ẽ pctm mortale. s. dicere op probriũ. Nã fm Aug. iõ dicũt totꝰ. quia ocl'is clausis natꝰ est. fm Chrysť. vo dicũt totꝰ: acsi dicãt: a ꝑma etate hũisti i signia pcti. i. cecitatẽ (Et tu doces nos) qsi dicerẽt. Supbe z temerarie es. q tal' tl'ia ꝑsumis. Beda. Solet maloꝝ ꝙsuetudo a minoribꝰ aliq̃d discere dedignari. hec ille. (Et ejecerť eũ foras) extra synagogã: z excõicauerť: qz ñ dixerat qõ voluissent: cui inꝛogatꝰ ab eis sit p fessus ꝓfitatẽ (Audiuit iesus) aliis referentibꝰ cuis oia scirer (qz ejecerũt eum foras: z cũ inuenisset eũ) Ex q fm Chrys. ptz q chis iuit eũ qrere. Nã qsitũ inuenio. repio qõ soꝝ parat vltro. dixit ei. (Tu credis in filiũ ỏi). s. q tibi aperuit ocl'os Nõ aũt inꝛogat fm Chrys. qsi iꝑrans: sz vt se ei notũ faciat (Rñdit ille) paratꝰ iamdiu ad credẽdũ i eũ (z dixit. Quis ẽ dñe vt credã i eũ: (Sic em dicit Chrysť. adhuc psonaliter nõ cognoscebat chm: qz postq̃ fuit illũinatꝰ ita fuit a iudeis derentꝰ q chm videre ñ potuit: (Et dixit ei iesus. Et vidisti eum) fm Theo. reducẽs ei ad memoriã q ab illo accepat vidẽdi ptãtẽ (z q loqť tecũ ipse est) Augu. Dõ lauat chis facie coꝛdis lota: z mũdata ꝙsciẽtia agnoscit illũ: nõ filiũ hois tm q̃d añ crediderat. sz iã filiũ ỏi fm carnẽ suscepat. Vñ seqť. (At ille ait. Credo dñe) Paꝛ ẽ aũt credo. Vis videre q̃les credat: (Et pcidẽs adorauit eũ) Hec ille. In hac pte ẽ morale documẽtũ de q Chrysť. ait. Qui ꝓpť ꝓfitatẽ z chi ꝙfessionẽ iniuria oppmunť: hi maxie honorank: qõ i ceco factũ ẽ. Et ejecerũt eum de tẽplo iudei z inuenit eũ dns tẽpli: et cũ suscepit sic Agonotheta athletã mltũ laborantẽ: z coronauit. Hec ille.

Allegorice hic cecꝰ natꝰ ꝓcat humanũ genꝰ in suo ꝓncipio. i. patre cecatũ: sz sanatũ p saluiã z lutũ. i. deitatẽ z humanitatẽ qñ ad inuicẽ ꝙiuncta sũt: posita tali mixtiõe i ocl'is. i. coꝛdibꝰ seu intellectibꝰ fideliũ: z facta lotõe i pisci na

syloe.id est missi Jesu christi:q̄ piscina est fons sacri baptismatis.

Anagogice ꝓo ꝑcat idē vt illūinatus est:nō tā ad fidē ꝛ gr̄am vt ꝓus:sz ad visionē ꝛ gl'iam ꝑtute eiusdē mixtiōis:sz lorū i piscina mortz ꝑ expoliatiōez carnis.vel i piscina deitatz missi ꝑ abiectiōnē lutī existētz in oc'is.i.credulitatz incarnatiōis. Cū em̄ q̄s deū viderit stati elabit fides visioq̄ succedit.

Moralit ꝓo ꝑcat pctōrez qui cecat a triby. Prio a stercore hirundinū:vt Tobias eiusdē scdo.i.a puluere ꝛenaꝝ cupiditatū. Scōm ex ignc carnal' ꝓcupiscentia mō q̄ vsus cecat ad aspectum pellis candētz. Tertio ex tumore superbie:dicēte Greco. Tumor mētz obstaculū ē veritatz. Jsta ē cecitas nobiscū nata. Vñ in paradiso celesti stati superbiuit Lucifer:et in terrestri Adam:ꝛ in h̄ mundo Cain Pria cecitas debz curari ꝑ collyriū dulcissimū.i.Jesum cōsideratū i regno:eo mō q̄ gustu mellis sūt oc'i Jonathe illūinati.j.Reg.xiiij.qz fm Aug.oēs discipule deberēt ꝓtēni vt saltē vna hora di facies possz videri. Scda ꝓo ꝑ collyriū amarissimū:eo mō q̄ Tobias ꝑ fel piscis ē illūinat⁹. Tob.xj.ꝛ ꝑcat chr̄m in cruce tā ꝙ̄ piscē assatū. Tertia ꝓo ꝑ collyriū mixtū ex saliua dulci ꝛ tra amara .i.chr̄m cōsideratū i iudicio:vbi dulcis bonis:ꝛ mal'is erit amar⁹. Signū aūt restituere lucz ē ire ꝑ viā rectā.i.ꝑtutē:ꝛ videre i se maculas etiā paruissimas peccatoꝝ. Et sī cognoscit seu discernit ea q̄ sibi obꝯciunt vtꝝ sint bona vel mala.

Feria ąnta post dñicā q̄rtam in Quadragesima.

Tex.euang.Luc.ca.vij.

IBat Jesus in ciuitatem q̄ vocat Naim:et ibant cū illo discipuli ei⁹ ꝛ turba copiosa. Cum aūt appropinquaret porte ciuitatz ecce defunctus efferebat filius vnicus matris sue ꝛc.

IBat Jesus in ciuitatem que vocat Naim ꝛc. Vide dominica.xvj.post festū trinitatis.

Feria sexta post dñicā quartā in Quadragesima.

Tex.euange.Joā.ca.xi.

ERat quidā languēs Lazarus a bethania de castello Marie ꝛ Marthe sororꝝ ei⁹. Maria aūt erat q̄ vnxit dñm vnguento: ꝛ extersit pedes eius capillis suis cui⁹ frater Lazarus infirmabat. Miserūt q̄ sorores eius ad eū dicētes. Dñe ecce quē amas infirmatur. Audiēs aūt Jesus dixit eis Infirmitas hec non est ad mortem:sed ꝑ gl'iā dei: vt glorificet filius dei ꝑ eam. Diligebat aūt Jesus Marthā ꝛ sororē ei⁹ Mariam ꝛ Lazarum. Vt ergo audiuit quia infirmabat: tunc quidem mansit in eodē loco duoby dieby. Deīde post hec dicit discipulis suis. Eam⁹ in iudeā iterū. Dicūt ei discipuli. Rabbi: nunc q̄rebāt te iudei lapidare:ꝛ iterū vadis illuc. Respondit Jesus. Mōne duodecim hore sūt diei? Siquis ambulauerit in die nō offendit:quia lucem huius mūdi videt. Si autem ambulauerit in nocte offendit:quia lux nō est in eo. Hec ait:ꝛ post hec dicit eis. Lazarus amic⁹ noster dormit sed vado vt a somno excitē eum. Dixerūt ergo discipuli ei⁹ Domine si dormit:saluus erit. Dixerat aūt Jesus de morte ei⁹. Illi aūt putauerūt q̄ de dormitione somni diceret. Tunc ergo

dixit eis iesus manifeste. Lazarus mortu⁹ est: ⁊ gaudeo ꝓpter vos vt credatis qm̃ non eram ibi. Sed eam⁹ ad eū. Dixit g̃ Thomas q̃ dr didym⁹ ad cōdiscipulos. Eamus ⁊ nos ⁊ moriamur cū illo. Venit itaq; iesus ⁊ inuenit eum q̃tuor dies iam in monumēto habentē. Erat aūt bethania iuxta hierosolymam q̃si stadijs xv. Multi aūt ex iudeis venerāt ad Martha ⁊ Mariā: vt cōsolarent eas de fratre suo. Martha g̃ vt audiuit q⁹ Jesus venit occurrit illi. Maria aūt domi sedebat. Dixit g̃ Martha ad iesū. Dñe si fuisses hic frater me⁹ nō fuisset mortu⁹. Sz ⁊ nūc scio q⁹ q̃cūq; poposceris a deo dabit tibi deus. Dicit illi iesus. Resurget frater tu⁹. Dic̃ ei Martha. Scio q⁹ resurget in resurrectōne in nouissimo die. Dic̃ ei iesus. Ego sū resurrectio ⁊ vita q̃ credit in me etiā si mortu⁹ fuerit viuet: ⁊ oīs q̃ viuit ⁊ credit in me: non morietꝫ in eternū. Credis hoc? Ait illi. Utiq; dñe. Ego credidi: q⁹ tu es filius dei viui q̃ in hūc mūdū venisti. Et cū hec dixisset: abijt ⁊ vocauit Mariā sororē suam silētio dicēs. Magr adest ⁊ vocat te. Illa vt audiuit surrexit cito ⁊ venit ad eū. Nondū em̃ venerat iesus in castellū sz erat adhuc in illo loco vbi occurrerat ei Martha. Judei igit̃ q̃ erāt cū ea in domo ⁊ ꝯsolabāt eam cū vidissent Mariā: q⁹ cito surrexit ⁊ exijt: secuti sunt eam dicētes: q⁹ vadit ad monumentū vt ploret ibi. Maria g̃ cū venisset vbi erat iesus: videns eū cecidit ad pedes eius: ⁊ dixit ei. Dñe si fuisses hic: frater meus nō esset mortu⁹. Jesus g̃ vt vidit eā plorantē: et iudeos q̃ venerāt cū ea plorātes infremuit spū ⁊ turbauit seipm̃: ⁊ dixit. Ubi posuistꝭ eū? Dicūt ei: Dñe veni et vide. Et lachrymat⁹ est iesus. Dixerūt ergo iudei. Ecce quō amabat eū. Quidā aūt ex ipis dixerūt. Nunq̃d non poterat hic q̃ aperuit oculos cęci nati facere vt ⁊h nō moreret? Jesus g̃ rursum fremēs in semetipo venit ad monumentū. Erat aūt spelūca: ⁊ lapis suppositꝰ erat ei. Ait Jesus. Tollite lapidem. Dicit ei Martha sor eius qui mortu⁹ fuerat: Dñe iam fetet: q̃triduanus em̃ est. Dic̃ ei iesus Nōne dixi tibi: q̃m si crediderꝭ videbis gl̃iam dei? Tulerūt g̃ lapidē. Jesus aūt eleuatꝭ sursum oculis: dixit. Pater gr̃as ago tibi q̃m audisti me. Ego aūt sciebā q⁹ semp me audis: sed ꝓpter populū q̃ circūstat dixi. vt credāt q⁹ tu me misisti. Hec cū dixisset voce mag̃ clamauit. Lazare veni foras. Et statim ꝓdijt q̃ fuerat mortu⁹ ligat⁹ pedes ⁊ man⁹ institijs: ⁊ facies illius sudario erat ligata. Dicit eis iesus. Solui te eū ⁊ sinite abire. Multi ergo ex iudeis qui venerāt ad Mariam ⁊ Martha ⁊ viderāt q̃ fecit: crediderūt in eum.

QUat quidā lāgues: ⁊c. Joā. xj. In p̄senti euāgelio tangunt tria puncta: que sunt: Invitatio: Profectio: ⁊ Suscitatio.

Quātū ad ꝑmū tāgit invitatō q̃ sorores Lazari ifirmātis ad eū visitandū

z sanādū chm̄ inuitarūt. Est aūt notā dū q̄ hīstoria de q̄ in euā. agit facta fuit p̄ dies. xv. aū chī passionez. i. tali die q̄lis est hodierna. Nam fm mg̃m hist. eadē die h̄ factū credit q̄ in eccl̄ia rectitat. Est etiā sciendū q̄ iste lazar⁹ z sorores ei⁹ fuerunt nobilissimi: z vt tradūt hīstorie de stirpe regia descēderūt. Fuerūt etiā diuites: q̄ hēbant duo castella s. bethaniā q̄ est scdo miliario a hier'lm z Magdalū q̄ est scdo miliario a Nazareth. z magnā p̄te citatis hier'lm. Fuerūt etiā oēs chīo valde dilecti. vt patebit. Ipe em̄ erat paup: z isti de suis diuitijs puidebāt ei. Cū g̃ vt tradit beatus Joānes chīus in festo dedicatiōis tēpli esset in hier'lm in tēplo/in porticu Salomonis: iudei circūstetерūt eū: rogātes vt diceret eis v̄itatē/ si erat chīs Quib⁹ ille rñdit talit vt videret q̄ se dicebat deū: z statim voluerūt eū lapidare: sed ille fugit trās Jordanē/ dimissa iudea. z cū eēt extra iudeā Lazarus in iudea infirmabat. Dr̄ g̃ (Erat q̄dā languēs) Lāguor p̄prie est infirmitas g̃uis z vt dicūt q̄dā incurabilis p̄ naturā. (lazar⁹ a bethania). s. ortūdus. Addit aūt (de castello marie z marthe sororū ei⁹) fm alios vt intelligam⁹ q̄ nō fuit a Bethania q̄ est ēca iordanē: sz de ea q̄ est p̄pe hier'lm. Et q̄z iste ei⁹ sorores erāt notiores in euāgelio z familiariores chīo. p̄ eas notificat frat eaz mīn⁹ not⁹: etiā dato q̄ castz esset cōe. Vel p̄t dici q̄ addit ō castello ad denotādū q̄ erat nobil' q̄si dicat q̄ nō erat nat⁹ in villa illa: sz in castello. i. in arce. In q̄busdā ei locis nobiles dñr de castro ad dīaz subditoz. sic z de ēra ad dīaz forensiū. z h̄ q̄n sūt dñi hñtes. s. homagiū. sic marchiones ceue dñr de ceua z de castro. Addit aūt sororū ei⁹: rōne p̄dicta. Et q̄z p̄les fuerūt marte: ne errem⁹ in noīe. vt ōt Alchui. ista describit ex notissima actōe. (Maria aūt erat q̄ unxit dñm unguēto: z exterſit pedes ei⁹ capillis suis: cui⁹ frater Lazar⁹ infirmabat) Ad hoz aūt euidētiā sciēdū est q̄ Chrȳ. z Hiero. z Ori. dicūt q̄ hec maria sororū lazari nō est illa q̄ Luc. vij. appellat peccatrix. q̄z ista: vt dicūt fuit nobil' z honesta dña. Et illa q̄dē peccatrix unxit chīm bis. s. in domo pharisei: vt habet Lu. vij. z i domo simonis leprosi. vt h̄ Mat. xxvj. Hec aūt sororū lazari unxit eū in domo sua: vt habet Joā. xij. licz ipe dicat h̄. id ē c. xj. Maria aūt erat etiā: q̄z vt dicūt antici patiue loq̄t. Et sic fm istos due fuerūt q̄ unxerūt dñm: z una eaz unxit eum bis. Sz Origē. ōt q̄ sic ter chīs unct⁹ fuit in vita: ita tres fuerūt mlieres ungētes s. peccatrix in domo pharisei: z sororū lazari i domo sua aū sex dies pasce. vt ōt Joānes. z alia in domo simonis leprosi: z p̄ biduū tm̄ aū pasca. vt ōt Matt. xxvj. Iste aūt due vltie fuerūt vt ōt/ q̄ unxerūt illū post mortem. Aug. aūt de ꝓsen. euā. z Grego. tenēt q̄ nō fuit nisi una ō q̄ oēs euāgeliste narrāt. z illa unxit eū tm̄ bis. s. q̄n̄ uersa ē: z peccatrix dicta a pharisēo Lu. vij. z alia vice in ista passiōe i domo simonis leprosi. de q̄ referūt Mar. Mat. z Joā. Nec fuit unct⁹ tria vice i domo lazari z sororū. q̄z licz h̄ Joānes videat dicere: tm̄ non ōt. Un̄ illa unctio fuit eadē cū ea q̄ fuit in domo simonis leprosi. q̄ō p̄z ex h̄: q̄z de utraq̄ subdit q̄ discipuli murmurauerūt de p̄ditiōe unguēti. Sumit aūt Aug. argumētū: q̄z ante q̄ Maria dominū instāte passiōe pungeret/ euāgelista ōt. Maria aūt erat q̄ unxit dñm unguēto. Ista g̃ est v̄itas q̄ una fuit q̄ unxit in vita chīm: z tm̄ bis unxit. z ista fuit peccatrix z sororū lazari. vt ecclia cantat di. Maria sororū lazari q̄ tot cōmisit crimia. Motiua aūt alioz ad oppositū n̄ sē efficacia hñtia. Nā ad id q̄ obijcit de dissonātia rpis: ōt Aug. q̄ reuera aū sex dies pasce facta est unctio: vt ōt Jo. Mat. aūt z Mar. p̄ recapitulationē loquūt: ita q̄ nō intēdūt dicere q̄ p̄ biduū solū aū pasca sit facta unctio: sz q̄ aū biduū chīs p̄dixit suā p̄ditionē: cui annexerūt unctionē ex q̄ sūpsit exordiū. Mō ꝓ obijcit de domo simōis leprosi q̄ erat auūcul⁹ lazari. Dom⁹ q̄ forte erat una dom⁹ eius et lazari: z sororū ei⁹ tāq̄ cōis. z ipe symon erat p̄ fam̄lias. vt ōt s. Tho. vel erat una cōrigui

Feria.vi.post do.iiii.Quadra.

tate: z ab vna in aliã erat tñsitus ime/
diate. Ob ꝙ do vnctiõe capitꝭ z pedũ
solꝫ obijci: qz. s. vna pedes: z alia caput
inũxit. ỏt Aug. ꝙ eadem mlier vtrũqꝫ
vnxit. Nec obstat ꝙ ỏt Mar. ꝙ fracto
alabastro effudit sup caput eiꝰ: qz nõ fu
it ita fractũ ḡn aliq̃d ꝑ pedib⁹ potuerit
remãsisse. Vel forte vt ỏt s. Tho. pus
vnxerat pedes. Posset tñ breuiꝰ dici ad
oia ꝙ fuit eadẽ ꝑsona: sꝫ nõ eadẽ vnctõ.
Aug. de ꝟbis dñi. Innaserat Lazarũ
pnicies iimica lãguoris: miserãdi hois
corpꝰ q̃tidie edax febris incediũ assume
bat. Aderãt aũt due sorores lãguẽti: z
casum dolẽtes iuuenis egrotãtis: lectu
lo iugiꝭ inherebãt. hec ille. Vñ subdiꝭ.
(Diserit ḡ) z nõ iuerũt ꝑsonaliꝫ sic re
gulus z Cleturio fm Chrỹ. qz ex famili
aritate ad chm multã hẽbant in eo cõ/
fidẽtiã. Scõo fm eũdẽ: qz erãt in luctu
z infirmi fuitio. Vel fm Theo. qz nõ de
cet mlieres extra domũ facilr vagari.
vel qz timebãt qõ eueniss. s. morte fris
sine sua pñtia aduenire (sorores eiꝰ). i.
lazari volẽtes se a dolore: z frẽz a lãguo
re liberare (ad eũ). i. ad iesum extrẽ vl/
tra iordanẽ. de ḡ z si in ħ euãgelio nõ sit
fcã mẽtio: fcã tñ erat añ (dicẽtes. Dñe
ecce quẽ amas infirmaꝫ) q. d. fm Aug.
sup Joã. Sufficit vt noueris. Non em
amas z deseꝛ. Amãti tm̃mõ fuerat nũ
clandũ. Hec ille. Vñ nilꝫ petiuerũt ꝑfi
dẽtes in amore chri. Per ħ aũt sic dicit
Chrỹs. volunt chm ad miam flectere.
(Audiẽs aũt iesus dixit eis). s. sororib⁹
lazari ꝑ infirmũcios (Infirmitas hec nõ
est ad mortẽ) vt. s. detineaꝫ a morte (sꝫ
ꝑ gl̃ia dei). i. chri fm Theo. Ordiabaꝫ
aũt hec mors ad resurrectiõez ꝑ chm fi
endã: ex q̃ chus fuit gl̃ificatꝰ. iõꝫ subdiꝭ
(vt gl̃ificeꝫ filiꝰ dei ꝑ eã) resuscitã/
do mortuũ. Vbi aduertẽdũ fz Chrỹ.
ꝙ cũ ly vt: aliqñ causaliꝫ/aliqñ cõsecuti
ue teneaꝫ: ħ stat scõo mõ. Nã illa infirmi
tas euenit altũde: sꝫ ea chus est vsus in
gl̃iam dei. Hec aũt ꝟba Chrỹs. sũt: vt
ỏt s. Tho. vera in ordie ad cãs natura/
les q̃ illã infirmitatẽ in gl̃iam dei ꝑ re/
surrectiõez nõ ordinabãt. nõ aũt in ordi
ne ad ꝓuidentiã diuinã: q̃ illã infirmi/
tatẽ ad gl̃iam chri ordinauit. Dic em s.
Tho. ꝙ ỏs oia mala pene ordiat in ali/
q̃s fines bonos. Admirãda est aũt fm
Chrỹ. istaꝫ mulieꝫ fides. qz cũ frem ex
ꝟbis chri intellexerit nõ morituꝫ: cum
postea videret illũ mori/ nõ sẽ scãdaliza
te. nec credideꝛt illũ fuisse mẽtitũ: sꝫ vl
gabolice locutũ: vel spabant illũ ab eo
resuscitandũ. (Diligebat autẽ) spũali
z spẽali affectu (iesus martham z sororez
eius mariã z lazarũ.) O brẽ sorores at
ꝙ felices q̃ gaudiũ mundi chm etiã in
exilio familiariꝫ possederꝛt. Hec aũt fz
Chrỹs. inꝓponunꝫ: ne miremur si ami/
ci dei aliqñ tribulanꝫ. Augu. Ille lan/
gues: ille tristes: oes dilecti. Habebãt
ḡ spem qm̃ diligebanꝫ ab eo q̃ est dolen
tiũ cõsolator: languentiũ sanator. Hec
ille. In hac ꝑte est documẽtũ ꝙ etiã iu/
sti viri flagellanꝫ. Vñ Greg. ix. moraliꝫ.
Ab elect⁹ suis ỏus inicratũ maculas
studet ꝑpali afflictiõe detergere: q̃s in
eis impperuũ nõ vult videre. Hec ille.

Moraliꝫ aũt ħ fcaꝫ ꝙ sẽ tres vie ve/
nẽdi ad celũ chi dilecte. s. via cõtem/
platiua fcata ꝑ Mariã. z actiua fcata
ꝑ Marthã. z via pnie: siq̃s ꝑ petm̃ mor
tale ꝓdiderit aliquã illaꝫ: fcata ꝑ lazaꝝ

Quãtũ ad scõm tangiꝭ ꝓfectio chri
ad iudeã: eo ꝙ exaudierit supplicãtes:
cũ ỏr (Ut autẽ audiuit qz infirmabaꝫ:
tũc q̃dem mãsit in eodẽ loco. s. trans ior
danẽ (duob⁹ diebꝫ) vt. s. eũ inueniret qua
triduanũ in monumẽto. Quidã aũt di
cunt vt s. Tho. ꝙ lazarꝰ ea die mortuꝰ
est q̃ venerꝛt ad chm nũcij. z post chus
ꝓcessit duob⁹ diebꝫ: z q̃rto die inuenit eũ
in monumẽto. Non aũt chus ad eũ fuit
statim fm Augu. vt eũ inuenιret mor/
tuũ z resuscitaret. Nam vt ỏt s. Tho.
non hẽret locũ mors vbi esset vita p̃sens
Scõz Chrỹ. ꝟo ne miraculũ aliquã ca
lũniã paterek. Si em statim mortuꝰ fu/
isset resuscitatꝰ: dixissent forte pharisei
illũ vere mortuũ nõ fuisse: sed aliq̃ ac/
cidente factũ insensibilẽ. (Deinde post
hec dicit discipl⁹ suis. Eamus in Iu/
deam iterꝫ) vñ. s. discesserat: vt ait Au/
gusti. pene lapidatus. Dic aũt Chrỹs.
nunc chm dixisse discipl⁹ quo vellet

tre nisi modo. qz pluries fuerāt i iudea cū chīo q̄si lapidati: ideo formidabant. z chīs nō voluit ꝓpter hoc eos improuisos illuc ducere ne nimis timerēt. (Dicūt ei discipli) p eo z pro seipis formidantes: vt ait Chrysf. (Rabbi: nūc q̄rebāt te iudei lapidare: z iterū vadis illuc? (Sic aūt loquūt quasi soli mgro timerent: sed reuera timebāt etiam sibi fm Chrysf. (Rndit iesus. Nōne duodecim hore) ineq̄les (sunt diei) artificialis. De hoc dictū est dñica in. lxx. Sic em dic scūs Tho. hore ineq̄les sumunt fm ascēsum zodiaci. ita q̄ hora est ascensus signi dimidij. Sunt aūt omi tpe. xij. di ei artificialis: z xij. noctis. qz semp ascēdit sex signa in die: z sex in nocte. Hore aūt eq̄les que fm eq̄noctialis ascensum mensurant nō sunt semp. xij. diei. z xij. noctis: sed soluz in eq̄noctio. Causa ꝓo q̄ ille ineq̄les/ iste ꝓo equales sint: est. quia ptes zodiaci supra orizontē differ miter: eq̄noctialis aut ptes vniformit ascendūt. Hec ille virtualit. Exponit aūt hoc triplicit. Primo: qz dicunt quidam q̄ erat tunc sicut z modo puerbiū q̄ homes dicere homes esse murabiles: dicebat. Nonne. xij. hore sunt diei? Sensus est ergo. Licz nuprime vellent me lapidare iudei: tamē sunt murabiles. tō seq̄mini me secure. Huic aūt expositioni etiam Chrysc̄sentit. Scdo exponit Chrysc. sic: Nōne. xij. sunt hore diei: in q̄bus sez secure homes incedūt. Forte em apli suadebāt ire noctu. Tertio exponit Augu. Nōne. xij. sunt hore diei. i. duodeci apli chīi? Se em appellat die cū sit lux. Nam dies sumit p motu celi. quia est latio solis: z pro tpe mēsurāte illū: qz est ps anni. z pro ptenta luce: qz q̄n sol est sup trā dies est. A pos aūt dixit horas, Est ergo sensus fm August. Dies cōtinet horas: sed non ecōuerso: sic z vos debetis me seq̄: nō ecōtra. (Si q̄s ambulauerit in die nō offendit quia luce hui? mūdi vider. si q̄s aūt ambulauerit in nocte offendit: qz lux nō est i eo) Scdm pmā expositionē est sensus q̄ iudei putant esse aliter dispositi p maiori ptē: z ecōuerso nli m erat piculū ambulare in iudeā p die: sz solū p noctē: vl qz nō deuerāt oim furores. vel alia causa. Scdz scdam ꝓo est idē sensus: z vltri? est sensus q̄ q̄ ambulat in die. i. in serenitate z luce ꝓscie/ siue q̄ ambulat simplicit: ambulat confidenter. Chrysc. Qui sibi nil? ꝓsci? est neq̄tie: nihil parit ꝓsutie. Iracp nō opz formidare. Nihil em dignū morte gessim?. Hec ille. Scdm Chrysc. ꝓo q̄ scdo modo exponit/ est etiā ꝑdictus sensus. Et vltrius alius talis Si vides lucē hui? mūdi est secur?: milomagis q̄ mecū est: nisi amouerit se a me. Et idē sensus est fm tertiā expōez. Theo. tñ etiā q̄rtā expositōez tāgit: vt p die meraphorice chīs sigūerit ptenti am sui i tra vsq̄ ad passionez: in q̄ tpe apli nō habuerūt timere. Vñ in passiōe dixit. Si g̃ me q̄ritis: sinite hos abire. Per noctē ꝓo tps sequēs passionez. Et fm hāc est idē sensus q̄ z trie ad quā reducit: vel illa ad istam. (Hec ait: z post hec dixit. Lazar? amic? nr dormit.) Et in ꝟ fz Chrysc. alio mō ꝓfortat discipulos ex ꝟ. s. q̄ nō hebant ascēdere in hierlm: sz in bethaniā. Morte aūt dixit somnū z dormitionē. Prio ꝓpter futurā resurrectionem. z scdo ꝓpter facilitatē resuscitandi fm Augu. Et tertio ꝓpter meliorationē post resurrectionē. Mortui em boni resurgūt/ melius se habentes. (Sed vado vt a somno excitem eū) nō aūt vt disputem cū iudeis (Dixerūt g̃ discipuli eius) volentes eum retrahere ab instituto suo: fm Chrysf. vel quia solet somnus in egrotantib? signū esse salutis fm Augu. Vel forte reuera ꝓpter vtrūq̄. (Domine si dormit: salu? erit) q̄si dicerēt. Sine tua ptentia liberabit. (Dixerat aūt iesus de morte eius illi ꝓo putauerūt q̄ de dormitōe somni diceret. Sed quō erant ita rudes vt crederent chīm tantū iter velle pficere: vt a corpali somno lāguidū excitaret? Ad hoc dicit Chrysc. q̄ existimauerūt eū parabolice locutū. Sed hec rnsio patit difficultatē. qz dr textus q̄ putauerūt q̄ de dormitione somni diceret. Ideo alij dicūt q̄ erāt in tanto timore q̄ non bene capiebāt que dicebant. Alij vero. et

Feria. vi. post do. iiii. quadra.

q̄si redit i tdē: dicūt q̄ ꝓsiderauerit tđ qđ dictū ē: dormit: sz nō illō. vado vt a somno excitē eū (Tūc g̃ dixit eis iesꝰ manifeste: Lazarꝰ mortuꝰ est) Sz q̄re nō ē apte locutꝰ i ꝓncipio? Ad ħ dr/ q̄ ñ fecē ħ ne videret iacrāter zsupbe loq̄ de sua potentia resuscitādi: sz postq̄ discipuli erāt tardi ad intelligēdū: mānifestat eis mortē z resurrectiōez. (Et gaudeo ꝓpt vos) de ħ q̄ vob possum absentia patefacere fm Aug. vl fm alios: gaudeo: qz nō erā ibi: z sic secuta est mors z ego eū resuscitabo: vt firmiꝰ credatz (ꝓpt vos) inquā. i. ꝓpter vīm ꝓfectū i fide (vt credatz) in me firmiꝰ z robustiꝰ q̄ ꝑus fm Aug. (qz nō erā ibi) z tñ mortē vidi: qđ est argumētū mee dīratz. Vl fm alīq̄s ly quia: reddit causam gaudij: vt dictū est (Sed eamꝰ ad eū vt suscitē eū) z ꝓñr habeatz aliud deitratz argumētū (Dixit g̃ Thomas) Thomas est hebraicū: z interꝑtat geminꝰ: sed grece interꝑtat didymus: qđ latine sonat dubiꝰ. Sz q̄re euāgelista post nomē eiꝰ subiunxit (q̄ dr didymꝰ). i. geminꝰ vel dubiꝰ q̄d tđ videk. qz. i. dubiꝰ ad vtrāq̄ ptē ꝓtradictionis habet argumentū. Ad ħ dici pōt ꝓmo: qz grece dicebat didymꝰ: z ꝓpt ei nomē hebraicū nouerat vulgatū: vt scirek de q̄ euāgelista loq̄rek: ideoq̄ expressit nomē q̄ in greco nuncupabat: dicēs q̄ dicit apud grecos passim didymꝰ Scdo dr fm mentē Chrys. q ħ fit: qa ceteris erat ifirmior in fide: z magis timebat. Nā qđ sequit (Eamus z nos et moriamur cum illo) fz Chrys. extimore dictū est ab eo. Et videk velle Chrys. q ironice loquit. q̄si diceret. Nunqđ si mgr vult mori: debemꝰ eū sequi? Sz fm Aug. est ista vox magne ꝓstātie zhortātis alios: z nō retrahētz. Idez cū Aug. sentit Beda. z glo. q̄ dr. Ecce verꝰ amātiū affectus: vel cū eo viuere: vel cū eo mori. Y ec ille (Venit itaq̄ Jesus z invenit eū q̄tuor dies iam i monumēto habentē cōpletos vel incōpletos (Erat aūt bethania iurta hierlymaz). i. iurta hierusalez (q̄si stadijs q̄ndecim). i. fere duob⁹ miliarib⁹. Nā octo stadia cōplēt miliare vnū. De ħ vide dūica ꝑma aduentus. Hoc autē dicit euangelista fm Chrys. vt intelligat q̄ ꝓgruū erat multos ex hierosolymis cōuenisse illuc cum essent nobiles. Vñ subdit (Multi aūt ex iudeis venerāt) a hierlym (ad mariā z martha: vt ꝓsolarent eas de fratre suo) Cōtra: qz erāt inimici chīi et statuerāt vt extra synagogā fieret q̄ eū cōfitebat chīm. Quō g̃ ꝓsolabant istas ō qb⁹ notū erat eas esse chīo dilectas? Ad ħ dicē Chrys. q̄ fuit: vel ꝓpt magnā earz calamitatē cui cōpassi sūt. vl qz eas vt nobiles reuerebant: vl qz isti iudei nō erant mali. mlti eīm ex ipis credebāt (Martha aūt vt audiuit) p nūcios ꝓcedētes (qz Iesus vēit. i. qz esset i venīedo (occurrit illi) añq̄ ingrederet castellū. Erat eīm magz circa exteriora dom⁹ occupata. io citiꝰ q̄ maria ꝓcepit rumores ō aduentu chīi fm s. Tho. Nō aūt assūpsit secū soror ē fm Chrys. qz voluit chīo secrete nūciare factū. Vñ postq̄ vbis chīi ꝓcepit spem ō resurrectiōe fratris: vocauit eā. Vel fm Theo. ħ fecit: qz si eam vocasset: iudei eā fuissent cōcomitati: z cognouissent aduentuz chīi: qđ Martha nolebat. (Maria aūt domi sedebat. Dixit aūt Martha ad Iesum) lachrymis ꝑfusa: q̄uis nō ciularet more stultarum. (Dñe si fuisses h: frat meꝰ ñ fuisset mortuꝰ) Sic aūt ōr Chrys. Jsta nōdū credebat vt debebat. Nā vt dic Theo. dix fidebat q̄ chīs existens trans Jordanē: potuisset mortē fratrz impedire distatz. Etiā fm Chrys. nōdū credebat/ q̄ chīs ꝓpria ꝑtute posset. Vñ subdit (Sed et nunc scio: qz q̄cūq̄ poposcerz a deo: dabit tibi deus) sic. s. loquēs de chīo sic de aliq̄ hoie scto. Nō aūt est ausa fm Aug. fratris petere resurrectiōez: qz ifra bat an ei foret vtile. vnde chīo causam cōmisit. Et ideo (Dicit ei Jesus. Resurget frater tuꝰ) Nō aūt dixit fm Chrys. petamvt r surgat. Neq̄ etiā dixit. mea virtute resuscitabo: quia fuisset h graue mulieri: sed medium tenuit. Verum tamē fm Augustinū: quia nō dixit: resurget modo: z ambigua fuit sententia. Sequit (Dicit ei martha: Scio). i. secura sum fm Aug. qa edocta erat q̄ chīm

vel ꝓphetas ſm Chrȳ. qꝛ reſurget in re
ſurrectõe) gñali oim(i nouiſſimo die) ſz
ſupple neſcio dulcꝫ mgr̃ z dñe an ꝺ tali
reſurrectõe loq̃ris. Sz chr̃s ſumpta oc
caſiõe paulatim iſtruit eã de ſua dctra
te. Vlñ ſeq̃k (Dic̃ ei Ieſus. Ego ſum re
ſurrectio z vita). ſ. effectiue: qꝛ. ſ. ſine al
teriꝰ adiutorio poſſũ iuxta placitũ meũ
viuificare ſm Chrȳſ. z Alchui. q̃ſi dice
ret. Tu q̃dẽ ſcis reſurrectiõez: ſz neſcis
me eſſe reſurrectiõis cãm. Que ꝓ ſe
quũk ſic exponunk ſm Aug. (Qui cre
dit i me) perfecte z fide formata (etiãſi
mortuꝰ fuerit) i carne(viuet) i ania do
nec reſurgat caro nũq̃ poſtea moꝛitura
(Et ois q̃ viuit) i carne(z credit i me) ẽt
ſi moꝛiak ad rp̃s ꝓpk̃ mortẽ carnis(ñ mo
rieꝰ i eꝛnũ). ſ. ꝓpk̃ vitã gr̃e z imortalita
tẽ reſurrectiõis: ſm mentẽ eiuſdẽ Aug.
z ſniam Alchui. (Credis h̄:) Verba ſk̃
chr̃i inꝛogantꝫ: nõ ex ig̃rãtia: ſz vt mu
lier ꝓfitebak qꝺ credẽbat ſz Aug. (Ait
illi). ſ. martha (Utiq̃ dñe). ſ. credo p̃di
cta oia. Et nota q̃ ſz Chrȳ. nõ intelle
xit ꝟba chr̃i. Etſi ei itellexit aliq̃d ma
gnũ: ñ tñ itellexit q̃d eẽt: iõ inꝛogata ꝺ
vno: rñdet ꝺ alio di. (Ego credidi qꝛ tu
es chr̃s filiꝰ dei viui q̃ i hũc mũdũ veni
ſti) ſz Aug. ꝓ optie itellexit: z aſſig̃ns
cãz q̃re vera credebat eẽ ꝟba chr̃i dixit:
ego credidi zẽ. (Et cũ hec dixiſſet) exhi
larata ſmõe chr̃i: z ſoluto luctu ſz Chrȳ
ſo. (abijt z vocauit mariã ſoꝛorẽ ſuã ſile
tio). i. ſilenk. Aug. Suppſſaz vocẽ ſilen
tiũ nũcupauit. Nã quõ ſiluit: cũ ſubdak
(dicẽs: mgr̃ adeſt) Jõ ãt ſz Chrȳ. ſilenk
vocauit ne iudei ꝓpk̃ odiũ ad chr̃m rece
derẽt: z ꝓ̃r miracl̃i reſtes ñ eẽnt (Et vo
cat te) Hoc aũt addidit martha: q̃uis
ſufficeret dixiſſe mgr̃ adeſt: vt marie tri
ſticiã ſubleuaret q̃ ñ ſolũ adeſſe dilecti
mgr̃i p̃ntiaz: ſz etiã ſe ab illo q̃ſi amico
dulciſſimo euocari ꝓcepiſſet. Euãgeli
ſta tñ ñ dixit q̃ chr̃s vocauerit eã ſz Au
gu. ſz cã breuitaꝫ i ꝟbis marthe voluit
illꝺ itelligi. Vlk̃ ſm Theo. ipam chr̃i p̃
ſentiã martha vocatiõez appellauit: q̃ſi
diceret. Inexcuſabile ẽ vt eo p̃ñte ñ ex
cas obuiã. Chrȳſ. Oiby ãt aſſidẽtiby il
la lugens z plangẽs nõ expectauit ad ſe
venire mgr̃m/ neq̃ dignitatẽ ſeruauit/
neq̃ a luctu detẽta eſt. ſed ſurgẽs ꝓfeſti
obuiauit. Hec ille. Vlñ ſeq̃k. (Illa aũt
vt audiuit: ſurrexit cito et vẽit ad eum)
Ex q̃ ptz ſm Aug. q̃ ſi noꝛ ei dñi fuiſ
ſet aduentꝰ: Martha eã nõ ꝓueniſſet.
(Nondũ em̃ venerat Ieſus i caſtellũ ſz
erat adhuc in illo loco vbi occurrerat ei
martha) Dominus em̃ vt ꝺr Chrȳ. mo
roſius ibat ne ad faciendũ miracl̃m ſe
ingerere videreꝰ. z h̄ vult euãgeliſta in
ſinuare. Vel h̄ dicit ad oſtendendũ fer
uoꝛẽ marie: quã nihil poruit retinere: vt
dictũ eſt (Judei igit̃ q̃ erãt in domo cũ
ea z ꝓſolabank eã cũ vidiſſẽt mariã q̃a
cito ſurrexit z exijt) crediderũt eã nouo
doloꝛe. ſ. ex fratris moꝛte occupatã: z iõ
ex reuerẽtia nobilitatꝫ eiꝰ z ex cõpaſſiõe
(ſecuti ſũt eã dicẽtes: qꝛ vadit ad monu
mentũ) qꝺ ſic ſm Jſidoꝛ dicit̃: qꝛ mone
at mentẽ. ſ. vt ſimus memoꝛes moꝛtꝫ: et
fundere p̃ces p defuncto z imitari vir
tures eiꝰ (vt ploꝛet ibi) Jſta ãt ſz Aug.
interponit euãgeliſta vt itelligamꝰ que
fuerit occaſio q̃ mltitudo iudeoꝝ iter
fuerit miracl̃o (Maria g̃ cum veniſſet
vbi erat Jeſus vidẽs eũ cecidit ad pe
des eius) Chrȳſ. Feruentioꝛ hec ſoꝛoꝛ
erat. Nõ em̃ turbã verecũdata eſt: nec
ſuſpicionẽ timuit quã de chr̃o iudei ha
bebãt: cũ aliq̃ inimicoꝝ ibi inkeſſent: ſz
oia ꝓempſit hũana p̃ñte magꝛo: z ſoli
ſe dabat ei q̃ ad mgr̃m honoꝛi. Hec ille.
Tñ ſm Theo. etiã iſta imꝑfecte credi
dit. Jõo ſequit̃ (dicẽs. Dñe ſi fuiſſes h̄:
frater meꝰ nõ fuiſſet moꝛtuꝰ) Ex h̄ aũt
q̃ vtraq̃ ſoꝛoꝛ ſimilia dixit elicit̃ q̃ hũc
ſmonẽ ſuq̃ moꝛientẽ frequentabãt: chr̃i
p̃ſentiam exoptãtes. Nõ aũt dixit Ma
ria omnia que dixerat Martha ſz Be
dã: eo q̃ lachrymis z gemitu fuerat pre
pedita. Eſt aũt in hac ꝓe documentũ
in ſenſu anagogico q̃ amici chr̃iſti i hac
vita tribulank: ſed ꝓfugiẽdo ad auxiliũ
chr̃iſti z eo interꝰ ꝑ illuſtratõez z amo
ris excitatiõnẽ adueniente: z ſpe futu
re reſurrectionis conſolantur conſolan
di: multo foꝛtius i ipſa reſurrectiõe La
zari. i. coꝛporis in terra iacentis. Unde
ait Bꝛego. Si conſiderem̃ que nobis

pmittunt in celis: vlescũt aïo oïa que habent in tris. Hec ille. Quantũ ad triũ tangit miracli ppetratio seu resuscitatio Lazari: cũ dr (Jesus g vt vidit eã plorantẽ) quã diligebat (t iudeos q venerãt cũ ea plorãtes) nil dixit tale q le dixerat marthe. qr sm Chrys. nõ erat tps. Si ei aliq̃ sublimia dixisset: recessissent iudei t miracl̃z nõ vidissent (infremuit) Fremit9 est effect9 t signũ tre t vr cẽ vor ꝓfusa quã irat9 tractte secũ loquẽs emittit. Est ãt sciẽdũ q passiones aïe in chro fuer̃t: sz nũq̃ puenieb̃t rõnis iudiciũ: sz seq̃bant/ qd ẽ laudabile: nisi rõ male iparet. Nã sic dr. iiij. Esth. ira a fortitudie impata acrũ fortitudis adiuuat. Et sic intelligit illd Esa. xxij. Nõ erit trist̃z neq̃ turbulent9: sez sm q iste passiões puenĩt iudiciũ rõnis. Jn fremuit g̃ Jesus: sed (spũ). i. sua voluntate t rõne. spũs em̃ dr mẽs. Hic fremit9 fuit ꝓ diabolũ q mortẽ iduxit: quẽ cito erat debellatur9 (t turbauit). i. cõmouit sm affectũ sensitiuũ (semetipm) ex iudicio rõnis sm Aug. vt verã oñderet hũanitatẽ fz Theo. Vl sedo vt doceret modũ fuandũ in aduers dũ tristat: t tñ se cohiber. Dic ei h s. Tho. q stoici dixerũt nũq̃ sapiẽtẽ tristari. sz est intr in hũanũ nõ eẽ tristẽ i morte alicui9. Qui dã ꝓ i tristicijs excedũt. Dñs ãt tristari voluit ꝓ pmos: t modũ fuauit ꝓtra scdos: sm illd Thes. iij. Nõ ꝓtristemini sic ceteri q spem nõ hñt. i. incõsolabilr fz glo. Vel trio sm eundẽ vt doceret nos corpalit tristari p mortuis. Vel q̃rto fz alios vt cohiberet lachrymas donec cõpleret inrogatõez de q̃ sedt. (Et dixit Vbi posuist̃z eũ:) Non inrogat ex ig̃rantia. sz sm Aug. vult astãtiũ fidẽ approbare. i. ꝓfirmare: dũ. s. lazar9 asseri mortu9 t sepult9. Vel melr approbare fidẽ quã de resurrectõe habuer̃t tumulatores cadauer̃z. Vel sm Chry. ne videat se ad miracl̃z igerere: sz rogat ab astantib9 (Dicũt ei). s. iudei t astãtes (Dñe veni t vide) Jnultãt aũt eũ sm Chry. vt ploret: nõ vt resuscitet (Et lachrymat9 est iesus) ex pietate t ꝓpassione sm Aug. qr erat fons pietat̃z fz sctñ Tho. Petr9 chrysolog9. O vis: o potẽtia lachrymar̃ que celi t tre dñm ad lachrymãdi hũilitatẽ deposuer̃t. Hec ille Sz q̃re fleuit quẽ stari volebat viuificare? Ad h dr q fleuit sm glo. vt oñderet q̃tũ hõ debeat p se flere q mortẽ meruit. Scdo fleuit sm Hiero. qr eum ad crũnas secli reuocabat. Tertio pr dicit q flebat pctm̃ vñ homo ꝓcerat mortẽ. Quarto q̃z fleuit mor9 ex pietate sororũ nec pẽm nec mẽz nec frem hũtiũ: t dilecte marie lachrymis (Dixer̃t g iudei) credẽtes eum sm Be. more hũano supcharo lugere. (Ecce quõ amabat eũ) p q̃. s. luget: t cuius vult videre sepulcrũ. Per h̃ et fz s. Tho. mystice dat intelligi q ds ẽt homem exñtẽ in pctis amat: fz illud Hieremi. xxxj. Jn charitate ppetua dilexi te: ideo attraxi te miserãs. Alit em̃ nõ dixisz. Nõ veni vo. iu. tẽ. (Quidã autẽ ex ipis dixer̃t) volẽtes. s. oñdere q nõ vere eũ amabat. Vl vt alij dicũt volẽtes oñdere q si potuisset renuisset ipz viuũ. t ꝓnr p h̃ volẽtes ãnihilare miraculũ de ceco nato. Erãt em̃ sm Chrys. isti de nũero inimicor chri. (Nõ potat h̃ q aquit ocłos ceci nati facere vt t hic nõ morer̃:) Aug. potuit q̃dẽ: sz noluit. qr plus est mortuũ resuscitare/ q̃ ne morer̃ facer̃. Hec ille. Dñs ãt ad ista nõ rñdit sm Chrys. qr ꝓtinuo volebat rñdere p opus mirabil9 q̃ sit vite ꝓseruatio (Jesus g rursus fremẽs in semetipo) indig̃tus ꝓ iudeor malicia. Vlr/ tuosum em̃ est ꝓ malos indig̃ri obstinatos ex rõnis iudicio: sic t bonis applaudere. Vel sm s. Tho. ifremuit ex mia t ꝓpassiõe ad iudeos. Sz h̃ redit in idẽ qr scti aduersus inimicos nec miam sine indig̃tione: nec indig̃tõez sine mia habẽt vt vnum pctm̃ t aliud naturã respiciat (venit ad monumentũ) oñsurus ꝑitatẽ diuine nate: sic in fremitu t lachrymis oñderat ꝑitatẽ hũane (Erat aũt) ipm monumẽtũ (spelũca). i. fossa magna effecta i rupe ad sepeliẽdũ oês de pentela (t lapis suppositus erat ei) ne inde feror ex halarer. (ait ies9. Tollite lapidẽ) Chris em̃ vt ait Chrys. voluit ad monumẽtũ venire. t voluit q ipi iudi auferr̃et lapi

dē ꝛ videret cadauer: ne miracl'o aliquā
possent iferre calūniā: qđ forte fecissent
si absens suscitasset: aut lapide nō sub-
lato (Dicit ei martha sozor eiꝰ q̄ fuerat
mortuꝰ. Dñe iā fe. ḡtri. cm̄ est) fz Be.
ista sc̄ ꝓba admirāt̄. fm Theo. ꝓo ꝛ s.
Tho. sc̄ ꝓba despant̄ fris resurrectōz.
Lz em̄ inch s. Tho. chs alios suscitas
set: tn̄ hūc suscitari credebat ipossibile/
ꝓpk diuturnitatē. ¶ Sz ꝝ: qr nō vr̄ rōna
bile: cū sit ꝓfessa dei filiū ee chm̄ / q̄ sit
oblita fidei sue tācito. ꝛ ꝗr q̄ miraret
vel desparet suscitatōez fris. Jō forte
dici posset q̄ credebat chm̄ velle vide-
re cadauer: ꝛ timuit ne ex fetoze ḡuare
tur. fz nō credebat q̄ chs vellet eū suscī
tare: credēs tn̄ q̄ potuissz si voluisset. ꝛ
sic aliq̄ mō despabat: qr nō spabat. Et
ista vr̄ ee mēs Chrys. q̄ ōr q̄ erat oblita
cozr̄ q̄ sibi; dixerat chs. Sz ꝝ: qr nō est
ꝓsille q̄ tale ꝓmissum/ q̄le est suscitatio
fris fuerit tamcito oblita. Ad hoc ōr q̄
chs sibi exp̄sse h̄ nō ꝓmiserat. s. q̄ fr̄ re
surgeret tūc: fz occ'te. ꝛ erat oblita ꝓbo
rū eiꝰ. ꝛ sic sentit Chrys. Sz s. Thom.
vt dictū est ōr q̄ illā suscitatōem credi-
dit ipossibilē chō. Nec obstat q̄ euz sit
ꝓfessa filiū dei. qr credidit eū dei filiū p
excellētiā gr̄e: nō p naturā. Et huic cō-
sonat qđ subdit (Dixit ei iesus. Nōne
dixi tibi qr si credideꝛ videb gl'iā dei:)
q. d. Quare nō credis vt videre merea
ris: Sed nō dixit. gl'iam meā: ne indei
egre ferrēt: cū tn̄ sup̄ dixerit: vt gl'ificet
filiꝰ dei. Vel p gl'iam dei intelligit opa
tio gl'iosa. Sz ꝝ: qr chs nō legit ista di
xisse. Ad h̄ ōr dupl'r. Prio qr chs ista
s. dixerat: fz euāgelista illa nō s. posuit
qr ea h̄ bat replicare. Vel scdo ōr q̄
ista chs nō dixit explicite: sed iplicite.
(Tulerūt ḡ lapidē) ad p̄ceptū chī (Je
sus aūt eleuatꝰ sursum oc'lis) vt daret
nob formā orādi eleuata ad deū mente
(dixit: Pr̄ gr̄as ago tibi qm̄ audisti me)
Ex h̄ arguūt Arriani q̄ sit filiꝰ p̄ie mi-
nor: qr orādo ipetrauit vt posset mor-
tuum suscitare. Quibꝰ dicimꝰ q̄ fz inc̄tū
hō orare ꝛ ipetrare potuerit: tn̄ inc̄tū
ōs potat ꝓcedere qđ postulabat: ꝛ ꝓpa
autoritate potat oia facere sine ipetra-
tione. Ōd ex duobꝰ ptz. Prio ex mō q̄
sepe fecit miracula. scz imperādo nulla
oz̄one ꝓmissa. Vñ Joā. v. Surge tolle
ḡbatū tuū ꝛ ambula. Et Lu. vij. Ad do-
lescēs tibi dico surge. Scdo idē ptz: qr
apli sine oz̄one inuocato noie chr̄i mira
cula faciebāt. vt Act. iij. In noie Jesu
chr̄i nazareni surge ꝛ ambula. Ergo et
mlto minꝰ ipe chs us oz̄one indigebat.
Orauit ḡ nō ꝓpt̄ se: fz ꝓpt̄ astātes. Ōd
ptz cū subdit. (Ego aūt sciebā qr semp
me audis) fm q̄ ꝛ inc̄tū hō oro. ꝛ inc̄-
tū sum ōs fm Chrys. qr vt ōr s. Tho. is
audit cuiꝰ volūtas implet. Filiꝰ ḡ etiā
inc̄tū ōs dicit sp̄ se audiri a p̄re. q̄si di-
cat fm Chrys. Oz̄one nō egeo: qr vna ē
mea ꝛ tua voluntas. Jō adhuc subdit.
(Sed ꝓpt̄ ꝓpl'm q̄ circūstat dixi) Ora-
uit ḡ vt oñderet se deo nō esse ꝓtū: fm
scm̄ Tho. Augu. ꝛ Chrys. ꝓ scdm. (vt
credāt qr tu me misisti.) Est aūt scien-
dū q̄ in miracl'is magnis chs nō ꝓsue
uit orare. vt ōr scūs Tho. tij. q. xlij. vt
s. deū se ꝓbaret. orauit tn̄ nūc ex specia-
li causa: qr alicq̄ astantiū nō credebāt eū
nec deū: nec dei amicū. Vt ḡ se ꝓbaret
amicū dei orauit. vt aūt se ꝓbaret deū:
Lazaro imperauit. Vñ sic dicit Chrys.
ista fuit sapia chr̄i i ꝓbis hūilitatē ostē-
dere: ꝛ in oplis ptātez. Scdm em̄ (Hec
cum dixisset: voce magna clamauit) vt
oēs q̄ aderāt possent audire ꝛ intellige
re q̄ solo imperio suscitaret (Lazare) No
men ōr fm Aug. ne oms coganꝰ exire.
(veni foras) extra infernū/ q̄ ad aiam.
ꝛ extra sepulcrū/ q̄ ad aiam ꝛ corpus: ꝓ
infernū tn̄ intelligēdo oēm locū aiaꝝ sub-
terraneū. (Et statī ꝓdūt q̄ fuerat mor
tuus) qr sermo chr̄i erat prāte plenus.
Quid ꝓo miꝝ si ꝓbis ꝓbo viuificat qđ
de nihilo cūcta creauit: (ligatus manꝰ
ꝛ pedes institis). i. lineis fascijs. Unde
ibi duplex fuit miraculū fm Chrys. scz
qr mortuꝰ vixit: ꝛ qa ligatꝰ ꝓdūt (Dic
eis iesus. Soluite eū) vr. s. appropin-
quādo ꝛ attractādo videāt: qr Lazarꝰ
est ꝛ nō phantasma fm Chrys. (ꝛ sinite
abire) in quo fm Chrys. apparet humili
tas chr̄isti. Si em̄ superbus fuisset: sci
cum illum ad ostentationem duxisset.

Sabbato post do. IIII. quadra.

(Multi ḡ ex iudeis q̄ venerāt ad Maria ꝛ marthā: ꝛ viderāt q̄ fecerat: crediderūt in eū) In hac ꝓte est morale documentū: de q̄ ait Aug. sup Joan. Intelligim⁹ tres mortuos q̄s i corpib⁹ dominꝰ suscitauit: aliq̄d significare de resurrectiōib⁹ aiaꝝ. Hec ille. Et Grego. vij. mor. Puella em̄ i domo: puer extra portā: i sepulcro aūt Lazar suscitauit. Adhuc appe i domo mortu⁹ iacer q̄ iacet i petō. Jam q̄si extra portā ducitur: cui⁹ iniq̄tas vsq̄ ad inuerecūdiā publice ꝓpetratiōis opat. Sepulture vo aggere p̄mit q̄ in ꝓpetratiōe neq̄tie etiaz vsu ꝛsuetudinis p̄ssus grauat. Sz hos plerūq̄ diuina gra respect⁹ sui lumine illustrat. Hec ille. Et intendit Grego. illū iacere p̄cise in petō qui adhuc illō opere non compleuit.

Sabbato post dn̄icam quartam in Quadragesima

Tex. euange. Joā. ca. viij.

Dicebat iesus turbis iudeoꝝ. Ego sum lux mūdi q̄ seq̄t me nō ambulat in tenebris: sed habebit lumē vite. Dixerūt ḡ pharisei. Tu de teipo testimoniū perhibes. testimoniū tuū non ē verum. Respondit Jesus ꝛ dixit eis. Etsi ego testimoniū phibeo de meipso: verum est testimoniū meū quia scio vnde venio: aut quo vado. Vos aūt nescitis vnde venio aut quo vado. Vos fm carnē iudicatz: ego nō iudico quenq̄. Etsi iudico ego iudiciū meū verꝝ est quia solus nō sum: sed ego et qui misit me pater. Et in lege vestra scriptū est. quia duoꝝ hominū testimoniū verū est. Ego sum qui testimoniū phibeo de meipso. et testimoniū phibet de me q̄ misit me pater. Dicebāt ergo ei. Vbi est pater tuus? Respōdit Jesus Neq̄ me scitis: neq̄ patrē meum. Si me sciretz: forsitan ꝛ patrē meū sciretis. Hec verba locutus est Jesus in gazophylacio docens in templo. Et nemo apprehendit eū quia nondum venerat hora eius.

Dicebat Jesus turbis iudeoꝝ. Ego sum lux mundi ꝛc.) Joan. viij. In p̄senti euāgelio agit ō quadaz chr̄i disputatiōe ad iudeos habita. de q̄ tangunt tria puncta: scz Contradictio/ Confutatio/ Interrogatio.

Quantū ad p̄mū tangit quō ꝓtradi xerūt christo iudei. Est aūt sciendū q̄ illa que hic narrant contigerūt stati post absolutionē adultere mulierꝭ. Dicit ḡ. (Dicebat Jesus turbis iudeoꝝ) Jsta ꝓba nō habent formaliter i textu euāgelij: cuius sit ibi ista sententia. Dicunt aūt eccl̄ia ꝓba vt melius introduceret euāgeliū p̄sens. Verus aūt text⁹ post q̄ dixerat Jesus. Noli peccare: h est (Jterū ḡ locut⁹ est eis). s. iudeis q̄ remāserant: abeuntib⁹ phariseis ꝓfusis ex scrl prura quā viderāt (Jesus dicēs) Quia em̄ poterāt astantes mirari/ q̄ ei petā sine satisfactiōe dimisisset: ꝛ dicere: vnde iste talē habet potestatē: ideo dn̄s voluit suā excellentiā declarare: ꝛ suā deitatem: ꝛ fm Alchuinū: ostendēs se esse deum. s. lucem expellentē oēs tenebras. Sunt aūt fm sctm Tho. triplices tenebre. s. Jgnorantie. Ps̄. Nesciērūt nec intellexerūt: in tenebris ambulant. Et Culpe. Eph̄. v. Eratis aliq̄n tenebre. Et pene Mat. xv. Jnutilē seruū p̄icite i tenebras exteriores. (Ego sum lux mūdi) inq̄t: quia p̄ christū fugant petōꝝ ꝛ erroꝝ ꝛ tormentoꝝ tenebre: ꝛ fere: id est demones recluduntur in cauernam abyssi expulsi de hoc mundo: et omnib⁹ ostendit via veritatz ꝛ iusticie expassis vbiq̄ terrarum radijs doctrine. Non autem dixit lux galilee vl̄ palestine fm Chr̄yſ. sed mūdi. Est autem sciendum

q̄ sīc ōr Aug. Danichei ōlirātes sicut deū crediderūt eē q̄ndā lucē corporeā ī/finitā: ita chr̄m crediderūt esse solē istū quē ocul' carnis aspicim⁹. Sz isti ñ irel/ligūt q̄ chr̄s sit spūalis z nō corpal' lux. (Qui seq̄t me) credēdo z imitādo (non ambulat i tenebr̄is) erroꝝ vl' pcrōꝝ vel penaꝝ ifernaliū. Nā chr̄s cū sit ṕma ꝑ/tas nō ꝓt mētiri: z cū sit ṕma volūtas ñ pōt peccare. vt ptz p s. Tho. ·j. q. xxv. z. j. di. xlij. z cū sit ipe q̄ est caput i gl'ia: mēbra ei⁹ nō pñt eē i miseria. Vl' aliter fm s. Tho. Qui seq̄t me nō ambulat in tenebr̄is: ignorātie: q̄ sum ꝑitas. Nec culpe: q̄ sum via/nec dānatiōis eterne/ q̄ sū vita (sed habebit lumē) fidei z gre Quoꝝ ṕmū dirigit intellectū: scōz ꝑo q charitatē dirigit affectum. i. volūtatē. vtrūq̄ ꝑo dr̄ lumē (vite). i. qđ ē a vita i fusū. i. a deo: z ad vitā eternā pducēs. Vl' lō vite/ q̄ ṕncipal'r est opatiōis vital' q̄ dr̄ vita. i. intellectiōis fm s. Tho. (Dixe runt q̄ phārisei). i. q̄dā religiosi magne opīmōis apd iudeos. Sz q̄re magz isti q̄ alij volūt ꝺdicere? Quia chr̄s dicēs se lucē: dixit se deū vel aliq̄d magnū vt putabāt vltra alios hoīes: ipi āt erāt q̄ volebāt videri magni z scti: lō q̄ tanq̄ inuidi ꝺtradicūt. Sz quō ibi fuerit pha/risei? Nā de eis dictū est añ imediate q̄ adduxerūt adulterā cū scribis: z q̄ vn⁹ post vnū exierūt: z q̄ ihesus remānsit sol⁹ z mlier in medio stans. Dico q̄ q̄dam mulierē adduxerūt: z q̄daz añ ibi erant audiētes chr̄m: z isti etiā remānserūt: ill' abeūtib⁹: z isti sūt q̄ nūc chr̄o ꝺtradicūt dicētes (Tu de teipo testionū phibes) Pōt aūt hoc legi irerrogatiue: et sonat indignatiōez: z remissiue: z sonat irrisi onē: q̄si dicāt. Malos habes vicinos q̄ te laudib⁹ efferre nō curāt (Testimoniū tuū nō est veꝝ) Quia em̄ natura huma/na ṕona est ad laudes: ꝓpium testimo nium suspectū est: ideo dicit nō esse ve/rū: id est firmū z stabile vel aurenticū.

Est aūt i hac parte litterale documē tū/ q̄ libet debet conari sequi chr̄istū: q̄ sine erroꝛe ꝺducit ad requiē. j. Pe. ij Chr̄s passus est ꝓ nob: vobis relinq̄ns exemplū vt sequamini vestigia eius.

Quātū ad scōz tāgit ꝺfutatio pharī seoꝝ: cum dr̄ (Rñdit Jesus z dixit eis. Etsi ego testionīū phibeo ò meipo. ve rū ē testionīū meū (Quasi dicat. Dul ti alij a me testimoniū phibēt de me: vt Joānes z oēs ꝓphe. Dato tñ q̄ ita sit q̄ ego solus mihi phibeā testionīū: adhuc veꝝ dico (q̄ scio vñ venio) q̄ de⁹ sum a patre missus ꝓ originē z icarnationē: et ꝺseq̄nt testimoniū meū idoneū ē q̄ deū nemo nisi de⁹ ꝓt sufficiēter cōmēdare (z q̄ vado) q̄ hō sum tendens ad mortē vt ꝑ crucē adq̄rā mihi oēm prātez i celo z i terra sup hoies z angelos z oēm creatu rā: lō sum dign⁹ fide. Vel fm Chrys. sen sus est. Ex deo sum: z de⁹: z dei filius. Redit aūt i idē cū ṕoribꝫ (Vos āt nesci tis vñ venio aut q̄ vado) q̄. s. hoicm vi/debāt/ z deū nō credebāt/ vt ōr Aug. lō nesciebāt a q̄ ꝓcesserat eternalit'/ vl' miss⁹ fuerat tpalit' (Vos fm carnē iudicat⁹) id est iniuste fm Chrys. sīc z fm carnez viuere ē iniuste viuere. Vel fm apparē tē z visam hūanitatē/ fm Theo. z Au gu. dicentē. Quia em̄ deū nō itelligit⁹ z hoiez videt⁹: lō vob arrogans video:/ q̄ de me testionīū phibeo. Dis em̄ hō q̄ñ de se vult phibere testimoniū lauda bile/ supbꝫ z arrogās videt. Hoies em̄ infirmi sum⁹/ veꝝ dicere z mētiri possu mus/ lux mētiri nō pōt. Hec ille (Ego nō iudico quēq̄) q̄ò fm Aug. dupl'r in/ telligit. Uno mō subaudiēdo nunc vel mō/ q̄ nō venit i ṕmo aduentu iudica/re/ sz liberare. Alio mō subaudiēdo fm carnē/ q̄ ñ iudicabar fm carnē sicut ab homīb⁹ iudicabat. Et videt velle Au/gu. q̄ chr̄s quia nō iudicabat fm carnē id est fm extrinsec⁹ apparentia/ iudica/bat fm ꝑitatē (Etsi iudico ego) id ē po/sito q̄ iudicarē fm Aug. vel q̄ñ iudica/bo/ fm alios (iudiciū meū verū est) id ē esset vel erit (quia nō sum solus) Si in deo esset tm̄ vna ṕsona/ esset sol⁹: dato q̄ milia angelor̄ assisterent ei. q̄ solitu do nō tollit ꝑ ꝺsortiū differētis nature. Unde z homo solus dicit in hoīo etiā si ibi sint mille herbe. Quia ergo in di uinis est pluritas personarum in essen/tie identitate: ideo nulla diuina ṕsona

Sabbato post do.iiii.quadra.

dicit sola: vt ptz p sā. Tho.j.di.xxj.q.j. q.xxxj. (Sz ego q̄ missit me pr̄) imo et spūssctūs. Et deinde arguit ad ꝓpositū suū di. (Et i lege vr̄a).i. vob data q̄ male fuata (scptū est) Deut.xix. (q̄ duoꝝ hoim) q̄ mlto fortiꝰ duaꝝ psonaꝝ diuinaꝝ (testimoniū verꝫ est).i. p ꝓ in iudicio habendū est: vt videt velie sā. Tho. q̄ Aug. cuis falsū esse possit (Ego sum qui testimoniū phibeo de meipo) Ecce vnū testē (q̄ testimoniū phibet de me q̄ misit me pr̄) Ecce aliū. Sed ꝯ arguit Chrys. q̄ nō ē qs idoneꝰ testꝫ i ꝑpa cā: nec ꝓle tūc duo testant sed vnꝰ. Nō g̃ chs efficacit arguit. Ad h̄ g̃ rndet idez Chrys. q̄ chs p ista nihil aliud facere voluit q̄ seipm afferre patri eq̄lē in p hibēdo testimoniū p miracla. Sed ista nō vident ꝓsonare litterę: in q̄ saluatoꝛ videt velle arguere mō dicto. Jōo alij dicūt q̄ chs inq̄ntū psona diuina reddebat testimoniū sibi inq̄ntū hō erat: q̄ sic due psone ibi testificabant. Sz h̄ nihil est: q̄ nō ꝓstabat iudeis i diuinis eē duas psonas: sed h̄ negabāt: iō argumētū erat inefficax. Et p̄terea illō cui testimoniū phibebat p ly me. qō ꝑ psona tenet cū sit ꝓnomē q̄ non p natura. Ergo eadē erat psona testificās q̄ cui testimoniū reddebat: g̃ idē q̄d pus. Jō dicēdū est sic dicit Albuī. q̄ chs intendit arguere a minori affirmatiue sic. Si duobus hoib credit q̄ mētiri pñt: q̄ ratiōe refelli debz meū q̄ pris mei testimoniū qō irrefragabile ē. Dato em̄ (lz h̄ nō dicat Alchuinꝰ) q̄ filiꝰ taceret plꝰ valet testimoniū di patrꝫ p se solū dū p miracula chs fert testimoniū ex̄ mille hoim. Vel possumꝰ dicere q̄ testimoniū eiꝰ q̄ in ꝓpria causa testat est suspectū: qñ deꝰ nō asserit talē vera testificari. Vbi ꝯo deꝰ redderet testimoniū d̄ ꝓpria testꝫ: tūc in nullo testimoniū eiꝰ est suspectū q̄ sic est in ꝓposito. Sz q̄re chs nō sumpsit argumentū a Joanne. Statim em̄ eos quiciscet: Ad h̄ dico q̄ fec̄ sic. Prio quia volebat de sua deitate disputare. Scō: q̄ poterat eis testimoniū Joānis quē hoiem credebāt esse suspectum nisi allegasset q̄ deꝰ ei testimoniū phibebat. Jn hac pte est documētū morale: q̄ nūc mlti sunt phariseī. i. pcōres a dō diuisi: qs dñs nō iudicat p iusticiā vt saluet p misericordiaz: lz ꝓinue efficiunt peiores Ecc̄s. viij. Quia nō cito ꝓfert cōtra malos sentētia: absq̄ vllo timore filij hominū ꝓpetrant mala.

Quātū ad tertiū sequit interrogatio quā iudei fecerūt chō: cū dr̄ (Dicebāt g̃ ei) carnaliter. s. chr̄i patrē accipiētes: vt dr Aug. (Vbi est pr̄ tuꝰ?) Hoc aūt fm Aug. dicūt q̄si vellēt dicere. Nō videmus p̄ez tuū de re testificari vt dicis. Vbi em̄ ē? Sz fz Theo. h̄ dicūt impio perātes ei q̄ p̄ez tā q̄ spuri nō cognoscat vel tā q̄ ignobilis ignobilē habeat: sed vt ait: q̄ id nō sciēdi/sz tentādi aīo dixerūt. Ad ꝓmissaz qstionē chs nō rndet. Vñ sequit (Rndit Jesus. Nec me scitis) fm Originē diuinā: licz fm hūanitatē veru sit illō Joā. vj. q̄ me scitꝫ q̄ vnde sim scitis (nec patrē meū) q̄si di. fm Aug. Queritꝫ scire patrē meū q̄si me cognoscatis: q̄ effigiē vultꝰ videtis: sz me nescitis: q̄ ꝓsequit patrē meū vob oñdere nollo. Prius em̄ est vt me noueritꝫ. et tunc patrē meū sciet̄ꝫ: q̄ (si me scireꝫ) qui sc̄z p oia sum filius patri: imo q̄ sum vnū cū patre (forsitan q̄ patrē meū sciretꝫ) Causa em̄ vt ait Chrys. nescīdi patrē ē ignorantia filij. Sed dic forsitan fm Aug. nō dubitatiōis causa: sed eo mō q̄ indignatꝰ certa dubitādo ꝓferre. sic si dñs iratus suo dicat: Cōtemnis me: ꝓsidera: forsitan dñs tuꝰ sum. Sic ē dñs dubitādo increpat infideles. Est aūt sciēdū/q̄ licz iudei credereꝫ vnū deū/nec tñ iusti q̄ maiores vt Symeon cōit̄ mysteriū trinitatꝫ ignorabāt: q̄ nondū erat plene reuelatū. Quidā igit vt dr Origē. ex his occasionē sumētes errorꝫ: dixerūt patrē chr̄i nō esse deū veterꝫ testamēti: quē iudei cognouerūt. fm illō Ps̄. Notus i iudea deꝰ. Sed dicēdū est ꝓmo iudeos deū patrē chr̄i ignorasse: q̄ ad modū ignorantiū se habuerūt inq̄ntū mādata eius non seruarunt. Secūdo: q̄ ei spūaliter p amorē nō adheserunt: sicut cognōscēs adheret bono cognito. Tertio quia licz cognōscerent cum p fidem: non

nñ habebãt de eo plenã sciam: fm illud Joã. j. Deũ nemo vidit vnq̃: vnigẽit⁹ ⁊c. Quarto: qz i veteri testamẽto inoru it pr̃ sub rõne dei oĩpotẽt⁹: ñ tñ sub rõne patr⁹ hñt⁹ filiũ ꝑsubstãtialẽ. He q̃rtuor rõnes sũt scti Tho. i postilla: iz q̃rtã intellige de iudeis minoribꝫ vl malis: qa mysteriũ trinitat⁹ sp̃ a maioribꝫ fuit cognitũ nisi eẽnt mali nescientes q̃ scire tenebant: vt ptz. ij. ij. q. ij. ar. viij. (Hec ꝓba locut⁹ ẽ iesus i gazophylacio). i. i loco vbi erat gazophylaciũ. i. arca fm magistrũ hist. in q̃ offerebant ⁊ fuabãt munera ꝓ tẽpli reparatõe: a gaze ꝓsice: latine diuitie: ⁊ phylaxe qõ ẽ fuare. Habebat aũt vt idẽ ôt foza mẽ ôsup: ꝓ qõ dũ clausa erat pecunia inferebat. Corbona ꝙ vl corba erat arca i q̃ mũera reponebãt votiua sic i musach: regia vl diex solennitũ. Quelibz tñ hax gñali nomie gazophylaciũ dicebat. Hoc aũt introduc euã gelista vt sciam⁹ q̃ chr̃s publice loq̃bat (docẽs i tẽplo). i. in atrio tẽpli vbi ꝙsueuerũt isti docere: ⁊ ob ħ magz indignabant (Et nemo apꝑhẽdit eũ) q̃tus haberẽt apꝑhẽdẽdi volũtatẽ (qz nõdũ venerat hora ei⁹). i. in q̃ pati vellet ꝛz Augu. Nõ ãt ei⁹. i. in q̃ faro vrgẽte pati cogerek. Et ĩ hac ꝓe est lr̃ale documẽtũ q̃ntũ teneamur chr̃o: qz sponte se ꝓ nob obtulit. Hiero. ad Oceanũ. Chr̃s ꝓ salute nr̃a dorsũ ꝓberibꝫ: sputaminibꝫ facie: maxillas palmis nõ ꝙfundit ꝑpare: ⁊ nos ꝓ eo etiã leue ꝙfundimur audire ꝙuiciũ. Hec ille. Est aũt notandũ q ħ euãgeliũ legit i die ꝓgini ꝙsecrata: qz i sensu q̃t allegorico ei ꝙueniũt illa ꝓba: ego sum lux mũdi ⁊c. Et ꝓ ħ etiã apparet differẽcia maior iter ipam ⁊ ceteras mlieres q̃ nõ sũt caste vt ea de q̃ sabbato ꝓcedẽte dictũ ẽ. Quõ ãt sit lux mũdi ostẽdit Salomõ Cañ. vj. dicẽs. Que ẽ ista q̃ ꝓgredit q̃si aurora ꝙsurgens pulcra vt luna/electa vt sol terribilis ⁊c. Nã pctoꝛibꝫ ẽ aurora fugãs pctõꝛ tenebras: ⁊ adducens gr̃e splendo: ẽ. Vñ dr̃ mr̃ miscdie. Tribulat⁹ aũt ẽ q̃si luna: q dñak sup mari. i. amaricat⁹: ⁊ lucz nocte. i. in tribulatiõe. ⁊ est pulcra. i. plene luces. s. tota nocte in ꝓncipio tribulatiõis vando ꝙstantiã: i medio ꝓseuerãtiã: ⁊ i fine coronã. Et tãto melꝰ cõpatiẽt q̃nto ⁊ ipa ẽ passa. Sic em̃ fm Aug. luna obscurat triplicit. s. qz est vacua/aut nube tecta/aut eclipsata. Sic brã ẏgo tripli cẽ hũit tribulatõez: singularẽ. s. qñ fugiens i egyptũ fuit vacua oi ꝙsolatiõe: et qñ pdito filio fuit nube dolor⁹ occupata: ⁊ qñ chr̃o pendẽte fuit sanguinolẽta. Vñ et respectu hox dr̃ mr̃ miscdie. Justis aũt ẽ velut sol emittẽs radios gr̃ax ⁊ ꝙsolationũ: vñ ⁊ mr̃ gr̃e dr̃. Lucz aũt ꝓ exẽplũ suax ẏrutũ: ⁊ bñficiũ suax gratiax: de qbꝫ Eccl. xxiij. Ego mr̃ pulcre dilectõis ⁊ timoris ⁊ agnitiõis ⁊ sancte spei. Tentat⁹ aũt est sic acies armata. Nã ei⁹ notatio est bacul⁹ i dorso diaboli. Nũe. xxiij. Cõsurget ẏga ô isr̃l ⁊c. Ei⁹ aũt salutatio ẽ tonitru⁹ rotãs diabolũ. Ps̃. Vox tonitrui tui i rota. Ei⁹ laudatio est pugio truncãs caput Holofernis. Judith. xvj. Et iõ ad eã dicimus. Tu nos ab hoste, prede.

Dñica de passione.

Tex. euang. Joan. viij.

Dicebat iesus turbis iudeoꝛ ꝙ principibꝫ sacerdotũ. Quis ex vobis arguet me de pctõ. Si vr̃itatẽ dico q̃re vos nõ creditis mihi: Qui ẽ ex deo: verba dei audit. Propterea vos nõ auditis: qa ex deo nõ estis. Responderũt ġ iudei: ⁊ dixerũt ei. Nonne bene dicim⁹ nos qz samaritan⁹ es tu et demonium habes: Respondit iesus. Ego demoniũ nõ habeo: sed honorifico patrẽ meũ ⁊ vos inhonorastis me. Ego autẽ nõ quero gloriã meã: est q̃ querat et iudicet. Amen amen dico vobis si q̃s sermonẽ meum seruauerit: mortẽ nõ videbit i eternũ. Dixerũt ġ iudei. Nunc cog-

nouim⁹ qz demoniū habes. Abz̄aā moztu⁹ est ⁊ pphe: et tu dicis: si ꝙs ſmonē meū ſuauerit: mozte nō gustabit in eternū. Munqd maioz es patre nostro Abz̄aā q̄ moztu⁹ est: ⁊ pphe moztui sunt. Quē teipm facis? Rñdit ihesus. Si ego glifico meipz gl̄ia mea nihil est. Est pater meus q̄ glozificat me: quē vos dicitis: qz ds nr̄ est: et nō cognouistz eū. Ego aūt nouī eū. Et si dixero qz nō scio euz: ero silis vobis mēdax. Sed scio eū: ⁊ ſmonem eius seruo. Abz̄aaz pr̄ vr̄ exultauit vt videret diē meū: vidit et gauisus est. Dixerūt ḡ iudei ad eū. Quinqginta annos nondū habes et Abz̄aā vidisti? Dixit eis ihesus. Amē amē dico vobis anteqūz Abz̄aā fieret ego sum. Tulerunt ergo lapides iudei vt iacerent in eum. Ihesus aūt absconditse ⁊ exiuit de templo.

Docebat ihesus turbas iudeoz ⁊ pncipib⁹ sacdotū. Quis ex vob. ꝛc. Joā. viij. In pñti enā. narrat q̄dā saluatoris ꝫ iudeos disputatio: q̄ i tria pcta diuidit. q̄ sunt Increpatio: Expzobratio: ⁊ Cōmendatio.

Quātū ad pmū chs̄ acrit̄ increpauit iudeos sup eo q⁹ ei⁹ doctrie nō credebāt: cū dr. (Quis ex vob) o pncipes et plebei (arguet me de pcō). i. conuincet / vel vere dicere poterit tale q̄d male egisti. Subg. Habz aūt h̄ ꝓbū chr̄i magnā fiduciā: cū nll's hoim fiducialit̄ h̄ dicere potuerit / nisi sol⁹ ds nr̄: q̄ pctm̄ nō fecit Hec ille. Hec aūt ih̄c chr̄us dr: ne iudei possint tergiuersando dicere. Ideo tibi non credim⁹: qz alit̄ doces: atq; alit̄ viuis. Greg. Pensate māsuetudinē dei. Nō dedigt̄ ex rōne oñdere se pctōr̄ nō esse: q̄ ex ꝓtate diuitatis poterat pctōres iustificare. Hec ille. Et intēdit Greg. q⁹ chs̄ tātū erat hūilis: q⁹ si q̄d ei voluissent opponere nō renuisset subire iudiciū: ⁊ rōnabil'r se purgare (Si ꝓtatē) .i. verā doctrinā (dico vob: qre nō creditis mihi?) q. d. Erg̃ ego iust⁹ appeo: ⁊ doctria mea sca est ⁊ rōnabil' ⁊ vera: nō est ex pte mea cā q⁹ nō suscipiat̄ ea: sed cā est: qz (q̄ ex deo est). i. q̄ est ex pte dei rangz amic⁹ eius p fidem: ⁊ gr̄uitū amoꝛez q̄ est charitas (ꝓba dei audit) delectabil'r ⁊ obedient. Prio: qz ꝓtuz est amicoꝝ mutuis colloquijs delectabilis fm pbm in li. etb. Scdo: qz vt dic⁹ Tho. Oīe aial diligit sibi sile. Eccli. xiij. Sz ois q̄ est ex deo inclitū hmōi hz similitudinē eoꝝ q̄ sē dei / ⁊ eis inheret: et ꝑter ꝓba dei audit: pcipue ab his q̄ ex deo st (Propea vos nō auditz: quia ex deo nō estz) q̄ ad vicia: ⁊ si q̄ ad naturā: vt ait Aug. In hac pte aūt est littera le documētū. de q̄ Grego. ait. Interroget se vnuscqz si ꝓba dei aure cordis percipit: ⁊ intelligit vñ sit. Nam sūt nōnulli q̄ pcepta dei nec aure corpis percipe dignant. Et sūt nōnulli q̄ hec q̄dē corpis aure pcipiūt: sed nullo ea mētis deside rio cōplectunt. Et sūt nōnulli q̄ libent ꝓba dei suscipiūt: ita etiā vt in fletibus cōpungant: sed post lachrymaꝝ tps ad iniq̄tatē redeūt. Hi pfecto ꝓba dei nō audiūt: q̄a hec exercere in ope ꝓtēnunt. Hec ille. Qui fm scm̄ Thom. tangit tres differentias male dispositoꝝ.

Moraliť aūt hic ꝑcatur q⁹ inimicia dei ꝓtas est odiosa: Veritas cm̄ est sic lux q̄ est odiosa oculis lippis. i. supbis q̄ se bñ non videt seu cognoscūt. Et sicut odoꝛ q̄ hoies retreat: ⁊ serpentē fugat: .i. luxuriosum: q̄ cōsueuit stare in fetore. Et sic̄ sapoꝛ panis q̄ pena est insano palato. i. auaro. Predictis cm̄ est odiosa ꝓtas: de hūlitate: puritate: ⁊ pauꝑ

Quantū ad scōm tangit op⁹ (rarepbiū ⁊ ꝓtuelia quā iudei inmulcrt chr̄o Chryſ. Cū aliq̄d altū dñs diceret: hoc apud iudeos q̄ valde insensibiles erāt / insania videbat: vt ex eoꝝ responsione colligit. Nam sequitur. Responderūt ergo iudei: et dixerunt. (Nonne bene

ne dicimus nos: qz samaritan⁹ es tu: et demoniũ habes) Samaritani fuerãt gẽtiles q̃. x. tribub⁹ captiuatis missi sũt a Nabuchodonosor colere frã eoz: z sic cũ deo ẽt idola aliq̃ rpe coluerẽt. Isti q̃s uis libros moysi recepissent: tñ nõ recepãt ꝓphas: nec recti erãt in fide iudeorũ: z apd eos fuerẽt sp viles ꝓputati z odiosi. Quãuis ãt certũ sit q̃ iudi p ista ꝓba chr̃o inferre voluerit ꝓtumeliã: tñ cã q̃re eũ samaritanũ dixerẽt diuersimode assignatur. Nã fm Orig. h̃ est: qz aliq̃ docet chr̃s q̃s ipi sentirẽt. sic z samaritani futurã vitã z aiẽ rõnalis imortalitatẽ negãtes. Vl̃ est fz eũdẽ. qz credũt eũ sentire cũ samaritanis i pdict⁹ erroribus ad ꝓplacẽtiã iudeoꝝ futurã vitã z aiẽ rõnalis imortalitatẽ pdicaret. Vel fm Theo. est: qz aliq̃n fuabat legem. aliq̃n soluebat vt eis videbat: sic z samaritani pfecte iudeizabãt. Vel forte h̃ est: qz eos acrit increpabat: z hierl̃m ac templi ruinã minabat. iõq̃ samaritanũ. i. iudeoꝝ z ꝓpti dei ĩmicũ appellabãt. Demoniũ ꝙo illũ hẽ dicebãt fm Orig. vt qz fmones ei⁹ capacitatẽ eoꝝ tñ scẽdebãt. Vel fm eundẽ: qz ex eo q̃ soluebat legẽ/credebãt eũ deo ꝓfũ: z miracla facere diabolica ꝓtute. Vel fm Theo. qz eis cogitatiões eoꝝ dicebat. Est tñ aduertendũ q̃ sic dr Chry. nõ legit supius: q̃ eũ samaritanũ dixerit: cũ tñ h̃ dicant se h̃ dixisse. Ex q̃ colligit q̃ nõ oĩa chr̃i imperia scpta sit. Vel iõ dicũt: Nõne bñ dicim⁹ nos zc. qz de h̃ inf se tũc mussitabãt. Greg. in ho. Ecce iniuriã suscipiẽs ds: nõ ꝓtumeliosa ꝓba rñder. Sedt em (Rñdit ihesus z dixit. Ego demoniũ ñ habeo) Ex q̃ re q̃d nob inuit/nisi vt eo rpe q̃ a pris ex falsitate ꝓtumelias accipim⁹: eoꝝ ẽt ꝓba mala taceã⁹: ne misterijs iake coꝝrectiõis ꝓtrahi in arma furoris. Hec ille. Cũ ꝙo duo falsa fuerit ei obiecta: tñ vnũ negauit. s. se hẽ demoniũ: nõ aũt se esse samaritanũ. Et h̃ primo: qz manifestũ erat illum esse iudeũ. Sedo: vt oñderet q̃ samaritanos nõ despiciebat sic iudei. Tertio fm Aug. ne videret negare se de oĩb⁹ hẽ custodiaz z puidentiã. Samaritan⁹ em interꝓtat custos. Quarto fm Chryf. vt doceret nos tacẽdũ esse qñ obijcit nob aliq̃d qd̃ fame ñ derogat: pura pauptas. z q̃ possum⁹ negare iposĩtas nob culpas: q̃ famã nr̃am obnubilãt. (Sed honorifico pr̃em meũ) qd̃. s. nõ facere si demoniũ hr̃em. Honorificauit ãt pr̃z fz Theo. in eo q̃ nõ toleraut q̃ homicide z mendaces se filios dei appellarẽt: sz eos dixit diaboli eẽ filios z nõ dei. qz ds tles filios nõ hz. Vel i eo q̃ in oĩb⁹ suis optibus gl̃iaz el⁹ q̃suit. Greg. in ho. Sz qz q̃sq̃s dei zelo vrit: a pũis hoĩb⁹ dehonestat. In semetipo dñs patie ꝓbuit exm̃ q̃ ait (z vos inhonorastz me) Hec ille. Aug. q. d. Ego facio qd̃ debeo: vos nõ facitz qd̃ debetz. Hec ille. Sz qz possz aliqs dicere. q̃re nõ sumebat de eis vltionẽ? subdit. (Ego nõ q̃ro gl̃iam meã) .i. meã exaltatiõez nũc. Nã chr̃s añ passionẽ abiectiõez q̃suit. Amatores gl̃ie tpalis iniurias ferre nõ possũt. Hiero. Qui nõ q̃rit gl̃iam nõ sentit ꝓtumeliã. Hec ille. Est aũt notãdũ q̃ chr̃s intẽtũ ds i oĩb⁹ suã gl̃iam q̃rebat: sic z suaz bonitatẽ: ꝓpt quã coicandã omia opat. Nõ aũt intẽtũ hõ q̃rebat gl̃iã suã quã hoies q̃rere ꝓsueuerũt: in vestib⁹. s. in honorib⁹ z hmõi. Est etiã notandũ: q̃ solus deus põt q̃rere gl̃iam suã: z ipo sine vicio gl̃iari. qz ex se z i se habz oia bona: imo est sũmũ bonũ. Creatura aũt ex se nõ hz nisi defectũ: z omne bonũ nr̃m sic dr Aug. aut de⁹: aut ex deo est. Et iõ tota gl̃ia create dz esse i deo: z nõ in se nisi relatiue ad deũ: fz illõ. s. Lor. ix. Qui gl̃iaz zc. Lz aũt ego gl̃iã meã nõ q̃ro: tñ (est q̃ q̃rat). s. ds. (z iudicet) inhonorates me. Sed ꝓtra: da vt dr Joã. v. Pat non iudicat quenq̃. Rñdet scs Tho. q̃ nõ iudicat seorsũ a filio: sed ambo simul. Vel nõ iudicat ꝺdenando: qz solus fili⁹ in iudicio apparebit in forma visibili. Vl̃ hic sumit iudiciũ p discretiõe: fm illud ps. Judica me ds z dis. zc. q. d. Est pater q̃ gl̃iam meã a vestra discernat. qz vestra est secularis: z mea fm deũ. Hec ille ꝓualr

In hac pte est documẽtũ mozale. Ju

dei em tria opa optima diabolo aliena

bāt. ſ. parce viuere. q; ſic cū habeā Lu. vij. ex h dicebāt demoniū hīc: Joānem demonia eiicere: vt Mat. xij. In beel/ bub eiicit demōia. Recte docere vt h. Sic q̄dā puerſi laici mō detrahūt reli/ giosis circa obſuatiōes: circa ꝓfessiōes z circa p̄dicatiōes. Est z aliō documē/ tū: q; chīs i p̄dictꝫ z seqntibꝰ oñdit nob q̄nqꝫ remedia ꝫ iniurias alienas q̄ ipse erga iudeos fuauit. Primū fuit patia: q; impatīā nō oñdit ſigno/ ꝓbo/ vel facto. Secōm fuit ſilentiū. q; cū diſſet Samaritanꝰ es tu: nō rndit: nō ſum: ne daret eis materiā litigādi: q; dixissent: imo es: q; iuisti samariā: z cū eis mādu cas z bibis z mozarꝫ. Tertiū fuit rñſio pacifica et mollis: vt cū pacifice dixit: ego demōiū nō habeo. Quartū fuit ſe absentare: ſic absentat ab igne vās ne ſupefluat. Quintū fuit eis reddere bōa p mal': q; acceptꝫ iniurys rndebat ſcta documēta. Ro. xij. Si eſurierit inimic⁹

Quātū ad tertiū rangit cō (tuꝰ zc. mēdatio quā chīs de ſua doctrina fec: cū ſubdit (Amē amē). i. vere: zgeminat cā maiorꝫ certitudis (dico vob: ſi q̄s ſer monē meū ſuauerit) i corde p fidē. i ore p ꝓfessionē. z i ope p ſctāz cōuersationē (mortē). ſ. pcti moztal' (nō videbit). i. nō incurret (in eternū) niſi deſiciat obſeruā/ tia fmōis mei: vl' mortē dānatiōis (nō videbit). i. nō expiet fm Aug. q; visus rōne ſue pfectiōis ſoler p oi ſenſu poni: j. q. lxvij. iij. ꝓtra. ca. v. iij. di. xxiiij. Alij text⁹ hūt (nō guſtabit) z est fere eadem ſnia. Dānati em expiunt et guſtāt illā: q; ſp actu illā sentūt z nūq̄ deglutit. i. finit (i eternū). i. q̄ e eterna. Dic aūt h ſctūs Tho. q vita eterna est brā visio dei fm illud Jo. xvij. Hec ē vita zc. cuiꝰ visiōis ꝓbū chīi ē seminariū q̄dā z p̄ncipiū i nob fm illō Mat. xiij. Semē ē ꝓbum. Sic g̃ q plante semē ne corrūpat obſer uat: ad fructꝰ pfectiōez pueniꝫ. ira qui fuat ꝓbū dei pueniꝫ ad vitā eternā: fm illud Leui. xviij. Que faciēs hō viuet in eis (Dixerūt g̃ ei iudei) intelligēres q̄ ō morte corpis loqret̄ ſz Orig. (Nūc) ex his tuis ꝓbis (coguimꝰ) certe sic añ cre debam⁹ (q; demoniū habes) q̄ ſtolida z insana loq̄ris. Quis ei viuit z nō vide bit mortē. Glosa. Sic accepta cōtume/ lia bonus melioꝫ fit: ira malꝰ de bñficio peiorꝫ. Hec ille. (Abraā mortuꝰ est z pphete: z tu dicis: ſi q̄s fmonē meū fua/ uerit mortē nō guſtabit) Dic aūt h sā. Tho. q cū dñs dixisset: nō videbit: isti retulerūt nō guſtabit: q̄ ide fūt q̄ntū ad illoꝝ intētionē: ſz nō q̄ntū ad veꝝ intel/ lectū. Nā mortē videre ē pfecte eā expi ri. ſz eā guſtare ē aliquā ei⁹ p̄ticipatōez habere. Sūt aūt aliq̄ eā ñ videres mor talit peccādo: ſz tñ eā guſtāres p aliquā leuē terrenoꝝ affectionē (in eternū) q̄ſi di cerēt. Isti fuauerūt fmonē dei: q̄ nullꝰ est maiorꝫ z tñ mortui ſt. Nunq̄d maiorꝫ es deo cuiꝰ sermonē seruātes moriunt? imo nō es maiorꝫ omni hoie (Nunq̄d tu maiorꝫ es patre nr̄o Abraā q̄ mortuꝰ ē) q̄ſi dicerēt. Nō p certo. Et ꝓseq̄nt̄ ſi es minorꝫ Abraā mortalis es: z non pores imortalitatē largiri (Et pphete mortui ſūt) Sicut aūt dicit Chry. ex ꝓbis dñi poterant ſic arguere. Nunq̄d maiorꝫ es deo: vel seruātes sermonē tuū fūt maio res Abraam z pphetis: ſed noluerunt: volētes inferre q̄ nec ertā maiorꝫ erat q̄m Abraam (Quē reip̄m facis?). i. fingis. Quaſi dicāt. Videt q̄ p̄feras te omni homini z inaniter velis gl'iari (Rndit Jesus. Si ego glorifico meip̄m gloria mea nihil est) Hoc aūt exponit p̄mo de chīo inq̄ntuꝫ deꝰ/ vt ſit ſenſus. Omnia a patre meo habeo/ a meipo autē nihil. Tū ſi volo glorificare me p gloriā meā quā a me habeā/ ipſa nihil est. q; ſic det ratē/ ira z gloriaꝫ detractis accepi a p̄re. Sedo ó codē inq̄ntū homo ſic. Si glo/ rifico meip̄m ira q̄ iſtā gloriā nō refe/ rā ad gloriā z honorē dei. ſz ad me fina liter z vltimate (gloria mea nihil est) co ram deo: q; vana est z falſa. Nulla em creatura debet i ſe gloriari: ſz in deo: ſic nihil boni habet a ſe: ſz tm a deo. Ter/ tio de codē inq̄ntū hō ſic (Si ego) ſingu larit̄ z ſolꝰ (glorifico meip̄m) id est gl'oſū dico (gloria mea nihil est) fm exiſtimati onē veſtrā: quia me purum hominē pu/ tatis. Sic enim fm Chry. etiam añ di/ xerat: ſi teſtimoniū perhibeo de meipo

testimoniū meū nō est verꝝ. s. fm vīam o
iudei existimatōez (Est pr̄ me⁹ q̄ glori/
ficat me) iō nō solus me glr̄ifico. Glorifi
cauit aūt pr̄ filiū fm Alchui. p suā vo/
cē i baptismo: z i trāsfiguratiōe qñ di/
xit. Hic ē fili⁹ me⁹ zc. z tpe passiōis cū
venit ad eū. Jo. xij. z post passiōez suscī
tādo eū z collocādo i dextera sua. Pos/
sum⁹ āt addere q̄ glr̄ificauit eū. i. glr̄iosū
pduxit inq̄ntū ē de⁹ cōicando ei sapiaz
z oīpotētiā suā q̄ tot mirabilia fec̄: z in/
q̄ntū ē hō i ꝛceptiōe ꝛferēdo tātā grāz/
sapiam/z glr̄iam. Arguūt aūt Arriani
q̄ pr̄ sit maior filio: q: glr̄ificat filiū: qb⁹
dicim⁹ q̄ si sua rō bona ē: etiā filī⁹ esset
maior pr̄e: q: clarificauit pr̄ez supꝝ terrā
Jo. xvij. Idē em̄ est fm Aug. glr̄ificare
z clarificare. Vñ glr̄ia importat q̄ndaz
claritatē. z dr̄ q̄si claria. z est fm Amb.
clara notīcia cū laude. Dicim⁹ ḡ q̄ glo
rificās aliū est eo maior: si nō ꝛferat ei
eādē glr̄iam quā hz. Vbi āt glr̄ificās to/
tā suā glr̄iaz cōicat glr̄ificato z ñ aliā vt
est i ꝓposito: ibi ñ ē maioritas: sz eq̄litas
Quātū tñ ad hūanitatē pr̄ filio glr̄iam
aliā dedit a sua: z sic maior est (quē vos
dicitz: q: de⁹ nr̄ est: z nō coḡuistz eū) Sz
q̄: q: ex lege habebāt ei⁹ notīciā. Nā dr̄
Deut. vj. Audi isrł: dñs de⁹ tu⁹ deus
vn⁹ est. Ad h dr̄ tripl̄r. Prīo fz Theo.
q̄ nō coḡscebāt deū sub rōne pr̄is: quia
mysteriū trinitatz iḡrabāt. Et lz a ma/
ioriby sp fuerit mysteriū trinitatz credi
tū explicite i lege moysi: tñ h verꝝ est q̄ñ
erāt iusti nō ignorātes q̄ scire tenebant
Scōo fm eūdē q: nō cognoscebāt eum
factz: sed negabāt: q: erant homicide et
ꝛemptores dei. Tertio fm Alchui. dr̄
q̄ nō coḡscebant eū co mō q̄ cognoscen
dus erat: sz q̄dāmō eū carnalit. i. tanq̄
carnalē dñm: z cui p tpalib⁹ defuturent.
(Ego aūt noui eū) oib⁹ modis p̄dictis.
Ego inquā singl̄arit̄ z null⁹ ali⁹ intel/
lectus creat⁹ illum cōpr̄hēdit: vt ptz p
scm Tho. j. q. xiij. (z si dixero q: nescio
eū: ero silis vob⁹ mendax) Quasi dicat.
Jsta dico nō ad iactantiā: sz vt veritatez
loquar (Sed scio eū) naturalr̄: cū mea
scia sit ab illo mihi naturalit̄ p genera/
tionē cōicata in ea ꝓfectiōe in q̄ illā ipe
habet: z h inq̄ntū de⁹: inq̄ntū ꝓpo homo
scio eū notīcia bnifica: sz nō cōprehēdo:
q: aia mea finite est capacitatz. et de⁹ ē
infinitū obiectū. Vide sctm Tho. iij.
pte. q. ix. z. x. z. xj. z. xij. (z fmonē ei⁹ ser
uo) ita q̄ facto nō nego illū/nec sum in
doctrina mea mēdax. Q: ꝓpo dixerant:
nunc̄d tu maior es zc. id eo subdit fm
Chrys. (Abrahā pater vester exultauit)
i. cū leta fiducia optauit (vt viderer di
ēm meū) iō minor me ē: a q̄ suā ꝓfectio/
nē expectat (z vidit z gauisus ē) ꝓpt bñfi
ciū. s. q̄ a me vt a maiore hz: sicut dicit
Chrys. Jste aūt dies mr̄tipliciť a mr̄z
sumit z assignt. Quidā dicūt ꝑmo q̄ est
dies enitratz q̄ fm Aug. nescit occasum
quē vidit Abrahā p fidē. Sz h nō videt
bñ dictū: q: qñ exultauit: h ē optauit vt
videret iā istū diē isto mō videbat cū tā
hīet fidē de chīo: cui⁹ diē optabat. Pōt
aūt dici q̄ hūc diē vidit qñ deum vidit
corpali visiōe cū ipa enitas z ꝓr dies
enitratz sit ipe de⁹. Vñ dr̄ Gre. i omel.
Tūc Abrahā diē dñi vidit cū in figura
summe trinitatz tres angelos hospitio
suscepit. Hec ille. Sic aūt vult Augu.
lib. d trini. tūc vidit tres psonas diuias
in q̄s ducebāt angeli ibidē apparētes i
psona eaꝝ. Scōo dr̄ Aug. q̄ est dies in
carnatiōis: quā futurā fide coḡuit: deo
dicēte. Ex te nascet⁹ in q̄ oēs gētes bñdi
cent. Hūc diē credo Abraaz vidisse dū
esset i limbo: vt dei reuelatiōe: vt Joā/
nis testimonio. Tertio dr̄ Chrys. q̄ est
dies passiōis quē (vt idē dr̄) Abrahā ñ vi
derat adhuc i se: sz i sua figura: qñ volu
it imolare Jsaac: z de q̄ die gauisus est
cū a sanguie passiōis agni sal⁹ mūdi pen
deat. Possum⁹ ēt dicere q̄ dies chr̄i est
ipsa visio q̄ videt chr̄s: sic dr̄ Luc. xvij.
Venīēt dies qñ desideretz vnū diē filī
hoīs. i. videre eū z hīe vna die. Vidit ḡ
talē diē Abrahā si vidit chr̄m: qđ potuit
eē mr̄tz modis. Sic ei moyses illū vidit
i trāsfiguratiōe: potuit alias z ipe abrahā
illū vidisse z añ icarnatiōez z p⁹ (Dixerī
ḡ iudei ad eū) ꝓsiderātes fm Greg. i eo
eratē corpis z ñ enitratē detrahtz (Quin
q̄ginta annos nōdū habes: z Abrahā vi
disti:) q̄si dicerēt. Insanis. Sz q̄re non

Feria.iii. post do. de passione.

dicunt Abraã vidit te: sic videbat exi-
gere fmo chr̃i. Dr̃ q̃ h̃ faciũt vt oñdant
Abraã chr̃o maiorẽ. Sz cũ dñs eẽt. xxx
iy. annor̃: vel cca: q̃re nõ dixerit. xl. ãnos
sic q̃ñ̃ginta: cũ intẽderẽt dñm oñdere
modici eẽ tpis respectu diẽ abrae. Ad
h̃ dr fm Theo. Prio: q̃ sic dixerit q̃ sic
occurrit eis. Scõo fm alios: vt idẽ reci
tat ꝓpt reuerentiã anni iubilei q̃ est q̃n
q̃gesim⁹. Tertio fm Chrys. dr̃ q̃ dñs ie
sus ꝓpt delicatã nature ꝓplexionẽ ꝓpter
labor̃ mlitudinẽ ꝓpt illi⁹ fre calidita-
tẽ: ꝓpt multã pauptatẽ ꝓsumpt⁹ t attẽ-
nuat⁹ videbat maiorẽ etatẽ q̃ eẽt (Di-
xit illis iesus. Amẽ amẽ dico vob: añq̃
abraã fieret ego sum.) fm Greg. nõ dr
fui. q̃ eẽnitas nõ hz pteritũ neq̃ futu-
rũ. sz indiuisibile est t tota sil̃ duratio: t
coexistit oib⁹ tpib⁹: vtz p s. Tho. j. q. x.
Sz q̃re ñ dixit erã: qõ fr̃ pteritũ t pñs
sil̃? Exq̃ em̃ eẽnitas coexistit oib⁹ tpi-
bus: q̃ro aliqõ ꝙbum dr̃ pl̃a tpa videt
magis ꝙuenire eẽno. Ad h̃ dico q̃ totũ
qõ dr̃ ly añ: cũ ly sum. q̃ ly ante pteritũ
t ly sum psens indicat. Sed ꝯ: q̃ fru
stra fit per pl̃a: qõ põ fieri p paucioza.
Ad h̃ dico q̃ verũ est/si eq̃ bene fiat. qõ
nõ est h̃. q̃ dicẽdo: ante ego sum/ oñdit
sic dr̃ se esse illũ q̃ dixit. ego sum q̃ sum:
qõ nõ eq̃ bene fecisset dicẽdo: ego eram
Per h̃ aũt q̃ dr̃ sum: cõuincit Arri⁹/ q̃
filiũ negauit coeternũ ꝑi tanq̃ purã cre
aturã q̃ initiũ cẽndi habuerit: t Ebion
ac Cherinthus q̃ dicũt eũ ex ꝙgine ha
buisse ꝓncipiũ essendi. Et Nestorius q̃
dixit aliã esse ꝓsonã filij dei: t filij ꝙgi-
nis. Nã fili⁹ ꝙginis est q̃ ista dr̃. t hmõi
nõ cõperit añ abraã esse inq̃ntũ nat⁹ de
ꝙgie: sz inq̃ntũ dr̃s ẽ. (Tulerũt g̃ lapides
iudi vt iacerẽt in eũ) tãq̃ in hoiez blas-
phemũ q̃ se deo eq̃rer. Jesus aũt nolẽs
exercere potẽtiã / sed patiam demõstra-
re fz Aug. t nolẽs tali tpe vl̃ morte oc
cũbere: fm s. Tho. t volẽs fidelib⁹ exẽ
plũ ꝓbere ꝓsecutor̃es declinãdi q̃ñq̃ fz
eundẽ (absondit se) id est ĩuisibilem
fm s. Thom. diuinitus se eis reddidit.
(t exiuit de tẽplo.) t in ipo exitu illũi-
nauit cecũ a natiuitate: vt al's dictũ est
Jn hac aũt ꝓte est morale documẽtũ:
de q̃ Greg. alr. Jmitatione dei gl'iosũ
est iniurtã patiẽdo fugere / q̃ respõden
do supare. Hec ille. Est aliud. Naz ho
die sunt mlti q̃rtuor̃ modis chr̃m occi-
dere tentãtes: sicut olim iudei. Nam q̃
nouiter cõuersos ad chr̃m scãdalizant:
chr̃m paruulũ in eor̃ cordib⁹ cũ Hero-
de querũt occidere. Sed heretici negã
tes eius deitatẽ ipm volũt ꝓcipitare cũ
nazarenis: t ei frangere caput: quia ca
put chr̃i deus. j. Cor̃. xi. Qui ꝙo malis
cogitatiõib⁹ occupant: eũ lapidare que
runt cum iudeis hic. Beda. Quot ma-
las cogitatiões quis assumit: quasi tot
lapides in chr̃m mittit. Qui ꝙo ad vo-
mitũ redeunt: q̃tum in se est illũ cruci-
figunt. Hebre. vj. Rursus crucifigen-
tes etc.

Feria secũda post domini-
cam de passione.

Textus euãgelij. Joã. ca. v.

Qjserũt ꝓncipes t pha
risei ministros vt appr̃
henderẽt iesum. Dixit
ergo eis iesus. Adhuc
modicũ tẽpus vobiscũ sum: et
vado ad eum qui me misit: q̃re
tis me t non inuenietis: et vbi
sum ego vos non potestis veni
re. Dixerũt ergo iudei ad semet
ipos. Quo hic iturus est q̃ non
inueniem⁹ eum? Munq̃d in di-
sperstionez gentiũ iturus est: et
docturus gentes? Quis est hic
fmo quẽ dixit: q̃retis me t non
inuenietz: t vbi sum ego vos nõ
potestis venire? Jn nouissimo
aũt die magno festiuitatis sta-
bat iesus t clamabat dicẽs. Si
quis sitit veniat ad me t bibat.
Qui credit in me sicut dic̃ scri-
ptura: flumina de ventre eius
fluent aque viue. Hoc aũt dixit

de spiritu quem accepturi erāt credentes in eum.

MIserūt principes ⁊ pharisei minist. ⁊c. Joā. vij. In pīti euā. tāgunt tria pūcta q̄ sunt. Missio: Stupefactio: ⁊ exhortatio.

Quantū ad pmū tāgit quō miserūt pncipes vt cōprehēderet dñs. Est aut̄ sciēdū sm mgrm hist. q̄ ea q̄ in pīti euāgelio narrant cōtigerūt int̄ dñicā palmar ⁊ diē passiōis chr̄i. vt pz ex ordine narratiōis ei⁹. Cōtra: qr ista fuerīt cōtra in festo scenophegie. i. tabnacloz. vt vr dicere Joānes. Ad h̄ dr q̄ nō oia q̄ narrant in ca. vij. a btō Joā. ptigerīt sm alios ds i die scenophegie: de q̄ i pncipio ei⁹ fit mētio. Nā vr etiā inuenire q̄ i fero sabbo festi prerit i monte oliueti: ⁊ diluculo iterū venerit i templū crastina die: ⁊ tūc absoluerit adulterā: de q̄ dicūt aliq̄ q̄ i die ebus passiōis fuit absolura. Vñ b. Jo. sm eos dr aliq̄ anticipatiue. Sed q̄ctd de h̄: certū ē q̄ aliq̄n (Diserūt pncipes) .i. iudices ordinarij. de q̄bz habes ferta liij. post ctā dñicā q̄dragē. Vel pncipes sacdotū. i. xxiij. sūmi sacerdotes. Vnde ifra istimet vocant pōtifices: vbi dr Venerūt g̃ ministri ad pōtifices ⁊ phariseos. Vel pncipes. i. magīstes seu optimates citatis. Vel pncipes. i. oēs pdicti sil. Igit̄ miserunt dicti pncipes (et pharisei). i. q̄dā religiosi valde boni apparent ⁊ valde mali latent (mistros) qr sm Chrȳ. ipi ppt̄ piculū accedere nō audebāt (vt apphenderēt ihesuz) Cām pro missiōis assigt̄ brūs Joā. paulo añ: qr. s. de turba mlti crediderāt in eum ⁊ dicebāt. Chr̄s cū venerit/ nunq̄d plā signa faciet q̄s hic facit? Audierūt g̃ pharisei turbā murmurātē de illo hec: ⁊ miserūt ipi ⁊ pncipes ministros pdictos. Qr pro nō potant apphendere nolentē: missi sūt audire docentē. Hec ille. Sequit̄ em̄. (Dixit g̃ ihesus. Adhuc modicū tp̄s vobiscū sum. Chrȳ. Acsi diceret Quid festinatz me infficere: quū expectate tp̄s: Hec ille. Aug. Qō g̃ modo vultis facere: facturi estz/ sed nō modo. Implere em̄ debeo dispensatōez meā: ⁊ sic q̄enire ad passionē. Hec ille. Est aūt notādū q̄ cū iudei voluerīt apphendere chr̄m in pson̄a sua vt h̄: ostēdit magnam potentiā. Et q̄n in smone suo: vt Mat. xxij. oñdit magnā sapiam dicēs. Reddite q̄ sūt cesaris ⁊c. Et q̄n in opere suo Mar. iij. oñdit magnā eoz cecitatem di. Licz sabbato bñfacere an non: Et sanauit starī infirmū. Et q̄n in iudicio suo: vt Joā. viij. p̄sentata adultera/ oñdit sil̄ miam ⁊ iusticiā di. Qui pm⁹ ⁊c. Et deiñ. nec ego te cōdēnabo. vade ⁊ ampli⁹ noli peccare. Oñdit aūt h̄ magnā potentiā: qr solo suo smone ira efficacit̄ retigit armatos se capere volētes vt oino imuraret. Vñ regressi ad mittentes dixerīt. Nunq̄ sic locut⁹ est hō. Voluit aūt chr̄s iuxta s. Tho. exiguo ⁊ breui tpe pdicare. Primo ad oñsionez suę ptutis q̄ breui tpe totū mundū inouauit. Scdo vt auditores sui discipl'os faceret: qī breui tpe secū corpaliter illum essent habituri. Tertio ad eozundē spiritualē pfectū. Qr ei chr̄i hūanitas est via rendēdi in deū: ne discipl'oz corda ad chr̄m carnalit̄ affecta/ in eo vr in homine descerēt: sed rēderent in deū sicut in sm̄inū. ⁊ō hūanitatez cito subtraxit. Sz qr nō coacte: sed spōtanee morteba tur. sequit̄. (Et vado ad eū q̄ misit me) mediāte morte quā mihi inferetz. Per hec aūt ꝑba sic dr Chrȳs. amicos suos auditores fecit ad audiendū tanq̄ existituro tpe essent audituri quē audę audiebāt: ⁊ inimicos etiā vt idē dr/ fruit. qr vt dr Theo. videbat eis minari q̄ deo ad quē ibat de eis grelā faceret. ⁊ vltra h̄ sm Chrȳ. pdixit eis q̄ eo adhuc indigerēt: dicēs (Queretz me ⁊ nō me inuenietz.) Chrȳ. Sz vbi q̄sierūt eū iudei? Dic Luc. qm̄ plāgebāt mlieres super eū Probabile aūt est ⁊ mlros alios h̄ passos esse: ⁊ pcipue cū citas capek: eos meminisse chr̄i ⁊ miracloz ei⁹ ⁊ pīti eius q̄rere. Hec ille. A passiōe em̄ chr̄i vsq̄ ad destructionē illi⁹ pplī p Vespasianū ⁊ Titū nō fuerīt nisi. xlij. āni vñ superāt mlti hūtes de chr̄o memoriā ⁊ cogitan

tes ꝓ̄ morte ihesu desolari ciuitatem hierl'm.ꝛ sic q̄sierẽt eis ꝓ̄sentiã corpalez: .i.desiderauerẽt: vel saltẽ eis adiutoriũ ꝛ nõ inuenerũt. Aug. aũt ỏt ꝙ q̄sierẽt eũ ꝑ resurrectõez ꝓ̄ueni. vñ dicebãt. Quid faciem⁹? Viderũt eñ chr̄m suo scelere morientẽ: ꝛ credidẽrt in chr̄m suis scelerib⁹ ignoscentẽ. ꝛ q̄uscꝫ biberũt sanguinẽ quẽ fuderẽt de sua salute despauerũt Hec ille. Et tũc opz dicere ꝙ inuenerẽt q̄dẽ eũ ꝑ gr̄am: sz nõ ꝑ corpalem pr̄iaz quã q̄rebãt. i. desiderabãt. sic ỏt magr̄ bist. (Et vbi ego sũ vos nõ potestꝫ venire.) Sz q̄re nõ dixit. q̄ vado nõ potestꝫ venire. qõ videbak cõuentẽt⁹ dici? Ad h̄ ỏt Aug. ꝙ chr̄s sic ad nos venit misꝰsus ꝑ incarnatiõez ꝛ hũanitatẽ: ꝙ tñ patrem nõ reliqt fm deitatẽ. Sic̄r etiã sic ibat ad p̄rem ertã fm hũanitatẽ: ꝙ apõ eũ erat ꝑ deitatẽ. Vbi g̃ erat q̄ ibat: licz diuersimode. iõ dixit: vbi sum. Vel fm Chrỹ. sic ỏt. qz ipe ibat vltiate ꝑ mortẽ ad vitã ertã corpalẽ gl'iosiorẽ. Jã g̃ habebat illõ ad qõ ꝑ mortez ibat: lz nõ ita pfecte. Dic̄ autẽ fm Aug. nõ potestis. nõ aũt nõ poteritꝫ: vt intelligak ꝙ tales q̄les crãt in pñti/ad deũ ire nequãt: cũ ecñt iniusti. Vel fm mẽtez Chrỹs. qz lz possent mori: nõ tñ resurgere. Vñ ait. Si chr̄s in morte maneret / possent ad illũ ire. Illuc eñ oms abim⁹. Hec ille.

Jn hac pte est morale documentũ. vt q̄ ips hz nõ pdat illud / expectãdo aliõ. qz inkdũ q̄rik dñs ꝛ nõ inuenik: qz. s. ipe nõ q̄rik pfecte. vt marie accidit sero penitẽtib⁹ deo ꝓmittẽte. Dlti eñ q̄runt chr̄m/sed nõ inuenĩũt qz nõ debito mõ ꝛ tpe q̄rũt. Aliq eñ q̄runt cum vbi nõ est. de q̄b⁹ põr itelligi illõ Job. xxxvij. Nõ inuenik in tra suauik viuentiũ: quo ad deliciosos. Abyssus ỏt: nõ est in me q̄ ad auaros. ꝛ mare loquik. nõ est mecũ q̄ ad tumidos supbos. Aliq aũt inuenĩunt. de q̄b⁹ Lu. ij. Jnuenietꝫ infantẽ q̄ ad hũiles. pãnis iuolutũ: q̄ ad paupes. positũ in p̄sepio: q̄ ad dure corpus suũz macerãtes. Et in ist' q̄rere debem⁹ illũ dũ possum⁹. iuxta illõ Esa. lv. Querite dñm dum inueniri põt.

Quantũ ad scõm tangik admiratio/ seu stupefactio iudeoꝝ. Jn his ei q̄bus chr̄i ꝛ in sequẽtib⁹ tñ fuerũt oms stupefacti ꝙ mistri sine eo reuersi sũt. Et vt ỏt brũs Joã. q̄rentib⁹ pontificib⁹ ꝛ pharisеis cur eũ nõ duxissent: dixerũt. Nũq̄ sic locut⁹ est hõ sic h̄ loquik. Dicik ergo (Dixerũt g̃ iudei ad semetipos) fmonẽ s. dei admirãtes ꝛ nõ intelligẽtes: er tñ credẽtes illũ esse vez. Chrỹ. Jã eñ irã submiserãt: ꝛ his q̄ dicta erãt crediderant. Neq̄q̄ ei nisi credidissent q̄sisset ad seipos: qs ẽ h̄ fmo? Hec ille. (Quo h̄ itur⁹ est: qz nõ inueniem⁹ eũ?) Et ira se arguebãt ꝙ vellet iudeã deserere: et ire p̄dicatũ gẽtilib⁹. vñ subdik. (Nũq̄d in dispsionẽ gentiũ). i. ad gẽtiles dispsos ꝑ orbẽ) iturus est ꝛ doctur⁹ gẽtes. Sic̄ aũt ỏt Chrỹ. iudei in vnũ collecti: regnũ opprobriose gẽtiles dispsos dicebant. sed opprobriũ postmodũ ipi susti nuerũt eis vbiq̄ dispsis: ꝛ oib⁹ filijs ỏi ex gẽtib⁹ collectis ad eccl'ie ꝛ fidei vnitatẽ. (Quis est). i. q̄d fcat (h̄ fmo quẽ dixit: q̄retis me ꝛ nõ inuenietꝫ. ꝛ vbi sũ ego.: vos non potestꝫ venire) q. d. Hoc nullo mõ possum⁹ intelligere. Licz eñ illa ꝓba: q̄retis me ꝛ nõ inuenietꝫ/illuz sensum p̄tenderẽt ꝙ gẽtiles chr̄s adiret tñ hũc intellectũ excludebãt q̄ sequunk. ꝛ vbi ego sum. ꝛc. Jn hac pte est documẽtũ l'rale ꝙ deo valde sum⁹ obligati: qz nos ex p̄dicto opprobrio libauit/vocando ab idolatria. Ỏ dauid p̄uidẽs in spũ ait. Laudate. i. laudabitꝫ domiñũ oẽs gẽtes: laudate cũ oẽs pl'i. Qm̃ cꝫfir. est sup nos mi. ꝛc. Prophete eñ sepissime de futuris loquũk ꝑ modũ p̄sentis ꝓpter certitudinẽ ꝓpherie.

Quantũ ad tertiũ tangik inuitatio quã chr̄s fecit ad seq̄ndũ se: cũ ỏt. (Jn nouissimo aũt die magno festiuitatis. Vbi aduertendũ est ꝙ q̄ dicũt ista cõtigisse in dieb⁹ passionis q̄ dcã st': hñt dicere ꝙ h̄ nõ loquik euãgelista de solẽnitate scenophegie/sed de alia: quã finge re nõ est facile. Et iõ melius est vt dicak ꝙ p̄dicta nõ fuerũt anticipatiue dicta: q̄q̄d sit de histozia adultere mulieris. Loquik g̃ Joãnes de festiuitate scenophegie. i. tabernaclorũ: q̄ vij. dieb⁹ age/

bak:ſz ꝑma ⁊ vltia erāt celeberrime: et in die octaua erat feſtū cet⁹ vel collecte qđ erat ſolenniſſimū. (In nouiſſimo g̃ die).i.ſeptio vel octauo (mag̃).i.celebri (ſtabat ieſus).ſ.ſup pedes vt ab oībus videret. Dic aūt s. Tho. q̄ chr̃s diſcipl̃os ſuos docuit ſedēs Matt.v. ſed turbas docuit ſtās: vt h̄. Et iō inq̄t inoleuit ⁊ſuetudo vt turb̄ ſtādo p̄dicet: ⁊ clēro ſedēdo. qz p̄dicatio ad turbas eſt ꝑmodū exhortatiōis ad eas ⁊uertēdas: ſz ad cleꝝ ē vt ad iā exñtes i domo dñi: ꝑ modū ⁊memoratōis. (Et clamabat) qz m̄tra aſtabat turba ſz Chry. Theo. Clamabat ſic̄ vt audibil̄ fieret: atq̄ vt ⁊fidentiā largiret. ⁊ qz neminē formidabat. Hec ille. Sz q̄re iſta ñ clamauit añ finē ſolēnitatz? Rñdet Chry. qz i fine erāt diſpoſitiones ad ꝓbū dei ſuſcipiendū. medios ei dies magz ad voluptatē ⁊ſumebāt. ⁊ ne ⁊ceptū ꝓbū ꝑ vanitates ſeq̄ntiū diez de cordib⁹ aboleret. vt ōr s. Tho. (di. Si q̄s ſitit) ſpūal̄r ſm Chry. i. ſiq̄s deſiderat ſalutē ⁊ doctrinā ſalubrē (veniat ad me ⁊ bibat) quia vtrūq̄ exhibeo credētib⁹ i me: ⁊ nō ſolū ad ſufficiētiā. ſz ēt ad redūdantiā ad alios. vñ ſeq̄t (Qui credit i me: ſic̄ ōr ſcriptura). i. eo mō q̄ ſcptura docz vt i me credat. ſ. tanq̄ in chr̃m ⁊ naturalē filiū dei. Eſt aūt h̄ pūctuandū ſm Chry. qz ſi volum⁹ pūctuare ibi: qui credit i me: erit falſum. Nuſq̄ em̄ inuenies i ſcptura id qđ ſeq̄t (flumia de vētre ei⁹ fluēt) ad alios. ſ. ꝑ redūdantiā. qz credens in chr̃m ⁊ lumie fidei illūinat ꝓximū q̄ ad itellectū docēdo: ⁊ ardore charitatz̄ inflāmat q̄ ad affectū exhortādo (aq̄ viue).i. ſapie diuie ⁊ diuini amoris. Utrūq̄ em̄ hoꝝ ōr aq̄: qz mitigat ardorē vanitatū. ⁊ ōr viua: qz cōiungit ſuo ꝓncipio. i. deo: ſz diuerſimode. Dr̄ ei aq̄ viua q̄ cōtinuat cū ſuo fonte ⁊ ꝓncipio a q̄ fluit. Greg. Lū a mēte fideliū ſctē p̄dicatōes defluūt: q̄ſi de ventre credētiū aq̄ viue flumia decurrūt. Hec ille. ſm Hiero. aūt ꝓplo. ſup Gē. poſſum⁹ p̄ctuare aliter: ⁊ dicere q̄ iſtō ſumptū eſt de ꝓuerbijs v.c. vbi ōr. Deriuent fontes tui foras. Exponit ēt euāgeliſta ſm Aug. ad quē

potū iultrauerit chr̃s cū ſubdit (Hoc ēt dixit de ſpū). ſ. ſcō: quē recepturi erant credētes in eū (in tāta. ſ. copia: vt ſñ deriuare ad alios poſſit: nō ꝑ modū riuuli vl̄ vni⁹ tm̄ flumis: ſz m̄tro⁹. Lz em̄ añ fuerit. ſſ. dat⁹ m̄tris: nō tñ eo mō q̄ dat⁹ eſt apl̄is poſt chr̃i aſcēſionē. vt Aug. ōr Naz tūc ⁊ copioſior ⁊ viſibil̄r dat⁹ eſt. Vide de h̄ s. Tho. ſ. di. xv. ⁊. xvj. Dic aūt idē h̄ ſic. Qui aquā corꝑalē bibit/ nec fluuiū hz i ſe/ nec fontē vñ flumia ꝑcedūt: qz ꝓculā aq̄ guſtat. Sz q̄ bibit credēdo in chr̃m hauriet fontē aq̄: ⁊ i vētre. ſ. ⁊ſcia ei⁹ fit fons. ſm illō Joā. iij. Qui biberit ex aq̄ quā ego da. ⁊c. Hic aūt fons eſt. ſſ. de q̄ in ps. Apud te eſt fons vite. Siq̄s g̃ ſic biberit vt ſibi ſolī ſufficiat: de vētre ei⁹ flumia. i. dōa. ſſ. nō fluūt: ſz fluūt de vētre ei⁹ q̄ feſtināt ꝛcepta dona coicare ꝓxis. vñ. j. Pe. iij. Unuſq̄ſq̄ ſic̄ accepit gr̃am i alteru. ⁊c. Dñr aūt hec dōa flumia. Prio ꝓpt abūdantiā. ſſ. pmiſſaz fidelib⁹. ps. Flu. dei reple. eſt aq̄s. ⁊ Scdo ꝓpt eoꝝ imperū. Eſa. xxx: Qui egredient⁹ impetu a Jacob. ⁊ Tertio ꝓpt diuiſionē. j. Coꝝ. xij. Alij gr̃a linguaꝝ ⁊c. Hec ille. Jn hac pte ē documētū morale q̄ q̄ bibūt aquā ſpūſſcti ⁊tinue aliq̄d boni opant: ⁊ oci oſtras eſt ſiccitatz̄ indiciū. Chry. Uiuentē aquā chr̃s ōr agentē ſp. Spūs ei gr̃a cū in mētē intrauerit ⁊ firmata fuerit: oīm̄ fonte magz̄ manat/ ⁊ nec deficit: nec euacuat: neq̄ ſtat. Videbit q̄s vtiq̄ h̄ ad ſapiam Stephani: ad Petri linguā: ad Pauli fluxū inſpicies. Nihil ei eos detinebat: ſed ſic̄ flumia m̄tro ipetu delata: oia ſecū trahētes abibāt. hec ille. Eſt etiā aliud: vt. ſ. q̄ſq̄ audiat vocem chr̃i inuitātz̄ ad porū gr̃e ſue. qz vt colligit ex ſcpturis ille pot⁹ ⁊ guſt⁹ eſt tāte ꝓtutis q̄ extinguit oēm ſitim mūdanā. Hā extixit i magdalena ſiti luxurie: in Matthео auaricie: in Paulo ſuꝑbie ⁊ iracūdie: in ioāne ⁊ iacobo amorē frenū ⁊ domeſticū ⁊ ꝓximū: qz reliq̄rūt retia ⁊ ꝑez ⁊ ſeipos: ſecndo. ſ. chr̃m ⁊ ſuas volūtates. Eſt ēt tāte ſuauitatz̄/ q̄ oia tormēta ꝓtit i dulcedinē. Hā ꝓpt h̄ lapides fuer⁹ dulces ſtephano: crux an

dree:ighis Laurētio:apl'is ꝟbera ⁊ cō tumelie. Ack.iiij. Jbāt ⁊c. Est etiā tan te dulcedis ꝙ animū a terrenis ad cele stia trahit. Jn cui⁹ signū Petr⁹ i mōte thabo: gustata vna gutta:stari q̄ ebri⁹ nesciēs q̄d diceret: voluit in etnū esse i illo monte dicēs. Dñe bonū est ⁊c.

Feria tertia post dominicam de passione.

Tex euang. Joan. ca. vij.

Ambulabat Jesus i galileam. nō em volebat in iudeam ambulare: q⁊ q̄rebant eum iudei interficere. Erat autē in ꝓxio dies fest⁹ iudeo⁊ scenophegia. Dixerūt autē ad eum frēs eius Transi hinc ⁊ vade in iudeā: vt ⁊ discipuli tui videant opa tua q̄ facis. Nemo q̄ppe in occulto aliq̄d facit ⁊ querit ipse in palā esse. Si hec facis: manifesta te ipz mūdo. Neq⁊ em fratres ei⁹ credebāt in eum. Dicit ergo eis iesus. Tēpus meū nondum adest: tēpus aūt vr̄m sp̄ est paratū. Nō pōt mūd⁹ odisse vos Me aūt odit: q⁊ ego testimoniū phibeo ꝺ illo: q⁊ opa eius mala sunt. Vos ascēdite ad diē festū hunc: ego autē nō ascēdā ad diē festū istū: q⁊ tēpus meū nōdum implerū est. Hec cū dixisset: ipe mansit in galilea. Vt autē ascēderūt fratres ei⁹: tūc ⁊ ipse ascēdit ad diē festum nō manifeste: sed quasi i occulto. Judei ergo querebant eum in die festo ⁊ dicebāt. Ubi est ille? Et murmur multus erat ꝺ eo in turba. Quidam enim dicebant: quia bon⁹ est. Alij autem dicebant: nō: sed seducit turbas. Nemo tamē palam loquebatur de illo ꝓpter metum iudeoꝝ.

Ambulabat Jesus in galileam ⁊c.) Joānis. vij. Jn presenti euāgelio tangūt tria puncta: que sunt Jnuitatio/ Excusatio/et Occultatio.

Quātū ad ꝑmū tangit quō frēs chr̄i illum inuitauerūt ad festū. Dī g̃. (Ambulabat Jesus i galileā). i. p galileā quā pdicando pagrabat (Nō em volebat in iudeā ambulare) Est autē iudea vt dic Beda regio palestine sic et galilea: dicta a tribu iuda: cuius etiā frā includebat beniamin. Galilea ꝟo ꝺz eūdē dicta ē q⁊ lacteū. i. candidū ppt̄m gignat. Gala em̄ grece: latine lac dī. Vñ ⁊ galaxia dī circul⁹ lacteꝰ i celo: q̄ vulgo dī via sācti Jacobi. (q⁊ q̄rebāt eū iudei inf'icere) q⁊ soluebat sabbatū: ⁊ ꝑz suū dicebat deū: vt ptz Jo. v. Sz q̄re fugit pse cutores suos. cū secur⁹ potuisset ee iter eos si voluisset? Ad h̄ dī ꝙ id fec. Prio ꝺz Aug. ne scris q̄ tpe psecutionū se absconsuri erāt: p culpa obijcerek latibulū. Scōo fm Chr̄y. vt se hoiem ostēderet latitando ⁊ deū secure se p̄sentādo. Si aūt ꝓtinue inf' psecutores maneret illesus: sic fuisset diuinitas credita q̄ hūanitas decredita fuisset. Et tō fugiens vt hō: affirmat suam hūanitatē. Et tōo Chr̄y. habet aliā ī'am. s. (Nō em̄ habebat prātē si veller i iudeā ambulare) qō fm modū humanū dī sic si dicak ꝙ aliqs nō pōt aliq̄ ire si veller ꝓf' insidias. Tertio ꝺz Theo. q⁊ nōdū tps passiois erat: ⁊ vanū putabat p̄manēdo iter inimicos eos magʒ inflāmare (Erat aūt i ꝓxio dies fest⁹ iudeoꝝ scenophegia). i. festū tabernacl'oꝝ. Est āt scenophegia grecū fm s. Tho. a scenos qō ē vmbra culū. ⁊ phagin qō est comedere: q⁊ septē dieb⁹ comedebak i vmbraculis: i mēoriaz bñficioꝝ q̄ dñs israeli ꝓtulit i deserto. (Dixerūt aūt ad eū fratres ei⁹) Jsti nō fuerūt filij Marie vel Joseph ex alia vxore. vt habes feria q̄rta p⁹ ctiā dñicā aduent⁹: neq⁊ etiā fuerūt cognati sui

cōsanguinei chr̄i ad apostolatū vocati: qz apli credebāt i eū: isti ꝙ nō: vt h̄ dr̄ Chrysost. tñ dicit int̄ istos fuisse Jacobū z Judā: sed scrūs Tho. z alij scti exponunt de remotz cognatz q̄ discipli non erāt. Erāt g̃ de eis cognatiōe. z tñ non erāt discipli. Cōsueuit aūt scptura cognatos frēs appellare (trāsi hinc z vade in iudeā). i. hierlm metropolim iudee. Hozrank aūt eū ad h̄ p̄rio ꝙz Bedā ex inani gl'ia: qz volebāt eū z seipos p eū i vrbe regia magnificari. Scdo ꝙz Chrysso. ex incredulitate: z vtraq̄ cā innuit̄ in textu: cū subdit (Vt z discipli tui) ñ ipi duodecim: sz alij q̄z mlti erant i iudea ꝙm Bedā (videāt opa tua). i. miracula q̄ facis. vt si fuerint vera approbent. et inde gl'iam p̄seqūris (Nemo q̄ppe in occulto aliq̄d fac: z q̄rit ipe i palam). i. in publico (esse) Et in h̄ ꝙm Chrysost. notant ipm chr̄m inanē gl'iam ex miracl'is q̄rere: z tñ timidū ee. z etiā ꝙm Aug. notāt se eandē apperere (si hec facis) vere (manifesta teipm mūdo). i. fac ea cozā p̄ncipib̄ z p̄ncipalib̄ ppl'i i hierlm vbi possint discuti: et nō facias i angulis. Et i h̄ notat eozum incredulitas. Vñ subdit. (Neq̄ em frēs eius credebāt i eū) Aug. Jesū cm̄ p̄sanguineū potuerūt h̄e: credere aūt i eū tpa p̄pinq̄tate fastidierūt. Hec ille. In hac pte est l'rale documētū/q̄ euāgeliste plena et sincera vitate chr̄i facta narrauerūt. Chrysost. Dignū est āt mirari euāgelistaz more vitatz amicū q̄lib̄ nō p̄ecūdāt dicere ea q̄ mgro vident ferre inturiā: sz hec marie studuerūt enūciare. Nō paruā hz ōtractōez q̄ frēs ei ñ credebāt. Et videt q̄dē initiuz ꝓboz q̄si amicoz esse: mlte āt amaritudinis erāt q̄ dicebāt: qz z de formidine z de amore gl'ie eū notāt. Hec ille.

Allegorice aūt: qz galilea interp̄tat trāsmigratio siue volubilis: fcat p̃tez vitā in q̄ chr̄s mlto tpe cū discipul'is habulauit: nolēs i iudeā. i. i terrā p̄fitētiū siue laudes exoluētiū dño ambulare. i. ad patriā: deide ꝙz ascendit in iudeam inuenīte morte. z i baculo crucz trāsiuit ioꝛdanē. Et deinde apparuit discipulis in galilea. i. in hoc mūdo: sed p̄cedens eos. i. immortalis existens cum omni potestate in celo z in terra.

Quātū ad scōm rāgit excusatio quā fec̄ chr̄s: cū dr̄ (Dic̄ g̃ ie⁹) Chrys. Chr̄s māsuete eis rñdit: doc̄s nos nō idigne ferre si aliq̄ etiā viles nob̄ p̄tlicnt. hec ille. (Tps meū nōdū aduenit). i. tēpus mee exaltatōis z gl'ie: ꝙz Bed. z Aug. (tps āt vīm) q̄ gl'iaz mūdanā q̄rit (spē paratū) qz iudei magz vacabāt p̄uiuis z vane letic̄e circa festi p̄ncipiū q̄ circa finē: ꝙm Theo. Vl' alit ꝙm Chrysost. Qz ei isti forte volebāt eū tradere iudis dixit: tps meū. i. tps crucz z mortis nōdum aduenit: tps āt vīm spē paratū vt possitis ascēdere: qz iudei ñ occidēt vos. Vl' alit dicit p̄r. Tps meū. i. tps p me oportunū vt ascēdā ad festū nōdū aduenit: qz i p̄ncipio festi iudei obtuabāt si ascēderet: ñ āt postq̄ videret eū ñ ascēdisse. Et iō melius potuit occult⁹ iceder. Utri q̄ aūt vltimaz exposit̄onū p̄sonāt seq̄ntia. Nā seq̄t (Nō pt mos). i. hoies mundani pura iudei (odisse vos) qz est eius dē volūtatz cū eo: iō potest ascēdere q̄n vultz. Dic̄ āt s. Tho. q̄ vn⁹ mūdan⁹ in p̄ticulari odisse pōt aliū mūdanū inq̄ntū impedit eū i his q̄ veller h̄e. Sz nullus inq̄ntū mūdan⁹ odit a mūdo (Deāt odit) ñ qz sabbatū soluo vt ōt Chrys. sed (qz ego testimoniū phibeo) publice (de illo: qz opa eius mala sūt) Vñ z ꝙm Theo. h̄ se purgat de formidie. Q̄ñ ei formidolosus auderet redarguere totū iudaice gentz: rāpatēter z rāaciter: z cuz tāta auctoritate reph̄endere. Purgat etiā se de gl'ie vane cupiditate: cū illos sine se mittit ad festū dr̄. (Vos ascēdite ad dic̄ festū hūc). q. d. Si me gl'ia inanis veraret: vos mecū p meo honore retinere. Sed ego hac passiōe ñ moueoz. vos āt qz hac laboratz ascēdite ad dic̄ festuz hūc: in q̄ extēdere vultz carnalia gaudia (Ego āt nō ascendā ad dic̄ festum hūc) Cōtra: quia postea ascendit. Ad h̄ dic̄ Chrysost. q̄ dixit se nolle ascendere scz cū eis. Vel non ascendam moriturus ꝙm Chrysosto. Vel nō ascendam eo mō q̄ vultis. i. gloriam mundanā quesiturus ꝙm Aug. Vel dr̄/q̄ dixit se nō iturum

ad dīē p̄mū festi.qō vij. dieb⁹ durauit: ⁊ ad illū ēt ñ ascēdit: ꝫ postea circa me/ diū festi qñ īcepit r̄p̄s habile eē doctrie fm s.Tho.vñ seq̄t (q⁹ r̄p̄s meū).i.mi/ hi cōgruū p̄f doctrinā. Vel r̄p̄s mor⁹ fm Chrys. vel r̄p̄s gl'ie mee fm Augu. (nondū aduenit) In hac p̄te est docu mentū l'rale q̄ mali hoīes odio hñt cor/ rigēres se. Vñ dr Prouer.ix. Qui argu it ipiuz sibi maculā gñat: q⁹.s. detrahit corrigēti. Est ⁊ aliō. q⁹ cū chr̄s habue/ rit tria tpa/oīa tribuit deo. Nā r̄p̄s p̄/ teritū naritatis fuit ad gl'iam dei ⁊ pa cem mūdi.i.hoim bone volūtat⁹ q̄ erāt in mūdo. Presens aūt.i.sue vite fuit re tū ad nr̄am vtilitatē: sed futur⁹.i.tēpus mor⁹ fuit ad nr̄am salutē impēsū. Vl' ti aūt st̄ q̄ dederit diabolo p̄ritū: ⁊ dāt p̄sens p̄ vanitates: ⁊ deo spōdent futur⁹ Sed sic dr Aug. Qui p̄milit venīā pe nitēti: nō spopōdit die crastinā differēti

Quantū ad tertiū tangit occultatio chr̄i in suo ascēsu ad dīē festū: cū dixit. (Hec cū dixisset: ipe māsit in galilea) donec frēs ei⁹ ascēderēt (vt aūt ascēde/ runt frēs ei⁹: tūc ⁊ ipe ascēdit ad dīē fe/ stū) Augu. Ascēdit aūt nō gl'iari tpa/ liter: ꝫ aliq̄d docere salubr'it.i.de festo ekno admonere. Hec ille. (Nō manife/ ste: sed q̄si in occulto) Et hoc p̄mo fm Theop̄. vt vitaret īrā feruētiū iudeor⁹. Scōo fm Chrys. vt ei⁹ hūanitas certi/ or fieret: ⁊ vt erudirer nos q̄ p̄secutores tenere aut frere nō possum⁹: q̄d in p̄se/ cutōib⁹ facere debeam⁹. Vñ nō dr ascē disse in occl'to/ sed q̄si. vt oñdat h̄ dispē satiue p̄f nos esse factū. Tertio ꝫ Al chui. vt hūanū fauorē decliaret: dū sol⁹ sine stipantib⁹ turbis ascēdit. Quarto fm Aug. vt dū latet in festo tabnacl'o rū: se oñdat latere in vmbr'acl'is. i. figu ris veteris legis. (Judei g̃ q̄rebāt eum in die festo) q̄dam vt audirēt illū: q̄daz p̄o vt occiderēt. (⁊ dicebāt. Vbi ē ille:) fm aūt q̄ dr Chrys. ex m'lto odio q̄daz nolūt eū noiare: sed dicunt. vbi est ille: Alij p̄o nō noiabāt eū q⁹ erat famos⁹: nō aūt ex odio morti (Et murmur mul/ tus) in gñe masculio. vt posuit Hiero. reste s.Tho. q⁹ sic hēbat antiq̄ grāma/ tica. vl' vt oñdat diuinā sep̄turā nō sub esse reglis Prisciani. vt idē dr. fm mo/ dernos tñ neutri gñis est. (erat de illo in p̄l'o) p̄f ꝫrietatē opinionū. (Qui/ dā em̄ dicebāt q⁹ bon⁹ est: Alij aūt nō: sed seducit turbas.) Sumit aūt h̄ mur mur p̄ musitatiōe. vt sit idē de aliq̄ esse murmur: q̄ de eo multa p̄iuare dici a m'l'tis. Vide aūt de murmure q̄dā oñi/ ca.xij. post festū trini. (Nemo tñ palam loq̄bat de illo) in laudē ei⁹ fm Augu. (p̄ter metū iudeor⁹. i. eor⁹ q̄ erāt de tri bu iuda: q̄ p̄cipabāt in p̄l'o ꝫ Chrys. Qui p̄o dicebant q̄ seducebat turbas: clare resonabāt fm Aug. Et isti vt dic̄ s.Tho. erāt p̄ncipes. Hoc em̄ inq̄t da tur intelligi in h̄ q̄ dicūt seducere illuz turbas. Est aūt in hac p̄te morale do/ cumentū. de q̄ ait Aug. Quicūq̄ emi/ cuerit in aliq̄ gr̄a. alij dicūt: bonus est. alij nō: sed seducit turbas. Qō aūt dic/ tū est de deo valet ad cōsolatiōē de q̄ cunq̄ h̄ dictū fuerit chr̄iano. Et q̄dem si seducere decipe est: nec chr̄s seductor nec q̄sq̄ seductor dr esse chr̄ianus. Si aūt seducere est aliūde aliquē ad aliud p̄suadēdo ducere: q̄rendū est vñ ⁊ quo. Si a bono ad malū: mal⁹ seductor est. si a malo ad bonū: bonus. Et vt sic oēs seductores ⁊ vocemur ⁊ sim⁹. Hec ille. Est ⁊ aliō. Nam colligit̄ q̄ est quodda festū nō celebrandū. s. mūdanor⁹: q̄ r̄p̄s exponūt in p̄cis: qō facere nō debemus Prio: q⁹ tota hec vita est vigilia respe/ ctu futuri festi. Vñ h̄ faciētes festū fac unt vigiliā in futuro. Scōo: q⁹ ista vi/ ta est tp̄s exilij ⁊ tp̄us laboris. Gal'.vj. Dū tp̄s habem⁹ ⁊c. Et est scōm festū celebrandū occl'te: q̄. s. est gaudendū de statu aie habētis gr̄am dei in corpe: sed nō est faciendū publice: sed cū maxima cautela p̄ter p̄iculū cadendi ⁊ incerti/ tudinē p̄destinatiōis: ⁊ admixtionē m'l' tiplicis doloris. Est ⁊ tertiū celebrandū scz q̄ cōgaudem⁹ aniabus iam securis. Prio: vt ex hoc scōs imitemur. Et se/ cūdo vt sim⁹ p̄ticipes meritor⁹ ⁊ p̄cum eor⁹. sed tñ etiā istud nō debet celebrari pōpatice: ꝫ in cordis deuotōe. Illō p̄o

qđ erit i pria post resurrectõz: erit iuge
z ptinuũ cũ maxio amoze z tripudio.

Feria.iiij.post dñicã de passiõe
Textus euãgel'. Joã.cap.x.

Facta sũt encenia in hie
rosolymis z hyẽs erat.
Et ambulabat ihesus in
tẽplo in porticu salomo
nis. Circũdederũt ḡ eũz iudei:
z dicebãt ei. Quousq; ãiam no/
strã tollis: Si tu es chr̃s dic no
bis palã. Rñdit eis ihesus. Loqr
vobis z nõ creditis. Opa q̃ ego
facio in noĩe pr̃is mei: hec testi
moniũ phibẽt de me. Sed vos
nõ creditis: qr nõ estis ex ouib
meis. Oues mee vocẽ meã au/
diunt: z ego cognosco eas: et se/
quunt me. Et ego vitaz eternã
do eis: et nõ peribũt in eternũ:
z nõ rapiet eas quis q̃z de manu
mea. Pater me' qđ dedit mihi
maius oñib est: z nemo põt ra
pere de manu pr̃is mei. Ego et
pater vnũ sum'. Sustulerunt
lapides iudei vt lapidarẽt eum
Rñdit eis Jesus. Multa bona
opa ostẽdi vobis ex patre meo: p
pter qđ eoz opus me lapidatz.
Respõderũt ei iudei. De bono
ope nõ lapidam' te: sed de blas/
phemia. et qr tu hõ cũ sis: facis
teipm deum. Rñdit eis Jesus.
Nõne scriptũ est in lege vra. qr
ego dixi dij estis: Si illos dixit
deos ad qs sm̃o dei factus est:
z nõ põt solui scriptura: quẽ pr̃
sctificauit et misit in mundu:
vos dicitz qr blasphemas qr di
xi filij dei sum. si non facio opa
pr̃is mei: nolite credere mihi.
Si aũt facio: et si mihi non vul
tis credere: opib credite: vt co/
gnoscatis et credatis: q̃a in me
est pater: z ego in patre.

Facta sunt Encenia
in hierl'ymis zc. Joã.x. In p̃
senti euãge. tãgũt tria pũcta
que sunt. Interrogatio: Re/
sponsio: Malignatio

Quantũ ad pmũ tangit interrogatio:
quã chr̃o iudei maliciose fecerũt. Est ãt
sciẽdũ q̃ encenia idẽ est qđ inouatões z
initiatões. ab en: qđ est in. z cenos vel
cenon: nouũ sm Aug. Est aũt ista ino/
uatio vl' initiatio qñ res nouit suo vsui
applicat. Unde induens nouã vestem
nouiter: dicit enceniare vestem. Jsta ḡ
encenia de q̃b est sm̃o/erat festũ dedi/
cationis tẽpli: qr tẽplũ qñ dedicat / suo
vsui applicat. Dr ḡ (fcã sũt) circa mẽ/
sem decẽbris (encenia). i. festũ dedica/
tiõis tẽpli. qđ tñ dr p'r encenia: qr p'ti/
dieb illa solẽnitas agebat (in hierl'y/
mis). i. in hierl'm. (z hyems erat) Ad
dit aũt h̃ de tpe hui' solẽnitatz. Prio fz
Greg. vt ieste malicie frig' iudeoz coz/
dib indicarẽt. Scõo sm Theo. ad oñ/
dendũ q̃ chr̃s esset passioni ppinqu'. qr
vt ait in vere scẽnti passus est. Tertio
sm Alchui. z Be. vt intelligat ista esse
dedicatõ tẽpli: quã iudas machabe' fec
Triplex ei fuit i hierl'm tẽpli dedicatio
vt isti dicũt. z mgr̃ hist. z s. Tho. z oẽs
Prima facta est sub salomone. x. die Se
ptẽbris. de q̃ habẽt.iij. Reg. viij. z vsq;
ad subuersionẽ tẽpli singlis annis eadẽ
die festa duo celebrabant: dedicatiõis
s. z expiatõis. de q̃ hr̃ Leui. xxiij. Scõa
fo sub Zozobabel: iudeis a captiuitate
babylonie reuersis: z reedificato tẽplo
de q̃ hr̃. j. Esd. vj. Et hec fcã est in vere
xij. die Martij. Tertia ãt sub iuda ma
chabeo asamonei seu Matathie filio:
Antioch' em epiphanes polluit tẽplu
zordib idolozũ: z vtẽsilia ei' ꝑphanauit.
sz iudas mũdault tẽplũ: z vtẽsilia resti/
tuit i locz suis. Et hec fuit q̃dã tẽpli de
dicatõ fcã. xxv. die mẽsis decẽbris. de q̃
hr̃. j. Mach. iij. Est tñ sciendũ q̃ sm
Chrys. ista dedicatio nõ est tria: sz scõa

Feria.iii.post do.de passione.

Et tūc opꝛz dicere q̄ erat hyems eo mō q̄ medīū p̄t dici extremū. Erat em̄ tēpꝰ medīū īnr hyemē ⁊ ver: circa. ſ. finē vniꝰ ⁊ p̄ncipiū alterīꝰ: iō q̄ potat dici tps veris ⁊ tps hyemis. Quāuis ēt dici possit q̄ hyems dr̄ oē tps frigidū ⁊ humidū: etiāſi ſit ī vere vl̄ autūno (Et ambulabat ihesus i tēplo). i. i atrio tēpli fz Alchui. ⁊ mgr̄m hist. ⁊ irellige ī atrio scdo in q̄ iudaicꝰ ppl's mūdꝰ oꝛabat: nō ār in p̄mo q̄ ēt gētilib⁹ patebat. De q̄b⁹ atriis habes dr̄ica p̄ma ī q̄dra. (in porticu Salomōis). i. in q̄ cōpleto tēplo erexit columnā creā supꝛ quā dr̄m i die dedicatiōis eiꝰ flexis genib⁹ adoꝛauit: fm Alchui. ⁊ mgr̄z hist. cū tn̄ iudei ſoleāt oꝛare stātes: ⁊ i q̄ etiā post sp̄ ꝛsueuerat oꝛare. Et licz illō tēplū totū fuerit destructū: vt hr̄ i fine q̄rti Reg. ⁊ i fine Hiere. tn̄ aliud ſic fuit reparū. iō q̄ ⁊ atriū ⁊ porticꝰ idē nomē retinuit. (Circūdederūt ḡ eū iudei) q̄i cōꝛimēres eū ⁊ trahere volētes (⁊ dixer̄t ei) volētes ñ addiscere: sz capere ⁊ decipere fz Aug. (q̄usq̄ aiaz nr̄az tollis?). i. suspēsos ōrines ⁊ ambiguos fm Alchu. ñ declarādo nobis apte q̄s ſis. Et h̄ fz ſ. Tho. adulatorie dicūt oñdētes se ōsiderare q̄ ab eo audiāt veritatē. Dentūr tn̄ fm Chr̄y. q: ipe sp̄ palā loq̄bat. ⁊ in locis ⁊ i tpib⁹ solēnib⁹. Chr̄y. Et aduerte q̄ersitatē illoꝛ. Nā cū p fmōez erudit: dicūt ei: q̄ō signū facis: cū ār p opa ōmōstrat: dicūt ei (ſi rues chr̄s dic nob palā) q̄ſi sp̄ ad p̄itū stantes. Hec ille. Scōm ār q̄ ōt Aug. chr̄z puꝛ hoiem credebāt: diuinitatē eiꝰ i p̄pheꝛz intelligere nō valētes. ⁊ iō vt dr̄ Alchu. ⁊ etiā Aug. ſi se chr̄m p̄fessꝰ fuiſſet: statim q̄ſi ꝛ̄ cesarē sibi iudeoꝛ regnū vsurpare vellet: p̄sidi eū occidēduz p̄sentassent. In hac pte ē moꝛale documētū de q̄ Theo. ait. Saragas tu q̄q̄ dū hyems imineꝛ. i. vita p̄s turbinib⁹ inq̄tatz ꝛcussa: spūales encenias tui tēpli celebꝛare: sp̄ renouādo reip̄z. ⁊ ascēsiones i coꝛde tuo disponēs. Tūc iesꝰ erit p̄sto tibi ī porticu Salomōis: pacificū statum tibi tribuens sub regimine p̄po

In regno aūt futuro nemo renouatōis solēnia p̄ficere poterit. Hec ille.

Quātū ad scōm tāgit chr̄i rn̄sio: dr̄ q̄ ōt Alchui. Dns aūt ita tpauit rn̄siones vt ⁊ calūniatoꝛ oꝛa ꝛcluderet: ⁊ q: chr̄s ē fidelib⁹ pāderet: ⁊ ō hoie q̄rētib⁹ diuinitatz mysteria narrat. Hec ille. Vl̄ſe quis? (Rn̄dit eis iesꝰ. Loq̄r vob⁹ ⁊ ñ creditz). q. d. Quare petitz vt dicam vob⁹ ſi sū chr̄s? Nō em̄ crederetz mihi ſi dicerē vob⁹ p̄itatē ſic nec q̄ creditz mihi in alīs q̄ doceo. Si em̄ nō creditz mihi testantib⁹ opib⁹: vt ōt Chr̄y. quō solo p̄bo credetz? Nā (opa). i. miracla (q̄ ego facio ī noie p̄ris mei). i. ad gl̄iam p̄ris mei fm sā. Tho. vl̄ in noie. i. p̄trute p̄ris mei. i. dei vl̄ dei p̄ris. nā chr̄s vt hō opabat ī p̄trute ōi: vt ōs p̄o i p̄trute ōi p̄ris. i. quā deꝰ p̄ ei cōferuit (illa testioniū phibēt ō me) q̄ntū ad p̄itatē doctrie ⁊ sc̄itatē vite. Licz em̄ mali possint miracla facere ī testimoniū p̄itatz: tn̄ ſi falſa p̄dicarēt nūq̄ possent miracla facere. q: ſ. ōs a q̄ p̄ncipal'r ſūt miracla nō p̄t reddere testioniū falſū. Chr̄s āt faciebat miracula. ḡ p̄dicabat p̄itatē. Et q: ſine petrō ⁊ deū ſe dicebat: seq̄t q̄ ita eēt: etiāſi nō feciſſz miracla impando fz oꝛādo. (Sz) nō obstātib⁹ tot ⁊ tl̄ib⁹ miracul' (vos nō creditz: q: ñ est ex ouib⁹ meis). i. q: ñ estz de nūero p̄destinatoꝛ fm Aug. Sed ꝛ̄ p̄mo. Nā ſi p̄sciea credi? q: sum? p̄destinati. i. a ōo eternal'r dilecti ⁊ electi ad credendū ⁊ ad felicitatē: null? credere p̄t nisi de? h̄ dederit: ⁊ ꝛ̄ñr infidelitas non erit petm̄. Ad h̄ ſ. Tho. sic ōt. Infidelitas ē petm̄: q: in infidelib⁹ ē cā q̄re ñ dat eis credere. i. petm̄ originale vel actuale. Exēplū: Videre nō possū nisi me sol illuminauerit: ſi tn̄ oc'los clauderē nō videre: nō ex pte solis: sz ex pte mea q̄ cāz huic p̄beo: oc'los claudēs. Et q: hec cā ī oib⁹ ē: q̄cūq̄ deserunt: iusto dei iudicio deserunt: ⁊ q̄cūq̄ eligunt: dei miserationē eligunt. hec ille. Quō tn̄ infidelitas sit petm̄ ꝛtrarie: ⁊ nō pure negatiue: vt in his q̄ ō chr̄o nihil audierūt. vide. ij. ij q. x. ar. j. vbi tenet q̄ infideles negatiue nō dānant p̄ter infidelitatē: sed p̄opter alia peccata q̄ ſine fide non remittunt. Secundo: quia videret eos inducere ad desperationē. Ad hoc dicit dupliciter.

Prio q cũ chr̃s videret eos nõ eẽ pde/
stinatos z i pñti malos: ꝓt vtq; dixit
p̃dicta: sz altex tm̃ voluit ab eis itelligi
.s.q erãt mali: nõ ãt q erãt p̃scitl.a nob
aũt voluit itelligi vtrũq;. Alio mõ dr̃
fm s. Tho.q dñs loq̃bak m'ltitudini in
q̃ erãt aliq̃ 2uertẽdi: aliq̃ i sua pfidia re
linq̃ndi. Ex his g̃ ꝑbis oẽs timere ꝺbu
erũt: null⁹ ꝺo despare. Et etiã dato: q
singl'ari pſone fuiſſz locut⁹ dicẽs: tu es
p̃scit⁹: adhuc ñ debuisset despare: qz ta
lia ꝺba 2dictonate debuissent intelligi
sez si ñ peniteret. Hec aũt patẽt ex sctõ
Tho. j. di. rlvij. Prime aũt expositiõi
videk 2gruere qõ sequk (Oues mee vo/
cẽ meã audiũt). i. p̃cept⁹ meis ex aio siue
lerank obediũt: fm Alchu. Aug. Nõ re
cusak labor si aderit amor. qz q̃ amat ñ
laborat. Dis labor nõ amãtib⁹ g̃uis ẽ.
Hec ille. Ex h̃ ãt prz q oues ꝺ q̃b⁹ chr̃s
iudeos volebat intelligere nõ sũt solũ
p̃destinati: qz rl'es aliqñ sũt in mortali
pctõ/neq; audiũt vocẽ dñi: vt Paulus
qñ ecclam dei inseq̃bak: nisi dicak: au/
diũt fm p̃destinatiõez. i. audient (z ego
cog̃sco eas (ñ solũ noticia simpl'r q̃ etiã
lupos cog̃sco: sed noticia approbatiõis
z electiõis ad vitã eẽnã (z sequunk me)
Alchui. Oues chr̃i chr̃m sequũt h̃ mã
suetudinis z innocẽtie viã incedẽdo: et
post ad gaudia vite eẽne itrãdo. vñ se/
quit (Et ego vitã eẽnã do eis) Est aũt
notãdũ q sic ꝺr s. Tho. j. pte. q. xvij. et
est snia sũpta ab Aristo. in li. ꝺ aia. vita
dupl'r sumit. Uno mõ ꝓ ipa eẽntia vel
natura seu suba rei viuẽtz sic hũanitas
dr̃ vita. Alio mõ ꝓ opatiõe rei viuentz
sic sentire z itelligere. Prio g̃ mõ tam
beati q̃s dãnati/siue hoies siue angeli
habituri sũt eternã vitã: qz vtriq; erũt
incorruptibiles. Scõo ꝺo mõ damnati
hoies nõ habebũt fortẽ vitã eẽnã: quia
nullã fortẽ habebũt opatiõẽ ꝑpetuã.
Angeli ẽt mali habebũt eẽnã vitã aliq̃
mõ: qz hñt aliquã opatiõẽ ꝑpetuã: sp
em̃ se itelligũt fm theologos. Sz tñ ꝓ/
pie illa opatio nõ dr̃ vita eẽna: qz vita
sonat i bonũ: cognitio ãt eor est eis ad
malũ z penã (z ñ pibũt i eẽnũ) z subau/
diẽdũ est fm Aug. vos ãt pibitz i eẽnũ
qui nõ estis ex ouib⁹ q̃ me sequũk. Sz z
qz Judas pñt: Ad h̃ ꝺr Theo. q dñs lo
quk de pseuerãtib⁹ z volẽtib⁹ pastorem
seq̃. Nihil em̃ pt eas auertere a pastore
nisi eis volẽtib⁹. Aug. ꝓ videk velle q
dñs loq̃k de p̃destinatz. vñ ait. De illis
ouib⁹ ꝺ q̃b⁹ dr̃: nouit dñs q̃ sũ ei⁹: nec lu
pus rapit: nec fur tollit: nec latro inkfiẽ
secur⁹ ẽ de nũero eaꝝ: q̃ ꝓ eis nouit q̃d
ꝺdit. Hec ille. Sz z Aug. arguik: qz p
destinati aliqñ mortl'r peccãt: vt Petr⁹
negãdo chr̃z. g̃ z rapiunk: z illꝺ qꝺ sub/
dik (z ñ rapiet eas q̃sq; ꝺ mãu mea) Ad
h̃ dico q ñ rapiunk nisi ad tps. Ul' dico
q neq; vi neq; astutia rapi pñt nisi ipis
volẽtib⁹ z chr̃o pmittẽte: sic neq; ẽt ñ p
destinati. Lz ãt ñ pire i eẽnũ sit p̃dest/i
natz ꝓpriũ: tñ ñ rapi ẽ oib⁹ cõe: qz chr̃ist⁹
vult oẽs saluari si velit q̃ ops ẽ. Ꝺ ꝓ/
bat 2seqnt dr̃. (Pr̃ qꝺ dedit mihi mal⁹
oib⁹ est). i. fortl⁹ diabolo z oi creatura.
Dedit ei fz Aug. pr̃ filio ꝺtatẽ: et 2nr
suã potẽtiã z suã sciaz: z oẽz suã pfectio
nẽ vñ ẽ pr̃i eq̃lis. Est inq; mal⁹ oib⁹. vt
ꝺr s. Tho. Prio natura. Joã. v. Sic pr̃
bz vitã i semetipo zc. Scõo prãre. Jo.
vj. Prãtẽ ꝺdit ei iudiciũ facer zc. Ter
tio reuerentia z honore. Phil. ij. Dedit
illi nomẽ zc. Mal⁹ ẽ g̃ oib⁹ qꝺ ꝺdit mi
hi pr̃: vt. s. sim ꝺbũ ei⁹: vnigẽit⁹ ei⁹: splẽ
dor luq; ei⁹. Hec ille. Ex h̃ ãt vult chr̃s
ꝓbare q nemo pt oues suas rape. Prio
bat aũt idẽ adhuc alia rõne sic (Et neo
põt rape ꝺ manu pr̃is mei) Man⁹ aũt
ꝺi fz Aug. trib⁹ modis sumik. Uno mõ
p dei prãte: sic pt poni exẽplũ ꝺ eo q dr̃
de egypto suũ ppl'm i manu valida edu
xisse. Alio mõ p dei ꝺbo q̃ de⁹ opak sic
artifex p artẽ suã. Solẽt ei vt ait hoies
dicere man⁹ suas etiã alios hoies p q̃s
faciũt qꝺ volũt. Tertio ipm dei opus:
sic dr̃ (vt ait) q̃s cogscere manũ suã: cum
scpturã suã cog̃scit. Hic aũt vt ꝺr p̃mo
mõ sumik. Et ex h̃ vult fili⁹ iferre q et
de manu sua null⁹ rape pt: cũ sit eadem
vtriusq; man⁹ vel potẽtia. Unde sub/
dik (Ego z pater vnũ sum⁹). s. in ꝺture
z potẽtia: qz de hoc est fmo fm Chr̃st.

Est aũt sciẽdũ q Arrius dixit filium
esse p̃e minorẽ: z ab eo i eẽntia diuersũ

ꝛ ī ꝓsona. Sabellius ꝙo tenuit aliō extremū dicēs: q̄ neq̄ ī natura vl' ēētia neq̄ ī ꝓsona distiguunt. Veritas est medio: q̄ sūt vnū i essentia: et distinguūt i ꝓsonis. Ūn vtrūq̄ errorē chr̄s ī his ꝙbis destruxit. Nā sic ōr ſ. Tho. ī. di. ix. ꝛ. iij. di. v. ſ. neutrū gen⁹ ad naturā: masculinū ꝙo ad ꝓsonā ꝓtinet. Cū g̃ ōr saluator: vnū i genere neutro ꝓcat vnitatē nature. cū ꝙo ōr: sum⁹: i masculino ꝛ in plurali ꝓcat vnitatē ꝓsonaꝝ. Aug. Utq̄ audi: ꝛ vnum ꝛ sum⁹: ꝛ a carybdi ꝛ a scylla liberaberꝭ. Q̄ō dixit: vnum: liberat te ab Arrio. Q̄ō dixit: sumus: liberat te a Sabellio. Si vnū: nō g̃ diuersum. si sum⁹: g̃ p̄ ꝛ fili⁹. Hec ille. Sic aūt ōr Hila. vij. de trini. ad h̄ dicūt scratores Arrij: q̄ p̄ ꝛ fili⁹ sūt vnū voluntate: q̄. ſ. idē volūt: nō aūt natura deitatꝭ: q̄si vterq̄ sit de⁹. Ūn de⁹ ꝛ creatura etiā aliq̄ mō vnū dicunt. Sed ꝰ h̄ arguit: q̄ chr̄s nō ꝓbasset fm h̄ q̄ nemo ō manu sua pōt oues rapere ampli⁹ q̄ ꝓsit ꝺs rapere de manu moysi vl' alterius. Et ꝓterea san. Tho. ad idez arguit sic. Quecūq̄ sūt vnū simpl'r. ſ. sine additione: sūt vnū fm substantiā: q̄ cū vnum dicak sic ꝛ ens: sicut nihil dr̄ ens simpl'r nisi fm substātiā vel naturā: ita neq̄ dr̄ simplicit' vnū. Sed hic pater ꝛ fili⁹ dicunt vnū simpliciter: igit sūt vnum fm substantiā. Ūn nunq̄ inuenit q̄ de⁹ et creatura. ſ. pura dicank vnū nisi cū additione. fm illud. j. Cor. vj. Qui adheret deo vn⁹ sp'rit⁹ est. Et ido iudei melius chr̄i doctrinā intelligētes in hac pte q̄ miseri arrianī: itellexerī q̄ se deū facebak: q̄ h̄ ipa chr̄i ꝙba sonabant. Hoc ei iudeoꝝ lapides testank: q̄ ido voluerūt eū lapidare: q̄ intellexerūt in his ꝙbis q̄ se deū astruebat. Jn hac pte est documentū litterale: q̄ nō oport⁹ diabolū timere: q̄ talē habem⁹ adiutorem: q̄ capi nō possum⁹ nisi volentes. Grego. Debilis est hostis q̄ nō pōt vincere nisi volentē. Hec ille. Est ꝛ aliud. Nam vt ex ꝙbis chr̄i ptz: aliq̄ sūt oues nō sue: sed diaboli. q̄. ſ. sunt lupi sub veste ouina. Cognoscit aūt fm Chrȳ. lupus sic contectus. Primo si mordet dentib⁹. ſ. detrahit. Secō si nō clamat versus terrā: sed vlulat ꝙs celū: vt hypocrite se extollētes: ꝛ viros celestes q̄ ifamiā dēmētes. Tertio si nō pascunt herbis celestiū ꝓsolationū: sed carnib⁹ voluptatū. Sūt aut ꝛ q̄dā oues chr̄i: q̄ cognoscunt. Prio ex opib⁹ bonis: Juxta illō. Opa q̄ ego zc̄. Secō si vocē pastoꝝ audiūt: q̄ est q̄druplex: vt colligit ex scripturis. scz Exterior exhortatio/ Interior ī spiratio/ Bñficioꝝ elargitio/ ꝛ Corpal flagellatio. Tertio si cognoscunt a chr̄isto pastore q̄ facē ꝓ imaginē suā quā eis ipsīt. ꝛ ꝓ arma ꝙtutū q̄b⁹ eas ornauit: ꝛ ꝓ doctrinā charitatꝭ q̄ eas instruxit. Si aūt ist⁹ careāt nō cognoscunt ab eo. Et q̄rto si pastorē sequunt ꝓ viā virtutum. Hec q̄tuor signa ouium chr̄i ponunt ī hoc euangelio vt pateat intuenti.

Quārū ad tertiū rangit iudeoꝝ malignatio. Prio q̄ aduertēdū est q̄ Leui. xxiiij. mādak vt blasphem⁹ lapidet. Est aūt blasphemia si q̄ō est ōi creature attribuak vl' ecōuerso. Quia g̃ itellexerī q̄ chr̄s se deū dicebat: tā q̄ blasphemū voluerūt eū occidere: ſō dr̄ (Sustulerūt g̃ lapides iudei vt lapidarēt eū) Sz q̄ malignitas erat ista: si credebāt se obedire deo: Dico q̄ erat maxia malignitas: q̄ ista sua ig̃rātia q̄. ſ. nescirēt chr̄z eē deū: erat q̄dammō affectata: vt ōr sā. Tho. iij. q. xlvij. ꝛ ex inuidia ꝛ odio ꝓcedebat Miracula em̄ sua eū clamabāt deum: sed isti viri flagitiosi passiōez secrātes: eis nolebāt attēdere. (Rndit eis Ihesus) nō timēs lapides: sz volēs coꝝ furorem rationabil'r mitigare. Per hec tñ q̄ sequunt vt dicē Chrȳ. nō vult verba sua q̄si maledicta excusare aut reuocare: sz affirmare ꝛ ostēdere q̄ male ō eo sentiebāt. (Mlta bona opa ostēdi vobis) fm Alchui. sanādo infirmos: ꝛ docēdo idoctos (ex p̄ze meo) Pōt aūt ly ex: dicere habitudinē cause finalis: ꝛ est sensus ex Alchui. q̄ i oib⁹ suis opib⁹ gl'iam dei q̄ siuit ꝛ ꝓter ipam opa bona fecē sic si dicam⁹ ex diuina bonitate ꝓcedere oīa bona. ſ. ꝓp' dei bonitatē sicut ꝓter causam finalē. Vel habitudinem cause seu ꝓncipij efficiētis: ꝛ est sensus: q̄ a patre

accepit ꝓtutē ſuā q̄ miracla facē z docet
(Propt qđ eoz op⁹ me lapidatiz)q.d.
Opa mea merenť q a vob debeā amari:nō lapidari:zſi aliq̄d fecī reꝓhenſiōe
dignū:dicatis q̄d ē illđ opus ꝓpt qđ me
vultz lapidare(Rñdeť ei iudei)Credo
niſi chīs eos inuiſibiliť cohibuiſſet:q ñ
ꝓbis:ſz lapidib⁹ ei rñdiſſent ꝓpt nimiaz
inuidie z furoꝛis rabiē:maxie qz exiſtiꝫ
mabāt ſe iuſtā cām hīe moꝛtz eius quā
tantū apperebāt(ō bono ope ñ lapidamus te)ſm eū q dic Alchui.chīi bñficia negare ñ poterāt:vñ ea q̄uis inuiti
ꝓfitenť(ſz de blaſphemia z)p id ē(qz tu
hō cū ſis:facz teipm deū).ſ. dicēdo vnū
ſum⁹. Aug. Ecce iudei intellexerūt qđ
Arriani nō intelligūt. Hec ille. Dicūt
aūt ſm ſ.Tho.ꝓtradictoꝛia.ſ.bona illū
opa facere:z vſurpare ſibi diuinos hoꝛnoꝛes. Non eū poſſet miracla facere ſi
deū blaſphemaret falſa p̄dicādo:qz ds
nō approbat falſitatē (Rñdit eis ieſus
Nōne ſcptū eſt i lege vīa).i.in pſ. Sic
eī dic Chꝛyſ.z ſctūs Tho. ſcptura vetez teſtamēti aliq̄n i legē:ꝓphas z pſalmos diuidiť.iuxta illđ Luc.vlti. Opoꝛtet impleri q̄ ſcꝑta ſūt i lege z ꝓphetz et
pſalmis de me. Sz aliq̄n diuidiť i legē
z ꝓphetas:ita q pſalmi ſub ꝓphetz iludunť.ſm illud Dat.xxij. In his duobus mādatz vniuerſa lex pendet z ꝓphete. Aliq̄n oēs ille ptes ſeu tota ſcptura
veteris teſtamēti noie legz ſcaſ:vt hic.
(Ego dixi dij eſtis)Dī aūt de⁹ tripliciť
ſcz p naturā z ſic caret pīali. De⁹ ei eſt
vn⁹:vt hī Deuť.vj. Per nūcupatiōez:
z ſic idola dicunť dij. Et p ptcipatiōez:
z ſic dicunť dij q a deo hñt ſcitatē vel
auꝛoꝛitatē vel aliđ diuinū donū. Et ſic
dī Exođ.xxij. Dijs nō detrahes. Et ſic
ēt i pſalmo ō iudicib⁹ z ꝓphetz dī. Ego
dixi dij eſtz. Ex his arguit chīs fz Chꝛiſo. Pōt āt rō chīi dupliť formari. Vno
mō vt velit ſe tāq̄ naturaliť deū p̄ferre
dijs ptcipatiue dictis:ſic illđ a q̄ aliq̄
ptcipatiue talia dicunť: eſt p eſſentiaz
tale.i.ipa ſua cētia eſt talis:vť ex ipſa
ſua cētia haber q ſit tale z nō ab aliq̄
extrinſeco. Sic eī videm⁹ q omīa lucida:ſūt lucida ꝓpter ſolē.z oia calida ca-
loꝛe igneo ſūt calida ꝓpt ignē. Sz ꝓphete dicti ſūt tales.i.dij ptcipatiue diuini
ꝓbi. Ergo diuinū ꝓbū ē eſſentialiť de⁹:
z ꝓſeqnť ſi ſe deū facē nō blaſphemat:et
tunc ſic legiť (Si illos dixit)ſcꝑtura.ſ.
ſeu lex(deos ad q̄s ſmo)ſeu ꝓbū)dei factus ē).i. reuelatⁱ⁹(z ñ ꝓt ſoluī ſcꝑtura)
.i.nō ꝓt falſitatz arguī vel blaſphemie
(quē p̄ ſcrificauit).i.ſctīm genuit eťnaliť:ſm Aug. Vť ſctīm feē ſm hūanitatē
ſm Theo.z h ex nō ſctō negatiue:et nō
ēnie vel ꝑuatiue. Chīs enim nunq̄ fuit
petō:neq̄ ēt aliq̄n fuit potēs hīe gram
dei z nō habēs inq̄ntū hō:qz a ꝑmo inſtāti ſue ꝓceptōis fuit ſctūs z brūs. Vide ō h ſ.Tho.iij.ꝑ.q.xxxiij.(z miſit in
mūdū)tāq̄ ſaluatoꝛē fz Theo.(vos diciťz qz blaſphemas) tu.ſ.quē p̄ ſcrificauit:(qz dixi fili⁹ dei ſū)q̄ſi diceꝛēt. Iſta
ē mag̃ ſtoliditas. Sz qz potuiſſent dicere:quō ꝓbas te eſſe dei filiū:tđo ꝓbat h
ꝓſeqnť p ea q̄ ſubdūť z poſtea exponēt
Alio mō ꝓt formari rō raliter:vt in ea
chīs ñ ſe aſſerat deū p naturā:ſz p ptcipationē:ſz tñ excelleēter inť oīes ꝓphas:
facta ꝓo rōe ꝓbat ſe deū p naturā. Foꝛmak g̃ ſic. Si abſq̄ petō blaſphemie ꝓphete potuerūt dici dij ſm ſcꝑturā:multo magz ille quē p̄.i.de⁹ ſcrificauit ſpiritualiť z excelleēter tanq̄.ſ.chīm quem
ſaluatoꝛē miſit i mūdū:ꝓt ſic dici. Conſtabat aūt iudeis z ipi credebāt q dñs
Jeſus erat chīs:ſz puꝛ hoiem crederēt
vt multipliť ex euāgelijs patere ꝓt. Sed
ēnq̄ ſm h videbiť q chīs poſſit dici deī
filiⁱ⁹ p adoptionē ſi ſe dꝛ deū participatiue:qđ repugnat ſctō Tho.iij.ꝑ.q.xxiij. Ad h aūt dico q chīs dicere potuit
ſe deū participatiue:ſm opinionē iudeoꝛum q eum chꝛiſtū eſſe credebāt. Vel
dico q cū foꝛmak ratio ſcđo mō:nō ſic ē
intelligendū quaſi chꝛiſt⁹ voluerit ſe dicere deum participatiue. Sed ſe hīe id
vnde aliq̄ dicti ſunt dij participatiue:
id eſt gratiam dei. Dō ſtat q haberet
illud tale:z tñ ab eo non deberet denominari talis:ſed ab excellentioꝛi foꝛma
id eſt deitate. Quam quia iudei i eo negabant:nō tamen ꝓpter hoc habebant
ſufficientē cām currendi ad lapides:qđ

Feria.v. post do. de passione.

poterãt credere q̃ se deũ diceret ptici-
patiue p gr̃am dei: qõ nõ est lapidatiõe
dignũ: q̃uis se talĩ deũ nõ diceret: sed
intẽdebat dicere: q̃ vl'sic poſſet dici ds:
si ñ excellẽtiori mõ vt illi credebãt. Sz
vñ habuerũt iudei q̃ chr̃s filiꝰ dei esset:
Rñdet s. Tho. q̃ dñs h̃ dixit ꝓtualiter
licz nõ exp̃sse. qz dixit: ego z pat' vnũ su
mus. z qõ dedit mi. pat'. zc̃. Accipe em̃
naturã ab aliq̃: z esse vnũ in natura cuz
eo/rõne filiatiõis hz. Hec ille. Sed ꝛ:
qz fm h̃. ss. eẽt filiꝰ. Dico q̃ loquit̃ de ac
ceptiõe p gñationẽ: q̃ mõ solũ iudei cre
debãt aliquẽ naturã alteri coicari: cum
nihil scirẽt p modũ amoris in idẽtitate
nature ꝓcedere: qõ est spũſſci. Sz ire
tũ ꝓtra: qz fm h̃ ignis genit' esset filius
Dico q̃ s. Tho. loquit̃ de acceptiõe na
ture a viuẽte: cuiusmõi est ds pat'. Igit̃
nõ ꝓmo: sed scõdo modo videt̃ fo: mãda
rõ fm Chry. dicentẽ. Interim q̃dez vt
suscipeꝝ fmo: hũilis locut' est. Postea
aũt ad maius eos reduxit: oñdens q̃ in
nullo minor est p̃r̃e: cũ subdit̃. (Si non
facio opa p̃ris mei nolite credere) Hec
ille. Opa aũt p̃ris chr̃i appellat ea q̃
nll's facere põt nisi p̃r̃/vel aliq̃s p̃ri eq̃-
lis. (Si aũt facio) ꝓpria auẽte alia q̃ sit
solius dei (si mihi). i. ꝓpt̃ me/seu ꝓpter
ꝓba mea (nõ vult̃ credere) me ee deũ
(op'ib' credite) q̃ apte meã diuinitatẽ
loquũt̃: qz nullũ est euidẽtius iudicium
de rei natura/q̃ ꝓpria eius opatio: fm
s. Tho. (vt cogĩcat̃: z) p id est (creda
tis: qz p̃r̃ in me est: z ego in p̃r̃e) Hila. h̃
est dei filius sum. h̃ est: ego z p̃r̃ vnũ su
mus. Est aũt sciẽdũ q̃ filiꝰ est in p̃r̃e rõe
sue eẽntie: qz. s. eẽntia q̃ est filiꝰ/est i pa
tre cũ sit eadẽ. sil'r rõne relationis. quia
vnũ relatiue oppositoꝝ est in alio ꝙz in
tellectũ. Et sil'r fm origĩnẽ: qz illa origo
est manẽs in dicẽte. Ecõuerso p̃r̃ est in
filio rõne essentie z relatiõis eadẽ rõe:
z rõne etiã originis. qz in ꝓbo q̃ ds est
oĩe q̃ ꝓbo ds. Eadẽ aũt est rõ de spũ
scõ. Vide de his s. Tho. j. pte. q. xlij.
Et ꝛcordat s. Tho. cũ Hila. z Augu.
z Amb. q̃ tenẽt p̃r̃em esse in filio z ecõ
uerso. eo q̃ vnusq̃sq̃z horꝝ est sua eẽntia.
z eadẽ est vtriusq̃z z in vtroq̃z. Est ꝑ p̃r̃
in filio p eẽntie identitatẽ: z p eq̃litatẽ
ex ꝛñti. hõ ꝓ in deo p gr̃e sil'itudinẽ. z
ꝛñter aliter z aliter. Et de h̃ est docu
mentũ morale: de q̃ ait Augu. Nõ em̃
sic filiꝰ ds. in me est p̃r̃ z ego in illo: quõ
possunt dicere hoĩes. Si em̃ bñ cogita
mus z bñ viuam⁹/in deo sumus: z deꝰ
in nob est q̃si pricipãtes eiꝰ gr̃am z illu
miati ab ipo. Vnigenitꝰ aũt filiꝰ in p̃r̃e
est: z p̃r̃ in illo tanq̃z eq̃lis. Hec ille.

Feria q̃nta post do. de passiõe. Textus euangelij Luc. vij.

Rogabat ihesum q̃dã pha-
riseus vt mãducaret cũ
illo: z ingressus domum
pharisei discubuit. Et
ecce mulier q̃ erat in ciuitate pecca
trix: vt cognouit q̃ accubuisset in
domo pharisei: attulit alaba-
strum vnguẽti: z stãs retro sec⁹ pe
des ei⁹: lachrymis cepit rigare
pedes ei⁹: z capillis capitis sui
tergebat: z osculabat̃ pedes ei⁹
z vnguẽto vngebat. Videns aũt
pharisee⁹ q̃ vocauerat eũ: ait in-
tra se di. Hic si esset ꝓpha sciret
vtiq̃z q̃ z q̃lis est mulier q̃ tangit
eũ: qz peccatrix est. Et rñdens ie
sus dixit ad illũ. Simon hẽo ti
bi aliq̃d dicere. At ille ait. Magr̃
dic. Duo debitores erant cuidã
feneratori. Vnus debebat de-
narios q̃ngentos: z alius q̃nq̃a-
ginta. Nõ habẽtib' illis vnde red
derẽt: donauit vtriq̃z. Quis er
go eũ pl⁹ diligit? Rñdens Si-
mon dixit. Estimo qz is cui pl⁹
donauit. At ille dixit ei. Recte
iudicasti. Et ꝛuersus ad mulie
rem dixit Simoni. Vides hãc
mulierem. Intraui in domũ tu
am: aquã ped' mei nõ dedi-
sti. Hec autem lachrymis riga-

nit pedes meos: ⁊ capillis capitis sui tersit. Osculu3 mihi non dedisti. Hec aũt ex q̃ intraui non cessauit osculari pedes meos. Oleo caput meum nõ vnxisti. Hec autẽ vnguẽto vnxit pedes meos: ꝓp qđ dico tibi: remittũtur ei pcta mlta qm̃ dilexit mltũ. Cui ãt min9 dimittit: min9 diligit. Dixit ãt ad illã. Remittunt tibi pcta tua. Et cepẽrũt q̃ simul accũbebãt dicere intra se. Quis est h̃ q̃ etiã pcta dimittit Dixit aũt ad mlierẽ. Fides tua te saluã fecit: Vade in pace.

Rogabat iesum quidam phariseꝰ ⁊c. Lu. vij. Circa cõuersionẽ Magdalene q̃ in pñti euãge. recitat/ tãgunt tria pũcta q̃ sc̃t. Cõpunctio: Excusatio: ⁊ Absolutio. Quantũ ad ꝑmũ sciendũ est ꝙ sic ỏr magr̃ hist. ea q̃ hic narrãt fm alios ꝓtigerat in nazareth. fz alios ꝓo in Bethania: sed tm̃ vt idẽ ỏr ⁊ locꝰ/ ⁊ tps hoꝝ ignorat. Verũtm̃ existio ꝙ ꝗa ỏr infra. Et ecce mlier q̃ erat in ciuitate peccatrix. cũ nlla ciras exꝑmat: hoc de hierlm citate regali debere itelligi. Si tm̃ ista ꝓtigerũt in Bethania / pñt dici cõtigisse in hierlm. qr cũ bethania miꝰ nus q̃ ꝑ duo miliaria distaret a hierlm erat q̃si suburbiũ eiꝰ. Qr g̃ chr̃s cõsueuerat ꝑdicare in hierlm: ⁊ hospitari in bethania: credo Magdalenã ꝙersam in hierlm ad fmonẽ chr̃i: sed postmodũ in bethania i domo auũculi sui Simonis phariſei ⁊ olim leꝓsi attulisse coꝝ suũ ⁊ alabastrũ vnguẽti: nisi forte Simon tanq̃ potẽs dñs palatiũ dicat habuisse in hierlm. Ỏr g̃. (Rogabat Jesum qđã phariseꝰ). i. religiosus vtiꝰ a phares qđ est diuisio: eo ꝙ hitu ⁊ cõuersatione rales ab alijs distiguebant (vt mãducaret cũ illo) Vtr aũt bono vel malo fine iste inuitauerit chr̃m non est certũ. Chr̃s aũt mãducauit cũ phariseis vt eoꝝ supbiã reꝑmeret. vtz h̃. ⁊ cum publicanis: vt eos ad pniam ꝙocaret. Mat. ix. ⁊ Lu. v. ⁊ cũ amicis familiaribus. s. maria/ martha/ ⁊ lazaro: vt eorũ amorẽ nutriret ⁊ augeret. Jo. xij. ⁊ cum suis cogn̄atis pauꝑibꝰ: vt eoꝝ inopiã supꝑleret aquã mutãdo in vinũ. vt Joã. ij. Sed cũ magis sit iustoꝝ appetẽda societas q̃ñ iniq̃ꝝ: qre dñs zacheũ sponte adiit: nõ autem phariseũ apparent iustum nisi inuitatꝰ? ⁊ Ad h̃ ỏr Gor. chr̃m h̃ fecisse. Prio vt oñdat ꝙ nõ egẽt q̃ sani sit medico. et Scõs ꝙ dñs plꝰ diligit humilẽ pctorẽ. s. olim q̃ iustũ supbũ. Vel posset dici ꝙ h̃ fuit: qr Sachꝰ nõ audebat rogare vt iste phariseꝰ. (Et ingressus domũ phariſei) Erat ei chr̃s pauꝑtõ iuitatoꝝ acceptauit (discubuit) qr ei antiq̃ in lectis comedebãt seu iacẽtes: vt ỏr Alchut. tõ sedẽtes ad mẽsam dñr accũbere/ vl̃ recumbere/ vel discumbere. (Et ecce mlier q̃ erat i citate) Hec mulier fuit maria Magdalena sorꝝ Lazari ⁊ Marthe. vt habes supr̃ feria. vj. post q̃rtã do. q̃dra. Sz h̃ nõ nomiat: qr fz hoim opinionẽ ãdhuc erat peccatrix vt ỏr Gor. Et hac rõne fm eandẽ opionem subiungit (peccatrix) fm hoim. fi opionẽ: sed iam coꝝã deo iustificata merito ꝓrtitiois. Est aũt sciendũ ꝙ Aug. sup illũ. j. Coꝝ. xv. inuentũr mlti falsi testes: sic ỏr. Perhorrendũ est ne aliq̃d falsi de deo dicat: licz ad eius laudẽ ꝓtinere videat: qr nõ minoꝝ/ sed maioꝝ horrassis scelere in deo laudat falsitas/ q̃ virtutẽ ꝓfitras. Hec ille. Et idez dico de sctis. Quidã g̃ ex q̃dam stulta ꝑeratione dicũt Magdalenã nõ corꝑe: sed mente tm̃ fuisse peccatricẽ: ex q̃ magis incõuenientia sequũt. Prio qr ꝙertit ian9 euãgelij ⁊ sctoꝝ intellect9. Nam Lu. vij. dicit. Maria q̃ vocat magdalene de qua vij. demonia exierãt. i. vicia vniuersa q̃ bus plena fuerat: vt ỏr glo. Idẽ ỏr in retu ⁊ i glo. Mar. vlt. ⁊ glo. Hiero. dicẽ fuisse meretricẽ. Et in euãg. hodi. dr peccatrix: qđ scꝑtura dicere nõ ꝙsueuit nisi de publicis pctoribꝰ. Scõm: qr rolit pctoribꝰ magna spes venie: cum ista sit data in exẽplũ pnie: sic Maria vir-

go in exēplū innocētie. Sz q̄re fuit ita peccatrix: Nam sic dic bñs Vincē. xij. annis fuit in voluptatib⁹. Ad h̄ dico q̄ tria habuit q̄ cōsueuerūt mlieribꝫ eē cā ruine. Prio z pncipal'r habuit libertatē post parētū mortē. Scdo habuit diuitias z delitias. Tertio dr̄ habuisse pulcritudinē. Martha autē lz etiā ista habuerit: sp tñ fuit ẏgo fm bm̄ Vincen. qz fuit ifirma. Nā fm Amb. fuit illa q̄ xij. annis fluxū sanguis passa est: q̄uis fortr q̄dē fuerit Martha: lz nō ista. Et etiā qz suum castrū fuit tanq̄ hospitale paupeꝝ. Deus em̄ z naturalē pietatē z merita ac supplicatiōes pauperū suoꝝ libenter aspic. Fuit etiā religiosa. i. pharisea fm alios (vt cogit q̄ ihesus accubuisset i domo pharisei) cōpuncta: z vt credit ad p̄dicatiōez chr̄i (attulit alabastrū vnguēti). i. vnguētū pterū i vno vase ō alabastro. Est aūt sic dr̄ Beda: alabastrū genꝰ marmoris varij coloris qō optime fuat vnguēta. Cōsueuerāt aūt viri regiōis illiꝰ varijs vnguētis vti p cororꝝ recreatiōe z solatio. Ista ḡ mulier corde cōpūcta: post fmonē statim venit ad chr̄m refouēdū vnguēt̄ q̄ ad corp⁹ z ꝓsolandū lachrymis q̄ ad aiaz q̄ petōꝝ sitiebat salutē. Greg. i omel'. Quia em hec mlier turpitudis sue macl'as aspexit lauāda ad fontem miscōie cucurrit. Nō iussa vēit: quiuātes nō erubuit. Nā qz semetipaz gustl' erubescebat int⁹: nihil eē credidit qō verecūdarel' forz. Di scite q̄ dolore ardet: q̄ flere etiā int' epulas ñ erubescit. Hec ille. Gre. nise. In se indignitatē suā ostendēs stabat post tergū: deiect̄ luminib⁹ effusa coma: pedes amplectēs: lachrymis eos pfundēs reb⁹ tristē animū oñdebat ventā implorās. Hec ille. Vñ seq̄t (z stans retro secus pedes eiꝰ: lachrymis) Hec btā peccatrix fuit valde lachrymosa. Nā habuit lachrymas cōpassiōis i morte fris: q̄ chr̄m induxerūt ad fletū z suscitatiōē Lazari. Et lachrymas dolorz in morte chr̄i: cū fuerit int' mlieres q̄ illū flendo seq̄bant ad crucē: de q̄b⁹ Lu. xxiij. q̄ induxerūt chr̄m ad cōpassionē vt diceret. Filie hierl'm nolite flere zc̄. Habuit et lachrymas amoris post chr̄i mortem: vt pz Jo. xx. q̄ meruerūt angelicā visionē z chr̄i pmā apparitiōez. Habuit z lachrymas cōpūctiōis ō q̄b⁹ dr̄ h: q̄ meruerūt absolutiōez a tot sceleribꝫ. Seq̄t. (cepit rigare pedes eiꝰ) fatigatos ex itinere: z dturpatos ex puluere. Utꝝ ꝓpter chr̄is discalciat⁹ incederet: dic q̄ nō: vt habes dñica q̄rta aduēt⁹. Etsi dicat q̄ ista mlier pedes chr̄i nudos attrectauit. Dico q̄ eos potuit ipa nudasse siue habuerit pfecta calciamēta siue sandalia q̄ sē calciamēta paupeꝝ i illa regiōe: vt dr̄ s. Tho. sup Mat. (z capill' capitz sui tergebat) Jnt' oēs eiꝰ capillos isti soli q̄ chr̄z tetigerī manēt icorrupti (z vnguēto vngebat) Sz q̄: Nā cū eēt sctā et vouta: chr̄s dixit ei: noli me tāgere Jo. xx. Quare ḡ nūc se tāgi pmittit ab ea: Ad h̄ dr̄ Gorra: q̄ tūc chr̄s voluit oñdere se eē altiorz statꝰ q̄z credebat z maiori reuerētia dignū dū eēt glificatꝰ. Et nota fz Bedā/ q̄ sel'vnxit maria pedes chr̄i i domo pharisei: z sel'caput in domo ppa. Jo. xij. imo vt ibi ptz ēt tūc vnxit pedes eiꝰ. Jsta mlier sp chr̄i pedib⁹ fuit affecta: nec mirꝝ qz istis pedib⁹ oia subiecta sūt fm illō ps̄. Omia subiecisti sub pedib⁹ eiꝰ. Scdo: qz ipi mare q̄si trā calcauerūt. vt ptz Mat. xiij. Tertio: qz ad tactū eorꝝ fuit absolura a pena z culpa: z scificata: vt h̄ patz. Quarto: qz p nr̄a eruditiōe sūt discurrēdo fatigati: fm illō Jo. iij. Jesus fatigatꝰ ex itinere sedebat sic sup̄ fontē. Quito: qz p nr̄a redēptiōe fuerūt vulnerati: fm illō Ps̄. Foderūt ma. me. z pe. meos zc̄. Grego. Oculi ei frena ꝓcupierat: lz h̄ iā p pentētiā ꝓterēs flebat. Capillos ad coposition̄ vultꝰ exhibuerat: lz iam capill' lachrymas tergebat. Vñ seq̄t (z capillis capitz sui tergebat) ore supba dixerat: lz pedes dñi osculās h̄ i redēptorz sui vestigia figebat. Vñ seq̄t (z osculabat pedes eiꝰ) Unguētū sibi p odore sue carnis adhibuit. Nō ḡ sibi turpit' exhibuerat: h̄ iā deo laudabil'r offerebat. Vñ seq̄t (Et vnguēto vngebat) Quot ḡ in se habuit oblectamēta: tot ō se inuenit holocausta. Cōuertit ad ꝑtutū numer:

nũez crimlnũ vt totũ ſuiret deo ĩ pnĩa: ḋcḋ ex ſe deũ ꝓrẽpſerat ĩ culpa. hec ille Chriſ. Et hec ḋ q̃ dicta ſũt agebant exteri⁹: q̃ ꝓo reuoluebat ei⁹ intẽtio mlt̃ta feruẽtioza his erãt: q̃ ſol⁹ de⁹ inſpici ebat. Hec ille. Jn hac ꝓte ẽ mozale do cumẽtũ ꝑ pcõzib⁹: vt ꝺ venia nõ deſperẽt dũmõ imitari velint Magdalenã: ſic ĩ culpa: ita z ĩ pnia. De hoc Bern. ſup Can. ſmo. iij. Fleuit amare: z ꝺ intimis viſceriꝫ lõga ſuſpiria trahẽs ſalutariꝫ itra ſe ꝓcuſſa ſingultiꝫ: felleoſ hũoꝛes euomuit. Hui⁹ igit brẽ penitẽtie exẽplo, pſternere z tu o miſera: vt deſinas eẽ miſera. Proſternere z tu ĩ tra: amplectere pedes: placa oſculꝫ: riga lachrymis: q̃ꝫ tñ ñ illũ laues: ſz te: z fias vna ꝺ grege tonſar q̃ aſcẽdũt ꝺ lauacro

Quãrũ ad ſcꝺz tãgit ex⁹ (Hec ille. cuſatio quã chriſ ꝑ ſe z magdalena fac phariſeo ꝺ vtroq̃ male ſentiẽti: cum ꝺr Vides aũt phariſe⁹ q̃ vocauerat eũ) q̃ ſcz permitteret ſuos pedes attrectari a meretrice (ait ĩtra ſe dicẽs. Hic ſi eſſet ꝓpha) vt ꝺr (ſciret vtiq̃ q̃ z q̃lis ẽ mlier q̃ tãgit eũ: q̃z peccatrix ẽ) Ex ḃ aũt patz falſũ eẽ q̃ ꝺr magdalenã ſola mẽte peccaſſe. q̃z iſte ḃ neſciuiſſet. Jſte ãt phariſe⁹ ꝺſpiciebat magdalenã tãq̃ peccatrice: z dñm tãq̃ ñ eẽt ꝓpha: z circa vtrũq̃ deciplebat. Circa magdalenã q̃dem: q̃z neſciebat eã eẽ iuſtificatã: z ei fuiſſe mlt̃a petã dimiſſa: q̃ꝺ tñ cogitare debuiſſz ſingultiꝫ ei⁹ z lachrymis. Circa chriſm ꝓo: q̃z chriſ ñ ſolũ ſciebat eã fuiſſe peccatricẽ: ſz ẽt eſſe penitẽtẽ: z dato q̃ illã nõ agnouiſſet: adhuc potuit fuiſſe ꝓpha: q̃z ꝓphete ñ ſciũt oĩa. Vñ z Heliſe⁹ iḡrabat ꝓter q̃d ſunamitz mlier teneret pedes ei⁹. iiij. Reg. iiij. z dixit. Alia ei⁹ in amaritudie ẽ: z dñs celauit a me. Chriſ ḡ ſil vtrũq̃ excuſat: cũ ſubdit (z rñdẽs) cogitatiõi ſm glo. q̃z ĩtra ſe phariſe⁹ lo q̃batꝫ (ieſ⁹ dixit ad illũ: Simõ habeo tibi aliq̃ꝺ dicere. At ille) ſm glo. factꝰ ait rent⁹ ex ꝓbo dñi (ait: magr dic) Subiũxit ãt dñs pabolã vt ꝓuenierit ꝺ phariſeũ ex ei⁹ rñſiõe ꝓcludat dicẽs. (Duo ꝺbitoꝛes erãt cuidã feneratoꝛi) Eſt ãt ſciendũ ſm Chriſ. q̃ ĩ pabolicꝭ ñ oꝛtz oĩa ſcrutari z cuiuſlibz ꝓbi ſumere ſenſũ: ſz ſufficẽ attẽdere q̃ꝺ chriſ itẽdat. Per hãc ḡ pabolã ñ intẽdit niſi q̃ ſic hõ aliq̃n relaxat mal⁹ z min⁹ ꝺbitũ pecũiaꝝ. Si tñ hec pabola ꝑ oĩa ꝺz exponi dicamus: q̃ duo ꝺbitoꝛes ſi⁹ duo pctõꝛes. Feneratoꝛ ãt duplr accipit. Vno mõ ꝑ vſurario. Alio mõ ꝑ viro miſcẽte q̃ gtz mutuat. Nã ẽt fen⁹ nõ ſolũ ꝓcat vſurã: ſed aliq̃n ſtat ꝑ mutuo: iuxta illꝺ Deut. xv. Fenerabertz gẽtib⁹ mltz: z ipe a nllo accipies fen⁹. Jſte ḡ feneratoꝛ ẽ de⁹ vtroq̃ mõ: q̃z mutuauit nob oĩa bõa nãlia: z gtũlia. z adq̃ſita: z fortuita: q̃ ſi nõ reddim⁹ ei recoḡſcẽdo nos ab ipo iſta poſſidere z regratiãdo ei: ſum⁹ pene debitoꝛes. Exigit ẽt a nob rõnẽ ñ ſolũ de recognitiõe doni mutuati: ſederiã de vſu eius. Vñ ſi donis ei⁹ ñ vtimur ad gl̃iaz ei⁹: qꝺ ẽ vſum eoꝝ ſoluere: ꝺbim⁹ ꝺbitũ pene. Et tñ nihilomin⁹ ꝺr feneratoꝛ etiaz ſcꝺo mõ: q̃z ad vtilitatẽ ſuã nihil exigit ꝑ tli vſu: ſz ſolũ ad vtilitatẽ nr̃am: vel ꝑ bono iuſticie. (vn⁹ ꝺbebat ꝺnarios q̃ngẽtos: alt⁹). ſ. q̃ min⁹ peccauerat (q̃nq̃gita) Tit⁹. q. d. Nec tu o ſimõ abſq̃ ꝺbito es. Quid igit ſi ĩ paucioꝛib⁹ teneris. Nõ ſuꝑbias: q̃z tu q̃z venia eges. Hec ille. (ñ hñtib⁹ illꝰ vñ redderẽt. Glo. Nullus ei ꝓt ꝑ ſeipm a ꝺbito pcti libarĩ: niſi diuina gra venia ꝓſequat. Hec ille. Hoc ãt ẽ ꝓpr duo: vt ꝑz ꝑ ſ. Tho. iij. diſ. xv. Prio: q̃z opa nr̃a ſine charitate ñ ſũt ſatiſfactoꝛia ſic nec q̃ accepta ꝺo: charitatẽ ãt a nob hãe ñ poſſum⁹ ſine diuio auxilio. Et dato q̃ eã habeam⁹: adhuc ꝑz aliq̃s ñ poſſum⁹ ſatiſfacere ꝺo ꝑ eq̃litatẽ ſimplr ſeu q̃ntitatẽ: ſz ſolũ ꝑ eq̃litatẽ ꝓportiõis ex acceptatiõe diuine miſcẽte (donauit vtriſq̃) Dr de⁹ nob donare ꝺbitũ pene ꝑ pcis mltiplr. Prio q̃n ad ꝓmũ ꝓtritiõis gemitũ penã eẽnã infernalẽ cõmutat ĩ rpalẽ purgatoꝛiũ. Scꝺo q̃n penã purgatoꝛiã cõmutat ĩ mũdanã quã. ſ. ḃ poſſum⁹ explere. Tertio q̃n aliq̃ꝺ ſatiſfactoꝛiũ op⁹ facim⁹: z de⁹ illꝺ ex ſua miſcẽdia acceptat. lz illꝺ nõ ſuffeciſſet ad eq̃litatẽ iuſtã faciendã. Quarto q̃n rogam⁹ eũ vt nob illꝺ dimittat Tũc ei ſp aut totũ aut ptẽ remittit: vl ꝑ viã ipertratiõis vl ꝑ viã meriti. Vtroq̃ eĩm mõ ꝺ reatũ oꝛo ogat: ſed ꝓm⁹ ẽ ei ꝑ pus

Feria.v. post do. de passione.

scōs ꝓo est cōis ei ꝛ oīb⁹ opīb⁹ bonis fa
ct⁹ i gra saltē rōe pene adlūcte(q̄s g̃ cū
pl⁹ dī.).i. q̄s hz pl⁹ cām diligēdi:(rn̄dēs
ār simō)aptū credēs qō dicebak ei: ꝛ ne
scīēs qō ꝫ se dict⁹ eēr (dixīt. Ertio q:
is cui pl⁹ dona.) Gre. in ho. Qua in re
notādū est:q: dū sua snīa phariseꝰ ꝙuin
cīt: q̄si frenetic⁹ funē portat ex q̄ ligek.
Hec ille.(Ar tl. dixīt. rec. iudī.) Sz ꝫ:
Nā Aug. vī dicere vr ei iponit Gor. q
m'to ardēti⁹ diligere debes eū q̄ fiagi
tiok ad se ꝙuersus q̄cūq; dimisīt si in ea
te cadere nō ꝓmisīt. Et rn̄det idē q̄ pec
cāto: pl⁹ tenek ex dimisso: ꝛ inocēs plus
ex omisso. ꝛ cekis plꝰ maio: rō dilectio
nis ē in omisso q̄ i dimisso. sīc melio: ē
stat⁹ inocēt; q̄ peccātis:cekis plꝰ. Qō
g̃ ō:: cui min⁹ dimittit/ min⁹ diligit: in
telligik cekis plꝰ. alioq̄n b. ꝙgo minus
oīb⁹ hoīb⁹ diligeret deū. Ad itellectū
ꝓo seq̄ntiū scīēdū ē q̄ i pcō duo sī. s. cul
pa ꝛ reatus/ siue obligatio pene: ꝛ q̄ ad
vtrq; ōs remittit pcm : sz nō sp sīl. Nā
q̄ ad cūlpā stati remittit in ꝓmo ꝛtrītō
nis gemitu. post quē stat aliq̄n obliga
tio ad penaz m'to rpe donec satisfactio
ꝓpleak. Dilectio g̃ q̄ pctō: deū diligit ē
cā remissiōis pci q̄ ad penā. vt de se pla
nū ē. Utq; ꝓo sit ertā cā q̄ ad remissionē
culpe: distinguendū est. Si ei dilectio
rpe seq̄k remissionē culpe nō ē cā ei⁹ : sz
eꝛrio: dū hō cogitās sibi esse m'ta pctā
dimissa accēdik in dei amorē. Si ꝓo sit
sīl cū ea: puta in istanti iustificatiōis et
remissiōis culpe: sic duplex est ibi dile
ctio. s. habitual: q̄ est ꝓncipiū diligēdi/
siue sit charitas siue aliꝺ. ꝛ actual: q̄ ē
act⁹ a volūtate elicit⁹ : q̄ volūtas dere
stak pcm ꝛ deuz amat. Sic g̃ remissio
pcī est cā makialis hitual' dilectiōis. sz
eꝛrio dilectio ista ē cā remissiōis formā
lis: ꝛ aliq̄ mō efficiēs ꝛ final'. Actualis
ār dilectio ē cā makialis hitual' dilectio
nis: ꝛ eꝛrio illa ē hui⁹ cā formal' ꝛ effe
ctiua: ꝛ final'. Dispō em se tenet ex pte
cāe makialis respectu forme ad quā dis
ponit. Est autē remissio culpe dispō ad
gr̃am ꝛ charitatē. In eodē g̃ instāti iu
stificatiōis sīstta ordiata fm ordinē na
ture. s. mot⁹ lib. ar. in pcm qō derestak.
ꝛ mot⁹ li. ar. i deū: q̄ lz sit act⁹ fīōl: tn̄ hz
ānexā actualē volūtatz dilectōez. ꝛ ītio
est ibi remissio culpe. q̄rto infusio gr̃e.
Prim ē cā makialis scōl. scōm ītū. ītiuz
q̄rti. q̄rtū ꝓo est cā formak' ꝛ efficiēs: et
final' ītū: ꝛ ītiū scōl: ꝛ scōm ꝓmi. Or ei
efficiēs ꝛ finis cū forma coincidūt i idē
nūero vel specie: qō p̄cedit formak'r: pce
dit ēt effectiue: inq̄tuz ē sīl'itudo forme
agētz. ꝛ final'r inq̄tū ꝓncipak'r intendik
Vide de his oīb⁹ s. Tho. ītij. dist. xvij.
Ebīs g̃ ex p̄dcā pabola vult duo iferre
Prim q̄ maria m'trū dilexit chm̄ dile
ctiōe ꝙnte tpe remissiōz culpe: q: se mī
ka debita debuisse ꝙfcebat: ꝛz q̄ ei mī
ta pcā ipe q̄ ad penā dimiserat ꝓpt p̄dī
ctā ei⁹ dilectōez. Prim aūt hoꝛ ebīs de
clarat p sīg dilectōis: cū ōr (ꝛ ꝙuer. ad
m'ierē) vt eā ꝙsolarek suo dulci aspectu
q̄ iā diu plorabat(dixīt simoni) vr cog
scerer q̄q̄ua dilectōis sīg ipe dño exhi
buisz(vides hāc mī.) q. d. Vides q̄dē
ad coꝛp⁹: sz nō q̄ ad aiam. Tu ei existī
mas eā magnā peccatricē. ꝛ ego tibi di
co q̄. q̄rto fuit maioꝛ i pctō: tāto nūc est
maioꝛ i amoꝛe: q: videt saltē p spez sibi
dimissa ee m'ta q̄ dēbat. Et vt noueris
q̄ valde diligat ꝛ pl⁹ te q̄ paucioꝛa ꝙmi
sisti: saltē fm iudiciū tuū audī. (Intra.
i do. t. aquā pe. me. nō dedī.) qō tn̄ face
re debueras: ꝛ rōe laudabīl' ꝙsuetudis:
ꝛ rōe neēitatz. vñ Abꝛaā Gen. xviij. di
cebat angel' q̄s hoies credebat: vel sal
tem ad q̄s sīc aq̄ hoies hospites se habe
bat. Afferā paurillū aq̄ ꝛ lauenk pedes
vr̄ī. Et. j. Tim. v. Si scōꝛ pedes lauīt.
(Hec aūt lachꝛymarū. riga. pe. meos: ꝛ capil
lis suis tersit) qō est signum magni ad
me amoꝛis. Titus. Facilis est vsus aq̄
rum : nō est facilis lachꝛymarū effusio.
Hec ille.(Osculū mihi nō dedisti) qō
tn̄ facere debuisti fm laudabilē cōsuetu
dinē ꝛ in signū amoꝛz. iuxta illō Rom.
vlt. Salutate inuicē in oscło scō. (Hec
aūt ex q̄ itraui/ nō cessat oscularī pedes
meos) in quo magnū feruoꝛē oñdit: q:
osculabak diu. q: ex quo intrauit ꝛ cōti
nue: q: nō cessat. ꝛ humilr: quia pedes.
(Oleo caput meū nō vnxisti) qō tn̄ fa
cere debueras rōne cōsuetudinis ꝛ ne

cessitatẽ:ꝛ ī signū hilaritatẽ q̄ oꝛ esse in hospitalitate (hec aũt vnguẽto) qꝺ̄ meꝰ est oleo (vnxit pedes meos) q̄ sc̄ capite minꝰ digni. Ecce g̃ q̄ ipa mr̃ū diligit. Greg. Probatio dilectiõis est exhibitio opis. Est aũt in hac pte documẽtū morale q̄ sic̄ ꝺr Greg. Vera iusticia ꝑ passionẽ hz: falsa ꝑo dedigtõez. Bre. Ecce pharisꝰ ꝑacit apꝺ se supbꝫ:ꝛ fallacit iustꝰ:egrū reꝑhẽdit de egritudie: medicū de subuẽtiõe. Hec ꝓfecto mulier si ad pedes pharisei venisset: calcibꝫ repulsa discederet. Jndnari ei se alieno pctõ crederet:q̄ hũc ꝑe sua iusticia non replebat. Sic ꝛ q̄dā sacꝺotali officio ꝓditi sibi fortasse iuste exterꝰ vel renuit egerit/ꝓtinꝰ subiectos despiciũt: ꝛ peccatores q̄sq̄ in plebe positos dedignãt Nece est aũt vt cũ pctõres q̄sq̄ ꝑspicimus/nosmetipos ꝓpus ī illoꝝ calamitate defleamꝰ. q̄ fortasse ī sibꝫ aut lapsumꝰ:aut labi possumꝰ. Et ifra. Districtionẽ debemꝰ vicijs:cõpassionẽ nature Si eñ feriendus est peccatoꝝ: nutriendus est ꝓximus. Hec ille.

Moꝛalr etiã ꝓ pedes saluatoꝛis ꝋcãrur paupes:q̄ sc̄ inferioꝝ ps coꝛpis myꝛstici ꝓ delectionẽ:ꝛ cruci affixi ꝓ afflictionem. Magdalena ꝑo ꝋcat diuitẽ volentẽ cõsecꝝ venĩã ꝛ gr̃am ac gl̃iam. Dz g̃ diues stare secus istos pedes ꝓ amiciciã ꝛ familiaritatẽ: vt ad eũ possint secure ꝛ facile accedere. Luc. xvj. Facite vob amicos de mãmona iniq̄tatis. Et rigare lachrymis ꝓ ꝑpassionẽ. Job. ix. flebã quondã sup eo q̄ afflictꝰ erat ꝛ cõpatiebak aĩa mea pauꝑ. Quo ꝝ de aliqꝫ ꝺꝛ Jaco. v. Nõne diuites oppmũt vos ꝓ potentiã? Et capillis tergere ꝓ tpaliũ coicatõem. Job. xxxj. Si comedi buccellã solꝰ. Et dare osculũ ꝓ blandam allocutõez. Prouerb. xvj. Cõgregatiõi pauꝑ affabilẽ te facito. Et vngere vngẽto ꝓ miserẽdi hilaritatẽ. Eccli. xvij. Jn oi dato hilarẽ fac vultũ tuum. Quantũ ad trĩũ tangit absolutio quã chr̃s peccatrici exhibuit: nõ q̄dem absoluẽdo a culpa:a q̄ tã ꝓ ꝓcedẽtẽ pniam erat absoluta: sed a pene reatu. Jõ seq̄t (Propt̃ qꝺ̄ dico tibi) o simon (remittũt ei pcã mlta) q̄ ad penã (qm̃ dilexit mltũ) ꝝsiderans magnitudinẽ pctõꝝ sibi dimissoꝝ q̄ ad culpã. Chrys. Nã q̄ vehemẽt se ingesserit malis: rursus ꝛ bonis vehemẽt insistent: ꝝscꝰ ad q̄t debita se obligauerit. Hec ille. Gre. in ho. Tãto g̃ amplꝰ pcti rubigo cõsumit: cẽto pcõris coꝛ magñ charitatẽ igne cõcremat. Hec ille. (Cui aũt minꝰ dimittit) q̄ ad culpã (minꝰ diligit) sic tuõ etiã minꝰ dimittit tibi q̄ ad penam. (Dixit aũt ad illã) q̄ tã alacꝛioꝛ ꝓbꝫ eiꝰ erat effecta (Dimittunt). i. scito tibi esse dimissa ꝓpus: sed nũc dimittũt. i. dimissa esse nũciant (pctã tua) Cõtra: si pctã sc̄ ei dimissa: adhuc illa hũit. Ad hꝫ ꝺico q̄ pctã dñr dimittit q̄ ad penã ad silitudinez debiti martialis. Cũ eñ q̄s liberat ab erbursatione pecunie/ ꝺꝛ ei debitũ remitti/cũ nõ remaneat in eo debitũ: sed pecunia q̄ soluendũ erat debitũ. Et sic etiã pena remittit: nõ q̄ sit in eo cui remittit: sed q̄ eã soluere nõ cogit. vel q̄ in eo remanet illꝫ qꝺ̄ ꝑ penã dedisset: aut q̄ se ꝓuasset. puta auruꝫ in bursa. ꝛ q̄es in sensibꝫ ac mẽbꝛis coꝛporeis. Silr remittit culpa: ñ q̄ pseueret in eo in q̄ erat: sed q̄ ꝑ ea non ꝺabit q̄s penas etnas dãni ꝛ sensus. (Et cepert q̄ silr accũbebant) et nõ intelligebãt q̄ deꝰ erat q̄ loq̃bat (dicere itra se. Quis est hꝫ q̄ etiã pctã dimittit) qꝺ̄ soliꝰ deus: in quẽ pctã cõmittũt. Chrs ꝑo ad istos nõ respexit: q̄ scandalizabanꝫ ꝓpt̃ suas passiones q̄bꝫ tenebanꝫ/ne deũ illũ agnoscerẽt. Greg. in hom. Celestis medicus egros nõ respicit: q̄s ẽt de medicamẽto fieri debiꝛes ꝛider. Eaꝛ aũt quã sanauerat ꝓ pietatẽ sue sniaz ꝛfirmat. Hec ille. Vñ sequit (Dixit aũt ad mulierẽ. Fides tua te saluã fecit) dispositiue et ex cõgruo: sic ꝛ ego pfectiue ꝛ efficienter. (vade in pace). i. in iusticia/seu cũ iusticia. Theo. Justicia est pax hois ad deũ sic̄ pctm̃ est inimicia inter deũ ꝛ hoiem. Hec ille. Jn hac parte est documentũ de quo ait Chrys. Opus est nobis fervẽti aĩa: q̄ nihil ipedit hoiem fieri magnũ. Nll's g̃ cõstituꝛus in pctis desperet: nemo ꝓuosus ꝺoꝛmiteꝛ neq̄ cõfidat.

Feria. vi. post do. de passione.

Sepe em̃ meretrix p̃cedet eũ. Nec ille diffidat. Possibile nãq; est eum etiã p;l mos supare. Hec ille. Est ꝛ aliõ. Nam lachrymę pnie in maria habuert multi plicẽ effectũ. Primo fm Grego. lotionẽ ꝑscie vt dictũ est. Scõo qꝛ aim eⁱ⁹ fece runt serenũ ꝛ tranqllũ. Chry. Sic vbi vehemẽs imber prũpit fit serenitas: sic lachrymis effusis appet tranqllitas: et perit caligo reatuuz. Hec ille. Tertio: qꝛ sũmerserũt oia pcã eⁱ⁹. ps. Cõtribu lasti capita ꝛc. Quarto: qꝛ abinde pacẽ habuit chr̃o remittẽte in pace. Pacem inq; in cõscia q̃ de ceto eam in tanta cõ solatiõe ꝑstituit vt sp voluisset esse sola ne ab illa intiõi ꝑsolatiõe distraherek. Prouer. xv. Secura mens q̃si iuge cõ uiuiũ. Multa alia ꝓtinentia ad istam sanctã habes infra post pasca super illo euangelio. Maria stabat ꝛc.

Feria. vi. post do. de passione. Textus euage. Joã. cap. xi.

Collegerũt põtifices et phariseí conciliũ ꝛ dice bant. Quid facimus: qꝛ hic hõ mlta signa facit? Si dimittim⁹ eũ sic: omes cre dent in eũ. Et venient romani: ꝛ tollent nostrũ locũ ꝛ gentem Vnus aũt ex ipis caiphas noie cũ esset põtifex anni illi⁹ dixit il lis. Vos nescitis quicq; nec co gitatz: qꝛ expedit vobis vt vn⁹ moriat hõ ꝓ popl'o: ꝛ nõ tota gens peat. Hoc aũt a semetipo nõ dixit: sed cũ esset põtifex an ni illi⁹ ꝓphetauit: qꝛ ihesus mori tur⁹ erat ꝓ gente. Et non tm ꝓ gẽte: sed vt filios dei q̃ erãt dispsi: cõgregaret in vnũ. Ab il lo ergo die cogitauerũt vt inter ficerẽt eũ. Jesus q̃ nõ in palam ambulabat apũd iudeos: sed abi it in regionẽ iuxta desertũ in ci uitatez que dicit Effrem: et ibi morabat cum discipulis suis.

Collegerũt pncipes ꝛ phariseí cõci. ꝛc. Jo. xi. In pnti euãg. in q̃ agit de cõsilio habito sup morte chr̃i tria pũ cta tangunt: que sunt Consultatio: De terminatio: ꝛ occultatio.

Quantũ ad pmũ sciendũ est q̃ vt ha berur ex textu euangelistaꝝ: ꝛ expsse ex magro histo. bis fuit factũ consiliũ sup morte chr̃i. Primo post Lazari resusci tationẽ statim. i. die sequẽti siue sabba to ante dñicam de passione. vel in ipsa dñica fm aliq̃s. Vñ extunc incipimus memoriã de passione. Scõo feria quar ta ante passionẽ eius in atrio Caiphe. Quia em̃ chr̃us ꝓdicauerat. nõ me vi debitis amodo ꝛc. cogitauerunt vt re cedere vellet. ideoq; fecerũt cõsiliũ: in q̃ interfuit iudas. De pmo autẽ agit in psenti euãgelio: Circa q̃ etiã notan dũ est: q̃ vt ꝺr brũs Joãnes q̃daz ex iu deis q̃ interfuerũt susciratioñi Lazari/ abierũt ad phariseos ad nũcianduz eis miraculũ: bono fine fm aliq̃s vt cõuer rerenk. vel fm alios malo fine / vt illud miraculũ sik cũ chr̃o extinguerek. Dici tur q̃. (Collegerunt). s. statim audita morte ac susciratõe Lazari. (põtifices) .i. sũmi sacerdotes: q̃. xxiiij. erant maio ris auctoritatz q̃ alij simplices sacerdo tes: int q̃s tñ erat semp vnus pncipalis (ꝛ phariseí) q̃ apud ꝓpl'm erãt maioris sciratis q̃ alij religiosi (cõciliũ). i. oẽs pncipales ꝓpl'i/ vel ciuitatz hierl'm (ad uersus iesum: vt. s. eum interficerẽt: quia miraculũ factũ in Lazaro multũ diuul gabak. Chryꝰ. Vnde optaret stupere ꝛ admirari audito miracl'o cogitant int ficere eũ q̃ mortuũ suscitauit. Hec ille.

Sciendũ est aũt q̃ phariseí de tribu Symeon ꝓ maiori ꝓte fuerũt: qꝛ ex il la tribu initiuz habuit illa secta. vt dic̃ s. Tho. Sacerdotes ꝥo de tribu Leui vt ꝺr Hiero. sup Esa. ideo in eis fm s. Tho. impleta est illa ꝓphetia Geñ. pe nul. Symeon ꝛ Leui frẽs vasa iniq̃tatz b. illãtia: in ꝓciliũ eoꝝ nõ veiat aia mea

Sciẽdũ tñ est q̃ fz aliq̃s p̃dicta p̃phia loq̃t de leui solũ q̃ ad aaron z succesſo/ res eius: q̃ sacerdotes fuerũt. Leuite em̃ q̃ nõ fuerũt sacerdotes: fuerũt imunes a pctõ viruli cõflatilis quẽ fecerat aaron Exo. xxxij. z Deut. xxxv. Et ſm hebre/ os fuerũt immunes ab oĩ idolatria. vt tradit rabbi Moyses in ſuo Deut. Et etiã ſilr a crimie mortz chr̃i. vt hr̃ i glo. Deut. vbi s̃. (Et dicebãt. Quid faci/ mus). i. q̃d pgriamur (q; h̃ hõ mlta ſig̃ facit) Ex q̃ appet ſm Orig. iudeoꝝ ſtultitia: q; z credũt chr̃m mlta miracu la facere: z tñ credebãt ſe aduerſus eum poſſe p̃ficere (Si dimittim⁹ eũ ſic) ſcz viuentẽ z p̃dicãtẽ (oẽs). i. fere tõt⁹ po/ pul⁹ (credẽt in eũ) tracti miraclis z do ctrina. Et ꝓnter vt õt s. Tho. timebãt pdere prãtez ſpũalẽ q̃ſi credẽtes i chr̃m iſtz obedire recuſarẽt. (Et veniẽt roma ni) q̃ tũc erãt dñi iudeoꝝ (z tollẽt locũ nr̃m). i. ciuitatẽ z tẽplũ (z gentẽ). i. po pulũ quem occidẽt vel captiuabũt. In his aũt p̃bis ſm magr̃m hiſt. voluerũt ſic dicere. Venerabilis est z ſctũs in gen tib⁹ loc⁹ iſte. q; Alexãder z Põpeius z alij veneratí ſũt ipm: z reges Perſaꝝ et egypti. Jſte aũt hõ docet ſacra nr̃a eſſe vana z abolẽda. Vñ Romani ſcientes opes tẽpli tollẽt eas audiẽtes ipune tol lendas. Sz iſta aliq̃b nõ videnẽ bñ di/ cta: q; ſi p̃pt opes tẽpli iſta fuiſſent dcã: nõ fierẽt mẽtio de gẽte: ſz de loco vel lo ci ornatu. ſm Chry. ꝓ dicere voluerũt: q̃ romani ex chr̃i ſeq̃la ꝓcipent q̃ iudei chr̃m regẽ nouũ facere z rebellare cogi tarent: z ꝓnr̃ ꝝ eos arma mouerẽt. Sic aũt ſm eundẽ dicebãt: vt p̃pm ꝝ chr̃m puocarent. Et ſub pallio tyrãnidis ab/ ſcondebãt paſſiones ſuas: q̃ in mortem chr̃i eos ipellebãt poti⁹ q̃ timor: ve p̃di ctis. ſm Augu. ꝓ timuerũt ne ſi oĩes in chr̃m crederẽt: nemo remanere. q̃ ad uerſus romanos ciuitatẽ dei templũq; defenderet: qm̃ ꝓpria ipm tẽplũ z patet nas ſuas leges chr̃i doctrinã ſentiebãt. Sz s. Tho. p̃fert dictũ Chry. q; iudei adhuc fuiebãt romanis: nec rebellare cogitrauerãt. Sz notãda est h̃ iudeoꝝ iniq̃tas. Nã p̃us dicebãt chr̃o: vtz Jo. vj. Qõ ſignũ oñdis nob vt credam⁹ tl/ bi: Nũc ꝓ dicũt eũ mlta ſig̃ facere: et tñ nõ solũ in eũ credere nolũt/ ſed volũt occidere: honoꝝ ac diuitiaꝝ cupiditate ſupari. Sũt aũt etiã modo mlti ſil'es iudeis. Jdeo in hac pte est documẽtuz morale. de q̃ ait Aug. Tpalia pdere ti muerũt: z vitã eñã non cogitauerũt: z ſic vtrũq; amiſerũt. Nam romani poſt dñi paſſionẽ z glificationẽ tulerũt eis z locũ z gentẽ. Hec ille. Quantũ ad ſe cundũ rangik determinatio quã fecerũt. Circa quã ſciendũ est q̃ in iſto ꝯcilio fu iſſe credunt mlti amici chr̃i: inter quos fuit Joſeph ab arimathia nobilis de/ curio. de q̃ dicit brũs Lu. xxiij. q̃ nõ cõ ſenſit ꝯſilijs iudeoꝝ. Jſte sic õt b. Vlin ceñ. credik fuiſſe locut⁹ i fauorẽ chr̃i: ita q̃ mlti vacillabãt p̃pt ꝓba eꝝ. Vñ cai/ phas ſtomachat⁹ cũ vehemẽtia aduer/ ſus chr̃m locut⁹ est: incipiẽs a reprhenſi/ one eoꝝ: q̃ vel heſitrabãt/ vel diſſentie/ bant. Vñ dr̃. (Vn⁹ aũt ex ipis caiphas noie cũ eſſet pontifex anni illius) Sed quõ erat põtifex illius anni: cũ videret eſſe ꝯſuetudo illi⁹ p̃pli q̃ p rotã ſuã vitã duraret sũmus ſacdos: Nã z ds p̃cepe rat q̃ in morte ei⁹ redire poſſent fugiti/ ui. Ad h̃ õt Aug. q̃ creſcẽte ſacerdotũ ambitione z cõtentione / ſtaturũ est vt plures eſſent: z p annos ſingl'os ſingli miſtrarẽt. z forte etiã vt ait: vnũ annũ pl'es admiſtrabãt. Joſephus ꝓ õt q̃ a tpe herodis aſcalonite fuerat sũmũ ſa/ cerdotiũ venale. Vñ ad mai⁹ lucrũ plu ries vẽdebat. Et idẽ Ioſeph⁹ de iſto cat pha teſtat: ſic recitat Alchui. q̃ ſibi pe cunia vni⁹ anni ſacerdotiũ redemerat. Sz vtrq; dictũ: Joſe. s. z Aug. potuit fuiſſe vez (dixit) fz aliq̃s iſte fuit p̃m⁹ in loq̃ndo: q; erat ẽt p̃m⁹ dignitate. ſed ſm alios fuit vltim⁹. q; vr̃ q̃ ei⁹ ſnie ad q̃euerint z ſteterint oẽs rang̃ ꝯcluſio/ ni. Jrẽ q; reprhendit aliq̃ dictũ: vt pa/ tebit. et ꝓnter poſt eos eſt locut⁹. Ego ãt credo vtrũq; vez: q; p̃mo dixit ſniaz ſuã q̃ chr̃us deberet occidi. ſed q; poſt/ modũ aliq̃ muſtrabãt: ideo ipe inuere/ cũde z cũ crudelitate clamauit. vt dicit Chry. Que aũt clamando dixit: dupl'r

Feria. vi. post do. de passione.

exponunt. Prio sm s. Tho. sic (Vos) o ciues (nescitis qcq̃). i. nescitis lege i h̃ ca/ su: q̃ Deut. xxx. mãdat ꝓphaz z somnia/ tore auertẽte pplz a cultu dñi inkficiẽdũ (nec cogitatis qz expedit vob vt vn9 mo/ riat hõ). i. iste tel9 q̃ a cultu dei ppl'm a/ uertit (pro ppl'o: ne tota gẽs peat). i. ne tor9 ppls seducat. Scõo ꝑo fz alios sic (Vos) q̃ timetis istũ occidere (nescitis qc qq̃) de his q̃ expediũt regimini ciuitatis (nec cogitatis qz expedit vob vt vn9 mo/ riat hõ ꝓ ppl'o) ertãsi sit inocẽs (z ñ tota gens peat) iudeoꝝ. Bonũ ei cõe ꝑponẽ dũ est ꝑuato. Et sic ꝓpt istã rõnez z au ctoritatẽ caiphe sũmi põtificis ꝑualuit ista sntia i ꝯcilio: z ꝯclusum ẽ vt occide/ ret: Sed tñ ista sua rõ ptz q̃ntũ sit stolti da: nam i nll'o casu licitũ est ꝓ salute pa trie occidere iustũ: qz h̃ nõ ẽ ꝓcurare bo nũ cõe: sed pdere. Vñ z iusto dei iudi/ cio id qõ timebãt: eis ꝑ Titũ z vespa/ sianũ euenit. Est aũt sciẽdũ vt ôr san. Tho. q caiphas iterp̃tat Prio inuesti/ gans: z Scõo sagax: et Tertio ozc vo/ mẽs. Primũ ꝯuenit z attestat siue p̃sũ/ ptio: cũ dixit: adiuro te p deum viuũ vt dicas nob si tu es chris. Scõm ꝑo eius astutie q̃ nisus est mortẽ christi ꝓcurare Tertiũ ãt ei9 stultitie. puer. x. Sic ca/ nis q̃ reuertit ad vo. ꝛc. Hec ille. Ad intellectũ ꝑo sequẽtũ sciendũ ẽ/ q sic ôr sctus Tho. liij. di. ix. in lra in pdict ꝑ/ bis caiphe fuerũt q̃tuoꝝ. Prio inspira/ tio immissa: p quã vtilitas passiõis chri cordi ei9 inspirata fuit a spũsctõ. Scõo intellect9 quẽ ipe ex illa ispiratiõe ꝯce/ pit. Tertio intẽtio exp̃mẽdi intellectus suũ: z ad effectũ pducẽdi. Quarto ꝑba ipa ꝓlata Primũ fuit q̃dã ptícipatio p phetie. Scõm fuit falsus itellect9 a se/ ipo. Tertiũ fuit inq̃ intẽtio. Quartus fuit vera locutio: q̃uis nõ sm itellectũ ei9. Et ido pmũ si sit a spũsctõ: nõ tñ se/ cundũ neq tertiũ: fz q̃rtũ aliq̃lit fuit a spũsctõ regulãte ꝑba illi9: vt cõsonarẽt inspiratiõi a deo facte. Hec ille. Intẽ/ dit aũt scũs Tho. q caiphas mor9 a su pioze ꝑtute ꝯcepit q bonũ erat christũ mori p bono iudaice gentis: sed hui9 rei cãm ignorabat: z a seipo ꝯcepit q h̃ eẽt bonũ p salute tpali: et errauit. Sic em̃ aliqñ nob accidit q mouemur a do vel ab angelo malo: vt videat nob q aliqd sit agẽdũ z nescim9 q̃re: z tũc ꝯsueim9 dicere. Loz ôr mihi sic. Sz arguit ꝑ dictũ scti Tho. Nã snia caiphe falsa fuit: qz ñ expediebat eis vt chris morerẽt: g̃ ñ fuit mor9 ad eam a spũ ꝑtitus. Rũdeo. Sctus Tho. h̃ sic ôr. Vñ hõ loqt ex p/ pa rõne: loqt a semetipo: qz p rõnẽ ẽ il/ lud qõ ẽ. Nõ aũt qñ loqt supioz z exte rioz instinctu. i. diuio spũ: vel ẽt mali/ gno: sic arreptici loquũt q z dicunt p/ phetare aliqñ: vtz Hiere. xxix. Arripit ãt qs solũ qñ vsus rõnis amittit nec ma net liber: vt qñ ꝑtutes sensitiue supab/ undãt ex supioz impssiõe: z rõ ligatur. Et qz diabol9 sic i phãtasiã p̃t impmẽ vt rõ ligẽt: lz ñ cogat ad ꝯsensũ: ido tũc hõ a malig̃ spũ dr arrepi9. Caiphas ãt si mor9 a spũ malig̃ fuisset: euãgelista ñ addidisz q addidit: vt patebit. Ad ar/ gumẽtũ dr dupl'r. Prio q mors chri de se fuit oiby expediẽs: z caiphas ye dixit. Scõo vt dicat expedit vob. i. ppl'o. Vñ vbi Caiphas dixit vob: euãgelista dixit p gẽte. hec ille. Sz itellige q chris mori oiby erat expediẽs: ñ ãt chr̃m occi dere. Dic g̃ euãg. (Hoc ãt a semetipo ñ dixit) h̃. s. q expedit vt vn9 moriat p po pulo: ne tota gens peat. Od ꝑo i mẽte sua addidit: ne tota gens peat: tpalit p man9 romanoꝝ: dixit a seipo apd seipz: z si ñ forte apd alios (sz cũ esset põtifex ãni illi9 ꝓphauit) acsi dicat. Rõne officij z ꝯsecratiõis spũsctus eo istrumẽtalit vsus ẽ: q̃uis eẽt mal9. Lz ãt ꝓphauerit: ñ tñ fuit ꝓpha fz aliq̃s: sz iõ ꝓphauit: qa ꝓphiã ptulit: sic z q recitat scptura quã ñ itelligit. Ad ꝓphetiã em̃ sic ôr s. Tho. in mlz loc̃: reqrit q ꝓpha itelligat q vi det z dic. Nã intelligẽtia op9 ẽ i visiõe Dañ. x. Vñ pharao vidẽs spicas z vac cas Gen. lxj. nõ fuit ꝓpha: qz ñ itellexit significatũ. Sic ertã iste sm Ozig. non fuit ꝓpheta: qz sua ꝑba nõ intellexit sm sensum ad quẽ ea ordinabat spũssanct9 Sanct9 Tho. autem hic dicit sic. Vñ/ q alicui ꝯcedit actus rei alicui9: z tamẽ rei ꝑditio nõ ꝯcedit: sicut non est iustus

ḡcūq̄ fac̄ aliq̄ iustū. Ad p̄pheādū āt ꝯcurrūt duo act⁹. ſ. videre. vñ p̄pha oli dicebaḳ vidēs. ꝛannūciare. Vñ. j. Coꝛ. xiij. dr̄. Prophetа oib⁹ loq̄ḳ ad edifica tionē. Cōtingit āt q̄ aliq̄s vtrūq̄ habe at ꝛ nō sit p̄pha. Pharao eī habuit p̄phe ticam visiōem. ꝛ silr Nabuchodonoſoꝛ Dañ. ij. ꝛ Caiphas hūit nō q̄dē visionē ſz denūciatiōez rei p̄phetice: inq̄ntū de nūciauit vtilitatē moꝛtȝ chr̄i: ꝛ modū q̄ ppl̄i sal⁹ ꝯplerēḳ: qꝛ spūſſctūs q̄nq̄ mo uet ad totū q̄ pertinet ad p̄phetiaz: q̄nq̄ ad aliq̄d tm̄. Nō dr̄ aūt Caiphas p̄pha pl⁹ q̄ asina Balaā. i. inq̄ntū hūit p̄phe ticū actū i denūciatiōe: qꝛ nec rōne/nec imaginatiōez et⁹ spūſſctūs illūinauit: ſz vtrūq̄ māsit ad malū intentū et sola lingua a spūſctō mota ē. Hec ille. Ꝑtua lit. Nō tm̄ ē incōueniēs si dicaḳ mal⁹ p̄ phetare: qꝛ p̄phetia est donū q̄ stat sine gr̄a gr̄tū faciēte fm ſ. Tho. ꝛ alios theo lo. (q̄ Ieſus moꝛitur⁹ erat p gēte). ſ. iuda ica (ꝛ ñ tm̄ p gēte) p̄dicta subintelligе mo ritur⁹ erat: (ſz vt filios dī). i. gētiles (q̄ erāt dispſi) p varias mōi p̄tes. ꝛ p vari os rit⁹ ꝛ erroꝛes (ꝯgregarer in vnū) ca tholicū pp̄lm q̄ vn⁹ ē rōne yntraꝛ dī: et capitȝ ꝛ legȝ ꝛ sacꝛoꝝ ꝛ vicarij chr̄i capi tis nr̄i. Erāt aūt tūc gētiles dī filij fm Aug. fm diuinā p̄destinatōez: ñ āt fm p̄ñtez iusticiā: nisi pauci. vt cēturio: etsi q̄ erāt silēs (ab illo g̃ die cogitaueꝛt). i. firmiḳ dliberauerūt (vt occideꝛēt eū) q̄ citi⁹ possent: ſz ei añ h̄ cogitassent. In hac p̄te est moꝛale documentū: de q̄ alt Chr̄yſ. Vide q̄nta spūſcti yt⁹ ē: A mē te eī mala valuit p̄pha p̄ferre p̄phetie. Vide ēt q̄nta ē pōtificaꝛ yt⁹ prāȝ. Pō tifex eī effect⁹: ꝛsi indign⁹ exñs: p̄pha uit nesciēs q̄d diceret. Oꝛe ei solū vsa ē gr̄a: ꝛramiatū āt coꝛ ñ retigit. hec ille

Quātū ad ꝛtiū tāgiḳ chr̄i occultatio cū dr̄ (Jesus āt sciens) oia ꝛsilia eoꝝ et se ꝛ p amicos scire potēs (tā ñ i palā am bulabat apud iudeos) Sz q̄re se occul tauit q̄ secur⁹ poterat int̄ rela ꝛuersari: Ad h̄ dr̄ chr̄m iō sic fecisse. Primo fm Chr̄y. vt se vez hoiez p̄baret. Scdo fz Aug. vt cū veniret i hier'lm p̄ciperēt q̄ sua sponte veniebat. Tertio fm Glos. vt doceret p̄secutiōib⁹ q̄nq̄ ꝛ furoꝛi eē cedēdū (sz abyt i regionē iuxta ōsertū) qō vtrū sit illō qō ē int̄ hier'm ꝛ hieri cho vel aliō: nō ē mihi certū. (ꝛ in ciuita tē q̄ dr̄ effrem) q̄. ſ. parua erat ꝛ parū po pulata. In hac degens recepit epl̄az a rege Abagaro q̄ regnabat i Edissa vt be mesopotamie: in hec p̄ba. Abagar⁹ eucharie fili⁹: Jesu saluatoꝛi bono: qui apparuit i locis hieroſolymoꝝ: salutez. Auditū mihi est ō te ꝛ ō sanitatib⁹ q̄s facis: q̄ sine medicamēt̄z aut herbis fi ant ista p te: ꝛ q̄ p̄bo cecos facis videre claudos ambulare/lepꝛosos mūdari/et moꝛtuos reuiuiscere. Quib⁹ oib⁹ audi tis de te statui i aīo meo vnū esse e duo bus/aut q̄ tu es de⁹ ꝛ descēdeꝛ de celo vt hec facias/aut q̄ fili⁹ dei sis q̄ hec fa cis. Propꝛea ego scribēs rogauerim te vt dignerȝ fatigari vsq̄ ad me ꝛ egritu dinē meā q̄ diu laboꝛo curare. Nā ꝛ il lud cōperi: q̄ iudei murmurāt aduersū te ꝛ volūt insidiari tibi. Veni igiḳ ad me qꝛ est mihi parua ciuitas sed honesta: q̄ vtriſq̄ sufficiet. Domin⁹ p̄o i hec p̄ba rādit ei. Beat⁹ es qꝛ credidisti i me: cū ipse nō videȝ me. Scriptū ē em̄ de me: qꝛ hi q̄ me nō vidēt credēt. Et hi qui vi dent nō credēt. De eo āt q̄d scripsisti ad me vt veniā ad te: oportet me h̄ oia cō plere p̄pt q̄ missus sum: et postea recipi me ab eo a q̄ missus sum. Cū g̃ assūpt⁹ fuero: aliquē de discipul' meis mittā ad te: vt curet ꝛ viuificet te. Hec omia le gunt in eccl'iastica hiſtoꝛia. Missus fu it aūt ad istū regē Judas q̄ et taddeus (ꝛ ibi moꝛabaḳ cū discipul' suis) donec veniret tps sue passiōis. Fuit em̄ ibi a dñica de passiōe vsq̄ ad ſabbatū ante dñicam palmaꝝ: in q̄ ſabbato exiens de illo deserto venit in bethaniā: vt dicit Joā. xij. ꝛ crastinū iuit in hier'm cum ſolennitate de q̄ dictū est dñica p̄ma de aduentu. In hac p̄te est moꝛale docu mentū: q̄ veri amici i tribulatiōe nō de seruīt. Chr̄yſ. Discipl'i chr̄i q̄ oēs leta bant ꝛ festū celebꝛabāt: tūc occultant⁹ ꝛ in piculis sunt: ſz tū p̄manebāt cum eo: fm illud. Vos estis qui p̄mansistis me cum in tentationibus meis. Hec ille.

Sabbato post do. de passione.

Sabbato post do. de passiõe. Textus euãgelij. Joã. xvij.

SVbleuatꝫ ieſus oc̃lis in celũ dixit. Pat venit hora: clarifica filiũ tuũ: vt filius tuus clarificet te Sicut dediſti ei ptãtez oĩs carnis: vt oẽ qõ dediſti ei: det eis vitaz eternã. Hec eſt aũt vita eterna: vt cogſcant te ſolũ verũ deũ: et quẽ miſiſti Jeſuz chm. Ego te clarificaui ſup terrã: opus conſũmaui qõ dediſti mihi vt faciã Et nũc clarifica me tu pater apud temetipm claritate quam habui priuſq̃ mũdus eſſet apũd te. Manifeſtaui nomẽ tuũ hoĩbus q̃s dediſti mihi de mundo. Tui erãt et mihi eos dediſti: et ſmonẽ tuũ ſeruauerũt. Nũc cogn̄uerũt: q2 oĩa q̃ dediſti mihi abſte ſũt: q2 verba q̃ dediſti mihi dedi eis. Et ipi acceperũt et cognouerunt vere q2 a te exiui: et crediderũt q2 tu me miſiſti. Ego pro eis rogo: non p mũdo rogo: ſed p his q̃s dediſti mihi: q2 tui ſũt. Et mea oĩa tua ſunt: et tua mea ſunt: et clarificat9 ſum in eis. Et iam nõ ſuz in mũdo: et hi in mũdo ſunt: et ego ad te venio.

SVbleuatis oc̃lis in celũ ieſus ꝛc. Joã. xvij. In pſenti euã. in q̃ agit de q̃daz alloc̃utiõe chri ad pzem tangũt tria pũcta q̃ ſc̃. Oratꝫ rpis appropinq̃tio: Inuocri opis cõſũmatio: et Cõmiſſi gregis cõſeruatio.

Quantũ ad pmũ tangit tpus paſſionis et reſurrectiõis chri. Eſt aũt ſciẽdũ q̃ iſta q̃ in hoc euãge. tãgunt chs dixit in die cene poſt cenã/ante cum egrederet trãs torrentẽ cedron. Dicit ꝫ (Subleuatꝫ oc̃lis in celũ ieſus) Interior mẽtis diſpoſitio maxie in oc̃lis apper. Jlos ꝫ chs oraturus in celũ leuauit ſm Chrỹ. vt doceret nos q9 orãdo mentem debem9 attollere ad deũ. Oĩo enim illa ſm s. Thom. fuit magꝫ ad nram inſtructionẽ cum chri neccitatẽ. q̃ licz incũctus hõ oraret: tñ incũctũ ds exaudiebat (dixit: Pr venit hora) .s. paſſiõis et mortꝫ ſm Hila. et Aug. q̃ venit nõ fato vrgente: ſz deo ordinãte ſm Aug. abſit inq̃t vt ſidera mori cogerẽt ſiderũ pditorẽ (clarifica filiũ tuũ) q̃ ad hũanitatẽ: q2 cũctũ ad diuinitatẽ erat eq̃ clar9 vt pr. Clarifica incũctũ. s. in paſſiõe mea: oñendo mirãda. Hila. Jam cõſpuẽdus: flagellãdus crucifigẽdus erat: ſz clarificat pr filiũ. Sol decurſu opis deficit: et iteritũ ſuũ cũ eo reliq̃ mũdi elementa ſenſerũt. Ad on9 dei in cruce pendẽtis tra pztremuit: eũ q̃ moritur9 erat ĩtra ſe pteſtata nõ capere. Pdclamat Centurio. Vere filius dei erat iſte: pdicatiõi pſentit effectus. Hec ille. Sz ꝫre chs petit iſta fieri in ſua paſſiõe: Dico q9 h facit pmo ad infirmitatis pſuaſionẽ. Scõdo ad ſue mtis et amicoz pſolatiõz. Tertio forte iſta ꝫct vt hõ petit ad ſolatiũ ſuũ in tãtis oppressionibus eo mõ q̃ ꝫt dicebat. ſi poſſibile eſt vt trãſeat a me calix iſte. Tripl9 autẽ p paſſionẽ chs eſt clarificat9. Prio p miracla in obſcuratiõe ſolis: ſciſſione veli tẽpli: aptione monumẽtoz: et ſciſſiõe petraz: adeo vt Centurio clamauerit: Vere filius dei erat iſte. Scõdo incũctũ q ipaz venit ad corpis gliam in reſurrectiõe. Aug. li. pfeſ. Si paſſiõe clarificat9 dr cũcto magꝫ reſurrectiõe. Hec ille. Tertio: q2 p h venit in notl9 mũdi noticiã gẽtibꝰ ad eũ querẽ. ſm illd Philꝰ. iij. Prop pr qõ et ds exal. ꝛc. Sz ꝫ: ſi filius clarificaroez expectat a pre: videbit eo minor Ad h dr Hila. iij. de tri. q̃ nõ pl9 inconuenit filiũ eſſe minorẽ pre: cum prez eẽ maiorẽ filio. qõ ſm hũanã naturã verũ eſt. (vt filius tuus clarificet te) apũd oẽm carnẽ ſiue oẽm hoiem. Querit aũt Aug. quõ potuerit pr clarificari: cũ ſempiterna et9 claritas nec diminuta fuerit in hũana natura: nec augeri potuerit in diuina?

Et rñdet q̄ claritas p̄is nō [illegible] aucta in se/sz in hoiby:qby p filiū p̄ inotuit: cuz p euangeliū chr̄i vbiq̄ fides est diffusa trinitatz. Clarifica inq̄ eū (sic dedisti ei p̄tātem ois carnis) siue sup oēm carnē.i.hoiem:a pte totū appellando: fm Aug. Sic̄ em̄ ōt s. Tho. oīe agēs qō agit ab alio:intēdit effectū reducere ad manifestatōez cause:q; in executiōe p̄n cipij qō est de p̄ncipio manifestat ipm p̄ncipiū. Sed filiꝰ dei q̄d hz a p̄e hz z ío p ea q̄ facit p̄em manifestat. Vnde ōt:vt filiꝰ clarificet te: sic dedisti ei p̄tātem ois carnis. Hec ille. Est aūt aliq̄ter sile de instrō artificz. puta calamo scripto:qō suo ope artificē a q̄ habet qō agat manifestat. z tantū manifestat q̄ tū accipit ab eo de motu z virtute cāndi Dedisse aūt p̄ filio hāc p̄tātē. fm Augu. sane intelligēdū est. Intelligit aut̄ dupl̄r. Uno mō: q; ipe chr̄s inq̄tū hō accepit a p̄e/ q̄ virtute diuitatis posset mortuos viuificare tanq̄ instrm̄ deitatis. Et h̄ pculdubio vez est. Sic̄ ei docet s. Tho. iij. p. q. xij. aia chr̄i vt deitatis instrm̄ p̄ōt oīe miraculū ordinatuz ad incarnatiōis finē: q̄ finis est instaurare oia q̄ sūt in celo/z q̄ in tra: tū anni hilare nō p̄t. q; h̄ est p̄priū dei: sic z creare: qō creature nō est coicabile a dō. vt ptz p s. Tho. ij. dist. j. Alio mō intelligit: q; chr̄s inq̄tū ds a p̄e accepit p̄tātem: nec tñ est co minoz. q; totā p̄is potestatē accepit. Dic̄ aūt fm Chrys. ois carnis. vt oñdat q̄ p̄dicatio chr̄i non ad iudeos solū: sz ad oēm carnē extenderet Et q̄tū fuit ex pte chr̄i: vt ōt. oēs crederēt. Ex culpa tñ sua alicꝫ nō credidērūt (vt oīe). s. ens vel suppositū rōnale (qō dedisti ei) in hereditatē: tanq̄. s. ad filiū conuertendū. sic em̄ oēs gētes date sunt filio (scz eis vitā eternā). i. sicut dedisti mihi p̄tātem sup oēm carnē: ita clarifica me/vt oib⁹ q̄s dedisti mihi docendos z cōuertēdos: dem eternā vitā. Sumit aūt vita fm phos duob⁹ mōis. sz: Prio, p essentia rei viuētis. Et scdo p operatione eiusdē. Hoiem aut̄ viuere pmo mō est esse hoiez siue hāc aiaz vnitam corpi hūano. sed scdo mō est vegetari/sentire/vel intelligere. Utroq̄ aūt mō in p̄fia erit vita eterna. q; z aia inseparabilit̄ erit vnita corpi: z ipa intellectio seu visio dei z fruitio perpetua erit. Vel aliter. Sic̄ dedisti ei p̄tātem ois carnis .i. fecisti eū oim hoim caput: vt oīe qō dedisti ei. s. filio: vel eis. s. hoib⁹ vitā eternā. i. sit obiectū in eterna vita. deitas q̄dem essentialr: z hūanitas accidentalr Utrūq̄ em̄ datū est filio a p̄e. Deitas q̄dē imediate: hūanitas vo mediāte dei tate q̄ eā assūpsit. z vtrūq̄ dat nob⁹ vitam eternā obiectiue: q; deitas erit obiectū intellect⁹ bti: hūanitas aūt z intellectus z sensuū. Ad intellectū vo seqntiū sciendū est: q̄ eternā vitā seu felicitatez hūanā opz p̄uenire hoi inq̄tū hō est. siue vt a beatis distinguit. alioquin nō esset p̄pria hois: sed ei z brutis cōis. Scōm mentē g̃ cōuenit hoi. Et ío q̄dā existimātes volūtatē esse intellectu nobiliorē. dicūt eā p̄sistere in opatiōe volūtatz q̄ est fruitio. Quidā vo dicūt q̄ cōsistit in opatiōe intellect⁹: q; nobiliorē illū volūtate credūt. Oēs em̄ fideles imo z peripatetici recte sentientes in h̄ p̄uenīūt q̄ est nobilissima opatio nobilissime potētie respectu nobilissimi obiecti. Opio g̃ s. Tho. est q̄ in opatione intellect⁹ cōsistat q̄ deū nobilissimo mō .i. p essentiā cog̃scit. Hec aūt via rōnabiliby insolubiliby cōcludit ab eo esse vsq; ij. q. iij. z iij. c̄ gētiles. ca. xxvj. Hāc g̃ sequmur. Tripl̄r g̃ q̄tū attinet p̄posito nr̄o mō pōt hūana beatitudo sumi. Uno mō: .s. obiectiue. z est ds q̄tū ad essentialez beatitudinē: z humanitas chr̄i q̄tū ad accidentalē. Alio mō subiectiue vel essentialiter: z est intellectualis visio dei. vñ fm Aug. cōtemplatio p̄mittit nob⁹ actionū oim finis. Et rursus idē ōt q̄ visio ē tota merces. Tertio p eo p q̄ ad hāc visionē venit. z sic fides iesu chr̄i ōt felicitas. Verba ergo chr̄i qby dicit (Hec est aūt vita eterna: vt cognoscāt te solum verū deū: z quē misisti iesum chr̄m) triplicē possūt hāe sensū. Si em̄ sumat⁹ beatitudo p̄mo modo: sensus est q̄ hūana felicitas obiectiue sit ds cognita: et chr̄s eius. Si secūdo modo: sensus est q̄ ste

Babbato post do. de passione.

ipsa cognitio dei ⁊ chr̃i: q̃ subiectiue in nob̃ ẽ. Tertio aũt mõ q̃ sit cognitio. i. fides: q̃ credim⁹ i deũ ⁊ i chr̃m ei⁹: q̃ põt vocari btitudo dispositiue: qz est via ad illã: ⁊ pticipatiue: qz est q̃dã pticipatio illi⁹ clare cognitiõis: quã expectam⁹ in patria. Quilibz aũt horũ triũ sensuũ dicit i duos sensus. Nã illa dictio ⁊: põt copulare int̃ deũ pñez ⁊ chr̃m missuz in q̃ntũ ẽ hõ: ⁊ ñ inq̃ntũ ẽ de⁹: ⁊ tũc oẽs sensus itelligẽdi sũt de btitudie vt icludit eẽntialẽ ⁊ accidẽtalẽ sit. Põt etiã copulare int̃ deũ pñez ⁊ chr̃m inq̃ntuz psona diuina: ⁊ tũc duos ꝑmos sensus optz õ eẽntiali btitudie intelligere. tertiꝰ ꝓ ẽ falsus: nisi acciplat chr̃s vt missus: ita q̃ fides de icarnatiõe includat. Nõ em̃ sufficit credere mysteriũ trinitatẽ: sed optz etiã credere mysteria chr̃i: p q̃ ducimur in salutẽ: vt docet s. Tho. ij. ij. q. ij. Sz sumẽdo chr̃m p psona diuia remaner i pdictẽ ꝓbis magr̃ q̃stio ꝑt illam dictionẽ exclusiuã solũ. Si ei sol⁹ pr̃ ẽ verus de⁹: filiꝰ nõ erit de⁹: neq̃ spũsctũs erit de⁹: vt ex h̃ loco deducũt Arriani. teste Hila. iij. li. õ trini. Dicũt ei filiũ esse a pr̃e essentialr diuersuz: ⁊ nobilissimã ei⁹ creaturã. Sz ꝓ eos arguit idem in. v. õ trini. sic. Quicq̃d hz naturam ⁊ ꝓtutẽ auri: vere ẽ aur̃. Sz filiꝰ vere hz naturã ⁊ ꝓtutẽ dei: q̃ õ ptz: qz hz opatiõnẽ dei: qz q̃cũq̃ opat pr̃/opat ⁊ filiꝰ: vt ptz Jo. v. Prophia aũt opatiõe cogñscit ꝑr⁹ ⁊ natura rei. Hec aũt rõ Hila. valet ꝓ Arriũ suscipiẽtẽ euãgeliũ: ⁊ etiã ꝓ iudeos valuisset q̃ ostabat eis q̃ ppa auctoritate suscitaret mortuos: h̃ em̃ erat hr̃e opatiõez dei. Ad q̃stionẽ g̃ tripliciter dr̃. Prio sm Hila. ix. õ trini. et Augu. sup Joã. q̃ ly solũ determiat ly ver̃ deũ: nõ aũt ly te: ⁊ ẽ sensus: vt cogñscãt te esse deũ: q̃ sol⁹ ẽ ver⁹ de⁹. Vñ tũc nõ excludit filiꝰ vel spũsctũs: sz excludit omẽs creatura ⁊ oẽ idolũ. Vñ statim subdit. ⁊ quẽ misisti iesum chr̃m. s. cogñscãt solũ ver̃ deũ esse: ⁊ idẽ intelligẽdũ ẽ de spũsctõ: q̃ est charitas ꝓsubstãtialis ambo rũ. Vñ dicẽ h̃ scr̃us Tho. q̃ fit mẽtio solũ de patre ⁊ filio: qz vbicunq̃ isti ponunt pcipue i ptinentib⁹ ad maiestatez diuinitatẽ intelligit spũsctũs: q̃ est amb oz̃ neꝝ: ordo g̃ ꝓbor̃ est vt õt Augu. vt te ⁊ quẽ misisti iesum chr̃m cogñscant solũ ver̃ deũ. Scõdo dr̃ sm Aug. vj. de trini. q̃ h̃ dictũ ẽ ad excludẽdũ errorem eor̃: q̃ dixerũt q̃ nulla diuina psona sola sit de⁹: ⁊ q̃ tota trinitas est de⁹ ⁊ nihil aliõ. Cõtra qõ õt chr̃s q̃ pr̃ solus est ver⁹ de⁹. Intẽdit aũt Aug. q̃ ly solũ põt determiare ly te: ⁊ stare cathegorematice ita q̃ solitudinẽ ponat circa pñez: ⁊ ẽ sensus. Pater solitarie sumpt⁹ ñ itellecta alia psona diuia: vere ẽ de⁹. Sz ꝓ: quia istũ sensũ negat s. Tho. j. dist. xiij. Ad h̃ dico q̃ sctũs Tho. loq̃t de solitudie realiter: q̃ in deo nõ est. Aug. ꝓ õ solitudie sm rõnẽ: q̃ põt eẽ i itellectu nr̃o pdicãte aliq̃d de vna psona ⁊ nõ õ alia. Tertio dr̃ sm s. Tho. ꝑmo vbi supr̃: q̃ ly sol⁹ põt determinare ly te: ⁊ teneri syncathegorematice: ⁊ excluder̃ neutraliter a pticipatione pdicati: vt sit sensus. Nihil aliud a pr̃e est de⁹: q̃ õ ver̃ est: qz sola creatura ẽ aliud a pr̃e: nõ aũt masculine: vt sit sensus. Null⁹ ali⁹ a pr̃e est de⁹: qz filius est ali⁹ a pr̃e: ly nõ aliud: ⁊ est de⁹. Potest etiã vt ibi dicẽ excludere masculine a pticipatiõe subiecti: vt sit sensus. Vt cognoscãt te q̃ sol⁹ es pater: esse ver̃ deum.

Sciẽdũ est aũt q̃ oẽs diuine psone cõueniũt in vna essentia: ideo qñ dictio exclusiua addit vni eaꝝ respectu alicuius eẽntialit nõ excludit alia. Nõ em̃ cũ dr̃: patrẽ nemo nouit nisi filiꝰ: excludit patrem a noticia sui: qz noticia est terminꝰ eẽntialis ⁊ oib⁹ cõis. In hac pte est documentũ morale: de q̃ ait Ehr̃yſ. Oz em̃ dixerat dñs. In mũdo pressurã habebit̃z post admonitiõez subleuat̃z oculis i celũ ad orõnẽ ꝓuerrit: eruditos nos i tribulationib⁹ omnia dimittẽtes ad deũ refugere. Hec ille. Vñ ⁊ scr̃us Tho. dicit q̃ chr̃s ꝓ discipulis oraturus ꝓuenienter interponit tribulatiões i passiõe sibi imminentes: quia in tribulatiõib⁹ marie de⁹ exaudit: sm illõ ps̃. Ad dñm cũ tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me.

Quãtũ ad scõm tãgit impositi opis ꝓsumptio: q̃ erat rõ q̃re õbebat exaudiri. Licz em̃ qui a deo vult exaudiri: de

beat potiꝰ petā ꝙfiteri ꝯ merita iusta: exēplo phariſei ⁊ publicani Lu.xviij.tñ ad ſe excitādū i maiorē feruorē iterdū expedit ēt merita coꝝ deo recitare: ſiē Ezechias Eſa.xxxviij. dixit. Obſecro dñe memēto ⁊c. Jgit dr (Ego te clarifi caui) docēdo i gr̄ates ꝺ te fz Hila. (ſup terrā) qz i celo deꝰ notꝰ erat: vt idē dic. Cōtra: qz ſup dixit: vt filiꝰ tuꝰ clarificz te. Ad h̄ dico ꝙ filiꝰ clarificauerat pa trē ꝓſonal'r: ⁊ clarificatur erat apl'os ꝓ orbē mittēdo. Vl' fz Aug. loq'k ꝓ modū ꝓterlti (Opꝰ ꝙſumaui qꝺ dediſti mihi vt facerē ꝓ redēptiōe ⁊ illūinatiōe mōi Sed ꝝ: qz adhuc reſtabat paſſio. Ad h̄ dr ꝙ ſaluator dic ſe paſſiōez ꝙſumaſſe. Prio fm Aug. qz ſe eā ꝙſūmaturꝰ cer tiſſime nouerat. Scꝺo fm Chryſ. quia ex pte ſua oia fecerat. ⁊ intēdit Chryſ. ꝙ chriſtꝰ lā nō hēbat facere ſz pati. Ter tio fm eundē: qz maior ps opis erat fa cta: dr totū factū. Quarto fm eūdē: qa tā aderat paſſio ⁊ iciꝑiebat: ꝓncipiū ātꝺr dimidiū totiꝰ. xliij. Poſ. (Et nūc cla rifica me tu pr̄) fm hūanitatē: illā glori ficādo (apꝺ temetipm). i. i patria ſiue i gl'ia. Chriſtus ēm erat adhuc aliq̄ mō via tor. Vl' ꝺr apꝺ temetipm: qz coꝝpis ſui gl'ia quā poſtulabat: huic mūdo ñ ē pa tēs (claritate quā habui ꝑus ꝯ mūdus fieret apꝺ te). i. ꝑ ꝓtutē diuinitatꝫ fz Hi la. a q̄ hūanitas gl'ificata ē: ⁊ quā filius eternalit habuit apꝺ pr̄z. Vl' fm Aug. ꝑ claritatē creatā: quā filiꝰ ab eterno fm hūanā naturā habuit: apud pr̄z ꝑ diui nā ꝓdeſtinatōez. Optat q̄ ſibi dari glo riā coꝝpis i reſurrectōe ſibi ex ꝓdeſtina tiōe debitā. Quidā aūt i his ꝓbis itel lexerūt ꝙ hūanitas a ꝓbo ſuſcepta qñ ꝯ ꝙuertak in ꝓbū ⁊ cōmurek i deū. Sz ꝺhos arguit ſ. Tho. qz iſpa hūanitas fz h̄ annihilarek. Nā oē qꝺ in aliqd ꝙuer tik: vl' ipm annihilak: vel illꝺ i qꝺ ꝙuer tik augek: ꝓbū aūt diuinū augeri ñ ꝓt. Hec ille. Sz ꝺ: qz fm cū i. iij. ꝑ. ⁊ in. iij pants ꝙuertik in coꝝpꝰ chr̄i: ⁊ tñ neq̄ il lud coꝝpꝰ augek neq̄ pants fm cū an nihilak. Dico ꝙ h̄ loq'k de annihilatiōe large: vt dicak annihilari oē cuiꝰ nihil manet. ꝯuis mancat id i qꝺ ꝙuertitur. Prope aūt annihilak cuiꝰ nihil manet: ⁊ qꝺ i nihil ꝙuertik. ⁊ ſic loq'k i. iij. pte ⁊ iij. nō aūt h̄. qz ſufficiebat ei ſumere an nihilatiōez large. Quidā tñ dicūt po ſtillā ſup Joā. nō ē eiꝰ torā: vt etiā ptz in fine eiꝰ: qz fuit collecta ꝑ frēm Rayn naldū diſcipulū ſcti Tho. ſub eodē ſcrō Tho. legēte. Mānifeſtat aūt ꝙñr ꝙ opꝰ ꝙſūmauerit dicēs (Manifeſtaui nomē tuū) ꝓdicando ⁊ ꝙerſando (homib⁹ q̄s dediſti mihi). i. apl'is: q̄b⁹ ſpecialiꝰ ſecre ta dei reuelauit ꝯ alijs (de mōo). i. de mūdana ꝙerſatiōe: ex q̄ ſē vocati. Vo lēs ātꝺ ꝑ ipis chr̄is oꝝare adduē mltas rō nes ꝙ deberet ꝑ eis oꝝare. Pria ē: quia erat eoꝝ mgr̄: cuiꝰ erat ꝑ diſcipl'is zela re. Dicē g̃ (Tui erāt) fm diuinitatē: vt dic Aug. ⁊ intellige q̄ ad ꝓdeſtinatiōnē (et mihi eos dediſti) fm hūanitatē: vt idez dic: nō aūt fm diuinitatē: qz nihil habu it pr̄ qꝺ nō habuerit filiꝰ ſemꝑ ꝛz a pte. Sūt aūt dati chr̄o hoi ꝑ cōuerſionē ad fidē eiꝰ ⁊ vocatiōem ad apl'atū: cū pus fuiſſent deo ꝑ ꝓdeſtinatiōez: ⁊ non chr̄i: vt hō ē. Secꝺam rōnē tangit: cū ſubdik. (Et fmonē tuū ſuauerūt). i. meiꝑz fm Bedā: q̄ ſum ꝓbū tuū: qꝺ memoriē cō mēdarūt. Vel fmonē tuū. i. ꝓcepta tua fm eūdē Bedā q̄ ſuauerūt credēdo i me Vl' ſubdik (Nūc coḡuerūt) Vt ꝺr Be da. ꝺā dicūr ꝙ iſte ſit text⁹: nūc coḡui: ſed h̄ nō hz rōnē. Quō ēm inꝺt poterat ignorare filiꝰ q̄ ſūt pr̄is (Quia oia q̄ de diſti mihi) rā natura ꝯ doctria fm Be dā (abs te ſūt). ſ. ꝓcedētia. Accepit ēm oia filiꝰ a patre inq̄ntū hō ⁊ inq̄ntū ꝺs (Quia ꝓba q̄ dediſti mihi dedi eis) do cendo eos (⁊ ipi acceperūt). i. irellexerūt atq̄ tenuerūt: fm Aug. Tūc ēm vt ait ꝓbū accipik: cū mēte ꝓcipik (Et coḡue rūt vere) ꝑ fidē (qz a te exiui) ꝑ incarna tionē (⁊ credideꝛt) ſubaudi vere fz Aut gu. i. firmiter q̄ſi tam nō ad ꝓria redi turi. Loquik ēm de eis fm id qꝺ futuri erāt fm eūdē (qz tu me miſiſti) qꝺ idē ē fm Aug. qꝺ a te exiui. Sz ꝺ: nā fm Hi la. exire ꝓtinet ad eternā generatiōez: mit ti ꝓ ad incarnationē: ergo nō ſūt idem Soluit aūt ſ. Tho. qz ſi loq̄mur ꝺ chr̄o q̄ntū ad diuinitatē q̄ntū ad filium dei

aliud est exire: aliō mittī: sꝫ ſm hūanitatē ꝯntū ad filiū hoīs idē sūt vt ōt Aug. Hec ille. Jn hac ꝓte est mozale documētū: ꝙ q̄ ꝑpt deū se hūlliauit ꝛ explent opa q̄ de⁹ eis iniūxit: ꝓducunt ad clarificationē. i. glīficatiōez q̄ apō deū est. De ħ ait Apl's Ro. viij. Nō st ꝯdigne passiōes hui⁹ ꝛpis ad futurā glīaz q̄ revelabit in nob. Quātū ad tertiū posit̄is rōnib⁹ oz̄ādi: ponit ipa discipl'oꝝ cō firmatio quā chr̄s eis pertuit: cū dicit: (ego ꝙ eis rogo) Nō exṕmit āt q̄d ꝙ eis petat. Et q̄ vr ōt s. Tho. iij. ꝓte. q. xxj. ois oō chr̄i q̄ rōne deliberata fuit: exaudita est. Dicēdū videt ꝙ pertuit ea q̄ apl'is dedit de⁹: pura ꝙ post passiōez n̄ remanerēt in infidelitate ꝛ hmōi. (Nō ꝙ mūdo). i. hoib⁹ carnalit viuētib⁹ ſz Augu. q̄ nō sūt i ea fozte gr̄a vt ab illo eligant ex mōdo. Videt aūt Aug. velle vt ꝙ mūdū itelligāt p̄scīti q̄ eligēdi n̄ erāt Pro talib⁹ em̄ nō ē oz̄ādū et cui cōstant tales eē p̄scitos (Sz ꝙ his q̄s ōdisti mihi q̄ tui sūt) ſm etnā p̄destinatiōez. Vl' alit. Rogo ꝙ eis: vt. s. in sua volūtate ꝙsperent q̄ boa ē: nō ꝙ mōo: q̄ eoꝝ voluntas est mala: ꝛ mihi aduersa. Ne ꝯo q̄s exīstimet chr̄m nouū hr̄e p̄ncipiū: ꝛ no⁹ uiter istos a deo accepisse ꝯntū deus erat: subiūgit (Et mea oia tua st: et tua mea sūt) qō ſm Aug. dr̄: q̄ ꝛ ipe filius de⁹ est p̄r eq̄lis. Vel ſm alios lō dr̄: q̄a ꝑt vnionē in ꝓsona fit idiomatū cōicatio: ita ꝙ ea q̄ sūt diuinitatꝫ attribuunt hoi: ꝛ q̄ hois deo. Dicim⁹ em̄ ꝙ hō creauit stellas: ꝛ ꝙ de⁹ ē crucifix⁹. Vide de ħ sctm̄ Tho. iij. ꝑ. q. xv. (Et clarificat⁹ sum i eis). s. apl'is ꝯntū. s. credebāt in chr̄m: ſm Chr̄y. el⁹ glīaz partim cog̃scētes (Et iam nō sum i mōo (. i. in ꝓtio sū vt a mūdo recedā. Vñ subdit (ꝛ hi i mūdo sūt: ꝛ ego ad te vento) qō ē q̄dāmō n̄ esse in mūdo a q̄ recedo. q̄si dicerer. Cū essem cū eis ego ſuabā eos i nomie tuo: nūc aūt tibi eos recōmēdo. Et in ħ est mozale documētū: ꝯntā curā chr̄s de salute fideliū habeat: ꝛ ꝙr ꝯntā nos hr̄e debeam⁹. Vñ amoꝛē suū materno comparat ꝛ ꝓfert Esa. lxix. Nunq̄d pōt oblīuisci mr̄ infantē suū: vt nō miſereat filio vteri sui. Etsi illa oblita fuerit: ego nūq̄ oblīuiscar tui. Est aūt sciēdū q̄ ħ cuāgeliū legit in die ꝑginis: q̄ ei illa ꝑba chr̄i ꝙuenīt: oīa mea tua sūt: vt sit vox dei ad ꝑginē. De⁹ em̄ ei cōmisit oia officia sua. Nā pater fec̄ eā thesaurariā suā: cōmittēdo ei thesauꝝ sue potē tie. Nā alīq̄s ē potēs i curia alicui⁹ vel rōne parētele: vl' rōne gr̄e quā hz apud dñm: vl' rōne obsequij exhibiti domino Brā aūt ꝑgo ē mater regꝫ: sic Bersabee Salomonis. cui ipe dixit: pete mat mi. iij Reg. ij. ꝛ inuenit gr̄am apō deū: ꝛ sept̄ē opa miscōie exhibuit regi: vt s. dictū est. Jō est potētissima. Fili⁹ q̄ꝫ fec̄ eā camerariā suā: q̄ venter ei⁹ purgat⁹ scrōspū ꝛ pictus donis celestib⁹ fuit camera filij dei: quem habēdo i vtero habebat ignē inextinguibilē: lucē inaccessibilē: ꝛ dulcedinē ineffabilē. Et spūs sctūs fec̄ eā elemosynariā suā. Pr̄ em̄ ꝛ fili⁹ dant nob sua dona ꝑ amoꝛē: ꝛ ꝙr ꝑ spm̄sctm̄ q̄ ē amoꝛ ꝛ ṕmū donū: sꝫ ipe spūssctūs dat nob sua dona ꝑ ꝑginem. Vñ ipa in coꝛpe mixto cōparat collo: ꝙ qō caput influit aliis membris. Vñ ſm Bern. nlla gr̄a de celo descēdit ad trā nisi trāseat ꝑ man⁹ Marie. Qō intelligit ꝯntū ca q̄ fac̄ chr̄s dr̄ facere ꝑgo q̄ dedit chr̄o esse hoiez siue hūanitatē: ꝙ quā chr̄s est moꝛtu⁹. ꝛ nos deo recōciliauit: ꝛ nobis meruit.

Dñica in ramis palmarum.

Scitis q̄a post biduū pasca fiet: et filius hominis tradetur vt crucifigat: tunc cōgregati sūt principes sacerdotū et seniozes populi ꝛc.

Scitis quia post ꝛc.

Jn hac dominica legit passio sed illam ꝛ omnes alias que leguntur in ferialib⁹ diebus: vide infra in feria sexta. Legit etiā illō cuāgeliū: cum appꝛopinq̄ret: sed vide illud supꝛa dñica ꝑma in aduentu.

Feria .ij. post dñicaz palmaz.
Lex. euange. Joā ca. xij.

Ante sex dies pasce venit Jesus Bethaniaz: vbi fuerat lazar⁹ mortu⁹ quē suscitauit ies⁹. Fecerūt aūt ei cenā ibi. ⁊ Martha mīstrabat. Lazar⁹ vo vnus erat ex discūbētibꝫcū eo. Maria ḡ accepit librā vnguēti nardipistici pciosi: ⁊ vnxit pedes ieſu: ⁊ extersit capillis suis pedes ei⁹ ⁊ dom⁹ impleta est ex odore vnguenti. Dicit ergo vn⁹ ex discipulis suis Judas scariothis: q̄ erat eum traditur⁹. Quare hoc vnguentū nō venit trecēis denarijs et datū est egenis? Dixit aūt hoc non q̄z de egenis ptinebat ad eū: sed q̄z fur erat: ⁊ loculos habēs: ea q̄ mittebant̄ portabat. Dixit ergo ieſus. Sine illā vt in die sepulture mee ſuet illud. Paupes em̄ sp̄ habebitis vobiscū: me aūt nō sp̄ habebitꝫ vobiscū. Cognouit ergo turba multa ex iudeis q̄z illic esset: et venerūt nō ꝓpter ieſū tm̄: sed vt Lazaz viderēt quē suscitauit a mortuis. Cogitauerūt aūt pricipes sacerdotū vt lazarū interficerent: q̄z multi ꝓpter illū abibant ex iudeis ⁊ credebāt in ieſum. In crastinū āt turba multa q̄ venerat ad diē festū cū audisset q̄z venit ieſus hierlymaz: acceperūt ramos palmaz: et pcesserūt obuiam ei ⁊ clamabāt: Osanna: benedictus q̄ venit in noīe dñi rex israel. Et inuenit ieſus asellum ⁊ sedit sup̄ eū sicut scriptū ē. Noli timere filia sion Ecce rex tuus venit sedēs sup̄ pullum asine. Hoc nō cognouerunt discipuli eius primum sed qñ glorificat⁹ est Jesus: tunc recordati sunt q̄z hec erāt scripta de eo: et hec fecerūt ei. Testimonium ergo phibebat turba que erat cum eo quando Lazaz vocauit de monumento: ⁊ suscitauit eum a mortuis. Propterea et obuiā venit ei turba quia audierūt eum fecisse hoc signum. Pharisei ḡ dixerunt ad semetipos. Videris quia nihil proficimus. Ecce mūdus totus post eū abijt. Erāt aūt gētiles qdaz ex his qui ascenderāt vt adorarēt in die festo. Hi ergo accesserūt ad philippū q̄ erat a Bethsaida galilee: et rogabāt eū dicētes Domine volumus ieſum videre. Venit philippus et dicit andree. Andreas rursum ⁊ philippus dixerūt ieſu. Jesus aūt respondit eis dicēs Venit hora: vt clarificetur filius homis. Amen amē dico vobis: nisi granum frumenti cadens in terra mortuū fuerit: ipsum solū manet. Si autem mortuū fuerit: multū fructū affert. Qui amat aiam suam: pdet eā: Et q̄ odit aiam suā in hoc mundo: in vitā eternā custodit eam. Si q̄s mihi ministrat: me sequat. Et vbi sum ego illic ⁊ mīster meus erit Si q̄s mihi mīstrauerit: honorificabit eū p̄ meus. Nūc ania mea turbata ē. Et quid dicam. Pater saluifica me ex hac hora. Sed ꝓpterea veni in horā hāc P̄ clarifica nomē tuū. Venit ḡ vox de celo: dicēs. Et clarifiçaui et iterꝫ clarificabo Turba ḡ q̄ stabat et audierat: dicebat:

tonitrnū factū eē. Alij dicebāt. Angel⁹ ei locut⁹ est. Rñdit ies⁹: z dixit. Nō ꝓpter me vox hec venit: sz ꝓpter vos. Nūc iudiciū ē mūdi. Nūc ꝑnceps huius mūdi eij/ciet foras. Et ego si exaltat⁹ fuero a terra: oia trahā ad meipm. Hoc aūt dicebat ſignans q̄ mor/te eēt moriturꝰ. Rñdit ei turba Nos audiuimꝰ ex lege: q̄ chr̄s manet in eternū Et quō tu dicis opz exaltari filiū hoīs. Quis ē iste filiꝰ hoīs? Dixit ḡ eis ies⁹. Adhuc modicū lumē in vobis est. Ambulate dū lucē habetis: vt nō tenebre vos cōprehēdāt. Et q̄ ambulat in tenebris nescit q̄ vadit. Dū lucē hētis credite in lucē: vt filij lucis sitis. Hec locu. ē ies⁹: z abijt z abscō. se ab eis.

ANte sex dies pasce ꝛc. Joā. xij. In ꝑncipio euāg. in q̄ narrat quō chr̄s sabbo ante dñicā palmaꝝ exiēs de deserto in q̄ latuerat venit bethaniā: z se quēti die in hierl'm: z ibi ꝑdicauit/tan/gunt rria pūcta: que sunt Murmura/tio: Associatio: z Predicatio.

Quātū ad ꝑmū in q̄ tangit murmu/ratio iude ꝓ effusione vnguēti: opz solū alīq̄ declarare ꝓba (Ante sex dies pasce) .i. sexto die añ pasca. i. sabbo añ dñicam palmaꝝ. Dic aūt Theo. q̄ tūc incipie bant conuiare z solēnizare q̄ in crastinū. i. in die palmaꝝ erat. x. dies mēsis/i q̄ agn⁹ imolād⁹ segregabat a grege (ve nit Bethaniā vbi erat Lazarꝰ mortuꝰ: quē suscitauit ies⁹. Fecerūt aūt ei ce/nam) in domo Simonis leprosi. vt dr Mat. xxvj. Nec obstat q̄ Martha mi nistrabat/ vel Lazarꝰ recūbebat: quia vtrūq̄ potuit in domo auūculi vicina fuisse (z martha ministrabat: lazarꝰ vero vnꝰ erat ex discūbētib⁹ cū eo. Maria ḡ accepit librā vnguēti) Ecce magnifice tia marie (nardi pistici p̄cios⁹) Dr aūt pistici ſm Aug. a loco vñ erat vnguētū. Vel pistici. i. fidelis ſm Alchui. Pist⁹ em̄ grece latie dr fides. Nō ei erat adul teratū alīs speciēb⁹ seu sophisticatū (z vnxit pedes ies⁹: z exp. capil. su. pe. eiꝰ: z domꝰ iple. est ex odo. vnguēti. Dic ḡ vnꝰ ex discī. su. iudas scarioth/is) sic dictus est a scarioth vico. Jñ em̄ dr. hic z hec scarioth/is. z h̄ scarioth/e) q̄ erat eū traditurꝰ. Quare h̄ vnguētū nō venūt trecēt⁹ denarijs: z datū est egenis) Sz ꝙ q̄ alij dicūt discipl'os/ z nō solū iudā murmurasse. Ad h̄ dr Augu. de ꝙsen. euā. q̄ alij ponūt pl'em nūer⁹ ꝑ singl'ari. vel vt dr Joā. de solo iuda memīt: q̄ la tro erat. Alij ꝙ ꝓpt⁹ pauper⁹ curā mur/mur ꝙcepēr: aut z ꝓba exp̄sserūt. (Di xit aūt h̄ nō: q̄ de egenis ptineret ad eū) s. q̄tū ad affectū. ptinebat autē q̄tū ad officiū: q̄ erat dispēsator (sz q̄ fur erat z loc'los hns). i. custos exns loculoꝝ si/ue burse dñi acꝙdiscipl'oꝝ. Et ꝓz Aug. dns admīsit z tolerauit furem vt discamus malos tolerare. Et ei loculos dns cōmīsit ſm Chr̄y. ne aliquā hr̄er occa/sionē z diceret. pecuniaꝝ desiderio dominū ꝑdidi. Vel ſm Theo. q̄ minimꝰ erat. Dicit aūt loc'los dns ꝓz Aug. vt scirer ecc'ia qñ loc'los hr̄e pōt. et ſm s. Tho. in signū q̄ h̄ nō derogat sūme ꝑfectōi. z ſm eūdē in signū q̄ illō Mat. vj. Nolite solliciti esse: nō signat q̄ nihil in crastinū refuer (ea q̄ mittebāt: chr̄o paupi z collegio suo (porrabat) z ꝙr cupiebat hr̄e sp bursā plenā: vt melꝰ in de subtraheret. (Dixit ḡ Jesus) volēs rōnabil'r excusare mariā. Dic ei Chr̄y. z s. Tho. q̄ ml'ta bona sī/ de q̄b⁹ il cōsi/liū peteret añq̄ fierēt ea nō ꝙsulerem⁹ q̄ possent fieri melioza: sz tñ si tā cepe/rint fieri/ nō sī ꝓhibenda dūmodo sint bona. Et sic dicūt q̄ dns añq̄ Maria effudisset vngentū: forte illō dari pau/peribꝰ maluisset (sed tñ postq̄ iam res agebat dixit: Sinite illā) Et h̄ ꝓz q̄ plures erant murmurātes (Ut in diez sepulture mee seruet illud) non idē nu/mero: sed specie/vel genere: ſm sanctuz Tho. Beatus autē Mattheus dicit.

Preuenit vngere corpus meū in sepul/
turā .i. morte sepulture. Exponit ār iste
passus tā varie vt melius iudicē ꝓtā tm̄
expōnē ponere. Sciendū est ḡ ꝙ dubiū
est: an Maria ꝑsciuerit morte christi.
Quidā em̄ tō dicūt ꝙ nō: qz ex scꝛura
nō hr̄. Et sic sensit s. Tho. di. h̄ illā fe/
cisse ex q̄dā instictu nature. sic frequnter
aliq̄ ad aliq̄d faciendū mouenf: cuius rō/
nē nō intelligūt. vt Caiphas Joan. xj.
Vel nō incouenit ꝙ sciuerit eā: qz fuit
familiarissima chr̄o: z ꝓbū eius audie/
bat libēr̄issime. Si ḡ chr̄s. xij. discipl̄is
ꝑdixit passionē: quā z mr̄ filioꝝ Zebe/
dei intellexit: nō ē irrōnabile ꝙ ertiā huic
cui ꝑmo voluit post resurrectōez appa/
rere eā ꝑdixerit. Tū ertiā qz potuit a b.
ꝙgine q̄ ibi ꝑculdubio aderat sic z post
aderat cruci in die passiōis: de his edo
ceri. Dato tū ꝙ illā nō sciuerit: tm̄ cū es/
set nobilissima/nō potuit eā latere ꝙsi/
liū iudeoꝝ de morte chr̄i. Timuit ār ne
chr̄o occiso illuz inūgere nō ꝑmitteret:
nec tū erat sine spe vngēdi cadauer. Et
tō z ꝑuenit inūgere corꝓ: z tm̄ seruauit
etiam aliq̄d de vnguēto ad vnguēdū si
posset in sepulchro. Unū ḡ fec̄: qz vn/
xit. z de h̄ dicit Matth̄. ꝑuenit vngere
corpus ꝛc. aliud facere cogitabat: z de
h̄ dixit Joānes. vt i die ꝛc. Discipl̄i ār
reꝓhendebāt eā de eo qō fecerat. z resi
duū vnguēti forte vēdi volebāt: z chr̄s
eos de vtroq; cōpescuit. De ꝑmo q̄dez
vt ōt Mat. De scōo vt ōt Joā. (Pau/
peres em̄ sp̄ hēbitis vobiscū: me aūt sp̄
nō hēbitis). s. q̄tū ad ꝑsentiā corꝓales.
Quantū em̄ ad diuinitatē: z q̄tū ad ꝑ
sentiā ei⁹ in sacramēto eucharistie: z q̄
tū ad ꝑsentiā ꝑ gr̄am z amorē in cordi/
bus se amantiū. z q̄tū ad specialē pui/
dentiā quā hz de bonis ōr Matt. vlt.
Ecce ego vobiscū sū ꝛc. (Cognit ḡ tur
ba mlta ex iudeis qz illic esset: z venerāt
nō ꝓp̄ iesum tm̄: sed vt Lazaꝝ videret
quē suscitauerat a mortuis) Desidera
bant em̄ videre suscitatorez q̄triduani
mortui: z ipm̄ suscitatū: z de futura vi/
ta aliq̄d intelligere ab eo q̄ inō redierat:
.i. Lazaro. qz hmōi desideriuz inatū est
hoi. vt ōr s. Tho. (Cogitauerūt aūt ꝑn
cipes sac̄dotū vt z Lazarū interficerent.
qm̄ mlti ꝓp̄ illū abibāt ex iudeis (a hie
rusalē in bethaniā: vl a synagoga ad fi
dē) z credebāt in iesū. O stulticiā. Sz
q̄re nō ita actū est circa alios resuscita/
tos z sanatos a dño: Rñdet Chrys. er
s. Tho. q ꝓpter q̄ttuoꝝ. Prīo: qz h̄ mira
culū fuit patēs coram mlt̄is z magnū.
Scōo: qz lazarus erat ꝑsona insignis.
Tertio qz tē erat festū i q̄ tot⁹ ꝑpl's erat
ꝓpe bethaniā. Quarto: qz nō ꝑsant ca/
lūniari h̄ fem̄ fuisse ꝛ legē q̄si in sabbo
ꝓpetratū: sic fecerāt de ceco nato. Ilt̄z
ei ꝛcurrētib⁹ tot⁹ q̄dē mōs cōuerti de/
buisset. sed corda q̄ fuerāt vicioꝝ inuī/
dieq; vel marie armis occupata: cōtra
deū armāf ad pugnā.

Quantū ad scōm tangit quō chr̄s so
lēniter fuit associat⁹ in hierl'm i die pal
maꝝ: ibi(Jn crastinū aūt turba mlta q̄
venerat ad diē festū cū audisset qz iesus
venit hierl'ymā: acceperūt ramos pal/
maꝝ: z ꝓcesserūt obuiā ei z clamabant.
O sanna bñdic. q̄ ve. in no. dñi rex isrl'.
Et inuenit iesus asellū z sedit sup eū: si
cut scꝛtū est. Noli timere filia syon: ec/
ce rex tu⁹ venit sedens sup pullū asine.
Hoc nō cognouerūt discipli ei⁹ ꝑmū). i.
ante passionē fm s. Tho. (sed qñ gl'ifi
catus est iesus). i. qñ gl'iosus resurrexit
fm Aug. (tūc recordati sunt). i. intelle
xerūt nouit. sic q̄ recordat intelligit de
nouo actualit qō ꝑus nouerat habitua
lit (qz hec erāt scꝛta de eo: z hec fecerūt
ei) q̄. s. erāt scꝛta (Testimoniū ḡ ꝓhi/
bebat turba q̄ erat cū eo qñ Lazaꝝ vo/
cauit de monumēto: z suscitauit eum a
mortuis) Ubi patet rot intfuisse suscl
tationi Lazari q̄ potant dici turba: qō
sonat mltitudinez magnā (Propter z
obuiā venit ei turba q̄ audierāt eum fe
cisse h̄ signū. Pharisei ḡ dixerūt ad se/
metipos. Uidetis qz nihil ꝓficim⁹. Ec
ce mūdus tot⁹ post eū abīt) id est qua/
si totus ꝑpl's. Est em̄ hyperbole.

Quārū ad trīū tangit ꝑdicatio quaz
illa die fecit i hierl'm: ibi. (Erāt aūt gē
tiles q̄dā ex his q̄ ascēderāt vt adorarēt
in die festo) Lz ei eēnt gētiles: tm̄ idola
nō colebāt: sz verū deū. (Hi ḡ accessert

Feria.ii.post Ramispalmar

ad Philippū)quē.ſ.mitē videbant)qui erat a Bethſaida galilee:z rogabāt eū dicētes. Dñe volumus Jeſum videre) Sic aūt ōr ſ.Tho.chr̄s iudeis tm̄ p̄dicauit p̄ſonal'r:qō intelligit regulariter z p̄ncipaliť:gētib⁹ aūt p̄ apl'os:ſm illō Eſa.vlti. Mittā ex eis q̄ ſaluati fuerit ad gentes:z annūciabūt gl'iaz meā gentib⁹. Hoc aūt tā p̄figurabať inq̄ntū gētiles chr̄o deuoti nō adierunt illū imediate.ſz vnū diſcipl'oz ei⁹. Sz ſicut gētes quer̄ſe p̄ apl'os vidēt chr̄z i gl'ia:ita iſti vt credo tūc chr̄z viderūt z allocuti ſūt.(Venit Philipp⁹ z ōt andree) Qz em̄ Andreas erat eo poz:cū cēt p̄mus chr̄i diſcipul⁹:z ertā qz p̄ ipm Philipp⁹ fuerat quer̄ſus:vt hi ex p̄mo ca.Joan. tōo ei⁹ q̄ſilio dirigi voluit:maxime ſm Chr̄yſ.qz audierāt:i viā gentiū ne abieritis.(Andreas rurſum z philipp⁹ dixerūt ieſu. Jeſ⁹ āt rn̄dit eis dicēs. Venit hora vt clarificet filius hois) ex quer ſiōe gētiliū:vt ōr Augu. quā annūciat occaſiōe hor̄ q̄ eū videre volebāt. Sed tn̄ vt idē ait:qz gl'iam exaltatiōis debuit p̄cedere hūiliras paſſiōis: iō dixit ſe granū mortificādū i fidelitate iudeoz: z mltiplicādū gentilium fidelitate di. Amē amē dico vob nisi granū frumēti cadēs i terrā mortuū fuerit ip̄m ſolum manet. Si āt mortuū fuerit mltū fructū affert)Sic em̄ gnū seminatū n̄ fructificat:niſi p̄us i t̄ra marceſcat:z vehemēter alteret z corrūpat:n̄ q̄dē p̄dendo p̄tutē ſeminatiuā:ſz vt ōr ſ.Tho.ſpecie mutādo.ſ.p ſuā querſiōez i herbā:ſic nr̄s chr̄s q̄ gno cōparat reddidit fructū cōuerſiōis gentiliū niſi a iudeis occiſus. Deide chr̄s hortat ad imitatōez paſſionis ſue dicēs.(Qui amat aiaz ſuā p̄det eā)Scōaz āt mētē Aug.h̄ dupl'r expoñit:ſiue p̄ aiaz accipiť hois formā:ſiue hois vitā. Prio ſic(Qui amat aiam ſuā)vere volēdo ei bona ſpūalia (p̄det eā)moriendo p̄ chr̄o ſi fuerit oportunū. In morte em̄ q̄dāmō p̄dit aia: q̄ ad mūdū iſtū(Et q̄ odit aiam ſuā i h̄ mōdo)eā .ſ.mortificādo vl' morti exhibendo p̄ chr̄o(i vitā ēnā).i.ad vitā eternā (cuſtodit eā)Aug. Si cupis vitā tenere cum chr̄o:noli mortē timere p̄ chr̄o. hec ille. Alio mō ſic:(Qui amat aiaz ſuā)ñ vere ſz apparēter:volēdo ei ſenſibilia bōa (p̄det eā)i futuro:qz.ſ.eťna vita p̄uabiť (Qui āt odit aiaz ſuā i h̄ mōdo) odit inquā apparēter p̄uādo eā ſenſibilib⁹ bonis(in vitā eťnā cuſtodiet eā) z ad hunc ſenſum ōr idē. Noli amare aiaz(i hac vita)ne p̄des eā i eťna vita. Hec ille. Eſt āt ſcōa expoſitio:vt ait.melioz:qz cū dr̄pus:p̄det eā:ſubaudiēdū eſt:in futuro. Sz p̄ his ſciēdū ē vt ōr ſ. Tho.q̄ amare aliq̄d ē velle ei bonum:z amare aiaz ſimpl'r:eſt ei velle bonū ſimpl'r.i. bonū q̄ aia fit bōa.i.ſūmū bonū qō ē de⁹:vel bonū ſpūale. Amare āt eā ſm q̄d:ē velle ei bōa ſm q̄d:vt bōa frena:ſz illō ps̄. Qui diligit iniq̄tatē odit aiam ſuā.hec ille.(Siq̄s mihi miſtrat).i. q̄ q̄rit que mea z n̄ q̄ ſua ſt:vt ōr ſ.Tho.(me ſeq̄t) ſcz ſubeūdo mortē:vt afferat fructū mltū:ſi oportuerit(z vbi ſū ego:illic z miniſter me⁹ erit).ſ. i gl'ia in qua tūc erat chr̄s q̄ ad aiaz:zſi nō q̄ ad corp⁹:iō n̄ dixit vbi ero ſz vbi ſū. Et iō ſubdiť (ſiq̄s mihi miſtrauerit honorificabit eum p̄ me⁹)Aug. Miſtrat āt ieſu:q̄ nō ſua q̄rit:ſz q̄ ieſu chr̄i. Hec ille. Videť g̃ p̄pe dici miſter chr̄i:q̄ relicťz ſuis: ſaluri vacat aiaz:ſz ertā miſter ei⁹ dicať platus: inq̄ntū miſtrat ſacr̄a.ſm illō.j. Cor̄.iij Sic vos exiſtimet rc̄.z q̄libet fideľ ſeruās mādata chr̄i:ſm illō.j. Cor̄.vj. In oib⁹ exhibeam⁹ rc̄. Eſt āt ſciēdū q̄ chr̄s ab inſtāti ſue ꝛceptiōis fuit gl'ioſus in aia:nō āt i corpe neq̄ i corpeis ſenſib⁹: vt poſſet myſteriū redēptiōis opari:vt ōr ſ.Tho.iij.q.xxxiij.z.q.lxvj. Relinq̄bat āt chr̄s in paſſiōe viris ſenſitiuis agere qō ſuū erat:volēdo:z fugiēdo:et abhorrēdo doloroſa:vt idem ōr.q.lxvj vbi s. Qz g̃ chr̄s fuerat hortat⁹ ad ſe p̄ mortē ſeq̄ndū:z aliq̄s potuiſſet dicere: tu ſecure potes mortem ſubire:qz nihil mali times:voluit oppoſitū oñdere:cū ſubdiť(Nūc aia mea turbata ē)horroze mortȝ. Que turbatio n̄ erat p̄ rōnē:ſed ſm rōnē excitata:ad oñſiōez vere hūanitatȝ:z ad iſtruendū ne recuſem⁹ mortē ertā cū turbamur. Turbaťr aūt p̄pe qō

cõmouek excedẽs modũ sue tranqllita/
tis:sic mare cõmotũ turbatũ dicim⁹:ꝙ
s.Tho.turbak igit sensitiua ps anie:qñ
aliqb⁹ motib⁹ mouek:vt spe vl'rioze:vel
hmõi passiõib⁹. Sed hec turbatio qñq
sistit sub rõne:z qñq limites eius exce
dit:cũ.s.ipa rõ pturbak qõ i nll'o sapien
te fit. Vñ ꝼm stoicos sapiẽs ñ turbak.s.
qntũ ad rõnẽ:z marie chꝛis q̃ ẽ sapia dí.
Jn eo g̃ nõ fuit turbatio sup⁹ vl' ꝛ:sꝫ ꝼm
rõnẽ:qz i eo nll'a fuit passio nisi quã ipe
ꝛcitauit:qz i eo vires iferiozes ita rõni
subdebank: q nihil agere vl' pati pote/
rãt:nisi qõ rõ ordiabat. Vñ dr Joã.xj.
q turbauit semetip̃z. Hec oia idẽ.(z qd
dicã:).q.d.ꝼm affectũ sensualitatꝭ dicã
(pr saluifica me ex hac hora)sꝫ tñ ꝼm rõ
nẽ dico(sꝫ ꝓpt̃ h̃)vt moziar(veni) sponte
(in hãc horã. Pr clarifica nomen tuũ)p
mozte meã: faciendo tuam volũtatẽ :er
ñ meũ appetitũ sensitiuũ. Sꝫ ꝛ. Nã vt
dr apl's ad Heb.v. Chꝛs exaudit⁹ est,p
sua reuerẽtia.s.i omib⁹. Ergo si petiuit
saluari z libari a passiõe:nõ fuitꝫ passꝰ
qõ ẽ falsũ. Ad h̃ dr s.Tho.q istã petiti
onẽ rõ nõ ꝓposuit,ꝓpo motu:sꝫ qsi aduo
cata z ex psona naturak effect⁹ recusan/
tis mozi. Est ãt exaudit⁹ in his q̃ rõ ex
sua pte petebat:z vt exaudiẽda. Et tõo
Chꝛy.legit inkrogatiue. Quid dicam:
Nunqd h̃. Pr saluifica me ex hac hora:
q̃si dicat nõ:sꝫ ꝓterea veni i hãc horã:
q̃si dicat. Nõ est iustũ vt liberer a passi
one:q veni pati. Petitiõez aũt suã ꝓpo/
nit rõ(pr clarifica nomẽ tuũ).i.filiũ tuũ
ꝼm s.Tho.qz cũ nomẽ dicak a noti/
cia q̃si notamẽ:est q̃ mãifestak res:z fi/
lio mãifestak pr. Vl' nomẽ tuũ ꝼm eũdẽ
.i.potẽtiã z gl'iam tuã. Et in h̃ petit fi/
liũ pati:p cuius passiõez nomẽ dei erat
clarificãdũ(Venit g̃ vox)formata p an
gelũ imediate ꝼm Gre.(dicẽs. Et clari
ficaui)ꝼm Aug.añ mũdũ:z i natiuita/
te ex ꝓgie:z i baptismo:z i miracl'is(et
iteꝝ clarificabo)i resurrectiõe:z ascen/
siõe:z mũdi ꝟuersiõe. Jsta aũt vox ꝼm
Chꝛy.fuit bñ significatiua et expssiua:
sꝫ adeo velox q rudes z ỏsidiosi eã ñ p/
ceperũt:iõ varie ỏ ea sentiebãt. Fuit ãt
a tota trinitate p angelũ formata:sꝫ tñ
vox patris dr:qz ad eã re p̃sentandã for
mata ẽ. Et venit ꝓpt̃ turbã:qz dicebant
pharisei q a ỏo iste hõ nõ ẽ. Dr g̃. Tur
ba g̃ q̃ stabat z audierat:dicebat toni/
truu factũ esse) Alij dicebãt:angel⁹ ei
locut⁹ est. Rñdit Jesus z dixit. Nõ ꝓpt̃
me vox hec venit:sed ꝓpt̃ vos)vt credat
tis quia a deo sum. Ego em̃ ista voce i/
strui non indigeo:qz nihil mihi attulit
qõ nescirẽ. Ostendit aũt ꝼm Cꝛyꝰ. ꝟñr
z mod⁹ isti⁹ gl'ie:cũ dr(Nũc iudiciũ est
mũdi) Est aũt sꝫ Aug. dei duplex iudi
ciũ:ꝟdemnatiõis.s.z pmiatiõis:vt ge/
nerale i fine mũdi:z speciale i morte cu
iusq̃. Aliud est iudiciũ discretiõis fide
liũ ab infidelib⁹:z de isto vt ait h̃ est ser/
mo(Nũc)id est statim post hoc(ꝓnceps
hui⁹ mũdi)id est hominũ mũdano⁹ ꝼm
Aug.nõ aũt hui⁹ mũdi.i.celi vel terre
.i.diabol⁹(ejiciet foras)a cozdib⁹ infide
liũ z pcrõ⁹ q̃b⁹ dominak.dum ad me cõ
uertenk. Vel aliter.nũc iudiciũ ẽ mũdi
.i.p mundo:nõ ꝟ mundũ:vr.s. liberet a
diabolica poreſtate:z null⁹ ei subdak in
culpa vl' pena nisi volẽs:qz diabol⁹ per
passionẽ eiect⁹ est.i.pdidit solitã prãtez
Sꝫ arguit cõtra p̃dicta. Nã si diabol⁹
eiect⁹ est foras:iã non tentaret sic ꝓpu:
qõ est falsũ. Rñdet s.Tho.q diabolus
qñ homo est i pcrõ:regnat i eo z tentat
illũ ab interiozi. Vbi ꝓ hõ desinit esse
de mũdo:solũ ab exteriozi regnat z ten
tat. Sic g̃ eiect⁹ est foras:qz effect⁹ pcti
in hoie nõ est ab iteriozi:sꝫ ab exteriozi
Hec ille. Qui obscure videt loq̃.sed vt
colligit.lij.q.xlix.ar.ij. ad scõm intendit
sic dicere. Diabol⁹ suparo hoie p pctm
habebat prãtez impediẽdi hoiem a sua
salute qntũ ad tertiũ. Pr̃io inqntũ po/
terat ex iusticia dei hoiem in pcrõ tene/
re siue i statu pcti:nõ qz hõ nõ possꝫ pe/
nitere:sed qz nõ poterat se educere ỏsta
tu pcti. Et scõo inqntũ poterat hoiez si
liberatum a statu pcti deducere ad alia
peccata: q̃ omnia exñs in tali statu cauẽ
re nõ põt diu:zsi singula. Vñ q̃dammõ
ab interiozi pcipitabat hominẽ in mo/
tale peccatũ:non qz moueret volũtatẽ:
sed qz ad talẽ statũ suadẽdo deduxerat
in quo quis nõ põt non peccare. tertio

In cena domini.

In cr̃tū pofat detinere in limbo etiã iu stos. Per passionē g̃ chr̃i electi⁹ est q̃ ad duo p̃ma: et añ cr̃ ipa fuisset expleta: qz frute ei⁹ hō surgebat a statu pcti: z ꝑñr cauebat a pcis ꝑñtiby alis pcã. Quo ad ptiũ ꝓo est electi⁹ qñ ipa fuit cõsũmata. Scdo arguit. Nã si ꝓnceps hui⁹ mũdi eyciť foras nũc: nõ g̃ añ passionē chr̃i: z ꝑñr tũc iusti nõ fuere libati a pctõ. Rñ det s. Tho. q añ passionez fuit electi⁹ a singlaribꝫ pſonis: sz nõ a toto mũdo sic post. qz qõ tẽ factũ est ī pauc̃: post fcm est in mtis. Vel vt ỏr: añ passionē fue/rũt iusti libati a pctõ/sed nõ totaliť: qa nõ introducebanť in regnũ sic post sublato flãmeo gladio qñ dictũ est. Hodie mecũ eris in gadiso. (Et ego si exaltat⁹ fuero) i. cũ fuero exaltat⁹ fm Aug. Nõ em̃ dubitat se exaltãdũ: vt ait in cruce p passionē (oia trahã ad metipm̃) oñia inq̃ fm Aug. vel ipm̃ z aiam z corp⁹. Vel fm eundē: oia: oēs hoies p̃destinatos. Vl fm cũdē oia gña hoim. Credo añt tũc fuisse puerbiũ q̃ q̃ suspendebať exaltari a t'ra dicebať. iõ turba intellexit q̃ chr̃s de sua morte loquereť. Vel fm Chry. Ḥ intellexẽt qõ facere cogitabãt nõ ex ifusa sapia: sz stimulãte cõscientia. Hoc añt dicebat/ſcans q̃ morte cẽt moritur⁹. Rñdit ei turba (Nos audiuim⁹ ex lege. i. ex scꝑtura (qz chr̃us manet in etnũ) in mtis em̃ locꝫ scꝑture fit mentio de chr̃i etnitate. vt Dañ. vj. Et potestas ei⁹ prãs etna (z quõ tu dicꝫ: opz exaltari filiũ hois:) Nõ dixerat nũc statim chr̃s: opz exaltari filiũ hois. vt dic̃ Aug. sed qz supꝑ se filiũ hois dixerat: cũ dixit. venit hora vt clarificet filiꝰ hois. Jõ illõ retinẽtes sic dicũt. (Et q̃s ẽ iste filiꝰ hois:) q. d. si tu es ille: nõ es chr̃us q̃ in etnũ manet: si est aliꝰ dic q̃s sit ille Chr̃s añt cõmẽdauit cos de ḥ q̃ noue/rant chr̃m etnũ di. (Adhuc modicũ lumen in vob est) p ḥ. s. vt ỏr Augu. qz intelligitꝫ chr̃m esse etnũ. Sz ista cognitio est impfecta: qz nõ pcipitis q̃ mors ei⁹ stat cũ etnitate ei⁹ post resurrectõez (Jõ ambulate). i. pficite in cognitiõe: (dũ lucẽ habetꝫ). i. dũ ego sum ꝑsens z docẽs. vel fm Chry. Dũ durat pñs vita (vt nõ tenebre) tgrantie z culpe/vel tenebre vãnatiõis (vos ꝑphendãt. Et q̃ ambu. in tene. ne. q̃ vadat. Dũ lucez habetꝫ: credi. in lu. vt filiꝰ lucꝫ sitis.). i. filiꝰ dei p gram. q̃ ỏs est lux. (Hec locu. est te. z abyit z abscon. se ab eis) oñdens q̃ in tenebris ifidelitatꝫ remanerẽt.

In cena dñi.
Textus euãge. Joã. ca. xiij.

Ante diem festũ paschę sciẽs iesus qz venit ei⁹ hora: vt trãseat ex hoc mũ. ad pa cũ dilexisset suos q̃ erãt in mõdo: in finẽ dilexit eos. Et cena fcã cuz diabol⁹ iã misisset in coz vt traderet eũ iudas simonis scariothis: sciẽs qz oia dedit ei pr̃ in man⁹. z qz a do exiuit: z ad deũ vadit: surgit a cena z ponit vestimenta sua. Et cũ accepisset linteũ p̃cinxit se. Deinde misit aquã in peluĩ: z cepit lauare pedes discipl'oz: z extergere linteo q̃ erat p̃recinctus. Venit g̃ ad simonẽ petrũ. Et ỏt ei petr⁹. Dñe: tu mihi lauas pedes? Rñdit iesus z dixit ei. Qđ ego facio tu nescis mõ: scies añt postea. Dic̃ ei petrus. Mõ lauabis mihi pedes in eternũ. Rñdit ei iesus. Si nõ lauero te: nõ hẽbis ptem mecũ. Dic̃ ei simon petrus. Dñe nõ tm̃ pedes meos: sed z man⁹ et caput. Dic̃ ei iesus. Qui lot⁹ est nõ indiget nisi vt pedes lauet: sz est mũdus tot⁹. Et vos mũdi estꝫ sed non oms. Sciebat em̃ quis nã esset qui traderet eũ ꝓterea dixit: non estis mundi omnes. Postq̃ ergo lauit pedes eorũ: accepit vestimenta sua: et cum recubuisset: iterum dixit eis.

Scitis q̃d fecerim vobis. Vos vocatis me magr̃ z dñe: z bñ dicitis: Sum etem. Si g̃ ego lauι pedes vr̃os dñs z magr̃: et vos debetis alter alterι lauare pedes. Exemplũ eĩ dedi vobis: vt quẽadmodũ ego feci vobis: ita et vos faciatis.

Ante diem festũ pascẽ z̃c. Joã. xiij. In pñti euã. req̃runt tria pũcta: q̃ sit: ppatio: ablutio: z admonitio.

Quãtũ ad pmũ tãgit quo chr̃s ppauit se ad abluendũ discipl'oz pedes. Dr̃ g̃ (Añ diẽ festũ pasce). i. xiij. luna siue feria. v. in q̃ iciebat solẽnitas pascalis ad vespez: q: a vespa ad vesperam celebrabant festa. vt pz Exo. xlij. Sic g̃ factũ in vigilia natal' dñi põt dici factũ i natli dñi: ita vt ot s. Tho. alij euãgeliste dixert cenã fcãz p̃rio die azimoz q: fctm fuit die p̃cedẽti ad vesperaz: q: iã ptinebat ad diẽ azimoz. Jo. aũr ot: añ diẽ pasce. i. añ feriã sextã q̃ erat p̃rie p̃ma dies celeberria. Est ãt pasca nomẽ irregl'arit' declinatũ: q: est neu. gñis: et tñ ẽ pme declinatois. itẽ q: ẽ pme declι. z tñ facit in tis. q: declinat pasca pasce: vel pascha pasche / fm antiq̃s codices. Itẽ pascha aris. Et fz Amb. grecũ nomen est z passionẽ fcat. hebraice ꝓ ot phase. i. trãsitus: quia transiuit dñs per Egyptũ percuties Egyptios: z saluãs vel confuans hebreos. Augusti. ꝓ ot q̃ pasca hebraicũ est: et sonat transitũ. q: ramẽ vt alr grece paschm passio ot. Jõ pascha passio putata est. Elidek aũt velle Augu. q̃ pascha descẽdat a phase fz aliq̃z exist̃iarõz: p̃ corruptõz vocabuli. vt dicak pascha q̃si phasca seu phase addita c. z sublata h. l'r̃a quã mlti latinoz etiã mõ subtrahũt de phase: q̃s tñ dẽnant oia antiq̃ exẽplaria. Et idẽ videk sentire Hiero. di. q̃ pascha hebraice ot phase. s. Tho. aũt sic ot. Hoc festũ q̃dã putant vocari pasca a passione dñi: q̃ tunc celebrak: z p̃cordãt cũ greco q: pasca grece idẽ est qđ pati: fz tñ pma origo vocabuli hr̃ ex hebraeo: q: pascha ot q̃si phase. i. trãsitus. vt ot Exo. xij. Interpr̃ak aũt h euãgelista, ppt duplicẽ trãsitũ. s. angeli percutiẽtis pmogenita egypti z filioz isr̃l trãseũtiũ mare rubr̃. Et ideo h festũ vocãt pascha. vt pascha nostr̃ habeat vtriusq̃ lingue fcatõez: hebraice. s. z grece. q: in ipa passione dñi trãsitus fuit ipius ex h mõo ad p̃iem: z oim nr̃m seq̃ntiũ chr̃um. Hec ille. Pasca tñ cũ sumak p agno pascali: z p panib azimis: z p septẽ diebz azimoz: z die pma q̃ erat celebris h sumik vlrio mõ fm s. Tho. Dies g̃ añ diez pasche fuit feria q̃nta z nõ feria q̃rta: vt volũt greci. Et p̃ñter chr̃s non p̃secrauit in fermẽtato: vt dicũt (sciẽs q: venit hora ei' vt trãseat ex h mundo ad p̃iem) z p̃ñter faciat pascha. i. trãsitũ (cũ dilexiss:t suos) familiares p̃cipue. Dicẽ em s. Tho. q̃ alιq̃ sunt sui p̃ creatõem. Jo. j. Sui cũ nõ receper̃t. Aliq̃ p redẽptionẽ. i. dati ei p fidẽ. Joã. xvij. Tui erãt z mihi eos dedisti. Aliq̃ spẽali deuotõe. j. Parak. xij. Tui sum'o dauid. P̃rios diligit cõseruãdo eis bona nature. z scõos p̃seruando eis bona gr̃e. alios ꝓ spũal'r p̃solãdo. Hec ille. (q̃ erãt in mũdo) ad differentiã mortuoz: q̃ etiã erãt sui inq̃trum spauerũt liberari p eũ: q̃ nõ tm indigẽt dilectõe ei': vt exũtes in mõo: fm scm Tho. (in finẽ). i. circa finẽ vite sue (dilexit eos) maiora. s. dilectionis sig̃ oñdens q̃z pus fm Chr̃y. vt ꝑpararet eos ad tristia supuẽtura. Vel fm Aug. in finẽ. i. in se vel in eĩnã vitam: q̃ est finis. i. cã finalis. q. d. Ad h dilexit vt saluaret. Vel fm eũdẽ in finẽ. i. vsq̃ ad h: vt p eis mortẽ sustineret q̃ est finis. i. tmin⁹. (Et cena) in q̃ edebãt agnũ pascale (facta) i. ꝑparata fm Aug. nõ aurẽ p̃sumpta z tñ sacta. Adhuc em vt alr cenabak / qñ pedes discipl'oz lauit. Permanẽria em: vr puta hõ: dñr facta etiãsi sint p̃rita: nõ aũt successiua. vt mor⁹: q̃ fieri est tñsire: z facta esse tñsiuisse (cũ diabol⁹ tam missiser in cor) Est aũt nodandũ q̃ oia i feriora corpa obedĩt spiritib angelicis: etiã malis ad nutũ: sicut humanũ cor: p⁹ aĩc, vt docz s. Tho. j. q.

cv.ij.di.vij.iij. ℣ gen.c.ciij. Que ℊ fieri ꝑt motu locali hoꝛ coꝛpoꝛ/subsunt eoꝛ ptāti. Nullā tñ ꝑōt diabolꝰ imꝑmere foꝛmā sine motu locali. Si ℊ ꝑ coꝛ intelligam⁹ intellectū: nō ꝑōt diabolꝰ in illud imꝑmere aliquā foꝛmā imediate: sz tñ ꝑōt mouere spūs coꝛpeos/in qbꝫ sūt phāraſmata: ⁊ sic reducere imaginatōz in actū imaginādi. ⁊ ℣ inter imꝑmit ꝑ illā intellectui possibili spēm itelligibilē: vel ad actū reducit iaz impſſam: ℊ actu ℣ſiderer rem imaginatā. Nec obstat ꝙ ad istā impſſionē nō sufficit phantaſia/ sed requirit intellectꝰ agēs: qz iſte intellectus necario agit ꝑte phāraſmate. ℣ nisi volūtas auerrat imaginatiuā: necario itellectꝰ possibilꝫ ℣ſiderabit ō reimagiata. Nec tñ ex ħ ſequit ꝙ diabolꝰ sciat ꝓticularit̄ qđ cogitē: qz eadē ſpecie itelligibili ꝑōt intellectꝰ possibilis vt ad diuersos cōceptus foꝛmādos: ſm ꝙ placz volūtati. vt ōr s. Tho in mꝛis locꝫ. Sicut āt actū volūtatꝫ scire nō ꝑt: ita nec hūc vel illū vsum ſpeciei: licet nouerit vsum ſpeciei in cōmuni. Stante enim phantaſmate mulieris scit ꝙ de illa cogito: ſed non scit qđ: vtrū. ſ. abhoꝛrēdo pcrīm: ⁊ imꝑfectōez mulieb⁹ē: vel cōplacendo in coꝛpalib⁹ illecebꝛis. Si aūt ꝑ coꝛ intelligat volūtas: dupl'r ꝑōt aliqđ mitti in coꝛ. Uno mō mouēdo ipam volūtatē abitra vt illō velit. ⁊ sic ſolū a ſe: ⁊ a ℣ mouet. vt docet s. Tho. j. q. cv. ij q. vj. ma. q. iij. ar. iij. ℣ gē. iij. c. lxxxvij. Alio mō ſuggerēdo volūtati. qō fit. dū aliqđ oñdit ei vt bonū: et sic imittit hō i coꝛ ꝑ ſensus coꝛpeos ſuadēdo. Diabolus aūt ⁊ ꝑ ſensus coꝛpeos ⁊ vlteriꝰ mouendo imaginatiuā ⁊ itellectū mō ꝓdicto. Qz tñ volūtas ꝑōt auertere imaginatiuā ab imaginādo: intellectū a cōſiderādo aliqđ. ⁊ qz ſtāte cōſideratiōe de aliq̄ ꝑōt mouere itellectū ad bñ vel male de illo cogitandū. tō volūtas liba est nec cogit talī ſuggeſtiōe (vt traderet eū Iudas ſimonis). ſ. filiꝰ (ſcariothis) Describit aūt ħ rps: vt magꝫ appeat iudei nequicia ſm Chryſ. q̄ inꝛ tot charitatꝫ et hūitatꝫ ſig̃ tā nephāda cogitabat. Et ertiā ad oñdendā chām ad inimicos charitatē ſm s. Tho. (ſciēs qz oīa). i. ꝓditorem ⁊ iſecuroꝛes ſm Aug. ⁊ Greg. Vl oīa. i opa ⁊ potentiā ꝓis: ſm Origen. Vl oīa. i. ſaluē oim ex Chry. ⁊ Theo. (dedit ei ꝑ in manꝰ) qz ⁊ inc̄natū hō et inc̄natū ös accepit a ꝑte qcqđ habuit. Iz inc̄natuz hō accepit a ꝑte/ ⁊ a ſe/ ⁊ a ſpū ſcō. inc̄natū aūt ös a ꝑte solū. (⁊ qz a deo exijt) ꝑ etnā gñationē: ⁊ mirabilē coꝛpoꝛis ſui foꝛmatōez/ ⁊ mirabiliozē: imo ſūme mirabilē carnis aſſumptōez (⁊ ad deū vadit) ꝑ imensam dilectōez q̄ gl'iā coꝛpis meruit: ⁊ ꝑ doloroſam paſſionē: q̄ redemit oñe ſuppoſitū humani gñis ⁊ ꝑ gl'ioſam reſurrectōem in q̄ viuet in etnū (ſurgit a cena) vt. ſ. lauaret diſcipulorꝫ pedes. Sz ꝛ̄re ꝓmittit: ſciens qz oīa ⁊c̄. Dico ꝙ ħ factū est ꝓmo vt cōmendabilioꝛ apperet actꝰ hūilitatis ſtatim exercēdus. Scōo ne ꝗs crederet ꝙ eius gl'ie aliqđ deperiret ex actu vili. Ecce ℊ ꝓparatōez lotiōis. In hac ꝑte est morale documentū: vt ꝗlibz habeat cuſtodiā ſue mentis: qz diabolꝰ ꝑōt imittere m'ta mala. vt dictum est Prouer. iij. Oñi cuſtodia ſerua coꝛ tuū. i. mētem. qm̄ ex ipo ỽta ꝓcedit: imo ⁊ moꝛs.

Quantū ad ſcōm rangit ipa ablutio cū ōr (Et ponit). i. deponit (veſtimenta ſua) ſupioza. i. pallū: vt expeditioꝛ esſet (Et cū accepiſſet linteū ꝑcinxit ſe) vt inde loros pedes detergeret (Deinꝫ miſit aquā in peluim) manib⁹ ꝓpꝛijs (⁊ cepit lauare pedes diſcipl'oꝝ: ⁊ extergere linteo q̄ erat ꝑcinctus.) Chry. Uide q̄liter hūilitatē dñs oñdit: nō ſolū in lauando pedes/ ſed etiā alit. Nō em̄ añ̄ꝫ recūberet: ſed poſtq̄ reſedeꝛt oēs: tunc ſurrexit. Deinꝫ nō ſolū lauit/ ſz veſtimēta deponit: linteū ꝑcingit: ⁊ peluim impleꝛ: ⁊ nō alij iplere iuſſit: ſed oia opat: oñdens ꝙ cū oi ſtudio opꝛ talia facere. Hec ille. (Uenit ℊ ad ſimonē petrū: ⁊ dic̄ ei petr⁹. Dñe tu mihi lauas pedes)

Est aūt ħ q̄ſtio: qz vr ꝙ tā alij fuerint loti ante petꝝ: qz ꝓmiſſum est. cepit lauare ⁊c̄. ꝛ̄re ℊ alij nō ℣ dixeꝛt chriſtꝰ. Ad ħ dico ꝙ circa ħ est triplex opio. Origen ōr ꝙ ſic̄ medicus ꝓtimoꝛ infirmantiū cure intentus incipit curā a magꝫ in-

Algentib⁹:ita chr̃us cepit lauare pedes
sozdidos a sozdidis magr̃: ita q̃ vltimo
venit ad petrũ:q̃.s.rõne magni feruoz
pedes spũales habuit mũdiozes. Et h̃
videnr̃ sonare ꝓba euãgelij dicẽtis.ce⁊
pit lauare pedes discipl'oꝝ.z deiñ seq̃t.
venit g̃ zc. Chrys.aũt ỏt q̃ lauare cepit
a ꝑmis. ſz ꝓditoz tãc̃ stult⁹ z supb⁹ ad
pedũ lotionẽ ꝑuenit petr⁹ q̃ mgr̃m reue
rebar̃. Alic̃s em̃ ꝑuenit Petr⁹: qz cepit
inc̃t lauare pedes discipl'oꝝ. z nll's h̃ p̃
sup̃sisset/nisi iudas. Aug. ꝓ ỏt q̃ ꝑus
venit ad Petr⁹:ita q̃ euangelista moz
suo ꝓponit totũ factũ di. Cepit lauare
pedes discipl'oꝝ.z postmodũ ponit mo
dũ di. Venit g̃ zc. Ad qõnẽ igit̃ dicũt
Theo.z Chrys.q̃ sol⁹ iudas stult⁹ añ pe
trũ lauit. qỏ colligit̃:qz alic̃s añ Petrũ
fuit lot⁹:vt inuit tert⁹.z nll's nisi stult⁹
ꝓditoz h̃ p̃sumpsisset. Origeñ.aũt ỏt q̃
oẽs alij cogitaueñt q̃ rãt⁹ doctoz sine cã
id nõ faceret:z tioze q̃dã verebanr̃. Pe
trus aũt sp̃ feruid⁹ ad insinuãda q̃ sibi
melioza videbanr̃:z nihil aliỏ cogitãs/
nisi reuerẽtiã ad mgr̃m:z ex amoze ma⁊
gno fiduciã assumẽs ẑdixit. Augu. ꝓ
ỏt q̃ petr⁹ rãc̃ ꝑmus lot⁹ est ꝑoz. Qñ
g̃ pedes lauare cepit: venit ad eũ a q̃ ce
pit:vicz petr⁹ q̃ expauit:sic̃ z q̃libet alio
rũ expauisset.(Rñdit Jesus z dixit ei.
Qỏ ego facio).i.ꝑ̃ qỏ h̃ facio(tu ne
scis mõ:scies aũt postea) Faciebat em̃
illud nõ ꝑ̃ ablutõez pedũ:sed in exem
plũ hũilitat̃:qỏ sciuit petr⁹ postea chr̃o
docẽte:z in mysterio inf̃ne ablutionis q̃
solũ fit ꝑ chr̃m instituente sacr̃a noue le
gis.qỏ etiã postea petrus sciuit replet⁹
sp̃usctõ. Aug. Nec tñ ille dñici facti al⁊
titudinẽ extritus ꝓmittit fieri qỏ cur fi
eret ign̄abat:sed vsq̃ ad suos pedes hu
milem chr̃m videre/non põt sustinere.
Hec ille. Nã seq̃t. (Dic̃ ei petr⁹. Non
laua.mi.pe.in et.) h̃ est:nũc̃ h̃ patiar.
ſm Aug. Hoc q̃pe inc̃t in eternũ nõ fit
qỏ nunc̃ fit. Ex h̃ aũt ſm Orige.ꝑz q̃
alic̃s ſm puꝝ ꝓpositũ ꝑ̃ ign̄antiã põt
velle qỏ nõ expedit:z nolle qỏ expedit.
(Rñdit ei Iesus. Si nõ lauero te).i.pe
des tuos:totũ sumẽdo⁊ ꝓte (nõ habeb
ꝓtem mecũ).i.in celo. Et h̃ planũ est de
lotione sig̃ta.i.interiozi: qz in padisum
nihil inq̃natũ ingredit̃. Et etiã de loti
one ꝓcante z exercitata.i.de illa corpa⁊
li.qz ſz ſm se nõ eẽt necaria ad salutẽ:tñ
ex ꝓcepto chr̃i qỏ ꝓtualit̃ in ei⁹ ꝑs cõ
tinebar̃/erat necaria. Dic̃ em̃ s.Tho.
q̃ sic̃ q̃dam sẽ phibita/qz mala. q̃dã ꝑo
mala/qz phibita.ita q̃dã sẽ ꝓcepta/ q̃a
necaria.z q̃dã necaria qz ꝓcepta:vt ista
ablutio. Et vt ỏt Chrys. Chr̃s nõ dixit
cui⁹ gr̃a id facerer:ſz iposuit minas: q̃a
alit̃ nõ fuisset Petr⁹ suasus.(Rñdit ei
petrus.) Qui int̃ oia maxie timebat a
chr̃o separi ſm Chrys. (Dñe:nõ tm̃ pe
me.ſz z ma.z caput.) Dic̃ aũt Tho.q̃
sic̃ in hoie sẽ tria.s.supmũ:mediũ:z inft
mũ.i.caput: man⁹: z pedes.ita in hoie
interiozi sũt tria.i. ratio supioz/ q̃
aia inheret deo.z inferioz/q̃ vacat opi⁊
bus vite actiue.z sensualitas. Sciebat
aũt dñs discipl'os esse mũdos q̃ ad ca⁊
put:qz erãt deo ẑiũcti ꝑ fidẽ z charita⁊
tem.z q̃tũ ad man⁹: qz eozũ opa erant
sctã: sed nõ q̃ ad pedes.i.alic̃s affectus
terrenoꝝ. Et ideo subdit̃ (Dixit ei Je
sus. Qui lotus est).s.per baptismũ ſm
Aug.(nõ indiger)si nõ supuenerat moz
tale (nisi vt pedes lauer).i.hũanos af⁊
fectus ſm Aug.sine q̃b⁹ post baptismũ
p̃sens vita nõ ducit̃.ideo alia mẽbra nõ
est necesse lauare (Et vos mũdi estis)
scz ꝑ baptismũ. Sicut em̃ ỏt Augu.et
scũs Tho.ex hoc loco intelligim⁹ illos
fuisse baptizatos baptismo Joanis ſz
aliquos.vel baptismo chr̃i/ qỏ rõnabi⁊
lius est vt dicũt. Sz ẑ:qz chr̃s nõ bapti
zabat: ſz discipli ei⁹ Joã.ibi. Ad h̃ dic̃
s.Tho.q̃ nõ baptizabat turbas.bapti
zauit tamẽ discipl'os rancẽ familiares.
Hec ille. Põt ẽt dici q̃ se inuicẽ bapti⁊
zarunt:sed ꝑmũ est verius. Unde dicit
Aug. Nec chr̃us renuit inc̃t baptizan
di ministeriũ vt baptizatos haberet ser
uos per quos alios baptizaret qui non
defuit hũilitatis ministerio qñ eis pe⁊
des lauit (sed nõ omes).qz mũdicie ba
ptismali iudas superaddidit mozt̃le pec⁊
catum: a quo solo dicit̃ homo immun⁊

ãus:sicut a ventali dr̃ immũdos hr̃e pe/des(Sciebat em̃ q̃naz esser q̃ traderet eũ:propterea dixit:nõ estis mũdi oẽs)

Jn hac pte est morale documẽtũ vt freqnt̃ pedes abluam⁹ p ꝓfessionẽ etiã si sine mortali viuam⁹:qz nõ põt cũ pe/dum mũdicia terra calcari.i.p̃sens vita duci. Orige. Jmpossibile puto non cõ/taminari extrema aie z infima ei⁹:q̃q̃ q̃ ad hoies pfect⁹ q̃s esse putet. Pluri/mi aũt etiã post baptismũ replent̃ pul/uere scelerũ vsq; ad verticem. Qui vo legitime discipuli christi sũt erga solos pedes indigent lotione. Hec ille.

Quãtũ ad tertiũ rangit̃ admonitio quã chr̃s de facto suo fec:cũ dr̃(Postq̃ q̃ lauit pedes eorum accepit vestimẽta sua)vt decẽti⁹ doceret. Ali⁹ em̃ habit⁹ decer ministrãtẽ q̃ debet esse expedit⁹: z ali⁹ docẽtẽ q̃ debet esse g̃uis(Et cum recubuisset iterz dixit eis)volẽs petro ex ponere qõ nesciebat:ꝑm Augu.(Scitz q̃d fecerim vob:)Orig.Võ vt interro gatiue pferat̃ vt oñdat facti magnitu/dinẽ:vt imperatiue vt eoz erigat intelle/ctũ. Hec ille.(Vos vocatis me)h̃ noie q̃d ẽ:(magr̃ z dñe:z bñ).i.vere(dicitis. Sum eteni)qz ipe illũinat oẽm hoiem Joã.j.z ꝓseqnt̃ est p̃cipal⁹ mgr̃:et oia nõ solũ sũt sua:sz sũt ab illo facta. Hec tñ in h̃ christ⁹ est arrogãs ꝑm Aug.q̃a qui sup̃ omnia est nõ põt supbire. Et vt idem dicẽ:null⁹ deũ nosset si non se iudi cet ipse q̃ nouit. Jõ nõ ꝓpter se sz ꝓpter eos seipm laudat. Et intẽdit q̃ seipz cõ mẽdare est cõmẽdabile:qñ nõ adest pi/culũ supbiẽdi:z hocip̃z vtile est alijs siẽ z apls se cõmẽdauit.ij.Coz.xj. z idem dr̃ sctũs Tho.(Si g̃ ego laui pedes ve stros dñs z mgr̃:z vos) a fortiori:vt dr̃ Chrys.(debetz)debito necessitatz i ne/cessitate:als aut̃ debito honestatz tñ/mõ(alter alterl⁹ lauare pedes).i.pietatz officia inuicẽ exhibere. Multi etiã:vt ait Aug.hunc habẽt morẽ vt etiã ipsos pedes fratrũ in hospitiũ manib⁹ lauent ope ipo visibili. Spũaliter tñ pedes in uicem lauam⁹ qñ inuicẽ crimina ꝓfite/mur:z q̃ inuicẽ oramus:vt idem dicit.

Est aũt ia hac pte documẽtũ littera/le humilitatis z pietatz ad ꝓximos:ꝺ q̃ dñs ait (Exemplũ em̃ dedi vobis)non vt illud solum memorie cõmendetz aut predicetis.(sed vt quẽadmodũ ego fecj tra z vos faciatis)

Passio dñi nr̃i Jesu chr̃i ꝑm Matth.ca.xxvi.

SCitis quia post biduz pascha fiet:z filius ho/minis tradet̃ vt crucifi/gat̃. Tũc cõgregati sũt ꝓncipes sacerdotum et seniо/res populi in atrium principis sacerdotum:qui dicebatur cai/phas:z consilium fecerũt vt ie/sum dolo tenerent z occiderẽt. Dicebant autem. Non in die fe sto:ne forte tumultus fieret in populo. Cum autẽ esset Jesus in bethania in domo Simonis lepr̃osi:accessit ad eum mulier habens alabastrum vnguẽti p̃/cios:et effudit super caput ipsi us recumbentis. Videntes au tem discipuli indignati sunt di centes. Vt quid perditio hec: Potuit em̃ istud venũdari ml̃/to et dari pauperibus. Sciens autẽ Jesus ait illis. Quid mo/lesti estis huic mulieri? Opus em̃ bonum operata est in me. nam semp̃ pauperes habetis vo/biscum:me aũt nõ semp̃ habebi tis. Mittẽs em̃ hec vnguentuz hoc in corp⁹ meũ:ad sepeliẽduz me fecit. Amẽ dico vobis vbicũ q̃ p̃dicatũ fuerit hoc euãgeliũ in toto mũdo dicet̃:z q̃ hec fecit memoriã ei⁹. Tũc abijt vn⁹ de duodecim q̃ dr̃ Judas scarioth ad ꝓncipes sacerdotũ:z ait illis. Quid vultz mihi dare:z ego

vobis eum tradam. At illi constituerunt ei trigīta argenteos. Et exinde q̄rebat oportunitatē vt eū traderet. Prīa aūt die azymoꝝ ac cesserūt discipuli ad iesū dicētes: Ubi vis paremus tibi comedere pascā: At Jesus dixit. Jte in ciuitatem ad quendā: z dicite ei: Magister ōt Tempꝰ meū ꝑpe est: apud te facio pascā cū discipulis meis. Et fecerūt discipuli sic ꝓstituit illis iesus: z parauerūt pascā. Uespere aūt facto discūbebat cū duodecim discipulis suis. et edētibꝫ illꝰ dixit. Amē dico vob̄ q: vnꝰ vestrū me traditurꝰ est. Et ꝓtristati valde cepert singli dicere. Nūq̄d ego sū dñe: At ipe rūdēs ait. Qui intingit mecū manū ī parapside. h̄ me tradet: Filiꝰ q̄dē hoīs vadit sicut scriptū ē de illo. Ue aūt hoī illi p quē filiꝰ hoīs tradet. Bonū erat ei si natꝰ nō fuisset hō ille Rūdens āt iudas q̄ tradidit eū dixit: Nūq̄d ego sū rabbi: Ait illi. Tu dixisti. Cenātibꝫ aūt eis accepit iesus panē z bñdixit ac fregit dedit q̄ discipulis suis z ait. Accipite z comedite. hoc ē corpꝰ meū. Et accipiens calicē gr̄as egit: z dedit illis dicens: Bibite ex h̄ oēs. Hic est enī sanguis meꝰ noui testamenti qui p multis effūdet in remissionem peccatoꝝ. Dico aūt vobis. Non bibam amodo de hoc genimine vitis vsq̄ in diem illum cū illud bibam vobiscū nouū in regno p̄ris mei. Et hymno dicto exierunt in mōtē oliueti. Tunc dic̄ illi eisꝰ. Oēs vos scandalum patie mini in me in ista nocte. Scriptū est enī. Percutiā pastorem z dispgentur oues gregis. postq̄ autem resurrexero precedam vos in galileam. Respondens autē Petrꝰ ait illi. Etsi omnes scandalizati fuerint ī te: ego nunq̄ scandalizabor. Ait illi iesus. Amen dico tibi: q̄a in hac nocte anteqū gallꝰ cātet ter me negabis. At illi petrꝰ: Etiam si oportuerit me mori tecum: non te negabo. Similiter oēs discipuli dixerunt. Tunc venit iesus cū illis in villam que dicitur gethsemani: z dixit discipulis suis. Sedete hic donec vadam illuc orem Et assumpto petro z duob̄ filiis zebedei cepit contristari z mestus esse. Tunc ait illis. Tristis ē anima mea vsq̄ ad mortem. Sustinete hic et vigilate mecum. Et progressus pusillum procidit in faciem suam orans z dicens. Mi patꝫ si possibile ē trāseat a me calix iste Ueruntamen non sicut ego volo sed sicut tu. Et venit ad discipulos suos z inuenit eos dormientes. Et dicit Petro: Simon non potuistis vna hora vigilare mecū vigilate z orate vt non intretis in tentationem. Spiritꝰ q̄dē promptus est. caro autem infirma. Jterum secūdo abiit: et orauit dicens. Pat mi si nō potest hic calix trāsire nisi bibam illum fiat voluntas tua. Et venit iterꝫ z inuenit eos dormientes. Erant enī oculi eorum grauati. Et relictis illis iterꝫ abiit z orauit tertio eundē sermonē dicēs. Tunc vēit ad discipulos suos

Et dicit illis. Dormite iã ⁊ requiescite: Ecce appropinq̃bit hora ⁊ filius hois tradet in manꝰ peccatoꝝ. Surgite eamꝰ: ecce appropinq̃bit qui me tradet. Adhuc illo loquẽte: ecce iudas vnꝰ de duo decim venit: ⁊ cũ eo turba multa cũ gladijs ⁊ fustibꝫ missa a principibꝫ sacerdotũ ⁊ senioribꝫ ppli. Qui aũt tradidit eum: dedit eis signũ dicẽs. Quẽcũq̃ osculatꝰ fuero ipe est: tenete eũ. Et cõfestim accedẽs ad iesũ dixit. Aue rabbi: et osculatꝰ est eũ. Dixitq̃ illi iesus. Amice ad q̃d veneristi? Tũc accesserũt ⁊ manus iniecerũt in iesũ: ⁊ tenuerũt eũ. Et ecce vnꝰ exhis q̃ erãt cũ iesu: extẽdẽs manũ exemit gladiũ suũ ⁊ percutiẽs seruũ principis sacerdotũ: amputauit auriculã eius. Tũc ait illi iesus. Cõuerte gladiũ tuũ in locũ suũ. Oms em̃ q̃ acceperint gladiũ: gladio pibunt. An putas q̃ nõ possum rogare patrẽ meũ: ⁊ exhibebit mihi modo plus q̃ xij legiones angelorũ: quõ g̃ implebunt scripture: Quia sic opz fieri. In illa hora dixit iesus turbis. Tãq̃ ad latronẽ existi cũ gladijs ⁊ fustibꝫ cõprehendere me: q̃tidie apud vos sedebã in tẽplo docẽs: ⁊ nõ me tenuistis. Hoc aũt totũ factũ est vt adimplerent scripture pphaꝝ. Tũc discipli oes relicto eo fugerũt. At illi tenẽtes iesũ: duxerũt ad caiphã principem sacerdotũ: vbi scribe ⁊ seniores congregati erãt. Petrꝰ aũt sequebat eũ a lõge vsq̃ in atriũ principis sacerdotũ: et ingressus intro: sedebat cũ ministris vt videret finẽ. Principes aũt sacerdotũ ⁊ oẽs pconsilium quere-bant falsum testimoniũ ꝓtra ie-sum vt eũ morti traderẽt. ⁊ non inuenerũt: cũ multi falsi testes accessissent. Nouissime aũt venerũt duo falsi testes: ⁊ dixerũt. Hic dixit: Possum destruere tẽplũ dei: ⁊ post triduũ reedificare illud. Et surgẽs princeps sacerdotũ ait illi. Nihil rñdes ad ea q̃ isti aduersus te testificant? Jesus aũt tacebat. Et princeps sacerdotũ ait illi. Adiuro te per deũ viuũ vt dicas nobis si tu es chr̃s filius dei? Dicit illi iesus. Tu dixisti. Verũtamẽ dico vobis: amodo videbitis filiũ hois sedentẽ a dextris virtutis dei: et venientẽ in nubibꝫ celi. Tũc princeps sacerdotũ scidit vestimenta sua dicens. Blasphemauit: q̃d adhuc egemus testibꝫ: ecce nũc audistis blasphemiã: q̃d vobis videt? At illi rñdentes dixerũt. Reus est mortis. Tũc expuerũt in faciẽ ei?: et colaphis eũ ceciderũt. Alij aũt palmas in faciẽ eius dederũt: dicẽtes. Prophetiza nobis chr̃e: q̃s est q̃ te percussit? Petrꝰ vo sedebat foris i atrio Et accessit ad eũ vna ancilla dicẽs. Et tu cũ Jesu galileo eras? At ille negauit coram oibꝫ dicẽs. Nescio q̃d dicis. Exeunte autẽ illo ianuã vidit eum alia ancilla: et ait bis q̃ erãt ibi. Et hic erat cũ iesu nazareno. Et iterũ negauit cum iuramẽto: q̃ non noui hoiem. Et post pusillũ accesserunt q̃ stabãt: et dixerũt petro. Vere ⁊ tu ex illis es: nam ⁊ loq̃la tua manifestũ te facit. Tunc cepit detestari ⁊ iurare: q̃ non nouisset hoiem. Et cõtinuo gallus cãtauit. Et recordatꝰ est pe

trus ꝓbi ihesu qđ dixerat: priusq̄ gallus cantet: ter me negabis. et egressus foras fleuit amare. Mane ãt facto ꝯsiliū inierunt oēs p̄n cipes sacerdotū et seniores ppli aduersus ihesum vt eum morti tra derent: et vinctū adduxerūt eum z tradiderūt pontio pilato p̄sidi. Tūc vidēs iudas q̄ eū tradidit q̄ damnat⁹ eēt, pnīa duct⁹ retulit tri gīta argēteos p̄ncipib⁹ sacerdotū et senioribꝫ dicens, Peccaui tra dēs sanguinē iustū. At illi dixe rūt, Quid ad nos: tu videris. Et p̄iectis argenteis i tēplo recessit, et abiēs laqueo se suspēdit. Prīn cipes aūt sacerdotū acceptis argē teis dixerunt, Non licet mittere eos in corbonā: q̄ p̄ciū sanguis ē Cōsilio aūt inito: emeruut ex illo agrū figuli in sepulturā pegrino rū. Propt̄ ꝟ vocat⁹ ē ager ille ach eldemac, hoc ē ager sanguis vsq̄ in hodiernū diem. Tūc impletū est qđ dictū est p̄ Hieremā ꝓphe tā dicentē. Et acceperūt triginta argenteos preciū appreciati quē appciauerūt a filijs isrl, z dederūt eos in agrū figuli sicꝯstituit mihi dñs. Jesus aūt stetit añ p̄sidem: z interrogauit eū p̄ses dicens. Tu es rex iudeoꝝ: Dicit ei ihesus. Tu dicis. Et cum accusaret⁹ a princi pib⁹ sacerdotū z senioribꝫ nihil rñ dit. Tunc dicit illi pilat⁹ Nō au dis q̄nta aduersū te dicūt testio nia. Et nō respondit ei ad vllum verbū: ita vt miraret⁹ p̄ses vehe mēt. Per diem aūt solennē con sueuerat p̄ses dimittere populo vnum vinctum quem voluissent. Habebat ãt tūc vnū vinctū insi gnē q̄ dicebat⁹ barabbas. Cōgre gat⁹q̄ illo pilat⁹ dixit. Quē vult⁹ di mittā vob⁹: barabbaz an ihesū q̄ ꝺr chīs. Sciebat ei q̄ p̄ inuidiā tra didissent eū. Sedēte ãt illo p̄ tri bunali: misit ad eū vxor ei⁹ dicēs Nihil tibi z iusto illi. Multa enī passa sū hodie p̄ visū ꝓp̄t eū. Prīn cipes ãt sacerdotū z seniores per suasert⁹ pplis vt peterēt barabbā ihesū ꝥo pderēt. Rñs ãt p̄ses ait illi Quē vult⁹ vob⁹ de duob⁹ dimitti Ãt illi dixert⁹ Barabbā: Dic̄ illi pi lat⁹. Quid igit⁹ faciā de ihesu q̄ ꝺr chīs: Dicūt oēs: Crucifigat⁹. At illi p̄ses. Quid enī mali fec̄: At illi magꝭ clamabāt dicētes: Crucifi gat⁹. Vidēs ãt pilat⁹ q̄ nihil p̄fice ret sꝫ magꝭ tumult⁹ fieret, accepta aqua lauit man⁹ coram pplo: dicēs Innocēs ego sū a sanguine iusti hui⁹ vos videritꝭ. Et rndens vni uersus pplus dixit. Sanguis ei⁹ sup nos z sup filios nr̄os. Tunc dimisit illis barabbā: ihesū aūt fla gellatū tradidit eis vt crucifige ret⁹. Tūc milites p̄sidis suscipien tes ihesū i p̄torio: ꝯgregauerūt ad eū vniuersā cohortē. Et exuentes eū chlamyde coccineā circūdederūt ei Et plectentes coronā ꝺ spinis po suert⁹ sup caput ei⁹: z arūdinē i de xtra ei⁹. Et genu flexo añ eū: illude bāt ei dicētes. Aue rex iudeoꝝ Et expuētes i eū accepert⁹ arūdinē: et percutiebāt i caput ei⁹. Et p⁹ q̄ illu serūt ei exuerūt eū chlamyde: z idu erūt eū vestimētis eius, z deduxe

runt eū vt crucifigerēt. Exeuntes autem inuenerunt hominē cyrenēum nomine Simonem hunc angariauerūt vt tolleret crucē eius. Et venerūt i locum qui dicit golgatha: qđ est calua rie locꝰ. Et dederūt ei bibere vinum cum felle mixtum. Et cū gustasset noluit bibere. Postq̄ aūt crucifixerūt eum: diuisērt vestimēta eius sortē mittētes. Et sedētes seruabant eum. Et imposuerunt sup caput eiꝰ causam ipiꝰ scriptā. Hic est iesus rex iudeoꝝ. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: vnus a dextris: et vnus a sinistris. Prętereūtes autē blasphemabāt eum: mouētes capita sua et dicētes. Vah q̄ destruit templum dei: et in triduo illud reedificat. Salua temetipsum. Si filius dei es: descende ō cruce. Similiter et pīcipes sacerdotum illudētes cū scribis et senioribꝫ dicebant. Alios saluos fecē seipsum non potest saluum facere. Si rex isrāel est descendat nunc de cruce et credimus ei. Confidit in deo: liberet eum nunc si vult. Dixit enim: qz filius ōi sum. Idipsum autem et latrones qui crucifixi erāt cum eo improperabant ei. A sexta autem hora tenebre facte sunt super vniuersam terram: vsq̄ ad horam nonam. Et circa horam nonam clamauit Jesus voce magna dicens. Heli heli lamma zebthani. Hoc est. Deus meus deus meus vt quid dereliquisti me. Quidam autem illic stantes et audientes: dicebant. Heliā vocat iste. Et continuo currens vnus ex eis acceptam spongiam impleuit aceto: et imposuit arundini et dabat ei bibere. Ceteri vero dicebant. Sine: videamꝰ an veniat Helias liberans eum. Jesus autē iterum clamans voce magna: emisit spiritum. Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo vsq̄ deorsum. Et terra mota est: et petre scisse sūt: et monumēta aperta sunt: et multa corpora sanctorum qui dormierant surrexerunt. Et exeuntes de monumentis post resurrectionē eius venerūt in sanctam ciuitatem et apparuerunt multis. Centurio autem et qui cum eo erāt custodiētes Jesum: viso terremotu et his que fiebant: timuerunt valde dicentes. Vere filius dei erat iste. Erant autem ibi mulieres multe a longe: que secute erāt Jesum a galilea: ministrātes ei. Inter quas erat Maria magdalene: et maria iacobi: et Joseph mater: et mater filiorū Zebedei. Cum autem sero factum esset venit quidaz homo diues ab arimathia nomine ioseph: qui et ipse discipulus erat Jesu. Hic accessit ad Pilatum: et petiit corpus Jesu. Tunc iussit reddi corpꝰ. Et accepto corpore Joseph inuoluit illud in syndone munda et posuit illud in monumento suo nouo quod exciderat i petra: et aduoluit saxum magnum ad ostium monumenti et abiit. Erant autem ibi maria magdalene et altera maria sedentes contra sepulcrum.

Scitis quia post bi/duū pasca fiet ꝛc. Mat.xxvj. Circa passionez dñi nr̄i Jesu chr̄i ab euangelistis tanguntr̄ria puncta.s. Quō chr̄ist⁹ fuit p̄ditus/ Quō captus/ Et quō sententiat⁹.

Quātū ad p̄mū sciēdū est q̄ p̄ncipiū hui⁹ p̄ditiōis fuit vnguētū effusuz. Sic em̄ narrat brūs Joā. euāgelista: chr̄ist⁹ Lazar̄ q̄triduanū resuscitauit: et h̄ fm mgr̄m hist. fuit factū feria.vj. añ dñicā de passiōe: q̄ tr̄i die credit factū q̄li die legit. Jstō miracl'm fuit magnū ꝛ patēs ita q̄ negari ñ potuit: cū fuerit pñs ml'/titudo iudeox̄ notabil'. Vñ tot⁹ mūd⁹ post chr̄m abijt: vt dr̄ Jo.xij. i. tota gēs iudaica. Et ē hyp̄bole: q̄. s. maior ps illi/us pp̄li admirabat chr̄m. Jō iudeox̄ p̄/cipes stare i dñica seqnti: q̄ dr̄ ō passiōe vel fm alt̄s i sabbato p̄cedēti ꝯgregati sūt ad ꝯsiliādū de morte chr̄i dicētes Quid facim⁹: q̄ h̄ hō m̄lta signa facit ꝛc. vt dictū ē feria.vj. p̄cedenti. Chr̄is ḡ abijt i regionē iuxta ōsertū ꝛc. vt ibi habes. Sz sic idē Joā. narrat: añ sex dies pasce. i. sabbato añ dñicaz oliuar̄: chr̄is exijt ō dekto ꝛ venit i bethaniā: vt habes feria.ij. post die oliuar̄. Et i crastinū. i. die oliuar̄ intrauit hierl'm cū magna gl'ia: ꝛ sero redijt in bethaniā. Et idē fec̄ die lune ꝛ die martz: i die ār mercurij ñ fuit i hierl'm. Jn die ḡ martz seu feria tr̄ia dixit discipul' suis (Scitis q̄ post biduū). i. i die Iouis seu feria q̄nta (pasca fiet.) Scōz Amb. pasca ē nomē grecū ꝛ hr̄at passiōez. Hz Aug. yo ꝛ Hiero. est hebraicū ꝛ hr̄at trāsitū: eo. s. vt ōr Hiero. q̄ āgel⁹ pcutiēs egyptios videns domos filiox̄ isrl' signas sanguie agni: trāsibat eas ñ ledēs. Vl' q̄ vt dic. Jp̄e dñs p̄bens auxiliū pp̄lo suo desup ambulauit. Vl' forte q̄ pp̄lus dei trāsiuit mare rubrū: ꝛ a futurte i libratē: ō h̄ dictū ē sup̄ feria.v. Est ār sic ibi dictū est pasca nomē eq̄ocū in diuersis linguis diuersa hr̄as. imo i eadē lingua hebraica ē eq̄ocū vl' analogū. Nā sic ōr mgr̄ hist. ꝛ s. Tho. ij. q. xlvj. ꝛ colligit ex diuersis locz scripture: pasca hr̄at q̄tuor. s. agnū paschalē: ꝛ panes azymos: ꝛ p̄mā die azymox̄: ꝛ oēs dies azymox̄ seqntes Hic aūt sumit pascha p agno: vt dicat (pasca fiet). i. imolabit agn⁹: q̄ vt dicit Theo. i die palmar̄. i. decima die mensis segregabat a grege: et q̄rtadecima. i. die Iouis ad vesperā imolabat. Etsi q̄rat: vñ ortū hz ista festiuitas: Dic Gorra: q̄ eā de⁹ instituit p̄p̄ tria. Prio p̄p̄ mūdi illo tpe creatione: ꝛ eiusdē annuā renouatione. Et scōo p̄p̄ pp̄li israeliti/ci ō egyptiaca futurte liberatione. Et tertio p̄p̄ filij futurā tpe illo incarnati/onē. Et q̄rto p̄p̄ mūdi liberatiōez: quia fm Glo. Lu.ij. xxv. martij ꝯcept⁹ ē dñs ꝛ eadē die crucifix⁹. Sz hic ē q̄stio: q̄re dr̄. Scitz q̄ post biduū pasca fiet. de inde subdit post pauca ō ꝯsulto facto i bethania: de q̄ ōr Joā. q̄ fuit añ sex dies pasce. Aug. aūt ō ꝯsensu euāgeli. solui tur: q̄ Joānes de illo ꝯsulto locut⁹ est fm ordinē historie. Matt. aūt ꝛ Lu. re capitulādo tm̄. s. vt ostendāt occasionez p̄ditiōis. (ꝛ filij⁹ homis). i. ip̄e chr̄s: qui sic se appellat causa hūilitatz: cū se posset dicere filiū dei. (tradet) Chr̄ist⁹ sic dic Orig. fuit tradit⁹ p̄mo a deo patre passioni p̄p̄ miscōiam. Sic em̄ ōr scūs Tho. ij. q. xlvij. de⁹ chr̄m tradidit passioni inq̄ntū eū pordinauit pari: ꝛ inq̄ntū eī dedit charitatē qua voluit pati: et inq̄ntum ei auxiliū in passione nō attulit liberādo eum a morte. Scōo a iuda iudeis p̄pter auaricia. Tertio a iudeis gentilib⁹ p̄laro: scz ꝛ eius ministris p̄p̄ inuidia. Quarto a diabolo morti p̄pter timorē ne p̄dicādo totū genus humanū de manib⁹ eius liberaret: nō aduertēte q̄ h̄ magis p morte ip̄s q̄ doctrina faceret. Possum⁹ etiā addere q̄ ip̄e seipm tradidit ex charitate. Et q̄ Pilat⁹ eum tradidit ministrz vt crucifigeret: timēs perdere officium suum (Vt crucifigat) Ly vt respectu oim p̄dictox̄ videt importare finem p̄pter quē tradebat: nisi respectu iude: q̄ nō tradebat eū vt moreret ille: sz vt ip̄e lucraret: cuius ꝯsecutiue traderet eum vt moreretur (Tunc) scz ante pasca fm Remigiū. i. feria q̄rta: fm Wgr̄m. histo. (congregati sunt)

In die Parasceues

Alt. s. de qb⁹ dr̄. Et ħ qr vt ōt mgr̄ hist. audierāt chr̄m dicētē. Nō me videbitis amodo ⁊c. Vñ timuerūt ne vellet aufugere. In hac die aūt vt dictū est noluit chr̄s cē i hierl'm: vt haberēt ꝓsiliādi tp̄s (Principes sacerdotū). i. xpi⁹. sūmi sacerdotes: ō qb⁹ freqnt dictū ē (⁊ senio-res ppli). i. iudices ordinarij: de qb⁹ dictū ē feria q̄rta post tertiā dñicaz q̄dragesi. (i atriū p̄ncipis sacerdotū) q̄ aliter erat p̄nceps q̄ p̄dicti: qr erat simpl'r sūmus sacerdos sup oēs (q̄ dicebat Caiphas) q̄ vt ōt Joseph⁹: emerat sūmū sacerdotiū. (⁊ ꝓsiliū fecerūt) nō vt occideret chr̄m: qr tā i alio ꝓsilio erat ꝓclusuz: sz de mō occidēdi eum sine euasiōe. Vñ dr̄ (vt Ieſū dolo) ⁊ in ħ innuit innocētia chr̄i (tenerēt). i. caperēt (⁊ occiderēt) non dolose: sz patēter (dicebāt āt. Nō in die festo). s. tenere eū dēm⁹ (ne forte tumultus fieret i ppl'o) q̄ diuersas ppl'i volūtates: vt ōt Orig. Quidā em̄ eū valde amabāt: ⁊ q̄dā valde odiebāt. Vl' forte ñ timebāt scditiōez popularē inf se: sz roti⁹ ppl'i ꝑ p̄ncipes: qr maior⁹ ps popli fauebat chr̄o: sz postmodū fuerint suasi ad oppositū. Leo papa i fmōe paschali. Prouidētib⁹ igit̄ p̄ncipib⁹ ne i sctō die tumult⁹ oriret: nō festiuitati sz facinori studebat. Seditiōes em̄ fieri turbaz in p̄cipua solēnitate metuebāt: ñ vt populꝰ nō peccaret: sed ne chr̄s euaderet. Hec ille. Sic aūt ōt Chrys. mutari sūt ab isto ꝓsilio. Nā inuēto eo q̄ eū traderet ill' in ipa solēnitate chr̄m ⁊ tenuerūt ⁊ occiderēt. Solēnitas em̄ paschal' incipiebat feria q̄nta ad vesperaz: ⁊ septē diebꝫ durabat. Sic aūt ōt mgr̄ hist. traditor ē sic inuenerēt: qr iudas audiēs eos congregatos: iuit ad eos actualit̄ existētes in ꝓsilio. Et qr audiuerat chr̄m moriturū: existimauit q̄ nō resurgeret: iō intrim voluit aliq̄d p̄ eū morte lucrari: et eū vēdidit ill'. (Cū āt eēt ieſus i bethania) Ista q̄ ħ narrant fuerūt facta sabbato aī dñicam olivaz: vt ptz Joā. xij. Sz nō btūs Matth. recapitulat ea: qa vult dicere occasionē p̄ditiōis chr̄i que fuit vnguentū: vt dictū ē. Freqntabat aūt dñs bethaniā: vt ōt Raba. instāte passiōe. Prio vt resurrectio Lazari⁹ oim mēorie traderet. Scdo vt Marie ōuotio approbaret. Tertio vt iudeoz obstinatio inexcusabilior redderet (In domo simōis leprosi) q̄ fuit auūculus Lazari ⁊ sororꝫ eor⁹. Et vt ōt Hiero. ⁊ mgr̄ hist. tam nō erat leprosus nisi noie. Fuerat em̄ curat⁹ a dño. Quō āt i illa domo facta fuerit chr̄o cena i sabbato p̄dicto habes s̄. feria. vj. post diem palmaz (Accessit ad eū mulier) q̄ fuit maria soror Lazari: vt ptz Jo. xij. ⁊ habes ēt s̄. feria. vj. aī dñicā ō passiōe (habēs alabastꝝ). i. vas ō alabastro. Est āt alabastꝝ fm Raba. gen⁹ marmoris candidi varij colorꝭ: qō oritur vnguēta (vnguēti). i. vnguēto plenū (pretiosi) Dic̄ btūs Joānes: q⁹ erat nardi pistici. i. fidel: nō adulterati. s. ex mixtiōe altera⁹ nature. Pistꝭ em̄ grece: latine dr̄ fides. Vl' pistici fm Beō. i. mixti ex spicis ⁊ foliꝭ: qō p̄ciositatē arguit. Vl' fz alios ⁊ fz Aug. dr̄ spicꝭ a loco. Marc⁹ vo ōt nardi spicati: qr. s. pigmētarij spicas ⁊ folia hui⁹ herbe p⁹ cōmendāt q̄s alias ptes. Et addidit: p̄ciosi: qr vt dic̄ mgr̄ hist. fuit ista nard⁹ indica seu ō india. Fuit g̃ p̄ciosū: qr fuit ō nardo: ⁊ q̄a ō india: ⁊ qr de spicꝭ ei⁹: vl' de spicꝭ ⁊ foliꝭ (Et effudit) Ecce magnificētia marie (sup caput ip̄i⁹ recūbētꝭ) Unxit ēt pedes: vt alias dictū ē: ⁊ hr̄ Jo. xij. Quare āt ista m'lier ħ fecerit: ⁊ quō intelligant ꝓba q̄ hic dixit chr̄us: vide sup̄ feria. vj. post palmas. Sz q̄re nō tardauit vsq⁹ cū i illa cena eēt Lazar⁹ q̄ fuerat mortē exptus: ⁊ de ipa vl' ei⁹ dolore ab astantib⁹ introgarēt: chr̄s sctēs se moritur⁹ in breui tā violēta morte: alterat⁹ est i mēsa. Quod maria ꝓpendēs ad ꝓfortādū eū accelerauit vnctionē. (Videres aūt discipl'i: indignari sūt dicētes) Sz q̄re indignabant alij a iuda q̄ nō erāt latrones: cū viderēt chr̄m patienter ferre? Ad ħ dic̄ Aug. q⁹ euāgelista posuit plurale p singulari p synechdochen: qr videl' solus iudas fuisse locut⁹ ꝑ ħ: vt ptz Joā. xij. Vel sic dic̄ Raban⁹. alij indignati sunt iuda suggerente nō ꝓpter lucrum

vt iudas: sz ꝓpter paupes in pitate (Ut
qđ pđitio hec: Potuit em istō venūda
ri mlto z dari pauplb. Scies ār Jesus
discipl'or qrelas (Ait illis. Quid mole
sti estꝭ huic mlieri: opus ei bonū opata
est i me) qz chs erat paup z lassus z de
licat⁹: z tristꝭ ex memoria future mortꝭ.
Et ō illa el'yna fuit bñ z oportune fcā:
qz alia dz exhiberi nobili paupi: et alia
rustico: z tāto magꝭ qnto chs erat i vi
te extremis. Un subdit (Nā sp habebi
tis paupes vobiscū: me aūt nō sp habe
bit). s. psentē corpalit: sec⁹ i sacramēto
altarꝭ z p graz: iuxta illō. Ecce vobiscū
sum vsq ad ꝯsūmatōez secli. Mat. vl.
(Mittes em hec vnguentū h in corpus
meū ad sepeliēdū me fecit). i. puenit vn
gere corpus meū more sepeliendoꝝ: qđ
facere non poterit qn sepelīar rone festi
z acceleratiōis resurrectiōis mee. Mō
qđez fecit vel scienter vel instinctu dei.
(Amē dico vob: vbicūq; pdicatū fuerit
euāgeliū h). i. fides mea (in toto mūdo:
dicet z q hec fecit) id ē narrabit ista vn
ctio (in memoriā ei⁹). i. ad laudē z gliaz
xpi⁹ marie. Et h dixit ne ipa de discipu
loꝝ reprehensiōe erubesceret vl doleret.
(Tunc abiit vn⁹ de duodecim) Hoc qđ
dī tūc: fm Aug. nō ē referēdū ad id qđ
p recapitulatōez interposuit euāgelista
de ista vnctione. Nō em statim post illā
Judas abiit: sed refert ad id qđ sup di
ctū est: cōgregati sūt pncipes. Tūc em
ad eos abiit iudas (qui dicebat Judas
scarioth) ad differētiā. s. alteri⁹ iude fra
tris Jacobi minorꝭ. Erat aūt scarioth
villa un iste pđitor oriundus est: fm Remi.
(Ad pncipes sacerdotuꝫ) qs audiuerat
esse i ꝯsilio supdicto (Et ait illis. Quid
vultis mihi dare: z ego vob eū tradā:)
scz sine strepitu (At illi) mutātes ꝯsiliū
fm Chrȳ. (ꝯstituerūt). i. promiserūt (ei. xxx
argēteos) Glo. h dicē q eodē pcio vendi
tus est Joseph: qđ fm aliqs vez ē iuxta
lxx. interptes: tū fm hebraicā ꝟitatem
Joseph est venditꝰ. xx. argēteis: vt ptz
Gen. xxxvij. Hoc tū nō obstante fuit fi
gura venditiōis chri: qz in similib⁹ non
oportet esse oia similia. Argenteꝰ autē
valet. x. numos vsuales: z ꝯtr. xxx. argē
tei valebāt trecētos: z sic i morte christi
recupauit iudas valorē vnguēti (Et exin
de). i. ab illo tūc (qrebat opportunitatē
tē). s. tpis z loci (vt illum traderet) sine
strepitu z turbis (Prima aūt die azymo
rū). i. in die iouis q erat. xiij. mēsis fm
Hiero. in q ad vesperam imolabāt pasca
seu agn⁹: z tūc tenebant iudei vesci pa
nib⁹ azymis vsq ad. xij. die eiusdē men
sis: vt hī Exo. xij. Sz ꝯ: qz Joānes dī
h factū ān die festū pasce. Ad h dico q
Joānes p pasca capit feriā. v. q erat so
lennis inter dies azymoꝝ: eo q in eius
vespera imolabāt agnus: fm s. Tho. ij
pte. Alij aūt euāgeliste ꝓmā die azymo
rū dicunt illaz in q agnus imolabat: vt
ptz p s. Tho. sup Joā. xiij. z. ij. q. lxvj.
ar. ix. ad ꝓmū circa finē. Sed aduerte
vt ab eodē elicit sup Joā. vbi sup. q ꝓ
ma dies azymoꝝ dicebāt feria sexta q
erat pasca: z feria ꝗnta que erat vigilia
ei⁹: sed feria. vj. ꝓmo z p se dicebat pri
ma dies azymoꝝ: feria aūt ꝗnta solum
gra partis. i. sue vespe q ad sequētē die
ptinebat. Hāc distinctiōez greci nō cō
siderātes dixerūt q chs vna die anticip
pauit comedere agnū quē comedit. xiij
luna: z ꝯsequnt qz adhuc iudei nō vesce
bant azymis ꝯsecrauit vt dicūt i fermē
taro. Videāt de his oib⁹. xij. p. q. xlvj.
ar. ix. (Accesserūt discipli ad iesum di
cētes. Ubi vis parem⁹ tibi comedere
pasca). i. ad comedēdū agnū pascalem.
(At iesus dixit. Ite i ciuitatē). s. hierlz
(ad quēdā) cui⁹ chs nō exprīmit nomē: sz
tū vt ōr b. Mar. ōdit discipl'is signū q
illū cognoscerēt dicēs/ q dū introīret ci
uitatē occurreret eis homo: bajulās am
phorā aque ad domū illā in q volebat
agnū comedere. Scōm tū q dicē Aug.
ly: ad quendā: nō sunt ꝟba chri sz euāge
liste: christ⁹ autē dixerat q trent ad pa
trem familias domus ad quā ferret aq
(z dicit et: magister dicit. Tempꝰ meū
ꝓpe est) scz morīēdi: (apud te facio)
id est facere volo (pasca cū discipl'is me
is) quasi dicat. Para locum et necessa
ria. Iste creditur fuisse discipulus chri
sti: sed occultus (et fecerunt discipu
li sicut constituit illis Jesus: z parauē

rant pascha. Vlespe aūt fcō)q̄ hora debebat agn⁹ māducarī(discūbebat cū.xij. discīplis suis) Ex q̄ ptz q̄ pdītorē q̄tū i se erat reuocabat a scelere: qz nō repellebat a cōuiuio: et in h̄ ipo q̄ ēt oñdit se et⁹ pdītōez nō ig̃rare: dū dr (z edētib⁹ illis :dixit. Ame dico vob:qa vn⁹ vr̄m me tradit⁹ est. Et cōtristati valde/ceperūt singli dicere: Nūqd ego sū dñe?) Apli qdem de p̄senti sciebāt se nō hīe cōsciam de tali crimine: sed timebāt ne in futur⁹ laberenf in illō: z de hoc introgabant. Quidā tñ dicūt eos tantū verbis chr̄i credidisse/ q̄ timebāt ne illum traderēt de p̄senti directe vel indirecte lz hoc i sua ꝓscīētia nō viderēt (At ipe) volēs magz in ꝑticulari exp̄mere pdītorem: nec tñ volēs eū determinare (respōdens ait. Qui intingit mecū manu⁹ in parapside.) Btūs Dar. dicit in catholico. Sicut aūt dicit Raba. parapsis est vas escar⁹ q̄dratū a paribꝫ apsibꝫ.i. eq̄s lateribꝫ dictū. Latinū ꝓ est vas ficticium aptū ad cōtinendū liquorē. Et sic dē s. Tho. forte idē vas fictile z cōcliū laterum erat: z in eo erat succus lactucarū agrestiū fm magr̄m hist. in quē succum intingebant buccellas. Scōm tñ pdictū magi. nō dicit parapsis/qz q̄drangulū vas esset: sed qz pariū erat laterū: ita q̄ videf velle q̄ latera pl̄a q̄ q̄truor h̄ent: licz oia essent eq̄lia. Et h̄ videf vex⁹. qz de illa scutella q̄ mō mōstrat Ianue: et credit esse istō vas/ cōstat q̄ nō est q̄dr̄l latera. imo q̄ eam viderūt dicūt q̄ videtur figure rotūde: q̄si plures habeat angulos q̄ q̄truor. Qz aūt sit illud vas: signū est. qz est lapis p̄ciosissim⁹ rāte magnitudis/ vt in natura repiri nequeat eiusdē nature. Vñ credit chr̄s vas fictile aut alteri⁹ materie in hunc lapidē cōmutasse in lapidem. s. smaragdū: vt dr (Hic me tradet) Et sic fm mag. hist. illud dictū. Vnus vr̄m zc. qō potat intelligi de duodeci: z de alīs p hec ꝓba restringit ad duodecim q̄ solt cum chr̄o intingebāt. Et tunc vt dicit Ioannes/ ipe Ioānes innuēte petro/ q̄siuit a domino q̄s esset. Qui dixit esse illum cui daret panē intinctū. Sed h̄ alij discipuli nō aduerterūt. qz silenf dictuz est fm magistrū hist. Ipe vero Ioānes aut obdormiuit / aut reuelāre alīs non est ausus. Et si querak q̄re Petrus per seipm non interrogauit. Dicit ideo esse. qz pus fuerat in lotione pedū increpatus: timuit q̄ iterū increpari. Sed qz neq̄ ex hoc iudas a scelere reuocak: ideo subditur pena (Filius qdem hois vadit sicut scriptū est de illo. Ve aūt homi illi per quē filius hois tradef: Bonū ei erat si nat⁹ nō fuisset homo ille) Sed ꝓtra quia dr Augu. lib. de liberoarbi. Cōsidera q̄tum bonū est esse: qō beati z miseri volunt. Malus est em esse z miser esse/ q̄ omīno non esse. Hec ille. Ad h̄ ertā est rō talis. Malū em est negatio boni debiti in esse: sicut cecitas. tō quādo pl̄a bona q̄ aliquā negat cōez remouēf tāto ipa est mai⁹ malū. Vnde pius est moz q̄ cecitas. Ipm aūt nō esse remouet oñe bonū. q̄ est summū malū. Haz stqd esset pius: illō remouerer pl̄a aut maiora bona: qō est ipossibile. Ad h̄ dicit q̄ duplex est naritas. s. ex vtero cū hō pdit in lucez ex ventre matno. Alia est in vtero: cū aia rōnalis infundit corpi. Et de ꝑma qdem nō est dubiū. q̄ melⁱ⁹ est nō fuisse natū/ q̄ esse dānatū. Qui em morit ante ꝑmā natiuitatē z post secundā: morit cuz solo originali pctō: et ꝓsequent nullā penā sensus experit: sed tantūmodo penā damni. Sed loquendo de secūda: adhuc nō est dubiū q̄ melius est sic non esse natū: id est esse omīno nihil/ q̄ esse damnatū: si in damnatione intelligimus z cōsideramus eternam penam et eternā culpam. Potius em qlibet deberet eligere nihil esse/ q̄ cōmittere vnū peccatū mortale: imo etiam venale. quia qlibet debz plus deū q̄ se/ z se in deo: q̄ se in se diligere: cuz illud sit bonū suū malus. Si ꝓ in damnatione ꝓsiderek sola pena: sic est dubiū. Hiero. em tenet q̄ melⁱ⁹ est omīno non esse/ q̄ male esse. Idē videt tenere s. Tho. in. iij. dist. l. q. ij. vbi videt velle q̄ dānati recta rōne appetūt nō esse. Sed tñ dist. xlvj. q. ij. ar. ij. q. j. dr: q̄ ds punit citra condignū/ originale nō an-

nihilādo naturā: allegās illō Thren. iij
Discōle dñi qz nō sumꝰ ꝓsumptī: z idē
videt de actuali mortli. a fortiori Qui
busdā vr q esse dānatū sit aliqō bonū:
oino aūt nō esse sit nullū. z ꝓnr simplr:
illō est melioꝰ: vt ōr Aug. vbi s. vbi dic:
q si diabolo darer optio / potiꝰ debere
eligere sp miserū esse/ q̄ omino nō esse.
Vñ ad Hiero. pōt dici q loquit de da
mnatiōe vt includit p̄ncipalē miseriam
.i. culpā. Ad s. Tho. in. iij. dist. i. dici
posset: q licz ibi q̄rat: vtrū dānati recta
rōe possint appetere nō esse. tñ in rñsio
ne ōr ꝺdem: q̄ b possunt rōne delibera
ta. sed nihil ōr de recta/ nisi itelligat de
recta p accñs q̄ est fm ꝺd: in q̄tum p nō
esse puant aliq pena nature. vel loq̄t de
miseria gr̄a pene z culpe simul. Vō aūt p
se est tale: simplr est tale. z ꝓnter ip̄z nō
esse simplr est petius. Vñ ꝓcludit Leū
tius in suo qōli. q dānati appetūt nō es
se rōne deliberata: sz tñ errāte z nō rcā.
qō vex forte est nō ꝓsiderata culpa. Qz
tñ q̄ dñr p b aliq mō non cōcludūt. Ad
dictū Augu. ōr s. Tho. q intelligit de
ip̄o nō esse p se. sic em̄ nullo mō hz rōnē
boni aut appetibil. ip̄m aūt esse miser
haber aliquā rōnē appetibilis. s. ip̄m ee.
Sz tñ vt ōr ip̄m nō esse p accñs. i. inq̄
tū est puatiuū mali. i. pene: sic est q̄ddā
bonū z appetibile. Vñ z dānati sic ap
petūt illō. Scōm alios tñ Aug. loquit
de mitia eox q̄ solū p originali puniūt:
sz hūc sensum ea q̄ de diabolo dic euer
tunt. Ad rōnē dici pōt q ꝓcludit q ip̄z
nō esse p se z fm se est pessimū: z nullo
mō appetibile. sed secꝰ p accñs. sic eon
uerso ip̄m esse p accñs. i. rōne mali an
nexa ē malū z odibile. Illa igit ꝓba: bo
nū erat: z ceca multiplr exponūt. Prio
fm Raba. z Hiero. qz melioꝰ est omino
non esse q̄ miserū esse. z bonū ei fuisset
nō esse natū ex vtero vel in vto. Scōo
iuxta alios exponit de natitate ex vto.
Sic em̄ fuisset ei bonū. i. minꝰ malū: qz
solūꝑ originali puniret. Et sīlr de nati
uitate in vto. qz meliꝰ ei fuisset oino nō
esse q̄ esse misex. pfecte. i. q̄ ad penā et
culpā. Iz nō q̄ esse miserū q̄ ad penā tm.
Tertio exponit de natitate spūali bo
na p vocatiōnē ad aplatū. qz melius. f.
minus malū fuisset ei nō esse vocatū: qz
ille nō cōmisisset illō scelꝰ. vel mitiꝰ fu
isset. Et q̄rto de spūali mala qua. s. na
tus est diabolo. (Rñdit aūt z iudas q̄
tradidit eū di.) ne. s. suo stilō seip̄m p
deret. (Nunq̄d ego sum rabbi:) Chr.
Quāuis dñs potat dixisse. argentū es
parātus accipe: z adhuc audes intro
gare. nihil hoc dixit mitissimꝰ iesus: no
bis regl as z ſminos pfigens. Seq̄t ei.
(Et ait illi. Tu dixisti.) Hec ille. Et
fm Raba. ip̄e iude fecauit se b scire: sed
nō alijs q̄ nō aduerterūt q̄d dictū esset
Postq̄ vo dñs typicū pascha manduca
uit/ voluit instituere sacm eucharistie.
Jō vt ōr s. Tho. iij. q. lxxx. z. iij. di. xj.
chis sumpsit corpus suū z sanguinē fm
Hiero. z glo. Ruth. iij. nō solū sacrale
sed etiā spūal. qz licz nō fuerit i eo au
gmēata gr̄a: tñ hūit spūalē dulcedinez
in institutiōe hui sacramēti. Vñ dixit.
Desiderio desideraui hoc pascha mādu
care vobiscū antex q̄ patiar. Et sīlr illō
dedit Jude fm Dion. in ecclīastica hie
rarchia. z Aug sup Joā. licz Hila. sup
Mat. dicat oppositū. Jp̄e em̄ nob fuit
exemplū iusticie: iō nō debuit petrem
occultū repellere. Sub buccella tñ Ju
das simplicē panē post q̄ coīcauerat ac
cepit: fm Aug. z post buccellā augmē
tatū est petr̄ eius. vel qz exaspatus est
videns se deprehensuz. vl qz ꝓsumpserat
manū cū magro ad scutellā porrigere:
vt bonā ꝓsciam mentirek. Hec ex illo.
Dicik ergo. (Cenātib> aūt eis accepit
iesus panē) Ex quo apparet fm Augu.
ad ianuariū q̄ nō coīcauerūt ieiuni. Et
hoc vt dic saluator fecit vt illud sacm
maxime eox imprimerek memorie quod
non ita fuisset factū si a p̄ncipio ista fe
cisset. Ultimox em̄ magis cōsueuimus
reminisci. Placuit tñ spūt scō: vt ōr q̄
nos ieiuni cōicemus. Scōm Gor. aut
post esum agni chr̄is dedit suū corpus
discipl̄is. Primo vt ondoret finiri lega
lia sacrificia: z institui nouū. Scōo vt
ꝑitas imediate succederet figure z ym
bre. Tertio vt ondoret hūc cibū ee anie
nō corp̄lis: q b q̄ corpe ia sakato dat ꝺ.

In die Parasceues

(Et bñdixit)q̄ bñdict io ꝯ q̄ innuit sā. Tho. non fuit cōsecratio: vt parebit (ac fregit dedit q̄ discipl̄is suis: z ait. Accipite z comedite. Hoc ē cor̄p̄ meum) Cōtra: qz fm h̄ videt q̄ pus dederit panē ad māducādū q̄ ꝓsecrassz: vl̄ q̄ ñ cō secrassz his ꝑbis q̄z neuz ꝓuenit. Ad h̄ dr s. Tho. i. iij. di. vij. sic. Quidā vt etiā Innocē. cuius recitādo opinionem alior̄: dicūt q̄ chr̄s p ptātez excellētie sine forma ꝓsecrauit: deide ꝓtulit formā q̄ nos ꝓsecrarem⁹. Sz ꝯ: qz dr euāgelista q̄ bñdixit: qđ vtiq̄ aliq̄b ꝑbis factū est. Alij dicūt q̄ ꝓsecrauit sub aliq̄b ꝑbis: sz ignorz nob: nō sub his: h̄ est cor̄p⁹ meū. Sz ꝯ: qz sacerdos ꝓsecrando ista ꝑba ꝓfert: vt tūc a chr̄o ꝓlata: q̄ sīc nec q̄z tūc ita neq̄z nūc efficitur ꝓuersionem Alij dicūt q̄ ꝓfecit sub p̄dictz ꝑbis occulte: z postmodū ea ꝓtulit scō publice. Sz ꝯ: qz sacerdos ꝓsecrās ꝓfert ea ī ꝓsona ch̄i vt publice dicta. Jō alij melius dicūt: q̄ p dicta ꝑba ꝓsecrauit: z sel tm̄ ea ꝓtulit. s. añq̄ cor̄p⁹ suū exhiberet discipul̄. sz tm̄ euāgeliste nō sp narrant res eo ordie q̄ geste st. Hec ex illo. (Et accipiēs calicē gr̄as egit z dedit illis dicēs. Bibite ex h̄ oēs. Hic ē em̄ sanguis me⁹) Sciēdū est q̄ ista nō est p̄cisa forma sanguis. Euāgeliste em̄ nō intendebāt tradere sacramentor̄ formas: q̄ fm Diony. z s. Tho. in ꝓmitiua eccl̄ia debuerūt eē occl̄te (noui testamēti) subaudi ꝓfirmator. Dr aūt h̄ testamētū: id ē ordiatio ad pactū seu lex dei: nouū: q̄a nouiť ordinatū: z qz a nouo rege factū: z qz noua hz sacramēta: z qz hominē in nouat: z qz ꝓtinet nouū mādatū dilectionis: vel antiquū nouo mō: z noua ꝓmia exponit z spōdet: vl̄ antiq̄ nouo mō (q̄ p multz effundeť in remissionē peccator̄) ñ dixit p pauez neq̄ p oib⁹: sz p mltis: qz nō venerat: vt dr Remig. vnam gentē tm̄ saluare: sz mltos de oib⁹ gentib⁹. Et q̄dē q̄ntū ad sufficiētiā: z q̄ntuz est ex pte chr̄i ille sanguis p oib⁹ fusus est: sed q̄ ad efficaciā solū p mltis (Dico aūt vobis: nō bibam amodo). s. post hāc cenā (de h̄ genimīe vitis) id ē dr vino qđ signifťa vite. Dicit em̄ genimē a gigno: sicut germē a germino. (vsq̄ in die illū). i. post resurrectiōez (cū illud bibam vobiscū nouū) id ē i nouo modo ꝯz Chrys. (i regno p̄ris mei) post resurrectionē. Tūc em̄ vt idē Chrys. ait: chr̄s bibit vinū nouo mō: qz non indigebat cibis vt añ/nec cibū vl̄ potū sibi incorporabat. Tūc aūt chr̄s bibit i regno dei: qz iā apertū erat celū: z ipe erat i aia z in corpe gl̄iosus. Vel i regno intelligit id ē i eccl̄ia militāti q̄ formata est i chr̄i passiōe q̄ntū ad istū statū quē mō habz sz eadē fuerit a p̄ncipio mūdi: cū p passionē adq̄situerit sibi regnū (Et hymno dicto) sez p gr̄az actiōe (exierūt in mōtē oliueti) Brūs Mare⁹ dic̄: q̄ venerunt ad predinm q̄d dicit gethsemani. Beatus aūt Joānes dic̄/q̄ egressus Jesus ibat trans torrentē cedron. Et oia sunt vera: qz in radice mōtis oliueti erat illud predict̄ū: ad q̄d ex ciuitate non patebat accessus nisi transito torrente p̄dicto. Sic ergo ptz primū: sez quō chr̄ist⁹ fuit p̄ditus a Juda.

Quātū ad scōz. s. quō chr̄s fuit captus Sciēdū ē/q̄ Judas post buccellā sūptaz de manu chr̄i: vt dr brūs Joā. exiuit foras ad accipiendum milites vt caperet chr̄m: quē credebat trurū illuc q̄ frequēt ibat. s. in montē oliuaz (Tūc dr illis ie/sus. Oēs vos scandalū) id ē ruinā (patiemini i me) id est occasiōe mei (in ista nocte) qz ego capiar z vos fugiet⁹ (Scrt ptū est em̄) Zach. xiij. (Percutiā pastorem) id est chr̄m (z dispergent oues gregis) id ē discipli. Est tm̄ sciendū vt dicit Dgr̄ histo. q̄ in Zacharia nō sunt ista ꝑba: sed ista sentētia. Nam ibi ponitur oratio ꝓphete ad dñm dicētis. Percute pastorē z dispergent oues gregis. Hic aūt ponit vt ait: responsio dñi exaudiēdis oratiōnē ꝓphete z dicentz. Percutiā ē. (Postq̄ aūt resurrexero p̄cedā vos in galileā) cū ista dicat ad ꝓsolandū destitutos: specialiter de galilea facit mētionē vt intelligerent q̄ eum viderēr in loco in quo non timerent iudeos: vt ait Chrys. (Rndens aūt Petrus) tanq̄ feruens z qui se fortē putabat (ait illi. Et si omnes scandalizati fuerint in te: ego

hunc scandalizabor.i.nō te deseram. Et i ꝺ nō mentiebat:qz credebat se dicere ve rū:sz tm̄ psumptuose loqbat:nō ꝓsiderans suā fragilitatē. Vñ ꝑ ꝺ grauī ꝑmiss⁹ est cadere ꝯ alīs:z itez ꝑ ꝺ qz futur⁹ erat pastor ecclie:vt suo casu alīs cōpa ti sciret. (Ait illis ihesus. Amen).i.vere ꝺico tibi.qz i hac nocte añ ꝯ gall⁹ can/ tet:ter me negabis) Soler aūt ꝺ queri: qre chr̄s ꝑmiserit cadere Petrum? Et rñdet ꝙ ꝺ ꝑmisit ꝑmo vt oñderet ꝙ p⁹ habitā grām p̄t ꝙs peccare mortaliter. Scḋo vt nō pl⁹ chr̄o ꝯ sibi credat. Ter tio vt nemo ꝺ se psumat. Quarto vt di scant prelati subditis esse cōpatiēdum.

Est aūt sciēdū ꝙ Matth. Lu. z Joā. qꝫ ad ꝺ eodē mō dicūt. s. ꝙ Petrus erat negatus⁹ ter añ ꝑmū cantū galli. Sed ḃrūs Mar. ꝺic/ꝙ erat negatus⁹ ter añ scōm galli cantū: ita ꝙ scḋa z tertia ne/ gatio debebat esse post ꝑmā vocē galli: z ante scḋaz: z sic videt dissonātia eē ꝺ z ibi. Soluit aūt Aug. ꝺ ꝓsen. euang. z magi. hist. Nā ipa trina negatio petri: est vnū qꝺdā totū ex tribus ꝓtibus integra tū: qꝺ est negatio Petri. Que petri ne gatio ante ꝑmū galli cantū ē inchoata z ante scōm finita: ita ꝙ due eius ꝑtes. i. due negatiōes ꝓriales fuerūt inter ꝑmā z scḋam vocem galli z vna ante ꝑmam Matthe⁹ ꝙ Lu. z Joā. ꝓsiderātes tri/ ne negatiōis ꝓncipium qꝺ ꝑmā vocem galli pcessit:dixerūt. Nō cantabit gal/ lus donec ter neges me.i.donec incipi/ at trina negatio. Marc⁹ ꝺo qz ꝓsidera uit eiusdē finē dixit:añ ꝯ gall⁹ bis vocē dederit:ter me negabis. Per ista aūt q ꝺic Augu. declarat oprie quō res gesta sit. Sed remanet qstio de ꝺbis christi. Utr.s. dixerit:añ ꝯ gall⁹ cantet vl añ ꝯ gall⁹ bis vocē dederit. Et dicēdū est ꝙ successiue dixit vtrūq. Nam vt dicit Marc⁹: Petr⁹ audita sua negatōe am pli⁹ loqbat:ꝙ si etiā secū oportteret illū mori:nō negaret chr̄m: z tūc chr̄s iterū replicauit ꝺ negatōe sub alīs verbis. Possum⁹ tm̄ totā istā difficultatē aliter soluere:distinguētes inter cātū galli z vo cē galli. Nā cantus mltas voces inclu/ dit. Cū em̄ dicim⁹ gallū mlt̄z vicib⁹ can tare in die:putabis. s. semel i media die z sel in aurora:vel hmōi:nō ē sensus ꝙ tm̄ vnā vocē i aurora emittat. Dixit ꝯ chr̄s:añ ꝯ gall⁹ cantet.i.cōpleat cantuz emittēdo oēs suas voces:ter me negab Sz qz petr⁹ ꝺ audito ampli⁹ loqbat:lō chr̄s volens aliqd pl⁹ dicere:subiunxit ꝙ rer erat negatur⁹ añ scḋam vocē gal/ li:cū tm̄ i vno galli cantu pl̄es voces ꝯ due ꝓtineri soleāt. Beat⁹ ꝯ Mar. retu lit ꝺ scōm:alīs ꝺo ꝑmū (Ait illi Petr⁹. Etiā si oportuerit me mori tecū:non te negabo) Quid ad ꝺ chr̄s dixerit? Mar. nō expmit:sed credo ꝙ replicauerit illō qō dixit Marc⁹. s. ante ꝯ gall⁹ bis tē. (Silr) sic petrus(z oēs discipli dixerī) credēres se dicere verū:qz parati erant mori(Tūc venit ihesus cū illis i villaz q ꝺr Gethsemani) q erat qꝺdā ꝑdiū in ra dice mōtis oliueti:z(dixit discipul suis) qui. s. eū indiuisibilr seqbant(Sedete) .i.expectate(ꝺ donec vadā illuc z orem) in secreto. Innuebat aūt in ꝺ ꝙ i tribu latiōib⁹ oīo debet esse refugiū nostrum (Et assumpto petro z duob⁹ filiis Ze/ bedei) Isti tres fuerūt chr̄o familiario res ceteris z magis ad secreta admitte/ bant. Petr⁹ qꝺē ꝑ fidei feruorē: Joā nes ꝑ puritatē: Jacob⁹ ꝺo qz inter apo/ stolos ꝑm⁹ erat martyrio coronād⁹. (ce pit tristari z mest⁹ eē) ad ostēsionē vere hūanitatis. Tristabat aūt chr̄s q ad vo/ luntatē vt natura.i.nō deliberatā ex rō nē/sive absolute sumptā. Uz em̄ ex iudi cio rōnis delibare veller mortē: imo z ꝺ ea gauderet: tm̄ absolute sumēdo mortē i se ei displicebat: qz placebat vita. Tri stabat ꝯ ꝑm volūtatē ꝑ ꝑditoris neq/ cia: ꝑ apl̄os fugā: ꝑter mīs sue tristi cia: z ꝑ hierl̄m ruinā: z ꝑ suā mortez q omia apphendebant. Scōm appeti/ tum aūt sensitiuum tristabat valde ex redundātia predicti doloris. (Tūc ait illis. Tristis est ania mea vsq ad mor/ tem) z hoc dupliciter. Uno modo extē/ sive: quia sez vsq ad mortē erat illa tri/ sticia duratura: vt dicatur. Tristis est id est tristis erit. Alio modo intensive: vt sit modus loquendi quo dolorē ma/ ximū exprimere ꝓsueimus. Erat aūt

tē chīs ī maxia aī anxietate: qz apphē debat futuꝝ malū maxim: z vidbat im possibilitatē euadēdi illō ꝓpt̄ diuinā p̄ ordinatōez (Sustinere h̄).i.expectate. (z vigilate) in oꝛone (mecū) tanꝯ amici q̄z est assistere z cōpati amicꝭ tpe anxietatū (Et ꝓgressus pusillū) Oꝛo em̄ est eleuatio mentis in deū: qđ melioꝛ fit dū q̄s est ab alijs seq̄stratus/ q̄ cū q̄s est in societate. Voluit autē oꝛare in secreto: Primo vt oñderet sue oꝛonis distantiā ad nr̄am: qz oꝛat z oꝛat: vnđ sepauit se. Scđo vt oñderet ꝙ nō solū pꝛo apl̄is/ sed ꝓ oīb̄ est sua oꝛo. Tertio ne videretur facere ꝓtra doctrinā suā. Mat. vj. Clauso ostio oꝛa tē. Quarto: vt doceret nos ad oꝛādū secretū inq̄rere. qđ nō dico q̄si eccl̄ia sit fugiēda / imo est amplectēda: sed qz ī ipa eccl̄ia dz q̄s secretū appetere (ꝓcidit in faciē suā) humiliādo se (oꝛans z di.) Ad intellectū tñ sequētis oꝛonis sciendū est ex doctrina s. Tho. iij. dist. xvij. ꝙ chīo inq̄tum hō erat/ oꝛare cōpetebat. Pꝛio vt oñderet se hoiem fm ꝙ est p̄e minoꝛ. Scđo vt oꝛare doceret. Tertio vt oñderet se a deo esse. Nec tñ eleuabat mētē ad aliq̄d cōremplandū nouiter/ qz eadē sp nouit: sed ad iplorandū supioꝛē. Cōpetebat etiā ei ꝓ se oꝛare: nō ꝓ aliq̄ defectu suo in bonis spūalib̄: qz nullū talē habuit. sed in coꝛpalib̄. qz fuit in coꝛpoꝛe passibilis. Et licz nihil in se h̄ret quod nō vellet inesse: tñ aliq̄d habebat quod post moꝛtē volebat abesse: scz passibilitatem. Vñ dicēdo: resuscita me: vt dic̄ ps. oꝛabat ꝓ se. Oꝛo aūt q̄ in p̄senti pati su oꝛasse dꝛ: nō fuit sensualitaꝛ vt oꝛantis: sed vt eiꝰ pꝛo q̄ oꝛatio oꝛabat. Cum em̄ tam sensualitas q̄ volūtas vt natura abhoꝛreret moꝛtē ipa rō scu volūtas vt ratio. i. vt cōsequēs deliberatōez rationis cōcludētis moꝛtē illā esse bonā ꝓ salute mūdi: effecta est aduocata sensualitatis z voluntatis naturalis. Et pꝛo vtriq̄ oꝛauit: nō ꝙ vellet fieri id qđ petebat: scz qz volebat oñdere affectū sensualitatis z naturalē inclinatōem volūtatis: z ꝙ in oīi angustia ad eum est recurrendū: z tñ oīs volūtas eiꝰ volūtati est subiiciēda. Vñ si q̄rat. vtrū oīs oꝛatiō chīi fuerit exaudita? Rñr ꝙ sic: loq̄ndo de illa quā chīs ita fecit vt eā absolute voluerit exaudiri: z ea sola exaudita est Talis aūt nō fuit nisi de eo qđ ipe absolute z delibata rōe volebat (Si p̄: si possi. est trā. a me ca. iste). i. passio quaz dꝛ calicē. i. medicinā amarā z sanatiuā. Cōsueuit em̄ medicīa dari ī calice. Et qz ista sī dicta ex ꝓpe sensualitatiꝭ et naturalis inclinatōis: iō stari fm iudiciuz rōnis z volūtatē deliberatā subiungit (verūtn̄ nō sic ego volo) volūtate. s. naturali aut sensuali (sed sicut tu) supplevis fiat. (Et venit ad discipl̄os suos) qz tanꝯ hō cōsolabat ex locutione cum amicis (z inuenit eos dormētes) duplici ex cā fm Chꝛys. Pꝛio scz qz noꝛ erat. Scđo qz ex tristicia erāt ḡuati. (Et dꝛ Petro) q̄ feruētioꝛē ceteris se mōstrabat (sic:) Hic puncruādū est z legendū interrogatiue. q. d. Reprehensibiliter (nō potuisti vna hoꝛa vigilare mecum?) q. d. Hoc mꝛto minꝰ est ꝙ moꝛi ꝓ me (vigilate z oꝛa. vt nō intre. in ten.). i. ne a tentatiōe superueniꝛa suppemini: fm Hiero. Nō em̄ idē est tētari z intrare in tentationē (spūs q̄dem) vester (ꝓmptus est) ad deliberandū (caro aūt). i. affectus z oīs potētia coꝛpalis (infirma) ad exequendū z sustinēdū tentatōem futurā. Aliud est ei dicere ꝙ volebāt pꝛo chīo moꝛi: aliud facere. Hiero. Hoc aūt est aduersus temerarios: q̄ qđ crediderūt/ putāt se posse ꝓsequi. Itaq̄ q̄tū de ardore mentis cōfidimus: tantū de fragilitate carnis timeam. Hec ille. (Iterū scđo abiit z oꝛauit) vt oñderet ꝙ oꝛatio debet esse cōtinua. z vt veriꝰ ꝓbaret ꝓpt̄ tatem hūanitatis (dicēs. Pat̄ mi: si nō pōt hic calix trāsire nisi bibā illū: fiat voluntas tua. Et venit iteꝝ z inuenit eos dormiētes: Erant enim oculi eoꝝ grauati) scz ratione tristicie maxime: z etiam ex cibi digestione: z ex hoꝛa dormitē di. Et chꝛistꝰ ista secūda vice nihil dormientibus dixit: foꝛte compassus eoꝝ fragilitati. Et sicut dicit Magister hi stoꝛiarū: angelus de quo Lucas dicit: ꝙ apparuit ei confoꝛtans eum / appa-

fuit ei dñs scdo orare (Et reli. il. iterũ abi. z ora. ter. eũ. ser. di.) z h̄ Prio fm Raba. vt doceret nos orare p̄ preterita/ z pñtia/ z futura mala. Scdo: vt doceret oões ad pfem: z fili: z. ff. dirigẽdas fm aliqs. Tertio: vt oñderet q̄ nulla oro nra sine pseuerãtia dz esse: sed dz hꝫ pncipiũ/ mediũ/ z finẽ. (Tũc venit ad discipl̄os suos: z dixit illis. Dormite iam z requiescite) Sic em dicit magist. z innuit Mar. xiiij. chr̄s voluit discipl̄os aliq̄tulũ dormire: z post paulũ dixit: vt dr ibi Mar. sufficit. z tũc excitauit eos di. (Ecce appropinq̄bit hora. z fi. ho. trade. in ma. pcor.) Chrys. aũt dr q̄ tũc cũ dixit: dormite zc. erat maxime vigilandũ. sed chr̄s dixit: dormite. vt dr Prio: vt oñderet/ q̄ neq̄ visũ possent sufferre futuror̄ malor̄. Scdo q̄ ñ indigeret eor̄ auxilio. Tertio q̄ omino oportebat eũ tradi (Surgite eam⁹) obuiam pditori (ecce appropinq̄bit q̄ me tradet. Adhuc eo loquẽte/ ecce Judas vn⁹ de duodecim venit: z cum eo turba mlta) Habuit em secũ cohortẽ militũ: quã dedit ei pses ad req̄sitionẽ pncipũ z mltos mistros q̄s dederãt pncipes sacerdotũ. vt hꝫ a b. Joãne (cuz gladijs) .i. ensib⁹. Cõsueuit em in scptura vocari gladi⁹ q̄ pugnak (z fustib⁹). i. lignis: vt dr Mar. seu baculis. Milites q̄dẽ habuerũt arma: serui aũt seu famli sacerdotũ z senior̄ habuerũt fustes (missi a pncipib⁹ sa. z senio. ppli. Qui aũt tradidit eũ/ dedit eis signũ di. Quẽcunq̄ oscu. fue. ipe est: rene. eũ) Hoc aũt fecit ne loco chr̄i caperent Jacobũ minorẽ qui dño simillim⁹ erat. Vñ z ꝓter h̄ z ꝓp̄ alia frat̄ dñi dicebat. (Et cõfestim accedẽs ad iesum dixit. Aue rabbi) Modus erat salutãdi sic z nũc dicim⁹ : bonũ vesp. (Et osculat⁹ est eũ) q: forte discipli chr̄i sic eũ salutare cõsueuerũt. Jn h̄ tñ apparet maxia chr̄i mãsuetudo q̄ p̄ditoris osculũ nõ repulit. (Dixit q̄ illi Iesus. Amice) Amicũ vocat pditorez q: ipe diligebat naturã: z eũ ad amicitiam recipe parus erat/ si penituisset. Et q: eriã chr̄s p̄tendebat se i li cẽ amicũ. Vel forte saluator ironice loq̄t (ad q̄d venisti?) q. d. fm Aug. Bene nouit q̄re veneris. O scular⁹ z insidiator⁹. amicũ te fingis cũ pditor sis. Vñ z fm Lu. dixit dñs. Juda: osculo filiũ hois tradis. (Tũc accesserũt z ma. inie. in iesuz). s. illi q̄ erãt cũ Iuda. Pri⁹ tñ q̄s eũ capent fuerũt pstrati ab eo vt dr Joã. ipo dicẽte. Quẽ q̄ritis zc. Ego suz. Et sil̄r dixit vt discipl̄os sinerẽt abire (z renuerũt eũ: z ecce vn⁹ ex his q̄ erãt cũ iesu). i. petrus (extendẽs ma. exe. gla. suum.) De isto gladio dicunt coiter expositores: q̄ fuit gladi⁹ mẽsalis magn⁹. Jn cena em fuerũt duo tales q̄b⁹ agn⁹ fuerat decisus. Sz mihi videt q̄ fuerit ensis. Nam sic narrat Lu. chr̄s in cena dixit. Qui non habet: vẽdat tunicã suã z emat gladiũ. Apli aũt tũc sic dr Theo. z Chrys. assũpserũt aim defendẽdi magr̄m: io dixerũt Ecce duo gladij h̄. z hos gladios in auxiliũ tulerũt fm Chrys. ad pugndũ. Vñ z qñ milites voluerũt chr̄m capere: apli voluerũt eũ defendere. Vñ vt dr Lu. dixerũt. Dñe: si pcutim⁹ i gladio. i. nũq̄d debem⁹ istos aggredi cũ gladijs? Et q̄ bus rõabil̄r apparet q̄ erãt gladij apti ad pugnã: nõ g̃ mẽsales. q: melius fuisset hꝫ fustes. de q̄b⁹ in villa z in horto est ꝓbabile potuisse inueniri copiã. Sz q̄re petr⁹ arripuit gladiũ: cũ os dixisset nõ esse resistẽdũ malo? Mat. v. rñdz scũs Tho. sup Jo. q̄ dñs ꝓhibuerat defensionem sui: nõ aũt dñi. vl̄ q̄ apli adhuc erãt imꝑfecti. Hec ille. Sz q̄re chr̄us permisit discipl̄os suos arma portare? Dico q̄ h̄ potuit facere vt petr⁹ pcuteret suũ quẽ ille sanaret. ac p̄ h̄ euidenter apparet q̄ nõ defendi: sz mori volebat. Sz vñ enses hꝫ potuerũt? Dico q̄ i domo vbi cenauerãt. (z pcurtes suũ pncipalis sacerdo. ampu. auri. eius.) Petr⁹ em voluit scindere caput ei⁹. vt dr s. Tho. super Jo. sed ille declinauit. Et licz antequã petiuissent licentiã a chr̄o pugnãdi: tñ petr⁹ nõ expectauit chr̄i rñsum. (Tunc ait illi Iesus. Conuerte gladiũ tuum in locũ suũ. oẽs em q̄ acceperint gladiũ: gladio ꝑibunt). i. ꝑpt̄ gladiũ q̄d acceperint. fm mgr̄m hist. Intelligẽdũ tñ est fm eũdem z fm Aug. q̄ ille sol⁹ accipe dr gla

dīū q̄ accipit illū sua aūcte. secus q̄ vtiq̄ gladio iubēte seu p̄mittēte lege / vel iubente deo. Vel possum⁹ dicere q̄ salua tor intendit dicere sic. Ego nolo armis defendi. Et sic̄s ex vob voluerit nūc cū ist̄ gladio pugre: p̄bit gladio istor mi litū (An putas: q̄ nō possum roga. pa meū: z exhibe. mi. mō pl⁹ q̄. xij. legiōn. angelor̄) Legio ꝓtinet sex milla sexcē tos sexaginta sex. Si aūt vn⁹ angel⁹ in vna nocte potuit occidere i exercitu sen nacherib. clxxxv. milia viros. vt pz. iij. Re. xix. q̄d potuissent. xij. legiōes? Nec tñ chr̄s ista dr̄ q̄si īdigeret angelor̄ suf fragio: sz ad oñdēdū q̄ euadere potuis set si voluisset. Sanauit aūt eū fz Lu. p̄mo ad q̄uersionē astantiū. scōo ad cō firmatōez disciplor̄ dubitatiū. ter̄io ad instructōez nr̄am: vt discam⁹ bñfacere inimicis. z q̄rto ad oñendā volūtatem passionē, Nec tñ p̄p̄t h̄ cessauer̄t ipi fm Chrys. q̄ cū eēt nox forte nō vider̄t. vl p̄p̄t odiū. vel potius: q̄ tanq̄ milites et sui pot⁹ obedire voluer̄t hoib⁹ q̄ deo. (Quō ḡ implebunt scr̄pture: q̄ sic opz fier̄: In illa hora dixit Jesus turbis. Tanq̄ ad latronez existis cū gladijs et fustib⁹ ꝓhendere me. Quoti. apō vos sede. do. in tēplo) sine armis z militib⁹ (z nō me tenuist̄.) Hoc aūt totū factū est vt iplerent scr̄pture p̄phar̄. Tūc di scipli oēs relicto eo fuger̄t. At illi tene. te. duxe. ad caiphā p̄nci. sacer. vbi scri be z seni. ꝙuenerāt.) Sic aūt dr̄ b. Jo. istū duxer̄t ie̅sum p̄mo ad domū Anne: sed tñ h̄ b. Mar. tacz: q̄ annas nō erat sūmus sacdos illo anno: sz erat socer sū mi sacdotis. i. caiphe. iōq̄ p̄p̄t q̄ndā re uerentiā cū tñsire h̄ient p̄pe domū eius p̄tauerūt ei chr̄m. Et eriā fm s. Tho. sup Jo. h̄ fecerūt de mādato caiphe: q̄ h̄ iussit vt se excusabiliorē redderet cō dēnando ꝙdēnarū. Est aūt sciendū ad intellectū seq̄ntiū q̄ fm Mar. Mar. z Lu. trina negatio Petri videt facta in domo sūmi sacerdotis. i. Caiphe: q̄ de Anna q̄dā nō facit mentione. fm Jo. ꝙo fcā est i domo anne. Et q̄dē Hiero. sup Mar. z Beda sup Lu. videt velle q̄ petr⁹ in domo caiphe negauerit. Au gusti. ꝙo de ꝙsen. euā. vult q̄ negatō to ta facta sit i domo anne: z q̄ euāgeliste vident dicere q̄ sit facta in domo Cai phe/ loquunt q̄ recapitulatiōez. Quidā alij dicunt q̄ vna negatio fuit in domo anne: alie due in domo caiphe. Joānes aūt dr̄ eas factas i domo anne: q̄ ipa. p pter rōnes q̄ dicent reputabat domus caiphe. Dihi vr̄ q̄ sma Augu. sit ꝙa: sed tñ est dubiū vnū fm istā sma. Nā q̄ñ euāgeliste recapitulāt istud: nullā fa ciūt mentionē de domo anne: sed tm̄ de domo sūmi sacdotis: q̄ videt icōueniēs marie apō Mar. q̄ iā añ dixerat chr̄m esse ductū ad annā. Ad h̄ dico q̄ vt ptz ex Joāne tā annas q̄ caiphas dicebat pontifex. z sic dr̄ Augu. z s. Thom. q̄ñ chr̄s duct⁹ est ad annā: dict⁹ est duci ad caiphā: q̄ erat caiphe volūtas. Et h̄ in nuit Joan. q̄ dixit iō eū fuisse ductū ad annā: q̄ erat socer caiphe. Et pōt addi: q̄ dū ducebat ad annā. ducebat vltima te ad caiphā: q̄ illa erat via sua. nō icō uenit aūt idē sil̄re/ vel moueri ad me diū z vltimū. q̄ ḡ vterq̄ erat pōtifex z sūmus sacdos: licz diuersimode. z erāt vni⁹ volūtatis: ita q̄ vn⁹ deferebat alte ri: z dom⁹ vni⁹ erat in via ad domū alte rius. iō Mar. z Lu. q̄ facta fuer̄t i do mo vtriusq̄: dicūt facta in domo sūmi sacerdotis: nō exp̄sso vtrū esset annas vl caiphas. Sil̄r Mar. ip̄am domū anne videt dicere atriū caiphe. z q̄ñ duct⁹ est ad annā/ dixit ductū ad caiphā rōne di cta: z q̄ sūt facta in vtraq̄ domo: videt dicere facta in domo caiphe. Dicit ḡ. (Petrus aūt) z cū eo all⁹: vt dr̄ Joā. q̄ credit fuisse ille (seqbat) p̄p̄t amorē (a longe) p̄p̄t timorē (vsq̄ in atriū p̄nci pis sacdotū) p̄mo vsq̄ in atriū anne: vt dr̄ Joan. Deiñ vsq̄ in ātriū caiphe: vt credit. Quō aūt petr⁹ potuerit intrare in domū anne: declarat ip̄e Joā. di. q̄ alius discipl⁹ sequebat cū petro: z ille erat notus pōtifici. z impetrauit ab an cilla ostiaria ingressum Petro. In hac aūt p̄ma domo. s. anne chr̄s est infroga tus de doctrīa et discipl̄is suis. Ad q̄d cū rñderet suscepit alapā: vt dr̄ Joā. ab vno ꝺuo: z petr⁹ ter negauit. Deiñ chr̄s

fuit missus ligat⁹ ad domū caiphe: in q̄ oēs alias ꝑtumelias ⁊ iniam mortis accepit. ⁊ō ōr. (Et ingressus intro sedebat) ad ignē (cū ministris vt videret finē. Principes aūt sacdotū). i. caiphas ⁊ nō annas (⁊ oīe ꝯciliū). i. multitudo ꝓncipū sacerdotū ⁊ senioꝝ et scribaꝝ) q̄rebant falsuz testimoniū ꝑtra iesum) q̄ veros testes se posse inuenire desꝑabāt (vt eū morti traderēt: ⁊ nō inuenerēt cum multi falsi testes accessissent.) Nō em̄ q̄rebāt falsos testes simpl'r: q̄ multi tales accesserūt: sed falsos apparenť veros ⁊ iustificabiles: quos nō erat facile inuenire. (Nouissime aūt venerūt duo falsi testes ⁊ dixerūt. Hic dixit. Possum destruere templū dei: ⁊ post triduū reedificare illud) Sed quō isti testes fuerūt falsi: q̄ dixerūt id q̄ ipe dns dixerat Joā. ij. Solue tēplū h̄: ⁊ in trib⁹ diebꝫ excitabo illud. Ad hoc ōr Hieronym. q̄ falsi testes fuerūt: q̄ nō eo sensu acceperūt ꝙba quo dicta fuerūt. s. de tēplo coꝝpis chr̄i. vñ et q̄dam mutauerūt vt possent iferre calumniā. nā ꝓ solue/ posuerūt: possum destruere. ⁊ ꝓ excitabo/ posuerūt reedificabo. Vñ ⁊ Dar. ōr q̄ nō erat cōuenies testiō illoꝝ. (Et surgēs) de tribunali ex impatia (ꝓnceps sacerdotū) videns q̄ ex nihilo pot̄at eū ꝯdēnare (ait illi. Nihil rndes ad ea q̄ isti aduersum te testificanť? Jesus aūt tacebat) quia ea q̄ opponebanť nō erāt rnsione digna Et vt ipleret illō Esa. liij. Quasi agn⁹ coram tondēte se obmutescet (Et ꝓnceps sacerdotū ait illi. Adiuro te per deū vivū vt dicas nob⁹ si tu es chr̄s filius dei)

Est sciendū sic ōr s. Tho. ij. ij. q. xc. q adiurare est ordinare aliq̄d ad aliq̄d ꝑ diuina. Est aūt duplex mod⁹ adiurādi: s. coactiu⁹ ⁊ deꝑcatiu⁹. Adiurare aūt subditos ꝑ deū cogendo ⁊ deꝑcando est licitū: sed superiores deꝑcādo solū ⁊ non cogendo. Demones tn̄ licz adiurare cōpellēdo ne nob⁹ noceāt: nō aūt deꝑcādo. Et eodē mō. s. cōpellēdo licet adiurare creaturas irrōnales: ne ꝑ eas diabolus nob⁹ noceat. ⁊ sil'r deꝑcādo: vt ꝑ eas deꝰ nob⁹ auxiliet. Adiurare aūt eas ꝼm seipas/ nō vt mote sit a deo vel diabolo: ē vanū ⁊ illicitū. Iste aūt sūmus pōtifex adiurauit chr̄istū coactiue et peccauit. Hec oia ex s. Tho. Sed ꝫ: q̄ licz chr̄s nō esset subdit⁹ sūmo sacerdoti: tn̄ h̄ nō cōstabat ei. ⁊ō licite videť potuisse cogere chr̄m. Ad h̄ dico ꝼm doctrinā sancti Tho. q̄ sūmis sacerdotib⁹ cōstabat ieꝝsum esse chr̄m. ⁊ etiā si nō cōstabat eis q̄ esset filiꝰ dei: eoꝝ ꝫgrantia erat affectata ⁊ crassa: q̄ sīḡ ⁊ doctrina ⁊ interiora motio eiꝰ euidenť h̄ oñdebāt. (Dixit illi Jesus) ne. s. videreť ꝓtemnere nomē dn̄i: ꝑ q̄ō fuerat adiuratꝰ. (Tu dixisti) supple ꝑtaliter. Iste em̄ erat mod⁹ loquēdi affirmatiuꝰ. Vñ et b. Dar. dixit: q̄ dns rndit di. Ego sum (Verūtamē dico vob⁹: amodo). i. post h̄ (videbitis filiū hois) q̄ mō a vob⁹ nō magnipendiť. (sedentē a dextris ꝑtutis dei: ⁊ venientē in nubi. celi) q̄ō fiet in die iudicij. Sz q̄re ōr amodo? Videť em̄ ꝼcare q̄ statim post passionē h̄ visuri essent. Ad hoc dico ꝼm Orig. q̄ totū tēs a passione chr̄i vsq̄ ad diē iudicij q̄si ꝑ momēto sumit respectu eternitatis. Sciendū est aūt: q̄ vt elicit ex Luca simul cū Dar. iudei in isto cōcilio cū chr̄us nihil respōderet testib⁹: ꝑus interrogauerūt illuz si esset chr̄us: vt dicit Lucas. Et ad h̄ vt idem dic̄: ipe rndit. Si dixero vob⁹ non credetis mihi: si aūt interrogauero: nō rndebitis mihi: nec dimittetis sez me abire. ⁊ postea subiunxit id q̄ō dictū est: sez (Verūtamē ⁊c.) Et tūc in illis ꝙbis: q̄ dixit se sessuz a dextris dei, intellexerūt q̄ se filiuz dei faceret. ideo secūdo: vt dicit Lucas: interrogauerūt eū oīes sil'r dicēres. Tu q̄ es filius dei: siue h̄ dixerit nō interrogādo / sed ꝓcludēdo ex dictis eius. Et tūc ꝓnceps sacerdotū adiurauit eū dicēs. Adiuro te ⁊c. vt dictum est. Et chr̄istus respondit ꝼm Mattheū. Tu dixisti. Vel ꝼm Lucam: Vos dicitis. Oīes em̄ cōclusserant q̄ erat filius dei. Sed Matth. solum nomiat pontificē: quia erat ꝓncipalis: ⁊ quia post cōmunem oīm cōclusionem ipe solus adiurauit. Ex his ergo ꝑtz q̄ brūs Mattheus non recitat ꝓmam interrogatōem: sed scdam: ⁊ ta-

nem rectat ꝓba q̄ chr̄s dixerat ad ꝑmā
scz Ierūtū ꝛc.(Tunc ꝑnceps sacerdo/
tū scidit vestimēta sua) ad significādū
q̄ chr̄s blasphemasset deū:attribuendo
hoi.i.sibi id qō ē dei.s.cē deū. Cōsueue
rāt em̄ iudei i signū doloꝝ scindere ve/
stes:sic nūc alīq̄ pū cūt bitetū ad terrā
(dicens. Blasphemauit:q̄d adhuc ege/
mus testiū:? Ecce nūc audistꝭ blasphe
miā. Quid vob videt:? At illi rūdentes
dixert. Reus ē mortꝭ. Tūc expuerūt in
faciē ei⁹:z colaphis eū cecidert) Est āt
colaphus ꝑpe ꝑcussio colli:sic alapa ge
naz:vñ z colaphisare ē collum ꝑcutere:
qō tūc opꝓbriosuꝫ erat apud iudeos:
sic̄ z mō apō mauros:vt ferk.(alū āt pal
mas i faciē ei dederūt:dicētes. Prophe
tiza nob chr̄e q̄s ē q̄ te ꝑcussit) Hoc dert
sorte dicebāt:qsi dicerēt. Si es ꝓpha vt
dicebak:diuina nob q̄s ꝑcussit te. Ha/
bebat ei faciē velatā:vt ȯr Lu.(Petr⁹
ꝙ sedebat foꝝ)nō extra domū:sz extra
locū i q̄ illudebak chr̄s. Stabat em̄ (in
atrio).i.domo. Est em̄ atriū dom⁹ spa/
ciosa:cui solebāt addi extrisec⁹ aliq̄ por
tic⁹. Videk āt q̄ eēt petr⁹ i claustro seu
spacio qō soler esse sine tecto in domib⁹
magnis:qz ignis erat i medio oīm accē
sus ſm Lucā. Et erat i atrio deoꝛsū ſm
Marcum. Vl̄ erat i atrio.i.i aliq̄ loco
ignis. Nā ſm aliq̄s dī atriū.s. a caligie
Sciēdū tñ ē/q̄ iste negatiōes petri de
q̄b dicek fuert facte i domo anne. z ea
q̄ imediate añ dicta sūt in domo caiphe
Vñ Matth.h nō tenet ordinē histoꝛie
sz recapitulat ſm Aug.(Et accessit eū
vna ancilla dicēs. Et tu cū iesu galileo
eras) Ista fuit ancilla ostiaria: vt dicit
Joā.ad cui⁹ vocē petr⁹ ꝑmā negatōez
fec̄:nō i ipō igressu dom⁹.sz post igres/
sū cū staret ad ignē:vt ȯr Mar. seu ad
lumē:vt ȯr Luc.z idē ē. Vñ subdik(At
ille negauit coꝛā oib⁹ dicēs. Nescio q̄d
dicis) Nō em̄ forte illū ad ianuā coḡuit
cū eēt noꝛ:sz cū eū fuisset intuita ad lu/
mē:vt ȯr Lu. Sz q̄re nō sic interrogauit
ō Joāne. Forte h̄ fuit qz Joannes erat
familiarꝭ i domo:ſō ōferebat ei.nec tñ
ōferebat socio:qz forte nesciebat q̄ ille
esset.p q̄ rogauerat ioānes. Vl̄ forte nō
ꝙstabat ei q̄ ioānes essꝫ chr̄i discipul⁹.
Deꝑhēdit aūt h̄ de petro:forte qz tristꝭ
stabat aut flebat. Quātū ad istā ꝑmā
negatiōez ꝙueniūt oēs euāgeliste:q̄ntū
ad alias duas differūt:qz vn⁹ ȯr eas fa
ctas ad vocē vni⁹ ꝑsone:alt⁹ ad vocē al
teri⁹:sz tñ reuera oēs dicūt vez:qz m̄lte
ꝑsone ꝙcurrebāt:z vn⁹ exꝑmit vnā:alt⁹
aliā. Post istā āt ꝑmā negatiōez: vt dic̄
be. Marc⁹. Petr⁹ exȳt.i.exibat foras
ante atriū:z gallus cāuit:vt ȯr idem
Mar.sz credik q̄ petr⁹ nō audiuerit:qz
erat suspēsus anio. Nā timebat. Et dū
exiret:alia ancilla ēt incusauit eū:z re/
dȳt ad ignē vt se purgaret:iō seq̄k (Ex/
eūte aūt illo ianuā).i.dū exiret:non aūt
postq̄exierat. Timuit ei petr⁹:iō exire
voluit. Exeūte āt illo.i.cū se ad exeūdū
ꝑparet:vt ȯr Aug.erat tamē adhuc ꝓpe
ignē:vt ȯr Joā.(vidit eū alia ancilla:z
ait hīs q̄ erāt ibi.Et h̄ erat cū iesu naza.
Et iterꝝ negauit cū iuramēto:qz ñ nouī
hoiem) Mar.z mar.videk dicere:q̄ ad
vocē h⁹ ancille negauerit scōo.sz Joan.
ȯr/q̄ ad vocē astātiū. Lu.q̄ ad vocē cu/
iusdā. Sz reuera fuit ad vocē astātiū:q̄
tñ fuerāt excitati ad vocē ancille:iō oēs
vez dicūt(z p⁹pusillū).i.post spaciū ho
re vni⁹:vt ȯr Lu.iā ei petr⁹ stabat secu
rus(accesserꝭ q̄ stabāt:z dixerūt petro.
Vere z tu ex illis es:nā z loq̄la tua mani
festū te facꝭ) Mar.videk dicer q̄ista ter
tia negatio fuerit fcā ad vocē astātiū:z
sic̄r Mar.Lu.ꝙo q̄ ad vocem cuiusdā.
Jo.āt q̄ ad vocē cognati ei⁹ c⁹ abscisa
fuerat auricla:q̄ dicebat se eū vidisse i
horto cū iesu. Et oia ista ꝓa sc̄:z sic̄ con
currerūt:vt ō se ꝑt eē mānifestū (Tūc ce
pit detestari z iurare qz ñ nouissꝫ hoiez)
.i.cepit iurare iuramēto execratoꝛio:q̄d
est grauissimū:vtpote dicendo.nūq̄ be
ne faciat mihi de⁹ si ita est. Scōa aūt
negatio fuit cū iuramēto assertoꝛio sim
pliciter:puta dicēdo:ꝙ deum ita est. In
hoc aūt iuramēto inducik de⁹ solū vt te
stis:sed in execratoꝛio inducik vt testꝭ et
iudex. Vel forte vtroq̄ iuramento in
tertia negatiōe vsus est:vt innuit text⁹
dicens:q̄ cepit nō solum detestari.i.exe
crari:sed etiā iurare(Et ꝙtinuo gallus
cāuit)scōa.s.vice:vt ȯtmar.z istā secū
dā vocē petr⁹ credik audiuisse:vñ ibdik

recordatus est Petrus ꝓbi Jesu qđ di
xerat:ꝑus ꝯ gall⁹ canter:ter me nega
bis)Dic̄ h̄ btūs Lucas:q̄ chr̄s petr⁹ re
spexit:z tūc petr⁹ cōpunct⁹ est. Istū tn̄
respectū Aug. dic̄ fuisse spūalē:qz. ſ. ei⁹
misert⁹ t. Nā corpalit videt fuisse ipos
sibile q̄ eū aspexerit:qz petr⁹ erat foris
z deorsum:vt ex dict⁹ ptz (Et egressus
foris)extra domū. Juit em̄ vt dr magr̄
hist. ad cauernā q̄ mō dr̄ gallicant⁹:z ī
ea(fleuit amare)z ex tūc cōsueuit sp ad
ꝑmū gallor̄ cantum surgere ad oz̄ones
vsq̄ ad horā matutinā:vt habet i itine
rario Clemētis ꝑ ista negatiōe. Nō tn̄
videt q̄ ad speluncā illā iuerit subito:
vl si iuit:in ea parū stetit:qz Marc⁹ vi
det velle q̄ fuerit in domo Anne.

Quātū aūt ad tertiū.ſ.quō chr̄s fuit
sentētiat⁹ dr̄(Mane aūt facto)Nā to
ta nocte illuserāt ei:post q̄ se dei filium
dixerat(Cōcilīū inierūt oēs ꝓncipes sa
cerdotū z seniores ppli aduersus ieſuz
vt eū morti traderēt)Hoc cilīū h̄ a be
ato Mat. pontꝰ ꝑ recapitulatiōez. Fu
it ei factū añq̄ ieſus se fateret filiū dī:
vt innuit mgr̄ hist. Et h̄ ē rōnabile. Et
q̄ em̄ tā eū ad mortē ꝺdenauerāt tanq̄
reū mortꝭ:ad qđ fecissent ꝓsilīū vt eum
morti traderēt. Fecerī g̃ h̄ ꝓsilīū qñ vo
luerūt iuenire testes ad ꝙincēdū eum.
Quāuis ēt rōnabile sit vt ꝓsilīū fece
rint quō ꝑsidi reū mortꝭ ꝓbarēt(Et vin
ctū adduxerī ꝛtradiderī pontio pilato)
Hiero. Habebāt em̄ hunc morte/vt si
quē adiudicassent morti ligatum iudici
traderent. Hec ille.(ꝑsidi).ī.ptāti. De
noie āt Pilati dirim⁹ sabbato post ter
tiā dn̄icaz Aduēr⁹. (Tūc vidēs iudas
q̄ tradidit eū q̄ dānat⁹ esset:penitentia
duct⁹ retulit trigīta argēteos ꝓncipib⁹
sacerdotum z seniorib⁹:dicēs. Peccaui
tradēs sanguinē iustū) Sic āt dr̄ Aug.
nō ē certa dies ī q̄ iudas argēteos retu
lerit. Vn̄ qđā dicūt/q̄ h̄ fec audita re
surrectiōe quā futurā n̄ credebat. Qui
dā/q̄ visis pdigijs ī hora mortꝭ chr̄isti.
Quidā aūt/q̄ ex primū vidit ieſū datū
in man⁹ ꝑsidis. Tunc em̄ erat tā morte
damnat⁹ q̄ ad iudeos:z credidit q̄ etiā
a Pilato damnarer ad cōplacentiā ꝓn
cipū. Jstud aūt magꝭ videt ꝙsonū euā
gelio. Qualitercūq̄ tn̄ fuerit ipa ei⁹ pe
nitētia inutilis fuit:qz caruit spe venie
vt ptz i textu.(At illi dixer̄t. Quid ad
nos).ſ. ptinet(Tu videriz).ī. videbis si
bn̄ vl male feciſti (z piecz argēteis i tē
plo abiēs laqo se suspēdit)et crepuit:vt
dr̄ b Petr⁹ Act.ij. Sic ei dr̄ mgr̄ hist.
credit rupto laqueo cecidisse z sic crepu
isse.(Principes aūt sacerdotū acceptis
argenteis dixerūt. Nō licet eos mitte
re)id est remittere fm mgr̄m hist.(i cor
bonā)vnde.ſ.eos tulerāt:vt idē dr̄. Est
aūt corbona vas in q̄ vota z oblatiōes
ppli reponebāt:qz corban hebraice idez
est qđ mun⁹ votiuū latine:vt dr̄ magr̄
histo.(Quia pretiū sanguinis est) Jsti
stulti reputabāt morte chr̄i iustissimā:
z tamē pcium ei⁹ reputabāt ꝓphanum:
vnde ꝙerterūt illud i vsum ꝑ mortuis
(Cōsilio aūt inito emerūt ex illis agrū
figuli)id est cuiusdā virī q̄ sic dicebat:
eo q̄ figulus esset fm Wgr̄m hist. Vel
ly figuli:vt idē dic̄ est ꝓfūi nomē. Vel
fm alios ager figuli dicebat:quia ibi q̄
libet figulus inuenire poterat terram
aptam vsui suo(in sepulturā peregrino
rū. Propter quod vocatus est ager ille
Acheldemach:h̄ est ager sanguinis: vs
q̄ i hodiernū dic̄. Tunc implerū est qđ
dictū est ꝑ Hieremiā ꝓpheta dicentē.)

Cōtra:qz in libro Hieremie ista non
inueniunt. Ad h̄ dicit primo fm Hie
ronymū/q̄ ly Hieremiā:non est de te
xtu/nec in antiq̄s libris inuenit. Et tūc
quod dicit ꝓpheram debem⁹ intellige
re Zacharīā:quia Zacharie.x. habetur
ista sententia:q̄uis non ista ꝓba. Apli
em̄ plerūq̄ allegauerūt sententiā con
temptis ꝓbis. Scōo dato q̄ ly Here
miā:sit de textu:dicit q̄ licz ista autori
tas nō repiat in libro Hiere. quē habe
mus:tn̄ repit in alio q̄ nō est de canone
biblie. Vn̄ Hiero. refert se in qđā libel
lo qui Hieremie ascribebat ista legisse
de ꝓbo ad verbū. Tertio dr̄ q̄ ꝛ Hie
rony. in li. de optimo gñe iterpādi:ista
autoritas sentētialiter sumpta est par
tim Zacha.xj. partim Hiere.xxxij. sed
tn̄ Matt. totā attribuit Hiere. sic fre

In die parasceues

ħnt̄ facl̄ūt auctores. Intelligit aūt sīc. (Et acceperūt) ipi sacdotes (xxx. argenteos) q̄ st̄ p̄ciū appciati). i. chr̄i (quē) chr̄m (appciauerūt) ipi. s. sacdotes (a filijs isrl̄) .i. a iuda: ponēdo pl̄e p singl̄as tri: marie q̄ ipe tenebat psonā oim iudeox q̄b placebat ista pditio. Vel a filijs isrl̄. i. a iuda z cōplicib⁹/seu ꝓsentiē tib⁹. Credendū ē em̄ q̄ alīq̄s socios habuerit ad malū. Vl̄ ly a filijs isrl̄: nō refert ad ly appciauerūt: sz ad ly acceperūt: q̄ tale p̄ciū fuit ꝑmo acceptū a pp̄lo q̄ illō offerebat p votis dño. (Et dederūt eos i agr̄ figuli). i. p agro figuli (sīc cō stituit mihi dñs. i. cōstituru reuelauit. Istō aūt vltimū nō h̄ in Zacharia: h̄ aūt in li. hieremie quē nō habem⁹. et ēt snial̄r h̄ Hiere. xxxij. vbi ōr q̄ de mandato dñi empt⁹ est ager q̄dā. p quā em ptionē intellexit Matth. istā figurari. Aug. rñ de ꝓsen. euā. q̄ ad ℞tiā expōnez declinat: ōr q̄ h̄ vltimū est itelligēdū di ctū esse ab euāgelista. s. sīc ꝓstituit mihi dñs. q̄ voluit dicere sibi a dño ispiratū q̄ hec ꝓphia ad chr̄i venditōez ꝑtineret. (Jesus aūt steritˢ añ p̄sidē) tacet h̄ matheⁱ q̄d dixerit isti qñ chr̄m p̄sentauerūt pilato. Dīc̄ rñ Joā. q̄ Pilat⁹ dixit eis. Quā accusatōz affertˢ aduersus hoiez istū: At illi sīc ōr Lu. accusauerūt eū in triby. s. q̄ cōmouebat gentē. z q̄ ꝓhibebat tributū dari cesari. z q̄ se fecerat regem iudeox: q̄si vellet sibi regnū vsurpare. Sz pilat⁹ de duob⁹ p̄mis nō curauit. Nō q̄dē de ꝑmo. q̄ cū esset gētilis nō curauit sī chr̄s cōmouebat pp̄lm p̄dicādo opiones nouas i fide iudaica. Ne q̄ de scdo. q̄ ex publica fama nouerat: vt rōabilit̄ credit̄/q̄ ipe dixerat Mat. xxij. Reddite q̄ sunt cesaris cesari. Jō solū infrogauit de ℞tia. Et h̄ est q̄d dixit Matt. (Et infrogauit eū p̄ses di. Tu es rex iudeox:) Et tūc chr̄s dixit (Tu dicˢ). i. verū est. z vt ōr b. Joā. dixit ei. q̄ erat q̄dē rex: sz regnū suū nō erat de h̄ mōdo. Vñ pilat⁹ intellexit q̄ ñ erat ꝑiculosus imperatori. Sīc aūt ōr Joā. pilat⁹ exiit de ꝓtorio vbi in secreto examinauerat iesum: z dixit iudeis. Ego nullā inuenio cām in eo q̄ dign⁹ sit morte. Et tūc vt ōr Lu. replicauerūt ꝑmā accusatōem dicētes. Cōmouit pp̄lm p oēm iudeā incipiēs a galilea vsq̄ huc. Et tūc vt idē Lu. ōr. Pilat⁹ audiēs q̄ galile⁹ eēt/ mittit eū ad Herodē: q̄ erat dñs galilee: et tūc erat in hierl̄m. Herodes aūt eū libēter vidit sperās se aliq̄d signū ab eo videre: sed reputauit fatuū. q̄ nihil rñdebat. Jō remisit eū ad pilatū: illusū ꝑ⁹ in veste alba. Et tūc vt idē Lu. ōr Pilat⁹ dixit pp̄lo. Ecce ego nihil in eo inueni: sed neq̄ Herodes. Jō castigabo eū: sz tñ nō occidā: sz dimittā illū. Et illi oino petebāt vt crucifigerēt. Jō dīc̄ Mat. s. post regressum chr̄i ab Herode. (Et cū accusaret⁹ a pncī. sacer. z seniorib⁹) q̄ replicabāt z aggrauabāt ꝑores accusatiōes q̄s tū poterant (nihil rñdit. Tūc dixit illi pila. Non audis q̄ta aduer. te dī. testimonia? z non rñdit ei ad vllū ꝓbū: ita vt mirarēt p̄ses vehemēt̄. Per dīē aūt solēnē). i. in die pasce (cōsueuerat p̄ses dimittere pp̄lo vnū victū quē voluissent) Erat em̄ a romanis cōcessū iudeis: vt in die pasce/in q̄ recolebant bñficiū egressionis de egypto posset vn⁹ de carcere liberari i memoriā dicte liberatiōis. Pilatus g̃ scīes eos ad inuidiā istā ꝓsuetudinē inclinatos: z ex alia ꝑte credēs q̄ nunq̄ peterēt Barrabā: q̄ homicida erat z seditiosus z pessimus. vt h̄ Lu. xxiij. ꝓposuit eis quē vellent dimitti de his duobus. s. chr̄m/an barrabā: credēs se hac via chr̄m liberare. Dē g̃. Habebat aūt tūc vnū vinctū insignē. i. famosum in malo (q̄ dicebat barrabas.) Cōgregatˢ ꝓo illis dixit pilatus. (Quē vultˢ dimittā vob: barrabā/an iesum q̄ ōr chr̄us? Sciebat em̄ q̄ ꝑ inuidiā tradidissent eū. Sedēte aūt eo ꝑ tribunali). i. in tribunali. Est aūt vt ōr Raba. tribunal iudicū: solū reguz: z cathedra magroꝝ seu doctoꝝ. (Dixit ei q̄ vxor ei⁹ di. Nihil tibi z iusto illi). i. nihil habes cū eo facere: nec ōbeste de eo itromittere: q̄ iust⁹ est (Dīctra em̄ passa sum hodie ꝑ visum ꝓpt̄ eū. Ad cuius euidentiā sciendū est ꝑm magrm hist. z alios sctōs q̄ diabol⁹ videns ordinem passionis chr̄i: z patiam ei⁹. z fore/

se etiã sctõs in limbo exultãtes/ timuit
p morte chĩi pdere pncipatũ. Jõ sic an-
te pcurauit ei⁹ morte: ne p ei⁹ pdicatõz
cõuerterẽt aie: ita postmodũ pcurauit
ei⁹ libatõez p vxore pilati q̃ adhuc dor-
miebat. Appuit ei vt cõsit tenet i sõnis
ope diabolico aliqđ tribile q̃ sibi t ma
rito iminerer ex morte h⁹ scti viri. (Pri
cipes aũt sacdo. t senio. psuase. pl̃is vt
pete. bar. ieſuz ꝓ pderẽt. Rñdens aũt
ps̃es ait illis. Quẽ vul. vob de duo. di-
mitti: At illi dixerunt: barrabã. Dixit
illis pilat⁹. Quid igit faciã de Jesu q̃
dr chr̃s:). i. vnct⁹. Loco hui⁹ dr Mar.
Quid igit faciã regi iudeoꝝ: Et h̃ iõ.
qz soli reges iudeoꝝ inũgebant. Dicũt
oẽs: Crucifigat. Ait illi ps̃es. Quid ei
mali fecit: At illi magis clamabãt di.
Crucifigat. Videˢ aũt pilat⁹ qz nihl̃ p-
ficeret: accepta aq̃ lauit man⁹ coram pl̃o
di.) Per hec rñ nõ excusat: qz cũ iudex
eẽt iusticiã obſuare tenebat. t rñ pl̃ fa
uorẽ pl̃i t timorẽ cesaris dãnauit eum
sine testib⁹: t ꝓfessiõe/ t processu/ t defen
sionib⁹ iuridicꝫ. (Jnnocẽs ego sũ a san-
guine hui⁹ vos videritꝫ. Et rñdit vniuer
sus pl̃s di. Sãguis ei⁹). i. vindicta et
pena q̃ infligẽda ẽ p sanguie/ seu morte
eius (sup nos t sup filios nr̃os). s. sit: t
ita factũ est. qz vsq̃ hodie pl̃ h̃ pcim̃ sẽ
disposi. Mat. aũt Mar. t Lu. h̃ multa
omittũt: t ponũt ꝓclones quã vltimate
fecẽ pilat⁹: q̃ crucifigeret. sed Joã. sup-
plet. Sciendũ g̃ est q̃ pilat⁹ voluit li-
berare chr̃m m̃tiplici cã. Prio: qz vide
bat eũ iustũ: t iudeos odio t iuidia mo
ueri. Scõo: quia vxor sua h̃ pertũerat.
Voluit aũt libare pmo dicendo q̃ erat
iust⁹: t nõ hẽbat cãm mortꝫ. Scõo ꝓpo-
nẽdo quẽ dimitti vellẽt. Tertio repben
dendo iudeos qñ petebant barrabã di.
Quid em̃ mali fecit: tc̃. Vñ tũc voluit
eos m̃tis ꝑbis auertere. Quarto fla-
gellãdo t ꝓfundẽdo chr̃m: vt sic satiati
parcerẽt ei morte. Et h̃ tangit Joã. di.
q̃ pilatus flagellauit chr̃m t coronauit
spinis: t induit purpura: t dedit ei arũ
dinẽ pro sceptro regio. t sub ista forma
duxit eũ ad pl̃m di. Ecce hõ. Et tũc illi
ũ m̃tro magꝫ clamauerẽt vt crucifigere
tur: qz ſm legẽ mori deberet. Et addi-
derũt q̃rtã accusatõez: qz filiũ dei se feẽ
Hõ cũ audisset pilat⁹ valde timuit vl̃
rl̃ scitatẽ: t iterꝫ introduxit eũ int⁹ i pto.
et inſrogauit: Vñ es tu: tc̃. Et statuit
pilat⁹ omno libare eũ: sed iudei clama-
uerẽt. Si hũc dimittꝫ: nõ es amic⁹ cesa-
ris. Hõ cũ audisset pilat⁹: dñm suũ ce-
sarẽ timẽs offendere/ dedit sniaz q̃ chr̃s
crucifigeret. Hia pdicta diffuse narrat
Joã. sed alij omittũt rangẽtes breuiter
q̃ pilat⁹ eũ flagellauit/ t illusit/ t cõde-
mnauit. Dic̃ g̃ Mat. (Tũc dimisit illi
barrabã: ieſum aũt flagellatũ tradidit
eis vt crucifigeret. Tũc milites pl̃is
suscipiẽtes ieſum) Jsta nõ sic facta post
sniam de morte ei⁹: sed añ. vt dr Jo. sed
tñ Mat. h̃ ea recapitulat (in proꝫo). i.
domo in q̃ ptoꝫ iudiciũ fac (cõgregaue
rũt ad eũ vniuersam cohortẽ. Et exuen
tes eũ chlamyde coccineã circũdederũt il-
li). i. vestẽ rubeã in sil̃itudinẽ purpure
q̃ reges vtunt. Vñ Mar. dic̃ eũ indu-
tũ purpura. Vel forte in ea aliqđ pur-
pure fuit. (Et plectẽtes coronã de spi-
nis). i. iuncis marinis: vt dr magr̃ hist.
q̃ iunci pũgũt vt spine (posuerũt sup ca
put eius: t arundinẽ in dextra eius. Et
genu flexo añ eum illudebãt ei di. Aue
rex iudeoꝝ) q̃si dicerẽt. Voluisti q̃dꝫ:
sed nequisti regre. Jsta faciebãt genti
les. sed tñ vt dr magr̃ hist. qz iudeis au
ctorib⁹ ista fiebãt: ideo in paſceuen ad
horonẽ pro iudeis genua nõ flectim⁹: q̃s
uis vt idẽ dicit forte etiã aliq̃ iudei cuz
gẽtilib⁹ idẽ fecerũt (Et expuẽtes in eũ
acceperũt arundinẽ t percutiebãt caput
eius. Et post q̃ illuserũt ei) coronã pl̃o.
Sic em̃ dicit Joã. t allegatũ est: duxe-
runt eũ in cõspectu pl̃i indutũ purpu-
ra. t rõnabile est q̃ dixerũt etiam. Aue
rex iudeoꝝ videre pl̃o. p q̃ derando ista
fiebãt (exuerũt eũ chlamyde coccineã:
t induerũt eũ vestimẽtis ei⁹) in q̃b⁹ du
ctus est ad morte vt cogiscerẽt ab oib⁹.
Et duxerũt eũ vt crucifigerẽt: ipe tñ por
tabat crucẽ suã vt dr Jo. (Exeũtes aũt)
de ptorio chr̃s t duo latrões t milites:
post quos secute sunt nobiles mlieres:
vt dr Lucas. (inuenerũt hoiem cyre-

neū(a cyrene ciuitate:(noīe Simonem hūc angariauerīt).i. inīuste coegerīt ad pſonale onus:vt.ſ.pſonalr ſuiret ī portādo crucē chr̄i. Eſt em̄ angaria onꝰ pſonale tm̄:p angaria ꝓo onꝰ pſonale z reale:vt cū q̄s aliq̄d ſuis expēſis facē (vt tolleret crucē eiꝰ)ſz q: ōt Jo.q chr̄s portauit crucē ſuā:optz dicere q chr̄s eā p aliquā vie ptē portauit:ſed q: feſſus erat: iposuerūt eā alīj. Vl' optz dicere/q Simon adiuuerīt chr̄m:ita q ambo portabāt.z h̄ innuit Lu.dicēs. Et iposuerūt ei crucē portare post ieſuz(Et venerūt ī locū q̄ dr golgatha:qđ eſt caluarie locꝰ) Scōz mgr̄m hiſt.ille locꝰ dicebat caluarie vl' calvariaꝫ locus:q: ibi decollabant rei:z erāt ibi mlta oſſa capitū humanoꝫ. Caluaria em̄ ꝓpe ē os capitis hūani. Sctūs aūt Amb.ſup epl'am ad Roma.ōt ibi ſepultū eē Adā z ab eius caluaria ſic appellatū eē locū. Sz vt ōt idē Wgr̄:iſta credunt a falſarijs fuiſſe inſerta dict̄z Ambroſīj. Lz em̄ Adā babitauerit i hierl'z:vt ōt Hiero. ad marcellā i epl'a q̄ incipit. Dēſurā charitas. in q̄ etiā ōt q fuit ſepultꝰ in loco caluarie:ex alioꝫ opinīōe loquēs vt credo:tm̄ idē ſup Mat.ōt:q Adā fuit ſepultꝰ in ebron:vt ptz Joſue.xiiij. Vbi ebron antiq̄tꝰ dicebat cariatharbe.i.ciuitas q̄tuor.q: q̄tuor magni p̄ſiarche ſunt ibi ſepulti cū vxoribꝫ ſuis.ſ. Adaz z Eua: Abraā z ſara:Jſaac z rebecca: Jacob z lya. Et lz ebron ñ ſit hierl'm:ē tm̄ ei vicina. Vbi i eadē tra paſſus ē dñs z habitauit ac ſepultꝰ ē adā. Et paradiſus ēt terreſtr̄z videt ſub eadē regīōe eē ꝓxus orientē:q: illa regio ē tēperatiſſima:vt dr ab Alberto ō natura locoꝫ:q dic̄/q optima habitatio ē ſub paralello trāſeunte p Rodum inſulā. Dic̄ aūt ſ.Tho. iij.q.xlvj.ar.x.ad.iij.q Jucmēti ē chr̄iſtū eē crucifixū ī loco dānatoꝫ q̄ iuxta ſepulcrū ade:in ſignū q non ſolū p originali pctō:ſed etiā p actualibꝫ moziebat Eſt aūt notandū q nō eēt ꝫ fidē ne q ꝫ ſcripturā exp̄ſſe tenere q adā ſepultꝰ fuerit ī hierl'z:lz ſit falſū. Sz ꝫ ꝓmo:quia ebron dicebat antiq̄tꝰ cariatharbe.i.ciuitas q̄tuor.ſ.p̄ſiarcharū. Dico q fm aliq̄s dicebat cariatharbe.i.ciuitas arbe patrz̄.ſ.Enoch: vl' ciuitas q̄tuor gigātū ibi ſepultoꝫ.ſ.achiman: ſiſai:thalmai:z patris eoꝫ. Sz ꝫ iteꝫ ſcđo:quia Joſue.xiiij.dr/q ibi ſcz i ebron Adam maxim⁹ ſepultꝰ ē. Dico q adā fm aliq̄s eſt nomē appellatiuū: lz appropek ꝓmo hoī:vñ idē eſt dicere. Adā maxim⁹ qđ bō maxim⁹. Et ſic fm aliq̄s ibi adā ſtat p hoīe ꝓmo:fm aliq̄s p q̄dā gigāte:fm alios p abraā. Et ꝓfirmat:q: dr adam maxim⁹ ad differentiā minorz̄:quē non eſt facile fingere q̄s fuerit:niſi ſumat adam p hoīe. Cōfirmat etiā: q: Ambr. etiā i.xix.epl'a ad ozunctanū:tenet adā ſepultū fuiſſe ī mōre caluarie (Et dederūt ei bibere vinū cū felle mixtū) Joā. dic̄ q erat acetū. Mar.xo q erat vinū myrrhatū. Dic aūt Aug.ō ꝓſen.cuangelie.q Matt.poſuit fel p amaritudine. Vinū em̄ myrrhatū ē amariſſimū. Oz aūt ōt Joā.q fuit acetū:dr dupl'r. Uno mō:q: illō vinū erat acetoſū. Ad cuius euidētiā ſcīēdū ē q ī q̄dā libro hebreoꝫ q intitulat Judicū ordinarioꝫ: ſcribit: q q: Salomō dixerat puer.xxxj. Date ſicerā:id ē potū inebriatiuū merētibꝫ:z vinū his q amaro sūt aio:vt bibāt z obliuiſcant egeſtatz̄ ſue:z dolorz̄ ſui nō recordent ampli⁹. Jō ſenioꝛes iudeoꝫ oo caſiōe dicti Salomōis ſtatuerūt vt morte dānatz̄ darent vinū aromaticū:vt poſſent facili⁹ morte tolerare. Jn hierl'z āt erāt mlieres deuote:q ex pietate z ouotiōe h̄ vinū dabāt. Judei ḡ cupiditate z crudelitate ducti:trāe vinū p ſe accepe rūt:iuxta illō Amos.ij. Vinū dānatoꝫ bibebāt. Loco aūt ei⁹ poſuerūt vinum acetoſū cū felle.i.myrrha p mixtū. Poſſum⁹ etiā dicere ſcđo:q illō vas ō q ōt Joā.q erat aceto plenū:nō ꝓtinebat vinū aut potionē q̄ dabat dānatz̄ ad exhilarandū:ſz erat ibi p fetorē cadauez̄:vl' alia cauſa:puta q: forte vt ōt Wgr̄ hiſto.milites tulerāt ſecū vile vinū ad bibendū:qđ ex ſolis calore ꝓſum fuerat ī acetū. Vbi z Mar.q ōt illō vinū nō fuiſſe felle mixtū: poſtmodū in ſequētibꝫ facīt ēt mētionē de aceto. Vbi iſtō ſcōm videt verū. Primū de iſto acero Joan/

des dīc q illud accepit: qō de vino myr-
rhato vel felleo negat. Primū vinū qō
dānatz dabat a pncipio passiōis dabat
vt videt: (istud āt acetū fuit chō i fine
passiōis oblatū. Vñ eo accepto dixit cō
sūmatū ē: fm Joā. Et cū gustasset nolu
it bibere) Marc⁹ dr: q nō accepit. s. ad
bibēdū: accepit tñ ad gustandū (postq̄
āt crucifixerūt eū) i medio duoꝝ latro-
nū: z dicētē: pr ignosce illis (Diuiserūt
vestimēta ei⁹). s. in q̄ttuor pres fz q̄ttu
or milites q eū crucifixerāt: vt dr Joan.
(mittētes sortē) sup tunica īcōsutili: vt
dr Joā. qz eā diuidere noluerūt (vt iple
rek qō dictū ē p ꝓphaz). s. Dauid: cuius
fm Hiero. h nō sit de textu Matt. sed
Joā. (dicētē. Diuiserūt sibi vestimēta
mea) alia. s. a tunica īcōsutili (z sup vestē
meā). i. tūlcā pdictā: (miserāt sortē) nolē
tes eā p diuisiōez dstruere (z sedētes ser
uabāt eū) ne añ mortē d cruce raperetur.
(Et iposuerāt sup caput ei⁹ cām ipi⁹). i.
cām mortz sue (sc̄ptam) Cōsueuerāt em
sic iudei facere morte dānatz. Hec aūt
fuit cā (Hic ē Iesus) nazaren⁹: vt addit
Joā. (rex iudeoꝝ). i. q iō dānat⁹ est: qz ꝫ
cesarz volūtatē voluit sibi vsurpare re-
gnū iudeoꝝ. Scripsit āt hec pilat⁹ fm
alīq̄s verisorie: qz nō credebat ita esse.
Vel ad informādū aspicētes de mali-
cia iudeoꝝ: q suū regē crucifixerāt. Vnō
ad eoꝝ instantiā noluit titulū mutare.
Fuit āt iste titul⁹ script⁹ hebraice/gre-
ce/z latine fm Lucā z Joā. vt oēs lege
re possent. Fuit āt ꝛtrouersia inē pilatū
z iudeos p eo/q illi nolebāt q scriberet
rex iudeoꝝ. fz qz se dixit regē iudeoꝝ: fz
pilat⁹ nō addeuit eis: vt dr Joā. Sic āt
dr Dḡr histo. i cruce dñi q̄ttuor ligna
dicūt fuisse. s. trūc⁹: lignū trāsuersum: z
rabula cū claulla infixa sup caput ie su:
z lignū defossū i tra cui ifixa erat crux.
Et forte vt dr: oia illa ligna erāt diuer-
sa: qz lignū crucz inuenit ee palme z cy-
pressi: zvt q̄dā tradūt oliue z cedri. Dū
aūt crucifigerēt dñs: sic dr Luc. orabat
p crucifixoribus: (tūc crucifixi sūt cum eo
duo latrones: vn⁹ a dextris: z vn⁹ a sini-
stris) vt videret z ipe tāq̄ latro vel vi-
ciosus iuste dānat⁹. (Pretereūtes autē
blasphemabāt eū). s. vulgares (mouend
tes capita sua z dicētes: vah) intellectio ē
subsannātz vl irridētz (q destruit tem-
plū dī: z i triduo illō reedificat. Salua
temetipm: si filius dī es: descēde d cruce.
Sil'r z pncipes sacerdotū illudētes cū
scribis z senioribus dicebāt. Alios saluos
fec: seipm ñ pt saluū facere. Si rex isr'l
ē: descēdat nūc d cruce z credim⁹ ei. Cō
fidit i deo: liberet eū nūc si vult. Dixit
em qz filius dei sū. Idipz āt z latrones q
crucifixi erāt cū eo iproperabāt ei) Cō
tra: qz Lu. dr q vn⁹ aliū increpabat. Ad
h dī dupl'r. Prio fm Aug. q Mat. dr
latrones id fecisse: qz vn⁹ eoꝝ fec eo mō
q̄ socetas dī facere qō aliq̄s d societa-
te fac. Scdo fz Hiero. q a pncipio am
bo id faciebant: fz postmodū alter visis
mirabilib⁹ q̄ fiebāt: penituit z confessus
ē regnū chī: z stat im ei dñs gadisum p
misit. (A sexta aūt hora) hac ei hora fz
Mat. z Lu. z Joā. videt dñs crucifix⁹
fz Mar. dr: q hora tcia. Pro hoc aūt
intellectu sciendū est/q dies artificial'
duodecim habet horas ineq̄les: et hora
sexta cplet i meridie. Sz tñ he hore ita
cōputank. vt due vl tres sil' p vna po-
nank: sic dicim⁹: pma/tertia/sexta/no-
na. Scdm g Aug. hora tertia fuit cru-
cifix⁹ linguis iudeoꝝ: qz. s. supplicauerāt
vt morerek: ex q̄ supplicatiōe secura est
mors tādē m'tis adūctis. Hora vo se-
xta manib⁹ milītū: fz fm rei vēritatē fuit
tps mediū inē tertiā z sextā horā: iō ab
vtroq̄ extremo pt denotari. Vñ Jo. dr
q erat hora q̄si sexta. s. qz iā trānierat ter
tia z currebat mediū inter tcīā z sextā.
Et reuera credo dñm crucifixuz paulo
añ. vj. z i. vj. icepisse tenebras: vt dicit
Mat. cū sotūglt (tenebre fcē sc̄ sup vni
uersā trā. s. iudee fz alīq̄s (vsq̄ ad horā
nonā) Hiero. dr has tenebras fuisse: qz
sol ētraxit lumē suū: fz loqk ipropē vt di
cak sol lumē ētraxisse: qz hoib⁹ ñ lucebat
ipedit⁹. Mri. āt dr h⁹ cāz fuisse densissi
mas nubes. sed Dion. ad Policar. dr
h⁹ cām fuisse lunā: quā ipe vidit: vi dic
eclipsantē solē. Potuit āt ytraq̄ cā fuis
se i iudea: vt. s. sil' eēnt nubes z eclipsis
Fuerūt āt circa istā eclipsim m'ta mira

In die Parasceues

cula q̄ elicit s. Tho. ex ꝓbis Dion. lij. q. xlij. Primū: qz facta est i oppositōe lūinariū cū nūq̄ nālit fiat nisi i ꝓiūcti/one. Scōm: qz de sero luna fuit visa i loco suo i ortēte oppositā soli. Unde rralit ita q̄ miracl'ose mota ē ad occidētē vt solē eclipsaret: z post miracl'ose restitutū est ei depditum: acsi non retrocessisset. Tertiū: qz icepit obscurare solem a pte orientali: cū nālit fiat ecōtrario. Quarū: qz illa ꝓ solis q̄ vltimo fuit obscurata ꝓmo cepit lucere: cū nālit eōrio fiat. Quitū addit Chrysz. qz trib⁹ horis dura uit. s. a. vj. vsq̄ ix. Etsi q̄rat q̄re dē astrologi nō fecerūt mētionē. Dī q̄ tūc nō aduerterūt: qz nō ꝓsiderabāt ō eclipsi: sz ex alia cā talē passionē crediderūt accidisse. Sz Dionysi⁹ existēs in egypto vbi raro fūt nubes vidit illā. Quāuis etiā q̄dā historic⁹ de ħ videat facē mentionē. Hec oia ex illo. Post p̄dicta aūt vt colligit ex Joā. z alijs euāgelistis chīs Joāni cōmēdauit ꝓginē. Deinde dixit. Sitio: vt videt (z circa horam. ix. clamauit Jesus voce magna dicēs: heli: heli: lāma azabthani: Hoc est: Deus me⁹: de⁹ me⁹ vt q̄d dereliq̄sti me) Sic aūt dicē glo. nō dereliq̄t de⁹ chīm q̄si diuinitas fuerit ab hūanitate separata: sed qz eum non defendit ab aduersarijs vide/bat q̄dāmodo eū dereliq̄sse. Est tñ no randū q̄ sic ozauit. Trāseat a me calix iste: ad exp̄mēdū sensualitatis motū: ita eodē mō hic exp̄ssit hanc vocē. s. ad ostēdendū suū magnū dolorē in sensu: ꝓsequēter verā hūanitatē. (Quidā aūt illic stantes z audiētes dicebāt Heliam vocat iste) isti fuerūt rhomani: vt ōr magister histo. z Hiero. q̄ nō intelligēres hebraicū: cū dns dixit: heli: credidert q̄ vocaret Heliam. (Et cōtinuo currens vn⁹ ex eis acceptā spongiā ipleuit acet/o: z imposuit arundini z dabat ei bibere) Sz q̄re ħ fecit: Dico q̄ ħ fuit: qz vt dicit Joānes: chīs dixerat. Sitio. Sz si iste erat vn⁹ ex rhomanis quō intellexit hoc: Ad hoc dico q̄ ibi ante crucem erat mater chīi z mlri alij: qz vt ōr Joannes imediate aī p̄dictū verbū chīus matrē Joāni cōmēdauerat. Jdo isti ex posuerūt ei. (Ceteri ꝓ dicebāt. Sine videam⁹ an veniat Helias liberās eū) Isti derisorie loq̄bant. Vl̄ forte iā incipiebāt interi⁹ trāgi ex inspectiōe terebraz: z ex magno clamore quē existēs i extremis emittebat q̄ erat isolit⁹ (Jes⁹ aūt iterz clamās voce magn̄ emisit spm̄ z in ħ clamore videt dixisse ſm Luc. In man⁹ tuas dñe rē. ſm Joā. Cōsūmatū ē: z vtrūq̄ sine dubio dixit: sz ꝓ⁹ vt credo Cōsūmatū ē. Deide vltimate cū traditur⁹ esset spm̄ cōmēdauit illū ꝓi dī. In manus tuas rē. Ex his ptz q̄ dns i cruce septies est locut⁹. Prio ad patrez p crucifixorib⁹ orās. Scōo ad latronez pmittēdo paradisuz. Tertio iterz ad patrem clamans se derelictū. Quarto ad matrē z discipulū. Quinto dicēs: Sitio. Sexto dicēs. Cōsummatū est. Septimo dicēs. In man⁹ tuas rē. (z ecce velum templi) q̄d erat duplex: vt patet Exō. xxvj. vnū. s. q̄d pendebat aī faciem tēpli. Aliud q̄ pendebat aī sancta sctōz: siue intelligat de ħ siue ō illo (scissum est in duas ptes a sūmo vsq̄ deorsum) z scissio ei⁹ significauit q̄ p mysteriū chīi cōplete z ꝓsūmate erāt figure: z ꝓseqnt q̄ in veteri testamēto latebāt sub velo figuraz erant publicāda (Et terra mota ē: z petre scisse sūt: z monumēta aperta sūt: z mlta corpa sctōz q̄ dormiuerāt surrexerūt) Et si q̄dā surrexert tūc qñ monumēta sūt aperta. s. aī resurrectionē chīi. iterz mortui sūt: qz chīs ē ꝓmogenit⁹ mortuoz. Unde de ħ i die pasce (z exeūtes de monumētis) ħ fiat punctus si resurrexerūt aī chīm z ꝓseqnter iterz sunt mortui q̄ rōnabili⁹ videtur (post resurrectionē ei⁹ venerūt in scām ciuitatē) id ē hierl'm (z apparuerūt multis. Centurio aūt z q̄ cum eo erāt custodientes Jesum: viso terremotu z his q̄ fiebant: timuerūt valde dicētes. Vere filij⁹ dei erat iste) Sed nota q̄ Centurio maxie mot⁹ est ex clamore chr̄isti in morte. qz impossibile est hoiem ita fortem vt clamare possit: statim expirare p vuln⁹ ꝓus illatū. Et ħ innuit Dar. di. Videns q̄ sic clamās expirasset dixit: vere rē. Unde de ħ san. Tho. si vis:

A

in ꝓncipio ꝑmi ꝙdlib̄.(Erāt āt ibi mu/lieres mkte alōge) Cōtra:qz ỏt Joā.ꝙ stabāt iuxta crucē. Ad hꝫ dr dupl̄r. Pri/mo ꝙ stabāt alōge respectu militū:sz tñ tra ꝑpe erāt vt audirēt loq̄ntē:vt ỏt Jo. Scdo q a ꝓncipio qñ fuit tumultꝰ sta/bāt alōge: z postea stabāt ꝑpe (q̄ secute erāt ieſū a galilea:miſtrātes ei. Jnt̄ q̄s erat maria magda. z maria iacobi: z io seph mr̄: z mr̄ filioꝝ Zebedei. Cū sero āt factū essz venit q̄dā hō diues ab ari/marthia).i.ỏ arimathia ciuitate q̄ olim dicebat ramata(noie ioseph q z ipe di/scipulꝰ erat ieſu. Hic cū eēt nobil̄ z de/curio)vt ỏt Mar.i.habēs sub se.x.mi/lites.vl̄ decurio.i.ỏ curia siue curiali(ac cessit ad pilatū) audacter. vt ỏt Mar. qz morte chr̄i erat factꝰ animosioꝝ(z pe rijt coꝛpꝰ Jesu. Tūc pilatꝰ iussit reddi coꝛpꝰ)Tū qz Joseph erat nobilis. Tū qz sciebat chr̄m iniuste crucifixū:(z acce pto coꝛpe ioseph inuoluit illō in syndo/ne mūda).i.i panno lineo. Ūñ z statu/tū est ꝙ solū i tali panno cōsecratio fiat eucharistie: z nō i serico vl̄ alio:eo ꝙ in tali fuit chr̄i coꝛpꝰ inuolutū i sepulcro (z posuit illō i monumēto suo)z ꝓseq̄nt magnifico(nouo) ꝑpē reuerentiā dñi:et ne dicerēt iudei:si fuisset ibi ꝓpus aliq̄s sepultꝰ:ꝙ ille surrexisset z ñ chr̄s.(qō ex ciderat i petra) Erat āt vt ỏt Beda:fa ctū tanc̄ q̄dā parua camerula: z intus erat locus ad reponēdū coꝛpꝰ.(z aduol uit saxum magnū ad ostiū monumēti z abijt. Erāt āt ibi maria magdalene:et altera maria sedētes ꝟ sepulcꝝ) ỏ ist̄z di cek in sabbato sctō(Altera āt die q ē pꝰ parasceuen) Est āt parasceues feria se/xta q̄ dicebat̄ parasceues.i. ꝓparatio: q̄a sez i ea ꝓpabant cibaria ꝑ sabbato.(cō/uenerunt ꝓncipes sacerdotū z pharisei ad pilatū dicētes. Dñe recordati sumꝰ qz seductoꝛ ille dixit adhuc viuens:post tres dies resurgā. Jube g̃ custodiri se/pulcrū vsq̄ i die tertiū:ne forte veniāt discipl̄i eiꝰ z furent eum. z dicāt plebi: surrexit a mortuis. Et erit nouissimꝰ er roꝛ peioꝛ ꝓre. Ait illꝭ Pilatꝰ. Habeꝛz custodiā).i.habeatz siue accipiatz mili/tes meos q̄ custodiant(z custodite sicut scitis)qz non eritis deo cauriores (Jlli aūt abeūtes munierūt sepulcrū)militi/bus armatz(signātes lapidē)id ē sigillā tes vt videret si aliq̄ mō mouerek (cum custodib̄)nō q̄dē signatis:sed ad signū deputatis. Hec aūt q̄ ad historiā z lit/teralē sensum dicta sunt breuiter: quia si me diffundere voluissem de hoc solo oꝛtuisser librum conficere.

Passio dñi nostri ieſu chr̄isti scdm Marcum.

Erat pasca et azyma pꝰ biduum. et querebant summi sacerdotes z scri be quomodo Jesuz do/lo tenerent et occiderent. Dice/bant aūt. Nō in die festo:ne foꝛ te tumultus z̄c.

Erat autem pasca z azyma post biduū z̄c.(Adole scēs aūt q̄dā z̄c.) Jste fm ali/q̄s fuit Jacobꝰ frr̄ dñi:fm ali/os Joānes euāgelista:fm alios āt ado/lescēs de domo in q̄ comederāt agnum: (Abba pr̄) Abba idē est qō pr̄:z fm ali q̄s ē hebraicū:fz alios chaldaicū.(Ana thematizare).i.iurare p execratioꝛz(de curio).i.vnꝰ ỏ curialib̄. Decuriones ei dicunt q̄ sūt de curia. vel decurio dr qui sub se.x.milites hz:sic̄ Decurio q hz cē/tū.(z audacter z̄c.) Prius em erat disci pulꝰ chr̄i sz occultꝰ. Vez exēplo moꝛtis chr̄i factꝰ ē animosioꝛ. Cetera patēt ex dictis in passione fm Matheum.

Passio dñi nostri ieſu chr̄isti scdm Lucam.

Approping̃bat dies festus azymoꝝ q̄ dr pa/sca:z q̄rebāt principes sacerdotū z scribe:quō Jesum interficerent z̄c.

Jntroping̃bat di/es festus azymoꝝ q̄ dr pasca z̄c.(Jntrauit sathanas in iu

In die paraſceues.

dā).ſ.p effectū ſuggerēdo:qz iduxit euz ad malū(meā cōmemoratōz)Nā eucharistie ꝓſecratio eſt q̄dā paſſiōis chīi cōmemoratio.vtz.j.Lozx.xj.(ꝓtētio).i.in q̄ſtio ſupba (maioz).i.aprioz ad regimē(bñficia)a bñfactēdo(vocant)a ſubditis adulātibꝫ ſm Cirill.(Nō ita erit inter vos).i.nō amabiť ꝓmatū.nec ex hīs vos maiozes reputabiť q̄ alijs p̄lati eriť) (experiuit).i.aggreſſus eſt ſuis tēratiōibus(Ego rogaui p te pe.vt nō deficiat fides tua).ſ.finaliter.Lz em negauerit tñ penituit. Vel p petz itelligit nō pſona:ſz officiū:vt petr⁹ ſit idē ſm aliq̄s q̄ pontifex roman⁹:cui⁹ fides nūq̄ defic. Sed iſta expō patit infinitas q̄ones (cōfirma).i.ꝓfirmab memoz p̄tie fragilitatis/ q̄ hz ſaeculū) Vide de his dñica ḡrta aduen.(q̄ ſcptū eſt) ſcz Eſa.liij.(oz ipleri de me. Et cū iniq̄s deputat⁹ eſt Ecce duo gladij h̄)Oblitꝰ pere de gladijs loquūť:qz magīm defenſare volebant(Scitis tc.) Vn⁹ em enſis cuagināt⁹ quē iuſſit reponi ſufficienť oñdit q̄ chīus volūtarie patiebať.Alī⁹ nō cuaginat⁹ oñdit q̄ apli nō ſūt p̄miſſi facere q̄ licuiſſet. z ꝓpr q̄ melioz eſt patia q̄ defenſio etiā licita (ꝓfortās cū) eo mō q̄ ꝓfortať hō ad p̄ſentiā amicoz:nō aūt q̄ſi doceret cū aliq̄d q̄ neſciret (in agonia)ōz aūt agonia ab agōe.nō qz ſenſualitas pugnret cū rōne:ſed qz pugnbat cū morte quā horrebat. Sic em docz ſcūs Tho.in.iij.ſentē.z.iij.p.ſenſualitas in chīo mouebať ſic rō volebat. Vel dicit angonia p n.ab ango gz.q̄ ē p̄mere z ꝓtriſtare:ſz p̄mū eſt verī⁹(ſic gutte ſanguis tc.) ſm aliq̄s ex mag agonia exiuit aliq̄d de ſanguine poſt ſudores: ſm alios fuit h̄ ſupnaturale ad ſcandū:vt ōt Augu.de corpe ſuo manatura martyria. Notandū ꝙ eſt q̄ ſanguinē fudit chīs. Prio in circūciſione:vt diſcas reſecare carnalia. Secdo i oꝛone vt oꝛes ferueāt. Tertio in flagellatiōe. Jo.xx. vt ſuſtineas aduerſa. Quarto i crucifixione añ morte. Mat.xxvij.in remediū pcōz nroz. Quito i lāceatiōe. Jo.xix. in ſignū ſacroz. Sexto in ipoſitiōe corone. Jo.xix. vt ſcias cozonā regni ñ te poſſe delitijs ꝓhendere (pre triſticia) Triſticia ē de malo p̄ſenti qđ repelli nō pr. Ergo ē cū aggrauatiōe ani depſſi ſub pōdere mali.et ꝓpr cū impedimēto mor⁹ ſpūuz ad oꝛgana ſenſuū:q̄bꝫ ſpiritibus exercēť opa vite. Jō in triſticia ceſſant iſta opa. Sic ēt fit in ſomno cauſato ex euaporatiōe ciboꝝ ad cerebꝝ. Hūmores em igroſſati a cerebꝛo rōne frigiditatis deſcēdūt ad oꝛgana ſenſuū:z obſtruunt meat⁹ ſpūuz:z ſeq̄ť somn⁹. (Sinite vſq̄ huc).i.p̄mittēdi ſūt vſq̄ ad h̄ vt me ꝓhendāt.vt ōt Aug.(Principes ſacerdotū) Et q̄ ptz q̄ licz maior ps p̄ncipū expectarēt i citate:tñ ibi fuerť aliq̄ coꝛ vt diligēt⁹ res agereť (velauerť).i.poſuerť velū p oculis(ſignū aliq̄d).i.miraculū. (At ipe nichil rndebat) Tū qz ille erat indign⁹ videre miracla:qz curioſitate mouebať.Tū qz libaſſet chīm ſi feciſſet miracla.aut fuiſſet locut⁹ q̄ ei placuiſſent (indutū veſte alba) Sic ei tūc illuꝺbať fatu⁹.(Nā antea int.e.adin.) Cā aūt erat:qz vt ōt Cirill. q̄dā iudas galileꝰ de q̄ hr Act.v.ſuaſit multis ne ceſari tributa p̄ſtarēt.z q̄dā die eo ſacrificāte cū ſocijs (licz nō habeať vbi) pilatus eos occidit.Sz mgr hiſt.ōt q̄ q̄daz mag⁹ dicēs ſe dei filiū/ multos galileos ſeduxit.Et dū ſacrificarēt in mōte garizim:vñ dixerat ſe aſcenſurū in celū:pilatus eos occidit.Et fuit indignus herodes q̄ ſubditis ſuis Pilatus inferret morte (venient dies) ſcz deſtructionis Hierlm (Bē ſteriles) Nā q̄dā mater tūc filiū ſuū comedit: vt teſtať ioſeph⁹. (Cadite).i.vtinā caderēt ſup nos montes z occiderēt:ne tantis malis afficeremur. (Oz ſi i viridi lig̃).i.in chīo apto ad fructificandū (hec faciunt) iudei:q̄ ſcz me occidūt (in arido).i.in ꝓbo iudaico arido z inciſione digno(q̄d fiet) id eſt q̄ vindicta eriť ſup eū:q.d.magna (nequā).i.iniq̄ z mali (qz neſciūt quid factūt) ſcz ſimplices z illiterati decepti a maioribꝫ:q̄ bñ ſciebāt ſe occidere chīz quē cognouerť heredē (in padiſo) id eſt in viſioe dei. Statim em mortuo chīo oēs ſufficieť purgati viderť deū. Vñ ſi latroni ſunt in cruce petā, dimiſſa / quo

ad ekpã ꝛ penã: vt inuũt ẏba chĩi: statĩ p̃ morte fuit btũs: lz ñ fuerit i padiso. i. in loco padisi seu in celo (ꝛ sabbatũ illuc escebat). i. incipiebat: qz s. solẽnitas sabbi icipiebat in vespis pcedẽtz dici.

Passio dñi fm Joãnem.

Gressus Jesus ꝛc.

(Sciebat aũt et iudas q̃ tradebat eũ locũ) Sz quo h̃ psci uit cũ añ cenã ꝓpleta exiuerit Rñdet s. Tho. ꝛ Chrỹ. q chĩs i magnz festiuitatib ꝓsueuerat discipl̃os ducere seorsum: ꝛ de festo docere aliq̃ sublimia/ q̃ fas nõ erat alios audire. Jõ iudas existiauit q tũc illũ faceret i mõte: ꝛ in horto. Hec illi. Quib addere possum: qz fm Lu. cõsueuerat chĩus post cenã illuc ire. ꝛ q hẽbat exploratores iudas post chĩm sic hẽbat armatos. (Cũ accepisz cohor. ꝛc.) Dic s. Thom. q iudas tenuit oẽm modũ ne effugeret. Nã ꝛ ỹ turbas arma: ꝛ ỹ tenebraꝝ latebras lũina hũit. ꝛ ỹ potẽtes hũit cohortẽ: ne s. q̃s impediret opantẽ p prãtez publicã. ꝛ ỹ zelãtes p lege hũit mistros phariseorũ ꝛ pontificũ: ne. s. q̃s egreferret q eũ caperet p romanos. (Ego sum) in h̃ fm s. Tho. oñdit q etiã a iuda nõ cogñscebat etiã ad vocẽ: qz ẽt scõa vice idẽ repetiuit. s. ego sum (ceciderẽt in frã) pstrati ẏbo chĩi. Ex q euidẽt patuit q fugere nolebat. Sz q̃re nõ fuerit ꝓuersi viso tali miracl̃o: Ad hoc dico q erãt dure ceruicz: Nõne mlta alia fecerat maiora qz fecẽ in suo tñsitu: ꝛ tñ nõ sẽ ꝓuersi: (vt ĩpleret fmo quẽ dixit). s. ipe dñs añ passionẽ (Nõ pdidi ex eis quẽq̃). i. nõ permisi mori corpe vel spũ finaliter. Hoc ei dixerat etiã de salute corpali discipl̃oꝝ ĩ tñ ipe excepit iudã q spũaliter ꝛ corpaliter periit. Et alĩ discipl̃s). i. Joãnes (erat no. põti.) qz. s. portabat ibi pisces vt ỏt s. Tho. missus a pre(Ego palam locut sum) Sz ỹ: qz mlta ꝓposuit discipulis seorsũ in pabolis: vtz Mat. xvj. Rñdet s. Tho. j. q dicta. xij. apl̃is non reputabanꝯ dici in occlto. Scõo q nõ ꝓponebat ea discipl̃is intẽtiõe occultãdi. Tertio q dñs h̃ loquit de doctrina quã ppl̃o tradidit: quã illi nõ ꝓposuit in cõuẽticulis (inkroga eos q̃ audierẽt) q̃ i hac re tibi sẽ credibiliores (si male losum ꝛc.) Sz ỹ: qz vr chĩs facere ỹ doctrinã suã mat. v. vbi ỏt. Si q̃s te pcusserit i vnã maxillã / pbe ei ꝛ aliã. Ad h̃ ỏt Aug. q illõ pceptũ ꝛ silẽtia nõ intelligunt data absolute: sed solũ fm pparationẽ ani vbi expediret ad honorez dei: ꝛ vtilitatẽ eccl̃ie. vbi ẏo expedit rñdere rñdendũ est: vt h̃ fecẽ chĩs (A caipha in ꝓtoriũ) aliq̃ text̃ hñt: ad caiphã: sed sẽ incorrecti. vtz in greco: teste s. Tho. Dato tñ h̃ ỏt s. Tho. posse dici q anna ꝑuenerat eos q̃ ducebãt chĩz ad pilatũ vt eũ informaret. Vel q ꝓtoriũ psidis erat i domo anne: in q̃ rancẽ in spatiosa pses hospitabat. Sz vt ỏt i greco hĩa caipha i ꝓtoriũ. Sz ỹ: qz adhuc euãgelista nõ dixerat chĩz fuisse ductũ ad caiphã: ꝛ ỹr nõ debuit dici: a caipha. Dico q h̃ dixerat implicite: cũ dixerat q duxerũt eũ ad Annã ꝑmũ. Erat em socer caiphe. Jn h̃ em q ỏt ꝑmũ: subintelligit q scõo ducẽt sit ad caiphã. Jtẽ ỹ: qz dicẽ Joã. q ipi. s. sacdotes nõ introierũt ꝓtoriũ. q̃ caiphas nõ pcessit / q̃si pilatuz informarur. Dico q vez est. Sz tñ si illud dicat dici põt q erat ꝓpe ꝓtoriũ: et ibi psidẽ informabat (mãducarẽt pascha) . i. panes azymos: q̃s fm Tho. licite solũ mũdi edebãt (nob nõ lt. inkfi. quẽq̃) qz. s. fm s. Tho. romani eis abstulerãt prãtem sanguis. Vel h̃ dicũt rõne solẽnitatz. Sz ꝑmũ ẽ melius: qz vtiq̃ posant eum ꝓfuare vt post pascha pduceret ad mortẽ. Sz quo occiderũt Stephanũ Act. vij. Rñdet Chrỹs. q romani cõcesserãt vt iudei legitimis suis vterent Erat aũt moꝛs lapidatõis inflicta p legem: ꝛ ỹr eis ꝓcessa. nõ ãt moꝛs crucz q̃ erat execrabilioꝛ: ꝛ quã rãq̃ turpissimã intẽdebãt (nũq̃d ego iudeus sũ) q. d. ex me ista nõ ꝓcepi (Regnũ meũ nõ est de h̃ mũdo). i. rpale: q̃si di. Sum. q̃dez rex: sed nõ talis q̃lis cesar. (Omis q̃ est ex ẏtate). i. q̃ ex pte est ẏtatis: qz ieꝛ eaz diligit. ꝛ sequit (Quid est ẏtas?) Ad h̃ nõ rñdit chĩs: qz Pilatus coact

est extra ad clamores iudeoꝝ (Ecce hō) ꝙ si dicat. Etsi i aliq̄ male egit: satꝭ z vltra punit⁹ ē (Jesus aūt rñsum nō dedit ei) Prio: qz erat idolatra: z ꝓsequ't ꝑm alias idisposit⁹ ad audiendā gñatiōez ꝟbi. Scdo ne impediret sua passio. (Nisi tibi datū eēt desup). i. nisi de⁹ ꝓmitteret: nā de iure nihil potes ꝛ me cū sim innocēs (Propterea q̄ tradidit me tibi). i. ppls iste (maius pctm hz). s. q̄z tu q̄ solo respectu hūano duceris. (Lithostratos) vl meli⁹ p r: (lithostratos). i. lapidū seratura a lithos lapis z stratos pauimētū: z ē nomē grecū (Erat aūt tunica icōsutilis) Hoc dupl'r expōit. Prio ꝙz Chrys. mētē sic. Erat icōsutil'. i. paucas habēs futuras. In palestina ei: vt ait: pauperes accipiebāt duos pānos: z eos cōserēdo faciebāt vestē (ōsup ꝓtexta) alio panno ad maiorē fortitudinē. Tales ei erāt paupeꝝ vestes. Et sic notat vilitaꝫ vestiū chri. Alio mō ſm mgrm hist. sic. Erat icōsutilis. i. sine sutura. Erat cm̄ reticulato ope facta: ōsup ꝓtexta p totū. i. i superiori pte sup humeros hns pannū ex trāsuerso ad modū corrigie in pelliceis. De hac tunica ferk q̄ eā puero Jesu fecerit mr: z q̄ cum crescēte creuerit. Hoc aūt nō ē incredibile q̄ ad h̄ q̄ mr sic fecerit si ꝓsideremꝰ q̄ntū dilexerit talē filiū/ neq̄ q̄ ad h̄ q̄ sic creuit: si r'e q̄d legim⁹ factū circa filios isrk in ōserto. vt ptz Deu. viij. (Maria cleophe ⁊c.) Et h̄ loco ptz: q̄ cū legit'. cleophe: int' mulieres q̄ inducunt circa chri mortē z resurrectiōez: sp subaudiēdū ē ly Maria. (in suā). s. curā z diligētiā: vel i suā matrez. Aliq̄ aūt legūt i sua: neutralit': ꝙz male: qz Joānes nihil habuit vbi ꝟginē exciperet. (isopo circū.) Quidā vt dr Theo. p isopū intelligūt arundinē in q̄ ſm alios euāgelistas obtulerūt chro spongiā: qz hz folia similia arundini. Dicit aūt hist. dicē q̄ spongia fuit i arundine p isopum circūligata. Forte aūt q̄ arundini erat vinc⁹ bacul⁹ ex hac herba: vt altꝰ spōgia eleuaret. Crux cm̄ dñi fuit eminens: qz vt dicit mgr hist. opinio ē q̄ cō surgerer i altū pedib⁹ q̄ndecim. (Erat cm̄ magn⁹ dies ille sabbati) qz. s. z erat sabbatū: z erat solēnitas paschalis. (Exiuit sanguis z aq̄) Dicē aūt mgr hist. q̄ iste miles cū casu de sanguine oculos tersisset q̄ iam fere caligauerāt clare vidit (Et q̄ vidit). i. egoipe: q̄ interfui (vt scriptura implerek). s. Exo. xij. q̄ loquit' de agno paschali: q̄ fuit exp̄ssa figura chr'sti dicēs: q̄ ei⁹ ossa frangi nō diberēt (z ⁊c. alia) Zacha. xij. (Videbunt). s. iudei in die iudicij circumcisionis chri (i quē trāsfixerūt) lanceā: mediāte milite. Littera tñ Hiero. habet. Aspicient ad me quē ꝓfixerūt. sz est eadē snia: qz ꝓpha loquit' i p̄sona chri: iō loquit' in ꝑma p̄sona: sz euāgelista refert h̄ ad chr̄m loquēs i tertia p̄sona. Unde idē diuersis ꝟbis exp̄sserūt. De hora aūt cene dñi: z passionis ei⁹ Paul⁹ bur. facit longū sermonē in suis additionib⁹ ad Nicolaum de Lyra. Aliter tñ soluūt doctores q̄z ipse. Vide de hoc sanctū Tho. iij. q. lxvj. ar. ix. vbi videtur omnia enucleare.

Sabbato sancto Pasce.

Uespere autē sabbati q̄ lucescit in prima sabbati venit Maria magdalena et altera maria videre sepulcrū. Et ecce terremotus factus est magn⁹. Angelus autē dñi descendit de celo: z accedēs reuoluit lapidē: et sedebat sup eū. Erat autē aspectus ei⁹ sic fulgur: z vestimenta eius sicut nix. Pre timore autē eius exterriti sunt custodes: et facti sunt velut mortui. Respōdens autē angelus dixit mulieribus. Nolite timere vos Scio em̄ q̄ Jesum qui crucifixus est queritis. Nō est hic: surrexit enim sicut dixit. Venite et videte locū vbi posit⁹ erat dominus. Et cito eūtes dicite discipulis ei⁹: quia surrexit. Et ecce precedet

vos in galileā Ibi me videbit⁊
Ecce p̄dixi vobis.

Vespere aūt sabba⁊ rī q̄ luceſcit i p̄ma ſabbati
⁊c. Matth. xxviij. In p̄nti euāgelio icipit narrari chr̄i
ſurrectō q̄ tñ i ſeq̄nti nocte fcā fuit: ⁊ h̄
forte: qz ſic ōr b. Tho. ſup Joā. i nocte
reſurrectiōis fideles ſolennizāt. ⁊ i. liij
dī. xlij. ōr/ q̄ in p̄mitiua eccl̄ia in illa no
cte miſſa cantabak: ⁊ ex h̄ arguit: qz in
miſſa hodierna i oz̄one dī. Dñs q̄ hanc
ſanctiſſimā nocte ⁊c. Ex his aute ꝓbis
ſcti Tho. ptz q̄ nūc dī miſſa i die: q̄ tūc
dicebak in nocte. ideo p̄ns euāgeliū in⁊
ſtitutū eſt p̄mo recitari in nocte illa: et
nūc recitak in die: habito tñ reſpectu ad
nocte in q̄ iſtitutū eſt legi. Tangunk g̃
in ea tria puncta: q̄ ſūt Viſitatio/ Ap⁊
paritio/ ⁊ Annunciatio.

Quantū ad p̄imū tangik quō multe
res ſcte voluerūt viſitare chr̄i ſepulturā

Sciēdū eſt aūt q̄ p̄ncipiū euāgelij h⁹
ē aliq̄lik obſcuꝝ ⁊ tā varie ſūt ſup eo exꝓ⁊
poſitōes q̄ ſi oēs adducerēk: oino ꝓfun⁊
derek ingeniū. Sciendū ē g̃ p̄mo: q̄ he
ſpher⁹ ſtella ē q̄ ſero apparet poſt ſolis
occaſū: ⁊ mane etiā añ ſolis ortū: ſed di
uerſis tp̄ib⁹. Eſt em̄ idē qō ven⁹ q̄ rōne
magnitudis ſui epicicli nūc eſt ſole ortē⁊
ralio: nūc occidēralio: ⁊ ꝓſeq̄nk nūc ap
paret poſt ſolis occaſū: nūc añ ortū: q̄⁊
uis ip̄a eius ſphera ſit r vt ſphera ſolis
moueak motu p̄po: vt alibi dictū ē: ⁊ li⁊
nea medij mot⁹ ei⁹ ſit eadē cū linea me
dij mot⁹ ſolis. Quidā tñ dicūt ip̄az ap
parētiā eſſe i eodē anni tp̄e nō rōne epi
cicli: ſz rōne altitudis veneꝛ q̄ ē ſup ſo⁊
lē. Altioza em̄ ſiue remotioza citi⁹ aſcē⁊
dere videm⁹: ⁊ tardi⁹ occumbere. Sed
iſta fallunk: qz ven⁹ eſt ſub ſole imedia⁊
te: vt alibi ſcripſim⁹. Sz ⁊ſi eſſet altior
tōo nō ſeq̄rek ſi eſſet ſil̄r cū ſole i eadē li⁊
nea: qz p̄p̄ē quitatē ꝛre reſpcū celi vidē⁹
ſp medietatē celi acſi eēm⁹ i centro ꝛre:
ybi ſi eſſem⁹ ꝓſtat q̄ ſil̄r vtrūq̄z videre⁹
in caſu illo: qz linea egredīes ab oc̄lo no
ſtro tranſiret p̄ vtrūq̄z. Ab heſpero aūt
mutata h̄ ꝓſonantē. i. v: dī veſpera ve⁊
ſpere: ⁊ veſper⁹ veſperi. i. rp̄s q̄d eſt ink
diem ⁊ noctē: vel ſm aliq̄s iter noctē et
diē in q̄ ſcz illa ſtella ſolē ſequik aut p̄ce
dit. i. mane ⁊ ſero. Vñ licet oē extremū
noctis ⁊ q̄dlibet extremū diei ſm aliq̄s
dicak veſpa: p̄t̄ie tñ dī p̄ma p̄s noctꝛ et
vltima diei: qz heſperus vr p̄cedit ſolez
in mane p̄t̄ie nō dicik heſper⁹: ſed lucī⁊
fer: quia. ſ. lucē ſolarem antecedēs illaz
q̄dammō mozralib⁹ afferat. Dī etiā h̄
veſpere: vl̄ h̄ veſper ris. ⁊ fcat hozam q̄
ſol incipit declinare ad occaſum ſub ozi
zonte: ⁊ vſq̄z ad crepuſculū durat. i. vſ⁊
q̄ ad mane ſequēs: ita q̄ noc ip̄a dī ve⁊
ſper. Sciendū eſt ſcō/ q̄ ſabbatū dī
ſm aliq̄s a ſabbe hebraice: vl̄ a ſabba ſy
riace: qō latine eſt ſeptem: ⁊ iterp̄tak re
quies. Eſt em̄ dies ſeptima in q̄ etiā ds
a creandis nouis rebus dicik quieuiſſe.
Significat aūt tertiā ſcz ſeptimanā et
diē vltimā el⁹: ⁊ quālibet el⁹ diē addito
aliq̄ termino nūerali: vt ſi p̄ma ſabbati
dicak dies dñica: ⁊ ſcōa ſabbati dies lu
ne: ⁊ ſic de aliis. Sciēdū eſt etiā q̄ fe
ria dī ſm aliq̄s a ferio: rias: qō ē ceſſare
ab opib⁹ kullib⁹: vel ſm alios a feriēdis
victimis. Et vtroq̄z mō p̄t̄ie fcat diez
feſtum: lz ad oēz diē extendak ſm alios
aūt dī a fando. qz. ſ. in ſingulis ferijs de
us creando aliq̄d fabak: vel quia in die
habem⁹ rp̄s fandi. Et ſic ois dies eſt fe
ria. Sciēdū eſt q̄rto q̄ ſm hebreos dī⁊
es ſeptimane ſic noiak Sabbatū: p̄ma
ſabbati. i. p̄ma dies a ſabbato vel poſt
ſabbatū/ ſcōa/ tertia/ q̄rta/ q̄nta/ ⁊ ſexta
ſabbati. Scōm chriſtianos ꝓ ſic. Dī⁊
es dñica. i. in q̄ chr̄s dñs reſurrexit: ſiue
p̄ma feria/ ſcōa/ tertia/ q̄rta/ q̄nta/ ſexta
⁊ ſeptia feria. Scōz gētiles aūt idola co
lentes ſeptē dies denoiank a ſeptē pla⁊
netis: ⁊ ſinguli ab illo q̄ in p̄ma el⁹ ho⁊
ra dñak. Dicik ergo dies ſolis: dies lu⁊
ne: dies marꝛ: dies mercurij: dies iouiſ
dies veneꝛ: dies ſaturni. Nec tñ credē⁊
dū eſt/ q̄ ſm iſtum ordinē ſint poſiti cel⁊
li iſtoꝝ planetaꝝ quia iſte eſt eoꝝ oꝛ
do in celo incipiendo ab inferioꝛibus ⁊
aſcendēdo. Terra que eſt in medio mū⁊
di/ aqua/ aer/ ignis/ luna/ mercurius/

ven⁹:sol:mars:iupit: z saturn⁹.octaua sphera:seu stellaꝝ fixaꝝ: ꝓuum mobile seu mare vel celū crystallinū: z celū empyreū. Quidā tñ inter octauā sphērā z celū empyreū ponūt duos:sz lz forte nō sit nece vt al's dictū est: est tñ pbabile z pbabili⁹. Et h̄ tenet s. Tho. in. ij. sen. z coiter astrologi. Hec aūt parēt in subiecta figura. Sciendū est etiā q̄nto: q̄ iste mlieres: licz Joānes tm̄ de maria Magdalena facit mētionē: fuerūt fm Mar. due. s. maria Magdalena: z altera maria. i. mat Jacobi minoris: fm s. Tho. q̄ erat sozoz mris chīi. fz Mar cū ꝯo fuerūt due ꝑdicte. z cū eis tria. s. Salome. Est aūt Salome nomē viri. Aliq̄n etiā vt h̄ est nomen mlieris: sed subintelligit maria. Vñ q̄ Mar. dt: z salome. magr̄ histo. dt: z maria salome. Vel fm Chrys. mr filioꝝ Zebedei q̄ fuit filia salome/ vocata est maria z salome: q̄si binomia. Et h̄ videt in idē redire. q: dicebat salome a p̄e: subintellecto tñ ꝓprio noie filie. De h̄ vide fer. iij post ꝑmā dñicaz q̄drage. Dic aūt magr̄ ꝑdict⁹ q̄ q̄dā dicūt eas fuisse duas tm. z ly salome est expositio alterius marie tacite. Sed vt dt cōtra h̄ est vsus eccīe: q̄ tres repsentat. z etiā brūs Lu. q̄ dic. Erāt aūt maria Magdalena z ioāna: z maria Jacobi: z cetere q̄ cū eis erāt. Vñ erāt plus q̄ q̄tuoz: sed fuerūt tres marie. s. maria Magdalene. et maria Jacobi. z maria Salome. Joāna autē vt idē magr̄ dic tradit fuisse vxor Luze ꝓcuratoris Herodis. Sic aūt dt b. Lu. q̄dam istarū mlierū. vt ait Mar. i. maria magdalena: z maria Joseph seu Jacobi minoris: q̄n sepeliebat chīs: cōsiderabāt vbi sepelirēt: vt possent illuz mane iudaico aromatib⁹ cōdire. Et vt dt b. Lu. feria sexta aromata z vnguenta parauerūt: q̄ intelligendū est ipa sexta feria factū q̄usq̄ eis licuit operari. Nam subiūgit q̄ sabbo siluerūt fm mandatū. i. nihil opare sunt ꝓpt festū. pacto ꝯo sabbo in sero q̄n iā festū cessauerat: parauerūt se vt ad sepulcz accederent. His visis veniam⁹ ad textū. Dicit g̃. (Vespe sabbati) Reuera iste mlieres ad monumentū venerūt in diluculo diei dñice. Nō g̃ dz. Vespe sabbati: exponitur. i. nocte. siue q: vesp dicit nox. siue q: vespa dz ꝑma ps noctis: a pte denominando totū. igit. (Vespe sabbati). i. se ptimane. Et q: in septimana sūt multe vespe: z eadē vespa habz duas ptes: scz sero z mane: vt hec ab alijs distinguat/ subiungit (que) scz vespa lucescit in ꝑma sabbati. i. in ꝑma die septimane: scz i die dñico de mane. Lucescit in⁹ gra sue ptis extreme seu vltime: vt per hoc nō dz ꝑma sabbati: excludat vespe alt oz diez a dñica. nō hoc ꝯo q̄ dicit: lucescit: excludat sero ipius dñice. Lucescere ei ē incipe lucere: nō nō q̄uenit ei hore q̄ a luce rendit ad tenebras: sed ei q̄ e⁹rio. Vñ mane lucescit: sero aūt tenebrescit. Sciendū est aūt q̄ sumit h̄ fm alios vespe aduerbialit. z sequēs relatio fit ad nomē in aduerbio intellectū. Vel ponit gtūs hui⁹ nois vespa. p ablatiuo. Vel ponit ablatiu⁹ huius nois vesper. (Venit ma. Mag.). i. sozoz lazari dcā Magdalēa vl magdalene: a Magdalo castro suo. vel q: ibi oztā ē. vel q: ibi dñabat. A magdalo cīt dz magdalenus a. um. et hoc magdalene nes. (et altera maria) scz Jacobi minoris/ seu Cleophe (videre sepulcz) Fuit aūt sepulcz dñi vt ferit tale. Supto esn vno latere p intellectū sic staruat/ vt latera longiora respiciāt meridiē z septētrionem. breuiora aūt orientē z occidentē. z diuidat in tres ptes: quaꝝ maria sit ad orientē: mino: in medio: z minia ad occidentē fm istaz figurā. Sic tria spacia fuerūt in monumēto dñi: quoꝝ maximū erat sine tecto: sed claudebat muro cubiti ac semis vel circa: z lapideo sedili. Alia ꝯo duo erant camerule excauate in petra: ad quas erat introitus p portulas excisas a pte orientis. et ante portulā ꝑmā fuit in spacio magno columna cubiti vni⁹ ac semis circiter: supra quā reclinabat lapis claudēs portulā: i spacio aūt mimo a dextrz sive ad aqlonē fuit mēsa excisa eleuata duob⁹ cubitis circiter a pauimēto: z sup ea positū fuit corpus saluatoris. Beda dt q̄ ele

uabat tribꝫ palmis. Porta aũt q̃ intrabat ad spaciũ mimũ est ī angulo meridionali: sz a q̃ intrabat ad spaciũ mediũ nõ est in angulo: sz in medio pietis siue muri spacia diuidẽtis. Nõ est aũt intelligẽdũ q̃ venerit soluz videre sepulcrũ: sz vt vngerẽt ieſuz. vt ỏt Mar. z ħ ſm Theo. vt corpꝰ eius odorifeꝛ maneret: z nõ scaturiret hũiditatẽ: quã aromata desiccãt z absorbent. vñ corpꝰ incorruptũ ꝛfuant. Venerẽt g̃ videre quõ illud corpꝰ a Nicodemo erat cõditũ: q̃ iuxta Joã illõ ꝛdierat myrra et aloe. Et vt supplerẽt siq̃d deficiebat: velẽt supadderẽt. Est aũt ħ triplex qõ. Pria: qꝛ ħ ỏꝛ q̃ vespe venerẽt ad monumẽtũ. z Jo. xx. ỏꝛ q̃ mane. z Luc. xxiiij. q̃ diluculo. Ad ħ sic ỏꝛ Hiero. q̃ diuersa tpa istaꝝ mulieꝝ in euãgelistꝫ describũt/nõ mendacij signũ est vt ipij obijciũt: sz sedule visitatiõis officia dũ crebꝛo abeũt z recedũt: z non patiunt a sepulcro dñi diu abesse /vel lõgius. Hec ille. Et intẽdit ſm s. Tho. q̃ venerẽt vespe z mane. Sz ꝛ: sl em q̃ in ħ euãge. narrãt vespe et nõ mane ꝛtigerẽt: quõ potuit angelꝰ dicere: surrexit dñs ? Ad ħ dico q̃ p vespe Hiero. nõ intẽdit sero. sed noctẽ. Venerũt em nocte cũ adhuc tenebꝛe eẽnt: et ẽt mane oꝛto iã sole. Etsl p vespe itelligit noctẽ vel sero: qõ seq̃t: z viderũt revolutũ lapidẽ: intelligit in mane q̃ denuo venerẽt. Nõ est ei extra rõnẽ q̃ etiã sabbo tñ seũte venerit de sero ad sepulcrũ visitandũ. Sz quõ põt Hiero. dicere: q̃ lucescit: cũ sero tenebꝛescat? Ad ħ dic s. Tho. q̃ ſm Iudeos dies incipit a vespa: qꝛ obſuabãt dies ex lunã: q̃ sero incipit lucere. Beda aũt soluit: quia in vespe sabbati dñr venisse: quia se pauerant ad venidũ: z in mane de facto venerẽt. Augu. aũt de ꝛsen. euã. soluit. qꝛ venerẽt vespe sabbati. i. nocte: denoiando totã noctẽ a ꝑma eius pte. Põt etiã solui ſm alios q̃ p vespe intelligit mane: iuxta vnum modũ exponẽdi textuz. Seda dubitatio est: q̃re nõ eedẽ mulieres ab oib euãgelistꝫ ad sepulcrũ uisse dñr? Ad ħ dico q̃ Jo. de sola Magdalena mẽtionẽ facit: qꝛ ceteris erat feruentioꝛ. Dato. ꝓo addidit mariã Jacobi: qꝛ illa sil' cũ Magdalẽa sedebat vt ỏt ꝛ sepulcꝝ ī pasceue: vt viderẽt. s. vbi cũ ponerẽt. sic etiã b. Mar. testat. Mar. aũt addit salome duab' ꝑdictis. qꝛ erat soꝛoꝛ marie iacobi z amica chꝛi: z cũ domino ascẽderat de galilea. Lu. ꝓo addit ioannã z multas alias: qꝛ retulit factũ noiando ꝑncipales. Tertia dubitatio est: q̃re b. ꝓgo nõ fuit cũ eis? Ad ħ ỏꝛ cõuenit q̃ iste alie nõ ꝓmiserunt eã: qꝛ erat semiuiua ex dolore passionis filij. Vel fortꝛe ipa melꝰ sibi iudicabat cõtemplari in cubicl'o mysteria chꝛi: q̃s ad sepulcrũ ꝓgere. sic z q̃dam alie q̃ ex q̃daz pietate mouebant. Vel tꝛio: qꝛ ipa sciebat iam chꝛm surrexisse: qꝛ ei ꝑmo apparuit: vt dicet. Vl' q̃rto qꝛ ñ potuisset sine doloꝛis gladio sepulcꝝ videre. In hac pte est documẽtũ morale: maria ei q̃ aiam penitentẽ ꝛcat circa sepulcꝝ dñi ab euãgelistꝫ ỏꝛ venisse ad videndũ: vt ħ. z ad vngendũ vt Mar. xvj. z ad plorandũ vt Joã. xx. Sic igit aia ꝺz circa chꝛi passionẽ z sepulturã videre ꝓ meditationẽ: vngere ꝓ ꝺuotionẽ: z flere ꝓ cõpassionẽ. Quantũ ad scdm rangit visio angelica quã habuerẽt: cũ ỏꝛ (Et ecce ꝛemo. fa. est mag.) Terremotꝰ aliqñ fit a natura. z sic causat a vento imꝓpellẽte aliũ ventũ intra viscera ꝛre: z cogentẽ locũ exire. vñ nõ põt esse sil' in tota ꝛra: sed ꝓ. cc. miliaria ad plꝰ. Euaporat aũt talis vẽtus sole subtiliãte. Ante talẽ ꝛemotũ ꝺescũt vẽti: z post illum flant: qꝛ excũt de ꝛra. Vñ z aialia q̃ portant caput iuxta ꝛrã/tũc infici ũk: qꝛ cõtinue exit vapoꝛ de ꝛra venenosus. Sicut aũt ỏꝛ Sen. talis ꝛemotus diuisit Siciliã a Calabꝛia: z Hispaniã ab Africa. Oia ꝑdicta testat s. Tho. sup ps xvij. Aliqñ aũt fit a volũtate: z sic fit a deo. Põt etiã fieri naturaliꝛ ab angelo bono z malo: qꝛ iferioꝛa coꝛpa obediũt eis ad nutũ q̃ ad motũ localẽ: vt ỏꝛ scũs Tho. in mꝛis locis: nõ tñ possent totã ꝛrã mouere. vt idẽ ỏꝛ in q. de ma. q. xvj In ꝛemotu aũt nõ mouet tota ꝛra: nec mutat de loco ad locũ: sed mutat in se. vt ỏꝛ supꝝ ps. vbi supꝝ. ideo videt treme

re. Presens aũt tremotus vt videt / ab angelo factꝰ est. Vñ euãgelista ꝙsi eius cãm assignãs ait. (Angelꝰ aũt dñi descẽdit de celo) Quõ aũt moueat angelus vide feria vj. post ꝓmã dñicã q̃dra. Sz q̃re iste tremotꝰ est factꝰ? Ad h̃ dr ꝙ est factꝰ ꝓmo ꝑ Chrysꝰ. qz cũ ista nocte fierẽt: ꝓbabile est ꝙ aliq̃ istaꝝ mulierum obdormissent. iõ angelꝰ voluit eas excitare. z intellige ꝙ ꝓbabile est aliq̃s obdormisse. i. esse somnolentas. Scõdo vt sic sepultura hũanitatẽ chr̃i: ita tremotꝰ diuinitatẽ ꝓbaret. Tertio ꝑ Seuerinũ ad scandũ q̃lis erit ille tremotꝰ q̃n chr̃s ad iudiciũ descẽdet ad iudicandum. si talis fuit iste q̃n descẽdit angelus christo resurgente ad iustificandũ. Quarto cũ his etiã dici posset ꝙ voluit angelꝰ terre custodes: ne ꝑ sctãs mulieres aliq̃d molirenꝰ: z a sepulcro ꝓhiberẽt (z accedẽs reuoluit lapidẽ) Sz q̃re: Nã dñs iam surrexerat ꝑ Bedã Sic em̃ dr magr̃ histo. dñs surrexerat in tremotu: vñ z angelꝰ dixit mulieribꝫ eũ surrexisse. Ad h̃ dr ꝙ angelus reuoluit lapidẽ Primo ꝑ pdictũ magr̃m histo. z Be. vt mlieribꝫ indicaret iã dñm surrexisse. Scõdo ꝑ Remig. vt scaret ꝙ sacra chr̃i in lege abscõdita reuelarẽt Significat em̃ ꝙ lapidem lex in lapide scpta (z sedebat sup eũ) Sz q̃re sedebat cũ nõ esset fessus? Ad h̃ dicũt doc. ꝙ sedebat ꝓpter mysteriũ. Sedebat em̃ Primo ꝑ Seuerinũ vt oñderet se doctorẽ z mgr̃m resurrectiõis chr̃i. Scõdo ꝑ Bedã: vt oñderet chr̃m supato diabolo regnũ obtinuisse. Sic em̃ dr scũs Tho. sedere est docentiũ z dñantiũ z q escentiũ. Est aũt h̃ vna q̃stio: qz Mar. dr vnum angelũ sup lapidẽ reuolutũ sedisse. Mar. aũt dr ꝙ mlieres introeuntes in monumentũ / viderũt iuuenẽ sedentẽ in dextris. Ad istam q̃stionẽ dic Augu. de ꝓsen. euan. ꝙ aut iste mulieres duos viderũt angelos: a qbꝫ successiue audiuerẽt eadẽ ꝓba. Sed Mar. tacet de eo q̃ sup lapidẽ sedebat. Aut revera idẽ angelꝰ fuit q̃ sup lapidẽ / z q̃ in dextris sedisse dr: z ille erat intra monumentũ. i. intra spaciũ clausum: in q̃ erat petra in q̃ excelsus erat locꝰ sepulcri. Dextera aũt ps ꝑ Be. est australis / siue meridiana. Lorꝰ em̃ vt ait supinũ iacens. i. ꝓso vultu ad sidera: caput habebat ad occasum: z ꝑ dexterã ad meridiẽ. Sed insurgit alia q̃stio: qz dr b. Lu. ꝙ postq̃ intrauerũt monumẽtum: duo viri steterũt iuxta illas in veste fulgenti: z ꝑ angeli fuerũt duo intus. Ad istam q̃stionẽ dupl̃r possum̃ dicere ꝑ Augu. Primo ꝙ ibi apparuerũt tres angeli. vnꝰ sedẽs sup lapidẽ: z duo intra monumentũ. Alio mõ vt ibi apparuerũt duo tm̃ intra monumẽtũ: et vnꝰ eorꝝ sedebat sup lapidẽ in pte dextra sepulcri. Et licz Augu. nõ dicat: tñ h̃ solꝰ aliqñ nomiat: qz ipe mulieribꝫ locutꝰ est ex ꝓsona sua z socij. Est ãt z alia q̃stio qz Lucas dicit eos stetisse z nõ sedisse. Soluit aũt Chrysꝰ. qz ꝓmo sedebãt: sz assurrexerũt mlieribꝫ: z steterũt iuxta illas (Erat autẽ aspectꝰ eius sic fulgur) Est aũt fulgur a fulgẽdo dictũ: sic z fulgor. qõ est splẽdor. Est aũt fulgur spẽs fulmis: z ẽ ꝓprie splẽdor inflãmãs. Haz fulmis sunt tres spẽs. s. fulgur afflans z tãgens: sed nõ cõburens. z fulgur qõ vrit. et fulmẽ qõ scindit. Interdũ tñ dr fulgur iaculũ existẽs in caligine. Apparuit ḡ angelꝰ in aspectu. i. in facie sic fulgur vel ignis. qz sicut dicit s. Tho. fulgur de celo est: z claritatẽ z timorẽ incutit. z sic angelꝰ est nature celestz: z habz claritatẽ cognitiõis: z apparẽs / terrorẽ ingerit: quẽ tñ postmodũ expellit si bonus est. Apparuit ꝙo in veste cãdida ꝑ Hiero. vt scaret gl̃iam chr̃i resurgentz Et ꝑ alios vt mlieres ferrẽt eiꝰ aspectũ. Vel ꝑ Greg. in vultu seueritatẽ dei ꝓtrã pctõres: in cãdore vestiũ benignitatẽ eiusdẽ ad iustos voluit exprmere (Pre timore aũt eiꝰ exterriti sũt custodes: z facti sũt velut mortui) Raba. Timoris anxietate sũt exteriti: q amoris fiducia nõ habebãt: z facti velut mortui q resurrectiõis ꝓritatẽ credere noluerũt Hec ille. In hac pte est morale documentũ: ꝙ q̃ vult ad resurrectionẽ puenire gl̃iosam debuit indui albis. Lactã. Nihil aliud ab hoie req̃rit sctã z singu

laris illa maiestas: ꝑter solā cordis īno centiā quā siqs obtulerit deo: satis pie satisq; religiose litarit. Hec ille.

Quātū ad trium tangit annūciatio quā fecit angel⁹: cū dr (Nūdes aūt an gelus).i. loquēs. Lz em rūsio ꝓprie sit ad interrogantē: tn vocabulū extēsum est ad oēm locutionē. (dixit mlieribꝫ) nihil dicēs ad ipsos custodes. (Nolite time re vos) Hiero. q. di. Illi timeāt in qbꝫ pmanet incredulitas. ceterū vos qr Je sum q̄ritis crucifixū: audite qr surrexit z promissa ꝓfecerit. Hec ille. Ihn seqk. (Scio em q̄ iesum q̄ crucifix⁹ est q̄rit;. (Nō est hic).s. fm p̄sentiā carnis fm Ra. q̄uis vbiq; sit ꝑ diuitatē. (Surrexit ei sic dixit.) Chr. q. d. Et si mihi nō cre ditis: illi⁹ memētote ꝓbor. Cōsequnter alia adducit ꝓbatōes di. (Veni. z vide lo. vbi posi. e. dns). q. d. Loc⁹ vacu⁹ est: ō scitote/qr surrexit. (Et cito eū. dici. discei. eius) Brūs Mar. dr q̄ addidit: (z petro) Hiero. Dic aūt spēal'r petro qr se indignū iudicabat discipulatu: dū rer negauit mgrm. Sz petrā ꝑterita nō nocēt qñ nō placēt. Hec ille. (qr surre xit.) Est aūt sciēdū ex doctrina s. Tho. īj. p. q. lv. q̄ supposito q̄ chr̄i resurrectō manifestari debuerit: non debuit oibus manifestari seu reuelari. Sic em dr b. Dion. ll. de cele. hierar. diuīe reuelatio nes ꝑ supiores ad inferiores deriuant. Et intellige supiores amore: nō aūt or dine/nisi cereris ꝓbꝫ z publice. Vtrū tunq; aūt m'lieres q̄bꝫ ꝓmo reuelata est/ testificari illā/nō ad pl'm: qr eis nō licz publice loq̄: sed ad domesticos. vt sicut mulier ꝓmū nūciū detulit mortz ad vi rū: deferret etiā vite chr̄i resurgētis in gl'ia. ac ꝑ hoc pateret nō ex sexu: sed ex meritis in gl'ia futurā esse dr̄iam. Non aūt fuit ꝙueniēs vt illū aliq̄ viderint re surgētē: qr illa resurrectio tn̄ scēdit cōez hoim noticiā q̄tum ad fmīnū a q̄: z ad quē. qr a statu mortis ad imortalitatē fuit: ō debuit ꝓmo ꝑ āgelos notificari Resuscitatio aūt Lazari cōgscibil' fu it a nobis q̄ ad fmīnū ad quē: qr fuit ad vitā mortalē: z ascēsio chr̄i q̄ ad fmīnū a quo, ideo vtrūq; hor fuit videtibꝫ di scipl'is. (Et ꝑcedet vos in galileā) Sz q̄re dr in galileā: cū ꝓmo nō in galilea/ sed in Hier'm sit visus? Ad h̄ dr scrūs Tho. q̄ h̄ fit ꝓmo ad oñdēdū q̄ ille erat q̄ cōsueuit cū eis conuersari in galilea. Secdo vt liberarenk a timore. qr in ga lilea securius cōuersabank q̄ in iudea. Tertio pōt dici q̄ in Hier'm visus est ab aliq̄bꝫ discipl'is: sz nō ab oibꝫ sil': sed in galilea vt dicek cras (ibi eū videbi tis) oēs sil' (Ecce ꝑdixi vobis). q. d. Explete z vos nunciū v'm sic ego feci.

In hac ꝑte est moralē documentū q̄ chr̄m gl'iosuz videre desiderātes debēt in galileā ꝑficisci: q̄ interꝑtat trāsmigra tio. Oꝑtet em a vicijs ad ꝓfectus tran sire: z a p̄senti vita ad futurā.

In die sancto Pasce.

Textus euāg. Mar. ca. xvi.

Maria Magdalene: et maria Jacobi z Salo me emerūt aromata: vt venientes vngerent iesum. Et valde mane vna sab batorū venīūt ad monumentū orto iam sole. Et dicebāt ad in uicem. Quis reuoluet nobis la pidē ab ostio monumēti? Et re spicientes viderūt reuolutū la pidem: Erat q̄ppe magnus val de. Et introeūtes in monumē tum viderūt iuuenē sedentem in dextris cooptum stola candi ua: z obstupuerūt. Qui dicit il lis. Nolite expauescere: Jesum q̄rit; nazarenū crucifixū: Sur rexit: nō est hic. Ecce locus vbi posuerūt eū. Sed ite dicite di scipulis eius z petro: q̄a p̄cede det vos in galileā: ibi eū vide bitis sicut dixit vobis.

Maria magdalene: z maria Jacobi zc. Marci xvj. Totū ꝑns euāge. ex di

etis ī pcedēti ptz:excepto eo qō dī:val/de mane orto iam sole. Nō em̄ videk q̄ esset ort⁹ sol. Prīo:qz Mat. dīc/q̄ erat valde mane. Scdo:qz Luc. ōt/q̄ valde diluculo.i.i auroza:Diluculū em̄ dī q̄si diesluculū.i.diei pua lux. Joā. āt ōt:cū adhuc tenebze essent. Soluit āt Aug. de ꝟsen. euāge. q̄ venerūt ī auroza:q̄ ali q̄d ō luce z aliq̄d ō tenebzis retinet. Et tūc vt ait ort⁹ erat sol i suis radijs et nō i sua suba. Vl' fz alios mane a domo sua recesserūt:sed orto sole venerunt.i. pue nerūt ad monumētū. Omisso aūt euan gelio circa chīi resurrectionē:de q̄ in eo agitur:videnda sūt tria: scz resurrecti/onē pcedēta/cōcomitāta/z sequenta.

Quātū ad pmū dico q̄ chīs p⁹ mor/tē z añ resurrectōez descēdit ad iferos. Est aūt sciēdū circa h̄/q̄ fm q̄ ꝓbat tā naturaľ phs q̄ astrolog⁹: tot⁹ mōs est spheric⁹:z itegrak cx.xiij. spherz:vl'.xv fm alīq̄s: vt i pcedēti euāgelio tactū ē. Et i medio oim ē tra:q̄ ñ pfecte circū/dak ab aq̄ maris:vt pz:qz vbi nos sum⁹ nō ē coopta. Quidā āt dicunt q̄ in oib⁹ alijs suis ptib⁹ ē opta. Sz dñs Albert⁹ sup li.metheo.renet q̄ sic ē hic discoop/ta:ita z a pte opposita: z mare duo fac litora:vnū hic:z aliō ibi.z ip̄z remanet sic zona trāsiens p polos mōi:z p orien tē z occidētē. Sic āt ōt s.Tho.iij.di xl iij.q.ij.nō ē certū vbi sit ifern⁹:vt dic Aug.z mgr recitat.vñ z Greg.i li.iij. dial'.ñ audet vbi sit diffinire Quidā g̃ vt ibidē Gze.ōt:illū eē asserūt i q̄dā pte fre.q̄dā ꝟo dicūt q̄ ē sub orbe tristi.i.i pte opposita nob.qō Jsiō. videk senti/re:cū ōt.Sol z luna i ordine q̄ creati sūt stabūt:ne impij i tormētz ponti eoz lu/ce fruank. Hec āt rō nil'a esset si dānati essent sub tra infra terrā. Pythagoras ꝟo locū penaz dixit in sphera ignis eē. alij dicūt q̄ sub tra est ī medio vel circa mediū ipi⁹ terre.qō Greg.,pbabil⁹ ink oia pdicta,pbat. Tū qz dī ifern⁹/eo q̄ subt⁹ iaceat. Tū qz Apoc.ij.ad fcandā triplicē rōnaliū creaturaz mansiōez dī neq̄ ī celo neq̄ in tra neq̄ sub tra. Jdē oñdit Aug.xij.sup Geñ. m'tripl'r. Sūt aūt pl'es iferni:sic docet s.Tho. vbi ꝑ. Sūt em̄ q̄tuor.s. infern⁹ dānatoz in q̄ sūt tria.s. tenebze puatiōis gr̃e/z puā/tiōis gl'ie/z pena sensus. Jnfern⁹ pue/roz:in q̄ sī duo pma.s.puatio gr̃e z glo rie:nō āt pena sensus. Jnfern⁹ purgādo rū:in q̄ ē scōm z tertiū:nō āt pmū.i.p/uatio gr̃e. Et i fern⁹ patz:in q̄ est scōm tm̄.s.puatio gl'ie. Quidā aūt ista infer na q̄tuor loca distincta in medio terre esse existimāt:sic sūt distincte camerule in medio pomi. Quidā ꝟo existimāt q̄ vna z eadē sit dom⁹ in q̄ pdicta penarū varietas inuenik:z h̄ vt dic̄ pbabil⁹ ē. Chīs g̃ vt ptz ex dict⁹ scī Tho.iij.q.q lij.ad ifernū descēdere fuit cōueniens. Prīo vt sic nr̄am mortē sua morte fuga uit ita fugaret suo descēsu nr̄m descen/sum. Scdo vt victo diabolo ide capti/uos educeret. Tertio vt suā ptātē in in ferno mōstraret visitādo z illuminādo: sic ē fecerat ī mūdo viuēdo z mortēdo. Lz aūt vt idē ōt.iij.di.xxij. in passiōe solue rit pcīū z amouerit ipedimētū visionis diuine.vnde z scī statim viderūt deū: tñ ꝟueniēs fuit ip̄m descēdere:vt assu/meret oēs defect⁹ nr̄os z ꝟseqnk ipsum descensum. Nō em̄ sonat i malū descen dere ad ifernū spoliādū. Nō aūt descen dit ad ifernū dānatoz p essentiā: sz solū ad limbū patz:qz solū illos visitauit lo co:quos visitabat gr̃a. Et intellige di/ctū scī Tho.de gratia ꝟsūmata:id est gloria:qua patres tm̄ visitauit. Jn vno tamē inferno existens p essentiā:p effe/ctum erat in oib⁹. Vnde dānatos increpauit de icredulitate z malicia:z pur/gandis dedit spem glorie statim pacta purgatiōe:iustis aūt dedit lumen gl'ie. Quid aūt pueris dederit:a scrō Tho. nō habek:nisi q̄ aliqñ dicit q̄ oib⁹ iferi/nalib⁹ suam ōitatē patefecit. Cōtraxit aūt ibi aliquā morā sic vt sil' anima ō inferno z corpus exiret de sepulcro. Et hoc pmo vt in hoc fratrib⁹ assimilarek. Scdo vt in resurrectiōe nouā vitam in choaret:q̄ntum ad aniaz liberationē z corporum resurrectionē in sua resurre/ctione inchoatam. Jstos tm̄ subito libe rauit illūmādo p gl'iaz: z ꝟfringēdo ve ctes.i.reat⁹:a q̄b⁹ impediebank:nō aūt

educēdo de īferno. Vñ latro fuit cū eo
in paradiso.i. visiōe diuina: ñ aūt i paradiso
terrestri/neq; i celo vt īportat locū in q̄
de⁹ videt ex cōgruo. Liberauit aūt īde
scōs p̄res:q; eis dedit aditū ad gl'iam
soluendo a reatu pene pcti Ade. q̄ erat
mors corp̄is ꝛ puario glie. Nā peccāti
mortē de⁹ fuerat cōminat⁹:ꝛ eū ō para
diso eiecerat. A reatu aūt actualiū:ꝛ p
sonaliū pcōz:p fidē chr̄i fuerāt libera⁊
ri. Nō aūt inde liberauit dānatos: quia
eis passio sua nō fuit applicabil'p chari
tatem:sine q̄ nō est remissio pcōz. Ille
aūt descensus non erat liberatorij:nisi
ꝑtute sue passiōis. Neq; ēt pueros cum
originali decedētes:q; carebāt gr̄a ꝛ fi
de ꝓpria:ꝛ fidei sacro adhibito p fidem
alienā:iō nō erāt ab originali pcō mū⁊
dati. Neq; etiā liberauit aias a purga
torio. nisi si q̄s inuenit t'es q̄les fūt ille
q̄ mō liberant:q̄.s. essent plene purgate
Sua em̄ passio nō habuit tūc maiorem
ꝑtutē q̄ mō. Sed ꝯ:q; t'es liberauit
a reatu originalis pcti:q̄ ab oi alio. De
buit em̄ pfecte illos liberare: sic ꝛ i hac
vita pfecte sanabat. Ad h̄ dic̄ sā. Tho.
q̄ nō est sic'e:q; ea a q̄b⁹ in hac vita libe⁊
rauit erāt psonalia ptinētia. s. ad libera
tos tm̄. Purgatorij aūt aias nō libera⁊
uit ab aliq̄ reatu psonali:ꝫ a reatu natu
re ꝛ cōmuni oib⁹ q̄lis erat reatus origi⁊
nalis pcti. Ista tn̄ fūt intelligēda:vt ōr
btūs Vincē. fm rigorē iusticie:sec⁹ aūt
fm misericōiam et specialē gr̄am. Et hoc
idē innuit s. Tho. iij. di. xxij. q. ij. art. ij.
q.vl. Omia p̄dicta fūt scti Tho. in. iij.
pte. vl'in. iij. sniaz. Si q̄s āt q̄rat:quō
ania separata localit' mouet. Dico q̄ mo⁊
uet eo mō q̄ angel⁹:applicādo suā ꝑtu⁊
tē loco:tangēdo locū:vel eo q̄ a loco tā
gat. Vtrūq; em̄ sufficit ad talē motū lo
calem:siue naturalit' h̄ fiat:siue diuini⁊
tus:q̄d magis vez videt q̄busdā. Non
aūt mouet mouēdo aliq̄d corpus: quia
aia separata nō p̄t nisi diuina virtute
corpa mouere localit':vt dic̄ sctūs Tho.
j. par. q. xvij. Sed p̄ his sciendū est:q;
si motus localis anie separate sit p con
tactū corp̄is q̄ ania mouēdo tangit cor⁊
pus:non p̄t moueri nisi diuinit⁹. si ꝓ
sit p ꝓtactū q̄ tāgat a corpe illā detinē⁊
te vel circūscribēte: h̄ p̄t q̄dē fieri natu
ralit' ꝑtute angeli sed ñ ꝑtute anie vel
corp̄is:q; corp⁹ nō p̄t natural'r agere
in aiam vl' ecōtrario:ꝫ angel⁹ ꝑ aliq̄s
saltē diuinit⁹:cū possit angelū alligare
etiā poterit aiaz alligar corp̄i. Et q̄ vl
teri⁹ videt q̄ corp⁹ agere possit in aiaz
vt instrumētū angelicū illā circūscribē
do ꝛ detinēdo. De motu aūt p̄dicto an
geli habes sup̄ feria sexta post p̄mā dn̄i
cam q̄dragesime. Et de motu aie chr̄i
dic̄ Capreol⁹. iij. dis. xxij. P̄t q̄ dici/q̄
aia chr̄i in toto aliq̄ ꝛpe est in corpore:
ꝫ i eo non q̄escat sed ad extrā disponat:
puta trigintatrib⁹ annis: ꝛ i vltimo in
stāti illi⁹ tp̄is extra corp⁹ ē. Et i illo in⁊
stanti p̄t ee in inferno/vel i celo/vel in
alio loco vbi deo placuerit. Cū em̄ ab⁊
soluit'a corpe q̄ntū i se ē remanet nusq̄
qz a nullo loco dep̄ēder:iō applicabilis
est ad oēm locū indifferēter:q; ab oib⁊
eque distat cū a nullo distet. Est aute
notandū/q̄ si q̄d toto aliq̄ ꝛpe quiescat
alicubi:necessario etiā ē ibi i vltimo in
stanti illi⁹ tp̄is:vt ꝓbat s. Tho. j. q. iij.
ar. ij. sed si ibi nō q̄escebat ꝫ dispone⁊
bat ad esse alibi:sec⁹ ē:qz i vltimo eius
instanti p̄t esse alibi siue sub alia dis⁊
positione:sic toto aliq̄ ꝛpe ligni est sub
forma ligni a q̄ mouet q̄ ignē calefacie⁊
tē ꝛ i vltimo et⁹ instāti ignit'. Sciēdū ē
etiā q̄ nō dico aiam a corpe ad ifernuz
moueri i instāti:sed mouet i toto ꝛpe q̄
disponebat ad mortē ꝛ i vltimo et⁹ in⁊
stanti:sic ignis generat in toto ꝛpe quo
lignū disponebat ad cōbustionē ꝛ i vlti
mo et⁹ instāti. Vl' mouet i ꝛpe discreto
cōpositō ex istātib⁹:q̄p q̄libet p̄t coer⁊
istere m'ro tp̄i physico. Vñ i vno istāti
fuit i corpe:q̄d coextitit. xxxij. annis:in
alio aūt fuit i limbo. Et istō scōm sil'in
cepit:cū vltio istāti p̄dictoz ānoz. Nul
lū āt istoz duoz instātiū ē tps ꝫ vtraq;
sil'st vnū tps. Et sic ēt applicato aie ad
suū corp⁹:vl' ad ignē iferni:ñ ē mot⁹ ꝫ
ps mot⁹. Vtraq; āt sil' vl' succes̄io vtri
usq; ē mot⁹. in t'ib⁹ ei ps mot⁹ ñ ē mot⁹
ꝛ ps tp̄is nō ē tps. Nec tn̄ dico q̄ aima
in istāti separatiōis nc̄ario sit i inferno vel

purgatorio vel celo. sed dico q̄ pōt esse q̄uis etiā possit esse alibi: z in magno tpe ad dicta loca moueri/ si iusticia diuina req̄rat. Sciendū est etiā q̄ ania chr̄i ad infernū cū luce corpali descēdit vt habek in euāgel'. Nicodemi. z affirmat scūs Tho. iij. dist. xxij. vbi ōt q̄ fuit ꝓuenies: vt sic infiores tenebras expulit oñsiue sue deitatis: ita z exteriores expelleret ꝑ̄ ꝑsentiā sue hūanitatis.

Quantū ad scōm tria sk̄ ꝯsiderāda: s. resurrectiōis necessitas: resurrectōis oportunitas: z resurrectōis q̄litas. Quārum ad ꝑmū sciendū est ex doctrina sci Tho. iij. p. q. liij. q̄ ꝓueniens fuit chr̄m resurgere. Primo ꝓpter iusticiā dei: ad quā ptinet exaltare se ꝑ̄ deū hūiliantes. Scōo ad ꝯfirmationē fidei nr̄e: vt chr̄m deū credam⁹. Tertio vt nos mēbra spemus resurgere/ exq̄ caput surrexit. Quarto vt discam⁹ in nouitate vite ambulare. Quinto vt sic ꝑ suā humiliationē nos liberauit a malis: sic ꝑmoueret ad bonū ꝑ suā glificatōem. Debuit aūt resurgere ter̄tia die: q̄ debuit resurgere cito ne decrederek el⁹ diuitas. z tñ debuit ꝯhere moram in morte: vt vera mors apperet z ꝑa hūanitas. Hec aūt mora fuit triū dier̄: q̄ nō ꝓtingit eū q̄ videk mortu⁹ z est viu⁹/ infra h̄ tps nō oñdere sig̃ vite. Itē ad cōmendationez ternarij numeri: q̄ est numer⁹ dōis rei. vt ptz lib. de celo z mundo. Itē vt nos a duplici morte liberaret. s. aie z corpis: q̄ sunt tenebrose ꝑ̄ culpā. Una sua q̄ est lux ꝑ̄ iusticiā. vñ fuit in morte vna die integra: z duab⁹ noctib⁹. z ꝑ̄ mīra alia. Quō aūt trib⁹ diebꝫ z trib⁹ noctibus fuit in corde t̄re. vide fer̄. liij. post ꝑmā dñicam q̄dragesime. Et nota q̄ chr̄s ꝑmus inc oīm hoies ꝑfecte resurrexit: q̄ ꝑ̄ ꝑmus resurrexit a morte: z necessitate z possibilitate mortēdi. oēs aūt q̄ añ chr̄i aduentū/ vel ꝑsente chr̄o surrexerūt denuo sk̄ mortui. De his aūt q̄ in el⁹ passione surrexer̄t: dubiū est ꝓz Hieron⁹. in ꝓmo. assump. ymginis. Etsi non sunt denuo mortui post chr̄i resurrectionem surrexerūt: vt idem ōt sup Matt. Aug. aūt ad euo. tenet assertiue q̄ denuo sunt mortui: cui⁹ rōnes sk̄ efficaciores. Cā aūt ꝓncipalis r̄surrectōis chr̄i fuit diuina ꝑsona. instr̄alis ꝑo fuit aia et caro ei⁹: iḡtū erāt diuitati vnita. Corpus em̄ aiam/ z aia corp⁹ reassumpsit. Hec oia sk̄ scti Tho. vbi s. Quantū ad scōz de oportunitate siue ō hora resurrectiōis sk̄ varie opiones. Hiero. ei in li. xij. q. sic ōt. Vespe sab. ait Matth. Mar. ꝑo: z valde mane vna sabbatoz venit ad monumētū. Hui⁹ q̄nis dubiū plex est solo. Aut ei nō recipim⁹ h̄ mar cū oib⁹ grecis libris pene h̄ capitulū in fine hūrib⁹. Aut vbiq̄ vez dixit. Mat. q̄ dñs surrexit. i. vespe sabbati. Marcus. q̄ vidit eū maria Magdalena. i. mane. Hec ille. Et nota q̄ ꝑ vespere Hieron. accipit sero. i. nocte. Idem ē Hiero. vbi sentire Amb. q̄ sup Lu. ait. Nō vesp̄ascente die: sz noctz vespe dñs surrexit. Deniq̄ grec⁹ ꝯmo ꝑ vespe hz sero. Sic g̃ dñs nr̄ vesp̄tino tpe diei: sed sero. i. ꝑfunda nocte surrexit. Hec ille. Mortua aūt Amb. sūt. q̄ sic mlieres potuer̄t adire monumētū q̄scētib⁹ custodib⁹. z q̄ ꝓncipes sacdotū direx̄t: q̄ discipli nocte tulerūt illō. z q̄ q̄dā mulieres chr̄m surrexisse sciuer̄t: que sz nocte vigilarūt: quedaz non: vt illa Maria de qua Joānes narrat: q̄ ꝯm Amb. nō est eadē cū ea de q̄ loq̄t Matt. z de q̄ infra. Itē q̄ Sāson i typū resurrectionis media nocte tulit portas gaza. Itē q̄ vt ōt mgr̄ hist. apli tradider̄t ea nocte nō dimitti ꝓp̄m ab eccl'ia vsq̄ ad ꝑ fundā noctē. Aug. aūt in. liij. de tri. tener q̄ surrexit i diluculo. z idē tz s. Tho. Et huic attestat vt ōt mgr̄ hist. z assentire vr̄ eccia: que matutinas laudes ꝑ dñi resurrectione celebrat. Credo tñ q̄ oim istoz fuit vna snia q̄ dñs surrexerit in diluculo: ita q̄ in ipo instāti erupti ptōis auroze chr̄us ver⁹ lucifer erupit de sepulcro: sic z eadē hora veniet ad iudiciū ꝯm s. Tho. in. liij. z sic chr̄s. xl. horis fuit mortu⁹. s. q̄tuor vesp̄tini pasce ues: z. xxxvj. duaꝫ noctiū: z vni⁹ diei. sicut ēt. xl. dieb⁹ fuit i t̄ris post resurrectionē. Tūc aūt ꝑ dici z ꝑfunda nox: q̄ vsq̄ ad illō punctū durat: z dies q̄ in illo pūcto incipit. Medijū em̄ potest ab extremis denoiati vtriusq̄. vtz. v. phyk.

Dortua aũt vtriuſq; ptis nil aliud q̃ ꝑbãr. Tũc ei potuerũt cuſtodes deſce re: z tẽ veniẽtes nocte venerũt. Quãuis dici poſſit q̃ ꝓncipes ſacdotũ mẽtiebã/ tur. z ſiue eadẽ fuerit malicia / ſiue alia: nihil int̃eſt. q; rẽ oĩno ſciuit poſt factũ: z non ante neq; tũc. Nll's g̃ nocte ſciuit chr̃m ſurrexiſſe: q̃uis oẽs ſciuerit eum ſurrexiſſe nocte. i. diluculo. Ad factuz aũt Sãſonis dr ꝓmo q̃ nõ opz figurã z figuratũ in oĩb⁹ ꝙuenire: cũ ſint ſil'ia et nõ idẽ. Dia em̃ ſil'ia ſt̃ diſſil'ia in aliq̃. Dr̃ ſcdo q̃ media nox nõ ſolũ dr inſtãs mediꝫ nocte: ſz totũ rps ei ex vtraq; pte ꝙunctũ qđ eſt int̃ vltimũ z ꝓmũ iſtãs lumis diei ꝓterite z ſequẽt̃. z i h̃ tpe. i. in t̃mino hui⁹ tpis chr̃s ſurrexit. Ad a/ lia ẽt ptz facilit̃. Quantũ aũt ad rer tiũ de q̃litate reſurrectiõis ſeu reſurgẽ tis ſciẽdũ eſt ex doctria ſcti Tho. iij. ꝑ. q. liij. q̃ chr̃s ſurrexit cũ corꝑe vero: q; de rõne reſurrectiõis eſt vt idẽ nũero re ſurgat qđ ꝑ mortẽ ceciderat. Dr tñ corꝑus glr̃ioſum eſt ſpũale. i. ſpũi ſubiectũ in ꝓtãte bri eſt videri vel nõ videri. Et ſub hac vel illa effigie poſſit chr̃s vide ri a vidẽtib⁹. Et ꝓtute dei potuit ſil' cũ alio corꝑe eẽ: vt cũ exiuit clauſo ſepul/ cro: z cũ itrauit ad diſcipl'os clauſis ia nuis. z reſurrexit cũ corꝑe glr̃ioſo: Prio q; illa reſurrectio fuit exẽplar nr̃e: que erit glr̃iosa. Scdo: q; hũilitas paſſiõis h̃ meruit. Tertio: q; ſi añ reſurrectionẽ nõ fuit glr̃ioſum: h̃ eſt factũ diſpẽſatiue ad ꝓpagendũ myſterĩũ redẽptiõis: vt pa ti poſſet. Peracto g̃ illo aia ei ſuã glr̃iã coicauit. Sz tñ in ꝓtãte bri eſt: vrꝫ ſua claritas videat̃/ vel nõ. Sz ꝯ: q; illud corꝑ⁹ erat palpabile. g̃ et corruptibile. Ad h̃ dr̃ q̃ corꝑ⁹ dr palpabile nõ q; ra/ ctui reſiſtat: vt ecl̃ũ qđ nil' ꝓhiber ꝑ na turã eſſe icorruptibile: ſz q; z reſiſtit et afficit̃ rãgibilib⁹ q̃litatib⁹: vt corꝑ⁹ chr̃i Et tl'e eſt q̃dẽ ꝑ naturã corruptibile: ſz incorruptibile ꝑ gl'iam. Et cũ corꝑe in tegro. i. hũte oia q̃ ſt̃ de ꝓfitate z itegri tate hũani corꝑis. Nõ em̃ ꝓfecte ſurre xiſſet ſi aliq̃d ꝑ mortẽ ceciditſſet qđ non ſurrexiſſet: De carne em̃ ablata ab eo i circũciſiõe dr Jac̃. de vor̃, q̃ dr angel⁹ eas at tuliſſe karolo mag̃: q̃ eã ꝓmo A/ dſg̃ni: deiñ Caroſij collocauit. nũc aũt dr eſſe Rome in eccl'ia q̃ dr: ſcrã ſctõꝝ. Vñ ibi exrãt tales ꝓl⁹. Circũciſa caro chr̃i: ſandalia clara: Ac vmbilici viger h̃ ꝓciſio chara. Vñ z ea die ibi fit ſta/ tio. Sz ſubtũgit q̃ qr caro eſt de ꝓfitate hũane nature: credim⁹ q̃ chr̃o reſurgẽ te ad locũ ſuũ redũt glr̃ificata. Hec ille Et id qđ ipe credit eſt verũ aliq̃ mõ. vt patebit in qõnib⁹. De ſanguie etiã chr̃i vtꝫ aliq̃d eſſe poſſit in cris: infra in qõni bus patebit. Et ſurrexit cũ cicatricib⁹. Prio in ſignũ victorie. Scdo ad cõfir/ mandũ diſcipl'oꝝ fidẽ. Tertio vt patri ſupplicãs oñdat q̃le gen⁹ mortis ſuſti/ nuit. Quarto vt ſciam⁹ q̃m miſereo:dit ſum⁹ adiuti. Quinto vt in iudicio vi/ deant iniuſti q̃ iuſte dãnenť. Et in ap/ turis vulnerꝫ ſpealis ſplẽdor apparebit Et lz ibi ſit diſcõtinuitas corꝑis: tñ h̃ gl'iam ibi apparentẽ recõpenſat. Hec oia s. Tho. exceptis his q̃ de circũciſio ne dicta ſũt. Sz in ꝓbis ei⁹ latẽt pfun/ da q̃ vereor. Nã q̃ dic chr̃m oñdere pa tri cicatrices: nõ ſic intelligit q̃ſi p̃ ig/ rer qđ fili⁹ ptulerit: ſed qr ipe fili⁹ ingꝝ/ tũ hõ ad cicatrices aſpicies / excitat ad feruor̃ ſupplicãdi ꝑ nob. ſic z nos coã deo recitam⁹ nr̃as neceſſitates: nõ vt il lũ doceam⁹: ſed vt nos excitem⁹. Sed ꝯ: qr bri nõ creſcũt neq; decreſcũt in bo na volũtate vel affectiõe. Solo. vez eſt in affectione ſiue fruitione brifica: que ſemꝑ eadẽ z cq̃ intenſa eſt: ſicut z beatl fica viſio: qr toto conatu z toto poſſe be ati ferunt in illã charitatẽ z bonitatem diuinã. ſed tñ habẽt aliq̃s volitiões nõ brificas: ſicut z aliq̃s intellectiones: q̃ abeũt z aduenĩũt: z intendunť z remit tunť: non ꝓꝑter augmentũ lumis gl'ie/ vel charitatꝫ aut gr̃e: ſed maiorẽ vl' mi norẽ conatũ poteriaꝫ ad agendũ. Quo etiã ſint in corꝑe chr̃i vulnerꝫ aperture: vtꝫ. ſ. ſic vt fuerũt in ſepulcro. vel qr lo ca vulnerꝫ ſt̃ deꝑſtioza reliq̃ cure: nõ eſt facile dicere: licꝫ poſſit vtꝫq; teneri.

Quãtũ ad t̃tiũ ꝓncipale videnda ſũt ea q̃ reſurrectionẽ ſunt ꝙſecuta: q̃ ſunt maifeſtatio eius z a ꝓbatio. Et q̃dẽ

ntū ad pmū scendū ē/q̄ lz discipli nō debuerāt chm videre resurgētē vt dic tū est:tn debuit eis appere. Apparuit āt vt ex diuersis locis euāgelij colligit se pties diuersis psonis spāliter:et sel'oib⁹ sil'. Prio ei appuit Marie magdalene remanēti extra sepulcr̄ alijs recedētib⁹: vt hī Jo.xx.t Mar.xvj. Scdo eidem marie magdalene cū alijs mlieribus a sepulcro reuertentib⁹:q: postq̄ viderant chm secura ē alias:t iuenit eas i itinere. Et cū diceret eis se vidisse dnm:tūc chs eis appuit dicēs. Auete. vt habet Matth.xxviij. Tertio petro: sm q̄ hī Lu.vl. Vbi āt apparuerit ei: expsse nō hī. sz tn q: vt hī Lu.vl. postq̄ cucurrerat ad monumētū abijt secū mirās:pbabile ē q̄ ei existēti i tl'i admiratōe apparuerit. Nō āt ē pbabile q̄d dicūt q̄dā q̄ appuerit i cauerna in q̄ post negatione fleuit:q: tā ō illa erat egress⁹:t ad monumētū cucurrerat añq̄ viderit dnm. Quarto appuit duob⁹ eūtib⁹ i emaus: vt dī Lu.vl. Quīto decē aplis absente Thoma:vt hī Jo.xx. Jste aūt q̄nq̄ apparitiōes facte sūt oēs i die pasce:vt ptz intuētib⁹ euāgelia. Hoc repsentat sacerdos i missa q̄nq̄ vicib⁹ se vertēdo ad populū:sz i tria vertit se cū silētio:q: apparitio facta petro nescit q̄n vl' vbi fuerit Sexto appuit i octaua resurrectōis vn decim aplis existēte ibi Thoma. Jo.xx Septio petro t sociis ad mare tyberiadis Jo.vl. Octauo i galilea.s. i monte thabor:vt ptz Mat.vltī. Vbi em̄ incōplete t pauc̄ gl'iam resurrectōis sue in trāsfiguratōe ostēderat:ibidē illā ostendit oib⁹ discipul'. Et ō ista credit loqui Paul⁹ dī.j. Cor.xv. Deīde visus ē pl' q̄ q̄ngent̄ frib⁹ sil'. Sz quō tūc potuit appuisse q̄ngēt̄ frib⁹:cū chīani cēnt fere cētū viginti i tpe ascēsiōis.vt ō dr̄us Lu.i actib⁹ ap'or. Solutio. Erāt fere centū viginti i hierl'm: sz q̄n ist̄i fuerūt in galilea:ibi erāt ml'ta pl'es. Jtez aūt bis appuit i die ascensiōis: sel'i hierl'm discipul' q̄uescēs: t sel'i mōte oliueti in hora ascēsiōis:vt hī Act.j.t Heb.vl.t Mar.vl. Prio tū et añ oēs appuit brē pginti:vt ō Amb.in li.ō pgib⁹. Maria mag dalena vidit chm resurgētē t prima vidit. Quia tū ista apparitio fuit secreta/nec pgo eā publicauit: iō tacēt euāgelista: Nec ē sil'e ō ea q̄ facta ē Petro:q: ipe erat electus testis chīi t baiul⁹ doctrine ei⁹:nō āt pgo mr̄. Est tn scien dū circa pdicta q̄ fm Amb. sup Lu. nō ē eadē magdalena de q̄ ōr Mat.t de q̄ Joā. Conat aūt h̄ pbare. q: ō ista de q̄ Mar.narrat dī q̄ tenuit pedes chīi et alij dicū ē:noli me tangere. Hec vidit angelū cū pmo venit:illa neminē vidit. Jsta discipul' dñs surrexisse nūciat:illa raptū eē. Hec gaudet:illa plorat. Sed tū cōit tenet q̄ sit eadē. Ad motiua aūt Amb.dī:q̄ eadē maria sic ōr Mgr̄ hist̄o.postq̄ vidit chīz i forma hortulani: dū iret h̄ alijs nūciare:facta ē dīḡ:vt cū alijs tāgeret dnm. Et lz brūs Joā.non dicat q̄ viderit angelū qñ pmo venit ad monumētū:tn etiā ñ negat eam angelū vidisse:sz dic q̄ vidit lapidē reuolutum cūj⁹q̄ stat q̄ etiā angelū supsidētē vidit: lz taceat euangelista. Et eadē plorabat añq̄ dnm vidisset:postea ꝓ gaudisa ē. Maxie ꝓ cū difficl'tate soluit illō q̄ vna nūciat chīz surrexisse:alia fuisse rapt̄. Sz forte dici posz q̄pa magda. ꝓmo nūciauit illū sblatū:sz deide venies ad monumētū scdo cū Joāne t petro:t ibi remanēs chīo viso i forma hortulāi eū nūciauit surrexisse. Sz q̄:q: cū pmo vēit ad monumētū:audiuit ab āgelo q̄ resurrexerit. Ad h̄ pt dici:q̄ ipa q̄pmū vidit sblatū lapidē relict̄ alijs mlieribus ñ vltra pcessit:sz stari iuit aplis nūciar: vñ Jo.ōr:q̄ cucurrit:iō āgelū loqntē ñ audiuit.vl' ei⁹ ꝓba ñ accepit vt ꝓba angeli. Postq̄ ꝓ illa nūciauerat:supuenēt alie referētes ꝓba āgeli. Vlñ q: angelū ñ cogn̄uit āgelū eē:postq̄ scda vice cū ioāne t petro venit ad monumētū et ibi flebat ad āgelos q̄rētes q̄d plorares sic ad hoīes loq̄bat:q: ēt alijs referētib⁹ angelica ꝓba:ipa tn nō credidit ꝓba eē angelica:sz dnm ō monumēto credidit sublatū. Vlñ res ita acta ē. Jpa em̄ vēit cū alijs domīab⁹ ad monumētū:q̄d ptz q: cū nunciabat apostol' dominū sublatū loq̄bat i plurali dicēs:t nescim⁹ vbi

posuerũt eũ. Sz tñ ipa ꝓz alijs retro/
cessit: qz vbi monumẽtũ vidit aptũ z an
gelũ i forma hois sup lapidẽ sedentem:
statim cucurrit aplis nũciare: nec coñ/
uit angelũ eẽ: lz forte ꝓbaz el⁹ ꝓncipiũ
audiuerit. Post eã ꝙo venerũt alie di/
cẽtes se angelos vidisse visionẽ. qz s. vi
derũt eo mõ q̃ i sabbato sctõ dictum ẽ.
Et sic Petr⁹ z Joãnes currẽtes z mu/
lieres post ipos festinãtes. itez venert
z viderũt sepulcz vacuũ z linteamina.
Et deide ceterz abeũtibz maria reman
sit sola: z vidit duos angelos z chm: et
statiz insecuta alias dñas i via dephẽdit
eas: z tũc chs scõo apparuit eis. Et lz
Matthe⁹ videaf dicere istã apparitio
nẽ factã qñ mlieres a monumẽto ꝓma
vice regrediebãt viso angelo: tñ vtiq tli
mõ loqndi. Vel qz ista apparitio facta
est i regressu: z si nõ i ꝓmo. Vl'qz ꝓmus
regressus ñ fuit cõpler⁹: sz obuiauerũt
ill' petr⁹ z Joãnes: cũ qbz regressi sũt ad
sepulcz: z deide cũ regrederẽf nũciare
alijs aplis q̃ viderãt: dñm videri in via
Si ãt dicaf vt ôt Ambũ. q fuit alia ma
ria: nlla ẽ difficultas: sz ꝓmũ teneẽ veri

Quãtũ ad tertiũ sciẽdũ est vt ôt (us.
sctus Tho. iij. p. q. lv. q chs resurrecti
onẽ suã debuit p argumẽta ôclarare. ñ
qdẽ vt argumẽtũ ẽ rõ rei dubie faciens
fidẽ: nã tal' rõ si fuisz ex notis: discipul'
nõ excederẽt rõnẽ bũanã: ac p hoc nõ suffi
cieter, pbarẽt resurrectõez q̃ bũanã rõ/
nẽ excedit. Oportz em ꝓncipia ex eodẽ
gne assumi: vt dr. j. Post. Si ãt fuisset
ex ignotz: nihil notificasz. Ista g̃ argu
mẽta fuerunt (vt dic) sensualia signa: q̃
etiã Aristo. vocat argumẽta. Per q̃ re/
surrectio astruẽda erat. vt ôt. Prio: qa
nõ erãt discipli dispositi ad facile illaz
credere. Scõo vt efficaci⁹ esset illoz te
stimoniũ. Nec tñ ꝓpt hoc debuit cũ eis p⁹
resurrectiõez ꝓtinue ꝙuersari. vt idẽ ôt
qz credere potuissent eũ adhue secũ eẽ:
z ad ꝓzẽ vitã illũ surrexisse: sz ad resur
rectiõis gliaz astruendã sufficiebat fre
quẽter appere: maxie a ꝓncipio: qñ i eis
habebat resurrectiõis fidẽ fundare. Est
aũt incertũ vbi illis q̃draginta dieb⁹ fu
erit: vt ôt s. Tho. Et idẽ ôt Ogr hist.
de patrib⁹ qs eduxit de limbo. Dic tñ
sctus Tho. iij. di. xxij. q illis q̃draginta
dieb⁹ fuit in paradiso terrestri cũ aiab⁹
sctoz parz. Argumẽta aũt illa oia suffi
cieter ostendebãt fitatẽ resurrectionis
Ostẽdit em vt idẽ dic s. Tho. se vez cor
pus. i. nõ phantasticũ vel raz habuisse:
qz palpabile z bũanũ: quia hoc videbant:
z idẽ numero p cicatrices z vulnera: et
animã p opa vite nutritiue: qz vere co/
medit: z vite sensibilis: qz ostẽdebat se
audire/videre/z intellectual': disseren/
do de scpturz: z diuinitatẽ i miracl'o pi
sciũ: z ascensiõe: z se esse gl'iosum: intrã
do ianuis clausis z euanescẽdo. Non ãt
eis apparuit i sua claritate: qz illã ferre
nequissent: z forte eũ aliũ credidissent
q̃uis hoc fecerit i trãsfiguratiõe añ passi/
onis hũilitatẽ: ne illã despicerẽt. Cõtra
qz si spirit⁹ assumpsisset corp⁹ potuisz
eos in istis decipe. Ad hoc dic s. Tho. in
iij. q nõ est verum: quia ars non potest
equari nature: ideo opa vite nõ põt spi/
ritus in corpe ita bñ exercere sic anima
ideoqz ex longa ꝙuersatiõe illũ cognos/
sent. Hec oia ex sctõ Tho.

Feria scõa infra Octauas pa
sce. Lex euange. Luce ca. xxiij.

Ecce ex discipulis Jesu
ibant ipsa die in castel/
lũ qd erat in spacio sta
dioz sexaginta ab hie/
rusalẽ noie Emaus. Et ipi loq'
bant ad inuicẽ de his oib⁹ q̃ ac/
ciderãt. Et factũ est dũ fabula/
rentur et secũ q̃rerent. z ipse ie/
sus appropinq̃ns ibat cũ illis.
Oculi autez illoz tenebant ne
cũ agnoscerent. Et ait ad illos:
Qui sunt hi sermones quos cõ
fertis ad inuicem: ambulantes
et estis tristes: Et respondens
vn⁹ cui nomen Cleophas dixit
ei. Tu sol⁹ pegrin⁹ es in hierlm
z nõ cognouisti que facta sunt i
illa his diebus? Quibus ille di/

Fe. II. infra octauas Pasce

xit. Que: Et dixerunt. De Jesu nazareno qui fuit vir prophetapotēs in ope ꝛ sermone coꝝ ām dō ꝛ omi pplo. Et quō tradiderūt eum summi sacerdotes ꝛ prīcipes nostri in damnatōez mozris: ꝛ crucifixerūt eū. Nos autē sperabam⁹ qz ipe esset redēptu rus israel. Et nūc sup hec omia tertia dies est hodie q̄ hec facta sūt. Sed ꝛ mlieres quedā ex nostris terruerūt nos que aſ lucē fuerunt ad monumētū. Et non inuēto coꝛpe eius: venerūt dicētes se etiā visiones angeloꝝ vidisse: q̄ dicūt eū viuere. Et abierunt quidā ex nostris ad monumentū ꝛ ita inuenerūt sic mulieres dixerūt. ipm vo nō inuenerunt. Et ipe dixit ad eos. O stulti ꝛ tardi coꝛde ad credendū in omibus que locuti sunt pphete Nōne hec oꝑtet christū pati et ita intrare in gliam suā: Et incipiens a moyse et oib⁹ pphetis interp̄tabat illis in oibus scripturis q̄ de ipso erāt. Et appꝛopinquauerūt castello q̄ ibant. ꝛ ipe finxit se longi⁹ ire. Et coegerūt illū dicētes. Mane nobiscū dñe qm aduespascit ꝛ inclinata ē iā dies. Et intrauit cū illis. Et factum ē dū recūberet cū illis accepit panē ꝛ benedixit ac fregit ꝛ porrigebat illis. Et apti sunt oculi coꝝ ꝛ cognouerūt eū. Et ipse euanuit ex oculis coꝝ. Et dixerūt ad inuicē. Nōne coꝝ nostrum ardēs erat in nobis dum loqueret in via et aperiret nobis scripturas: Et surgētes eadez hoza regressi sunt in hierlm ꝛ inuenerūt ꝙgregatos vndecim ꝛ eos qui cū ipsis erāt dicētes q̄ surrexit dom⁹ vere ꝛ ap̄parut simoni. Et ipsi narrabāt que gesta erāt in via: et quomō cogꝙnouerunt eum in fractione panis.

Duo ex discipl'is ie su ꝛc. Luce. xxiiij. In p̄senti euāgelio in q̄ vna chr̄i appariſio post resurrectionē suaz narrat: tangunt tria puncta q̄b⁹ se vere surrexisse p̄bauit: que sunt Ambulatio: Locutio: ꝛ Manducatio.

Quātū ad p̄mū sciendū est q̄ ordinata p̄gressio ē signū vite in coꝛpe hūano. Un Jo. xj. Dñs dans signū vite Lazari: dixit: soluite ꝛ sinite abire. ꝛ Petrus dū cū Simone mago pugnaret: ꝛ visus eē p̄t Simōis incātatōes caput agitare defunct⁹ q̄dā: ait. Si viuit: surgat ꝛ ambulet: alioq̄n sclaz phāsma esse. Ratio ē: qz tria sūt agētia subordinata. s. deus: natura: ꝛ ars. Un sic natura deo equari nō pōt: ita nec ars nature. Jdeoq̄ null⁹ spirit⁹ potest q̄cūq̄ ingenio ita bene coꝛp⁹ humanū mouere sic anima: q̄ naturalit̄ est eius forma. Et ideo ambulatio ordinata est resurrectionis signū: ꝛ p illā chr̄ist⁹ se surrexisse p̄bauit. Dic g̃ (Duo ex discipl'is ie su) nō ex duodecim: sz ex. lxx. De vno aūt hoꝛ nō est dubiū q̄ ipe esset Cleophas. Alium aūt vt ōr. Theo. ꝛ Wgr̄ histo. aliq̄ vt Greg. in pło. super moꝛ. tradunt esse Lucā qui moze scriptoꝛq̄ scripturas. s. historiales ediderūt nomē suum tacer. Sed tn̄ serūs Amb. dicit q̄ vocabatur Amaon. (Jbant ipa die) resurrectiōis sez chr̄isti (in castellū) qō vt dicit Aug. fm Marcū appellat villa. (q̄d erat in spacio stadioꝝ. lx. ab hierl'm) Scōz aūt quod dicit Wgr̄ histo. Greci scp̄toꝛes tradūt Herculem gigantē vno anhelitu. cxxv. passus cucurrisse: ꝛ deinde stetisse: ꝛ a stando spacium huiusmodi vocatū stadiū. Cū aūt octo stadia faciant miliare: in summa. lx. faciūt septēmilia passuū ꝛ q̄ngētos. i. septē milliaria ꝛ q̄tuoꝛ stadia. i. leucas tres: et tres partes

ḡre Hec ille. Et idē innuit Beda. (nō/
mine emaus) Sic aūt ōt Beō. Emaus
ipa ē nichopolis ciuitas insignis pale/
stine: q̄ post vastationē iudee sub Ha/
co aurelio istaurata murauit nomē. Sz
si erat ciuitas vt dic̄ Beda: quō potuit
appellari villa: vt ōt Augu. Ad h̄ dī q̄
absolute nō fuit villa: sz cōparatiue ad
hier'm: rōne nobilitatis hier'm z vicini
tatis emaus ad illā. (Et tpī loq̄bant ad
inuicē) nō q̄si credētes fm Theo. sz q̄si
stupentes (de his oib⁹ q̄ acciderāt). i. de
chr̄i vita z morte. Beda. Loq̄ntes aūt
de se dñs appropinq̄ns comitat: z vt fi
dē resurrectiōis mentib⁹ eoꝝ incēdat: z
vt q̄ō se facturū p̄miserat impleat. s. vt
vbi duo sunt vl tres ꝓgregati in nomie
meo ibi sum i medio eoꝝ. Hec ille. (Et
factū est dū fabularent̄) Fabula ꝓprie ē
res q̄ nec vera nec verisimilis ē. z a fando
dī: eo q̄ i solo fato ꝓsistat. Fabulari aūt
ꝓprie est fabulas vl falsa recitare: sz ex/
tenso vocabulo oēs sil̄ fantes z collo
quētes fabulari dicunt: z ita sumit hic.
Nō em̄ fabulas: sz chr̄i facta recitabāt
(z secum). i. ad inuicē (q̄rerēt) Null⁹ em̄
eoꝝ tenebat locū mgrī vl discipuli: sed
vterq̄ vicissim interrogabat z responde/
bat (Et ipe Jesus appropinq̄ns ibat cū
illis) q̄si pegrin⁹. Theophil⁹. Obtēto
iam spirituali corpe. non obstabat loci
distantia: dn adesset q̄b⁹ volebat: nec vl
teri⁹ naturalib⁹ legib⁹ corp⁹ suum rege
bat: sed spiritualit̄ z supra naturā. Hec
ille. Quō aūt posset gl'iosum corpus p
maximū spaciū ad libitū q̄si imperceptī/
bilit̄ moueri: vide sctm̄ Tho. iij. dis.
xlitij. (Oculi aūt eoꝝ tenebant ne eum
ag̃scerēt) Est ār sciēdū: q̄ sz s. Tho. in
iij. senten. dis. xxj. chr̄is istz ostēdit suam
naturalē formā. Sed ꝯ: q̄ ipe i. iij. p.
imo z brūs Marcus dic̄: q̄ apparuit i
alia effigie. Ad h̄ dico q̄ effigies fuit
aliena q̄ ad habitū: q̄ videbat̄ pegrin⁹
nō aūt q̄ ad lineamēta z colorē vult⁹: vt
ipemet innuit. Sed ḡre nō cognouerī
eum: Ad h̄ dicit fm eundez q̄ h̄ potuit
esse quia eū mortuū credebant. Nō em̄
quis facile cognosceret illū quē mortuū
crederet si i alieno habitu videret. Se
cundo potuit eē vt idē ōt p acrissiam: vl
fm alios p auritiam: vel meli⁹ aoꝝasiā:
de q̄ hr̄ i glo. Beñ. xix. Est em̄ acrisia vt
dic̄ Dg̃r hist. cecitas q̄ facit nō videre
nō oia: sz q̄ nō ē opus: fm quā: vt ait fo/
te aliq̄n accidit q̄ ḡrim⁹ id q̄ō manu te/
nem⁹. Hac aūt pcussi sūt a deo sodomi
te Beñ. xix. z volētes cōprehēdere heli/
seū. iij. Reg. vj. Aliq̄n etiā est a diabo
lo vel a magꝭ. Et sic accidit istꝭ. Vñ no
tandū est ꝓbum q̄ oculi eoꝝ tenebant:
z h̄ vel a deo efficiēte: vel a diabolo deo
pmittēte: vt dic̄ Aug. de ꝓsensu cuāge.
Sed p his notādū est q̄ p̄dicta cecitas
apud diuersos diuersimode noiat: siue
scripturaꝝ inscitia: siue alia q̄libet causa.
Solū aūt duo modi scribēdi videt̄ inuī
ri ꝓprii. s. cz dicēdo cū Aug. aoꝝasia: q̄
cecitas grece aoꝝasia dī. vl dicēdo cum
scto Tho acrisia: ab a: q̄ ē sine z crisis
iudiciū. Sz Aug. sic scribit ꝓsules ver
boꝝ lepoꝝi. Scūs Tho. aūt tuauit p̄/
prietatē vocabuli: q̄ ista passio nō ē ce/
citas p defectū visiue potentie: q̄ grece
dī aoꝝasia: sz p ligatōez sensus vl impe
dimētū iudicij. Vel tertio p̄t dici q̄ in
ipo trāsitu ad imortalitatē aliq̄ mō fuit
alteratū coꝝp⁹ chr̄i: vt ōt Dg̃r hist. sic
z puero accidit cū fit vir. Quō aūt posſ/
sit videri coꝝp⁹ gl'iosuz ab oc'lo nō glo/
rioso: dicūt aliq̄ q̄ pōt illō videre q̄ ad
suū colorē: sz nō q̄ ad lucē gl'iosaz. sz op/
positū tenet s. Tho. i. iij. dī. xlitij. q. iij. q̄
la claritas non differt a naturali nisi q̄
ad causaz. Vñ cū brūs se oñdat pl⁹ vel
min⁹ lucidū vt sibi placet: pōt ab omni
oc'lo videri si vult. Sz ḡre chr̄is ñ volu/
it ab eis agnosci? Dī q̄ fm Theo. fuit
ꝓpē m'tra. Prio vt tota sua dubia intēn
tionē reuelēt: z vuln⁹ deregēres recipi/
ant medicinā Hec ille. Scdo vt ꝓgsce/
rēt q̄ q̄uis coꝝp⁹ ipm q̄ō passuz fuerat
surrexerit: nō tn̄ erat ampli⁹ t'le vt esset
oib⁹ visibile: sz tm̄ his a q̄b⁹ vellet vide
ri. Hec idē. Tertio vt nō dubitēt ḡre ō
cetero nō ꝓuersak intra plebem quia. s.
post resurrectionem ꝓuersatio eius non
erat digna hominib⁹: sed diuina magis
Hec ille. Quarto fm sctm̄ Tho. z Bre
go. fuit: q̄ dina nobis manifestank fm

q̄ sum⁹ dispositi. Greg. Cōuenienť ēt eis spēm quā nō agnoscerēt ondit: ꝟ agēs fortis in oclis corpis:qđ apđ ipos intus agebat in oclis cordȝ. Ipi nāq; apđ semetipos ꝛ amabāt ꝛ dubitabāt. De se ḡ loquētib⁹ pntā exhibuit:sed de se dubitantib⁹ cognitōis sue spēm abscōdit. Hec ille. In hac pte ē documētū morale q̄ sp bona nob loquēda sť vt nobis

Mozaťr āt hierl'm q̄ đr (cū sit chs. visio pacis: fcat pīam in q̄ videbiť rex in decore: q̄ est pax nr̄a. Emaus đo qđ interpraťr mr festinās/ fcat ecclīam militantē:q̄ fideles gnat pdicādo: balneat baptizādo:ꝛ nutrit exhortādo: ꝛ dslak pmittēdo. j. Eoz. ij. Tanq̄ puulis in chro lac vob dedi/nō escaz. Festinat aūt in pīam ingredi. Ista ḡ pdita fide formata iesu: cū iam essent in hierl'm p spem q̄ erant q̄si securi:reuerrunť ab ea ad emaus: sed vbi illū recoḡscūt cognitione spīrāte amorē:reuertūť in hierl'm vbi etiā vidēt chm. Quātū ad scđz sciēdū est q̄ resurrectiōis vere signū est loq̄ bene. Et hui⁹ est eadē rō sīc ꝛ in ambulatiōe. Vñ ꝛ diabol⁹ incusat⁹ q̄ p arreptitiū incōgrue loq̄rek:dixit q̄ iste rusticus tra grossaz hīet linguā q̄ suo modo nō posat illā mouere. Et đ adolescē te suscitato Lu. vij. đr q̄ cepit loq̄ in signum. s. vere resurrectiōis. Dicit ḡ. (ꝛ ait ad illos. Qui sunt hi fmones q̄s cōfertis ad inuicē ambulantes: ꝛ estis tristes) Greg. Cōferebāt q̄dē intra se q̄si nō amplī⁹ expectārtes chm videre: sed dolorosi q̄ pempto saluatore. Hec ille Inťrogat aūt nō ex ignorātia:sed vt ex rnsione eoz incredulitas cōueniēti⁹ argūat. (Et rndens vn⁹ cui nomē Cleophas: dixit ei) credēs q̄ esset pegrinus q̄ ad pasca venisset in hierl'm(tu sol⁹ pegrinus es in hierl'm:ꝛ nō coḡuisti q̄ fcā sť in illa i his dieb⁹?) Vbi aduertēdū q̄ ly solus: nō excludit alios pegrinos ab isto:cū mlti fuerit i pasca:ꝛ q̄si inūerabiles:ꝟ excludit istū a cognitōe mozt̄ chī cū alys pegris: vt sit ordo. Tu es pegrin⁹ ꝛ solus. s. inť pegrinos nō coḡuisti in hierl'm:q̄ fcā sť in ea. q. d. Diu est q̄ sol⁹ nescias qđ oms sciūt (qđ ille dixit: Que? Et dixerūt ei. De iesu nazareno q̄ fuit vir pphā.) Be. Prophetā fatenť:filiū dei facēt: vel nōdū pfecte crederes: vel sollicīti ne inciderēt in manus đoz psecūtiū:qz nesciebāt q̄s eēt: qđ vez credebāt celātes. Hec ille.(Potes i ope)miracl'oz(ꝛ fmone)pdicatōis(coram đo).i.i pīrate (ꝛ oi pp'o).i.ēt apparēter(ꝛ quō tradiderūt eū sūmi sacdotes).i.pncipes sacdotū q̄ erāt.xxtiū.(ꝛ pncipes pp'i.i.nobiles. Vel sūmi sacdotes ipi sť pncipes.ꝛ ly ꝛ:stat p idē. Isti em tradiderūt iesum(in dānatōez mortis: ꝛ crucifixerūt eū) qz psuaserūt pp'o vt a pilato peterēt barrabā: ꝛ iesus crucifigerēt. Grego. Subdiť aūt despatiōis vox cū subdiť.(Nos aūt spabam⁹ q̄ ipe eēt redēptur⁹ isrl') Spabam⁹ inq̄t non spamus:acsī mors dñi sīlis eēt mortib⁹ alioz. Hec ille. Theo. Expectabāt em chm saluatuz ꝛ redēptuz pp'm isrl' ab ingruētib⁹ mal':ꝛ a future Romanoz. Ipm q̄q credebāt trenū regē fieri:quē purabāt nec pmulgatā i se mortȝ sniam cauere potuisse. Hec ille. Beđ. Merito ḡ tristes incedebāt: qz ꝛ seipos quōdāmodo arguebāt. q̄ in illo redēptionē spauerūt quē iam mortuū viderāt:nec resurrectuz credebāt:ꝛ maxie dolebāt eū sine culpa occisum quē nouerāt innocētem. Hec ille. Theo. Videnť tñ hi viri nō omino incredulī esse p ꝟ q̄ subdiť. (Et nūc sup hec omia tertia dies est hodie q̄ hec facta sunt) in q̄ videnť habere memoriā eius /qđ eis dns dixerat se die tertia resurrecturz. Hec ille. Vñ et relatā a mlieribus resurrectiōis famā cō memorāt:cū subdiť (ſz ꝛ mlieres q̄daz ex nr̄is terruerūt nos)narrātes factū taz insolitū. Vl' terruerūt nō de resurrectōe quā nūciabāt:ſz de ablatōe corpis quā apli timebāt. Vl' p frozē fm Greg. itel ligiť stupor. Apli ei ñ existiabāt firmū qđ referebāt ille:ꝛ tñ stupebāt(q̄ añ lucē fuerūt ad monumtū: ꝛ ñ iuenerūt corp⁹ el⁹ dicētes se ēt visionē angelorz).i.āgelos visibiles i assūptz corpib⁹ appentes (vidisse. q̄ dicūt eū viuere) ſz tñ aplis plene non credebāt: timentes ne rangē mlieres fuissent delusę(ꝛ abierūt qui-

dam ex nr̄is) id est Petrus ⁊ Joannes ⁊ forte alij (ad monumentū: ⁊ ita inuenerūt) sepulcr̄ vacuū (sic mlieres dixerunt: ip̄am ꝓo nō inuenerūt) alicubi circa sepulcr̄. Et sic pz q̄ isti nō erāt ex toto incredduli vt̄ desperati: sz erāt fluctuātes: ⁊ pl⁹ forte ad incredulitatē ⁊ desperationē q̄ ad oppositā ptē declinabāt: Jō ipe icipit eos redarguere cum subdit. (Et ipe dixit ad eos: o stulti) ꝑ mētis cecitatē. Nec h̄ dixit q̄si inferēs ꝓtumelia: sz oñdēs magnā eor̄ ig̃rantiaz. Nec ad iniuriādū sed ad corrigendū: ⁊ ad eorum vtilitatē (⁊ tardi corde) id est dulri volūtate. (ad credendū in oīb⁹ que locuti sūt ꝓphe) de chr̄o. quasi di. Jsta q̄ credere non vultz oia sc̄ p̄dicta a ꝓphetz. Et q̄ ds mēbri nō p̄r: necarū fuit ex suppositō q̄ ita fieret/ lz nō absolute. Vñ subdit. (Nonne hec) q̄ dixistis (oportuit pati chr̄m). s. si ds sic p̄dixit: et ad redēptōez gñis hūani (⁊ ita) p hūilitatē passiōis (itrare i glo. su.). i. in locū in q̄ vr̄ glia sua. s. celestē. vel in gliaz suā. i. sibi i suo corpe debitā. Surrexit em̄ gl̄iosus in corpe: cū añ solū eēt gl̄iosus i aīa. Jsiō. Sz si oportebat chr̄m pati: tñ q̄ eū crucifixerūt rei sc̄. Nō em̄ satagebāt ꝑficere qđ ds disponebat. Vñ et eor̄ executio fuit ipia. dei ꝓo dispēsatōne prudētissima: q̄ nequicq̄ eor̄ i bñficia generis hūani quertit: q̄si vtes vipereis carnib⁹ ad antidoti salutiferi ꝑfectōez. Hec ille. Ex his pz q̄ tū fatui sc̄ q̄ p rribulatiōes nolūt itrare in gl̄iam alienā. sic sic̄s nollet irrare citatē p regiā pottam. Oportuit aūt chr̄m pati ꝑ̄ multa. Prio ꝑ̄ pr̄is p̄ordinatōez. Bar. xxvj Ealicē quē dedit mihi pr̄ nō vis vt bibam illū: Scdo ꝑ̄ scpturar̄ ipletōez. Vñ ibi dr. Quo g̃ implebūt scpture: Tertio ꝑ̄ suā exaltationez: vt h̄ dicit. Quarto ꝑ̄ nr̄am informatōem: vt sz discam⁹ illd Act. xiij. Per mltas tribulatiōes opz nos itroire in regnū dei Quinto ꝑ̄ nr̄am redēptionē. j. Pe. j. Nō corruptibilib⁹ auro ⁊ argēto redēpti estis. Sexto ꝑ̄ nr̄am reconciliatōz. Rom. v. Cū inimici essem⁹/ reconciliati sum⁹ deo p mortē filij eius. Septimo ꝑter inferni spoliationē. Zach. ix. Tu ꝙ in sanguine testamēti eduxisti vinctos tuos de lacu. Octano ꝑ̄ celi apertionē ⁊ repletōez. ps̄. Ascendēs in altū captiuā duxit captiuitatē. Vt aūt ostenderet q̄ ita scptū erat: seq̄t. (Et incipiens a moyse). i. a q̄nq̄ libr̄is moysi (⁊ oīb⁹ ꝓphetz interp̄tabat). s. declarabat illis i oīb⁹ scpturis). i. in oīb⁹ libr̄is scripturc (q̄ de ipo erāt) nō oia: q̄ tāb⁹ eue spaciū nō sufficeret: sed ea q̄ erāt ad suū ꝓpositū. p discipl'oz instructōe oportuna.

In hac pte est morale documētū: de q̄ ait Beda. Si aūt moyses ⁊ ꝓphe de chr̄o locuti sc̄: ⁊ eū p passionē intrarurū p̄dixerūt: quō gl̄iar̄ se esse chr̄ianū: qui nec̄ q̄liter scpture ad chr̄m ptineāt inuestigat. nec̄ ad gl̄iaz quā cū chr̄o hic cupit per passionez attigere desiderat. Hec ille. Quantū ad tertiū sciendū est q̄ māducatio est signū resurrectōis Vñ ⁊ Lu. viij. puelle suscitate iussit dominus vt darēt māducare in signū resurrectiōis. Dicit g̃. (Et appropinquauerūt castello q̄ ibāt.) ⁊ supple rogabāt vt cū eis maneret (⁊ ipe) oñdens se ibi nolle esse (finxit) nō ꝙbis mentiēdo: sz corp⁹ cōponēdo (se lōgius ire) ad ostendū fm Greg. ⁊ Aug. q̄ a cordib⁹ eorū distabat. Nec sic fingere. s. ad fcandū est petr̄m: vt isti dicūt: sed ad decipiendum. Sic em̄ vt dr Augu. licitū est fingere ꝙbis: vt cū dicit pabola. ita ⁊ factis q̄ fit ad aliquā ꝓfitatē exp̄mendā. Greg. sz q̄ esse extranei a charitate nō poterāt: hi cū q̄b⁹ charitas g̃diebat: eū ad hospitiū q̄si pegrinū vocāt. Vñ sequitur. (Et cogerūt illū.) Ex q̄ exēplo colligit: q̄ pegrini nō solū ad hospiciū inuitādi sc̄: sz etiā trahēdi. Hec ille. (Discentes: Mane). i. volumus q̄ maneas (nobiscū: q̄m aduespascit: ⁊ inclinata est iam dies) sez ad occasum. Et p diē intelligit causa diei. i. sol. (Et intrauit cū illis) Greg. Mēsam ponūt: cibos offerunt: ⁊ deū q̄ē in scpture sacre expōne nō cognouerāt: in panis fractione cogn̄scunt. Hec ille. Et videt velle Greg. q̄ aliq̄n maius lumen nobis confert eleemosyna: q̄ lectio scripturarum (et fa-

Fe.iii.infra octauas Pasce

ttū ē dū recūberet cū illis) Quia eī an/
tiq; i lect; comedebāt: edētes ad mēsam
dicunt accūbere vl recūbere. (Accepit
panē ⁊) sic añ passionē ꝙsueuerat (bñdi/
xit) Bñdicēd⁹ ē aūt cib⁹ ꝑ tria. Prīo
ne in eo sit diabol⁹ ⁊ eū diglutiamus:
sic de q̄dā montali narrat Greg. i dial'.
q̄ eū diglutiuerit cum lactuca quā sine
bñdictione auide momordit. Scō ne
ibi sit venenū aut aliō cor pal'r nocēs sic
erat i potu q̄ btō Bñdicto oblat⁹ est: vt
idē dic in eodē. Tertio vt ꝑtus cibi di/
uina inuocatiōe fortificata magis nob
ꝙferat vt expedit. Sumpto ꝙ cibo sūt
deo gr̄e referēde: sic ⁊ chr̄s post cenā di
xit hymnū: vt dī Mat. xxvj. vt iteratо
nos reddam⁹ diuino bñficio dignos (ac
fregit) sic sine gladio sic alij incidūt gla
dio: vt videt attestari s. Tho. in. iij. qui
dic ħ (⁊ porrigebat illis: ⁊ apti sūt ocli
cor) mētales ꝑm Chr̄y. q: corporales non
habebāt clausos. Sed q: ista cognitio
fuit sensibilis: medi⁹ est vt de oculi cor/
poris accipiam⁹ ħ: sic ⁊ Aug. videt ac/
cipere de ꝙsen. euā. q̄ dt: q lz oculos clau
sos nō haberēt: tn̄ inerat aliq̄d nō sinēs
eos cognoscere qđ videbāt. Possum⁹ ḡ
eor oculos tūc aptos fuisse dicere: vel
q: remota est acrisia: vel q: ꝑ fractionez
panis reducti sūt i cognitionē incogni/
ti (⁊ cognouerūt eū) esse mgr̄m suum (⁊
ipe euanuit ex oculis eor) Hoc em̄ face
re potuit cū haberet gl'iosū cor⁹. Et
debuit ꝙ mlta ꝑm Theo. Prīo: q: nō
erat i tali statu vt diuti⁹ cū eo cōmora/
ri deberent. Scō vt eor affectū auge/
ret ex subtractiōe sui. Vñ seq̄t (Et dixe
rūt adinuicē. Nōne cor nostrū ardens
erat in nob de iesu dū loq̄ret i via ⁊ api
ret nob scripturas) Iste aūt ardor ꝙ du/
pliciter causat. Uno mō ab ipsis ꝓbis:
vt dt Orige. ⁊ Theo. q⁹ isti illumina
bant vt crederēt mgr̄m suū esse vez re/
demptorē: ⁊ ꝙsequēt insurgebat amor.
Cognitio em̄ ꝑfi boni ē amor; causa.
Alio mō poterat causari a dño intrinse
cus inflāmāte (Et surgētes eadē hora)
sine cena: ꝓuenientes noctis tenebras et
odia iudeor (regressi sūt in hierl'm) vt
nūciarēt ista inclusis ꝑ metū iudeorū
discipul' (Et inuenerūt congregatos vn/
decim) q: erat adhuc ibi Thomas (⁊ e/
os q̄ cū ipis erāt: dicētes: q: surrexit do
min⁹ vere ⁊ apparuit simoni) cui fidem
pl⁹ q̄ mlieri⁹ adhibebāt. Sic autē dt
Beda. ex mō loq̄ndi euāgelistar ⁊ pau
li apl'i. dūs itelligit Petro ꝓmo inf oēs
viros apparuisse. Sic em̄ dt Chr̄y. pri/
mo apparebat dignior: ⁊ cū ille visa re
ferebat: ali⁹ min⁹ dign⁹ disponebatur
ad visiones: ⁊ sic ei appebat postmodū
⁊ sic ō alijs (Et ipi narrabāt que gesta
erāt i via: ⁊ quō cogn̄uerūt eū i fractiōe
panis) In hac ꝓte ē morale documen
tū libēter audiēdi ꝓbū dei. De quo ait
Grego. Ex auditu sermone inardescit
anim⁹: cor dis frig⁹ recedit. fit mens in
supno desiderio anxia: audire libet; p̄ce
pta celestia: ⁊ q̄t mādat; instruit quasi
tor facib⁹ inflammat. Hec ille.

Feria.iij. infra octa. Pasce. Textus euan. Lu. ca. xxiiij.

STetit iesus in medio di
sciplor suor: ⁊ dixit eis
Pax vobis: ego sum: no
lite timere. Cōturbati
ꝙ ⁊ cōterriti existimabāt se spi
ritū videre. Et dixit eis. Quid
turbati estis. ⁊ cogitatiōes ascē
dūt i cor da vestra? Videte ma/
nus meas et pedes meos: quia
ego ipse sum. Palpate ⁊ videte
quia spiritus carnē ⁊ ossa nō ha
bet sicut me videtis habere. Et
cum hoc dixisset. Ostendit eis
man⁹ ⁊ pedes. Adhuc aūt illis
nō credentib⁹ ⁊ mirātib⁹ p̄ gau
dio: dixit. Habetis hic aliquid
qđ manducetur? At illi obtule/
runt ei partem piscis assi: et fa
uum mellis. Et cū māducasset
coram eis: sumēs reliquias de/
dit eis. Et dixit ad eos. Hec sūt
verba que locutus sum ad vos
cum adhuc essem. vobiscum: q̄/

niam necesse est impleri omnia q̄ scripta sunt in lege moysi ⁊ prophetis ⁊ psalmis de me. Tunc aperuit illis sensum vt intelligerent scripturas. Et dixit eis. Quia sic scriptū est: et sic oportebat christum pati: et resurgere a mortuis die tertia: ⁊ p̄dicari in noīe eius penitentiā ⁊ remissionē pct̄oꝝ in oēs gentes.

Stetit Jesus in medio discipuloꝝ ⁊c. Luc. xxiiij. In p̄senti euāgelio tanguntur tria puncta: que sunt Apparitio/ Conturbatio/ Illuminatio.

Quātū ad p̄mū sciendū est/ q̄ ea q̄ in p̄nti euāgelio narrant cōtigerūt statim post illa q̄ dicta sūt in p̄cedenti euāgelio. Sic em̄ dī a btō Luca dū illi duo q̄ ierāt in emaus q̄ eis ꝛtigerāt enarrarent ⁊ alij discipli dicerēt sil'r: q̄ Petr⁹ viderat dn̄m: statim Jesus affuit. Et h̄ē qō hic dī (Stetit iesus i medio discipuloꝝ suoꝝ). i. subito apparuit: sine apparenti ambulatiōe vel motu. Sz ē h̄ duplex q̄stio. Quō em̄ potuit ibi apparere subito: qr vt dī Jo. xx. fores erāt clause. Ad h̄ dicunt sancti: q̄ diuina ꝑture p̄n̄t sil'r esse duo corpa: ⁊ q̄lit̄ fiat vide i seq̄nti euangelio. Alia q̄stio est: qr fm Lucā isti discipli erant vndecim. Dic̄ em̄ q̄ illi q̄ regressi sunt de emaus inuenerūt cōgregatos vndecim. fm Joā. ꝙ nō erāt nisi decē. Nā dic̄ q̄ Thomas non erat cū eis: ⁊ clarū est q̄ iudas crepuerat suspensus. Aut h̄ aūt soluit Aug. ō ꝙsen. euāg. dupliciter. Prio: qr Thomas exiuit foras ant̄q̄ chr̄s appareret. q̄ tn̄ Thomas interfuit relatiōi cleophe ⁊ socij eius q̄ ierāt i emaus: sed eis nō credidit: imo nec alijs decē credidit dicētib⁹: vidim⁹ dn̄m. Secō: qr cū dic̄ Lu. q̄ inuenerūt ꝛgregatos vndecim: nō loquit̄ d apl'is: sed gñaliter de discipl'is qui ibi vndecim erāt sine Thoma. Sed istum modū solvendi ipsemet reꝛobat ibidē p h̄ qō dicti Lu. ⁊ eos q̄ cū ipis erāt: qr ꝑz q̄ pl⁹ q̄ vndecim erant. Possum⁹ aut̄ tertio soluere q̄ noīe vndecim intelligit ipsuz collegiū. xj. apl'oꝝ. Et si ibi vn⁹ aut duo defuissent: dūmodo ibi esset maior ps eoꝝ. Alia q̄stio est: qr vt testat Dar. ⁊ Dar. dn̄s dixerat se videndū a discipulis i galilea: ⁊ hic dī q̄ in hier'm eis apparuit ꝙgregatz. Ad h̄ soluit Amb. duplicit. Prio dicēs q̄ dn̄s q̄dē dixerat se fore in galilea videndū: sed discipuli territi se ꝛcluserūt ꝑter metū iudeoꝝ: tō eis chr̄s ad eos ꝙfortādos apparuit: ⁊ post i galileā eos duxit. Et vt dr Grecus: h̄ n̄ est trāsgressio ꝓmissi: iz festina ex benignitate impletio. Secō dicens: qr dn̄s paucis apparuit i hier'm: iz mlt̄is in galilea i mōte (Et dixit eis) volēs timidos ꝙfortare (Pax vob̄) supple adsit. Est aūt sciēdū q̄ sic dr s. Tho. sup Joā. ⁊. liij. q. xlix. ⁊. ij. dis. xxvij. pax est tranq̄llitas ordinis. Tūc em̄ aliq̄ dicūt pacē habere: qñ eoꝝ ordo inturbat⁹ manet. Jn hoie aut̄ est triplex ordo: vt ibi sz sup Joā. dic̄. s. ad deū: ad se: ⁊ ad ꝓximū. Et sic triplex est hois pax. Una q̄ pacificat deo totalit̄ et⁹ ordinatiōi subiect⁹. Alia q̄ pacificat sibi p̄ p ꝙsonantiā viriū. i. intellect⁹: ⁊ volūtat̄: ⁊ appetitus sensitiui. Alia q̄ pacificat ꝓximo: p h̄ q̄ nō habet ꝓntā volūtatē. Nullus tn̄ dr simplr hīe pacē: nisi oēs tres habeat: qr vt idē dic̄. ij. ij. q. xxix. pax sup ꝙcordiaz q̄ dicit vnionē appetitus cū ꝓximo: addit vnionē habēz pacem ad seipm: habet etiā illā cum ꝏ cū viuat fm rationē. Vñ Aug. li. ō ver bis dn̄i. diffiniēs pacē sctoꝝ dic̄. Pax ē serenitas mentis: vt sz ratio sit libera ⁊ nulla affectione religata: tranquillitas animi: vt. s. affectus sensitiu⁹ sit a mole stia passionū liber: simplicitas cordis: vt. s. volūtas in deū obiectū suum tota liter feratur: amoris vinculū: vt sz diligatur primus: ꝙsortium charitatis: vt diligat ur deus. Christus ergo omnib⁹ discipulis suis pacem optat: et imprecatur: quia quelibet predictaꝝ erat eis necessaria. Nam facti erant inimici dei p infidelitatem aut negationē: ⁊ habebāt in intellectu dubietatē: in volūtate

frigiditatē:z in sensu timiditatē:z itex eos iudeis inseqbant. Discipuli aūt qa pus timebāt iudeos:vlso dño etiā timebāt adesse spm quē sub forma dñi viderent:ideo istū fm timorē voluit remouere di.(ego sum) scz magr vester in fide:z nō res phātastica:ideo (nolite timere) Nō dupl'r intelligit. Vno mō: qi velit dñs a discipulis excludere metū quē antecz logrek incurrerāt. Alio mō qsi velit eos pfuare a metu: q rōnabil'r debebat accidere eis. Jn hac aūt pte est morale documētū: q pacē diligam⁹ quā dñs moriēs cōmēdauit: z resurgēs imparcus est. De h Grec⁹. Pudeat nos pacis mun⁹ deserere: quā nob chr̄s hic discedēs reliqt. Pax ē res z nomē dulce cōmendatū ab oib⁹:obfuatū a paucis. Que aūt est causa? Fortassis ambitio dñi:aut liuor/aut odiū/aut pcēpt⁹/ aut aliqd hmōi:ex his q deī igros videmus icurrere. Dei qppe pcipue pax est q pfederat oia:cui⁹ nihil est adeo ppriū sic vnitas nature:z pacific⁹ stat⁹. Trās sumit pro ab angelis z diuis prātib⁹/ q ad deū z ad inuicē pacifice se hñt. Diffundit pro p totā creaturā:cui⁹ est decor trāquillitas. Jn nobis autē manet fm aiam qdem per inuestigatōez prutū et cōmunicationē:fm corpus pro in membroz z elemētoz cōmensuratiōe:qz alex pulcritudo: altex sanitas appellat. Hec ille. Quātū ad scōm tangit disciplox cōturbatio:cū dr (Cōturbati pro z prerriti) Sic em dr Theo.p verbum pacis nō est sedat⁹ turbo disciploz q nō credebāt verā carnē potuisse de sepulchro resurgere. Et ideo nō fuerūt a pmo meru libati: vel saltē nō fuerāt a futuro pfuati. Causa pro timoris subdit. (Existimabāt se spm videre).s. quem chr̄s in passione emisit. fm Tho. Vel per spm possum⁹ intelligere nō spm chr̄i: sed gnaliter oem imaterialē substam:pcipue angelū bonū vel malū. Sciendū est aūt q sic dicit s. Tho.sup Job. natura inferior sp timet ad plentiā superioris. qō intelligendū est si superior apprehendat. Actus em appetit⁹:cuiusmodi est timor/nō elicit nisi pcuisa cognitiōe

Tripl'r autē apphendit natura superior. Vno mō in gnali dū fit imaginatio alicui⁹ potētis nocere:z nescit qd sit. vt cū qs in nocte vel sol⁹ timet nihil videdo/ vel spualiter cogitādo:sed solū pcussus silētio tenebroso z solitudinē. Alio mō in spuali:dū apphendit diabol⁹ aut alius spūs adesse:licz non videat. Tertio mō qñ apphendit in spuali sub aliq corporali signo repentino z insolito. vt cū qs sub aliq umbra spm videt: z tūc maxime causat timor. Aia aūt rōnalis dū separatur a corpe:transit qdāmodo in statum angelicū. vñ z eodē modo intelligit vt angel⁹. ideo est superior aliq modo cōiuncta:z ab ea timet. Vñ q: cadauer facit nobis separate aie apphensionē: timemus in locis cadauex. Sil'r q: loca scā inhabitāt angeli timem⁹ in eis. Sed h est qstio.quō potuit petrus pturbari/q sciebat dñm surrexisse? Ar h dupl'r solui Amb. Uno mō vt dicant discipuli pturbati.i.maior ps eox. Alio modo: vt dicat pturbat⁹ petrus de hoc q clausis ianuis chr̄s intrauit.(Et dixit eis) volens.s.dei filiū se pbare fm Theop. eo q mentis agnoscere posset arcana. (Quid turbati estis) pter timorem? Hoc autē dicit nō increpādo eos de timore.q: cum iste timor esset naturalis/ nō erat pcm:sed oñendo q nō hēbant rectū iudiciū de eo q appebat. Vñ subdit.(z cogitatiōes) false z pniciose fm Bed.(ascēdūt in corda vra).t.i mētes q dirigunt alias vires : sicut cor diligit alia mēbra. Sed qre isti qsi increduli fm Lucā dicunt rephensi:cum dicat b. Joā.q vlso dño gauisi sunt? Ad h dic Amb.q a pncipio nō crediderūt: vt dr Lucas:sed crediderūt in pcessu:z gauisi sunt.vt dicit Jo. Sed pōt dici q stat simul ista:q nō crederēt firmit: z tamē gauderēt:imo valde gauderēt. Unde z Lucas infra dicit. Adhuc autē illis nō credentib⁹ z mirantib⁹ pre gaudio. Deinde chr̄istus vult eis facere fidez q vere resurrexit in vera carne / z non in apparenti tm. Et h fecit pmo offerēdo vi sui accidētia corpis sui:puta cicatrices. Scōo se exhibendo palpabilē. Tertio

ꝓcedo opa vite: puta comedēdo. Oꝑ ꝓ ei vite ꝺr oē op⁹ aie: q̄ est ꝑncipliū vite i matialib⁹ viuētib⁹. Prim arguebat idētitatē suppositi: pbādo. ſ. q̄ ille q̄ vi debak erat ille idem nūero q̄ patiebak. Sic em̄ ꝺr s. Tho. in. iij. idētitas suppositi cogſcik ex collectiōe accn̄tiū eius: q̄ in alio nō reperik. Quā collectōez siue vniuersitatē accn̄tiū optime visus ꝓcipit: q̄ annūciat z ꝓcipit pl̄a q̄ facianꝫ aliꝫ sensus. vt ptz. j. metaph̄. Hoc tm̄ vt idē ꝺr facit visus suppoſita carnis ꝑita re q̄ nō p visionē coꝛpalē: ſz p alia argumenta mōſtrabak. Per scām aūr. i. palpationē mōſtrabak ꝑitas carnis. Nam vt idē ꝺr ibidē: p h̄ excludebak falsa cognitio q̄ est vmbꝛatica visio. aut ꝑm immutatōez visus ab imaginatōe. Aliq̄n em̄ ex vehemēti imaginatōe res imaginata: vt ꝺr videbik esse p̄sens: etiāsi hō vigilet: z coꝛpa obiecta visui videbunk hoim z aialiū effigies. Excludik etiā p h̄ vt ꝺr visio spūuz in coꝛpe sensibili apparentiū. Coꝛpa em̄ q̄ assumūt ꝙsueerunt esse ex aere ꝙdensato: in q̄ nō sentiunk ossa. Sz cōtra p̄missa arguik mlti plicik. Prio: qꝛ dn̄s incōgrue vꝛ pbādo inceſſisse. De ꝓximo em̄ ꝓꝛ ꝺz esse speculatio: vt ꝺr. j. phyſ. Prius est aūt hoc q̄ ꝺicebak eē verā carnē/ q̄ esse carnez crucifixi: cū sit cōtus. Ergo etiaz ꝑus h̄ debuit pbari. Ad h̄ ꝺico q̄ nō incōueꝫnit q̄ pbando aliq̄d ꝑus ꝑm oꝛdinē cogſcendi p̄supponak tanq̄ vez: z postea pbandū. qꝺ tm̄ ſi nō eēt vez pbatio nō valeret. vtz ex. viij. Phyſ. vbi Arist. in ꝑncipio li. pbat ꝙclonē suā. z post ī ꝓcessu pbat q̄ supposuerat ex q̄b⁹ ꝙclonis veritas depēdet. Sic ēt fcē chr̄s: z h̄ rōnabiliter. vt nō stati: sed paulati rudes ꝺiscipulos ad resurrectiōis adduceret ꝑitatem. Scꝺo: qꝛ ista pbatio non vꝛ fuisse efficax: qꝛ si spūs assūpsisset coꝛpꝰ solidū eos decepisset. Ad h̄ ꝺr s. Tho. vbi sup̄. q̄ in coꝛpe sic assūpto nō potuissent opa vite ita ꝓfecte appere: sic in coꝛpe vere viuēte: qꝛ opꝰ artꝫ. i. qꝺ fit p intellectū z volūtatē: nō pōt adeq̄re opꝰ naturē: cuiusmōi est comestio: z visio: z locutio. Jō etsi nō stati: tm̄ vt ait p. longā cō uersatōez fuisset fictio ꝺeph̄ensa. Tertio: qꝛ visus ꝓfectissimꝰ est inf oēs sensus: ex. j. Metaph̄. q̄ incōuenient post pbatōez sumptā ex visu: introducik pbatio ex tactu. Ad h̄ ꝺico duplr. Prio: q̄ pbatio p visuz z tactū sik efficacioꝛ est: q̄ p visum tm̄. Jō vna est supaddita alteri: z dictū est. palpate z videte. Scꝺo ꝺico q̄ ꝛz ꝓꝛia obiecta visus ꝓfectꝰ q̄ tactꝰ ꝓcipiat: tm̄ visus facilꝰ decipik ꝯca aliq̄ obiecta p accn̄s: eo q̄ p medīū extrinsecū imutek. Vt ꝺbi grā. si sit aer igrossatꝰ et figuratꝰ z coloꝛatꝰ ꝑm hūanū coloꝛē vere z realik: talē coloꝛē ꝓfectꝰ ꝓcipit visus q̄ tactꝰ hūiditatē. sed tm̄ tāgēdo ꝓfectꝰ deph̄endik / q̄ cedit z nō ꝺr ossa: q̄ p visum. q̄uis etiā in tactu q̄ ad h̄ possit eē deceptio: vt dictū est. z vt dese pz in demone incubo: q̄ in coitu ita feminā deludit vt videak eē vir: sic z succubꝰ vir: ita vt viro videak esse mulier. De h̄ s. Tho. j. q. xlix. ar. iij. z. ij. ꝺi. viij ꝺ po. q. vj. z Job. xl. Et Jō dn̄s addidit etiā ꝓbatōez p opus vite. i. comestionē q̄ nō fuit necitatꝫ: vt ꝺr s. Tho. in. iij. ſz ptātis: in q̄ tū p illā oñdebat se vere naturā humanā z potentiā comedēdi hīe naturalē: ad qꝺ oñdēdū nō comedūt angeli. Fuit tm̄ ꝑa z non ficta comestio: vt ꝺr ide. iij. q̄dli. q. iij. Vera inq̄ ꝑitate sīgni: qꝛ ꝓcabat in chr̄o naturā hūanā eē: z ꝑitate naturaꝫ speciei. qꝛ fuit actio a ꝑncipijs speciei naturalis comestionis. Sic em̄ vox est ꝑa vox/ etiāsi nō audiatur: qꝺ ē vocꝫ effectꝰ. ita z comestio vera est/ etiāsi non sequak cōuersio cibi in comedentē: qꝺ est comestiōis effectus. Nō aūt fuit ꝑa ꝑitate incoꝛporationis cibi: qꝛ chr̄us erat extra gn̄ationis statū. Jdeo vt ait ibi. ſ. in tertio: cibū illū conuertebat chr̄s in spūalem. i. aereā materiā siue in vapoꝛē sic aqua a sole. Et his aūt ptz textus q̄ subdik. (Videre manꝰ meas z pedes meos) in q̄b⁹ vt ait Beda. clauoꝝ vestigia clarebār: qꝛ egoīpe sū) idē nūero: q̄ ꝑus fui suspensus in cruce. Vt aūt ostendat ꝑitatē carnis subdik. (Palpate) p tactū (z videre) p oc̄los. (Vel ponik videre ꝓ sentire z cogſcere (qꝛ spūs) apparēs in aereo vel alio ina

Feria.iiii.infra octa.Pasce.

almato corpe (carnē z ossa nō hz sīc me videtis hīe).i.videre seu rōnabilr cogscere potestis. Vlsus em ratiōe sue perfectiōis p oīm sensu accipi cōsueuit:sīc cū dicim⁹.vide q̄ suauis redolet hec rosa (hīe) Est aūt sciendū q̄ sicut dicit s. Tho.iij.di.xlviij.ad eē palpabile duo requrunt.s.hīe q̄litates tāgibiles: q̄ sūt Calidū:frigidū: z hmōi.z non cedere tangēti. Ideo ira est tāgibilis z palpabilr.ignis p̄o tāgibilis: sz nō palpabilr. Celū aūt neq̄ tangibile/neq̄ palpabile Oīm ḡ corpus palpabile: vt idē dic in iij.dist.xxj.est p naturā corruptibile:sz p gr̄az possit incorruptibile esse.vt corpus chr̄i.Ex q̄ patz vt ōt Grego.in.iij.mora.q̄ chr̄i corp⁹ qō palpabile fuit nō erat subtile adinstar venti aut aeris:sīc ōt Eutic⁹. Dicit tn corp⁹ gr̄iosum subtile:qz pfecte subiecit aīe. De hoc vide iij.dist.xlviij.(Et cū hoc dixisset:ostendit).i.ad palpandū exhibuit:sīc pus exhibuerat ad videndū:cum dixit. videte.zc.(manus z pedes) imo z latus fm Joā. Videt aūt q̄ discipli eū tetigerāt qz Beda sic ōt. Ad insinuandā ḡ resurrectiōis sue p̄itatē:nō solū tangi a discipulis:sed etiā cōuesci illis dignat.ne arbitrarent nō solide:sed imaginabilr sibi appere. Hec ille. Sed vez est q̄ ipse q̄dem dīgrus est tangi:sed tn forte ipi nō ausi sūt tāgere. Aduertendū est aūt q̄ gaudiū (cū ptineat ad potētiā appetitiuā:cui⁹ obiectū est bonū apphensū) esse nō pōt nisi id qō apphendit/appzehendat vt bonū. Discipli ḡ q̄ cū spm̄ se videre credebāt/turbati sunt.nō potuerūt gaudere/nisi deposita tali fide dominū esse crederēt illū q̄ videbat. Sed tn tantū bonū existiabāt p̄sentiā mgr̄i z tantū de illa gaudebāt q̄ habētes securitatis cām nō erāt securi.ideo dicit. (Adhuc aut illis nō credētib) .i.sine oīm hesitatiōe (z mirantib) ex tanto z tāinsolito bono(p̄ gaudio).i.p̄ter magnū gaudiū qō erat eis causa timendi/ne forte ille dns nō esset (dixit ipis).s. dns q̄ eos volebat per efficacissimū signū pforrare.i.p op⁹ vitale (Habetis aliq̄d qō māducet:) Sic em ōt mgr̄ hi storiaz illi q̄s magi suscitāt ponit⁹ q̄ buccam herbis sub ascellis:neq̄ comedere neq̄ bibere p̄n.qō tn est intelligēdū:q̄ sez facere nequnt p̄trute demonis ita bene vt fīūt p̄trute aīe.alit ista essent falsa cū ad nutū inferiora corpa obediāt diabolo q̄ ad motū localē dūtaxat.(At illi obtulerūt ei ptē piscis assi/z fauū melli) Forte em adhuc suabāt ꝓsuetudinē vitus chr̄i.de q̄ nō legit q̄ carnes māducauerit/nisi ex mādato legis p̄pter mysteriū in esu agni paschalis.z ideo in tāta solēnitate carētes carnib⁹/ offerūt pisces. In hac pte est documētū in sensu allegorico: q̄ post chr̄i resurrectiōem tpe gr̄e cib⁹ aie.i. bona opa: z bona conuersatio dulcissima est:q̄ tpe legis anne/xam amar.tudinē hēbat. Et h p̄t duo. Prio:qz in opando tūc nō erat tāta copa gr̄e q̄ aiam cōsolat. Scōo:qz post labore nō starim ibāt ad refem etne cōsolatiōis: sed ad limbū. Vlū Grecus. Ex iussu q̄dem legis pasca cū amaricātib⁹ edebat:qz adhuc amaritudo manebat. Post resurrectionē p̄o cib⁹ fauo mellis dulcorat. Hec ille. Quantū ad ptiuz tangit illūinatio:q̄ chr̄s discipl̄os suos edocuit p scripturas:vt in oīb⁹ certi eēnt: cū ōr: (Et cū manducasset cora eis) ad docendā veram humanā naturā.nō ad oīendū q̄ in resurrectiōe necarius sit vsus ciboz (sumēs:reliq̄as dedit eis:z dixit ad illos. Hec) q̄.s.in me videtz expleta (sūt p̄ba).i.facta p̄boz. Vel hec p̄ba q̄ dicā sc̄ p̄ba (q̄ locut⁹ sum ad vos cū adhuc essem vobiscū).i.cū adhuc essem in carne mortli:in q̄ estz vos. vt ait Beda. (Oīm nece est) nō absolute:sed ex suppone q̄ ds ita statuerit vel puderit. Absolute necarilū dico id cui⁹ oppositū ds facere nō pt:eo q̄ p̄dictionē includat.vt duo z tria esse q̄nq̄. Ex suppositiōe p̄o necessariū est cui⁹ oppositū ds facere neq̄t supposito q̄dā q̄ nō supposito posset.vt Socrates saluari si est p̄destinat⁹. Supposito em q̄ Socrates sit p̄destinat⁹:ds eū dānare nō pōt.qz seq̄ret q̄ ds eū vellet puenire ad vitam etnā: z nō puenire ad illā:sz ad miseriā etnā. Absolute tn ds pōt Socratē da/

mnare: qz nihil vult necario nisi seipm. (Impleri oia q̄ sc̄t) deo reuelāte (in lege Moysi z pphetis z psalmis de me) Quō aūt in has tres pres diuidat scriptura ver⁹. vide sup̄ feria. iiij. post dūicam de passiōe. (Tūc aperuit illis sensū vt intelligerēt scripturas) Hoc autē pōt itelligi tripl̄r fuisse factū. Uno mō: qz eis habituale noticiā tradidit scripturaz q̄ ad chīm ptinebāt: acsi illas memoriter didicissēt. Alio mō: ita qz illūinauit eorū sensū. i. intellectū: vt scripturas p⁹ auditas/vel in posteꝛ audiēdas funditus penetrarēt: z forte aliq̄ tunc allegauit. Ut tertio fuit vtroq̄ modo. Est aūt sciendū q̄ chīs sex multū clausa aperit. Pꝛio pginis vteꝛ saluo sīgculo pginitatis. Esa. xlv. Aperiat tra z germinet saluatorē. Scōo latus appriū. i. pmissiue Joā. xix. Tertio ifernū. Esa. xlv. Aperiā coz eo ianuas. Quarto celū. Act. vij. Ecce video celos apros: z iesus stās. Quinto intellectū legis z pphetaz Apoc. v. Dign⁹ es dñe ds aperire libꝛū. Sexto coꝛ hūanū ad credēdū z intelligendū: vt h̄ (Et dixit eis: qm̄ sic scripta est) vt. s. cōsūmatū est. (z sic oportebat) ex suppōne (chīm pati) sic. s. passus est (z resurgere a mortuis die ttia: z pdicari in noie ei⁹). i. p nomē seu fcatū nominis ei⁹ (pniam). i. fruteꝫ z sacrm penitētie (z remissionē pcoꝛ) quā vtraq̄ psentia fruteꝫ chīi operat (in oēs gentes). i. p vniuersum mundū. Fuerit aūt hec oia ex suppōne z nō absolute necessaria. Quō aūt sc̄l̄ sit euangeliū pdicatū z iteꝛ pdicabit. vide do. x. post festū tri. Jn hac pte est documētū vt spūalib̄ z diuinoꝛ intelligētiā q̄ram⁹ a deo: ita tū q̄ id qd nr̄m est nō negligam⁹. qz ecc tētare deū. Deus em̄ z sciam infundit: z illūinat intellectū vel p se/vel per angelū suū. Jaco. j. Qui indiget sapiētia postuler a deo.

Feria. iiij. infra octa. pasce.
Textus euāge. Joā. ca. xx.

Manifestauit se iteꝛ iesus discipulis suis ad mare tyberiadis: manifestauit aūt sic. Erant sil̄ simon petrus z thomas qui dr̄ dydim⁹: z nathanael q̄ erat a chana galilee: z filij zebedei: et alij ex discipl̄is eius duo. Dicit eis simon petr⁹. Vado piscari Dicūt ei. Venim⁹ et nos tecū. Et exierūt z ascēderūt in naui: z illa nocte nihil pꝛendiderūt. Mane autē iā facto stetit iesus in litoꝛe: nō tū cognouerūt discipuli qz iesus est. Dic̄ ergo eis iesus. Pueri numq̄d pulmētariū habetis? Respondert ei. Nō. Dixit eis. Mittite in dexterā nauigij rete z inuenietis. Miserūt ergo: z iā nō valebant illud trahere p̄ multitudine pisciū. Dic̄ ergo discipl̄us ille quē diligebat iesus petro. Dñs est. Simon ergo petr⁹ cū audisset qz dñs ē: tunica succīxit se: erat enim nud⁹: et misit se in mare. Alij aūt discipl̄i nauigio venerūt: nō enim longe erāt a terra: sed q̄si cubitis ducētis: trahētes rete piscium. Vt ergo descēderūt in terrā viderunt pꝛunas positas et piscē suppositū z panē. Dic̄ eis iesus Afferte de piscib⁹ q̄s pꝛēdidistis nūc. Ascēdit simon petr⁹ z traxit rete in terrā plenuz magnis piscib⁹ centū q̄nquaginta trib⁹. Et cū tāti essent: nō est scissum rete. Dic̄ eis iesus. Venite pꝛādete. Et nemo audebat discipulorum interrogare eū: tu q̄s es: sciētes qz dñs ē. Et venit iesus z accepit panē z dabat eis z piscem sil̄r. Hoc iam tertio manifestatus est iesus discipulis suis cum resurrexisset a mortuis.

Fe.iiii.ifra octauas Pasce

Manifestauit se ite/rū ihesus ꝛc) Joā.xx. In hoc pñti euāgelio tangunt tria puncta: q̄ sūt Allocutio/re/cognitio/ꝛ ꝓsolatio: q: tñ fere oia patēt ex dict̄ solū aliq̄ pauca exponēda sunt. (Vlado piscari) Sz ꝟ mouet q̄stionem Greg. q: videt Petr⁹ post missam ma/nū ad aratrū p discipulatum dñi retro aspexisse p reditū ad officiū piscatōis. Sz ad ꝟ dic idē Gre. q ad officiū occu/patiuū mēt̄ ꝛ a spūalib⁹ retrahēs: post ꝙuersionē ñ ē redeūdū: sic ē vectigal ad q̄d Matheū redijsse nō legim⁹. Sec⁹ aūt de eo qđ sine petō ꝛ mēt̄ implicari one exerceri p̄t: vt piscatio. Sz ꝙ: q: cū ad ꝟ nō redierit petr⁹ chr̄o viuēte videt q oino aliquā mutatiōez circa mēbrem passus sit. Ad ꝟ aūt ōt Aug. ꝛ ſ Tho. q si redisset ad illd añ chr̄i resurrectōez ꝛ vulnez ispectiōez: videret ex desperatiōe fecisse. Sz nūc post chr̄m sibi ō se/pulcro reditū viuū post inspecta vulne/rū loca: post acceptū ei⁹ in sufflatione spūsctm facti sūt apli sic antea pisciū piscatores. Et ꝟ in signū q p̄dicator: sui ap̄lat⁹ integritate fuata: p̄t necessarlū victū arte iusta q̄rere: si aliūde nō habe at: exēplo pauli q ne alios ḡuaret artē quā nō nouerat didicit fm sā. Tho. sup Joā. Sed ꝙ: q: victū sp aliūde habz di cēte dño. Hec oia. s. tpalia adijcient̄ vo bis. Ad ꝟ ꝟo dr̄ q seruo dei oia adijci/unt eo cooperante: in cui⁹ signū Petr⁹ q/dē hic dr̄ laxasse rete: sz dñs fuit q illud pisciū adimpleuit. (Dicūt ei. Venim⁹ ꝛ nos tecū) in signū. s. q oēs plati ꝛ p̄dicatores sūmo p̄tifici cooperari debent. (Et exierūt ꝛ ascenderūt in nauim: ꝛ illa nocte nihil p̄ēdiderūt) i signū q sine luce diuīe ispiratōis rete p̄dicantiū est inane: (Nunqd pulmētariū haberz (. i. cibū aliū a pane: pura pisces. Vñ scrūs Tho. dic q credebāt illū cē piscū mercatorē. Sc̄z aliq̄s aūt dr̄ a puls pultz: ꝛ p̄prie est cib⁹ liq̄dus. Alloquit autem eos vt paulatim ad sui notitiā p̄ducat.

Quātū ad sc̄m tangit quō chr̄m di scipuli ag̃uerūt: cū dicit (Dic ḡ discipulus ille quē diligebat Jesus: Dñs est) Joā. fm Bedā: cognouit dñm ex cōsueta voce vt ex miracło. Et fz Chry. q: erat p̄spicacior. s. intellectu ꝛ sensib⁹ q̄z petr⁹ citi⁹ illū recognouit (Succinxit se). i. ve/stiuit p̄pter reuerētiā mḡri (erat em nu/dus) rone caloris ꝛ expeditōis opis (Et misit se i mare) vt citi⁹ veniret ad chr̄m fm ſ. Tho. Dic aūt Beda: q Petr⁹ ad dñm aut natando aut pedītādo venit. Alij aūt dicūt q memor quō ante iussu dñi sup aquas ambulauit: tūc idē fecit spū feruēs. Nō em cū tantū distaret et esset i tli fundo tā distāte a tra: in q̄ na/uis onusta posset incedere: ē rōnabile q pedītauerit: ꝛ mlto min⁹ q natauerit: q: nō citi⁹ sz tardi⁹ venisset q̄z nauigio Sed etiā ē ꝟisile q si sic fuisset tātū p/digiū qđ vno ꝟbo potuisset exp̄mi euā gelista nō tacuisset: ito q vult sentire cū Beda: dicat q potuit pedītare: q: multoties lōge a litore aq̄ nō ē p̄funda: nec ibi natauit nauis onusta: q: adhuc rete erat i aq̄: vt innuit ꝟ. Potuit ēt natare: ꝛ tñ citi⁹ venire q̄z nauigiū: qđ trahēdo reti ꝛ piscib⁹ ifistebat. (Alij aūt discipuli nauigio venerūt: nō em longe erāt a tra: sz q̄si cubitz ducētis trahētes rete pisciū) Sc̄z Bedā: ꝟ cā reddit q̄re petrus natauit aut pedītauit: fz alios ꝟo q̄re alij nō venerūt sup aquas sz nauigio. Est aūt ꝟ morale documētū: vt q vult agnoscere chr̄m ꝛ ad illū puenire: audiat vocē ei⁹ q̄ loquit: intenti⁹ inspirando recessum a malo ꝛ p̄gressu ad bonū: ꝛ ispiciat miracła eius q̄ sunt in nostrum beneficiū: ꝛ nō imergat totus in aquas delitias ꝛ vanitatem.

Quātū ad ctiū tāgit quō chr̄s ꝓsolatus ē discipl̄os i aīa p̄ suā gratā p̄sentiā ꝛ i corpe p corpalē refectionē (Accepit ingt panē) quē. s. lipe cum pisce ꝛ prunis parauerat: vt ōt scrūs Tho. Hoc āt qđ dr̄ i ctio ꝛc. fm aliq̄s. i. fm Aug. lib. iij. nō refert ad appitiōes factas: q: iā fuerūt q̄tuor: sz refert ad dies qb⁹ facte sūt q̄ sūt dies pasce ꝛ ei⁹ octaua ꝛ dies hec Sc̄m alios ꝟo refert ad appitiōes factas discipulis q̄ fuerūt tres: q̄b⁹ addit quarta qua apparuit Magdalene.

Feria ꝙnta infra octa. pasce. Tex. euāge. Joā. xx. ca.

Maria stabat ad monumentū foris plorans: Dū ergo fleret: iclinauit se ⁊ ꝓspexit in monumentū. ⁊ vidit duos angelos in albis sedentes: vnū ad capnt ⁊ vnū ad pedes: vbi positū fuerat corp⁹ ihesu. Dicūt ei illi Mulier ꝙd plorας: Dicit eis. Quia tulerunt dominū meū: ⁊ nescio vbi posuerūt eum. Hec cū dixisset: cōuersa est retrorsum et vidit ihesum stantē: ⁊ nō sciebat qz ihesus est. Dicit ei Jesus. Muli/er quid plorας: Quē queris: Illa existimās qz hortulanus essz dicit ei. Dñe si tu sustulisti eum dicito mihi vbi posuisti eum: et ego eum tollam. Dicit ei ihesus: Maria. Conuersa illa: dicit ei. Rabboni. Quod dicit mgr. Dicit ei ihesus. Noli me tāgere Nō dū em ascendi ad patrē meum. Vade āt ad fratres meos ⁊ dic eis. Ascēdo ad patrē meū et patrē vestrū: deū meū ⁊ deū vestz Venit Maria magdalene annuncias discipls: quia vidi dominū: ⁊ hec dixit mihi.

Maria stabat ad monumētū ⁊c.) Joā. xx. Quia fere totū h euāgeliū ex dictz ē patēs. solū aliq ꝟba exponēda sūt (Maria stabat ad monumētū foris). i. extra illū saxei sepulcri locū: sz tū erat intra illō spaciū i qō cū alijs mlie/ribꝫ fuerat ingressa: circa qō erat clausura qdā: imo vr videt ingressa erat ꝑmā cellulā: stans añ portā scōe: ⁊ sic qdāmō erat intꝰ ⁊ foris (plorās) Cū em vt dic̄ s. Tho. sint duo gña lachrymaz. s. Cōpunctiōis ꝙ pctis: ⁊ Deuotiōis ꝙ cele/stibꝫ ꝙsequēdis: sic̄ Maria abūdauit ꝑmo genere i sua ꝙuersione: ita ⁊ scōo in dominica passiōe abundauit. (Dū g̃ fleret inclinauit se) vt ꝙ portulam hūilem intus monumentū aspiceret (Tulerunt dominū meū) id est corpꝰ domini mei: denominās a toto partē. Sic em ꝟz sanctū Tho. etiā filiū dei sepultū dicimus cū sola eꝰ caro sepulta fuerit: qz diuinitas carnē nō deseruit. Estimabat autē angelos homies esse: vt ōt sctūs Tho. (Et nescio vbi posuerūt eū. Hec cū dixisset ꝙuersa est retrorsum) Et h qz fm sctm̄ Tho. angeli exhibuerūt reuerētiā chīo apparēti post tergū Marie ⁊ aspexerūt qđ ibi aliquid videret: ⁊ tunc illa ꝙuersa est vt videret ꝙd illi viderēt. Et ꝓpter h etiā nō expectauit angelorū responsum (existimās qz hortulanꝰ esset) quia sciebat custodes aufugisse: ⁊ cōsequenter arguebat nullū ibi esse debere nisi hortulanū fm sctm̄ Tho. Vl forte in effigie hortulani domin⁹ apparebat (Dic̄ ei. Dñe) Dominū eū vocat vt caperet beniuolētiā (si tu sustulisti eū dicito mihi vbi posuisti eū vt ego eū tollā) Ex magno amore credidit ꝙ oēs cogitarēt de dño suo vt ipsa: tō illi nō noiat ꝙs sit dominꝰ suus quē querebat. Hec sctūs Tho. Vel forte tō fuit quia sciuit hortulanū interfuisse sepulture: aut credidit (Dic̄ ei Jesus: Maria. Cōuersa illa) Contra: quia iam ad illā loqbat: g erat ad illū ꝙuersa. Ad hoc dic̄ Aug. ꝙ ꝙuersa est fm mentē cognoscēdo quē nō cognoscebat. Vel vt dic̄ sctūs Tho. ꝺa eū hortulanū credebat sollicita ō eo qō gerebat in corde nō respiciebat eum cōtinue: sed potius respiciebat hinc inde si aliqō signū videret sepulcri: sed vocata ꝓpio noie statim illū recognouit. (Dic̄ ei Rabboni: qō dr mgr) ⁊ statim ꝓstrata voluit osculari pedes eiꝰ: sz chīs tūc extendit manū dexterā: vt patebit: ⁊ tetigit eā in fronte inter capillos ⁊ supercilīū sinistrū: ⁊ (dicit ei Iesus. Noli me tāgere: nondū em ascendi ad patrē meū)

Sed dubitaꝺ quare ante resurrectionē ⁊ post ꝓmisit se tangi a discipulis et etiā a mlieribꝫ que tenuerūt pedes eiꝰ

Feria.v.infra octa.Pasce.

int q̄s erat istamer:nō aūt mō ab ista si bi dilectissima. Ad h̄ ōr tripl̄r. Primo ſm Augu.q̄ nō voluit se osculari in si gnū q̄ eccl̄ia gentiū quā ſcabat hec mn lier nō ꝓsūgerek chr̄o p fidē nisi post eⁱ⁹ ascēsionē. Scdo ꝯz eūdē: qz ista magda lena nōdū credebat chr̄m ascendisse ad pr̄ez.i.eē ei eq̄lē.qz de eo vt ōr s. Tho. sic de scō viro:ꝯz nō vt de deo sentiebat Tertio ſm Chrys. vt induceret eaz ad sui reuerentiā maiorē q̄ ante passionē. Credebat em̄ eū ad poſe vitā surrexisse quā būit añ passionē. Jō ōr chr̄s. Non dū ascēdi ad pr̄ez: vt ꝓsūgak mihi eccl̄ia p fidē:q̄ ad pmū. Vel nōdū ascēdi: sup ple in corde tuo:q̄ ad scōm. Vel nondū ascēdi:iō appeo sine q̄litate gl̄iosa: z ta lis q̄lis añ passionez: q̄uis sim gl̄iosior q̄ ad tertiū. (Vade aūt ad frēs meos) Ecce regis nr̄i māsuetudinē: q̄ discipu los a se creatos frēs suos appellauit (z dic eis. Ascēdo ad pr̄em me.z pa.vr̄m) meū q̄dem naturalē:vr̄m aūt adoptiuū (deū meū z deū vr̄m) quē ego inq̄tuz hō adoro et ei supplico. (Venit maria Magdalene annūcias discipl̄is:qz vi di dn̄m:z hec dixit mihi) Est aūt notā dū ſm s. Tho.q̄ ista b.magdalena bis vidit angelos ad sepulcr. Prio vnū se dentē sup lapidē cū alijs mr̄ieribꝰ:sic di cit Mar.z Mat. Et scdo duos in re gressu qñ petro z ioāne abeūtibꝰ reman sit plozās. vt ōr Joā. Similr bis vidit chr̄m. Prio i forma hozrulant. Et scdo in via qñ currebat nūciare discipl̄is cū alijs mr̄ieribꝰ:qñ ſm Mar.z Mat.re nuerūt pedes eⁱ⁹. Occasione ꝓo dicto rū in h̄ euāge.de hac mirabili ſcā q̄daz volo narrare:q̄ nec in eⁱ⁹ legēda/nec in chronicꝭ vulgatꝭ habenk. Cū anno dn̄i M.cccc.xcvij.deuotōis gr̄a antrū in q̄ penituit:z sacras eⁱ⁹ relq̄as apud scr̄m maximinū visitassem:oñsū est mihi plu ries sacrū z venerabile caput eⁱ⁹ grāde valde:z totū vndiq̄ ad os vsq̄ denuda tū:excepta ea pre frontis quā saluatoꝛē oim dixim⁹ reigisse. Jbi em̄ pellis ad instar q̄si ethiopisse seu cadauerꝭ iā diu occisi clare apparet:z in pelle due fosse duaꝝ extremitatū digitoꝝ:quaꝝ altera multo est relic̄ euidētioꝛ atq̄ pfundioꝛ Et sub pelle caro ad albedinē declinās Oñsi sc̄ er in vitrea ampulla eⁱ⁹ capilli nō oēs:sed q̄ pedes chr̄i terſere. necnon z ampulla vitrea plena ſra habēte colo rem mediū inc rubeū ac nigrū:quā i pa rasceue btā magdalena sub cruce colle git.q̄ vt oēs mihi sine besitatōe affirma bāt:singl̄is ānis in die pasceues plectra passione euident z clare ebullit:acsi ibi videar sanguis ebullire. De q̄ qd senti endū sit:alꝭ. Vidi z brachiū eius ma gnū z cerei coloris. Ossa ꝓo eius in ca psa argētea recluſa videre nō potui. A labastrū q̄q̄ vngēti nardi spicati pisti ci p̄ciosi monstratū est mihi Marsilie i eccl̄ia scr̄i victoris. Cū ꝓo diligenti⁹ de oñibꝰ p̄dictꝭ ꝓitatē scrutari voluissem chronicā huⁱ⁹ snie reppi. Karolus rex Sicilie scōs:z comes ꝓuincie circa an nū dn̄i. M.cc.lxxix.bello nauali cū re ge Arragonū cōgressus: victꝰ/z capti uatus est;z apud barchinonā moritur⁹ diro carceri mācipat⁹. Cūq̄ oi hūana spe destitut⁹ indubitatā mortē expecta ret in breui:a mgro Gullielmo de ton naris ordis p̄dicatoꝝ ꝓfessore suo moni tus est: vt magdalenā q̄ in frīs sibi sub iectis p̄dicauerat/penituerat z obtinerat in auxiliuz aduocaret. Qui stati firma spe de meritꝭ eⁱ⁹ ꝓcepta: ieiunio z cōfes sione z lachrymis ei se cōmēdauit. Ec ce aūt in ipa vigilia festiuitatꝭ btē ma gdalene nocte astitit ei matrōa pulcer rima:Karolū voce sonora z ꝓpria noie vocās:p̄ces eⁱ⁹ exaudit̄as ꝓmemorans: z vt se velociꝰ seq̄rek indicans. Cūq̄ p captiua familia sua ille p̄carek:seq̄re in q̄t me:z te sequenk tui oēs. Sic aūt fa ctū est. Post paululū ꝓo/cū aliquātisp p̄cessissent:illa firmato g̃du z se inuoca tā magdalenā esse cōmemorās: scis aīt vbi sis modo? At ille: Jntra muros ad huc sum⁹ barchinone:si nō fallor. Falle ris inq̄t:sed tā es ifra t̄minos tui p̄nci patus: z p̄pe Nerbonā ad vnam leucā. Sūt aūt iter Nerbonā z Barchinonā tres magne diete.i.xxx.leuce super q̄. Tūc ille pfusus lachrymis. Quid inq̄t o dña g̃tum rependere p̄o tāto bñficio

possum? Dicã inqt. Cũ instãte bello q̃ dã corp̃ meũ de meo sepulcro sublatũ: z loco eĩ aliõ suppositũ fuisset: vt falle renk inimici si meũ corp̃ asportare vo luissent: ita factũ est. Vñ adhuc apõ talem locũ iacẽt reliq̃e mee: alijs loco eaz sublatz. Illuc pge z has ralibꝫ signis in uenies. Nam in tali loco vitz est: quã se quẽs de ore meo, pdüsse videb: z ibi est caput meũ totũ nudũ: excepta ea carne quã saluator mũdi i horto tetigit cũ ei volui tenere vestigia. Capilli oẽs inte rierũt: exceptz his q̃ Iesu chr̃i pedes terti gere. Iuxta caput ẽ ampulla plena sra madefacta sanguie chr̃i / quã sub cruce collegi: z sp quoad vixi in memoriã dñi mei fuaui. Cũ hec inuenerz honore dig eleuab. Et locũ mee mortis z mee pnie frib⁹ meis. i. pdicatoribꝫ trades. Ego ei pdicatrix z apla fui: Quẽrui loci in q̃ de cessi reddit⁹ p cẽtũ fribꝫ assigbis: vt sp ibi vigeat studiũ gñale. Et his dictis/ disparuit. Ille ꝑo facto ia die Herbonã cernẽs: in eo loco in q̃ magdalẽa dispa ruit/ crucẽ figi iussit: q̃ vsqz in pñs crux de leuca dr. Et sctñ Maximinũ adiẽs oia p ordinẽ reppit z iussa pfecit. Nam cũ in illis duob⁹ locis monachi habita rent/ eis ꝓtributoez fec̃: z loca illa fra trib⁹ pdicatoribꝫ tradidit: assigns fed dit⁹ supz gabellis cratis nicẽsis z alijs: iuxta ꝓcepta magdalene. Cẽplũ ꝑo re liquijs ei⁹ regiũ inceꝑit: sz nõ plene pfe cit. Profect⁹ ꝑo ad regnũ: monasteria pij. vel pla ordis eiusdẽ pdicatoz fabri cauit atqz dotauit: in qb⁹ de magdale na vsqz hodie memoria q̃tidie agit: ac tandẽ moriẽs coz suũ ordi eidẽ legauit. qõ vsqz hodie in cõuẽtu scti dñici de ne apoli in eburnea pyride refuak: illudqz anno. M. cccc. xcv. pcijs luminib⁹ ispe xi. igit mirabilis ds in sctis suis. Alibi tamẽ vt mihi digni fide retulerũ legi (imo forte in eadẽ chronica: quã qz sed z cursim plegi: forte ad plenũ retinere memoriã nequi: pcipue qz de his scribẽ dis nõ cogitabã magdalenã dicto re gi ea nocte ter appuisse: z pmo dixisse. Si te hinc libaucro/ facies qõ iubebo. Quo spondente disparuit. At ille semet ipm reprehendẽs: ait. Heu nec q̃d velit/ inq̃sui. Qua scõo appente et repetẽte eadẽ: q̃d inqt ipe iubes o dña? At illa. Locũ inqt mee mortis z mee pnie mi lis fribꝫ tradas. Quo id se facturz spon dente: disparuit. At ille semetipm reprẽ dens. Heu inqt nec q̃ sint isti ei⁹ frẽs in q̃sui. Sed brã Magdalena trio ei mo do supdicto apparuit: z Herbonã vsqz in suo festo ꝓpo in honorẽ Magdale ne solẽnizante deportauit. Haz in ea ci uitate z in tota regione sũme veneratl oni habeb̃. Ex his aũt pspicuũ credo: qz tum pdicatoz ordinẽ Magdalena dilt gat z magnipẽdat: qz scz pdicatores su os frẽs appellauit: z eis thesaurũ suũ. i. sua loca suasqz reliq̃as cõmendare cu rauit: q̃n z magro gñali eiusdem ordis tunc apparuisse dicit/ dñ Karolũ e car ceribꝫ exemit dicẽs. Vos elegi thesau ri mei custodes atqz cultores. Propter qõ etiã ipe Karolus rantũ ordinẽ dile xit: vt sue. s. liberatricl se cõformẽ effice ret. Sz qz de Magdalena fmo nob ex orsus est: vt tãto amori iuxta posse z vi ces z grãs referã: nõnulla alia que legi recitabo. Nam anno chr̃i millesimo tri centesimo septuagesimo sancrã baumã seu italice balmã. i. antz in q̃ Magda lena penituit: q̃daz mercator tuscus de uotõis gra visitauit. Hic inde sic diui no succesus amore regressus est: vt ebri us amoris spũ ꝑba eius relegent/ vide ank extitisse. Hic regressus in pñaz sue vie itinerariũ vulgari metro confecit: pulcerrime veridiceqz describẽs: z lo ca z reliq̃as oẽs q̃ in scõ Maximino in Marsilia z Arelate z Auinioni z reli q̃s locis vicinioribꝫ ꝓtinenk: iuxta ea q̃ oculis nr̃is inspexim⁹. Se q̃qz psente frẽm Helią ordis pdicatoz: qui Ma gdalene lõgo tpe. i. annis. lxxxvj. in scã bauma fuerat: multa q̃ subinferã reue lasse: z post paululũ vitã finiuisse testa tur. Huius opusculũ ad me p venerabi les pres ordinis nostri frẽm Petrũ ve ronensem: poremqz Brixiẽsem: z frẽm Joañẽ Fabrianẽsez diui ꝑbi pconez: a frẽ honofrio florẽtino: a q̃ illõ se hũsse assecurãt/ deuenit. Igit visitatis reli

Fe. v. infra octauas Pasce

quȳs ⁊ spelūca dū ꝓsolar⁹ mercator⁹ diſ
ceſſum meditarek: frēs pences q̄s grām
fortē iuenerat: cū bri patrȝ helie ſmōe
ampli⁹ ꝓsolari voluerūt. Cūq; manib⁹
fratȝ brūs pr̄ helias delar⁹ fuiſſet (nam
tor⁹ ꝑcr⁹ nil fere ꝑter linguā habuit vt
rā pticipās) viſos pegrinos dulcit salu
rauit. ac frī ſe ꝺferēti ait. Ad locū meū
me deferas: q⁹ ſecreta dei volo reſerare
q̄ tacui. Locū ꝥo ſuum dixit eū in q̄ ad
oꝛonē in ſpelūca ſup petra in qua nocte
magdalena q̄euit: ſtare ꝓſueuerat. Pro
h̄ ꝥo ſciendū ē montē eſſe in ꝓuincia ab
oꝛiēte niciam: ab occidēte ꝥo marſiliaȝ:
⁊ a meridie mare: ⁊ a ſeptentrioē habē
tē quinionē. Hic ad altitudinē triū mi/
lium paſſuū aſſurgit. Et deide iubam
ſeu criſtā gerit lapideā: ab occidēte i ozi
entē decēmilib⁹ paſſuū: ⁊ eo ampli⁹ extē
ſaȝ: q̄ ab occidēte ſic ꝑciſe cernit: vt mu
rū vaſtiſſimū dixerȝ. Nam ad iſtar fere
duaꝝ ꝑcelſaꝝ turrium eleuat. In rupis
hui⁹ radice ſpelūca ē eleuata q̄ntū ma/
gnus: imo maxim⁹ lacr⁹ ē lapidis: oꝛe ꝑ
ſpicies occidentē: ⁊ clibani formā ꝑ ſe fe
rēs. Ante os ſpelūce ē bꝛeue ſpaciolū: i/
tus ꝥo ad leuā intrātȝ ⁊ ad ſpelūce me/
diū lapis a ſolo ſurgēs i cumulū eleuat:
⁊ paulati ac ſenſim ꝥſus intꝛioꝛa ſpelun
ce euanescit: int⁹ quē ⁊ extrema ſpelūce
fons pulcerrim⁹ ptz frigidiſſim⁹ tactu
⁊ guſtu dulciſſim⁹: nūq; ꝺficies: ⁊ nūq;
patēter ad extra ꝓſilies. Sup eo lapide
magdalēa ⁊ ꝓcēplatiōi ⁊ q̄eti nocte va/
cabat vt cēis fama: ⁊ imago ibi q̄ſi ma
gdalene aptȝ ocul⁹ q̄escētȝ brō maximio
auctoꝛe repoſita teſtat: vñ cū tota ſpelū
ca int⁹dū guttur⁹ ac gñati hūoꝛis hume/
ctet. lapis ille ſol⁹ (vt dī) oi tpe imunis
ab iturīa ſtillicidū ꝓfuat. Huc igit dū
pr̄ helias fuiſſȝ delar⁹ ſcq̄ntib⁹ pegrinis
⁊ ad lachꝛymas ſtitaȝ ei⁹ aſpectu ꝓci
tatȝ: ait. Frēs dies vēit ⁊ hoꝛa mihi diu
expectate mortȝ. Igit q̄ ad btē magda
lene gl̄iaȝ ⁊ vīe ſalutȝ augmētū enarro:
ꝓcipite. Cū btē magdalene fuiſſur⁹ de
ſertū iſtō: ⁊ rupē hoꝛridā petiuiſſem: ex
acto h̄ mēſe ſolitudinē faſtidiēs penitul
⁊ diſceſſū tacit⁹ cogitaui. Quadā igit
nocte cogitatib⁹ agoniȝās ſubito inſtar
cruc̄ mōtē būc lapideū i ꝑtes q̄ttuoꝛ di
uiſuȝ iſpexi: atq; mihi q̄ttuoꝛ mūdi ꝑtes
oꝛiēs/occidēs/meridies/⁊ ſeptētrio pa/
tuere: ⁊ celū ſurſū abyſſuſq; dꝺrſū. Igr̄
tioꝛe ꝑterrit⁹ i frā excoꝛs cecidi. Cūq;
h̄is q̄buſdā dulcib⁹ eleuat⁹ ſp̄m colle/
giſſem: toto coꝛde magdalenā i auxiliū
aduocaui. Hec ſtanti affuit tāſereno ⁊ ra
diāti vultu: vt i eā intēdere ñ poſſez: o⁹
ta capill⁹ ⁊ nuda bꝛachia ac pedes floꝛi/
bus redimita vicēs. Jncōſtās ac rudis
te ꝓpt⁹ aꝑt⁹ ē mōs: ⁊ te ꝓpt⁹ ego aſſuȝ: ⁊ ꝑ
me mō velis tua aia i eternā vitā diriget
Tu hic a meo fuitio diſcedet cogitaſti:
ſȝ audi q̄ dicā: ⁊ demū age q̄ libȝ. Vt no
ſti int⁹ ⁊ hierl'm marſiliā m'ti dō volen
te ⁊ naui ſubuehēte deuenim⁹. At vbi
marſilia ⁊ ꝑs ñ pua regiōis ieſu chr̄i fi/
dē ſuſcepit: rārū circa nos hūan⁹ fauoꝛ
⁊ int⁹etudo creuerūt vt hoiȝ ꝓſoꝛtia fu
gere cogitari. Rapta ꝥo diuinitus ſub
hui⁹ antri ſui oꝛe ꝺpoſita. Cūq; hicide
ꝑ locū mihi a dō paratū lūina direxiſſē
ꝺracone quē mea ſoꝛoꝛ martha occidit:
repēte lucē int⁹ ⁊ tenebꝛas aſpexi: cuius
hoꝛroꝛē ſufficient⁹ exp̄merer nemo: erat
bubalo maioꝛ. Vidi ⁊ ois gñis vipas.
De h̄ mōſtro de q̄ ſic loq̄t magdalena
Vincē. ꝺr i ſpe. hiſt. q⁹ ꝺracо mōſtruoſ⁹
extiterit: antiqꝛ em ꝑs ferar⁹ erat: poſte
rioꝛ piſcea: ⁊ vipea cauda fuit mag̃ bo/
ue maioꝛ ⁊ plixo eq̄, plixioꝛ: caput leoni
nū hūit: iubas eq̄nas: pedes senos ⁊ vn
gues vꝛſinos. Foꝛtitudine ⁊ ferocitate
xp̄i credit⁹ ſupaſſe leones. Fuit ex leuia/
than ſpenre maritimo ⁊ bonacho gīali
gñat⁹: i pōto galatie aſie i q̄ ſt⁹ eiuſmōi
mōſtra. Per mare āt venit ad rodanuz
fluuiū ꝑ quē ad loca ꝓſcēdit i q̄b⁹ fu
it occiſ⁹. Hec oia ille. Hō ē ꝥo miꝝ ſi i
ſpelūca ꝺſabak magdalene: q⁹ in medio
ē deſti vaſtiſſimi: q̄uis tū diabolica foꝛ
taſſis iuidia id actū ſit. Subito inquit
igit magdalena me appenre i ſpelūca:
⁊ ꝺraco ⁊ vipea m'titudo excitank i me
oc'lis ac ſibil' ſuum furoꝛē ꝑ ſe ferētes.
Nā vipe q̄dē inixe caudis pectoꝛib⁹ aſ/
ſurgebāt: ſȝ ꝺraco oīb⁹ imaniꝛ ita me
ꝓterruit vt timerē ei⁹ aſpectū: imo nec
ferre poſſez: q̄ mortē nō timebā. heu me
rē iq̄o ieſu mi: niſi mihi ſtanti affuerȝ aut
ꝥuoꝛaboꝛ aut pauoꝛe ſp̄m efflabo: ꝓxit

tunc subito draco caput q̄si me nō curaret. sz ōnuo statim extēso ac dilatato vastissimo gutture z ꝑcussis alis me deuorandā inuasit. Cūq; tā ōglutiēdā i sua ora traxisset: qz lingua non poterā sic sū ꝑfūdo z securo corde locuta: dulcz amor iesu tritē ne ac solā i ōserto post innūera tua dona me dracōis escam effecisti: Tūc subito angel⁹ de ore dracōis edurā me allocut⁹ ē dicēs. Btā q̄ fidem tenes. Ac draconē calce ꝑcutiēs: egredere inqt hinc draco z oēs vipe tecū. At repēte se dedit draco z reliq̄ turba ꝑcipitē: z volās ac peditās desertū adiuit i q̄ illū mea soror martha supauit. Igit angel⁹ michael spm̄ efflauit odoriferū: q̄ i flāmā quersus totā baumā lambēs imūdas ac fetidas viperaz feces absūpsit: z locū oēm mūdū ac redolētē effecē. Deide ꝓo i me quersus. De⁹ inqt quē tantū o magdalena ꝯcupiscz z sp̄ babes te vult hūc locum lachrymis irrigare, profusis: vt futuris seclis exēplū pnīe ppetuo fias. Remāsi eo dispārēte ꝓterrita z loco lustrato boib⁹ inuiū ascēsū descēsumq; rupe verante coḡui. Tūc amorz dulcedie ad lachrymas resoluta me ad terrā ꝓstraui: adorās ac dicēs. Gr̄as tibi chr̄e amor q̄ me oīm mea affectōe repleſti. Sz oro fontē i rupe hac exhibeas depcanti. Crepuit stati sub meis oculis immane h̄ saxū: z q̄s cernis helia aque e duro silice scaturiere. Cūq; añ ipsum limpidissimū fontē genuflexo chr̄o gratias agerē: ecce pl⁹ q̄ mille spūs vidi i spelūce dextera sterisse ꝓba suauissimi amorz hebraica lingua decantātes. Cū igit postremo subintulissent: nō expedire aie tā assiduā orationū frequētiā eluatz oculis plenū aerem foras spelunca ex similib⁹ inspexi. Igit cū eos demōes suspicata Jesum nimiū trita acclamassem: repēte cū suis militib⁹ angel⁹ Michael affuit dicēs. Assā magdalena netimeas. Deniq; malignis spiritib⁹ congress⁹: eos oēs i fugā cōpulit: reclamātes. Nō eris tn̄ tōo btā tu: q̄ oronib⁹ vacas i antro. Crucē igit i ore spelūce angel⁹ erexit: dicēs. Caue ne extimescas i posterū: qz custos tui altissim⁹. Igit añ crucē eo dispārēte tūc iacul: sz oroni timore nimio exiccatis viscerib⁹ istare atēta nō ꝓualēs: collectas duas radices i ipo ore spelūce z loras comedēs: aquā de fonte bibi: post quā būanū aliqd nō gustaui. Crucē deinde rursus cōplexa ea die ac nocte sequēti orās orto sole visum ad crucē ipsam leuaui color⁹ vt videbar crystallini z radijs fulgēt⁹ coruscam. Cunq; in me vehementissimi amorz flammā ꝓsensissem: ecce tāleta z iubilās angelor⁹ turba affuit: vt eternā vitā in h̄ antro credidisses. Repēte igit ab his ad infernalia loca delata: penarū genera z puniror⁹ turmas inspexi. Cūq; ad loca purgatorij ventū esset: tanta dulcedine me spirit⁹ deuoti circūstetērūt: vt mihi viderer esse i patria: z cum magna tenerit studie dixerūt. Ora ꝓ nob magdalena nr̄a. Quib⁹ ego vtinā indo vestra volūtas p me impleat. Audiuerto quantū vobis aurilij sit oportunum Deinde ꝓo ad crucē iterq; reposite mihi angel⁹ ait. Quanto tpe tuus ac noster amor Jesus i terris te ꝓpter euixit: tanto tu quoq; hac spelūca morabers. Steti igit eo dispārēte ad crucem orans: et chr̄istū salutē meā ꝯremplabar. Omni igit euoluto die angelor⁹ affuere militie z me tam sublimem i aera sustulerūt vt celestes audiuerī r̄sonare melodias: qō abinde citra septies semp infra diem z noctē effecerūt. Frigus ac gelu igne succensa iam nō curabā. Cūq; mee vestes paulatim verustate ōciderēt: paulatim q̄q; diuina pietate mei creuere capilli: ac demū cū semicinctia e rupe delecti: sem sese adeo diffuderūt: vt a me lapidibus succidēdi gressū ꝓpedirent. In ipa ꝓo cruce mysteria chr̄i cūcta videbant. Ybi Anne ac Joachi historias: ibi maria iesu meū mihi parientē: ibi crucifixi terrū liuorē: ibi piū cruorē: ibi dura vulnera: ibi crucē ac mortē ei⁹ dabāt ituri z cundē regredientē ab inferis: z celi sidera penetrantē. Cūq; his cibata fercu lis nocte dieq; flerem cū lauandi vult⁹ gratia fontem petiuissem: obuiū mihi hūana forma iesū me his ꝓbis alloqntē vidi. te ꝓpt̄ maria loca ista ꝓstitui. Circū

Fe. vi. infra octauas Pasce

steterãt celestes milítie regẽ suũ flozum serta gestantes: z oliuaz palmarũ cz ramos tenẽtes ĩ manib⁹. Et ecce resplẽdu it subito assũpta hũanitas: z seipz ad istar sui cũ esset ĩ mõte thabor saluatoz trãsfigurauit adeo vt me oc'os iflecteẽ tãta maiestas ipulerit. We q̃dẽ ad vultũ dilectũ oc'os attollere dulcz amoz iflãmabar: sz minie valui. Cũcz mecum m'ta ꝓtulisset illapsus ẽ celo: z q̃ad vix centies ac decies me ĩ spelũca sua pietate visitauit. Itacz Helia tibi cõsulo eccz rogo: vt ĩ hac rupe chr̃i laudes exoluas: quo te ad vite poztũ tãdẽ adducã. Sterilẽ locũ sola ac nuda ego adiui: tu ꝓ fratz habes solatia z victui vestitui cz abũdant oportuna. Igit ỏ pseueran tia cogita. His dictz ab oc'i meis inçt helias: magdalena euanuit: z ego ĩ hãc vsqz hozã oĩb⁹ hoib⁹ pdicta celaui. His dictz post hozulã btus ille pr̃ expirauit: stariqz ipe cãpanule in ea rupe suspense nullo hominuz mouẽte iubilarũt. Qia hec ex dicto libello fidelit assũpsi. Wirabit aũt fortassis vir ialis diuinã pietatẽ peccatricẽ aiaz tãpzeclarz donis extulisse. Sz si viderit q̃ eiusmõi ẽ pdicãtẽ chr̃m: z forte lasciuiẽtẽ ĩ kmõe Maria: subito diuini kmõis iaculo pcussaz: sui pectorz arcana lachzymis z singulis reserare. Si viderit repẽte agitatã doloz⁹ z amoze liq̃factã: tozq̃s: armillas: dextralia margaritasqz ꝺponere: z effusis comis lugubzes assũere vestes. Si inqz viderit hãc Jesu chr̃i tenuisse vestigia: z hec lachzymaz flumine lota exiccare capill': z cozdialib⁹ oscul'ac misẽdis vocib⁹ miseꝺiaz suis sceleriby implozare. Si a maculis absolutã: ĩ pace chr̃i pietate remissaz. Si pdicãtẽ ybiqz chr̃m z mariã comitãtẽ: hauriẽtẽ q̃dem chr̃i doctrinã: sz subam effundentẽ. Si hũc viderit pauperẽ ac itinere fatigatũ saluatoꝛẽ mõi excipe domo: fouere vnguẽtz: vapib⁹ recreare: z discipl'oz eius turbã suis fac'tatib⁹ sustẽtãtẽ. Si ꝓpinq̃s: imo z discipl'is fugiẽtib⁹ carnifices ĩter: ĩtrepidã crucĩ astitisse: cruentã sanguie lachzymis ifusaz: aerẽ eiulatib⁹ ad ꝓplentẽ. Si ꝓtẽplari sepulcz z vnguẽta parare. Si mlierẽ fragilẽ sexu noctz tenebzas zarma custodũ ñ extimuisse (Qvim amorz imẽsam) q̃n dilectũ extinctũ q̃sierit ĩ sepulcro. Si postremo hãc viderit vacuo sepulcro colligatã: z nll'a tãpter lachzymas hr̃e solatia: videbit patrit diuinã pietatẽ: hãc ab extrẽo ĩ extremũ ñ nisi p oportuna media deduxisse. Que em̃ crimina possent tot gemitib⁹. tot lachzymis. tãto ardoze ñ eẽ abolita: Si aias sceleztissimaz baptismal' vnda sanguis chr̃i opante ꝓtute pulcerrias: z ĩ ocul'oi optimi maxie splẽdẽtes restituit: q̃d ĩ maria sanguis chr̃i e cruce stillãs effec: Wirari igit magz optz ignauia hoiz atcz secozdiã: q̃ ĩ Maria chr̃i pietate pspecta subito: cz uis atroces: cz uis sceleste' z flagitioli ñ atterũk: vt vbi supabũdauit ỏlictũ: supabũder et gra. Vñ z Francis. petrarcha visa Marie spelũca z lapideo cubili hui⁹ btẽ peccatricz ꝓsideras penitudinẽ cõpunct⁹ ait.

Dulcis amica dei: lachzymis iflecte re nostris.
Atcz hũiles attẽde pces: nr̃ecz saluti
Consule nancz pores/nec em̃ tibi tãge re frustra (sacros.
Permissum gemitucz pedes pfundere
Et nitidz siccaꝛ comis: ferre osc'a plãtz
Incz caput dñi pciosos spargeꝛ odoreꝛ
Nec tibi ꝓgress⁹ ꝑmos a morte r̃surgẽs
Et voces audire suos: z mẽbza videre.
Immortale decus/lumencz habitura per euum.
Nec q̃cz ỏdit etherei rex chr̃s olympi.
Viderat illecrucĩ herẽtẽ nc dira pauẽtẽ
Judaice tormẽta man⁹ turbeqz furẽtz
Jurgia z insult⁹ eq̃ntes ꝟbera liguas
Sed mestam intrepidamcz simul digitisqz cruentos.
Tractãtẽ clauos: replẽtẽ vulnera fletu.
Pectora tundentem: violentz candida pugnis. (pillos.
Vellentem flauos manib⁹ sine morte ca
Viderat hec incz dñ pectora fida suoz
Diffugerẽt pellere metu. mẽoꝛ g̃ ruisse
Te primam ante alios: tibi se prius obtulit vni.
Te q̃z digress⁹ terrz: z ad astra reuers⁹
Bis tria lustra tibi nũcz mortal' egẽtẽ

E

Rupe sub hac aluit: rālongo ī tpe solis
Diuinis ꝓtentā epulis ⁊ roze salubri.
Hec domus antra tibi stillātib⁹ humi⁹
da saxis. (gum
Horrifico tenebrosa situ tecta aurea re
Delitiasq; oēs: ac diria vicerat arua.
Hic inclusa libēs long⁹ vestira capillis
Veste carēs alia ter ōnos passa dcebres
Dicerz: h ñ fracta gelu nc victa pauore
Nāq; famē frigus: duꝝ q̄z saxa cubile
Ducia fec amor: spesq; alto pectoꝛ fixa
Hic horz nō visa oc'lis stipara cateruis
Angelicz: septēq; die subuecta p horas
Celestes audire choros alt'na canēres.
Carmina corporeo ò carcere dīg fuisti
Hec ille.

Feria sexta infra octās pasce
Lex. euāge. Matth. ca. vlti.

Undecim discipl'i abie⁹
rūt in galileā in mōtē
vbi cōstituerat illis ie⁹
sus. Et videntes eum
adorauerūt. quidā aūt dubita⁹
uerūt. Et accedens Jesus locu
tus est eis dicēs. Data est mihi
oīs ptās in celo ⁊ in terra. Eun
tes ergo docete oēs gētes: ba⁹
ptizantes eos in noīe patris et
filij ⁊ spūssancti. docētes eos ꝭ⁹
uare oia quecūq; mandaui vo⁹
bis. Et ecce ego vobiscū sum oī
bus diebus vsq; ad cōsumma⁹
tionē seculi.

Undecim discipuli abierūt zc. Mat. vl. Quia fere totū h euāgelīū patz ex dicz: pauca de eo exponēda sūt. Di g̃ (Undeci discipl'i abierūt ī galileā i mōtē vbi ꝓstituerat illis ies⁹ in montē. s. rabor: ſm mg̃m hist. Cōstituerat aūt h̄ p angelū dicētē: q; p̄cedet vos in galilea: ibi eū videbitz zc. (Quidam aūt dubitauerūt) pmittēre dño ad bonū nr̄m vt sim⁹ certiores (Data ē mihi oīs ptās). s. i tr̄alib⁹ ⁊ i spūalib⁹ (i celo) sup angelos (⁊ in terra) sup hoīes ⁊ oīa alia

Est aūt sciēdū q; chr̄s neq; inq̄ntū ds neq; inq̄ntū hō aliq̄d habuit qđ ñ dederit ei pr̄: sed inq̄ntū hō aliq̄d nouit acceꝑit: q; nō fuit sp hō. Sz nunq̄d accepit ptātez vt esset oim iudex post passiōem vl' añ? Ad h̄ dt s. Tho. sup Mat. q; hāc ptātē dr̄ tūc ⁊ ñ añ accepisse dupliciter. Prio: q; tūc ⁊ non añ innotuit vniuersomōdo: chr̄o. s. resurgēte ⁊ ascēdēte zapl'is pdicātib⁹. Et scdo: q; tūc accepit possessionē ⁊ exercitōez talis ptātz. Vl'ta aūt pulcra ad h̄ ꝓpositū dr. iij. q. xlix. ar. vl'. (Ītes g̃) p mūdū ad pdicandū (docere oēs gētes) ñ obstāte q; a pncipio pdicatiōis dixerim vob: i vtā gētiū ñ abieris tis (baptizantes eos i noīe p̄is ⁊ filij ⁊ spūssci) regl'ariter. Aliq̄n em ex spūali zsilio spūssci baptizauerūt i noīe chr̄i: qñ. s. voluerr hoiem cruci affixū amabl'ē reddere (Docētes eos ꝭuare oia q̄cūq; mādaui vob. (Et ecce ego vobiscum sū vsq; ad zsūmatōez secl'i) Hoc aūt ſm Chrz. nō ē dictū tm̄ ap'lis: q; vsq; i finē secl'i ñ erāt duraturi: sz omib⁹ fidelib⁹ sequētib⁹. Est aūt ſm Raba. nobiscū p gratiā sp q̄ ad alīq̄s de eccl'ia. Pōt etiā dici q; ē nobiscū p spūalē ꝓuidētiā ⁊ regimē: ⁊ p sacramentū eucharistie.

Sabbato infra octās pasce.
Lex. euang. Joan. ca. xx.

Una sabbati maria magdalene vēit mane cū adhuc tenebre eēnt ad monumētū: ⁊ vidit lapidē sublatū a monumēto. Cucurrit g̃ ⁊ venit ad simonē petz ⁊ aliū discipulū quē diligebat ihesus: ⁊ dt eis. Tulerūt dīm de monumēto: ⁊ nescio vbi posuerunt eum. Exīt g̃ Petrus ⁊ ille alius discipul⁹ ⁊ venerr ad monumentū. Currebāt aūt duo simul: et ille ali⁹ discipulus pcurrit citius Petro: ⁊ venit pmus ad monumentū. Et cū se

iclinasset vidit linteamina posita: nō tñ introiuit. Venit g̃ simō petr⁹ sequens eū: z introiuit in monumētū: et vidit linteamina posita: z sudariū qđ fuerat sup caput eius nō cū linteaminib⁹ positū: sed sepatim inuolutū in vnū locū. Tūc g̃ introiuit z ille discipl⁹ qui venerat prim⁹ ad monumentū: z vidit z credidit. Nondū em̃ sciebant scripturā qz opz eū a mortuis resurgere.

VNa sabbati maria Magda. zc. Joā. xx. (Una sabbi). i. die dñica. Sz vt ōt s. Tho. cū dixerit Mat. pri ma sabbi: Jo. dixit: vna sabbi: vrēs illo mō loquēdi q̃ Gen. j. ōz. Factū est ma. z vesp. di. vn⁹. z h̄ in signū q̃ in hac die i q̃ resurrectio inchoauit: fcā est q̃si q̃daz noua creatura z renouatio mūdi. Itez vt ōt. qz in hac die inchoabat dies eterni tatis: q̃ est vna (maria magdalene) cū q̃ erāt z alie. sz ista vt fructior noiat ve nit mane cū adhuc tenebre eent/ad mo numentū.) Sz q̃: qz ōt Mar. ortō iam sole. Ad h̄ ōt s. Tho. q̃ erat ort⁹ in suo signo: qz erat aurora: Qz em̃ aurora int lucē z tenebras mediat: hz aliqđ lumis z tenebraz. Jō tē erāt tenebre: z tñ sol erat ort⁹ in suo sig̃. i. in extili luce aurore (Et vidit lapi. sub. a monumēto.) Nil ōt de angelo sedēte sup illo: qz vel ip̄m nō vidit: sz stari viso ostio patēti retro cessit. Vel qō verū est vidit qđē: sz non audiuit ꝓba ei⁹: vel saltē nō accepit vt angelica ꝓba: qz postea nō q̃suisset vi uentē cū mortuis. De his dictū est sup̄. (cucurrit g̃ z vēit ad simonē petr̄: z ad alīū discipulū quē amabat Iesus: z dic eis. Tulerūt dñm de monumēto) Nō ōt eū surrexisse: qz nō crediderat: vel verī⁹ ex festina retrocessiōe nō audiuerat ple ne angelica ꝓba āgeli sedētis sup lapi dē q̃ audierīt reliq̃ cū ea exītes: z nō sta tim retrocedētes (z nescim⁹). s. nos mu lieres. Vñ pz q̃ nō erat sola (vbi posu. eū. Exīt g̃ pe. z ille ali. disci. z vene. ad monu.) cū maria magda. z alīs q̃ post eā stari retrocesserūt. Licz forte petrus z ioānes obuiā eas habuerīt. (Curre bant aūt duo sil̄: z ille ali. discip. precurr. ci. petro: z venit p̄mus ad monu. Et cū se inclinasset) ad vidēdū p hūillimā por tulā (vidit linte. posita). i. depositā de dorso z corpe chr̄i: (nō tñ introiuit) in camerulā corpis chr̄i ꝓtentiuā. Iz intro iuerit spaciū clausuz sine recto z p̄mam camerulā (Venit g̃ simon pe. sequens eū: z introiuit in monu. Et vidit linrea. posita: z sudariū qđ fuerat super caput. eius: nō cū linteaminib⁹ positū: sz sepa tim inuolutū in vnū locū. Tūc g̃ introi uit et ille disci. q̃ vene. p̄mus ad monu. z vidit z credidit. Nondū em̃ sciebant scr̄pturā. qz oprerer eū a mor. resur. Abie rūt g̃ disci. ad semetipos). i. ad suas ha bitatiōes maria Magda. ibi remanē te. vt sup̄ dictū ē. Cetera l̄raliter patēt.

Sed tñ notandū est q̃ diligent euan gelista exp̄mit cursum petri z ioānis p pter mysteriū: vt ōt s. Tho. Naz petr⁹ antiq̃or gentilē pl̄m fcat: ex q̃ descen dit iudaicus fcatus p Joānem. iuxta il lud Gen. xix. Egredere de terra tua zc. Jsti simul currebāt sub diuersis legib⁹ scz nature z Moysi decursu hui⁹ mun di. vel currebāt desiderio felicitatis: z co gnitiōis. Sed iudaic⁹ por currebat: qz pius vidit ꝓfectē: z por venit ad monu mentū p desideriū mysteriorū chr̄i. Et cum se inclinasset sub iugo legis: vidit linteamina figurar̄ posita: nō tñ introi uit: qz i mortuū credere noluit. petr⁹ ꝓ o eū. sequit senior: q̃ ecclia gentiū inserē da erat ecclie iudeor̄. z intrauit credendo. z vidit linteamina q̃ z Joānes: qz fi guras nō repudiauit: sz vltr⁹ vidit su dariū qđ fuerat sup caput eius. i. credi dit detrahē chr̄i: quia caput chr̄i de⁹. j. Cor. xj. q̃ diuinitas est inuolura. i. oc culta z separa ab oī creatura p excel lentiā suā. z in vno loco: qz nō habitat vbi est scisma mētiū vel scissura. Deiñ introiuit Joā. q̃ l̄raliter ꝓpter reueren

tiã refuauerat ꝑmũ ingressũ petro se/
niori. Et h̃ est signũ qõ in fine mõi etiã
iudaicꝰ ꝓfus ꝙuertet: ſm Chrys. tñ ita
diligent ista describunt vt nouerint iu/
dei q̃ corpus nõ fuit sublatũ furtim. qz
vtiq; raptores nõ ꝓfissent mozã in spo
liando illõ. sed festinassent. Amen.

Dñica in octaua pasce.
Lec. euãge. Jo. ca. xx.

QVm esset sero die illo
vna sabbatozũ: et fozes
eẽnt clause vbi erãt di/
scipuli cõgregati ꝓpter
metũ iudeoꝝ: venit iesus ⁊ ste/
tit in medio: ⁊ dixit eis. Pax vo
bis. Et cũ hoc dixisset: oñdit eis
manꝰ ⁊ latꝰ. Gauisi sũt g̃ disci/
puli viso dño. Dicit g̃ eis iterũ
Pax vobis. Sicut misit me pr̃
⁊ ego mitto vos. Hec cũ dixisset:
insufflauit ⁊ dixit eis. Accipite
spm̃sctm̃ quoꝝ remiseritis pcta
remittunt eis: et quoꝝ retinue
ritis retenta sunt.

QVm esset sero die il
la. rc̃. Jo. xx. In pñti euãgel'.
tangũt tria pũcta: q̃ sc̃ Appa
ritio: Dubitatio: ⁊ Libatio.
Quãtũ ad ꝑmũ tãgit appitõ: q̃ chr̃s
discipl'is sero appuit: postq̃ Cleophas
⁊ socꝰ ex emaus fuerãt regressi. Et ꝗa
hec appitio de q̃ h̃ Jo. loq̃t: est eadẽ cũ
ea/ de q̃ ꝑterita hebdomada feria ter̃tia
egit Lu. iõ tota ꝑma ps ptz ex dictis: ex
ceptis paucis. Primũ est q̃ chr̃s ianuis
clausis ingressus est. Circa h̃ g̃ sciẽdũ
est ex doctrina s. Tho. j. q̃dli. q. x. ⁊. iij
sentẽ. di. xlviij. q̃ int q̃ttuoꝝ dotes| gl'io/
si corpis vna est subtilitas: a q̃ q̃dem di
cũt corpꝰ gl'iosum h̃ hãe vt sit' esse possit
cũ alio corpe. Sz h̃ vt dr̃ nõ est itelligi
bile: qz tal' dos auferret a gl'ioso corpe
id qõ, pbibẽ esse cũ alio. i. dimensiones
Hoc ei, pbibẽs nõ est q̃litas: qz nõ ẽ da
re aliquã q̃ remota duo corpa sit' eẽ pos
sint Necꝫ matia vl' forma. qz gl'iosũ corꝑ
pꝰ nõ eẽt integꝫ. Est g̃ dimẽsio cui ꝓ/
⁊ ꝓ se cõpetit distinctio situal'. ⁊ etiã diui/
sio potẽtial' fac̃ distinctas ptes vniꝰ corꝑ/
poꝫ. sic̃ ⁊ actual' fac̃ distincta corpa actu
Hz ãt gl'iosũ corpꝰ dina ꝓprie q̃ possit
sit' eẽ cũ alio: vt. ſ. duo corpa distincta ſm
eẽ sint in vno situ. Deꝰ em̃ q̃cũq; agit ꝓ
cãs medias: p̃t ⁊ sine eis facere sic̃ effi/
cere hoiem sine masculo ⁊ fẽia. Sic̃ ãt
ꝙfuat accñs ꝓ subiectũ: ita ꝙfuat ⁊ di/
stinctõez in eẽ ꝓ materiã distinctã fz si/
tũ. Jõ sic̃ p̃t sine subiecto ꝙfuare accñs
ita põt sine distinctõe sitꝰ ꝙfuare distin
ctionẽ in eẽ. Sz ꝑ istã doctrinã s. Tho.
arguit. qz ds lz possit supplere vicẽ alte
rius cãe efficiẽtis: nõ tñ cãe formal'. Nõ
ei posset albũ facere sine albedie. Sitꝰ
ẽt videt eẽ distinctiõis cã formal': ⁊ non
effectiua. Ad h̃ ãũt dr̃ q̃ duplex est rez
distinctio. Una situal' siue mathemati
ca: ⁊ ista est formal'r ꝓ sitũ: ⁊ sine eo esse
ñ p̃t. Alia ẽ real' vl' physica seu ꝓspecti
ua. Vñ superficies duoꝝ celoꝝ imediato
rũ q̃ mathematice sc̃ vna: qz in vno situ
physice sc̃ due: qz sc̃ in diuers subiectis.
Et isto mõ distinctio ipius esse ẽ effectiꝫ
a situ: nõ sic̃ a cã/ sed sic̃ a ꝙausa. Prin
cipia ei eẽntialia sub situ efficiũt eẽ: q̃/
uis ista efficiẽtia nõ sit ꝓpa: sz sit portꝰ
seq̃la. Prope ãũt ipm esse efficit q̃ ꝓnci
pia eẽntialia sub situ efficit. i. generãs.
Scõm est: qz dr̃ (Dixit g̃ eis iterꝫ. Pax
vob) Be. Jteratio ꝙfirmatio est. Sic/
ue iõ repetit: qz gemia est ꝓprius charita
tis: vel qz ipe est q̃ fec̃ vtraq; vnũ. Hec
ille. Vl' dixit ꝓmo vt sciãt se deo pacifi
catos ꝓ sua vulnera. vñ oñdit eis mãꝰ ⁊
latꝰ. Et scõo replicauit ne timerẽt ꝑse/
cutões q̃bꝫ ad gl'iã vẽirẽt: vt ipe. vñ sub
dit' (sic̃ mi. me pr̃ ⁊ e. mit. v.) Bre. i. ea
charitate vos diligo cũ int' scãdala ꝑse/
cutoꝝ mitto q̃ me charitate pr̃ diligit:
quẽ venire ad tolerãdas passiões fecit.
Hec ille. Vel sic̃ missit me pr̃ ad ꝓdicã/
dũ ⁊ absoluẽdũ: ⁊ ego mitto vos vt do/
ceatis ⁊ absoluatꝫ a pctis ministerial'r/
sic̃ ego ⁊ inc̃tũ hõ instrualiter: ⁊ inc̃tũ
ds auctoriatiue. Vñ subdit'. (Hec: cũ
dixisset insuf.) vt oñderet spiritũ sctm̃

a se ꝓcedere ſm Aug. iij. d trini. Dic̄ ãt mgr hist. q trib⁹ vicib⁹ chr̄s spūsanctū dedit. Prio añ morte ad miracla facie/da septuagita discipl. Scdo int mor/te t ascēsionē ad remissiōez pcōz vt h. Tertio ad robur: vt i die pētecost. Dic̄ aūt Chrys. q ꝺdā dicūt ꝓ ista insufflatio nē discipl⁹ fuisse ꝓpatos ad suscipien dū spūsctū: q si angelū vides Daniel excessū mētis passus est: ꝺd passi cēnt sus cipiētes illā ineffabilē grām ntri pmit⁹ fuissent instructi. Et subdit q nō e pctm dicere eos tūc suscepisse q̄ndā spūal gre ptātē ad remittēda pcta. Sic ei dr san/ctus Tho. iij. p. q. lxiij. solus de⁹ opat ad effectū interiorē sacramētoz ꝓncipa liter: chr̄s aūt inq̄ntū hō vt instrumētū ꝙiunctū t ꝓncipale: alij ꝙo ministri vt instrumēta secūdaria. Jō subdit (Quoz tē.) In hac pte est morale documētū: de q̄ Greg. ait i omel. Libet intrueri q illi discipuli ad tanta onera hūilitatis vocati: ad q̄ntū culmē gl'ie sūt ꝓducti. Ecce nō solū de semetipis securi fiunt: sed t ꝓncipatū supni iudicij sortiunt. vt vice dei ꝺbus ꝺdā pcta retineāt: ꝺbus ꝺq relaxent. Hūc nūc in eccl'ia epi locū te/nentes: soluēdi arcq ligādi auctoritatē suscipiūt: q gradū regimis sortiūt. Grā dis honor: sed graue pond⁹ isti⁹ est ho/noris. Durū q̄ppe est vt q nescit tenere moderamina vite sue: iudex fiat aliene Hec ille. Chrys. Sacerdos em̄ tsi ꝓfi/am bene dispensauerit viam: aliorum ꝙo nō cū diligentia curā habuerit: cum pniciosis in gehennā vadit. Hec ille.

Quārū ad scdz tāgit dubitatio Tho me: cū dr. (Thomas aūt vn⁹ ex duode/cim q dicit didym⁹) id est geminus: vl dubi⁹ vt dictū est sup feria sexta añ dñi cam de passiōe (nō erat cū eis qñ venit Jesus) quia discesserat audit⁹ his q di cebat Cleophas t soci⁹. Et h ſm Gre. deus pmisit ꝓpter nos vt firmi⁹ creda/mus. Vñ ait. Egit miro mō supna cle/mentia vt discipul⁹ dubitās dū in ma gistro suo vulnera palparet carnis: i no bis vulnera sanaret infidelitatis. Pl⁹ em̄ nob Thome infidelitas ad fidē q̄ fides credentiū discipl'oz ꝓfuit: q: dum ille ad fidem palpādo reducit: nr̄a mens omn⁹ dubitatiōe postposita in fide solidatur. Hec ille. Ex ꝺbus patz Grego. sensisse q Thomas nō solū vidit sed etiā tetigit loca vulnez chr̄i. Dic̄ aūt Chrys. q sic̄ q̄litercūq credere leuitatis ē: ita multū inuestigare grossissime mētis ē: t taliter fec̄ Thomas. Nā seqt (Dixert g ei alij discipli. Vidim⁹ dñm. Ille aūt) nō tan tū illis decredēs quā rem putās impos/sibilē ſm Chrys. (dixit eis. Nisi videro in manib⁹ ei⁹ fixuras clauoz) ex q videt q alij apli dixissent ei chr̄m resurrexisse cū fixuris: nō solū cū cicatricib⁹: (t mit/tā digitū meū i locū clauoz: t mittā ma nus meas in lat⁹ ei⁹: nō credā) Chrys. Alijs iste grossior existens: eā q ē p sen sum grossissimū. s. tactū q̄rebat fidē. et neq oculis credebat. Hec ille. Videt aūt i his ꝓbis Chrys. incōuenienter illuz imputare. q: duoz sensuū noticia certi or est. Vñ t sup chr̄s ad magz certifican dū discipulos post visum iussit eos pal/pare. Ad h dici ꝓt q ꝙ tactū certi⁹ co/gnoscit an aliqd cedat vel nō. Jō ad ꝓ/bādū an i chr̄i corpe ossa cēnt t caro: ius sit dñs palpare discipl'os. Sz Thomas ꝙ tactū noluit h cog̃scere: ſm vulnez fi gurā. Certi⁹ ãt ꝙ oculū q̄ ꝙ tactū cog̃s cit figura. Et lz sit maior certitudo sal tē extensiue illā duplici sensu cog̃scere: tū signū mēt⁹ obtuse ē nō credere figu/rā q̄ ꝓcipit oculis. Est aūt i hac pte mo rale documētū: vt ꝺlibz q̄ntūcūq debi lis mīt⁹ ꝙfidat in deo. Nā de isto Tho ma ite ꝺr Chrys. Infirmior erat alijs iste t infidelior añ chr̄i passiōez: postea oib⁹ fortior fact⁹ ē t irrephēsibil' q sol⁹ orbē terraz ꝓcurrit t i medijs plebibus voluebat volentib⁹ eū interficere. Hec ille. De h etiā apl'o tpib⁹ nr̄is narrant mirāda ab Jndis ad nos venientib⁹: vt pote q i festo ei⁹: mare ꝑbeat siccum ac cessum ad ei⁹ eccl'iaz: t q sua manu coz/pus ei⁹ sacram porrigat cōtonē: t q die bus passiōis de ꝺdam foramine crucis quā tenet manu exeat vitis: q i die Pa sce fructū maturz habeat: t mīta silia.

Quārū ad tertiū tāgit liberatio qua chr̄s illū ab infidelitate liberauit: cum

dicit(Et post dies octo iterꝝ erāt discipuli ei⁹ intus) Tārū āt tardauit dñs ei apparere ſm Chrȳm. vt interim ab alijs Thomas admonit⁹ accēderēt(z Thomas cū eis) ꝓpt quē solū veniebat chr̄s. Chrȳ. Cōsidera dñi clemētiā: q̄lit z p vna aia ostēdit seipm vulnera habēte: z accedit vt saluet vnū. Hec ille.(Venit Jesus ianuis clausis) Notāndū est aūt q̄ venire videt iportare ꝓgressionē seu motū organicū. Duplex āt ē locat⁹ mot⁹ Un⁹ organic⁹ q̄ pars post ptē mouet: vt est mot⁹ q̄ aia in pñti statu mouet corpora. Nā ꝑmo mouet cor: z p illud alia mēbra. Ali⁹ est nō organic⁹: q̄. s. totum corp⁹ motū sit mouet: vt cū cadit lapis Uterq; aūt mot⁹ inesse pōt gl'ioso corpori. vt vident velle Durād⁹/Scotus/ Petr⁹ de palude/z scūs Tho. De hoc vide Capreolū i. iij. di. vl.(Et stetit in medio z dixit eis. Pax vobis) Et vt ōt Chrȳ. volens ostēdere/q̄ cū Thomas ad ꝓdiscipulos loq̄bat ipe dñs aderat: ñ expectauit vt ab eo interrogaret: sz eisdē ꝑbis ei imꝓperat. Ubi sequit(Deide dic Thome. Infer digitū tuū huc z vide manus meas: z affer manū tuā z mitte in latus meū) Notandū q̄ Thomas dixerat se velle videre fixurā clauorū z mittere digitū in loca clauorū z mittere manū in latus. Ad ista aūt tria inuitat eū chr̄s: lz nō eodē ordine: vñ ly huc: nō videt demōstrare lat⁹: sed loca clauorū. Et nota q̄ chr̄s in suo corpe nō solū habuit vulnera cicatrices. id est signa: sed etiā habuit aliquas apturas: al's Thomas p tactū nihil fuisset certificat⁹. Et ꝑ innuit sctūs Tho. vt ptz si bñ inspicienti dicta ei⁹. iij. ptē. q. liij. arti. iij. Et etiā ꝑ innuit: cū dr̄. in latus meū. Tal' tñ aptura z ꝓtinuitaz̄ solutio forte nō fuit penetrās penitus: sed p aliql̄ē humiliatē carnis in locis vulnerū: z ita credo: sed p spūalem gl'iam in ꝑdictis locis apparentē recōpensat ſm s. Tho. ibidē. Et q̄ vt ibi dicit post resurrectiōez nō fuit illud corp⁹ immutatū: ideo etiam nūc talia vulnera sūt in eo: z cause horū habent sup̄ in die pasce. Sic autē dicit Aug. xxij. de ciui. dei. etiā in martyrū corpib⁹ erūt vulnera cicatrices: sed sine omni diminutiōe mēbrorū. (Et noli esse incredul⁹ sz fidelis) Utrū ꝑo Thomas chr̄m tetigerit aut nō: ex euāgelio nō hr̄. Sz tñ ſm s. Tho. iij. ptē ybi s. z. iij. di. xxj. z sctm̄ Leonē papā. z Theo. z Augu. tetigit: sz nō ꝓpt se: q̄ ad visum credidit ſm s. Tho. iij. ybi s. sz ꝓpt nos: vt testz̄ esset resurrectōis. Et ꝑ h̄ videt di cere Aug. q̄ credebat: q̄ tāgebat: tñ intendit q̄ credebat deitatē q̄ tangebat hoiez. cū q̄ stat q̄ solo visu crediderit hominis resurrectiōez(Rñdit Tho. z dixit ei. Dñs me⁹ z de⁹ me⁹). s. es tu. In q̄b⁹ ꝑbis ꝑz Theo. duas naturas z vnā ꝓsonā exꝑssit(Dixit ei Jesus: q̄ vidisti me Thoma credidisti) Sciendū est āt ſm Aug. z sctm̄ Tho. ſ. q. lxvij. q̄ visus rōne sue ꝓfectiōis p omī sensu capi consueuit. Sic dicim⁹. Audi et vide cythā sonet cithara: z sic de alijs sensib⁹. Si q̄ ad solū aspectū credidit: ly vidisti sumitur ꝓprie. Si ꝑo ad tactū: sumit large p tetigisti. Sed ꝛ. Si vidit quō credidit: cū fides sit nō apparentiū: Ad hoc dic Grego. q̄ hoiem quidē vidit: sed tñ deū ꝓfessus est(Beati q̄ nō viderunt z crediderūt) Grego. in homel. Jn q̄ snia nos spūaliter signficati sum⁹ qui cum quē carne nō vidim⁹: mente retinemus: si tamen fidē nostrā opib⁹ seq̄mur. Ille eteni vere credit q̄ exercet opando q̄ credit. Hec ille. Sic āt ōt Aug. ꝑbo p tertij trīs circa rem futurā visus est ꝓpt rei incertitudinē. Sed ꝛ: q: dr̄ Lu. z. Beati oculi q̄ vident que vos videtis. Ad h̄ dic sctus Tho. hic q̄ cum duplex sit beatitudo. s. rei q̄ ꝓsistit i dono dei. s. in aliql̄i ꝓmio. z spei q̄ ꝓsistit in merito q̄ntum ad primā beati sūt q̄ videt chr̄s: z q̄ntū ad scōam beati q̄ credūt nō videntes. Hec ex illo. q̄ intendit q̄ visio hūana tis etiā passibilis esset pars nostri premij accidētalis: z q̄ ceteris paribus ē magis meritorū credere sine visu q̄z cū visu. Sed ꝓtra hec obijcit Nico. ō Lyra: q: apl's quib⁹ chr̄s dixit. Beati oculi ꝛc. nō erāt bti in re: sed fallit: q: erāt beati in re ꝓticipatōe aliql̄i sui premij accidentalis: lz nō essent ꝓfecte bti. Posi

sum⁹ etiã aliter exponere: vtrũq; referẽ do ad meritũ. Nã bti.i. beatiores q̃ nõ viderẽt ceteris ꝓfuturis: qz magis merẽt. sz bti .i. beatiores q̃ videt: nõ q̃dẽ ceteris ꝓfuturis: sz qz coiter habuerẽt fidẽ firmiorẽ. Chrys. Qz ꝙ Joãnes pauciora alijs euãgelistis dixerat: subiũgit. (Vltra q̃dẽ t assi. fe. iesus). s. post resurrectõz ex Chrysto subdit (in cõspe. di. suor) cũ q̃busl. solis post resurrectõez conuersat⁹ est (q̃ nõ sũt scꝑta in libro ꝟ) vt ꝙ sciam⁹ q̃ nõ discipl'or tm̃ gra miracla faciebat: totã naturã hũanã alloquẽs ꝟm Chrysost (Hec aũt scꝑta sũt vt credat⁹ qz iesus est fili⁹ dei) Qz em̃ vna ꝓsona subsistit in diuia t in hũana natura: de eodẽ ꝙe dr q̃ fili⁹ est dei t ꝙgnis. Ex em̃ iesus dicat naturã hũanã: sic̃ ds dinã: t chs vtrãq;. qz tñ dr eã in ꝛcreto: supponit ꝓ supposito dino in q̃ talis natura subsistit. Et nõ vocare iesum in testẽ est iurare ꝓ deũ (Et vt credẽtes) fide formata charitate (vitã eternã) q̃ sola simpl'r est vita (beatis in noie ei⁹). i. ꝓ ipm q̃ ẽ vita. Et ꝟ est documẽtũ qđ in hac ꝑte habet. Videt aũt btus euãgelista aliqñ ꝟ suo libro finẽ imposuisse: deiñ ꝙ supaddidisse aliã manifestatõez chri factã ad mare tyberiadis. Et idẽ forte accidit de historia adultere mulieris: de q̃ supra dictũ est. Amen.

Dñica prima post octa. Pasce. Textus euãgelij Joã. ca. x.

Ego sũ pastor bon⁹. Bonus pastor aiaz suã dat ꝓ ouibꝫ suis. Mercẽnari⁹ aũt t q̃ nõ est pastor cui⁹ nõ sũt oues ꝑprie: videt lupũ venientẽ: t dimittit oues et fugit. Et lup⁹ rapit t dispergit oues. Mercẽnari⁹ aũt fugit qa mercẽnari⁹ est: et nõ ꝑtinet ad eũ de ouibꝫ. Ego sum pastor bonus: t cogñsco oues meas: t cogñscũt me mee. Sic̃ novit me ꝑ: et ego agñsco ꝑrem: t aiam meã pono ꝓ ouibꝫ meis. Et alias oues hẽo q̃ nõ sũt ex hoc ouili: et illas opz me adducere: t vocem meam audient: t fiet vnũ ouile et vnus pastor.

Ego sũ pastor bonus ꝛc. Jo. x. In ꝑsenti euãgelio tangit compatio q̃ est inter verũ pastorẽ t mercenariũ. t inter seruũ q̃dam de lupo t ouibꝫ. Intelligitur aũt ꝓ pastorẽ ꝑfectus bon⁹. ꝓ mercenariũ ꝑfectus mal⁹. ꝓ ouẽ subdit⁹. ꝓ lupũ diabol⁹: t q̃libet eius⁹ minister intendẽs malũ outũ. vt sunt heretici. Dicit ḡ. (Ego sum pastor bonus) Sic̃ autẽ dr Chrys. dñs ante ista q̃dã magꝝ ꝓmiserat in futurũ. vtputa felicẽ vitã. Jõ ne alijq̃s decrederet. hic agit de sua passione: vt sic discam⁹ arguere. Si iste ꝓ nobis mortif: t mortẽ suã ꝓnũciat. q̃re nõ pot/ aut nõ voleꝛ futurã vitã ꝓnũciare t dare? Sed ꝛ: qz bon⁹ pastor itrat ꝓ ostiũ vt dr Joã. ipe ꝙ nõ pot itrare ꝓ ostiũ/ cũ sit ostiũ: vt idẽ dr. Ad ꝟ dr Aug. Sicut ꝓ se novit ꝑrem: nos aũt per illũ. sic intrat in ouile per seipm: et nos ꝓ ipm. Nos qz chrm̃ pdicam⁹ per ostiũ itram⁹ Chs aũt seipz pdicat. Lumẽ em̃ t alia demõstrat t seipm. Hec ille. Et intendit q̃ nõ incõuenit spũaliter q̃ vnus sit pastor ꝓncipalis t ostiũ. Nec tñ ostium cõuenit oibꝫ pastoribꝫ bonis: sed tm̃ ꝓncipali. Itẽ ꝛ: qz saluator se laudat: qõ t nõ videt bñ factũ in se. t etiã nob est exm̃ malũ: vt. s. nosipos laudem⁹ et magnificem⁹. Ad hoc dicit q̃ nllꝰ purus hõ debet velle laudari a se/ vel ab alio. qz si cogiteꝛ vitã suã ꝑteritã: habet dolendi t erubescẽdi causam: si futurã timendi. Non sic aũt chs. ideo vult a nobis laudari ꝓpter nos. Vñ Augu. sup ps. Laudari se vult ds vt tu ꝓficias: nõ vt ille sublimet. Nõ hoc a te amat q̃ illũ augeat: sz qđ te ad illũ pducat. Hec ille. Et similit seipm laudat ꝓpter nos. Vñ Greg. in moral. Deus q̃ nos ꝓhibet ne ꝓprio oze laudemur: ꝙ scꝑturam

sacrã laudes suas loquik:nõ qz ipe indiget q̃ pficere laudib⁹ nescit: sz dñs suam nob magitudinẽ narrat:nr̃am ad se ipe ritiã subleuat:z bona sua laudãdo nos edocet:q̃ oino hõ ñ cog̃sceret/si de se tacere voluisset. Laudes igik suas indicat vt valeam⁹ eũ audientes cog̃scere:cog̃scentes amare:amãtes seq̃:sequẽtes adipisci:adipiscẽtes ꝓ⁹ visione pfrui. hec ille.(Bon⁹ pastoz) aiaz:nõ pecoz (anima suã).i. vitã cozpalẽ ꝑm Aug. q̃ ẽ ab aia (dat).i. mozti exponit (p quib⁹ suis).i. p spũali salute aiaz sibi cõmissaz. Sp em̃ p cõseruatiõe z recupatiõe diligentioz exhibẽdũ est vili⁹: z nũq̃ e⁹uerso. Est aũt melioz vita vni⁹ hois q̃ vita mille pecudũ. imo oim bestiaz: z melioz spũalis sal⁹ vni⁹ anie q̃ cozpalis vita pastoris. Jõ tenek plat⁹ etiã sub pena peri mozta' p spũali subditoz vita: piculũ mozt⁹ z mozte ipaz si expedit sustinere. (Mercẽnarius aũt).i. p merce de inseruiẽs gregi. Nõ est aũt ꝓpꝛie ꝑm Aug. merces vita eẽna: cũ illa sit hereditas: sz res tempalis. Merces em̃ nõ debek filio: sed opario ꝙducto. Grego. in hom̃. Sũt nõnulli q̃ dñ plus terrenã subaz q̃ oues diligũt: merito nomẽ pastoris ꝓdũt. Nõ em̃ pastoz: sz mercẽnari⁹ vocak/q̃ nõ p amoze inẽno oues dñi cas: sz ad tpales mercedes pascit. Hec ille. (Et q̃ nõ est pastoz) cui⁹ .s. affect⁹ nõ est ad oues: qz nõ est dñs ouiũ: sz est opariꝰ cui⁹ nõ sũt oues ꝓpꝛie. Sz exh videk q̃ oẽs boni p̃lati p̃t chr̃z sint mercẽnarij. qz oues nõ sk eoz ꝓpꝛie/sz chr̃i: q̃ dixit petro Joã. xxj. Pasce oues meas Ad h̃ dico dupl̃r. Pꝛio: q̃ sik'a non opz eẽ in oib⁹ sik'a. Jn coztalib⁹ g̃ pastoz. i. dñs ouiũ z mercẽnarius distinguũk per possidere z nõ possidere oues. Jn spũalib⁹ ꝓ⁹ p amare oues z amare mercedẽ q̃ habek p ouib⁹. Scõo: q̃ oẽs boni pastozes sk vni⁹ volũtatis cũ ꝑmo. Et qz illũpluscꝫ seipos diligunt: oia ꝓpt̃ ipm diligũt: z suũ ꝓpꝛiũ bonũ iudicat q̃cq̃d illi⁹ est: in q̃ seipos pluscꝫ in seipis diligunt (videt lupũ venientẽ).i. diabolũ z mistros eius ꝑm Augu. de ꝑbis dñi. Et vt idẽ ỏt sup Joã. iste lup⁹ videk venire: z oues fugulare: cũ videk adulterium z hmõi crimia suadere. ꝑm Grego. ꝓ⁹ in hom̃. est q̃libet iniust⁹ opp̃sso⁹. vñ ait. Lupus sup oues venit cũ q̃libet iniust⁹ z raptoz fideles q̃scꝫ z hũiles opꝑmit. Hec ille.(et dimittit oues z fugit) ꝑm Augu. fugit dñ nõ audet pctã mulctare z vellere: excoicando z puniẽdo: ita q̃ sic̃ ipe amoz vel cupiditas est spũalis pgressio: ita timoz vt ait est fuga. Sed z ꝑm Grego. idẽ videk esse ista fuga. vñ ait. Fugit aũt. qz dñ sibi ab iniusto pticulũ meruit: resistere el⁹ iniustitie ñ psumit. Fugit aũt ñ murãdo locũ: sed subtrahẽdo solatiũ. Hec ille. Jn hoc aũt est documentũ q̃ tpe necessitatis ꝓbank aioz q̃litates. Grego. in ho. Lup⁹ venies indicat q̃ qs aio sup gregẽ custodiã stabat. Hec ille. (z lupus).i. diabolus vel tyrãnus (rapit et dispgit oues.) Diabol⁹ q̃dẽ rapit ad se anias p pcz z eas dispgit p odia z iimicicias q̃s inẽ illas seiat. Tyrãn⁹ ꝓ⁹ rapit tpalia: et dispgit oues q̃s ꝓpꝛijs bonis z ꝓpꝛijs locis expulsas vagari cogit. (Mercenarius aũt fugit) z causa subdit (quia mercẽnarius est) nõ diligens oues: sed mercedẽ. Greg. acsi dicat. Stare in piculo ouiũ nõ p̃t: q̃ in eo q̃ ouib⁹ p̃est nõ oues diligit: sz lucꝫ trenũ q̃rit. Et ideo opponere se ꝛ̃ piculũ trepidat: ne h̃ q̃ diligit amittat. Hec ille. Sz ꝛ̃ arguit. Nã apli veri pastozes fuer̃t: z tñ fugiebant dicente dño. Cũ vos pſequent in ista ciuitate/fugite in aliã. Matth̃. x. Ad h̃ rñdet Aug. ad Honoratũ dicẽs. q̃ aliq̃n etiã cozpaliter fugere licitũ est nõ solũ ex pdicta dñi snia: sz etiã exemplis scr̃oꝝ partz. Nã b. Athanasi⁹ z mlti alij scti fugerũt tyrãnos. Vñ ex ipis ꝑbis dñi hui⁹ q̃nis ꝓuitas colligit. Nõ em̃ vitupak simplr pastoz qz fugit: sz qz fugit: z dimittit oues in picl'o. Si g̃ sine ouiũ picl'o fugere posset: nõ esset fuga vituranda. Si g̃ solũ pastozẽ ipetat lup⁹ fugere põt. qz nullũ piculũ iminet ouib⁹: q̃b⁹ p aliũ ꝓuidek. z ipe se refuat ad ouiũ vtilitatẽ q̃b⁹ adest aio. Vñ isto mõ fugit paul⁹ Act. ix. Si ꝓ⁹ tot⁹ grex ipetak: z sk ibi plres pastozes/seu p̃lati

sufficiētes ad ouiū exhortatōz ꝛ regimē
pñt aliq̄ eoꝝ fugere. Si ꝓo sit vn⁹ tm̄: ei
nō lz fugere: qz oues exponeret pículo.
Notandū est aūt q̄ is q̄ pest male: aut
caret recta fide. ꝛ sic est lup⁹. ois ei he
retic⁹ est mīster diaboli. aut caret iurīs
dictione: ꝛ sic est latro. aut bona intētiōe
ꝛ sic ē mercēnari⁹: q̄ intrat p ostiū: ꝛ vi
tatē doz quā nō facit: ꝛ ꝓfuat oues. tō
tolerādus ē ꝛ sic pastor amplectēdus: ꝛ
fur abiciēdus. (Ego sum pa.bo.) Hoc
aūt fm Chrys. ōr q̄si ꝓcludēs ex p̄miss
sis. Nā duos malos pastores nomiaue
rat. s. furē q̄ nō intrat p ostiū: ꝛ venit vt
furet ꝛ mactet ꝛ pdat. Et mercēnariuz
de q̄ ōr in p̄nti euāg. q̄ iminēte pcl'o fu
git. A ꝓmo aūr se distixit dicēdo se ve
nisse nō ad mactādū: sz vt oues vitā ha
beāt. A scdo ꝓo dicēdo q̄ aiam suā po
nit p ouib⁹ suis. Jō necario seq̄t: q̄ sit
bon⁹ ꝛ ver⁹ pastor. Et qz bon⁹ pastor o
ues diligit: ꝛ ex frequēti visitatiōe eas
cognoscit: ꝛ ꝑnter ab eis agnoscit. tō subdit.
(Et cognosco o.me. ꝛ cog. me mee.) ꝓpter
sollicitā visitatōem fm Theo. Vel fm
Greg. in ho. cognosco. i. diligo. Vñ ait. ac
si apte dicat. Diligo oues meas: et ipe
me diligētes obsequunt. Qui em̄ vitā
tē nō diligit: hāc adhuc mime cognoit.
Hec ille. Et loq̄t de cognitōe affectiua
q̄ spirat amoꝛ: ꝛ fm quā ōr mitti filius:
aut venire ad mētes nr̄as. De h̄ āt hēs
a s. Tho. j. di. xv. ꝛ xvj. Nō ꝓo ōr. ꝛ co
gnoscūt me mee: intelligit de aplis ꝛ ali
is q̄ tā eū seqbant. Vel loq̄t de futuro
p modū p̄teriti ꝓpt rei certitudinē. Vl tō
sic ōr: qz i ꝓrio erat vt cognoscerēt ab eis.
Notandū aūt est q̄ oues chr̄i eo mō il
lū sequūt q̄ oues st. Si em̄ st oues actu
actu sequūt. si ꝑdestinatōe: ꝑdestinatō
ne sequūt: nō actu aliqñ. Nā etiā econ
uerso aliq̄ sequunt actu ꝛ nō ꝑdestina
tione q̄ ad aliqđ futurū rp̄us: vt p̄scite.
(Sic nouit). i. amat fm Greg. (me pr̄
ꝛ agnosco pr̄em) cui⁹ signū est qđ subdit.
(ꝛ aiam meā) ex ei⁹ amoꝛe (pono p oui
bus meis) Grego. in ho. Acsi apte di
cat. Ea charitate q̄ p ouib⁹ moꝛtor q̄tū
pr̄em diligā ostēdo. Hec ille. Vñ ꝛ fm
Chrys. Paulus volēs se verū esse pastoꝛē
ꝑ pseudo aplos demōstrare: exm̄ indu
xit a pcl'is ꝛ moꝛtib⁹. qz vt ait Theop.
seductoꝛes p ouib⁹ aiam non exponūt.
Et nota q̄ cū ly sic. aliqñ q̄litatez: aliqñ
silitudinē impret: h̄ stat pmo mō loquē
di de chr̄o: q̄ ad diuitatē. ꝛ scdo modo q̄
ad hūanitatē. Hic aūt sic dubitat: ꝛ ōr
doctoꝛ angelic⁹. Cū i chr̄o sint tres sub
stātie. s. ꝟbi: aie: ꝛ coꝛpis: q̄rit q̄s h̄ loq̄t
cū ōr. aiaz meā pono. Nō em̄ loq̄t ꝟbū:
qz nūq̄ fuit ab aia sepatū. Nec aia: q̄a
nihil sepat a seipo. Nec coꝛp⁹ vel chr̄us
q̄tū ad coꝛp⁹. qz coꝛp⁹ nō hz prātem ire
rū sumēdi eā. Dōm est g̃ q̄ i moꝛte aia
illa fuit separata a carne: cū chr̄s sit vere
moꝛtu⁹. diuitas āt nec ab aia/nec a car
ne vnq̄ fuit separata. Et iō coꝛp⁹ ꝟtute
diuitatz aiam posuit ꝛ iterꝝ reassūpsit.
Hec ille ꝟtualit. Sz qz hec postilla nō
est tota s. Tho. sz est tota vel ptim col
lecta p discipulū eius: possum⁹ dicere q̄
ꝟbū siue suppositū eī nū est qđ loq̄t: cu
ius. s. est agere ꝛ pati. Et ꝟbū aiam po
suit. i. deposuit: nō a se: sz a coꝛpe sepan
do: pmissiue saltē. Et h̄ loquēdo de aia
rōnali q̄ est ps hois. Si em̄ loq̄mur de
aia. i. vita q̄ est eētia viuētis. i. hūani
tas: sic eā ꝺposuit. i. sepauit a se: ad hūc
sensum: qz in triduo nō fuit vnita ꝟbo.
qz nec fuit in reꝝ natura i triduo moꝛtz
chr̄i: sz erat coꝛrupta per moꝛtē. Et iste
met est sensus s. Tho. s. q̄ coꝛp⁹ ꝟtute
diuitatz. i. diuitas q̄ erat i coꝛpe h̄ loq̄t
Greg. in ho. Qz ꝓo nō solū iudeā: sz et
gētilitatē redimere venerat: subiungit.
(Et alias oues habeo). i. gētiles p̄destī
natos (q̄ nō st ex h̄ ouili) Sic em̄ dicit
Aug. de ꝟbis dñi. pus dns loq̄bat de
ouili qđ est carnale gen⁹ iſrl: ꝛ iō ōr. ex
h̄ ouili (ꝛ illas opz) ex suppōne nō ab
solute (me adducere) p aplos meos sz
Augu. ad cognitōez ꝟitatis ꝛ celestem
cōuersatōez. Et sic ōr Chrys. in h̄ notat
tam iudeos q̄ gētiles tūc fuisse disper
sos (ꝛ vocē meā audiēt). i. vocē aplorū
in qb⁹ ego loq̄r: q̄s illi audiēt: eis assen
tiendo p fidē: ꝛ obediēdo p ꝙuersatōez.
(Et fiet vnū ouile). i. vna eccl'ia ex gē
tili ꝛ iudaico ꝓpl'o: ꝓpter vnū baptismi
signaculū fm Theo. (ꝛ vnus pastoꝛ). i.

chr̃us:imo vn⁹ vicarl⁹ pastoris.i.papa. Ex his aũt oĩb⁹ ptz q̃ in pñti euãge. fit mẽtio de q̃ttuor. Prio de vero z bono pastore. De q̃ ponũk tria sig̃. s.p ouĩb⁹ pari.oues cog̃scere.z oues ad ouile re/ducere. Huius officiũ est oues pascere ꝓbo z exẽplo/ac tpali subsidio. Scõo fit mẽtio de mercẽnario: de q̃ etiã tria sig̃ ponũk.s.de ouĩb⁹ curã ñ gerere.lupo venięti fugere.lanã z tpalia q̃rere. Hu lus studiũ est mulgere z tondere. Vlñ z chr̃s ꝑmo pastori nunc̃ dixit:tonde: sz pasce. Sel' aũt dixit ei:occide. Act.x.sz nõ loq̃bak de ouĩb⁹: sed de volatilib⁹ et reptilib⁹ z q̃drupedib⁹ ĩmundis. p q̃ sig/nificank superei / z auari / z luxurosi. Tertio fit mentio de lupo.cui⁹ ponunk tria signa.s.ĩuadere: rape: z dispgere oues. Eius aũt officiũ est illas occide/re. Primo decipiẽdo. De eo em̃ legik q hũanas voces z canũ latratus emittat vt pastores z oues decipiat.z in h̃ est fi gura diaboli. Scõo p ĩpartiam fran/gendo. Legik em̃ de eo q ꝺ vẽtũ vadit: ne canes ei⁹ odorẽ ꝑcipiãt. Et idẽ facit diabol⁹ dũ hoiem in aduersitatib⁹ tãc̃ ĩ ventis exñtẽ/ tentãdũ z tribulanduz ĩuadit. Tertio p spem vanã allicĩdo. Nã legik de lupo q̃ libẽt ludit. Vlñ z si puez rape possit cũ eo ludit:sed randez deuorat. Quarto de ouĩb⁹ de q̃b⁹ tria si gna ponũk.s.pastorẽ cog̃scere: scz cogni tione ꝑcica q̃ est p opatõem.ei⁹ vocem audire. z eũ sequi: q̃ oia reducunk aliq̃ mõ in vnũ. Hanc officiũ est simplicitate hẽ in aspectu:in affectu:z in actu.lupũ fugere. vtilitatẽ afferre.sobrie z man/suete vinere.

Dñica scda post octa. Pasce. Textus euãgel'. Joan. cap̃. xvi.

Odicũ et iã nõ videbi tis me: z itez modicũ z videbitz me:q̃ vado ad pẽm. Dixerũt ergo ex discip̃lis ei⁹ ad inuicẽ. Quid hoc ẽ q̃ dicit nobis: modicũ z nõ videbitz me:z itez modicũ z vi debitis me:q̃ vado ad pẽz: Di cebãt g̃. Quid est hoc q̃ dicit modicũ:nescim⁹ q̃d loq̃t: Cognit aũt Jesus q̃ volebãt eũ intro/gare:z dixit eis. De hoc q̃ritz in ter vos:q̃ dixi modicũ z nõ vi/debitis me:z itez modicũ z vi/debitz me. Amen amẽ dico vo/bis: q̃ plorabitz z flebitis vos: mõs aũt gaudebit:vos aũt con tristabimĩ: sed tristicia vra ver tet in gaudiũ. Mulier cũ pit tri/sticiã hz:q̃ venit hora ei⁹. Cum aũt peperit puez:iã nõ memĩt pssure ꝓpter gaudiũ:q̃ nat⁹ est hõ in mundũ. Et vos igĩk nũc q̃dẽ tristiciã habetis. Itez aũt videbo vos:z gaudebit cor vrm Et gau.ve.nemo tollet a vobis

Odicũ et iam non vide.me. Joã.xvj. In pñti euã. tangũk tria pũcta:q̃ sĩt. Dubitatio:dissolutio:z cõ solatio.

Quãtũ ad ꝑmũ tãgik q̃dã (habuert dubitatio quã discipli chr̃i in eius ꝓbo

Pro q̃ sciẽdũ est q ea de q̃b⁹ h̃ est ser/mo eo sero ꝓtigerũt in q̃ capt⁹ est dñs. Qz g̃ discip̃los de sua absentia z eccl su tristes alicz̃tulũ releuarat;ꝑmittẽdo eis aduentũ.ss.itez icipit de tristib⁹ lo/q̃. Chr̃y. Hoc ãt fac vt assue faciat eos p tristiũ auditõez bñ ferre suã sepatõz. Eã em̃ q̃ dolet aiam z a tristicia multa detinek:nil' ita cõsuevit q̃rere vt que tristiciã pariunt ꝓba revoluta ꝓtinue. Hec ille. Dr g̃.(Modi.z iã nõ vi.me: z ite.modi.z vi.me.fm Aug.aũt p ꝑi mũ modicũ itelligik rps ab illa hora in qua loq̃bak vsq̃ ad passionẽ: p quã eoz aspectib⁹ subtract⁹ est. Per scõz ꝓ mo dicũ itelligik rps ab hora mortis vsq̃ ad horã resurrectiõis:q̃ ocul' eoz reddi tus ẽ.fm Chr̃y.ãt z Alchui.p ꝑmũ mo dicũ itelligik rps ab hora passiõis vsq̃ ad horam resurrectiõis in quo illũ non

Dñica.ii.post octas Pasce

viderũt. Per scõz ꝓ:tps ab hoza resurrectiõis vsq; ad hozã ascensiõis:i q̃ eis apparuit loqns de regno dei: z postea illũ nõ videꝛt nisi ex gra spẽali:iõ sbdit (qz vado ad pẽm) sm hũanitatẽ.s. quã assũpsit:ascensur⁹ i celũ. Vel qz vado p mozte sm mẽte Aug. vt videt. Hec ãt ꝓba sm Aug.obscura erãt discipul' añ q̃id qõ ỏt esset iplerũ. Vñ seq̃t.(Dixerũt q̃ ex discipul' ei⁹ adinuicẽ) qz chr̃m ex reuerẽtia inꝛogare nõ sartis cito audebãt (Quid est h̃ qõ dicẽ nob. Modicũ z nõ videbitz me:z iterũ modicũ z videbitz me:z qz vado ad pẽz: Dicebãt q̃. Quid ẽ h̃ qõ ỏt modicũ:)de h̃ em̃ foꝛte plus q̃ de alijs ꝓbis dubitabãt:iõo z plus repetebãt(Nescimus q̃d loquit) Jsta est bonaꝛ mentiũ dispositio:q̃ cũ autoꝛes autẽticos pcipue diuias scꝑturas nõ intelligũt.id sue ignãtie z nõ illoꝛ falsitati ascribũt. Causa aũt dubitandi sm Chꝛyſ.duplex erat. Pria ipa tristicia q̃ erãt oppssi:q̃ mẽtes discipulos ab his q̃ dicebãt amouebat. Scda ipe ꝓtext⁹ verboꝛ chr̃i:q̃ videbat oppositum implicare.s.videbitis z vado.vl sm alios quia dicebat:videbitz z nõ videbitis. Est z tertia causa:qz ignorabant an parabolice vt ꝓsueuerat loqueꝛet.

Jn hac parte est documentũ moꝛale: q̃ q̃ vult afflictũ vehemẽter circa aliq̃d ꝓsolari:nõ debet ei statim z q̃si ex abꝛupto deleris loqui:qz afflictũ delectant tristia tanq̃ ei ꝓformia:dũ est in tristitia ru:vt ỏt Chꝛy. Vñ z ỏt s.Tho.sup Joan.q̃ q̃ vult aliq̃ ꝓsolari:debet ostendere se ei cõpati.z talis cõpassio vt ait alleuiat.vel qz afflict⁹ existimat q̃si aliũ secum onus aduersitatz ferre.vl quia ei locundũ est experiri amicitiã cõpartiz. Roma.xij. Flere cum flentib⁹.

Quãtũ ad scõz tãgit quõ chr̃s dissoluit eoꝛ dubitatiõez:cũ dr (Loq̃uit aũt Jesus qz volebãt eũ inꝛogare)iõ tãq̃ benign⁹ z clemẽs stati sine inꝛogatiõe loq̃t:z vt se eoꝛ secreta scire demõstraret. Vñ seq̃t (Et dixit eis. De h̃ q̃ritis int vos:qz dixi vob:modicũ z nõ videbitis me:z iterũ modicũ z videbitz me) Possunt aũt hec legi interrogatiue:vt chr̃s nõ ex ign̄antia inꝛogauerit:sz vt introduceret ꝓba q̃ dictur⁹ erat. Põt etiã legi plane sine inꝛogatõe:q̃si chr̃s voluerit dicere se id scire qõ illi loq̃bãt (Amẽ amẽ).i.vere:z geminat ad maioꝛẽ certitudinẽ (dico vob) Sz nunq̃d sic loq̃ est iurare: Dicẽdũ ẽ q̃ nõ:qz nõ inuocat de⁹ testz:imo q̃cũq̃ loquit̃ implicite:etiã vtiq̃ isto mõ loq̃ndi:qz vt dialectici ꝓbãt:ois ꝓpositio mũdi fcat se esse verã:siue sit affirmatiua:siue negatiua Jõo idẽ ẽ dicere:sol eclipsat:z solẽ eclipsari est ver. Cũ ꝓo dr. Jn ꝓitate dico vob:erit iuramẽtũ vl nõ erit:ex ꝓtentõe loq̃ntz:q̃ si intendat deũ q̃ solus simpl'r est ꝓitas testẽ inuocare:erit iuramẽtũ. vt sit idẽ dicere:in ꝓitate qõ ꝑ ꝓitatem seu ꝑ deũ. Si ꝓo sit idẽ dicere in ꝓitate qõ dicere sm ꝓitatẽ:sumẽdo illã in cõi z nõ ꝑ ꝑma:nõ erit iuramẽtũ cũ sit idẽ qõ dicere: vere dico. Vñ z saluatoꝛ alibi quãdo sic locut⁹ legit in Lu.xiij. qui tñ ꝓsulit vt sermo noster sit: est est:nõ nõ: vt ptz Matth.v. Nec tñ in substantia plus est dicere:amẽ amẽ dico vobis:sed plus est solũ sm explicatõez (Qz ploꝛabitis z flebitis)de mozte z passiõe mea (vos)q̃ me diligitis. Et in hoc exponit eis illud ꝑimũ modicũ:acsi dicat. Illõ modicũ post qõ nõ videbitz me:est tẽp⁹ durans vsq; ad punctum in q̃ de mozte mea ploꝛabitis(Mundus aũt).i.homines mũdani sm Aug. siue chr̃i inimici (gaudebit)flentib⁹ apl'is iudei leti chr̃i stũ flagellis cedebãt z affligebãt crucẽ: z affixo impꝛoperabant z illudebant.

Est aũt in hac ꝑte moꝛale documẽtũ de q̃ ait Alchui. Sed z cunctz fidelib⁹ ꝓuenit hic sermo dñi:ꝑ lachꝛymas ꝑseuerasq; ꝑsentes q̃ ad gaudia eꝛna ꝓrendũt. Flentib⁹ aũt istis mundus gaudet qz in ꝑsentib⁹ delectank:alteri⁹ vite nulla gaudia sperantes. Hec ille.

Quãtũ ad tertiũ ponit discipl'oꝛ cõsolatio ꝓbo z exẽplo. Verbo q̃dẽ:cũ dr (Vos aũt ꝓtristabimini:sz tristicia vꝛa vertet in gaudiũ)quasi dicat. Sicut vobis flentib⁹ illi gaudebũt: ita econuerso:quia vos in mea resurrectione z i futura gloꝛia letabimini. Illi ꝓo in mea

resurrectiõe dolebũt ⁊ ĩ penis ifernalibus cruciabũt. Exẽplo aũt quõ ꝺz Chr̃y. ostẽdit ꝙ breuis ⁊ finita tristicia ad ifinitã leticiã ꝺminat: dũ subdit (Mulier dũ parit tristiciã hz: qz venit hora eius) scz ad dolẽdũ (Cũ aũt peperit puerꝝ) qõ ꝯtꝰ eẽ solet ꝙ femellã parere ꝺz Aug. Et h̃ ꝓpt̃ duo ꝺm ſ Tho. sup Joã. Prio qz pfectꝰ ẽ ⁊ desiderabilꝰ. Est aũt masculinꝰ sexus pfectior femínino. Scõo qz in rebꝰ gerẽdis magꝭ filiꝰ ꝙ filie consueuerũt esse ĩ adiutoriũ (Jã nõ meminit p̃ssure ꝓpt̃ gaudiũ: qz natꝰ est homo in mũdũ) Aug. Jsta aũt simplicitudo ad intelligẽdũ nõ videt eẽ difficilis: qm̃ comparatio etiã ĩ pmptu ẽ codẽ ipõ exponente cur dicta sit. Hec ille. Nã sequit (Et vos igit nũc q̃dẽ tristiciã habetis. Iterũ aũt videbo vos) i die mee resurrectiõis ꝺm Chr̃y. vel ꝺm Aug. in die vĩe mortis. Et h̃ exponit scõm modicũ diuersi mode ꝺm diũsos modos itelligẽdi illõ (Et gaudebit cor vr̃m: ⁊ gau. vz̃ nemo tollet a vobis) qz illud gaudiũ ꝺz Aug. erit chr̃is: qõ obiectiue ⁊ non subiectiue intelligẽdũ est. Jstud autẽ gaudiũ post suã resurrectiõez fuit ĩmortale: ⁊ p̃ꝛ ꝙ mortem iam nõ poterat auferri: ⁊ mltõ minꝰ vbi nõ solũ ipe: sz ⁊ discipli sẽ ĩmortales vt ĩ gl̃ia. Gaudiũ ꝓ nostruz subiectiue ẽ delectatio de visiõe chr̃i et nr̃a felicitas subiectiue ẽ ipa ꝓtẽplatio quã circa chr̃m deũ ⁊ hoiez habituri sumus. Dicit aũt ista ꝓtẽplatio fructꝰ ad quẽ ꝙ laborez volumꝰ puenire. Augu. Ad fructũ ꝓtẽplatiõis cũcta officia referunt actiõis. Ad h̃ ei refert q̃cq̃d bñ agit. Jbi ẽ finis q̃ sufficit nob. Eternꝰ igit erit. Neq̃ em̃ finis nobis sufficiẽ nisi cuiꝰ nullꝰ est finis. De h̃ itaq̃ qõ sufficit nob rectissime audimꝰ: gaudiũ vestrũ nemo tollet a vobis. Hec ille.

Dñica tertia post octa. pasce. Textꝰ euange. Joan ca. xvi.

Vado ad eũ q̃ misit me: ⁊ nemo ex vobis interrogat me q̃ vadis. Sz quia hec locutꝰ sum vobis: tristicia impleuit cor vestr̃. Sz ego vr̃itatẽ dico vobis: expedit vobis vt ego vadã. Si em̃ nõ abiero: paracletꝰ nõ veniet ad vos. Si autẽ abiero mittã eũ ad vos. Et cũ venerit ille: arguet mũdũ de pctõ: et de iusticia: ⁊ de iudicio. De pctõ quidẽ: qz nõ crediderũt mi me. De iusticia vo: qa ad patrẽ vado ⁊ iã non videbitis me. De iudicio autẽ: qz princeps hr̃ mũdi iã iudicatꝰ est. Adhuc mlta habeo vobis dicere: sz nõ potestis portare modo. Cũ aũt venerit ille spũs vr̃itatis docebit vos omnẽ vr̃itatẽ. Nõ em̃ loq̃tur a semetipo: sed q̃cunq̃ audiet loquet: et q̃ vẽtura sunt annũciabit vobis. Ille me clarificabit: qz de meo accipiet: et annunciabit vobis.

Vado ad eũ qui me misit ⁊c. Joan. xvi. In p̃ncipio euãg. tãgit tria pũcta: q̃ sũt Profectio. Redargutio. et

Quãtũ ad pmũ tãgit (Suppletio. pfectio q̃ chr̃s ad celos se ꝓficisci velle dic̃. Vbi aduertẽdũ ẽ: ꝙ ea q̃ h̃ recitãt chr̃s dixit ea nocte q̃ captꝰ ẽ. ⁊ paulo añ dixerat discipul: absq̃ synagogꝭ faciẽt vos: ⁊ er h̃ ⁊ ex eiꝰ recessu ita erãt deiecti ꝙ nihil eũ introgabãt ãpliꝰ. Jõ ꝺm Chr̃yſ. dñs discipulos de tanta tristicia vult eos ierepare ⁊ ꝺ aduẽtu spũsscti cõsolari dicẽs. (Vado) p mortẽ (ad eũ q̃ misit me). i. ad deũ. Videt ei loq̃ ꝺ se inq̃ntũ hõ (⁊ nẽo ex vob introgat me q̃ vadis) ⁊ cã ñ introgãdi sbdit (sz qz hec locutꝰ ſuz vob tristicia) nimia ⁊ supabũdãs (iplenit cor vr̃m) Ull ꝺz Aug. qz supꝝ dixerat se velle ire: ⁊ illi introgauerãt q̃. et ipse dixerat se ituꝝ q̃ ipi tẽ ire ñ poterãt: nũc ita se ꝓmittit ituꝝ vt nullus introget q̃ vadat: qz. i. ita parẽter p ascensionẽ volebat celũ cõscendere: vt opus non esset

q̄ iret inrogare. Et cū Aug. sentit Beda. Dr̄ g̃ (Vado). i. post paucos dies ibo (z nemo ex vob inrogat). i. inrogabit (q̄ vadis. Sz qz hec locu. suz vo. tri. īple. coz. vr̄m) Augu. Cōtristabat hūan⁹ affect⁹: qz carnal' desolabat aspectus. Hec ille. (Sz ego vita. di. vo. expe. vo. vt ego vadā) Chr̄y. q. d. Si milies cōtristemī: opz vos audire: qz meū recedere vob pfert. Hec ille. Aug. Expedit vob vt hec forma fui auferat a vobis: nolo vt semp me carnal'r diligatz: z isto lacte pr̄ti sp infantes ē cupiatis. Hec ille. (Si ei nō abiero: pacle⁹). i. pſolator nō veniet ad vos: quia. s. non estis idonei recipe illū. Augu. Si tenera alimēta q̄b vos alui nō subtraxero: solidū cibū nō esurietz. Si carnal'r esurietis: capaces spūs nō eritz. Hec ille. (Si aūt abiero mittā eū ad vos). i. fm Chr̄y. faciā vos idoneos ad ei⁹ suscepti onem. Aug. h̄ est. Nō potestz capē spēcie/nisi fm carnē nosse desistatis chr̄m. Hec ille. Nō g̃ chr̄s existēs in tra/tō nō mittebat spūm sctm qz nō posset fm Augustī. in. j. de trini. sz qz illi dispositi nō erant. Quō aūt vna diuīa psona possit mittere aliā. vide. j. di. xv. z. xvj. Est aūt in hac pte morale documentū: q̄ si volum⁹ diuīa dōa a deo recipe: nosipos studeam⁹ illo dante ꝑpare. Nā sicut dr̄ Aug. q̄ fecit te sine te: nō saluabit te sine te. Hec ille. Et itellige sine te cōsentiente: licz saluet te sine te saluante.

Quantū ad scām tangit redargutio quā. ff. factur⁹ erat: cū dr̄. (Et cū venerit ille) Vz ei fili⁹ eū mittat: tū ipe etiā dr̄ venire. Tū qz sponte vult mitti: Tū qz etiā ipe seipz mittit q̄ ad causare nouū effectū in creatura: nō aūt q̄ ad esse a se. qz nihil est sibīpi pncipium eēndi. De h̄ vide vbi s. (arguet mūdū) p vos ipos: vt dr̄ Aug. inq̄rū. s. diffundet amorē in vr̄is corib⁹: z fugabit timorez loq̄ndi pr̄tatē. Non aūt vt idē dr̄: h̄ sic ē intelligēdū: q̄t chr̄s nō arguerit mūdū: sz gentē tm̄ iudaicā: z. ff. totū mūduz p apl̄os. qz i vocib⁹ apl̄or⁹ r̄sonabat chr̄s. Oēs g̃ q̄s arguit. ff. arguit et chr̄us (de pcō) ifidelitatz (z iusticia) ipius chr̄i/ quā mūd⁹ nō acceptauit (z de iudicio) ipius mūdi pncipis. i. diaboli. vñ exponēdo subiūgit (De pcō q̄dez: qz nō crediderūt) hoies mūdani (in me) spando scz z diligēdo. sine his em̄ ꝓpie nll's credit in chr̄m fm Aug. de vbis dñi. alias demones crederēt in chr̄m. Aug. Hoc em̄ pctm̄ q̄si solū p ceterz posuit: qz manēte/ceta detinenf. z h̄ discedēte ceter a dimittūf. (De iusticia vero: qz ad pr̄em vado) gl'iosus in aia z corpe ꝓter hūilitatē/z obedientiā/z charitatē: z alias vtutes (z iā nō videbitz me) mortalem: sed sempit'nū: fm Augu. Ista vo iusticia de q̄ mūdus arguit fm Aug. super Joā. est iusticia fidelitū credētiū in eū quē nō vidēt. Ex h̄ ei arguūt dicere pſueti. Quō credem⁹ in eū quē nō videmus: fm Chr̄y. vo z Aug. de vbis doest iusticia ipius chr̄i: q̄ ex h̄ iust⁹ apparuit q̄ ad deū pſcēdit gl'iosus. (De iudicio aūt: qz pnceps hui⁹ mūdi). i. diabolus fm Aug. de vbis dñi. q̄ est int̄q̄ rū pnceps (iam iudicat⁹ est). i. fm Augu. de vbis dñi: est foras missus extra hoim corda: qō q̄si exponēs s. Tho. dr̄. q̄ p gr̄am z fidē chr̄i expulsus est diabolus a fidelitū corib⁹: vt iaz nō tentet interi⁹ sic añ: sed solū exteri⁹ p excitatōez. Hec ille. Qō q̄lit intelligēdū sit. vide sup̄ feria. iij. post palmas. Et de h̄ mūdus arguit vt nll's possit de eo conq̄ri si in chr̄m nō credat. qz eū z viri z femine z senes z pueri vincere pñt. Vel fm eū dē sup Joā. iudicat⁹ est ignib⁹ eternis: et de hoc arguit mūdus: ne cū illo dānet quē imitant. Est aūt in hac pte documētū: ō q̄ Aug. ait sup Jo. Credāt ita q̄ hoies in chr̄m ne arguant de pctō infidelitatz sue: q̄ pctā oia detinenf. Trāseāt in numer⁹ fidelitū ne arguant de iusticia illor⁹ q̄s iustificatos non imitant. Caueār futur⁹ iudiciū ne cū mūdi pncipe iudicēf: quē iudicatū imitāt. hec ille

Quantū ad ultiū tāgit suppletio quā spūssctūs aduenies debebat facere pro chr̄o: cū dr̄ (Adhuc mlta habeo vob dicere: sed nō potestz portare mō). i. non estz capaces. Querere aūt q̄ sint ista mlta q̄ portare nō poterāt fm Aug. stultū

est:qz multomin⁹ nos possum⁹ illa por-
tare. Hoc tñ qđ h dr: vt idē ait: diuersi
heretici assumūt ad sui erroris velamē
tū: dū his q sibi adherēt i eccl'o qđā di
cūt turpissima q nō audēt publicare qi
hec ipa sint: q tūc discipl'i portare ñ po-
terāt: t ea docuerit. ss. Nō est g intelli-
gendū qi alīq secreta fidei taceank fide
libꝫ puulis: q sint dicēda maioribꝫ seor-
sum: qr oibꝫ chr̄ifidelibꝫ oia q sūt fidei
ꝓponunk. iuxta illud Mat. x. Qđ in au
re audistis in cubiculis: pdicabit in tectis
Sz alit rudibꝫ/arcꝫ alit pitis sit ꝓponē-
da. sic mysteriū incarnatiōis nō est ꝓpo
nēdū rudibꝫ q ad subtilitates ei⁹: qr cuz
ītelligere nō possent scādalizarēk. Oia
g q erāt fidei eis dñs ꝓposuit: sz nō illo
mō q post eis reuelauit: maxie in pīa.
Jsta g sk q portare nō poterāt. s. plena
noticia diuinor: puta eq̄litas diuinarū
psonar t hmōi. Ihñ t apl's audiuit ar-
cana ꝙba q nō licz hoi loq. j. Cor. xij. q
nō erāt de alia ꝓitate fidei: sed de eadē
altiori mō. Jtē spūalis intellect⁹ scp̄tu-
rar quē tūc nō hēbāt: sz habuerī qn ape
ruit illis sensuz vt itelligerēt scp̄turas.
Lu. vlt. Jtē passiones t picula q passuri
erāt: q tūc tancꝫ imbecilles portare. i.
eq̄ aio audire nō poterāt. (Cū aūt ve.
ll. spi. ꝓitatis). i. docēs ꝓitatē: ad dīaz
diaboli (doce. vos o. ꝓitatē) necessariā
ad salutē: p vob t ꝓphīs edocēdis. Sz
qr vt dr Didimus: aliqs posset existia-
re hūc spm filio eē maiorē: eo q supple-
at doctrinā filij: iō subdit (Nō em loqt
a semetipo). i. fm Aug'. t Didimū nō
tradet doctrinā quā a se hz: sed quā ab
eo a q hz essentiā: q in eo idē est cū scia:
(sed q̄cūq audiet). s. a pīe t filio a quo
est (loquet) Accipit aūt h audire ꝓ ac
cipe: qr spūsctūs oia q hz accepit a pīe
t filio. Nec tñ pīe vel filio credēdus est
minor. qr totū qđ hz pr t fili⁹ coīcant ei
Nō aūt dz fm Augu. sup Joā. quenq̄
mouere qđ dictū est: audiet in futurū.
qr illa audiētia ck'na est. iō vt ait: circa
eam possum⁹ oim rēpor ꝙbis vti. Au-
dit g t audiuit t audiet. (Et que vētu-
ra sunt annūciabit vobis) nō omia: sed
opportuna. vrputa mala q passuri erāt fm
Beđ. t statū totius eccl'ie. vt Joānī in
Apocalipsi. t Petro suū martyriū. ij.
Pe. j. t Paulo futuras sibi tribulatio-
nes in Hierosolymis. Actu. xx. (Ille
me clarificabit). i. gl'ificabit. t hoc du-
plicit fm Augu. fecit. Uno mō in q̄tū
apostolos docuit chr̄i mysteria. vt eq̄lē
deo crederent quē hoiem sicut homies
cogitabant. Alio modo in q̄tum reple
uit apl'os: qui depositio timore chr̄m p̄
dicauerūt. (quia de meo accipiet t an-
nunciabit vobis) Spūsctūs em sicut
dicit Didimus t Augu. licz sit idez in
essentia cuz filio t patre: tamē alius est
in psona. ideo ab eis accipit essentiā et
scientiā. t non fm prem: sed totā. alio-
quin eis non esset equalis. Uñ sicut dr
sctūs Tho. sup Joan. hic ly de: nō dic
pticipatōem. sed cōsubalitatem.

Est aūt hic morale documētū: vt nō
psumant subtilitates fidei scrutari qui
talia portare nō possunt. iuxta illd. At
tiora te ne quesieris. Eccl. iij.

Dñica q̄rta post octa. pasce.

Textus euangel'. Joan. ca. xvi.

Amen amē dico vobis. Si qđ petieritis p̄rem
in nomie meo dabit vo
bis. Usq̄ modo nō pe
tistis quicq̄ in noīe meo. Peti-
te t accipietis: vt gaudiū vr̄m
sit plenū. Hec in puerbijs locu
tus sum vobis. Uenit hora cuz
iam non in puerbijs loquar vo
bis: sed palam de patre meo an
nunciabo vobis. In illo die in
nomine meo petetis. Et nunc
dico vobis: quia ego rogabo pa
trez de vobis. Ipse enim pater
amat vos: quia vos me amastis:
et credidistis: quia a deo exiui.
Exiui a patre t veni in mūdū.
Iterū relinquo mundū t vado

Dñica.iiii.ifra octas Pasce

ad patrē. Dicūt ei discipuli ei⁹: Ecce nūc palā loqueris ⁊ puerbium nullū dicis. Nūc scimus qz scis oīa:⁊ nō opus est tibi vt quis te interroget. In hoc credimus:qz a deo existi.

AMen dico vobis si q̄d petieritis ⁊c.) Joā.xvj. Circa pñs euāgeliū sciēdū ē q̄ sic ex eo colligit discipuli chr̄i q̄dā scire desiderabāt ꝺ q̄b⁹ chr̄ist⁹ eos edocuit absq; ꝺ q̄illū interrogarēt: Hoc em̄ ptz ex eo q̄ i fine euāgelij post q̄ eos ꝺ mr̄is docuerat:dixerat. Nūc scimus qz scis oia:⁊ nō ē opus tibi vt q̄s te interroget. Vñ satis ꝓbabilit dici p̄t q̄ desiderabāt scire tria pūcta. Primū:vtrū de⁹ eos faciliter exaudiret. Scōz:vtrū eos de⁹ amaret. Tertiū:vtrū chr̄us ad patrē haberet redire sicut exierat ab eo De his aūt oib⁹ chr̄s eos edocuit.

Quantū ad p̄mū sciendū ē q̄ ea q̄ dicunt i p̄ncipio euāgelio dicta sūt ea nocte q̄ tradit⁹ est dñs:⁊ fere stati post ea q̄ dicta sūt i euāgelio qꝺ p̄cessit immediate ante p̄cedēs:iō a fine illi⁹ inchoāda nūc est expositio. Postq̄ g̃ dixerat:iterū et videbo vos ⁊c.subiūxit. (Et illo die).s. q̄n iterū videbo vos:(me nō interrogabitis q̄c q̄)Sic aūt dicē Chr̄y. verbū grecum ꝺ loco positū:sonare p̄t rogabitis ⁊ interrogabitis:⁊ ꝓseq̄nt ꝺ qꝺ hic dī:dupliciter intelligi p̄t. Vno mō vt loq̄mur fm Chr̄y.ꝺ die resurrectōis chr̄i. Sic em̄ fm mentē eius dicendū est q̄ apli in chr̄i resurrectiōe habuerūt sensum apt̄um ad intelligēdas scp̄turas:vt dicit Luc̄.vl.ideo nihil chr̄m eo tpe interrogabāt irrationabilr sicut p̄us:cum ꝺcebāt. Dñe q̄ vadis. Quāuis etiā tunc aliq̄ interrogarēt. Nā ⁊ Petr⁹ ꝺ Joāne q̄siuit. Dñe:hic aūt q̄d: Joā.vl.⁊ Act. j quidā interrogabāt. Dñe si in tempe hoc restitues regnū israel: Et vt idē ꝺr in eadē die resurrectōis:nō rogabitis: id est nō indigebitis mediatore ad impetrandū:sed sufficiet nomē meū:qꝺ in uocando oia accipietis. Alio modo fm Aug.loquēdo de die mortis seu visiōis qua ad gl̄iam eternā erant ducēdi:que vna die p̄tinua ⁊ ppetua durat. Et tūc planus ē text⁹:qz beati i essentia diuina vident q̄cūq; appetūt videre:⁊ hñt oia q̄ volunt:vnde nō habēt opus interrogare de aliquo vel rogare. Sed ꝺ opinionē Chr̄y.arguit. P̄rio:qz tpe resurrectionis apli aliqua interrogauerūt:vt dictum est. Scōo:qz etiā eo tpe chr̄m orauerūt seu rogauerūt:quia sciuerunt p̄ scripturas illū esse deū. Ad p̄mum quod est Aug.dupliciter dicit fm mentē Chr̄y. P̄mo q̄ intelligendū est de petitione irrationabili: vt dictum est. Scōo/q̄ sub die resurrectiōis includit: vt sctūs Tho.sup Joā.dic̄:etiā ip̄z die quo a sp̄iritu sctō edocti sunt omnē veritatē. Ad secundū dicit fm mentē eiusdem q̄ chr̄istus dupliciter rogat. Vno modo.s.vt mediator:quod competit ei inq̄ntum homo est. Alio modo vt deus Sic ergo illa die eū rogabāt vt deū:nō vt mediatorē. Etsi ip̄e oret p nob:tñ ecclesia nō rogat illū interpellantē:sz miserantē. Vñ nec dicim⁹. Chr̄iste ora p nobis:sed miserere nobis. Contra ex positionē ꝺo Aug.arguit P̄rio sic. Nā scrī interrogāt in gl̄ia. Vñ fm Dionys. illa vox Esa.lxxiij. Quis est iste qui venit de edom:est vox angelor̄. Et sancti etiam dicūt. Quis est iste rex gl̄ie:post chr̄i mortē:cū tñ tūc iā diuinā essentiaz viderēt fm Tho.iij.q̄re.⁊ in alijs locis. Scōo:nam scti orāt p nob:vt de Hieremia dicit.ij. Achab.vlt.⁊ etiā p se qz dicit Apoc.vj. Usq; q̄ dñe nō vindicas sanguinē nostrū. Solutio ad vtr̄z q̄ hor̄ dicit simul.q̄ gloria sctōr̄ añ die iudicij est quidē inchoata:sed nō est cōsummata:qz expectant gl̄iam corpis ex cōpletionē numeri electorū. Ideo usq; ad tēpus illud rogant ⁊ interrogant de his que nō spectāt ad essentiā beatitudinis. Sed post ꝓsummatā gl̄iaz nihil restabit cognoscendū vel petendum:ex p illo tempore ista sunt intelligenda. Ꝺ autē de angelis obiicitur dicendum est q̄ angeli interrogāt de mysterijs hūanitatis sed nō diuinitatis:⁊ ꝺ usq; ad die

iudicij respectu aliq̃p reuelādop eē pr. Seq̃k mō pñs euangelīū cui expositio Chry. videk eē primor (Amē amen). i. vere (dico vob: siq̃d petierit pr̃ez i noie meo: dabit vob) sq̃s dicar fm Chry. Lz i die resurrectiois z spūsscti ñ inkroga/ bitz me. s. tāq̃ mediatorē: tñ habebitis meū auxiliū: qz peretis i noie meo a pre ad quē habebitz accessuz p me. Dupl'r ār i noie chri perim⁹. Uno mō: qz peti/ mus ptinētia ad salutē: sic z h̄ nomē te/ sus interptak saluator. Et sic nō videk pñs loc⁹ intelligi: ppk id qđ sequik: vsq̃ mō zc. Alio mō: qz ipm chri nomē inuo cak cū z idē ipe Jes⁹ sit ds. Petere g̃ pa trē i noie chri ē inuocare pr̃ez cum filio q̃d sit m'tipl'r: cū fili⁹ sit eq̃l pri. Uno mō z Prio: qz ipe fili⁹ sol⁹ explicite in/ uocak: z ꝑñr tota trinitas iplicite: cū oēs tres diuine psone sik exaudiāt: sic z ha/ bent opa ad extra indiuisa: cū eadē nu/ mero sit oim potētia: vt cū dr. Fili redē ptor mūdi de⁹ miserere nob. Alio mō: qz tota trinitas inuocak: expsso ternario nūero: vt Sancta trinitas vn⁹ de⁹ mi/ serere nob. Tertio: qz de⁹ inuocak in q̃ est psonaꝝ trinitas: vt Exaudi nos dñe Quarto: qz explicite inuocak p̃ z fili⁹: sed p̃ i recto: fili⁹ in oblīq̃: vt Cōcede nob dñe p chr̃m dñm nostr̃. Hoc āt fit ad kcandū q̃ p̃ p filiū opak. z q̃ ipe fi/ lius a pre accipit hoc ꝑm q̃ nos possit exaudire: qz nihil hz fili⁹ nisi qđ accipit a patre: z nihil habet p̃ qđ nō cōcaue/ rit filio. Un Joā. xvij. Oia mea tua sūt z tua mea sūt. Nec obstat de relatiōib⁹ patnitatz z filiatiōis: qz ille non dicunt aliq̃d. sz ad aliq̃d vt habes a scrō Tho. in m'tz locis. Aug. aūt pñtē textū sic in troducit. Jn die gl'ie me nō rogabitis q̃cq̃: sz tm̃ interim dū in pegrinatione quersamini (siq̃d petierit patrē i noie meo: dabit vob) z intellige dūmodo cū debitis q̃ditiōib⁹ postulassent: q̃ sūt: vt ꝑmo postulek p se. Aliq̃n em̃ ille alius p q̃ postulak non est dignus exaudiri. z Scdo pseuerāter: qz fm Aug. quedam petita nō neganť: sz vt q̃gruo denk tpe differunk. z Tertio pie: qđ m'tipl'r in/ telligik. Dicik em̃ pie petere. Prio ille qui petit ex habitu pietatz seu religiōis que est ꝑtus qz q̃s ē dei cultor. z Scdo qui petit ptinētia ad talē habitū seu ali q̃d deo gratū. Et hos duos modos tan git sctūs Tho. ij. ij. q. lxxxiij. ar. xvj. ad xij. z sik'r in. iij. di. xv. q. iij. ar. vij. q. iij z Tertio fm aliq̃s pie petik qñ nō pe/ tik aliq̃d q̃ferens ad peccādū: sīue illud sit gratū sīue nō: iuxta illō ps̃. Jniq̃ta/ tē si aspexi i corde meo nō exaudiet de⁹: qz. s. vt dic Chry. nescit iusticia dei pa/ trocinia dare crimin⁹. Quarta cōdi/ tio est: q̃ res petita sit necessaria. i. vtik ad salutē. (Usq̃ mō nō petistis q̃cq̃: in noie meo) id est nomine meo inuocato.

Sed q̃: qz Lu. x. dicūt discipli. Dñe i noie tuo etiā demonia subijciunk nob. Expellebāt aūt demōes orando: g̃ no/ mē chri inuocabāt. Ad h̄ pōt dici dupli citer. Uno mō q̃ adhuc nihil petuerāt magnū a patre in noie chri. Sola em̃ spūalia z eterna sūt aliq̃d: nō āt tpalia respectu spūaliū nisi ad illa ordinētur.

Etsi obijciak q̃ petuerūt sibi oñdi pa trē. Dico q̃ h̄ nō petuerūt a pre de q̃ h̄ est sermo: sed a chro homie. Alio mō vt dicank apostoli inuocasse nomē chri: sic nos inuocam⁹ nomē scti Nicolai aut al terius sancti viri: nō aūt sicut nomē dei equalis deo patri. Un̄ z videk q̃ mira/ renk de tali subiectiōe demonū: qđ non fecissent si christū filiū dei nouissent p naturā: z non solū p excellentiā gratie. (Petite z accipietz: vt gaudiū vestr̃ ple nū sit) quod dupl'r intelligik. Uno mō vt gaudij plenitudo sit quoddam conse quens ad rem impetratā. Et sic loquik Theo. dicens. Alacritas em̃ vestra tūc erit integerrima: cum ad votum vobis petita succedent. Hec ille. Alio modo: vt sit ipsum gaudium id quod petitur. De hoc Aug. ait. Hoc plenum gaudiū nostrū quo amplius nō est: est frui deo trinitate ad cuius imaginē facti sumus Hec ille. (Hec in puerbijs locut⁹ sum vobis) Prouerbiū ꝑrie est qđ cōik est in ore hominū: vt dr scrūs Tho. sic illō Adolescens iuxta viam suam: zc. Sed q̃a talia aliquādo obscura sūt: oē qđ me taphorice vel parabolice vl obscure dr

appellat puerbiũ. Vel fm aliqs puerbiũ ꝓprie est dictũ pabolicũ:sz ampliat ad oe pbatũ verbũ z obscuꝝ. Vñ sctus Tho.mõ loquit vno mõ et mõ alio.vt ptz Joã.x.z Jo.xvj. Sic g fm Chrys. ly hec:demõstrat imediate anredicta q̃ eis tũc erãt obscura:sz post rsurrectõez p.xl.dies apte eis loqbat z clara erãt q̃ dicebant. Jõ subdit(venit).t.i.ꝓrio est (hora).i.tẽpꝰ resurrectõis (cũ tã nõ i.p uerbijs).i.obscure(loquar vob:sed palã de patre meo)imo z de meipo quõ sim patri equalis(annũciabo vobis. Jn illo die).i.in illo tpe (in noĩe meo peteꝛs) qz.s.me vez deũ inuocabitis.

Quãtũ ad scõm chrm docet q̃ valde eos pr diligat dicẽs(Et nõ dico vobis) Aliq̃ texꝰ hñt nunc:sz sũt corrupti(qa ego rogabo patrẽ ꝓ vob)Chrys. Tãtũ assero meũ patrẽ vob fauere/q̃ nec in terueniu meo vlteriꝰ idigebitꝛ. Hec ille. Sz ꝯ:qz.j.Jo.ij.dr. Aduocatũ habemꝰ apud pẽz g̃ ꝓ nob orat:qõ videt esse ꝯ pdicta. Ad hoc dr fz Aug. q̃ ista chrs hic dr nõ:qz nõ interpellet ꝓ nob: sz qz nõ tm est interpellãs:sz exaudiens qõ apli cognouerũt qñ eis de patre palam nũciauit:z nõ ante. Scõz Chrys. ꝯo sic dr:nõ qz nõ interpellet ꝓ nob:sz ad ostendẽdũ q̃ tanta esset apli or apud patrẽ fiducia:q̃ ad ipm imediate recurrere possent sine chro introducente:nec tñ supflua est interpellatio chri:sz eorũ pces facit exaudibiliores (Jpse em̃ pat amat vos) Sz ne discipli resiliãt a magistro q̃si eo vlteriꝰ nõ indigẽtes:subiũgit(qz vos me amastis)Theo. Cũ ita q̃ exciderit ab amore meo:ꝓfectim z a paterno decidet. Hec ille. Sz ꝯ.j. Jo. iij.ipe ꝑ or dilexit nos: g̃ nõ ideo pater amat qz nos amam:sz ecõuerso. Et cõfirmat:qz amare chrm est bonũ:g̃ inest nobis a deo. Ergo deꝰ vult nob hoc bonũ qõ est amare chrm. Ergo ideo chrm amamꝰ:qz deꝰ nos amat.i.vult nob ꝑ dictũ bonũ. Vñ amor dei est causa bonitat in nobis:nõ ecõuerso. Jn nobis aũt bonitas rei amate est causa amoris non econuerso:vt dr s.Tho.j.q.xx. Ad ista dico/q̃ vez ꝓbant. Probatio ꝯo q̃ hic tangit ꝓ ly quia:nõ est ꝓ causam sed ꝓ signũ.qz nos amare chrm est signũ q̃ nos amet deus. Vel possumꝰ dicere q̃ amor dei q̃ vult nobis bonũ charitatis est causa q̃ christum amemꝰ:z amor ad chrm est causa q̃ deꝰ nos amet volendo bonũ gratie ꝓsummate. Causa inq̃ salte sine q̃ nõ:qz sine charitate nulli vult deus ꝓferre salutem.

Quãtũ ad ttiũ docet eos chrus q̃ sic exiuerat a pre ita z ad ipm redibat. Jõ dr(Et credidistꝛ qz a ꝺo exiui) q̃si dicat Eodẽ mõ credere debetꝛ qz z ad ipz redibo:cũ non merear ab eo separi ex h̃ q̃ ei obediui. Sz qz apli nõ itelligebãt eũ exitũ filij a pre sz tpalẽ tm:qz credebãt eũ a deo missum tã q̃ filiũ dei ꝓ excellẽtiã gre. Jõ de h̃ chrs istruit eos dicẽs(Exiui a pre).s.ꝓ eẽnã gñationẽ z ꝓ sonalẽ distinctionẽ. Est aũt aduertẽdũ ex doctrina scti Tho.j.pte.q.xxxij.q̃ i diuinis ẽ pcessio siue exitꝰ:qz scꝑtura h̃ noie vtit in diuinis. Nõ aũt ẽ ibi ꝓ modũ corpaliũ:q̃si sit localis motꝰ aut actio transiens i exteriora:cuiusmodi ẽ fodere vel ardere. Que em̃ attribuunt ꝺo q̃ est sup oia corpalia z spũalia:accipiẽda sunt fm modũ spũaliũ q̃ ei sũt viciniora:in q̃b est ꝓcessio fm opatiões imanẽtes:que sũt intelligere z velle. Cum g̃ ois ꝓcessio sit fm aliquã actionẽ:sicut ꝓ actionẽ transeuntẽ fit ꝓcessio ad extra: ita ꝓ immanẽtẽ ad intra:vt ptz de itellectiõe fm quã ꝓcedit ꝙbũ seu ꝓceptus mẽtis:z ꝺ volitiõe fm quã ꝓcedit amor Et qz ꝙbũ qõ deus intelligẽdo ꝓducit nõ põt esse accidẽs.oportz q̃ subsistat. Et qz in deo nõ põt esse diuersitas fm essentiã:oportz q̃ eãdẽ nũero naturã z dr tarẽ habeat cũ intelligẽte. Nõ em̃ oportz ꝓcedẽs esse diuersuz essentialit ab eo a q̃ ꝓcedit:sz sufficit vt sit ꝓsonalit distinctũ. Talis aũt ꝓcessio vt ibi ꝓbat pt dici generatio. Sic g̃ filiꝰ existens in pre ꝓ essentie identitatẽ:exit ab eo ꝓ generationẽ z ꝓsonalẽ distinctiõez. Et exiẽs ab eo:est in eo:ita q̃ semꝑ exit z semꝑ in eo.(Et veni in mũdũ)ꝓ carnis assũptionẽ. Nam sz sicut docet sanctꝰ Thomas.j.pte.q.vij.deꝰ sit vbiq̃ ꝓ essen

tiã inq̃ntũ in oĩb⁹ reb⁹ opaꝯ dans eis eẽ
z p potentiã inq̃ntũ oia ei⁹ potẽtie sub
ũciunt: z p p̃sentiã inq̃ntũ oia ĩa nouit
sic nos ea q̃ nobis p̃ntia sũt tñ dr ad ali
quẽ locũ venire inq̃ntũ est ibi nouo mõ
sic dr ad corp pctõris venire qñ nouit est
in eo p gr̃am (Irex relinq̃ mõm) q̃ ad
carnis p̃ntiaz: nõ q̃ ad modos illos q̃b⁹
vt de⁹ vbiq̃ ẽ. neq̃ q̃ ad gñalẽ mõi gu⁄
bernatiõez z sacr̃m altarꝭ: z q̃ ad auxili
um spũale fidelitũ: cũ q̃b⁹ ẽ vsq̃ ad 2sũ⁄
matiõez scti Mat. vi. (z vado ad pr̃ez)
p celi ascẽsionẽ. Sz quõ dr fuisse ad pa⁄
trẽ cũ pr̃ vbiq̃ sit: Ad h̃ dr q̃tripliciter
ibat ad pr̃ez. Prio se ei offerẽdo i cruce
Scõo se ei p̃sentãdo in immortalitate.
Tertio ascẽdẽdo ad celũ in q̃ de⁹ q̃ vbi
q̃ ẽ spũaliť dr esse p ostensionẽ sue gl̃ie
qr: z illa corpa pulcriora fec̃: imo in celo
empyreo corpaľ gl̃ia mõi ichoata est: z
in eis se scis fruẽdũ regulariť exhibet.
(Dicũt ei discipli) q̃ apri⁹ q̃ añ de pr̃e
itellexerũt (Ecce nũc palã loqr̃ z puer
bũ nullũ dic̃) Hilla. v. ó tri. Sciebant
discipli dñm a deo missũ: extisse tñ a deo
nesciebãt. Inenarrabilẽ p̃o illã filij na
tiuitatẽ p frutẽ dicti istius itelligẽtes
tũc p̃mũ ceperũt aduertere cũ illũ vi⁄
derũt sine puer bỹs eẽ locutũ. Nõ em̃ p
2suetudinẽ bũani part⁹ ds ex do nascit
cui⁹ a deo extio port⁹ q̃ partus ẽ. Hec
ille. (Nũc scim⁹ qm̃ oia scis) qr. s. vt ait
Chr̃y. ea q̃ i eoz mẽtib⁹ erãt dixerat (et
nõ ẽ op⁹) tibi (vt ds re introger) ad h̃ vt
scias q̃d scire ds velit: z q̃ st q̃ nos scan
dalizãr: vt ait Chr̃y. Est tñ op⁹ scire vo
lenti vt introget chr̃m: sic dr Aug. (In
h̃ credim⁹ qr a deo venisti) qr. s. p̃uidere
hoim cogitrat⁹ pores. vt dr Aug.

Feria q̃rta i Rogationiby. Textus euang. Lu ca. xi.

QVis vestrum habebit amicũ z ibit ad illũ me
dia nocte et dicet illi: Amice: cõmoda mihi
tres panes: quoniã amic⁹ meus
venit de via ad me: et nõ habeo
quod ponã ante illũ. et ille dein
tus respõdẽs dicat. Noli mihi
molestus esse: iam ostiũ clausũ
est: z pueri mei mecũ sunt in cu
bili: nõ possũ surgere z dare ti
bi. Et ille si perseuerauerit pul
sans: dico vobis z si nõ dabit il⁄
li surgẽs eo q̃ amic⁹ eius sit: p⁄
pter improbitatẽ tñ ei⁹ surgez
dabit illi q̃t̃ habz necessarios
Et ego dico vobis. Petite z da
bitur vobis. Querite z inuenie
tis. Pulsate z aperietur vobis.
Omnis enim qui petit accipit:
et qui querit inuenit: et pulsan⁄
ti aperiet. Quis autẽ ex vobis
patrẽ petit panẽ nunq̃d lapidẽ
dabit illi: Aut piscẽ nunq̃d pro
pisce serpentẽ dabit illi: Aut si
petierit ouũ: nunq̃d porriget il
li scorpionẽ: Si ergo vos cũ sĩ⁄
tis mali: nostis bona data dare
filijs vestris: q̃nto magꝭ pater
vester de celo dabit spiritũ bo⁄
num petentib⁹ se.

QVis vestrũ habe
bit amicũ zc. Luce. xj. Pro
intellectu but⁹ euangelij sct
endũ est: q̃ vt ptz ex terru: h
quidã ex discipulis Jesu cũ vidisset il⁄
lũ orantẽ: rogauit eũ vt doceret quomõ
orarẽt sui discipuli. Et ille dixit ill̃ oro
nẽ dñicam: id est Pater noster. Deinde
hortat⁹ est vt magnã 2fidentiã orando
haberẽt in deũ: z ad pseuerãter petẽdũ:
z hoc sub q̃dã similitudie q̃ in p̃ti cuã
gelio tangit: cũ dicit (Quis vestrũ ha⁄
bebit amicũ zc.) Et sentẽtialiter intren⁄
dit dicere: q̃ si aliq̃s habeat amicũ a q̃
q̃ st sibi incõmodũ p̃stare quod petit:
tñ si freq̃nť z pseuerãter petat: illa da⁄
bit oĩno: aut ꝓpter amicitiã: aut ꝓpt̃ im⁄
portunitatem. Et in hoc vult inferre q̃
multo magis deus dabit nob: qui pect

Tria tangit i p̃n̄ c̃
2hortatio z promissio
effectus petiti

In die Ascensionis.

bus nr̄is nō molestat: sed delectat. Ūn Augu. de q̄sti. euāge. Compatio est a mīnori. Si em̄ amic⁹ hō surgit de lecto ꝛ dat: nō amicicia sed tedio cōpulsus: q̄to magis ds dat q̄ sine tedio largissime donat qđ petit. Hec ille. Posita āt sllitudine ch̄i infert vt ab amico nr̄o .i. deo p̄ce nr̄o peram⁹ ꝛ q̄ram⁹ ab eo obtinere: ꝛ pulsem⁹ ad ianuā miscōie ei⁹. Ūn p ista tria petere/ q̄rere/ ꝛ pulsare fcāt idem. Dis em̄ q̄ petit accipit. s. si perit pseuerant/ ꝛ ad salutē/ ꝛ pie/ et p se. vt habes a s. Tho. iij. di. xv. Et intelligе pie. i. cū pietate/ siue latria/ siue theosebia: q̄ est ꝓtus q̄ ds colit corpe et mēte sup oia. Pie g̃ petit q̄ deo subiicit p hūilitatē ꝛ dolorē de pctis suis: q̄bus deo rebellauit. Vide in p̄ti euā. Dein ch̄s q̄ dixerat deū amicū nr̄m: vult dicere fortē. s. q̄ ipe est p̄ nr̄: ꝛ clemētior q̄ p̄ carnalis. ꝛ p̄ter maxima fiducia debem⁹ ab eo petere. Dicit g̃. (Quis ex vobis p̄iem). s. carnalē (petit panez: nūq̄d lapidē dabit:). s. loco panis (illi) s. filio suo. q. d. minie. (Si g̃ vos hoies cū sitis mali). i. cū possitis peccare: sm Chr̄y. Vel sm Be. loquit de p̄ib⁹ peccatorib⁹ q̄ sunt mali. Vel sm eundē mali sūt hoies oīs nō simplr: sed respectu dei q̄ est essentia bon⁹. Vel possunt dici hoies mali rōne pcti originalis ꝛ fomitis. i. male inclinatiōis. (Nostis). i. consueuistis (bona data) vobis a deo: (dare filijs vr̄is) perentib⁹ (q̄to magis p̄ vr̄ celestis) q̄ nō pōt esse malus: et nō est pctōr: ꝛ est essentialit misericors: et nullā habet malā inclinationē (de celo dabit spm̄ bonū petentib⁹ se). i. dabit seipm̄ ꝛ p̄ter oīa alia bona. Augu. de ꝓbis dñi. Ergo auare q̄d q̄ris: aut si aliud petis: q̄d tibi sufficit cū deus non sufficit: Hec ille.

In vigilia Ascēsionis. Tex. euāg. Jo. ca. xvij.

Yblevatis ocłis Jesus in celū: dixit. P̄r: venit hora: clarifica filiū tuū: vt filius tuus clarificet te. Sic̄ dedisti ei potestatē oīs car. vt oē qđ ꝛc̄.

Sublevatis ocłis ie

sus. ꝛc̄. Joānis. xvij. Vide in sabbo ante dñcam palmar. ꝛc̄

In die Ascensionis. Textus euange. Mar. cap. xvi.

Recūbentib⁹ vndecī discipl̄is appuit illis Jesus: ꝛ exprobrauit incredulitatē illor⁹ ꝛ duriciā cordis: q⁹ his q̄ viderāt eū resurrexisse nō crediderāt. Et dixit eis. Euntes in mundū vniuersuz p̄dicate euāgeliū oī creature. Qui crediderit ꝛ baptizatus fuerit: salu⁹ erit. Qui vo nō crediderit: cōdēnabit. Signa aūt eos q̄ crediderit: hec sequēt In nōie meo demonia ei̇cient: linguis loquent nouis: serpentes tollēt. Et si mortifer q̄d biberint: nō eos nocebit. Super egros man⁹ imponēt: ꝛ bene habebūt. Et dñs qdem iesus post p̄ locut⁹ est eis assumpt⁹ est in celū: ꝛ sedet a dextris dei. Illi autem pfecti p̄dicauert vbiq̄ dominо cooperante: et sermonē cōfirmante sequentib⁹ signis.

Recumbentibus vndecim discipl̄is / appuit illis iesus ꝛc̄. Marc. xvj. In p̄ti euāge. tangit tria p̄cta q̄ sc̄t Redargutio: impositio: ꝛ assumptio.

Quantū ad p̄mū tangit increpatio/ qua ch̄s de tarditate credendi discipulos increpauit. Sunt aūt circa apparitionē: de q̄ in p̄ti euāge. agit duo p̄notāda: ꝛ p̄mū est de loco in q̄ fcā est. Vbi

em q fcā sit in mōte in q̄ chr̄s in galilea discipl'is appuit: q̄ fuit mons Thabor. Nā b. Matt. videt dicere q̄ stari post appitōez in dicto mōte iusserit eos ire ad p̄dicandū p totū mundū: sic z fec̄ h̄ post istā appitōem. ex q̄ seq̄ videt q̄ eadez sit hec z illa appitio. Cōfirmat. qz magr̄ hist. in eode mōte vr̄ dicere factā exprobratōem. de q̄ hic ōr. Ergo idem confirmat iterz. qz aut fuit in mōte aut in hierl'm in die ascēsiōis. Nō scōm: qz tā discipuli nō erāt increduli/ pbara resurrectione p m'ra argumēta. q̄ idē qō pus. Ad h̄ aūt dico q̄ fuit i hierl'm. qō ptz ex mgro hist. in pncī. hist. de apl'orū actib⁹. z ex Aug. de ꝓsen. euāge. q̄ ōr q̄ fuit in die pasce in sero qñ Cleophas z soci⁹ regressi ex emaus/ visa referebāt. vel in die ascēsionis: z vtroq̄ modo fuit in hierl'm. Ad pmū ꝯ h̄ dico q̄ euāgeliste intēdū aliq̄ media intermittūt: z dicunt extrema. Et sic b. Mat. intermittit istā appitōnem: z tñ refert ꝓba q̄ tunc chr̄s dixit. z p̄terea videt ea in monte dixisse: cū nō ita sit. Vel forte melī⁹ ōr: q̄ reuera istā missionē chr̄s fecit in mōte. Sed hāc Mar. h̄ p recapitulatōem narrat. Vñ z magr̄ hist. sel' tm̄ eā eē factā: z h̄ in mōte videt asserere: licz increpationē factā bis cōmemoret. Ad scōz dico: q̄ cū nō sit verisīle rātū vīz in breui spacio sensisse ꝓria: exīstimauit magr̄ histo. chr̄m bis discipl'os de cordis increpasse duricia: sel' in die ascensionis: vt ōr Mar. z sel' in mōte: qñ vt ōr Mar. q̄dā dubitauer̄t. Satis em̄ ꝓbabile est q̄ sic pus Thomā: ita z tūc alios incredulos sit hortat⁹ ad fidē. Vñ z p̄dictus magr̄ z tūc z nūc chr̄m ōr discipl'os increpasse. Ad tertiū dicet post scōm q̄ est de tpe. Videt em̄ q̄ facta fuerit ante die ascēsionis. Prio qz fm Matt. vr̄ facta in mōte in galilea: vt dictum est. Scōo qz tā in die ascensionis discipuli nō erant increduli: cū tota rgumētis resurrectio fuisset approbata: z ꝓter ne q̄ de incredulitate increpandi. Ad hoc dico q̄ fuit i die ascēsiōnis: vtz ex mgro hist. vbi s. q̄ sic ōr. Vña ꝯo die ascensionis bis appuit. sel. xp̄s. aplis cōcedētib⁹ cenacl'o Oēs q̄dē tā apl'i q̄ alij discipl'i necnō z m'lieres habitābāt in illa pte hierusalē q̄ ōr mello. s. in mōte sion vbi cōstituerat sibi dō palatiū: z ibi cenaculū erat illō gnde stratū i q̄ p̄cepit sibi dñs dari pasca. Et in cenacl'o illo tūc habitabant vndecim discipl'i: ceteri autez discipuli et mulieres habitabāt circumquaq̄ per diuersa hospitia. Et dum comederet xp̄s in cenacl'o appuit eis dñs: z exprobrauit icredulitatē eoz z duriciā cordis. Hec ille. Qui intēdit q̄ eadem die scōo appuit in mōte oliueti ascēsurus. Cōcordat aūt cū mgro tex. Mar. dicētis. Nouissime recūbentib⁹ tē. Et lz vt Augu. ōr: possit dici nouissime non simpl'r: sz in die pasce: qz. s. hec appitio fuit vltia illi⁹ diei: tñ ꝯ h̄ est: qz tūc ibi nō fuit Thomas: z tñ discipl'i recūbentes h̄ dñr vndeci. Et lz ad h̄ dicat August. q̄ aut thomas reuersus affuit: aut ipa societas apl'oz h̄ nūero appellabat: etiāsi aliq̄ defuissent: tñ nō est vīsīle eadem die ibi affuisse thomā: qz chr̄us fecisset qō fecit octaua die. Nec est vīsīle q̄ Mar. locutur⁹ de ascēsione nouissimā appitōem dixerit eā q̄ fuit in die pasce: omissa ea que fuit in die ascēsionis. Ad pmū ꝯ dictū est. Ad scōm ꝙo ōr q̄ increpauit incredulitatē non apl'oz: sed aliq̄z exñtiū cū eis. Sed ꝯ h̄ videt esse textus di. q̄ recūbentib⁹ vndecim apparuit eis: z exprobrauit incredulitatē eorū. Et tō dico q̄ increpauit increduli/tatē apl'oz: nō p̄sentē/ sed p̄teritā. z hoc ꝙuenienter in signū q̄ gētes ad q̄s mittēdi erāt/ cōgrue forent increpāde: si apostolis resurrectōem chr̄i exptis credere noluissent. Dicit g̃. (Recūbentib⁹ vndecim discipl'is). s. in die ascensionis z in p̄dicto cenacl'o appuit (appuit illis ihesus.) Et vt ōr Lu. Act. j. cū eis vesci voluit: vt. s. p effectū comestionis vīras patefaceret carnis: vt dicit Greg. vel vt ꝙtristatꝫ ō suo absessu: ꝙuescēdo ferret solaciū (z exprobra. increduli. eoz: z duriciā cordꝫ) Exprobrare ē obīcere p̄teritā culpā: vel ip̄operiū obīcere. Credo tñ q̄ chr̄s recessurus ab apl'is taliter in eis exprobrauit: vt ad amorē potius q̄

ad ꝓfessionē eos adducerer (Quia his
q̄ viderāt eū surrexisse).i. postq̄ surre-
xerat: vt Magdalene ⁊ Petro ⁊ Cleo
phe ⁊ socio: qb⁹ nō crediderūt i die pa-
sce: vt idē Marc⁹ dixerat: ⁊ tñ viderāt
eū surrexisse: Iz nō resurgēte (non credi-
derāt) qō facere ꝺbuissent: cū ħ ille p̄dī
xisset. In hac ꝓte ē documētū: q̄ rephē
sibiles sūt q̄ credere nolunt nisi visa: cū
velint nolint sine fide viuere ñ possint.
Que ei temeritas ē ñ velle credere his
q̄ vtrā i testimoniū eox q̄ dicebāt expo-
fuerūt. Hiero. Si apli credunt locādo
passi: credāt ⁊ locādo locuti. Hec ille.

Quārū ad scōz rāgit quō chr̄s apl̄os
misit ad p̄dicandū: cū dr̄ (Ēūtes i mōz
vniuersū) Quasi dicat. Pri⁹ iussi vt iu
deis tm̄ annūciaretis ꝓbū dei dicēs: in
via gentiū ne abieritis: Iz nūc oib⁹ debe
tis annūciare regnū dī: nō (p̄dicate euā
geliū oi creature) Quidā rudes p euā-
geliū solū intelligūt dicta q̄ttuor euan
gelistax: q̄ dicūt esse p̄dicāda: ex q̄ sequit
q̄ malū sit p̄dicare epl̄am. Oportz ḡ p
euāgeliū itelligere oēm doctrinā fidei:
quā annūciare ppl̄o missi sūt. Nā ⁊ pau-
lus dic̄ se euāgelizare: q̄ docebat ptinē-
tia ad fidē ⁊ mores: ⁊ ad ħ allegabat in
terdū ēt poetica: vt ptz Act. xvij. vbi al
legat dictū Arati poete dicētis. Genus
dei sum⁹. Nota ꝓ (oi creature).i. hoi
fm Greg. ⁊ mgr̄m histo. q̄ ois creature
noīe scāt: eo q̄ cū oīm creatura habz ali
qd cōmune: vt eē cū lapidib⁹ ⁊ alijs in-
aniatis. viuere cū plantis: sentire cū bru-
tis intelligere cū angelis. Vñ ⁊ fm mgr̄m
hist. dr̄ microcosm⁹. i. minor mund⁹: qa
scz i se q̄dammō hz oēs grad⁹ vniuersi.
Vel fm eūdē mgr̄m: oi creature.i. hoi
ꝓt quē alīq mō ē ois creatura Vl̄ oīm
creature. i. credēti ⁊ ñ credēti: ꝟz Theo.
q̄ loquit ꝺ credere i deū: nō i chr̄m. Vl̄
fm eūdē Greg. oīm creature. i. oi natōi
boim. Ante em̄ eis ꝓhibitū fuerat gen
tilib⁹ p̄dicare: Iz nūc hoc ꝑm eis mādat
vt ⁊ iudeis ⁊ gētilib⁹ p̄dicēt. Et ista est
oim optima expositō: vt. s. hō simpl̄r dī
cat creatura: eo q̄ nobilissima sit crea-
turax visibilū: q̄ sole a deo exp̄sse crea
te legunt: ois ꝓ creatura idē sit qō ois
hō. Sed ꝺ: qr si oī creature.i. oī homi
habebāt p̄dicare: p̄dicassent etiā credē
tib⁹. Solutio: negat ꝑma ꝓsequētia: qr
ista ꝓba dicunt pp̄o fideli: cui iniūgit
vt alijs euangelizet. Alij aūt a fidelib⁹
sūt ifideles. vñ intelligēdū est oi homi
alio a societate vestra: in q̄ sunt viri ⁊ fe
mine. (Qui crediderit) fide ꝓpria vl̄ ali
ena fm Bedā: qō ꝓt paruulos dr̄: qb⁹
aliena fides suffragat: sic ⁊ olim sub le-
ge ⁊ ante legē: vt dixim⁹ in die circūci-
sionis (⁊ baptizat⁹ fuerit: saluus erit) si
fidē ⁊ baptismū malis oplb⁹ nō impedi-
ar. ꝟz Theo. Ista em̄ dicunt qr fides et
baptism⁹ q̄ntū in se est: sūt sufficiēs cau
sa salutis: que tñ impedire pōt. Vñ sic⁹
post baptismū nō ficte susceptū moriat
nullo supaddito bono vel malo: necessa
rio saluat: vt ptz i pueris. Si tñ supad-
dat mortale crimē: impedit causa salu-
tis (Qui ꝓ nō crediderit ꝺdēnabitur)
Nō aūt dic̄: iudicabit: qr tales nō discu
tient: sed q̄ ad ħ iam iudicati sunt. Nec
tñ subdit: nec baptizat⁹ fuerit: qr vt ꝺt
Dḡ histo. ⁊ scūs Tho. iij. pte. x. iij.
sentētiax. sine actuali baptismo pōt eē
salus: si adsit baptismi voluntas: ⁊ desit
baptizandi facultas. Vñ qō dicit Jo.
iij. Nisi quis renatus fuerit ex aq̄ ⁊ spū
sctō ⁊ c̄. fm eosdē intelligit habita facul
tate baptismi. Sed ꝺra textū arguit:
quia pueri baptizati nō credūt: ⁊ tñ nō
ꝺdemnant. Ad hec duplicit soluit ma-
gister histo. Prio vt legat: q̄ ꝓ nō cre-
diderit subaudiēdo fide ꝓpria vl̄ aliena
Scōo vt dicat q̄ chr̄s de illis loquit q̄
bus euangeliū erat p̄dicandū. i. ꝺ adul
tis: in quib⁹ ꝓpria fides exigit ad salutē
Ex p̄dictis aūt ptz q̄ vex est apl̄os chr̄i
fuisse baptizatos etiā baptismo christi:
vt asserit Aug. ⁊ Beda. Et de Paulo
quidē: qñ ⁊ vbi baptizat⁹ fuerit: scr̄ptuz
est vt patz Act. ix. sed nō de alijs. Brā
etiā virgo fuit eadē rōne baptizata: fm
Alb. sup Dissus est. Signa aūt eos q̄
crediderint: hec sequent. Sciendū est
aūt q̄ quidā videntes q̄ sequētia signa
non fiant ad litteram ab omnib⁹ bapti-
zatis ⁊ credentib⁹ exponunt illa spūal̄r
quasi omnino christ⁹ de omni credente

loquak. sed iste sensus est rudis. Quia em̄ deus miracula non facit sine causa tūc fiebāt ista signa quādo erāt necessaria: id est in fundatiōe z ꝓfirmatiōe catholice fidei. Ea ergo fundata z firmata ista superfluūt saltē in tanta frequentia in quāta facta sunt a p̄incipio. Ere go. in omeł. Nunq̄d quia ista non facimus minime credim⁹? Sed hec necessaria in exordio ecclesie fuerūt. Ut em̄ fides cresceret credentiū: miraculis fuerat nutriēda: qa z nos cū arbusta plantam⁹: ramdiu aquā infundim⁹ q̄usq̄ in terra iam cōualuisse videam⁹. At si sek radicē fixerint a rigando cessam⁹. Hec ille. (In noie meo) id est in ꝑtute nois mei (demonia eiecient) de obsessor corporib⁹: vt p̄tz de Paulo Act. xix. (Linguis loquent nouis) vt patz de omnib⁹ discipulis in Actib⁹ apostolor (serpentes tollent) de locis vbi hominib⁹ erūt infesti: vt de Martha patz apud thera sconē (Etsi mortiferū quid biberint) vt p̄tz de Joanne apostolo (non eos nocebit. Sup egros manus imponent z bñ habebūt) id est sanabunt. Nam p̄ solaz sui corpis vmbrā debiles sanabat Petrus: vt patz Act. v. ca. Est aūt in hac pte morale documentū: ne viuā fidem occidam⁹: z cum ea mortua moriamur. Greg. Qui crediderit z baptizat⁹ fuerit/salu⁹ erit: verū dic: si fidem operib⁹ teneat. Vera enim fides est q̄ b̄ q̄ ꝑbis dicit: operibus non ꝺdicit. Hec ille.

Quantū ad tertiū tangit chr̄i assumptio cū dicit (Et dñs quidē Jesus post q̄z locut⁹ est eis) Si teneam⁹ istā apparitionē fuisse simplicit nouissimā: z tūc fuisse dicta q̄ in hoc euāgelio cōtinent: sic fm Aug. intelligēdū est: post q̄z locutus est eis q̄ imediate relata sūt. Si ꝑo teneam⁹ oppositū: intelligēdū est vt idē dic de oib⁹ que chr̄ist⁹ cū eis inter resurrectionē z ascensionē locut⁹ est (Assumptus est) nō aliena sed p̄pria ꝑtute. Tū rōne deitat̄. Tū rōne glificatiōis anie z corpis. Glriose em̄ anie obedit gl̄riosus corp⁹ ad nutū: q̄ ad motū localē ratiōe agilitat̄. Et iō nubes suscipies illum: z angeli de q⁹ habeł Act. j. nō affuerūt chr̄o ascendēti in adiutoriū: sz in signuz q̄ corpalis z spūalis natura ei subiecta sit (in celū) Reuera ascēdit sup oēs celos i plurali: vt dr̄ Ephes. iiij. Sz tamē oēs celi a luna z supra aliq̄n vnū celum singulariť appellank rōne idemtitat̄: nō in p̄tinuitate: sed in incorruptibilitatē. Cū em̄ astra nō sic moueank in celo vt aues in aere: q̄ celum scinderek z consequēter corrūperek: sed sicut clau⁹ ifix⁹ rote mouek in rota: necessariū est q̄ septem planete septē habeāt celos ad inuicem discōtinuos. Si ei oēs septē plat nete vel aliq̄ eor essent i vna rota: semp eque distarēt ab inuicē: q̄ oculis cernimus falsum. Nā aliq̄n luna est i cōiunctiōe: aliq̄n in oppositiōe ad solē. idem patet de alijs. Supra hos septē necesse est esse octauū: q̄ tot sideri⁹ ornatum cernim⁹: q̄ null⁹ septē planetar̄ observat semp eundē situm respectu hui⁹ celi. ex q̄ necessario sequiť q̄ null⁹ eorum sit in eo situs. Supra octauū rursus ē necesse esse nouū: quia cū octauū habeat plures motus nō p̄t esse p̄imū mobile vicissim. s. substātijs imobilib⁹: sz tale. s. p̄imū mobile oportz habere vnť cum motū vt a substātijs nullo mō mobilib⁹. i. angelis ad substantias mīripť mobiles. i. corruptibiles fiat transitꝰ p̄ media ordinate. Imo fm aliq̄s sup̄ nonum oportz esse decimū: q̄ dicit q̄ cū i octauo videam⁹ tres mot⁹. s. diurnum ab oriēte i occidēte: z naturalē siue longitudinis i zodiaco ab occidēte i oriēte: z motū accessus z recessus siue tripudiationis sup capita arteris et libre none sphere: necesse est vt dicunt q̄ nonū habeat duos mot⁹ z decimū vnicū. Et sz forte non sit necesse sup̄ octauū ponere duos mot⁹: q̄ vnū p̄ duos mot⁹ ꝑpos habere ab vno vel duob⁹ motoribus: nō ꝑbabile z videk esse opinio scti Tho. i ij. Et supra hos nouē vel decē est empyreū q̄ nulla rōne phȳsica potest inuestigari: sed auctoritate aliquor sanctor̄ teneť: vrpote: Strabi/Bede/et Basilij. sicut dicit sanctus Tho. j. par. q. lxvj. Et hoc rōnabiliter: vt sicut oēs celi motī deseruiūt generatiōi rer̄: ita sit vnū

descens: qđ ĩmobilib⁹ spiritib⁹ ⁊ incor-
ruptilib⁹ creaturꝫ in cõemplãdo ex cõ-
gruẽtia ⁊ nõ ex necitate defulat. Ad h̃
ꝯ celũ chr̃s assũptus est. i. ad vltimũ/ si
ue sit empyreũ siue aliud. Est aũt scié
dũ ex doctrina s. Tho. iij. pte. q. lvij. et
alibi. q cõuenies fuit chr̃m ascẽdere ab
isto loco q est gñationis ⁊ corruptiõis:
⁊ ꝓter ipropositionat⁹ tali loco. Et tal'
ascẽsio pertinet ad bñ esse glie ei⁹. Vñ vt
ibi dr de h̃ chr̃s gaudsus est: ⁊ nõ nouit/
sed nouo mõ. s. de re ipleta. Et h̃ ipz no
bis est vtili⁹/ ꝯ illũ nob esse p̃sente: vt
augeat fides q est de nõ visis. et spes p
uenied ad celũ. ⁊ amor vel charitas cir
ca celestia. Etsi ly fm: impter ꝺditionẽ
ascẽdentis: nõ ascẽdit fm deitatẽ vt dr.
Cũ qz ipa est altissima. tũ qz est ĩmobi
lis. tũ qz nõ est in loco: sed fm hũanita-
tem. vt ptz. Sz si dicat ly fm: ascensio-
nis cãm: ascẽdit fm deitatẽ. vt pz. Ascẽ
dit aũt ꝓpria ꝓprie vt idẽ dr: non q esset
causata ex pncipijs hũane nature: sz vir
tute deitatꝫ ⁊ ꝓprie glie vt dictum est.
Nec tñ in instãti ascẽdit. qz vt idẽ dicit
sz infinita sit ꝓpria deitatꝫ ad mouẽdũ:
tñ hũanũ corp⁹ nõ põt infinite illũ effe-
ctũ suscipe cũ spacio cõmensurek. Imo
vt dr idẽ. in. ij. di. xxij. Ille mot⁹ fuit rpe
pceptibili: sz esse potuerit in rpe impce
ptibili. Vtrũ aũt fuerit naturalis: dic
ibi q sic. qz nõ habuit corp⁹ eius iclina-
tõez ad oppositũ motũ: cũ ꝓprie glie to
taliter aie subiicerek. Et isto mõ celum
naturaliter mouek: qđ tñ in se nõ hz sui
mot⁹ actiuũ pncipiũ. Si tñ in corpe ani
mato sit inclinatio ad oppositũ: motus
eius nõ est ei naturalis ingẽtũ corp⁹ est
sed ingẽtũ aiatũ est. Et itelligo in cor-
pore chr̃i nõ fuisse inclinatõez ad oppo
sitũ actualẽ: sed habitualẽ tñ ⁊ remorã
ita q si fuisset sublata ab eo glia / cecu-
disset. Ascendit aũt super oñes celos:
non quia sit extra celos: q̃uis ibi esse
possit: vt idem dicit q̃dli. vj. q. ij. Sed
qz est in extrema pte extremi celi: ita q
nulla ps ei⁹ notabilis est sup̃ caput ei⁹.
Ascendit etiã sup oñes spũs: qz oñib⁹
dignior est. Sed cõtra: qz q̃libet spũs
q̃libet corpe est dignior. ꝯ null⁹ est loc⁹
supra oñes spũs. aut ille est vacu⁹. Ad
hoc dicit fm eundẽ: q licz spũs sit nobi
lior loco: nõ tamẽ inferior spũs est in su
premo loco. sic neq̃ q̃libet spũs est sup̃
quẽlibet locũ. et hoc est vt supiora loca
supioribus spiritib⁹ debeant: et sup̃mus
chr̃o. Negat ergo cõsequẽtia. Est aũt
vt dr: ista ascensio chr̃i cã nre salutis ex
pte nostra: ingẽtũ in ipm p ꝓpria theo
logicas mouemur: vt dictũ est. ⁊ ex pte
sua. Primo: qz parauit nob viã. Secõ:
qz ascẽdit ad impellãdũ p nob. Tertio:
qz inde mittit hoib⁹ celestia dona. Utr̃
aũt aliqñ postmodũ de celo descẽderit?
Dicendũ est q sic. Vnde illuz Paulus
corpaliter vidit Act. ix. Et ne hoc cre-
dak fm aliquã apparentiã: ⁊ non realit
factũ. Ex hoc ipe. j. Cor. xv. pbat illuz
vere surrexisse dr. Nouissime oim tãq̃
abortiuo visus est etiã mihi. Hec oñia
ex scõ Tho. De modo aũt quo chr̃us
ascendit hic tacek. Sed dr Act. j. ⁊ Lu
ce vlt. ex qb⁹ locꝫ habek q eduxit eos de
hierl'm ad montẽ oliueti. ⁊ inde videti-
bus oib⁹ chr̃ianis habitãtib⁹ in hierl'm
saltẽ viris ⁊ feminis: eleuatus est ⁊ ascẽ
dit (Et sedet a dextris dei) Ad horũ
aũt noticiã sciendũ est ex doctrina scti
Tho. iij. pte. q. lvij. q sedes dr qescẽs:
habitans: ⁊ regnãs: ⁊ iudicãs Sed ly
ad: importat cõuenientiã cum distincti
one. Dextera autẽ tribus mõis sumik.
Uno mõ fm Damascen. pro glia dei-
tatis. Alio modo fm Augu. pro beati
tudine dei patris. Que duo licz sanct⁹
Tho. non dicat/ sunt realiter idẽ. Ter
tio modo fm Augu. est regia ⁊ iudicia
ria potestas. Chr̃isto ergo cõuenit se-
dere a dextris dei: quia in eius gloria/
vel beatitudine quiescit: ⁊ est iudex pa-
tri cõregnans. Nec tamẽ sequik q deus
sit in sinistra chr̃isti: quia non loquimur
sz modũ corporaliũ. Vñ vt dicit Aug.
ibi omnis est dextera. quia nulla ibi est
miseria. Sedere aũt a dextris dei con-
uenit chr̃o ingẽtũ est de⁹. ita tamẽ q ly
ad: non dicat gradũ dignitatis: sed per
sonalem distinctõem originis. Simul

em filiꝰ hz cū pie gliam deitatꝫ: z btitu
dinē: z oem ptātem imutabilr. Et lz de
xtra appiopiate dicak de filio sic z ds: z
trib⁹ pdictꝫ mois sit qd trib⁹ cōe. tñ se
dere ad dexterā nō cōuenit pri/ cū non
sit ab alio: sed conuenit filio: z spūisctō: lz
filio appiopiek sic z eqlitas. Cōuenit et
ista sessio chīo inqtū hō. Nā cuz ly ad:
dicat distinctōez z conuenientiā. est em p
positio tñ sitiua z ipoztans accessum: si
distinctio sit in psonis zc. conuenientiam
in natura. sic cōuenit ei inqtū ds. z fm
rōnē eqlitatis sedere ad dexterā dei tri
bus dictis mois sumptā: ly inqtū dicē
te pditionē nature. Si aūt ecouerso di
stinctio sit in natura: conuenientia in pso
na. ita q ly ad: dicat accessum fm gram
vnionis. z ly inqtū: dicente suppositū.
sic eodē modo cōuenit ei fm rōnem eq
litatis/ cū sit filiꝰ dei. Si aūt iste acces
sus sit fm gram habitualē ly inqtum:
replicāte naturā: sic cōuenit ei nō fz rō
nem eqlitatꝫ: sed eminentie sup oem crea
turā. Vñ ppriū est filio: ita q nulli crea
ture cōuenit sedere ad dexterā pris fm
eqlitatē vel pēminentiā. Dūr tñ oēs be
ati eē in dextra: sed nō sedere. qz nō hnt
btitudinē cū qdā dñatiua prātē: z qsi p
prīā z nakalē. Btā aūt ygo: vt idē ōr in
lū. di. xxij. ōr assistere vel astare a dextrꝫ
nō aūt sedere. qz gl'ia filij ad eā ōrtuak/
fz nō plenarie. Nos yo in celestib⁹ sede
mus qsi stabiliti i gl'ia: sed nō in dextra
Hec oia ex scrō Tho. (Illi aūt pfecti)
post receptōez spūisancti quē eiꝰ pcepto in
hierl'm expectauerūt (pdicauerūt vbiqz)

Sed z: qz vt ōr Aug. ad hesi. sk gētes
in qb⁹ mō pdicatio cepit: z in qb⁹ nōdū
cepit ipleri. Et soluit ipe Augu. ibidē.
qz sic illō. vobiscū sum vsqz ad cōsu. se
nō de solis discipl'is: fz de tota eccīa in
telligik. ita z h. Posset aūt z aliter dici
qz⁹ redeat in idem. Dīc em s. Tho.
ij. q. cvj. z Ro. x. q pdicatio euangelij
chri dupl'r intelligik. Uno mō qtū ad
diuulgatōez nois chri. z sic fm Chrys.
erīā tpe apl'oz ypleta est: z post eiꝰ cō
pletionē destructa est hierl'm. Alio mō
qtū ad plenū effectū z eccīe fundatōez
Et sic fm Aug. vbi s. nō est cōpleta: fz
cū fuerit cōpleta/ veniet mūdi desola
tio (dño cooperante) sic pncipalis mo
tor: instrumētis cooperak (z fmonē) euāge
licū (cōfirmāte) p miracla: cū ad h ra
tio nō sufficiat (sequētib⁹ signis) de q
bus dictū est in hoc euangelio.

Dñica post Ascensionem. Textus euāge. Joā. cap. xv.

QVm venerit paracletꝰ quez ego mittā vobis a patre spiritū veritatis: qui a pre pcedit: ille te
stimoniū perhibebit de me. Et vos testimoniū phibebitis: qa ab initio mecū estis. Hec locu
tus sum vobis vt non scandali
zemini. Absqz synagogis facient vos. Sed venit hora vt omis q interficit vos: abitret obsequi
um se prestare deo. Et hec faci
ent vobis: quia nō nouerūt pa
trem neqz me. Sed hec locutꝰ sum vobis: vt cum venerit ho
ra: eoruz reminiscamī quia ego dixi vobis.

QVm venerit para
clet⁹ zc. Joā. xv. In psenti euāgelio chīs intēdit discipu los tristes de suo discessu ad
uersus futuras tribulationes animare Et in eo rangunk tria puncta. Prio em pnūciat eis z pmittit affutuz cōsolato
rem. Scōo ertā affuturas esse tribula
tiones. Tertio reddit tribulationū cau
sam. Quantū ad pmiuz sciendū est q chīs ante aplis diterat iudeos inexcu
sabiles esse: eo q ipe psonaliter venerat:
z erat eis locutus z opa isolita fecerat:
z tamē nō erāt cōuersi. Chrys. Possent
autē discipli dicere. Si yba a te audie
runt que nullꝰ dixit. si opa viderūt que
nullꝰ alius fecit: z tñ non pfuerunt: sed
oderunt: z prem tuū z te cum eo: cuius
gra nos mittis: qualiter digni fide erīt

mus: Ne igit hoc cogitātes turbēt: cō/ solationē eis inducit. Hec ille. Dic g. (Cū venerit paracletus) .i. ꝓsolator. Est em amor dei et ad hoiem venit p gram z dei amorē: nō facit despicere frena/ er amare celestia. z ꝓnter non sentit tribu lario pro frenis: sed gaudiū de celestib⁹ Vñ sequit magna consolatio (quē ego mittā vobis a pre) Ad intellectū aut̄ istor sciendū est ex doctrina scti Tho. j. p. q. xliij. q diuis psonis q̄uenit mis/ sio: qz de rōne missionis nō st nisi duo. scz habitudo ad mittentē q̄ in diuis est p originē. z habitudo ad t̄minū missio/ nis: in q̄ oport missum esse nouit/ vl nouo modo. Aliq aūt diuine psone: vt fi/ lius z spūsctūs sunt ab alio: et nouiter possunt esse in creatura p nouū effectū: nō mitti possunt. Non aūt pr: qz non est ab alio. dat tñ se pat creature: nō fm q dare imptat autoritatē dāris sup datū sed fm q impōrtat liberā collationē ad fruendū. Utrūq aūt tam missio q̄ da rio est p gram gratū facientē. qz nullus alius effect⁹ pōt hor esse rō. Sic aūt fi/ lius visibiliter in carne missus est: ita q̄ue nit ei inuisibiliter mitti: qz q̄uenit ei eē ab alio: z nouo mō esse in creatura p gram Per gram em tota trinitas inhabitat nos. Et ista missio filij attendit fm do na q̄ ad intellectū ptinent: q̄ filio attri/ buunt fm ꝓpriā rōez. pura sapiē aut scīē tie: licz attribuant spūi scō inq̄tū sunt dona: qz ipe est ꝑmū donū. Nō tñ p oia talia mittit filius: sed solū p illa q̄ ita pfi ciūt intellectū vt hō prumpat in amorē qz filius est ꝺbū spiritās amorē. Ideo nun q̄ est missio filij sine missione spūsctī/ z econuerso. Et nota q missio filij z.ss. q̄ ad gram gtū facientē nō distinguūt: sz q̄tū ad origines z q̄tū ad effect⁹ gre. Licz aūt solū duo mittant: tñ oīs mit runt. Vñ pat mittit filiū q̄ ad duo q̄ st de rōne missionis. z sīlr filius et pat spūm sctm. Sed.ss. mittit filiū: z filius seipm: z spūsctūs seipm solū q̄ ad scōm tm.i. effectū gre nō q̄ ad originē. Ideo dr.ss. venire: z tamē dicit filius eū se missurū Hec oia habenta scō Tho. vbi supra. et j. dist. xv. z xvj. (spūs ꝓritatis) .i. spūs fi/ lij q̄ est ꝓritas. Vel spūm docentē oēm ꝓ/ tatem (q̄ a pre procedit) Ex hoc aut̄ q̄ hic dicit spūsctūm procedere a pre et nō a filio: arguūt greci q a filio non procedat. Sed hoc est ꝺdēnatū p eccl'iam. vt patz ex symbolo: in q̄ dr. Qui ex pre filioq̄ procedit. Et hui⁹ rō est. qz spūsctūs realiter distinguit a filio fm fidē catholicā: z nō per materiā. g̃ per formā oppositā forme. Forme em nō opponūtr: vt albū z dulce/ nō distinguūt supposita. Non aūt pōt ibi esse oppositio nisi relatiua: neq̄ realis relatio nisi originis q̄ vnus est ab alio. Per h̄ ergo distinguūt: quia vnus eor est ab alio. Cōtra istos etiaz grecos sūt eor doctores. vt Athanasius in symbolo. z Didim⁹ in li. de spūsctō. z Chrys. Si aūt rō grecor valeret: eodē modo sequit q̄ pat nō mittat spūsctm. qz hic dr filius: quē ego mittā. z nō dicit quē ego z pr mittem⁹, (ille testimoniū phibebit de me) Et h̄ dupl'r. Uno mō docēdo vos: z dando loquēdi fiduciā z efficaciā. Alio modo inspirādo z emol/ liendo audientiū corda. (Et vos testi/ monīū phibebitz) tanq̄ eius instrumē ta (qz ab initio) ex q̄ cepi ꝓdicare z do cere (mecū estis) et ꝓnter estis idonei testes: quia de visu testimoniū poterit reddere. Est aūt in hac parte morale documentū q̄ q̄ vult viuere ꝓsolatus h̄ z in futuro: q̄rat in se spūsctm possidere. Vñ ait Didim⁹. Spūsctm venien tem dns ꝓsolatorē dicit: ab opatione ei nomē imponēs: qz nō solū q̄s se dignos reperit ab oi turbatiōe reddit alienos: verū icredibile quoddā gaudiū eis tri buit. Sempiterna q̄ppe letitia in eorū corde versat quor spūs habitator est. Hec ille. Quantū ad scōm tangit chr̄s affuturas discipulis iniq̄tz psecuti ones: cum dicit. (Hec locutus sum vo/ bis) de odio mei: quod est exemplū: et de aduentu spiritussancti: quod est fir/ mamentū anteq̄ eueniant vobis pceen tiones (vt) cōfortati per expectationez spūsctī (nō scādalizemini) .i. nō ruatz negādo me: vel pdēdo fidē meā. Scan dalon em grece: latine dr impactio/ vel ruina. Unde scandalum est z ipe casus

tres ad quã ds ipingẽs cadit. Sz ꝛ: si chꝰus ista dicebat vt nõ scãdalizarẽt: z tñ oẽs fuert illa nocte scãdalizati. videt ꝙ chꝰi volũtas ipleta non fuerit. Ad ꝟ dico ꝙ nõ magꝭ ꝟ incõuenit/ q̃ ꝙ iudei nõ fuerint chꝰo p̃dicante cõuersi: ad ds cõuertẽdos p̃dicabat. Ista em̃ chꝰi volũtas nõ erat bñplaciti/ sz signi: q̃ non ꝑ implet. De ꝟ vide s. Tho. j. di. xlvij z. j. q. xix. z. iij. ꝛ. c. xcj. (Absq; synagogis faciẽt vos). i. excoicabũt extra synagogas sm̃ Chꝰm. Sz q̃d malũ erat apostolis excoicari a iudeis? Ad ꝟ ꝺt Augu. ꝙ in ꝟ ipo fcaf quoddã triste aplis: sz ꝙ iudei nõ suscipent chꝰm aut fidez chꝰi. q̃uis etiã dici possit ꝙ graue erat aplis de synagoga expelli q̃n adhuc nõ erant eccle. Et supple nõ solũ vos excoicabũt (sed venit hora). i. i. primo est (vt ois q̃ infficit vos arbitref obsequiũ). i. rem gratã (se ꝑstare). i. exhibere (deo) Ex q̃ ptz ꝙ de iudeis loqf: vt ꝺt Augu. qr nõ ꝺt oẽs: sz deo. Sz ꝛ: qr iudeoꝝ ꝓncipes ex inuidia z non ex ignorantia tradiderũt dñm: quẽ nouerãt ee heredẽ dei z chꝰm eius. vt ex dictꝭ ptz. Nõ ꝙ credebãt se bñ facere/ aplos eius insequẽdo. Ad ꝟ põt dupliꝛ dici. Uno mõ ꝙ aplí hẽbant fere totũ iudaicũ populũ sibi ꝛ. ꝛ. cũ z mortalẽ hostem. Et ꝑlares ꝺde ꝙ ig̃ãtia inseqbant aplos credẽtes ꝙ oẽs q̃ ad chꝰm ꝓuerterent religionẽ deũ isrl. paucissimi aũt ista ꝑsecutoꝛes sciebãt esse iniusta. Uñ z paulus doctꝰ in lege ignoranter seuiebat in chꝰianos. vt ipe de se testaf. j. Timo. j. Est ꝙ modꝰ loqndi vt dicaf oẽs: cũ pauci desint. sic z ꝓncipes dicebãt ꝙ totus mũdus post illũ abiit. Joã. xij. z aplꝰ ad Phil. ij. Oẽs inqt q̃ sua ꝙrũt: non q̃ ieſu chꝰi. Alio mõ vt dicaf dñs loqui nõ de ꝓncipib; mãdatib; aplos flagellari vel occidi: sed de ministris ꝟ exeqntib;. Et redit in idẽ. Est aũt in hac ꝑte morale documentũ: ꝙ ꝑlati faciẽtes sñias excoicatiõis iniustas ex furore. qr odio mouenf: vel ex causa: sunt iudeis similes: qui ex odio excoicabant/ credentes in chꝰm Quantũ ad tertiũ assignat causa tribulationũ futuraꝝ aplis: et in hoc ipo habẽt aliqualẽ ꝛsolationis causam. Dicit ergo (Et hec faciẽt vobis: qr non nouerũt ꝑem neq; me) Chꝰyf. Quasi dicat. Sufficit vobis in cõsolationẽ ꝑter me z ꝑez hec pati. Hec ille. Sed quõ dicit ꝙ nõ nouerũt ꝑem: cuz notus esset in iudea ꝺs? Ad hoc dico ꝙ nouerãt illũ in generali. in ꝙtum deus erat: sed non in ꝙtũ erat pater habẽs filiũ naturalẽ q̃ eis p̃dicabat. Si em̃ cognouissent/ nũq; dñm gℓie crucifixissent. j. Coꝛ. ij. (Sed hec locutus sum vobis: vt cũ venerit hora: eoꝝ reminiscamini: qr ego dixi vob) z ꝑter in ea fide ꝑsistatis. Est aut in hac ꝑte morale documentũ: vt qui ꝑter deũ patif aut fatigatur: si vult cõsolari/ cogiter illũ ꝓ q̃ patif. Unde Greg. ait in. ij. moral. Cũ in hac vita ea q̃ nolum⁹ patimur: necesse est vt ad eum q̃ iniustũ velle nõ põt/ studia nostre volũtatꝭ inclinem⁹. Magna q̃ppe est cõsolatio in eo q̃ ꝺ displicz ꝙ illo ordinãte erga nos agitur: cui non nisi iustũ placet. Hec ille.

In vigilia Pentecostes. Textus euange. Joã. cap. xiiij.

Si diligitis me mandata mea ſuate. Et ego rogabo ꝓtem z alũ paraclẽtũ dabit vobis vt maneat vobiscũ in eter nũ: spiritũ veritatis quem mũdus non potest accipere: qr non videt eum: nec scit eu. Vos aũt cognoscetis eum: qr apud vos manebit: et in vobis erit. Non reliquam vos orphanos: veniam ad vos. Adhuc modicũ et mũdus iam me nõ videt. Vos autem videbitꝭ me: quia ego viuo z vos viuetis. In illo die vos cognoscetis quia ego ī patre meo: z vos in me: et ego in vobis. Qui habet mandata mea et seruat ea: ille est qui diligit me. Qui autẽ

diligit me. diliget a patre meo. et ego diligā eum: et manifestabo ei meipsum.

SI diligitis me mandata mea seruate. ⁊c. (Jo. xiiij. Pñs euāgeliū ex se ptz: pauc⁹ excepti⁹ q exponenk. Dr ḡ (Si diligit⁹ me: mādata mea seruate). i. seruabit⁹. Hoc em ē effect⁹ ⁊ signū dilectōis amici voluntatē cōplere. (Et ego rogabo ptez ⁊ alīū paracletū dabit vob). i. alīū ꝓsolatorē ⁊ alīū aduocatū. Hā paracle⁹ interptak ꝓsolator et aduocat⁹: ⁊ chīs fuit ꝓsolator apl'or ⁊ ēt aduocatus: inq̄ntū hō orans p eis: ⁊ inq̄ntū ds nō orādo: sz factēdo vt orarēt ipi. Sil'r ⁊ sctūs spūs fuit eor eōsolator: qz cū sit amor accēdit eos amore dei: ⁊ ꝓñr sentiebāt maximā dulcedinē ō celestib⁹: ex q̄ seqbak q mīn⁹ sentirēt aduersa mūdi Fuit ēt aduocat⁹: nō orādo: sz ꝓuocādo apl'os ad orandū (Vt maneat vobiscū in eternū) Et in ħ fz Chrys. innuik q spūs sctūs nō erat mortur⁹ sic chīs q eos p mortē deseruit corpalit. Manet autez spūsctūs i eternū nobiscū. nisi eū p pctm repellam⁹ (Spiritū ꝓtatz quē mūd⁹) id ē hoies mūdani (nō pt accipe) nisi cōuertak Greg. v. moral. Spiritussāctus oēm quē repleuerit: ad despiciendā mundi sibilia: accendit. Et qm mūdana corda solū visibilia diligūt: hūc mūd⁹ nō accipit: qz ad diligēda inuisibilia ñ assurgit. Sec'lares ereni mētes q̄nto se foras p dsideria dilatāt: tāto ad receptōez illi⁹ sinū cordis angustāt. Hec ille. (Qz nō videt eū) pure ⁊ idubitate fidei oculus (nec scit eū) p experientiā suauitatis eius (Vos āt cogscetz eū). s. p experimētū ꝓsolatiōis ei⁹ q mō mūdani eū cogscere nequeūt. (qz apd vos mānebit ⁊ i vob erit) ⁊ ꝓñr ad pīsentiā suā ifluet vob fidem ⁊ amorē: vt videatz ⁊ sciatz eū. (Nō relinquā vos orphanos: veniā ad vos. Adhuc modicū ⁊ mūd⁹ me tā nō videt). i. ñ videbit. Et loq̄t fm Theo. ō tpe resurrectiōis in q̄ soli apl'i illū viderūt. Vel fm Chrys. loq̄t de tpe future felicitatis Utroq; aūt tpe. s. resurrectōis ⁊ felicitatz apl'i habuerūt vitā. s. letā ⁊ ꝓsolatā Et iō subdit (Vos aūt videtz me. quia ego viuo). i. sum vita p essentiam: ⁊ ꝓñr do vob vitā pticipatā q̄ mō viuit⁹ p gratiā: q̄ etiā (⁊ vos viuetz) in futura resurrectiōe mea p fidē reparatā: ⁊ i futura resurrectiōe vestra p gratiā ꝓsūmataz (in illo die). s. resurrectiōis vl' glie (vos cogscetis) p aptionē sensus ad intelligētiā scpturaz q̄ ad dīē resurrectiōis: vel p visiōnē deitatz: q̄ ad aliā dīē (qz ego in patre meo: ⁊ vos in me: ⁊ ego in vobis) supple sum vel ero: lz alio ⁊ alio modo. (Qui habet mandata mea ⁊ seruat ea: ille est q diligit me. Qui āt diligit me diliget a ptre meo: ⁊ ego diligā eū: ⁊ manifestabo ei meipm) Ergo manifestatio id est visio finis est ⁊ pmiū amoris.

In die Pentecostes. Text⁹ euang. Jo. ca. xiiij.

SIquis diligit me: sermonem meum seruabit. Et pater meus diliget eū: ⁊ ad eum veniemus et māsionē apud eū faciem⁹. Qui non diligit me: sermones meos nō seruat: sermonē quē auditz non est meus. sed eius qui misit me patris. Hec locutus sum vobis apud vos manēs. Paracletus autē spūsctūs quē mittet pater in nomīe meo. ille vos docebit oīa: et suggeret vobis oīa q̄cunq; dixero vobis. Pacē relinquo vobis: pacem meā do vobis. Nō quō mūdus dat ego do vobis. Non turbet cor vr̄m: neq; formidet. Audistis q̄z ego dixi vobis. Vado ⁊ vēio ad vos Si diligeretis me: gauderetis vtiq; quia vado ad patrem: qa pater maior me est. Et nunc dixi vobis ꝓtus q̄ fiat: Vt cum

factum fuerit credatis. Jã non multa loquar vobiscuꝫ. Venit enim princeps mũdi huius et in me nõ habꝫ quicq̃. Sed vt cognoscat mũdus quia diligo patrem. et sicut mandatũ dedit mihi pater sic facio.

SI quis diligit me sermonẽ meũ seruabit ꝛc. Jo. xiiij. Circa ea q̃ in pñti euãgelio dicunt Sciẽdũ est q̃ in nocte q̃ chr̃s est captꝰ mlta apl̃is dixit. et inter alia q̃ post modicũ mũdꝰ eũ nõ videret q̃uis visuri essent illũ discipli sui. Et loqbat chr̃s de visiõe fidei et non rectã diuinoꝝ. Judas aũt nõ ille scarioth̃s:ꝫ alij ꝙsanguineꝰ chr̃i: ammiratꝰ est rãq̃ hũilis q̃ apl̃i tot modo p̃ferrent et iõ interrogauit di.(Dñe q̃d factũ est:) id est q̃ est cã(qꝛ mãifestaturꝰ es nob re ip̃m et non mundo) Huic aũt petitioni chr̃s rñdit p ꝓba pñtis euãgelij:i q̃ tria pũcta tanguntur:q̃ sũt Discretio/Manifestatio/et Exhoꝛtatio.

Quãrũ ad ꝑmũ chr̃s tangit illud vñ discernit mũdꝰ a discipul chr̃i:qõ est cã p̃dicte mãifestatiõis. Est em̃ hec cã vt Aug. dꝛ:ip̃a dilectio. Dr̃ q̃(Sic̃s diligit me kmonez meũ fuabit).i.ea q̃ ego volo et doceo facieda: facier. Proꝛiũ ẽ em̃ amicoꝝ eadẽ velle et nolle. Ersi duo sint amici q̃ alter nõ possit male velle neq̃ male iudicare vt deꝰ:iustũ ẽ vt alt amicꝰ se eiꝰ volũtati i oib̃ subjectat:ita q̃ nihil velit nisi iplicite subintelligẽdo q̃ illõ deo placeat:et oĩa faciat q̃ deꝰ iubet.(Et p̃ meꝰ diliget eũ) Si deꝰ patꝛ hõ eꝛt:vtiq̃ diligẽtes filiũ diligeret.qꝛ nullꝰ p̃ dei filiũ sine p̃e diligere. Rõ ei dilectiõis filij ẽ ip̃a eiꝰ bõitas siue essentia:q̃ eadẽ nũero ẽ p̃is:et ꝙr ertia p̃ diligit. Nihil aũt vt ait Amb.ẽ tãinter nũ nature q̃ diligẽtẽ se diligere. Verũ ñ qꝛ deꝰ p̃ ẽ deꝰ:nõ iõ nos p̃ amat qꝛ nos filiũ amamꝰ.ꝫ ecõuerso.iõ amamꝰ qꝛ ille amat:ita q̃ amoꝛ dei ad nos ẽ cã nr̃i amoꝛꝫ ad illũ yꝫ ad filiũ dei. Rõ em̃ amaremꝰ nisi deꝰ vellet nob ineſſe h̃ bonũ q̃ est amare deũ. Velle aũt nob bonũ:ẽ nos amare. Jgit̃ ꝺr chr̃s(Sic̃s diligit me diliget a p̃e meo)nõ qꝛ antecedẽs isti ꝙditionaꝫ sit cã ꝙr̃ꝫ:sed q̃a añ cedẽs et ꝙns sẽ iseꝑabilia i ꝓitate(et ad eũ veniemꝰ) Patꝫ q̃dẽ venit seipm̃ donãdo:nõ aũt missꝰ ab aliq̃:qꝛ nõ est ab aliq̃.filꝰ aũt dat et mittit. Dicunt aũt diuine ꝑsone venire ad nos:qñ faciũt i nobis nouiter effectũ gratie gratũ faciẽꝫ ꝑ quã ipas ꝑsonas habemꝰ. Vñ Aug. Veniũt subueniẽdo:venimus obediendo. Veniũt illumĩnãdo: venimus intuendo. Veniũt impellẽdo:venimꝰ cupiẽdo. Hec ille. Sed q̃re hic nihil dicit de aduentu spũsseri/sed solũ patris et filij: Ad h̃ dicit Aug. q̃ cũ in deo sit vnitas essentie cum pluralitate ꝑsonaꝝ: aliq̃n chr̃istus de trib̃ ꝑsonis mentionẽ facit ad insinuandã personaꝝ distinctionez: aliq̃ãdo de duab̃ sine tertia:ad insinuandam essentie vnitatẽ:et nõ ad expellẽdam tertiã ꝑsonam scz spiritũsanctm̃:de q̃ dixerat supra vt maneat vobiscũ in eternum. Vel potest dici q̃ posito patre et filio intelligit spũssanctꝰ:quia est amoꝛ vtriusq̃:et quia est cluſdẽ substãtie cum eis(Et mansionẽ apud eũ faciemꝰ) id ẽ moꝛam ꝓtrahemꝰ Greg. in omel. In q̃rundã eteni coꝛdib̃ venit et mansionem nõ facit:qꝛ ꝑ cõpunctionẽ quidẽ respectũ dei ꝓcipiũt.sed tentatiõis tpe hoc ip̃m quod cõpuncti fuerãt obliuiscunt. sicq̃ ad ꝓpetranda pctã redeũt:acsi hec minime planxissent. Qui g̃ deum vere diligit :et ad eũ dñs venit et mansionem facit:et sic eũ diuinitaꝫ amoꝛ penetrat: vt ab hoc amoꝛe:tentatiõis tpe nõ recedat. Ille aũt vere amat cuꝰ mentẽ delectatio ꝓaua ex ꝙsensu nõ supat. Hec ille. Jdẽ quoq̃ ibidẽ. Tãto aũt quisq̃ a supno amoꝛe disiungit̃:quanto iferiꝰ delectat. Unde subdit (qui non diligit me:sermones meos non seruat.)et consequenter ad eum diuine persone non veniunt ꝑ effectus gratie sue. Ehr̃y. Vel aliter intelligendum est hoc totum: Et istimauit em̃ Judas sicut moꝛtuos videmus in somno:ita et se eum esse visuros. Vñ q̃rit. Quid est q̃ debes te nob

bis manifestare nō mūdo. Ue nob qm̄ morier̄: z vt mortuꝰ nob dēs assistere. Ne igit̄ h̄ suspicek: ōr (ad eū veniemꝰ) q. d. sic̄ pat̄ manifestat scīpm: ita z ego (z māsionē apd eū faciemꝰ) qd somnio rū nō est. Hec ille. Ne aūt alīqs credat q̄ chr̄s suū fmonē hz̄et a se: subdit. (Et fmo. quē audi. nō est meus). i. nō inest mihi a me. Et est sil̄is modꝰ loquēdi: vt cū ōr Virgil̄. Uibē quā statuo vr̄a ē (sz eiꝰ q̄ misit me pr̄is). i. illū a pr̄e meo na scēdo accepi. Ex q̄ etiā seq̄t q̄ q̄ talē ser monē nō fuat: pr̄em nō diligit. Est āt sciendū q̄ p fmonē chr̄i q̄ttuor possumꝰ itelligere. Pr̄io ipa ẏba q̄ ex ore eiꝰ re/ sonabāt. Scdo ipam imaginatōez ẏbo rū. Tertio ipos mētales ꝛceptꝰ intelle ctus possibil̄ eiꝰ: q̄ dr̄ ẏba mētis / seu cordis. fm em̄ hec tria in q̄ libz hoie est triplex ẏbū. vt docz s. Tho. j. q. xxxiij. z Quarto ipm ẏbū diuinū qd filiꝰ dei est: seu ipaz eiꝰ subam diuinā. Tria pri ma ꝙuenīūt chr̄o inq̄tū hō: z inſūt ei a se imediate z a deo p̄ncipal̄r. qz si ōs ē cā ois create cāe: ē etiā cā ois creati ef/ ctus. Scdz aūt nō est a chr̄o: sz est chr̄s z est a pr̄e. In hac pte est l̄rale docu/ mentū. de q̄ Greg. in ho. ait. Sz ecce si vnusq̄sq̄ vr̄m reqrat an diligat deū: to ta fiducia z secura mente rn̄det: diligo. In ipo aūt lectōnis exordio audist̄ q̄d ẏitas dixit. Si q̄s diligit me: fmonem meū fuabit. Probatio q̄ dilectōis est exhibitō opis. Hic in epl̄a sua idē Jo. ait. Qui dr̄ qz diligo deū z mādata eiꝰ nō custodit: mēdax est. Uere em̄ diligi/ mꝰ si mādata eiꝰ fuamꝰ. Hūc̄ est amor dei ociosus. opat̄ em̄ mag̃ si est. si autez opari renuit: amor nō est. Et infra. De dilectōe ꝑditoris lingua: mens: z vita reqrat̄. Hec ille. Uocat̄r aūt scīēdū est: q̄ fuit dei in hac vita tria potissime desiderār: q̄ chr̄s in hac p̄ma pte euāge lij. p̄mittit. Primū q̄dem est dei amor. quē p̄mittit cū spōdet. ss. se missurū. qui fm Greg. amor est. s. pr̄is in filiū: z ecō/ uerso. Sz tū vt suscipiam̄ a chr̄o mit/ rendū: necessaria est p̄mo cordis purifi catio. Greg. Certe si domū vram q̄sq̄ diues aut p̄potēs amic̄ intraret: omi fe stinātia dom̄ tota mūdarek: ne q̄d for/ te esset qd oc̄los amici intrātis offende ret. Tergat igit̄ sordes p̄ui opis q̄ deo p̄parat domū mētis. Hec ille. Et h̄ q̄/ tum colligit̄ ex scr̄ptura q̄ ad tria petā p cipue. Pr̄io duplicitaz. Sap. j. Spūs sctūs disciplie effugiet fictū. Scdo car nalitaz. ito subdit. z auferet se a cogita tionib⁹ q̄ sunt sine itellectu. Tertio ela tiōis. ito subdit. z corripiet. i. expellet a supuenīēte inīq̄tate. i. ineq̄litate. Ill's aūt est ineq̄lis magis supbo / q̄ nō vult parē. Scdo necaria est p̄funda hūilia/ tio. qz libent̄ spūs sc̄ z hō vadit ad ho/ spitiū in q̄ honorād̄ est. Eccī. iij. Mag̃ potentia dei solꝰ: z ab hūlib⁹ honorat̄ ps̄. Qui emittis fontes in cōuallibus. Gen. j. Spūs dñi ferebat̄ sup aq̄s. i. su per cordē dulci z māsuetō. Ecōtra spi/ ritus malignꝰ redescet sup terrā. i. tre/ nos: datā sibi ad māducandū z incorpo randū. Gen. iij. Terrā comedes. Et su per aerē. i. supbos: datū sibi ad habitā/ dum. Eph. ij. Principē aeris huiꝰ. Et sup ignē gehēne: datū sibi ad cōbustio/ nem. Matt. xxv. Discedite zc̄. Et sup ignē cōcupiscētie: datū sibi ad succendē dum. Osee. vij. Oēs adulterātes qua si cliban⁹ succēsus a coq̄nte. Tertio ne/ cessaria est tranq̄llitas mētis. Esa. lxvj fm aliā rēflationē. Sup quem reqescet spūs meꝰ nisi sup hūilez z q̄etū: Scdm desideratū est amoris ꝙfuatio quā spo pondit ibi: z māsionē zc̄. Confuat autē ignis spūscti sic̄ et materialis p tria: scz Suppositionē cineris. i. memoriā mor tis. z p lignoꝝ appositionē. i. bonoꝝ ope rū ꝛrinuatōez: z p sufflationē. Sz tres sc̄ sufflatores. s. ipe hō feruētia deside/ ria cōcipiēdo. Eccī. xxvij. Si sufflaue/ ris quasi ignis exardebit. Et chr̄s hūc ignem spirās: ipm magis inflāmando. Joā. xx. Insufflauit z dixit. Accipite spm̄ sctm̄. Et diabolꝰ q̄ exsufflādo extin guit. Esa. lvij. Ecce ego creaui fabrū sufflantē in igne pr̄unas. Sz extinguē/ do illū: accendit cōcupiscentiā. Tertiū desideratū est p aliquē modū scire se es se in amore dei. z huiꝰ chr̄us dat signū ibi. Si q̄s dili me zc̄. Sūt aūt sup hoc

signū tria alia. s. abūdātia lachrymax. remissio iniuriax: z desiderīū supnorū. In cuius signū. ss. in triplici sig visibili appuit. s. sup chām trāsfiguratū i specie nubis habētis guttas būoris: z sup ipz baptizatū in specie colūbe felle carētis. z sup collegiū aplicū in specie ignis: q semp tendit sursum.

Quantū ad scām chīs tetigit modū q eis dēbat manifestari q ad fidez pfectā z plenā noticiā diuinox: cū subdit. (Hec locu. sum vo. apō vos manēs). s. fm psentiā corpalē. q. d. Modo nō potestis pter indispōnē vram illā plenaz noticiā capere: vñ expedit vob vt vadā a vob corpalit. vt cū pze z spūsctō veniā spūaliter. Aug. Alia est illa māsio quā promisit futurā. alia vo hec quā psentē est se testat. Illa spūalis est atq iutrinsecus mentib reddit. hec corpalis foris secus oculis atq auribus exhibet. Hec ille. (Paracletus aūt spūsctūs) Nota q paclerus idē est qđ aduocatus / vel cōsolator: z hic p cōsolatore ponit: qz chīs tristib loqbat (quē mittet pr in nomie meo: ille vos docebit omia) necessaria ad salutē p vob z p docētis a vobis (et suggeret vob oia q̄cunq dixero vobis) Est aūt h multiplex dubitatio. Et pma est. Quenā psona diuina sit ista de q̄ est h fmo. nam q̄libet pōt dici. ss. Ad h dr q fm Didimū z oēs sctōs: ista psona ne q̄ est pr: neq filius. Et h ptz: qz a pze mittit: z in noie filij mittit. Est tū aduertēdū ex doctria s. Tho. j. pte. q. xxxvj. q spūsctūs sumi pōt in vi duax dictionū z isto modo pcedit argumētū factū q q̄ liber diuina psona dr. ss. qz q̄liber eoruz est spūs et nō corpus. z sctūs: z nō mal9 Sumit etiā in vi vni9 dictionis: sic et h ipm qđ dico Joānes: petr9. z sic ex accōmodatiōe vsus diuine scripture est nomen tertie psone p modū amoris procedentis. Processio em amoris z relatio nes ad eā primentes: z psona sic procedēs pter ignorantiā nram solū ex accōmodatione habēt pria noia. Rōnabiliter aūt sic noiatur ista psona vt dr. Primo: qz pr z filius coiter st spūs: z st sctī. Vñ dr Aug. xv. de trini. Qui cōis est amb obor: id ipe pprie vocat qđ ambo coiter Scdo: qz spūs qđ impulsionē z motum dicit: amoris cōperit ppellenti in amatū Hec oia scūs Tho. Scda dubitatio est: cur dicat paclerus. i. aduocatus vel cōsolator. cū pmū etiā filio pueniat. de q̄. j. Joā. ij. dr. Aduocatū habem9 apd pzem. Scdm vo cōueniat pri. De q. j. Lox. j. dr. Pax miscdiax z ds toti9 cōsolatiōis. Ad h dico q omis effect9 del in creatura siue ad extra cōmunis est oibus diuinis psonis: iuxta regulā theologicā: q̄ est. q indiuisa st opa trinitatis: scz ad extra. Aliqs tñ effect9 alicui psone appropriat. Sic em pri appropiat potentia: filio sapia: spūsctō bonitas: Jta z appropriant eis opatōnes in qb9 ista pcipue appent. iuxta doctrinā s. Tho. in. ij. di. iij. Ad argumentū q̄ dico. q esse cōsolatorez qđ oib9 cōe est / dr de spūsctō. Prio: qz qđ cōuenit oib cōuenit etiā singulis. z spēal'r de illo dicit q tūc visibil'r mittēdus erat. Scdo: qz bonitas cōsolantis: z benignitas in consolando / magis q̄ eius sapia aut potētia manifestari videt. iō esse cōsolatorē forte appropriat ei cui z bonitas. Esse āt aduocatū orādo cōperit solū chīo vt hō est. sed orare faciēdo pperit spūsctō. Jd circo em vt dr Greg. ss. aduocat9 dicit: qz p erroze delinquentiū apd iusticiam pris inuenit: dū eos qs repleuerit exorantes facit. Hec ille. Cōperit etiā alis cū sit opus ad extra. Ad argumētū aūt cōtra hoc dico q chīs spiritū sctī dicit paraclerū: nō pncipaliter rōne aduocatiōis: sed rōne cōsolatiōis: qz merētibus loquebat. Chrys. Cōtinue aūt eum paraclerū vocat pter cōtinentes eos tribulatiōes. Hec ille. Dico scdo: q cum homo potissimū ex amore pot9 q̄ ex potentia / vel sapientia prouocet ad orōnem: fortr q orare per nos appropriat spiritui sancto. de quo dicit aplis Ro. viij. q postulat. i. nos postulare facit pro nobis gemitib inenarrabilib9.

Tertia dubitatio est. Utrū cum dr spūsctūs mitti a patre in noie filij: spiritussanctus debeat dici / et nominari filius? Ad hoc dico primo q sic: ideo

In die Pentecostes

dicit:qz spūsctūs dabat fidelibꝫ visibiliter aliqñ ad inuocatiōez nois chr̄i. Vz eñ ꝓpa forma baptismi sit i noie trinitatis:tñ ex spāli cā z ꝓsilio spūsancti apli aliq̄ tpe baptizauerūt in noie chr̄i ad reddēdū nomē chr̄i amabile:vt patz Act.xix.z p sctm̄ Tho.iij.p.q.lxvj. Dico scdo melꝰ z fm mentē Didymi.li.ō spūsctō.qꝫ sic̄ filius dic̄ se venisse i noie patrꝭ sui Joā.vij.nō qz esset pater:sz qz erat filꝰ patris eiusdē ēntie z nō ꝓsone:z subiecit fideles suos patri. Jta et spūsctūs venit i noie filij.nō qz sit filꝰ sz qz est spiritꝰ filij:fm Apl̄m Gal.iij eiusdē essentie z nō ꝓsone ab eo ꝓcedēs z ei fideles ꝓfigurās. inq̄ntū p illuz ad optamur in filios dei. Juxta illō Gal. iij. In quo clamamꝰ abba pr̄. Quarta dubitatio ē. Cur dicat.ille vos docebit oia:cū docere videat appropriatū ei cui appropriat sapiētia.i.filio de q̄ dr̄ Jo.j Illuminat oēm hoiem venientē in hūc mūdū. Ad hoc aūt videt dicere Aug. qꝫ cum docere trib⁹ ꝓsonis conueniat:ħ attribuit chr̄istꝰ spūisancto non quia ei appropriet:sed vt in noticiā spiritusscti venirēt discipuli. Aut eñ. Nunqd aut̄ dicit filiꝰ z docet spiritusscts:vt dicēte filio verba capiam⁹:docente aūt spū eadem ꝝba intelligam⁹. Omnis eñ dic̄ z docet trinitas:sed nisi etiā sigillatim cōmendaret:eā nullo modo hūana capere vt optz posset infirmitas. Hec ille. Vel possumus dicere qꝫ filio appropriat docere imediate illuminando:sed spūisctō docere mediate:inflāmando z disponēdo ad susceptiōez illūinatiōis filij. Nā aialis hō nō pcipit q̄ dei sunt.j. Cor.ij. Jō spūs cuius est nos bonos et spūales facere:docet nos efficiēdo doctrine capaces. Quinta dubitatio est. Quō dicat spiritussanctꝰ apl̄is suggerere:cū vt dr̄ Greg.suggerere soleat ēminoris. Ad ħ dico/qꝫ cū suggerere sit sūmittrare z etiā latēter suadere:spūssctus sic̄ Greg.dr̄:suggerere dr̄:nō qꝫ nobis sciam ab imo afferat:sz ab occulto. Hec ille. Et dr̄ ab imo.i.q̄si iferior sic̄ fuꝰ de aliqb⁹ docet dñm. Vel ꝛz Aug. suggerere est ad memoriam reducere. Sicut enim dicit Theophilꝰ:spiritussanctus docuit quecūqꝫ christus nō dixerat tanqꝫ importabilia: z cōmemorauit quecunqꝫ dixerat:sed obscuritatis causa:vl̄ intellectus ꝛarditate commendare memorie nequiuerunt.

In hac parte est morale documentuz vt q̄ apperit noticiā diuiorꝫ:studeat diuino amore z morꝫ bōitate pollere. Greg.i omel. Nisi aūt idē spūs cordi adsit audiēt̄z:ociosus est fmo doctor̄z. Nemo g̃ docēti homini tribuat q̄d ex ore docētis intelligit.qz nisi intus sit q̄ doceat: doctoris lingua exteri⁹ in vacuū laborat. Hec ille. Jtez moralit sciendū est qꝫ spiritus aduocatus dicit. Est eñ aduocatus bonus qui scit sapienter consulere/luculenter suadere/z porenter vincere:idcoqꝫ tria requirit:sapientiā/eloquentiam/z constantiā. Et sapientia sine eloquētia est inutilis.z eloquētia sine sapiētia est garrula:z vtraqꝫ sine cōstantia est fraudulosa. Jdco dominus apl̄is dedit spīsanctū i linguis z igne. Jn linguis quidē:quia dedit eis facundiam. Jn igne ꝓo qui lucet z ardet:qa dedit eis lucidam sapientiā z feruentē constantiam. Sed multi sunt habētes linguam inflammatam quidem:nō isto igne:sed infernali. Jac.iij. Lingua inflammata a gehenna. Nota qꝫ de⁹ fm triplicem prouinciam fecit triplex linguagium vt ita dicam siue idioma. Et idioma celestis regionis est deū laudare. Psal. In secula seculorū laudabunte. Regionis ꝓo terrestris ē d̄ terrenis tractare. Jo.iij. Qui de tra est:d̄ terra loquit. Jnfernalis ꝓo est deū blasphemare. Esaie.viij. Jrascit scilicet dāna tus:z maledicit regi suo. Cognoscitur autem quis ad loquelam cuius sit regionis. Nam loquela tua manifestum te facit. Matthei.xxvj.

Quantū ad tertiū tangit exhortatio chr̄i ad discipulos d̄ p̄scuerātia. Ad cuius intellectum sciēdū est qꝫ fm qꝫ dr̄ ab Augu.sup Joā.z de verbis dñi:et sctō Tho.in diuersis locis: triplex est par.s.mūdanoꝝ:z sanctoꝝ:z beatorum Et secunda includit primam:non econ

verso:z tria sedaz:ñ ecouerso. Pax mũ/
danoz ñ ẽ vera nisi qtũs aliqd ptícipat
de pace sctõz:qz extrínsecꝰ tmmõ est.
Nã est apparẽs vnio anioz. Pax ãt san
ctoz:sic dictũ est supꝫ feria ḋnta post pa
sca/tria requrit. Nã cũ sit tranqllitas or
dinis fm Aug.z hõ habeat triplicẽ or/
dinẽ.s.ad seipm:z ad ꝓximũ: z ad deũ:
ad eã requrit Prio tranqllitas in seipo:
ḋntũ ad tria q in hoie debẽt ordinari.s.
q ad intellectũ/ne erroze aut affectiõe
inordinata pturbek:q ad voluntatẽ:vt
fm intellectũ dirigak:q ad sensum:vt fz
volũtatẽ z rõnẽ regulek z nõ pturbek in
ordinatis passionib. Scõo tranqllitas
ad ꝓximũ p vinculũ amoꝛ. Tertio trã
quillitas ad deũ p charitatẽ ꝙsoꝛtium.
Vñ Aug.de ẏbis dñi:diffinies pacem
sctõz ait. Pax est tranqllitas mẽtis.s.
q ad rationẽ:serenitas animi q ad sen/
sum:simplicitas coꝛdis q ad voluntatẽ
amoꝛis vinculũ quo ad ꝓximũ: ꝙsoꝛtiũ
charitatis q ad deũ. Pax ẏo bnõz iclu/
dit omnia q sunt de ratiõe britudinis:
vtpote impossibilitatẽ amittẽdi tranql
litatẽ pdictoz ordinũ. Sic g̃ psentẽ lit/
terã exponere debemꝰ fm mentẽ Aug.
(Pacem)sctõz relinquo vobis.vt.s.eã
toris viris amplecti velitis.Augu. de
ver.do. Nõ poterit ad hereditatẽ dñi p
uenire q testamentũ pacis noluerit ob
ſuare.nec põt cõcoꝛdiã habere cũ chriano. Hec
ille.(Pacẽ meã).i.pacem quã habeo:z
vos nõ habetz neqz hic hẽ potestz:cum
sit bnõz(do).i.dabo(vobis)i futura fe/
licitate p effectũ:nũc aũt do p sponsio/
nẽ z infallibilẽ spem (Nõ quõ mundus
dat ego do vobis)In tribꝰ emꝰ pax chri
quã nob datuꝰ est:imo z quã dat in p/
senti:a pace mũdi distinguik.s.in pfecti
one:in veritate:z in fine. Pax emꝰ mun
di est impfecta:quia tm exteriꝰ quietat
Vñ Esa.xlviij. Nõ est pax impiis dicit
dominꝰ.s.pfecta. Est etiã ficta:quia lo
quunk mũdani pacem ꝓximo suo: mala
aũt in coꝛdib eoꝛ:vt dic Ps. Et ordi/
nak ista pax ad quiete fruendũ tpalib
bonis. Sed vtraqz pax chri est pfecta
z vera:z ad eterna bona ordinata. Sz
qz dixerat dñs:pacem relinq vobis:qõ
est recedentz fz Chry.ne ex amoꝛe tur/
benk vt timoꝛe formident:subdik (non
turbek coꝛ vestꝛ neqz formidet) eo q so
li q̃si agni inter lupos remaneatz. Nam
(audistz qz dixi vobis: vado z venio ad
vos).i.nõ ita recedo ḋn venia vos sepe
inuisere z visitare. Sz qz h̃ totalik non
ꝙsolabak eos:subdik(Si diligeretz me)
amoꝛe amicicieveretur z rõnabiliꝛ(gaude/
retz vtiqꝫ)de meo discessu:nõ vt sic:sed
vt est mihi bonũ(qz vado ad patrez fm
hũanitatẽ:z sic gaudebo nouo modo de
mea ascensiõe z sessione ad dexterã pa/
tris. Vado aũt ad illum(quia pr maioꝛ
me est)nõ q ad meã deitatẽ/q eadẽ est
cũ paterna:sed quo ad hũanitatẽ. Põt
tũ fm Hila.pater dicit maioꝛ nõ prãte:
sed autoritate ꝓncipali vel donantz:sed
filiꝰ nõ est minoꝛ sed eq̃lis. Ego aũt ad
do q sane intelligẽdo eo modo q̃ pater
est maioꝛ/filiꝰ est minoꝛ.s.oꝛigine. Naz
sicut esse minoꝛẽ:est esse a quo alius:ita
minoꝛ est q est ab alio. Et h̃ expsse sen/
tit s.Tho.in suo simili de po.q.x. ar.j.
vbi ꝙcedit filiũ esse ꝓncipiatũ. Jsta tñ
nõ sũt coꝛã rudib astruẽda:qz fozte ma
le sonarẽt.(Et nũc dixi vobis pusqz fi/
at)de mea morte z resurrectiõe z asceñ
sione(vt cũ factũ fuerit)z cõpletũ roꝛũ
hoc(credatis)nõ caipa que videbitz fm
Aug.sed etiã christũ filiũ dei:q hec po
tuit facere z pnunciare. Sz hic est q/
stio vna quia ex dicto Aug. videk sequi
q passio vel resurrectio aut ascẽsio chri
quo ad apl̃os qui ista viderunt:nõ sint
articuli fidei.Sed dicẽdũ est q licet vi
derent hominẽ moꝛi:tamẽ q ille homo
esset deꝰ:hoc nõ videbãt:ideo fide crede
bant deum moꝛtuũ:z sic de aliis. Sub
dit autẽ christꝰ aliã causam:qua debe/
bant apostoli de eius morte ꝙsolari.q̃a
nõ patiebak ꝓpter aliqd suũ delictũ.sed
innocẽter:cũ dicit (Jam nõ multa loqr
vobiscũ)quasi dicat fm Bedã.Tẽpus
vrget vt capiar ad moꝛtẽ:(Venit enim
princeps mundi huius) id est hominuz
mundanoz. Est autem fm Augustinũ
iste princeps diabolꝰ:qui malis homi/
nib dominak: non rõne creationis:sed

Fe.ii.infra octãs Penteco.

seductiõis. Vēit ãt iḡt ad coꝛ Jude vt me ꝓdat. ⁊ ad coꝛ iudeoꝝ vt me crucifigãt (⁊ i me non hꝫ q̄cq̄) qꝛ vt ỏt Bernñ. Pctm̃ chr̃s necꝫ ꝓtraxit necꝫ ꝓmisit. Sꝫ q̄re moꝛiebak si ñ habebat pctm̃: cũ pea pcti sit moꝛs? Ad hec rñdet ipe v. (Sꝫ) supple moꝛio: (vt cogſcat mõs) ly vt stãte ꝓsecutiue et ñ causalit. Nõ em̃ h̃ fine moꝛiebak vt id scirem? sed eo moꝛiente ꝑ pctõ alioꝝ ꝓñr hoc sciuim? (qꝛ diligo p̃rem) cui vsq̄ ad mortẽ obedio (et sicut mandatũ dedit mihi pat) vt. s. ꝑ salute pctõꝝ moꝛiar (sic facio) Jn q̄ nobis relict obediẽtie documẽtũ: ad qõ sp debemus inspicere: Juxta illud Hebꝛe. xij. Aspiciam? in auctoꝛẽ fidei. ⁊ ꝓsũmatoꝛẽ Jesũ: qui ꝓposito sibi gaudio sustinuit crucẽ: ꝓfusione ꝓempta.

Moꝛalit ãt sciẽdũ ẽ q̄ chr̃s postq̄ dixerat spm̃sctm̃ mittendũ discipul: stati subdit: Pacẽ relinq̄ vobis: ad significãdu q̄ in h̃ mõdo nõ est vera pax: nisi hoib⁹ bone voluntat. q. s. habẽt spm̃sctm̃. Sꝫ istã pacẽ ⁊ ꝓsolationẽ nõ possunt recipe habẽtes mundanã. Jo. xiij. Spiritum ꝓcuratis: quẽ mõs nõ ꝓt accipe. i. amatores mõi. Ratio: quia vt ỏz. j. Joan. ij. Oẽ q̄ in mõdo est: ꝓcupia carnis ẽ: aut ꝓcupia oc'oꝝ: aut supbia vite. Jsta aũt tria peccata. s. luxuria: auaricia: ⁊ superbia impediũt ꝓsolationẽ spũssecti: sicut Chr̃y. sup Mat. oñdit per tria exẽpla. Primũ est: qꝛ leo nõ mouek ad aspectũ herbaꝝ seu pꝛati virẽtis: ⁊ sil'r habẽtes coꝛ aniale ꝑ lasciuiã non appetunt herbas virẽtes. i. spũales amenitates: sꝫ volũptates. j. Coꝝ. ij. Anialis hõ nõ pcipit ea q̄ sunt spirit? dei. Scõm est: qꝛ lapis cadente pluuia balneak quidẽ a foꝛis: sed int? arid? manet: ⁊ sil'r habentes coꝛ duꝝ ꝑ supbiã: spirituscto intrinsecus nõ irrigank. Ber. Quedã supbia ĩ uenta est in me ⁊ dñs declinauit in ira a seruo suo. ⁊ ad lach: ymas nõ ꝓpungoꝛ Hec ille. Tertiũ: qꝛ si vasi plẽo aceto ĩfundak gutta mellis: pditur mel ⁊ acetũ nõ dulcoꝛak. ⁊ sil'r habẽtes coꝛ acerbuꝝ ꝑ auariciã que mꝛtas facit acerbitates in adq̄rendo ⁊ ꝓseruando: ñ sentiũt dulcedinẽ mellis. i. consolationẽ spũssecti. Aug. sup illud Psalm̃. Diligite dom̃ num omnes sancti eius. Discite non dẽligere mundũ: vt discatis diligere deũ. Auertere vt conuertaris. Funde vt implearis. Hec ille.

Feria. ij. infra octa. Penteco.

Textus euange. Joã. ca. iij.

SJc deus dilexit mundũ vt filiũ suũ vnigenitu⁹ daret: vt omis q̄ credit in eũ nõ pereat: sed habeat vitã eternã. Non em̃ misit deus filiũ suũ in mundũ vt iudicet mundũ: sed vt saluet mũdus ꝑ ipsum. Qui credit in eu⁹ nõ iudicatur. Qui ãt nõ credit iam iudicatus est. quia non credit in nomine vnigeniti filij dei Hoc est aũt iudiciũ quia lux venit in mundũ: ⁊ dilexerũt homines magis tenebꝛas q̄ lucem. Erant em̃ eoꝝ mala opera. Omnis em̃ qui male agit odit lucem: et nõ venit ad lucem: vt nõ arguantur opa eius. Qui facit veritatẽ venit ad lucem: vt manifestẽtur opera eius: quia ideo sunt facta.

SJc deus dilexit mũdũ vt filiũ suũ vnigenitũ daret ⁊c. Jo. iij. Jn pñti euãgelio tangunk tria puncta: q̄ sũt Conditoꝛ⁹ benignitas/ Hominis malignitas/ ⁊ Malignitat⁹ causalitas.

Quãtũ ad ꝑmũ tangit magna ỏi benignitas: qui filiũ suum dedit moꝛti ꝑ mõd. i hoie. Hãc aũt benignitatẽ chr̃s postq̄ se dixerat exaltãdũ. i. in cruce motitruꝝ ne q̄s miraret de moꝛte ei⁹ introducit dices (Sic de⁹ dilexit mundũ). i. hoiem fm Chr̃y. q̄ dicit minoꝛ mũdus (vt filium) naturalẽ: nõ adoptiuũ (suũ)

nō alienū (vnigenitū) in q̄ ex ꝓsequenti totus erat amor ꝓpis nō diuisus i plures filios (daret) bibere sine p̄cedēti merito ꝺdigno. vt ptz p s. Tho. iū. q. xxiij. di. j. z sine spe remunerationis. Deꝰ ei ñ agit ad adq̄rendū sibi: sed ad cōicandū alijs Secus ō hoie q̄ sp p̄ncipaliʳ vel seēūdario i suo ope intēdit aliq̄d bonū adq̄rere. Jō vt ōr Auicē. solꝰ ōi actio est mere liberalis (daret) inq̄ in p̄cū in exemplū: z i p̄miū. Notat aūt h̄ sctūs Tho. q̄ amor dei q̄ ē cā oim bonoꝝ nr̄oꝝ ē magnus ex q̄rtuor. Pr̄io ex ꝑsona amāt̄: q̄ est deꝰ infinitꝰ z imm̄ēsus. Scō̄ ex cō ditiōe amati. i. hois: q̄ est mundanꝰ coꝛpoꝛe z affectu exist̄ēs i pctis. Tertio ex magnitudie doni: q̄ filiū suum vnigenitū dedit. Quarto ex magnitudie fructꝰ q̄ vt habeamꝰ vitā eternā. Sz est h̄ duplex q̄stio. Pr̄ia quō filiꝰ ōi dari potuerit i morte cū sit ōs: Ad h̄ ōr Theo. q̄ cū i chr̄o sit vna ꝑsona subsist̄ēs i duab̄ natura: eadē fuit ꝑsona hois et dei. Et ideo q̄ sūt diuinitat̄ attribuūt homi: z q̄ hūanitat̄ deo: rōne id̄entitat̄ suppositi. Vñ vere dicimꝰ q̄ filiꝰ hois descēdit de celo: z q̄ filiꝰ dei mortuꝰ ē. Dedit aūt eū pater ad mortē ꝗz s. Tho. inq̄ntū dedit ei volūtatē patiēdi. Et h̄ dupliʳ inq̄r. Pr̄io q̄ inq̄ntū deꝰ habuit ab eterno voluntatē patiēdi a p̄e. Et secūdo: q̄ inq̄ntū homo inspirata est a deo anie christi voluntas moriēdi ꝓ nobis. Alia quest̄io ē. Vtrū deꝰ plus hoiez q̄ chr̄m dilexerit: quē ꝓ hoib̄ tradidit ad mortē: Ad h̄ dic sctūs Tho. j. ꝑte. q. xx q̄ deꝰ plus chr̄m q̄ totū vniuersum diligit: q̄ vult ei maius bonū. s. esse verū deū. Neq̄ eiꝰ excellentie aliq̄d deperit ex h̄ q̄ in mortē tradit⁹ est: imo ex h̄ effectus est victoꝛ gl̄iosus. Et videt intēdere sctūs Tho. q̄ si tra deꝰ chr̄m ꝓ hoib̄ tradidisset sic nobis tradit bruta: q̄. s. nullū eis bonū puenit ex hoc q̄ eis vtimur: chr̄s fuisset minoꝛis p̄cij q̄ genus humanū (Ut ois q̄ credit in ip̄m) nō ōr: vt ois q̄ credit ei vel eū: sed in eū siue in ip̄m: ad q̄ nō suffic̄ fides: ꝛz oꝛtz adesse motū in deū: vt ptz. ij. ij. q. ij. (Nō pereat) id est frustreꝝ suo fine ad quē est factus a deo (sed habeat vitam eternā) q̄ est finis eius. (Nō em̄ misit deus filiuz suum in mundū) q̄ntum ad aduentū in carnem (vt iudicet mundū) Sed ꝛtra. Nā in iudiciū ego veni: Joan. ix. Ad h̄ dic̄ sctūs Tho. q̄ cū duplex sit iudiciū ꝛz discretiōis: z cōdemnatiōis. Filius dei in p̄imo aduentu venit in iudiciuz discretiōis: quia tūc sunt homies discreti quibusdā obcecatis: et quibusdā gr̄e lumine illuminatis: nō aūt in iudicium cōdemnatiōis (Sed vt saluet mundꝰ ꝓ ip̄m) q̄ntum in se est. Aug. Quare saluatoꝛ dictꝰ est mūdi nisi vt saluet mōm Ergo q̄ntū in medico est: sanare venit egrotū. Jp̄e se interimit q̄ p̄cepta medici seruare ꝛtemnit. Hec ille.

Quantū ad scām dī (Qui credit in eū) z nō solū ei vl̄ eū (nō iudicat). i. non ꝺdēnabit fm Alchui. Et h̄ intelligeiu dicio ꝺdēnatiōis: secus iudicio discussionis. Discutient ei fideles mediocriter boni z mediocriter mali. Quidā tñ heretici ex h̄ z ex illo Mar. vi. Qui credit derit z baptizatꝰ fuerit saluꝰ erit: dixerūt nullū fidelē eternaliʳ dānandū. Sed fm h̄ etiā demōes saluarent: q̄ credunt z ꝛtremiscūt. Jaco. ij. Est ḡ h̄ fmo ō fide viua. Intelligunt ḡ p̄dicta de credēte in deū. i. cū fide formata. Assumunt aūt fm s. Tho. z aliud fundamētū. s. ij. ba Apli. j. Ad Coꝛ. (iij. Fundamentū aliō nemo p̄t ponere. Et ibidē. Si cuiꝰ opus arserit: ip̄e q̄dē saluꝰ erit. sic tñ q̄si p ignē. Dicūt ḡ q̄ saluant fidei fundamēto ꝛz purgēt igne. Sz soluit p idē: q̄ fides ifoꝛmis nō ē fundamētū salutis. (Qui aūt nō credit iā iudicatꝰ ē) vel fm meritū p̄nt̄z iniusticie: vl̄ fm diuinā p̄sciētiā. Aug. Nondū apparuit iudiciū: sed iā factū ē iudiciū. Nouit em̄ dns q̄ sunt eiꝰ: nouit q̄ p̄ticēāt ad coꝛonā: et q̄ pmanēāt ad flammā. Hec ille. Ve fm Chryſ. dicit iudicatꝰ talis: q̄ hoc ꝑsuz q̄ est esse extra lumē fidei magnū suppliciū est. Vel vt idē dicit: est iudicatꝰ: quia habet vnde iuste iudicetur: sicut Adam ea die qua de cibo vetito manducauit mortuꝰ est. Et hoc est esse iudicatū fm p̄sentē iusticiā. Vel fm Greg.

z Chrys.dr iudicat⁹:qz habz manifestā cām dānatiōis:ideoqz in iudicio nō discutiet cū parenter excíderit a salute ad quā nō nisi p chm venit. Ideo subdit. (qz nō credit in noie vnigeniti filij dei) Alchui. In h em solo nomie est salus. Hec ille. Sz cōtra: qz puuli cū baptismo decedētes neqz crediderūt neqz iudicati sunt. Ad hoc dr Aug.li.de bapt. par.q tales p sacrī fidē z rnsionē offerentiū cōputant in numero credentiū. Sec⁹ vt ait de puulis nō baptizatis.qz in nūero sūt nō credentiū. Dein fm Alchui.reddit causa qre iustū sit tale iudiciū:cū dr.(Hoc est aūt iudiciū).i.ista ē cā iudicij.vel ex h apparet q iuste infideles z ipi iudicant. Vel h est iudiciū: .i.cā maioris cōdēnatiōis:ingītitudo.s. hoim ad deū. (qz lux).i.ipe chs fz Bedam (venit in mūdū).i.ad hoies.ita q eā qrere nō habuerūt.vt dr Chrys.(Et dilexerūt hoies magis tenebras).i.pcā fm Bedā.q iō tenebre dicunt.vel quia ois mal⁹ignorās est in eligibili pticulari.vl qz male opantes qrunt in tenebrīs .i.in occlto opari z latere coīter. vel qz ad eternales tenebras ducūt (q lucē).i. chm. Ex q pz q inexcusabiles sūt. Nā sic dr Chrys. Qui in absentia lucis:qz.s. nō hz notiā chīi: in tenebris residet a liq mō excusabilis est.q vero in psentia lucis heret tenebris:nullo mō. Beda.

Moralit etiā illi magis tenebras/q lucē diligūt:q suos pdicatores bn dicētes odys et detractionibz insequūtur. Hec ille. Quantū ad tertiū tangit hui⁹rantē ingītitudis causa fm Be. cū dr (Erāt em eoz) scz hoim aliqz (mala opa) Habuisse tm mala opa nō fuit sufficiēs causa fugiēdi a chro. Nā qdaz habētes mala opa chro occurrerūt.puta publicani z pctores. Sed fuit hec occasio z sufficiēs causa fuit habuisse intētionez pseuerādi in eis. Chrys. Nullus vtiqz eligit in erroze viuēs ad fidem venire:nisi pus iscribat sibi pl vitā rectā. Hec ille. Sed nō vr q oēs infideles habeāt mala opa.qz Caro z plēs phi opati sr frutē. Ad h dr Chrys.vt allegat s. Tho.q aliq operant bene/ex naturali dispositione:scz qui nō impugnant cōcupiscētia. Alij aūt ex frute.s.q impugnant. z h est pprīū fidelīū. Vel pōt dici fm s. Tho.q licz infideles facerent bona/nō tamē frutis amoze: sz p inanē gliam.¦Et non opabant oia opa bona: quia do cultū debitū nō reddebāt. Vl pōt dici q dns dicit fuisse opa mala iudeoz maxime pncipaliū:non autē gentiliū.quia adhuc eis non erat lux annūciata:nisi priuate z in casu. Ideo subdit tur. (Omis qui male agit) id est q est in intentione peccandi fm Alchui. Nā qui iam caret tali intentione: non agit malū sed egit (odit lucem) id est fitatem non per se:sed per accidēs. Augu. x. cōfessio. Quia cm falli nolunt tales z fallere volunt: amant fitatem cū sepam iudicat. z oderūt eam cū eos ipa iudicat. Amant ergo fitatem lucentē: oderūt eam redarguentē. Hec ille. Vñ sequit.(Et non venit ad lucē) id est ad fitatē: seu ad hoc vt pateat fitas q ad opa eius.(vt non arguātur opera eius Qui autē facit veritatem) id est opera recta que dicunt opera veritatis: quia sunt cōformia regule diuine sapientie: z iudicio rōnis vere iudicantis. Veritas em est cōformitas rei ad intellectū. Vel dicunt opa fitatis:qz sunt ab homine vero.i.qui talē se exhibet in operibus qualis est in verbis z signis. Quilibet autez in fbis z signis cōmuniter vult apparere bonus:cui apparentie in bonis cōcordat operū existentia:in malis vero discordat.(Venit ad lucem) Sed nunquid ante chm aliquis sic fecit? Videtur em q non.quia ante chm oēs peccauerūt.vt dicit Romañ.iij. Ad hoc aūt dicit sctus Tho.q fm Augusti.is cui displicet malū qō fecit: relinquens tenebras peccatoz/facit in se fitatem z venit ad lucem (vt manifestentur opa eius.) Sed cōtra:quia nullus debet sua bona publicare: Unde et phariseī de hoc a domino repzehenduntur. Ad hoc autem dicit sanctus Thomas:q licitum est velle opera sua

manifestari coꝝ deo: vt approbent: et in sua conscientia / vt gaudeat quis fm illud. j. Cor. j. Glia nra hec est testimoniū ꝓscie nre: z coꝝ hoib ad honorē dī z fidei vtilitatez: fm illō Dar. v. Sic lucear. zc. nō aūt ad honorē ꝑriū. Hec ex illo. Et intellige q̄ licz manifestatōz apō hoies q̄rere ꝓfectis. Vñs. Thom. dicit q̄ sci hoc appetūt. Vide de hac feria sexta post dñicam q̄nq̄gesime. Vel dicit (vt manifestent opa eius). i. non verec̄ publicari q̄ꝝtū est ex natura suoꝝ opeꝝ. q̄uis forte velit ꝑt humilitatē z nō ꝑt verecundiā latere (qz in deo). i. fm deū (sūt facta) z ꝓnter nō sunt reprehensibilia: sed laudabilia. qz ꝺus malū velle nō pōt. In hac ꝑte est documētū ꝓfale q̄ petm̄ est causa / vel saltē occasio morādi in pctō. Greg. Petm̄ q̄ statim p̄ pniam nō diluit: morꝝ suo pondere ad aliud trahit.

Feria. iij. infra octa. Pente.

Textus euangel'. Joā: cap. x.

QVi nō intrat per ostiū in ouile ouiū: sed ascendit aliūde: ille fur est z latro. Qui autē intrat p ostiū: pastor est ouiū. Huic ostiarius aperit: z oues vocē eius audiūt. Et ꝓprias oues vocat nominatim: z educit eas. Et cū p̄ ꝓprias oues emiserit añ eas vadit z oues illū sequunt: qz sciūt vocē eius. Alienū aūt nō sequūt: sed fugiūt ab eo: qz nō nouerūt vocē alienoꝝ. Hoc ꝓuerbiū dixit eis Ihesus. Illi aūt nō cognouerūt q̄d loq̄ret eis. Dixit ḡ eis iterū Ihesus. Amē amen dico vobis: qz ego sum ostiū ouiū. Oēs quotq̄t venerūt: fures sunt z latrōes: sed nō audierūt eos oues. Ego sum ostiū. Per me si quis introierit saluabit̄: z ingredietur et egredietur: et pascua inueniet. Fur nō venit nisi vt furet̄ z macter z perdat. Ego veni vt vitā habeāt z vt abūdātius habeāt.

QVi non intrat per ostiū in ouile zc. Joā. x. Presens euāgeliū tria ꝓtinet pūcta. In ꝑmo tangit q̄ddā ꝓuerbiū. In scō exponit illō. In tertio cōparatio fit inter furē z bonū pastorē.

Quātū ad ꝑmū sciēdū est fm Chrys. q̄ ante p̄sentia v̄ba chr̄i arguerat phariseos de cecitate: qz in eū nō credebāt. Sz qz potuissent dicere: ideo ten nō sequimur qz nō renemur: cū nō sis pastor: sed errones. tō vult se oñdere pastorē verū. Premittit tñ aliq̄ de fure. qz opposita iuxta se posita magis elucescūt. Sz fm Aug. ista dicunt̄ ꝓ phariseos z sūles: q̄ quandā iusticiā opeꝝ habētes: z fidem chr̄i nō habētes credūt se recte viuere. qō nō ē veꝝ. Vñ ait. Nec bñ viuere dicendi sit q̄ sine bñ viuēdi aut cecitate nesciunt: aut inflatiōe ꝓtenunt. Hec ille. Dicit ḡ. (Amen amē). i. vere (dico vobis) geminat aūt ly amē: causa maioꝝ expssionis (Qui nō intrat p ostiū in ouile ouiū) fm Aug. z Chrys. z s. Tho. et oēs: istud ouile est eccl'ia. i. cōgregatio fideliū: siue eccl'ia siue synagoga dicat. oues aūt sūt fideles. Sciendū est aūt q̄ ad ouile intrat ouis vt ꝓfect̄. z pastor: ꝑncipalis. i. dñs Ihesus: ac substitutꝰ. i. vicarius etꝰ vt cōseruet oues: z fur vt furet. sed duo ꝑmi p ostiū intrāt. De oib aūt his ingressib loquit dñs. Sz p intellectu dicēdoꝝ sciendū est: q̄ cū duplex sit spūalis pastor. s. ꝑncipalis. i. chr̄s. z substitutꝰ. i. platus. z ipe chr̄us sit ostiū respectu pastoꝝ is substituti: respectu ipiꝰ chr̄i opz aliud ostiū intelligere. i. scḗturā ipam z dei volūtatē expssaz in scḗtura. q̄ destinauit chr̄m in pastorē gētib. Vñ ouib z pastorib substituꝰ ostiū ē chr̄s z scḗtura loḡns ō chr̄o: sz ipi chr̄o ostiū ē scḗtura z ds. Istō igit ostiū fz Chrys. est sacra scḗtura: que facit fidelib q̄ ostiū facit ouib. Vñ ait. Ne sz scḗtu-

re dei cognitionẽ apiunt: he oues custo
diũt z lupos supuenire ñ pmittũt: here
ticis itroitũ pcludẽres. Hec ille. Aug.
ãt p ostiũ itelligit chm̃: sz reuera idẽ ẽ
sensus Aug. z Chrys. Nã i chio sũt im
plete scpture: iõ q̃ p scpturas intrat: in
trat ẽt p chm̃. i. fidẽ z puersatiõez chi
p quã qs efficit de nũero ouiũ chi. Cũ
em ipe chs se dicat ostiũ nõ ẽ rõnabile
q̃ Chrys. aliõ p ostiũ voluerit itellige
re: nisi dicat q̃ loq̃t õ ostio vt ꝓuenit pn
cipali pastori tm̃. Siue g̃ sit scptura siue fides vl vita chi: iõ dr ostiũ quia ad
ouile ducit: z itez ex ouili ad pascua et
ne viriditatz (Sz ascẽdit aliũde) Hoc ẽ
sm Chrys. alia sibi z nõ legitimã viã fa
cit: Tales aũt sũt mlti: vñ nõ specificat
viã p quã sine ostio intrat: qz malũ mul
tis modis fit. Et q̃dẽ q̃ ingredit vt pa
stor pncipal: ascẽdit aliũde qñ nõ ẽ p vo
luntatẽ dei z sacras scpturas ordinat
caput z redẽptor gentiũ: vt antichs et
mlti alij. Sed loq̃ndo de q̃cũq̃ alio in
trante. Prio aliũde ascẽdit siue velit in
trare vt ouis siue ñ vt ouis sz vt pastor:
q̃ nõ credit itellectu recte sm scpturas.
Scõo q̃ nõ imitat affectu vitam chi.
Aug. Intrat p ostiũ q̃ intrat p chm̃: q̃
imitat passionẽ chi: q̃ cognit humilitatẽ
chi. Hec ille. Vbi nota q̃ ter ponit ly
q̃. sz pmũ nõ ponit i nũez cũ relichs: ita
q̃ scõm q̃: valet ly id ẽ: z ꝓeqnt tangit
duo p q̃ intram̃ p chm̃. s. cognscere et
imitari: q̃z pmũ est intellect⁹: scõm affe
ctus. Tales aũt sũt mlti. Prio q̃ volũt
intrare cũ scpturaz ignorãtia: maxime
si volũt intrare vt pastores: qz cec⁹ que
rit ducere cecum. Scõo: qz nolũt chm̃
imitari p viã humilitatz: sed volũt ingre
di vt dñent velut superbi. Vñ Augustin.
Qui ad ouile vult intrare p ostiũ: nõ so
lũ chm̃ pdicet: sz chi gliam q̃rat non
suã. Humilis aũt sanua chs est: q̃ intrat
p hãc sanuã oportz humilẽ esse vt sano capi
te possit intrare. Qui aũt se nõ humiliat sz
extollit: p muz vult ascẽdere: iõ exaltat
vt cadat. Hec ille. Ysiero. Ascendamur ad
ascẽsum mi meam⁹ z lapsum. Nõ est tan
ti gaudij excelsa renuisse: q̃nti meroris
est de excelso cecidisse. Hec ille. Terrõ
q̃ ꝓtẽpta chi pauptate p pecunias z p
ter pecunias vult itrare vt simoniac⁹
Quarto q̃ ꝓtempta ypocrisi q̃ chs est p
fictiões ingredit. vt hypocrita. Quinto
q̃ ꝓtẽpta chi mãsuetudie p violentiam
vult igredi: vt intrusus (Ille fur ẽ z la
tro) Hoc aũt ꝓprie nõ itelligit õ eo qui
intrat vt sit ouis tm̃: nulla sup ouib⁹ ha
bitur⁹ ptarez. Talis em̃ si male ingre
dit: nulli nisi sibi nocet. Sz q̃ intrat q̃st
aliq̃d sup̃ oues prãtis habitur⁹: vt pa
stor pncipalis vel subrogat⁹: z nõ itrat
p ostiũ/ẽ fur. Cũ em̃ ad ouiũ vtilitatẽ z
gliam dñi deberet intrare: itrat ad suũ
cõmodũ z suã gliaz ꝓsequẽdã. Ideo et
re aliena sine volũtate dñi lucrũ experit
qõ est furari. Videt aũt Aug. z simil
scrũs Tho. sic inter ista distinguere: vt
furis sit rape: latronis occidere. Vñ et
latro ꝓprie dicit q̃ latens in siluis viato
res aggredit. Fur ꝓo q̃ noctz rpe pdat.

Sed est hic vna q̃stio. Si em̃ p ostiũ
chm̃ intelligim⁹: quõ ipe seipm̃ dic pa
storẽ? Ad h̃ dicit q̃ in spũ alib⁹ nõ est in
cõuenies q̃ idẽ sit ostium z pastor sm
operatões diuersas. Vñ Chrys. Quia
em̃ adducit nos patri: ostium se dic: qa
ꝓo pcurat: pastorẽ. Hec ille. (Qui autẽ
intrat p ostium) modo exposito sicut in
trauit christ⁹ p deũ z scripturã: z oñes
apli p christũ: z sil̃r p scripturã mõ suo
(pastor est ouium) scz si non est tm̃ ouis
(huic ostiari⁹) id est Moyses sm Chrys.
cui eloq̃a vel pmo sũt credita. Vel sm
Theo. spũssanct⁹ p quẽ reserant scptu
re que nobis indicãt chm̃ (aperit) id est
ipsum chm̃ introduc in ouile p ipas scri
pturas q̃ ad Moysen: vl ertia p illumi
nationẽ quo ad spiritũ scrm̃: q̃ interi⁹ et
p scripturas veram noticiã tradit. Da
le eũ dispos⁹ in credendo dum ad suũ
sensum scripturã trahit repugnantẽ in
ea mlras falsitates intelligit: neq̃ moy
se neq̃ spũsctõ docente scripturas. Sic
sup̃ de grecis dictũ est: q̃ cũ dr qui a pa
tre ꝓcedit: intelligũt q̃ddã falsum: q̃. s.
spũssanct⁹ nõ ꝓcedat a filio. Nec tñ in
telligo q̃ Moyses bene dispositum do
ceat interi⁹ illuminando vt spũssanct⁹
sed extra tanq̃ ꝓceptor: loquendo inq̃n

tum eis scripta exterius ꝓponunt. Vel ſm Aug. ꝑ oſtiariū intelligit ipe chr̃s: qui eū etiā ſit oſtiū ipe vt ait: ſe aperit cum ſe exponit. Et nota q̄ cum etiā ipe chr̃s ſit paſtor: itrat ꝑ oſtiū ſcpturaꝝ: z tamē nullus aperit oſtiarius: inq̄ntū deus eſt: ſed intrat ianuis clauſis nullo. ſ. ei differentes ſcpturas. Inq̄ntū aūt hō eſt a deo mltiplici ſcientia vt dictū eſt mltoꝝ riēs ſup̄. Sed ad noticiā hoꝝ nota: q̄ ſicut paſtor: z oſtiū: ita et aperire mltipl̄r dicit: z ſumit. Nā ingredienti vt paſtor ꝓncipal̄: ꝓmo ſcpturā aperit teſtificando ꝑ ꝓphetaꝝ: z deus ꝑ miracla vera: z introducēdo ipm ad ſceptrū: z ptātē ſup oues obtinendā. iuxta illō Matth. vl. Data eſt mihi. ſ. a deo ois ptās. Scōdo aperit ei ſcriptura: z deus nō vt ipe itret: ſed vt alij intrent ad ipm: vt apire huic ſit aperire ad hūc. Et ſic dicit ſā. Tho. q̄ Moyſes aperit chr̃o. qz dicit Joan. v. Si crederetis Moyſi: crederetis forte et mihi. De me em̄ ille ſcripſit. Ingredieti ꝓo vt paſtor ſubrogat⁹ vel vt ouis: aperit deus ſiue ſpūſſanct⁹: z ſcptura: z chr̃s mō expoſito (Et oues voce eius audiūt) Iſta aūt z cetera que ſequunt̄ lz ꝙueniāt cuilibet bono z ſubrogato paſtori inq̄ntuz eſt idē cū chr̃o cuius vicem gerit: tamē ꝑ ꝓpriſſime ꝙueniunt chr̃o. Et ideo illa de eo exponemus ꝓmo. Oues ḡ. i. fideles chr̃i voce eius audiunt: qz ſicut oues ex imaginatiōe ꝙſueta paſtoris vocem recognoſcūt: ita fideles ex diuina inſpiratiōe z lumine fidei nouerūt vocem chr̃i id eſt ꝓfitarē doctrine ſue. Recte em̄ iudicant de his q̄ ſūt fidei ꝑ modū iclinationis niſi i affectu ſuo ꝓmittāt affectiones malas dñari (Et ꝓpias oues vocat noiatim) id ē ꝓpꝛijs noib⁹ tanq̄ ſibi cognitas. Nouit em̄ dñs: vt ait Aug. nomina ꝓdeſtinatoꝝ. Quāuis etiā poſſimus dicere q̄ loquit̄ de ouib⁹ ſm p̄tez iuſticiā (Et educit eas) Prio ſm Chry. de ouili fideliū mittēs ad infideles: ſic agnos inter lupos. Scōdo ſm eundē de medio infidelium vocās ad lumē fidei. Tertio ſm Aug. de peccato educēs ad gratiam. Unde ait. Et quis alius oues emittit niſi qui eas ꝑtā dimittit: vt eū ſeq̄ duris liberate vinculis poſſint. hec ille. (Et cū ꝓpias oues emiſerit). ſ. tribus p̄dictis modis (ante eas vadit) ꝓbendo exēpla bene operādi. Nec obſtat q̄ plerūq̄s paſtor oues ſeq̄t̄. Prio: qz locutio eſt parabolica: z ꝙſeq̄nt̄ nō oportet ſiltrudinē q̄ ad ſingl'a ꝙſiderare. Scōdo qz vt ferūt in patria illa: paſtores oues cōiter ꝓcedūt ſibilantes ore z inſtrumēto ad hoc ꝑm fabricato: et maxime q̄n oues paſtorē diligūt (Et oues illum ſequunt̄ q̄ ſciunt voce ei⁹: alienū aūt non ſequunt̄: ſed fugiūt ab eo: quia non nouerunt vocem alienoꝝ) Et intellige q̄ alienū non ſequunt̄ cum ꝑſeuerantia: ſed cus ad temp⁹ ex erroꝛe ꝓbabili. Alieni aūt ſm Chryſ. dicunt hic Theodas et Judas. De his aūt habet̄ Act. v. Magiſter etiā hiſtoriaꝝ: de his introducit Gamalielem ſic dicentē. Theodas magus vt tradit Joſephus dicebat ſe eſſe ꝓphetam a deo miſſum z ſcire ſepulcruꝝ Moyſi: z theſauros q̄s iudei i captiuitatē euntes in ſinai mōte abſconderūt. Ad cui⁹ ꝑſuaſionē mltī vendit̄ omib⁹ ſuis: z ſublat̄ ex v: be facultatib⁹ ad ripas iordanis venerūt: z ꝓmiſit ſe factuꝝ poſt triduū vt diuideret iordanis et tranſirēt ſicco pede: ſicut tranſierāt filij iſrael. Et dum expectaueṙt i illo triduo ſuperueniēs ꝓcurator p̄ſidis ſyrie cū mltitudine equitū mltos ex eis occidit: z capit ipſ⁹ Theodē hieroſolymā reportauit. Poſt hūc extitit Judas galileus in diebꝫ pfeſſiōis: id eſt deſcriptiōis gñalis q̄ vt tradit Joſephus ſuadebat iudeis vt negarent tributa rhomanis. Poſtea periit ipſe z quotq̄t ei ꝙſenſerunt. Hec ille. Alieni etiā dicunt hic ſm eundem pſeudo apl̄i tunc futuri: imo z ipe antichriſtus ſm Theo. qui de eo dic. q̄ paulū deciplens non obtinebit ſequaces poſt eius mortē. Eſt aūt hic vna queſtio: quia videt̄ q̄ vocem chr̃i audiuerit aliquis qui non erat ouis: ſed lupus vt Judas: z rurſus aliqua ouis non audiuit eam: vt aliqui ex his qui eum occiderunt. Etſi dicatur q̄ quando non audiebant: oues nō erant. Contra hoc arguit Augu. Nā aliq̄ oues dicunt a domi

no ꝙ Ezechielē errātes. Soluit ātipe Augu.ꝛ s. Tho.ꝙ dñs loquit de ouib⁹ fm p̄destinatōem:ꝛ non fm p̄sentem iu stitiā.ꝛ dicunt ꝙ vna est vox chr̄i quam oēs ꝛ soli p̄destinati audiūt: scz ꝙ per seuerauerit vsqꝫ in finē hic saluus erit. Possunt autē p̄dicta scdo exponi de ꝙli bet alio pastore/etiam ad lr̄am. qz quā do vnū est exemplar alterius. vt Salo mon chr̄i.ꝛ chr̄us alioꝝ pastoꝝ sub vno rextu possūt esse mīsti sensus lr̄ales. Si cut autē dicit scrūs Thomas:hic chr̄us tangit signa boni pastoris. Primū est: quia ei aperit ostiarius iuxta p̄exposita Scōm: quia oues vocem eius audiūt. Signū eī boni p̄lati est: ꝙ diligak ab ouib⁹. i. bonis: q̄uis forte odio habeak ab hircis ꝛ capris. Tertiū: quia ꝓprias oues vocat noiatim.in quo fm sanctū Thomā notak: ꝙ respectu ouiū habet cognitionem ꝛ familiaritatē:quia illos ex nomīe vocamus quos familiarit⁹ co gnoscimus.ꝛ eas educit de ouili diabo li.i.mūdana cōuersatione.ꝛ vadit ante eas per exemplū bone cōuersationis.

Quātū ad scōm ponit expositio eius dem:cum dicit(Hoc ꝓuerbiū dixit eis ihesus) id est parabolā/vel sermonē ob scurū. Licet eī cōmuniter dicak ꝓuer bium id qō cōmuniter est in oze omniū tanq̄ sentētia vera quasi probatū ver bum. Tamē fm sanctū Thomā ꝓuerbi um est quādo aliqd pro ꝓbo.i.loco ver bi ponit. sicut si sentētia vna exp̄mak ꝙ ꝓba pabolica/aut silitudinaria. Sicut si volens dicere ꝙ malicios machinank malum/ dicat. vulpes synodū faciunt.

Vbi nota ꝙ q̄tū ad etymologiā pro uerbiū dicit quasi ꝓbatū ꝓbum. Sed q̄tum ad deriuationē vel cōpositionez dicit ex pro ꝛ ꝓbum. Et ꝓmo modo est dictū approbatū ꝓprie.cōmuniter vero parabola. Sed secūdo modo est ecōuer so. quia ꝓprie est pabola/seu dictū para bolicū.cōmuniter ꝓo est oīe dictū ap probatū cōmuni hoīm sententia.(Illi autē non cognouerūt qd loquerek eis.) Augu. Pascit eī dñs manifestis: exer cet obscuris. Hec ille. Ideo ꝓo p̄cipue dñs parabolice interdū loquebak:vt oc cultaret p̄closas sentētias indignis / et exerceret studiosos. Dicit autē sanctus Thomas ꝙ ignorantia que ꝓueniebat ex ꝓbis chr̄isti est vtilis bonis: quia se exercent ad intelligendū/ ꝛ non valen tes intelligere. sed tamē credēres vera esse:admirank altitudinē sapiētie diui ne: ꝛ cōsequenk etiā laudant. Impijs autē est damnosa: quia nō intelligēres blasphemār. Ideo vt ait Aug. inde pi us laudar:ꝛ blasphemat ipius.(Dixit ergo eis iesꝫ).s. volēs aliq̄ exponere ex qbus possint intelligere reliq̄. (Amen amen dico vobis: quia ego sum ostium ouiū) nō solū pastor:quia vterqꝫ ꝙ chr̄i stum ingrediunk ꝛ egrediunk (oēs q̄t quot venerūt) scz per istud ostiū nō in trantes (fures sunt ꝛ latrones).i. aiaꝝ seductores: et ꝓpriꝫ cōmodi sectatores. Nec tamē fm Chrys.ꝛ August.in his ꝓbis intelligunk p̄tiarche ꝛ ꝓphete. qa fm Chrys.loquit de seditiosis. fm Au gust. ꝓo de his q̄ venerūt p̄ter eū.ꝓphe te aūt venerūt cum eo: quia cū ꝓfitate. Scrūs Tho.aūt dicit ꝙ manichei pro pter ista dixerūt p̄es veteris testamēti qui chr̄m p̄cesserūt/ꝛ malos ꝛ dānatos fuisse. Sed hoc inq̄t appet falsuz ex tri bus. Primo qdem: quia pabola loquit de intrātib⁹ ꝛ venientib⁹ non per ostiū.i. chr̄istū. Oēs autē patriarche ꝛ ꝓphe te intrauerūt per chr̄istū qui eos vt pre cones mittebat: quia licet ex tempore carnem sumpserit:tamē ab eterno erat ꝓbum dei per quod illi mittebank. Se cundo.quia dicit:venerūt.scz ꝓpria au ctoritate se ingerētes:ꝛ non quasi a deo missi. predicti autē fuerunt missi a deo. Tertio:qz oues nō audiuerūt fures: au diuerūt autē ꝓpheras:licz mali eos non audiuerint. Notandū ꝓo fm eundē ꝙ fures sunt q̄ vsurpāt nō suū.i.auctori tatem docēdi.latrones ꝓo q̄ per doctri nas p̄uas occidūt (sed nō audiuer eos oues) id est illi fm Augu.de qb⁹ dicit. Nouit dñs q̄ sī eius. id est p̄destinati.

Quantū ad tertiuz ponit compatio inter pastores ꝛ furem:cum dicit. Ego

sum ostiū q̄ ad eccl̄iam z q̄ ad gl̄iam intrak (p me siq̄s introierit) ad eccl̄iam (saluabit) dūmō nō egrediak p apostasiaz vel culpā (Et ingrediek z egrediek z pascua inuenīet) Ista aūt ꝓba mlt̄iplicit̄ exponunk. Prīo sic ꝑm August. z Theo. ingrediek intrer̄ rectificādo cō/scientiā. z egrediek exterī ordinādo vitam. Scōo sic ꝑm Chrys. Ingrediek. s. corpe ad fideles docendos: z inde egrediek ad infideles quertendos. Qui em p ostiū intrat hz libertatē intrādi z exeūdi/meli⁹ q̄ q̄ ascēdit aliūde. Tertio sic ꝑm Greg. sup Ezech. z etiā Aug. Ingrediek ad eccl̄iaz militantē. z egrediek ad triūphantē. In oib⁹ aūt p̄dictis sensib⁹ fidelis intrādo z exeūdo inuenīt pascua aut future felicitatz: aut alicui⁹ p̄ticipatiōis ei⁹. Quarto sic. in li. de spū z aīa. Ingrediek ad cōteplatōem diuinitatis: z egrediek ad ꝓsideratōnem gl̄iose hūanitatz in chīo: z ytrobiq̄ pascua. i. suauitatē inueniet (Fur non venit nisi vt furet) mō ꝑpositō (z mactet p malam doctrinā z exēpla flagitiosa (z perdat) in eternaz dānatiōē (Ego veni vt vitā habeāt) z hoc ꝑm Augu. ingredi/endo per fidem ex qua iustus viuit (et abundātius habeāt) egrediendo ad patriam ꝑm eundē in qua nunq̄ moriank.

Feria. iiij. infra octa. Penteco. Textus euāg. Joā. cap. vi.

Emo pōt venīre ad me nisi pr̄ q̄ misit me traxerit eū: z ego resuscitabo eū i nouissimo die. Est scriptū in ꝓphis. Erūt oēs docibiles dei. Omis q̄ audiuit a pr̄e meo z didicit: venit ad me. Nō q̄ pr̄em vidit quisq̄ nisi is qui est a deo hic vidit pr̄em. Amen amē dico vobis: q̄ credit in me: habet vitā eternā. Ego sum panis vite. Pr̄es vr̄i māducauerūt māna in deserto z mortui sunt. Hic est panis de celo descēdēs: vt siq̄s ex ipo māducauerit: nō moriat. Ego sum panis viuus q̄ de celo descēdi. Siq̄s māducauerit ex hoc pane: viuet in eternū. Et panis quē ego dabo caro mea est pro mūdi vita.

Emo pōt venīre ad me: nisi pat̄ q̄ misit me traxerit eū: z e. resu. eū in no. di. zc. Jo. vj. Circa pñs euā. est mltiplex dubitatio. Prīa: q̄ cū ad chīz vadam⁹ credēdo: credim⁹ aūt spōre: nō vēre q̄ ad ipm trahamur. q̄ trahī violētari. Ad hāc aūt viso s. Tho. sup Jo. z. ij. di. xxv. z. j. q. xxiij. sic rūdeo. Pr̄ eternus ad suū filiū hoies trahit mltiplr sine violētia sic z hō hoiez mltiplr trahit Nā hō trahit hoiem Prīo rōe suadēdo Et ōs pr̄ silr ad suū filiū hoiem trahit: demōstrando chīm esse filiū suū p scripturā: vel inspiratōem: vel p miracla ꝙ operatōez. Scōo allicīēdo et ꝓuocādo cupiam eo mō q̄ ram⁹ virēs trahit ouē. z eo mō q̄ dr Virg. in buc. Trahit sua quēq̄ voluptas. Et sic ōs in gñe cāe finalis trahit: oñdēdo eē felicitas sit in futuro: z i pñsenti aie toto corde sequēti chīm pastorē suū. Oñdit aūt hō p scripturā z p̄dicatores: z maxie p inēnā inspiratōem facies gustare scintillas tāduleż amoris. Tertio hō trahit hoiem effectiue violentādo. sicēt ōs trahit nos effectiue inq̄tū effic̄ in nob volūtatē q̄ sequ volū⁹ chīz: iuxta illō Phil. ij. Deꝰ operat in nob velle z pficere. sz ōs ēt sic trahendo nō violētat hoiez vt hō. q̄ nō aliter sic trahit: nisi q̄ facē nos velle. Si aūt volum⁹ tā nō cogimur. Si āt ēt hō sic traheret hoiez nō violētaret. Scōa qō ē: q̄ si pr̄ trahit ad filiū: quō ꝑ filiū trahere ad pr̄em. iuxta illō Jo. xiij. Ego sum via. z Jo. xviij. Pr̄ manifesta. zc. Ad hāc dr s. Tho. sup Joā. Prīo sic. Chīs inq̄tū hō trahit ad pr̄em eo mō q̄ via ad tm̄inū. z ecōuerso pr̄ ad chīm: eo mō q̄ dans ytrusq̄ accedendi ad chīm. Vel ōr scōo sic. Chīs inq̄tū ꝙbū dei trahit ad pr̄em manifestādo illū p̄dicatōz exer

Feria.iii.infa octa.pente.

ctatā in assūpta hūanitate. z pr trahit ad chm p mirāda opa expleta infinita deitate. sic em filio sapia z doctria: ita pr potētia apprōpriat q maxie in miraculis apper. Tertia qstio est: qr si non possum⁹ chm adire nisi tracti: n est nra culpa si nō accedim⁹ ad illū p uersiōnē. Ad hāc aūt ōr s. Tho. sup Jo. q ōs est ꝑatus oēs trahere trahi volētes: ac p h null⁹ si nō trahit excusat. Quidā āt sūt q nō volūt trahi/z tamē deus facit vt velint trahi: quertendo eoꝝ voluntatē. Sz h būficiū nō exhibet oib: sz q bus vult. Nec de h alij qb h nō dat habent cām qrere. Sufficere ei eis dz q i prāte eoꝝ est q trahant. qr pūt velle trahi. qō si facerēt/ōs eos traheret. Quare aūt hūc auersum cōuertat faciēdo vt trahi velit: z n illū. nolit vt ōr Aug. vel le qrere si nō vis errare. Jn gñali tn alios sic mouet: z aliqs n: vt suā miaz manifester i eis q trahūt: z in alijs iusticiā Jn spāli ꝑo de h vel illo nō est rō: nisi qr vult. sic nō est rō qre domificatoꝝ velit alios lapides ḡtiores esse in fundamēto. nō āt qre hūc vel illū. Hec ex illo sniali. Vide ēt. j. p. vbi s. Sz ꝓdcā Nā si i mea prāte est vt trahar. qre diē Augu. sel accipe z itellige: nōdū trahe ris: ora vt trahar. Nō ei debem⁹ orare deū p his q facere ipi possumus. Ad h dico pmo: q iō possum⁹ trahi. qr possumus stāre natura tradita a deo z gñali eⁱ influxu velle trahi: qō aliqn volum⁹ im pfecte z cōditionate: eo mō q piger vellet cē extra lectū de q tn surgere non curat. Talib⁹ orādū est vt trahant. i. vt ōs det eis volūratē pfectā ad volēdum trahi. Secdo dico z forte est idē: q ꝑter malas inclinatiōes z obiecta sensibilia q nos allicīūt habem⁹ difficultatē ad faciēdū id qō facere possum⁹: q fcō trahimur. Un plerūq amādo illicita experimur q vix possum⁹ appetere vt ōs a nobis talē affectū secluderet. Jgit orāduz ē vt ōs det nob vt pmpte z pfecte z facili⁹ velim⁹ z faciam⁹ totū qō possum⁹/ vt trahamur: imo si trahimur vt feruētius trahamur. Quarta qō est: cur dicat fili⁹. Ego resuscitabo cū: cū resuscitare mortuos sit op⁹ cōe toti trinitati. Et rūdeq fm s. Tho. i ij. q. lvj. ar. j. resurrectio chri est nre resurrectois cā qi sic diuitaz instrm. Nā pmū i qlibet genere est cā oim q st post. ij. Deta. sz pri mū in genere resurrectionis est resurrectio chri. qr ipe pmus pfecte resurrexit. i. ad vitā imortalē. Est aūt ista resurrectio causa nre efficiens: inq̄tū hūanitas chri fm quā resurrexit/ est deitatis instrm. z ꝓuter sic alia q chris in hūanitate egit vel ptulit st nob vtute deitaz salutaria: ita z resurrectio est causa resurrectois ꝓtactu vtuali. Est ēt cā exemplaz. qr tanq̄ pfectissimā imitant alie resurrectiones. Hec ille vtualit. Qr ꝓo pr trahit ad filiū fm Aug. p opa q facē p q nō debem⁹ itelligere sola miracula: sed oēm inspiratōez. iō saluator aliqua vba subdit de qb⁹ est q̄nta qstio. s. (Est scptū in pphis: erūt oms docibiles dei) .i. docti de deo. Hoc em nullibi in pphetis repit. Sz dōm est istud esse in pphetis scptū vtualr. z fm aliqs elicit Joel. ij. vbi dns filijs isrl spondet se daturū eis doctorē. fm Augu. ꝓo z Be. sic dr. qr ex diuersis dictz pheraz ista colligūtur. pcipue Esa. liij. vbi dr. Ponā vniuersos filios tuos doctos a dño. z Hic re. ij. vbi dr. Dabo vob pastores iuxta coꝝ meū q pascēt vos in scia z doctrina Jntelligit aūt sic fm s. Tho. sup Joā. Nā si ly oēs: distribuat eos q st i regē: st docti a dño p visionē cētie ei⁹. sz li intelligat de his q st in eccl'ia. sic st docti a deo p fidē infusam. Et fm Aug. hoc ipm q docent ab homie est. qr docent a deo interi⁹ q est pncipalis mgr. Si ꝓo itelligat de oib⁹ q sunt in mūdo: sic oēs sunt docti. i. inspirati a do fm Cirillū. qr ḡtū est ex pte dei oēs docent. licz ex pte sua aliq nō doceant. Vel fm eundē z Chrz. intelligit oēs. i. mlti vel plim. Vel oēs fm Augu. nō simplr: sed q docti erūt. vt sit distributio accōmoda: eo mō q de magro lr̄az dicit. Jste docuit oēs ciues hui⁹ ciuitaz. Oēs inq̄ eos q didicerit in ciuitate. Seqt. (Oīs q audit) .i. inspirat a pr̄e (et didicit) .i. credit z ꝓsentit inspiratiōi (venit ad me)

credēdo in me ⁊ amādo. Aliter aūt venire nō pōt. s. nisi adiuuet a pre: sic nec ꝙue pōt ascēdere: qz excedit suā facultatem (Nō qz prem vidit ds ꝙ) eo mō q̄ est nude ⁊ apte: ꝙuis aliq̄ viderit euz p illūtrudies corpoz. vt Abraā Gen. xvij. Vel melio. prez nemo vidit pfecte. i. cōprehensiue: licz aliq̄ eū viderit apte p miraculū. vt de moyse ⁊ paulo tradūt Augu. ⁊ s. Tho. (nisi is q̄ est a do). i. chris q̄ incn̄trū ds est gnatus a deo pre. ⁊ incn̄ tū hō est format⁹ ꝑ trute dei in vto ꝑgis (Amē amē di. vo. q̄ cre. in me.) fide scz charitate formata (hz vi. eter.) in sua radice ⁊ cā. Gra ei est q̄dā ichoatio glie ⁊ dispō ad illā. (Ego suz panis vite. i. dans vitā gre ⁊ glie. Hoc aūt mltipl'r intelligit. Prio vt panis sumat' metaphorice p eo q̄ viuit aia: sic obiecto cognito ⁊ amato. fm illud Joā. iij. Dei dilo ⁊c. Scdo vt panis dicat' id i qō panis est ꝙuersus aut ꝙuertēd⁹. Prio ign̄ mō chris ē panis aie incn̄trū ds/ ⁊ incn̄trū homo: sed secundo modo solum incn̄trū hō: p q̄to in corp⁹ eius cōuertit' panis. (Pres ve. mādu. man. in deꝝ ⁊ moz. sc̄) corpal'r: ⁊ mlti etiā spūal'r. (h est panis de celo descēdes: vt siqs ex ipo mādu. nō moriat') morte gehēne vel culpe: nisi a se panē repellat. (Ego sum pa. vi. q̄ de ce. descen. Siqs mandu. ex h pa. vi. uet in eternū) q̄trū scz est ex pte panis: nisi qs seipm p pctm̄ postea occidat.

Feria. v. infra octa. Pente. Textus euāg. Lu. ca. ix.

Conuocat' ihesus duodecim aplis: dedit ill' virtutē ⁊ ptātē sup oia demonia: ⁊ vt lāguores curarēt. Et misit illos p̄dicare regnū di: ⁊ sanare infirmos. Et ait ad illos. Nihil tuleritis in via: neq̄ virgā: neq̄ pera: neq̄ panem: neq̄ pecuniā: neq̄ duas tunicas hēatis. Et in quācūq̄ domū intraueritis ibi manete: ⁊ ibi ne exeatis. Et q̄cunq̄ nō receperint vos: exeūtes de ciuitate illa: etiā puluerē pedū vroz excutite in testioniuz supa illos. Egressi aūt circūibāt p castella euāgelizātes ⁊ curātes vbiq̄.

Conuocatis Jesus xij. aplis ⁊c. Lu. ix. Circa pns euā. duo sūt ꝙsiderāda. Primū quō sit intelligēda prās collata discipl'is sup oia demonia/ seu ad facienda miracla. Scdm vo quō intellgēda sūt illa ꝑba. Nihil tuleritis in via.

Quātū ad pmū sciēdū est ex doctria s. Tho. po. q. vj. ar. iij. q̄ dupl'r sci fatiūt miracla. Prio. s. ipetrādo. ⁊ Scdo coagēdo. qō Grego. appellat facere miracla ex ptāte. Hoc aūt nō est sic intelligēdū q̄si in scris sit aliq̄ ꝑtus real' bituat q̄ facerēt miracla. qz sic facerēt ea q̄ncū q̄s vellēt. qō falsuz appet in brō Bndicto: quē soloz brā Scholastica iuitū detinuit ipetrata pluuia a deo. Hñt autē ꝑtutē intētionalē ⁊ tñ seuntē: ita q̄ i eis est solū ad pntiā agēdi. i. q̄n ds actualit' p eos opat'. Tal' est ꝑtus q̄ ineſt bacło a brachio illū mouēte. Apli igit' sic habuerūt ptātez sup demonia et sup lāguores ad expellēdū vtrūq̄. Habuerūt insuper ptātez. i. licētiā adiurādi demones: fm s. Tho. ij. q. xc. Adiurādi incn̄ nō dēpcādo: sz impando. nō vt psint: sz vt nō obsint. Ex spāli tñ ꝙsilio. ss. aliq̄ sciūt sūt fuitio demonū. vt Jacob⁹ in ligādo philetū. Licite g̃ eis impam⁹ ne nobis noceāt: nō āt vt nos doceāt. Hec il

Quātū ad scōz. vide dñica (le ꝑtual'r ij. aduen. Dr g̃ (Conuocatis ihesus. xij. aplis dedit illis ꝑtutē ⁊ ptātez sup oia demo. ⁊ vt lang. cura. Et misit illos p̄dica. reg. dei). i. aduētū regz institutoz regni dei. i. chīanitatz (⁊ sanare infir. Et ait ad illos. Nihil tule. in via: neq̄ vir. neq̄ pe. neq̄ pa. neq̄ pec. neq̄. duas tuni. hēatis. Et in quā. do. itra. ibi manete ⁊ inde ne exeatis) curiose ⁊ leuit' cursitādo p domos fm Amb. vel ne exeatis fz Ciril. apl' vite necaria, pcurāda: q. p uidebūt vob vri receptores. Vl' ne exeatis fz cūdē ne hospitē ꝙtristetz. cet'a patet.

In octa. Pentecostes

Feria sexta infra oc. Pente. Tex. euange. Lu. ca. v.

Actū ē vna dierū: ⁊ Je/
f sus sedebat docēs ⁊c.

EActū est in vna die
rum ⁊c. Lu. v. Vide dñica. ix post festū trinitatis.

Sabbato infra oc. Penteco.

Textus euange. Lu. ca. iiij.

SVrgēs iesꝰ ō synagoga introiuit ī domū simōis Socrꝰ āt simōis tene/bat magnis febrib⁹ ⁊c.

SVrgēs Jesus de sy
nagoga ⁊c.) Vide feria. v. pᵒ iij. dñicaz q̄dragesime.

In festo sancte trinitatis.

Textus euange. Joā. ca. iij.

GRat hō ex phariseis ni/codemꝰ noīe: pr̄inceps iud eoꝝ: h̄ venit ad iesū nocte: ⁊ dicit ei. Rabbi: scimꝰ q̄z a deo venisti magr̄. Memo ei pōt hec signa facere q̄ tu facz nisi fuerit deꝰ cū eo. Rñdit iesus et dixit ei. Amē amē dico tibi: nisi q̄s natus fuerit denuo nō pōt videre regnū dei. Dixit ad eū nicodemꝰ. Quō pt hō nascī cū sit senex: Munq̄d pōt ī vēntrē mr̄is sue iterato introire ⁊ renasci: Rñdit iesus. Amē amen dico tibi: nisi q̄s renatꝰ fuerit ex aq̄ ⁊ spū sc̄o: nō pōt introire in regnū dī. Qđ natū est ex carne caro est: ⁊ qđ natū ex spū spūs est. Nō mireris q̄z dixi tibi: oportz vos nasci ōnuo. Spūs vbi vult spirat: ⁊ vocē eius audis: sed nescis vnđ veniat aut quo vadat. Sic est oīs qui natus est ex spū Rñdit Nicodemus: et dixit ei. Quō pōt hec fieri: Rñdit Jesꝰ ⁊ dixit ei. Tu es magr̄ in isr̄l: et hec ignoras: Amen amē dico tibi: q̄z qđ scimus loq̄mur: ⁊ qđ vidimus testamur: ⁊ testimoniū nostrū nō accipitz. Si terrena dixi vobis ⁊ nō creditis: quō si dixero vobis celestia credetz: Et nemo ascēdit in celū nisi q̄ descēdit ō celo: filius hoīs qui est in celo. Et sicut moyses exaltauit serpentē in deserto: ita exaltari oportz filiū hoīs: vt omnis qui credit in ipsum nō pereat: sz habeat vitam eternā.

GRat homo ex phari
seis Nicodemꝰ noie ⁊c. Joā. iij. In pñti euāgelio narrat instructio q̄ chr̄s istruxit Nicodemū. Est aūt aduertendū q̄ ea q̄ h̄ dicunt fm magi. hist. vident ꝓtigisse post vltimū dñi aduētū i hierl̄m: ex q̄ vlteri us videt q̄ a bto Joāne p anticipatōez narrent. Sciēdū ēt ē q̄ iste Nicodemꝰ ē q̄ Jo. vij. loq̄t i fauorē chr̄i dī. Lex nostra nō iudicat quēq̄z ⁊c. Jtē chr̄m sepelit uit. eiusdē. xix. Jō euāgelista ita seriose eū describit vt sciat q̄re h̄ fec: vl quō facere potuit. fuit em magnꝰ ⁊ honoratꝰ inf iudeos: iō potuit alijs ꝺicere: ⁊ fuit illūinatꝰ a chr̄o: iō debuit p ipō zelare. Vl h̄ iō euāgelista fac vt oñdat cām ꝺbilitatz fidei eiꝰ: q̄z. s. erat ꝓnceps. Sic em dr̄ Joā. xij. m̄lti ex ꝓncipib⁹ crediderūt i chr̄m: sz ꝓpter q̄ nō audebat ne ō synagoga pellerent. Sed q̄z in h̄ euāgelio tota scā trinitas exp̄mit: et ꝓterea in eiꝰ festo legit: antecz descendamꝰ ad eius expositionē: aliqua volo ꝓlibare ō ipsa scrīssima ⁊ idiuidua trinitate vt q̄

fide credūt etiã aliq̃li rõne vl' explanatõe recreenf. Sciẽdũ ẽ igit̃ q̃ ad istaz beatã trinitatẽ ostendẽdã nec exẽplum: nec rõ nec auctoritas aliq̃ veterꝫ testamẽti ẽ oino euidens z 2uincẽs: ſz tenet ſola fide p̃ scripturã noui testamẽti exp̃ſse: z p̃ sc̃pturã veterꝫ ñ̃ſi exp̃ſſe. i. ſic q̃ ñ possunt sc̃pture rõnabil'r intelligi: nisi credita trinitate. Ad hãc aũt aliq̃liter manifestãdã p̃ 2solatõe fidelĩũ vtemur Ratione/ Auctoritate/ z Exemplo.

Quãtũ ad p̃mũ sciẽdũ est q̃ nos q̃ ex corpe z spũ imortali 2stam⁹: sumus ad imaginẽ dei ſm spm̃/ nõ ſm corpus. In spũ aũt rõnali secluso corpe nõ p̃ũt esse nisi due potẽtie. ſ. intellect⁹ z volũtas q̃ in q̃libet creatura. i. in hoie z angelo distinguunt realit': sic i igne splẽdor z calor. Etſi dicaf q̃ p̃ter has duas spũs hz potẽtiã mortuã. Dico q̃ ſm scõs z philosophos ista potẽtia mortua ẽ volũtas Ũi z angeli dicunt mouere celos p̃ ipeꝛiũ volũtatꝫ: sic z aia mouet corp⁹ hũanũ. Quelibet aũt istaꝝ duaꝝ potẽtiarũ p̃ducit aliq̃d distinctũ a p̃ducẽte z cũ p̃ducto: sic intellect⁹ p̃ducit p̃bum. i. 2ceptionẽ p̃ quã res intelligit: voluntas p̃ducit seu spirat amorẽ: q̃ duo distinguũt a potẽtijs q̃bꝫ p̃ducunt: z ab inuicẽ. Et vnũ istoꝝ ꝺpẽdet ab alio. ſ. amor a p̃bo qz nihil possum⁹ amare nisi cognitũ: ita q̃ amor depẽdet a duob⁹. ſ. a volũtate z a p̃bo. Igit̃ si de⁹ gl'iosus esset deus sic est: z cũ ꝺ p̃ ipossibile itelligeret z amaret sic nos: iã in cognitionẽ sc̃tẽ trinitatis p̃ naturalẽ rõnẽ euidẽtissime 2scẽderem⁹. Sz sic de⁹ infinite distat a creatura: ita suũ itelligere z amare infinite distat ã nr̃o. Et ꝺ in dictã cognitionẽ ñ possum⁹ 2scẽdere euidẽter: ſz solũ phabil'r sic arguẽdo. De⁹ est ens p̃mũ z nobilissimũ: g̃ nõ ẽ corpore⁹: qz corpea ñ sũt nobilissima: ſz ẽ spũs imortal' et m'ko imo infinite p̃clarior aia. Si aũt est spũs imortal': intelligit z amat: g̃ intelligẽdo p̃ducit p̃bum z amãdo spirat amorem. Quod p̃bũ z quẽ amorẽ oꝛtz distingui ab inuicẽ: quia vnũ est ab alio. ſ. amor a verbo cũ appetit⁹ depẽdeat a cognitõe Inuisa ei diligere possum⁹: ſz incognita nequaq̃ ſm Aug. Oportet etiã esse aliq̃d tertiũ p̃ter ista duo: qz ista sũt ab alio. ſ. p̃bũ a dicẽte z amor ab amãte. et sic iam i deo habem⁹ tres res distinctas realit': q̃z. ſ. vna p̃ducit alia. Etſi ꝺs dicat q̃ sũt q̃tuor: qz dicẽs siue itelligẽs z amãs sũt duo. Dico q̃ h̃ impossibile ẽ qz p̃bãr p̃bi q̃ sit ipossibile intellectũ et volũtatẽ in deo esse duo distincta vt in nobis. Ista aũt oꝛtz eẽ tria subsistẽtia suppoſita: qz p̃bũ dei aut amor nõ p̃ũt esse accidẽs vt i nobis: qz p̃bi p̃bãr i deo nõ posse eẽ accidẽs: z 2seq̃nf oꝛtz q̃ subsistãr. Oportz etiã q̃ ram p̃bũ q̃z amor sit de⁹: qz p̃bũ est i dicẽte z amor i amãte ſm p̃bos z expientiã: z 2ñr verbũ ôi z amor dei sũt i deo in q̃ vr p̃bãr p̃bi nihil põt esse qõ ñ sit de⁹. Sũt g̃ tres subsistẽtes i deitate. Et oꝛtz q̃ vn⁹ corp. ſ. p̃bũ dicaf: fili⁹: z sua p̃ductio dicaf generatio: qz ad rõnẽ filij sufficit q̃ aliq̃d p̃cedat sic viuẽs a viuẽte 2iuncto ſm similitudinẽ i eadẽ natura ſm speciẽ: qõ totũ 2uenit p̃bo dei. Et 2ñr si p̃bũ ẽ filius: etiã ille q̃ p̃bũ p̃ducit ẽ p̃. Tertiꝰ aũt. ſ. amor appellaf spũs ſctus: qz noie spũs importat impulsio q̃dã in aliq̃d: z h̃ idẽ sonat amor q̃ est p̃m⁹ motꝰ appetit⁹ impellẽs nos ad oia. Ex istis sic arguif. Si de⁹ intelligit z amat: intelligẽdo p̃ducit p̃bum qõ est filius: z amãdo spirat amorẽ q̃ est spũs ſctus. z 2seq̃nter in deo est pater: filius: z spũs ſctus. Sz deus intelligit z amat: vt naturaliter pbant phi z sancti: igit̃ in ꝺo est pater/ filius/ z spũs ſctus. Hec pla hic dico cũ infinita dici possent: quia hãc rõnem p̃ rudioribꝰ formaut: sed vide (si vis) de his omnibꝰ sctm Tho. in. j. parte z in. iij. 2 gen. in principio.

Quãtũ ad scõm p̃mo iduco argumẽtũ mgr̃i sniaꝝ di. ij. p̃mi li. q̃ p̃bat pl'alitarẽ p̃sonaꝝ i diuinis p̃ illud qõ scribit in p̃ncipio Ben. In p̃ncipio creauit 2ẽ. Vbi hebraica p̃itas sic hz. In p̃ncipio creauit eloim celũ z trã. Eloim est pla le hui⁹ nois el: vl' eloi: q̃d significat deũ in singulari. Et hoc satis patz scientibꝰ propꝛietates idiomatis hebraici. Per hoc autem q̃ nomen plurale diuinum

In festo sctē trinitatis.

Ꝟiūgit cū ꝥbo singl'aris nūeri: cū dicit. creauit eloim. acsi diceret: creauit dñs. ondit scꝑtura q̄ in ꝺo est aliq̄ ꝑsonar in vnitate eētie. qz talis modꝰ loquēdi se pe in veri testō inuenit de deo z de nullo alio. Ex q̄ ꝓz q̄ aliq̄ ꝑsonas in vnitate diuie eētie est q̄ in nl'a alia inuenit natura. Et hec est ꝑsonar ꝑsonaꝝ in vna eētia: q̄ in ꝓdicto mō loquēdi designat ꝥbū singl'aris nūeri Ꝟiunctū noi pluralis nūeri. Sz ad h̄ rñdent hebraei dicētes: q̄ h̄ nomē eloim indifferenter accipit in pl'i z in singl'ari. z qñ ꝺr de deo vero/ sp accipit ꝑ singl'ari. z sic est in ꝓncipio creauit eloim celū z̄c Sed Ꝟ istā solonē arguo ex textu scripture: q̄ h̄ nomē eloim z alia noia diuina dñr frequent de deo vero in pl'i. qꝺ ꝓz manifeste: qz Ꝟiūgit cū adiectiuis pl'ibꝰ z ꝥbis nūeri pl'is. Exm̄ de adiectiuis Josue vlti. Nō poteritis seruire dño: qa dñs scūs ipe. Ubi ꝥtas hebraica? Nō poterit Ꝟ seruire dño: qz eloim sancti ipi. Jtē Hiere. xxiij. Peruertist Ꝟ ꝥba dei viuētis: dñi exercituū dei vri. Ubi ꝥtas hebraica. Peruertist Ꝟ ꝥba eloim viuentiū. dñi exercituū dei vri. Et nota q̄ ibi ponit nomē dñi tetragrāmaton: cum ꝺr in auctoritate allegata: dñi exercituū. Ubi em̄ habem⁹ dñi in hebraico ponit nomē dñi tetragrāmaton: qꝺ fcat diuinā naturā ꝑm suas ꝓprietates intrinsecas absq̄ respectu ad extra. Et sic ꝓz q̄ in intrinsecis diuinaris est aliq̄ ꝑsonas ꝑ ꝑsonalitatē imediate ꝓcedentē fcata: cū ꝺr in auctoritate. quertistis eloim hagim. id est deoꝝ viuentiū. Et Ꝟiūgit ista ꝑsonali/ tas noi dñi tetragrāmaton: cū imediate sequit dñi exercituū dei vri in singlari. Et sic ꝑ h̄ ꝓz q̄ in vnitate diuie eētie est aliq̄ ꝑsonas cū sūma simplicitate q̄ nō est in alijs. qz sp vbi scꝑtura ponit aliqd ꝑsonalitatē ꝑsonaꝝ fcans: ibi deitē ponit aliqd qꝺ ondit essentie vnitatē: vt ꝑ auctoritate ꝓdictā ꝓz. z in subsequent patebit. Jtē Esa. xlviij. Dñabit tui q̄ fecit: dñs exercituū nomē ei⁹ Veritas hebraica. Dñatores tui factores tui: dñs exercituū nomē ei⁹. Jn hac auctoritate ꝥbi ponit: dñs exercituū nomē ei⁹: ponitur nomē dñi tetragrāmaton. Et sō ex hac auctoritate pōt argui sic ex ꝓcedēti. Silr h̄ ꝥbū eloi frequēt iungit cū ꝥbo pl'alis nu. Verbi gra. ij. Re. xvij. dicit. Que est aūr gens vt ꝑpl's tu⁹ isrl' in tra ꝑpt quā iuit ds z̄c. vt redimeret eā sibi i ꝑpl'm. Hebraica ꝥtas. Quis est vr populus tu⁹ isrl' gens vna in tra ꝑpt quam iuerūt eloim ad redimendū sibi ꝑpl'm. Jtē Eccl. ij. Quis est hō inq̄ vt possit seq̄ regez factorē suū. Hebraica ꝥtas. Quis est hō vt intret post regē q̄ ia fecerūt eū. Ꝓz igit ex ꝓdictis q̄ ꝓdicta resposio est falsa. qz nomē eloim dictū de deo vero accipit frequent in scꝑtura in pl'i. vtz ex auctoritatib⁹ ꝓdictis: q̄ non pōt intelligi ad l'ram nisi de deo vero. Propt qꝺ alij soluerūt alit alibi. s. glo. sup illud Eccl'i. qꝺ dictū est. Quis est hō z̄c. vbi inqt glo. hebraica. Si q̄rat. q̄ fecerit eū scz hoiem? ꝓt dici q̄ ds sctūs: z domus Ꝟsilij sui. Et Ꝟsil'r rñdet in glo. sup Ps. xlix. Deꝰ deoꝝ dñs locu. est. Jn hebreo em̄ st tria noia diuina. s. El: eloim: z nomen dñi tetragrāmaton. loco cuius habem⁹ h̄ nomē dñs. Queritur igit ibi glosator: q̄re auctor illi⁹ psalmi asaph ter noiauit deū in ꝓncipio huius psalmi? Rñdet aūr vt ondēret q̄ ds in tribꝰ ꝑsonis creauit seculū. Si Ꝟsideret iste due resposiones st ꝓssime. Pria ei q̄ ꝺr q̄ ds z domꝰ Ꝟsilij sui fecerūt hoiem. z ꝑter h̄ ꝺr in pl'i Eccl'i. ij. Quis est hō z̄c. vera est. qz ds accipit h̄ ꝑ ꝑe. domꝰ cōsilij sui ꝑsile ꝺr filiꝰ q̄ est ꝥbū mentis patris: spūscūs amor ipius procedēs. Silr scda rñsio q̄ ꝺr q̄ asaph ter nomiauit deū. qz ds in tribꝰ ꝑsonis creauit mūdū: est ꝓssima. qz tres st ꝑsonales in diuis. s. patris: filiatio: z spiratio q̄ st ꝑsonales ꝓstituētes ꝑsonas. z creatꝰ est mōs in tribꝰ ꝑsonalib⁹ istis. qm̄ indiuisa st opa trinitatis. Utrū aūr ꝑsonales habeāt causalitatē inq̄tū hmōi vel gra attributoꝝ: nō est ꝓntis speculatiōis. Ꝓz etiā ex ist q̄ nō est Ꝟ intentionē hebraicoꝝ doctoꝝ antiq̄ꝝ q̄ aliq̄ ꝑtas ponat in deo/ seu in diuis: duz tm̄ fuerit vnitas deitatis: quā vnitatem catholici veriss me Ꝟfitent. Hāc igit vltimā resposio

nem:q̄ vt visum est ꝓtinet ꝑtrē: poste
riores iudei depuant: dicētes q̄ diuina
sapia:bonitas:z potētia:sūt ille tres ꝑ
sonarum:quib⁹ ois creauit mūdū z oia
fecit. Et ideo dr in pncipio Gen. In pnci
pio creauit eloim in plī: ad denotandū
istas tres ꝑsonarum siue attributa i deo
in q̄b⁹ cūcta opat. Et eodē mō exponūt
autoritates pdictas. Sz ista rnsio non
est rōnabilis. Prio. qr sic ois opat ꝑ po
tentiā:sapiam:z amorē. ita artifex crea
tus opat ꝑ artē suā sic ꝑ regulā directi
uā: z ꝑ potentiā trāsmutādi matiā: z ꝑ
lucri amorē sic ꝑpt finē. Si igit ꝑpt sapi
entiā:potentiā:z bonitatē diuinā nomē
dñi ponit in plī qñ opat: eadē rōe z ma
lor dr scꝑtura sic loq̄ de artifice creato
operatione ipius exp̄mēdo/ qd nō iuenit.
z tñ talis modus loquēdi in scꝑtura de
deo frequent habet. Et cōfirmat rō: qr
sapia:potētia: z amor pl⁹ differūt in ar
tifice creato q̄ in deo: qr differūt re ab
soluta:qd nō pt ee i deo. q̄ mod⁹ loq̄ndi
in plī magis ꝓpetit in exp̄ssione opis
creati artificis q̄ ipius dei. Itē arguit
sic. Intētio moysi erat iducere ꝑplm ad
cultū vni⁹ dī: z ipz ab idolatria ruocare:
ad quā ille ꝑplus erat patus. vt ptz ex to
to decursu ve.te. Cū igit ꝑ dictū modū
loquēdi in plī posset hri aliq̄ occasio co
gitādi absolutā plitatē in diuinis:nō
est visū:q̄ moyses cogscens pnitatem
plī ad idolatriā vsus fuisset tali voca
bulo aut modo loquēdi. z in scptis reli
q̄sset:nisi ꝑ hoc subtilit sapientib⁹ indica
re voluisset: q̄ cū vnitate simplicē essen
tie i deo stat plitas ꝑsonarū. Alit eī
su⁹ mod⁹ loquēdi esset ꝓrius sue intētio
ni. Est aūt sciendū q̄ in hebraico myste
ria abscōdita:z solū sapientib⁹ nota: ex
mō scribēdi incōsueto frequent designā
tur. Sed alij alit soluūt dicētes q̄ illi q̄
arguūt plitatē in diuis ꝑsonarū ꝑ hoc
nomē eloim qd plitatē ꝑcat:z tñ dicit
de deo :innitūt sup baculo arūdineo cō
fracto:qr talis mod⁹ loquēdi alibi inue
nit de vno solo. sicut ptz. j. Reg. xxviij.
vbi scꝑtura loquit de suscitatōe samue
lis:cū dixit illa mlier phitonissa. Vidi
eloim ascēdētes de terra. z sequit ꝓbū
Saulis. q̄lis est forma eius? Item nō
solū sic loquit scꝑtura de hoc nōie elo
im:sed etiā de aliq̄b⁹ aliis. vbi gra Eze
chiel. xlvj. dr sic. In die aūt kalendarū
vitulū d armēto imaculatū. In hebrai
co aūt nō ponit tamin:qd ꝑcat imacula
tum:sed tamimim:qd est plē hui⁹ nois
tami/vel temau:z ꝓiungit cū vitulo in
singlari. z p hoc nō imporrat aliq̄ plīli
tas. Itē aliq̄n ꝓba plis nu. ꝓiūgunt cū
noib⁹ z ꝓnoib⁹ singlaris nūeri. Verbi
gra Lañ. j. Trahe me post te curre. zc.
Et sic nō valet argumētū q̄ cōcludebat
plitas ꝑsonarū ex hoc q̄ noia diuina cō
iūgunt cū ꝓbis plis nūeri vt videt. Et
sic p ista ꝓdicta loca scꝑture arguit cō
tra ꝓdicta. Sed per ista nullo modo in
fringunt ea q̄ dicta sunt. qr sm exposi
tores hebraicos Samuel nō surrexit so
lus :sed Moyses cum eo. Dicūr eī q̄
Samuel surrexit tūc nō ꝓprie magica:
sed ꝓprie seu pmissione diuina. qd di
ctū cōuenit cū illa opinione quā tetigit
Augu. in epla ad Simplicianū. et hr
in glo. j. Re. xxiij. Sup locū illū dicūt
iudei q̄ samuel timuit ad diuinū iudici
um euocari:ideo rogauit moysen veni
re secū:vt essz sibi testis q̄ integre fuas
set legem ab eo conscꝑtaz. Mulier igi
tur phitonissa que solū Samuelē voca
uerat:vidēs aliū ipm associantē: admi
rans dixit in plī. Deos video zc. i. ho
mines diuios. z indicauit modū sue vi
sionis Saulī. licz breui⁹ exp̄mat. j. Re
gū. xxviij. Saul aūt nō q̄siuit nisi de fi
gura ipius q̄ pmo apparerat. z nō de as
sociante ipm. Et ꝑpter hoc q̄siuit in sin
gulari dicens. Qualis zc. quia cū solo
Samuele volebat loqui. Et sic ptz ex
dictis doctoꝝ hebraicoꝝ qui hūc passū
exponunt q̄ non infringit nostrū argu
mentū pdictū: sed ratio firmat magis.
quia eloim de duob⁹ dicit. Si aute dī
cat sm aliam opinionē quā etiā tangit
Augu. q̄ nō fuit vere Samuel q̄ appa
ruit: tūc Respōdeo q̄ duo alij apparue
rūr. vicz demō coopans illi mlieri ma
lefice. z q̄dam forma repsentās samuel
lem. Et ꝑpter h dixit in plī: deos video
Saul aūt nō nisi de vno q̄siuit Samu

ale quē vocari fecerat. Ad scōm dicēdū est: q̄ themimim q̄ fcar imaculatos in plurali: nō ꝯiungit cū vitulo in singulari vt arguit z male: ꝫ cū grō plurale nu-meri. Nō em̄ habēt variationē casuū hebrei sic nos: ꝫ tm̄ variant noia ꝫ singulare numer. z plurale. Et est sensus. In die aūt kalēdaꝝ vitulū de armēto imaculatoꝝ. i. de numero illoꝝ imaculatoꝝ q̄ ad h̄ q̄ seruabant: faciet sacrificiū ꝛc. Ad cui⁹ euidētiam est notādū q̄ ex sta-turo legꝫ i pncipio cuiuslibet mēsis ōbe-at offerri vitul⁹ vn⁹ imaculat⁹: z iō or-dinauerūt sacerdotes q̄ in vno loco ꝑpe-tēplū tales vituli fuarēt saltē. xij. ad mi-nus: z ō illis solū ad h̄ refuatis ꝙ acci-piebat ille q̄ i pncipio mēs seu kalēdaꝝ q̄d idē est offerebat. De tali aūt oblatōe loq̄t Ezechiel in loco p̄dicto: iō ad hoc denotandū posuit themimim in pl̄i: ad innuendū q̄ vn⁹ ō illis debebat offerri. Et sic ptz q̄ p̄dicta nō infringūt ea q̄ di-cta sūt de h̄ noie Eloim. Pr̄opt̄ q̄d an-tiq̄ doctores alit nitebāt soluere dictū argumētū: vt patuit ex p̄dict̄. Ad ter-tiū ē dicēdū q̄ liber Lanc. a doctoribus hebraicꝫ exponit ō deo z synagoga. siue ō deo z eccl̄ia: sic etiā a catholicꝫ. Igit ꝫ eos illa ꝓba. Trahe ꝛc. sūt ꝓba syna-goge q̄ dī spōsa dei. Iō talis spōsa nō ē vna singlar̄ ꝑsona: ꝫ collectio fideliū. Iō ad h̄ denotādū subdit in pl̄i: curre-mus ꝛc. Et iō h̄ ponit ad denotādū plu-ralitatē ꝑsonaꝝ. Et iō ex h̄ nō infringit argumētū ō h̄ noie Eloim z alīs noib⁹ diuinis: etiā ō noie dñi retragrāmaton q̄ �phūgunt cū ꝓbis pl̄is nūert ad deno-tandū ibi aliquā pluralitatē ꝑ modū p̄-dictū: sed magꝫ p h̄ dictū argumētū cō-firmat. Itē nō solū arguit pluralitas ꝑ-sonaꝝ ex h̄ noie eloim: vt ipi supponūt: diceres q̄ innitimur baculo arundineo ꝙfracto: ꝫ eandē pluralitatē clarī⁹ exp̄-mūt ꝓphete in mlt̄ꝫ locis. Verbi gra: in psal. xliij. q̄ nō pōt exponi ad lr̄aꝫ nisi ō chr̄o. dī. Sedes tua de⁹ in seculū secl̄i ꝛc. vsqꝫ de⁹ tu⁹. In hac autoritate exp̄-mit chr̄s tanq̄ de⁹ vnctus: q̄ in hūana natura assumpta vnctus est plenitudie gratie. Exp̄mit etiā deus vngēs ipsum tanq̄ ꝑsona distincta ab ipso vncto: q̄ scptura sacra loq̄t de ipo vngēte tanq̄ de alia ꝑsona. Notādū etiā q̄ ex pte dei vngentꝫ duplicat h̄ nomē de⁹: cū dicit: Unxit te de⁹ deus tu⁹: ad denotādū ꝙ sonā patris z spūsscti. Et sic ptz ex hac autoritate pl̄alitas ꝑsonaꝝ: z diuinitas ip̄i⁹ chr̄i. Pr̄opt̄ q̄d ad idē ꝓpositū ostē-dendū induc̄ ista Apl̄s ad Heb. j. Itē in psal. cix. dicit. Dixit dñs dño meo ꝛc. Et q̄ sint ꝓba patris ad filiū ptz ꝑ trās-lationē chaldaicā: q̄ dicit sic. Dixit dñs ꝓbo suo: sede a dex. ꝛc. Patet etiā p id q̄d sequit̄ in eodē psal. Ex vtero añ luci-fer genui te: q̄ nō pōt intelligi cōpere-re nisi filio dei. Per h̄ em̄ q̄d dī: de⁹ ꝓ-bū ex vtero genitū. i. de suba: oñdit vni-tas diuine essentie: q̄ deitas pluriflica-ri nō pōt. Per h̄ aūt q̄ dicit genit⁹: ostē-dit distinctio ꝑsonaꝝ: q̄ nl̄a res seip̄az gignit. Silr ꝑ h̄ q̄d dicit: sede a dextris meis. Una em̄ ꝑsona nō dicit sedere ad dexterā suy ꝑi⁹. Et sic ex hac autoritate ptz pluralitas ꝑsonaꝝ: z maxime q̄ hic psalmus nō potest exponi ad litterā ni-si de chr̄isto: sicut declarat Nicolaus de Lyra in epl̄a ad Heb. j. ca. Pr̄opt̄ q̄d saluator allegat eam in h̄ sensu Matt. xxij. z Apl̄us vbi s. Itē pluralitas ꝑso-naꝝ nō solū exp̄mit in scpturꝫ veterꝫ te-stamēti: sed etiā determinata pl̄alitas: vidz beata trinitas. Un̄ Esa. xlviij. Nō a pncipio in abscondito locutus sum: ex tēpore ante eꝯ fierent ibi eram: z nūc do-min⁹ misit me z spirit⁹ ei⁹. Ista sūt ver-ba dei loquētis: vt ptz ex textu immedi-ate p̄cedēte: silr ex hoc quod immedia-te subditur. Hec dicit domin⁹ deus: re-demptor tuus sanct⁹ israel. In hac aūt autoritate p̄missa Esaias exp̄sse loq̄t ō dar̄one legis: q̄ fuit data in manifesto: quia de die audiente toto ppl̄o vocē ōi loquentis: vt patz Exod. xix. z. xx. Et h̄ est quod dicit: nō a pncipio in absco-dito locutus sum: quādo scz lex p̄mo fu-it data. Et immediate subdit. Et nunc misit me deus z spirit⁹ eius: vbi deus dicit se missum a deo z spiritu ei⁹. Nūc aūt est ita q̄ inter mittentem z missum semp̄ est distinctio personalis. Igitur

est distinctio psonaꝝ in diuinis. s. trinitas dei mittẽtis: dei missi: z spūs eiꝰ. Deum aũt missū dicimꝰ deū icarnatū. s. filiuꝫ. Deū aũt mittẽte z spm eiꝰ: dicimꝰ pr̃z z spm̃sctm̃. Et sic ptz trinitas psonarū. Ad euadẽdū aũt istō inco̅uenies rabbi Salomō adinuenit vnū mendaciū sup locū istū dicẽs: q̃ oẽs pphete fuerunt cū Moyse i mõte sinai: z ibi acceperũt pphetias suas: sic moyses legẽ: sz postea illas denũciauerũt ppl'o tpe a deo determinato. Jõ ỏt q̃ ẏba p̃dicta sũt verba Esaie ab illo loco: ex tpe añq̃ fierẽt z̃c. .i. a tpe datiõis legis: ỏ q̃ ibi fit mẽtio: ibi Fui i mõte sinai. z qỏ sequit: z nũc me z̃c refert ad tps q̃ Esaias missus est ad denũciandũ ppl'o illa q̃ pus acceperat i mõte sinai a dño. Sed istō dictũ patet esse falsum m'tipliciter. Nã imediate p̃mittit ẏbũ dñi loq̃ntis de datiõe legis: cũ dr̃ Nõ a pncipio i absc̃dito locutꝰ sum: z imediate sequit: z tpe añq̃ z̃c. Et sic ex mõ loq̃ndi ptz q̃ est ẏbũ eiusdẽ. Et sic ptz q̃ illō sc̃m ẏbũ nõ est Esaie: sz ipiꝰ dei sic z pmũ. Q̃ aũt pmũ sit ẏbũ dei de datiõe legis: patz p ire̅m p̃cedentẽ. q: ibi p̃mittit. Ego sum p̃mꝰ z ego nouissimus: qỏ nõ pot dici ỏ Esaia. Jtẽ Glo. hebraica q̃ apỏ illos aũtentica reputat sup illũ locũ Exo. xxviij. Ego sum dñs deus tuꝰ: dic̃ sic. Si dicis i secreto fuit sermo. s. legis: nõne iam dictũ est Esaie xlviij. nõ a pncipio i absc̃dito z̃c. Et sic ptz p istã glo. apud eos aũtenticã: q̃ istud ẏbũ Esaie: dr̃ i psona loq̃ntis dei. Et hec ỏ datiõe legis. Jtẽ sup illō Exo. xix. Venerũt i solitudine sinai: ỏt glo. aũtẽtica hebraica. Data ẽ lex i publico: vt oĩs q̃ voluerit eã recipe recipiat. Et sequit Et ecce deꝰ sctũs z bñdictꝰ dicit Esa. xlviij. Nõ a pncipio in occulto z̃c. vsq̃: anteq̃ fierent ibi eram. Et idẽ hr̃ sup illud Exo. xx. Ego dñs deꝰ ruꝰ. Et sic patz nõ solũ ex textu p̃cedẽti z seq̃nti sed etiã ex glos. hebraicis apud iudeos aũtẽticis: q̃ auctoritas p̃allegata Esa. a pncipio z̃c. nõ ẽ itelligẽda ỏ ipo Esaia loq̃nte in psona pphe: sz potiꝰ in psona dei q̃ pmo dedit legẽ in monte sinai: et postea missus est in mũdũ a deo patre z spũ eiꝰ ad redẽptionẽ generis hũani: ẏz q̃ manifeste exp̃mit i p̃dicta auctoritate Et iõ i fine eiꝰ ponit: hec dic̃ redẽptor tuus z̃c. Jtẽ q̃ dic̃ Esaiã fuisse i monte sinai: est valde absurdũ: q: Esaias non dũ erat natus: imo fuit natꝰ post fere p dclxxxvj. annos: q: ab egressu ỏ egypto vsq̃ ad q̃rtũ annũ regni Salomõis i q̃ fundatũ est tẽplũ fluxerũt ãni. cccclxxx vt habet. iij. Reg. vj. z ex tũc vsq̃ ad p̃mũ annũ Ozie regis Juda sub q̃ cepit Esaias pphetare: fluxerũt. ccvj. anni: vt pot haberi de facili cõputãdo tpa regũ intermedioꝝ: respiciẽdo tertiũ z q̃rtum libros Regũ. Si aũt dr̃ q̃ Esaias post q̃ accepit pphetiã i mõte sinai mortuꝰ sit: z postea tpe Ozie suscitatꝰ: illō videk fictũ: q: sacra scptura h̃ nullo modo innuit: sed magꝭ ẽ̃riũ: z maxie q: oportet ex̃m eũ idem dici de oĩbꝫ pphetꝭ: vt ptz ex p̃dictꝭ. Si aũt dr̃ q̃ aĩa Esaie fuit creata ante corpꝰ: z sic fuit in monte sinai in aĩa: nõ in corpe: z postea illa aĩa fuit ẽiuncta corpori tpe Ozie p vĩã nature generato z organizato: h̃ dictũ est ẽtra scripturã Gen. j. z. ij. c. Formauit dñs deꝰ hoiem de limo terre z inspirauit z̃c. Ex q̃ ptz q̃ organizatio humani corpis p̃cedit originẽ infussionẽ anime. Jtẽ Zach. xij. dicit. Hec dic̃ dñs extendẽs celos z fundãs terrã z fingens spm̃ hois in eo. Ex q̃ patz q̃ aĩa hois creat in ipo corpe organizato. Vñ z Glo. hebraica sup locũ istũ sic ỏt. Creatoꝝ creat aĩam cũ pfectiõe figure humani corpis. Jtẽ arguit ẽtra vtrãq̃ responsiõnẽ simul: q: si Esaias fuit i monte sinai tpe legis date: z h̃ siue in aĩa tm̃: siue in aĩa z corpe simul: z ibi accepit pphetiã quã postea denũciauit: z sic alij pphete: sequit q̃ scriptura veteris testamẽti in magna parte sit falsa: q: sepissime pphetas accepisse spiritũ pphetandi ỏ nouo testat: sicut patz de Heliseo. iij. Re. ij. z de Ezechiele Ezechiel. j. z de multis aliis. Similiter dicit q̃ reuelatiões sũt facte ipis pphetis de his q̃ ignorabant: vt ptz de Heliseo. iij. Regum. iij. vbi dicit de illa mlĩere sunamite. Aĩa eiꝰ dicit de illa mlĩere sunamite. Aĩa eiꝰ sit i amaritudie ẽ: z dñs celauit a me. Sit

In festo sancte Trinitatis

De Daniele idē ptz ō q̄ scribit Daniel. j. q̄ de⁹ dedit illi intelligētiā visionū. z ȳ. c. q̄lit revelatū ē ei somniū Nabuchodonosor z ei⁹ iterp̄tatio. z. ix. c. introducit angel⁹ Gabriel revelās ei dictū mysteriū hebdomadaꝝ: z ī pl̄ib⁹ alijs locis eiusdē libri sic inducit. Sic̄ et in alijs libris veteris testamēti: vt ptz intuēti: q̄ omitto ꝓp̄ plexitatē vitandā. Hec aut̄ oia z sic̄ essent sic̄ falsa si ꝓphete accepissent ꝓphetias suas ī mōte sinai: q̄ ex tūc fuissent de omib⁹ illūinati: sive fuissent ibi ī aia tm̄: sive in aia et corpe. Et sic ptz q̄ rō rabbi Salomōis nō solū est ꝟ totā scp̄turā q̄ dic̄ q̄ aia nō p̄cedit corpus. sz eria ꝟ totā scholā ph̄oꝝ: vt ex p̄dictis ptz. Et sic ex p̄dicta auctoritate Esaie trinitas p̄sonaꝝ pz ī diuinis. Ad idē fac̄ illō Eccs. xliij. Funicul⁹ triplex. Glos. hebraica. Sensus vicz trinī. dei z vni⁹ nō ō facili discutit. Sz hāc glo. antiquā moderni iudei querentes reroq̄rentes hāc trinitatē ad tria diuina attributa. q̄ sūt sapiētia/potētia/z bonitas: sed ħ est sup̄ improbatū. Idē ptz i psal. xxxij. Verbo dn̄i celi firmati sūt z c̄. Ptz igit̄ p̄ncipal̄r q̄lit pluralitas p̄sonarum possit ꝓbari p̄ scp̄turā a iudeis receptā: sic̄ z trinitas determinata.

Quātū aūt ad tertiū sciēdū ē q̄ nl̄a creatura illi brē trinitati simulari valet pfecte: sic̄ nec vmbra assimilat̄ corpi: nec vestigiū nec imago picta ei cui⁹ ē imago Sz tm̄ aliq̄lis sic̄litudo inuenit̄ i creaturis supioꝝib⁹: sic̄ fm Aug. i sole tria ꝓsiderant. s. qō ē: qō lucz: qō calet. i. suba: radi⁹: z calor. Radi⁹ igit̄ nascit̄ ō sole: ḡa fili⁹ de p̄re gnāt: z calor pcedit ab vtroq̄: q̄ sp̄usc̄us spirat̄ a duob⁹. i. p̄re z filio. Ipe aūt sol nō ē seq̄la pcedēs ab alio: q̄ p̄r nō est ab alio. Et tm̄ oia tria sūt vn⁹ sol. q̄a tres p̄sone sūt vn⁹ de⁹. Sc̄ōo in creaturis ifertoꝝib⁹: sic̄ clemēto aq̄. Sic̄ em̄ fons riuū: sic pater filiuz gnat. et sic fons z riuus facit̄ stagnū: ita p̄ z fili⁹ generāt sp̄m̄sc̄m̄. Fons aūt sic̄ z pater a nl̄o pcedit: z tm̄ locoꝝ triū est vna aq̄ z c̄. Tertio inuenit̄ i medijs: sic̄ in hoie: de q̄ Aug. in li. ō trinī. dr. Mens z notic̄ia ei⁹ z amor tria q̄dā sūt. Mens nouit se z amat se. Et ipa mēs ē q̄si pater: notic̄ia ꝓles: z sp̄usc̄us amor. q̄ ō mēte z notic̄ia pcedit: dū mens cogīscēs se diligit se. Nec em̄ posset se amare nisi se cogīsceret. Sz p̄ his adūte ex sctō Tho. j. q. xcij. ar. vij. q̄ imago trinitat̄ ꝓmo z ꝓncipal̄r attēdit̄ i mēte fm act⁹ put. s. ex notic̄ia quā hēm⁹ cogitādo interius ꝓbū formam⁹: z ex ħ ꝓcumpim⁹ ī amorē: q̄ diuine p̄sone distinguūt fm pcessionē ꝓbi a dicēte: z amoris ꝓnectentis vtrūq̄. Verbū aūt in aia nr̄a sine actuali cogitatiōe eē nō pōt. Secūdario aūt z q̄si ex ꝓseq̄nti pōt attēdi fm potētias sz memoriā/itelligentiā/z volūtatē: et fm habit⁹ put. s. in p̄dict⁹ act⁹ ꝓtualit̄ ꝓtinent. Sed tm̄ aduertēdū est q̄ exēplata nl̄a sufficiūt: nec ingenij creati q̄uis p̄spicacitas ad ħ mysteriū p̄scrutandū z ꝓphendēdū. In cui⁹ signū de Augustino legit̄: q̄ cū libros ō trinitate ederet: z ad lit⁹ marz cogitabūd⁹ deābularet: puer ꝓ iuenerit paruo cochleari ex mari ad fossulā aquā deportārē. Cui q̄ Aug. p̄scrutari q̄dnā facere vellet respōdisset se velle mare exhaurire: z in illa fossula refundere. Aug. in risum cōcitat⁹: quō inq̄t fili ħ facere potes cū mare sit magnū z fossa parua: z cochlear modicuz? At ille. Facili⁹ inq̄t ħ mihi ē: q̄ tibi ex plere q̄ō cogitas. s. mare trinitatz i fossa tui libri p̄ cochlear tui ingenij ꝓcludere. Stati q̄ disparuit. Ast Augustin⁹ ōo g̃tias agēs q̄ vex ille dixisset recognouit Sz q̄ ingenia nō sufficiūt: de⁹ ħ mysteriū p̄ infinita miracula astruxit q̄ adhuc vident̄ i suis effectib⁹: puta in rhomani impij subiugatiōe: iudeoꝝ dispsiōe: gētiltū ꝓsiōe: z martyꝝ occisiōe: z i mltis hmōi: vt ō fide dubitar̄ ñ possit: nec aut insan⁹ aut viciosus. His vlis lā exponem⁹ cuāgeliū i q̄ tangunt̄ tria puncta q̄ sūt Disputatio/solutio/cōfirmatio.

Quātū ad p̄mū tangit̄ q̄dā disputatio inf mgr̄m z discipulū. i. chr̄m z Nicodemū. Dr̄ g̃. (Erat hō ex phariseis) q̄ erāt q̄dā religiosi q̄ resurrectoez z spūales substātias ꝓfitebāt. Et q̄ ō hmōi chr̄s loquebāt: ad ei⁹ doctrinā iste alit̄q̄ liter fuit dispositus (Nicodem⁹ nomic

F

ꝑnceps).i.vn⁹ ex ꝑncipib⁹ (iudeoꝝ) Di cebant ãt iudeoꝝ ꝑncipes vl nobiliozes seu capita ꝑpli:vl certe ipi iudices ꝑpli Tz aũt vt ỏt sã. Tho.chis a ꝑncipio ad fidẽ suã vocare noluerit mltos potẽtes z sapiẽtes:vt innuit Paul⁹.j.Coꝝ.j.z ꝟ ne fides hũane potẽtie aut sapie ascri berer.Tñ voluit aliqs vocaꝛ vt istũ:ne ꝛẽptui haberet tãꝑ fides rusticoꝝ(ꝟ) quers⁹ ad ꝓdicatiões chm (vẽit ad ihesũ) fm Aug.pleni⁹ instruend⁹ ỏ fidei secre tis:cui⁹ apta oñsiõe signoꝝ tã rudimen ta ꝓcepat(nocte)z ꝟ fz Aug.iudeoꝝ ri/ more:ne pellerer ex synagoga. Sic tñ ỏt s.Tho.circa aliqs i scꝑtura ꝛsueuit qlitas tpis describi:ad insinuãdã ꝓdi tionẽ eoꝝ Venit ḡ nocte:qz venit scia ob scur⁹/charitate frigid⁹/er inimicoꝝ ti/ more plen⁹:qz fuit ỏ illis ꝑncipib⁹ ỏ qb⁹ dm Jo.xij.q chm ꝛsireri nõ audebant (Et dixit ei.Rabbi)qõ latie sonat mgr (scim⁹ qz a deo venisti magr).i.scim⁹ q tuũ magisteriũ a deo est.Bear⁹cui⁹ma gisteriũ a chro:z nõ a bursa vl ambitõe est.Appellat aũt eũ mgrm:vt ỏt Hai/ mo.qz deũ illũ nõ credebat (Nemo em̃ põt hec sic facere q̃ tu facis:nisi fuerit de⁹ cũ eo).i.nisi fuerit amic⁹ ỏt. Nõ tñ ỏt fm Chry.nisi fuerit de⁹:z ꝟ tã dicta rõne. Sciẽdũ ẽ aũt q z miracla nõ sp attestẽt scitati facierz:tñ qñ aliqs se ỏt scm̃:vt chis q dicebat se ỏi filiũ nc̃ario miracla attestant scitati ei⁹:qz vt dicit s.Tho.ij. Thes.ij. Predicatoꝝ ꝓdicãs falsũ nõ ꝑt facere miracl'm.qz ỏs ñ põt esse testis falsitatz. In ꝓdictz aũt ꝟbis fm mgrm histo. Nicodem⁹ petit a chro de fide pleni⁹ edoceri. Jõ seqt (Rñdit Jes⁹ z dixit ei.Amẽ amẽ).i.vere.Sed null⁹ latin⁹ aut grec⁹ interps ꝓpe reue/ rẽtiã voluit trãsferre:vt ỏt sã.Tho. Et vt idẽ ỏt:sol⁹ Joãnes id geminat inter euãgelistas:qz sol⁹ tractat ꝑncipal'r p/ tinẽtia ad ꝟbi diuitatẽ:q cũ occultioza sint:maioꝝ assertiõe indigebãt.(Dico tibi:nisi qs renat⁹ fuerit denuo).s.p ba ptismũ(nõ ꝑt videre regnũ dei).i.scire secreta eccle:z diuitatz chi marie:vel nõ ꝑt saluari:z ꝟ intelligе in noua lege cui⁹ ẽ baptism⁹ sacm̃:z extra necessita tis casum. Ubi em̃ haberi nõ possit ba/ ptism⁹ sufficiẽ volũtas habẽdi. Sed vi/ det q rñsio chi nõ sit ad ꝓpositũ Nico/ demi. Dic aũt scũs Tho.q Nicodem⁹ ꝛsirebat chm mgrm miracla facere tã ꝑ hoiez puꝝ:qõ chis voluit remouere ducẽdo ipm ad cognitiõez altioꝝ mãsue re.q.d. Nõ est miꝝ si me puꝝ hoiez cre/ dis qz illa secreta diuitatz nemo scire põt nisi spũalẽ cognitiõez adipiscat. Est ãt sciẽdũ fm sã.Tho.q cũ sit duplex visio sic z duplex natiuitas.s.coꝛpal'z spũal' sic visionẽ coꝛpalẽ nõ habet nisi natus: ita nec spũalem nisi renatus. Regenera tio aũt spũalis in lege veteri fuit:sed fi guralis.qz vt ꝑz Ro.xiij.patres bapti zati sũt sub Moyse in nube z in mari. In noua aũt ẽ manifesta:sed imꝑfecta: qz renouamur interi⁹ ꝑ gr̃az:sed nõ ex teri⁹ p incoꝛruptiõez:vt ptz.j.Coꝝ.v. Lu.xvij.q fortis ꝛc. In patria ỏo erit ꝑfecta:qz r̃nouabimur etiã exteri⁹. In lege igr̃ veteri videbãt hoies regnũ dei .i.mysteria ei⁹:sz ipfecte z alonge. In noua ãt impfecte.i.p speculũ. vt ptz.j. Coꝝ.xiij. In p̃tia ãt videbim⁹ pfecte.j. Jo.iij. Cũ ãt apparuerit ꝛc. Est ãt no/ tandũ fz s. Tho.q i greco nõ habet de nuo:sz anothe.i.desup.qõ Hiero.trãs/ tulit denuo vt.s.imporꝛet additionem. Chryf.aũt ỏt ꝓtiũ esse filiꝫ dei nasci ỏo sup q̃ntũ ad tẽp⁹:qz ab eꝛno:z q̃ntũ ad ꝑncipiũ gñatiõis:qz a ꝑe celesti. Sed qz nr̃a regeneratio ẽ ad sil'itudinẽ gñatiõis ei⁹. Jõ ertiã est desup q̃ntũ ad tps ꝑ eternã ꝓdestinatõez z q̃ntum ad ꝑncipiũ:qz gr̃a q renascimur est donũ dei. Hec ex illo ꝛtual'r. Sz iste Nicodem⁹ q̃uis mgr esset.i.doctoꝝ i lege:tñ vt ỏt Augu.solã nouerat carnalẽ natiuitatẽ. Jdeo ỏ ea arguit duplicit.s.ex etate:et ex q̃ntitate. Uñ seqt (Dic ad eũ Nico/ dem⁹. Quõ põt hõ nasci cũ sit senex:) vt ego sum q tñ volo saluari. Erat ei se nex fm Bedã:z de se ꝑtulit exempuml (Nunqd põt in ventrẽ mris sue ꝛiterato introire:z renasci:) q̃si diceret. Ista sũt impossibilia. Nõ tñ vt ỏt Chry. ista ỏt quasi excideꝛit a fide;sed vt christuz ad ampliozẽ doctrinam ꝓuocet.

In festo Trinitatis.

Est aũt moral'r sciendũ: q triplex est hois natiras. Prima est naturalis q̃ est hoi ad bũilitatẽ. Vñ z puer mox nascẽs tria facit que sunt nobis ad exm̃ bũilitatis. Prim est: qz nascit flendo. Aug. de ciui. dei. Puer q̃ nascit a ploratu incipit: nascens ꝓpherat q̃d malox passurus sit. Solus qñ natus est / risisse ferk zoroastes. z tñ ille risus mõstruosus parũ sibi ꝓfuit. Fuit em̃ inuẽtor artiũ magicax. z cũ esset rex Bactrianox / a Nino rege Assyriox bello interfectus est Scõz: qz bestiax more curu⁹ z q̃si in q̃tuor pedib⁹ nascit. ad innuendũ q cũ bestijs habem⁹ ꝓtem vite nr̃e cõem. s. corporalẽ. z q iumẽtis sum⁹ ꝓpter petm̃ cõparati. Tertiũ: qz mox natus ponit manũ ad os: q̃si nob ad memorlã reducens q̃d patiamur pro delicto p gustũ ppetrato. Scõa natiras est spũalis ad salutem in baptismo vbi spũsctũs renet locum p̃is: aq̃ sctificata locũ mr̃is. sz verbum sacr̃ale est rang̃ semẽ diuinũ. De q̃ Augu. Accedit ꝙbũ ad elementũ: et fit sacrm̃. Ter autẽ mergit puer in aq̃. licz non sit necessariũ. z hoc ad repsentandũ vel triduã chr̃i sepulturã / vel totam trinitatẽ ibi opantem. Vñ et tota tnitas se manifestauit in baptismo chr̃i ad hoc innuendũ. s. pater in voce: filius in carne: spũsctũs in colũba. Tertia est celestis ad bitudinẽ qua scti viri de vtero mr̃is. i. ecclie nudi tm̃ egressi nascuntur in mũdo alio. i. in celo: ideoq̃ moz sctoz vocat natale. Sic em̃ puer ex vtero mr̃is nascit cũ q̃uenerit ad debitum cõplementũ: qz req̃rit amplioz locum ad manendũ. vberioz cibũ ad vescẽdũ. liberiorẽ aerem ad respirandũ. z maiorem lucẽ ad videndũ. Sil'r scti appetũt nasci in celo: qz est loc⁹ capacior: rum respectu ei⁹ rota terra sit pũctus ſm astrologos. Cui⁹ signũ est q exũtes in supficie re: ita vtunk astrolabio acsi eẽnt in centro / nullã sensualẽ dr̃iam inuenientes. Et ibi etiã hẽbũt satietatẽ maiorẽ. Ps. Satiabor zc̃. Et aerem liberiorez ad respirandũ. qz mõ vix possunt respirare ꝓpter acerbitatẽ pugne in q̃ sunt et laborãt. Esa. xxxv. Fugiet dolor z gemit⁹. Et maiorẽ lucẽ ad vidẽdũ. qz supse hẽbũt infinitã lucẽ di. Apoc. xxj. Claritas dei illũinabit illã. s. citatẽ supnã. Et infra se locũ lũinosuz. Tob. xiij. Luce splẽdida fulgebit. Et itra se aim illustratũ. Esa. lj. Implebit splẽdoribꝫ anim̃am tuã. Et extra se corp⁹ glificatũ. Matt. xiij. Tũc iusti fulgebũt sicẽ sol.

Quãrũ ad scõm tangit solo disputationis q̃ inf chr̃um z Nicodemũ ꝓsabat: cũ dicit chr̃s volẽs expssi⁹ declarare spũalis ntitatẽ modũ. (Amẽ a. d. vo. ni. q̃s re. fu.). i. denuo nat⁹ (ex aq̃) abluẽre corpus. z ꝓpr̃ fcãre ablutõez aie (z spi. scõ) intrisec⁹ aiaz purificãre (nõ ꝑt itroi. in re. dei.) Hoc aũt itelligit de reg̃ ecclie triũphãtz: qz baptism⁹ est necar⁹ ad salutẽ: z de reg̃ ecclie militãtis. qz baptismus est ianua ad sacr̃a pcipiẽda: q̃ nisi baptisat⁹ licite pcipit: z ipmit character q̃ fideles ab infidelib⁹ secernũt. vtz ex s. Tho. z alijs theologis. Sz q̃re hõ nascit p baptismũ: qz sine baptismo actu vel ꝓposito hito hõ nl' est in eẽ spũali z delorimi: sz p illũ tale esse acq̃rit. sic p gñatõez corpalẽ acq̃rit esse humanũ. Vñ eo mõ q̃ aia ꝓgat ad matiaz z potẽtias eodẽ compat gr̃a quã baptismus cõfert ad aiaz z ꝓtutes. qz aie dat eẽ spũale. et ab ea fluũt ꝓtutes sicẽ aia dat corpi corpale esse: z ab ea fluũt potentie sue. Sed h̃ s. Tho. mouet duplicem qõnẽ. Pria: qz añtiq̃ pres ſm h̃ nõ essent salui: sicẽ nec baptizati. Et soluit: qz fuerũt renati et baptizati in figura. Vel ꝑt dici q chr̃s loq̃t vt doctor z istituto: noue legz in q̃ baptism⁹ est necarius: sicẽ circũcisio necaria fuit in antiq̃. Scõa: qz cũ triplex sit baptism⁹. s. fluminis: flamis: z sanguis. mlt̃os baptizatos solũ duob⁹ vltis mõis vl' altero eox dici⁹ itrasse regnũ dei. Et soluit qz tr̃es hũerũt bapm̃ flumis. i. aq̃ in voto z si ñ i acru: al's nil' valeret baptism⁹ sanguis nec eẽ posset baptism⁹ flamis. i. spũsci. Sz qz vt ait Haymo. p̃dcã mysteria nicodem⁹ capere nõ valebat. Jõ ex carnali natiratẽ dñs dat exẽpla di. (Nõ narũ est ex car). i. hoie carnal'r gñante. (caro est). i. acq̃rit solũ cẽ carnale (z qõ narũ

est ex spū spūs est).i. ꝓstituit in vita spi
rituali: z adq̃rit spūale esse. Nō mirer̄
qz dixi tibi: opz vos nasci denuo).q.d.
Argumēta tua ꝓcedūt de carnali gna
tione: z fmo me⁹ est de spūali. Qō ꝓ
seq̃t fz Chrȳ. exponit de spū.i. vēto: de
q̃ saluato⁹ ponit exm̄. z fm ei⁹ mentē sic
exponit. (Spūs).i. vētus (vbi vult).i.
in loco ad quē inclinat ad spirandū. su
mit em̄ h̄ volūtas ꝓ inclinatōe (spirat)
.i. flat (z vocē).i. sonū (ei⁹ audis) aure
co⁹pis (z nō scis vñ veniat).i. in q̃ pte
mūdi determinate incipiat (aut q̃ vadat)
.i. vbi t̄minet. (Sic est oīs q̃ nat⁹ est ex
spū) qz. s. ei⁹ ꝓncipiū qō est. ss. z eius fi
nis q̃ est eē̄na felicitas a nob⁹ ig̃orat. Lz
aūt in hāc exponē Chrȳ. fere oēs greci
ꝙueniāt. vt ōt s. Tho. rn̄ ꝫ arguit Au
gusti. volēs q̄ nō de matiali spū. i. vēto
exponat: dicēs q̄ talez scim⁹ vñ veniat:
aut q̃ vadat. Nā scim⁹ austꝝ a meridie
ad septētrionē spirare. aq̃lonē ꝙ econ
uerso. Ad h̄ aūt dici pōt: vt ōt s. Tho.
q̄ licz in gñe sciat vñ aut a q̃ vētus spi
ret: tn̄ in spēali nescit mor⁹ eius ꝓncipiū
aut finis. fm Aug. aūt exponit de spū
scō sic. (Spūs) sctūs (vbi vult spirat)
qz. s. vt ait Be. in prāte habet: cui⁹ co⁹
gr̄a sue visitationis illustret. Hec ille.
(Et vocē eius audis) Ex h̄ aūt obȳcit
Chrȳ. cōtra expōnē Augu. q̄ dn̄s loq̄
bat Nicodemo impfecto: cui vocē spūs
scī audire nō cōperebat. Sed fm sctm
Tho. ōt q̄ solū scī z pfecti audiūt vocē
spūssctī: q̃ loquit interi⁹ in co⁹de. fz alia
est vox eius q̃ loquit in scripturis. vl̄ per
p̄dicato⁹es. vel etiā p habentē spm̄scm
Vox em̄ ei⁹ q̃ spūscō plen⁹ est: vox est
spūssctī fm Aug. z Bed. quā ꝓcipim⁹.
(Et nescis vñ veniat aut q̃ vadat).i. vt
ōt Alchui. nō potes videre quomō sic
loquentē itrauerit/aut inde redierit cū
sit inuisibilis. Vel fm Haymo. h̄ dicit
q̄ nesc̄ quō fideles introducat ad fidē
aut ad spēm. Vel fm s. Tho. nescis vñ
veniat: qz a p̄e z filio q̃ habitāt lucē in
accessibilē. aut q̃ vadat: qz ducit ad in
cognitū finē z eternā salutē. Vl̄ fm eū
dem: nescis vñ veniat. i. quō hoiem in
troeat. aut q̃ vadat. i. ad quā ꝓfectōem
ducat. (Sic est oīs q̃ natus est ex spū:
qz. s. nascit inuisibil'r fm Haymo. sic et
spūs est inuisibil'. Vel lō h̄ ōt fz Aug.
qz si tu nascaris ex spū: ille q̃ adhuc na
tus nō est nescit vñ aut q̃ vadas. Vl̄ fz
s. Tho. sic est. Oīs q̃ nat⁹ est ex spū. scz
sic. ss. qz in viro spūali st̄ ꝓperates spūs
scī sic in carbōe accēso ꝓperates ignis
Sunt aūt in eo tres spūssctī ꝓperates.
Nam ꝑmo hz libratez. j. Cor. iij. Vbi
spūs dn̄i ibi libras. qz nō ducit a spū ōt
nisi ad sctā. z qz liberat a futurte legis.
Scdo qz de eo iudiciū sumit ꝙ vocē ei⁹
ad quā cōgscit spūalitas ei⁹. Dar. rij.
Ex abūdātia co⁹dis zc̄. Tertio. qz ha
bet o⁹iginē occultā z finē sil'r. Et h̄ vel
inq̄tū null⁹ pōt eū vnudicare: z ipe oia
vnudicat. j. Cor. ij. Vel qz nescit vnde
veniat spūalis natitat̄ ei⁹ ꝓncipiū: gr̄a
s. baptismalis. aut q̃ vadat. i. q̃ dignus
efficiat. Hec ex illo ꝓtual'r. (Rndit Ni
codemus) non voro reꝑhendētis vt ait
Haymo: sed affectu discētis. Nō em̄ in
telligebat q̄ dicebāt: z tn̄ credebat illa
ꝓa fore. (Quō pōt hec fieri:) Sic aūt
ōt Chrȳ. chr̄s aspius ei tā loquit. nō q̄r
accusans hui⁹ viri neq̃cīā: fz insipiētiaz
z ruditatē solū. Seq̃t. (Rndit ies⁹ et
dixit ei. Tu es magr̄ in isr̄l z hec ignō
ras:) q. d. reꝑhensibilis est ig̃ātia tua.
z h̄ fm Chrȳs. qz multe ꝓphetie de hac
spūali natiuitate ꝓcesserant. iuxta illud
ps̄. Renouabit vt aq̃le iuuē. tua. z mlte
figure in lege: cui⁹ peritiā ipe ꝓfitebat.
Augu. Quid putam⁹ dn̄m huic mgr̄o
iudeoꝝ q̄si insultare voluisse. Volebat
q̃dem ipm nasci de spū. Nemo aute ex
spū nascit nisi humilis fuerit. qz ipa hu
militas facit nos nasci de spū. Ille au
tem magisterio inflatus alicui⁹ momē
ti esse videbat: qz docto⁹ erat iudeoꝝ.
Deponit q̃ dn̄s eius supbiam vt possit
nasci de spū. Hec ille. Et intrēdit ꝙ do
minus reꝑhendit eū nō vt cōfundat: fz
vt ꝑ hūlitatē capacē spūalis doctrie ef
ficiat. Ex his aūt ꝓz ꝙ in p̄senti euāge
lio fit mentio de trib⁹ p̄sonis diuinis z
earū app⁹opatis. Sciendū est em̄ fm
doctrinā s. Tho. j. q. xxxix. ar. vlti. q̄ fz
potentia: sapientia: bonitas: conueni

aut oib⁹ z singulis suppositis trinitaꝛ
tñ potẽtia q̃ habet rõnez ꝓncipij appro
priak patri. Prio qz est ꝓncipiũ nõ solũ
creaturaꝝ:sed etiã filij z spũsscti. Et se
cundo ne credak imporẽs:sic pater ter⁊
renus rõne senectuꝛ. Et sapiẽtia filio.
Prio:qz est ꝯbũ intellect⁹ paterni. Et
scõo ne credak insci⁹ sic filij hũan⁹ rõe
iuuenturꝛ. Et bonitas q̃.s.obiectũ amo
ris appropriak spũsctõ. Prio qz ẽ amor
z Scõo ne credak impetuosus z violen
tus: sic spũs hũan⁹. Exẽplk q̃ pr̃ cum
sua potẽtia:cũ dr̃. Nemo põt hec signa
facere q̃ tu facis nisi fuerit de⁹ cum eo.
Et psona filij cũ sua sapiẽtia:cũ dicit.
Rabbi scim⁹ qz a deo venisti mgr̃:z p⁊
sona spũsctj cũ sua bõitate:cũ dr̃. Spi
rit⁹ vbi vult spirat. Nõ em̃ nr̃is meritꝛ
sed sua bonitate nr̃is mẽtib⁹ illabit.

Moraliter aũt sciẽdũ est ꝙ pr̃ oipotẽs
p tria vinci posse videt. Primũ est sua
pietas viscerosa. Hiere.xxxj. Contur⁊
bata sũt viscera mea sup cũ:miserãs mi
serebor ei⁹. Aug. Tardi⁹ videt deo pec
catori ventã tradere q̃ illi accipe. Se⁊
cundũ ẽ sua charitas affectuosa q̃ illũ de
celo ad terrã deposuit. Aug. O chari⁊
tas q̃ magnas vires habes:deũ de celo
ad trã deposuisti. Hec ille. Imo z cru⁊
cem ascẽdere coegit. Lu.xij. Baptismo
habeo baptizari. z quõ coarto:i.a cha⁊
ritate vsq̃ dũ pficiak. Tertiũ ẽ ozo la⁊
chrymosa. Bern̄. O bũilis lachrymа:
vincis inuincibilẽ:z ligas oipotẽtẽ. Sil⁊
etiã filij⁹ dei sapiẽtissim⁹ sciẽter ꝓmittit
se a nob decipi. Prio in venditõe:qz re
gnũ celoꝝ dat vili pcio:vt aplis p naui
z retib⁹:z vidue ꝑ duob⁹ minutꝛ:q̃bus⁊
dã ꝑ calice aque frigide. Mar.x. q̃bus⁊
dã ꝑ sola bona volũtate. Aug. Regnũ
celoꝝ tantũ valet q̃ntũ habes. Nihil vi⁊
lius cũ vendit:nihil charj⁹ cũ possidet.
Scõo i emptõe:qz corpus nostꝝ emit
pcio sui sanguinis:j.Coꝛ.vj.z alibi ro
strã positõe aie sue.j.Jo.iij.ille p nob
aiam suã posuit:z pniam nostrã regno
celoꝝ. Mat̃h.iij. Penitẽtiã agite z̃c.
Tertio in cõmutatione: quia cõmutat
aurum sue gratie z glorie in lutũ nostre
operationis.

Quãtũ aũt ad tertiũ tãgit ꝙ firmatõ
solutiõis. Dñs em̃ (sic ẽ dr̃ Chrȳ.) imbe⁊
cillitati ꝓdescẽdis Nicodemi ꝓmonem
suũ ex alto facẽ credibilẽ. s. ex certissima
sua notícia. Et vt ptz sil̃ ipm reprehẽdit
de tarditate credẽdi cũ alijs iudeis:di⁊
cẽs (Amẽ amen dico tibi:qz qõ scimus
nos). s. pr̃/filj⁹/z spũsctũs: fz Haymo.
Vl̃ scim⁹ ego z spũs cuius vocẽ audis.
Vl̃ scim⁹ ego z renatj ex spũ:puta apl̃i
fm Alchuī. (loq̃mur:z qõ vidim⁹) sic ẽ
certissime nouim⁹:fm Chrȳ. (hoc testa
mur) ꝯbo z miraclis (z vos) carnales z
supbi (testimoniũ nr̃m nõ accipitꝛ) crẽ⁊
dẽdo his q̃ docem⁹. Est aũt hic multi
plex q̃stio. Prĩa quõ apl̃i certissima co
gnitiõe nouerãt ea q̃ sũt fidei. Ad ꝟ di
co ꝙ duplex ẽ certitudo. Quedã ẽ certi
tudo visiõis q̃ ds ideo certus est qz vi⁊
det. i. totaliter cõprehẽdit p intellectuꝫ
ita esse:sic ẽ certus est q̃libet ꝙ totum est
maius pte. Alia ẽ certitudo adhesiõis
qua ds est certus de aliq̃ nõ qz videt ita
esse:sed qz videt z scit illud esse credibi⁊
le:z adheret testimonio alteri⁹ asserẽtꝫ
illud esse vez. Et sic i sciẽtia subalterna
ta sũt certa ꝓncipia:z i fide articli ipi⁹
fidei quib⁹ fidelis assentit firmissime.
Scõa est quõ ea q̃ sunt fidei videnk:cũ
fides sit de nõ visis. Ad ꝟ dico:ꝙ ꝟ po
nit visus p notícia certa scõo mõ:nõ p⁊
mo:q̃us dici possit ꝙ articulos fidei
deus z chr̃s videt in seipis:apl̃i autẽ et
alij fideles viatores nõ vident eos in se
ipis:sz in generali tm̃:fm sctm̃ Tho. ij.
ij.q.j.inq̃ntũ vident eos esse credibiles
Tertia qre dicit:z testimoniũ nostꝝ nõ
accipitꝫ:cũ de Nicodemo ꝓfter ꝙ erat
fidelis. Ad ꝟ dicit Theo. ꝙ dns nõ lo⁊
quit de Nicodemo:sed toto gñe iudeo⁊
rũ. de quo pauci cõparatiue crediderũt
Vel põt dici q̃ iste Nicodem⁹ a ꝓnci⁊
pio tardus fuerat ad capiendũ z credẽ
dum:z nũc ad capiendũ tm̃:z sic nõ re⁊
prehendit de infidelitate: sed de ignoraã
tia z ruditate:vt sit talis sensus. Vos
duri estis z tardi ad credendũ:quia estꝫ
rudes ad capiendũ:z tamẽ nisi capiatis
aut nõ creditis:aut tarde z imperfecte
creditis. Vnde subdit (Si terrena dixi

vobis)puta sententiã de spũ ⁊ vento ꝓz
Chr̃y. Vent⁹ em̃ cũ sit gñabilis ⁊ cor-
ruptibilis:numerat:vt ỏr sã.Tho.iter
res terrenas. Vel ꝑm eundẽ:sententiã ỏ
spirituali generatiõe que licet sit cele-
stis ⁊ spũalis rõne ꝓncipij sanctificãtis
⁊ rõne doni dati:q; ibi datur spũsctũs
tñ est terrena rõne subiecti:q; hõ terre-
nus est qui ibi nascit. Vel ꝑm Aug.ter
rena appellat corpus suũ:de q̃ dixerat.
Soluitur remplũ h̃ zc̃.(Et nõ creditis)
nisi tarde ⁊ imꝑfecte/eo q̃ ista rõe rudi
tatis nõ capiat; in gñali esse icredibilia
(quõ si dixero vobis celestia credet;) q̃
sunt ad capiendũ altiora. Accipiunt ãt
hic celestia aliq̃ ꝓtraposita supdicti; ter
renis:puta ꝫ sententiã de spũ sensibili
id est vento alta ⁊ magna q̃ dici pñt de
spiratiõe spũscti:ꝓtra ꝓo generatiõez
terrenã ea q̃ de etna filij generatiõe di
cunt.⁊ ꝓtra potestatẽ resuscitãdi corp⁹
mortuũ:ea q̃ de potestate dei dici pñt i
subita oim̃ annihilatiõe ⁊ reparatiõe:⁊ i
uersiõe substãtie panis in corp⁹ chr̃i:⁊
in vnione ꝑsonali hũanitatis ad diuini
tatẽ:⁊ hmõi. Deinde saluator:ꝓz Aug.
lib. de baptismo paruulor:reꝓhensa su
pbia et tarditate Nicodẽi:directe vult
satisfacere q̃stioni ei⁹:qua q̃siuit. Quõ
possunt hec fieri:⁊ h̃ fac assignãdo cau-
sas quib⁹ spũalis regeneratio habz effi-
cacia:q̃ sunt due vt dic̃ s.Tho.s. myste-
rij incarnationis/⁊ mysterij passionis
chr̃i. Questio em̃ Nicodemi tic debz in
telligi:vt dic̃ s. Tho. Quõ possunt hec
fieri.s. vt aliq̃d de occulto celor̃ veniat
aut in occultũ celor̃ ascendat:q; dic̃; oc
cultũ esse ꝓncipiũ ⁊ finem spũalis gene
ratiõis. Occulta em̃ sunt nobis q̃ sunt
in celis. Vñ domin⁹ anteq̃ satisfaceret
questioni:hũc ei⁹ intellectũ aperuit di-
cens:quõ si dixero celestia creditis: Et
statim incipit ostendere cui⁹ sit ꝓcium
in celũ ascendere. Ad intellectũ aũt se-
quentiũ sciendũ est/q̃ filiũ hois descen
disse de celo sic intellexit Valẽtin⁹:q̃si
corp⁹ suũ de celo portauerit. Et sñr dic̃
illũ esse in celo.i.in corpore ỏ natura ce
lesti:sed hoc est exꝑsse ꝓtra apostolũ di
centẽ cũ factũ ex semine Dauid ꝑm car
nẽ:ad Ro.j. Orige. ꝓo dixit h̃ eẽ q; aia
el⁹ descẽdit de celo. Fuit em̃:vt ait:aia
el⁹ simul ab initio creata cũ aliꝭ:⁊ ꝓs
vnita ꝓho:deinde ỏ celo descendẽs car
nem assumpsit. Et h̃ ỏr quia credit oẽs
aias ⁊ spirituales substãtias eq̃les esse
creatas:⁊ ꝑm diuersitatẽ meritor̃ suor̃
diuersis corporib⁹ fuisse alligaras. Sz
ꝓtra h̃ est q; apls Ro.ix. dic̃ de Jacob
⁊ Esau existentib⁹ in vtero:q̃ adhuc nil
bil boni aut mali egerant. Quõ g̃ ille
aie ante peccauerãt cũ illis corpib⁹ vni-
rent. Simul g̃ creat anie ⁊ infunditur
corpi cui nõ ꝓexistit. Dicẽdũ est g̃ q̃ cũ
in chr̃o sit tm̃ vna ꝑsona subsistẽs i dua
bus naturz;:de ea dicunt ꝓtinẽtia ad di
uersas naturas:ita q̃ idẽ crucifix⁹ est et
creauit mũdũ:⁊ filius hois ⁊ dei vn⁹ est.
Quia g̃ de⁹ descẽdit de celo:dz̃ etiã ꝓz
san.Tho.filius hois descẽdisse de celo:⁊
h̃ ꝑm naturã diuinã nõ mutãdo locũ q̃a
vbiq; est:sz ꝓ nouũ effectũ nouo mõ essẽ
di in h̃ mũdo.s. ꝓ assũptiõez hũanita
tis. Vel vt ỏr Hila. descendit de celo q̃
ad corp⁹ nõ rõne matris:sz rõne cause
efficiẽtz;:q; nõ virili semine:sz celesti ꝓvi
te formar⁹ est. Sciendũ ẽ etiã q̃ ista ꝓ
positio:null⁹ ꝓter chr̃m ascẽdit in celũ:
est vera in mltiplici sensu. Prio vt itel-
ligat q̃ ante passionẽ chr̃i nemo potuit
ascendere i celũ vel ibi esse ꝓter ipm:q;
hũano generi celũ clausum erat. Scdo
vt intelligat ꝓvre ꝓpa. Tertio ꝓz scm̃
Tho. vr ꝓ chr̃m nõ accipiam⁹ solum ca
put:sz caput ⁊ mẽbra q̃ cũ capite ascen-
dũt. Sũt aũt mẽbra chr̃i oẽs electi. Dz
g̃(Nemo ascẽdit i celũ nisi q̃ descẽdit de
celo)mõ ꝓdicto(filius⁹ homis).i.ipe chr̃s
q̃ sic se vocat cã hũilitatz; ꝓz Aug.(q̃ est
in celo)rõne deitatz;. Sz quõ ex his rñ-
det Nicodemo: Dico q̃ optime rñdet.
Nã saluator dixerat gñationẽ ꝑm spm̃
habere occultũ ꝓncipiũ ⁊ finẽ. Et q; q̃
sierat Nicodem⁹:quõ h̃ fieri possit:rñ-
det q̃ celesti ꝓture hõ regñat ad celestẽ
vitã:⁊ vtriq; eor̃ tam celestz; ꝓtus q̃ ce
lestis vita occultũ est. Deinde etiã sub
iungit de passione sua:cuius occulta ꝓ
tute operatur baptismus et generatur
homo spũaliter dicẽs (Et sicut Moy-

ses exaltauit serpentē) eneū (in dextro) eleuās illū in altū sup palū. Sic em̄ hr Nume.xxj.ppho isrl̄ pcusso frequent a serpētib⁹: mādato dei moyses serpentē eneū fecit: quē eleuatū aspiciētes sanabant. Et fuit figura crucifixi: q̄ apputt serpēs imolat⁹ in cruce. z nō erat sic ille serpēs videbat. et veneno carebat. Ihn vt ibi dr/fuit posit⁹ in signū. (Sic exaltari) in cruce (opz filiū hois) fz Chrys. lō nō dixit. pēdere opz filiū hois: sz exaltari. q̄ honestū hoc videbat audiētī cōdescēdens. Scdo vt oñderet h̄ pgruere sue figure: in q̄ noie exaltatiōis seu eleuatiōis vtl̄ scptura. Tertio vt oñdat se volūtarie ad passionē venisse vñ multa nascit̄ salus nob: z exaltatio chr̄o (vt oīs q̄ credit in ip̄z) p motū. s. spei z charitat̄z tendēdo in ip̄m (nō pcat) eterna morte (sed habeat vitā) nō corpalē tm̄ sed (etnā.) Assil'at aūt se chr̄s serpēti. imo assil'auit eā ds p moysen. Prio: qa lz nō fuerit fpens p venenū peti: tñ videbat serpēs. q̄ venit in silitudinē carnis peti. vt dr Rom̄. viij. Scdo: q̄ sic d serpēte venenū: z tyriaca p venenū fit. ita facto veneno de serpēte diabolo: ds voluit fieri serpēs: vt fieret tyriaca cōtra venenū diaboli. In cui⁹ signū Exo. vij. serpēs moysi ḋuorauit serpētes magor. Tertio: q̄ serpēs cū mag̃ custodia obseruat ova. Que cū nō indigeāt foueri: tñ est sp circa ea ne ledant̄ ab aliq̄. Et sil'r chr̄s sp custodit suos. Mat. vl. Ecce ego vobiscū sum vsq̄ ad cōsūmationē seculi. Quarto serpēs per artum foramē expoliat veterē pellē: vt induat nouā. Simil'r chr̄s per foramē mortis venit ad stolā imortalitat̄z. Lu. vl. Oportebat chr̄m pati z̄c. Quinto serpēs obturat aures: ne audiat vocē incantātis Et sil'r chr̄us ne audiret vocē demonis tentātis: vel q̄tidie nos apud deū accusantis. Apoc. xij. Proiectus est accusator. Dicit aūt eneus Primo: q̄ tūsionibus passionū expoliri potuit: sed nō cōfringi. Scdo: quia es nō est vnl⁹ nature metalline: sed plurīū. sicut z chr̄s q̄ diuinam habet z humanā. Tertio ppter similitudinē pdicatiōis. Est aūt notandū q̄ cū dicit. z testimoniū nr̄m nō accipiētis. in h̄ ingr̄itudo humana notat. Dia em̄ q̄ mēbri nō possunt phibuer̄t testimoniū de hac p̄itate: q̄ ds est trinus et vnus. s. ipe deus. vt patuit sup̄. Et ipe chr̄s. Mat. vlt. Baptizantes eos in nomine p̄is: z filij: z spūssancti. Et angeli dicētes. Sctūs: sctūs: sctūs. Et pbe illūinati a deo. Et tñ h̄ testimoniū multi maxie iudei nō accipiūt. Et tñ ista fides deuote recepta valz pmo ad demonum expulsionē. Naz cū notario fideli apd Cōstantinopoli ducto a mago adlocū residētie demonū: vn⁹ eor̄ sedēs in throno dixisset: si vellet suus esse suus. Et rndisset se seruū trinitat̄z: z se sig̃sz oēs demones aufugerr. Et scdo ad tribulationū pulsionē. Nā sic dr Damasi. tij. Cū apud Cōstantinopolim tpe grauis pestilētie rapt⁹ in celū/audiuisset ab angelis decātari. Scte ds: scte fortis: scte z miserecors saluator miserere nobis. z rediēs cora pplo decāt̄asse: cessauit oīs mortalitas. Tertio ad maior cōfusionē z cōuersionē. Nam cū q̄dam legat⁹ vir sctūs p̄cepisset ep̄m Simoniacū decātare gl̄ia p̄i z̄c. rogās deum si erat simoniac⁹: q̄ spūsctūm cui fecerat iniuriā nō posset noīare. ita factū est. Et sic ille deprehensus/petr̄m suū humiliter recognouit z penituit.

In die corporis christi. Textus euā. Joā ca. vi.

Caro mea vere est cibus et sanguis me⁹ vere est potus. Qui manducat meā carnē: z bibit meū sanguinē: in me manet z ego in eo. Sicut misit me viuēs p̄: et ego viuo ppter p̄em. Et q̄ manducat me: z ipe viuet ppter me. Hic est panis q̄ de celo descendit. Non sic māducauer̄t p̄res vr̄i māna z mortui sr̄. Qui mā ducat hūc panē viuet i eternū.

CAro mea vere ē. ꝛc Jo. vj. Qz sacrm eucharistie nō ꝑt hūana lingua explicari. neqz hūano ingenio ꝑphēdi. lō pauca de ipo tractabim⁹: remittēres ꝑ alijs ad s. Tho. iij. q. lxxvij. ꝛ. iij. di.

Quantū ad pñs ptinet h̄ solū (vij. volo declarare quō corp⁹ chr̄i manēs in celo est in tra sub pua ḡtitate: ꝛ in mlt̄ locis sil̄. Sciēdū est ḡ ꝓmo q intellectus itelligit q corp⁹ qō mutat de colore in colorē: puta de albo in nigz. aliud est ab albo colore ꝛ nigro: eo q ipm corpus manet: ꝛ colores mutāt seu tñ seūt. Et eodē mō intelligere oꝑtz q suba est aliō a ḡtitate: qz eadē suba mutat de pua in magnā ḡtitatē: ꝛ ecōuerso. sic ꝑtz in lactz ebullitiōe ꝛ cōmixtione farine. Hoc est ḡ fundamētū magnū i ista materia itelligere q suba nō ē sua ḡtitas: sed aliud ab ea. Et qz sic res hz ab albedine q sit alba, ita hz a ḡtitate q sit ḡta/ ꝛ diuisibil̄/ ꝛ mag̃/ ꝛ pua. iō sic sine albedie res nō est alba: ita sine ḡtitate suba nō est mag̃ neqz pua: sed est indiuisibil̄. vt dr Aristo. in li. phyc. Suba ḡ corpis chr̄i ꝛsiderata sine sua ḡtitate est indiuisibilis. Sciendū est scdo q inter agens creatū ꝛ increatū ista est differētia q agēs creatū nūqz facit naturā sed ꝛp illā in oi sua actiōe ꝓsupponit: et eā tñ mutat de forma in formā. Unde est cā solū forme ꝛ ꝑter cōpositi: nō ār matie: sic videm⁹ q ignis nō facit lig̃: sed illa ꝓuertit in ignē. ita q matia que ꝑus erat sub forma lignoꝝ eadē tñ mutat: vt postea sit sub forma ignis: ꝛ non ē ab igne facta / sz ꝓsupposita. agēs ꝙo increatū est cā nō solū forme: sed et matrie. Et hac dīa sequit alia. qz agēs creatū nō pōt totū in totū ꝓuertere: sed cōuertit solū fm prem. sic ignis nō cōuertit totū lignū ḡtū ad materiā et formā in ignē: sed cōuertit solū formaz ad hūc sensum: q abiecta forma ligni inducit formā ignis. Sed agens increatū totū tñ mutare pōt in totū. Ad ꝙba ḡ cōsecrationis in hoc sacramēto: dus subam panis totā q ad materiā ꝛ formā ꝓuertit in corpus chr̄i. ꝛ tñ ḡtitas panis nō ꝓuertit in ḡtitatē chr̄i: sed manet subsistens ꝓprie dei sine oi suba. Corpus ḡ chr̄i est sub ḡtitate panis: nō qz sit motū de celo: sz qz suba panis q̄ erat sub tali ḡtitate est effecta corp⁹ chr̄i. Et qz ꝑt dus quū ꝛ magnū panē sic ꝓuertere. pōt etiā esse corp⁹ chr̄i sub mag̃ aut pua panis vel hostie ḡtitate. Et sil̄r qz sil̄ dus pōt duos aut mille panes ꝓuertere: pōt sil̄ sub mltis ḡtitatib⁹ esse isto mō. s. fz q aliqd dr esse sub illa ḡtitate sub qua erat aliqd qō est ꝓuersuz in ipm. Unde isto mō dus posset subaz celi ponere sub ḡtitate gnī milij. s. si subam milij ꝓuerteret in subam celi. Dicamus ḡ (Caro mea ꝙe est cib⁹). i. vere sumit sub specie cibi. i. panis q ꝙe in carnē meā est ꝓuersus (ꝛ san. me. ve. est por⁹.). i. ꝙe sumit sub specie por⁹. i. vini: qō ꝙe i sanguinē meū est p ꝓsecratōem mutatū. Norant dr vere Prio fm Chrys. vt intelligant ista nō esse dicta ꝓbolice vel sil̄itudinarie: sz realit̄ ꝛ vere ita esse. Scdo fm eūdem: vt intelligat caro ista esse cib⁹ aie nō corpis. Tertio fm Augu. qz cū cib⁹ sumat ad sustētandā vitā exclusa fame ꝛ sitī. null⁹ cib⁹ vl̄ por⁹ h̄ vere facit: ꝑter istū q hoies imortales efficit. Nō fit ār mētio de ossib⁹ ꝛ neruis ḡuis sint i isto sacro: qz nō ꝓsueuerūt ita venire in cibū hois. (Qui mādu. me. car. ꝛ bi. me. sanguinē) Ex h̄ videt q sub vtraqz specie sit coicandū. Unū ꝛ alibi dr. Nisi mādu cauerit⁹ carnē filij hois: ꝛ biberit⁹ ei us sanguinē: nō habebit⁹ vitā in vob. Ad h̄ dr s. Tho. iij. q. lxxx. q licitū est coica re sub specie panis tārū/ ḡtū est ex pte coicantis: in q̄ dz esse cautela ne qd sanguis effundat: qō facile posset accidere in tanta mltitudie chr̄iani ꝓpli: in q̄ mlt̄i sūt indiscreti. Licitū incṗtū est ꝓter piculū effusionis. Et scdo qz pfectio h⁹ sacrī nō cōsistit in vsu: sed in cōsecratōe Et ttio: qz sacdos ex pson⁹ oim vtrūqz offert. Quantū aūt est ex pte sacrī sec⁹ est: qz pficit in vtroqz. iō ad illū ad quē spectat pficere sacrm: spectat etiā vtrū qz sumere. i. ad sacerdotez. Hec ex illo. Ad id ꝙo qō dicit. Nisi mādu cauerit⁹

carnē ꝛc. dicit idem sup Jo. sic. Si hec spīa ꝑe spūali māducatiōe itelligaꝫ dubiū nō hz: q̄cunq; em̄ ptcipat de ecclīa stica vnitate: siue q̄cunq; est in charitate: suscipit spūaliter sacr̄m sub vtraq; specie. Qui ꝓo spūaliter nō māducat ꝛ bibit: sine charitate ꝛ ꝙnr sine vita spūali est. Si aūt intelligaꝫ de māducatione sacrali: q̄. s. ipe spes suscipiunt/ē dubiū. qz videbiꝫ esse ō necitate salutꝭ suscipe corp⁹ chr̄i. sic ꝛ baptizari: qō greci ꝙcedūt / eucharistiā pueris baptizatis exhibētes: habētes ꝓo se dictū Dionysij dicētis: q̄ ꝑceptio cuiuslibz sacramēti debet cōsumari in coione eucharistie Sed Dion. loquiꝫ de adultis q̄ possūt hz actualē deuotionē q̄ ad eucharistiā req̄riꝫ. Dōm est g̃ q̄ baptism⁹ est necessari⁹ q̄ ad adultos fm votuz. q̄ ad alios aūt fm actū. Eucharistia ꝓo nlī est de necitate salutꝭ q̄ ad actū. Nā rē hui⁹ sacramēti adulti hz pūt voto ꝓrio: pueri ꝓo voto ecclīe / qō eis coicaꝫ in baptismo. Sed ꝓtra: qz fm h videbiꝫ q̄ etiā sumptio sanguis fm votū erit de necessitate salutꝭ. qō est ꝓtra ꝙsuetudinē aliquaꝝ ecclīaꝝ: in q̄b⁹ solus sacerdos sub vtraq; specie coicat. Ad hoc ōr q̄ antiq̄tus oēs coicabant sub vtraq; specie: qō adhuc in q̄busdā ecclīis seruaꝫ: vt ēt mīstri altaris coicent sub vtraq; specie Sz in aliq̄b⁹ alīs seruaꝫ vt solus sacerdos cōmunicet sanguini ꝓpter ꝑiculum effusiōis. Nec tñ est ꝓtra iniam dñi: qz coicans corpi coicat etiā sanguini. quia sub specie panis est corpus ex vi sacri. ꝛ sanguis ex concomitantia. Hec ex illo vbi sup. q̄busdā additis ex dictis el⁹ aliūde. Est aūt notandū q̄ nullibi inuenire possum q̄ ecclīa ordinauerit sub vnica specie esse coicandū: sed ꝙsuetudo est q̄ passim sic obtinuit. Dicūt autē aliq̄ q̄ cuz aliq̄ res est de se laudabilis: licz ꝙsuetudo possit deobligare ab illa nō tñ obligat ad oppositū. sic cōsuetudo excusat me/ si nō coico oīi die: vel oīi die festo vt ꝙsueuerūt chr̄iani: nō tñ obligat me ad oppositū/ q̄n possū oīi die coicare. Cū g̃ coicare sub vtraq; specie sit laudabile: cōsuetudo nō videt ad oppositū obligare. Et lō si laic⁹ ex deuotione coicet sub vtraq; specie: cessante periculo effusionis ꝛ oīi falso iudicio q̄ ad fidem/ dicūt q̄ nō peccat mortaliter: imo forte laudabiliter agit. Si em̄ in ecclīa fuissent oēs coicandi discreti: ꝛ tanta fuisset sacerdotū copia vt pauci sil̄ coicare potuissent ad libitū: nunq; fuisset introducta ista ꝙsuetudo quā cernim⁹. Dicūt aūt videt q̄ ista res habeat speciem mali: ꝛ forte q̄ mortaliter peccat cōmunicans sic actiue ꝛ passiue. qz etiā si sit aliq̄d de se laudabile: tñ cōsuetudo ecclīe obligare pōt ad oppositū: qñ illud oppositū nō est pctm̄. Et ꝓbatio hui⁹ est. quia fm sctm̄ Tho. in. iiij. ecclīa aliquā do ad extinguendā quandā hereſim obligauit ad celebrādū aliq̄to tpe in fermetato: que obligatio videt fuisse ꝑ cōsuetudinē. Et codē mō pōt ex rōnabili causa ordinare ꝑ statutū/ vel ꝑ ꝙsuetudinē q̄ sub altera tm̄ specie coicet. Dicere aūt q̄ cōsuetudo non possit ad hoc ligare est dicere: q̄ nec statutum ligare possit. qz eq̄ per statutū ꝛ cōsuetudinez ꝓnceps pōt cōdere legem. (In me manet ꝛ ego i illo) Per hec ār ꝓba exponit dñs fm Aug. q̄d sit eius corp⁹ māducare. Manducat em̄. s. spūaliter q̄ manet i chr̄o per fidē charitate formatā. Qui ꝓo non sic manet in chr̄o/ nō māducat. Non tñ ista itelligunt fm eundē de his q̄ sacramentaliter tm̄ māducāt. i. q̄ suscipiunt q̄dem sacr̄m: sed tñ nō sunt in charitate. Vel fm Chry. in his ꝓbis vult dñs declarare qō ante dixerat: q̄ māducantes hūc panē hzent vitā eternā. Nā q̄ manet in chr̄o viuēre viuit. Ideo subdit (Sic misit me viuens pater: ꝛ ego viuo ꝓpter ꝑem) inq̄tum deus. qz ab eo habeo deitatē ꝛ vitā. ꝛ similr inq̄tū homo: q̄a viuo in ꝑsona diuini ꝓbi quā pater ꝓduxit. (Et q̄ māducat me sacraliter ꝛ spūaliter. vel saltē spūaliter tm: (ꝛ ipe viuet ꝓpter me) qz. s. talis efficit mēbꝝ chr̄i ꝛ vnit fonti totius vite. (Hic est panis). s. caro mea (q̄ de celo descēdit.) qz. s. nō semie virilu: sed celesti ꝓtute ꝓpagata est: vt ōr Hila. (Non) supple māducat h panis (sic māducauerūt

ples vñi manna ⁊ mortui sñt) morte tpali ⁊ eterna sm Augu. qđ non de oib⁹ sed de ꝗbusdā intelligo. Nam ⁊ moyses in dcto mortu⁹ est morte tpali: sed nō eterna. (Qui māducauerit hunc panē) modo p̄dicto: qui est vitas ⁊ nō vmbra vt mana (viuet in eternū) vita gr̄e ⁊ gl'ie cuius mortiat vita nature. Et intellige de māducante pseuerant: ita ꝙ interruptio nō inueniat: q̄ inꝛuptio est p mortale pctm̄. Est aut̄ sciendū ꝙ h̄ sacrm fuit instituta Prio in recordatōez dñi ce passionis. vtz Lu. xxij. Et scdo in signū p̄cipue dilectōis. Nā magn⁹ amor est dare sua. maior dare suos. maxim⁹ dare se. Dādo aūt se/magn⁹ amor ē dare se in frēm ⁊ sociū. vt chr̄s p incarnationem. ⁊ maior cū h̄ dare se in magm̄ p p̄dicatōez. ⁊ adhuc maior in exm̄ p conuersatiōem. ⁊ adhuc maior in p̄clum p passionē. ⁊ maxim⁹ dare se in cibū p sacram coionem. Nā in alijs donū est aliq̄ modo diuisum ab eo cui dat. sed ex cibo ⁊ cibato fit vnū indiuisuz. Ih̄ amātes tūc sūme cōsueuerūt exp̄mere amorem suū: cum dicūt. darez ei de carnib⁹ meis ad māducandū: ⁊ de sanguine ad bibendū. Tertio institutū est in robur ꝛfirmatiōis: q: sic panis corpus: ita eu charistia aiam ꝛfortat. Quarto in nutrimentū vite spūalis. iuxta illud Joā. vj. Nisi māducaueritz carnē filij hois. ⁊c. Quinto in viaticū pegrinatōis. vt pz in figura panis q̄ refect⁹ est Helias. lij. Reg. xix. Sexto in pign⁹ ⁊ arrā eterne hereditatz. iuxta illd Mat. vl. Ecce ego vobiscū sum vsq; ad cōsūmatōez seculi. Septio in satisfactionez p pctis. Sl aūt debet digne sumi / opz ꝙ comedat: eo mō q̄ agn⁹ pascalis q̄ figura ei⁹ fuit. Vt igit comedēdo declinet a malo/ ⁊ fiat bonū: dz Primo comedi a ciricūcisis p veteris cōuersatiōis abolitionem. j. Cor. v. Epulemur nō in fermēto veteri. Fermentū cm̄ est massa corrupta. ⁊ Scdo cū lactuc̄ agrestib⁹: p amaram ꝛtritōem. Job. ij. Anteqū comedā suspiro. ⁊ Tertio cū panib⁹ azymis per ꝛscie sinceritatē. j. ad Cor. v. sed in azymis sinceritatz ⁊ vitatis. ⁊ Quarto renib⁹ accinctz p strictā castitatē. j. Re. xxj. Sl mūdi sunt pueri: maxie a mulieribus ⁊c. ⁊ Quinto pedib⁹ calciatz: p immunitatē a frenis affectib⁹. i cui⁹ signū etiā chr̄s pus lauit discipl'or pedes/ q̄s coicarent. ⁊ Sexto cū baculis in manibus: p suū pius sollicitā custodiā. Esa. xxx. Comedētes ⁊ bibētes surgite pncipes arripite clypeū ⁊c. ⁊ Septimo i domo vna p oimodā cōcordiā. ⁊ Octauo fil'cū vicinis per fraternā charitatez et amorē. ⁊ Nono debet esse assus igni: p deuotiōis p̄cedentē feruorē. ⁊ Decimo festinanter per auiditatē ⁊ dulcedinē comitantē. ⁊ Undecimo coraliter per fidei integritatē. vorando caput ⁊ pedes .i. credēdo deitatē ⁊ hūanitatē chr̄i. Et Duodecimo sine ossiū cōminutiōe: p sacramenti veneratiōne. Sex aūt vltime cōditiones vident maxime p̄tinere ad accessum ad bonum.

Dñica p̄ima post Trinitatis.

Textus cuāgel'. Luce cap̄. xvi.

Homo ꝗdaz erat diues: et induebatur purpura ⁊ bysso ⁊ epulabat̄ q̄tidie splēdide. Et erat ꝗdam mendicus nomine Lazarus: qui iacebat ad ianuā eius vlceribꝰ plenus: cupiēs saturari de micis que cadebant de mēsa diuitz: ⁊ nemo illi dabat. Sz et canes veniebāt ⁊ lingebāt vlcera eius. Factū est autē vt moreret mendicus: et portaret̄ ab angelis in sinum Abrae. Mortuus est autē ⁊ diues: et sepultus est in inferno. Eleuans autem oc'los suos cum esset in tormentis: vidit Abraam a longe: et Lazarū in sinu eius. Et ipse clamans dixit. Pater Abraam miserere mei: et mitte Lazarū vt intingat extremuz digiti sui

Dnica.1.post Trini.

in aquam vt refrigeret linguaz meam quia crucioz in hac flam ma. Et dixit illi Abzaam. Fili recozdare quia recepisti bona ī vita tua:et Lazarus similr ma la. Nūc hic cōsolat:tu vo cruci aris. Et in his oiby inter nos et vos chaos magnū firmatū ē:vt hi q volūt hinc transire ad vos non possint:neqz inde huc trās meare. Et ait. Rogo ergo te pa ter vt mittas eum in domū pa tris mei:habeo em qnqz fratres vt testet illis:ne z ipi veniant ī hunc locū tozmētoz. Et ait illi Abzaam. Habent Moysen z pphetas:audiant illos. At ille di xit. Nō pater abzaam: sed siqs ex mortuis ierit ad eos:penitē tiā agent. Ait aūt illi. Si Moy sen et pphetas non audiunt:ne qz siquis ex mortuis resurrexe rit credent.

Homo quidam erat diues ꝛc̄.) Luc̄.xvj. In pñti euāg. fit ꝓpatio inter diuites purpuratū ac epulonē:z La zarum pauperē:ulceratū ac famelicum. Cōparant aūt qntū ad tria. scz Actum Reatum/z Statum.

Quantū ad pmū litteralit sciēdū est q vt ex textu pt̄z euāgelij:chr̄s pdicaue rat ꝓemptū diuitiaz:z amplexū elemo synaz:ſz pharisei auari deridebāt eum Jdeo ꝓ eos inducit pſens nō q̄dē para bola:sed historia. Non em q hic dicunt fūt parabolice dicta:sed fuerūt vere ge sta. vt dicit Magister histo. z Ambr. et Chryſ. quod ex h̄ patz:qz pauperis no mē exprimit. Dicit g̃(Homo q̄dā)non aūt exprimit nomē eius:sic infra nomē pauperis:fm Greg. in omel. quia deus humiles nouit atqz cōprobat:superbos ignorat:non quia eos nō sciat:sed quia viam eoz nō approbat. Fuit tamē iste de genere iudeoz fm Magistrū histo. quia inde dicunt fratres eius habere le gem Moysi z libros pphetaz: z Abra am eum filiū vocat(erat diues) Est aūt sciendū/q ꝛz quis possit diues esse sine peccato. Tamē q̄drupliciter circa diui tias est pcm̄:scz Auare retinēdo. Inde bite expendēdo. Ardenter amādo. Jn iuste adq̄rēdo. Et sic quattuoz diuites in euangelio reprehensibiles inducunt:q circa eaſdē deliquerūt. De pmo habet Luc̄.xij.q dicebat. Anima mea habes multa bona reposita annos plurimos ꝛc̄. De scōo Lu.xij. de quo dicit: q dis sipauit substantiā suam viuēdo luxurio se. De tertio Luc̄.xvij. cui dixit domi nus. Omnia que habes vende z da pau peribz. Et sequit. His auditis ꝓtristatus est:quia erat diues valde. De q̄rto habet Lu.xvj. z fuit villicus inq̄tatis qui de bonis dñi sui fuit ditatus. Jste aūt diues nō ponit in numero cum illis q: tribz pmis modis fuisse videt reprehē sibilis(Qui iduebat purpura) Hoc āt exprimit fm Gozram:non solum ꝓpter pciositatem vestis:sed etiā ꝓpter myste riū. Purpura em tincta sanguine ſcat ecclīastica beneficia sanguine chr̄i com parata:vel ea que sudoze z cruoze pau perū sunt adq̄sita q̄ rapaces exponūt in vestibz. Hiere. ca.ij. Jn alis eī inuen tus est sanguis. s. animaz paupez z in nocentū Sequit(Et byſſo) Jn purpu ra autez pciositas:z in byſſo mollicies. vestium signat. Beda. Purpura colo regū habitus est:z conchis marinis fer ro circūcisis emissa. Byſſus vo genus est lini candidi et mollissimi. Hec ille.

Est aūt notandū q in vestibz quinqz sunt reprehensibilia fm Gozram. Primo sumptuositas:quia indignū est vile ca dauer supflue ornari. Eo em m̄lti pau peres chr̄i possent sustentari. Scōo m̄l tipliciras. Hiero. Aliena rape quinciꝯ qui retinere supflua cōprobat. Tertio curiositas vel studium:aut sollicitudo ornandi se supflue. Aug. in reg. Nec af fectetis vestibus placere:sed moribus Quarto indecentia:vt si sacerdos idua tur vt miles. Sophon. j. Visitabo su

per oēs q̄ induti sunt veste peregrina. Quito ostētatio. s. ad inanē gl'iam. q̄ sp̄ē illicita. Pōt addi. vj. ihonestas. Qui dā ei viri sic vestiunt ihoneste vt m'lieribꝫ igerāt phātasias: z ecōuerso. Et h̄ fm aliq̄s ē mortale: qđ nō ē dubium qñ ea itentiōe fiat: sz factū ipz vtr̄ sit mortale ñ dico: sz ñ patresfamilias in h̄ deberēt vigilare. Excusat ād aliq̄s i pciosa veste fm eūdē. Prio ppt̄ ꝟsuetudinē. z scdo ppt̄ psone dignitatē. z tertio ppt̄ necessitatē: qz. s. alīā nō hz. z q̄rto ad celandā sc̄itatē: vt ptz i Sebastiano (Et epulabat). i. ꝟsuuꝫs vacabat. Nō ei oē comedere ē epulari: z h̄ nō ad sat'iandū pauperes vl' bonor̄ amicicias cōparādas qđ videt licitum: iuxta illud Ecc̄i. xxxj. Splendidū panib⁹ tē. sz ad gulositatē.

Prio q̄ norandū ē q̄ ꝟsuuia fiūt ppter m'ca. Prio ex naturali dilectiōe: vt fecerūt filij Job: vt ptz Job. j. Scdo ex benigna pierate: vt Tobias. Tobie. ij. Tertio ex honore: vt Leui chr̄o. Lu. v. Quarto ex libalitate: z honesta amicicia: vt duo discipl'i eūtes i Emaus. Luce vl. Quito ex approbata ꝟsuetudie. vt i nuptijs. Jo. ij. Sexto ex ostētatiōe vt Assuer⁹. Hester. j. Septio ex gulositate: vt h̄ epulo. z Nabal. j. Reg. xxv. Octauo ex ambitiōe: vt Adonias instāre electiōe regꝫ. lij. Re. j. Nono ex malignitate: vt Absalon. ij. Re. xiij. Et q̄nq̄s p̄mis modis approbāt vl' saltē ñ reprobant: sec⁹ ō alijs (q̄rtidie) z nō sel' in anno (splēdide) q̄ ad m'titudinē z pciositatē escar̄. Habuit g̃ h̄ supfluitatē i cēsu: i vestitu z i victu. sz Lazar⁹ oīno ecōuerso se habuit: de q̄ subdit (Et erat q̄dam mendic⁹) Ecce q̄nta pauptas. ex q̄ sequit q̄ neq̄ diuitias neq̄ vestes hēbat supfluas z pciosas (q̄ iacebat) q̄ stare ñ poterat (ad ianuā) Chr̄y. Jō iacebat ad ianuā ne diues dlceret: nō vidi: nemo mihi nūciauit. Videbat illū exiēs z intrās Hec ille. (vlceribꝫ plen⁹). i. plagꝫ putridis z ab itrinseco natꝫ. Sic em̄ vuln⁹ ē plaga vi illata: ita vle⁹ plaga nata. Ex q̄ ptz q̄ lini mollicie iste m'rū idiguissz sz loco dlicate z pciose vestꝫ habuit rupia z afflictiua vulnera (cuplēs satura ri de micis). i. reliquijs minimis panis (q̄ cadebāt ō mēsa diuitꝫ) Amb. Jnsolentia āt z tumor diuitū i diuitijs cōpetētib⁹ subiferē. Subdit em̄ (z nemo illi dabat) Jta em̄ sūt ꝺditiōis hūane imemores vt rāq̄ sup̄ naturā sint: ō miseris is paupēr incētiua suar̄ capiāt voluptatū: rideāt inopē insultēt egēti: z q̄r miserent dceat: his auferāt. Hec ille. Ex his aūt apparet q̄ hui⁹ pctm̄ fuit q̄druplex scz Auaricia diuitiar̄. Jnanis gl'ia vestiū. Jngluuies ciborū: z paupēr imisericordia vl' crudelitas. Apparet āt magna diuitꝫ hui⁹ crudelitas: qz videt fuisse crudelior q̄dām canib⁹: ō q̄b⁹ sbdit (Sz z canes veniebāt z ligebāt vlcera ei⁹) Gre. i omel. Videbat paup̄ p̄cedēte diuitē ab obseq̄ntib⁹ circūfulciri: se āt i infirmitate z i inopia a nll'o visitari. Nā qz nemo ei ad visitandū aderat: restant canes q̄ licenc' ei⁹ vulnera lingebāt. hec ille. Jrē idē ibidē. Ex vna g̃re ops de⁹ duo iudicia exhibuit dū Lazar̄ pauperē añ ianuā diuitꝫ facere pmisit: vt z diues ip'i⁹ dānatiōis sibi augeret vltiōez z tēpat⁹ paup̄ cresceret ad remuneratōez qz ꝟspiciebat ille q̄tidie cui miserec': videbat iste ō q̄ pbarec'. Hec ille. Moralit circa istā p̄tē sciēdū ē/ q̄ hō triplicem cām hz ñ gl'iandi i vestib⁹ pciosis. Pria ē respiciēdo cāz vestiēdi: qz illa fuit pctm̄ Qz ei p̄m⁹ parēs p pctm̄ fuerat vulnerat⁹ z excecat⁹ z dephēsus i furto: de⁹ ei apposuit ligaturā: z velamē z cauterīū. Tale igit̄ ē gl'ia ei ō vestib⁹ pciosis sic̄ si vulnerat⁹ gl'iet ō pulcra ligatura: cec⁹ ō pulcro velamie: z fur ō pulcro cauterio. Ber. Qui gl'iat ō veste silis ē furi q̄ de cauterio gl'iat. Scda ē respiciendo ad psonā suā: qz q̄ in his gl'iat: silis ē ei q̄ alī totū pomū dat: sibi cortice retinēs. Dāt ei diabolo g̃na z subaz. i. aiaz z corp⁹: sibi retinētes vestes. Sz aliq̄n excoriato pomo p̄icit cortex z pomū comedit: z g̃na spargunt: qz dū mortif sibꝫ: denudat vestib⁹: z caro vuorat a vermib⁹: z aīa p dīūsas penas dispgit. Tertia ē respiciēdo ad finē suū: qz iduit vestimēto purpureo: certe iduet sacco vilissimo: z q̄ ornat gēmis circūdabit vermib⁹.

Dñica.i.post Trinitatis.

Quantū ad scōm fit compatio vtri⸗ usq; q̄tū ad reatū seu penā: tra q̄ diui⸗ tis pena cōpat ad Lazari q̄etē. De hoc aūt dr sic Chrȳ. Audiuim⁹ q̄d vtriq; i tra passi sūt. videam⁹ q̄d vterq; patiat apud iferos. Q̄d rpale fuit p̄teriit: qđ seq̄t etnū est. Vterq; mortu⁹ est: illū an⸗ geli: istū pene suscipiunt. Hec ille. Vñ dr (Factū est aūt vt morr. mēdi. ꝛ poꝛ.) nō ipe: q: iā nō erat. hō em in morte de⸗ siuit esse hō. vt patz p s. Tho. iij. p. q. l. Sz aia q̄ aliqñ dr hō: q: est ei⁹ p̄ncipal⁹ ps. Lz aūt aiam nō sit nece poꝛtari fm aliq̄s: q: p̄ sic ꝛ angel⁹ localit moueri. tñ aiam poꝛtari ab angelo est possibile imo etiā nece: nisi ds miraculose opet. Et h̄ itelligo duob⁹ mōis. P̄o ei ange lus suā p̄rutē applicare coꝛpi. vt ptz de eo q̄ Abachuch a iudea in Babylonez vexit. ꝛ etiā spūi. Nā fm doctrinā scōꝛ diabol⁹ supioꝛ pōt iferioꝛi iferre violen tiā alligādo coꝛpi: aut de coꝛpe expellē do: ꝛ alias dānatoꝛ demones rapiūt ad toꝛmenta. P̄rio g̃ mō possibilis est ista poꝛtatio: vt aia absoluta ab hūano coꝛ poꝛe spōte alteri coꝛpi applicet / aut vi alliget: deiñ illō coꝛp⁹ ab angelo moue atur. Scōo vt angel⁹ suā p̄rutē ipi nu⸗ de aie applicet: ꝛ eā ad locū quēuis vt li ber ipellat vel alliger. Hoc aūt erit mo uere aiam sic ꝛ mouet coꝛp⁹. s. p applica tionē p̄rutis. Sz in h̄ erit dīa. q: coꝛp⁹ cui applicat angel⁹ cū subiciat loco: nō p̄t illō angel⁹ de extrēo ad extremū mo uere sine tñsitu medij. sec⁹ aūt de ania separata. q: ꝛ angel⁹ ꝛ ipa a loco nō depē det: ꝛ de se pōt ab oi loco absolui: ꝛ esse nusq̄. Vñ q: pōt eā angel⁹ coꝛpi alliga re. qñ absoluit a coꝛpe hūano: pōt illam imediate applicare igni ifernali vel la⸗ pidi h̄ exñti. Vide etiā de his in die pa sce (ab angelis) Sz q̄re ab angelis: cū vn⁹ sufficeret ꝛ Ad h̄ dr Chrȳ. ꝛō sic fe⸗ cisse angelos vt choꝛ leticie faceret (in sinū abrae.) Est aūt sciēdū q̄ fm doctri nā scōꝛ q̄ttuoꝛ olim fuerr aiaꝛ sub tra receptacula: de qb⁹ aliq̄ dicūt q̄ distin⸗ cta sr sic q̄ttuoꝛ aule. Sz vt dr s. Tho. in. iij. rōnabili⁹ est q̄ vna sit dom⁹ in q̄ tū fm diuersas ei⁹ ptes sr diuersa aiaꝛ loca. q̄ dñr infern⁹ dānatoꝛ. limb⁹ pue⸗ roꝛ. purgatoꝛiū. ꝛ limb⁹ patꝛ. Est aūt limb⁹ p̄rie fasciola q̄dā seu vitta q̄ ve⸗ stis extremitas oꝛnat circulariter: sz extē so vocabulo gñaliꝛ ois oꝛb ꝛ oꝛa vel ex⸗ tremitas rei dr limb⁹. Et sic cū sr quat tuoꝛ ptes iferni. due. s. habentiū grām dei. i. purgatoꝛ ꝛ purgādoꝛ. ꝛ due pua toꝛ gra. i. pueroꝛ ꝛ dānatoꝛ. supioꝛ il⸗ laꝛ duaꝛ dr limb⁹. ꝛ silr istaꝛ. Sin⁹ aūt ímptat q̄etis locū: eo mō q̄ poꝛt⁹ maris dr sin⁹. Sin⁹ g̃ abrae fz s. Tho. iij. di. xl. est reqes post morte scrōꝛ. q̄ idcirco dr abrae. qr ad ipm nō nisi p fidē venit. Et p̄mū credēdi p̄nciplū fuit abrahaz: q̄ se ab idolatris sepauit. Añ morte aute chr̄i iste sinus erat limb⁹ patꝛ: in q̄ erat q̄es a pēa sensus: sz nō q̄es a pena dāni: neq; q̄es desideriū. Et vt dr mgr histo. erat supioꝛ ps iferni in qua erat aliq̄lis lux. nūc aūt vt dr s. Tho. iā dict⁹ sinus nō dr limb⁹ vel infern⁹: qr ꝑri q̄escūt in visiōe dei. ꝛō padisus nūc est sin⁹ abrae. (Doꝛ. est aūt ꝛ di.) Chrȳs. Null⁹ aūt est q̄ sepeliēdo diuitē mistrasse dicat vt Lazaro. Eo nāq; q̄ in lato itinere dele ctatus mlt̄os būit obsequētes adulato res vt puenit ad finē: puatus est oīb⁹. Simplr em seq̄t (ꝛ sepult⁹ est in infer⸗ no.) Sz ēt ꝛ aia ei⁹ dū viueret sepeli⸗ bat obrzuta coꝛpe q̄i sepulcro. Hec ille. Scōm Aug. aūt sepultura iferni ē pe⸗ naꝛ. p̄funditas: in quā diues. i. p̄ncipal⁹ ei⁹ ps. s. aia sepulta ē: nō a sibi mistran⸗ tib⁹: sz a se toꝛq̄ntib⁹. Quid aūt vel ybi sit ifern⁹ dictū est in die pasce. De h̄ ait Basil. Est infern⁹ loc⁹ qđā cōis in int⸗ mo tre: obūbrat⁹ vndiq; ꝛ optus. cui⁹ ē q̄ddā ortficiū in p̄fundū tēdēs: p qđ pz descēsus aiaꝛ ad mala dānatꝛ. hec ille. Chrȳ. Vel sic regꝛ carceres extra ma⸗ nent. sic ꝛ extra mūdū foris alicubi est infern⁹. Vñ ꝛ exteꝛiores tenebre dicte sr Hec ille. Vr aūt Chrȳ. p mūdū intelli gere terrā vel celū. qr nō est p̄sīmile q̄ extra celū voluerit aliq̄d ponere. Et sic opio Chrȳ. pōt esse opio Jsiō. de q̄ hēs ybi s. Hñt aūt h̄ paupes exīm patie. de q̄ ait Chrȳ. Sin⁹ abrae padisus est. Jō aūt angeli mistrantes tulerūt pauperē

z locauerūt eū in sinū abrae:lz despect⁹ facerer/qz nō despauit: nec blasphemauit dī. Hic diues in neḡtia viuēs gaudet:z tribulatōem nō patīk. ego ꝓ nec obtiere valeo necessariā escā. Hec ille.

Mozalit aūt sciendū est q ex p̄senti euāge. colligik in gn̄ali punitio infernalis:quā q̄libet diues auar⁹ z delitiosus z cruōlis pauplb⁹ vt iste fuit:patiek sal tem anre iudiciū. z est multiplex. Pria est ab inferiozi:qz sepelik in inferno. i. in loco vilissimo. cū tñ ſm Aristo. li. de celo z mūdo:locus oim spirituū imozali um ab oib⁹ credak esse celū. Scōa est a supiozi:qz vident bonos in gl̄ia vsq ad dīe iudicij ſm Greg. sic iste vidit lazaꝝ Greg. sup illō. inf vos z nos tc. Videre possum⁹:tñsire nō possum⁹. z nos videmus qō fugim⁹: vos videtz qō pdidistis. z nr̄a gaudia accumulāt vr̄a tozmēta. z vr̄a tozmenta accumulāt nr̄a gaudia. Tertia est ab exteriozi. i. q̄tū ad desperationē remediozꝝ. qz cū duo pertuisset. s. missionē Lazari: z refrigerationē lingue. in signū q diuites tbi nullū hūt solaciū:ōz isti. Recozdare qz recepi. tc. Quarta ītez est ab exteriozi q̄tū ad damnatōez amicoz:qz. s. diuites cruciank p amicis q eoz culpa dānank. vel rōne mali exēpli qō eis p̄buerūt. vel rōne inq̄ꝝ facultatū quas ei reliquerūt. vel alia quauis huiusmodi causa.

Quantū ad tertiū cōparank isti quo ad statū quez vtq habuit imobilē post mortē. vnus in bono: ali⁹ in malo. Est aūt sciēdū sic ōr Chry. q sic delitie diuitis epulonis incendebāt z irritabāt Lazarū pauperē. ita gl̄ia lazari diuitē damnatū. tō ōr. (Elcuans aūt) qz erat in imo (oc̄los suos) q̄s solos liberos a tozmētis habet ſm Chry. vt lericiā alteri⁹ possit ad mal⁹ tozmētū inspicere (cū esset in tozmētis) pl̄ib⁹ z non in vno (vidit abrahā a lōge) Sic ei docet s. Tho. liij. dī. l. dānati vsq ad dīe iudicū brōs z gl̄iam videbūt brōz. Ulñ nō est mirū si iste vidit abrahā in inferno: z lazaꝝ in sinu eius. Ex oib⁹ aūt istis colligimus q̄ttuoz q̄ etiā ꝓinēk in doctrīa s. Tho. in diuersis locis. Prio: q post hāc vitā boni cogſcunt bonos. sic abrahā Lazaꝝ z econuerso. Scōo q etiā mali malos. Ulñ diues scies q suos in inferno cognosceret si descēderēt illuc: studet eos reuocare ne amplius cruciek. z Tertio q boni malos z ecōuerso. vt abrahā z lazarus diuitē: z ille illos. z Quarto q etiā boni cogſcent illos q̄s nūq̄ in vita ista vidēt: vt abrahā diuitē ac lazaꝝ (Et ipe clamās) Magne em̄ pene magnā vocem reddebāt ſm Greg. (dixit. Paret abrahā) Erubescebat fozte iste lazaꝝ imploraꝝ cui fuerat adeo crudelis. Vocat aūt abrahā p̄iem rōne cōis ozigis (miserere mei.) Greg. Frustra agis pniaz in loco vbi nō est loc⁹ pnie. Tozmēta te cogūt nō mētis affect⁹. Hec ille. (Et mitte lazaꝝ) Bre. Erras miser. abrahā mitterc nō p̄t: sed suscipe p̄t (vt intin. extremū dī. sui in aq̄.) Greg. Lazaꝝ videre nō dīḡbaris: z nūc digitū eius desideras. Hoc qō petz/tu ei debebas facere cū adhuc viueret. aquā desideras q delibutos cibos añ fastidiebas. Instruimur aūt q̄tū sit vtile in diuitijs nō confidere. ecce diues indiget paupe q qnq̄ esuriebat. Hec ille. (z refrigeret liguā meā: qz crucioz in hac flāma.) Est autē aduertēdū q diues et lazarus in inferno erāt q ad alias tm̄. in q̄ q̄n est a corpe separata nullū est mēbrū corpale: imo nulla potētia vegetatiua aut sensitiua nisi radicalit: sed solū in ea est intellect⁹ et volūtas. Digit⁹ ergo z lingua ꝺ metapho rice sumūk. per digitū qdez fcando virtutē auxiliatiuā. p linguā ꝺo fruté q p petō lingue punik. i. voluntate. Spealt ār de lingua flt mētio. qz plus p illā q̄ p alia mēbra peccaucrat. scz gustādo delitias z loquēdo inepte vt cōsueuerat cōuiue. sic ōr Grego. z loquēdo superba. vt ōr Chryſ. Est aūt ꝺ q̄stio. Quō possit anima pati ab igne corpeo? Ad hocre/sponder sctūs Tho. in. liij. dī. xl. q mul ti mlros assignant modos. Quidā em dicūt q ab igne patik. eo ipo q ignē vider. Sed ꝓtra. qz videre vt sic est pfici z non affligit: nisi apꝓhendak nocliū. Alij dicunt q anima illū ignem apꝓhendit vt nocliuum: q̄uis nocere neque

at:ꝛ inde dolet. Sed ꝫ:qꝛ sequit ꝙ aīa vere pateret:sed nō vere ab igne:sz tm̄ rōne false imaginatōis. Itē nō ē veri/ sīle ꝙ aīe ꝛ demōes rōne vigētes existi/ marēt ignem sibi posse nocere nisi eo ḡ uarent. Alij dicūt ꝙ ignis realiter aīaz affligit:vt instrumentū diuine iusticie.

Sed ꝫ:quia iste modus dicēdi nō suf ficit. Semp em̄ instrumentū habet ꝓ/ priam actionē:quā,pducēdo efficit opa/ tionē que ei ex ꝓncipali agente debet: vt aqua in baptismo purgat aīam lauā do coꝛpus:que est eius ꝓpria actio:ideo oporꝛet igni aliquā naturalē actionē da re. Dicendū est ḡ ꝙ coꝛpus spiritui nō est graue:nisi quatenꝰ ei spūs vnitur vt forma vel motoꝛ vel locatū:tracz ignis ex sua ꝓprie spiritū diffinit:sed ex virtu te dei vt elꝰ instrumentū diffinitū a se naturaliter sibi supnaturalit alligat:vt nō possit operari vbi ꝛ qliter vult:ꝛ cō sequēter spiritꝰ ꝫ ꝓcipiens tristat. Ulñ oporꝛet omnes pꝛedictos modos i vnū colligere. Pꝛoxim̄ ergo afflictiuū est spirituale:id est ignis vt ꝓceptus. Re/ motū ꝙo coꝛporale.i.ignis. Hec ex san cto Tho. Quomodo ꝙo coꝛpꝰ ab igne patiat non est difficile videre:sed bn̄ est difficile quomō perpetuo possit in igne durare. Ad qō dicit sctūs Tho. vbi s. ꝙ huius ꝓpetue duratiōis erit ꝓncipaľ causa:diuina iusticia:sed huic deserui/ ent dispositiōes agentiū ꝛ patientium. Pꝛo quo sciendū est ex doctrina eiusdē ibidē:ꝙ coꝛpoꝛa habētia sensibiles q̄li/ tates illas agendo i alia imp̄mūt dupli citer. Uno mō realiter ꝛ materialit:sic ignis ligna calefacit. Alio mō intentio naliter ꝛ spiritualit:sic murus albꝰ cau sat in aere ꝛ in speculo similitudinē sue albedinis intentionaľr ꝛ q̄si spiritualr: nō aūt realiter ꝛ materialiter:id est fm talem modū essendi qualē habet i mu/ roꝛ:alioq̄n aer essz albꝰ. Forma ergo ali quando est spiritualiter in mouente:vt figure litteraꝝ in calamo:er materialit in passo:vt eedem in charta. Aliquādo ecōuerso:vt pꝛz de albedine muri. Ha rū aūt impꝛessionū ꝑma est motus alte ratiōis:ideo cessabit cessante motu celi Nō aūt scōa:ideo durabit. Ulñ post iu/ dicīū si esset speculū in aere:reciper ꝺdē silitudinē ꝛ imaginē solis:sz nō calefie/ ret. Sciendū est etiā ex.ij. de aīa.ꝙ sen sus nō sentit suscipiendo formā materi alit:sz sine materia .i. intentionaľr tm̄. Si ḡ modo manus mea applicata igni susciꝑet speciē caloꝛis intentionaľr ꝛ ñ materiaľr:sentiret ꝓtristās:ꝛ tm̄ nō alte rarek. cū alteratio sit fm susceptōez ma terialē forme. Et ita erit post quietē ce/ li. Omnia ista sūt de mente scti Tho. vbi supꝛa. (Et dixit illi Abꝛaam. Re/ coꝛdare fili qꝛ recepisti bona i vita tua) id est illa q̄ vera bona putabas:vt dicit Chꝛyk. (Et Lazarꝰ similiter mala) nō fm iudiciū Lazari:sed diuitis:vt idem Chꝛyk. dicit. Hoc aūt dicit fm Aug. quia suam felicitatē duxit in hoc sec'o. Uel dicit recepisse bona ꝑ paruis suis bonis:et Lazarus mala ꝑ paruis suis malis (Nūc ꝙo hic consolat) ꝓpter magꝝ sua bona. (Tu ꝙo cruciaris) iuste ꝓpter tua mala. Unde sicut ôr Gꝛeg. timere debent qui sciunt se bona fecisse ꝛ vident se etiā bona recipere:ne hic ꝑ suis laboꝛib9 munerent. Et cū videm9 pauperes qui bona faciūt ꝛ mala recī/ piunt:nō debemus desperare:quia for tassis supfluitas pꝛauitatꝝ coinq̄nat:ca minus pauꝑatis purgat. (Et in his oi bus) que me excusant vnū est iter cete/ ra:qꝛ(inter nos) iustos (et vos) iniquos (chaos) vl chaus:vt veteres codices ha bēt:teste mgꝛo hist. (magnū firmatū ē) Chaos ꝓprie ē ꝛfusio siue ile vl matia in q̄ oia ꝛfusa ab aliquib9 ponebant:sz hic sumit ꝑ distantia meritoꝛū firmata cū impossibilitate transeūdi a statu ad statum. Est aūt sciendū ꝙ ꝑ distantiam que est inter istos siue per chaos:multa fm multos:intelligunt. Pꝛimo differē/ tia meritoꝛ:que post moꝛtem mutari non possunt:vt dictū est. Amb. Inter diuitem ꝛ pauperē chaos magnum fir/ matū est:quia post moꝛtē nequeūt me/ rita imutari. Scō differentia voluntā tum:quia boni habent voluntatē in bo no ꝛfirmatā:ꝛ mali obstiatā i malo ita ꝙ neutri a suo fine possūt auerti nec ad

inuicē ꝓticipare.ij.Cor.vj. Que ꝓtici patio iustī ad iniqratē. Tertio differen tia volitionū:qz boni hñt ꝑpetuū actu alē dei amorē:mali ꝙ ꝑpetuū odiū.qa bōi tāq̄ fideles amici do i vita sp habi tualit adheserēt:lz irerdū venialr pecca rēt:z mali sp ab eo habitualit tāq̄ infi deles recesserēt:lz facerēt aliq̄ ō gñe bo noꝝ.ij.Cor.vj. Que ps fideli ad ifide lē: Quarto distāria ꝓsciaz:qz boni hñt ꝓsciaz redolētē. Can.j. Lectul⁹ nr̄.i.cō scia i q̄ aīa pausat floridꝰ. Mali ꝙ cō sciaz remordētē:fz illō Esa vl. Vermis eoꝝ ñ morietr. Vñ illoꝝ ꝓscia ē sctā.hoꝝ ꝙ est canina.i. latrās. Eccl.xiij. Que cōicatio boi sctō ad canē: Jō seqr(vt hi q̄ volūt).i. si q̄ seu aliq̄ volūt ſm Aug. (hinc).i.ab h̄ statu(trāsire ad vos).i.ad vīm statū vl ad vīm aduiorīū(nō pos sint)lz possint ad loca vīa transire nisi deo aliter viderer.(neq̄ ide).i.a vro sta tu(huc).i.ad statū istū(trāsmeare)Vel fz mētē Gre.expōit sic (Ut hi q̄ volūt) volūtate naturali z ꝓdicionata.s. si essz possibile(trāsire ad vos) ad liberādū su os(nō possint)stare ꝓfozmitate volūta tis eoꝝ ad diuinā:cui imobilit adherēt (neq̄ ide zc.)exponar vt s. Dānati em vellēt si possent mutare statū:lz ñ bri:lz solū vellēt ire in aduiorīū. Desperans aūt diues de suo refrigerio obtinēdo et mīro magz de sua liberatōe:ꝙuertit ad rogādū ꝑ suis. Vñ seqr (Et ait. Rogo q̄ te pr̄ vt mittas eum i domū prīs mei: habeo em q̄nq̄ frēs) Ex q̄ ptz ſm Gre. q̄ mortui recordant viuētiū:ad penā tñ sui si sūt dānati(vt testet illis) q̄ patiūt mali post mortē(nec z ipi veniāt i hūc lo. torīmēto.)Sciēdū est aūt q̄ dānati vel lēt oēs dānari etiā ꝑpinq̄ssimos:ſm do ctrinā scī Tho. liij.dis.l. z.viij.q̄dlib. vij.qz hūt ꝓfectissimū odiū z inuidiam Jō sic bti rōne ꝓfectissime charitatis gaudēt ō oi bono:ita illi tristant. Si q̄ tñ deberēt saluari vellēt q̄ essent sui:qz in h̄ torq̄nt inuidia q̄ dum alij saluant: dānant sui. Et hac rōne iste cura ō fra tribꝰ habebat. Est aūt sciēdū q̄ istiꝰ pe titio fuit Prio inīq̄. Nam lazaꝝ quē sic miserꝝ viderat:iterꝝ volebat miserꝝ red dere:dū ad vitā istā illū reddi postula bat. Petrꝰ rauē. Sic vult vexare paupe rē:sic diuites i h̄ secl'o vexare paupes cō sueuerūr. Scdo fuit fatua. Nā plꝰ mor tuis q̄ sc̄pturꝫ credēdū putauit:qd fa tuū ē asserere. Prio:qz Lazarꝰ z multi cū chīo surrexerūt:qb⁹ iudei credere re cusarūt. Scdo:qz cū magz deo q̄ alicui viuo aūt mortuo credēdū sit:si ēt āgelꝰ de celo ℨ sc̄pturā loqrer:nedū aliq̄s ex mortuis resuscitatꝰ:magz sc̄pture stan dū esset:vt dicer. Tertio:qz si eēt ꝓsue tudo credēdi mortuis:diabolꝰ aliquos phātastice suscitaret:q̄ falsitates disse minare possent. Tertio fuit parti puni da. Timuit em suū cruciatū augeri ex dānatōe suoꝝ:fz aliq̄s (Et ait illi. Ha bēt moysen z ꝓphas).i.hoꝝ sc̄pturas fz Chrȳ.(audiāt illos)si volūt:qz sr̄ fide digni(At ille dixit. Nō pr̄ abrāā:sed si q̄s ex mortuis ierit zc.)Jste falsū dixit: qz lazarꝰ surrexit z chīs z multa coꝝpa sctōꝝ:z apparuer mltz:z tñ lazaꝝ cogi tauerūt denuo morī tradere:ō vez ib ihūgit:cū dr̄(Ait āt. Si moysen z ꝓphas nō au.neq̄ zc.)Dic aūt h̄ Chrȳ.q̄ scrī pture magz sūt fidedigni q̄ mortuꝰ re surgēs aut e celo descēdēs:qz eaꝝ deꝰ ē autor. Et vlteriꝰ ōr q̄ ñ eēt vtile hoib⁹ freq̄nt mortuos appere:qz etiā hocīpm ꝓtenerer z diabolꝰ facilit deciper. Si tñ eēt vtile deus h̄ nō omitteret:vt ait. Est āt sciēdū ſm Aug.li. ō cu.p mor.q̄ mortuis ē cura ō viuis:vt h̄ ptz:z tñ ne sciūt q̄d faciāt viui:sic ecōuerso ē ō nob respectu mortuoꝝ. Sz tñ vt ibi ait:tri bus modis sciūt q̄d agūt viui. Prio do centib⁹ his q̄ hic morīedo discedūt. Se cūdo docētib⁹ angel. Tertio docēte spū ō. Ego addo q̄rtū modū. Nā ex ꝓiectu ra:si ex libartōe sua sentiat q̄s p se fem suffragiū:pr ratiocinari defunctꝰ q̄snā fecerit:z pñr oēs ꝓiecturari quō nā vi uāt hi q̄s nouerūr. Est ēt sciēdū q̄ anie sepate cogiscūt singularia aliq̄ h̄ existen tia:vt h̄ ptz:cūis neselāt q̄d agāt:vt ōr Aug. Nō tñ hmōi cognoscūr p species abstractas:qz rales nō ducūr i singula ria:nisi reflexiue meditāre phātasmate: qō in ania separata non est:sed cognoscūr

ꝑ infusas: vt ptz ꝑ s. Tho. iiij. di. v. q. j. ꝑte. q. lxxxix. Sz qr ille species sūt anie ipz̄o pozriōate nō nortificār anie omnia singularia: sed solum illa ad q̄ aliq̄ mo/do ania ordinak z determinak ꝑ pcedē/tem cognitionē vel affectiōez vl' ordina/tionē naturalē aut diuinā: vt dr s. Tho. j. parte vbi supra.

Allegorice fm Aug. ō con. euāg. iste diues fcat supbos iudeoz: purpura re/gnū. Epule doctrinā legꝫ: Lazar⁹ gēti/lē pplm: canes ꝓo pdicatorꝫ ex pplo iu daico ad gētes missos fm Grc. Quiq̄ frēs fm Aug. vbi sup̄ ē pplꝰ iudaicus sub q̄nq̄ libris Moysi viuens: vel fm Ebry. sūt q̄nq̄ sensus q̄b infuerāt.

Anagogice ꝓo ꝺ diues fcat corpus bois iniq̄ qđ i hac vita habz suū splēdo tē: qz ꝑus de eo q̄ de aia cogitat i vesti bus z i cibis ꝑ q̄s itelligūt etiā voluptā tes veneree q̄ sequunk. Paup ꝓo corp⁹ bois iusti. qđ i hac vita squalet peniten tia z disciplinis vlcerak. Iz canes illud lingāt. i. scpture resurrectionē pollicēāk Sed post mortē glificak: corpe iniusti sepulto in inferno.

Moraliter aūt iste diues fcat oēs di ytes potētes i trib⁹. de q̄b⁹ i pncipio di ctū est. Lazar⁹ ꝓo fcat oēs paupes ele/mosynā postulātes: z cū patiētia dei di sciplinā tolerātes. Illi em̄ ꝓmo q̄dē hūt oēm ꝓsolationē: Iz tādē ꝑuati illis oib⁹ babēt ifernalē sepulturā: isti ꝓo oi hu/mano solatio destituti: nullā ꝓsolatiōez babēt ꝑter linctionē canū. i. ꝓsolatōez ꝑ dicatorꝫ: Iz deide brā reqe ꝑfruūk. Sed ꝑ pdicatores eos ꝓsolātes itellige Prio pdicatores publicos. Scōo etiā ꝑtua/tos. i. oēs eos q̄ ad patiaz hortank. Ter tio etiā angelos q̄ talib⁹ inutilibiliter i/terius inspirādo loquunk.

Dnica.ij. post Trinitatis.

Tex. euange. Lu. ca xiiij.

Homo quidam fecit ce/nam magnam et voca uit mltos. Et misit ser/uum suum hora cene di cere inuitatis vt venirēt: quia parata sunt omnia. Et ceperūt simul oēs excusare. Primus dixit illi. Villam emi z necesse habeo exire z videre illam. Ro go te habe me excusatū. Et al/ter dixit. Juga boū emi q̄nq̄: z eo ꝓbare illa. Rogo te habe me excusatū. Et alius dixit. Uxorē duxi: et ideo nō possum venire. Et reuersus seruus: nunciauit hec domino suo. Tunc irat⁹ pa terfamilias dixit puo suo. Exi cito in plateas et vicos ciuitatꝫ et pauperes ac debiles: cecos z claudos introduc huc. Et ait ser/uus. Domine factū est vt impe rasti: et adhuc locus est. Et ait domin⁹ seruo. Exi in vias z se/pes et cōpelle intrare: vt imple atur domus mea. Dico aūt vo/bis: q⁹ nemo virorꝫ illorꝫ qui vo cati sunt gustabit cenā meam.

Homo quidam fecit cenam magnam z vo. tc̄. Lu ce. xiiij. In p̄senti euangelio in quo agit de quinto eterne felicitatis: tangunk tria puncta: que sūt Jnuitatio/ Recusatio/ Subingressio.

Quātū ad ꝓmū lr̄aliť sciēdū ē q⁹ salu uatoꝛ añ ea q̄ ꝺ narrank docuerat q⁹ ad nr̄a quinta debem⁹ vocare paupes qui nob⁹ repēdere nequeūt vt retribuak nob⁹ in resurrectiōe iustorꝫ. Tūc q̄dā ō astan tib⁹ intelligēs idē esse resurrectiōez iu/storꝫ z regnū dei: dixit. Brūs q̄ manducabit panē i regno dei. Et iste fm Cy/rillū ꝑ panē accepit materialē panē rāq̄ rudis: credēs vtā br̄orꝫ eē vtā anialez cibis vrentē: sic tenēt saraceni z moder/ni iudei. Quidā antiq̄ iudei sen'cr̄t q⁹ i illa vita neq̄ cibis neq̄ venereis vte/rent hoies: vt patz i cantheredi ca. vlti. Scōm Aug. aūt iste suspirauit panem quē añ se habebat. i. chr̄m qui est panis

regni dei. Bꝛda. Sꝛ qꝛ nõnulli hũc panẽ fideten⁹ q̃si odorãdo pcipiũt: dulcedinẽ ꝓ eo⁹ attigere ꝓtẽt gustãdo fastidiũt: subiecta ꝑabola taliũ roꝛ: pozẽ celestiũ epulis dignũ ñ eẽ redarguit. Hec ille. Dꝛ g̃ (Hõ qdã) Qꝛ ãt euãgeliũ ꝑabolicũ ẽ: ſrãle ſenſũ oꝑtz ex trãſlũptiua ꝓbor⁹ fcatiõe pcipe. Iſte g̃ hõ ſm Cyrill. de⁹ ẽ q ſm grecũ ſe hoiem appellat: qñ vult ſuã miſcõiaz fcare. Leonẽ ꝓ o z hmõi qñ fcare vult ſe velle exercere punitione. Vel ſm alios iſte hõ ẽ chꝛs. addit aũt qdã: diſcretiue: qꝛ chꝛs ab alijs hoib⁹ fuit diſcret⁹. Prio ꝓpt̃ imunitatẽ qb oĩ pctõ mortli/ vcali/ origiali. Eccs vij. Vir vnũ ỏ mille reppi. ſ. ſine origli/ nali: ỏ mlieribꝫ aũt nulla. Scõo ꝓpt̃ redundãtia gre. Jo. j. De plenitudie ei⁹ nos oẽs accepim⁹. Tertio ꝓpt̃ vnionem ad deitatẽ. Jo. j. Verbũ caro factũ est. Quarto ꝓpt̃ ſingl'arẽ ei⁹ excellẽtiã ſup hoies z ãgelos. Phil. ij. Dedit illi nomẽ qỏ ẽ ſup oẽ. Quito ꝓpt̃ vnl'ũ ſalitatẽ prãtz. Dar. vl. Data ẽ mihi ois po. i celo z i tra: (fec cenã magnã). ſ. pauit eꝝnã z vltimã refectiõez. Sic ãt dic b. Gre. Soler q̃ri an iſta cena ſit illỏ prandiũ: de q̃ agit Dar. xxij z ỏ eo habes infra dñica. xx. Videt em q ñ: qꝛ prandiũ ñ ẽ cena. Scõo qꝛ ỏ illo prandio vn⁹ carẽs veſte nuptiali expulſus t̃. De hac ꝓ o cena null⁹. Et qdẽ Gre. z Aug. credũt q ñõ. ſz q ibi ꝑ prãdiũ itelligit̃ ꝓtuitũ fidei qỏ in eccl'ia militãti agit̃. Hic ꝓ o ꝑ cenã eꝝna felicitas. Alij ꝓ o vt videt eẽ Cyrill'. ſentiũt q ſic: z ad pmũ motiuũ dicũt ſic et ipe Gre. ỏr: q ſalua fide magis vult alieno itellectui cedere q̃ ꝓpꝛietatiỏib⁹ defuire: q apud antq̃s tm ſol'in die comedebat z hora nona: z illa comeſtio z cena z prãdiũ vocabat. Ad ſcõm dicunt q id qỏ Lu. tacuit: Dar. dixit. Sꝛ reuera ſnia Aug. z Greg. ẽ vera: vt ex oꝛdie narratiõis euãgelice pꝛz. Nã q ỏt Dar. p⁹ vltimũ aduẽtũ dñi i hierꝛz ꝓtigerũt i die hoꝛ. ſ. paſſiõis. Nue ꝓ o ỏt Lucas m'ro añ pdictũ aduẽtũ (z vocauit m'ros). t. oẽs iudeos pncipal'r: q̃s p ꝓphas dñs iuſtrauit. Et inter illos ſacerdotes z pncipes ꝑpũ potiſſimũ: qbꝫ cõmiſerat de⁹ ꝑpt̃ curã. Inuſtrauit ẽt adhãc cenã z getiles ſz nõ pncipal'r. Vnỏ iudei dicũt filij regni dꝛ. vtz Dar. xiij (Et miſit ſuũ ſuũ hoꝛa cene) Hoꝛa cene dꝛ dupl'r. Vno mõ hoꝛa i q̃ cenãdũ eſt. Illa ẽ i q patuit celũ et igreſſus ad regnũ: z icepit i chꝛi morte. Alio mõ hoꝛa i q̃ ad cenã venientiũ ẽ: z iſta alĩqntul̃ pceſſit: vtpote qñ chꝛs cepit pdicare Pniaz agite appꝛopi. ei re. celo. Dar. xiij. Seru⁹ ãt iſte miſſ⁹ ad vocãdũ iuſtatos: ſm Cyrill'. itelligit̃ chꝛs: ſz Gre. ỏ inomel'. itelligit̃ pdicatoꝛ ordo. t. collegiũ vt choꝛ⁹ apl'oꝝ. Dic ãt ſuũ i ſingl'aꝛi: qꝛ exq̃ idẽ annũciabãt et ex pte vni⁹ loq̃bant'. oẽs tanq̃ vn⁹ noiant ponẽdo ſingl'are ꝑ pl'ali (dicere inuitatz) ꝑus ꝑ ꝓphas (vt ꝓtirẽt). ſ. iuitati. ſ. iudeoꝝ pncipes z plebei z orbis vniuerſ⁹: ſz pncipaliter ipi iudeoꝝ pmi (qꝛ iã para ſt̃ oia). t. i prio: z ſtati para erãt ſi iſte fu⁹ ſit chꝛs pdicãs i carne: vt reuera qñ occiſo chꝛo z apto celo apl'i pdicabãt: oia para erãt

Eſt aũt ꝑ morale documẽtũ cũ q̃nta reuerẽtia audiẽd⁹ ſit pdicatoꝛ. Eſt em miſſus dei iuſtãs nos ſic apl'i iuſtauerit iudeos ad cenã ei⁹. De ꝑ Gre. ſic ait. Sepe euenire ſolet vt ꝑſona potens deſpectũ habeat famulũ. Cũq ꝑ eũ dñs ali/ qd mãdat: ſi ỏſpicit̃ ꝑſona loq̃nt̃z fuiſq fuaꝝ i cozde reuerẽtia mittẽt̃z dñi. Neo g̃ me ꝓpt̃ me ꝑ in loco ỏſpiciat: qꝛ ſi ne quaq̃s ad inuitãdũ dign⁹ appareo: ſz tm magne ſũt delitie q̃s pmitto. Hec ille.

Dozal'r aũt ſciẽdũ ẽ q de⁹ cenã magnã pauit i q̃ nob apponũt fruct⁹ ꝑcioſiſſimi fcari ꝑ illos q̃s explozatozes ruꝫlerũt i fra pmiſſiõis. Nue xiij. Qui fuerũt fic⁹. vue z ma ogranata. Per ficũ itelligit̃ dulcedo cauſata a ꝓplatõe ỏ tatz q̃ oẽs alias excedit: ſſẽ dulcedo fic⁹ oẽz dulcedinẽ fructuũ. Per vuã ꝓ o dulcedo cauſata ex vitiõe hũanitatz: q̃ fuit ỏ vinea ꝓgiali. Eccl'i. xxiij. Ego q vitz zẽ, Et fuit igne charitatz excocta. Canti. j. Botr⁹ cypꝛi dilect⁹ me⁹ mihi i vineis engaddi: q. ſ. ad lꝛaz dicũt eruri ſolariỏ radijs. Et i tozcl'ari crucz fuit cõculcata. Per malo g̃nata: dulcedo cauſata ex ſocietate ſerỏꝝ. Malũ em hz can⁹

dorez rubore ⁊ ordine granoꝝ. Sic scti erũt corpe cãdidi: lucidi charitate: ⁊ ordinati locũda societate. Ad hanc deus nos vocat per legis documẽta: p bñfia: per inspirationes: p flagella. sed pauci veniunt. Ideo cõquerit Prouerb. j. Vocaui ⁊ renuistis ⁊c. Sed nota q ex sacra scriptura colligit q ꝙ drupex est cena. Pria est corpalis: in q̃ habẽt ptm pare paupes/ saltẽ in reliquijs. Lu. xiij Cum facis prandiũ aut cenã/ voca pauperes. Secũda est spũalis: quã de⁹ in hac vita facit cũ aia reuerrente a pctõ. De q̃ Apoc. vj. Ego sto ad ostiũ ⁊ pulso: si q̃s aperuit mihi introibo ad illuz: ⁊ cenabo cũ illo ⁊ ipe mecũ. i. ponemus ad symbolũ siue ad scortũ pro rata. In hac peccator penitens ponit tria: scz cõtritõnem: cõfessionem: ⁊ satisfactionẽ. Et deus simil'r tria. s. gram cõtra ꝓtritionẽ: ⁊ miscõiam relaxatiuã pene tota liter: vel fm ꝓtem cõtra ꝓfessionez: que rõne verecũdie est penosa. ⁊ gl'iam contra satisfactionẽ per bona opa q̃ virã et nam mereyt. Tertia est infernalis. De qua Apoc. xix. Venite cõgregamini ad cenã magnã dei vt manducetis carnes regũ. In ista dabit duplex panis. s. indigestibilis. i. mors eterna. de q̃ Prouer. xxvj. Suauis est homini panis mẽdacij. ⁊ post iplebit os eius calculo. i. quo lapide: a calcãdo q̃ est aliq̃d indigestibile. Alit⁹ est panis amarissim⁹. Job. xx. Panis coꝝ verrek in fel aspidũ intrinseus. Et iste est ꝓmis ꝓscie. Ibi erit etiã duplex vinũ. s. rubeũ. i. odiũ cõtra sanguinẽ inimicoꝝ q̃s ibi secũ in societate videbũt. et albũ. i. doloꝛ de dãnatione amicoꝝ ex sua culpa/ vel aliter. Deut. xxxij. Fel draconũ vinum coꝝ. Ecce vinũ rubeũ: ⁊ venenũ aspidũ insanabile. Ecce vinũ albũ. Quarta ẽ celestz. de q̃ Apoc. xix. Bti qui ad cenam nuptiaꝝ agni sũt vocati. In hac erũt duo panes: scz deitatz ⁊ hũanitatz. ⁊ vinũ optimũ: scz rubeũ. i. gaudiũ ex societate martyrum. ⁊ albũ. i. gaudiũ ex societate alioꝝ electoꝝ pcipue angeloꝝ. Et ista est de q̃ in psenti agit euangelio.

Quãtũ ad scõm rãgit excusatio quã fecerũt inuitati: cũ dr. (Et ceperũt oẽs sil'r excusare) Ista excusatio nõ est facta ꝑbis: sed factis. Dũ em docente pdicatore ispirabant vel q̃litercũq; mouebãtur ad obediendũ fidei vocabãt: sed dũ nõ ꝓsentiebãt inspirationi ꝓpter dulcedinem petoꝝ q̃ sequi volebat excusabãt. Licz aũt oẽs hmõi excusent: tñ dñs hic ad ḥram videt loq̃ de ꝓncipalissime iustatz. i. iudeoꝝ ꝓncipib⁹: q̃z ꝓmus dixit. (Villã emi: ⁊ necesse habeo exire ⁊ videre illã.) Iste fm Aug. de ꝑbis do. est supb⁹ honoꝛes ⁊ põpas sequẽs. Alit em. In villa empta dñatio notat. q̃ superbia colligit vicijs ꝓmũ. Hec ille. Sed fm Greg. ⁊ Amb. est ille q̃ exterioꝛib⁹ occupatiõib⁹ iugit ⁊ intẽte terrenã substantiã exq̃rit (Rogo te habe me excusatũ) Greg. in hom. Dũ dr rogo ⁊ venire continet: humilitas sonat in voce: superbia in actiõe. Hec ille. Iste g̃ mõ excusabãt iudei hũres bona ꝑba leg̃z in oze: ⁊ pessima vicia in opatione: ⁊ maxie hypocrite pharisei. (Et alt dixit) Hic ponit alter ipꝛoprie vt sit idẽ qd ali⁹. Propꝛie em refert vbi sũt duo tm: h ꝥo fuerũt tres (iuga boũ emi q̃nq;) Ista q̃nq; iuga boũ fm Aug. de ꝑbis dñi dr q̃nq; exterioꝛes sensus q̃ vt dicit iuga dicũt: qꝛ oẽs sũt geminati. vt pz in duob⁹ oculis: duab⁹ auribus: ⁊ duab⁹ naribus. Gust⁹ q̃q; geminationẽ quandã habet: qꝛ non nisi lingua ⁊ palato tangẽdo gustamus Simil'r aũt voluptas carnis que adstat tũ ptinet occl'te geminat. Est em ⁊ forinsec⁹ ⁊ intrinsec⁹. Vel fm alios gemi nat tactus in duab⁹ manib⁹ in q̃b⁹ maxime viget. Sũt aũt iuga boũ. s. terrena ꝓsantes ⁊ rep̃rentes. Iste g̃ scõs excusatoꝛ fm Aug. est curiosus ⁊ cupid⁹ terrenoꝝ. qꝛ hic nõ voluptas: sz curiositas notata est. Non em dixit: eo pascere: sz eo ꝓbare illa. Hec oia sentẽtialit Augusti. Scõm Greg. ꝥo iste curiosus tã tũ pficit q̃ efficit explozatoꝛ alioꝝ forz sua interioꝛa derelinquẽs. (Alt⁹ dixit: vxoꝛẽ duxi ⁊c.) Iste fm oẽs est is q̃ carnis illecebras sequit. Aug. vbi s. Qui vxoꝛẽ duxit carnẽ ãplexat: carnis voluptatib⁹ iocũdat: a cenã excusat: obfuer

ne fame inẽna moꝛiaꝝ. Hec ille. Vl'ad lr̃az intelligiꝫ hoc (Vroꝛẽ duxi: z ideo nõ possũ venire) Sed ꝛtra: qz cõiugiũ b onũ: ergo non impedit a regno adipi/ scẽdo. Ad h̃ ỏr Greg. q p iustũ ꝛiugiũ fcata est res iniusta. i. luxuria. eo q nõ/ nulli p h̃ nõ fecũdtratẽ/ sz desiderũ ex/ petũt voluptatz. Et intẽdit q ꝛiugiũ ñ phibz ingressũ ad regnũ: sz id qỏ p illỏ fcaꝫ. i. illicita voluptas. Si aũt ad lr̃az accipiꝫ ꝛiugiũ z vroꝛ: exponẽdus erit: ñ pñt venire. i. difficulꝫ inuenĩẽdo. Basi. Intellectꝰ bũanus ꝑgens ad mũdanas illecebꝛas: debiꝫ est ad agendũ diuina. Hec ille. j. Loꝛ. vij. Qui cũ vxoꝛe ẽ: sol licitꝰ est q sꝫ mũdi. Ex his aũt ptz vr ỏr Augu. vbi sup. q istꝫ excusatoꝛes sꝫ de q̃b Joã. retrogdo ordine ỏr. Oẽ qỏ in mũdo est ꝛcupia carnis est: aut ꝛcupia ocꝫoꝛ. i. sensuũ: a pte rorum appellãdo: aut supbia vite. Ad ista em̃ ipedimẽ/ ta reducunꝫ oia q̃ impediũt a cena del. Scõm alios tñ tria p̃dicta sic exponũꝫ vt emptoꝛ ville sint gẽtiles q̃ frenis in/ herẽt amoꝛe. iuxta illỏ Matt. vj. Hec oia gentes inq̃runt. Qui ꝑo iuga emit sꝫ iuỏi euãgeliũ reꝛpuẽtes ꝑpꝫ q̃ntuplex iugũ pẽtatheuci. de q̃ Act. xv. Jugum qỏ necꝫ pꝛes nr̃i necꝫ nos portare po/ tuim⁹. Tertiꝰ ꝑo sꝫ hereticiꝫ hñtes sen/ sum lubꝛicũ z femineũ cũ suauitate ver boꝝ dũ p dulces smones seducunt coꝛ/ da inocentiũ. Est aũt in hac pte docu/ mentũ q hi q̃ nõ gustauerꝛ diuina/ ea fa stidiũt. Greg. in ho. Hoc distare inꝫ de litias coꝛpis z coꝛdis solet: q coꝛpales delitie cũ nõ habẽꝫ/ q̃ue in se desideriũ a: cendũt. cũ ꝑo habite edunꝫ: comedẽ/ rem ptin⁹ in fastidiũ p satietatẽ ꝓrunt. At ꝫ spũales delitie cũ nõ habẽꝫ in fa/ stidio sꝫ. cũ ꝑo habenꝫ in desiderio. hec ille. Est etiã z alia dꝛia: qz delitie coꝛ/ porales in acq̃sitione z ꝓparatione hñt laboꝛẽ sine delectatiõe: nisi qtũs ex spe futuri hõ letaꝫ. Sed spũales sp hñt an/ neram delectatiõem magnã: etiã in ꝓpa rarione. Hñt em̃ spũales delitie tres g̃ dus subordinatos p q̃z vnũ ali⁹ ꝓparaꝫ z acq̃riꝫ: z in oib⁹ sũt suaues. Prim⁹ est habẽs exñtiã extra gr̃am: z exercẽs op⁹ ꝓrutis sue de gñe bonoꝝ. Hoc em̃ ẽ ma/ gne delectatiõis sic q̃sq̃z experiꝫ qñ vat el'ynam: vel ỏr psalmos: aut facit aliq̃d hmõi. Et est dispõ ad g̃duz scõm q est hois opantis bona in gr̃a z charitate. Hoc aũt est delectationis maioꝛ/ z dispositio ad tertiũ g̃dũ: q est homis opantis bona in gr̃a z charitate cõsum mata pꝛie. Hoc aũt est delectatiõis sũ/ me z vltim⁹ hois finis. iuxta illỏ Eccs vl. Deũ time z mãdata illi⁹ obꝛua: h̃ est em̃ ois hõ. Nota h̃. i. ad h̃ vel ꝑpꝫ h̃. da s. ỏs fecit oẽm hoiem vt ei fuiat in opi/ bus ꝓrutũ in via ꝑmo: z vltimo in pꝛia per actus q̃ finẽ vltimũ deceãt.

Quantũ ad ctiũ tangiꝫ quỏ q̃busdã excusantiꝫ aliꝫ subingressi sꝫ: cũ ỏr (Et reuersus suus nunciauit hec dño suo.) Et sic̃dem p fuũ collegiuz apl'oꝛ accli/ pimus. sic reuersus p oꝛonẽ ad deũ nun ciat dño suo qỏ factũ est. nõ ad docẽdũ: sed ad ꝛsulendũ eũ q̃ scit oia fm mentẽ Augu. vbi s. Si ꝑo intelligaꝫ chꝛs: sic cũ ei cõstaret de pꝛis volũtate nõ nũci/ auit ad sciendũ: sed solũ ỏr nũciasse. q̃a ỏs coguit eũ expleuisse legationẽ com/ missam. Nõ em̃ opz in paboliis oimodã sꝫlitudinẽ q̃rere: vt ỏr Chꝛy. (Tũc ira/ tus patrfamilias) Jn deo ꝑpe nõ cadit ira: vt est passio. sic em̃ ad appetitũ sen sitiuũ ptinet. z est cũ ebullitiõe sanguis z tũsmutatiõe coꝛpali. sed est in eo vt ỏr s. Tho. iij. di. xv. z. ij. ij. q. clxij. z ꝑmo ꝛ c. lxxxix. fm q est actus volũtatis. i. vo/ lũtas puniẽdi aliq̃ẽ. Vel fm Basil. p ira intelligiꝫ ipe effectꝰ q̃ in nob ab ira solet pcedere. s. punitio. Est aũt iratus ỏs fm Ciril. pncipiꝰ ꝑpli et maioꝛiꝰ: q̃ vocati venire renuerũt. z venerꝫ pau peres illi⁹ ꝑpli mꝛti. vt ex actiꝰ apl'icis ptz. Jõ sequiꝫ. (Dixit aũt seruo suo). i. chꝛo: vel apl'is: vl' apl'oꝛ collegio (Exi) p doctrinã pdicatiõis (cito). i. feruent (in plateas z vicos ciuitatz). i. synago/ ge. Adhuc em̃ nõ dicit deꝰ seruo vt vo cet gentiles. Sic em̃ pncipalissime in/ uitati sꝫ pmo loco z vocati iudeoꝝ pmi ra z ꝑls iudaic⁹ est vocatus scõo loco: gẽtilis ꝑo tertio: fm illỏ Act. xiij. Vo/ bis scz iudeis opoꝛtebat pmum loqui

verbū dei:ſz quonīā repellitꝫ illō ⁊ indignos vos iudicatꝫ etne vite:ecce conuertimur ad gētes:vt.ſ.eas p p̄dicatōez inuitem⁹ ad cenā dei. Et nota q̄ ista sunt ꝓba Pauli ⁊ Barnabe dicta in Antiochia iudeis volētib⁹ q̄ gētiles q̄enirēt ad ſmōes eoꝝ:ita q̄ ly vob dr̄ ad iudoꝝ plebeios:nō aūt ꝓmos:q⁹ ist erāt i hierusalē regali ciuitate(⁊ paupes ⁊ debiles:cecos ⁊ claudos introduc huc).ſ.voca pp̄m plebeiū iudeoꝝ:exq̄ maiores ⁊ sacerdotes venire recusant. Amb. Inuitat aūt paupes et cecos:vt ostēdat q̄ nullū debilitas coꝛpis excludit a regno rariusq̄ delinq̄t cui desit illecebra peccandi:vl q̄ infirmitas pcōꝝ p miscōiaz dñi remittat. Hec ille. Vl ꝟ fit i signū q̄ mīti gratia infirmitatū saluank. Bre. Infirmi quoq⁹ ⁊ in hoc mūdo despecti plerūq⁹ tāto celeri⁹ vocē dei audiūt:q̄nto in ꝟ mūdo nō habēt vnde delectenk. Hec ille. Sed ꝟ intellige q̄ infirmitas ꝓiungit pauptati:quia q̄ ꝓiungit diuitijs plerūq⁹ est causa damnatōis. Nam ꝓsueuerūt seculares diuites cū plures habuerint filios:vt oēs sint honoratiores quosdā ecclīasticos facere.ſ. stultiores ⁊ infirmiores ⁊ turpiores:q̄b⁹ bñficia nō solū ꝑcurāt indignis vtputa viciosis ⁊ illitteratꝫ ⁊ ambicntib⁹ ꝓmarū sed etiā emūt. Et tot simonijs ⁊ censuris ⁊ luxurijs irretiunk vt eos ifeliciores iudeis pures(Et ait ku⁹) Post q̄z.ſ. hi q̄ ex ifrl̄ q̄uertēdi erāt q̄uersū sūt:vel post q̄z in iudea euāgeliū p̄dicatum est. (Dñe factū est vt impasti ⁊c̄.) Greg.i. intrauit tā frequētia iudeoꝝ:sed adhuc locus vacat i regno vbi suscipi debeat nūerositas gentiū. Hec ille.(Et ait dom̄⁹ suo. Exi i vias ⁊ sepes).i. igrede re i ciuitatē synagoge vel iudaice pleb. Bre. Cū q̄uuas suos colligi ex vijs et sepib⁹ p̄cipit: agrestē pp̄m.i. gentilē q̄rit. Hec ille.(⁊ cōpelle intrare) Notādū aūt q⁹ null⁹ coact⁹ saluak:q⁹ oēs saluāk sponte. Sz tñ alīq̄ compelli dicunk dupliciter. Uno mō:q⁹ imediate ipa coꝛ vo lūtas a deo mutak:vt velint q̄d nolebāt vt de Paulo ꝺclarat ſ. Tho.ꝟ. ꝟ.q.cxiij cui⁹ volūtas miracl̄ose mutata ē. Alio modo q⁹ bō tot aduersitatib⁹ p̄mittur vt eligat deo seruire quasi coactus/eo q̄ sua desideria implere nō possit. Bre. Qui ḡ hui⁹ mūdi aduersitatib⁹ fracti: ad dei amoꝛē redeūt:cōpellunk intrare. Hec ille.(vt impleat dom⁹ mea).i.celū quod tūc dicet plenū quando ſm iudicium dei cōpletus erit electoꝝ numer⁹: qui ei soli notus est. Sciendū aūt ē q⁹ deus nulli deest facienti quod in se ē: ⁊ pfecte volenti q̄uerti. Quia tamē libere homo ꝓsentit diuine vocatōi:lz sp possim⁹ ꝓsentire deo vocanti;ꝓter nostram tamē imbecillitatē aliquando cōsentim⁹:aliquādo nō. Sed tamen deus aliquos ad ꝓsentiendū mouet: interius inclinando vel exteri⁹ occasiones bene volendi dando quos adiuuat ad faciendū quod facere poterāt:ſz nolebāt q̄dā speciali auxilio q̄ alīs ex iusta causa ꝺ negat:q̄ nō ꝓsentiūt motioni:⁊ tñ ꝓsentirēt si sic adiuuarenk. Et ad istū sensum intelligo verba Greg. dicētis. Sed valde tremēda sentētia est q̄ subdit(Dico aūt vobis q⁹ nemo virorū istoꝝ qui vocati sunt gusta.cenā meā) Nemo em̄ contemnat nedū vocat⁹ excusat:cum voluerit intrare nō valeat. Hec ille. Quilibet tñ aliq̄d potest facere:q̄ō si facit:deus illū iustificat semp ⁊ infallibiliter.

Notat̄ ār sciēdū ē q⁹ vt ex pñti euāgelio colligit:triplex ē differētia vocatoꝝ ad cenā. Pria est eoꝝ q̄ vocank ⁊ nō venīūt ſz excusank:vt sūt auari/ſupbi/⁊ luxuriosi. Scōa eoꝝ q̄ vocank ⁊ veniūt, vt paupes ⁊ reliq̄ comites:p q̄s etiā ſm glo. spūaliť pñt intelligi pcōres:vt sic pcōres sūt q̄ excusant:sic etiā sint ⁊ isti, sed pcōres supbi respuunk:būiles autē eligunk. Et boꝝ q̄dā peccāt p negligentiā.ſ.paupes.i.paꝛ parātes. Quidā p fragilitatē.ſ.debiles.vt Petr⁹ q̄ mortꝫ timoꝛe chr̄m negauit. Quidā p ignorantiā.ſ.ceci:vt Paul⁹:ſm illō.j.Timo.j. Ignoraās feci i incredulitate. Quidā p certā malitiā.ſ.claudi ⁊ tenētes vnū pedē i celo ⁊ aliū i tra:q̄.ſ. vellēr saluari:⁊ tñ pseuerāt i delictꝫ. Tertia ē eoꝝ q̄ cōpellunk intrare:q̄.ſ. ꝓsuetudie i pcis indurerūt. Hi morank i vijs q⁹ sē peruū

demonib⁹. Job. xx. Vadet ⁊ veniet sup eā horribiles. Et in sepibus ⁊ spinis: q⁹ colligūt peccator⁹ spinas. quib⁹ combu⁹ runt: ⁊ in quib⁹ serpentes infernales cō morant. Isti vix conuertunt nisi cōpel⁹ lant aduersis. Sene. Infirmitati mee gr̄as ago: q̄ coegit me nō posse q̄ non de beo velle. Aug. Felix necessitas que ad meliora cōpellit. Amen.

Dñica iij. post Trinitatis.

Textus euange. Lu. ca. xv.

ERant approp̄inquātes ad Jesum publicani et peccatores vt audirent illum: Et murmurabāt scribe ⁊ pharisei dicentes: quia hic peccatores recipit ⁊ mādu⁹ cat cum illis. Et ait ad illos pa⁹ rabolam istam dicēs. Quis ex vobis homo qui habet centum oues etsi perdiderit vnam ex il lis: nonne dimittit nonaginta⁹ nouem in deserto: ⁊ vadit ad il lam que perierat donec inueni at illam? Et cum inuenerit eaz imponit in humeros suos gau⁹ dens. Et veniens domū conuo⁹ cat amicos ⁊ vicinos dicēs illis Congratulamini mihi: quia in⁹ ueni ouem meam que perierat. Dico vobis q⁹ ita gaudiū erit i celo sup vno peccatore pniam agente q̄z sup nonagintan ouez iustis qui nō indigent peniten tia. Aut que mulier habens dra chmas decem: etsi pdiderit dra chmā vnā: nōne accendit lucer nam ⁊ euertit domū ⁊ querit di ligenter donec inueniat? Et cū inuenerit: cōuocat amicas ⁊ vi cinas dicens. Congratulamini mihi: quia inueni drachmā quā perdideram. Ita dico vobis: gau dium erit coram angelis dei su⁹ per vno peccatore penitentiam agente.

ERant approp̄inq̄n⁹ res ad Jesum publicani ⁊ pec catores ⁊c.) Luc. xv. In toto isto euangelio chr̄s aduersus pharisēos de pcōz receptiōe murmu⁹ rātes intendit vnā ꝛclusionē: q⁹ pcōres tā q̄ alīq̄d ꝓpriū ⁊ pditū sūt sollicite pq rendi: ⁊ reducēdi ad pniam: ⁊ alacriter suscipiēdi. Sz tñ fit mētio de trib⁹ gene rib⁹ hoim. s. infirmoz sanabiliū: ifirmo rū insanabiliū: ⁊ pfecte sanoz. Dī g̃ q̄ ad ꝑmū (Erāt approp̄inq̄ntes ad Iesuz publicani) Glo. i. q̄ publica exigūt vecti galia vel ꝛducūt: ⁊ q̄ lucra secli ꝑ nego cia secrank. Hec ille. Et cōit isti erant hoies mali ⁊ infames (⁊ pcōres) publici seu male fame. In h̄ aūt q⁹ dr̄. erāt ap ꝓpinq̄ntes: notat q⁹ pus loge erāt: quia aliō ē ꝓpinq̄re. aliō ee ꝓpinquū: cū pri⁹ mū sonat motū q̄ sp ē a distāti: ñ aūt scōz Et sz corpaliter approp̄inq̄rēt chr̄o inq̄n⁹ tū erat hō ꝑ accessū corp̄is: tñ inq̄ntum erat de⁹ et approp̄inq̄bāt ꝑ similitudinē a q̄ distabāt ꝑ dissimilitudinē. De⁹ ei vbiq̄z ē ꝑ totū mūdū: sic aia ꝑ totū corpus: vñ nihil dr̄ ei ꝓpinqui⁹ vel ab eo remoti⁹ nisi ratiōe similitudis aut dissimilitudis: sic dicūt ag̃eli ei ee vicinioz⁹ q̄z celi rōne incorporeitat⁹: ⁊ celi q̄z elemēta: ⁊ elemē ta rōne incorruptibilitat⁹. Aug. Deo q̄ vbiq̄z ē nec̄z ꝑ loca ꝓpinq̄m⁹: nec̄z ab il lo ꝑ loca remouemur. Approp̄inq̄re si⁹ milez illi fieri. Recedere ab illo dissimilez fieri. Et sōdit. Nōne cū vides duas res ꝓpe sibi similes: dicis approp̄inq̄t hec illi. Oñ aūt dissimiles q̄uis vna manu teneāt dic⁹: longe hec ē ab illa. Si vis ꝓpinq̄re similis esto. Si ñ vis ee similis: lōginq̄bis. Hec ille. (vt audirēt illū) tractu vulcedi ne ꝟmonū ⁊ ꝛuersatiōis ei⁹. Erāt aūt isti dispositi pcās relinq̄re. Vñ chr̄s eos admitrebat ad colloquiū ⁊ familiarita tē suā. Theo. Hoc exeq̄bat dñs cuius causa carnē susceperat: admittēs pcō⁹ res sic medic⁹ egrotātes. Hec ille. Debet aūt pcōr fūme desiderare ꝓbū dei

qz ꝑmo pctōz est fetid⁹ ꝑ maculā pctī. z scdo tenebzosus ꝑ ignzantiā male electōnis. Quilibz em̄ pctōz fm sniaz Aristt. z Socraz est ignzans. qz eligit vt bonū qđ nō est bonū simpl'r: sed malū. Et tertio est frigid⁹. Verba aūt dei fm Ambzo. sup Beati imaculati bñt mūdare: fm illd Joa. xiij. Jam vos mūdi estis. zc z illūinare fm illd ps. Lucerna pedib⁹ meis ꝟbuz tuū. Et accendere: fm illud ps. Ignitū eloquiū tuū zc.

Mozal'r aūt sciēdū est q nō solū peccres a chzo p dissilitudinē distāt. Licz ei iusti in via sint ei ꝓpinq silitudine vite. distant tñ statu miserie. qz ille hz cozp⁹ imoztale z doratū alijs dotib⁹: ñ āt isti. Pctōzes ꝟo distāt vtroq mō. Sz post resurrectōez boni erūt vtroq mō sil'es: mali ꝟo neutro: qz hēbūt qđē cozp⁹ imoztale: sz tñ misez z passibile. Dem⁹ aūt q̄rere ꝓpinq̄re el: qz in eo oja bona sc̄ Amb. li. de ꝟgi. Omis aīa accedat ad chīm: qz oia chīs ē nob. Si vulnere carere ōsideras medic⁹ ē. si febzib⁹ estuas fons est. si q̄uarz infiq̄rare: iusticia est. si auxilio idiges: ꝟtus est. si mozē times vita est. si celū desidēras: via est. si tenebzas fugis lux ē. si cibū q̄ris: alimētū ē. Hec ille. Quātū ad scōm tangūt infirmi isanabiles: cū dz. (Et murmurabant). i. insuste ꝙq̄rebāt. Est aūt sciendū de murmure fere nil' dicūt sci. Ut aūt dōm sic. Nā murmurare fm m'tos dicū est p silitudinē ad mutire: qđ est p pziū muroz: vel loq nō audentū. Jdo murmur pzimo dictū est q̄libet locutio submissa/ vl' clāculo. aut certe z submissa et clāculo fcā. Et tū metaphozice ri⁹ ēt aq dz murmurare. Sz qz tal' locutio frequēt fit iuste: dictū est scdo murmur q̄rela iniusta. Et itellige clāculo z angularit fcā. qz nō est murmur sic ēt iuste q̄rat cozā ꝓside. Est āt q̄rela iniusta dupl'r. s. rōe obiecti: qz. s. qs q̄rulat̄ de re iusta. sic iusti faciebāt q̄relaz de mia saluatoz ad mios. z rōe mōi: qz. s. licz qs q̄rat de re iusta: tñ nō debito mō. i. nō vbi/ qñ/ z quō opz. Et isto mō murmur ē in cōi vsu loq̄ntiū: sic religioz⁹ dz murmurator qū alic̄d iustū qđē patit: sz tñ nō exponit ꝑlato narratōez suā: sz alijs q̄z nō est ei puidere. Et sic tribus mōis sumit. Et ꝓmo qđē mō ꝑt ee line pcō. vñ Jo. v. dz. Murmur m'tus erat in turba de eo. Et secūd. Quidā ei dicebant: qz bon⁹ est. alij aūt nō: sz seducē turbas. Sz scdo z tzio mō sp est pctm: licz nō sp moztale: nec sp veniale: sz fm ꝓditionē ꝓsonarū: ꝟtra qs murmurat: z negocioz z aioz (phariseī) qđā. s. religiosi apparēt z nō ee iusti. dicti a phares qđ est diuisio. qz a reliqs erāt vestitu aliq̄lit z ꝙuersatiōe diuisi (z scribe). i. legis doctozes dicti nō a scribēdo: sz a sciēdo vel docēdo scꝑta (dicēres: qz b̄). i. mūdi saluatoz quē ex cōtēptu isti maligni nominare no volūt (pctōzes recipit) nō ad hospitiū: qz illud ho habebat: sed ad familiaritate: in q̄ notāt eū de mala vita (z māducat cū eis) in domib⁹ eoz. sicut dicit de Leui Mar. ij. z Lu. v. Est aūt sciendū q̄ chīus ex magā dispensatione cū ꝑdictis manducabat. Inter iudeos em̄ erāt qđam snpstitiosi diligētes vite austeritatē. Quidā assueti frenis diligentes vite cōmunitatē. Quidā curiosi diligētes miraculoz noutatē. Chīs igit fecit sic venatozes: qđal aliqđ ꝟtus vys inseq̄ntes vt in alterā incidat. Nā misit Joānem cū vita austera: vt sic cōuerteret supstitiosos: venit ipe in cōmuni vita māducans et bibēs cū pcōzib⁹: vt sic cōuerteret assueros frenis. venit cū miraclis: vt ꝙuerteret curiosos. Sz cōtra oīa ꝑdicta stetit foztis iudeoz malicia. Nam dicit Matth. xj. Venit Joānes nō māducans neq bibēs: z dicunt: demoniū habet. Venit filius hois manducās z bibēs: z dicūt. Ecce hō vorax: potaroz: vini: publicanoz z pctōz amicus. Miracla etiā eius dicebāt fieri in ꝟtute Beelzebub: vt frequent dicū est. Nota tamē q chīs nō duxit vitam cōem soluz ꝓpter hoc: sed vt eū oēs possent imitari: quia datus est a deo in exemplū: non solū religiosis: sed oīb⁹ chīianis. Et sentēcia hec est sci Tho. in. iij. pte. Existimabāt aūt isti chīm et alios iustos inquinari ex cōuersatione familiari pctōz: sic z Simō phariseus ex

ꝓtactu Magdalene. Petr⁹ raueñ. Erras pharisee. Lurū tāgit solē: sz nō imutat. medic⁹ tāgit vulnera: sz ipm putredo nō cozrūpit. re⁹ tāgit iustū iudicē: sz ipm mactare nō pt. Hec ille. Vbi chz dt solē: medicū: z iudicē. Bre. aūt in ho. ex his elicit q vere iusti sī mīcozdes. apparent iusti crudeles. vñ ait. Ex q̄ re apte colligit: qz vera iusticia ꝓpassionē hz: falsa dedignōez. Quāuis z iusti soleant recte pcōzib⁹ indigrī: sed aliō est qō agit typo superbie: aliō qō zelo disciplīne. qz iusti zsi fozis increpatōes p disciplīnā exaggerāt: int⁹ tñ dulcedinē p charitatē suant. Preponūt sibi in anio ipos plerūcz q̄s cozrigūt. Qō agentes p disciplīnā subditos: z p hūilitatē custodiunt semetipos. Ar z hi q̄ de falsa iusticia superbire solent: ceteros q̄scz despiciūt: nulla infirmātib⁹ mia cōdescēdunt: z q̄ se pcōzes esse nō credūt: eo vertī⁹ pcōzes fiūt. De q̄z nūero pharisei erāt: q̄ dijudicātes dñz q peōzes susciper arēti cozde ipm fontē mie rephendebāt. Hec ille. Sz ꝓtra istos chīs arguit ex duplici silitudine: ouis. s. z drachme pdite. vt dicēt. Dozalr aūt sciendū ē q istī infirmi isanabiles errabāt. Prīo: qz istos reputabāt pcōzes: cū essent penitētes. z Scdo: qz se iustos putabāt: cū eēnt superbi. Ex q̄b⁹ pueiebat q nō ꝓpatiebant. Debem⁹ g̃ pmo vitare ne quencz cōdēnemus z iudicem⁹ sue salutis imemozē. Imo sp debem⁹ hoiem q̄ peccauit existiare ee penitētē/ nisi euidenē ꝓstet in oppositū. Debem⁹ scdo cauere pctā spūalia: qz sī gulozia z piculosiozia g̃tū ad h̄ q min⁹ coḡscunt. Debemus ttio ꝓpati infirmis. Cū aūt in pti mo penitēte sit ꝓsiderare tria. s. naturā z culpā pteritā: z gr̃am quā est adept⁹. Prīo debem⁹ ꝓpassionē. z Scdo districtā cozrectōez. Greg. Oꝑtet vt districte discutiam⁹. qz districtiōez debemus vicijs: ꝓpassionē nature. Tertio ꝓo debemus ꝓgtulatōem. iuxta illō Lu. xv. Epulari z gaudere oꝑtebat zc̄.

Quantū aūt ad tertiū dñs arguēs ꝫ istos/ tāgit eos q̄ oino sī sani. i. iustos ñ indigētes pnia. Vñ seq̄t. (Et ait ad illos pabolā istā) ex q̄ ptz q̄ hīalē sensum opz ex metaphozico ꝺcto accipe: cū euāgeliū sit pabolicū: (di. Quis ex vob homo) Est aūt sciēdū q̄ g̃tū ad ꝓpria ꝺcta tm ioz ista pabola ad eos q̄b⁹ loq̄batur ptinebat. sed tñ g̃tū ad tñssumptiua q̄ hīalē sensum facit/ ptinet ad deū. Vñ ait Greg. silitudinē dedit: quā z in se hō recogscere: z tñ ad autoꝛez hoim ptineret. Iste g̃ hō est dus (q̄ hz centū oues). i. vniuersitatē angelozꝝ z hoim: sm Grego. z Cyril. Centenari⁹ em̄ pfectus est nūerus ex. x. decadib⁹ ꝓstitut⁹. Dr em̄ pfect⁹ nūerus: qz est q̄drat⁹. cuius radix ē decē. xliij. dist. xliij. nā. x. decies sūt centū. (Etsi) p qz (pdiderit vnā ex illis) Greg. Vna ouis tūc perit: qū hō pascua vite derelīq̄t. Hec ille. (Hō ne dimittit nonagīta nouē). i. angelozū nūez (in ꝺcto). i. in celo: sm Greg. qō hō peccādo deseruit. dr em̄ ꝺcto q̄ derelictū (z vadit) ad ꝺcta p incarnatiōis mysteriū (ad illā q̄ pierat donec inueniat illā:) Greg. Ut pfecta sūma ouiū integraret in celo: hō pdit⁹ q̄rebat in ꝺcta. Hec ille. Nec tñ sm Cyril. fuit crudel ad alias derelictas in ꝺcto: qz dimisit eas in turo sub dextra dei. Greg. Nisi. Cū aūt pastoz inuenisset ouē nō puniuit nō duxit ad gregē vrgēdo: sz supponēs hūero z poztās clemēt/ annūerauit gregi. Hec ille. Ideo subdit. (z cū inue. eā ipo. in hume. su.) Beda. Humer⁹ chīi crucis brachia sī. Illic pctā mea deposuit: i illo nobili patibulo reqeui. Hec ille. Greg. Quē g̃ hūeris suis iposuit: qz būanā naturā suscipies pcā nr̄a ipe portauit. Hec ille (gaudēs) i suis doloꝛib⁹ p nr̄a salute. Fruebat em̄ in cruce iuxta ꝺctrinā s. Tho. iij. p. q. xlvj. (Et veniens domū) in celū p ascēsionē (Quocat amicos z vicios). i. angelozꝝ chozos sm Greg. q̄ sī amici obsequēdo volūtati: z vicini coicādo eī⁹ luci z claritati. Sunt aūt sm Theo. oues seu bestiales respectu dei. sed vt rōnales sī vicini. Sūt g̃ dei amici Prīo qz eius secreta vidēt. iuxta illud Jo. xv. Vos aūt dixi amicos qz oia q̄ audiui a pr̄e meo nota feci vobis. Scdo: qz suā volūtatē diuine in oi

bus ꝓformāt. Tul. Vera amicicia ē idē velle ⁊ idē nolle in reb⁹ honestꝫ. Tertio qꝛ eius volūtatē sp adimplēt. Joā. xv. Vos amici mei estꝫ/si fecerit⁊ q̄ pcipio vob. Sūt aūt del vicini rōne ꝓpinqtatis in natura: qꝛ min⁹ ab eo distāt q̄ cetere creature: q̄uis ⁊ ipi in infinitū distent. (Dicēs illis. Cōgratulamini mihi: qꝛ inueni ouē meā q̄ pierat.) Jn his apparet amoꝛ dei ad hoiem q̄ ad tria. Prio in creādo: qꝛ ipe hoiem fecit ino centē: qꝛ oūē. sꝫ ipe errauit vt ouis q̄ perīt. ⁊ de oue fact⁹ est lupus tra seu⁹ vt pastoꝛes occiderit: ⁊ oues iugulauerit. Matt. x. Ecce ego mitto vos sic oues inꝛ lupos. Scō in recreādo: qꝛ pditū cuꝫ magꝫ laboꝛe recupauit. qđ notak in inuētiōe. Et cū illa inuētio sit redēptio p sanguinē pastorꝫ. tū ipe ōt eā inuētōꝫ qsi ꝓ nihilo reputās id qđ dedit. Cañ. vik. Si dederit hō oēm substā domus sue p dilectiōe: q̄si nihil despiciet eam. ⁊ Tertio i glificādo: qđ notak in repoꝛtatiōe ⁊ ꝓgratulatiōe. Sꝫ q̄re nō ōt. congratulamini oui: cui magis videbak esse de ista inuētiōe gaudēdū: Greg. in hoc hoc tō ōt: qꝛ ei⁹ est gaudiū vita nr̄a. ⁊ cū nos ad celū reducimur/solennitatē leri cie illi⁹ implem⁹. Hec ille. (Dico vob q̄ ita) Jste text. videk esse coꝛrupt⁹. Nā s. Tho. j. p. q. xx. ꝓ ly ita: ponit maius. Si tū ver⁹ text⁹ hꝫ ly ita: ponit ꝓ ly magis/vel mal⁹. Et s. Tho. allegat sniaꝫ: ⁊ nō ꝓba(gaudiū erit i celo) deo ⁊ angelis. Gaudiū de nr̄a ꝙuersione est angelis: Prio. qꝛ videt sue custodie tā glioꝛsum fructū. Scō. qꝛ videt ex pctoꝛibꝫ suā ruinā resartiri ⁊ restauraꝛi. Tertio qꝛ videt se in laudādo deū tale hīe ꝙfoꝛtiū. Quarto. qꝛ cōplek eoꝛ desideriū: q̄ desiderāt nr̄am salutē: cuꝫ sint maxime charitatiui ⁊ amoꝛosi. Gaudet etiā toꝛta ẽnitas. Et pī q̄dē: qꝛ sic pī ẽren⁹ gaudet de filio suo q̄n ꝙcipik ⁊ oꝛik ⁊ ablaꝛak: ⁊ fact⁹ grandis ad mēsam recipik. Jta pī celestꝫ gaudꝫ sup spūali filio cōcepto ꝓ ꝓtritōem seu ꝙceptionē boni ꝓpositi: ⁊ nato in ꝓfessiōe: ⁊ ablactato in ꝓfecta ꝙuersatiōe: ⁊ recepto ad mēsam in glificatiōe. Et fili⁹ ills̄r. Prio: qꝛ videt effectū sue passiōis. qđ notak in pabola de oue ipositra hūeris. ⁊ Scō: q̄a videt in pctōre reformatōez ymagis ōi: ⁊ ꝙñr assiliatōem ad ipm filiū q̄ est imago pīs. qđ notak in pabola ō drachma i q̄ imago regꝫ refulget. ⁊ Tertio: qꝛ videt reuersionē fris sui pditi. qđ notak in pabola de filio pdigo. Et ills̄r. ss. Prio: qꝛ recupat tēplū suū: qđ oꝛ inhabitare. Scō: qꝛ recupat mēbꝛū suū: qđ oꝛ vilificare. Tertio qꝛ recupat vas suū: qđ debꝫ iplere. Ynū est tñ gaudiū pīs: filiꝫ: spūsscti sub oib⁹ istis rōnib⁹ ꝓpt vnā trinū imensaꝫ charitatē. sed tñ iste rōnes gaudēdi hñt aliq̄lē assiliationē ad ꝓpria psonaꝫ (sup vno pctōre ꝑpniam agēte: q̄ sup nonagintanouē iustꝫ q̄ nō indiget pnia). i. plus q̄ sup aliq̄ eoꝛ q̄ sūt de rali nūero. Hoc aūt videk falsū. qꝛ de maiori bono mal⁹ est gaudiū. Est aūt mal⁹ bonū sp ꝓtinuare bonā vitā: q̄ aliq̄n interrūpere ꝓ pcm̄ ⁊ postea penitere. Ad h̄ oꝛ dupl'r. Prio em̄ oꝛ q̄ ds sup penitē te plus gaudet q̄ sup innocēte. nō simpliciter: sed q̄ ad aliquā rōnē gaudīj. q̄ est in penitēte ⁊ nō in innocēte. vtputa rōe penitētie. Sed scō s. Tho. vbi sup. ōt q̄ cetis pib⁹ magꝫ sp amak innocens q̄ penitēs. sed tñ aliq̄n est ecōuerso: q̄n sczꝫ penitēs resurgit meliꝛ ⁊ feruētioꝛ ino cēte. Et hec est snia etiā Greg. q̄ ponit exm̄ de milite post fugā meli⁹ pugnante q̄ is q̄ nunq̄ fugit. ⁊ de tra q̄ post spinas vberioꝛ est nō spinosa. Deiñ subiūgit. Sed inꝛ hec sciendū est. qꝛ sunt plerīq; iusti in q̄ vita tātū est gaudiū: vt eis q̄libet pctōꝫ pnia q̄ ꝓponi nullatenus possit. Hic q̄ colligendū est q̄tum deo gaudiū faciat / q̄n humilr plangit iustus. si facit in celo gaudiū q̄n hoc qđ male gessit per pniam vānat iniustus. Hec ille. Tales igit indiget pnia oꝛnāte ⁊ cōseruāre: nō aūt purgāte. Est em̄ triplex pnia. sczꝫ purgans. vt pnia Magdalene. ⁊ oꝛnans: sicut Joānis baptiste. Bern̄. Cōfessio pctōꝛem purgat: ⁊ iustū oꝛnat. Et ꝙseruās sm illō. j. Coꝛ. ix. Castigo coꝛpus meū ⁊ in sulturē redigo: ne forte cū alīs ꝓdicauero reproꝛbus efficiar. Et intellige q̄ nō indiget

purgãte inc̃rtũ iustꝰ.sec⁹ inc̃rtũ aliquo modo saltẽ venialiꝭ delinquẽtes. ſz hec nõ est ꝓprie pnia:cũ non reqrant venialia sacrm pnie:nec etiã cõtritionẽ actualem:sed virtualẽ. Alia est ſiꝭtrudo de pdicta drachma. De q̃ est sciendũ q̃ medicus ꝓſtiturus inf infirmos sanabiles z insanabiles:oñdit penitẽtes esse recipiẽdos trib⁹ pabolis:scz de oue: de drachma:z de filio pdigo.q̃ post illas duas sequiꝭ. Sicut em̃ tria inducũt hoiez pcipue ad miserendũ.ſ. simplicitas. ppinqtas.z vanitas. Jta etiam hec tria inducũt: vt ita dicã/deũ ad miserendũ penitẽtib⁹. Prim est nra simplicitas respectu hostis tamastuti.i.diaboli.z ad h̃ ptinet pabola de oue. Scõm ꝓpinqtas quã nobiſcũ ꝓtraxit Heb.ij. Nusq̃ angelos apphendit: sed semẽ abrae apprehendit. Et ad h̃ ptinet pabola de drachma:in q̃ ẽ imago regis z supsc̃tio nominis ei⁹. sic hõ est ad imaginẽ dei.z a chr̃o dicit chr̃ian⁹. Tertiũ nra vanitas z pauptas/seu infirmitas. Et ad h̃ ptinet pabola filij pdigi dicẽtis.(Quanti mercenarij in domo pris mei abundãt panib⁹ ꝛc. Aut q̃ mulier).i.aut siq̃/seu aliq̃ vel q̃is mulier (habẽs drachmas decẽ) supple est. Sic aũt ôt magi.hist. dragma dragmatis.est gen⁹ carmis.iuxta illõ. Dulcia cãtica dragmatis.Sed drachma drachme.est q̃rta ps stateris. Et vt subsequenꝭ idẽ ait.est nũm⁹ hñs imaginẽ regis: z fcat hoiem ad imaginem dei factũ. Sic aũt sup̃ pastor deus fecit.ita ista mulier fcat dei sapiam: fm Greg.in hom̃.q̃ vt idem ôt decẽ haber drachmas.i.nouẽ ordines angelor z hoim. Dicit aũt diuina sapia mulier Primo ꝓpt speciositatem delectabilẽ. Sap̃.vij. Candor est lucis eterne z speculum sine macla bonitatis illius. Scõo pter fecũditatẽ. Eiusdẽ.vij. Venerunt mihi oia bona pter cũ illa. Tertio ꝓpt cõpassionẽ. Hierem̃.xxxj. In charitate perpetua dilexi te:ideo attraxi te miserans. Quarto ꝓpt dulcedinẽ ꝓbor.ps. Quã dulcia fauc̃ib⁹ meis eloqa tua sup mel ori meo. Quinto ꝓpter interp̃rationem nomis. Dicit em̃ mulier q̃si molliens herũ.z sapiẽtia dei emolliuit nob herẽ id est deũ piem. sic Hester Assuer. Hester.ij.c. Homo ꝓo in statu inocẽtie fuit drachma Primo ꝓpter rotunditatẽ.i. imortalitatẽ. et Scõo ꝓpter mundiciã z claritatẽ: q⁹ erat velut aurũ purũ nõ mixtũ cupro.z Tertio ꝓpter pciositatẽ. sic̃ z pecunia est p̃ciosa cui obediũt omia. z Quarto ꝓpt regalẽ imaginẽ.z Quinto ꝓpter suspc̃tionem.i.oim naturaliũ cognitionem. (Etsi pdiderit drachmã vnã) sicut ei accidit q̃ hõ peccauit.vt ôt idẽ Greg.(Nõne accendit lucernã:) Greg. Accendit mulier lucernã: q̃ dei sapia appuit in hũanitate. Lucerna q̃p pe lumẽ in testa est. Lumẽ vero in testa est diuitas in carne. Hec ille.(Et everrit domũ).i.cõcutit nr̃am cõsciam: fm Greg.(z q̃rit diligenꝭ donec inueniat) Greg. Quia.ſ.cũ perturbat cõscia hoiẽ: repat in hoie ſiꝭtrudo cõditoris. Hec ille. Vl̃ domũ euertit q̃n mũdũ pdicãdo cõmouit.(Et cũ inuenerit cõuocat amicos z vicinos).i.celestes ꝓtes ſz Greg. in hom̃.z Grego.nazan.q̃ fz Greg. in se amice sunt.q⁹ obsequẽtes ei⁹ volũtati.z vicine:q⁹ incorporee(dicẽs.Cõgratulami mihi:q⁹ inueni drachmã quã pdideraꝫ. Jta dico vob: gaudiũ erit angelis dei.ꝛc.) Gregoꝛ.in hom̃. Pniam agere est ppetrata mala plãgere:z plangenda nõ ppetrare. Nã q̃ sic alia deplorat vt itez alia cõmittat: adhuc pniam agere aut iḡzat/ aut diffiꝭat. Hec ille.

Horatꝛ ouis anial est inocens: non mordens dentib⁹: vt canis z lupus detrahẽdo.nec impetẽs cornib⁹: vt aries z taur⁹ violenꝭ oppmendo. nec calcitrãs pedib⁹: vt equus.z mulus blaspheman do seu maledicẽdo.nec dilacerans vnguib⁹: vt leo z vrsus furiẽdo. Quẽ igit chr̃i sciat se nõ esse q̃ ab oib⁹ pdicz̃ immunis nõ est. Jtẽ horatꝛ mulier põt dici platus ꝓpt sollicitudinẽ/z partũ/z difficultatẽ in pariẽdo fetũ:tã in se q̃ in subditis. Hec ſi vnã drachmã.i.aiam dei imagine insignitã perdit: accendat lucernã pdicatoꝛis orando:meditãdo:sctẽ viuendo. et euerta t domum cõscientie peccatoꝛis: et querat diligenter donec

eam inueniat eductā de tenebris z pul neribꝫ peccatoꝝ.

Dñica.iiij.post Trinitatis.

Textus euange. Lu. ca. vi.

Estote misericordes: sicut z pater vester misericors est. Nolite iudicare: z nō iudicabimini nolite cōdemnare: z nō ꝓdēnabimini. Dimittite et dimittemini. Date: z dabit vobis. Mensurā bonā z ꝓfertā et coagitatā et superfluentē: dabūt in sinū vestrū. Eadē ēnim mensura q̄ mē si fuerit: remetietur vobis. Dicebat aūt illis z similitudinē. Nunquid pōt cecus cecū ducere: nōne ambo in foueā cadūt: Nō est discipulus sup magistrū. Perfectus āt oīs erit si sit sicut magister eius. Quid autē vides festucā in oculo fratris tui: trabē aūt q̄ in oculo tuo est non ꝓsideras: Aut quō potes dicere fratri tuo. Frater sine eiciā festucam de oculo tuo: ipse in oculo tuo trabē nō vides: Hypocrita eiice primū trabē de oculo tuo: et tūc pspicies vt educas festucam de oculo fratris tui.

Estote misericordes z̄.) Lu. vj. In pñti euāgelio chīs admoner oīes fideles z spēalit plaros. Et ꝓtinet tria puncta: q̄ sūt Cōis exhortatio/ Exhortatiōis rō/ z Spēalis admonitio.

Quātū ad pmū exhortat chīs oīes ad dulcē misericordiaz: qz misericordie opa sūt ꝺ p̄cepto: vt dictū ē feria scḋa post pmam dñicam q̄dragesime. Dic ḡ (Estote misericordes) Est aūt misericordia vt dic̄ sc̄tus Tho. j. par. q. xxj. z. ij. q. xxx. cordialē cōpassio seu tristicia ꝺ aliena miseria: q̄t possum⁹ subuenire: ꝓpellimur seu ꝓuocamur. Beda. Magnū pconiū pterat Reddit em̄ hec pr⁹ nos ꝓfectos deo z q̄si q̄dā sig̃ sublimis nature nr̄is imp/mit aīab⁹. Hec ille. Vñ subdit (sic p̄ vī celestē misericors ē) Vbi notādū ē fm sā. Tho. j. par. vbi s. q. in deo nō pt ee ipa essentia misericordie vt ē. s. passio appetit⁹ sensitiui: cū nō possit tristari vl pati: et ꝓpr nec cōpati: sz est i eo misericordia metaphorice: sic z ira: inq̄ntū hz effectū misericordie: q ē subuenire misero. Hūc em̄ ipe maxie effic̄. Itē est in eo misericordia vt sonat actū volūtatē q̄ volum⁹ subuenire misero: lz nō vt sonat actū sensualitatis: vt dictū ē. Et hec pl⁹ i deo q̄z i hoie est: nec pt hō i h̄ ei eq̄ri. Vñ ly sic: ñ eq̄litatē: sz similitudinē z imitatiōez q̄ndā importat. Subiūgit aūt modos q̄b⁹ ꝓprio miseremur. s. nō iudicādo seu nō ꝓdēnādo: z dimittēdo: z exhibēdo. Quis ei misericordia exhibita ꝓprio ē q̄ddā bonū q̄ subleuak miseria ei⁹. Duplicit aūt exhibet bonū ꝓprio. Prio. s. positiue dando aliq̄d: puta elymam corpalē vl spūalē: z q̄ntū ad h̄ dī. date z dabit vob. Scḋo negatiue: qz. s. cessak ab iferēdo malum Carere em̄ malo ē q̄ddā bonū. fz Pbm i li. Eth. z silr ñ iferre malū ē bñ facere qz ē facere q̄ q̄s careat malo. Et h̄ est duplicit Prio q̄ntū ad op⁹: sic cū q̄s ñ detinet vinctū cū possit: aut nō vlciscit iniuriā: z q̄ntū ad h̄ dī. dimittite z dimittetur vobis. Et scḋo q̄ntū ad cogitatiōez ipam: sic cum q̄s cessat male suspicari ꝺ fratre cui suspicādo pokat iferre dānuz gl'iam z famā ei⁹ apō seipm denigrando. Et q̄ntū ad h̄ dī. Nolite iudicare et nō z̄. Dñs ḡ assignat tres species misericordie exhibite primo: ad q̄s ois misericordia reducit: fm s. Tho. j. pte vbi supꝛ. Dic ḡ (Nolite iudicare) temere de occultē. vl de his q̄ bono z malo animo fieri possunt. Vbi aduertēdū ē q̄ duplex est iudiciū. Quoddā large dictū: quod est omnis vera determinatio: eo modo quo dicere ꝓueuimus q̄ cecus de colore nō iudicat: z hoc licitum est: z de h̄ ñ intendim⁹. Aliō ꝓo q̄ ē iudiciū p/

prie ꝛ ē iusticie actus: q̄. ſ. ō aliq̄ iudicamus: an bñ vl̄ male actum ſit. Et h̄ duplex ē. Vnū. ſ. qō ē de ſeipo qō vocat iudiciū diſcuſſiōis: qō licitū ē ꝛ laudabile ō q̄ etiā ñ curam⁹. Aliud qō ē ō alio: ꝛ ē duplex. ſ. licitū ꝛ illicitū. Licitū eſt duplex. ſ. vtile. i. iudiciū ſuſpicioſū ſine aſſenſu rōnis ad obuiādū ꝛ tolerabile: vt iudiciū de⁹miatōis ō aptis malis. Illicitū ār triplex ē. ſ. vſurpatū: qō. ſ. fit ab eo q̄ nō hz auctoritatē: ꝛ querſū qō fit ꝫ iusticiam. ꝛ temerariū: qō ex leuib⁹ ꝓcedit ſignis interp̄tādo intentionē ſiue iudicādo ō futuro ſtatu hois: ſiue sentēti/ando ō occultꝫ. Et h̄ hz tres grad⁹. Primus ē cū q̄s ex leuib⁹ ſignis dubitat de alicui⁹ bonitate. Scōs cū firmiter iudicat ꝛ ſentit ō alicui⁹ malicia. Terti⁹ eſt qñ vlteri⁹ ꝓcedit ad ꝺdēnandū ad penā. Eſt g̃ ꝑtm̄ mortale iudicare multꝫ modis. Prio ſi iudex ex leuib⁹ ſignis cōdēnet aliquē de pena notabili. Scōo ſi q̄s ex leuib⁹ ſignis firmit̄ credat aliquē peccare mortalit̄: vt accidit qñ res ē occulta vl̄ i ſe idifferēs: q̄ fit iniuria prio: de q̄ teneor bñ ſentire: ſecus ſi iudicarē de veniali: q̄ iniuria non eſt notabilis. Tertio qñ iudiciū ē iniuſtū ō re notabili. Quarto qñ eſt vſurpatū. Licitū ē ār iudiciū Prio qñ iudex hz auctoritatē et iudicat recte ſm approbata ꝑ euidētiaz teſtiū: aut ex ſuſpitōe violēta. Si ār ſit tm̄ ꝓbabilis licꝫ indicere purgatōez canonicā. Scōo licitū eſt etiā nō iudici iudicare. i. credere i manifeſtꝫ. Tertio qñ habenk ꝓbabilia ſigna: h̄ em̄ nō eſt mortale. ſ. ex ꝓbabilib⁹ ſignis credere firmiter q̄ aliq̄s aliq̄ō mortale cōmiſerit: ſm Archiep̄. ij. par. ti. iij. c. viij. Lz dicat h̄ eſſe cauendū. Eſt aūt ꝓbabile q̄d videk omib⁹ aut plurib⁹ ꝛ maxie ſapientib⁹. Et his aut oib⁹ aut plurib⁹ aut ꝑcipuis: vt ptz ex. j. Topico. Vide de his ſanctum Tho. ij. ij. q. lx. Hic aūt loq̄k dñs de iudicio temerario ſm Amb. Nō iudicare nāq̄ iſto mō ē miſereri. Sic em̄ carere malo q̄d ineſſe potuit eſt q̄ddā bonum: vt ptz. ij. Phyk. ita non inferre malū cū q̄s poſſit: eſt facere bonū aliq̄ modo: vt dictū eſt. Hortak g̃ dñs ne ſic iudicem⁹ maxime cū ſeueritate aliena diſcutiēdo Chryſ. Nec facile reperies quēq̄ nec patrē familias/ne q̄ claustralē expertez erroris hui⁹. Sūt aūt hec diabolice tēptationis inſidie. Nā qui ſeuere diſcutit aliena: nūq̄ ꝓpria reatuū meredik veniam. Vnō ſequik (ꝛ nō iudicabimini) Sic em̄ plus ꝛ miſericors ꝓmit peccatoꝝ timorē: ſic ſeuer⁹ et virus adūcit criminib⁹ ꝓpijs. Hec ille. Greg. niſen. Nō g̃ cum acrimonia ꝑcipitetis in conſeruos ſententiā. Hec ille. (nolite condēnare vt ñ ꝺdēnabimini) Hic repetik idē ſm ꝑdictū Greg. Vñ hic eſt ſmo de ꝺdēnatiōe mētali temeraria: nō autē de iudiciali: q̄ male facerer iudex ñ ꝺdēnādo quē debet ꝺdēnare. Repetik ār bis ne q̄s credat eſſe leue ꝑtm̄ temerariuz iudiciū qō hoiem tangit in honore. Nō eſt aūt exiſtimādū q̄ qui ꝓximū nō iudicat vel ꝺdēnat: ipe nō ſit ꝺdēnād⁹ ſi male faciat. ſz lō ſic dī: q̄ q̄ iudicat temerarie: cū ipm̄ ſuū iudiciū ſit ꝑtm̄ ꝑ eo iudicabik ꝛ ꝺdēnabik: qō ñ eēt ſi ñ iudicaſſet. Vel h̄ lō dī: q̄ ñ iudicare ē miſereri miſicoꝝ aūt miſcōiam ꝓſeq̄k plus vel min⁹ ſm ſue miſcōie q̄ntitatē (Dimittite) iniurias vt nō inferatꝫ ꝑ eis mala q̄ poteſtis (ꝛ dimittet vob) ꝑtm̄ veſtr̄. Vl̄ vt alia lr̄a habꝫ (ꝛ dimittemini). ſ. a ꝑtō qō vos tenet in futurte: ad cui⁹ remiſſiōez valet miſcōia ꝓrio exhibita: ꝛ a diabolo: q̄ vos ꝑ ꝑtm̄ ſtrauit ꝛ addixit futuri: ꝛ a ꝺo: q̄ vos alligauit penе eſne ifernali: ſi nō eſtis ꝓriti vel tpali purgatoꝝ aut hui⁹ mūdi ſic eſtꝫ q̄dē cōtriti: ſz nō exhibuiſtꝫ ſatiſfactiōez plenā (Date). ſ. el̄ynas ꝛ bñficia fratrib⁹ veſtris (ꝛ dabik vob). ſ. in pñti gr̄a ꝛ ꝰſolatio a ꝺo: ꝛ in futuro vita beata. Beda. Hic dimittere nos iniurias dñs ꝛ dare bñficia iubet: vt ꝛ nobis ꝑcā dimittat: ꝛ vita det eterna. Hec ille.

Hortak⁹ ñ dixit chr̄s. Eſtote potētes ſic p̄z veſter potēs eſt. vel ſapiētes vt diuites: ſz miſicordes: q̄ apperit⁹ potērie hz delectionē: iuxta illud p̄s. Delecti/ſti eos dū eleuarēt. vt ptz etiā i Lucifero: q̄ aliq̄ modo appetijt potētiā: id eſt ſuperioritatē ꝛ principatū: ꝛ apperit⁹ ſa/

Dñica.iiii.post Trini.

ptentie inflatõez.qz scia inflat.j. Lop. vij. Et diuitie obliuionẽ:qz succedenti bus pspez oblit⁹ est intercptis sui. Hen. xl. Sz mia spoder celestz regni possessi one. Un chzs in die iudicij vtz Matt. xxv. nõ dicet. venite poretes. sz ve q̃ po teres estz ꝛc. Esa. v. nec venite sapientes: sz ve q̃ sapientes estz in oculis vris: vt ibi dr. nec venite diuites: sz ve vob diui tib⁹ q̃ habetz h cõsolatõem vram. Dicet aũt. Venite bñdicti pris mei. i. miseri cordes. Esurini em̃ ꝛ dedi. ꝛc. Un de⁹ vt nos induceret ad hãc pietatẽ imp̃sit eã oib⁹ creaturis nob manifestz. i. sen sibilib⁹. vñ Job. xij. Interroga iumẽta. i. cõ sidera: ꝛ docebũt te. s. pietatẽ. volatilia celi ꝛ indicabũt tibi. loqre tre et rñdebit tibi: ꝛ narrabũt pisces marz. Nota pri mo iumẽta. h em̃ ptz in elephãtib⁹: qz si vn⁹ ceciderit: alij currũt ad subuenlẽdũ Et in eq̃b⁹. qz si vna mortik: alie filiũ sus cipiũt ad nutrlẽdũ. Et in leonib⁹: quia parcũt pueris ꝛ infinitz aialib⁹: nisi ma gna fame vrgeant. Nota scõo in volati lib⁹ celi. vt pz in ciconijs q̃ sm Amb. in hexa. pentes suos senes collocãt i nido/ ac nutriũt. Et in aq̃la q̃ sola p̃dam non comedit: sz ptẽ seqntib⁹ se auib⁹ dimit tit. Et in cobar: q̃ auis sic dr arabice. et filiũ aq̃le ab ea reiectũ (eijcit em̃ vnuz e nido qñ tres habuerit ꝓp̃ laborẽ pa scendi) nutriẽdũ suscipit. Nota ktio ter rã. Amb. Noli eẽ deteriꝰ insensibili ele mẽto qõ fructꝰ q̃s affert nõ suis vsib⁹ vẽ dicat. sed tuis ministrat obsequijs. Tu ꝓ solus fructꝰ illiꝰ inuadis ꝛ tibi cõclu dis. Et idẽ est de alijs corpib⁹ simplici bus maxie celo. Nota vltimo pisces. vt ptz in delphinis: q̃ hoies mortuos defe runt ad litus. Et in conchis q̃ cũ sp̃ sint clause: q̃dã pisez eis defert alimẽtũ: qõ eis ad suã p̃sentiã aptis ifert ꝛ recedit.

Quantũ ad scõm tangit rõ q̃re debe mus primo miseri: p̃cipue q̃tũ ad da re bñficia: ꝛ nõ irrogare actualit mala: qz. s. mia apõ deũ magnã obtinet remu nerationẽ. Pro q̃ sciẽdũ est q̃ sup̃ dñs est hortaꝰ ad remittendũ iniurias ini micis: ꝛ dandũ eleynas paupib⁹. Ifti q̃ dñr nob rebuere inq̃tũ sz causa q̃ nob fiat retributio ozãdo ꝓ nob. vel qz eoz̃ meritz nob retribuit: qz sz cã sine q̃ nõ. sic ligz sz cã q̃ ignis ꝛburat. Retribuũt aũt nob mltiplicia bona p talib⁹ opib⁹. Dic g̃. (Mesurã bonã) q̃ ad bona for tune (ꝛ coagitatã). i. cõcussam vt plus capiãt: q̃ ad bona nature: puta sanitatẽ ꝛ hmõi (ꝛ cõfertã). i. nõ rasilem: sed cu mulatã. q̃ ad bona gre (ꝛ supefluentẽ) . i. magnifice cumulatã: q̃ ad bona glie. (dabũt) paupes ꝛ inimici (in sinũ ve strũ) tanqz retribuẽtes ꝓ eo qõ exhibui stis eis. Vl ꝓ hec oia fcak q̃ ꝓ dictz opi bus dñs retribuet nob in britudine ali q̃d digni⁹ q̃ fuerit ipa nra opa ex se. sic mẽsura cõferta aliq̃d pl⁹ est q̃ bona. i. legitima tm̃. Beda. Sic si farinaz sine pcitate mẽsurare velles/ ꝛ cõferres/ et coagitares/ ꝛ supefunderes abũde. sic dñs mẽsurã magnã ꝛ supfluẽtẽ dabit. i sinũ vrz. hec ille. Et ꝓ sinũ itellige itel lectũ: i q̃ suscipiek sublectiue felicitas: cũ sit visio. ꝛ volũtatẽ: in q̃ suscipiek ipa ꝓsolatio imẽsa ꝓsequẽs visionẽ ꝛ ipam ẽntiã ai e: in q̃ suscipiek essentia gre cõ sũmate: que gra causabit in mẽte lumẽ glie qõ facit videre. ꝛ in volũtate chari tatez que facit amare/ delectari ꝛ frui. (Eadẽ q̃ppe mẽsura q̃ mẽsi fueritis) in bñ opando vel peccãdo. vt ait Be. (re metiek vob) p̃miũ aut pena. Theo. In trogabit aurẽ alicq̃s fortassis subtilius Si em̃ supefluenk reddik. quõ eadẽ est mẽsura? Ad qõ dicimus qõ nõ dixit: in tanta mẽsura remetiek vob: sed in eadẽ Qui em̃ bñ fecerit: bñ fiet ei. qõ est re metirl eadẽ mẽsura. Sz supefluentez mẽsurã dr. qz millies bene fiet ei. Sic est ꝛ in iudicãdo. Qui em̃ iudicat: ꝛ de inde iudicak accipit eandẽ mẽsurã. Se cũdũ ꝓ qõ ad plus dyudicak: qz sibi si milẽ iudicault: sm h supefluẽs est men sura. Hec ille. Põt dici etiã q̃ est eadez mẽsura: nõ sm q̃titatẽ: sed sm ꝓportio nem. qz maiori merito maiꝰ reddek pre miũ: ꝛ minori minꝰ. ꝛ sic de pcõ ꝛ pena. Et sm q̃ q̃sq̃ se habuit in operando: se habebit etiã ꝓportionabilr in recipiẽdo. ꝛ hec videk esse intẽtio Theo. Sz nota q̃ essentiale p̃miũ ꝓportionabik meritz

.i. operib bonis nō fm se inc̄tū opa sūt: qz nō merēt illō pmiū: sed fm eoz radicem qua sūt merita. i. charitatē z grām Sed pena ꝓportiōabit demerit̄ fm se. qz licz opus nr̄m fm se nō merek pmiuz illud: tñ merek penā. Et hoc loq̄ndo de pena sensus. Pena em̄ damni cū sit priuatio visionis dei cōmēsurak visioni q̄ debebak. z ꝓpter gr̄e qua ds meruerat visionem.

Dorar sciendū est q̄ ad opa pietatis triplici pmio inducimur. sed chr̄us tangit maximū q̄si arguens a fortiori. Primū est tpale: q̄ ad multiplicatōem rempaltū. Prouer. iij. Honora deū de tua suba. ꝛc. Cū frēs cuiusdā monasterij cuidā sct̄o p̄ri. vt legit in vitis patrū/ ḡrelā facerēt: q̄ monasteriū olim abundans esset renue: dixit. In hoc monasterio cōsueuerit esse duo frēs socij. s. date: z dabit. z vos expulit̄ frēm dare. z frater dabit indigus abscessit. Scōm est spūale q̄d cōsistit in petr̄i remissione. Eccli. iij. Elyna paupis nō erit in oblitiōe. z sic in sereno glacies soluet pcā tua. Scdo in gr̄e collatiōe. ij. Cor. ix. Qui seminat in bñdictionib̄ de bñdictionib̄ z metet s. gr̄am in p̄senti z gloriā in futuro. Tertio in gr̄e ꝓseuatiōe. Eccli. xxix. Elyna gr̄am homis q̄si pupillā cōseruabit. Tertiū est celestiale: qd̄ h̄ rangit: cū dicit. Mēsurā bonā ꝛc. Quidā em̄ dant pauplib̄ p̄r̄e supfluor. Quidā ꝓ oia supflua. de qb̄ Lu. xij. Qui hz duas tunicas ꝛc. Quidā dant prem̄ maiore. vt Martin⁹: q̄ dedit mediam necessariā chlamydē. Quidā ꝓ oia necaria. s. ad decētia. de qb̄ Mat. xix. Ecce nos reliq. oia ꝛc. Primi habēt mēsurā bonā/ nisi duri fuerit in necessitate extrema vel vrḡēte. Scdi cōfertā. Tertij coagitatā. Quarti supefluentem: qz fm q̄ mēsurāt in dādo: ds mēsurat in retribuēdo. Quantū ad tertiū sciēdū est q̄ ds vult magis reddere cām ḡre debem⁹ miscdiam exhibere primo q̄tū ad p̄mā miscdie spēm. Sz qr plati z superiores p̄cipue habēt frequēter maiores occasiones iudicādi q̄s alij: siue qr plus vident z sciūt. siue qr videt natura/lis inclinatio rectoris suspicari de malis ad obuiandū. Ideo ponit specialis monitio platoz z oim q̄ hnt alios dirigere z iudicare: cū dicit. (Dicebat aūt illis). s. aplis. q̄ vt ōr Cirill. futuri erāt mūdi doctores (z simplicitatē) q̄ melius intelligerēt quō de alijs iudicarēt: z vt eos inducerer specialit⁹ p alijs ad remittēdas iniurias: z elynas vandas: q̄ duo potissime ad superiores ptinēt. (Nunqd pōt cec⁹ ce. du.) q. d. Hoc sine suo periculo facere nō pōt. Si em̄ vt ōr Chrys. periculosum est ceco cecū hinc ducē. multo periculosi⁹ est cecū velle esse ducem ceci. (Nōne am. in fo. ca.) q. d. sic. nisi forte raro z in paucioribus. Ista aūt simplicitudo adaptat ad p̄missa q̄druplicit. Prio q̄z Cirill. adaptat platis q̄ ad ꝓfectus pficientes intellectū: pura sapiam z prudentiā. Non em̄ sufficit eis elynam dare: z iniurias remittere: sed opz eos duces esse: z alios ad hoc inducere. Nō g̃ debēt esse ceci: qr nō possent alios docere que nescīūt. Vñ subdit. (Non est discipulus supra magi.). i. doctior magr̄o. Est aūt sciendū q̄ ois hō est discipl⁹ dei docētis interi⁹ infundēdo lumē nature intellect⁹: z ꝓfotrādo illō: z docētis exteri⁹ p̄ sensibiles creaturas. Discipl⁹ g̃ alicuj⁹ hominis si plus capiat q̄z su⁹ magr̄. h̄ non cōpetit ei inc̄tū discipl⁹ ei⁹ est. sed inc̄tuz discipl⁹ dei est. z tūc efficit actu vel potētia magr̄ sui magri. Ultima ergo pfectio ad quā pōt venire discipl⁹ hois vt sic. est vt sciat q̄ scit suus magr̄. quia ista sola potest ab eo p̄cipere. z q̄ primū sic p̄cipit desinit esse discipulus. z fit cōmagist̄er respectu alioz. Ideo subdit. (Perfectus aūt omis erit discipulus) scz vt sic: (si sit sicut magist̄er eius). i. si nouit ea z eo modo que z q̄ modo nouit suus magist̄er. Scdo adaptat fm Theo. quo ad oēs vt non iudicent. p̄cipue cū sunt in silī vicio. z specialiter quo ad platos q̄: ū spēaliter est iudicare. Ait ergo. Si tu altū iudicas z ipe in elsdez peccas: nōne assimilaris ceco cecū ducēti? Quō em̄ ille a te ducet ad bonū: cū z tu pecces? Nō est discipulus supra magistrum. Si tu peccas qui

te mgr̃z t ductorẽ putas:vbi erit ꝙ a te
disciplinak t ducitur: Hec ille. Tertio
adaprak ſm eũdẽ q̃ ad dare el'ynaz:t in
turiã dimittẽdã:vt.ſ.aliq̃ inferẽte iniu-
rias ñ pdam⁹ oculũ p impatiẽtiã.vl' ali
q̃ petẽte el'ynam.nõ pdam⁹ p auaricia:
alioq̃n nõ poterim⁹ vicia eoꝝ curare cũ
nr̃a mẽs sit viciata. Et subdit. Nõ ẽ dis-
cipul⁹ rẽ.q̃si diceret. Si chr̃s mgr̃ no-
luit vlcisci:ſz pati:q̃re vlcisci vis tu q̃ di
scipul⁹ es? Etsi ipe voluit largiri:tua p
fectio erit:si t tu talis fuerz vt ille fuit.
Quarto ſz Aug. adaprak ad mẽsurã ꝺ
q̃ ſmo pcesserat. Ait ei:vl' ió subiũxit:ñ
pt cec⁹ cecũ ducere:vt nõ sperarẽt a le-
uitz accepturos mensurã illã ꝺ q̃ dixit.
Dabit i sinũ vr̃m.q:.ſ.decimas dabãt
eis:q̃s cecos dixit:q: euãgeliũ ñ tenerẽt
vt illã remũeratiõez p discipl'os dñi po
ri⁹ plebs inciper iã spare. Quos imita
tores suos volẽs oñdere: addidit. Nõ ẽ
discipul⁹ supꝝ mgr̃m. Hec ille. Inducit
aũt rursus dñs altã ſ l'itudinẽ ꝯ iudicã-
tes temere: siue sint prelati: siue alij:qñ
ipi gnaliter sũt crimib⁹ irretiti:cũ dic.
(Quid ãt).i.q̃re (vides) i.videre cona
ris(festucã).i.leue pctm̃ ꝓpatiõe ad ma
lus. Sciẽdũ ꝓo q̃ vẽialia cõpank festu-
ce. Prio ſm glo.q: oculũ mẽz prurbãt.
sz nõ oppmũr vt mortl'e. Scõo ꝓp̃t sui
leuitatẽ.vñ vẽialia dicũt modica. Eccl'i.
xix. Qui spernit modica paulatim decl'i
der. Tertio ꝓp̃t sui m'l'itudinẽ.vñ t di-
cunt arena. Aug. Vltasti grãdia:vide
ne obruarz arena. Mortalia ꝓo ꝓp̃t op
positas rones dicunt trabes(in ocl'o).i.
in volũtate(fratris tui)quẽ temere iudi
cas(trabẽ aũt).i.maius pctm̃(q̃ in ocl'o
tuo est nõ ꝓsideras) Hec ẽm magna est
stultitia. Si ẽm tibi displicet pctm̃:dz
tibi magis displicere maius q̃ min⁹:t
tuũ magis q̃ alienũ (Aut quõ potes)
sine ꝓfusiõe t ruboze(dicere fratri tuo.
Frater sine eũctã festucã de oculo tuo:
t ipe in oculo tuo trabem nõ vides).i.
nõ videre fingis. Tales ſm Thro. sũt
hypocrite q̃ coĩt reprehendũt aliena pec
cata vt iusti videank. Vñ sequit.(Hy-
pocrita erue ꝓmũ trabẽ de oculo tuo:et
tũc p'spicies)sine ꝓfusiõe ꝓprie ꝓscie(vt
educas festucã de oculo fratrz tui) Ba
sili⁹. Videt reuera icognitio suũ p̃i⁹ q̃
uissimũ oim. Neq̃ ẽm solũ oculꝰ exteri
ora vides sup se visu nõ vtik:ſz t ipe no
ster intellect⁹ cũ alienũ velociter comie
crat peccatũ:lentus est erga ꝓpriorum
pceptionẽ defectuũ. Hec ille.

Horatr in hac pre chr̃s oñdit Prio
quales debeãt esse prelati.q: debẽt ocu
los habere. Prio q̃ nota q̃ in celo oẽs st̃
vidẽres:t null⁹ indiget istructore. Hie
re.xxxj. Nõ docebit vltra vir ꝓximũ su
um. In iferno aũt oẽs sũt cecꝰ. Ideoq̃
ceciderũt i foueã.i.penaz abyssũ. Esa.
xxiiij. Formido fouea t laqueꝰ sup te q̃
habitatores terre.ſ.infernalis. In pñti
aũt q̃dã sunt cecꝰ.ſ.subditi t illitterati:
t quidã videntes.i.plati q̃ debent duos
oculos splẽdẽres habere.i.vtram t do-
ctrinã. Sed si ipsi sint cecꝰ:ambo in fo-
ueam cadũt. Et pei⁹ est ceco duci a ce-
co q̃ carere ductore:q: si caret eo:rẽat
viam baculo.ſ.nature instinctu. Greg.
Cũ pasto: p abrupta gradit:necesse est
vt ad pcipitium grex sequak. Nota.ij.
Reg.v.quõ Jebusei posuerũt cecos et
claudos sup murz hierl'm: i derisũ Da-
uid dicẽtes. Nisi abstulerz cecos t clau
dos:nõ ingredieris huc. Jd ẽ:nisi aufe
rank plati igrates t vicioſi q̃ st̃ ꝓstituti
i culmĩe:nõ ꝓt chr̃s dominari in eccl'ia.
Et scõo q̃les debeãt esse subditi:q: de-
bent esse prelatis reuerẽtes t obedien-
tes:quod notak:cum dicit. Non est di-
scipulus sup magistrũ. Et h̃ eriã si pla-
ti sunt mali:quod Chry. sup Mat. ostẽ
dit dicẽs. Homines abinitio creati sũt ꝓ
pter se postea autẽ sacerdotes ordinati
ꝓpter te:ergo natura ipsoz est:ordina-
tio aũt eoz nostra. Si bene viverint eo
rũ est lucz:si bene docuerint nostz. Ac
cipite ergo quod vestrũ est. Freqnter ꝺ
homine malo,pcedit doctrina bõa. Ec
ce enim vilis terra pretiosum aurũ pdu
cit. Nunquid ꝓter terram vilem p̃cio-
sum aurum contemnit? Sed aurũ eli-
gitur t terra relinquitur. Nam t aplꝰ
herbe necessarie nõ sunt:sed flores her
barum. Flores autem colligunt et her-
bas relinquunt.

Dñica ꝗnta post Trinitatis.

Tex. euang. Lu. ca. v.

QVm turbe irruerent in Jesum: vt audirēt ꝟbū dei: et ipse stabat secus stagnū genezareth. Et vidit duas naues stantes secus stagnum: piscatores autem descenderāt ꝛ lauabāt retia. Ascēdens aūt i vnā naui q̄ erat Simonis: rogauit eū a terra reducere pusillū. Et sedēs docebat de naicla turbas. Vt cessauit aūt loq̄: dixit ad simonē. Duc in altū ꝛ laxate retia vra in capturā. Et rñdēs simō: dixit illi Preceptor ꝙ totā noctē laborātes nihil cepim⁹: in verbo aūt tuo laxabo rete. Et cū hoc fecissent cōcluserūt pisciū multitudinē copiosaz. Rūpebatur aūt rete eorū. Et annuerūt socijs q̄ erāt i alia naui vt vēirēt ꝛ adiuuarēt eos. Et venerūt et impleuerūt ābas naicłas: ita vt pene mergerent. Quod cū videret simō petrus: procidit ad genua ihesu dicēs Exi a me q̄ hō peccator sum dñe. Stupor em circūdederat eū ꝛ oēs q̄ cū illo erant in captura pisciū quā cepant. Similiter āt iacobū ꝛ ioānē filios zebedei q̄ erāt socij simonis Et ait ad simonē ihesus. Noli timere: ex hoc iā hoies cris capiens. Et subductis ad terrā nauibꝫ: relictis oibꝫ secuti sunt eum.

QVm turbe irruerēt ꝛc.) Luc. v. In pñti euāgelio tāgūt tria pūcta: q̄ sūt Predicatio/ Piscatio/ ꝛ Vocatio. Quātū ad ꝓmū ſralit ſcłēdū est: ꝙ sic dic̄ mgr̄ histo. chr̄s trina vice discipulos vocauit. Prio vocauit Andreā: vt credit Joānē ꝛ philip. ꝛ Nathanaelē: vt hī Jo. j. Scdo vocauit Simonē: ꝛ vt credit Andreā ꝛ filios Zebedei: vt dī hic. Et h̄ fuit post ꝙuersionē aq̄ i vinū fz eū. Sed qz ad ꝓpa sūt reuersi: tō tres vocauit eoldē dū ambularet sec⁹ mare galilee: vt hī Mat. iiij. ꝛ Mar. j. Quidā tū dicūt ꝙ ista ꝛtia vocatio ꝛ scda fuerunt vna ꝛ eadē. Dī ḡ (Cū turbe irruerēt in Jesū) Vbi aduertēdū ē ꝙ irruere i aliq̄ cōit fm ꝙsuetū modū loq̄ndi scꝑturaz: ipozrat aggredi ad occidēdū: fz hic ponit iste mod⁹ loq̄ndi ad ꝛcandū impetū ꝛ feruoꝛē turbaz ad fmōes chr̄i. Nō ita ꝙcurrebāt scribe ꝛ pharisei: qz vt dī Lu. x. abscōdisti hec. s. dulcedinē ꝛ ꝟitatē ꝟboꝛ chr̄i a sapientibꝫ ꝛ prudētibꝫ: ꝛ ꝛuelasti ea puul. Jō adolescērule. i. aie fideles dilexerūt re nimis. Cañ. j. Vñ ſbdit (Vt audirēt ꝟbū dei) ꝛ ēr ꝓpt̄ q̄dā alia. Sic ei ōt Chr̄y. chr̄s ppm p tria attrahebat. s. gr̄iosaz facie: ꝛ dulcē fmonē: ꝛ stupēda miracła (Et ipe stabat secus stagnū genezareth) Erat āt fm Jo sephū h̄ stagnū lac⁹ q̄dā p q̄ Jordanis affluit. ō q̄ ꝛ ō ei⁹ noib⁹ habes ifra dñi ca. xij. Dicebat āt aliq̄ stagnū: aliq̄ lacus: aliq̄ mare: sic ꝛ ois aq̄ ꝙgregatō hebraico more (Et vidit duas naues) q̄ rū vna erat petri: alia zebedei (sec⁹ stagnū) Nō ei erāt i stagno: fz i ꝛra: vel forte erāt i aq̄: fz ad lit⁹: ꝛ sic dicūt fuisse iuxta stagnū (Piscatores āt descēderāt) ō nauib⁹. s. (ꝛ lauabāt retia) tā nolēres piscari. Ex h̄ vī ꝙ ꝛtia vocatio supdicta ñ fit ista scda de q̄ h̄ dī. qz ō illa tertia dic̄ Mat. ꝛ Mar. ꝙ simō ꝛ andreas mittebāt rete i mare filij ꝟo Zebedei reficiebāt retia: ꝛ ad h̄ dici posſz ꝙ petr⁹ ꝛ andreas mittebāt rete i mare: ñ ad piscandū fz ad lauādū. De alijs ꝟo dī ꝙ ſſ'lauabant ꝛ reficiebant retia fm diuersas ꝑtes: vł ꝙ dicūt h̄ piscatores lauare retia: nō oēs: fz q̄ ad nauē petri ꝑtinebāt. (Ascēdit āt i vnā nauē) Prio ne ei turba coꝛpal'r eēt ifesta nimis. Scdo vt dicit Chr̄y. ꝗten⁹ oēs añ facie h̄ēt ꝛ nullū p⁹ tergū: vt sic oēs viderēt illā gr̄iosam fa

etem: z pcíperet ſuauiſſimū ſmonē (que erat Simōis) qz hūc volebat apl'oz ꝓ mū efficere (z rogauit eum a ſra ducere puſillū: vt cōmodi⁹ ab oib⁹ audiret z videret (z ſedēs docebat ō nauī turbas)

Allegorice iſte due naues ſcāt duos ppl'os ſ. gētilē z hebraicū: vl' ſynagogā z eccl'iam. De ꝟ ſic ait Beda. Due naues circūciſionē z ꝓputū figurāt: q̄s vidēs dñs i vtroq; ppl'o: nouit q̄ ſūt ei⁹: z ad future vite tranq̄llitatē q̄ſi ad lit⁹ vidēdo: ꝟ ē miſerico: diter viſitādo: puebit. Piſcatores ſūt eccl'ie doctores: qui nos p rete fidei ꝓpēdūt: z q̄ſi litoꝛi ſic ſre viuētiū aduehūt. Sed hec retia mō laxanť i capturā: mō lora plicanť: qz nō oīe tps eſt habile doctrine: ſz nūc exercenda ē lingua doctoꝛ: z nūc ſuimet cura gerēda. Nauis Simonis eſt eccl'ia ꝓmittua: q̄ bene vna dicta eſt: qz mlt⁹ tudinis credentiū erat coꝛ vnū z aīa vna. Hec ille. Aug. de q̄ſtio. euāg. De q̄ docebat turbas: qz de auctoꝛitate eccleſie docet gētes: reducere aūt a terra puſillum ſcat rēperare vtendū ꝟbo ad turbas: vt nec terrena eis ꝓcipiant: nec a terrenis in ꝓfunda ſacramētoꝝ receādāt: vel ꝓus in ꝓrimis regiōib⁹ gentib⁹ ꝓdicandū vt q̄ poſtea dicit. duc i altū ad remotioꝛes gentes poſtea ꝓdicandū ꝓcipiat. Hec ille.

Jtē allegoꝛice ſm ſterlineā. ſtagnū ē lex moyſi. Chr̄s āt ſtetit iuxta p obſtaculonē: ſz ñ int⁹ p obligatōez z ſbiectōez.

Moꝛal'r auditoꝛes ꝟbi dei iſtruūť: q̄ q̄ttuoꝛ debent habere. Prio auidita tem in audiendo: quia ſtruebāt turbe. Scōo velocitatē i obediēdo: qz Petr⁹ velocit obedíuit rogāti a terra puſilluz reducere. Tertio modeſtiā i amādo terrena: qz Petrū puſillū a ſra voluit reducere nauē. Quarto reuerētia i audiēdo ꝟba diuina: qz audiuerūt eū q̄ere q̄ſq; Jtē moꝛal'r iſtō ſtaꝝ (ceſſauit loquignū iuxta q̄ō ſtant auditoꝛes chr̄i ē mūdus ō q̄ excūt tres aure q̄b⁹ piclitāť naues: iuxta illō. Jn ſpū vehemēti ꝛc. Et de his. j. Joā. ij. Oīe q̄ō i mōo eſt ꝛc. Juxta ſtagnū ſtat q̄ in ſecl'o eſt: ſz nō ſecularit viuit.

Quātū ad ſcōm tāgit piſcatio: de q̄ ſic ōr Cyril'. Poſtq̄ ſufficient⁹ ꝑpl'z docuerat regredit ihe⁹ ad munificētias p prias z per piſcatoꝛia magiſteria piſcat diſcipl'os. Hec ille. Dī ḡ (vt ceſſauit ātloq;) volēs facere miracl'm i ꝓſpectu roti⁹ ppl'i: vt ñ ſolū ꝟbo ſz ēt facto eos cōſolaret: (dixit ad Simonē. Duc i altū) .ſ. ad ꝓfundū z altitudinē aq̄. Sclēdū ē ūt q̄ intrātes mare tēdūt i altū dupl'r Uno mō: qz vadūt ad maloꝛē altitudinē aq̄. Alio mō: qz reuera aſcendūt. Cū em̄ ſra ſit ſpherica: z ſit i medio mōi q̄nto aliq̄s magꝭ elōgať z diſtat a ſra: tanto ē vicinioꝛ celo: z ꝓūr altioꝛ. Magis aūt a ſra diſtat q̄s q̄nto eſt aq̄ ꝓfundioꝛ Jō tali mō loq̄ndi vtimur i mari quē ēt ad lac⁹ extēdim⁹: lz intrātes lacū ñ aſcēdāt. i. vicini magꝭ fiāt celo. Nō em̄ ē in lacu aq̄ ꝓfundioꝛ: qz magꝭ eleuať a ſphera ſre: ſz qz ſubt⁹ ē vallis ꝓfundioꝛ (Et laxa retia i capturā) Sic aūt ōr Chr̄yſ. deus ꝓdeſcendēs hoib⁹: conať oēs ꝓuerere p ea q̄ eis ꝓueniūt: vt magos p ſtā⁹ z piſcatoꝛes p artem piſcatoriā. (Et rñdens dixit illi Petr⁹. Preceptoꝛ p totā no. laboꝛā. nihil cepim⁹: in ꝟbo āt tuo) .ſ. ad p̄ceptū tuū (laxabo rete) ꝓfidēs in tua ſcīrate (Et cū h̄ feciſſet: ꝓcluſerunt piſciū mlt⁹titudinē copioſam. Rūpebať aūt rete eoꝝ z annuerūt) qz loq̄ nō poterant ex ſtupoꝛe: vt ōr Theo. vel ꝓpť diſtantiā (ſocijs q̄ erāt in alia naui q̄ creduńť fuiſſe filij Zebedei (z venerūt z ꝛ impleuerūt ambas nauicl'as: vt pene mergerenť) Nec tñ vt dic̄ Aug. ō ꝓſen. cuā ge. exiſtimādū eſt h̄ factum eſſe illō q̄ō Joā. narrat ad mare tyberiadis. lz fuerit ſtle. Illud em̄ fuit poſt chr̄i reſurrectionē: z rete fuit poſitū i dextera naui gij: z ñ fuit ruptū: ſec⁹ aūt hic. Fuit em̄ h̄ duplex miracl'm: qz z capta ē piſciū in ſolita mlt⁹titudo: rete rūpebať z nō ē ruptū z piſces nō fugerūr.

Allegorice ſic ōr Amb. Nauis Petri ſm Matt. fluctuat: ſz ſm Lucā. repleť piſcib⁹: vt ꝓncipia eccl'ie fluctuāt: z poſteriora exuberāt ag̃ſcas. Nō turbať iſta q̄ Petrū hz. turbať illa q̄ diſcipulos habet. Jn vtraq; Petrus: ſed qui ſuis

ueritꝫ firmꝰ est: turbat alienis. Cauea
mus igr̃ p̃dicatorē: ne p vnū pīmi fluctu
emꝰ. Hec ille. Et ifra dr: q̃ soli Petro
dī. duc i altū disputatōis q̃uis alijs dī
laxare retia: p qđ innuit ꝑm Bed. q̃ so
li petro. i. pape cōuenit decisio dubioꝝ
fidei. vt docet s. Tho. ij. ij. q. j. q̃uis oēs
ꝓlati docere habeāt. Ista āt retia ñ oc
cidētia sꝫ fuātia pisces: t ab infimis ad
supma trahētia: sūt ꝓbox cōplexiōes: q̃
vt ait: in ꝓbo dñi t ñ i facūdia humana
ꝓtehēdāt pisces. Ruptio retis signat
ꝑm Aug. abundātiā carnaliū in eccl̃ia:
adeo vt rupta pace p hereses: scinderet:
t tñ rupto rete nō labit pisꝫ ꝑm Bedā
qr dñs fuat suos etiā inter angustias.
Alia nauis ꝑm Amb. est iudea: ex qua
Joānes t Jacob eligunt. Adiuncta ē
aūr ista nauī Petri: captꝫ piscib. i. con
uersis gētib: deinde em t ipa piscibus
i. electꝫ implet t pene mergunt. i. ꝓcliꝝ
tant: t tñ euadūt nec summergunt.

Dorat piscatores legꝫ veterꝫ p to
tā noctē nihil ceperūt. i. ad vitā adducte
rūt: ꝑm glo. t sil̃r nec laborātes i nocte
hui⁹ secli: sꝫ i ꝓbo dei q̃cūq̃ laxat rete
capit piscē maxim. i. op⁹ meritoriū. in q̃
ꝓtualit ꝓtinet regnū celox: qđ ē denari
us argēteꝰ inuēr⁹ i ore piscis: Joan. vj.

Dorat ēt ista nauis i q̃ chr̃s p̃dica
uit fcat cathedrā p̃dicatorꝫ. Jsti. s. p̃di
catores aliqñ ñ capiūt pisces: t h̄ dupli
ci cā. Prīo: qr ñ piscāt i alto. i. i celo. s. p
adq̃sitiōe celestiū: sꝫ piscank in imo. i. in
tra laborātes p frenis: t solū lutū ꝓclu
dētes: vel i medio. i. in aere laborātes p
honoribꝫ: t capiētes muscas q̃ ifestāt et
circo euolāt. Scō: qr nō piscank rpe con
gruo: hr̃do. s. lumē scꝑture: sꝫ piscank in
nocte ignorātie. Aliqñ tñ cā est ex ꝑte pi
sciū q̃ nō captunt: qr. s. sūt asturi fugien
tes rete p̃dicatiōis ne audiant q̃ facere
nolūt: vel qr sūt magni t frangūt. i. con
temnūt idē rete: t oia diuia iura: vel qr
sūt lubrici vt anguilla facil̃r ꝺ culpa in
culpā ruētes: vl qr ita sūt paruī q̃ timēt
ex pusillanimitate pniam aggredi.

Quātū ad ētiū tangit vocatio q̃ isti
pīscatores materiales vocati, sc̃ vt eēnt
spūales: cū dī (qđ cū vidisset Simō pe
trus). s. mīritudinē piscīū et ꝓcuatiōez
reris (p:ocidit ad genua Jesu dicens.
Exi a me: qr hō pctōr sū dñe) Recorda
bat em vt ꝺr Cyrill. ꝑteritox delictox:
t timebat esse cū tāta scitate (Stupor
em circūde. eū t oēs q̃ cū illo erāt in cap
ptura pisciū q̃s ceperāt: Sil̃r āt t Joā
nē t Jacobū filios Zebedei q̃ erāt socij
Simōis) Scōm āt q ꝺr Aug. ꝺ ꝓsen.
euāg. ibi fuit Andreas: qđ ꝑbat ex nar
ratioe Mar. t Mar. Et q̃ ptz q Au
gu. tenet q scđa t tria vocatio fuerunt
eadē t h̄ etiā exꝑsse q̃busdā interpositꝫ
videt sentire (Et ait ad Simonē Jesus:
Noli timere. Et h̄) s. rpe. i. ab hinc re
tro (eris hoies capiēs) ꝓbo scīē p̃dicati
onis: qđ assimilat hamo piscatiōis: qui
nō capit piscē nisi capiat a pisce. Et idē
est de ꝓbo dei (Et subductꝫ ad terrā na
uib: relictꝫ oib secuti sunt eū). s. Petr⁹
t Andreas: t duo filij Zebedei: vt dic
Aug. Sed ꝝ: qr in Mar. t Matt. dī
dixisse dñs ñ solū petro vt h̄: sꝫ omib q
futuri essent piscatores hoim. Et rñdet
Aug. q̃ his sil̃ia dñs dixit sel̃ Petro cū
timeret: deide alijs. Quāuis vt ꝺr posꝫ
sit intelligi: q̃ pꝰ istā vocatiōez sit facta
illa ꝺ q̃ ꝺr Mar. t Mar. nūc ꝓbo tm as
sociauerāt eū paululū: ad ꝓpa tū reuer
surī. Nota ꝓbo triplicē hox fuisse voca
tionē a chr̃o. Prīa fuit ad simplicē notī
tiā: de q̃ Joā. j. Scđa ꝓbo ad familiarī
tatē: de q̃ hic. t Tertia ad apostolatū: ꝺ
qua Matth. iij. t Lu. vj.

Allegorice �sꝫ Aug. q̃ petꝝ ꝺcank car
nales t vitiosi: q̃ sctōs chr̃i mistros ve
renk t suis moribꝫ a se discedere suadēt
ne q̃ bonos t sctōs regāt: q̃uis eos ho
norent ꝓbis. qđ fcat ad genua cadere.
Bed. Cōfortat āt dñs tioꝛez carnaliū:
ne q̃s vt de sue ꝓscie culpa tremēs: vt ꝺ
eox innocētia stupēs: sciat qꝫ iter formi
det aggredi dī. Nolite timere. Hec ille.
Significauit āt chr̃s ñ recedēs ab eis:
vt ꝺr Aug. ꝺ ꝓsen. euāg. nō eē i sctis vi
ris cōperentē hāc volūtatē: vr pctis tur
barū cōmoti: q̃ q̃si securi⁹ tranq̃llusq̃
viuāt: mun⁹ ecclīasticū deserūt. hec ille
O, ꝓbo dñm oib dimissis securi sc̃ fcat
ꝑm eundē eos q̃q̃ ab h̄ seculo ad do

minum migraturos.

Dozalr sic ór Amb. Dic z tu. Exi a me dñe: qz pecór sū. vt nñdeat tibi ós. Noli timere. Indulgēti dño petm̃ fatere. Vides q̃bon⁹ dñs q̃ tm̃ tribuit hoibus vt viuificādi habeāt ptātem. Hec ille. Delm̃ facta cōfessione debem⁹ dñm seq̃ toto coꝛde oib⁹ (aio salrē) dereliczᵹ.

Dñica sexta post Trinita. Textus euāge. Mat. cap. v.

Nisi abūdauerit iusticia vestra plusq̃ scribaꝝ z phariseoꝝ: nō intrabitis in regnū celoꝝ. Audistᵹ qz dictū est antiq̃s: Nō occides. Qui autē occiderit reus erit iudicio. Ego autē dico vobis: oīs q̃ irascit fratri suo: reꝰ erit iudicio. Qui aūt dixerit fratri suo racha: reus erit cōcilio. Qui āt dixerit fatue: reꝰ erit gehēne ignis. Si g̃ offers munus tuū ad altare: z ibi recoꝛdat⁹ fueris: qz frat tuꝰ hz aliq̃d aduersuz te: relinq̃ ibi mun⁹ tuū ante altare: z vade prius recōciliari fratri tuo: Et tunc veniens offeres munus tuū.

Nisi abūdauerit iusticia vra zc. Mat. v. In pze senti euā. tāgunt tria pūcta: que sunt: Compatio: Proba tio: z Monitio.

Quantū ad ꝑmū ꝓpat chr̃us iusticiā coꝝ q̃ saluādi sunt/ ad iusticiā scribaꝝ z phariseoꝝ dr. discipl̄is suis. (Nisi abūdaue. iusti. vra). i. nisi fuerit mag z coꝛposa (plusq̃ scribaꝝ). i. legis mosaice doctoꝝ (z phariseoꝝ). i. q̃ꝛundā religiosoꝝ qui apō iudeos iustissimi videbāt. Erat aūt iusticia hoꝝ ꝑmo in p̄sumēdo de se/ z ꝓdēnando alīū. vrz de illo q̃ dicebat Luc. xviij. Jeiuno bis in sab. zc. Scō erat in oīōne opis: et nō in rectitudie intēcionis. Tertio in mūdicia exteꝛioꝛi: nō iteꝛioꝛi. Quarto in affluctione coꝛpis p ieiunia: sed nō in obseruatiōe charitatᵹ. Et q̃nto erat in minimis: vꝛputa in soluēdo decimā de menta: z nō i magnis. puta abstinēdo a moꝛte chr̄i: quē nouerāt heredē vinee foꝛe. Hec oia ex scꝛptura colligunt. Si igr̃ o discipli mei (inqt chr̄s) talē iusticiā habuerit z nō maioꝛē (nō intra. in reg. celoꝝ.) Hic aūr sumit regnū celoꝝ ꝑ ecclesia triūphante z non ꝑ militāte: in q̃ st m̄ri pharisei z eis foꝛte peioꝛes. Est aūr ad intellectū p̄dictoꝝ sciēdū q̃ mag ig̃rantia regnit in ꝓplo iudaico. Credebāt em̃ pcā ani z volūtatᵹ nō ee pcā: nisi vbi lex talia spēalr̃ phiberet: vt fac de ꝓcupia auaricie. Sola aūt exteꝛioꝛa opa i alīs credebāt diuia lege ꝓhiberi. Vñ ór Aug. ꝛ Faustū: q̃ nō itelligebāt homicidiū / nisi pemptōem coꝛpis hūani. Sz ꝛ q̃ꝛ s. Tho. j. ij. q. cvij. ar. iij. ad ꝑmū. ór q̃ ꝓcupiam adulterinā scribe et phariseī nō credebāt petm̃. z tm̃ ista specialit̃ ꝓhibenᵹ in lege: cū ór. Nō cōcupiscas vxo. zc. Solo. sic ꝓbat Nico. de ly. Exoð. xx. iudeī dicūt vnū ꝑceptū esse q̃ ꝓhibet vxoꝛis aliene z aliaꝝ rer ꝓcupiatra. s. q̃ fm eos nō ꝓhibet ibi ꝓcupiscentia vxoꝛis ꝓter venerē: sed ꝓr̃ auaricia Vñ cōcupia adulteria quā fm s. Thonō credebāt petm̃: est q̃ ꝓhibet: nō spēaliter: sed sil̃ cū ope p illō ꝑceptuz: Non mechaberᵹ. Quidā aūt dicūt q̃ nullam cogitatōez iudeī credebāt ee petm̃: z ad ꝓbandū iuducūt. qz Joseph⁹. xij. antiquitatū rephendit Polibiū histoꝛiogr̃ꝓhū dicentē: q̃ Antioch⁹ epiphanes misere est defunct⁹. qz tetauit rēplū q̃ddā expoliare Diane. Nā inqt Joseph⁹ : q̃ nullaten⁹ egit pcm̃/ sz tm̃ cogitauit: nullo reatu factī tenet. Hec ille. Nō vr ār ꝓsilr̃ q̃ tātus vir q̃tus erat Joseph⁹ sacerdos. s. z doctissim⁹/ ig̃raret illō ꝑcepti legᵹ in q̃ educat⁹ erat. Nō ꝓcu. rem ꝓx. t. Jō nō voluit dicere q̃n talr̃ ꝓnceps ꝑe cet apō deū reꝰ pene: sz q̃ nō ē ꝓsilr̃e eū talē q̃lez ós itulit ei meruisse ex solo motu volūtatᵹ. qz nō legit ós talia consueuisse iudicia facere. Relinq̃ꝝ g̃ vt dictum est q̃ sola exteꝛioꝛa opa intelligerēt

phibita vbi ꝯcupia vel volūtas nō phi bebāt. vt inuit Aug. Et hoc etiā ptz ex alio. Nā sic ōr s. Tho. in. j. q. cū in lege ve. cēnt p̄cepta iudicialia/ceremōialia z moralia. i. x. p̄cepta decalogi: prima chīs relict in arbitrio p̄cipū. scda ex hibēdo p̄tatē: cū cēnt vmbratica abole ult. ktia ꝙ cōfirmauit di. Sic̄s solue rit vnū ex mādatꝫ ill' minimis: minus vo cabit in regō celoꝝ. i. fm Chrȳ. nō intra bit i illō. Quō g̃ oz nr̄a iustitia supabū dare si nō sit noua p̄cepta addita: nisi q̄ moralia declarauit vt cēnt nob̄ p̄cepta: etiā q̄ ad intiozes mot' qō iudei nō cre debāt: nisi vbi lex spēat' h̄ phibuisset. Et h̄ plane chīs in scda ꝓte hui' euāge. inuit. vt patebit. Nec valet dicere q̄ sit supaddita ꝙ illa: q̄ illa n̄ sit necaria ad ingressum regni celoꝝ: cū tm̄ chīus h̄ di cat: nisi abūdauerit ꝛc. Sz ꝑ pmissaz doctrinā vident esse ꝓba Chrȳ. ex pso na chīi dicētis. Nisi ꝙs sup legis māda ta etiā hec mea p̄cepta q̄ apō illos mini ma existimāt impleuerit: nō intrabit in regnū celoꝝ. Hec ille. Ergo chīs sup p̄ cepta decalogi alia addidit. Ad h̄ dico q̄ addidit alia fm opionē scribaꝝ q̄ cre debāt in alicb eoꝝ sola exktiora phibe ri. nō aūt addit fm ꝓtatē. Vñ ōr idem Supimpletiōes. i. cōplete z ꝓfecte im plētiōes mādatoꝝ moysi sc̄ mādata chīi Vel ꝓ dici q̄ dupl'r alicq̄d moyses phi bebat. Vno mō sic ptinēs ad foꝝ iudi ciale z ꝓtēriosum. Alio mō fm ꝙsciam z q̄ ad foꝝ dei. Et ꝓmo q̄dē mō sola ex ktiora sc̄ phibita. Scdo ꝙ tā exktiora q̄ intiora. Vñ ōr idē. Illa mādata de pe nā liberāt q̄ legꝫ trīsgressoꝛib̄ debebāt: sed nō inducūt ad regnū. Quāuis dici possit q̄ iō sic ōr: quia in illis decē chart as non mandāt nec̄ p̄cipit.

Mozal'r sciēdū est q̄ vita veri chīia ni oz eē. oīno diuersa a vita z ꝙuersatō ne scribaꝝ ac phariseoꝝ. Ꝫ aūt debeat ei aduersari i oib̄ in q̄b̄ illa vita nō fu it bona: tm̄ p̄cipue q̄tū ad tria. Prim ē: q̄. vt colligit ex tex. euāgelistaꝝ: vita il loꝝ fuit sitata q̄ ad deū. q̄ falso ostēde bant se h̄e bonas oīones: vt ptz Mat. vj. z h̄ q̄ ad ꝓim. q̄ falso oñdebāt se fa cere ekynas ꝓter deū. vtz ibidē. z q̄ ad seipos: q̄ sitabāt se magꝝ fuare ieiunia. vt etiā ibi elicit. Vt aūt ibidē ptz: oīō nes chīianoꝝ dñt esse cū cordis attētōe. ekyne cū recta intētiōe. z ieiunia cū cor dis z vult' exhilaratiōe. Scōz: q̄ illoꝝ vita seu iustitia fuit mercēnaria: q̄ legꝫ mādata ꝓpt̄ q̄lia ꝙsequēda obtuabāt. Tria em̄ quantib̄ ea tūc ꝓmittebant. vt colligit ex scptura. s. Corꝑalīū diui tiaꝝ copia. lōgitudo vite naturalis. z pax Sz iustitia chīianoꝝ expectat diuitias glie z vitā imortalē: z pacē ꝙscie in pnti z in futuro. Vltri tm̄ si hodie phariseī i pplo chīiano. Tertiū: q̄ eoꝝ iustitia et vita erat nimis seuera Mat. v. Audi stis q̄ dictū est antiqs. Ecce ꝓ oculo. sz iustitia euāgelica oz esse pia. Nota q̄ tūc ōus hūit duos officiales seueros sc̄z ꝓtatē in discutiēdo culpā: z iustitiā in puniēdo. sz ōs eisdē dedit duos cōsi liatoꝛes. s. ꝓtatī miam: q̄ ꝙsuluit ei di ligent inspicere an ꝙs ig̃rantia vl infir mitate hūana: aut diabolica suggestio ne peccauerit. z iustitie pacē que ei ꝙsu lit ne intrēdat ꝙfusiōi: sz tm̄ recōciliatōi cū deo: z pacificatiōi cū ꝓxio: z trāsliī tati in seipo. iuxta illō Heb. ix. Ego co gito cogitatiōes pacis. z ps. Dia z ve ritas obuiauerūt sibi ꝓ ꝙcordiā. s. idē sen tiēdo. iustitia z par osculate sc̄. s. p amo rē idē volēdo. Quantū ad scōm chīs phat qō dixerat: declarādo p̄ceptū ho micidij di. (Audistis q̄ dictū est). i. p̄ce ptū (antiqs) p̄hib̄ (nō occides) Nō aūt h̄ phibet occisio plantaꝝ aut bruto. ꝛ sz q̄ dicūt manichei. q̄ vt ōr Aug. xij. de ci. dei. Justissima ordinatiōe sic plante vsib̄ bruoꝝ: ita plāte z bruta vsib̄ no stris subdūt. sed occisio phibet hoīs: si ue sui siue alteri'. Nec tm̄ ꝙ hoc facit vt idē ōr: q̄ aūcte dei h̄ facit: siue deo h̄ p sonal'r mādante alicui. vt Abrāā iuste voluit occidere Isaac. siue deo mādan te p legē. Sāson ꝙ occidēdo seipm̄ cū inimicis: vt idē ōr: nō excusat rōnabil'r/ nisi q̄ h̄. ff. iusserat. Sz nunq̄d iuste ꝑt ōs mādare id qō ego iuste facere neqo: puta inocētē iugulare? Ad h̄ dico q̄ id qō alicui ē malū. nō ē. ex altera malū. sic

arborē meā ego licite succido: nō ār pri⁹ me⁹: q tū autoritate mea iuste eā succi⁄ deret. Et sic ē i ꝓpolito. Nā ōs ē ꝓnceps vniūsi q oēs hoies iuste ꝑt ad mortē iu dicare: vt ōt s. Tho. j. ij. q. xciij. ij. ij. q. lxiij. t j. di. xlvij. t. j. q. j. ar. vj. (q ār oc ciderit: re⁹ erit iudicio) Judiciū ār du⁄ plicit sumit. Uno mō p inia data fz p⁄ bata t allegata. Alio mō p processu q di⁄ cra snia inuestigat: q ꝓsistit i accusatiōe/ pbatiōe/ōfensiōe/t hmōi. Et sic sumit h: qr nō ois occidēs plectebat p legē, sniaz sz qdā absoluebāt. (Ego aūt dico vob) tāq dns t iubēs. Jsto em loqndi mō q null⁹ alt⁹ hō vs⁹ ē oñdit se: vt ōt Chry. homel. eē legislatore (qr ois q iratscitur fratri suo re⁹ erit iudicio). i. discussiōe inuestigatiua snie vande in foro dei.

Querit ār: vtrū ois ira sit pcm: Ui dē ei q sic: qr ōt b. Hiero. q qdā text⁹ hūt: q iratscit sine cā: sz tm ver⁹ text⁹ h n bz: vñ vt ōt ira penit⁹ tollit. Si em iu⁄ bemur ozare: vt ōt p inimicē: etiā tene⁄ mur nō irasci: qr ira viri iusticiā dei nō opat. Cōsil'r qr sic ēt sentiūt stoici. Nā sic ōt Aug. x. de ciui. dei. Que qdē sūt snie ō ani passiōib⁹. Stoicē em ñ placz hmōi passiōes cadere i sapientē. Peri⁄ patetici ꝓ bas passiōes in sapientē ca⁄ dere dicūt: sz moderatas rōniq subdi⁄ tas. Hec ille. Ad h aūt dic s. Tho. ij. q. clviij. q i passiōib⁹ ē pcm dupl'r. Uno mō qr passio ē mala de se: t sic pcm est iniudicia: sed nō ira: qr cū sit appetit⁹ vin dicte ꝑt aliq ñ esse licita. s. si apperat ira vt puniat is q meruit: t q̄ntū meruit: et ab eo q punire ō iure pōt: t ad honestū t bonū finē: puta emēdatiōez delinquē tis aut aliox. Alio mō qr passio ē imo⁄ derata. Et sic ois passio ꝑt ee mala: qa rōnē pturbat. Ñ g vindicta ōbite ap petit: t mot⁹ ire rōne regulat: quā ñ p⁄ cedit sed seqt t sub ea frenat: ē ira p ze⁄ lū q bona est: alias ē ira p viciū q ē ma⁄ la: vputa qr iniustū appetit/aut passio rōnē pcedit/aut ralit sequit q fm eam t nō fm rōnē iudicat. Unde ōt Chry. Qui sine cā irascit reus erit: q ꝓ eo cū cā reus ñ erit. Nā si ira ñ fuerit nec doctri na pficit. nec iudicia stār: nec crimia cō pescunt. Et infra. Patiētia irrōnabilit vi cia semiat/ negligētiā nutrit/ t ñ solum malos: sz ēt bonos iuitrat ad malū. Hec ille. Ad moriuū Hiero. ōt ꝓmo Chry. q iracūdia q ē cū cā nō ē ira ꝑ iudiciū: qr iracūdia ꝓprie itelligit cōmotio pas⁄ siōis: t intēdit q irasci ē appetere vindi ctā ex passiōe t ñ ex iudicio rōnis. Se⁄ cūdo ōt Aug. li. retrac. q q iuste irascit ñ fri sz pctō irascit. Uñ ōt idē. xiij. ō ci⁄ ui. ōi. Irasci fri vt corrigat: null⁹ sane mētis reprehēdit. Hmōi ei mot⁹ ō amore boni t sctā charitate veniētes: vicia di⁄ cēda ñ sic cū rectā rōnē seqnt. Hec ille. Ad id ꝓ qō ō stoicis dr̄ndet s. Tho. j. ij. q. xxiij. q stoici ñ oēm motū dicebāt passiōez: sz imoderatū. vñ cadē ē snia h stoicoꝝ t piparetico ꝝ opinio: vt ibi dic (q ār dixerit fri suo racha) subaudi sine cā. Sic ār ōt Aug. qdā dicunt q racha dr̄ pānosus eo q grece rachos pann⁹ dr̄ sz pbabili⁹ ē vt air: q nihil ꝓfert: sz ē he⁄ braica inflectio fcās idignari ani mo⁄ tū. vt ōt se a qdā hebreo audiuisse. Uel fm Chry. ē ꝓbū ꝓtemptus: sic nos fam'o dicim⁹: ru t ñ vos. Nā q syroꝝ vtūq lin gua p ly tu vtunt ly racha: vt ōt. Ul' fz scm Hiero. est hebraica dictio: t ꝓfert ianē aut vacuū: qō nos possum⁹ sine ce rebro vulgata iuria dicere. Jsta aūt ē ꝓtas. Qr tū ista vacuitas ō q Hiero. ōt: sumit p vacuitate cerebri t rep familiarīū: tō aliqñ racha stat p fatuo si ē ex ꝑssa iuria: aliqñ p inope: vt Judicū. xj vbi dr̄: q ad Jepte ꝓgregati sūt inopes. in hebreo hr̄ rachi: qō ē p'e hui⁹ nomis racha. (reus erit ꝓcilio). i. collatiōe iu⁄ dicū q ō gñe pene decernit (q ār dixerit fatue) subaudi fri suo t sine cā fz Aug. (re⁹ erit gehēne ignis) Est ār sciēdū q hēnon ē nomē ꝓpriū: geos ꝓ ira. Jnde dicta ē vallis gehenna q̄si ira hēnon: q⁄ dā vallis iuxta hierl'm olim idolis t de monū cultui ꝓsecrata i q filios suos de monib⁹ imolabāt: t plena erat cadaue⁄ rib⁹ mortuoꝝ. Et ab hac sic ōt Rab. q⁄ dā dictā putāt gehēnā in q sunt mortui simpliciter. Est ēt sciēdū q pdicta tā va⁄ rie exponūt: vt auditoribus ipa expositio nū varietas itelligētiā qdammō neget.

Omissis g̃ oib⁹ fm Aug. dicendū ē sic. Nā ipe tres g̃d⁹ ire ponit se ēcludēres. Un⁹ ē cū ira adhuc manet in corde nec voce ꝓpalat. Scdo cū ira exꝑmit i voce sine tn̄ ꝓmelia: vt dicendo racha: qđ ē fm eū intiectio indignāt̃. Etsi ꝟ alios ꝓpter vacuitatē: tn̄ ꝑt dici cū iuria et sine: vt ꝓz ex dict̃: z maxie q: lz ex istiꝰ turlōe sic ꝟcaret: tn̄ ex vsu sumebat fore vt intiectio: z sic ꝓcedat Aug. cum Hiero. Tertiꝰ cū exꝑmit ēt ipa vitupatio. Per iudiciū āt z ꝓciliū: z gehēnā intelligūt tres penaꝝ g̃d⁹: q̃ꝝ scdus maior ē ꝑmo: z tti⁹ scdo. Nā i iudicio adhuc ē ꝟfensiōi loc⁹/ nec certū ē q̃ snia sit dāda .s. ꝓdēnatiōis vl absolutiōis. In ꝓcilio āt ia ꝑsupponit: q̃ dānand⁹ sit re⁹: ꝟz in q̃rit int iudices de gñe pene inferende. In gehēna aūt ia certa ē dānatio z pēa dānati. Et ex his q̃ Aug. ꝺt ꝓz q̃ iusti cia chr̄i phariseoꝝ iusticiā supat: q̃ ō in teriori motu nullū credebāt puniendū: qđ falsū est fm chr̄i legē: q: q̃ iudicio dignus ē si re⁹ iuenīat punied⁹ ē. De his sic ꝺt Chrys. i omel. Dic̃ ꝟ gñe videt si ꝑ solo ꝟbo tantū patimur penā. Pro pter qđ qđā dicūt ꝟ hyꝑbolice dictū eē ꝟz timeo ne ꝟbis nosmetipos ꝺcipiētes ꝟ: illic ope vtrimuz patiamur suppliciū Nō g̃ extimet ꝟ onerosum. Ptes em̄ pena z pcrōꝝ a ꝟbis hñt ꝓncipiū. Etem qua ꝟba mrtiēs homicidiū peꝑerūt. z ciuitates integras euerterūt. Nec puū extimes frem tuū vocare stultū: auferēs ei prudētiā z intellectū q̃ hoies sum⁹: z ab irrōnalib⁹ distam⁹. Hec ille. Sz ꝟ: q: chr̄s discipl̄os suos stultos vocauit: vt ꝓz Lu. vl. O stulti ꝛc̄. Ad ꝟ dico q̃ fm s. Tho. petrū ois ex itertōe suā g̃uitatē sortiunt. Dicere igit ꝓcumeliā vel opꝓbriū bono fine: puta ad correctōz ei ē malū: qñ fit cū alīs debiz̃ circūstantijs. Sz qñ ñ fit aliq̃ bono fine: sed solū ad inferēdū ꝓrio ꝓfusiōez vl dānū aliq̃ notabile ē mortale. Et sic itelligunt q̃ dicūt ꝟ. Un⁹ Jsid. ō su. bo. ꝺt: q̃ rō loq̃ndi q̃ꝺripta ē. Nā aliq̃s loq̃t bonum bñ: vt q̃ recta hūlr annūciat: aliq̃s malū male: vt q̃ flagitiū aliq̃ cōmat suadere: aliq̃s bonū male: q̃. s. aliq̃ bonū ꝑdicat arrogāter: z aliq̃s malū bñ: vt quis aliq̃ vicīū narrādo ꝺtestat. Et sic chr̄s malū. i. ꝟbū opꝓbriosū dixit bñ. i. ad correctiōez: z sic ēt fm s. Tho. z alios licet habētib⁹ puldētā familie dicere opꝓbria dūmō fiat ꝓncipalr bono fine z cū magꝝ moderamie: lz aliq̃l surrepat ira. Sz tn̄ freq̃nt delinquūt q̃ cū opꝓbrijs corrigūt: vt exꝑiētia docz: q: ira q̃ deberet rōne duci: freq̃nt ducit rōnem

Quārū ad ttiū rāgit admonitio quā chr̄s ex dict̃ corollarie ifert: cū ꝺt (Si g̃ offers) si em̄ vt Aug. ait. irasci fri ñ ē fas/ aut dicere racha/ aut fatue: multo min⁹ anio tenere aliq̃d vt i odiū indigꝰ flo ꝟuertat. Hec ille. Jō subdit (Si g̃ offers munus tuū). i. sacrificiū vl oē qđ ꝺo offert siue decima siue oz vt ꝺt Augu. (ad altare) vt imoles deo p te vel p aliū: puta sacerdotē. Per qđ altare etiā ipa fides itelligit q̃ ꝺo aliq̃ offerim⁹ (et ibi recordar⁹ fuer̄z/ q: frater tu⁹ hz aliq̃d aduer. te) Scdm aūt Aug. Hiero. z Lyrit. ille q̃ ē Iesus hz aliq̃d aduersus aliū. iō ire ad aliū nō tenet: sz ecōuersio vt hic ꝺ: sed tn̄ habet dimittere z parcere offensam. Si tn̄ Iesus ꝓpus rogauerit Chrys. magnā habebit mercedē (Relinq̃ ibi mun⁹ tuū ante altare/ z vade ꝓus recōciliari fri tuo) Vade inq̃ gressu corꝓis si cōmode pores: sin aūt non pores q: forte est vitra mare: vade ꝟz Augu. saltē gressu mentis: itur⁹ gressu corꝓor̄z tpe opportuno (Et tūc ve. off. mun⁹ tuū) z ꝺo acceptū erit. Chrys. sup Mat. Ecce de⁹ a discordātib⁹ nō vult accipe sacrificiū. Hinc g̃ ꝓpendite q̃ntum sit malū discordie: ꝓter qđ et illud abiit q̃ qđ culpa relaxat. Vide aūt misericordiaz dei quō hominū vtilitates aspexit amplius q̃ suos honores. Plus em̄ diligit ꝓcordiā fidelīū q̃ munera. Quādiu ei fideles homines aliquā dissensionē habuerit: mun⁹ eoꝝ ñ suscipit/ oratio non exauditur. Nemo em̄ inter duos inimicos potest esse fidelis amicus amborū. Jdeo z de⁹ non vult esse amicus fidelis um. q̃diu inter se fuerint inimici. Et nos ergo fidem domini non seruam⁹ si inimicos ei⁹ diligimus: z amicos odi-

mus. Qualis autē p̄cessit offensa: talis debz sēq reco̅ciliatio. Si cogitatu offendisti: cogitatu reco̅ciliare. si ꝓbis offendisti: ꝓbis reco̅ciliare. si opib⁹ offendisti: opib⁹ reconciliare. Ome em̄ pc̄m q̄ mō cō̅mittit: eo mō z pn̄ia de eo agat.

Moralr sciendū est: q̄ (Hec ille. fm scp̄turas z scr̄os q̄druplex est mun⁹ qđ deo offerre nos decet z opz: z nulluz eox sine ꝓmi charitate g̃tum est deo. Primū est mun⁹ a manu: qđ in elymarū largitōe cōsistit. Scōm est ab obsequo: q̄. s. totū corp⁹ nr̄m in dei cultio mancipamus. Tertiū est mun⁹ ab ore: qđ est mun⁹ oronis đo valde odorifex. Quartū est a corde: qđ est mun⁹ amoris: sine q̄ nullū aliud mun⁹ acceptū est. In ꝓmo aūt munere altare est cor nostrū super quo elynam imolamus. qū fit cum hilaritate: cum cōpassione: cū recta intētione. z frēs sunt angeli q̄s offendimus nō assentiēdo inspiratiōib⁹ cox. z reconciliam⁹: cū eisdē assentim⁹. z tūc elemosynas nr̄as deferūt ante deum. Dicūt aūt frēs nr̄i: q̄ eundē habēt p̄rem: z ad eandē imaginē sunt facti: z ad eandē hereditatē vocati. In scōo aūt altari est fides q̄ hāc vitā ꝓter alia pdere nō timemus Frat̄ po noster est spūs nr̄ quē offendim⁹ cū ei sensualitatē ꝓponim⁹ z reco̅ciliam⁹ qū postponim⁹. In tcio po altari est chr̄s: sup q̄ offerim⁹ orones dicētes. p chr̄m zc̄. q̄ fuit altare terreū rōe carnis mortalis. z ereū rōne aie intūcte z aureū rōne deitatis pciose. De his em̄ trib⁹ altarib⁹ legim⁹ in scp̄turis. vt Exo. xx. liij. Reg. xvj. z Apoc. viij. Frat̄ nr̄ est ipemet qđ offendim⁹ pcto: z ꝑfessione ꝑa reco̅ciliamus. In q̄rto aūt altari ē altitudo trinitatis. de q̄ Exo. xxvj. Nō ascendes ad altare meuz per g̃dus. In trinitate em̄ nō sunt g̃dus: sed oīa eq̄lia. Frater autē noster est q̄libet chr̄ianus quē reco̅ciliare debem⁹. alr etiam ipa siqua esset dei dilectio non esset sufficiens ad salutē: quia nō est vera. Joā. iiij. Si q̄s dixerit qm̄ diligo deū: z fratrem suum odit: mendax est.

Dñica. viij. Tex. euāg. Mar. viij

Cum turba multa esset cū iesu nec hr̄ent qđ māducarēt: cōuocatis discipulis: ait illis. Miseror supturbā: qz ecce jā tr̄ dies sustinēt me: nec hr̄nt qđ māducēt. Et si dimisero eos ieiunos i domū suaz: deficiēt in via. Quidā em̄ ex eis delōge venerūt. Et respōderūt ei discipli sui. Vnde istos potit q̄s h̄ saturare panib⁹ in solitudie? Et interrogauit eos Quot panes hētis? Qui dixerūt. Septē. Et p̄cepit turbe discūbere sup terrā. Et accipiēs septem panes gr̄as agēs: fregit z dabat discipl̄is suis vt apponerent: z apposuerūt turbe. Et habebāt piscicl̄os paucos: z ipos bñdixit z iussit apponi. Et māducauerūt z saturati sūt. Et sustulerūt qđ superauerat de fragmētis septē sportas. Erāt aūt qui māducauerāt quasi q̄ttuor miliaxet dimisit eos.

Cum turba mlta esset cū iesu zc̄. Marc. viij. In p̄nti euāge. tangūt tria p̄cta q̄ sunt. Necessitatis intimatio Impossibilitatis expositio: z diuinitatis opatio.

Quantū ad ꝓmū chr̄s exponit turbe necitatē. Pro q̄ sciēdū q̄ bis chr̄s circa panes miracl̄a fec̄. scl̄. s. ꝓpe pasca qñ ex v. panib⁹ satiauit q̄si. v. milia hoim. vt hēs do. vlg̃. post festū trini. Scōo post pentē. fm magi. hist. z de h̄ in p̄nti euā. agit. Dr̄ g̃ (Cū tur. mul. ec̄t cū iesu). s. i dextro (nec ha. qđ māduca.) Sic em̄ ot Chr̄y. detulerāt qdā alię cibaria secū: sz ꝓmo z scōo die ꝓsumpserūt illa. Stetrūt aūt z tcia die cū chr̄o attracti dulcedine vult⁹ z mox z doctrie ei⁹ z miracl̄oz gl̄a. Sic ei, ot b. Mat. zc̄ sanauit mltos cecos mutos z claudos (quocatz

dīscipl̄is suis) vt oñdat q̄ maiorēs dñe minoribꝫ sua reīcare ꝓsilia: in q̄ appuit humilitas chr̄i (ait illis. Misereor sup turbā.) Discōla ꝑte est tristicia cor̄ dialis de aliena miſia: cui cū possumus subuenire ꝓpellimur. Est g̃ ꝑte sensi tiua passio. z fuit ꝑe z ꝑte in chr̄o inq̄ tū hō. inq̄tū ꝑo ōs erat: fuit in eo effe ctus miscōie: q̄ est subuētio. z etiā affe ctus vt ad volūtatē ptinet: vt. s. est ꝓpo sitū liberādi a malo: nō āt vt ptinet ad sensuz. qz sensus nō est vbi nō est corꝑ. (Quia tri. su. me). i. expectāt (nec hñt qd̄ mādu.) Sic tñ dr Theo. chr̄s circa alimēta nō faciebat faciēr miracla: ne ꝓpe cibū illū seq̄rent. sic illi q̄b ipe dic Jo. vj. Queritz me nō qz vidistz sig̃: sz qz māducastz ex panib⁹ z saturati estis. Erāt em̄ panes q̄s chr̄s faciebat suauis simi plusq̄ alij. Sz tūc incūbebat necē tas faciēdi miraculū: naz subdit. (Etsi dimisero eos) a me (i domū suā). i. ad domū suā ire (deficiēt) lassitudie z fa me (in via) q̄ ꝑtra erat (Quidā em̄ ex eis delōge venerūt) Ecce ꝓuidētia di uina: quō se diligētiū curā z sollicitudi

Dozaēr aūt sciendū est (nē gerit. ꝓmo q̄ ꝗtuor sīt hoim genera q̄ maxie ceīnūtū corꝑale refugiūt. s. de magā egri tudie cōualescētes: itinerātes: pueri et senes. Qui aūt nouit ad pniam cōuer runt. sic cōualescētes de ifirmitate pcri: z aggressi sīt viā gadisi: z sunt pueri no uiter in gra renati: z inkdū senes in pec catis inueterati. Jgit indulgēt frequen tissima diuini ꝓbi refectiōe. Sciendū est scdo mozaēr q̄ olim fuerit q̄tuor sine mia dura: sed chr̄s ea sua ꝑclarate molli ficauit. Vide de h̄ sup dñica. ij. q̄drag.

Dozaēr ertaz sciendū est tertio q̄ q̄ vult celesti pane vesci: dz cū chr̄o esse in dekto z solitudie pnie trib⁹ diebꝫ. q̄ sūt tres pnie ꝑtes. s. cōtritio: cōfessio: z sa tisfactio. Vel ad ira debet esse q̄tum pōt z q̄tū licz solitari⁹. qz dr Osee. ij. Ducā eā. s. aiam deuotā in solitudinē z loq̄r ad cor illi⁹. Quātū ad scām tan gīt quō apl̄s exposuerit chr̄o impossibi litatē satisfaciēdi necessitatib⁹ turbaz: cū dr: (Et rūderūt ei discī. sui.) q̄ vt dr Theo. adhuc nō intelligebāt: nec ꝓbau ri eius ꝓpt̄ ꝓra miracla credebāt. (Ua istos portat ḡs hic saturare panib⁹ in so litudie?) Et itelligē q̄ nō credebāt vir tutē chr̄i plene z ꝑfecte tantū q̄tū ipse merebat. nec tantū q̄tū ipi postea fece runt: vel non ita firmit̄. Theo. Jpe au tem dñs non eos vituparat: ex h̄ instruēs nos q̄ nō debem⁹ ignorātib⁹ z nō intel ligentib⁹ q̄ulter irasci: sz cor̄ ignorātie cōpati. Hec ille. (Et interrogauit eos) ñ ex ignorātia: vt dr scūs Remig. sed vt ex cor̄ rñsione miraculū clari⁹ appareret. (Quot panes habet⁹?) Qui dixerūt: se ptē. Et ꝑcepit turbe discūbere sup ter ram) z nō sup fenū. Sicut em̄ dic mgr hist. ex feruore solis in tra illa iam post pentecosten nō erat fenū sic ꝑus qñ ꝓpe pasca chr̄us aliq̄d sīl̄e legit fecisse. Sic ergo ꝑz quō naturaēr erat ipossibile q̄ apl̄i turbe satisfacerēt de alimētis. ideo optebat adesse ꝑtiū. i. operatōem deitat⁹. Pro h̄ aūt sciendū est q̄ ꝑm Dion. ad puidentiā diuinā spectat nō destruere rez naturas: sz saluare. Sup q̄b⁹ ꝓbis/ z mītis alijs ego rogito. q̄ sic hō nō dz sine necessitate inuocare deū: vt mira culose faciat q̄d aliq̄ fieri ꝑt. ita etiā nec ōs h̄ facit: ita q̄ nō facit miracla ad sub uentiēdū necessitatib⁹ hoim/ nisi vbi dei ficiūt eāe scde. sic nec sapiēs dñs exeq̄t officia suor̄/ nisi vbi illa nō supperunt. Etsi dicat q̄ interdū facit aliq̄d mira culose ad fidē astruēdā q̄d alit̄ fieri po terat. sic q̄n sanauit socr̄ simonis. Dico ꝓmo q̄ loq̄r de miraclis factis ad hoim tpalem subuentionē. z scdo q̄ scde cau se nō poterāt facere id q̄d tūc miracu lose factū est z fieri optebat. sic est ipa sa natio mītis infirme: approbatio do ctrine chr̄i: cōsolatio discipulor̄ ꝛc.

Dozale aute documētū est h̄ q̄ chr̄s docuit cū ꝑius req̄siuit de nūero panū antec̄ aliq̄d diuinit⁹ efficere voluerit: sz vt null⁹ ita in diuina puidētia z ꝓpe re ꝑfidat: q̄n ꝓus omni mō z via faciat q̄d facere pōt vt habeat opportuna. Sed ꝑ qz brā Agarba medicinā carnalem suo corꝑi exhibere recusabat. Ad h̄ dicit b.

Dñica. vii. post Trini.

Agatha expta erat diuinā benuolētiā erga se: vt vel nō pateret infirmitates: p. q̄b corpali medicīa indigeret. vel sta tim sentiret diuine sanatiōis effectum. Hec ille. Et cēt sīle de oī alio in sīli casu. Nec tñ est pcm sīne in his q̄ facere pōt orat deū vt sibi assistat z se adiuuet: qa in his etiā q̄ possum⁹: impediri mltiplici ter possum⁹ et deficere. Quantū ad ētiū rāgit operatio detract⁹: cū subdit (Et accl. sep. pa. gra. agēs) in signū vt dicit Remig. q̄ de oīb⁹ būficijs grās deo re ferre debem⁹ (fregit z dabat discipul⁹ suis vt apponerēt: z apposuerūt turbe) Ihū apli immediate in signū q̄ diuia ad iferiores p superiores deriuant. iuxta do ctrinā s. Tho. z Dion. (Et hēbant pi sciculos paucos) Erant ḡ pisciculi. i. qui pisces q̄ ad q̄titatē ptinuā. z pauci nu mero q̄ ad discretā. (Et ipos būdicēs) Ihū aūt ptuctio z: notat etiā panes fu isse būdictos. Est aūt cib⁹ būdicēdus p pter tria. Prio: ne cū eo diaboli⁹ glutia mus: sic cū deglutiuit montan⁹ in lactu ca. vt Greg. narrat in li. dial. Secdo cō tra venenū z alia corpal⁹ nociua. vt idē narrat de brō Būdicto ibidē: q̄ sig̃ cru cis cōfregit vas in q̄ eius pot⁹ cū vene no erat oblat⁹. Tertio vt ex diuia fru te cib⁹ nob fiat ampli⁹ salubris. (Jussit apponi) Sequit aūt diuina operatio: cum subdit (Et māducā. z saru. sūt.) Quō aūt fuerint isti panes a chō miracl⁹ose augmētati. vide infra dñica vlt. q: eodē mō z isti z illi fuerunt mltiplicati. (Et sustulerūt qd superat de fragmētis se ptem spoꝛras) ad maiorē euidentiā fa cti: ppt quā etiā euidētiā subdit (Erāt aūt q̄ māducauerāt q̄si q̄ttuor milia: et dimisit eos) saturatos in domū suam. Sed ptra: q: brūs Matt. dr eos fuisse q̄ttuor milia extra mulieres z puulos. Quō ḡ dicunt fuisse q̄si q̄ttuor milia: cū ly q̄si: videat diminutōz importare: Ad h̄ dico q̄ ly q̄si: aliq̄n dr diminutio nem: sed nō sp. Nam aliq̄n dr similitudinē vt. ij. ad Cor. vj. Quasi tristes sp aut̄ gaudentes. Aliq̄n vitatem. vt Joā. j. Quasi vnigeniti a pre. et sic sumit hic. Quāuis dici possit q̄ non erāt cōplete q̄ttuor milia: et tñ dicunt fuisse q̄ttuor milia: q: deerat pax. Allegorice aūt sciendū; est sm Be. q̄ p q̄nq̄ panes hor deaceos de q̄b hēs infra dñica vlt. fcata est lra ve. te. spūali grā plena: sed in pre senti refectione grā z vitas noui testa. Triduo ꝓo dñm expectātes sz Theo. sūt q̄ trina imersione baptizant. q̄s vt Greg. dr in li. mor. dñs vult ꝓbi dei pa bulo reficī: ne deficiāt in psenti vite la boꝛib⁹. Delonge venientes sm Be. sunt q̄ ex gentib⁹ idolatris crediderunt. De ꝓpe ꝓo q̄ de iudeis fidelib⁹. Et in pori q̄nq̄ panū refectiōe q̄ statū sub lege si gnificabat / sup feno sedebāt cōuiue. vt dr Bed. q: carnis desideria compmere lex iubebat. Hic ꝓo sup terrā. q: in no testa. ipas q̄q̄ frenas facultates cōtēne re cōsuluit dñs. Septē panes sm Hie roñ. septē sunt dona spūsancti. z boꝛ fra gmenta sc̄ mystici intellect⁹ hui⁹ septe narij sm eundē. vel sunt diuerse pticipa tiones eoꝛ a diuers⁹ hoīb⁹ post statū pri mitiue eccl̄ie: in q̄ illa dona plenissime z vt ita dixerim ad satietatē sc̄ habita i visibili spūsancti missione. Frangere pa nes sm Bed. est apire sacra. Grās age re est de salute hūani gnis cōgaudere. Per discipl⁹ distribuere: est ad nos p illos celestē sciam deriuare. Piscicli sz Hiero. sc̄ li. noui testa. qm̄ ptem piscis assi dñs resurgēs postulat. Septē spoꝛ te ab apl⁹is collecte septē sunt eccl̄ie sm Hiero. Et p septē intrēdit Hieroñ. vni uersitatē eccl̄iaꝝ. Quattuor milia sm Theo. sunt q̄ttuor ꝓtib⁹ pfecti. vñ et velut fortiores pl̄a comederūt. paucio ra reliq̄runt. q: h̄ septē spoꝛte: ibi. xij. co phini sup̄sunt. z h̄ q: q̄nq̄ milia erāt. i. q̄nq̄ sensib⁹ fuiēres. Dia pdicta in cō uiuio sūt noui testamēti.

Dr Mar. sciendū est sm Be. q̄ id q̄d turba comedere. i. opari nequit: apli. i. pfectiores colligūt siue opant. Saturat tñ turba: q: si fuet mādata ad vitā pue nient: etiā si ꝓfilia nō obfuet. Ite mar. sic dr Amb. sup Lu. Cū dñs panes frā gat z det discipl⁹: si tu man⁹ nō extendas tuas vt accipias tibi escas / deficies in via. nec poteris in eum culpam re

ferre qui miserek ꝛ dederit. Hec ille.

Dñica.viij post Trinita.
Textus euāg. Mat.ca.vij.

Attendite a falsis ꝓphe
tis: q̄ veniūt ad vos in
vestimētis ouiū: intrī/
secus autē sunt lupi ra
paces. A fructib⁹ eoꝝ cognoscetis
eos. Munq̄d colligūt de spinis
uuas: aut de tribul' ficus? Sic
oīs arbor bona: bonos fructꝰ fa
cit: mala aūt arbor fructus ma
los facit. Non pōt arbor bona
fructus malos facere: neq; ar/
bor mala fructus bonos facere
Oīs arbor q̄ nō facit fructū bo
nū excidet: et in ignem mittet.
Igit ex fructib⁹ eorū cognoscetis
eos. Non ois q̄ dicit mihi dñe
dñe ītrabit in regnū celoꝝ: sed
q̄ fac voluntatē p̄is mei q̄ in cel'
est: ipe ītrabit in regnū celoꝝ.

Attēdite a falsis ꝓ/
phetis ꝛc. Mat.vij. In p̄nti
euāgel. in q̄ de falsis ꝓphetis
agit: tanguntur tria p̄cta: q̄ sc̄
Premonitio: notificatio: ꝛ cōminatio.
Quantū ad p̄mū p̄nūciat chr̄s discī/
pulis suis: ꝛ p illos ꝓrori eccīe affuturos
falsos ꝓpheras: monēs ab eis esse cauen
dū. Causa aūt hui⁹ admonitōis multipli
citer reddit. Prio sm Chrys. sic. Nā di
cerat dñs ecclīasticas oīones et ieiunia
nō esse coīa hoīb⁹ facienda: sic hypocrite
facīūt. Ut g̃ nō deret talia in ecclīa pos
se fieri per hypocrisim: admoner cauen
dos falsos ꝓphas. i. hypocritas. Sciēdū
q̄ sub lege coiter fuī dei ꝛ q̄ scīi erant/
erant etiā ꝓphete. vt ex decursu scripture
p̄z. Erāt aūt multi ꝓphe falsi: q̄ visiones
suas nō a deo: sz a diabolo suscipiebāt:
ꝛ plm̄ auertebāt a via dei ꝛ tm̄ scīitate
stabant. iō q̄ sil'atores scīitat⁊ hypocri
tas ꝓphas chr̄s dr/sz falsos: nō q̄ visio
nes a diabolo sp videāt: sz q̄ scīitatē q̄
ꝓphaꝝ q̄dām̄o videbāt ꝓpria ficte p̄ten
dūt: ꝛ intendūt fallere plebē. Scdo sm
Aug. sic. Nā dixerat dñs paucos ingre
dī p artā viā. Ut g̃ hereticī coiter pau
ci sc̄ respectu fideliū: ne credāt ꝛ dicant
se illos esse q̄ artā viā g̃diunt: admonet
ab hmōi cauere ꝛ eos cognoscer. Hos aūt
rone etiaz dicta falsos appellat ꝓphas.
Semp em̄ hereticī fūt hypocrite. Ter
cio ītrez sm Chrys. sic. Nā dixerat artā
ee viā vite: ꝛ paucos p eaz ītrare. Lz aūt
ita sit: tm̄ multi sc̄ q̄ istā vitā quertūt: vt
falsi doctores: q̄ falsi ꝓphe appellāt. Sz
c̄: q̄ Matt. xj. dr q̄ lex et ꝓphe vsq; ad
ioānē. g̃ post chr̄m nō erāt futuri ꝓphe.
Ad h̄ dicit p̄mo vt sup̄ dictū ē. Scdo
etiā dr Chrys. in hom. q̄ ꝓpha q̄s dicit: ꝛ
q̄ p̄nūciat de chr̄o. ꝛ q̄ interpretat ꝛ elu
cidat p̄nūciata. vt doctores chr̄m secu/
turi. Neq; em̄ vt ait p̄r q̄s interpretari p
phetic⁹ sensus nisi p spm̄ ꝓphetie. Pos
sum⁹ aūt oēs has cās in vnū colligere ꝛ
dicere: q̄ q̄ via arta ē: cauēdū est a falsis
ꝓphis. i. a seductoribus q̄cūq; sint illi. Sz
aūt sm Tho. sup̄ Mat. falsi p̄dicti q̄ de
cipiūt ex intētiōe vel effectu malo. ꝛ hy
pocrite intēdentes ruinā aliq; ꝛ hereti
ci falsa docētes. Hec ille. Et nota q̄ hy
pocritaꝝ venenū est valde nociuū. quia
sub colore boni oia mala q̄dāmodo per
suadet. Ecclia q̄dē bellū tyrānoꝝ vicit
p patiam. hereticoꝝ aūt p sapiam. sed
hypocritaꝝ bellū vicere nō pt: q̄ occul
tū ꝛ domesticū est. Dic g̃ (Attendite)
Nō aūt dr: videte. q̄ tales nō erāt futu
ri manifesti: sz occīti sub ouina pelle. Nā
vt ait Chrys. in ho. Ubi res certa ē aspi
cit. i. simplr videt. vbi aūt incerta ē ar/
tendit. i. caute ꝓsiderat. Ite dr: attēdi/
te. q̄ firma tutela est scire quē fugias.
Nō ār sic dr: attēdite q̄i inuito dño dia
bolus hereses introducat: sed eo p̄mittē
te. Ut ei nō sine iudicio vult suos suos
hre. iō p̄misit tēptatōes: q̄ ꝓ nō vlt eos
p igntiā p̄ire: iō p̄moner. Hec ille. (a
fal. ꝓph.). i. ab oīb⁹ q̄ volūt aias a vita
te quertē ꝛ pcipue hereticꝰ. Et ne dice
rēt hereticī q̄ de iudeoꝝ vel gētiliū vo/

Dnica.xvii.post Trini.

ctoꝛib⁹ loq̄t dñs: ī fm Chꝛy. in omel. subdit (Qui veniūt ad vos i vestimētis ouiū) Quile q̄ppe vestimētū: vt ait: est species chꝛianitat⁹ z simulate religiōis Alia āt res sic exterminat bonū sic simulatio. Nā malū sub specie celatū nō cognoscit: nō cauet. Hec ille. Ne āt rurs⁹ dicāt heretici: q̄a de veris doctoꝛib⁹: sz pctoꝛib⁹ loq̄t dñs: ī fz eūdē subdit (In trinsec⁹ aūt sūt lupi rapaces) Catholici em̄ doctoꝛes vt ait: z si ꝓt pctā sua fuī carnis dicant: nō tñ dicunt lupi: q̄ chꝛistianos pdere nō querūt.

Doꝛa ꝛ ista vest⁹ ouia sub q̄ lupi. i. heretici abscōdūt ē triplex: sicex moꝛib⁹ lupinis colligit. Pꝛia est simulata locutio: q̄ lupus vt dī in li. de aīalib⁹. aliq̄n fingit voce caninā/ vt credat canis. Et sic aliq̄n heretici fingūt veroꝝ canū. i. p dicatoꝝ ꝓba: dicētes aliq̄ vera/ vt sic p trahāt ad falsa. Ro. xvi. Per dulces ꝫ mones z bñdictiōes seducūt coꝛda ino centiū. Scōa ē simulata ꝓuersatio ī moꝛib⁹: q̄ vt i eodē li. dī: lup⁹ aliq̄n voces hūanas effingit: vt hō credat. Et sic heretici fingūt ꝓuersatiōes hūanā. i. hūilē ac modestā. Tertia ē simulata opatio: q̄ lup⁹ sub vīrētib⁹ foliis se abscōdit: vt pascētes oues deglutiat. Et sic heretici sub foliis bonoꝝ opeꝝ se abscōdūt: que tñ faciūt ī ecclīa puersa: vt hoies electos decipiāt. ij. Tim. iij. Habētes q̄dē spēz pietat⁹/ ꝓtutē āt abnegātes. Qui āt nō vult lup⁹ diaboli/ sz chꝛi ouis exīstere: debet ꝓba bōa z moꝛes hūanos et opa recta absq̄ oi simulatiōe exercere.

Quātū ad scōz chꝛis tales nob ꝓsq̄ notificat: qō nec̄e erat si eos debuim⁹ agnoscere/ q̄ occulti sūt. Latēt em̄ vt lupi sub ouina specie z veste. Dic̄ g̃ dñs (A fructib⁹ eoꝝ ꝓgnoscet⁹ eos) Sz ꝑ: q̄ dictū ē q̄ dñs ō hereticꝫ potissime loq̄t. Apō hereticos āt aliq̄n iuenīūt bonoꝝ opeꝝ fruct⁹: apō istos āt ō q̄b⁹ dñs loq̄t nūq̄ Ad ꝫ dī fz Aug. ō ꝓ. do. q̄ isti fruct⁹ a q̄b⁹ tales cognoscēdi st/ nō sūt bōa opa q̄ isti exīt⁹ ꝓtēdūt. Talia ei cū bono aniō fiūt: st vestimēta ouiū/ oues regētes seu pregētes: cū ꝓ fiūt malo aiō: st ouiū q̄ dē vestes vt ait: sz lupos regunt. Isti g̃ fruct⁹ q̄b⁹ agnoscimur (vt ait) st illi ō q̄b⁹ ait apl's Gal. v. Manifesta st opa carnis q̄ st fornicatio/ imūdicia zc̄. Et intēdit Aug. dicere id qō s. Tho. ōt exp̄sse. s. q̄ sic̄ apparētia opa bōa sūt vestes ouium ita occlta opa mala/ st fruct⁹ q̄b⁹ isti cognoscūt. Sz si sūt occlta/ quō p̄nt deprehēdi: Ad ꝫ ōt s. Tho. q̄ null⁹ hypocrita diu latere p̄t: si prudent⁹ z diligent⁹ oia et⁹ opa ꝑsideret. Cognoscūt āt maxie eoꝝ mala opa. Pꝛio fm i. Tho. i repētinis. q̄ tūc fz habitū opank z ñ cauēt. Scōo fm Gre. imo q̄n emergit tribulatio: aut tētatio. Tertio fm Aug. ō s. do. q̄n ꝑse q̄ nequeūt suū ꝓpositū. Qꝛ g̃ difficulter cognoscūt: dñs dixit. Attendite. i. diligent⁹ ꝑsiderate. Tūc em̄ etiā apud hereticos ista cognoscem⁹. Sz ꝫ arguit: q̄ possibile ē ee hereticū q̄ ex ig̃rātia fallat. z oia opa bōa hēat et occlta. Ad ꝫ dico q̄ fm s. Tho. ij. q. xvij. hereꝫ sp nascit ex superbia vt alia ꝑcipia. Jō sic̄s hēat bona opa z bonā volūtatē: z solum ex ig̃rātia errent: iste nūq̄ efficiet formalr hereticꝫ. i. obstinat⁹. q̄ suaderi p̄t et. z ꝓpr ñ est lup⁹ sz ouis errās. Si tñ possibile est ꝫ aliq̄n ee raro ē z i pauciorib⁹. Dñs aūt loquit de eo qō i plurib⁹ accidit. Item ꝫ. q̄ fz Bed. ꝫ qō ꝫ dī. A fructib⁹ eoꝝ zc̄. de mānifest⁹ opib⁹ intelligit. de q̄b⁹ licitū ē iudicare. g̃ mō nō sūt dicēda opa occlta. Ad ꝫ dico/ q̄ Beda mānifesta ōt nō ea q̄ sūt publica: sz q̄ sūt certa: etiāsi vn⁹ sol⁹ sciat/ nos āt tlia dicim⁹ occlta: nō q̄ nlli sint certa: sz q̄ ñ sūt publica. Ne ꝓ aliq̄s dicat q̄ ipossibile ē cognoscere tles: ī fm Chꝛy. rurs⁹ rōnē ab hūano exēplo ponit dī. (Hūq̄d colligūt) homines coloni (ō spi. vuas/ aut ō tri. fi.) q̄l d. Sic spine z tribuli: q̄ ēt st gen⁹ spinaꝝ ñ p̄nt ꝓducer fruct⁹ bonos: cuiusmōi st vue z fic⁹: sic ēt nc̄ isti seductoꝛes p̄nt ꝓducer bōa opa/ nisi forte in ꝑspcū hoim appent tm̄ z ñ ꝓe/ neq̄ bono fine sz malo: ī sbdit (Sic ois ar. bōa). i. bōa volūtas (fructꝰ bonos). i. bōa opa (fac) inq̄n tū ē bōa seu i sensu cōposito (mala aūt) i q̄ntū mala (fructꝰ malos fac) id est mala opa. Sciēdū est aūt q̄ duplex est arbor fructifera. scz in genere nature: vt

ania ex q̄ pullulant potētie:ꝛ gñaliꝛ oē subiectū ex q̄ puenīūt accidētia:ꝛ materiales arbores ex qb⁹ ꝓdeūt fructꝰ. Et isto mō ois arbor ē bōa ꝛ ois fructꝰ bonus. Alio mō est arbor ī gñe morꝫ:ꝛ sic volūtas ē arbor. Et sic arbor ē qdē bōa ī sua natura tā in hoie q̄ ī angelo:ꝫ ex sua libertate ꝑt seipam facere malā:ista ruēdo sibi malū obiectū aut malū finē. q̄ facto oēs fructꝰ.i.oēs opatiōes q̄ ꝑ seipam elicit vl impat alijs potētijs in q̄ntū ē mala.i.in ordie ad malū obiectū vl finē:sūt mali. Sciēdū ꝯo ē ꝙ aliq̄d dī ipossibile absolute:vt hoiem eē equū ꝛ ex suppositiōe:vt rē albā effici nigrā suppositō ꝙ ster alba. Et sic oꝑtꝫ intelligere q̄ sequunꝫ (Nō ꝑt arbor bōa)manens bōa ꝛ inq̄ntū bona (fructꝰ malos facere)secꝰ si murek a bōtate. Itē secꝰ inq̄ntū ē nō bona ꝫ mala. Nihil em̄ phibet voluntatē pseuerantē ī bonitate habitualī q̄ ad aliq̄d obiectū vel finē:esse malā actu vl habitu q̄ ad alia:ꝛ ecōuerso. Vñ q̄ de fornicatiōe nō penitet:sed venuo intēdit fornicari:ꝑt dare elynaz qō est bonū ex gñe:ꝫ nō dat inq̄ntū fornicator:ꝛ ecōuersō vir misericors ꝛ q̄ ad h̄ bonꝰ pōt loq̄ ociosa. Vñ eodē mō intelligik qō seqūk(nec arbor mala fructꝰ bonos facere) Deinde falsis ꝓphetꝫ cōminak dicēs(Dis arbor).i.ois volūtas seu hō q̄ hꝫ voluntatē(q̄ nō fa.fru.bo.ex ci.ꝛ ī ignē mittek ꝛ ardet) Ubi ꝫ Chrys. due notank pene.s.excidi a regno:ꝛ ī cludi in gehēna ignis. Vñ ait. Qui cōburik ꝛ a regno excidik oino:q̄ pēa difficilior est: Dicti aūt solā gehēnā exhorrēt:ego aūt casum illiꝰ gl̄ie mlto amari orē penā gehēna cē dico. Quis em̄ parvum vl magnū malū nō susciper pr̄:vt videat ꝛ potiak dilectissimo filio:h̄ ita q̄ ī gl̄ia illa putemꝰ. Nō em̄ aliq̄s filiꝰ suauis est pr̄i:vt illoꝝ brōꝝ reqes:ꝛ dissoluī ꝛ eē cū chīo. Intolerabilis pena est ꝛ gehēna. Sz siq̄s decē milia ponat gehēnas:nihil tale dicet q̄le ē a bta illa gl̄ia excidere:ꝛ odio haberi a chīo. hec ille. Cōcludit aūt finaliꝛ dñs ex dicta similitudie id qō ī ista parte intendit dī. (Igik a fructu eoꝝ cognoscetis eos.)

Dorak̄r heretici ꝛ hypocrite q̄ ex veste ouia cognoscī nō ꝑnt: cognoscunk ex fructib⁹ q̄ sūt pcipue tres:vt colligik ex scriptura. Prim⁹ est doctrīa pestifera. Cū em̄ q̄s docet dissona scripture ꝛ sctis:nō ē habēd⁹ ꝓ bono:ꝫ est h̄ signū lupi latentꝫ sub pelle ouina Mat.vij. Bonꝰ hō de bono thesauro cordis sui profert bona. Scōs ē vita elata. Nec dico elata patēte:q; tā nō laterēt sub veste ouina:ꝫ elata latēk. Veri ei fuī dī i optib⁹ q̄ gl̄iā aferūt q̄rūt latere:hypocrite aūt se fingūt se velle latere:ꝫ latenk q̄rūt oēz vīa apparēdi Mat.vj. Exeminat ei rē. Terti⁹ ē ipia ples. Hec em̄ est gñal regula phīe:q; oē agēs agit sīle. Vñ g̃ dī q̄ ab aliq̄b⁹ educāk sk viri maligni/inuidi/obloq̄ntes rē.etiā pīes eoꝝ sk sīles. Sapiēt. Ex iniq̄s oēs filij q̄ nascūk testes sk nequitie aduersus parētes suos.

Quātū ad ptiū chīs cōminak nō solū falsis ꝓphis sed oib⁹ chīanis sīl q̄ facta ꝓsentanea optib⁹ nō hnt:dicēs(Nō ois q̄ dī mihi dñe dñe).i.q̄ mihi ꝓbis honorē exhibet:vera ꝛ ñ falsa docēdo (intrabit ī regnū celoꝝ) nisi ꝓbis facta cōcordent. Sz ꝯ istā expositiōez arguit Aug.dō f. do. Nā nemo ꝑt dicere dñs Iesus nisi in spūsctō. Ergo ois dicēs chīo:dñe dñe: hz spūsctm:g̃ intrabit in regnū celoꝝ. Ad h̄ tripliꝛ rndet. Prio fm Aug.ibi dē.ꝙ Paulꝰ accipit dicere ꝓpe.s.ꝙ est enūciare voce fm ꝙ intellectu ꝯcipitur ꝛ amak seu dīliderak volūtate: dñs aūt hic accipit dicere gñaliꝫ ꝓ sola voce exꝑssione:fm ꝙ dicēs nec vult nec intelligit plene qō dī. Scdo fm Hieron.ꝙ cū moris sit scꝑturaꝝ dicta ꝓ factꝫ accipe:iuxta illud. Factis aūt negāt:apls de factꝫ loqk ꝛ redit ista expositio ī idē cū ꝓxi. Terrio fm Amb.dicik:ꝙ a q̄cūq̄ dicak veritas est a spīritu scō. Et intēdit ꝙ possibile est vt aliquis loquak veritatē motus a spīritu sancto qui tamē carer gratia spīritussancti. Non ergo valet ista argumētatio. Dicit domin⁹ Jesus.i.p̄ dicat de christo ꝙ ipse sit domin⁹:g̃ habet spīritū sanctū ꝓ gratiam ad meritorie operandū:et si habeat ad vere loq̄ndū. (Sed q̄ facit voluntatē patris mei)

Dñica. viii. post Trini.

Nō ōr aūt volūtatē meā nisi latent: vt pote qz eadē ē pīis z filij. sz ōr pīis mel ſm Chzy. qz h̄ ꝙgruebat auditozib: vt p̄ sic crederēt cū eēnt ibecilles (q̄ in ce. est) p manifestarōem spēalem sue glie. Nā illa cozpa tāq̄ nobilissima / arguūt maxiē potētiā z sapiam artificis. ibi q̄q̄ sē ispūs nobilissimi: z ibi se ad fruendū oib⁹ bris exhiber. et ibi vt ōr s. Tho. j. pte. q. lxvij. art. iij. glia spirituū a pncipio mūdi incepit in angelis. z glia cozpoz futura īcepit in ipo celo empyreo: qō lucidū est. Tota em̄ cozpalis creatura elucidāda est suo mō: exceptis infernalib⁹ ptib⁹. Per eēntiā aūt potētiā z pñiam ōs vbiq̄ est. vt hēs. j. q. viij. Qz celū z terrā ego ipleo. ōr dñs Hiere. xxiij (Ipe itrabit in reg. ceł.) Hil. Celestis ei regni iter obia volūtatis dei: nō nūcupat. Horaīr q̄liber (patio reptura est. conari oz ee arbor fructuosa: qz bonoz opez fructib⁹ q̄s apō chīm adeo magnificāt vt eū secū faciat cozregre. Sz sciēdū est q̄ vt ex pñti euā. colligit triplex ē arbor. Prīa est sterilis q̄ nō fructificat De q̄ ōr. Dis arbor q̄ nō fa. fru. zē. Sūt tres cāe arboris nō fructificāde. Prīma. s. nimia frōdositas foliox. i. ꝟboz. qz. s. hūor q̄ debat in fructs cōuerti: trāsit ad folia. Isti sē ficulnea maledicta a dño. Matth. xxj. Et scōa nimia pceritas. qz hūor ad pla dilarat. Isti sūt magni z plari: q̄ dant vanitatib⁹ q̄ debent pauprib⁹. Tertia nimia vetustas. Dic aūt Aristo. q̄ si pforet amygdal⁹ vet⁹ hūor in medulla depurat z efficit arbor fertilior. Sic inueterat⁹ in peris debet in suo corde tria foramia facere. ꝓtritū oñis: cōfessionis: z satisfactiōis zē. Secūda arbor est q̄ facit fruct⁹: sed insipidos et malos. De q̄ ōr: mala arbor zē. Sūt aūt nectaria mīra vt hi fruct⁹ fiāt boni. s. labor: trāsplātatio: tps plātationis: z surculus. Nā ſm Aristo. arbores silluestres aliq̄n fiunt hortēses labore. i. cultura. z ſm cundē arbor alicubi infructuosa fructificat alibi. z ſm cūdē plēs plāte plātank in vere inuētutis: pauce in autūno pfecte etat̄: pauciores i hyeme senectut̄: pāucissime in estate male ꝟsuetudis: q̄ feruoze ad vicia fac. Surculus aūt est ꝟbū dei. Tertia arbor est bona: de q̄ ſm Chzy. nascunt gēme bone cogitationū: z flores bonaz delibe rationū: z fruct⁹ bonoz operū. Qz ꝟ torū pſens euāge. pncipalr ad h̄ tendit vt hereticoz fugiam⁹ errores. lō in pñti passu recitare volo hereticos z hereses ſm q̄ ex varijs loc⁹ doctrie s. Tho. colligunt. Herez igit vna Sabellij est q̄ in diuis pī est fili⁹ vt nat⁹ de ꝟgine. z spūs scūs vt sctificat creaturā. z hī. iij. ꝟ gētiles. c. v. z. vj. Heresis Arrij q̄ filius dei est minor pze ſm deitatē: z est creatura ibidē. Alia herez Arrij: q̄ solū pī est in uisibil' oīm creature: z filius est a pphet⁹. Jo. xij. lec. vj. Herez ꝑma Ottogenis: q̄ ꝟbū dei nō est ōs eēntialit: sed pticipatiue tm̄. Jo. j. lec. v. q̄. ſſ. est creatura fcā p ꝟbū dei. Joā. j. lec. viij. q̄ aia chīi cū alijs spūalib⁹ creatur⁹ fuit creata añ cozpa / z a ꝟbo assumpta. z in fine vnita est cozpi. iij. ꝟ genti. c. xxxij. Qz aie create fuer⁹ oēs añ cozpa: z diuersis cozpib⁹ vnite ſm diuersitatē pcōz q̄ cōmiserūt antecz cozpib⁹ vnirent. j. p. q. xxij. Qz sctōz britudo z dānatoz tam hoīm q̄z demonū dānatio aliq̄n possibiliter t̄minabit. j. p. q. lxiij. Herez eius z Arrij: Qz diuine psone differūt in essentia. j. q. xxxij. Herez ꝑma manichei. q̄ pncipia rez duo sē. Unū bonoz z spirituū tm̄. s. ōs. Alterz qō ē pncipiū malox z cozpalū. s. diabol⁹. ij. dist. j. q. j. q̄ ōs nouī testamēti est pī chīi. nō aūt ōs veteris: z est diabol⁹. Jo. ij. lec. ij. q̄ diabolus natura z nō volūtate est malus. Jo. viij. lec. v. q̄ diabol⁹ est gnātus z hz pzem. Jo. viij. lec. vj. q̄ q̄dā aie sē ex bona creatōe: q̄dā ex mala. ibidē. Qz q̄dā aie sē de suba dei. Joā. xj. Qz libez ar. ad petrū cogit: z illō vitare non pōt. de ꝟi. q. xxiij. ar. xij. q̄ nō lz comedere carnes nec oua: qz natura dei cōmiscet eis j. Timo. iij. q̄ in toto ve. te. nulla est pphetia de chīo. z q̄cq̄d introducit in nouo: de veri est ex corruptiōe. sup Mat. q̄ ōs est cozp⁹ z lux īfinita. z chīs ē iste sol visibil'. Jo. viij. Qz nō est curandū de fide: sed de opib⁹. nec credēdū est su-

pte rōnē. Heb. xij. Q; oēs pīes veter; testi: tam pīarche q̄ pphe fuert mali ꝛ dānati. Jo. x. lec. ij. q charitas/vel gra sel habita amitti nō pt. q̄dlib. iij. q. v. q oē mrimoniū est dānandū. j. Tim. iij. Heref manichei: et montani: ꝛ pscille. q pmissio spūssci nō fuit pplera i apīis sed i eis. lō negāt actus apīox: in q̄b in apīis narrat pplera. ij. ij. q. cvj. Heref Pelagij: q oia dei pcepta sine gra obs uari pñt. j. Lox. xij. q pncipiū bñ opandi est exinob: sed psūmatio ex deo. j. q. xxiij. q hō pt mereri sine gra. ij. dist. xxvij. q pueri chīianox nō pbūt origiale pcrīm: iz baptizāt ppt regnū dei. Jo. iij. lec. j. q pueri ñ baptizati erūt in domo dei: sed nō in reg. Jo. xliij. Heresis Jouiniani: q bō necatio bñ operat. nec pt pctā cōmittere. ij. di. xxvij. q oēs beati sc eqles in pmio. opus. xix. q mrimoniū equat pginitati. ij. ij. q. cly. Heref Restorij: q in chīo est trīa vna natura dei et hois. j. Lox. ij. q btā Maria nō est mr di. Gal. liij. Heresis Valētini apō verbū dedit cām creatoi q mūdū crearet. Jo. j. lec. vj. q pncipia rex sc sex. s. pfundū. i. pz: silentiū: intellect: pitas: pbū: ꝛ vita. ex q̄b sc. xxx. secta. Jo. j. lec. x. in pn. Heresis Eutycetis: q in chīo est trīa vna natura pposita ex diuia ꝛ humana. Jo. lec. xvij. q corpa resurgētiū ꝛ chīi ñ erūt palpabilia: iz vt vētus. iij. Ꝫ geri. c. lxxxiij. Heresis Hebiōis: q chīs cōcept est ex seie viri. iij. dist. xxx. Heref hebionis forini cherinti: ꝛ pauli samosaceni: q chīs nō fuit ante mrem: iz pulcrus hō meruit deitatē. ij. p. q. xvj. Heresis gabaonitax: q chīs est pposit ex natura diuina ꝛ hūana. lō est sp imortalis. q̄dlib. iij. q. v. Heresis pscianistax q oia fcā hoim etiā chīi certis horis subiecta sc. Jo. ij. Heresis theodoti mostuentis: q in veteri testō nihil expsse dr de chīo. Jn plo. sup psal. Heresis Eunomij: q filius dei est oino dissimilis patri. Joā. lec. vij. Heresis nazarenox: q fides chīi sine op̄ib leg; moysi nō sufficit ad salutē. opus. iij. Heresis Heluidij q mr chīi nō māsit pgo post ptū. iij. dist. xxx. Heresis Vigilātij impugnātis vo luntarie p auptatē. iij. ptra gen. c. xxxj. Heresis desiderij lombardi de secta catharoꝝ: dānant; statū egentiū cū chīo facultatib relictis. opus. xix. Heresis Wilelmi de scrō amore: q pauptas habitualis est licita: nō aut actualis. ibidem. Heresis paupex de Lugduno: q q̄libet iustus est sacdos: ꝛ q̄libet sacdos iustus. Heb. vij. Heresis grecox: q sci nō vadūt ad gaudium vsq; ad die iudicij. iij. ptra gen. ca. xcj. Heresis mōtani: q pphe nō habēt lumē ad iudicandū: sed sūt arrepticij. de pi. q. xij. Heresis incepit apō iudeos: ꝛ venit inter chīianos: q fui dei nō debēt esse serui hoim. Titū. ij. Heref nouacianox: q peccās post baptismū nō pōt resurgere ad gratiam per pniam. iij. pte. q. lxxxiij. Heresis catafrigax: q mulier pōt hīe ordines sacros. j. Tim. iij. Heresis abbatis Joachim: q in diuis essentia generat eentiā. sic de; gnat deū. j. q. xxxix. Heresis Macedonij: q. ss. est mister pīs et filij. Rom. vij. Heresis Simonis magi: q gra spūssci est venalis. ij. ij. q. c. q mōs est fact; a quadā supna ꝓtute: non a deo. ibidē. Heresis petri albatalaret. q ōs nō pōt facere: nisi q facit ꝓter ordinē iusticie ꝛ sapiētie eius. vel q: agit ex necessitate nature. de po. q. j. arti. v. Heresis articlinitax: q in sacro eucharistie matia offerēda est panis ꝛ caseus iij. q. xliij. Heresis catafrigax ꝛ pecianoꝝ: q in eodem offerēdus est panis ex pueri sanguie cōfectus. ibidem. Heresis Aquarioꝝ: q in eodē aqua offerēda est sine vino. ibidem. Deum nō esse auctoꝝ omniū bonox est hereticū. Da. q. vij. Deū nō videri per essentiā a beatis est hereticū. ij. dist. xxxij. Jn deo esse cōpositionē vel accidens: vel aliq̄d prēter deuz esse eternū est hereticū. de po. q. vij. q aliq̄d sit non creatoi/neq; creatura est hereticū. de po. q. vij. Diabolum nō esse factū per pbū dei est hereticū. Jo. lec. vj. Omia redire eadē nūero post mltā tpa est hereticū. iij. Ꝫ gen. c. lxxxij. Dimensiones sacramētales esse eqles dimēsionib corpis chīi est hereticū. opus. xj. Fuisse aliquid in Adam

nō infectū originali pcō:exq̄ formatū sit chr̄i corp⁹:est hereticū. Jo.iij. Brāz Mariā nō eē mr̄ez dei ē hereticū.iij.q. xxxv. Melchisedech fuisse filiuz dei est hereticū. Heb.vij. Gratiā dari ex meritis:ē hereticū. Wa.q.viij. q act⁹ meritoz⁹ nō excedat facultatē nature:ē hereticū. Virtu.q.ij.q angeli aliq̄d creent: ē hereticū.ij.di.xvij. Anias descēdere a ꝓpar⁹ stellis:ē hereticū. opus.xxvij Nō oēs eē obligatos obedire pape:ē hereticū.opus.xix. Episcopū nō differre a simplici sacerdote:ē hereticū.ij.q. clx xvij. Aliq̄d i sacra scptura eē falsū:ē hereticū. Jo.xij. Oz hō ñ resurgat idē numero:ē hereticū.iij.dist.xlvij. Oz hō mouek de nēcitate ad aliq̄d eligēdū:est hereticū. Wa.q.vj. q melio⁹ est i secto manere. z opib⁹ pietaz vacare q̄ intrare religiōez:ē hereticū z diabolicū.q̄dlib.ij.q.v. Votū vel iuramētū de aliq̄ bono posse sine pcō dimitti:ē hereticū. q̄dlib.ij.q.v. Omne iuramētū eē pctm: ē hereticū.ij.di.xxix. Nō eē pctm illud qđ ē ꝯ ꝓceptū dei: est hereticū.q̄dli.ij. q.v. Negare puidentiā dei circa ista inferioza:est hereticū.j.q viij. Fornicatiōnē simplicē nō esse pctm:ē hereticum. q̄dlib.ij.q.v. Omnē actū mr̄imonij sp esse pctm:est hereticū.iij.di.xxvj. Aliquē descēdere ex Adā p cōmixtionē viri z mlieriz:z nō ꝓtrahere originale peccatū:est erroneū.xij.q.viij.arti.ij.

Dnica.ix.post Trinitatē. Ter.euāg.Lu.ca.xvi.

Homo q̄dā erat dives q̄ habebat villicū:z h̄ delatus est apud illū q̄ si dissipasset bona illi⁹. Et vocauit illū z ait illi. Quid hoc audio de te:Redde rationez villicatōis tue. Jam em̄ nō poteris villicare. Ait aūt villicus intra se. Quid faciaz:quia dñs me⁹ aufert a me villicatōez. Fodere nō valeo:mēdicare erubesco. Scio quid faciā:vt cū amotus fuero a villicatōe recipiant me in domos suas. Cōuocatis itaq̄ singulis debitoribꝰ domini sui dicebat primo. Quantuz debes domio meo:At ille dixit. Centuz cados olei. Dixitq̄ illi. Accipe cautionē tuā z sedē cito z scribe q̄nquaginta. Deinde alio dixit. Tu vo quantū debes:Qui ait. Centuz chozos tritici. Ait illi. Accipe litteras tuas et scribe octogīta. Et laudauit dominus villicum iniquitatis q̄a prudenter fecisset:quia filij huius seculi prudētiozes filijs lucis in generatione sua sunt. Et ego dico vobis. Facite vobis amicos de māmona iniquitatis: vt cuz defeceritis recipiāt vos in eterna tabernacula.

Homo quidam erat dives:q̄ habebat villicum zē Luc.xvj. In p̄senti euāgelio ꝓtinenk tria puncta:que sunt Dura exactio/ Astuta cautio/ et Amplectenda conclusio.

Quātū ad p̄mū tāgit exactio:quam dñs fec̄ a villico sup rōe reddēda. Et qz euāgeliū pabolicū ē:lr̄alē sensū oportz ex metaphoꝛica fcatiōe suscipe. Dr̄ g̃(Dixit les⁹ discipul⁹ suis pabolā hāc) Quid āt sit pabola:z q̄re dñs pabolice loquebat:habes dñica vlti.p⁹ epi.(Homo q̄daz erat dives) Iste fz Chr̄y. est de⁹ q̄ ē dives i thesaurꝛ corpalib⁹.ij.Cor.iij. Pro nob egen⁹ fact⁹ ē:cū eēt dives. Et spūalib⁹. Eph.ij. De⁹ aūt q̄ dives ē i misericordia. Et celestib⁹. Ps̄. Glia z diuitie i domo ei⁹. Vel fm alios ē chr̄s. Sz sive de⁹ sit sive chr̄s:sol⁹ ē diuitiaꝝ dñs Nos ei ñ dñi:sz disp̄satoꝛes eaꝝ sum⁹: tō subdit (Qui hēbat villicū).i. hoiem cui diuitias de⁹ dedit: fm Theop. Et h chr̄i villic⁹ fm Gozrā est tripler .i. platus in spūalib⁹:z pnceps in tpalib⁹:z q̄ liber chr̄ian⁹ in vtrisqꝫ. Est autem fm

Bedā ꝛ Hiero. villicꝰ ꝓprie ville guber
tor. Yconomꝰ aūt pecunie ꝛ frugum ꝛ
oim q̄ hz dñs dispēsatoꝛ est. Ex q̄ ptz q̄
villicꝰ ē quē nos castaldū dicimꝰ: qī vil
le custodē: iconomꝰ aūt ē factoꝛ vulga
riter dicꝰ. Sumit aūt h̄ villicꝰ ꝓ iconomo: vt ot mḡr hist. (Et h̄ diffamatꝰ est
apō illū). ſ. dñm suū (q̄si dissipasset bōa
illiꝰ) expēdēdo i vanitatib⁹. Theo. Cū
nō exercemꝰ dispēsatiōez opū ad libitū
dñi: ſz ad ꝓprias illecebras: cū ip̄is abu
rimur: criminosi villici sumꝰ. Hec ille.
Diffamat aūt hō apō deū: ñ q̄i āgeli vl̄
homes annūcient deo occulta crimina q̄
lateāt eū: ſz qꝛ hō ē cā sine q̄ nō q̄ deus
ista nouerit dū fac ee q̄ deꝰ scit esse fa
ctū. Si em̄ hō nō peccaret: deꝰ nū q̄ sci
ret eū peccare. Et qꝛ hō ꝑt peccare ꝛ nō
peccare: pōt ēt facere q̄ deꝰ sciat vel ne
sciat suas iniq̄tates: ꝛ h̄ loq̄ndo absolu
te. Supposito tñ q̄ deꝰ sciuerit aliquē
peccaturū: tā iste nō ꝑt facere q̄ deꝰ hoc
nesciat. Sz tñ nō ē necesse q̄ deꝰ sciue
rit i ꝑteritū: qꝛ nihil apō deū trāsit: vñ
semp ē liber in sciēdo vl̄ nō sciēdo. Ulō
de his Lapꝛeolū. ſ. di. xl. ꝛ ifra i q̄stio
nib⁹. Et nota q̄ ista diffamatio vl̄ accu
satio fit ml̄tiplici testimonio. Prio re
morsu ꝓscie. Ro. ij. Testimoniū reddē.
tē. Scdo euidētia operū. Gen. xiij. Cla
mor sodo. ꝛ go. tē. Tertio clamore vici
noꝝ. puerb. xj. Qui abscōdit frumēta
maledicet i pplis. Quarto ḡrela pau
perū pene occisoꝝ fame. Gen. iij. Vox
sanguis fris tē. (Et vocauit illū ꝛ ait il
li. Quid h̄ audio de te:) Vocat autem
dñs villicū sm̄ Chry. q̄n cū rioze mortꝫ
ꝓcurit ꝛ reph̄endit eū ꝓpa ꝓscia ō rebus
male ꝓsūptis: vñ ait. Quotidie rl̄ia per
effectꝰ nob exclamat dñs: ostēdēs fruē
tē i meridie sospitate postq̄ vespascit
exanimē: ꝛ aliū inf prandia expirārē: et
diuersi diuersimode ab hac villicatiōe
discedimꝰ. Hec ille. (Redde rōnē villi
cationis tue). i. reddes i tpe mortꝫ. Tūc
em̄ ex toto amouef hō ab admistratiōe
tpaliū. Quilibet em̄ villicꝰ reddet rō
nē de igressu ad id q̄ habebat dispēsa
re: ꝛ de ꝓgressu ꝛ de egressu. Et ꝯdem
si sit plat⁹: dicef illud Dat. xxij. Quō
huc intrasti? Quis te introduxit? virtus
aut dolus/deꝰ aut diabolus/gr̄a vl̄ nu
mus/caro vel spūs: redde ḡ rōnē si per
fraudulētiā aut violentiā: aut pecuniā
aut carnalē linea intrasti ad locū sincē
ritatꝫ ꝛ libertatis ꝛ gratitudinis ꝛ spi
ritualitatis. Et de ꝓgressu: quō vixit q̄
ad se ꝛ alios. Hiere. xlij. Ubi est grex q̄
datꝰ ē tibi? Et ō egressu. quō. ſ. i tota vi
ta se ꝓpauit ad mortē. Deut. xxx. Utiꝫ
nā saperēt ꝛ intelligerēt ac nouissima ꝓ
uiderēt. (Jam em̄ nō poteris villicare)
. i. bona tpalia dispēsare. Hā post mortē
si aia est separata nō vtiꝫ tpalib⁹: sil̄r ne
q̄ si reassumpserit coꝛpꝰ: quia ille statꝰ
ſcz resurrectiōis nō est anial̄: vt tpalib⁹
egeat ad victū aut vestitū. Sciendū est
aūt q̄ villicare fm̄ antiquos dictū est:
modo aūt villicoꝛ dicit.

Uocat̄ iste villicꝰ quēlibet hoiem
fcat cui deꝰ curā ville. i. ꝓprij coꝛpis cō
misit ꝛ viriū aie. vt hec exercēs dño fru
ctus bonoꝝ opeꝝ reddat. Hoc āt i p̄nti
tm̄mō vita facere p̄t: ñ i futura. Chry.
post trāsmigratiōez hinc factā nō ē tps
operādi. Ultra p̄sens hz exercitiū man
datoꝝ: futura ꝙ solatiū. Si nihil opa
tus es h̄. frustra i futuꝝ curas. Sz nec
mēdicādo ꝓficies. Huiꝰ indicii sṫ ꝙgi
nes fatue: q̄ impꝛudēter a prudētib⁹ mē
dicauerūt: ſz reuerse sṫ vacue. Quilibet
ei suā ꝓpriā tpalitatē ꝙsatiōez vt tunicā iduit. Nō est
aūt exuere nec cābire cū alio. Hec ille.

Quātū ad scdz tāgit quō villicꝰ fu
it cautꝰ: cū dī (Ait ād villicus). i. hō vi
ues ꝛ malꝰ (irra se) timore mortꝫ dante
ꝓsiderare ō futurꝫ. (Quid faciā. qꝛ dñs
meꝰ aufert). i. vult auferre vel auferet
cito (a me villicatiōez). i. vsū diuitiarū
meaꝝ: q̄i dicat. Quid erit ō me cū vita
ista fuerit t̄miata: ꝛ deū ꝓ male dispen
satꝫ facl̄tatib⁹ iimicū habebo? (Fodere ñ
valeo). i. ꝓprijs nature mee viribꝰ ñ pos
sum mihi de salute post mortē quidere
(mēdicare) a religiosꝰ ꝛ fuis dei ḡtꝫ pe
tendo spūalia suffragia (erubesco) Eru
bescet ei diues nisi sit stultꝰ velle a reli
giosis obtinere sue aie ꝓsolatiōem: q̄m
subsidia tpalia ꝓ vita coꝛpali coꝛ sustē
tanda nō exbibet. Statim aūt q̄ diues

ita ꝓsiderat nō deest celestꝭ ispiratō: vt bonū ꝓsiliū sumat: vñ sequit (Scio) dō. s. intrinsec⁹ inspirāte ⁊ adiuuāte (qđ facia) dū ē tps villicādi. Cogitat em̄ p diuitias qb⁹ male vtēdo adq̄rebat dānati onē: dādo ex eis el'ynas paupib⁹ eternā adq̄rere salutē: vt pauꝑes eū recipiāt. i. sint ei causa q̄ recipiat in vita etna: vñ ait (vt cū amor⁹ fuero a villicatiōe) i die ratiocinij. i. mortꝭ (recipiāt me) ipi pauꝑes: meis copijs recreari (i domos suas). i. in celestes māsiones: q̄ paupeꝝ fuit q̄ in hac vita mala suscipiūt: vt Lazar⁹ de q̄ Lu. xvj. hī. Jn has āt domos pauꝑes diuitē misericordē suscipiunt duplicit. Prio sm Chry. inq̄ntū coram iudice pbent testimoniū ō diuitꝭ bonitate: nō vocib⁹: sed ostensiōe bonoꝝ. Alio mō: qz meritis ⁊ oꝛonib⁹ eoꝝ de⁹ aliq̄n de ꝓgruo diuitī ꝓrritiōez ⁊ grāz largit.

Ad intellectū ꝓo sequentiū sciendū est q̄ similia nō opoꝛtet i oib⁹ esse similia. Vñ qz ꝑabola est silitudo nō opoꝛtz: vt dic̄ Aug. i parabolis oia significatiue sumere ⁊ scrutari. Que ḡ sequūt ō conuocatiōe debitoꝝ dupl'r exponi possūt. Uno mō vt dicat q̄ nō est silitudo iter villicū istū ⁊ diuitē q̄ ad oia: ꝭ solū quo ad hoc q̄ sicut ille p diuitias adq̄siuit sibi mansiones i aliena domo: ita iste. Alio mō vt silitudinē q̄ ad oia fere excogitemus ⁊ dicam⁹: q̄ vt ōt Chry. nihil ē nr̄z sed omia sūt dicitōis diuine. Hec ille. Et h aūt sequit: q̄ illi quos debitoꝛes nostros dicimus sint p̄cipaliter debitores dei. Sunt aūt debitoꝛes nostri inquantū nos sumus iconomi ei. Diues ḡ timens morte ⁊ volens sibi ꝓuidere: statuit pauꝑib⁹ facere miscōiaz dando elemosynas: vel quod idem est relaxando debita. Jdeo dī (cōuocat⁹ itaq̄ singulis debitoꝛib⁹ dñi sui) id ē q̄ debebāt sibi tanq̄ iconomo dei dicebat p̄imo (Quātū debes dño meo?). i. mihi q̄ sū dispensator dñi mei. (At ille dixit. Cētū cados olei) Hoc exempli gra positum est. Sic aūt dicit Beda cadus grece: latine amphora dicit ꝓtinens vnas tres. i. tria quarraria. Vñ vt alij dicūt ē idē qđ barrile. (dixitq̄ illi. Accipe cautōez tuā). i. libꝝ rationiū: in q̄ cauet a decem ꝓtione (⁊ sede cito ⁊ scribe quinq̄ginta) Dicit aūt cito: ꝛcans q̄ pmpte el'ynā sit exhibenda. (Deinde alio dic̄. Tu vero quantū debes? Qui ait. Centū chooꝛs tritici) Licz aūt chooꝛus multa significet: vtputa mīsitudinē psallentiū ⁊ q̄n dam ventū. tñ hic sumit⁹ p mensura decem modioꝝ (Ait illi. Accipe līras tuas ⁊ scribe octoginta. Et laudauit dñs villicū iniq̄tatis) nō ō sua iniq̄tate: q̄ pus male diuitias cōmissas exp̄debat: ꝭ ō sua ꝓudentia ⁊ sagacitate (quia ꝓudēter fecisset) p se ⁊ nō ꝓ domino. Sumit aūt sm Origenē prudētia h p astutia ⁊ callidītate: ad malū iclinatoez habente. Sciendū est aūt q̄ hic est dissimilitudo inter materiale ⁊ spūalem villicum. qz materialis fuit iniqu⁹ dupl'r ꝭ dissipando bona domini sui: ⁊ debitoꝛib⁹ siue eius auctoꝛitate relaxando. Spiritualis aūt est iniqu⁹ p̄mo modo tm: sed scōo modo est iniquus sed misericoꝛs. Licz em̄ ea q̄ sunt diuitis sint dei: tñ pōt ea libere pauperib⁹ relaxare: q̄a domin⁹ hoc gratū habet. Sic aūt dicit Aug. de ꝓsensu euangelistaꝝ ⁊ mḡr hi storiaꝝ introendit domin⁹ inferre. q̄ si iniquus villicus callide sibi ꝓspicies: laudari potuit a decepto domino. q̄nto magis qui sine iniq̄tate ⁊ damno domini sui has diuitias pauperib⁹ largiēdo sibi amicos facit poterit laudari. Jō aūt p̄udenter fecit villic⁹. (qz filij huius seculi). i. qui huius seculi opa sectant sm Bedā. vel (qđ idē est) q̄ querūt q̄ sibi cōmoda sūt in terra sm Theo. Dicunt āt mali: filij hui⁹ secli Prio: quia huic seculo se ꝓfoꝛmāt ꝓtra illud Roma. xij. Nolite ꝓfoꝛmari ꝛc. Scōo: qz in secularib⁹ se occupant. ij. Timo. ij. Nemo militās ꝛc. Tertio: quia in h seculo hereditarē desiderāt. Titū. ij. Abne. omnē impietē. et secularia ꝛc. Quarto: qz seculū diligūt cum dicat Jaco. iij. Qui em̄ voluerit esse amic⁹ ꝛc. Boni aūt dicunt filij lucis Prio: quia faciūt opera lucis. ad Eph. v. Fructus lucis in omni bonitate. Secundo: qz habent conuersationem lucis Roma. xiij. Abiciam⁹ opera tenebraꝝ

Tertio: qz sūt amatores lucꝛ. qz q̄ male agit odit lucē. Jo. xiij. Ergo a ꝛ̄ro sen su ꝛc. Quarto: qz st̄ heredes lucꝛ. Tob. xiij. Lucida splēdebis ꝛc. (Prudētiores filijs lucꝛ). i. his qui spūales opes ptrā etāt ſm Theo. (in generatiōe sua sunt) id est in genere suo ſm Origenē. Non em̄ sunt prudētiores simpliciter: sed in malo sunt prudentiores q̄ isti in bono Theo. Jnuenimur aūt i humanis q̄dē administratiōib⁹ prudēter ꝓpria dispo nentes: ac sūmope satagētes: vt si desi erim⁹ ab administratione: habeam⁹ vite refugiū. Cū ꝯo dispēsare debem⁹ diui na nō p̄meditemur q̄ nobis postmoduꝫ sunt futura. Hec ille.

Horat'r exēplo illi⁹ villici: q̄libet dꝫ meditari se redditurꝫ rōnē dño suo: atq̄ semetipm diligēter discutere ꝛ secū me ditari q̄d factur⁹ sit. Et q̄dē si p̄t facere .i. m'ita bona opa exercere: seruiēdo dō: de reb⁹ corpe ꝛ aīa. h̄ faciat exēplo for mice: que grana p̄mo ꝯgregat in esta te siue messe: ꝛ sc̄do ea pforat ne germi nent sub terra. Vnde nō dicit solū for mica quasi ferens: sed etiā q̄si forās mi cas. Tertio ea decorticat eadem causa: vel vt sapiant magis. Et q̄rto si fuerit humectata exponit soli ne putrescant. Estas vel messis est tēp⁹ p̄sens hac ra tiōe. qz possum⁹ laborare non hac rōne qz colligim⁹: qz sic estas ē vita btā. Per foratio est auditio ꝓbi dī qō est gladi⁹: qz sine eo opa bona putrescendo germi nāt: ꝛ pdūt meritū suū boies dū labunt in putredinē pcti. Decorticatio ē expur gatio pctōꝝ. Siccarē ꝯo ad solē est iu giter intueri vitā Jesu chr̄i: cui⁹ intuit⁹ siccat būlditatē affect⁹ terrenoꝝ. Si ꝯo nō pōt fodere ꝛ erubescit mendicare: tā vacet elemosynis q̄ntū pōt: dando bōa dñi sui. i. sibi a dño suo cōmissa. Nā sic faciēdo puider sibi in vita: qz el'yna est ignis expurgās facinora. Eccl. iij. Sic in sereno glacies: soluent pcta tua. Et i morte: qz aīmā associat. Amb. Nō sūt hoīs bona q̄ secuꝫ ferre nō p̄t: sola mise ricordia comes est defunctorū. Et post mortē: qz liberat ab inferno. Tobie. iij. Elemosyna nō patit aīmā ire in tene bras. Quantū ad tertiū ponit ꝓclusio quā oēs debēt mplere saltē volūtate si q̄ actu nō possunt vt pauperes. De hac ꝺ Bre. in li. moral'. Et g̃ in sua manu ho mines post mortē q̄cq̄ inuenīāt: eis aī mortē suā dī: diuitias suas in q̄s māib⁹ ponant: cū subdit (Et ego dico vob: fa cite vob amicos de māmona iniq̄tatꝫ.) Hec ille. Est aūt mammon demon q̄ dam de diuitijs tentās. Jnde dī māmo na hebraice: qō latine ꝛ Aug. sonat di uitie. Dicunt aūt diuitie māmona iniq tatis m'tip'r. Vno mō ſm mgr̃m hist. qz de iniq̄tate colligi solent. Vñ vt alt vulgata sententia dicit. Omnis diues aut iniqu⁹ aut heres iniq̄. Alio mō ſm eundē: vt diuitie iniq̄tatꝫ dicant q̄s te nemus ꝯ eq̄tatem quā p̄mo debemus ille. s. q̄ nobis sūpra necessitate supflu unt. Tertio ſm Aug. de ꝓsen. euāgeli. dicunt diuitie iniq̄tatis: qz solis iniq̄s sūt diuitie. Justi em̄ ꝛsi ista possideant tñ diuitias nō hūt nisi celestes. Quar to p̄t sic dici: qz sūt interdū iniq̄tatꝫ oc casio. Vñ dic Amb. Sic diuitie impe dimēta sūt reprobis: ita pbis sūt adiu mēta ꝓtutis. Hec ille. Quinto qz iter dū illicito actu vel affectu adq̄runt: vt puta p meretriciū: q̄uis ipe tunc licite p̄cipiant. Qualitercūq̄ aūt dicant dū mō non dicant iniq: qz iniusto titulo re nent tanq̄ aliene res de q̄b⁹ certū ē cui⁹ sint: de eis p̄t ꝛ dꝫ el'yna fieri. Quidaꝫ tñ vt testat Aug. ꝛ mgr̃ hist. ista male intelligēres rapiūt vni vt largiant alti: nō intelligētes q̄ q̄ offert sacrificiū ō sub stantia paupis: ac si victimet filiū i con spectu patris. (Et cū defecerit⁽ꝫ⁾ p mor tē (recipiāt vos i etna tabernacla) Hoc aūt dupl'r intelligit. Vno mō vt nri re ceptores sint ipsi pauperes: q̄s amicos p el'ynas facim⁹. Et sic videt intelligere. Aug. ꝛ Chrȳ. Recipiūt aūt isti nos in eterna tabernacla dupl'r vt dictū est. s. testimoniū reddēdo p diuite misericoꝛ de. ꝛ etiā suis meritis et p̄cib⁹ iuuando si beati sunt ꝛ iusti. Alio mō ſm Amb. intelligit vt recipiant nos non ipi pau peres sed angeli ꝛ sancti patrie: q̄ effici unt nob amici dum paupes miseremur

Dñica .x. post Trinita.

Sz quō scti suscipiūt anias: Dico q̄ suscipiūt p̄mo coassistēdo deo suscipienti tanq̄ amici: z gaudēdo de suseptione. Scōo: qz in ipa hora mortz adsūt angeli. vt de lazaro sup̄ patuit. z anias ad celū deferūt/vel saltē associāt vt letitiam oñdant: z vt a demōib⁹ defensent. Tertio: qz allegāt merita q̄b⁹ aīe sunt digne suscipi: z p eis ferūt testīom. Sed q̄rit Que z vbi sī ista tabnacla: Nō ei p̄nt esse in celo: qz eēt foraminib⁹ plenū: qō ē irrōnabile. Ad h̄ dico q̄ fm doctrinam scrōz: z p̄cipue scti Tho. in mlt̄is locz: celū est incorruptibile: z p̄ñter nō frangibile. ideo btm̄ corpus nō diuidet ipz celū: sed sine diuisiōe penetrabit: ita q̄ duo corpa erūt simul. vt idē dic̄ in multis locis. Nulla igit̄ erit actualis superficies celi infra cōcauam z conuexā eius: sed in potētia tm̄. Tabernacl'm g̃ cuiuslibet scti p̄priū est ipa superficies potētialis in celo: quā imaginamur eēlem superficiei corpis eius. Pro h̄ vide Lapideum. ij. dist. ij. Tabernaculū aūt cōe est ipa superficies celi cōuexa. Erūt aūt ista tabernacula vicinioza aut remotioza a loco seu tabernaclo in q̄ est chr̄s fm differentiā meritoz. vt dr Joā. nider. Vñ in celo post resurrectōez erit etiā corpalis ordo. Sz dubitat vbi erit sedes regia chr̄i: vt circūquaq̄ scrōz corpa possint assistere: Dico p babil'r q̄ erit in ea pte celi q̄ est sup̄ Hierl'm siue montem oliueti: vbi est passus: z vñ ascendit: et vbi iudicabit. Hec g̃ tabernacla p elemosynas chr̄s vl't nos assecl. Cirl. Sic g̃ docebat chr̄s affluentes diuitijs summope diligere amicitiā paupez: z thesaurizare in celis. Hec ille.

Vocal'r saluaroz in h̄ euange. docet nos amicitiā facere. Dicit ergo p̄mo q̄ amicitiā faciam⁹. Sed aliq̄n est amicitia bonoz cū bonis: q̄ sola est vera amicitia fm Tul. Sed tñ opz obſuare hec q̄ obſuant q̄ volūt argentū p alchimiā incorpare cū auro/impeditia verā vnionem. s. venenū. i. supbiā: z pulueres. i. cupiditatē: z būiditates. i. obscena: Aliq̄n est bonoz cū malis z ecōuerso: q̄ est piculosa bonis: licz aliq̄n malis sit fructuosa: qz corrūpunt in vita. inq̄nant in ꝑsecia. z offuscant in fama. Sic vinū fz Ehrȳ. sup̄ Mat. corrūpit ab aceto: nō ecōuerso. z lutū farinā coinq̄nat: nō ecōuerso. z aurū pallescit argēto: nō ecōuerso Tertia ē maloz cū malis: q̄ raro cedit in bonū. Scōo docet quō eā faciam⁹: qz de māmona inīq̄tatz. i. dando magis q̄ accipiēdo si possibile est. Nam amicicia tanto est pfectioz/q̄to diuio amoris l'tioz: q̄ nō est gr̄a accipiēdi: sed dandi. De⁹ em̄ opat̄ p̄t suā bonitatē coicandā non aūt acq̄rendā/cū ea habeat: neq̄ p ficiendā/cū sit infinite pfecta. Vñ fm Auicen. soli⁹ p̄mi p̄ncipij actio est mere liberalis. qz ois creatura opando intēdit suā pfectionē acq̄rere vel augere: licz nō sp̄ intēdat cōmodū corpale. Tertio oñdit p̄t q̄d sit facienda cū paupib⁹: qz vt cū defecerit̄z/recipiāt vos in eter̄na tabernacla: q̄. s. nos edificam⁹ eter̄nis. Vbi nota q̄ aliq̄ sibi edificāt domū in inferno: vt valde mali. Quidā in celo: vt valde boni: edificantes auro amoris dei: z argēto amoris p̄rimi: z lapidib⁹ p̄ciosis bonoz opez. Quidā ꝑo i celo sūt z i purgatorio: vt mediocr̄ boni. Edificāt aūt in purgatorio de lig̃/feno/et stipula. vtz. j. Cor. iij. Per q̄ q̄dē g̃dus pcrōz designāt igne purgatorij purgnadorum.

Dñica decima post Trinit. Textus. euāge. Lu. xvi.

Cvm approp̄inq̄ret dominus hierl'm videns ciuitatē fleuit sup̄ illā dicens. Quia si cognouisses z tu. Et q̄dez i hac die tua q̄ ad pacē tibi: nūc aūt abscōdita sunt ab oc̄lis tuis. Qz veniēt dies i te: z circūdabūt te inimici tui vallo: z circūdabūt te z coāgustabūt te vndiq̄z: z ad trā p̄sternēt te z filios tuos q̄ in te sūt. Et nō relinquēt i te lapidē sup̄ lapidē: eo q̄ nō cognouerīz tps visi-

tatõis tue. Et ingressus in tẽplũ cepit eijceere vendẽtes in illo⁊ emẽtes: dicens illis. Scriptũ est: qz domus mea dom⁹ oꝛonis est: vos autẽ fecistis illã spelunca latronũ. Et erat docẽs quotidie in templo.

QVm appꝛopiquasset Ieſus Hieruſalẽ ⁊c. Luc. xix. Sicꝫ ꝺꝛ in lib. mitrali: pñs euãge. mẽſe Auguſti recitat: qz in mẽſe tali citas hier'm ꝑus a Nabuchodonoſoꝛ rege Babylonis: ⁊ poſt a romanis euerſa eſt. In eo aũt tangũt tria pũcta q̃ ſunt: Coꝛdialis cõpaſſio: pphetalis p̃monitio: ⁊ moꝛtalis occaſio.

Primũ igit eſt quõ chr̃s huic ciuitati cõpaſſus eſt. Et q̃ ad Ier'alem q̃dez ſenſum ſciendũ eſt q⁹ iſte aduentus dñi ad hier'm: eſt ille in q̃ cũ ramis oliuaꝝ/ et ꝓl'i clamoꝛib⁹ intrauit. vt ptz ex euãge. Mat. xxi. ⁊ Lu. xix. Ad intellectũ g̃ p̃ſentis euãgelij ꝑſupponũt oia q̃ ſcꝑſi mus in ꝓma dñica de aduen. dñi. Cũ g̃ dñs deſcẽdens de mõte oliueti cũ tanta gl'ia/ ciuitati ꝓpinq̃ſſet ⁊ vidiſſet eã: ex cõpaſſione fleuit. Nota q⁹ chr̃us legit fleuiſſe pluries. Pꝛio in naritate ſua. iuxta illõ Saꝑ. vij. Primã vocẽ ſil'em oibus emiſi plozans. Scõo in Lazari ſuſcitatiõe. Joã. xi. Et lachꝛymat⁹ eſt ieſus. Tertio in hac ſolenni proceſſione. Quarto in ſua paſſione. Heb. v. Cum clamoꝛe valido ⁊ lachꝛymis ⁊c. Hec ſt q̃ttuoꝛ flumia q̃ de ꝓadiſo ꝓdier't Gen. ij. ad totũ⁹ mũdi ablutõem ⁊ refrigerationẽ: fecundatõez ⁊ potatõez. Sed videk q⁹ h̃ incõgrue fleuerit. qꝛ ſm ps. Letabit⁹ iuſtus cũ viderit vindictaz. Ad h̃ ꝺꝛ Goꝛ. q⁹ cũ pctõꝛes affligunt / licz ſit cõgaudendũ ẽctati puniẽtis: rñ etiã eſt flendũ ꝓpatiendo nature patiẽtis. Vel vt ide ꝺꝛ: licz flere ꝓ piclitãtib⁹: ſed pꝛo dãnatis ſam piclitatis cõgaudendñ iuſticie ⁊ ẽctati diuine ꝟ eoꝝ ꝓtinacẽ maliciã. Nota etiã q⁹ ciuitas tota videri poſſat ex ipo mõte oliueti q̃ ad edificia: ſz chr̃s ei appꝛopinquãs alik eã vidit: puta qꝛ vidit hoies cĩtaꝝ in ſpectaculis letos: q̃s breui tpe nouerat ſua mala deploꝛaturos. Greg. in ho. Fleuit pius redẽptoꝛ ruinã ꝓpꝛie ciuitatꝭ: quã ipa ciuitas ſibi nõ cognoſcebat eſſe venturã. Hec ille. Cirill. Miſerebak illoꝝ chr̃s: q̃ oẽs hoies vult ſaluari. q̃ nob nõ patuiſſet niſi ꝓ aliq̃ hũanũ fieret euidẽs. Effuſe ei lachꝛyme ſt ſig̃ triſticie. Hec ille. Seq̃t. (dicẽs. Si cognouiſſes et tu) ſ. fleres mecũ o hier'm: q̃ mõ qꝛ tua futura mala nõ noſti/ leteris. Sciendũ aũt q⁹ nr̃a ſt q̃b ad libitũ vti poſſum⁹. Dies g̃ ꝺꝛ nr̃a ⁊ nõ dei: in q̃ cõplemẽtũ habem⁹ ꝓpꝛie volũtatis in voluptatib⁹ ⁊ vicijs. Hier'm g̃ in tali ſua die hẽbat ea q̃ ꝓtinebãt ad pacẽ ei⁹ tpalem: diuitias. ſ. ⁊ delitias: ⁊ mũdanos honoꝛes. Vñ ſubdit. (Et q̃dẽ in hac die) nõ ꝺꝛ: in h̃ anno. vt oñdat tpis bꝛeuitatẽ (tua) in q̃. ſ. tuã cõples volũtatẽ o hier'm: habes (q̃ ad pacẽ tibi). i. ad tuã ꝓtinẽt pacem. Vel alit. O hier'm (et q̃dẽ in hac die tua) leteꝝ (q̃) dies (ad pacẽ tibi) eſt. Cauſa ꝟo pñtis letitie erat ig̃ratia futuri mali: qꝛ. ſ. nõ ꝓſiderabat offenſaz dei ꝓteritã: ⁊ pſentẽ: ⁊ futurã q̃ ad moꝛtem chr̃i. ⁊ ꝓpter etiã non cogitabat ſui deſolatiõnẽ q⁹ peſte/ fame/ ferro / ⁊ flãmis euertẽda eſſet. Jõ ſubdit (Nũc aũt abſcon. ſũt ab ocu. tuis). ſ. futura mala. Greg. Si a coꝛdis ei⁹ oc'lis mala q̃ imĩnẽt abſcõdita nõ fuiſſent: leta in pſentib⁹ pſpis nõ fuiſſet. Hec ille.

Quantũ ꝟo ad ſenſuz allegoꝛicũ ſciẽdum eſt q⁹ hier'm ꝺcat eccl'iam militantem q̃ ꝓ oꝛbẽ diſpſa eſt: quã chr̃i anteꝛẽ vidim⁹. Huic eccl'ie chr̃us appꝛopinq̃t tripl'r. Vno mõ ꝓ carnis aſſumptõem: qꝛ frat nr̃ effect⁹ eſt. Bern. Puto q⁹ me iam deſpicere nõ poteꝝ os ex oſſib⁹ meis: ⁊ caro ex carne mea. Alio mõ ꝓ miſeꝛicoꝛdiã. Vñ ꝺꝛ Zach. j. Cõuertimini ad me ꝺꝛ dñs exercituũ. ſ. per pniam: et ego cõuertar ad vos. ſ. clement⁹ ꝓ miam ⁊ veniã. Alio mõ ꝓ fidẽ. Fides ei eſt ianua ꝓ qua ĩtrat chr̃s ad aiaz. Vñ mot⁹ fidei i iuſtificatiõe ipij eſt ꝓmũ ſm ſcm Tho. i. iij. ſen. Et ſine fide ipoſſibile ẽ

placere vo:ad Heb.xj. Chr̃s g̃ sedens sup aſinã nostre hũanitatꝛ:et veniẽs ex more oliuaꝝ.i.miscõie q̃ diu nos rolẽ rauit:t exercẽs p ministros suos officiũ scte pdicatiõis qua õ credẽdis t agẽdis docemur:appropinq̃t ecclie militanti. Et vidẽs ea ꝓtutib⁹ vacuã q̃ ad mltos t plenã vicijs.i.luxuria/supbia/auaricia/simõia/inusticia/t hmõi. Videns q̃ q: i exilio letat vane t inanit ligrãs q̃ mala sũt ei vẽtura:q̃ ad singlos i vita t i morte.t q̃ ad oẽs p bella: t famem t pestẽ t psecutiõez antichr̃i: flet sup illã nõ q: vere doleat.q: nec deus nec hõ beat⁹ p̃t dolere:sz q: ad modũ flentis se hz. Jsto em̃ mõ possum⁹ etiã dicere illõ Hiere.xxxij. Angeli pacis amare flebũt. Vellẽt em̃ de⁹ t bti nram salutem volũtare antecedẽte tsi nõ ꝓfite:vt ptz ex scrõ Tho.j.pte. q.xix. ar.vj. Plorat etiã chr̃s vere sup ecclia sua:ñ p seipm: sz p suos suos q̃s ꝛplet amaritudie sup iniq̃tatib⁹ q̃ fiũt i clero t i ppło:quẽ sibi suo cruore cõpauit. Q̃ntũ mõ eccle sia deflẽda ẽ:sz post tenebꝛas spero lucẽ Vere annũ nũc agimus. Wccccc.qñ h op⁹ vltimo castigatũ ẽ.vere annũ agimus iubilei i q̃ taliter i chr̃ianos agunt chr̃iani:vt inimic⁹ fidei teucer q̃ tã i vlscera ytalie parat irrũpere:p ꝛmedio expectek:imo t expectak. Sz oiportẽtia et infinita misẽia dei nr̃i t saluatorꝛ Jesu chr̃i ex malis sũmis:vt credo elicier maxima bona Credo em̃ i vnũ deũ:pẽz filiũ t spũsctũ. Credo filiũ dei õ ꝓginatũ/crucifixũ/mortuũ/t sepultũ.resurrexisse t sedere ad dexterã dei:ac sponsam quã sibi suo sanguie cõpauit dulcit

Quãtũ vo ad sensum anal (amaregogicũ sctẽdũ ẽ/q̃ qñ aliq̃d est figura alteri⁹:nõ ẽ necesse:imo aliq̃n ẽ impossibile q̃ ea q̃ dicunt õ figura ꝓficient de figurato.sz q̃ de figura dicunt inq̃ntũ est figura:illa dicunt etiã õ figurato. Exemplũ hui⁹ ẽ:si Hercules habeat marmoreã statuã:si dicas hec statua vl imago hz nasum aq̃linũ vl facie venustã:cadẽ t õ Hercule dici poterũt. Sec⁹ vo si dicas. Hec statua ẽ marmorea:ñ ei hercules erit marmore⁹. Eodẽ mõ cũ hierl̃m sit figura supne patrie.q̃ dicũt õ hierl̃z materiali inq̃ntũ differt a celesti:vtputa q̃ est scelerata ciuitas/aut q̃ est a deo punicda:ista nõ pñt intelligi de celesti.

Sctẽdũ etiã est q̃ q̃cũq̃ sũt i aliq̃ similia:necessario etiã sunt dissimilia in alio. Si em̃ i nllo essent dissimilia:iam nõ distinguerenk in aliq̃: t ꝓñr nõ ẽnt plura:t ꝓseq̃nk etiã nõ essent sllia. Vñ t boni dialectici ꝓcludũt:q̃ q̃ sunt sllia inq̃ntũ sunt similia sũt dissimilia:stãtely inq̃ntũ replicatiue t ñ specificatiue. Ex his sequik q̃ iste passus euãgelij nõ põt exponi anagogice q̃ntum ad oñia: vtputa q̃ntum ad hoc qõ dicik q̃ abscõdita sũt mala ab oculis ei⁹.sed solũ q̃ntum ad aliq̃:puta q̃ chr̃s appropinquabat ei:t hmõi. Dicam⁹ g̃ q̃ supna hierusalẽ:qñ diabol⁹ peccauit fuit destituta suis ciuib⁹:nõ q̃ iam illã intrauerãt: q: diabol⁹ nunq̃ fuit btũs: vt ptz.j.q.lxj.ar.tiij.sed q̃ illam mox fuerãt ingressi.q: angel⁹ p vnicũ op⁹ meritorium merek felicitatẽ:quã t statim accipit nisi pstituat impedimentũ.vt ptz.j.q.lxij ark.v. Hinc est q̃ saluator nr̃ in ꝓbola de habẽte centũ oues q̃z nonagintanouem reliq̃t i deserto:ipm celũ appellauit desertũ.i. derelictũ fm btm Greg. Saluator g̃ noster ex sua misẽia:vtpote descendẽs ex mõte oliuaꝝ:ascendens aſinã nostre mortalitatꝛ p incarnatiõez t iter p mõm faciens benefactẽdo t sanando omnes opp̃ssos a diabolo:vt dixit btũs Petrus Actuũ.x. Appropinq̃uauit hierusalẽ celesti.q: in oib⁹ suis opib⁹ deliberatꝛ merebak:vt ptz.tij.di.xvtij.veri.q.xxvj. Celesti autẽ patrie q̃ merita ꝓpinquam⁹. Et licz semp chr̃us fleuerit ruinã supne ciuitatis.i.desiderauerit eius restaurationẽ.hoc tñ maxime fuit qñ ei erat ꝓpinquus:vtputa tpe sue benedicte passiõis quando dixit:sitio. De hoc fletu id est desiderio restaurande celestis hierusalẽ quod chr̃ist⁹ habuit:dicit sic Aug.in lib.suppurationũ Quãbenign⁹ amator hominũ filij⁹ tu⁹ deus noster cui⁹ pũs vlscerib⁹ non satis visum est vt se inclinaret factus homo de vera virgine natus:nisi etiã subiret

crucis suspēdiū effuso sanguīe xpc nos
z xpter nr̄am salutē. Venit pius de⁹ p
ptrare: q̄rere salui facere qđ pierat: q̄
siuit ouē pditā: q̄siuit z inuenit. in bume
ris suis ad caulas gregis portās pi⁹ ōs z
vere pi⁹ pastor. Hec ille. z m̄ra alia.

Quātū ꝓo ad sensū moralē sciēdū ē/
q Jesus interp̄tat saluator z ꝓcat eum
q se et alios cupit saluari. In h̄ g q Je
sus fleuit i tāta gl̄ia posit⁹: docet q̄libz
q̄ vult ad celestē hierl̄m pficisci: vt leti/
cia suā mūdanā z rpalē tēperet cogitan
do aliq̄d triste: puta siqs hz letitiam de
vxore vz cogitare q poterit eē ipudica.
Jō vz Eccli. xj. In die bonoꝝ ne imē/
mor sis malorꝝ. Sil̄r etiā q̄libz talis vz
fiere sup hierl̄m. i. aiam destituta gra/
tia dei: q effusa in letitiā z vanitates n̄
cogitat vētura sibi mala. Et nota vt di
cū est: q chr̄s fleuisse legit q̄nquies: li/
cet i scp̄tura nō nisi q̄ter tm̄. sez Prio in
infantili necessitate. z Scō ex cōpassi
one: vt hic. z Tertio ex amore: vt super
Lazaro mortuo. Jo. xj. Et q̄rto ex pie
tate viscerosa sup pctō Jude, pditoris:
vt testat Aug. in q̄dā ſmone. et euāge/
lista innuit q dic̄: q turbat⁹ dixit. Un⁹
vestr̄ me tradet: qō tñ ex scp̄tura nō hz.
z Quinto exist̄s i cruce Heb. v. Et h̄
fuit ad significādū q q̄nq; debem⁹ plā
gere. s. miseriā hui⁹ vite: z primi calami
tatē: z eos q sūt i pctis mortui: z plātos
z clericos cadētes velut Judas: z etiaz
peccata nr̄a i cruce penitētie positi. Et
hec de ꝑmo puncto euāgelij: de q̄ diffu
sius dictū est. qz ab h̄ euāgelio nr̄am au
reā rosam edere cepim⁹. Scōm pun/
ctū qō tangit in euāgelio: est quō chr̄s
p̄dixit hui⁹ pfide ciuitatis ruinā: cū dz:
(qz venīt dies tē.) Et q̄ntū ad sensum
q̄dē l̄ralē sciendū est: q circa. xlij. annuz
a passiōe dn̄i Nero imperator Vespasia
nū misit vt iudeam rebellē subiugaret
imperio. Qui iussa cōplēs: postq; oēm
iudee regionē armis occupauit exceptis
hierl̄m: creat⁹ est imperator: z Titus ei⁹
filius bellum p patre suscepit. Et obsi
dens hierl̄m: tres aggeres. i. fortalicia
ex lignis z terra z omī malicia q mō vo/
cant bastioni fecit: et vallum sup eos id
est repar ex vallis. i. palis. Destructi ā
aggeribꝰ p iudeos edificauit mur̄ i cir
cūitu muri ciuitat̄ cum tredecim castel
lis seu fortalicijs. Hec ei oia asserit Jo
seph⁹ libro. v. de bello iudaico. Et h̄ ē
quod dr̄ saluator (quia venīet dies i te)
id ē ꝓtra te (z circūdabūt te inimici tui
vallo). i. rhomani. Dicit aūt hic vallus
fm aliq̄s fossa: licz sumi possit etiam p
reparo facto ex vallis. i. palis: vl̄ gene/
raliter p quacunq; clausura (z circūda/
būt te) vallo vt dictū est (et coangusta/
bunt) sagittis z armis (re vndiq;) vt ex
nl̄a ꝓte possis tibi accipe alimēta (z ad
terrā pternēt te) subuersis muris z cō/
busto tēplo z palatijs tuis (z filios tuos
q in te sūt). i. ciues tuos q fuerūt occisi
vel capti. Est aūt sciendū q pacto bel
lo iudei q latuerāt in cauernis: sic̄ histo
rie docēt: reuersi sūt ad habitandū hie/
rusalē. Propter qō romani indignati:
miserūt Heliū adrianū: qui ciuitatem
fundit⁹ vsq; ad fundamēta dissipauit.
z edificauit ibi ꝓpe ad aquilonē ciuita/
culā: quā appellauit Heliā: et m̄ro rpe
sic dicta est. Et locū patibuli seu iusti/
cie q erat extra ciuitatē incluſit ītra mu
ros. Jō subiūgit (Et nō relinquēt in te
lapidē sup lapidē) Subiungit aūt cām
euersiōis ei⁹ dicēs (eo q nō cogn̄uerz tps
visitatiōis tue). i. icarnatiōis: q eā chr̄s
p̄sonaliter visitauit. Hoc em̄ mysteriū
hec ciuitas nō cogn̄uit. i. se non cogn̄scere
ostēdit: qz chr̄m nō suscepit sed occidit.
Sed tñ reuera cognouerūt maiores eū
esse heredē z chr̄m i lege ꝑmissuz. vt ꝑz
p̄ sctm̄ Tho. ij. q. xlvij. Est aūt sciēdū
fm Josephū. vij. de bello iudaico. c. xxv
q toto rpe obsidionis cessa fuisse dicunt
decies centena milia iudeoꝝ z captiuata
nonaginta z septē milia vel circa. ita q
vt dr̄ Hugo florlacen̄. nō defuerūt qui
triginta mancipia vno numismate mer
carent. Et ne ista alicui videant̄ icredi
bilia: h̄ ibi Josephꝰ ꝑbat: qz circa festū
pasce facta est obsidio et intra ciuitatē
ꝯclusus est fere omīs ppl̄s iudeoꝝ. Nec
deber alicui iste numer⁹ videri ipossibi
lis. qz sicut idē dicit circa dies azymo/
rū obsessa est ciuitas q̄n maxima mul/

titudo ex longinq̃ ad sem̃ pasca aduenerat. Vñ & idē dr q̃ als sub ceſtio i feſto paſce imolate ſt̃ hoſtie ducēte.lvj. milia:& tñ ad quālibz hoſtiā comedēdā ſaltem.x.hoies mūdi cōcurrebāt. In ciuitate aūt obſidiōis tpe fuerūt ſedītiōes maxie:& tāta fames vt mater filiū ſuuz comederit:vt teſtat qui ſup̃.

Quantū ad ſenſuz aūt allegoricū ſciendū eſt:q̃ chr̃s eſt rex cui⁹ regnū nō eſt de hoc mūdo.i.nō eſt tpale:ſz ſpūale.& hz duas ꝓuincias.ſ.eccl̃iaz militātē & triūphātē.& vtraq̃ dr regnū celoꝝ. In vna regit chr̃s pſonal̃r:i alia p vicariū ſuū. Vtrūq̃ aūt regnū eccl̃ē eſt.q̃ etiā ipſi eccl̃ie militāti nunq̃ in hoc mūdo ſuccedet aliō regnū:q̃ nauicl̃a bti Petri pſcitak:ſed non ſubmergit. Iſta ſnia ꝓz Dañ.ij. vbi ad l̃raz loq̃ns de regnis hoc mūdi ait. In diebꝫ āt regꝫ illoꝝ ſuſcitabit dñs celi regnū: qđ in eternū nō diſſipabit:& regnū ei⁹ ꝓpl̃o alteri nō tradet. Cōminuet aūt & cōſumet vniuerſa regna hec:& ipm ſtabit in eternū. Et infra c.vij. loq̃ns de monarchijs q̃tuoꝝ mūdi/ ſub iūgit de reg̃ chr̃i dī. Poteſtas ei⁹ ptās eterna q̃ nō auferet:& regnū qđ nō corrūpet. Et infra in eodē ca. loquēs de fine monarchie romanoꝝ & principio eccl̃ie ait. Regnū aūt & ptās & magnitudo regni q̃ eſt ſubter oēm celū det ꝓpl̃o ſctoꝝ altiſſimi:cui⁹ regnū ſempiternū /& oēs reges ſeruient ei & obedient. Vñ s. Tho. j.ij. q.vj.ar.vl.ad vltmū.& ſup̃ epl̃am ad Ro.ca.x.lec.iij.tenet cū Auguſt. in epl̃a ad Euſebiū: q̃ adhuc p̃dicabitur euāgeliū in toto mūdo cū pleno effectu ita.ſ.q̃ eccl̃ia fundabit in toto orbe: q̃ facto/ veniet mūdi cōſūmatio. Licz aūt ita ſit.tñ eccl̃ia paſſa eſt mlt̃as tribulationes & patiet̃ in poſteꝝ q̃ ad aliq̃s ſui p̃res:ꝓpter cleri ꝓpl̃iq̃ flagitia. Et iſto mō chr̃s allegorice p̃nūciat ruinā eccleſie:eo q̃ ipa non cognoſcit tp̃s ſue ſpūalis viſitatiōis q̃ a chr̃o viſitat̃ p religioſos diuerſoꝝ ordinū magne ſctitatis/ & doctrine:& eloquēt̃ie. Quib⁹ dū ciuitates aures nō p̃bent:inde dū fundit⁹ deſtruūtur. Aug. Oēm bonū gen⁹ p̃cepta vite acceꝑit:q̃ ſi ab oib⁹ ſuarent̃/ reſpublice longa & mag̃ pace portiret. Sed qm̃ non libenter audire p̃dicatores:ſentim⁹ barbaros vaſtatores. Hec ille. Senſū anagogicū in hac pre nō video. Et tō q̃tū ad moralē ſciēdū eſt.q̃ Hier'lm ciuitas iniq̃ aiam ſcat peccatricē:ad quā chr̃us loquit̃ dicēs. Infelix aia:veniet dies in te.i.dies mortis:& circūdabūt te inimici tui.i.demones:vallo deſpatiōis/ obſidēdo tibi vndiq̃ pctā. Et ad terrā p̃ſternēt te:q̃ caro i ſepulchro: & tu in infernō ſepelier⁊. Et filios tuos q̃ in te ſt̃.i.opa tua vel imitatores tuos:vt recuſint in pena. Et nō relinquēt in te lapidem ſup̃ lapidē.i.cogitatiōes oēs diſcutiēt & obijcient tibi:eo q̃ nō cognoueris.i.cognoſcere voluerīs tēpus viſitatiōnis tue q̃n te deus inſpirabat ad bonū. Et hec de ſecūdo.

Tertiū punctū qđ tangit̃ in euangelio eſt:quia chr̃s oſtendit vnde originez traxit exitialis malitia poplī a ſacerdotib⁹.ſ.colentib⁹ deū in templo.& hoc ibi Et ingreſſus in templū &c.

Quantū q̃ ad ſenſuz l̃ralē vide ꝓmo que de iſto tēplo ſcp̃ſimus feria.ij.q̃rte dñice q̃dragēſime. Beñ ſcito q̃ Chr̃yſt̃ dic̃ in homel̃. Quia narrauerat mala vētura: ptinus templū ingreſſus eſt: vt de illo vendentes & ementes eijceret oſtēdens quia ruina populi maxime ex culpa ſacerdotū fuit. Hec ille. Sacerdotiū em̃ vt idē dicit:eſt ſicut ſtomach⁹ in corpore: quo languente non pōt eſſe ſanitas. Notandū etiā eſt:vt ex euāgelio elicit̃:q̃ chr̃s bis eiecit vendētes de templo:ſemel poſt cōuerſionez aque in vinū in feſto paſce: vt ſolus Joānes teſtat.ij.ca.& alia vice in die palmarū. de qua loquit̃ Lucas & Marcus.xj. et Matth̃.xxj. Alia aūt ptinentia ad ſenſum l̃ralem huius partis diximus vbi ſupra.

Quātū aūt ad ſenſuz allegoricū ſcīdū eſt:q̃ p tēplū ſcat eccl̃ia in q̃ vendētes ſt̃ ſimoniaci:q̃ vendūt gr̃az ſpūſcti ſeu ordiata ad gr̃am.i.res ſacras. Vñ iſti vēditores dicunt vendidiſſe colum

bas. vt testat Mat. xxj. Per colūbā āt scak. ff. q̄ sup chīm apparuit in columba. Hos chīs ejcit aliqñ p̄ morte: aliqñ p̄ uādo eos bñficijs de facto/vel saltē de iure: z quando gra sua: z infligēdo multas penas de iure: z aliqñ de facto.

Quantū ad sensū anagogicū hec ps nō vr hīe sensum multū ygruū: eo q̄ de celesti pria nlis possit expelli. Jō moralit sciendū est q̄ tēplū eccliaz scat: q̄ ad ḡtuor est scā. vt in pñti euāge. colligit Prio vt sit habitatio dei: iō dr (Domꝰ mea) i. mihi ad hirandū electa. Scōo vt in ea chīm orem⁹: iō subdit (domus oīonis est) Tertio vt in ea chīs laudet vñ Mat. xxj. dr q̄ pueri laudabāt chīz in tēplo: clamātes. Osanna filio dauid Quarto est scā ad docēdū. vñ subdit. (Erat q̄tidie do. in tēplo) Alis g̃ dr eccleslā igredi in q̄ ds hirat q̄n sit amic⁹ dei p̄ dolorē de pctis suis: nec q̄z dr ibi esse/ nisi orer vel lauder deū: vel audiat ꝓbū dei: q̄d ē laudare deū: z sue exhortatio/ni cōsulere.

Dñica vndecima post Trinit. Textus euāgel. Luc. cap xviij.

IJxit iesus ad q̄sdā q̄ in se cōfidebant tanq̄z iusti: z aspnabāt ceteros parabolā istam. Duo homines ascēderūt in templū vt orarēt: vnus phariseꝰ et alt⁹ publicanꝰ. Phariseꝰ stās hec apd se orabat. Deꝰ gras ago tibi: q̄a nō sum sic ceteri hoim raptores: iniusti: adulteri. velut etiā h̄ publicanꝰ. Jeiuno bis in sabbato: decimas do oīm q̄ possideo. Et publicanꝰ alōge stans nolebat nec oculos ad celū leuare: sed p̄cutiebat pectꝰ suū dicēs. Deus ꝓpitꝰ esto mihi peccatori. Amē dico vobis: descēdit h̄ iustificatus in domū suā ab illo. Qr oīs q̄ se exaltat humiliabit: z qui se humiliat exaltabit.

IJxit iesus ad quosdā q̄ in se cōfi. rē. Luc. xviij. Theo. Qr superbia plusq̄ alie passiones vexat hoim mētes iō dñs crebrꝰ de hac moner. Hec ille. Presens ḡ euāg. totū est cōtra superbos. Et in eo tangit tria pūcta: q̄ st: Exaltatio: humiliatio: iustificatio.

Quantū ad pmū sciendū est q̄ sic testat Josephꝰ z Hegesippus hist. apd iudeos tres fuerūt religiosoz secte a cōmuni conuersatiōe reliq̄z vita z opinione distātes. Pharisei q̄dem. i. diuisi dicti st. qr a reliqs erāt diuisi in habitu: qr habebāt. x. pcepta legis scpta in charta: q̄s in fronte z manib⁹ portabāt: oīdentes se dei legez in corde z ope velle hīe. que charte dicebāt phylacta: a phylaxe q̄d est suare: z thorath q̄d lege sonat. Habebāt etiā in angulis palliorꝫ fimbrias maiores alijs / q̄b⁹ alligabāt spinas: vt dū ambulādo pungerēt in calcaneis diuine legis recordarent. Isti fuerūt superbi: auari: z hypocrite: z tāte auctoritatis in pplo. vt tradit Josephus: vt facile posſent suadere q̄ voluissent. Hi licz ponāt libertatē arbitrij: tñ dicūt fatū. i. influxū siderū multū hoiem iuuare vel impedire. Judicīū eē futurū dicūt: z aīas hoim solas imortales. solas aūt aias bonoꝝ in morte tñsire ad alia corpa viuificanda vsq̄ ad resurrectōez. maloꝝ aūt animas eternis carceribꝫ detrudi affirmāt Saducei ꝓ negāt fatū: oīa cōsistere dicētes in hois arbitrio. Aiaz p⁹ mortem gñalr negāt vel supplicia vel honores. Aias etiā cū corpib⁹ mori putātes resurrectōem futurā negāt. Hic seueritimus erāt: nec inter se socialis: ob quā se ueritatē saduceos. i. iustos se noiabant Essei ꝓ fere in oib⁹ ducebāt vitā monasticā: nuptias fastidientes: adeo vt rari nuberēt: nō q̄ cōnubia pimenda censerent: sed cauendā intpantiā femināz: nullā eaz fidē suare putātes. Hi viuebant in cōmuni: z cū silētio māducabāt Juramētū hēbant p̄ piurio. Secte sue

nullū adhibebāt nisi sub anni pbatiōe receptū ꝓ duob⁹ ānis expiri volebāt. Deprehensum in pcris a se depellebāt: et more pecudū herbas comedēres: vsq; ad mortē penitēt. Luz decē sīl sederēt: nl's loqbāt nisi nouē cōsentirēt. Adeo obſuabāt sabbatū q; ea die aluum non purgabāt. Cū egerebāt supfluа: obtē gebant vndiq; veste/ ne splendorē diui nitatis offenderēt. egesta ꝓ sepeliebāt in fossa ꝑus ad h̄ pata. Mortē p iusti/ cia iudicabant īmortalitate melioꝛem. Oēs alias a pncipio dicūt creatas: sed p rtib⁹ incoꝛpari. bōas exuras coꝛpib⁹ vltra mare in locꝫ amenis letari dicūt: malis loca pcellosa z hybernia deputā tes in penā. Hec oia habenk a supdictꝫ Volēs g̃ chr̃s dare exm̃ vel silitudinez de aliq̄ supbo iduxit phariseū in mediū Theo. Parabolā ꝓponit: oñdens q; iu/ sticia q̄uis appꝛoxiet deo: si tñ assumat supbiā /ad ifimū deiicit hoiez. hec ille. Dicit g̃ euāgelista (Dixit aūt ad q̄sdā q̄ in se ꝓfidebāt tanq̄ iusti) sm̃ Theo. isti sunt supbi q; sibi z nō deo ascribunt bona q̄ faciūt. Notanl aūt dt: ad q̄sdaz .i. ad supbos. qꝛ mlti sī alij tanq̄ iusti: z nō vere iusti. Qꝛ q̄druplex est iusticia nō iusta. Prima est p̄sumpta. Rom. x. Ignōtā. dei iusticiā z suā z̄. Scda falsa. de q̄ Greg. Vera iusticia ꝓpassionē habet z̄. Tertia silara. de q̄ Aug. Silata eq̄tas nō est eq̄tas: sed duplex iniquitas. Quarta supstitiosa. de q̄ Eccs vij. Noli esse nimis iust⁹. (Et aspnabanl ceteros). i. cōtēnebant. (parabolā istā dicens.) Ex h̄ ptꝫ q; nō fuit vera hīstoria. z ꝓpter sensus lr̄alis non est quez voces ꝓprie ſcant. sed quē metaphoꝛice. qꝛ per phariseū intelligit supbū: p publicanū humilis. z h̄ lr̄aliter. (Duo hoies ascēdebāt in tēplū) Ad lr̄am tēpluz erat in monte: z p q̄dus ascēdebak in illō: vt pz ex Josepho in mlt̄is locꝫ (vt ozarēt) ſz vn⁹ ozauit: alius merita lacrauit. (Un⁹ phariseꝰ) d. s. rāq̄ religiosus erat iust⁹ in oc̄lis suis (alter publican⁹) Quidā publicanos credūt dici publicos vsura/ rios: z ob h̄ bñ. Matth. rāq̄ publica nū vsurariū fuisse asserūt: sed bi fallūt qꝛ publicani dicti sunt q̄ publica vectī/ galia exigebāt: q̄s nos vectiarios dici/ mus. Ista em̃ est sn̄ia s. Tho. liij. dist. xvj. z Hico. de Ly. et Hug. cardinalis z glo. Mat. v. z Remigij. Cōmuniter aūt tales viri sunt hoies diabolici. Se quit (Phariseꝰ aūt stans). s. sup pedes suos: cū se debuisset coꝛā deo hūiliando pternere. Theo. Per h̄ q; ōt/ stans: ela tū et⁹ aim notat. Ipo em̃ habitu supbū sim⁹ videbat. Hec ille. (apō se ozabat) Basi. Dic aī: apō se ozabat. q̄si no apō deū. qꝛ ad seipm̃ redibat p petim̃ supbie Ulī seq̄t (Gras tibi ago. z̄.) Hec ille. Est aūt sciēdū q; iusticia h̄z duas ptes q̄b⁹ integrat z pficit. q̄ sunt declinare a malo: z facere bonum. Utrūq; aūt sibi iste supb⁹ ascribit. Et primo ōt se mala declinasse: dicēs. Gras tibi z̄. Aug. de ꝑbis dñi. Non reprehendit: qꝛ deo gras agebat: sed qꝛ nihil sibi adiici cupiebat Ergo iam plen⁹ es: iā abūdas: nō est q; dicas: dimitte nob debita nr̄a. Hec ille

Et nota q; iste nō fuit bon⁹ sacēdos: qꝛ ꝓmo se accusasset p cōfiteoꝛ: deiñ ozasset: deiñ vltimo retulisset gras vt facer dos dicēdo: Ite missa est: deo gras. Se quit (qꝛ nō sum sīl ceteri hoim) Aug. vbi s. Dicerel salē: sicut mlti homies. Quid est ceteri hoies: nisi oēs ꝓter ipm̃? Ego inq̄t iust⁹ sum: ceteri peccatores. Hec ille. (Raptoꝛes iniusti adulteri) Ecce q; alijs a se tria vicia ponit. Sed qꝛ iu/ xta se publicanū vidit: fuit ei sm̃ Aug. de ꝑbis do. maloꝛis tumoꝛis occasio. Ulī subdit. (Velut etiā h̄ publican⁹) Chry. Nō sariauerat et⁹ contēptū rota hūana natura: sed z publicanū aggres/ sus est. Hec ille. Gre. xxiij. moꝛ. Quat/ tuoꝛ sī spēs q̄b⁹ ois arrogantiuz tumoꝛ demonstrat: cum bonū aut a semetipis hīe se existimant: aut si sibi datū desuꝰ credūt ꝓ suis h̄ accepisse meritꝫ putant: aut certe cū iactāt se hīe q̄ nō h̄nt: aut despectꝫ ceteris singlariter videri appe tunt hīe q̄ habēt. Ulī z phariseus hic bonoꝝ opeꝝ sibi merita tribuit. Hec ille. Cū aūt supbia dicak triplicit. s. incli natio ad supbiendū/ q̄ est radix vel ini/ tiū oīs pcti: z elatio ꝓpria pceptū: z appe

tius excellẽtie inordinat⁹. Loq̃ndo de ea vt est pctm̃. s. scõo z tio mõ: dom est fz doctrinã s. Tho. ij. ij. q. clxij. z mag. q. vij. ar. ij. q supbia est inordinat⁹ appetitus ꝓprie excellẽtie. Et vtz. ij. di. v. q. j. ar. iij. et. j. ij. q. xlij. ar. ij. z in alijs locis ꝓallegatis: supbia q̃ est pctm̃ z est inordinat⁹ appetit⁹ excellẽtie/ dupl'r ꝺr z est pctm̃. Nã si iste inordinat⁹ appetit⁹ sit circa excellẽtiã cui exhibẽt honor: puta vestes/ z diuitias/ z hmõi. sic supbia est speciale pctm̃. Si ꝓ sit circa excellẽtiã in vnaq̃ re: puta delectatiõe fornicatiõis: z sic de alijs. sic est q̃ddã gñale reptũ in oi pctõ: q: est actualis eleuatõ ꝺ ꝑceptũ supioris. Hoc em̃ est inordinate appetere excellentiã/ velle hñe aliq̃d ꝺ legẽ supioꝛ: cui ꝺz subesse. Iste em̃ appetit⁹ excellẽtie gñal'r si sit ordinat⁹/ nõ est pctm̃: sed est naturalis. Est aũt inordinatus qñ excedit regl'a z mẽsura: fm quã ꝺus vult nos appetere excellẽtiã: vt si paup z vilis appetat vti aurat⁹ vestibus: vel hñe virtias ꝑ raptnã: vel hñe venereã delectatõez extra mrimoniũ. aut si gñal'r aliq̃d vellet q̃s lege ꝓhibente. Pctm̃ g̃ qõ est supbia gñalis/ est cõrem prus diuie legẽ: vel diuini ꝑcepti qõ excedim⁹. Est aũt diligent' cõsiderãdũ q dupl'r q̃s cõtẽnit diuinã legẽ. Vno mõ fm effectũ: vt qñ q̃s fornicat' ex fragilitate: doles tñ aliq̃ mõ q deũ offendat z q agat ꝺ diuinã legez: ita q libẽtissime si posset vellet cõplere desideriũ suũ si ne offensa dei. Iste ꝓẽptus ẽ q̃dẽ pctm̃ supbie material'r: fz nõ ẽ ex supbia: nec ꝑ supbiã: sed ex ifirmitate. Isto mõ supbia inuenit in oi pctõ: z est q̃ddã gñale: vt dictũ est. q: in oi pctõ q̃s ꝓsequit excellẽtiã aliquã vltra diuinã legẽ: puta excellentiã voluptat⁹/ aut diuitiaꝝ/ aut honoꝝ/ vel hmõi. sed isto mõ nõ est maximũ pctm̃. Alio mõ q̃s ꝓtẽnit diuinã legẽ z regulã fm affectũ: q:. s. nõ peccat ex ifirmitate/ vel ign̄ãtia/ vel hmõi. sed ipaz legẽ dei despicit: z in despectũ dei op̃at. et h̃ ꝓprie est supbire formal'r: z ex supbia peccare. Vñ ꝺr Boetius: q cet'a vicia fugiũt a deo: sed supbia ei se opponit. Vñ etiã Jaco. iij. ꝺr. Deus supbis resistit. Resistẽtia aũt nõ ẽ nisi ad ꝓria pugnãtẽ. Isto mõ est maxim pctm̃. q: aggꝛuat oẽ pctm̃: cũ nullũ sit ita magnũ de se q nõ fiat gꝛatus/ si ex cõceptu fiat. Quõ ãt itelligẽde sint spes q̃s aligt Greg. z ad quã supbiã ptineat. vide s. Tho. vbi s. Qr g̃ phariseꝰ se dixit decliare a malo: ꝓpr se ꝺr ꝑsequi bonũ: fz Theo. Nã sequit (Jeiuno bis in sabbo). i. in septimana. s. feria scõa z quinta: fm Theo. His em̃ diebꝫ vt ꝺr ieiunabant pharisei. Sabbatũ ei tripl'r sumit. Primo ꝑ septima die septiane. vt Exo. xx. Memẽto vt die sabbi sctifices. Scõo ꝑ tota septimana: vt h̃. Tertio ꝑ qlibz die septiane. vt Mar. xvj. Valde mane vna sabboꝝ. Vide q̃ de h̃ dñr in sabbato sctõ (decimas do oim q̃ possideo) Pharisei em̃ decimabãt mentha et cyminũ. Matt. xxiij. ad q̃ fm alios nõ tenebant. Ex his aũt ptz q iste se ꝑfecte iustũ asseruit: q:. s. nõ erat mal⁹ ꝑ pctm̃: sed bon⁹ ꝑ opa bona.

Allegorice iste phariseꝰ fuit religiosus z supbꝫ z in se ꝓfidens. Significat aũt ꝑ h̃m iudaicũ religiosũ rõe accepte legis a deo: z ꝓpter supbũ. Greg. Bẽtlem quenq̃ ad cognitõez legẽ admittere supbꝫ ille ꝑ h̃s despiciebat. Hec ille. Fuit etiã in se ꝓfidẽs ꝑ h̃ sctitatẽ suorũ patꝝ. vñ Mat. iij. Ne velitꝫ dicere: patrẽ habem⁹ Abraã z̃. Iste ꝑ h̃s despiciebat gẽtilẽ cũ ascẽdisset in teplũ. i. ecclesiã ꝑmittuã. q: vt restat Hiero. in ꝑ logo sup ep̃lam ad Ro. allegabãt m̃ra sua merita: postea ꝓcludebãt. Ergo ne equũ est vt hodie idola deserẽtes q̃bus ab initio defuistꝫ: nob cõpareminꝫ: z nõ portꝰ in ꝑselitoꝝ locũ ex legẽ autoritate z ꝓsuetudine deputeminꝫ. Hec ibi.

Anagogice iste phariseꝰ. i. diuisus significat hereticos. Heresis em̃ idez est q diuisio. z oms diuisos a vera fide: vt sunt saraceni z iudei. Isti credũt se saluari: z fidẽ suã esse bonã: eo q ipi viuãt moꝛigerate. Jactãt em̃ merita dicẽtes se eẽ mifico: des: sollicitos i mãdatꝫ ꝺr: z despiciũt chr̃ianos dicẽtes q sꝰ oi vitio plenꝫ. Et ñ itelligũt miſi q diabolꝰ eos ꝑmittit m̃ra bõa facere vt teneat i

vno malo infidelitatẽ:ꝑpt qđ ꝛ vanank. Vñ añ aduentũ chr̃i gñ ppls iudeoꝝ saluabat ꝑ verã fidẽ/erãt peiozes ꝯ mõ: pctõ ifidelitatẽ excepto ꝛ his q̃ ꝓsequũt .s.odio ꝛ iuidia ĩ chr̃m ꝛ chr̃ianos. h̃ tõ: qz diabol⁹ tũc eis inuidebat. Dõ autẽ sinit eos facere bona:qz hz eos ligatos in vno malo:ad qđ fere oꝛdinãt oia opa bona:ꝛ ꝓpr̃ nõ solũ peccãt ĩ mal̃:sz etiã in bonis malo fine factis.

Doꝛal̃ instruimur ꝓmo ꝙ ad rem plũ.i.eccl̃iaz q̃libet hz ascẽdere vt oꝛet nõ vt ꝓplex domicellas. Aug. Nemo ĩ oꝛatoꝛio aliq̃d agat nisi ad qđ factũ ẽ. Hec ille. Scđo ꝙ si reph̃ensibilis ẽ ille q̃ supbe gr̃as agit deo:multo magꝭ ẽ repꝛehensibil̃ ille q̃ imple oppugnat gratiã Aug. de ver. dñi. Quis ẽ igit̃ q̃ imple oppugnet gr̃az:si reph̃endit̃ q̃ supbe agit gr̃as: Audiãt q̃ dicũt:de⁹ me hoiez fec̃ ego me iustũ facio. O peioꝛ ꝛ dereliabilioꝛ phariseo q̃ supbe iustũ se dicebat:sz tñ ide do gr̃as agebat. Hec ille. Tertõ ꝙ nil̃m q̃ntũcũq; vilẽ dspicer dẽm⁹ aut irridere. Eccl̃i. vij. Nec irrideas hoiem i amaritudie aie. Est em̃ q̃ bũlliat ꝛ exaltat/circũspectoꝛ ds. Quarto mouemur vt caueam⁹ ne habeam⁹ bonũ ꝓncipiũ: vt iste phariseꝰ/ĩ nr̃is opib⁹:ꝛ post:malũ ꝓgressũ ꝛ pessimũ extrũ. Aug. ò ver. dñi. Jn ꝓbis eꝰ nihil inuenies ꝙ deũ rogauerit. Aliqđ qđe oꝛare:noluit deũ rogare:sz se laudare ꝛ rogãri insultare.

Quãtũ ad scõm sciẽdũ ẽ/ (Hec ille. ꝙ vt dr Theo. publicanꝰ cũ phariseo ĩ h̃ ꝙuentiebat ꝙ sterilꝭ:sz i mal̃z differebat q̃ sẽ bũlitatẽ signũ. Primũ:qz alõge stabat. Scõm:qz tãq; indignꝰ ñ audebat oculos ad celũ leuare. Tertiũ:qz pcutiebat pectus suũ. Quartũ:qz ꝓfitebat se pctõrem. Quintũ:qz rogabat deũ vt sui misereret. Jõ dr (Stãs ãt alõge publicanꝰ ñ audebat nec oculos ad celũ leuar̃: sz pcutiebat pectꝰ suũ di. Deꝰ ꝓpi.esto mihi pec.) Jmo vt dic̃ Chrys. audiunt phariseũ q̃ eũ dspiciebat dicẽtẽ:velut h̃ publicanꝰ.ꝛ tñ tãta fuit eꝰ bũlitas ꝙ er h̃ vt ait ide ñ indigr̃ ẽ:sz cõpũctus. Aug. ò ꝓ. dñi. Quis igit̃ miraꝛ si deꝰ ignr̃scit qñ ipe ignr̃scit: De lõginq̃ stabat: deo tñ ꝓpinq̃ bat:ꝛ eũ dñs dspẽdeb at. Excelsus ẽ em̃ dñs ꝛ bũllia respic. Nec oculos ad celũ leuabat vt respiceret Tremebat ꝓscia:spes subleuabat. Percutiebat pectꝰ suũ:penas dlicto exigebat.ꝓ ea dñs ꝓfitẽt pcebat. Hec ille.

Allegorice h̃ publicanꝰ gẽtilẽ ppl̃m fcar/iniq̃tatib⁹ ꝛ erroꝛib⁹ inuolutum. Sz postq̃ ad rẽplũ.i.eccl̃iaz ꝑ fidẽ oꝛatur⁹ venit:pctã sua cõfitet dõ.i.vicario dei sacerdoti:ꝛ memoꝛ suaꝝ iniq̃tatum miscoꝛiam dñi depcat.

Anagogice ꝓo fidelẽ ppl̃z fcar q̃ mlt̃a pctã fac:nouit tñ vñ iustificet.qz sacramẽtũ pnie hz eccl̃ia:vñ pctã oia abolenk:vt fidelib⁹ pctõꝛib⁹ pateat salꝰ ꝑ penitẽtiã:q̃ sibimet iust̃z ifidelib⁹ negat.

Doꝛal̃ sciendũ ẽ q̃ ꝓscia bois ẽ q̃dã speculũ spũale:i q̃ hõ suã pulcritudinẽ ꝛ feditatẽ ꝑ ispicere. Aliq̃n aũt h̃ speculũ depuat ꝑ tumoꝛe superbie:ꝛ tunc est speculũ mẽdax.qz ñ idicat hoi ꝑfitatẽ:ꝛ tles fcanꝭ ꝑ istũ phariseũ:q̃ sibi videbat iust⁹ ꝛ erat iniqu⁹. Et fcanꝭ ẽt ꝑ Naaman.iij.Re.v.q̃ iterꝝ tat decoꝛ⁹ sibi cũ tñ ẽet lepꝛos⁹. Aliq̃n ꝓo tle speculũ nullo mõ ẽ depuatũ:sz hoi vere oñdit suam feditatẽ. Tales fcãꝭ ꝑ publicanũ. Uter q̃ tñ boꝛ dat⁹ ẽ nob i speculũ.s. phariseus vt videam⁹ q̃ntũ elatio sit fugiẽda. ꝛ publican⁹:vt videam⁹ q̃ntũ sit humilitas ꝛ pnia amplectenda.

Quãtũ ꝓo ad tertiũ dr Aug. ò ꝓ. dñi. Audiſt̃z supbũ accusatoꝛẽ:audiſt̃z bũlẽ reũ:audite nũc dicẽtẽ (udicẽ(Amẽ dico vob̃ descẽ. h̃ iusti.i do.su.ab illo) Hec ille. Nota iustificat⁹.s.a pctis. Jn pctõ duo sk.s culpa siue offẽsa:ꝛ reat⁹ seu obligatio ad penã:vtz.ij.di.xlij.ꝛ.xij.q.vij Cõtritio q̃ sp delet pctm̃ q̃ ad ꝓmũ torꝛalit̃.qz rmissio pcti ẽ effect⁹ ꝓtritõis: vtz.liij.dis.xvij.q.ij. ñ ãt sp toral̃ q̃ ad scõm. h̃ ẽt ptz i hũanis:qz offẽs⁹ ab aliq̃ aliq̃n fac pacẽ ꝛ restituit amicitiã ẽt tñ vl̃t p⁹q̃ soluat expẽsas. Sic ꝛ dõs stati ꝙ hõ ꝑ verã ꝓtritõez igemiscit:iustificat eũ ira ꝙ iã ñ ẽ i moꝛtl̃i q̃uis ñ sit ꝓfess⁹: sz hẽat solũ ꝓpositũ ꝓfitẽdi ꝛpe suo:ꝛ tñ post vult ꝙ faciat pniam. Jste descẽdit iustificat⁹ saltẽ q̃ ad ꝓmũ (Ab illo) id ẽ

pl⁹ q̄ ille vt cōlt exponit.i.pl⁹ q̄ phari
se⁹. Ut possum⁹ dicere(ab illo).i.a deo
a q̄ viuificari postulabat. Subiūgit ät
cā.(qz ois q̄ se exaltat humiliabit:z q̄ se
būiliat exaltabit) Chrys. Sic būilitas
p sui emīnētiā pcti pond⁹ supat/z sali⁊
ens arrigit deu:sic supbia ob sui mole ꝺ
facili iusticiā oppmit. Si ḡ plura facta
strenue geras:putas ät te posse p̄sume
re:tota caruisti oīone:si ꝓ mille feras
i ꝓscia faces reatuū:z ꝰ solū ꝺ te credas
q̄ es ifim⁹ oīm:mltā obtineꝰ añ deū fi
ducīā. Hec ille. Nota ḡ q̄ qui se exal
tat p supbiā:būiliabit p penā. Et q̄ se
būiliat p pcōz cognitiōez z pniaz:exal
tabit i pñti p gr̄am z i futuro p gloriā.
Mouet aūt ꝰ Theo.dubiū. Quare.s.
iste phariseꝰ se parū laudauit z fuit re⁊
pbat⁹. Job ꝓ mltū se laudauit nec rñ
deꝰ cum reprobauit. Et rñdet ipemet.
Job illi ꝺ ñ fec ex supbia:sz ad laudē dei
vt hoies puocarēt ad ꝓfectus. z ad ꝰ fu⁊
ir coact⁹ ab amicis q̄ ei ponebāt multa
crimia. Et addit Gre.qz ēt ꝰ fec ad se⁊
ipm ꝓfectādū:qz timuit ne ꝓpt magnos
dolores q̄s vndiq̄ patiebat z afflictio⁊
nes animi laberet in desperatiōnē.

Allegorice ꝰ fcat q̄ gētil⁹ pplis ē p fi
dē iustificat⁹:hebraic⁹ ꝓ ꝓprobat⁹:nō
rñ ex toto ānihilat⁹:sz sc lū displ⁹. Et ꝰ
ppt tria:ppt q̄ ēt eccl̄ia eos ñ psecūt. Prio
qz oēs i fine mūi zuertēt vt als dictū ē.
Scōo vt sint nob mēoriale passiōis chīi
Quoties ei eos videm⁹ toties ꝺ morte
chīi recordamur. Jō ipe chīs i ps.ōr.
Dñs oñdit mihi sup inimi.meos.s.iudeos
Et q̄d oñdit subiūgit. Ne occidas eos
.i.ñ occides neq̄.i.ne aliq̄ obliuiscant
.s.passiōis mee pplī mei.i.pplī fideles.
Deide alloq̄t pīez di. Dispge eos i ꝓ⊹
tute tua.s.p mōm:z depone eos ꝺ reg̃.
Quot sūt q̄ hodie ñ crederēt chīm passū
nisi viderēt iudeos q̄ asserūt se illū i suis
pīb occidisse. Tertio:qz sūt libraryi nr̄i.
Ut Aug.sup ps. Ne forte pagani nob
dicāt:vos chīiani lras istas coposuistis:
pferim⁹ codices a iudeis inimicis vt ꝟfun
dam⁹ alios inimicos. Codicē portat iu⁊
deus vt inde credat christian⁹. Libraryi
nostri facti sunt quomodo seruī post do
minos codices ferre solēt. Hec ille.

Anagogice prz ex dictis z sūr moza⊹
lit. Nā q̄ vult a ꝺo iustificari et obtiere
q̄ postulat i sua oīone:ñ imitet phariseū
um q̄ opa bōa ꝟsiderabat:sz publicanū
suas miserias cōmemorātē. Ut ēt sacer⊹
dos imolatur⁹ sacrificiū añ oia sua pcta
ꝟfitet. Ut z i vitraspa.legit:q̄ interrogās
q̄sdam vnum ex senioribꝫ quō deberet
orare:tale respōsū accepit. Paupes hoc
me docuere:q̄ ñ vestes pulcras/ñ vires
magnas ostētāt:sz paupratē ac vulnera

Dñica.xij.post Trinitatis.

Text⁹ euāge. Mar.ca.vij.

EXiens iesus de finibꝫ ty⊹
ri:venit p sidonē ad ma⊹
re galilee inter medios
fines decapoleos:z ad⊹
ducūt ei surdū z mutū z deprca⊹
bant eū.vt imponat illi manū.
Et apprehēdēs eū de turba se⊹
orsum:misit digitos suos in au⊹
riculas eius:z expuens tetigit
linguā eius:z suspiciēs in celū:
ingemuit et ait. Epheta qđ est
apire. Et statim aperte sunt au⊹
res eius.z solutum est vinculū
lingue eiꝰ:et loquebat recte. Et
pcepit illis ne cui dicerēt. Quā⊹
to autē eis pcipiebat:tanto ma⊹
gis plus pdicabāt:z eo amplius
admirabant dicentes. Bñ oīa
fecit:z surdos fec audire:z mu⊹
tos loqui.

EXiens iesus de fini⊹
bꝫ tyri venit p sidonem ⁊c.
Marci.vij. In isto euange⊹
lio tangunt tria puncta:q̄ sūt
Deprecatio/Exauditio/Glificatio.

Quātū ad pmū sciēdū est litteraliter
q̄ filij israel intrātes terrā ꝓmissiōis:ꝺi
z armoꝝ ꝟtute deo disponēte nō potu⊹
erūt totam illam regionem armis occu⊹
pare:sed multe remanserunt ciuitates
p gentiles habitate:inter quas fuerūt

ryr⁹ et sidon: q̄ ꝓpe montē libani sē. Tyrus q̄dē fuit ciras fortissima in mari sita tanc̄ insula: c̄uius pax a tra distaret. Hec fuit ditissima: qz fuit optim⁹ portus nauiū deferētiū merces. Rex Tyri tpe salomonis fuit cōfederat⁹ ꝓpl'o dei isrl'. sz qñ ꝓpl's isrl' fuit ꝑ nabuchodonosor captiuat⁹: ista ciras debuit ꝓpati ei rōe antiq̄ amicicie: z nō fec̄: sz gauisa ē/ et insultauit ei. vñ ꝙ ea venit Nabucho. z voluit replere lapidib⁹ et lignis illud spaciū marz qđ erat int illā z terrā: z nō potuit. Vñ cepit eam nauali ꝓlio z destruxit. Sz post. lxx. annos reedificata z Alexāder magn⁹ eā fec̄ cōtiguā tre/ repleto spacio p̄dicto: z eā sine nauigio cepit z destruxit postc̄ egyptū subiugauerat. Nā añ id rētauit: z ꝓficere nō potuit. Deiñ denuo edificata est. Sidon aūt fuit ē ciras: q̄ dicta est a ꝑmo filio chanaan: q̄ dict⁹ est sidon. z ab eo sidones z sidonia ꝓuincia: z sidon ciras. Jesus g̃ in finib⁹ tyri p̄dicauerat/ receden do a phariseis: q̄ calūnias ei inferebāt. vtz Mat. xv. Sz vt ỏr Theo. ibi morā nō traxit: ne iudei tāc̄ legz trāsgressorē calūniarēt eū: eo q̄ gentib⁹ se imiscceret. ỉō ỏr Mar. (Exiēs ie. de fini. tyri.). s. cito postc̄ intrauerat. Sz ꝙra: qr ipe Mat. xj. ꝑcepit discipl'is di. In viam gen. ne abie. z in ciuita. sama. ne intraueritz. Rñdeo vt elicit ex doctrina scti Tho. sup Mat. Gētes erāt in duplici dñia. q̄dā erāt extra trā ꝑmissōis: z dicebant absolute gētes. qdā ꝓ in tra ꝑmissionis: z dicebant samaritani: saltē ꝑ maiori ꝑte. Sic etiā ỏr ibi: ꝙuenies fuit ꝓpus p̄dicari euāgeliū iudeis: deiñ gētib⁹. qr opz ꝓpus fuare iusticiā c̄ exhibere miam. Qz aūt chr̄s p̄dicaret iudeis/ ꝭ iusticia q̄dāmodo exigebat: inc̄pū ꝭ erat ꝑmissum eis a deo. sec⁹ de gētib⁹ Jō ỏr Rom. xiij. Dico chr̄m iesum ministrū fuisse circūcisionis. i. iudeoꝝ: q̄ soli circūcidebant ꝓpt iusticiā dei: ad ꝙfirmādas ꝑmissiones patꝝ: gētes aūt sup mia honorare deū. Voluit g̃ chr̄s q̄ vsq̄ ad suā passionē tm̄ i iudea fieret p̄dicatio euāgeliꝫ. sz qr vt ỏr s. Tho. vbi s. ꝑ iudeā ire nō poterāt discipl'i: nisi ꝑ vias incederēt samaritanoꝝ: quia ille vie erāt cōes. ỉō nō dixit: in vīā samaritanorū ne abieritz. sz ꝓhibuit igredi ciates eoꝝ. q̄ ad alias aūt gētes extra tram ꝑmissiōis exītes ꝓhibuit vtrūc̄. Dōm est g̃ q̄ ihesus nō exiit de tyro: sz de finibus tyri. qr forte nō p̄dicauerat in ciate: sed i finib⁹ ei⁹ ꝑ loca vbi erāt aliq̄ iudei int gētiles habitātes. Et isto mō ēt soluit Hugo cardi. Sed restat dubiū. qr Jo. iiij. dr q̄ ipe itrauit sichar: q̄ erat samaritanoꝝ ciras: sm q̄ sq̄t magi. ibi. Sed ad ꝯ dōm est q̄ s. Tho. et Hugo intendūt q̄ chr̄s ꝓhibuit itrare discipulos ad tps ciates samaritanoꝝ ex ꝓncipali intētione. sec⁹ ex scōaria: vtpote qñ eūtes ad alia loca hēbant ptrāsire ꝑ loca eoꝝ. z sic chr̄s igressus est aliqñ ciates eoꝝ. et ista ē exꝑssa ītia s. Tho. sup Joā. Seq̄t. (Venit ꝑ sidonē) forte in trādo citatē z annūciādo eis regnū dei: c̄uis eēt ciras gētiliū: qr erat in via vt iret (ad mare galilee) sm Be. istō mare erat lac⁹ aq̄ dulcz. sz ỏr mare hebraico more: q̄ ois aq̄ ꝯgregatio mare nūcupat: siue sit dulcz siue salsa. Et ꝯ mare hz tria noia sm eundē Be. Dr ei mare galilee a galilea ꝓuincia q̄ illi est cōiuncta. z mare tyberiadis a q̄dā citate q̄ oli cenereth dicebat. sed ab herode tetrarcha instaurata: tyberias in honorē tyberij cesaris appellata est. Dr ēt trio mare genesareth greco vocabl'o a ꝓpria tate sua. Genesar ei ỏr q̄i gñans aurā sue vērū. qr illa aq̄ nō est q̄eta sic aq̄ stagnum seu paludosa: sed vētis agitat q̄ de ipo lacu nascunt. Dic trñ Joseph⁹ q̄ sic dict⁹ ē a regiōe gñata. sz ꝯ nō est ꝙ Be. qr tal' regio sic dicta ē ꝓpter ea q̄ sibi aurā gñer mediāte lacu illo. Vñ ꝓma rō huius vocabuli tā in regione c̄ in lacu est gñatio aure: a q̄ ꝓmo noiata ē regio q̄si torū: z deiñ lac⁹ q̄si ps regiōis in q̄ gñatur aura. Gñat aūt iste vēt⁹ sm s. Tho. ex resolutiōib⁹ aq̄. Et sic ỏr idē sup ps. vērus nō ascēdit vt apperit: qr reflectit a frigore mediꝫ. s. interstitiū aeris: nec trñ descēdit. qr ab eo rotal'r nō vincit. ideo ferē medio mō. Erat aūt ꝯ mare in longitudie distensuz stadiꝫs. cxl. in latitu-

die ꝙ. xl. ⁊ ꝓ illō trāsit iordanis fluuiꝰ. (Jnt̄ medios fines decapoleos) Decapol' ór a deca qō ē decē: ⁊ pol' citas. Jn ór decapol' regio hās in se. x. cirates ſm Be. Vl' ſm alios citas hās ſub ſe. x. ciuitates. Et fac̄ in gr̄o decapol' vel decapoleos vltima acuta ſm grecū idioma. Jſta ḡ decapol' ſm magi. hi. eſt trāſ iordanē ad orientē ꝛ galileā: q̄ eſt ad occidentē eiuſdē mar. Scōm ꝙ Nicol' de ly. eſt iſta regio ex vtraq; ꝓte lacū includens. Cū ḡ ór dñs veniſſe ꝓ medios fines decapoleos: ſm Nico. de ly. irrauit p̄dictos fines. nō aūt ſm magi. hiſt. ſed tm̄ venit ad lit⁹ mar. ex oppoſito p̄dicte regiōis. Et cū eo ſentit Be. q̄ ait dñm veniſſe ad locū q̄ medios fines decapoleos ex alia ꝓte maris poſitos reſpiciebat. (Et addu. ci ſur. ⁊ mu.) q̄ ꝛ Theo. nō patiebat iſta a natiuitate: ſz a demoio (et dep̄cabāt cū). ſ. boies regionis (vt ponat illi manū) firmit̄ credētes q̄ inde reportaret ſanitatē. Ecce ḡ petitio q̄ petūt ſit' tria miracla fieri. ſ. reſtituere loq̄lam ⁊ auditū: ⁊ effugari demonē op p̄ſſorem infirmi.

Allegorice ſciendū eſt q̄ nūc chr̄s in gēribꝫ credētibꝫ ei / p̄dicat ꝓ ſuos ſuos: ſed circa finē mūdi reuertet̄ ad iudeos cōuertēdos. ⁊ tunc angeli et ſcti q̄ ſunt in p̄ria: ⁊ q̄ erūt tūc in via / rogabūt ꝓ ꝓpl'o iudeoꝝ: ſurdo ad audiendā vitatē ꝓpt̄ ſuā obſtinatiōez. ⁊ muto ad laudādū chr̄m: ſed nō ad blaſphemādū: ⁊ poſſeſſo a diabolo ꝓpt̄ infidelitatē. Rogabūt inq̄ vt ponat ei manū ſue mie ⁊ ſanetur. Pōt etiā alia allegoria aſſiḡri. Nā iſte infirmꝰ eſt genꝰ būanū ſm Hieroñ. ⁊ Greg. q̄ in Adā peccauit: ⁊ a diabolo arreptū eſt. ſed chr̄o venīēte ad mare buꝰ ſecli ad ꝓuinciā galilee q̄ interp̄tatur rota: ⁊ fcat volubilitatē nr̄e mortalitatiſ: chr̄m exorāt angeli ⁊ ſcti vt ſanare dignet infirmū.

Anagogice ſciēduz q̄ in hac vita oēs etiā ſcti ſt q̄i ſurdi: q̄ pauca. ſ. ſenſibilia ſolū cog̃ſcim⁹ cꝫtū ad q̄d eſt. vtz ꝓ ſcm Tho. j. q. lxxxvij. ⁊ iſta etiā ꝓ maiori p te ig̃ramus. Credimus aūt alīs: pura deo q̄dam que nō videmus: nec docere poſſum⁹. ſ. ea q̄ ſunt fidei. Sūt ḡ oēs ſurdi: q̄ nō p̄nt ſcīēt̄ifice doceri de oibꝫ imo q̄ſi de nullis poſſum⁹ hr̄e ſciaz. Scīetiā muti. q̄ ea ꝑs tp̄is q̄ laudāt deū vt plurimū eſt minima ꝓpter alias occupationes: ⁊ etiā a demone verank ꝓ varia tēramēta. Sed chr̄o venīēte ad ꝓuinciā galilee. ſ. rore vel trāſmigratiōis. ſic em̄ interp̄tat: q̄ fit in trāſitu mortꝭ: deprecank ſcti p̄rie ⁊ iuſti vie: vt chr̄s imponēdo manū moriēti doceat eū ſciaz bōꝝ: ⁊ pducat ad laudes angeloꝝ: ⁊ liberet ab inſidiꝭ diaboli. Q̄ vtiq; chr̄s fac / ſi moriturus efficacit̄ deſiderat curam actu vel habitu.

Mozal'r iſte infirmꝰ fcat quēlibz peccatorē. Talis em̄ eſt ſurdꝰ: q̄ nō audit inſpirantē / nec p̄cipientē / nec exhortantem / nec cōminantē. Tria aūt ſūt q̄ auditū corpalē impediūt. ſ. inflatura ſi naſcat in aure. ⁊ fra ſi igrediat illuc: ⁊ putredo ſi ibi generet. Et iſta tria fcāt ſubtiam q̄ turget. ⁊ auaricia q̄ terrā. ſ. aurū inſeq̄t. ⁊ luxuria putreſcētē coz̄ deo ⁊ hoibꝫ. Legit̄ q̄ aſpis qū incātant tres habet aſtutias. Una: q̄ ſtat firmus in cauerna: etiā ſi ſit putrida. Scōa: q̄ obturat vnā aurē cuz terra. Tertia: quia aliam claudit cū cauda. Jncantator volens aſpidē. ſ. pctōrem trahere ad deū / eſt p̄dicator. Sed ꝑmā aſtutia habz luxuriosus: q̄ cū audit p̄dicatorē / cogitat cꝫtū dulcis ſit et putrida cauerna luxurie. Secūdā aūt auarus: q̄ de auro cogitat. Tertia ſuphi ⁊ ois alⁱ pctōr: q̄a credit ſe longā habiturū vitaz: ⁊ cū ſpelōge caude. ſ. vite claudit aurē. Eſt etiā mutus: q̄ nec deū laudat / nec ſua pcta cōfitet̄. Jſte debet offerri chr̄o a platis q̄bus nō ſufficit venire ad chr̄m: ſed tenent adducere alios: ⁊ debent ꝓ eo rogare chr̄m ⁊ dep̄cari.

Quantū ad ſcōm l'ralit̄ ſciendū eſt q̄ chr̄s exaudiuit iſtos (Jdeo ap̄hēdēs eū de turba ſeoꝝſum) ſm Chry. chr̄s factur⁹ miraculū: ſeoꝝſuma turba voluit ſecedere: vt doceret inanē gl'iam eſſe fugiendā. Sed ꝓtra h̄ arguit ſic. Chr̄s ei faciebat miracla ad ꝓfirmādā ſuaz doctrinā ⁊ ꝓbandā ſuam diuinitatē. ḡ illa

miracula debebat facere coꝝ eis qb⁹ p dicabat suā doctrinā:z qs volebat credere suā deitatē. Nō g̃ debebat illa facere seorsū:qz impediebat finis ei⁹. Ad h̃ dī q̄ argumētū pbat q̄ illa miracla debāt esse mānifestatiui manifesta. Est ār possibile q̄ aliqs curet in occulto:et tñ post sciat ab oib⁹:puta qñ oēs sciebāt talem esse mutū z surdū. Seorsum g̃ christ curauit vt doceret inanē gl̄iam declinare:z tñ eo volēte miraculū fuit publicatū ad cōfirmationē sue doctrine. Seq̄t. (Dixit digitos suos i auriculas ei⁹) q̄uis solo ꝓbo curare posset:z h̃ ex Chry. vt oñderet suā hūanitatē organū et instrumētū esse diuinitatis cui erat vnita: z ꝓseq̄nt ostēderet hūanā naturā p ipm esse a suis passiōib⁹ liberandā:q̄ iam in ipo tāte erat dignitatis vt p eā sanarent infirmi. (Et expuēs tetigit linguā ei⁹) Theo. Vt.s.ostēderet q̄ oia mēbra sancti corpis ei⁹ diuina existūt z sctā:sic z sputū qđ vincula lingue dissoluit. Etei omne sputū q̄dem est superfluitas:sed in dño omnia diuia fuerūt. Hec ille. Ad intelligendū aūt ꝓba Theo. est sciēdū/ q̄ ꝓtus spūalis z supnaturalr operans nō solū pōt esse in ania z mēbris animatis:sed etiā in reb⁹ inanimatis:vt ptz de aqua baptismali:q̄ tantā in se habz virtutē q̄ expellens pctā inducit grāz. Est g̃ sententia Theophili/q̄ christ⁹ voluit ostēdere talem ꝓtutem in suo sputo eē: vt ꝓseq̄nt argueret q̄ mlto maior erat in suis mēbris. Nō aūt dicere voluit q̄ sputū esset diuinū.i.diuinitati vnitum cū nō sit ꝺ ꝓtate hūane nature. sz q̄ eēt diuinū.i.habēs in se q̄ndā diuinā z supnaturalē ꝓtutē. Vel forte p̄t dici q̄ dñs expuit ꝓpt̄ mysteriū qđ i allegoria dicemus. Sequit. (Et suspiciēs in celū) sm Bedā vt doceret de celo oēm infirmoꝝ medelā esse querēdā (ingemuit) Beda. Nō qz ipi opus esset aliq̄d petere a p̄re: sed vt nobis gemēdi daret exemplū:cū vel p nostris vel p nostroꝝ erratib⁹ pximoꝝ supne pietatis p̄sidia inuocamus Hec ille. Est aūt sciēdū sm q̄ dic̄ san. Tho.iij. pte.q.xlvij.q̄ chr̄s aliqñ in miraculis faciendis orabat:vt se ostenderet a deo missum:ad quem recurrebat. Sed h̃ vt dicit faciebat in minoribus:nō aūt i maioribus:puta qñ remittebat peccata aut suscitabat mortuos: sed tūc suo imperio z potestate faciebat miracla:vt se ostēderet eqlem deo patri. Et si obij/ciak q̄ qñ voluit suscitare Lazaꝝ orauit vt ptz Jo.xj. dic̄ idē/q̄ h̃ fec̄ ꝓter exemplū circūstantiū. Vñ ibi dī:vt credant qz tu me misisti. Hec ex sctō Tho. qui intendit q̄ si iudei astātes credidissent christū a deo missum:nō ostēdisset se ab illo missum orando:sed se esse ei eqlem imperādo. Quia ꝓ illi necdum credebāt eū a deo missum:iō ad h̃ ostendēdū orauit. Cōuenies em̃ erat ordo vt prius crederēt eū esse bonū z iustū:q̄ q̄ eēt eq̄lis deo. Sequit z ait imparliue (Ephetha q̄d est adapire) et h̃ quo ad aures sm Bedā. Lingua em̃ nō erat apienda/sz soluenda (Et statim aperte sunt aures ei⁹:z solutū est vinculū lingue ei⁹ z loq̄bak recte) Et sic sm Bedā. igemiscēdo z suspiciēdo i celū docuit se esse hoiem: sed imperando deū.

Allegorice sciēdū est q̄ digit⁹ chr̄i significat dona spūssti:sz Hiero.z Bre. Nā vbi Lu.xj. dī. Si i digito dei eij/cio demonia. Mat.xij. dī. Si in spū dei eijcio demonia. Saliua ꝓ chr̄i sz eundem significat sapientiā:eo q̄ sic̄ saliua a capite ad os z ad ventrē fluit:ita sapientia ois a deo est qui est caput oim:et inde descēdit ad ventrē nostre mentis. Sanak g̃ popul⁹ iudeoꝝ a chr̄o vel genus hūanū:quādo p sapientiā perficit intellectus vt recte credat:z per ardorē spiritussancti voluntas inflāmak vt feruenter amet.

Anagogice aūt sciēdū est q̄ ex dictis ptz sensus anagogic⁹ hui⁹ ptis. Sicut em̃ in via pficit intellectus noster p sapientiā fidei:z voluntas p amorem vie qui est tenuis z modic⁹:ita in patria pficit intellectus p sapientiā visionis:et voluntas p amorem cōsummate gratie quo ania tota manet ebria:vt postmodū in eternū laudet deuz. Ps̄. Beati q̄ habitāt i domo tua dñe:in secula seculoꝝ laudabunt te.

Morak℞ petō℞ surd⁹ sanak ꝑ īmissio nē vigiti in auriculā.i.ꝑ ħ ꝙ amo℞ spi⸗ rituſſcti tāgit co℞. Stati em̄ frāgik ista tura ſuꝑbie:vt ꝓz in Paulo elato.q ꝑ ſtrat⁹ ō lupo i agnū ē ꝟuerſus:z abȳcik tra auaricie:vt ꝓz i Matthęo:q terre nis lucris ihiabat:z ſtati ad hui⁹ vigiti tactū reliq̄t oia:z ſil℞ emūdat feroz̄ lu xurie/vt ꝓz i Magdalena. Dui⁹ ꝓo ſanak ꝑ ſaliuā.i.ſapiēti. Eſt aūt ſaliua mediū vl̄ diſpoſitiua medȳ:ꝑ qō guſt⁹ ſentit. Vñ ſi fuerit ſaliua corrupta gu⸗ ſtus male iudicat/vt ꝓz de febricitāte q̄ ꝑk amarā ſaliuā quā ħz in lingua iu⸗ dicat dulcia amara. Eſt āt triplex ſali⸗ ua.ſ.amara/iſipida/z dulcz:q̄ fac̄ cibū apparere amaꝝ/iſipidū z dulcē. Et ſi⸗ gnificat triplicē ſapiēti. Pria ei ē dia bolica:q̄ ꝙs ſapies ē i peccādo. Scōa ē hūana vel mūdana/vt ſapiētia i adq̄rē dis diuitȳs:vel cū ꝙs eſt magnus phs. Tertia ē diuīa. Pria fac̄ ꝙ dulcia opa pietatz z ꝓtuoſa videnk amara. Scōa fac̄ ꝙ videank iſipida. Tertia ꝓo iudi⸗ cat ō reb⁹ vt ſ℞:ita ꝙ ſpūalia iudicat dul cia/z carnalia amara.iſta aꝑit os muti: vt laudet deū z ꝓfiteak ſua pcā.

Quātū ad tertiū ōt euāgeliſta(ꝙ p̄⸗ cepit illis ne cui).i.alicui(dicerz) z ħ vt doceret ianē gl̄iaz fugiēdā eē ex Chr̄y. z Hiero.vt s. dictū ē.z ne ante tp̄s ac⸗ cenderet iudeos ad homicidiū i ſe ꝑ in uidiā ꝓpetrādū:ſm eūdē Chr̄y. Sed ꝛ iſta arguik vt ſuꝑ:q℞ chr̄s ꝑ hoc p̄ceptū impediebat fine ſuū.ſ.manifeſtatiōem ſue diuinitatz:z ꝓfirmatōez ſue doctrie q̄ nō debuit facere.p̄ſertm q℞ ei quē a demonio liberauerat p̄cepit dī. Mat. v. Vade i domū tuam ad tuos z narra q̄nta tibi fecerit de⁹. Ad ħ dī ſm ſctm Tho.iij.ꝑte.q.xlij. z ſm Chr̄y.q du⸗ plex gl̄ia in nr̄o ope ꝓſiderak.ſ. nr̄a z di uina. Cū ꝙ p̄cipit ne cui dicak:docet p⸗ priā gl̄iam fugere.cū ꝓo p̄cipit vt res geſta p̄dicek:docet gl̄iam q̄rere dī. Nō aūt ſūt iſta ꝛria ſ.nolle aliquid dici ad gl̄iaz ꝓpriā:z velle illō dici ad gl̄iaz dī. Et videnk velle iſti doctoꝛes q chr̄s p⸗ hibuit laudari op⁹ ſuū:vt oñderet ſe nō q̄rere gl̄iaz ō illo:z tñ ſciebat q ſine pec cato illi publicarē.z ſic ſua deitas z do ctrina approbarek. Forte āt q poſſum⁹ aliter dicere. Sciēdū ei ē q miracla tri plicit fiūt. Aliq̄ ei fiūt ad ꝓfirmādā do ctrinā fidei. Iſto mō mali p̄ñt facer̄ mi racula:z ō facto q̄ fides ꝑmo fūdabak m℞i peſſimi fecerūt miracla. Vñ dicit Mat.vij. Dn̄e nōne i noie tuo ꝓpheta⸗ mus z demonia eiecim⁹ z ꝑtutes mul⸗ tas fecim⁹? Et tūc ꝓfitebor illis:q℞ nū⸗ q̄ noui vos. Predicātes ꝓo falſū ñ poſ ſent iſto mō miracla facere:q℞ de⁹ ñ ꝑt reddere teſtimoniū falſitatī. Aliq̄ ꝓo fiūt ad ꝓbādā ſctitatē alicuius. Et iſto mō poſt fundatā fidē ſcti faciūt mira⸗ cula cōit. Vñ q̄n ſctūs ē approbād⁹ seu canonizādus fit inq̄ſitio de miraculis. Alio mō fiūt ad ꝛſolatiōez fidelīū:qui poſtulātes aliq̄d ſiue a deo imediate:ſi ue mediāte aliq̄ ſctō aliq̄n merenk exau diri. Poſſum⁹ ꝙ dicere q chr̄s m℞oriē in illa patria p̄dicauerat z miracla fece rat:vt ꝓz ex hiſto.euāgelica. iō crede⸗ bāt i eū oēs:vel ſaltē habebāt credendi cauſam. Vñ ħ miraculū ñ fuit ad ꝓfir⸗ mandū doctrinā ei⁹ vl̄ deitatē aſſerēdā ſz ad exaudiēdū de p̄cantes. Jō i t℞i mi racło voluit oñdere ſe gl̄iam dei z ñ ſuā q̄rere z i illo z i alȳs. Sedk (Quāto āt p̄cipiebat eis tanto ampli⁹ p̄dicabant) Sedſi chr̄s sciebat q ira facturi erant: q̄re p̄cipiebat ne facerent? Ad ħ rñdet Aug.de ꝓſen.euāg.dicēs.q ħ fec̄ vt ex citaret pigros. Si em̄ iſti q̄b p̄dicatio phibebak p̄dicabāt:q̄d facere debuerāt illi q̄b iniūgebak vt p̄dicar̄t? Vl̄ poſ⸗ ſum⁹ forte dicer̄ q chr̄s ſic p̄cipiebat:vt oñderet q ꝙntū i ſe erat laudes ꝑpas ñ q̄rebat. Sz ꝓtra p̄dicta arguo ſic. Aut chr̄s volebat q iſti obedirēt aut nō. Si ꝑmū/iſti peccauerūt.q̄s tñ euāgeliū vl dek cōmēdare. Si ſcōz/ſeq̄k q i chr̄o fu erit duplicitas:q̄ p̄cipiebat q̄ nolebat obſeruari. Ad ħ dico q ſic ꝓz ꝑ mgr̄m ſnīaꝝ.ſ.di.xlv. Duplex ē in deo volun⸗ tas:z ſil℞ in chr̄ſto. Voluntas ſcz bene placiti qua aliq̄d vult eſſe vel nō eē. Et voluntas ſigni:qua nihil vult eſſe vl̄ nō eſſe:ſed ſe haber ſicut aliquis volēs ali⸗

q̄d eē vel ñ eē. Nos ei si volum⁹ aliquid eē: p̄cipim⁹ vt fiat. ſō qñ deus aliq̄d p̄cipit ly aliqñ illud eē ñ velit: tñ ſe habz vt hō volēs. Et iſtō p̄ceptū qō de⁹ fac̄ ōz volūtas ſigni. qz. ſ. p̄ceptū ē ſignū volūtatis in nob q̄uis nō in deo. Si ei de⁹ vellet fieri oia q̄ p̄cipit: null⁹ poſſet agere p̄ p̄cepta dei: ſicut null⁹ p̄t ei⁹ volūtati reſiſtere. Volūtas g̃ bñplaciti ſp implet: ñ volūtas ſigni. Ad h̄ argumētū g̃ dico q chr̄s nō voluit illos tacere volūtate bñplaciti: qz oīno tacuiſſent: nec ēt voluntate ſigni q̄ſi eos obligaret ad pctm: qz ōt ſctūs Tho. ſup Mat. q tales ñ peccauerūt. Nec tñ i chr̄o fuit duplicitas: qz in ſuo p̄cepto ñ oñdebat nili q ipe q̄ntū i ſe erat apperebat latere: ñ aut oñdebat ſe eos velle obligare. Vñ ipi videres q ex hūilitate p̄cipiebat: ac ceperūt illō p̄ceptū q̄ſi depcatiōnē. z nolētes eū exaudire ne ipi ingrati viderēt ſicut illevidebat hūilē: magnificabāt eū z publicauerūt factū. Vñ ſecura ē mag̃ laus chr̄o i turba. Vñ ſubdit. (z eo amplius admirabant). ſ. tā iſti q̄ turbe. q de hūilitate chr̄i z miraculis ei⁹ ſtupebāt dicētes (Bñ oia fecit: z ſurdos fec̄ audire z mutos loqui.

Dicit aliter docemur q q̄runt gloriā hūiliant. z q hūiliant ſe exaltantur ab alijs vl̄a deo. Hiero. Ciuitas i mōte poſita vudiq̄ circūſpecta abſcōdi nō p̄t: z humilitas ſp p̄cedit gl̄iam. Hec ille. Itē iſtruimur iuxta doctrinā Theophili dicentis. Docemur āt ex h̄ ſi cui bñficia elargimur minime applauſus z laudes appetere. Cū ſo accipim⁹ bñficia bñfactores p̄dicare z laudare: q̄uis noluerint. Hec ille.

Dñica. xij. poſt Trinitatis. Text⁹ euāge. Luce. x. c.

Beati oc̄li q̄ vidēt q̄ vos videtis: Dico em̄ vobis q mlti pphete z reges voluerunt videre q̄ vos videtis z nō viderūt z audire q̄ auditis et nō audierūt. Et ecce q̄dā legiſpitus ſurrexit tentās illū z dicēs: Magiſter: q̄d faciēdo vitā eternā poſſidebo? At ille dixit ad eum. In lege q̄d ſcriptū eſt. Quō legis? Ille rñdēs dixit. Diliges dñm deū tuuz ex toto corde tuo: z ex tota aīa tua: z ex oībus viribꝫ tuis: z ex omni mente tua: z proximū tuū ſicut teipm. dixit illi. Recte reſpōdiſti hoc fac z viues. Ille aūt volens iuſtificare ſeipm: dixit ad Jeſum. Et q̄s eſt meus pxim⁹? Suſpiciens aūt ieſus: dixit h̄ō q̄daz deſcendebat ab hier'lm in hiericho z īcidit i latrōes. Qui etiā deſpoliauerūt eū: et plagis impoſitis abierūt ſemiuiuo relicto. Accidit aūt vt ſacerdos q̄dā deſcenderet eadē via: z viſo illo p̄teriuit. Silr z leuita cum eēt ſec⁹ locū z videret eū: ptranſijt. Samaritanus āt q̄dā iter faciēs venit ſec⁹ eū: z videns eū miſericordia mot⁹ ē. Et appropians alligauit vulnera ei⁹: infundēs oleū z vinū: z imponēs illū in iumentū ſuū: duxit i ſtabulo z curam ei⁹ egit. Et altera die ptulit duos denarios z dedit ſtabulario z ait. Curā illius habe: z q̄dcūq̄ ſuperogaueris: ego cū rediero r̄ddā tibi. Quis hoz triū videt tibi pxim⁹ fuiſſe illi q̄ incidit in latrōes? At ille dixit. Ille q̄ fecit miſericordiaz i illū. Et ait illi Jeſus. Vade z tu fac ſimiliter.

Beati oculi q̄ vident que vos videtis ꝛc. Lu. x. Sic ōt b. Amb. lib. de officijs. multiplex oli fuit de felicitate opinio. Quidā ei illā poſuerūt in corpoꝛ

voluptate: vt epicur⁹. Qui ꝯuiſ diligẽter excoluerit ꝑtutes vt teſtat s. Thom. ſup li. Eth. tñ h̃ ſ̃ fecit vt q̃tior fruerẽt corpis voluptate. Quidã ꝑo illa poſuerũt i anĩ ꝑture z q̃dã extiori honeſtate: vt ꝙpatetici. Quidã ꝑo i cognitiõe dĩ z viſiõe. vt chr̃iãl. cũ q̃b⁹ tñ ẽt ꝙpatetici potiſſime Ariſtoteles ꝙuẽiũt: q; ꝑncipal̃r dicũt illã ꝓſiſtere in nobiliſſima opatiõe. nobiliſſime potẽtie reſpẽu nobiliſſimi obiecti: vtz i lib. Eth. ꝯuis ſe cũdario ꝓſiſtat i alijs ꝑtuoſ opib⁹. Iſta ãt nobiliſſima opatõ ẽ itellectio dĩ: q; itellect⁹ nobiliſſia potẽtia: z dĩ nobiliſſimũ obiecz Hãc g̃ opiniõz ſaluator ꝓfirmat i pñti euãge. i q̃ tãgũt tria pũcta. q̃ ſt Inſtructio Tẽratio Juſtificatio.

Quãtũ ad ꝑmũ litteralit̃ ſciẽdũ ẽ: q chr̃s nos inſtruit vbi ſit vera felicitas z bitudo. dicẽs ad diſcipl̃os ſuos (Bti ocl̃i q̃ vidẽt q̃ vos videtis) Sz ꝓtra: q; bti q̃ nõ viderũt z crediderũt. Jo. xx. Solutõem vide dñica i octa. paſce. Vbi ſciendũ ẽ q; apl̃i duo videbãt. ſ. diuitatem chr̃i ſm mẽtẽ. z hũanitatẽ eiuſdẽ ꝫz corpales ocl̃os. Jn his aũt duob⁹ ꝓſiſtit felicitas z ꝑmiũ nr̃m. Jn ꝑmo q̃dẽ felicitas cẽntialis. i ſcõo ꝙo accidẽtal̃. Et lz hũanitas chr̃i videat ocl̃o corpali. tñ ꝑt videri ocl̃o ñ gl̃ificato: vt viderũt apl̃i. z gl̃ificato: vt videbũt ſeti i ꝑria. Sil̃r diuitas ꝑt videri p aptã viſionẽ ꝑrie et p fidẽ vie. Qui g̃ videt diuitatẽ chr̃i p viſionẽ ꝑrie z ei⁹ hũanitatẽ p oculũ gl̃oſũ ẽ ꝑfectiſſime btũs. Qui ãt videt diuitatẽ p fidẽ purã z viuã: btũs ẽ i ſpe et ſi nõ in actu. Vñ ps. Bti imaculati in via. Etſi tal̃ videat ẽt chr̃i humanitatẽ: vt faciebãt apl̃i: talis erit adhuc beatior. Viderũt ei apl̃i chr̃i g̃tioſã ꝑntiã ꝓbi i aſſũpta hũanitate: vtz. ſ. Joan. ſ. Scõo ſcitatẽ vite i ei⁹ ꝙuerſatõe: iuxta illõ Baruch. iij. Poſtea in tris viſus ẽ z cũ hoib⁹ ꝙuerſat⁹ ẽ. Tertio ei⁹ ptãtẽ i miracl̃oz opatiõe. Lu. ij. Repleti ſũt timore magno: dicẽtes q; vidim⁹ mirabilia hodie. Quarto ei⁹ gl̃iã in tranſfiguratõe: vt ptz Lu. ix. Quito eius ꝑetarẽ i paupeꝝ miſatiõe. Mat. viij. Diſcreor ſuꝝ turbã. Sexto ei⁹ mãſuetudinẽ in oppꝛobꝛioꝝ ſuppoꝛtatiõe. Joan. ix. Vos inhonoꝛaſtis me. Et ſeq̃t. Ego ñ q̃ro gl̃iã meã. Septio ei⁹ feruoꝛẽ i pdicatiõe. Jo. viij. Jtez diluculo venit in tẽplũ Vñ vt ptz ex euãgeliſtaꝝ decurſu p m̃tos annos ꝙtinue z inceſſant̃ docuit: z diſcurrebat pedes. Octauo ei⁹ paſſiaz i vulnerib⁹ z paſſiõe. Vñ ꝺ Mat. xxvij. Jeſus ãt nihil loq̃bat ira vt mirarẽt ꝓſes zẽ. Hꝛa ãt hec fide z certitudie videbãt. Et ſic chr̃s btõs ꝺt apl̃os. Nõ ãt fuerũt bti phariſei: q; nõ viderũt diuinitatẽ p verã fidẽ: ſed bti pot⁹ a chr̃o dicti ſum⁹ nos q̃ fidevidem⁹ q̃ apl̃i fide z corꝑoꝛeo ſenſu viderũt. Cirill⁹: Multi iudeoꝝ viderũt chr̃m diuia opantem corꝑali ituitu: nec tñ oib⁹ bꝛificatio cõuenit. Nõ ei crediderũt neꝯ viderunt gl̃iã ei⁹ oculis mẽtȝ. Beatificati g̃ ſũt oculi nr̃i q̃ fidevidem⁹ ꝓbũ p nob⁹ hoiez factũ. Hec ille. Et licz beatioꝛes fuerit apl̃i q̃ ꝓꝓhe z reges. tñ ẽt illi fuerũt bti q; p fidẽ viderũt z deſiderauerũt videre oculo corꝑali chr̃m: ſed ñ viderũt. Vñ ſ̃dicit (Dico ei vob⁹ q; m̃lti ꝓꝓhe z reges voluerũt videre q̃ vos videtis). ſ. me in carnatũ (z nõ viderẽt: z audire q̃ vos auditis). ſ. ſecreta celeſtia ex ore meo (z nõ audierũt) Et notãter euãgeliſta ꝺt multi z ñ oẽs ſm Origenẽ. q; viderũt chr̃z aliq̃ eoꝝ: licet pauci. Vñ ꝺ Abꝛaã ꝺt q; vidit diẽ chr̃i z gauiſ⁹ ẽ: vt ꝺ Jo. viij. Vl̃ ſm Chry. cũ ꝺt m̃ti: debem⁹ itelligere oẽs: q; lz aliq̃ eoꝝ viderint chr̃z: nõ tñ viderũt q̃ viderunt apl̃i. ſ. ꝙuerſantẽ deũ int̃ hoies z loq̃ntẽ eis ſic frat̃ loq̃t ad frẽs.

Doꝛalit̃ inſtruimur q; ſp debemus chr̃m z ei⁹ doctrinã atꝯ opa ꝓtẽplari: q; bti ſunt ralitũ oculi. Vñ ꝺt apl̃us ad Heb. xij. Aſpicientes i auctoꝛẽ fidei z cõſũmatoꝛẽ ieſũ: q̃ ꝓpoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucẽ ꝓfuſione ꝓtẽpra.

Quantũ ad ſcõm litteralit̃ ſciẽdũ ẽ q; ſaluator dixerat q; noia diſcipulorũ erant ſcꝛipta in celis: iõ ſm Bedã quidã legiſperitus. i. doctoꝛ in lege Moyſi in h̃ ſumpſit occaſionẽ tentãdi chr̃m. i. ſuꝛmẽdi experimentũ de eo q̃nrũ ſciret z quã tũ neſciret. Vnde ſeq̃t (Et ecce q̃dam le

gliſpit⁹ ſurrexit rētās eū ⁊ dī.) Iſte ſm Cirill. erat ō nūero aliq̄ lo̅q̄ciū: q̄ circū ibāt r̄giões: ōtrahētes chr̄o ⁊ dicētes q̄ iutilia lo̅q̄rek. Voluit g̃ eū ꝓuocare: vt ōt idē Cirill. qrūs aliq̄d dicerz ꝫ Doy ſen dī. (Dgr̄ q̄d faciēdo vitā ek. poſſī.) i q̄. ſ. ſūt ſcpra noia iuſtoꝝ. Seq̄k (At ille dixit ad eū. Iu lege q̄d ſcptū ē: quō legis:) Ad itellectū ät rñſiōis quā legiſpit⁹ rñdet ſciēdū eſt iuxta doctrinā ſcti Tho. ÿ. ÿ. q. xlÿ. q̄ Deuk. vj. p̄cipik vt de⁹ diligak ex toto coꝛde: ex tota aia: et ex tota foꝛtitudie. Sz Dar. xÿ. ⁊ Lu. x. ponūk eadē tria. ſ. coꝛ/aia/⁊ vires ſeu ꝑt⁹: qō idē ē qō foꝛtitudo: ⁊ addik mēs. Sz Dat. xxÿ. ponunk duo. ſ. coꝛ ⁊ aia: ⁊ dimittik/ex tota foꝛtitudie: ⁊ addik/ex tota mēte. Oꝓz g̃ vt ōclarem⁹ q̄ttuoꝛ ſcz coꝛ: aiaz: foꝛtitudinē ⁊ mētē. q̄ ſi ali q̄d hoꝝ alicubi omittik: h̄ ē q̄ i alīs itel ligik. Eſt g̃ ſciēdū q̄ ꝑ coꝛ h̄ ſcak vo lūtas. Nā ſic coꝛ ē ꝓncipiū oiz coꝛpaliū motuū: ita volūtas ē ꝓncipiū oim ſpi ritualiū: maxie q̄ntū ad itērtōem finis: q̄ ē obiectū charitatz. Tria ät ſunt ꝓncipia ſpūaliū actuū: q̄ ꝓncipia ad opādū ex volūtate mouenk. ſ. itellect⁹ q̄ hic ōꝛ mēs: ⁊ appetit⁹ ſenſitiu⁹ q̄ h̄ ōꝛ ania: et vis executiua q̄ h̄ ōꝛ foꝛtitudo ſiue ꝑt⁹ vl̄ vires. Pꝛecipik g̃ nob q̄ itētio nr̄a fe rak i deū: qō ē deū toto coꝛde dilīgere: ⁊ q̄ itellect⁹ ſubdak ōo/credēdo ea q̄ de⁹ iuber credere: ⁊ q̄ appetit⁹ ſenſitiu⁹ re gulek ſm deū: ⁊ q̄ act⁹ exteriꝛ obediat ōo dī g̃ (At ille rñdēs dixit) ſupple i lege ſic lego (Diliges dñm deū tuuz ex toto coꝛde tuo) ita q̄ tu⁹ finis ſit de⁹ (⁊ ex to ta aia tua) ita q̄ tu⁹ affect⁹ ſenſitiu⁹ re gulek ſm rōnē (⁊ ex oib⁹ virib⁹ tuis) ita q̄ act⁹ tui exteriꝛes ſint ſm legē dei (⁊ ex oi mēte tua) ita q̄ itellect⁹ tu⁹ ſubdatur deo. Sz ꝫ: q̄ h̄ mēbꝝ nō inuenik i tota lege veteri. Ad h̄ ōꝛ Gozra q̄ iō ōꝛ ibi ſcptū: q̄ deducik ex ſcptis (⁊ ꝓmū ruū ſic telꝑm) Eſt ät ſciēdū q̄ ly ſicut aliq̄n iporꝛat eq̄litatē. ⁊ ſic amare ꝓximū ſic ſeipm: ē amare illū tātū q̄ntū q̄s ſeipm amat. Iſto ät mō null⁹ tenek amare ꝓximū vt ſeipm. q̄ oꝛdo charitatz req̄rit vt q̄s ſe pl⁹ q̄ ꝓxim amet: vt ꝓtz. ÿ. ÿ. q. xxvj. Aliq̄n ꝓ ly ſicut iporꝛat ſimilitudi nē. ⁊ ſic ille amat ꝓxim vt ſeipm q̄ illuz amat ad eūdē finē vltim ſecū: q̄. ſ. vult ei felicitatē ek̄nā: ⁊ illa ꝑ q̄ ad illā venit .ſ. ÿtutes ⁊ gr̄am dei ⁊ alia inq̄ntū ſūt ꝓ bono aīe ei⁹ Et iſto mō tenemur ama re ꝓxim ſic noſipos. i. eo mō q̄ noſipſos amam⁹: ſz ñ tātū q̄ntū noſ amam⁹. Sz nunq̄d ꝑt hō iſta i hac vita iplere? Rñ/ det s. Tho. ÿ. ÿ. q. xliÿ. q̄ poſſum⁹ iple re ipfecte nihil. ſ. agēdo qō repugnet pfecte vnīōi aīe ad deū: q̄ ē finis dei in h̄ p̄cepto: ñ ät poſſum⁹ iplere pfecte: ꝓtin gēdo. ſ. ad p̄dictū finem: ſz h̄ erit i p̄ſia. Dupl̄r em̄ ꝑt aliq̄d p̄ceptū ipleri: puta ſi dux p̄cipiat vt pugnek. Vno mō pfe/ cte: puenīēdo. ſ. ad finē p̄cipiēt⁊: puta vi ctoꝛiā. Alio mō ipfecte: q̄. ſ. ſz ñ puēiat q̄s ad finē: puta victoꝛiā: tñ nihil facit r̄pugnās victoꝛie: vtputa ſi pugnet ſm q̄ pugr̄e debuit. i. ſm diſciplinā millita/ rē. Sīc g̃ ñ peccat miles q̄ recte pugr̄t: ⁊ tñ ñ vīcit. ita ⁊ q̄ nihil facit ꝫ deū ſiue q̄ nullū mortale cōmittit: ⁊ tñ ñ toto coꝛ/ de vnīk deo eo mō q̄ vniemur i p̄ſia: nō peccat/ q̄ſi h̄ ꝓceptū ñ obſuet. Quia ꝓ oia p̄cepta diuīa oꝛdinātur ad dilectōem dei ⁊ ꝓxi: iuxta illō Datt. xxÿ. Iu his duob⁹ mādatꝫ vnt. lex pē ⁊ ꝓphe. iō ſub iūgik (Dixitq̄ illi Recte rñdiſti: h̄ fac ⁊ viues) vita eꝛna ⁊ īmortali.

Mozalik docemur q̄ nō ē semp rñdē dū dure interrogātib⁹ ex mala volūta/ te. Nā ſaluatoꝛ tētāti ſe benigne rñdit: ⁊ dicta ei⁹ cōmēdauit.

Quātū ad tertiū k̄ak̄r ſciēdū ē q̄ tpe illo fuit mag̃ q̄ſtio ink̄ phariſeos ⁊ ſcri/ bas qō eēt maxim⁹ mādatū i lege: q̄. Qui dā em̄ dicebāt q̄ ſacrificare ōo erat ma ximū op⁹ qō ꝓtiet ad latriā. Quidā ꝫo p̄ferebāt opa pietatꝫ. Iſte g̃ ſcriba ſiue doctoꝛ ink̄rogauit ch̄m de duob⁹. ſ. q̄d faciēdo vitā ek̄nā poſſīderz: vt ōt h̄ Lu. ⁊ qō eēt maxim⁹ mādatū i lege: vt dicik Dat. xxÿ. ⁊ Dar. xÿ. Et h̄ dico ſuppo ſito q̄ fuerit idē ſcriba de q̄ iſti ⁊ illi lo/ quūk: qō tñ ñ hēo certū: q̄nuis hec teneāt cōik expoſitoꝛes. Iſte g̃ ſcriba ſm Ci/ ril. audita ch̄i rñſiōe eū cōmēdatꝫ i ſu/ gbiā elat⁹ ē. ſz ſm Hico. de Lyr. ⁊ ali/

q̄s alios nō est elat⁹ in supbiā:sz cōpū/ctus est i ꝓbis chīi:q̄uis in ꝓncipio in terrogauerit malo fine. Vñ chīs dixit ei:Nō lōge es a regno dei:vt ptz Mar ci.xij. Scōm g̃ has duas opiones du/plr exponit qđ sequit.s.(Ille āt volens iustificare seipm) Nā q̄ dicūt eū supbis se:dicūt q̄ voluit se iustificare.i. ondere iustū q̄si nullū hz̄et ꝓxim.i.sibi in iusti/cia cōparādū.vl̄ q̄ voluit se iustificare inq̄ntū credidit se habitu⁹ tale rn̄sum a chīo q̄ qđ onderet se iustum. Alij ꝓo di cūt q̄ voluit iustificare seipm vere:ope re adiplēdo mādatū de dilectiōe ꝓximi Verūtn̄ etiā dato q̄ sit idē scriba:videt tenēdū cū sctis q̄ nō sit cōpūct⁹ sz elat⁹ poti⁹. Nec̄z h̄ ꝓbat p illud:nō longe es a regno dei. Pro q̄ sciēdū ē q̄ ille iterro gauit qđ eēt maximū mādatū i lege.et chīs rn̄dit q̄ erat mādatū dilectiōis:et nō sacrificij. Et q̄ ille doctor tenebat hāc opionē:cōmēdauit opionē chīi di. Jn vitate magister recte respōdisti:vt ptz Mareī.xij. Et ecōtra chīs videns q̄ sapient ille respōdisset:dixit:Nō lon ge es a regno dei.qđ iō dixit:nō q̄ esset cōpunct⁹:sed q̄ rectā opionē seqbat i p̄dicta qōe. Et iō ōr glo.q̄ lōgi⁹ distāt ignorātes q̄ sciētes. Et Chrys.ōr.q̄ lz nō eēt lōge:tn̄ distabat a regno dei.Se quit(Dixit ad Jesum. Et q̄s est meus ꝓxim⁹?) q̄si diceret in anio suo fm Li/ril.z Theo. Parē nō habeo in iustī cia: vt possit mihi esse ꝓxim⁹. Vel fm alios vt statim subiūgat hūc se semp dilexi/se si chīs rn̄disset vt cogitabat. Nō tādū ꝓo q̄ ꝓxim⁹ ōr ꝓmo carnali ꝓpinq̄ tate.ps. Amici mei z ꝓximi mei aduer sum zē. Scōo religiōe: vt oēs chīiani. Eccli.xv. Exaltauit illū apō ꝓxios su/os. Tertio pietate:vt soli boni:vt patz hic. Quarto nature ꝓformitate:vt oēs hoies:vt h̄ chīs ꝓcludere vult:exceptis dānat⁹.(Suspicies āt iesus dixit) Fo/te suspexit dn̄s ad celuz suspirādo:q̄ id qđ volebat dicere ꝓcabat calamitatem hūani gn̄is. Nā sequit(Nō qđā) Scōz alid̄s istō nō fuit res gesta:sz ꝓbola.sz fm alios fuit res gesta.q̄ inf hierlm et hiericho erat silua magna seu desertū: in q̄ latrones cedes z p̄das exercebant. Sed siue sic sit siue sic:sciēdū fm Gor/rā q̄ statim saluator poterat rn̄dere z di cere:ois hō est ꝓxim⁹ tu⁹.sz voluit indu cere exēplū:vt ex respōsiōe scribe quin/ceret eū de falsa sua opinīōe. Judei em̄ nullū existiabāt ꝓxim nisi iudos. Chri stus aūt voluit ꝓbare q̄ ois hō est ꝓxi/mus oi hoi:arguēs a maiori:vt patebit Dicit g̃ q̄ ille hō(descēdebat a hierlm i hiericho) Hierlm em̄ ē in mōtib⁹ z hie/richo i cāpestrib⁹(z incidit in latrones: q̄ etiā despoliauerūt eū:z plagis impo sitis abierūt/semiuiuo relicto) vel q̄ il le voluerat se defendere:vl̄ q̄ ab eo la/trones cognoscebant:z ꝓseqnter timen/tes ne ꝓderet eos:voluerūt illū occide/re. His em̄ de cauſ ꝓsueuerūt vulnera re.(Accidit āt vt sacerdos qđā descēde ret eadem via) Jste q̄ fuerat vulnerat⁹ credit fuisse iude⁹.z h̄ tenet Hugo car.z videt idē sentire Aug. de ꝓbis dn̄i.z ꝓnt ipe z sacerdos q̄ illac trāsibat erāt eiusdē gētis(z viso illo ꝓteriuit) dur⁹ z crudel. Jste sacerdos videt fuisse crude lior feris. Dicit em̄ brūs Tho. sup ps. xxxvij.q̄ null⁹ est ita crudelis q̄ nō com patiat naturalr afflicto. Vñ vt idē ait z expientia docet:canis nō mordet ia/centē. Jste g̃ fecit ꝓtra naturaz: z videt fuisse crudelissim⁹ (Silr z leuita) Leui ta est ꝓsona sacra q̄ sacerdoti imediate sūministrat in sacrificijs diuinis(Cū eēt sec⁹ locū z videret eū:ptrāsiit) q̄uis eēt ei genere ꝓpinqu⁹:fm Theo.z Aug.de ꝓbis dn̄i(Samaritan⁹ aūt qđam) Sa maritani z iudei intantū fuerūt inimi/ci q̄ nō conuebant. Vñ z mirabat muli er samaritana q̄ chīs q̄ iude⁹ erat postu laret ab ea aquā(iter faciēs) Erat enim extra regionē suā z pegrin⁹:z ꝓpter cū magno incōmodo poterat gerere curā vulnerati:z tn̄(venit see⁹ eū) vt videret qđnā h̄et(z vidēs eū)i tātis doloribus (miscdia mot⁹ ē) q̄uis eēt ō gēte z ꝓ/o inimico(z appropiās).i. appropinqns fm locū z cōpassionē (alligauit vulne/ra ei⁹ infundēs oleū)ad dulcorādū(z vi/nū)ad purgādū(z iponēs illū i iumētū suum)ipe em̄ pedes iuit z fortelicet q̄

Dñica. xii. post Trinitatis

ante iret ī equo: qz amor fraterne cōpas
siōis portabat eū (duxit i stabulū) Sta
bulū vr statio boū. z fz alīās erat locꝰ
pastor ī deserto. sz reuera videt fuisse ho
spitiū iq itinerātes pausant z reficiunt
Hoc ei exp̄sse innuit Chrys. q stabulū
eccl̄ie cōparās ait. Est ei stabulū eccl̄ia
q itinere mōi lassatos suscipit: z vbi vi
atoꝝ lassus reficit. Hec ille. (z curā illiꝰ
egit. Et alīa die protulit duos denarios
z dedit stabulario). i. hospiti (z ait. Cu
rā illiꝰ habe) Denariꝰ ppe fuit numꝰ ar
genteus valens decē numos vsuales. i.
quos. sed tñ ampliato vocabulo oīs nu
mus argenteꝰ dicteꝰ est denariꝰ. Vñ de
narij q̄s iste obtulit p salute z expēsis i
firmi credunt fuisse magni valoris: sic
plicubi sunt numi argentei valorꝭ ma
gni Vt q̄d ei iste samaritanꝰ q videtur
fuisse hō nobil' pꝰ q̄ ī hospitio habuiſſz
ifirmū p vnā die protulisset. xx. obolos p
expēsis facꝭ z faciēdis. Fuiſſz ei veri
sibile h̄ z rusticū. Sz credo q duo dena
rij fuerāt duo argētei: q argētei valebāt
duos aureos vl' circa. Et idē credo h ar
gēteis q̄b z chīs venditꝰ: z ager achel
demach emptꝰ ē. (z q̄dcūq̄ superogaue
rꝭ ego cū rediero reddā tibi) adducto q̄
exēplo chīs itēdit pcludere. posit ū suu
. i. istā pclusionē. q oīs creatura rōnalis
cui possumꝰ exhibere mīam. vl'a q̄ possu
mꝰ mīam suscipe ē nr̄ primus. Dic̄ q̄
(q̄s hoꝝ triū videt tibi primꝰ fuisse ei q
incidit i latrōes) Vtr ne fuit sacerdos
aut leuita q erant genere vicini: aut sa
maritanꝰ q erat inimicꝰ (At ille dixit.
Qui fecit mīam in illuꝫ.) Ex h̄ arguit
dupl'r. Prio sic. Si q̄s hō ē posset q nō
eēt nr̄ primꝰ: ille maxie eēt inimicꝰ. Sz
h̄ ē falsū: qz scriba testat q samaritanꝰ
fuit primꝰ iudeo vulnerato inimico. Er
go nullꝰ hō ē q ñ sit nr̄ primꝰ. Si ei inf
micꝰ ē primꝰ: m'lto magꝭ alīj. Scōo ar
guit Aug. de doc. chr̄iana sic. Proximꝰ
ē cui exhibēda ē mia. sed exhibēda ē oī
bus q̄b p̄t exhiberi: et in inimicis dicente
dño: Bñfacite his q oderūt vos. Ergo
primꝰ ē oīs cui p̄t miscōia exhiberi. Et
qz nō possū ee primꝰ tibi nisi tu sis pri
mꝰ mihi: cuz ista sint correlatiua sic z vi
cinꝰ. ī sequit q etiā primꝰ sit q p̄t mi
scōiam facere. Ex his seq̄t q primi nr̄i
q̄s diligere tenemur sint Primo ipe ie
sus chr̄s: saltē inq̄ntū hō q̄d sit inq̄n
tū deꝰ. Scōo angeli bti. Tertō btē aie
Hi sī pri q p̄t impedere nobis mīam
Quarto aie q sūt ī purgatorio. z Quī
to oēs viuentes ī carne. Hi aūt sūt pri
mi qz eis possumꝰ impēdere mīam. Di
abolꝰ aūt z oēs dānati nō sūt primi nr̄i
ī ō randē pclusit saluator (Hoc fac z vi
ues). i. impēde mīam. qz illa facit ee p
primū portiꝰ q̄ generis p̄pinquitas. Hec
oīa sūt de mēte Aug. vbi s. Est ār scī
endū q si p̄dicta nō fuerūt res gesta: sz
parabolā dixit saluator: assignat aliꝰ sen
sus litterales q tñ eēt allegoricꝰ si res iste
vere fuerūt geste. Siue q̄ fuerit sic siue
sic. Dicāꝰ sic (Hō q̄dā. i. adā fz Orig. vl'
genꝰ hūanū fz alios (descēdebat) p pcm
(ab hier'z) id ē a celesti vita z felicitate
fz Aug. de. q. euāge. vl'a paradiso ī quo
oīa q̄ videbat erāt ad pacē eiꝰ. fz eūdez
ꝫ Pela. (ī hiericho). i. ī mōm: fz eundē ꝫ
Pelagi. Hiericho ei int̄pt'at luna. z sig
nificat hui' secti variationē (z īcidit ī
latrones). i. in diabolū z angelos eiꝰ fz
Chrys. Amb. z Aug. ꝑtra Pelagiū (q̄
ēt despoliauerunt eū) bonis. s. mozū oz
namēris: z iusticia originali z gr̄a dei: et
omnib⁹ p̄tutib⁹ moralib⁹ infusis: z bre
uiter fz Amb. omnib⁹ indumēt̄z gratie
spūalis (z plagis impositis) q̄ntum ad
malas inclinatiōes q̄ in natura remāse
rūt (abierūt semiuiuo relicto) fz Augu
stinū ꝑtra Pela. homo ār post pcm̄ fu
it semiuiuꝰ. i. p medietate viuꝰ (inq̄ntū
habuit q̄dē libez arbitriū: sed ñ taliter
vt posset redire ad eternā vitā quā p̄di
derat. ī quo carēs p̄tijs viribꝫ iacebat. Vl'
fz Theo. semiuiuꝰ ē: qz aīa q̄dē immorta
lis est sed corpꝰ mortale. Vl' semiuiuꝰ:
qz plene nō poterat operari opa viui. i.
p̄tuosa: qz licet ab eo nō fuerit sublata
natura. fuit tñ diminuta habilitas ad
bonū ī natura sua: z fuit inducta mala
cupia. Negligētia aūt ad bene opan
dū z inclinatio ad malū: sūt cā iacendi
sine opib⁹. Scōm Chrys. ār p sacerdo
tē intelligit Aaron: z p leuitā moyses

ꝛ neuter potuit curare vulneratū. Vel ꝺz Aug. ꝑ sacerdotē itelligit tps legis i q̄ mandabant sacrificia. Per leuita ꝙo tps ꝓphar. Per samaritanū ꝙo itelligitur chīs ꝺz Aug. deꝙ bis dñi: qz samaritan⁹ iterp̄tat custos. Hic samaritan⁹ ꝺz Ambro. desc̄ēdit ñ ꝑ pctm: sed ꝑ incarnatiōis mysteriū. ꝛ venit sec⁹. i. ꝓpe iniū ꝺz Aug. eo q̄ venerit i sīlitudie carnis pcti: q̄uis ñ in carne pcti. Alligare vulnera ꝺz Augu. est ꝺdonare et pcere pctā. Oleū ꝺz ipm ē ꝙsolatio spūs. Sed vinū ē exhortatio ad opandū. Vel oleū ꝺm Amb. ē remissio pctōꝝ. Vinū ꝙo ē ꝓceptū q̄ mala cohibēt. Vl oleū ꝺz Bze go. ē pietas. vinū ꝙo iustitia ꝛ timor iudicij. Vl oleū ꝺm Theo. ē ꝓuersatio humana chīi: vinū ꝙo diuia q̄ vtroq̄ nos saluat chīs. Vel ꝺm Chrȳ. oleū est chrisma: vinū ē sāguis passionis. Jumētū ꝺm Amb. ē caro: cui nos iponit dñs ꝓno nob in cruce patit. Stabulū ē eccl̄ia ꝺz Chrȳ. i q̄ pegrini ꝛ q̄escūt i spe celestiū a terrenis laboribꝫ: ꝛ reficiunt ꝑbo dei Altera dies ꝺm Amb. est dies resurrectiōis. duo ꝙo denarij ꝺm eūdē sūt duo testamēta q̄ imaginē ꝓferūt eterni regis Stabulari⁹ ē eccl̄ie ꝓlat⁹. Amb. Beatus ḡ stabulari⁹ q̄ alteri⁹ vulnera curare pt. Brūs ille cui dixit iesus: q̄dcūq̄ superogaueris reddā tibi. Nā qñ reuerteris dñe: nisi iudicij die. Nā ꝛ vbiq̄ sis sp: ꝛ stās i medio nr̄m auertaris a nob. Erit tñ tps q̄ vniuersa caro te respiciat reuertentē. Reddes ḡ q̄ debes Bri q̄ bus es debitor. Utinā nos sim⁹ idonei debitores: si q̄ accepim⁹ possim⁹ exoluere. Hec ille.

Moraliť ꝓdicta exponunt de pctōre q̄liber descēdēte a statu iusticie i pctm mortale. Hic spoliat a demonibꝫ bonis gr̄e: ꝛ vulnerat i bōis nature. ꝛ relinq̄t semiuiu⁹: qz tollit ab eo vita gr̄e remanēte vita nature. Cui chīs appropiq̄ns in sacro pnie alligat vulnera ei⁹: infūdēs oleū mie cū vino iusticie: ducitq̄ i stabulū. i. eccl̄iam vbi simplices reficiunt. Et altera die. i. i die ꝓfessiōis: ꝓmia ei fuit ꝓmissiōis: ꝛ tria satisfactiōis. Dedit ꝓlato duos denarios. i. itelligētiā diuie ꝛ hūane legis dicēs. Curā illi⁹ habe: si luctarē pniam imponēdo. ꝛ q̄dcūq̄ superogaueris vltra pcepta ad q̄ libet tenetur reddā tibi i vita eterna.

Dñica. xliij. post Trinitatis. Text⁹ euāge. Luce. xv. c.

Dum iret Jesus in hierusalē: trāsibat per medią samarią et galileā Et cum ingrederet q̄dā castellū: occurrerūt ei decē viri leprosi: q̄ steterūt alonge ꝛ leuauerūt vocē dicētes. Jesu p̄ceptor miserere nr̄i. Quos vt vidit dixit. Jte ostendite vos sacerdotibꝫ. Et factū est dū irēt: mūdati sūt. Un⁹ aūt ex illis vt vidit q̄ mūdatus est: regressus ē cū magna voce magnificās deum. Et cecidit i faciem ante pedes ei⁹: gr̄as agens Et hic erat samaritanus. Rñdens aūt Jesus dixit: Nōne decē mundati sūt: Et noue vbi sūt. Nō est inuētus q̄ rediret et daret gloriaz deo nisi hic alienigena. Et ait illi Surge ꝛ vade. q̄ fides tua te saluum fecit.

Dum iret Jesus in hierusalē transibat ꝑ mediā samariā ꝛ galileā) Luce. xvij. In ꝓncipio euāg. tāgūt tria pncta q̄ sc̄t Postulatio Sanato Rephēsio

Quantū ad ꝓmū litteraliť sciēdū est q⁹ samaria aliq̄n signat regiam ciuitatē. aliq̄n ꝓuinciā. Nā cū ꝓphe dei. xij. tribꝫ ꝓtierēt: sub Roboā filio salomōis stulto: diuisū est regnū ei⁹: ꝛ remāserūt sibi due trib⁹. s. iuda et beniamin. reliq̄ āt. x. fecerūt sibi regē hieroboā: vtz. iij. Re. xij. ꝛ sedeſ rgni. x. tribuū fuit samaria citas. Sz captiuatis. x. tribub⁹ ꝑ nabucho. regē baby. misit ide⁹ rex gētes ḡ

colerēt terrā illā:z dicti sūt samaritani qb illa ciuitate vl̄ puincia. Et isti colebāt sil̄ deū z idola:saltē alīq̄ tpe. Nā cū ꝑus colerēt idola/de⁹ īmisit bestias ifestātes eos:ītō sē coacti colere deū. Et sp fuerī iudeoꝝ inimici:z recipiebāt q̄nq̄ libros moysi:ꝫ ñ ꝓphas. Dī ꝗ(Dū īret Iesus i hierl̄m).s.vltima vice qñ ibat ad mortē(trāsibat p mediā samariā) sumēdo samariā p puicia(z galileā) Quō ātrāsiuit iesus p vias z ciuitates gētiuz vide ſ. dñica.xij.(Et cū igrederet q̄dā castellū)vt ibi effūderet cibū aiaꝝ.i. doctrinā suā(occurrerī ei decem viri leprosi)i ipo.s.igressu castelli.qz fm Titū extra ciuitates tāq̄ imūdi morabāt Occurrerūt inq̄:qz audierāt famā miracloꝝ ei⁹(q̄ steterī alōge)ꝓpt reuerētiā chīi.z etiā qz sanis appropinq̄re ꝓhibātur ꝓpt imūdiciā suam erubescētes:fm Theophi.(z leuauerūt vocē)lamētationis z depcatōis ex magⁿ desiderio sanitat⁹(dicētes:Iesu ꝑceptor)fm Theo.i h̄ oñdūt se Iesuz deū ee credere. Vnde subdit(miserere nr̄i)q̄si di. Potes nos solo ꝓbo curare.

Allegorice fm Aug.de qō.euāgel.z Bedā:isti leprosi sūt heretici:q i exterioribus.i.i ꝓbis oñdūt varīū colorē:dū dicūt q̄dā vera z q̄dā falsa.Lep̄ ei ē viciū colozis i superficie p̄tēdēs varietatē.hi talit sunt ab ecclīa vitādi:vt ipa exclusione coacti Iesum ꝑceptorē magnis vocib⁹ clamēt:z bñ ꝑceptorē Iesū appellāt qz i ei⁹ ꝓbis errauerāt.

Mortal⁹ lep̄ ꝓcat gñal⁹ oē pctū mortale:qz ē mort⁹ incurabil⁹:abominabil⁹:et vniuersal⁹. Sic pctū mortale ñ ꝑt curari nisi ꝓture diuia:vtz.ihū.di.xix.ar.j.et facit abominabilē apud deū:z corrūpit vniuersal⁹ oia dona ꝙseqntia gr̄am dei qz ipm tollit gr̄am. Spūal⁹ tñ ꝓcat luxurīā:auaritiā z supbiā.qz ē mort⁹ ferid⁹:sitibūd⁹ z ꝓtagtosus. Mod⁹ āt q̄ isti tales curādi sūt est. Prio p hūilē sui cognitionē:qz steterī alōge velut publicān⁹. Et scdo p itēsum desideriū z clamosam oz̄onē:qz leuauerī vocē. Et tertio p purā ꝙfessiōem:qz missi sūt ad sacerdotes.vt videbīt.

Quātū ad scām lr̄alit sciēduz ē:q̄ lex moysaica mādauit Leui.xiiij.vt mūdati a lep̄ oñderēt se sacerdotib⁹ ꝓpt duo. Prio:qz sacerdoꝫ erat iudicare vtr̄ esset vere mūdati vl̄ ñ. Scdo vt offerrēt p sua mūdatōe sacrificiū i lege statutū Legalia āt habuerī cursuz vsq̄ ad chīi passiōez:i q̄ dixit Cōsūmatū ē.vñ chīs ea fuauit:vtz i circūcisiōe:purificatōe:z imolatōe agni. Jō q̄s a lep̄ sanabat: ad sacerdotes mittebat. Seq̄t ꝗ(q̄s vt vidit dixit: Ite oñdite vos sacerdotib⁹) vt.s.illi q̄z interest expiank̄ viam emūdationē:fm Theo.z vt offerat⁹ legale sacrificiū purgatōis fm Ciril.z vt publicet miraculū fm Gozrā. Vñ dixit:sacerdotib⁹:ñ/sacerdoti.z vt oñdak̄ spūal⁹ curatōis ordo:vt.s.post ꝓtritōez seq̄t ꝙfessio. Dic āt h̄ q̄dā glo.q̄ vicia alia ab infidelitate dñs p seipm sanat i mēte.ſz p h̄ ñ itēdit excludere secretā ꝙfessionē ſz publicā rc̄ōciliatōez fm Gozrā. Notat āt etiā idē h̄ q̄ sic alienū/ita z ꝓpriū debictū ei soli dēm⁹ pādere q̄ possit z velit pdesse. Et vt ōt Theo.dns in h̄ suo ꝑcepto oñdebat eos ee curādos:als ad q̄d eos misisſz vt iudicarenk̄ ō emūdatōes Vñ sequit(Et factū ē dū irēt:mūdati sūt)diuia ꝓture:ꝙcurrēte fide eoꝝ z obedīētia ad chīm. Cū āt decē cēnt:vn⁹ eorū erat samaritan⁹.z fm Theo.reliq̄ iudei. Sz samaritan⁹ statim vt se mūdū vidit:regressus ē ad reḡtiādū chīo. Jō sequit(Vn⁹ aūt ex illīs vt vidit qz mūdatus ē:regressus ē cū magḡ voce magnificās deū)Tit⁹. Dedit āt ei appropinq̄n di fiduciā suscepta purgatio. Vñ subditur(Et cecidit i faciē suā añ pedes eius gr̄as agēs)fidē suā simk̄ cū beniuolētia pādēs Hec ille.(Et hic erat samarita⁹ nus)Theo. Hinc potes ꝙicere q̄ nihil impedit quenq̄ placere deo:etiāsi ō genere ꝓphano ꝓcesserit:dūmō bonuz gerat ꝓpositū. Null⁹ etiā nat⁹ ex sctis suꝫphiat. Houē em̄ q̄ israelite erāt ingrati fuerūt. Hec ille.

Allegorice sciēdū ē q̄ pctōz nō sufficit ꝓtritio seu dolor de pctō vbi pōt habere copiā ꝙfessoris:quia tenek̄ ꝙfiteri: vt patz ꝑ oēs theologos. Jubet ergo

dñs eos q̄ miſcōiam petūt a deo/ire ad ſacerdotes. vt.ſ. ꝓfiteāt iniq̄tates ſuas: ſz dū vadūt mūdāt. qz ꝓfeſſio iuſtificat ī ꝓpoſito habita anteq̄ hēat i actu: dūmō dolor ſufficies ſit. vt ptz p ſcm Thomā i. liij. di. xvij.

Mortalr inſtruimur q̄ntū debeat reḡ tiari deo q̄ liberat a lepra pcti. ps. Diſrupiſti vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiā laudis. Sz multi reptunt ingrati: iōq̄ recidiuare ꝑmittunt.

Quantū ad tertiū ſcālit ſciēduz ē ſm Hico. de Lyr. q̄ iſti noue leproſi q̄ erāt iudei n̄ ſūt regreſſi ad gr̄as agēdū chō qz decepti fuerūt a ſacerdotib⁹ q̄ doctrine chīi z miracul⁹ detrahebāt: z ſm eoz informatōem attribuerūt emūdatōez ſuā obſeruatōi legis z nō ꝓtuli chīi: lz a pncipio fideliter z deuote pteriſſent ab eo ſanari. Hos g̃ reꝓhēdit chīs tanq̄ ingratos cū dr. (Et rñdēs ieſus dixit: Nōne decē mūdati ſūt? Nō inſrogat vt diſcat qō neſcit: ſz vt oñdat ſe ſcire qō ſcit (z noue vbi ſūt: Nō ē inuēt⁹) ex illl decē (q̄ rediret z daret gl̃iam deo: niſi h alienigena). ſ. aliūde q̄ ī ꝓpo dei genit⁹. Legit ār dñs i ſamaritanis tria laudaſſe. Primo fidei facilitatē. Jo. liij. Videte regiones qz iā albe ſūt ad meſſez. Scōo miſericordie pietatē: vt ptz Luc. x. de eo q̄ alligauit vulnera ſauciati. Tertio bñficij recognitionē: vt h. Quilibz igit⁹ conet eē bon⁹ ſamaritan⁹. ī. cuſtos aie ſue p hec tria. Sed hic ē vna dubitatio. Tenet em̄ s. Tho. liij. q. xlviij. q. chīs nū q̄ aliquē ſanauit ī corpe quē n̄ pus ſanaret ī aia. Faciebat em̄ miracl'a ꝓtute diuia. dei ār ꝑfecta ſūt opa: vt dr Deute. xxxij. c. z ꝓpr talia opa ꝓtigūt ad finez optanz. Finis ār chīi curāz corpa/erat ſal⁹ aiar. qz pncipali⁹ venerat aias curare q̄ corpa. Sz q̄ iſta videt eē iſtāria de iſtz noue leprof z etiā de illo ſuo cui chīs abſciſam auriculā reſtituit: ō q̄ nō hī q̄ fuerit iuſtificat⁹. Ad pmū hoz dr dupl'r. Prio q̄ iſti leproſi fuert pus iuſti i aia q̄ mūdati vl'tpe vl'natura. ſed tñ poſt emūdatōem peccauert mortalr qz pdiderūt fidē ſuaſi a ſacerdotib⁹ ſm q̄ſdā. Scōo dr q̄ forte iſti n̄ peccauert p infidelitatē: ſz p ingratitudinē tm: q̄ tñ forte nō fuit pctm̄ mortale: vt ptz ex his q̄ de ingratitudie dr s. Tho ij. q. cvij. Juſtificatio ār quā chīs faciebat: nō ꝓſtituebat hoies ipeccabiles venialr: imo nec mortalr: vt ptz i Petro negāte: ō q̄ dubiū nō ē q̄ mortalr peccauit. Vel ſi hec ingratitudo fuit pctm̄ mortale: tñ pius fuert iuſti: vt dictū eſt. Videt ār rōnabil⁹ q̄ mortalr peccauert ſic vl'ſic: qz nō ē pbabile chīm p veniali ſic eos reḡ hēdiſſe. Ad ſcōm de fuo dici pt ſil'r duplicit. Prio q̄ fuit iuſtificat⁹. Et lz h ex euāgelio nō hēat n̄ tñ hz oppoſitū. Sed cūdo q̄ dictū ſci Tho. ſtelligit ō his q̄s chīs curabat q̄ſi exhibēdo bñficiū. būc ār curauit q̄ſi ſatiſfactēs debito apparēter. Nā act⁹ petri videbat iuſticiā ꝓie re apō illos q̄ chīm nō nouiſſent: z ꝓpr petr⁹ tenebat apparenť rali ſatiſfacere etiā p mēbro abſciſo ſi potuiſſz. ſz qz nō poterat: ſatiſfecit p eo chīs (Et ait illi: Surge z vade qz fides tua te ſaluū fecit) diſpoſitiue z ex ꝓgruo. Dek aūt vl'r⁹ effectiue.

Allegorice ſm Titū h ſcat q̄ gētiles ſuſcepti⁹ bñficijs a chō ad deū duote cō fugert: iudeis ī ſua duricia ꝑmanētib⁹.

Mortalr in h q̄ iſte q̄ fuit cōmēdat⁹ a chō tanq̄ ſalu⁹ clamauit añ ſuā mūdatiōem z poſt: inuit q̄ petō dz clamare ad deū p oīonē añ ſuā ꝓuerſionē vt cōuertat: z poſt ꝓuerſionē vt ꝓſeruet. Nā ār tuor ſūt ꝓpt q̄ clamat hō. Clamat em̄ a facie ignis: a violētia furz: ab imperu aq̄r: z a terrore hoſtiū. Jn nob ār p⁹ cōuerſionē adhuc ē ignis ꝓcupie: z ſūt in nob fures. ſ. oculi: z aq̄ tribulationū: et ꝓtinuū bellū aduerſus inimicos. Eſt etiā mortalr ſciēdū q̄ lepra q̄nq̄ modis legit fuiſſe mūdata. Prio p occultatiōnē: vt ptz i manu Moyſi. Exo. iij. Et ſcōo oīone: vtz de leꝓ Marie Nūe. xij. Et tertio ablutiōe. vt leꝓ Naamā. iiij. Reg. v. Et q̄rto tactu man⁹ diuie: vtz Mat. viij. Et q̄nto ipletiōe obedietie: vt h. Hec ār ſcat q̄nq̄ reḡſtra ad mundationē ſpūalis lepre: ſaltē ō bñ eē. Primū ſuppl⁹ abſcōſio a pctis. z ſcōm inceſſio ſctōz. z tertiū lachrymoſa ꝓtritio

ꝛ ꝓfessio. ꝛ ꝗrtꝰ infusio gre diuie. ꝛ ꝗn/ tꝰ ē humil' satiſfactio.

Dñica. xv post Trini. Textꝰ euagel' Mat. ca. vi.

Nemo ꝑt duob⁹ dñis ser uire. Aut em vnꝰ odio habebit ꝛ alterꝫ diliget aut vnꝰ ſuſtinebit ꝛ alterꝫ ꝓtēnet. Nō poteſtꝭ deo ſer/ uire ꝛ māmone. Ideo dico vobis ne ſolliciti ſitis aīe vre qd man ducetꝭ: neqꝫ corpi vro qd īduas/ mini. Nōne ania plꝰ ē qꝫ eſca: ꝛ corꝑ plꝰ qꝫ veſtimētū? Reſpi/ cite volatilia celi qm nō ſerunt neqꝫ metūt neqꝫ ꝗgregāt i hor/ rea: ꝛ pr vester celeſtꝭ paſcit illa Nōne vos magis pluris eſtis il lis? Quis aūt vr̄m cogitās pōt adīcere ad ſtaturā ſuā cubitu vnū? Et de veſtimēto qd ſolliciti eſtis? Cōſiderate lilia agri q/ mō creſcūt: nō laborāt neqꝫ nēt Dico aūt vobis q nec Salomon in oī gloria ſua coopertus eſt ſicut vnꝰ ex iſtis. Si aūt fenum agri qđ hodie eſt ꝛ cras in cliba nū mittit: deus ſic veſtit: q̄nto magis vos minime fidei? Nolite g̃ ſolliciti eſſe dicētes: qd mā/ ducabim⁹ aut qd bibemus: aut q opiemur Hec em oīa gētes in qrūt. Scit em pat vester quia his oīb⁹ indigetis. Querite er/ go primū regnū dei ꝛ iuſticiam eius: et hec omnia adīcientur vobis.

Nemo ꝑt duob⁹ dñis ser uire ꝛc. Mat. c. vj. In ꝓti euāgel' chr̄s docꝫ iſtā ꝛclonē icꝫ. Nullꝰ debꝫ hīe ſollicit⁹ ꝙ/ dīnē ſuꝑfluā vl' anxiā circa tꝝalia: puta cibū/ potum/ veſtitū ꝛ hmōi. Et tāgit tria pūcta: q̄ ſūt: Ratiocinatio: exēplifi catio: ꝛ correctio.

Quātū ad ꝑmū ſciēdū ē: q duꝑ plici rōne chr̄s ꝛclonē ſuā ꝓbat. Et pri ma ē talis. Quicūq fuerint duo dñi ꝓ/ ꝓria iubentes: eligēdū ē fuire meliorī: cū nō ſit poſſibile fuire vtriqꝫ. Sed deꝰ ꝛ māmona. i. demō q diuitiꝫ poſſ: ſeu ipe diuitie qñ dñanꝫ affectui ſūt dñi ꝓ/ deꝰ iubet iuſtitiā aliꝰ rapinā. Ideo eligē/ dū ē fuire meliori. i. deo ꝑ deuotōem et nō māmone ꝑ ſuꝑfluā ſollicitudinem. Hāc g̃ rōnem tāgit chr̄s di. (Nemo ꝑt duob⁹ dñis fuire) qñ. i. ſūt ꝓ/ aut diſpa rati ꝛ nō ſub inuicē poſiti. vt ī ꝓpoſito. qꝫ auaritia q̄ ē fuitꝰ idolo nō ꝑt ſtare cū diuino obſeq̃o: nec volūtas diaboli ē ꝓformis volūtati dei. Ad itellectū āt ſeq̃ntiū ſciēdū ē q deꝰ ſm ſe a nullo pōt odio habit: vt ptꝫ ꝑ s. Tho. i ij. diſt. i. ꝛ. j. q. ix. ꝛ ꝑ Lapo. j. di. j. q. ij. Et rō vna ē: qꝫ deꝰ ē eēntialr ꝛ ꝑma bōitas. Nullꝰ āt ꝑt odire purā ꝛ ꝑmā bonitatē q̄ qlibet vult bonū neceſſario: ꝛ ꝓpr qlibꝫ amat ipam bonitatē q̄ bonū amatū eſt bonū: ꝛ ꝓpr amat ꝑmā bonitatē qua ois boni tas ē bona i. deū. Alia rō ē: qꝫ deꝰ ē eēn tialr bōitas: q̄ nullo mō hꝫ rōnē mali. q̄ nullo mō ē odibil'. In ſuis aūt effectib⁹ deꝰ odiri ꝑt inq̄ntū illi apꝑhendunt vt mali: vtputa pena quā infligit. Odit g̃ ipa pena ꝛ ꝓpr deꝰ illatoꝫ eiꝰ odit ꝑ ac/ cidēs inq̄ntū puniroꝫ: ꝛ ñ ſm ſe vl' ꝑ ſe. Ecōuerſo āt diabolꝰ i ſe ꝓſideraꝰ. i. ſi/ ne ſuo effectu: ſꝫ nō ſine ſua mala volun tate ē odibil': qꝫ ē inimicꝰ nr̄: ad quē na/ turalr vt inimicꝰ ē/ odiū hēmꝰ. vñ nō ē ꝓximꝰ nr̄. nec tenemur: imo nec dēmꝰ illū ex charitate diligere: vtꝫ ꝑ s. Tho. i. ij. ij. In ſuo tñ effectu aliqñ diligit: ve cū hoī ꝓcurat diuitias aut corꝑis volu ptates. Dic g̃ ſaluatoꝫ (Aut em vnū o/ dio hēbit). ſ. diabolū: q̄ i ſe nō ē amabil' Suſtinet āt ſic̄ dr Aug. eo mō q̄ alicꝫ odiēs dñm ꝛ diligēs ācillā ei⁹/ ſuſtinet dura ſuiturē ꝓpr amorē ancille. Sic et yani hoies amore voluptatum ſuſtinēt dura ſuiturē diaboli quē ñ amāt (Et al/ terꝫ ꝓtēnet). i. deū. Et nō dr odio hēbit.

qz deꝰ nō ē odibilꝫ. Cōtēnūt ār eū hoies vani q̄si de eꝰ māsuetudine z bonitate securi. vt ōt brūs Aug. Exp̄mit ār specialr saluator q̄ sint isti dñi dicēs (Non potestis deo fuire z māmone) Dāmona syriace latine ōt diuitie. Per māmona g̃ fm Hiero. intelligunt diuitie: q̄b simꝫ cū chīo fuiri nō p̄t. Sed fm glo. p māmona itelligit q̄dā demō/sic dictꝰ qz p̄est diuitijs: nō qz possit eas dare nisi vt deꝰ pmittit: sz qz p eas hoies fallit vt eadē glo. ōt. Sed reuera fm Aug. q̄ fuit diuitijs/vt ōt Hiero. fuit etiā demoni: vt ōt glo. Sūt aūt hic duo scienda. Primū est: q̄ vt colligit ex varijs scripture locis z dictꝫ sctōr: lucifer habet septē duces: q̄ tētāt de septē vicijs capitalib. Leuiathan q̄dē ō supbia: māmona de auaricia: asmodeꝰ de luxuria: belberit de ira: beelpheg oz ō gula: z beelzebub de inuidia: z de acidia astaroth.

Scōm ē q̄ nō dixit chīs: nō potestꝫ deo fuire z hīe diuitias. qz aliō ē hīe diuitias: z aliō ē fuire diuitijs. Hieron. Qui diuitias fuꝰ ē/diuitias custodit vt fuꝰ q̄ āt fuituꝫ excutit iugū/distribuit eas vt dñs. Hec ille. Quidā em̄ amāt diuitias sup̄ deū vt auari z fui illaꝝ. q̄dam amāt eas: sz infra seu minꝰ q̄ deū: vt viri impfecti. q̄dā eas nō amāt: sz tenēt p pter deū: vt fuiāt ō eis pauplb z familie: vt viri pfecti. Deinde saluator ꝛcluſionē suā, pbat scōa rōne q̄ taliē fm Hiero. Chrȳ. z sctm̄ Tho. sup Mat. Qui cū q̄ dat maiora/dabit etiā minora: sz deꝰ dedit aiam z corpꝰ q̄ sūt maiora cibo/potu z vestimento. igit ista minora dabit sine superflua sollicitudie. Hāc saluator tāgit dī. (Ꝯ dico vob ne sollicitī sitꝫ aie vre q̄d māducetꝫ) fz Hiero. i alīq̄b textlb addit: neq̄ q̄d bibatꝫ. Sed posito q̄ ñ sit ō textu: saluator i cibo cōcluſit etiā potū: quē cib necario reqrit (Neq̄ corpi vro q̄d induami) Aduertēdū ē ār q̄ fm Chrȳ. h̄ p aiaz accipit ipa aia rōnal cui māducamꝰ: ñ q̄si ipa egeat cibo: sz q̄ sine cibo ōficit corpꝰ: z ꝑ illa i corpe stare nō p̄t. Sz fm Aug. p aiam h̄ accipit vita corpal z aial: sicut z ibi: q̄ amat aiam suā pdet illā. Hec ār aia p cibū ꝓseruat i corpe. Aduertendū ē scōo q̄ q̄dā hereticī euchite appellati Aug. teste li. de here. z li. ō opib monachoꝝ: ex his verbis dñi dicūt q̄ viro aplico vtputa religioso ñ licz oparī manib z lucrari panē suū. Quoꝝ erroꝝ ex hocipo destruit. qz scīptura teste i multis locis/btūs paulꝰ opabat mānib suis lucrādo sibi victū: ne g̃uaret pauper chīi anos: z vt daret exm̄ pseudo aplis: q̄ indebite voledāt a suis auditoribꝫ stipendia surripe. Licz g̃ ista pcurare: imo q̄libet q̄ ñ hz teneāt pcurare sibi victū. Quilibet ei tenet se amare: qz ꝓxim q̄libz tenet amare sic seipm. g̃ q̄libz tenet ꝓpua re vitā suā sic z vitā pri. z magis: z ꝓr q̄libz tenet sibi, puidere ō his sine q̄b vi uere nō p̄t. Vñ q̄ ex notabili negligētia pmitterz se mori fame: eēt dānatꝰ. Qō ꝓo ōt (ne sollicīti sitꝫ) sic oz itelligi. Ne sollicīti sitꝫ. s. superflue z inordiate z anxie Sic em̄ hz ex doctria scti Thom̄. super Mat. z ad Phil. iij. z. ij. ij. q. lv. z. j. ij q. cvij. z. iij. di. xv. z. iij. ꝓ gē. c. exxxv. z i varijs alijs locꝫ: sollicitudo dupl̄r sumit. Vno mō, p diligētia q̄rēdi q̄ deest. Alio mō sumit, p anxietate ani cum ōfectu spei. z ista phibet: nec vnq̄ p̄t eē laudabil. Pria āt p̄t eē laudabil sz ē viciosa multꝫ modis: vt elicit ex locꝫ palegatꝫ. Prio si ponat finis i re q̄sita: z ñ i deo: tūc ei ē pctm̄ mortale. Scōo si q̄rāt superflua nēcitati z decētie statꝰ. Tertio si q̄rāt nēcia cū superfluo studio nimis ingergēdo mētē i talib. Quarto si q̄rāt nēcia cū ōbito studio: sz tñ cū diffidētia dini auxilij ita. s. q̄ hō nō speret q̄ si ipe faciat q̄ ō p̄t/ds ōbeat supplere. Hiero. Precipit nob ne sollicīti sim̄ q̄d comedam̄. Erqz i sudore vultꝰ p̄pam̄ nob panē: labor exercedꝰ ē: sollicitudo tollēda. Hec ille. Chrȳ. sup Mat. Nō ei sollicitudib spūalib: sz laborib corpalib adq̄rēdꝰ ē pāis: q̄ laborātib p pmio diligētie dño p̄stāre abūdat: z negligētib p pēa ō faciēte subducit. Hec ille Secūdū (Nōne aia plꝰ ē q̄ esca:). i. maioris pcij z corpꝰ plꝰ q̄ vestimtū:) q̄si dicit fm Hiero. Deꝰ q̄ dedit maiora: dabit etiā minora. Sicut etiā ōt Chrȳs. Si

de⁹ fecit hoiem vt sit: cū ee nō possit sine alimēto vtiq; exhibebit ei alimentū Nō itelligeadū ē: si hō faciat qđ i se est qz de⁹ ñ fecit hoiem vt sit: z viuat ꝫ suā volūtate: sed vt sit si velit ee.

Quantū ad scōm est q chr̄s ꝛclionē suā, pbat exēplarit: z adducit duo exempla Primū de cibo z potu: cū ōt (Respicite volatilia celi). i. ꝛsiderate aues que volāt i celo. i. i aere(Nō serūt neq; metūt neq; ꝛgregāt i horrea: z pr̄ vester celest' pascit illa. Sic āt testat Aug. qđā dicūt q exēplo celestiū auiū laborandū nō est: sic ille nō seminat neq; metūt: sz vt idē ait/rales nolūt ꝛsiderare q seqt neq; ꝛgregāt i horrea. Tales em volūt hr̄e man⁹ otiosas z r̄positoria plēa. Intedit g̃ saluator vt idē innuit: q sic ds pascit aues q̄rētes cibū ex sollicitudine sue nature debitā: ita pascet hoies facientes qđ i se ē. qz hō dignior ē oib⁹ aialibus. Jō subdit(Nōne vos pl⁹is est' illis). i. cari⁹ valet' ex Aug. ō ser. dñi. seu maiores estis p̄cio. z ꝑ mlto magis deus vos ꝛseruabit si faciat' qđ in vob ē. Sicut aūt ōt Hiero. qđā nimis alta sapientes p volucres accipiūt angelos: ñ itelligēres q tē false diceret: nōne vos pl⁹is est' illis. Possum⁹ tm̄ ex Hilariū p aues demōes itelligere: q̄s sine sollicitudine de⁹ ꝛseruat z st minor' p̄cio q̄ sint hoies fui chr̄i: z h̄ i ee gr̄e: sed nō in ee nature. Cōfirmat āt dñs qđ dixerat p qđdā ex ptū: vt ōt glo. cū subdit(Quis āt vr̄m cogitās). i. cogitādo(p adiicere ad staturā suā cubitū vnū:)qsi dicat: nullus. De⁹ p singl'os dies nutrimēta tui corpis facit. Si g̃ in tēpo q̄tidie ōi, puidētia opat. quō i necessarijs tuis cessabit: Si āt vos cogitando modicā ptē corpi vro addere ñ potest': quō cogitādo salubriter ꝛsiderare ꝓ ceteris possitis. Et ꝓ hoc dicit Aug. Sollicitudo ista ꝓhibet: vt ōt Chrys. (Consideremus lilia agri) Chry. Nō aūt vtiq; exēplo volucr⁹ vt induceret pauonē vl̄ cygnū: a q̄bus erat sl'ia exēpla accipe: sz vtiq; exēplo lilior⁹. Vult ei ex duob⁹ mōstrare superabūdātiā a munificētia pulcritudis z a vilitate pticipātium tl̄i decore. Hec ille. Jtē Chry. sup Matt. oñdit q̄ sit lilior⁹ pulcritudo/dicēs. Lilia em̄ staruto tpe formanť i frōdib⁹: vestitūť cādore iplenť odorib⁹. z qđ tra ñ dederat: de⁹ inuisibili ope largitť. Hec ille. Sicꝫ autē dicat q iste lilior⁹ ornat⁹ ñ ē ex diuia puidētia: sz a casu seu a fortuna Cōtra h̄ arguitť qz ea q̄ a casu sť raro eueniūt: vtz p Arist. ij. phys. Lilia āt sp eodē mō vestiūť: et oia lilia sl'r. Chry. sup Matt. Jn oib⁹ āt eadē plenitudo fuať: vt ñ ab euētu facta putenť: sz ōt puidētia itelliganť esse dispositā. Hec ille. Seqť (ñ laborāt) vt viri (neq; nēt). i. filāt vt feie. Et vt magis i eis cōmedet diuia puidētia: sbdit cōparatio de salomōe: q̄ fuit gl'iosissim⁹. Nā fuit potentissim⁹. qz viuēte Dauid pr̄e suo facer⁹ ē rex toti⁹ pl'i ōi. i. duodecī tribuū. Oēs āt reges alij p⁹ eū habuer̄t tm̄ duas trib⁹. Et vltra h̄ regnū. vt ōt ij. Reg. iij. erat h̄ns secū i dictōe oia regna a flumine terre philistijm vsq; ad trā egypti. Habuit ēt tātā familiā q vt ibi dē ōt scptura p singl'os dies sua curia vocabat. xxx. choros simile. Chorus vt ōt dns archie. ē mille libraꝝ. z lx. choros farine: z. x. boues pingues: z. xx. pascuales. i. vitulos vt credo. z cētū arietes: excepta venatiōe capreaꝝ z ceruoꝝ z bubalor⁹ z auiū. Jsta ñ sť vana: qz scptura sic testať. Vñ vt ōt q̄ s. satis ē rōnabile q xxx. milia psonaꝝ h̄ret i atrio suo. Hēbat ēt. xl. milia eq̄ꝝ currilū: q̄s nr̄i leues appellāt. z. xij. milia eq̄strū. Fuit ēt diuitissim⁹: qz vt cōputat q̄ s. ex his q̄ ōt scptura vbi s. su⁹ itroit⁹ ānuať cert⁹ erat. xl. vj. milia nōgēte q̄nq; gita due libre aur̄i Libra āt auri valz circa. xc. ducatos De his oīb⁹ vid̄ si vis archiepz. ij. pte. ti. v. Fuit ēt sapiētissim⁹. qz hūit sapiaz i fusa a ꝺo: vt ōt scptura. Quesiuit ēt ꝓplacer̄ mulieribus in omnibus quia ꝓpter amorem earum cum iam esset senex/ vi sus est sapiētiam perdidisse: z adorare idola. z ꝓsequēter verissimile ē q se q̄ntum potuit ornauerit. z tamen nun q̄ eq̄uit lilia. ido ōt: (Dico autem vobis

q̄ neq̄ salomon ī oī gl'ia sua coopt⁹ē sic vnū ex ist⁊) Hiero. Reuera qō sericū: q̄ regū purpura: q̄ pictura textricū p̄t floribꝫ coparī: Hec ille. Chrys. Quid ita rubet vt rosa: qd ita cādet vt lilīū: Vtq̄ leuo purpura: nulla suparī murice: ocl'orū mag⁊ q̄ fmōls indiciū est. Quantū ei ꝓfitat⁊ ad mendaciū: tantū vestimēto rū t floꝝ differētie. Hec ille. Et notāt dr. in oī gl'ia sua. qz vt dr Chrys. nō solū interdū Salomō superat⁹ē a floꝝ deco re sed sp: ita q̄ nec vna q̄dē die equat⁹ ē eis in pulcritudie. Est aūt notandū q̄ tria sūt agentia subordinata quoꝝ vnū est nobili⁹ altero: deus scz natura t ars. Vnde ars nunq̄ ita pfecte operatur vt natura: neq̄ natura vt de⁹. Ideo nūq̄ fuit ita bonū vinū vt illud qō fecit chr̄s de⁹ fm sctōs: neq̄ ita puleri flores vt colores vt illi q̄s facit natura: nisi eos faceret de⁹. Vñ Salomō ñ equauit lilia in decore. Et vltra h̄ vestes Salomōis nō fuerūt sine molestia facte vt vestes lilioꝝ. Chrys. sup Matt. Salomon t si nō laborabat vñ vestiretur: tñ videbat. Vbi āt ē visio illic t ministrātiū offensa: t iubent⁊ ira frequēter inuenit. Hec ille. (Si aūt fenū agri). i. lilia q̄ appellat fenū fm Chrys. vt oñdat eoꝝ vilitatē respectu hoim (qō hodie est) pulcrū. s. t decoꝝ (t cras). i. q̄si immediate post suā pulcritudinē. Vel cras fm Hiero. sumit p futuro fm ꝓsuetudinē scripturaꝝ (i clibanū mittit). i. in fornacē ignis qz alicubi reste sctō Thoma sup Mat. p lignis habent stipule. Vel vt dr glos. alij rect⁹ loco clibani hnt aceruū: qui est similis clibano cū eleuet ad modū monticuli: sicut t cliban⁹: q̄ a cliuo dr (deus sic vestit) sine ei⁹ supflua cura (q̄nto magis vos modice fidei) Videt aūt hic sumi fides p quadā ꝓfidētia: q̄uis possit sumi pro vera fide. quia ex magna fide magna ꝓfidentia nascit. Ex his patz q̄ opinio illoꝝ q̄ dicūt deū non habere p̄uidentiā de omnib⁹ in singulari est hereticā. qz est ꝺ diuinā scripturā vt h̄ patz de auib⁹ t liliis. Est ēt ista opinio stolida: qz ē exp̄sse cōtra philosophicam ratiōnē: qō sic patz. Suppono ei ꝑmo id qō dicit Aristo. libro. j. Phys. t expientia docet: q̄ omne agens aliquid aut mouens: agit et mouet illud ad aliquē finē Et probat: quia oīe agens aut agit p voluntatē: vt homo: angel⁹ t deus: aut p naturā: vt bruta t alia: vtrūq̄ aūt horū agit ꝓpter finē. Vel sic se mouēs i finē: vt homo. vel sicut motū t directum ab alio. vt sagitta. Scōo q̄ oīe qō fit t mouet: sic et mouet ad aliquē finem. Hoc ei sequit ex ꝑmo. Tertio q̄ causa p̄ncipalis est causa effect⁹ cause secūdarie: vt pura si socrates tenēs baculū manu per illū voluat lapidem: nō solū baculus sed t socrates dr mouere lapidez: imo magis q̄ baculus: qz causa ꝑmaria plus influit q̄ scōa iuxta regulā philosophie traditā in libro de causis. Et rō est. quia scōa causa habet totā virtutez suam a ꝑma. Vnde consueuit dici t verum est. q̄ quicquid est causa cause. est cā causati per se. Quarto q̄ est vna ꝑima causa effectiua q̄ a nulla alia mouet vt ꝓbat. ij. Meta. Ista aūt causa effectiua imobilis est tm vna. vt ꝓbat Aristoteles. xij. Meta. t. viij. Phys. t hoc ipm isti concedūt. Ex hoc aūt sequit q̄ omnis alia causa mouet ab ista: quia si vna eēt que non moueret ab ista: tā eēnt due cause immobiles contra suppositū Quinto q̄ deus quecūq̄ facit: per intellectū t voluntatem facit in creaturis: quia est spiritus: t aliā non habet potētiā. Sexto q̄ puidentia sit rō seu conceptus mētis factus de rebus ordinādis in finē. Executio aūt puidentie est res ordinare in finē fm p̄dictū ꝓceptū: vtz ex sancto Thom. j. parte. q. xxij. Tūc arguo sic. Deus facit oīes causas p q̄rtū p̄suppositū: ergo facit oīes effectus per tertiū p̄suppositū: ergo facit omnia que fiūt a quecūq̄ ꝓpter aliquem finem per ꝑmū t scōm p̄suppositum: ergo conceptum habet ordinis omnium i fines eorum per quintū presuppositum. Si enim per intellectum facit: oportet vt concipiat: sicut t quilibet artifex: ideo de⁹ nouit omnia q̄ fuerūt: q̄ sūt: et que erunt: t que esse possunt: t eius scia est infinitoꝝ. Patet ergo q̄ deus habz p̄u

Domica.xvi.post Trini.

dentiã de oĩb⁹ q̃ flũt:imo ipe exequit̃ p uidẽtiã suã.qz ipe mouet i oĩ mouente: z sine eo tota natura nõ posset mouere capillũ:sic̃ neq̃ bacul⁹ lapidẽ sine manu:nec man⁹ sine brachio:nec brachiuz sine hoie. Mouere aũt aliq̃d ad suũ fi nẽ p intellectuz: est habere z exeq̃ puidẽtiã circa talẽ rẽ motã.

Quãtũ ad tertiũ chr̃s hortat nos ad firmit̃ tenẽdũ ꝛcl'onẽ suã:dicẽs(Nolite g̃ solliciti ee)scz supflue z anxie:vt dicit glo.(dicẽtes:q̃d manducabim⁹:aut q̃d bibem⁹:aut q̃ opiemur)Sic em̃ q̃rere p tinet ad eos q̃ diuinã puidentiã negãt circa singulares hoĩm act⁹:vt ot̃ sanct⁹ Tho.sup Mat.ĩo subdit.(Hec em̃ oĩa gẽtes inq̃rũt)Quia.s.i reb⁹ hũanis credũt esse fortunã z nõ puidẽtiam:vt ot̃ Chrys.sup Mat. Et subdit. Qui aũt credit se iudicio dei gubernari:escã suã in manu dei cõmittat.cogitet ãt de bono z ỹ malo:de q̃ nisi sollicit⁹ fuerit:ne q̃ malũ fugiet neq̃ bonum apphẽdet. Hec ille. Et nota q̃ p victũ z vestitum oĩa necessaria itelligunt:p q̃b⁹ spare debem⁹ i dño faciẽdo qđ i nob est.ĩo subdit ur(Scit em̃ pat vester qz his oĩb⁹ indigetis) Et ꝑm Chrys.nõ dixit:scit deus: sed scit pr̃.vt nos magꝭ ad amorẽ z spẽ ducat. Qua em̃ ẽ pr̃ q̃ sustinet necessaria filio nõ dare? Si aũt essent supflua nõ ita oporteret ꝓfidere. Hec ille.(Querite g̃ ꝓmum).i.ex ꝓncipali intẽtiõe ꝑm Aug.(regnũ dei).i.vitã eternã q̃ est finis noster debit⁹(z iusticiã ei⁹).i.viã p quã venit ad illud regnũ ꝑm Chrys.(z hec oĩa).s.tpalia ꝑm Aug.(adiciẽt vobis)ꝑm q̃ erit vob expedies ꝑm Aug. suppositã tñ debitã sollicitudine:q̃ ꝑm Aug.notat in h̃ q̃ dr̃ ꝓmũ. Significat em̃ q̃ secũdario tpalia sũt q̃rẽda:aliq̃ deum tẽtarem⁹. Patz g̃ ꝛclusio intẽta q̃ sollicitudinẽ supfluã z anxiã vitare debem⁹. Et q̃ sequit cozollarie q̃ siq̃s ambulet i veritate cozã deo z faciat qđ pt: aut nõ deficiet in necessarijs:aut vitas mẽtita est. Est z aliud ex dictis notandũ q̃ hoiem in oĩb⁹ aduersis sufficit cõsolari.s. q̃ de⁹ habet oĩm etiã i speciali puidentiã. Hoc em̃ ẽ dicere q̃ nulla res tibi accidit q̃ntũcũq̃ minima nisi deo sciẽte z volẽte: vel saltẽ ꝓmittẽte ad aliq̃ bonũ finem.

Dñica.xvi.post Trinita.Textus euãgel'.Lu.ca.vij.

IBat iesus in ciuitatẽ q̃ vocat naim.z ibãt cũ illo discipuli ei⁹ z turba copiosa.Cũ aũt appropinq̃ret porte ciuitatis:ecce defunctus efferebat fili⁹ vnicus matrꝭ sue.Et hec vidua erat:z turba ciuitatꝭ multa cũ illa. Quaz cũ vidisset Jesus misẽiã motus sup eã:dixit illi.Noli flere. Et accessit z tetigit loculũ. Hi aũt q̃ portabãt steterũt.Et ait. Adolescẽs tibi dico surge.z resedit q̃ erat mortu⁹ z cepit loq̃ Et dedit illũ mri sue. Accepit aũt oẽs timor:z magnificabãt deũ dicẽtes Quia pphet magnus surrexit i nobis:z qz de⁹ visitauit plebẽ suã.

IBat Jesus in ciuitatẽ q̃ vocat naim rc̃. Luce.vij. Circa suscitatiõem adolescẽtꝭ de q̃ in pñti euãgelio fit mẽtio/tria pũcta tãgunt:q̃ sũt Magna desolatio: magna miseratio:z magna cõsolatio.

Quantũ ad ꝑmũ lr̃aliter tãgit magna vidue desolatio:cũ dr̃.(Jbat iesus in ciuitatez q̃ vocat naim)Est aũt naim ꝑm Beđ.qđã parua ciuitas galilee:secũdo miliario distãs a mõte thabor:(Et ibãt cũ eo discipuli ei⁹ z turba copiosa)ex diuina ordinatiõe:ꝑm Beđ. vt eẽnt tãti miracli testes. Jbat etiã turba cũ iesu q̃ntũ erat ex se ꝓpt varias cãs dictas sepissime:scz ꝑcipue ꝓpt deuotionẽ ad doctrinã z miracula ei⁹ (Cũ ãt appropinq̃ret porte ciuitatꝭ:ecce ỹfunct⁹ efferebat)ad sepulturã q̃ ãtiq̃t⁹ erat extra citates:ne

ex corruptõe ꝛ putrefactõe cadauer ꝯficerek habitatio(filiꝰ vnicꝰ).i.solꝰ(mꝛi sue.ꝛ hec vidua erat)Greg.nise. Erũne molem breuib⁹ ꝓbis explicuit. Dr vidua erat:q̃ nõ spabat vlterꝰ filios ꝓcrare. Nõ hẽbat ĩ quẽ aspectũ vice defuncti dirigeret. Hũc solũ lactauerat: solꝰ aderat alacritaꝯ cã ĩ domo. Nihil mꝛi dulce ac ꝑciosũ nisi ꝫ solꝰ extitat. Dilꝫ serãda passio:ꝛ ad fletũꝛ ad lachꝛymas potẽs ꝓuocare. Hec ille.

Jn hac ꝓte ẽ documẽtuz vt pietatis opa libent⁹ sectemur. Turba em̃ huiꝰ ciuitatiꝯ qꝛ defunctũ efferebat meruit videre mirabilia chꝛi Est etiã documẽtũ:qꝛ iste mortuꝰ erat adolescẽs.iõ caue ant adolescẽtes:qꝛ sꝯ alijs ad mortẽ aie ꝓniores:ꝛ freq̃ntiꝰ moꝛiunꝯ:nisi conenꝯ hĩe ꝯditões ꝓtuales:refrenãtes eoꝝ cõditões naturales. Conenꝯ igitꝯ ꝫ eratez la sciuiozẽ hĩe disciplinatã ꝙuersatõem maxie ꝑ obediẽtiã ad seniozes. Et scõ ꝫ suã pulcritudnẽ hĩe elõgatõem a ꝑsonis male appetẽtib⁹:maxie adolescẽtule. Et tertio qꝛ facilꝛ assuescũt: dñt conari vt sua ꝙsuetudo sit circa bona:iuxta illõ Thren. iij. Bonũ erit viro cuꝫ portauerit iugũ dñi ab ado. sua. Et q̃r to qꝛ paꝛ sũt expti:debẽt eẽ tardi ꝛ rari ĩ loq̃ndo. Et q̃nto qꝛ sũt agiliozes ꝛ magis ĩ motu:dñt eẽ etiã fuitiales vt motꝰ suos exerceãt ĩ fuitio seniozꝫ:maxie ĩ religiõib⁹:vbi ꝑes occupanꝯ circa maiora:puta studia ꝛ ꝑdicatões ꝛ oꝛones et hmõi:ĩ q̃b⁹ iuniozes ñ ꝑñt eẽ ita fructuosi. Vñ in signũ hꝰ ad iperiũ dñi iste ẽt a mortuis resurrexit.ꝛ mꝛto magis ad ꝑceptũ seniozis dz adolescẽs a dormitione stati ꝛ alacrꝛ euigilare.

Quantũ ad scõm dꝛ(Quã cũ vidisꝫ dñs miscõia motꝰ sup illã) Chꝛs em̃ sic vere naturã bũanã assũpsit:ita assũpsit oẽs naturales affectꝰ q̃ naturã ꝙsequũꝛ Jõ fuit etiã inq̃ntũ hõ naturaꝛ valde piꝰ ꝛ cõpatiẽs.qꝛ natꝰ ẽ de mꝛe miscõie ꝛ de ꝓe misericordiaꝯ ꝛ totiꝰ ꝙsolatiõnis:vt dꝛ.ij. Lor.j. (Dixit illi Holi flere)ꝙsi diceret sm Beõ. Desiste q̃si mortuũ flere:quẽ mox rsurgere videb. Hec ille(Et accessit ꝛ tetigit loculũ).i.feretrũ. Vt ãt suã hũanitatẽ oñderet orgaꝯnũ eẽ diuitatis sm Cirill. loculũ tetigit cũ posset solo ꝓbo sanare. Sicut em̃ vt idem ait/fertꝯ aditũctũ ignĩ pficit opus ignis.sic caro ꝙiũcta ꝓbo/effecta ẽ viuificatia et mortiꝯ expulsiua(Hi ãt q̃ portabãt stereꝛt)fortẽ spãtes qõ futuꝯ erat

Jn hac ꝓte ẽ documẽtũ qꝛ ĩ funeribꝯ nris dẽmꝰ ex futura resurrectõe solaciũ capẽ. Titꝰ. Jubẽs aũt cessare a lachꝛymis q̃ ꝙsolat⁹ mestos:monet nos ꝑntib⁹ defunctiꝯ ꝙsolatiõem recipẽ: resurrectionẽ spantes. Hec ille.

Quantũ ad tertiũ dꝛ Titꝰ. Nõ ẽ saluator sitis helie flẽti filiũ sareptane:nec q̃lis helisꝰ q̃ ꝓpriũ corpꝰ sup corpꝰ posuit defuncti.nec q̃lis Petrꝰ q̃ ꝑ tabita orauit:sꝫ ipe ẽ q̃ nõ entia velut entia vocat:q̃ mortuos ꝛ viuos alloq̃ꝯ. Hec ille. Vñ seq̃t(Et ait:Adolescẽs) Sic dicẽs. Tho. iij. di. xl. sex sũt bois etates sm sex notabiles varietates ĩ statu eiꝰ. Prima ẽ infantia vsq̃ ad septimũ ãnũ. Secũda puericia vsq̃ ad. xiij. Tertia adolescẽtia vsq̃ ad. xxiij. Quarta iuuentꝰ vsq̃ ad q̃ggesimũ. Quita senectꝰ vsq̃ ad septuagesimũ. Sexta vsq̃ ad finez. Jste g̃ ĩgrediebat flozẽ etatiꝯ. Et sic dicẽ Greg. nise. icipiebat emittere barbã(tibi dico)ꝓpria auctozitate:nõ oꝛãdo vt helias(surge)a statu mortiꝯ ad statũ vite. Titꝰ. Jncũctanꝯ ãt erectꝰ ẽ:cui sũt mãdata directa. Diuina em̃ prãs ẽ irrefragabiliꝫ:nulla mora:nulla oꝛonũ istãtia. Hec ille. Vñ sequit.(Et resedit q̃ erat mortuꝰ ꝛ cepit loq̃)ĩ signũ vere resurrectõis:sm Titũ. Vñ ꝛ de Simõe mago legit q̃ mortuuz suscitauerit apparentꝯ sꝫ loq̃ nõ potuit. Quõ ãt locutio ꝛ ãbulatio ꝛ comestio ꝛ hmõi possint esse sig̃ efficacia ꝓe resurrectiõis:vide feria.iij. pꝰ pasca(Et ꝺdit illũ mꝛi sue)ꝛ cũ filio dedit ei ꝙsolatõez ifinitã q̃dãmõ(Accepit ãt oẽs)astãtes(timoꝛ)admiratiõis. Vñ ꝛ h̃ factum vt dꝛ euãgelista fuit vt vulgatũ rancꝫ mirabile ꝑ totã iudeã.ꝛ ĩ circũitu rgiõis (ꝛ magnificabãt deũ) ĩ chꝛo filio eiꝰ(dicẽtes:qꝛ ꝓpha magnꝰ) antonomastice.i.ille ꝺ q̃ ꝓdixerat Moyses Deut. xviij. Prophetam suscitabo

Domica. xvii. post Trinitatis

els·qō de chīo messia itelligīt(surrexit ī nob)Dicūt ār spūales viri surgere qñ eleuanť ad aliquā excellētē scitatē vel aliud donū dei. Sic eī eleuanť a cōi statu hoīm ad altiorē(Et qr de⁹ visitauit plebē suā)mittēdo eī saluatorē expectatū diu. Est ār notādū q sīc ōr Maximus idoneū ē dicere q septē resurrectiones añ dñicā narranť. q̄z pma ē filij sareptane Scōa filij sunamitis. ſtia q̄ facta ē i reliquijs helisei: q̄rta q facta ē in naim. q̄nta filie archisynagogi. sexta lazari. septia i chīi passiōe. mlta nāq corpa surrexerūt. Octaua est chīi: q expers mortis remānsit vltī⁹: i signū q cōis rsurrectio q futura ē ñ tollet morte: sz indissolubilī pmanebit. Hec ille. Utr ār q i chīi passiōe suscitati sūt/sint itelligi mortui:sīc ōr h Maxim⁹: ē dubiū apō alios. Naz sīc ōr sctūs Tho. ij. qte. q. lij. Hiero. h sub dubio relinqt. Aug. ār ad euo. ōr. q sī denuo mortui:cui⁹rōnes sūt efficaciores q̄ rōnes Hiero. Jō tenet s. Tho. q chīs fuit pm⁹ q surrexit. ñ moriturⁿ. Et ēt ipe Hiero. ōr: q sī illi surrexerūt imortales:surrexerūt p⁹ chīz'. In hac parte exēplū hūt vidue desolate spēdi i chīm: t recurrēdi ad ipz: t ꝓsolabilī eas: qr nō min⁹ est misericors mō q̄ tūc eēt qñ flentē viduā ꝓsolat⁹ ē. Ubī. j. ad Tim. v. Que vere vidua ē t desolata/speret i dño t instet orōnib⁹ t obsecratiōib⁹ nocte t die.

Moralit fm oēs scōs iste defunct⁹ fcat petrē. Est ei petr ad instar mortui pmo frigid⁹: q̄ frigiditas ꝓuenit ex vento aquilonari suggestiōis diaboli/ce: t ex frigido veneno peccati: t extinctiōe ignis diuini amorz. Scōo ē pōdere rosus'ad eo q de⁹ ipm sustinere ñ pōt: sz mergit de petrō i petrm. Gze. Petrm qō p pniam ñ diluit: mor suo pōdere ad aliō trahit. Hec ille. Et tādē mergit i abyssū. Tertio ē fetid⁹. Ubī t p porcos/fcāt petrē: in q̄s diaboli petierunt mitti. Nonumērū ār petrīs est mala ꝓsuetudo: a q̄ q̄s cū magī difficultate revocatur: i cui⁹ signū dñs resuscitatur⁹ lazar fleuit t orauit. Portitores aūt ad malā ꝓsuetudinē deferēt es sī q̄ttuor q faciūt i petrō p̄seuerare. s. fiducia diu viuendi: ꝓsideratio aliene culpe: fiducia i mia ōi t blanda adulatio. Ult sūt q̄ttuor genera passionū aie. q nos ad mala impellūt Primū ē existētiū in irascibili respectu boni. vt amor: desideriū: delectatio vel gaudiū. Scōm existētiū ibidē respectu mali: vt odium: fuga dolor vl tristicia. Tertiū ē existētiū in irascibili respectu bōi: vt spes t de peratō. Quartū ꝓ ex istētiū ibiō resp'cu mali: vt timor: audacia et ira. De his vide. j. ij. q. xxiij. Porta ār extra quā ferebat fz Beō. est q̄ñq corpor⁹ sens⁹: p quē exercet petrm Vidua ār sui spōsi p̄ntia ōstituta ē sctā mr eccīa: q sup petrōrib⁹ plāgit. Ad c⁹ lachrymas sepe chīs suscitat mortuos: verā tribuēs eis pniaz quā sine dīno auxilio facer nequisset. Cōfert ār ad h turba q̄ erat cū vidua. i. sci q sī i via et q erāt cū chīo. i. sci p̄te: q̄ p nob orāt. Est ār notādū q tres tm chīs mortuos legit suscitasse. q̄nis fz Aug. mlto p̄les fuerit. t h p magī mysterio fz scōs. nā filia archisynagogi fuit suscitata adhuc existēs itra domū: iste ār adolescens extra domū: fz ñ de sepulcro: lazar⁹ ār ō sepulcro. Per hos ār fcant tres petrōres. Primⁿ ē petrō i cogitatiōe tm q̄si i domo q̄. s. ꝓsensit q̄dē i petrm: fz ñ execut⁹ ē illud Scōs ē i ope tm t ñ hñs ꝓsuetudinē mala q̄ p sepulcr fcat. Tertiⁿ ē q iā intrauit h fetidū sepulcr: t magī difficultatē lapide claudit. Null⁹ aūt istor fuit suscitat⁹ sine fletu. sed maior fuit i suscitatione ētij. Nā i pmo mortuo vt ōr Mar. v. fuit flet⁹. s. parētū: t sīlr h fiebat. Sz circa lazar fleuit martha: fleuit maria: fleuerūt iudei: fleuit chīs. qr ētes petrōres cū maiori difficultate curant.

Dñica. xvij. post Trinitatis. Text⁹ euāge. Lu. c. xiiij.

Qvm intraret Jesus in domū cuiusdaz principis pharisеoz sabbato manducare panē et ipi observabāt eū. ecce hō q̄dā hydropicus erat ante illū. Et re-

spondēs ieſus dixit ad legiſperitos ꝛ phariſeos dicēs. Si licꝫ ſabbato curare: At illi tacuerꝫ Ipe ꝙo apprehenſū ſanauit eū: ac dimiſit. Et rñdens ad illos dixit: Cuius veſtrum bos aut aſinus in puteū cadet: ꝛ nñ cōtinuo extrahet illum die ſabbati. Et nō poterāt ad hec reſpondere illi. Dicebat aūt et ad inuitatos parabolā: intēdēs quō primos accubitꝰ eligerēt: dicēs ad illos. Cū inuitatꝰ fueris ad nuptias nō diſcūbas in primo loco: ne forte honoratioꝛ te ſit ab illo inuitatꝰ: ꝛ veniēs is ꝙ te ꝛ illum vocauit dicat tibi: Da huic locū. ꝛ tūc incipias cum rubore nouiſſimū locū tenere. Sed cū vocatus fueris vade recūbe in nouiſſimo loco: vt cum venerit ꝙ te inuitauit dicat tibi: Amice aſcēde ſuperius. Tunc erit tibi gloria coram ſimul diſcūbētib⁹ Quia omnis qui ſe exaltat humiliabit. ꝛ qui ſe humiliat exaltabitur.

OVm intraret Jeſus in domū cuiuſdaꝫ principis ꝛc. Lu. xiiij. In ꝑncti euāgelio tā gunt tria pūcta. ꝙ ſt̄ Malignatio Cōfirmatio ꝛ Admonitio.

Quantū ad ꝑmū tangit magna phariſeoꝝ malicia aduerſus chm̄. Eſt aūt aduertēdū. ꝙ phariſei fuerūt apud iudeos religioſi magne opinionis: ꝛ ꝙ extrinſece ꝓtēdebāt magnā ſcītatē: ſed erant hypocrite ꝛ auari ꝛ ſupbi ꝛ oīm vicio pleni. Dic̄ g̃ (Cū itraret Jeſ⁹) inuitatꝰ domū cuiuſdaꝫ ꝓncipis). i. viri nobilis (phariſeoꝝ). i. ꝙ erat de ſecta phariſeoꝝ (ſabbato). i. i die feſto: i ꝙ nñ licebat opari (māducare panē). i. refici. Nā panis ꝛ aq̄ noie i ſcꝑtura itelligunt oīa q̄ veniūt i cibū ꝛ potū bois. Vñ. iiij. Reg. vj. dr Pone panē ꝛ aquā coꝝā eis. Et ſeq̄t. Et appoſita ē cibo⁹ ma g̃ ꝑpatio (Et ipi). ſ. phariſei (obſuabāt eū) Et ꝙ videt ꝙ malicioſe eū inuitaſſent. Sed q̄reſuit: Rñdet Cirillꝰ Quāuis inq̄t dñs malicia phariſeoꝝ cog̃ſceret: tñ ad eoꝝ vadit ꝙuiuia: vt ꝑdeſſet ꝑntib⁹ p ꝙba ꝛ mirac'a. Hec ille. Sz q̄d obſuabāt: Dic̄ Cirillꝰ ꝙ ob ſuabant ſi aliq̄d faceret eoꝝ q̄ erāt ꝓhibita i ſabbato: ꝛ ꝑcipue ſi curaret/ſeu facerz miracl'a circa infirmos: vt dr mg̃r hiſto. Vl̄ ſi aliq̄d diceret aut faceret i q̄ poſſent eū notare tā q̄ veri iudi ꝛ eiꝰ inimici. Ecce g̃ eoꝝ malicia: qz eū paſcebāt cibo: ꝛ volebāt eū infamia mordere. Sz chr̄s volēs eos i totū ꝙfutare/fecit ynū miraculū. Nā ſeq̄t (Et ecce q̄dā hydropic⁹) Eſt āt hydropiſ morbꝰ Beō. ꝛ mg̃r hiſto. reſtibus/humoꝝ ſuccutaneꝰ de vicio veſice natꝰ/cū anhelitu fetido ꝛ iflatiōe turgēte. Vnde hic morbꝰ ab aq̄ſo humore dr. Grece ei hydor/latie aq̄ dr. (erat añ illū) forte iſidioſe adducꝰ a phariſeis vl̄ forte ex ſe venerat ad medicū vt ſanarek. Et miam petebat eoſp̄o ꝙ añ medicū ſe ponebat. Nō āt audebat petere ꝙbo ꝑp̄ phariſeos ꝛz Cirillū. Videꝫ āt eū chr̄s miaꝰ. Vñ ſeq̄t (Et rñdens ieſus) Cōtra qz nullus loq̄bak cū eo. Ad h dr Beda. ꝙ loq̄bak cū eo cogitatiōes iſtorum obſeruātiū eū. q̄s ipe nouerat. q̄uis dicī poſſit ꝙ h ponit rñſio ꝑ locutione (dixit ad legiſperitos). i. legiſdoctoꝛes ſcribas (et phariſeos. Si licet ſabbato curare: (. i. ſanare infirmos. Et i h fm Theo. tanq̄ amētes eos vertit qz illa dies eſt a dño bñdicta: ꝛ ꝑnter i q̄ debēt bona opa fieri. Dies āt q̄ bona opa nō admittit ē maledicta. Vñ ēt mg̃r hiſt. dr ꝙ mix ē de ipis: qz cū i traditōib⁹ ſuis habeāt circa ſeptuagīta genera operū que ſabbato nñ licet: unt illa nñ hūt cura infirmoꝝ: maxime q̄ fiebat ſolo verbo: vt plerūq̄ chr̄s faciebat. (At illi tacuerꝫ) Beda. Merito interrogati tacēt q̄ ꝓtra ſe dictū q̄quid dixerint vident Nā ſi licet ſabbato curare: quare ſaluatoꝛē an curet obſeruāt: Si nñ licꝫ q̄re ipi ſabbo pecora curāt. Hec ille. Jeſ⁹ g̃ ne

glexit eoꝝ insidias: ⁊ ñ inkrogauit etiaꝫ ifirmū ꝼz Cirillū. qꝝ videbat eū affectu ose desiderare ⁊ sperare salutē: quā phariseoꝝ metu ozeten⁹ petere ñ audebat. ſō secꝺ (Ipe ꝓo apphensū sanauit eū et dimisit) Theo. In q̄ ñ h̄ pspexit dñs ne scādalizaret phariseos: sed vt bñfaciat egenti remedijs. Decet em̄ nos cū mag̃ resultat vtilitas ñ curare si stulti scāda lizātur. Hec ille.

Mozalit iste hydropic⁹ ꝼcat multa pcōꝝ genera. Nā hydropic⁹ ꝼm Bedā habet tres miserias. s. inflationē q̄ ꝼcat supbiā: ⁊ ieiunioꝝ ibilē sitim: q̄ ꝼcat auaꝝ riciā: ⁊ exhalationē fetoꝝ q̄ ꝼcat luxuri am. Hos chr̄s apphendit q̄n de faucib⁹ diaboli p ꝛtritionē eripit. Et sanat q̄n facta ꝓfessiōe absoluit: maxie si pcedēs doloꝝ nō fuerat pfect⁹. Tūc em̄ pficit p claues Petri apli. Et dimittit cōpleta satisfactione: vt liberi ad celum possint euolare.

Quātū ad scōm ponit phariseoꝝ cō furatio: cū dr (Et rñdens ad illos dixit. Cui⁹ v̄m asin⁹ aut bos in puteū cadet ⁊ ñ extrahet illuꝫ ꝛtinuo). i. statim (die sabbati) q̄si di. magna ē stultitia dicere q̄ licz aiali succurrere ex auaricia vt fa ciatis vos: ⁊ q̄ hoi nobilissime creature ñ liceat succurrere ex charitate (Et ñ po terāt ad hec rñdere illi.

Mozalit isti phariseī magis de asi no q̄ de hoie curātes: ꝼcāt eos q̄ nō h̄nt curā de aia sua quā ī pcōꝝ soꝛdib⁹ vo lutari patiunt ⁊ tñ multū curāt de coꝛ pe q tanq̄ asin⁹ pigꝝ ēad bonū. Volūt ei tales oia ad coꝛp⁹ spectātia h̄re pul cerrima ⁊ ō aie pulcrit rudie ñ curāt. Sz ꝓfūdēdi sūt isti a chr̄o ī die iudicij: talit vt rñdere ñ possint.

Quātū ad ꝛtiū ponit monitio q̄daꝫ spectans ad humilitatē ꝓtra phariseoꝝ supbiā. Nō solū ei erāt auari sed ⁊ am bitiosi: qꝝ multū curabāt de p̄mo loco ī locis vbi pl̄es ꝓuenieb̄t. Dicit g̃ (di cebat āt ⁊ ad inuitatos) ab ipoꝝ phariseoꝝ rūt p̄ncipe (pabolā) Est āt h̄ aduerrēdū q̄ pabola vt hēs vnicavltia p⁹ octa. epi. ꝑpe ē q̄n aliq̄d ad ꝼcandū fingit. de q̄ si ue fuerit siue ñ. ñ curam⁹. Et tūc vt ibi dictū ē: sensus l̄ralis ñ ē quē ꝑpe voces exp̄mūt: sz quē metaphoꝛice. Large tū aliq̄n pabola dicit q̄cūq̄ compatio rer genere dissimiliū: etiāsi vtrunq̄ sit ve ra res: vt si dicā: Sicut moyses exaltaꝝ uit ꝼpentē in deserto: ita exaltari oꝑtet filiū hois. Et tūc illa pabola habet du plicē sensū: vnū q̄ ꝑpe p voces exp̄imit aliū q̄ metaphoꝛice. Et ita ē in ꝓposito. Dixit g̃ chr̄s parabolā. i. aliq̄d sile alti intēdens significare duo. vnū ꝑpe: aliꝺ trāssumptiue. Prope q̄dē locut⁹ ē ꝺ ma terialib⁹ ꝙuiuijs aut nuptijs (intēdēs) .i. itelligēs ꝼz aliq̄s: vel intēdēs supple docere (quō p̄mos accubit⁹) .i. sedes ad comedēdū. Quia ei antiq̄ comedebāt ī lectis: assidētes mēse dicunt accumbe re: ⁊ ipe sedes accubit⁹ (eligerēt dicens ad illos. Cū iuitat⁹ fueris ad nuptias: ñ discūbas i p̄mo loco) Cirill⁹. Prosili re ei pmpte ad honoꝛes q̄ nobis ñ ꝙue niunt indicat nos temerarios: et facta nr̄a vituperio replet. Hec ille. Vñ secq̄ (Ne forte honoratioꝛ te sit iuitat⁹ ab il lo. ⁊ veniēs is q̄ te ⁊ illū vocauit dicat tibi. Da huic locū. ⁊ tūc incipias cū ru boꝛe nouissimū locū tenere. Est āt notā dū q̄ ñ debem⁹ esse p̄suptuosi ī possiden dis icōgruis honoꝛib⁹. Prio q̄dē qꝝ ma lū ē ⁊ displicēs ꝺo: Scōo āt qꝝ dato q deū ñ timeam⁹ adhuc ē malū ꝼz id qꝺ q rim⁹: qꝝ vt ꝺr Ch:yꝑ. satagēs vt abun der honoꝛib⁹ ñ honoraq̄. Hec ille. Et si aliq̄n honoꝛeq̄ loco. tñ apꝺ mētes hoim aliq̄n ꝛtēnit vl saltē se expōit pic'o ꝓfu siōis. Isti g̃ q deū ñ timebāt. saluatoꝛ scōaz adduxit cām fugiēdi talia (Sed cū vocat⁹ fuerȝ ad nuptias: vade ⁊ rec be ī nouissimo loco) Prio q̄dē ꝑpq deū ⁊ hūilitatē. Deinde si deū ñ times: sed vis oino honoꝛari: et sic eēt tibi faciēdum maxie inq̄ psonas ciuiles (vt cū venerit q̄ te inuitauit: dicat tibi: Amice ascēde supi⁹: tūc erit tibi gl'ia coꝛā sil' discūbē tib⁹) Ih̄s aūt ꝓhis ñ boꝛrat saluatoꝛ vt vlrim locū teneam⁹ finaliq̄ ꝑpq hoim gl'iā inde seqntē: sed ex p̄suppositiōe loq tur. acsi dicat Si gl'iā q̄rȝ. stult⁹es face re id ꝑpq qꝺ ꝓfundarȝ. vt loq ꝺ gl'ia q̄ p uenit ex actu bono ⁊ bñfacto: quā tñ p⁹

modū i deū referre deb em⁹. Sic ei ḡre rē glīā vt glificet de⁹ i bonis nr̄is ñ est malū ꝫ bonū: lz sit ifirmis z icipientib⁹ pcl'osū (qz ois q̄ se exaltat) p̄sūptuose vl tra debitū: ñ solū i loco ꝫ i alīs (hūilia bīt) ñ solū a bo i futuꝝ: ꝫ iterdum ēt ab boib⁹ i pñti q̄ egreferūt tl'es temerarios. Et ecōuerso (q̄ se hūiliat exaltabīt) ab eis dē. Est ei sciēdū q⁹ qñ aliq̄d ē in cōi ꝓsuetudie bo im: vl'r dicim⁹ sic fieri vl'ee: q̄uis aliqñ ita nō sit. Vt si dicā q⁹ ois anno fructificāt vites: vl'q⁹ ois hō p mo bonū vinū ponit. Et sil'r ē cum dr: Ois q̄ se exaltat hūiliabīt: vl'extrīsec⁹: vl' saltē apd mētes boꝝ despiciētiū tales. Ali⁹ ār l'ralis sens⁹ē h trāssumptiue P:o q̄ sciēdū ē q⁹ p nuptias intelligīt ec clīa militās ad q̄s nuptias q̄s p bapti smū igredīt. Per pmū locū ār intelligīt ois dignitas ad quā null⁹ se dz igerere: sed dz q̄sq̄ se meliores sibi p̄ponere q̄n tū i se ē. dūmō cesset obstīatō. qz ait Ba sī. q⁹ maius ē ex repug̃ntia superbie indi ciū q̄ ex pmo accubitu: qū eū cū ipso ob tiem⁹. Hec ille. Si ār ita ñ egerit iuita tor pncipal'. s. ds a q̄ ē ois ptās z digni tas. deijcīet talē a sua dignitate saltem spūal'r p snīaz dānatōis: aliqñ ēt talem deijcit tpali depositōe. Si ār aliq̄s hūi līt fugiēs pmotōes. sic p̄res ātiq̄ facie bāt tādē ex obedīētia susceperit digni tatē: z ex charitate frat'na bñ vl⁹ fuerit ea: tādē celestē glīā obtiebit. Jō dr. Et erit tibi glīa cē. cui⁹ rō sōdīt. Qr ois q̄ se exaltat p̄sūptuose se dignitatib⁹ eccīa stic⁹ igerēdo: hūiliabīt mō p̄dicto: et q̄ se hūiliat vere z ñ ficte: exaltabīt h per grām z i futuro p glīā. Est ār notāndū q⁹ i religiōib⁹ m'rīt cū mag̃ pot⁹ obstia tiōe q̄ hūilitate recusāt platiōis digni tatē: q̄s ñ ē dubiū male agere. qz sē tar di ad obedīētiā q̄ se extēdīt ad indigni tates et dignitates. Et si obijciat⁹ q⁹ sci ta fecerūt: dico q⁹ vez ē q̄ nō a suis su periorib⁹ pmouebant: ꝫ a pl'is. Aduers⁹ maiores ār null⁹ scūs ē obstiat⁹ i his i q̄ bus cert⁹ ē q⁹ bñ fac obedīēdo: vl' saltē ē dubi⁹. Et si q̄s recte scrutet tal'obstina tio vēit ex amore sui quē p̄ponūt amo ri diuio. Nam si diligis me pasce oues meas. Est ei op⁹ maxīe charitat⁹ q⁹ q̄ si bi vacare vellet: suā ꝓsolatōez negligat p̄t vtilitatē aiaꝝ. Justificāda ē g̃ i pla tiōe intētio: z deinde hūilit dz q̄s susci pe iniūctionē z patient. imo alacrit fer re absolutōz. Sz iiūctionē pterue recu sare. z de absolutiōe murmurare: imo i suo corde dolere: hypocritaꝝ est ac super boꝝum.

Feria ḡrta q̄rtu oꝝ tēpoꝝ. Text⁹ euage. Mar. c. ix.

Respondens vn⁹ de tur ba dixit ad iesum. Ma gister: attuli filium me um ad te habentē spiri tū mutū. Qui vbicūq̄z eū ap̄p hēderit allidit eum z spumat et stridet dentib⁹ z arescit. Et dixi discipul'tuis vt eijcerēt illū. z ñ potuerūt. Qui rñdēs eis. dixit. O gñatio incredula q̄diu ero apud vos: q̄diu vos patiar: af ferte illū ad me. Et attulerūt eū. Et cū vidisset illū: statim spiri tus cōturbauit eū: z elisus i ter rā volutabat spumās. Et inter rogauit p̄rem ei⁹. Quātū tp̄is est: ex quo hoc ei accidit: At ille ait: Ab infantia. Et frequenter eū in ignē z in aquā misit vt eū pderet. Sz si q̄d potes adiuua nos: miser⁹ nr̄i. Jesus aūt ait illi. Si potes credere: oīa possī bilia sūt credenti. Et continuo exclamās pater pueri: cū lach⁹y mis aiebat Credo dñe: adiuua incredulitatē meā. Et cū vide ret iesus cōcurrētē turbā cōmi nat⁹ est spūi imūdo dicens illi. Surde z mute spūs: ego tibi p̄ cipio. exi ab eo: z amplius ne in troeas in eū. Et clamans z m̄l tū discerpens eū exijt ab eo. Et fact⁹ est sicut mortuus: itaut m̄l

Feria.iiii.quattuor tēpor

ri dicerēt:qz mortuꝰ ē. Jesus āt tenēs manū eius:eleuauit eū:z surrexit. Et cū introisset in domū:discipuli eiꝰ secreto ītergabāt eū: Quare nos nō potuimus eijcere eū? Et dixit illꝭ Hoc genꝰ i nullo pōt exire:nisi ī oratiōe z ieiunio.

MAgister attuli filium meū zc.) Mar.ix. In ħ euāgel.tāgunt tria pūcta:q sūt Pzeparatio:ꝓperatō:z ꝓsul/ (tatio. Quātū ad ꝑmū tāgit ꝑpa/ tio ad faciēdū miraculū. Pro q sciēdū ē q añ ħ euāgel.sic ōr Mar.(Jesus veniens).s.ō mōte habor in q fuerat trāsfigurat (ad discipl'os suos)nō oēs:sz ad eos ꝗs ñ assūpserat secū i mōtem(vidit turbā magnā circa eos)qz ibi aderat demōiacꝰ quē discipli curare volebāt:nec poterāt(z scribas).i. doctores legis (cōqrētes).i.disputātes cū illꝭ. Et i his notat ꝑssura discipl'oꝝ ꝓꝑ erubescētiā:qz curare nō poterāt.qō eis tāto erat gui ꝗnto erat ibi turba copiosior.z qz emuli scribe stimulabāt(Et ꝓfesti ois ꝑpls vidēs Jesū stupefactꝰ ē:z expauert)z ħ fm aliꝗs vt recitat Theo.qz ex transfiguratōe effectꝰ erat splēdidior (Et occurrētes salutabāt eū)qō tn scribe ñ fecerūt q ꝑpus veridebāt discipl'os nō valētes curare(z inrogauit eos)nō ex iꝑfātia:sz vt hēret rñsum z ꝓfessionē ꝑprie necītatis a ꝑre pueri curādi(qd ꝓrit in ter vos? Et respōdēs vnꝰ ō turba dixit Magr attuli filiuz meū ad te) sz supplete nō iueni(hūtē spm mutū).i.causantē istā passionē i corpe obsessi. Mar.āt ōr q erat lunaticꝰ.qz.s.demō rpe nouilunij magis vexabat eū. Primo:qz cerebri dispositiꝰ ē ad malas impssiōes.z Secūdo vt lunā i famaret q̄si malā:z p lunā factorē lune:sz Aug.z Raba.(Qui vbicūqz eū apphēderit allidit z spūat z stridet dētib z arescit) diabolo ad oia hec ipellēte. Imo vt ōr Mar.sepe cadebat i ignē:z crebro i aquā. Ex his autē ptz acerbitas morbi.sz difficultas curatōis eiꝰ exprmit cū subdit(Et dixi discipl'uis vt eijcerēt illū z nō potuerūt) Jbi em vt ōr Chrys.nō erāt tres colūne q fuerāt i mōte cū dño.s. Petrꝰ:Jacobꝰ z Joānes. Huiꝰ aūt impossibilitatis causa fuit Primo difficultas morbi:qz ħ genꝰ nō eijcit zc. Scdo imbecillitas apl'oꝝ.fm Chrys. Sed ꝯ.qz Luc.ix.dederat eis chīs ptātē sup oia demonia. Ad ħ ōr fm aliꝗs:q illa ptās fuit q̄ ad illos q erāt digni curari:cuiusmodi nō erat hic. Sed qre chīs curauit indignū Quia lachryme patris hoc meruerūt. Tertio fuit indignitas curati:z infidelitas petētis fm Hiero. Vñ ōr Chrys. q qz pr̄ ascribebat causam buiꝰ apl'is q̄ curare nō poterāt.chīus ascribit eā illi etiā dicēs(O generatio incredula)ꝗntū ad fidē(z puersa)vt ōr Mar.ꝗntuz ad mores.z in ħ totū genꝰ iudeoꝝ reprehēdit(Quādiu apō vos ero? Chrys. Jn q oñdit z mortē se desiderare:z graue ei ꝙuersari cū illis. Hec ille. Hāc aut tē grauedinē ꝙuersatiōis subdit dicēs. (Quādiu vos patiar?) Et in ħ habem exemplū patiēter sustinēdi socios i sua ꝙuersatiōe onerosos.qz vt ait Bernar. chīstus istos nō verbis cōtradictores: in factis obseruatores:z i supplicijs sustinuit illusores.

Quātū ꝙo ad scōm.i.ꝓpetratōez miracli ōr(Afferte illū ad me Et attulerūt) Vñ innuit q demon ꝑuauerat eū gressu(Et cū vidisset illū/statim spūs ꝙturbauit illū) Sed videt q potiꝰ debuissz tremere ad ꝑntiā chīi. Quare ꝯ ħ fecit Ad ħ dici pōt q ħ fecit Primo:qz chīstus sic voluit ad euidentiā miraculi.z Scdo qz vidit se expellēdū:z ꝙter voluit ei nocere dū poterat. Tertio:qz forte chīs aspiciēdo aliq̄ spūali ꝑtute ōmonē afflixit q̄ ad ꝑntiā ꝙtrarij excāduit i furorē:sic fortificat frigꝰ a d ꝑntiā caloris.p antipristasim.i.ꝙ resistentiā.sicut i estate humor i nube ira fortit ꝙgelat vt fiat grādo.z loca subterranea qū aer est calidꝰ sūt frigida:z qū frigidꝰ/calida.qz s.ꝙtū fortificat in visceribz terre (Et elisus in terrā volutabat spumās)

O pietatē. Sz ꝯre fons clemētie ñ stabatim curabat eū: Ad ħ dici pt q ħ fecit Prīo vt curaret melᵒ astātes p miraculū euidētᵒ. Et scdo vt magis accēderz desiderīū prīs, ppt qđ eriā subdit(Et interrogauit prīem elᵒ: qntuz tpis ē ex q ħ ei accidit: Et ille ait: Ab infantia. Et freqnt eū i ignē z i aquā misit: vt eū p deret. Sz z sīqđ potes adiuua nos misert nr̄i) Ecce ipfectionē fidei elᵒ: qz cōditionalr loq ē dubitāt(Jesᵘ ār) volēs elᵒ desiderīū z fidē adhuc augere (ait illi. Si potes credere: oīa possibilia sūt credēti) qsi di. fm Chrȳ. Ego qđē possum silia z maiora: dūmō i te sit talᵉ dispositio vt ħ merear: imo z ꝫ merita illiᵒ ħ absolute potuissz: sz nō expediebat (Et ꝫtinuo exclamās cū lachrymis pr̄ puerī: aiebat. Credo dñe). s. debilr: lōgz(ad iuua incredulitatē meā). s. debilē fidē cōforta: fm Chrȳ. z Beđ. (Et cū videret Iesus ꝫcurrētē turbā) ne viderz iani glorī expectare mltitudinē ꝑpli (cōminatᵒ ē spūī imūdo) Mat. ōr q icrepauit eū. z glo. Beđ. ōr: eū. i. puerū. qz vt dicūt aliqui lz ab īfātia pctō parētū vexarēt: tñ factᵒ adultᵒ addidit pctā pctis. Chrȳ. tñ ōr q ñ icrepauit puerū: sz demonē: qđ aliq exponūt ꝓncipalr z bñ. qz ex textū Mat. dicēz: z icrepauit eū Iesus: z exijt ab eo demoniū: ē neēe dicere q icrepauerit puerū(dicēs illi: Surde z mute spūs) Et q ptz q̄t mala patiebat(ego tibi pcipio) ꝑpria. s. auctre(exi ab eo: z āplius ne itroeas ī eū. Et clamās). s. clamore ꝫfuso mō muti/ cū adhuc esset mutᵘ (z multū discerpēs eū) z ēt pelora facturus si potuissz (exijt) ab eo (z factᵘ ē sīc mortuᵘ) ex vehemētia doloz̄ illati a demōe discerpēte (ita vt mlti dicerēt qa mortuᵘ ē) Ex q ptz q acriᵘ eū ꝫturbauit q̄ ꝓius Et in ħ ē documētū qđ tāgit Raba. di. Dū ō corde expellit demon: acriores tētationes excitat. Qđ aūt ōr Jo. vij. In mōo pssurā bēbitz: ir elligit exteri. i me āt pacē. s. iteri. Vlñ subdit (q Iesus tenuit manū elᵒ z surrexit) qz. s. militē suū chr̄s sp ī statu rectitudis mētal sistit z ꝫservat.

Quātū ad tertiū ōr(Et cū itroisset ī domū discipuli elᵒ) q fm Chrȳ. timebāt ne gr̄az quā accepāt ꝓdidissent(secreto interrogabāt eū) Secreto inq̄z: ne chr̄us corā turba eos ō aliq ipfectiōe reprēderet(Quare nos ñ potuimᵘ ejcere illū?) . s. ñ obstāte incredulitate prīs sicut z tu. (Et dixit illi. Hoc genᵘ). s. lunaticoz (in nullo). i. a nllo(pt exire). s. violēt ipulsᵘ vl i nllo pt exire. i. cogi ad exitū (nisi in oīone). i. p oīonē(z ieiunīū) Pro q sciendū ē: q demōes oēs ñ sūt eqlis potētie Vlñ qdā difficilᵉ expellūt: ñ ex pte ꝑtutis ōi q cū sit infinita, facillīe oīa pt: sz ex pte hois i q̄ maioz dispō requrit ad ħ vt ꝫgruē p sīlū ōs opet ad expulsiōez bulᵘ dmōis: q̄ ad expulsionē illiᵘ. vñ ħ genᵘ lunaticoz nō expellit nisi expellēs hēat corpᵘ subiectū spūī p ieiunīū: z spm̄ eleuarū i deū p oīonē. Hᵘ tñ cā Mat. vij. ōr fuisse incredulitas apl̄oz. Et fuera vtraq cā fuit: qz z pñte spōso ñ ieiūabāt z nodū receptο spūsctō erāt ipfecti. Prīcipalr tñ cā ōr fuisse infidelitas z idispositō prīs z filij. In hac āt pte ē documētū: q đ dmonē ō suo corde vult expellere/ oret z ieiunet: et sit firmᵘ i fide.

Feria sexta quattuor tēporū. Textus euāgel. Luc. ca. vij.

Rogabat iesuz qđā pharisēus vt manducaret cum illo ⁊c.

Rogabat Jesum qđam pharisēᵘ ⁊c.) Lu. vij. Vide feria. vij. pᵘ dñica de passiōe.

Sabbato Luc. ca. xiij.

Arborē fici hēbat qđaz plantatā ī vinea sua: et venit qrēs ⁊c.

Arborē fici habebat qđā ⁊c. Lu. xiij. Totū ħ euāg. ex his pauc̄z q dicēt ē patēs. hec ei pabola dca fuit a chr̄o ad fcādū destructiōem ꝑpli iudaici: vtz

Lu. vbi s. Per ficū igit signifikat synagogā seu pplm iudeoꝝ plenū fructibꝫ operū bonoꝝ. Vinea est terra iudee t pmissionis i q̄ iste pplus habitabat. Cultor est angelꝰ curā hns illius pplī: q̄ fodit circa illā q̄n ispirat ad pscrutandū secreta dei: t mittit stercora q̄n ad mētē eiꝰ reducit putredies suorū vicioꝝ vt inde educat dilectionā eoꝝ t fructꝰ bonoꝝ operū. Hec arbor tandē per romanos incisa est.

Dñica.xviij. post Trinitatis Textꝰ euāge. Mat. c.xxij.

Pharisei audientes q̄ Jesus silentiū iposuisset saduceis: cōuenerunt in vnū. Et interrogauit eū vnus ex eis legis doctor tētans eū. Magr q̄ est mādatū magnū in lege? Ait illi ihesus. Diliges dominū deū tuū ex toto corde tuo t ex tota aīa tua: t in tota mēte tua. Hoc ē maxim t primū mādatū: Secūm aūt simle ē huic. Diliges pxīm tuū sicut teipz. In his duobꝰ mādatis vniuersa lex pēdet t pphe. Cōgregatis aūt pharisеis: interrogauit eos ihesꝰ dicēs. Quid vobis videt de chīo cuius filꝰ ē? Dicūt ei: Dauid. Ait illis. Quō ergo dō i spū vocat eū dominū di. Dixit dns dño meo sede a dextris meis: dōec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuoꝝ. Si ergo Dō vocat eum dñm quō filius eius ē? Et nemo poterat rndere ei vbum: neq̄ ausus fuit ex illa hora eū amplius interrogare.

Audientes pharisei q̄ Jesus silentiū t c.) Matth. xxij. In pnti euāgelio tangūtur tria pūcta q̄ sīt Interrogatio Rūsio t Cōfutatio.

Quātū ad pmū ītalit tāgit vna malignā t insidiosa introgatō quā pharisei chīo fecerūt. Qui aūt fuerūt pharisei: t q̄ saducei hēs dñica. xj. pꝰ festū tri. Quātū ꝓ spectat ad pns euāge. sciēdū ē q̄ saducei fuerūt religiosi heretici i lege iudeoꝝ: qz vt Joseph refert. credebāt animā cū corpe mori t nūq̄ futurā cē corporū resurrectōez. Istꝫ chīs sic iposuit silētiū. Nā vt ōt Mat. xxij. pharisei tē tauerūt q̄dā die chīm vt eū capent i sermōe dicētes. Lz cēsū dari cesari an nō? Quib ille ita rndit: q̄ remāserūt muti. Et i eodē die vt ibidē ōt: saducei q̄ erāt inimici pharisеoꝝ ꝙuenērt t ipi vt chīz cōfunderēt. Etqz chīs pdicabat resurrectiōez mortuoꝝ quā ipi n credebant: credidērūt se facturos argumētū isolubile. Pro q̄ aduertēdū ē: q̄ i lege moysaica q̄n aliqs accepta vxore sine liberis moriebat: frēs ei⁹ relictā debebat accipe: vt noie frīs mortui filios gnarz. Argumētati sīc ḡ sic ivt ōt Matth. ibi Magr moyses dixit: siqs mortuꝰ fuerit nō hns filiū: q̄ ducat frēs eiꝰ vxorē illiꝰ vt suscitet semē frī suo. Erāt aūt apud nos septem fratres: Et pmus vxore ducta defunctus est. t nō hns semē: reliqt vxorē suā fratri suo. simr scōs t tertiꝰ vsq̄ ad septimū. Nouissime aūt oim ētˢ mlier defuncta est. In resurrectiōe ḡ cuiꝰ erit de septē vxor. Oēs em habuerūt eā: Isti ḡ volebāt ex hꝫ ꝙcludere: q̄ mortui n resurgēt. qz videbāt eis seq̄ q̄ ista vxor tūc septē hīet viros: aut nullū: cū eadez sit de oib rō: t vtrūq̄ reputabāt inconuenies. Chīs āt voluit dicere: q̄ ligamē matrimonij durat solū vsq̄ ad mortē: t q̄ i illo statu vbi nullꝰ moriet n oportet q̄ alia ꝙnascat: tō ibi n erit mrimoniū (Ait ḡ eis Errat, nescietes scripturas neq̄ virtutē dei. In resurrectōe ei neq̄ nubēt neq̄ nubent. sz erūt sīc āgeli dei i celo) t sic chīs soluit argumētū eoꝝ. Et deide pbauit eis ex scriptura: q̄ mortui resurgūt: talit q̄ nesciuerūt q̄d dicerēt: Vn eis silētiū iposuit: de q̄ pharisei doluerūt: qz lz esset inimici saduceoꝝ: tn ꝙcordes erāt i pse qndo. tō ōt (Audiētes pharisei). i. q̄daz religiosi iudeoꝝ q̄ ihsꝰ silētiū iposuisset

saducels(.i.qbusdã alij religiosꝰ eiusdẽ gẽtis iudeoꝝ(quenerũt)cũ ipis saducei/is(i vnũ) vt sil'chm impugnarẽt. Hiero. Phariſei z saducei q̃ inf se ꝯrarij sꝫ ad rentãdũ ieſũ pari mẽte ꝓpoſitũt. Hec ille. Chrỹ. Cõuenerũt ãt i vnũ:vt multitudie vincerẽt:quẽ rõne ſugare nõ poterãt. A vitate nudos ſe eẽ pfeſſi ſunt q̃ multitudine ſe armauerũt. Dicebãt ei apud ſe. Unus loq̃t p oib:z oẽs loquamur p vnũ:vt ſiq̃dẽ vicerit:oẽs videamur vicciſſe. ſi aũt victꝰ fuerit vt ſolus videat ꝓfuſus. Hec ille. Jõ ſeq̃t(z iterrogauit eũz vnꝰ ex eis legis doctor tentãs eũ) Cõtra.q3 Marci.xij.ör:q̃ chr̃s huic doctori dixit:nõ longe es a regno dei: nõ q̃ tẽtabat dñm. Ad h̃ ör duplicit de mẽte Aug.li.de ꝓſen.euãge. Primo q̃ iſte doctor i pncipio mala intẽtiõe vẽit ad iterrogãdũ:ſz poſtea audita chr̃i rñſiõe vera z ꝓfozme ſue opinionẽ penituit z approbauit dicrũ chr̃i dñi. Dgr̃:i vitate bñ dixiſti:vt hr̃ ibi Mar.xij. z tũc chr̃s ſubiũxit. Nõ lõge es a regno dei. Sil'e hr̃ Jo.vij.vbi ör.q̃ pncipes z phariſei miſerũt miſtros vt cõphẽderẽt ieſũ. Qui audiẽtes eiꝰ pdicationẽ penituerũt z ſic ad pncipes ſt regreſſi. A q̃b dũ p cõtarenf q̃re eũ ñ adduxiſſent: dixerũt. Nũq̃ ſic locutꝰ ẽ hõ. Alio mõ vt ipa tẽ ratio nõ accipiaf i malũ:ſed i bonũ. vt eẽt ñ decipe volẽtz:ſz volẽtes expiri ig̃tũ.i.ſi talis erat chr̃s g̃lis pdicabat:et h̃ ñ fuiſſet malũ ꝑz ſctm Tho. Pot etiã dici:q̃ nõ erat longe a regno dei:q3 circa pñtẽ qõnẽ cũ intẽtiõe mala habebat bonã opinionẽ(Dgr̃:qõ ẽ mandatũ magnũ inf oia).i.maximũ(in lege.) Eſt ãt ſciẽdũ:q̃ vt teſtaf Hugo cardinal' et mgr̃ hiſto.tũc tpis erat qõ q̃d pemineret:aut opa dilectiõis aut opa legis ſeu ſacrificioꝝ q̃ mãdanf in lege. Et iſte doctor tenebat q̃ ꝓcellerẽt opa dilectiõis.z de h̃ mouit qõnẽ. Etſi q̃dẽ malicioſe tẽtauit vt ꝓbabiliꝰ credit cũ fuerit i ſocietate inimicoꝝ chr̃i:cogitauit q̃ chr̃s ſtatri rñderet de mãdato ꝓmo ꝓme tabl'e.ſ. ñ adorabis deos alienos:z tũc ſtati habuiſſet argumtũ ꝫ eũ ö ꝓcepto charitatz qõ maiꝰ ẽ:ſic z charitas maior ẽ fide et latria. Sic g̃ pz ꝓma ps euãgelij. In q̃ h̃ eſt documerũ:q̃ paſſiões facĩt hoiez cecũ z inuerecũdũ. Unũ Hiero. Qz ſup phariſei in oñiõe denarij fuerãt ꝓfuſi z aduerſe gris viderãt fictionẽ ſubzutã:debuerẽt exẽplo moneri ne vltra molirenf iſidias: ſz maliuolẽtia z liuor nutrit impudẽtiã. Hec ille.

Quãtũ ad ſecũdũ rangit chr̃i rñſio cũ ör.(Ait illi Jeſus: Diliges dñm deum tuũ ex toto corõ tuo z ex tota aĩa tua z i tota mẽte tua) Quõ ãt iſta ſint intelligẽda vide ſ dñica.xij.p'fe.trini.(h̃ eſt maxim z ꝓmũ mãdatũ)q3 ẽt charitas ẽ potiſſima ꝑr' z de'ẽ eiꝰ potiſſimũ obiectũ:ſic ꝓximꝰ ſecũdariũ. Hoc ãt mãdatũ põit Deut.vj. Eſt ãt ſciẽdũ q̃ ös h̃ mãdatũ ö dilectiõe pncipal'r ödit Prio ꝑſ facilitatẽ amãdi z Scõo ꝑſ eiꝰ ſuauitatẽ:q3 oia fac dulcia.z Tertõ ꝑſ eiꝰ g̃tioſitatẽ. q3 amor ita ꝺo placet q̃ oia alia fac placere. Nec h̃ mãdatũ ör ꝓmũ gñatõe vt fides:ſz pfectõe. Debẽꝰ ãt conari diligere deũ z ieſũ chr̃z multiplicirõe. Prio q3 noſ ꝑſ nr̃az vtilitatẽ creauit. Et tñ ör feciſſe oia ꝑſ ſuã bõitatẽ .ſ.cõicãdã z ñ adq̃rẽdã:z ꝑſ g̃liaz ſuã: quã.ſ.vlr ö creaka ad vtilitatẽ creake:z ñ ſui. Scõo q3 ö nr̃o pr̃e ẽ effectꝰ nr̃ frat Tertõ q3.p nob ſãguinẽ z vitã exposuit Quarto q3 ödit nob ãgelos tutores et cuſtodes. Quito q3 nos r̃belles clemẽt ad pniaz expectat. Sexto q3 facil'r cl'pã z penã nob pẽitẽtib⁹ r̃mittit:eẽnã cõmutãdo i tpalẽ:z tpalẽ purgatoriã:i tpalẽ i h̃ mõdo ecplebilem. Septio:q3 ceſſãti/ bꝰ oib⁹ pdictz ẽ ſũma bõitas:ita q̃ ſic nihil diligit nſi iq̃ntũ bonũ:ita ñ diligit aliq̃d niſi iq̃ntũ ꝓticipat ö diligibilitate ödi. Scõz ãt ſil'e ẽ huic Diliges pr.tuum).i.oẽz creaturã cui potes exhibere: aut a q̃ potes ſuſcipe miam ꝑz Aug.de doc.chr̃iana.vtputa chr̃z inq̃ntũ hõ:et oẽs ãgelos: z oẽs btos:z exiſtẽtes i purgatorio.z i h̃ mõdo:ñ ãt in iferno.(Sic teipm).i. ad illũ fineẽ ad quẽ te diligis .ſ.btitudis ſm ſctm Tho.nõ aũt ſic id eſt tãtũ q̃ntũ teipz. Dicit aũt ꝑz Chr̃y. h̃ mãdatũ ſimile ꝓmo: quia cum homo ſit imago dei.in homine amato amat

de⁹(In his duob⁹ mādatꝫ:tota lex pendet ꝛ ꝓphete).i.fm Raba.ꝛ Aug.ō qō ni.euāge.oia dicta legꝫ ꝛ ꝓphaꝫ ad hūc fīnē ordinank/vt diligak de⁹ ꝛ ꝓxim⁹. Ūñ ꝛ p̄cepta ōcalogi ita diuidūt:vt ea q̄ st̄ pm e table ad dilectionē di ptineāt q̄ ꝓo scōe:ad dilectionē ꝓxi. Est āt scīendū fm Aug.ō qō.euāg.q lz ista p̄cepta sint duo:ꝓpt duo charitatꝫ obiecta q̄ st̄ ds ꝛ ꝓxim⁹:tñ aliqñ vnū ponit ꝓ vtroq; tāq; icludēs aliō:vt cū dr:ois lex vno fmōe iplet.Diliges ꝓxim tuū:ꝛ diligētib⁹ deū oia coopank i bonū. Et rō ē:qz ex vna eadēq; charitate deū ꝓpt se ipm diligim⁹:nos aūt ꝛ ꝓxim ꝓpt deū. Et sic pz scōm. Jn q̄ h̄ hr documētū qō Chrys.tāgit di.Diliges inqt:nō timeb qz diligere magꝫ ē q; timere. Timere ei fuoꝝ ē:diligere filioꝝ.Timor sub necitate ē:dilectio i libtate. Qui in timore fuit deo:penā q̄dē euadit:mercedē ꝓo iustīcie nō hz:qz inuit⁹ fecit bonū ꝓpter timorē. Nō vult g̃ de⁹ vt timeak fuliter ab homib⁹ q̄si dns:sed vt diligak q̄si pater:qz adoptiōis spm̄ donauit hominib⁹.Hec ille.

Quātū ad tertiū tāgit ꝟfuratio phariseoꝝ:cū dr(Cōgregatis āt phariseis) Sz q̄re dr ꝟgregatꝫ:qz supꝫ dcm ē q; cōuenerāt i vnū. Ad h̄ pt dici q; ꝟsueuerāt i vnū i secreto vbi int se sē ꝟsiliati.sz ad chm̄ sūt paulatim ꝟgregati donec ille doctor interrogabat.nō aūt veneṙt oēs simk:ne patefacerēt insidias suas. Cōgregatis g̃ eis vt dictū ē(interrogauit eos ie⁹us)dicēs(Quid vob videt ō chto:cuj⁹ fili⁹ ē:)Hec q̄stio fuit difficillima.qz dr Esate.xlv.Gnatiōem eius q̄s enarrabit: Fuit etiā ꝟgrua:qz existimabāt q; eēt pur⁹ hō ꝛ nō de⁹:qa sic nō tētarēt eū(Dicūt ei Dauid)Et sic īsufficient rnderūt.qz cū i chto duplex sit generatio.s.fm diuitatē:ꝛ fm hūanitatē: ip̄t rnderūt de scōa tm̄. Jō chs arguit ꝟ eos ex auctē psalmi dicēs(Quō g̃ dauid in spū).s.sctō fm Hieroñ. vt tollat eis errorꝫ suspicio(vocat eū dnm̄ dicēs: Dixit dns dño meo sede a dextris meis:donec po.inī.tu.sca.ped.tuoꝝ: Si g̃ dauid vocat eū dnm̄:quō filⁱ⁹ ei⁹ ē:) Argumētū dñi i his ꝓbis ē tale: Qis dns est maior suo.sz chs est dns Dauid:g̃ est maior Dauid. Null⁹ āt fill⁹ est maior pīe.g̃ vel chs nō est fili⁹ Dauid:vt habet vnā naturā q̄ est fili⁹ ei⁹:ꝛ aliā q̄ est eo maior/q̄ est diuina. Jn hac āt auctoritate allegata pz Primo p̄eminētia chī ad sctōs:qz dr dns Dauid:ꝛ ꝟseqn ter alioꝝ sctōꝝ.Scōo eqlitas eiusdē ad p̄iem. Nā dixit dns pat̄ dño meo chto: sede a dextris meis.i.i equalitate ad me. Beda .A dextris dei sedere ē in honore eqli pat̄ne dignitatꝫ manere. Hoc āt dicere fm s.Tho.p̄tis ad filiū:nihil est aliō q̄ p̄iem filiū i eqlitate dicēdo,pducere. Tertio tāgit q̄d agak de inimicis chī.i.de ifidelib⁹ vt rebell:qz ponēt sca bellū pedū chī.i.totaliter ei subiciēt. Et nota q; ly donec nō ip̄ortat determinatū tp̄s fm s.Tho.sz infinitū. Est āt notādū fm Hiero.q; iudei chī deitatē negātes:mlta ꝟfingūt vt hāc euadāt auctoritatē. Dicūt em q; itelligit ō Abraā ꝛ q; eliezer dispēsator ei⁹ fecit hūc psalmū:agēs do grās p victoria quā habuit Abraā ō q̄nq; regib⁹:vt hr Gen.xiiij Et sic exponūt. Dixit dns.i.deus:dño meo.i.Abrae:sede a dextrꝫ meis.qz.s. ꝟfortauit eū di. Noli timere Abraā. Sed ꝫ arguit Hiero.qz de Abraā dicere nō p̄t q̄ sequunt.s.q; añ luciferꝫ sit genit⁹:nec q; fuerit sacerdos i eternū ꝓz ordinē melch.sedech:cū ꝓ eo melchisedech obtulerit sacrificiū. Jtē p̄t argui ex titulo psalmi:q̄ i hebreo tal' est psal. Dauid(Et nemo poterat ei rūdere verbū:nec̄ ausus fuit q̄sq; ex illo die eum amplⁱ⁹ inf'rogare)qz chs supauit eos rūdēdo ꝛ opponēdo. Jn hac ptē dō cumtū qō Raba.tāgit di. Ex h̄ intelligim⁹ venena iuidie supari posse:sz difficile ꝟescere. Hec ille, Et intēdit q; illi siluerūt ꝫ suā volūtatē.qz nō hēbāt q̄d dicerēt fm Chrys. Nō āt siluerūt amore ꝟitatꝫ quā sapia diuīa docuerat:q̄a inuidie venena,phibebāt.

Dñica xix.post Trini. Textꝫ euāgel' Mat.ca.ix.

Ascēdēs Jesus ī nauiculā: trāsfretauit ⁊ venit ī ciuitatē suā. Et ecce offerebāt ei paralyticū iacētē in lecto. Et vidēs Jesus fidē illoꝝ: dixit paralytico. Cōfide fili remittunt tibi pcta tua. Et ecce q̄dā de scribis dixerunt intra se: Hic blasphemat. Et cū vidisset iesus cogitationes eoꝝ: dixit. Vt q̄d cogitatis mala ī cordibꝫ vr̄is? Quid ē facilꝰ dicere: dimittunt tibi peccata tua: an dicere: Surge ⁊ ambula? Vt aūt sciatis q̄m filiꝰ hominis habz pt̄atem in terra dimittēdi pcta. Tūc ait paralytico. Surge tolle lectū tuū ⁊ vade ī domū tuā. Et surrexit ⁊ abiit in domū suā. Videtes autē turbe timuerūt: ⁊ glorificauerūt deū: qui dedit pt̄atez talem hominib.

Ascendēs Jesus in naiculā ⁊c.) Mar. ix. In p̄ti euāgelio tāgunt tria puncta que sunt Remissio: Detractio: Confirmatio.

Quantū ad p̄mū ibi alit tāgit remissio pctōꝝ: quā chr̄s paralytico fecit. Pro q̄ sciēdū est: vt ex textu ptz euāgelij. q̄ chr̄s q̄n recedēs de galilea/ascēdit nauiculā: ⁊ facta est ī mari tēpestas magna. tūc trāsiuit mare. i. lacuz galilee: ⁊ venit ī regionē gerasenoꝝ. Et ibi eiecit demōes de ill' duob' hoib' habitātib' ī monumētis. ⁊ misit eos ī porcos: q̄ se p̄cipitauerūt ī mare: ⁊ suffocati sunt. Et tūc icole regiōis reputātes se indignos tāta scitate rogauerūt chr̄m vt discederz ab eis. Et ascēdēs nauē reuersus ē ī galileā. Et h̄ est q̄d i p̄ti euāgelio recitat. Dr̄ g̃ (Ascēdēs iesus ī nauiculā) vt recederet a gerasenis: ⁊ vēiret i galileā (trāsfretauit). i. trāsfretū siue trās mar vēit (⁊ venit ī citatē suā) Joānes ep̄s. Creator mūdi: oꝝ bisterre dñs/postq̄ se ꝓpter nos nr̄a angustiauit in carne: cepit hr̄e hūanā p̄tiam: cepit ciuitatz iudaice esse cluis: parētes hr̄e cepit oīm ipe parēs: vt attraheret charitas: vicirz amoꝝ: q̄s merꝰ disꝑserat. Hec ille. Sz ꝛ. q̄ istud miraculū q̄d chr̄s fecit ē factū ī caphar nauū: vt hr̄ Mar. ij. Capharnaū aūt nō erat ciuitas chr̄i: sed nazareth Ad h̄ dr̄ q̄ ista sua citas ad quā venit ſm docto. ali q̄s. ſ. Aug. ⁊ sctm Tho. p̄t eē caphar naū: ⁊ p̄t eē nazareth. Et sic̄dem tenea mus q̄ sit capharnaū: sic dr̄ Ehr̄y. ⁊ sanctus Tho. q̄ sicut bethleē fuit chr̄i ciuitas rōne natiuitatz; sic ⁊ nazareth rōne nutritōis: ⁊ capharnaū rōne ꝓtinue habitatōis ⁊ opatōis miraculoꝝ. Vñ ⁊ ciues nazareth dicebāt ei Luc. iij. Quāta audiui⁹ facta ī capharnaū: fac ⁊ h̄ ī p̄tia tua. Vl p̄t dici sic dr̄ Aug. ō ꝓsen. euāge. ⁊ mḡr histo. ⁊ sctūs Tho. q̄ capharnauz erat p̄ncipal' ciuitas galilee. Nazareth ꝓo erat q̄si q̄dā oppidū vel castꝝ aut villa respectu ei⁹. Jō q̄ erāt ō nazareth/poterāt dici ēt ō capharnaū: eo mō q̄ exist̄s de aliq̄ villa vicina parisius/dr̄ ō parisi⁹. Si ꝓo teneam⁹ q̄ hec ciuitas sit nazareth: vt Hiero. videtur sentire: dicēdū est sicut dr̄ s. Tho. ⁊ Augu. de ꝓsen. euā. q̄ chr̄s p̄mo venit ī nazareth: deinde capharnaū: vbi h̄ miraculū fecit. Euāgelista aūt dr̄ eū venisse ī ciuitatē suā: ⁊ statim subiūgit de miraculo q̄ nō ī ciuitate sua: sz ī alia. i. in capharnaū fecit. Solēt em euāgeliste tacito aliq̄ medio q̄dā extrēa ponere: q̄si vnū sine medio ꝓsequakad aliū (Et ecce offerebāt ei paralyticū). i. dissolutū mēbris. Quidā aūt offerēdi tāgit Mar. ij. Portabat em a q̄ttuoꝝ. Et ñ valētes p̄uēire ad p̄ntiā chr̄i p̄ turba. p̄dicabat ei in q̄dā domo. ascēderūt tectū: ⁊ inde sub miserūt eum cū lecto suo seu grabato: vt ibi dr̄. ī. lō sequit (iacētē i lecto). i. ī grabato: q̄ē lectꝰ pauper: i q̄ capitī tm̄ alit q̄d ꝓponit. dictū a graba q̄ē caput: ſm mḡm hist. Et nota ſm Ehr̄y. q̄ iste paralyticꝰ nō ē ille de q̄ narrat Joā. q̄ ille iacebat i natatoriis ⁊ carebat famulis Iste aūt erat ī capharnaū: ⁊ hēbat sul cu

rã gerẽtes. Videk ãt velle Chryſ. i his ꝓbis q̃ ꝓbatica piſcina eẽt de q̃ dictũ ẽ Vade ad natatoria ſiloe(Videſ ãt Jeſus fidẽ illoꝝ).ſ. offerẽtiũ ſm Hiero. z Joã. epm: z nõ lãguidi. Nõ em̃ vt dicit Chry. dñs ſp exigebat fidẽ a lãguidis: vtpote q̃ fuiſſẽt iſani: aut alit ꝓpt egritudinẽ i exceſſu mẽtꝭ. Vl ſm alios melꝰ ôr illoꝝ. i. offerẽtiũ z ꝓalytici. q̃ etiã vt Chry. ſubiũxit: Nõ dimiſiſſet ſe ſubmitti niſi credidiſſet(ôt ꝓalytico: Cõfide fili: remittunt tibi pcta tua) Ex q̃ pz q̃ ꝓalyticꝰ credebat. Lz em̃ vt ôt Chryſo. corꝑal' ſanitas ſine fide ifirmi aliqñ ꝓferat: ſecꝰ ô ſpũali: q̃ ẽ ꝑ remiſſionẽ peccatoꝝ z h̃ i adultꝭ. Sz cũ iſte ſanitatez corꝑis petat: vt q̃d dñs illi remittit peccata: Ad h̃ ôt ſ. Tho. q̃ ꝛmouebat egritudis cãm: vt poſt iduceret ſanitatẽ. vñ Hiero. O mira hũilitas: ôſpectũ z debilẽ/totꝭ mẽbroꝝ cõpagiꝭ diſſolutũ: filiũ vocat. quẽ ſacerdotes ñ dig̃bant attigere. Aut certe ſ filiũ: q̃ dimittunt ei pcta ſua. Vbi vaꝝ nob ĩtelligẽtia/ꝓpt pcta pleriſq; euenire corꝑoꝝ debilitates. z idcirco forſitã ꝑ dimittũt pecata: vt cauſ debilitatꝭ ablatis ſanitas reſtituat. Hec ille. Et tãgit Hieroñ. in his ꝓbis documẽtũ q̃ i hac ꝑte euãgelij hꝫ. Pro his tñ ſciẽdũ ẽ q̃ corꝑal' infirmitas a deo multꝭ de cauſ iſligitur. Primo ꝓpt pcti punitionẽ ſine pcti purgatõe. z ſic tal' infirmitas ẽ q̃ddã pambulũ gehẽnal' tormẽti. Iſto mõ fuit punit' Herodes Act. xij. q̃ ꝓpt elatõez fuit corroſus ſtatim a ꝑmiꝭ z expirauit. z Pharao q̃ int' flagella ẽ peior effect'. Scõo ꝓpt pcti cõmiſſi purgatõez. ſicut Nabuchodonoſor fuit ꝑcuſſus amẽtia ad tẽs Dañ. iij. z ſm aliõs Maria magdalena fuit opꝑſſa a diabolo. Tertio ad gl'iam dei mãifeſtãdã: vtꝫ ĩ ceco nato Jo. ix. Quarto ad ꝓſeruatõem hũilitatꝭ: vtꝫ ô Paulo. ij. Cor. ij. Ne magnitudo inq̃t reuelationũ extollat me/datus ẽ mihi ſtimul' carnis mee ⁊c. Quinto ꝓpt pbationẽ z oñſionẽ patiẽtie. ſicut pz de Job. ij. c. eluſdẽ. vñ ꝙſus. Job ꝑbat: iclinat paulũ: ſeſe mãifeſtat. In ceco purgat mariã: punit berodẽ.

Notalr iſta nauis ꝑ quã chriſ. i. qui aĩam ſuã z alioꝝ q̃rit ſaluare vadit ad priam ſuã/ẽ pnia: quã q̃ aſcẽderit pueniet capharnaũ. i. ad villã ꝓſolatõis celeſtis. Vl' f'cat fligiõez ꝓpt' tria vota q̃ ibi obſuanꝭ cũ hẽant naute parcũ victũ: z nauclero oẽs obediãt: z ſine vrotib' fiat nauigatio. Quattuoꝝ ãt vẽti hãc nauẽ eragitãt. ſ. ianis glia: que ab oriẽte flat Procedit ei cõit' vl' ex carnis origie l' lumie ſcie. Et carnal' ꝓcupia q̃ flat ab occidẽte. i. a carne tẽdere q̃tidie ad occaſũ Et auaricia q̃ flat a meridie ꝓpt' eſtũ frenoꝝ. Et acidia q̃ flat a ſeptẽtrioe ꝓpt' ſuam frigiditatẽ. Imminẽte ãt tẽtatõis tẽpeſtate dẽm' ꝓcere on' pctõꝝ: z ôponere velũ elatõis: z figere ancoꝛã ſpei: z iuocare ſcõs: vt faciũt naute. Dare ãt f'cat mõm ꝓpt' indẽtudinẽ z ꝓpt' iſtiabilitatẽ. abſoꝛbet em̃ oĩa flumia. z ꝓpt' aſmaritudinẽ. Qui g̃ ꝑ pniam aut religionẽ nauigat: ad ꝑiam tẽdit: vbi ifirmitates curant: vt videbiꝫ ſtatim.

Quãtũ ad ſcõm tãgit ôtractio facta chriõ a ſcriб. i. doctoriб' legꝭ cũ ôr(Et ecce q̃dã ô ſcriб dixer̃t ĩtra ſe). i. cogitãdo (Hic blaſphẽat) Blaſphẽare ꝓprie ẽ attribuere deo q̃ ei ñ ꝙuẽit. vl' ab eo ꝛmouere q̃ ei ꝙuenit. Qui ãt attribuit creature q̃ ẽ ꝓpriũ dei: remouet a deo q̃ ei ꝙuẽit. Eſt ãt ꝓpriũ dei remittẽ pctã: iuxta illõ Eſa. xliij. Ego ſũ q̃ deleo iniq̃tates tuas. Iſti g̃ ſm Hiero. q̃ ieſũ purũ hoiem putabãt: cũ ꝛmittẽ pctã ſe dicebat/credidert blaſphẽare. Vñ ſic dicẽb. Mar. dicebãt: Quis ꝑt ꝛmittẽ pctã niſi ſol' deꝰ? Chriſ ãt vt ôt Hiero. voluit ſe oñdere eẽ deũ ꝑmo q̃ h̃ q̃ cordis eorũ ſecreta penetrabat: q̃d ſoliꝰ dei ẽ. Jõ ſeq̃t(Et cũ vidiſſet ieſ' cogitatões eoꝝ dixit: Ut q̃d cogitatꝭ mala)ô me (i cordib' vr̃is) credẽdo. ſ. me eẽ blaſphemũ z malũ. Deide ſcõo oñdit ſe deũ i ſanatione ꝓalytici. z h̃ duplici rõe. Prio inq̃n tũ illũ ſanauit ꝓpria ꝙtute. Scõo inq̃n tũ illũ ſanauit i teſtioniũ q̃ ipe q̃ deũ ſe dicebat: veꝝ diceret. Illõ em̃ miraculũ ñ potuit eẽ niſi a deo: cũ ꝑ naturã ifirmitas illa eẽt icurabiꝫ. Si g̃ ẽ factũ ad approbãdũ chriſ doctrinã q̃ ſe deũ dicebat

oꝑtet q̄ illa doctīa sit vera: aut q̄ deꝰ q̄ miraculū i testionīū eiꝰ fecit/asseruerit mēdaciū eē ꝙx: qđ ē ipossibile: cū sit ꝑi tas ꝓma z eēntiaſ. Dī g̃ (Quid ē facꝛ/ liꝰ dicere: ꝛmittunt tibi pcā. an dicere: surge z ābula). i. q̄d ē maiꝰ: remittꝛe pēa aut sanare isanabilē: q. di. ꝛm Hieroñ. Utrūq̄ ē eq̄lis ꝑtutꝫ. qz vtrūq̄ req̄rit dīnā z ifinitā potētiā. sz i h̄ dīnt ista. qz si sanaſ coꝛpaliꝛ lāguidꝰ/vos poteſtꝫ ad uerꝛe. nō āt si ei remisero pcā. z ī volo q̄ cog̃scatis vnū ꝑ alīd. Uīn subdit (Ut āt sciatꝫ q̄ filiꝰ homis) i. egoīpe: q̄ sic se appellabat. vl qz vniꝰ tm̄ hois erat filiꝰ .i. ꝑgis. vl cā hūilitatꝫ: cū se posset filiū dei appellare (hz ptātē i terra ꝛmittēdi pcā) autoꝛitatiue inq̄ntū deꝰ: z ꝑ ptātē excellētie inq̄ntū hō hns hūanitatē vni tā diuitati. iij. pte. q. lxiij. (tūc ait paly tico) Est āt sciēdū ꝛm glo. z sctm̄ Tho. q̄ illa ꝑba: Ut sciatis zc. pñt eē chr̄i vel euāgeliſte. q̄si euāgelista di. Ꝑpi scribe dubitabāt eū posse pcā dimittere. sz vt sciatꝫ vos q̄ de chr̄o estꝫ audituri vl le/ cturi: qz filiꝰ hois hz ptātem dimittēdi pcā: ait paliticō zc. Si āt chr̄s dicaſ ꝑ nūciaſſe hec ꝑba: sic sſ. itelligēda. Uos dubitatꝫ me posse pcā dimittꝛe: sz vt sci atꝫ qz filiꝰ hois hz ptātē dimittēdi pēa: supple ego sanabo istū. Uīn ē oīo iperfe cta. Qđ āt seq̄t: tūc ait paliticō. sine du bio sūt ꝑba euāgeliste narrātꝫ actū chr̄i postq̄ oīonē ipfectā dixerat. z sſ intpo/ sitio ꝑ parētesim ſspectu ꝑbox chr̄i: q̄ stati postq̄ dixerat: vt sciatis zc. quersꝰ ad paliticū ait. (Surge tolle lectū tuū z vade i domū tuā) Hec āt oīa māda/ uit ꝛm Chꝛy. vt miraculū videreꝫ verū z ñ phātasticū seu apparēs tm̄ (Et surre xit z abiit i domū suā) ꝑtute z imperio chr̄i. Sic āt ꝑ ꝛram hñtē sigilla declaraꝫ scribētꝫ volūtas: sic ꝑ miraculū oñditur ꝑtꝰ diuitatꝫ: q̄ sola miracula fiūt: q̄ tūc apparet eē i facīēte miraculū: qñ neq̄ o/ rat deū: neq̄ impat ex pte dei: sed ꝑpria aucte. Ita q̄ se deū eē clariꝰ ꝑ facto mō strauit (Uidētes āt turbe timueꝛt) tio/ re admiratōis z reuerētiali. scribe āt cō tēpsert (z glificaueꝛt deū q̄ dedit ptātē talē hoib). s. remittēdi pcā: q̄ ꝙueit so/ li deo aucte: z chr̄o hoī excellenꝫ: misſtꝫ āt eiꝰ sacerdotib misſterialiꝛ: vtz. iij. pte q. lxiij. Et sic ꝑz secūda z tertia ꝑs euā gelij simul.

Allegoꝛice sciēdum ē ꝛm doctrinā z mētē Hilarij z Joā. epl: q̄ i h̄ q̄ chr̄s re pudiaꝰ i iudea/venit i galileā: q̄ trās/ migtio iterptaſ vl rota: ꝛcaſ q̄ ꝑpl'o iu/ daico nō credēte/ gētiſ trāsmigret ꝑ fi/ dē ab idol ad deū. z q̄ in ciuitate sua. i. ecclia militāti/ remittit pcā z sanat in firmos spūaliꝛ/ blasphemātib iudeis: z gētilīū turb eū mirātib.

Anagogice ꝙo ꝛcatur q̄ chr̄s trāsito mari huiꝰ seculi ꝑ nauim. i. lignū crucꝫ vēit i capharnaū. i. villā ꝙsolatōis cele/ stis: z ibi sanat ifirmos ab oi penit mi seria libando eos q̄ sibi ꝑ scīos angelos tāq̄ iusti pñtaſ: z ibi laudaſ a bris: z a dānatꝫ blasphēaſ. q̄x figurā z typū scri be pscīti ꝑ se ferebāt.

Moꝛaliꝛ sciēduz ē q̄ paliꝫ causaſ ali qñ ex frigiditate ꝙstringēte: aliqñ ex hu moꝛe oppilāte: aliqñ ex vulnere neruos incidēte. His eīm impediſ trāsitꝰ spiri/ tuū ad sensuū instrumēta. Iste g̃ para/ liticꝰ est auarꝰ rōne frigiditatis: qz ni/ hil habet de igne charitatis ad ꝓximū z luxuriosus rōne humiditatis i cibo z potu z aliis. supꝛa ꝙo rōne incisionis z sepatōis a deo. Ad istā aūt infirmita/ tē sequiſ ꝓmo tremoꝛ. s. faciēdi pniam. Et scdo imobilitas. s. ꝑ bonoꝝ opeꝝ vi am. Paralyticꝰ em̄/ ait: nō mouet aut re trocedit: aut vnū passum facit ad dextre rā z aliū ad siniſtrā. Et tertio insensibi litas. Paralyticꝰ em̄ spūaliꝛ nō sentit di abolicas tēratōes: q̄ eis statim ꝙsentit Nec sentit diuias suauitates: nec suas impfectōes. Huic chr̄s iubet vt surgat Raba. Surgere est aniam a carnalib deūderijs abstrahere. Lectū rollere est carnē a terrenis desideriis ad voluꝑta tē spūs attollere. Domū ire est ad para disum redire: vl ad internam sui custo/ diā: ne itez peccet. Hec ille.

Dñica xx. post Trinit. T exꝓ euāgelij Mat. ca. xxij.

Domica. xx. post Trinitatis

Simile est regnū celoꝝ homi regi q̄ fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias: ⁊ nolebant venire. Iterū misit alios seruos dicens: Dicite inuitatis. Ecce prandiū meū parau: tauri mei ⁊ altilia occisa: ⁊ oīa parata venite ad nuptias. Illi aūt negligerūt. Et abierūt alius in villā suā: alius vo ad negociationē suā. Reliq̄ vo tenuerūt seruos eius: et cōtumelijs affectos occiderūt. Rex autē cū audisset iratus ē. Et missis exercitibus suis pdidit homicidas illos ⁊ ciuitatē illoꝝ succēdit. Tūc ait seruis suis. Nuptie quidē parate sūt: sed q̄ inuitati erāt nō fuerūt digni. Ite ḡ ad exitus viaꝝ ⁊ q̄scūq; inueneritis vocate ad nuptias. Et egressi serui eius in vias cōgregauerūt oēs q̄s inuenerunt bonos ⁊ malos. Et implete sūt nuptie discūbentiū. Intrauit aūt rex vt videret discūbentes. Et vidit ibi hoiem nō vestitū veste nuptiali: et ait illi: Amice quō huc intrasti nō habēs vestē nuptialē? At ille obmutuit. Tūc dixit rex ministris: Ligatis manibus et pedibus eius mittite eū in tenebras exteriores. Ibi erit fletus ⁊ stridor dentium. Multi em̄ sūt vocati pauci vo electi.

Simile est regnū celoꝝ [hoi regi ⁊c.] Mat. xxij. In pn̄ euāge. tāgūt tria puncta: q̄ sūt Inuitatio Vindicatio et Cōdemnatio.

Quātū ad pmū tāgit inuitatio quam fecit rex ad nuptias filij sui. Sz q̄ euāgeliū ē parabolicū: oportet literalē sensū sumere iuxta scatū metaphoricū dictōnū. Est aūt sciēdū q̄ aīe pīs euāge. vt ptz ex textu Mat. chīs dixerat mīstras parabolas pncipib⁹ sacerdotū ⁊ maioribus pplī. p⁹ suū vltim aduētū i hierm̄ istāte passiōe. In q̄b⁹ parabol' illi intellexerūt q̄ adeos loq̄bat ⁊ q̄ eis inuobarq̄ occisuri essent chīm. Jō irati sūt valde: ⁊ voluerūt occidere illū: nisi ipe habuisset fauorē pplī: q̄ pēdebat ab ore ei⁹: ⁊ tāq̄ pphām illum hēbat. Chīs ḡ magis voles eis notificare pctm̄ eoꝝ ⁊ penā quā paterent: nō solū i futuro sēculo sed i pnti dixit pītē parabolā nuptiaꝝ. Sz q̄ brūs Lucas. xviij. narrat parabolā huic silem: solet eē dubitatio: vtr eadē vl alia sit: sed breuit̄ sm Aug. ⁊ Bre. ū ē eadē sīc ptz ex ordine narrādi: sz Lu. loq̄t de nuptijs ecclie triūphātis. vñ null⁹ ibi ōr expulsus. Mat. vo militāntis: vtr. q̄ ibi fuit q̄dā mal⁹. Dī ḡ (Simile est regnū celoꝝ). i. status ecclie militātis seu chīanitatis. Quot mōis āt dicat regnū celoꝝ vide vñica vl. post epiphaniā (hoi regi). i. ōo pri q̄ regnat i celo p gl'iā: in h̄ mōo p gram. i iferno p iusticiā. Scōm Origē. aūt regnū celoꝝ sile ē hoi regi q̄ntū ad regnāte i illo. q̄ntū āt ad coregnantē ē sile filio regis: sed q̄ntū ad eos sup q̄b⁹ regnat/ ē sile inuitatis ad nuptias. Hec ei tria inueniūt i regno celoꝝ Regnās: coregnans: ⁊ fut regis (qui fecē nuptias filio suo) Iste nuptie fuerūt Greg. facte sūt q̄n deus hūanam naturā tāq̄ sponsā filio suo i vtero virginis tanq̄ in thalamo pduxit. Sed ⁊. q̄ pjunctio nuptialis seu matrimonialis est inter duas psonas. ergo seq̄t q̄ alia sit persona diuina ⁊ alia hūana i chīo. q̄ nō ē sm sanam doctrinā. Ad h̄ dicit beatus Greg. q̄ chīus ex duab⁹ naturis ⁊ in duab⁹ naturis existit: sed nō ex duabus personis compositū dicim⁹: q̄si velit dicere: q̄ istud matrimoniū nō fuit iter duas psonas: sz int̄ vnā psonā ⁊ vnā naturā. Subiūgit tū q̄ securi⁹ possum⁹ dicere q̄ hoc matrimoniū est int̄ chīm ⁊ sctām ecclīā celebratū in eode virginis vtero tāq̄ i thalamo: de q̄ chīst⁹ tāq̄ spōsus pcessit: (⁊ misit suos seruos vocare inuitatos ad nuptias) Isti inuitati fuerunt

Hiero. z Chrỹ. fuerĩt iudei q̃ fuerĩt inuitati ab Abraã ꝟz Chrỹ. cui ꝓmissio de chr̃o facta ẽ. Serui aũt missi ad vocãdũ ꝓus inuitatos. ꝟz Hiero. fuerũt ꝓphe q̃ clariꝰ ꝓnũciauerũt de chr̃o q̃ in lege obscuriꝰ ꝓtinebant: z hortabant ꝓpm ad expectatõez chr̃i z ad credẽdũ in ipm p fidẽ z opa bona. Quidã tñ textꝰ hñt: ꝟ unum suũ: vt ỏr Hiero. z tũc ad moysen vt dic̃ referẽdũ ẽ. (z noluerũt venire) q̃ ꝓbis ꝓphaꝝ noluerũt obedire: vt ptz ex libris scis (Irex̃ misit alios ꝓuos dicẽs) Isti ſm Chrỹ. fũt apli Idẽ ỏr Hiero. suppoſito q̃ textꝰ supꝫ habeat: ꝓuos z nõ ꝓuũ. Et cũ aplis debemꝰ etiã Ioannẽ intelligere: q̃ se tenet cũ lege noua: vt ỏr sctus Tho. iỹ. ꝑte. q. xxxviij. licz fuerit mediꝰ int nouã z veterẽ ꝟz Origẽ. tñ p ꝓuos ꝓmo missos pñt itelligi ꝓmi ꝓphe p eos ꝙo q̃ st missi scõo loco. alia ꝙgregatio ꝓpheraꝝ posterioꝝ. Vl ꝟz Hila. ꝓmi fuit st apli q̃ vocauerĩt inuitatos sal ꝓphetis. Scõi ꝙo st apl̃oꝝ successoꝝ (dicite inuitatz). i. obstinatz (ecce prãdiũ meuz paraui) Isto prãdiũ st ea q̃b chr̃s spõsus aias reficit: doctria. s. euãgelica: ꝟz Hiero. z Origenẽ. z eccl̃iastica sacra ꝟz alios: potissime eucharistie sacr̃m in quo nobis exhibet coꝝpꝰ chr̃i i cibũ: z sanguis i porũ (tauri mei z altilia occisa st) Altilia ꝓpe hẽãt aues saginatas siue impinguatas: ꝟz Gre. z scrip̃ Tho. Dicta em̃ st altilia q̃si alitilia vl q̃si alita. Scõm Origẽ. g̃ cũ p ꝓndiũ itelligat doctrina scꝑturaꝝ. Tauri st rões vl auctoritates: fortes. i. firme z valide ad sacrã doctrinã ꝓtinẽtes: sed suaues z delectabiles affectui: st sagiata siue altilia. Ista ũt dicũt occisa q̃n ita st i p̃dicatoꝝ cordib̃: vt ꝓmpte possint z velit eis ꝓbis rãꝯ spũales delicias apponere. Vel aliter ſm Gre. Per tauros intẽdt pres veterꝫ testamẽti figurant: q̃ ex ꝓmissiõe legꝫ inimicos suos ꝑcutis corpee cornu feriebant Per altilia ꝙo pres noui testamẽti: qui dũ gr̃am pinguedis. i. interne dulcedis ꝓcipiũt a frenis ỏsideriꝝ ad sublimia ꝓemplatiõis sue penna subleuãt. Dic̃ g̃. Tauri mei z altilia occisa st; acsi dicat: Patꝝ ꝑcedẽtiũ mores aspicite: z re media vite vestre cogitate. Hec ille.

Est aũt notãdũ q̃ i ꝓma inuitatiõe nõ fit mẽtio de tauris z altilib̃ sic̃ in scõa: qz vt ỏr Gre. Si potes deꝰ cũ ꝟba eꝰ audire nolumꝰ: adiũgit exẽpla. Hec ille. Vl ꝑ tauros ꝟz Tho. intelligunt sacerdotes. quia taurus ẽ aial imolaticiũ: ꝑ altilia ꝟo ꝓphete q̃ fuerĩt saginati sapientia dei z ꝙsolatiõib̃ spũssancti (Et oia parata sũt) Chrỹ. qz. s. q̃cq̃d q̃rit ad salutẽ tã adimpletũ est in scripturꝫ. Qui em̃ ignorans est. inuenit ibi qd̃ discat. q̃ ꝓtumaꝝ qd̃ timeat: q̃ nõ laboret: ꝓmissa q̃b excitet ad opꝰ Vel oia parata sũt. i. introitꝰ regni aꝑtus est ꝑ fidẽ mee incarnatiõis: q̃ ante fuerat clausus. Vel oia parata sũt que ꝑtinent ad mysteriũ dominice passiõis z nostre resurrectionis. Venite ad nuptias nõ pedib̃: ꝟz fide z moꝛib̃. Hec ille. (Illi aũt neglexerũt) qz iudei ꝑ maiori ꝑte remãserũt obstinati chr̃o z eius aplis predicãtib̃ (et abierũt alius in vineã suã) se occupãdo in terrenis et coꝛpalib̃ laboꝛib̃ (alius ꝟo ad negociatiõẽ suã (se occupãdo in lucris terrenis. Gre. Qui intentꝰ laboꝛi terreno: vl mũdi actionib̃ dedit ꝰ mysteriũ incarnatiõis dominice pensare z ſm illud viuere dissimulat: quasi ad villam z negociũ ꝑgẽs venire ad regis nuptias recusat. Hec ille. Vel ſm Chrỹſ. populares iudeoꝝ fũt qui abierunt i villam: ꝟz sacerdotes z ministri rempli q̃s auaricia separauit a fide abierũt ad negociationẽ suam. Et de omnib̃ istis nõ dicit q̃ sint malignati: sed q̃ venire renuerunt: sed qui odio vel inuidia occiderunt chr̃istũ aut apostolos malignati sunt: de sua tamen morte dñs tacet. quia in ꝓxiori parabola dixerat De malignis ergo dicit Gre. Et plerũq̃ qd̃ est grauius nõnulli vocati gratiam non solum respuunt: sed etiã ꝑsequũt. Hec ille. Vñ subdit (Reliqui ꝟo tenuerunt ꝓuos eiꝰ). i. Ioanẽ Stephanũ z apostolos (z ꝓtumeliꝫ) imo etiaz flagellis: vt patz Act. iiij. (affectos) ꝓpe. postmodũ ẽt randẽ (occiderũt) aut omnes aut q̃sdã puta Ioannem z Stephanũ et Iacobũ maiorẽ z minorẽ. Jn hac ꝑte habe-

mus hic exēplū de patiētia ꝛ miscōia cō
ditoꝛis:q̄ multoties aias ad nuptias.i.
ad fidē ꝛ bonos moꝛes ꝟuocat. Gꝛego.
Ecce peccādo autoꝛi terga i facīe dedi
mus:ꝛ tñ vt reuertamur admonemur.
Et q̄s ferire aduersantes potuit:vt reꝝ
uertamur mūerare ꝓmittit. Tāta ḡ mi
sericoꝛdia ꝓditoꝛis emolliat duriciā nr̄i
reat⁹. Hec ille.

Quantū ad scōm tāgit vīdicatio fa
cta ꝑ regē:cū dr(Rex āt cū audisset ira
tus ē)Ira ꝓprie ꝛ formaliꝛ ē appetit⁹ sen
sual⁹ vīdicte. Dīc tn̄ s.Tho.q.ij.q̄ gē.ca.
lxxix.q̄ nō ia passionū aīe duplr̄ sumūt
Uno mō ꝑ actib⁹ appetit⁹ sēsitiui.alio
mō ꝑ actib⁹ volūtat⁹. Si igit sumat ira
ꝑ appetitū sensitiuo vidicte:sic ñ ꝑt eē i
deo:sic neq̄ sensus. Sec⁹ si sumat ꝑ vo
lūtate seu volitōe vidicte.sic em̄ ira ē in
deo:vt idē dr.ij.di.xv.q̄ de⁹ vult aliq̄
rū vidictā. Attribuit etiā deo ira q̄ntū
ad ipm̄ effectū:q̄ punit(Et missis exer
citib⁹ suis/ꝓdidit homicidas illos:ꝛ ci
uitatē eoꝝ succēdit)Hiero. Per hos ex/
ercit⁹ romānos itelligim⁹ sub ducib⁹ ve
spasiāo ꝛ tito:q̄ occīt iude ꝓphīs p̄uari/
catricē incēderī citatē. Hec ille. Et ꝼm
Cyril.illi exercit⁹ fuerī dei:q̄ dñi ē fra
ꝛ plēitudo ei⁹:ꝛq̄ ad dstruēdū hierlm
eos dñs excitauit. Vel ꝼm Greg. isti ex
ercit⁹ sūt āgeloꝝ agmia ꝑ q̄ i hoib⁹ exer
cet iudicia sua. Qui ēt exercit⁹ ꝓdūt ho
micidas/dū fidei ꝓsecutoꝛes iterimūt.
Incēdit āt talīū citas/dū coꝛp⁹ in q̄ ha
bitarāt flāma gehēne ꝟsumit. Quō au
tē fuerit iudei occīsi ꝑ dictos ꝓncipes ꝛ
hierlm ꝟbusta: dēm ē als sup dñica.x.
(Tūc ait rex ꝟuis suis).i.aplis aut an/
gel⁹ q̄ ꝑāt vocatōi gentīū:ꝼm Orige.
(Nuptie q̄dē).i.nuptiaꝝ p̄ncipiū(pate sī
q̄ iuitati erāt).i.iudei(ñ fuerī digni)
qꝛ dī iustīcīā ingrātes ꝛ suā statuere vo/
lētes:indignos se iudicauerī eīne vite.
Act.xiij.Quia ꝟo iudaic⁹ ꝓphs repulit
euāgelicā doctrinā:aplī ex mādato dñi
iuerī gētib⁹ p̄dicare. vñ Act. vbi s.di/
xit Paul⁹ iudeis idurat⁹. Uel ꝺ q̄dē op
tebat ꝓmū loq̄ vbū dī.sz q̄m repellit⁹ il
lud:ꝛ idīgs vos iudicat⁹ eīne vite:ecce
ꝟuertimur ad gētes:sic em̄ ꝓcepit nob
de⁹. Et h ē q̄ subdit(Ite ḡ ad exit⁹ vi
arū).i.ad ꝓphm̄ gētilē. Hieroñ. Gētiliū
nāq̄ ꝓphīa ñ erāt i via:sz i exitib⁹ viaꝝ.i.i
suis erroꝛib⁹:ꝼm Remi. Uel ꝼm Chryꝰ.
vie sūt oēs ꝓfessiōes:puta phīe:musice
ꝛ hmōi. Ite ḡ ad exit⁹ viaꝝ:ē ire ad oēs
hoim varietates. Uel aliꝰ ꝼm Greg. Nā
vie sī actōes:exit⁹ viaꝝ sī defect⁹ i acti
onib⁹. In exitib⁹ ḡ sūt viaꝝ q̄ i suis acti
onib⁹ aduersa patiūr. Et tales plerūq̄
facilī⁹ ꝟuertūr ad deū(ꝛ q̄scūq̄ iueneri
tis)i ꝓphīa gētili ꝼm Hiero.ꝛ vl in q̄cū/
q̄ arte seu ꝓfessiōe ꝼm Chryꝰ.vl i q̄cūq̄
aduersitate ꝼm Greg.(vocate ad nupti
as).i.ad fidem Jesu chr̄i(Et egressi sui
ei⁹).i.aplī hierlm egressi(i vias).i.ꝑ vi/
as. Lz em̄ sui iuerit ad exit⁹ viaꝝ:tñ iue
rūt ꝑ vias.i.ꝑ verā fidē ꝛ bonos moꝛes
(ꝟgregaueꝛt oēs)gētiles(q̄s iueneꝛt)vo
lētes venire. ad fidē (bonos ꝛ malos).

Sz q̄:qꝛ oēs gētiles erāt mali:qꝛ ido
latre.quō ḡ ex eis ꝟgregaueꝛt aliq̄s bo/
nos: Ad h̄ videt ꝺ soluere Hiero.q̄ bo/
ni dicunt q̄dā eoꝝ ex h̄ q̄ erāt inclinati
ad bonū.Greg.ꝟo dr q̄ h̄ dr habito re/
spectu ad id q̄ fuerī gētiles post vocati
onē.qꝛ dato q̄ añ oēs fuerīt mali:tñ p⁹
aliq̄ boni ꝛ aliq̄ mali fuerī. Possum⁹ āt
dicere q̄ etiā i ipīs gētilib⁹ erāt q̄dā bo/
ni deū colētes:q̄ vocati sūt ad fidē:vtz
Act.viij.de eunucho Cādacis regine:
quē baptizauit Philipp⁹(Et iplete sūt
nuptie discūbētiuz)qꝛ eccl̄ia sctā vbiq̄
terraꝝ diffusa ē.ꝛ multoplures venerūt
ex gentib⁹ q̄z ex iudeis

In hac ꝓte ē documētū:q̄ lz de⁹ sit pi
us ꝛ misericoꝛs expectādo ad pniam:ñ
tñ ē intust⁹/vt iniq̄tates derelinq̄t ipu/
nitas:sed acri⁹ ꝓtextoꝛes sui exterminat
ꝑ eternā penā gehēne. Aliq̄n etiā ꝑ tpa
lē. Un̄ Greg.ix.moral. Quādiu supna
lōganimitas tolerat:extrema iudicij se
ueritas necat. Hec ille.

Quātū ad tertiū tāgit ꝟdēnatio ei⁹ q̄
vestib⁹ soꝛdidis i cōuiuio nuptiaꝝ repīt
cū dr(Intrauit āt rex)nō mutādo locū
sz Chry.cū vbiq̄ sit.sz exercēdo iudiciū
Intrat ḡ ꝼm eūdē i die iudicij. Cū aūt
sit duplex iudiciū.gñale.s.i fine mūdi fu
turū:ꝛ spēale in morte cuiusq̄:possum⁹

dicere q̄ dupl'r rex itrat(vt videret dis/
cūbētes)chr̄ianos positos ad mēsā cuā
gelice doctrine ꝛ sacr̄oꝝ noue legꝫ. Jsta
āt visio ē examinatio ꝛ discussio merito/
rū(Et vidit ibi).ſ.i chr̄ianitate seu i ec/
clesia militāti(hoiem ñ vestitū veste nu
ptiali)-i.charitate ſm Greg. Hāc ei vo
minus habuit:vt ad sociāde sibi eccl'ie
nuptias vēiret. Hec ille. Aug. Jntrat
ḡ ad nuptias sine veste nuptiali:q̄ i ec/
clesia fidē hz:ſz charitatē ñ hz. Vl' q̄ q̄/
rit ibi gl'iaz:ñ spōsi/ſz suā. Hec ille. Au
gu. tñ ꝯ Fau. videt dicere q̄ ista vestꝫ sit
gr̄a spūſſcti.ſz redit i idē.qz sic̄ splēdoꝝ
ꝯsequit nec̄ario solē:ita amoꝝ charitatꝫ
gr̄az spūſſci. Sil'r Hiero. ōt q̄ ista vestꝫ
sūt opa bōa.ſz redit i idē.qz bōa opa ſ
q̄ ex gr̄a ꝛ charitate ꝓcedūt. Jn veste ḡ
nuptiali ē q̄ ē in gr̄a dei ꝛ amat charita
tiue deū ꝛ ꝓxim ꝛ sctē viuit ꝛ opat:si ē
adult⁹. Dr̄ āt iste fuisse vn⁹ i singulari:
ſm Orig.qz oēs mali sūt vni⁹ gñis.qz
sūt mali ꝛ sui diaboli. Vel dicēdū q̄ ꝫ
fit vt ōnotet paucitas eoꝝ q̄ dānant ex
vocatis q̄ venēt p verā fidē. De ꝫ vide
dñica i septuagesima(Et ait illi:Ami/
ce)Amicū ōt ſm Hiero.rōne fidei qua
vocat⁹ venit. Vl' ſm s. Tho.qz ipe rex
eū amauit:sic̄ ꝛ dñs Judā se tradētē a/
micū appellauit. Vl' vt idē ōt amicum
appellat/impādo vt se amet(quō huc i/
trasti:nō hns vestē nuptialē?)q̄si di. Jn
grat⁹ es q̄ honorātē ñ honoras:ꝛ reme/
rari⁹ q̄ nuptias meas temerare ꝛ macu
lare ꝓsūpsisti. Sz ꝯ. Si rex noluit ibi es
se malos:q̄re vocauit malos? Ad ꝫ dic̄
s. Tho.q̄ vocauit malos vt ēent boni.
Jō iste male fecit itrādo mal⁹.ſ.ſz fict⁹
ꝛ idisposit⁹ accedit ad baptismū q̄ ē ia
nua q̄ itrat ad fidē:ſz pei⁹ fecit ꝓseuerā
do ipenitēs.aut ſi seł habitā innocētie
vestē cādidā deposuit:ꝛ assūpsit soꝛdi/
dā.ſ.vicioſam(Et ille obmutuit)Hiero
ro. Jn tpe em̄ illo nō erit loc⁹ ipudētie:
nec negādi facultas:cū oēs āgeli ꝛ mōs
testes sint pcr̄oꝝ. Hec ille(Tūc rex di/
xit mīstr̄)-i.angel'i:q̄ diuinā iusticiā exe
q̄nt i iudicio gñali ꝛ ꝓuato (ligatꝫ mā
bus).ſ.oīb⁹ potētijs ꝓductiuis bonoꝝ
opeꝝ:q̄ bōa opa cessābūt p⁹ mortē q̄ntū
ad mereri ꝑmiū:maxie i mal'in q̄b⁹ nul
lo mō erūt vł' eē poterūt.i brīs em̄ erūt
q̄dē bōe opatōes:ſz ñ erūt ꝓpr̄ie merita:
ſz ps ꝑmij(ꝛ pedib⁹).i.oīb⁹ potētijs eli/
citiuis bonoꝝ affectuū:q̄ sūt pedes q̄b⁹
ad deū accedim⁹:vtputa volūtas ꝛ ira
scibil'ꝛ ꝯcupiscibil'. Jpe āt bōe affectio
nes ꝛ volitiōes sūt tanq̄ passus/q̄b⁹ fe
licitatē adire possum⁹ in vita. Sz post
mortē i mal'cessabit prās bñ volēdi:qa
erūt i termio:ꝛ sp ꝓseuerabūt i deside/
rio ꝛ mala volūtate cū q̄ morient:vt pz
iij.di.iij.ꝛ dist.l.(ꝓcite eū i tenebr̄as
exr̄iores)Scōm Greg.tenebr̄e inr̄iores
sūt tenebr̄e coꝛdis:q̄s ois pcr̄oꝝ etiā in
vita patit. Exr̄iores ꝯo sūt tenebr̄e da
mnatōis:q̄ lz Greg.nō explicet/sūt du
plices.ſ.coꝛpales ꝛ spūales:q̄ sūt ꝑuatō
visiōis diuie. Vl' ſm Chr̄y.vtreq̄ tene
br̄e.ſ.inr̄iores ꝛ exr̄iores sūt gehēnales
ſz differūt ſm pl⁹ ꝛ min⁹. Nā vt ōt ipse
p ꝫ designat differētia tormētoꝝ i pcr̄ō
rib⁹. Sūt em̄ ꝑme tenebr̄e exr̄iores.inri
oꝛes aūt minoꝛes ꝛ nouissimi loci. Hec
ille. Est āt notādū q̄ coꝛpales tenebr̄e i
iferno nō ſt' ita dēse q̄n dānati ocul' coꝛ
poralib⁹ possint aliq̄ videre.ſz videbūt
q̄dā lz male ꝛ obscure:ꝛ q̄ terroꝛē ꝛ doꝛ
loꝛē magꝫ q̄ ꝯsolatōem igerāt:vt pz p
s.Tho.iij.di.l.ꝛ.iij.ꝯ gen.ca.lxxxix.
(Jbi erit flet⁹ ꝛ stridoꝛ dētiū)

Est āt notādū q̄ mot⁹ celi ſm doctri
nā fidei q̄nq̄ cessabit:ꝛ ꝯr cessabit ois
actio q̄ ōpēdet a celesti motu. Est āt du
plex actio i iferioꝛib⁹ coꝛpib⁹. Una q̄ ē
ꝓpria coꝛpis inq̄ntū coꝛp⁹ ē:q̄ agit trās
mutādo mām p ꝓpriū motū. Proꝑiuz
em̄ ē coꝛpis vt motū moueat trāsmutā
do mām ō calido ad frigidum ꝛ hmōi.
Alia q̄z q̄ ꝯuenit ei inq̄ntū ptīcipat alī
q̄d ō nā subaꝝ separaꝝ:q̄ nō trāsmutat
mām:ſz sūlitudinē suā multiplicat i me
dio ſm sūlitudinē spūal'intētōis q̄ repit
i sensu vł' itellectu. Jsto mō sol illūiat
aerē.ꝛ colꝛ emittit spēm ꝛ sūlitudinez
suā ad speculū. Vtraq̄ āt haꝝ actionū
repit i elemēt⁹ ꝓtute celi. Vñ si vtraq̄
ꝑdictaꝝ actionū cessarz i celo:cessarz et
vtraq̄ i elemētis.qz ꝯo cessabit ī celi
motus:cessabit etiā mot⁹ oīs elemen/

cor̄ ſz ñ alia actio. Vſñ p̄ iudiciū ſt eſſet ſpeculū i aere oppoſitū terre: adhuc in eo ſra videret. Si aūt ſit aliq̄s motus inferior corpor: q̄ habeat cām q̄ a celo nō dependeat talis mot⁹ ſtante celo poterit eē ſi talis forma in ſuo corpe inueniat Cū g̃ rōnalis ania a celo nō dependeat: ſed ſit imediate a deo: vt ēt vult phs in li. de anialib⁹: vbi ōt q̄ ſol⁹ intellect⁹. i. ania intellectiua eſt ab extrīſeco. i. non educit de potētia materie ab agēte naturali: ſeq̄t q̄ mot⁹ cauſari ab illa p⁹ reſurrectōez eſſe poterūt. Jdeo erit mot⁹ cordis: z mot⁹ localis mēbror. Hec oia ſunt ſcti Thome. ſnialiter de pot. q. v. Cū ꝓ ipemet velit q̄ ſtante motu celi ceſſabit ois corruptio: vt ptz. iiij. ꝯ gentiles. c. vic. z in mr̄ alīs locis: oꝑtet ſz ei⁹mētē dicere q̄ fletus erit q̄dē poſſibilis in dānatis q̄ntū ad motū localē: puta ꝓtrictionē cerebri z ꝓtractionēvic cōturbationē facie: nō aūt q̄ntū ad reſolutionē lachrymar: quia illa nō eſt ſine corruptōe. Et ſic ipe exp̄ſſe tenet. iij. de ſtin. l. z. iiij. ꝓtra gētiles. c. lxxxix. z q̄dr. viij. Eſt aūt ad euidētiā p̄dictor ſciendū q̄ ania cauſat motū cordis in mēte ſed motū corruptionis ꝓpij corpis puniētem ab intrinſeco cauſat per q̄litates cōtrarias elemētor: que ipam aniaz conſequūt z corpus ſimul. Jdeo ſtante motu celi erit motus cordis poſſibilis: nō aūt ille alius quia ania ſine celo agēre poteſt agere: cum nō ſit a celo: nō aūt tales qualitates: quia aliq̄ modo dependent a celo: ſicut et corpus noſtrū. Vel poteſt melius dici q̄ in tali ſtatu corp⁹ erit totalit anie ſubiectum: ſō nō poterit ſuſcipe aliquā formā realem z abſolutā cōtrariā diſpoſitiōib⁹ corpis ad ſubeſſe anime. Poterit aūt ſuſcipe intentionalē. vt ſentiēdo. z relatiuā: vt in motu locali: in q̄ neq̄ p̄dit neq̄ adq̄rit aliq̄ abſoluta forma et firma. q̄ dico: quia mouēs localiter impmit mobili ipi impetum in motu ſaltē violento: q̄ impetus nō eſt forma relatiua: ſz tamē ē q̄ſi intentionalis z inſtabilis. Sed q̄re in damnatis erūt iſta duo fler⁹ et ſtridor: Rñdet ſctūs Tho. q̄ ibi erit fler⁹ extrinſtictia: z ſtridor extra z impatia. Vbi ibi erit et fletus ratione caloris: et ſtridor rōne frigor. Trāſibūt ei ab aq̄s niuiū ad calorē nimiū. Job xxiij. Et itellige q̄ ibi erit ſtridor quo ad motū localē dētium: nō aūt q̄ ad ſonum: quia ſonus cū ſit p aeris fractionē cauſatus/ nō eſt ſine alteratione. Poterit tamē ibi ee miraculoſe (Multi aūt ſūt vocati) ad nuptias p̄ncipes in via (pauci ꝓ electi) ad futuras i p̄ria. q: mīti vocati nō veniūt et eor qui veniunt aliqui inuenient in morte ſine veſte nuptiali. Vtrum autē eor qui vocant z veniunt multi eligantur ad gl̄iam vel pauci: vide dñica i Septuageſima.

Dñica. xxi. poſt Trinitatis. Text⁹ euāge. Joā. c. iiij.

ERat q̄daz regulus cui⁹ filius infirmabatur capharnaū. Hic cuz audiſſet quia Jeſus aduenīret a iudea in galileā: abijt ad dūe et rogabat eum. vt deſcenderet z ſanaret filiū eius. Incipiebat em̄ mori. Dixit ergo Jeſus ad eū: Niſi ſigna z p̄odigia videritis nō creditis. Dixit ad eū regulus. Domine deſcēde p⁹ q̄z moriatur filius meus. Dixit ei Jeſus. Vade filius tuus viuit. Credidit hō ſermoni quem dixit ei Jeſus z ibat. Jam autē eo deſcēdente ſerui occurrerūt ei z nunciauerūt dicentes: quia filius eius viueret. Interrogabat ergo horam ab eis in q̄ melius habuerat. Et dixerunt ei: Quia heri hora ſeptima reliq̄t eum febris. Cognouit ergo pater quia illa hora erat in qua dixit illi Jeſus: Filius tuus viuit Et credidit ipſe z domus eius tota.

QRat quidam regul⁹ ꝛc. Jo.iij. Jn pñti euãge. tãgũ tur tria pũcta: q̃ ſt: Depcatõ Jncrepatio: ꝛ Lõuerſio

Quãtũ ad ꝑmũ tãgit litteralit depcatio quã dño regul⁹ fecit. Ad cui⁹ itel lectũ oꝑtz ꝓcogſcere q̃ ſaluator nr dũ ꝑmo ꝓdicaꝛz i nazareth citate ſua cõpatriote ei⁹ iuidie zelo ꝛ ira ꝛcitati ꝛ eum voluerũt eum ꝓcipitare: vt hꝫ Luc.iiij. Qui aſcẽdit i iudeã: ꝛ ibi ipe ꝓdicabat: diſcipli ꝓ ei⁹ baptizabãt: ꝛ plures diſcipulos faciebat q̃ Joãnes. Qñ audierũt phariſei ex iuidia eũ ꝑſeq̃ ceperũt: ſic ꝛ fz aliq̃s Joãnẽ. Nã ip̃i curauerũt vt dicũt Joãnis carcerẽ ex iuidia: vt ptz: qz ꝺr Mat.xvij. de ioãne: helias iã venit. ꝛ fecerũt i eũ q̃cũq̃ voluerũt. Vñ chr̃us recedẽs a iuda venit i galileã: dãs locũ iuidie iudaice. Dicit ḡ (Erat q̃dã regul⁹) Nõ erat iſte q̃dã pu⁹ rex: vt nomẽ ſonat qz ſic ex chronicis pz romani volẽtes ifrigere ſuꝑbiã iudeoꝝ: puaueꝛt eos noie ꝛ dignitate regia: diuiſo regno in q̃tuoꝛ tetrarchias. Scõm aliq̃s ḡ vt Chry. refert/fuit officialis ipatoꝛis/hñs aliquã dignitatẽ: a q̃ ſic dicebat. Et vt dicunt fuit idẽ qñ cẽturio: de q̃ ꝺr Mat. Sed vt idẽ ꝺr ñ fuit ille. Prio qz ille ieſũ volẽtẽ ei⁹ domũ ingredi phibuit. iſte ãt rogat vt ad domũ ſuã deſcẽdat. Scõo qz ille obtauit chr̃o deſcẽdẽti de mõte in capharnaũ: iſte ꝺo i chana galilee. Tertio qz illi⁹ fu⁹/ ꝛ hui⁹ filius infirmabat. Addit ãt s. Tho. ãrtũ. qz fu⁹ cẽturiõis erat paralytic⁹. fili⁹ autẽ reguli febricitabat: qz ꝺr infra. Heri hora ſeptima reliquit eũ febris. Jſte tñ rõnes poſſũt ſolui dicẽdo q̃ fuit ille dict⁹ cẽturio a cẽtenario militũ q̃s ſb ſe bẽbat. ꝛ dict⁹ regul⁹, i. pu⁹ rex a regẽdo citatẽ capharnaũ. fz alia vice ꝑ ſeruo: alia ꝑ filio rogauit. Quis ḡ iſte fuerit/ certũ non eſt. ſed tñ certũ eſt q̃ rex nõ fuit. ſm Chry. aũt fuit aliq̃s de genere regali. deſcẽdẽs. ſ. ab herode. vel habebat aliquẽ ꝓncipatũ: ſiue cẽturio ſiue alius fuerit: ꝛ tũc dicere poſſum⁹ q̃ fuit vere rex eo mõ q̃ antiq⁹ ei⁹ ſacra ſcẽptura loq̃bat. Reges ei vidẽt appellari fuiſſe oli oẽs dñi habẽtes aliq̃ domagtũ: ꝛ taꝫ fozte fuit iſte: vtpote ſi ei romani aliquã ciuitatẽ tradidiſſent. Sctũs Tho. ãt ꝺr q̃ tribꝰ mõis ſumit regul⁹. Prio ꝑ eo q̃ peſt quo regno. Et ſcõo aliq̃s de ſtirpe regia. Et tꝛtio aliq̃s officiaꝫ regꝫ. Et ꝓmo mõ ñ ſumit h fm illõ Jo.xix. Nõ habem⁹ regẽ niſi ceſarẽ nec ſcõo ꝛ tertio. Fuit igit q̃dã de familia herodis tetrarche. ſiue officiaꝫ ſiue nũci⁹ ipatoꝝ. Hec ille. Vtz ãt gẽtiꝫ fuerit vꝫ iude⁹ cũ ſint varie ſnie/ nꝫa ẽ certa (cui⁹ fili⁹ ifirmabat capharnaũ). i. in citate q̃ erat metropoꝫ i puincia galilee Jſte fz Theo. fuit pñs qñ chr̃s aquam mutauit i vinũ: iõ ꝛcepit fidẽ de eo q̃ ſi affuiſſet potuiſſet ſuũ filiũ libare: iõ ſequit(Hic cũ audiſſet q̃ ieſus aduenisſet a iudea i galileã) fugiens phariſeoꝝ ſtimulos (abꝫt ad eũ: ꝛ rogabat vt deſcẽderet (a chana i capharnaũ) ꝛ ſanaꝛz filiũ ei⁹) qz. ſ. fz Aug. nõ credebat q̃ ab ſens chr̃s poſſet ꝛferre ſanitatẽ.

Allegorice fz Orige. iſte duplex aduẽt⁹ dñi i galileã: vn⁹ ad letificãdũ ꝛui uas ex vini ſuauitate: ali⁹ ad ſanãdũ regꝫi filiũ pene mortuũ: fcat ꝓmũ aduentũ chr̃i i mũdũ ad redimẽdũ: ꝛ ſcõm i fine mũdi ad ꝛuertẽdũ filiũ regꝫi. i. ꝓpm iudaicũ. filiũ abꝛaã q̃ ꝛtinue oꝛat vt ſanet ꝓꝑs ille. Sic ꝛ de hieremia legit. ũ Bacha. vl. q̃ oꝛabat ꝑ ꝓꝑo dei.

Anagogice ãt fz eunde pñt figurari duo aduẽt⁹ ꝓbi chr̃i i aiaz. Prim⁹ q̃dez ex facto vino ꝓbẽs aĩe gaudiũ ſpũaꝫ cõuiuij. Scõs ꝓ bois lãguoꝛis ac moꝛtis reliq̃as amputãs. Hec ille. Et intẽdit q̃ ad aĩam chr̃s aduenit ꝑ gr̃am ꝓſolãdo: ꝛ ꝑ gꝫã btificãdo.

Mozalit fcak q̃ ꝺr Theo. Regul⁹ iſt eſt ois hõ: nõ ſolũ qz regi vniuerſoꝝ ꝓpinqu⁹ exiſtit fz aiam: fz qz ꝛ ipe ſuper oia ꝓncipatũ ſupſtit: cui⁹ fili⁹. i. mẽs febriciꝫat voluptatib⁹ ꝓꝑs ꝛ deſiderijs. Accedit ãt ad ieſũ ꝛ depcak vt deſcẽdat. i. vt cũ deſcẽſu mie vtak ꝛ parcat peccatis ꝓ⁹ q̃ a voluptatũ ifirmitate moꝛtificet. Sz dñs dixit vade. i. ꝑfectũ ꝛtinuũ circa bonũ oñdas: ꝛ tũc fili⁹ ei⁹ vluet. ſi ãt ãbulaꝛ ceſſauerꝫ moꝛtificabit tibi ꝛtellect⁹ circa bõi opatõez. Hec ille

Dñica.xxi.post Trinitatis

Quātū ad scōm ponit increpatio ifi delitatē i isto regło a chō cū ōr:(Dixit ergo ieſus ad eū (nisi signa).i. miracła cōmunia (z pdigia).i. miracła maiora ſz scm Tho. Prodigiū ei importat ād dā mōſtruoſū plenū admiratiōe. Et vt colligit ex.ij.ij.q.clxxvij. ar.j.ad ſtiū. z sup Joā.z.ij.Theſ.ij.miraculū ōr qz sit sup naturā.signū qz diuinā ꝓtutē demōſtrat. pdigiū ꝓo vł qz certiſſime idicat:vt dicak q̄si pozro dez: vel qz aliq̄d futuꝝ portēdit: vt dicak pdigiū q̄si pro cul oñdēs effectū futuꝝ. Hec ille. Scito q̄ potro aliq̄n ē idē q̄ certe.aliq̄n idem q̄ pcul:sic ipe ōr i ꝓmo q̄ puidentia ōr q̄si pozro.i. alōge videtia. Et sumendo ꝓmo mō ōr pdigiū iq̄ntū certe indicat pſis. Et scōo mō iq̄ntū pſignat futurū q̄ mō et aliq̄d miraculū excellēs vł res mōſtruoſa ōr portētū a portēdo.qz.ſ.aliq̄d i poſtez ꝟcet(viderit)occulta fide(ñ creditis)Et i his ꝓbis ꝟz Aug.chīs arguit iſtū modice fidei fuiſſe aut nullī. ſz q̄ſi vellet tētare q̄d chīs poſſet ō ſui filij ſanitate. Alij ñ vt Gze.dicūt q̄ credidit chīz poſſe ſuū filiū ſanare:ſz i fide dubitauit ꝟz Gze. ex h ñ credidit q̄ poſſet ſalutē abſcīdi tribuere. vł ꝟz Chry:qz credidit q̄ eidē p̄ mortē ñ poſſet ꝟferre ſanitatē z vitā. Vbi videk q̄ text⁹ innuit q̄ dubitauit i vtroq; dū dixit: deſcēde p̄ q̄ mozak. Imo ōr ſcūs Tho. q̄ iſte ñ solū habuit defectū fidei qz nō credidit chīm ꝟtutē hīe diuinā:efficacē ēt reſpectu diſtantiū: ſz ēt qz ꝟz Chry. dubitabat an filiū ſuū chīs ſanare poſſet.cuł ſignū ē. qz ñ adiuit chīz extra terrā ſuā exiſtētē: ſz eius expectauit aduētū: z deide q̄ſi deſpat⁹ audiuit eu nihil volens omittere q̄ circa h facere poſſet.ſic deſpantes ō ſalute filioꝝ etiā medicos impios ñ negligūt. Si cñ p certo credidiſſz chīz id potuiſſe ad eum extra trā ſuā preexiſſet. Hec ille. Dicā⁹ g̃ q̄ de diuinitate chīſti q̄ poſſz opari circa absentē ēt ñ cogitabat:z ꝟtute ſuſcitā di mortuū deſpabat z ō ꝟtute ſanādi i firmū fluctuabat. nec credebat p certo. loqz ōr credidiſſe z nō credidiſſe. Et sic ors doctores ꝟcordāt. Et his aūt ꝓbis arguit mgr hiſto. q̄ iude⁹ iſte regul⁹ fuerit.qz iudei signa petūt ſm aplm.j.ad Co.j.z greci ſapiaz.ſz tū iſta rō ñ cogit Hō ei fuit itētio aplī dicere q̄ greci credāt ea q̄ ſt fidi ꝟpt ſapiaz z ñ ꝟpt signa: imo ē totū oppoſitū. qz Dionyſi⁹ ñ credidit ꝟpt ſapiaz Pauli: ſz ꝟpt illūinatō nē eccl: vt pz i ei⁹ hiſtoria.ſz itēdebat q̄ greci tāq̄ ſapiētes delectabāt doctria z viris doctz:cū q̄ ſtat q̄ ſig̃ peterēt ali q̄n ad ꝟfirmatiōez fidi.(Dic ad eū regul⁹)ñ attēdēs ad increpatōez ſz iterato replicās ſuā petitōez (Dñe dſcēde p⁹ q̄ mozīak filī me⁹) Iſte vt q̄busdaz viſum ē lz ñ hēret pfectā fidē:tñ deuotio nē habebat ad chīz. vñ z q̄ꝑmū audiuit ō eo relicto ifirmo acceſſit ad eū exiſtētē i alia tra. Jō chīs ſimł z ſemel voluit ñ ſolū eū exaudire ſn eo q̄ petebat ſz ēt ei⁹ ifidelitatē fugare. Vñ(dixit ei Jeſus. Vade) Hō dixit: ventā.ſed (filius tu⁹ viuit).i. viuet. ſeu viuit pfecte. ſ. portit⁹ ſanitate: Sz h ē q̄ſtio quā mouet Gze.ſ. q̄re ſaluator ñ rogat⁹ voluit pſonalit accedere ad fuū ceturiōſ.ad filiū ūt regli rogat⁹ accedere noluit. Videk ei (lz Greg. h ñ dicat) q̄ dignior ēt regul⁹ (de q̄ tenetur cōit q̄ aliquē pncipatū hīet) q̄ centurio:qz nihil habebat niſi cētū milites:nō ſuos: ſz ſub ſe. z ēt dignior ē filī⁹ q̄ ſuus ceteꝝ pariby. Ad h ōr Chry. z ſcūs Thom. q̄ cēturio firmā z ſanā habebat fidē: quā firmare ñ erat neceſſe.i ō chīs tantū voluit ei⁹ deuotionē patefacere. Iſte ꝓo ñ ſane credebat:z ſō voluit eū edificare i fide: vt crederet q̄ ēt abſens poſſet ſanare. Vñ tre noluit. Et p̄t addi q̄ dū chīs oñdit ſe abſentē poſſe ſanare ſimł ēt oñdit ſe poſſe vitā p⁹ mortē ꝟferre: qz ſe deū oñdit cui⁹ ſolū⁹ eſt operari ſeu voluntatis imperio ad prope z ad pcul. Grego.āt ſic dicit. Hinc ſuꝑbia nra retundit: q̄ i homiby nō naturā qua ad imaginē ōi facti ſt:ſz benoꝛes z diuitias veneramur Redēpror āt noſter vt oñderet q̄m q̄ alta ſūt hoiby:ſcīs deſpiciēda ſūt z q̄ deſpecta ſūt hoiby deſpiciēda nō ſūt ſcīs. ad filiū reguli tre noluit: ad fuū aūt cēturiōis tre parat⁹ fuit. Hec ille.

Moralit̄ q̄libet hō ē regul⁹: qz suoꝝ actuū ē dñs. sed iste cui⁹ fili⁹ infirmabat capharnaū. i. in agro pinguedis z ꝓsolatōis villa: sūt illi q̄ languēt anio ꝓpter corꝓoreas cōmoditates z ꝓsolationes. Isti q̄a vellēt nō ee vitā ꝑter istā sic ētiā credūt: aut dubitāt: vel saltē nō firmit credūt. z dicūt q̄ si viderēt signa z miracl̄a crederent. Sz erat magna stultitia illi⁹. qz miracl̄a chr̄i erant rōnabilit ei patētia cū ab hoib⁹ narrarent. sic z stulti sē isti: qz apl̄oꝝ miracl̄a adhuc rōnabilit nob⁹ patēt. Videm⁹ ei mōz ab ido latria ad deū ꝓuersū credēdo alta z spērādo ardua. Aut g̃ ista ꝓuersio ē ꝑ miracl̄a facta aut sine miracul̄. Si ꝑmū: g̃ fuert ista miracl̄a. si scōz: g̃ ipa ꝓuersio fuit maxim miraculū: cū hoies idiote sine miracul̄ ꝓuerterit mōz. Et si dicas q̄ isto mō ēt possz mahumetista q̄s q̄ arguere. dico q̄ nō ē vex. Nā ōt sanct⁹ Tho. ꝑmo q̄. ca. vj. vbi pdictū argumētū facē inspectz apl̄oꝝ miracul̄: nō vi armorū: nō voluptatū, pmissiōe: cū ꝑpe vite periculo int̄ ꝓsecutoꝝ tyrānidē innūera turba ēt doctissimoꝝ hoim ad chr̄ianā fidē ꝓuolauit. In q̄ pdicank excedētia rōnē: cohibēt voluptates: z mōs ꝓtēni doceē. Mahumet āt via ꝑria ad ꝓuersionē sue gētis incessit. Promisit ei voluptates z pmissis instituēs p̄cepta ꝓformia: voluptati habenas relaxauit: z nihil docuit nisi qđ facilit q̄libet capiat: imo fabulosa m̄ta doctrie sue iseruit signa nō adhibuit nisi q̄ ēt possūt eē militū latronū ve: dicēs se missū i ꝑtute armorū. z q̄ ois alia fidē, pbatō ē inanis. Sapiētes ꝓo nil̄i a pncipio ei credidert: sed hoies vl̄ port⁹ bestie rōnales colētes eremū qđ⁹ alios in suā fidē coegit. Sacrā scpturā z oracula diuīa suis legēda, phibuit: ne falsitatz auctoꝝ ōphēderet. Hec oia ex sancto Tho. ibidem.

Quātū aūt ad tertiū tangit ꝓuersio hui⁹ reguli ab ipfecta fide ad pfectā: cū dr (Credidit hō ꝑmōi quē dixit ei Jes⁹) Credidit in q̄ pl⁹ q̄z pus. vt ex dictz patet. Credidit ei absentē sanatū. sz tñ ꝑz Chrys. nō credidit integre neq̄ sane: vt patebit. (Et ibat) let⁹ ex ꝓcepta spe in ꝓbo chr̄i: sed tñ fluctuabat i aīo (Jā āt eo descēdente) qz capharnaū ē ciuitas i valle sita (serui occurrerūt ei) Jn h̄ āt q̄ suos habuit: ei⁹ dignitas declarat: ꝑz Orig. (Et nūciauert ei dicētes: qz fili⁹ ei⁹ viueret) ad ꝓsolādū eū. z ne ꝓtigisset eum supflue defatigare magr̄m. i. chr̄z (Jnt rogabat g̃ hozā ab eis i q̄ melius habuerat) Et q̄ ꝑz Chrys. ptz q̄ nō plene credebat: qz volebat scire an h̄ ꝓcepto chr̄i vel alia cā ꝓtigisset. (Et dixerūt: qz heri hora septima reliq̄t eū febris) stati z pfecte (Cognouit g̃ pr̄ q̄ illa hora erat in qua chr̄s dixit ei Filius tu⁹ viuit: z credidit ipe z dom⁹ ei⁹ tota) Beda. Vñ dat intelligi z in fide gradus eē: sic i alijs ꝓrutibus q̄b⁹ ē initiū: incremētū atq̄ pfectio Hui⁹ g̃ fides initiū habuit cū filij salutē petijt. incremētū cū credidit sermoni dñi: deinde pfectionē obtinuit nuncijantibus suis. Hec ille.

Moralit̄ fui reguli sūt act⁹ hois q̄ ad ꝓtem sensitiuā: q̄ subdunt rōnis imperio. Hi annūciāt filiū. i. anim⁹ hois ē pēm mortale: qđ agitat hoies ꝑ variationē de caloze mūdane cupiditatis ad frig⁹ timoꝝ ō aduersitatib⁹. Sūt āt m̄lte ei⁹ spēs. Pria ē febris q̄tidiana: z ꝑcat gule pcm qđ q̄tidie inseq̄t. Vel significat pctā venialia. Scda est ephimera dicta ab ephimero pisce: q̄ eadē die nascitur z morit̄: z ꝑcat subitū ire motū q̄ ante sol occasum finiri debet. Tertia est erratica q̄ nō accidit certz hozis: z ꝑcat iuidiā q̄ cū q̄s laudat accedit: cū vitupat recedit. z q̄tid̄ vel q̄ncūq̄z renouant laudatiōes renouank accessiōes. Quarta est tertiana: quā portunt q̄ post duas pnie ꝓtes. s. ꝓtritionē z ꝓfessionē nō volūt tertiā. i. satisfactiōez explere. Quita ē ꝓtinua q̄ tollit q̄tē z cibū z somnū. z ꝓnr cito occidit. Jsta ꝑcat auaricia. Auar⁹ em nocte z die peccat: marie vsurarius z videt peior Juda q̄ vendidit chr̄m. qz ipe vēdit chr̄z oēs scōs: eoꝝ festa i vsuris computādo. Auarus etiā nec q̄escit nec dormit nec audet māducaē. Sexta

est ḡrtana:ꝛ significat supbiã:q̄ ḡtuor species habz. Septima est ethica q̄ est radicata in mẽbris. Ista est morꝛal' oi no:ꝛ significat odiũ:qđ est cũ tristicia q̄dã de alieno bono. Prouer.xvij. Spiritus tristis exiccat ossa.

Dñica.xxij.post Trinita. Textꝰ euãgel'.Mat.ca.xviij.

SImile est regnũ celoꝛũ hoi regi q̄ voluit rõnem ponere cum seruis suis. Et cũ cepisset rõnẽ ponere:oblatꝰ est ei vnꝰ qui debebat decẽmilia talenta. Cũ autẽ nõ haberet vnde redderet:iussit eũ dominꝰ venũdari ꝛ vxoꝛẽ eius ꝛ filios ꝛ omnia que habebat:ꝛ reddi. Procidens aũt seruus ille:rogabat eũ dicẽs. Patientiã habe in me:ꝛ omnia reddam tibi. Misertus autẽ dominus serui illius:dimisit eum:ꝛ debitũ dimisit ei. Egressus autem seruus ille:inuenit vnũ de cõseruis suis qui debebat ei cẽtum denarios. Et tenens suffocabat eum dicẽs: Redde quod debes. Et procidẽs conseruus eius rogabat eum dicens: Patientiam habe in me:ꝛ omnia reddam tibi. Ille autẽ noluit: sed abiit ꝛ misit eum in carcerẽ donec redderet debitum. Vidẽtes autẽ conserui eius que fiebant .contristati sunt valde Et venerunt ꝛ narrauerunt domino suo omnia que facta fuerãt. Tũc vocauit illum dominꝰ suus:ꝛ ait illi. Serue nequã omẽ debitum dimisi tibi:quoniã rogasti me. Nonne ergo oportuit ꝛ te misereri conserui tui:sicut ꝛ ego tui misertus sum. Et iratus dominus eius tradidit eũ tortoribꝰ:qđusq̄ redderet vniuersũ debitũ. Sic ꝛ pater meus celestis faciet vobis si nõ remiseritis vnusq̄sq̄ fratri suo õ cordibꝰ vr̃is.

SImile est regnũ celoꝛũ hoi regi q̄ voluit rõnẽ ponere cũ fuis suis) Matt.xviij. In ꝓncti euãgelio tãgunt tria pũcta:que sunt Miseratio:Malignatio ꝛ Castigatio.

Quantũ ad ꝑmũ lr̃aliter tãgit miseratio magna dñi aduersus debitoꝛẽ seruum:q̄ inducias petebat ꝛ relaxationẽ itegrã obtiuit. Est aũt aduertẽdũ q̄ dñs hoꝛtatꝰ fuerat discipulos suos vt sibi inuicẽ offensas remitterẽt: vt eoꝝ oõnes eẽnt exaudibiles: dicẽs (Si duo ex vob ꝙsenserint).i.idẽ senserint:ꝑ vnanimitatẽ ꝛ ꝙcoꝛdiã:supꝑ terrã de oi re quã cũq̄ petierit:fiet illꝝ a ꝑre meo. Tũc aũt btũs Petrꝰ q̄siuit di. Dñe q̄tiẽs peccabit i me fraꝛ meꝰ ꝛ dimittã ei:vsq̄ septies: Et rñdit dñs. Nõ dico tibi vsq̄ septies:sz vsq̄ septuagiessepties.i.toties q̄tiẽs peccabit: ꝼm scrõs.qꝛ ponit ibi numerꝰ determiatꝰ ꝑ indeterminato. Ili tñ duo numeri.s.septuagies ꝛ septies duplr ꝙiũgunt. Vno mõ ꝑ aggregationẽ:vt vult Augus.i.lxxvij.viciby. Alio mõ ꝑ multiplicationẽ:vt vult Hieroñ. multiplicãdo.s.vnũ aduerbiũ ꝑ aliꝺ.i. q̄drigent', ꝛ nõagita viciby:seu toties i die q̄tiẽs vir posset peccare. Sz ne dñs videret aliq̄ đ̃ gue nob iniũrtisse i tãfrey q̄nti remissiõe ꝼm Ebꝛy.adiecit paboꝰlã in q̄ cõpar patiẽtia dr̃i ad hũanã. Vlr iõ adiecit ꝼm Hiero. vt iuxta ꝙsuetudinẽ syroꝝ maxie palestinoꝝ loq̃ns facilꝰ memoꝛie cõmẽdaret qđ dixerat. Dr̃ g (Sile ẽ regnũ celoꝝ).i.statꝰ eccl'ie militãt', seu chꝛianitat', q̄ntũ ad eũ q̄ i ea regnat(hoi regi)fz Remi.cũ ꝑ hoiez regẽ i regẽ celoꝝ aliq̃ sumat ꝑr̃.vt ibi. Sile ẽ regnũ ce.hoi regi q̄ fec nup.fi.su. Aliq̃ filiꝰ h vtercz ꝓt itelligi:qꝛ sꝛ vnꝰ ds q̄ cũcta q̄ creauit regit ꝛ gubnat (q̄ vo

luit rōnē ponere cū fuis fuis) Scōm s. Tho. z Orig. iſti fui fūt ꝑlati. fm Remig. ār ꝓnt ee oēs hoies. Exigit ār de iſta rōnē fm ſcīm Thom. qñ imittit ali quā tribulatiōem ꝓ pctis cōmiſſis ſz finis huiꝰ rōcinij qō i tribulatōe icipit iudicio ꝓſūmabīt. Et videt velle san. Tho. q tribłatio ſit q̄ſi nūciꝰ vocās ad rōcinīū faciēdū cozā deo. i cozā eiꝰ vicario q̄ duplex ē. ſ. ꝓfeſſoz z ꝓpriꝰ animus apō quē hō ſe accuſat (Et cū cepiſſz rōnē ponere). i. examiare ꝓſciam fm ſcīm Tho. (oblatꝰ ē ei vnꝰ q̄ debebat decēmilia talēta). i. diabolꝰ fm q̄ſdā: vt refert Hiero. ſz iterꝑtatio ē incōpetēs: qz dia bolo nō dimittunt pctā. Vñ ille ſuꝰ debet decēmilia talēta: q̄ ē hō peccās i deum fm Chry. vł cōmittēs maioza crimia fm Hiero. vł trāſgrediēs decē legis ꝓcepta fm Aug. Vñ ait ō ꝓbis domini. qz lex i decē ꝓceptis cōmēdat: ille debebat decēmilia talēta oz: ꝑ qō oia pec cata fcank g. ſ. ꝓtra legē fuerit. Hec ille (Cū aūt nō hꝫet vñ redderet) Remig. Hō ſua volūtate z ſpōte peccās: ſuo conatu nullo mō ſurgere valet. Et nō habet vñ reddat: qz nihil i ſe iuenit ꝑ qō ſe a pctis abſoluat. Hec ille. (Juſſit eum dñs venūdari z vxozē eiꝰ) Sz q̄ iure potuit iſte rex vxozē vēdere ꝓ debito marti: Saluatoz em̄ vt videt nō ita loq̄ret niſi ꝓſueuiſſent vendi vxozes. Et forte dici poſſz q̄ ātiq̄tꝰ viri q̄ſi emebāt vxozes: vt ptz ō Jacob q̄ ꝑ Rachel fuluit ānis ſeptē i gelu z eſtu: z ꝓñr eas vēdebāt: maxie qñ nō erāt ꝓncipales ſz q̄ſi famule emptitie. Nūc ār ꝓpt femiaz abūdātiā z eaz faſtidia z iportunitates bēdi pōpas/iā viri vxozes nō emūt: ḡn imo nec hꝫe volūt niſi ſint onuſte auro: z marit̄z ditiozes/z filios z oia q̄ hēbat z reddi) Hic ſūt due ſcīoz expoſitōes. Prima ē Remig. z Aug. z ſcti Tho. q vxoz pctōis ē carnis voluptas vł ꝓcupiſcētia. Filij ꝓo inde gñati ſunt mala opa. Oia ār alia q̄ hēbat fūt dei dona: q̄bꝫ ñ ē bñ vſus. Precīū ār q̄ iſta vēdūt ē ipa pena dānati. Juſſit ḡ dñs iſtum venūdari fm mētē iſtoz ſcīoz cū iuſſit vt traderet diabolo/penas ꝑ his oīb ſolutur. Et nota q recte iſti ſcī penā vocāt ꝓcīū: qz ꝑ eā fit eq̄litas eiꝰ qō deo ꝑ pctm̄ ſubtractū ē. Quia ei petoz ſubtraxit deo q̄ntū i ſe fuit honoze: dū ꝑ penaz auferk ei qō ſuū erat: puta q̄es ſenſuū z potētiaz/fit eq̄litas iuſticie: vt ptz ꝑ ſā ctū Tho. i. iiij. Alia ē expoſito Hiero. tał. Juſſit. i. ꝓmiſit iuſto iudicio eū venūdari. i. ſubdi diabolice ptāri: ipm̄ z vxozē eiꝰ. i. malā ꝓcupiaz z filios. i. opa mala: z oīa q̄ hēbat etiā tpalia. Poſſumus ār addere tertiā fundataz i dictis Chry. z ſcti Tho. q i pabolicis nō oꝑtet oia ſcrutari. Nā oia ſiłia ſt̄ necārio diſſiłia. Dēmꝰ g̃ ꝓncipałr attēdere ad id qō loq̄ns intēdit. Intēdit ār chīs q ſic rex tpał vult debitū ſuū: z ſi ſubditꝰ nō ꝫz vñ ſoluat: iubet vt vēdank bona eiꝰ. Jta deꝰ cū ei debemꝰ penā ꝑ aliq̄bꝫ deliczꝫ vult q exoluamꝰ eā i pñti vł i futuro: nec i h̄ ē crudel ſz iuſtꝰ (Procidēs ār ſuꝰ ille) cū videret ſe i ꝑiculo dānatōis (ad pedes eiꝰ: rogabat eū dicēs Patiētiam habe i me z oia reddā tibi) Remi. His ꝓbis hūiliatio z ſcīficatio petōz oñdit/dū dz: pcidēs. Jn h̄ ꝓo q dz: patientiā habe i me: vox exꝑmit petōris poſcēt̄z tps vluēdi z ſpaciū corrigēdi. Eſt aūt larga dei benignitas z clemētia erga pctōres ꝓuerſos: qm̄ ipe ſp ē parat ꝑ baptiſmuz aut pniam pctā dimittere. Hec ille. Vñ ſequit (Miſertꝰ aūt dñs ſui illiꝰ dimiſit eū: z debitū dimiſit ei) .i. relaxauit pene reatū. Chry. Vide ār diuini amoris ſupabūdātiā. Petit ſuꝰ ſoliꝰ tpis dilatiōem: ipe aūt maꝰ eo qō petīt dedit dimiſſiōem z ꝓceſſiōem toti mutui. Hec ille.

Mozalit eſt hic documētū: q exq̄ rō nē hēmꝰ reddere: teneamꝰ bñ cōputū noſtrū z videamꝰ q̄lit tractemꝰ ea de q̄bꝫ hēmꝰ reddere rōnē. Quattuoz em̄ bona deꝰ nob cōmiſſit: ō q̄bꝫ ꝓueniēdi ſumus: aiam. ſ. vt eā honozemꝰ ſic imaginē ōi. coꝛpꝰ: vt mūdū fuem̄: z tpalia vt pauꝑibꝫ diſpēſemꝰ. z tps vt bñ exponamꝰ. De ꝓmo male reddēt rōnē ſupbi: q bona aīe ꝑ ſupbiā ꝓdidert. de ſcdo luxurioſi: de tertio auari. ō q̄rto ocioſi. Exigēt ēt rō de bonis omiſſis: z ō malꝰ cōmiſſis.

Dñica. xxii. post Trinitatis

Quātū ad scōm tāgit malignatio et crudelitas quā ꝙseruꝰ exercuit i ꝙseruū cū ōr (Et egressus fuus ille) a facie dñi sui: p relapsū ⁊ recidiuū i pctā (iuenit) stari post egressū ꝺm Chrȳ. qō grauiꝰ fuit q̄ si pꝰ aliq̄t dies id egisset (vnū ō cō seruis suis q̄ debebat ei cētū denarios) Iste debitor cētū denariorꝫ ꝺm Chrȳ. est ille q̄ ꝯ hoiem peccat: sic̄ aliꝰ decē milliū talētorꝫ: ⁊ q̄ ꝯ deū deliq̄t. Grauiora ei sūt pctā cōmissa i deū ⁊ rōne psonevt ait ⁊ rōne suscepti bñficij. Vñ ait Fecit em̄ nos eē ⁊ oia ꝓpt nos opatꝰ ē Aiam rōnalē nob inspirauit: filiū suū misit: celū nob aquit: ⁊ nos filios suos feč. Nūq̄d g̃ si vnaq̄q die moreremur p illo retribuerem⁹ ei aliq̄d dignū: Neq̄q̄. Sz ꝝ rursum ad nr̄am vtilitatē ptinet. Nos aūt ecōtrario i legibꝰ ei⁹ offēdim⁹: Hec ille. Scōm Remigiū ꝓo ⁊ Hieroñ. isti debitores distiguūt �fz maiora ⁊ miora pcā Vñ ait Hiero. Siqs vr̄m cōmiserit adulteriū: homicidiū: maiora crimina: decē miliū talētorꝫ rogāti debitū dimittit. si ⁊ ipe dimittat minora peccātibꝫ. Hec ille. (Et tenēs suffocabat eū) Remi. i. acrit insistebat vt vindictā ab eo exigeret. Hec ille. Et vt ōr Orig. iō suffocabat: qz egressus erat a dño. s. p pcm Si ei ñ exisset ñ suffocasset (Et pcidēs) id ē ante vel p oculis cadens: p pniaz (Rogabat ille rogabat eū dicēs. Patiam habe in me ⁊ omnia reddā tibi) id ē dimitte mihi offensā ⁊ satisfactā p damno vel iniuria. Sciēdū ē ei q̄ in pcō ꝓtra primū sunt duo: offensa. s. ⁊ dānū illatū in rebꝫ vl̄ honore vl̄ psona. Primū q̄libet reneč dimittere expellēdo de corꝺ suo odiū ⁊ irā rēdētē invindictā iniustā nō aūt scōm. Vñ restituꝰ hō ad amicitiā nihilominꝰ ad emendā reneč: sic̄ etiā ⁊ deus pcōrē pꝰ iustificationē ad purgatoriū mittit vt soluat emendā si añ ñ soluerat: qz q̄ntū in se fuit dānū intulit honori diuio (Ille aūt noluit) offensā remittere (ꝫ abūt) magz exaspatꝰ ꝺm Remigiū vt vindictā exigeret (⁊ misit eū i carcerē donec redderet debitū). i. vindictā de illo sumpsit: ꝫ Remi. Vl̄ qō in ide, redit: ꝫ sctm Tho. misit in carcerē. i. i tribulatōez. ⁊ i angustiam deduxit aiam eiꝰ. Ex his aūt oibꝰ apparet q̄ valde neq̄ ⁊ malus fuerit iste in facto suo. Prio ex eo q̄ stari tl'e q̄d egerit pꝰ suscepta miam. Scōo qz circa ꝙseruū. i. eius dē dñi fuū. Tertio qz p centū denarios. Quarto quia acrit instetit suffocādo. Quito qz ille pcidit ⁊ rogauit. Sexto qz totū debitū exegit p carcerē ⁊ tormtū.

Moraliť ex isto iniq̄ suo q̄libet debz exēplū ad sui in formatione suscipe: quō debeamꝰ iugit reddere dño q̄ debemus Si ei rōne petōr iste tātū ōbuit ōo: mlto maiora nos debemꝰ ꝓpt pctā cōmissa ⁊ resuscepta ab eo bñficia. ita q̄ ꝫ ꝓhz deo nō possumꝰ ꝺdigne retribuere. Pō Quid retribuā dño p oibꝰ q̄ retribuit mihi. Ber. O si cognouisses q̄ multa ⁊ q̄ multē debeas: videres q̄ nihil est qō facis. Prio debes chr̄o totā vitā tuā qz ipe p tua posuit suā. Scōo exigūt ꝓterita pctā: futurā vitā tuā: vt facias fructꝰ dignos pnie: ⁊ recogites oēs annos tuos i amaritudie aie tue. Quid si ktiū debitorē oñdā q̄ vēdicet sibi cā: Puto q̄ desiderās gl'iā quā oculꝰ ñ vidit. Nō ne ad hāc emēdā te totū ⁊ q̄cūq̄ poteris dare oportebit. ⁊ cū oia cōpleueris dices Nō sꝫ ꝺdigne passiōes huiꝰ tpis ad futurā gl'iā q̄ reuelabiť i nob: Quarto debitori debes qō es: a q̄ totū habes: q̄ te feč ⁊ bñ feč. tibi cūcta mistrat. Hec ille.

Quātū ad ktiū tāgit fui neq̄ castigatio: cū ōr. Videres aūt ꝙfui ei⁹ ⁊c̄. i. sācti viri siue ecc'ie ꝺm Aug. Isti ei sicut gaudēt de bono ita de malo tristāť. Vl' ꝺm Remigiū sť angeli q̄ de ktiꝭ tristātur. qō intelligēdū ē sane. Cū em̄ angeli dolētes de pctis sint boni ⁊ non mali tūt ēt bti ⁊ ꝓter nec dolent nec dolere possunt. sed tamē dicunť tristari. qz vindictā appetūt zelo iusticie diuie. vel qz effectū facīūt tristati. Vñ sequiť (Et venerūt) nō corpe sed aio: siue fuerit hoiēs siue angeli (⁊ narrauerūt hec dño suo) iq̄ntū sui cordis affectiōes corā ōo. pduc̄ūt: petētes vt iusticia fiat (Tē vocauit eū dns suꝰ) Remi. Vocauit q̄dē p sniaz mortis: ⁊ ab ꝺ sec'o mi gre iussit. Hec ille. Et ꝓmo exprobrat ei malicia: cū se

ḡtur(Et ait illi. Serue neqū). i. q̄n es iu
st⁹ seu equ⁹. Scdo bñficiū illatum di.
(Oportuit te dī. tibi: qm̄ tu rogasti me)ñ
relaxatōnē: sz dilatōz. (Nōne ḡ oportuit
te misereri ꝓximi tui sic et ego tui miser
i⁹ sū) et nihil legit rñdisse: qz sm Chrȳ.
i iudicio et p⁹ hāc vitā oē argumētū ex
cusatiōis cessabit (Et iratus⁹ dñs). i. appe
tēs vindictā seu volēs. Ira ei ꝑpe ē sen
sitiu⁹ appetit⁹ vindicte. sed largi⁹ ēt ipa
volūtas vindicte dr ira: et ista in deo ē.
Quāuis ēt sm Remi. dicat de⁹ iratus:
qz facit effectū irati. i. punit. (Tradidit
eū tortoribꝫ) Remigi⁹. Tortores āt di
cunt demōes: q̄ sp pati sūt vt perditas
aias suscipiāt et in pena eterne dānatio
nis torq̄ant. Hec ille. (q̄ ad vsq̄ redde
ret vniuersū debitū) Sed nūq̄d reddito
debito euadet tortor⁹ man⁹? Ad ꝺ dr q
nō sm Chrȳ. qz nūq̄ reddet totū. Naz
illa clpa ꝑ q̄ ds in inferno punit sp du
rabit: et ꝓnr sp durabit pena: vt ptz ꝑ sā
ctū Tho. ītiȳ. di. iiȳ. q. j. tertio. Vel sm
Remi. dicēdū est q nō exibit aliqñ: qz q̄
vsq̄ hic accipit ꝑ eterno. vñ sp soluet et
nunq̄ ꝓsoluet. Et redit ꝺ i idē. Sz nūq̄d
pcta q̄ ꝑus huic fuerāt dimissa redi
erūt? Videt q sic qz dr Aug. de ꝓbis
dñi. Dicit de⁹ dimittite et dimittet⁹ vo
bis. Si ego ꝓr dimisi: dimittite vt po
stea. Nā si nō dimiseritꝭ reuocabo: et hc
q̄d tibi dimisera replicabo tibi. Hec il
le. Jtē hic dr q iste fu⁹ coact⁹ ē reddere
vniuersū debitū. s. ꝑus dimissuꝭ. Ad ꝺ
dr ex doctria sci Tho. iiȳ. ꝑte. q. lxxxviiȳ
et. iiȳ. di. xxȳ. q pcta dimissa redire ꝑ se
q̄ns pctm̄ ē necesse dicere: qz m̄te setō
rū aucr̄itates ꝺ sonāt. Duo aut̄ sūt i
pctō. s. ꝙuersio ad bonum creatū: puta
turpē delectationē: et auersio a deo. Ex
hac āt ꝑte iest peccāti ꝑuatio gre vt mi
racla et reat⁹ pene. Clarū est aūt q seq̄ns
pctm̄ ñ reiterat ꝑmū q̄ntū ē ex ꝑte ꝙuer
siōis qz int̄dū ꝑmū et seq̄ns sūt ꝓria: pu
ta pdigalitas et auaricia: et sic sit̄ hō tē
deret ad adq̄rēdū habitū auaricie et ha
bitū ꝓrīū. i. pdigalitatis. Clarū ēt ē q se
q̄ns reiterat ꝑmū dimissū ex ꝑte auersi
onis q̄ntū ad ꝺ q ē denuo iducere ꝑua
tiōez gre et reatū pene. qz ista duo iueni
unt i oī mortali. et sic itelligit illō: q offē
dit i vno fact⁹ ē oīm re⁹. qz. s. ista duo sē
effect⁹ cōes oīm pctō ꝑ mortaliū. Sz ꝺ
ē dubiū. vtr̄ reat⁹ pene et ꝑuatio gre rel
terent et redeāt ꝑpt eandē cāz ꝑpt quam
ꝑus inerant. i. ꝑpt pctm̄ dimissū. Et q̄
dā dicūt q sic: sed dictū eoꝝ stare nō ꝑt.
qz sm ꝺ opus hois puta seq̄ns pctm̄ ir
ritū faceret opus dī: puta ꝓrē remissio
nē q̄ ē impossibile. Alij dicūt q deus
nō remittit pctā ei quē scit postea pecca
turū absolute: sed rm̄ sub ꝙditōe. s. q non
peccet deceterο. sed et ꝺ falsū ē. Si ei ta
liꝫ fit remissio sub ꝙditōe pendēte i fu
turꝰ. ñ fit absolute: ḡ neq̄ cā remissiōis
. i. gra ē absolute causa: et ꝓnr gra ñ cau
sat remissionē sufficiēter: qđ ē hereticū.
Redeūt ḡ dimissa q̄ ad duo ꝑdicta sm
q̄d tm̄. inq̄ntū. s. pctm̄ seq̄ns ꝓtinet ꝑti
alit aliq̄ mō reatū ꝑus dimissū. Grauiꝫ
us ei est pctm̄ seq̄ns: q̄ si nl'm fuissꝫ añ
dimissū rōe ingratitudis. Dicta ad ista
materiā ḡtinētia habes vbi s. Sed ex
his ptz quō intelligend⁹ sit iste passus.
Jste ei fu⁹ in inferno nō punit simpl'r ꝑ
pctis dimissis q̄ ad culpā et pene reatū:
sz solū sm q̄d inq̄ntū illa grauit⁹ reddi
derūt sequēs pctm̄. Sed q̄d si alicui re
cidiuāti: erāt ꝓra pcta dimissa q̄dez q̄
ad culpā: nō aūt q̄ ad torā penā qz. s. ad
huc tenebat ad penā. vt. x. intēsiue et ex
tēsiue vt. xx. q̄ vocat. a. Nūq̄d iste reci
diuans et statim moriēs soluet. x. i infer
no vsq̄ ad. xx. solū. i. tpalit. vel soluet. x.
eternalit. vel. a. sibi oīno remittit. So.
Sctūs Tho. i. iiȳ. dist. xxj. q. j. ar. ȳ. q.
iȳ. i corpe. q. sic dr. Jn dānatꝭ ñ ꝑt aliq̄
culpa dimitti. nec aliqs reat⁹ tolli cū ca
reāt charitate ꝑ quā et clpa purgat et re
atus tollit. Et iō clpa venialis i eis sp
manebit vl' reat⁹ ei⁹. Si ēt añ pem̄ mor
tale veniale dimissū fuisset q̄ntū ad cul
pā manēte reatu. et ꝑpt ꝺ eternal'r dāna
ti de venialiꝫ punient. Hec ille. Et q̄
bus ptz q fz mētē ei⁹ ꝑtē pene q̄ erat in
rēsa vt. x. et ñ erat tpalis: recidiuās et
ernalit in inferno soluet. Distinctiōe aūt
ȳ. iȳ. q. j. ar. j. ad quintū: q̄dam dicūt eū
scribere opinionē: sed isti bene videāt q
ibi scrīs Tho. ponit duas rspōsiones

q̄z p̄ma est sua ꝓformis p̄dictis. secūda ꝓ ē alioꝝ q̄ tenēt q̄ recidiuās soluet. a. l inferno rp̄al'r tm̄. quā doctor sctūs licz nō teneat: eā tn̄ nō reprobat: qz sustēta/bilis ē: z ipe eā ibi sustētat. Hec te mo/ueat q̄ ibi ponit dissiltudinē int er. a. z penā venial'. qz loquit de venali nō re/missō q̄ ad culpā. Et p̄mū loquit ex opi nōe eoꝝ q̄s ibi allegat (Sic z pat me celestis faciet vob: nisi remiserit vnus/q̄sq̄ fratri suo de cordib' vr̄is). i. nō so/lum apparent: sz z cordial'r. Hiero. Jō dns addidit: de cordib' vr̄is: vt oēm si/mulationē ficte pacis auferret. Hec ille.

Dozalit̄ q̄libet nr̄m debz exēplo hu ius fuit facilis esse ad venīa largiendu qz z ob h̄ saluator parabolā dixit. Oīl ge. Vult docere nos dns faciles esse ad indulgendū eis q̄ nocuerūt nobis: ma/xime si satisfacientes deꝑcent venīā sibi dari. Hec ille.

Dñica.xxiij.post Trinit.

Text⁹ euāgel'. Mat. ca. xxij.

ABeūtes pharisei: cōsi/lium inierunt: vt cape/rent Jesum in sermōe Et mittunt ei discipu los suos cū herodiānis: dicētes. Magister scimus qz verax es: z viam dei in vitate doces: z non est tibi cura de aliquo. Non em respicis psonā hominū. Dic er/go nobis: Quid tibi videtur Li cet censum dari cesari: an non: Cognita autē Jesus nequitia eorum: ait. Quid me tētatis hy pocrite: Ostēdite mihi numis/ma census. At illi obtulerūt ei denarium. Et ait illis Jesus. Cuius est imago hec et super/scriptio: Dicūt ei: Cesar'. Tūc ait illis. Reddite ergo que sunt Cesaris cesari: et que sunt dei deo.

ABeūtes pharisei cōsili um inierūt zc.) Matt. xxij. In p̄senti euāgelio tanguntr tria pūcta: q̄ sūt Jnuidiosa ꝓsultatio. Jnsidiosa inꝛrogatio. z Blo riosa ꝓfutatio.

Quātū ad p̄mū lr̄al'r sc̄ēdū ē q̄ tan/gīt insidiosa ꝓsultatio phariseoꝝ aduer/sus chm: cū dr (Abeūtes) a p̄dicatione chr̄i i q̄ audierūt parabolā d̄ nuptijs: z cō/clusionē q̄ m'ti sūt vocati. s. iudei z gēti les. pauci ꝓ electi. qz iudi fuerūt incredu li: z forte ista egre tulerūt (pharisei). i. q̄ dā r̄ligiosi: dēi a phares q̄ ē diuisio: qz a relīq̄ p'o z hitu z p̄uersatiōe erāt di stincti. Jsti fuerūt magni chr̄i emulatores qz eos p̄dēnabat sua scā p̄uersatiōe z ap ta p̄dicatiōe. Et ēt qz vt dr Jose. erāt i mag̃ p'ti existimatiō e: cū p̄mū aliqs in p'o apparebat hns opionē scritat̄ q̄ n eēt de sua secta stati mordebāt inuidia. Vln̄ p̄secuti sūt Joānē p̄mū vt dictū ē s. deide chm (Cōsiliū inierūt). s. cū hero dianis fm Chrȳ. qd hinc ptz. qz post sil' cū ill' miserūt discipl'os suos (vt capent Iesum i fmōe) Tū qz i facto cū capere vel reph̄endere nō poterāt. Tū qz facili⁹ ē in ꝑbo q̄s i ope capere. Et h̄ ptz sic d̄r Chrȳ sost. q̄ affectata malicia aliqñ q̄dē p̄fū/dit. sz ñ emēdat. qd duplici exēplo ꝓbat sz aq̄ currētis: cui si obturat vn⁹ adit⁹ statim aliū reperit. Sic z istoꝝ malicia in vno ꝓfusa viam aliā molit. z exēplo ignis q̄ crescit ex additione lignoꝝ. Et sic anim⁹ mal⁹ q̄nto pl⁹ audierit vita/tē: tanto plus ertā inflāmat ad malicia. (Et mittūt ei discipulos suos cū hero/dianis dicētes) Jsti herodiani fm ma/gistꝝ histo. fuerūt milites Herodis te/trarche. i. filij herodis ascalonite: q̄ erat tūc pns in hierl'm fm sctm̄ Tho. cū ista q̄ fuerit fēa chr̄i feria .iij. añ passionē suā. z d̄ Herode legit q̄ venerat ad solē nitatē paschalē. Vl'r fm eūdē fuerūt mi lites Herodis ascalonite iam defuncti Scōm Hiero. ꝓ Herodes ascalonita sub q̄ descriptio orbis facta est: fuit a ce/sare cōstitut⁹ rex z exactor tributi i Ju dea. Fuerūt ergo fm eum isti herodia/

ni:vel milites Herodis deputati ad exactiõem tributi:vel illi q̃s pharisei illudẽdo herodianos appellabãt:eo q̃ censum redderẽt cesari.quẽ Herodes exigere ꝓsueuit. Mittũt ãt isti discipulos suos fm Chrỹ.tanq̃ min⁹ cognitos vt nõ deph̃enderẽt.z Scõo vt deph̃si minus erubescerẽt. Subdit ãt Chrỹs.di. Discipuli aũt illi mgr̃is suis erãt etate miores.malicia ãt pares. Nã z pulli serpẽtũ statura breuiores sũt:veneno ãt eq̃les. Et catuli lupoꝝ z si venationẽ tenere ñ possint.tã tñ sanguie gaudẽt z morsib⁹ ludũt. Hec ille. Mittũt ãt eos cũ herodiãis fm glo.vt ignotiores adhuc facili⁹ decipent:z deceptũ ꝑ illos milites capent.qõ ꝑ se facere nõ audebãt: timẽtes turbã.

Hozaṫr in hac ꝑte q̃libz debz sibi sumere exẽplũ tacẽdi.q: pharisei.i.diaboli z diabolici viri diuisi a deo:q̃rũt capẽ iesum.i.iustũ viꝝ in fmõe.Si em̃ conati sũt capere chr̃m:mlto magz te. Lauẽdũ ẽ aũt mltiloquiũ. Primo:q: ẽ occasio peccãdi. Prouer.x. In multiloqo nõ deerit pctm. Scõo q: ẽ signũ stultitie. Eccl.x. Stultus ꝙba multiplicat. Tertio:q: ẽ cã displicẽtie. Eccl.xx. Est odibil' q̃ pcaꝝ ẽ ad loqndũ. Quarto q: est ꝯ ordinatiõnẽ nature: fm Senocratẽ q̃ mlta loqnti ait. Os vnũ z duas aures a natura recepim⁹.q.di.mlta audire z pauca loq̃ deberes

Quãtũ ad scõm tãgit insidiosa introgatio. Pro q̃ aduertẽdũ ẽ:q reste Hiero.cũ iudea facta fuit romão impatori tributaria:magẽ ẽ in ꝓpho exorta seditio dicẽtib⁹ q̃busdã q̃iuste deberet romãis tributũ:q̃ ꝓ cõi salute z q̃ete ꝓpli militarẽt. Pharisei⁹ ꝙo q̃ sibi iusticiam applaudebãt ecõtrario dicẽtib⁹/nõ debere ꝓpli fm dei q̃ decimas z ꝑmitias z cetera i lege dñi ꝓstituta so'ueret hũanis legib⁹ subiacere. Jõ isti pharisei cogitaucrt hãc ꝓponere qõnẽ dño:vt sic̃dẽ diceret q: licz dari tributũ cesari ifamarẽt eũ apõ ꝓpli m q̃si nõ eẽt zelator ꝓ lege z ꝓpli dei libtare. Si ꝙo dicerz q: ñ licz statim ꝑ milites quos forte etiã pecunia ꝑmissis ꝙduxerãt:z q̃b⁹ h̃ displicebat/rapent illũ. Et h̃ scõm magz volebãt. Et tõ vsi arte rherorica attribuebãt ei qõ obtinere volebãt.s.ꝙstãtiã dicẽdi ꝓtatẽ sine aliq̃ timore cuiusuis ꝑsone:vt p h̃ ad loqndũ ꝯ cesarẽ moueret Dicũt g̃(Ogr̃) Jncipiũt a laudib⁹ vt beniuolentiã capter. Chrỹs. Hec ẽ ãt hypocrita ꝙ ꝑma simulatio:q: laudant q̃s ꝓdere volũt. Et tõ i laudẽ ꝑsumunt dicẽtes(Ogr̃)Ogr̃m eũ vocãt:vt q̃si honorat⁹ z laudat⁹ mysteriũ sui cordis simplicit':eis aptat tanq̃ volẽs eos hic discipl'os Hec ille.(scim⁹ q: verax es)i vita(z viã dei in ꝓtate doces)q̃ ad doctrinã(z nõ ẽ tibi cura de aliq̃ Nõ ei accipis ꝓsonã hoim)q̃ ad iusticiã tuẽdaz. Et i h̃ fm Chrỹ.occulte insinuabãt cesarẽ z Herodẽ. Sic g̃ cõmẽdauerũt eũ fallacit' ꝺ ꝓtate vite z doctrie z iusticie.et h̃ vt ꝯ cesarẽ loq̃rek. Hiero. Blãda ꝙpe z fraudulẽta interrogatio illuc ꝓuocat rñdentẽ :vt magz deũ timeat q̃ cesarẽ. Hec ille.(Dic g̃ nob) q̃si di. Parati sum⁹ stare dicto tuo:qõ tñ falsum erat (Quid tibi videt:Licz cẽsuz dari cesari an nõ:) Et h̃ dicebãt fm Hiero.vt si negatiue rñderet:stati herodiani eũ tãq̃ seditiõis reũ ꝯ romanũ ꝑncipẽ tenerẽt. Sciebãt em̃ vt Chrỹ.ait:hac de cã alios occisos. Si ꝙo rñdisset affirmatiue:credebãt eũ gr̃am populi amissurũ. Si ꝙo taceret:arguissent eũ timidũ ẽ in ꝓfessiõe ꝓtatis.

Hozaṫr:in hac ꝑte q̃libet habet do cumẽtũ vitãdi adulatores:z eis aspere spõdẽdi:sic̃ z chr̃s fecit. Sic em̃ dr Augu.sup ps. Duo sũt gña ꝓsecutoꝝ.s. Ultupãtiũ z Adulãtiũ.z pl⁹ ꝓsequit' lingua adulatoris q̃ manus inf̃fectoris. Sũt em̃ isti sic̃ syrene q̃ dormire z q̃sescere.i.ꝓseuerare facilũt ꝑ ꝑtis.z sic̃ apes hñtes i ore mel:z aculeũ i cauda:q: ab sentia vitupant. Et sicut scorpio q̃ facie blãdit' z cauda occidit

Quãtũ ad tertiũ tãgit gl'iosa ꝓfutatio:cũ dr (Cognita ãt iesu neq̃tia eoꝝ ait) nõ rñdẽdo fm eoꝝ blãdos fmões sz fm aspam quã nouerat eoꝝ ꝓsciam fm Chrỹ.(Quid me tẽtatis hypocrite)id est simulatores z ꝺceptores:fm Chrỹ.

Dominica.xxiiii.post Trini.

Dicit ḡ eis:hypocrite.vt ꝓsiderātes eū humāoꝝ cordiū cognitorē:qđ facere cogitabant:ꝓficere nō auderēt.Vide ḡ q̄ pharisei biādiebant vt pderēt.sz Jesus ꝓfundebat vt saluaret.qz vtilior est hoi de⁹ trat⁹ q̄ hō ꝓpri⁹ Hec ille.(Ostendite mihi numisma cēsus).i.qđ ꝑ censu dat.Est em̄ sciendū q̄ singul' annis singula capita domoꝝ fm aliq̄s p tributo dabāt numū argēteū valentē dece nummos vsuales:īq̄ denari⁹ dicebat.Di cit aūt numisma idē qđ num⁹ vl' sc̄ptura seu impssio facta i numo:quam ꝓmo Numa pōtif⁹ apō romanos introduxit:a q̄ z num⁹ vl' numisma dicunt(At illi obtulerūt ei denariū)q̄ erat idē qđ numisma:vl' hēbat impssuz numisma.In eo em̄ vt ait Hiero.erat cesar⁹ imago. Et videt etiā h̄ dicere text⁹ q̄ circa imaginē h̄et nomē cesar⁹ inscptū.Vñ z sz aliq̄s dictū ē q̄si nomisma:qz nota ꝓncipū erāt inscpta i eo(Et ait illē.Cui⁹ est imago hec z supscptio?).i.nomen circa vel sup imaginē scptū.Nec inrogat ex ḡrātia:cū tāte eēt erat⁹ fm Hieroñ.vt nomē scire posset imperatoris.sz ex dispēsatiōe:vt.s.ex sua rōne eos ꝙicat.(Dicūt ei:Cesar⁹)nō Augusti fm Hieroñ. sz Tyberij ꝓuigni ei⁹:sub q̄ passus ē dominꝰ.Oēs tñ romāi imperatores vt ideꝝ ōr/a ꝓmo Caio cesare q̄ impiū arripuerat cesares appellant(Tūc ait illē.Reddite ḡ q̄ sūt cesar⁹ cesari:z q̄ sūt dei dō) q̄si dicat fm s.Tho. Vos estis dei z cesaris.z aliq̄ hītes a deo:vt diuitias naturales z aliq̄ a cesare.s.artificiales:vt nummos.Reddite ḡ deo q̄ sūt dei.s.decimas z ꝓmicias.z q̄ sūt cesar⁹ cesari.s.tributū.Vl' alit.vos estis sub deo imediate spūal'r:sz sb̄ cesare tpal'r.Reddite ḡ dō spūale fuitiū:z cesari corꝑale z tēpale. Judei em̄ iurauerāt ei fidelitatē z tributū.Et sic chr̄s saluauit iura dei z cesaris.Est aūt h̄ ꝓsiderādū q̄ntū chr̄s dō iusticia curauit.qz mutata habuit motiua ad dicēdū ꝙ cesarē:puta qz erat infidel' z alienigēa.z ꝑ tale tributū pauperes q̄uabant.z mlti ob h̄ retrahi poterāt a solutiōibꝰ decimaꝝ z oblatiōe dei. Habuit etiā motiuū ad dicēdū ꝙ deū ipam cesaris z tyrānoꝝ potentiā. Sed tamē chr̄s iura vtriusq̄ saluauit.nec ꝙ iusticiā voluit aliq̄d dicere ꝓpt amorē ꝓpatrū:aut in fauorē paupeꝝ:aut ꝓtextu diuini cultus:aut ꝓpter timorez alicuius tyranni.

Notabr fm Orig. Cesar est corpus De⁹ ꝙo est anima.z vtriq̄ qđ suū est oportet tribuere.Quidā ꝙo attendūt cesari nihil de hoc curātes.qdam ecōuerso:sz raro.z vtriq̄ male faciūt.Aug.Sicut obnoxiū est corꝑi corꝑea escā nō posse pcipere:ita piculosum est anie spūales delicias fastidire.

Dñica.xxiiij.post Trinit.Text⁹ euāgelij Mat.ca.ix.

Loquēte iesu ad turbas ecce princeps vn⁹ accessit:z adorabat eū dicēs. Domine:filia mea modo defuncta est:sed veni impone manum tuam sup eam z viuet.Et surgens iesus sequebat eum:z discipuli ei⁹.Et ecce mulier que sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis accessit retro:z tetigit fimbriam vestimenti eius.Dicebat enim intra se:Si tetigero tm̄ vestimētum ei⁹:salua ero.At Jesus cōuersus:z videns eam dixit Cō fide filia:fides tua te saluam fecit.Et salua facta est mulier ex illa hora.Et cum venisset Jesus in domum principis:z vidisset tibicines z turbā tumultuantē:dicebat:Recedite.Nō em̄ est mortua puella sed dormit.Et deridebant eum.Et cū eiecta esset turba:intrauit z tenuit manum eius.Et surrexit puella.Et exijt fama hec in vniuersam terram illam.

Loquẽte ieſu ad turbas Ecce ꝓnceps vn⁹ ꝛc. Mat. ix In ꝑſenti euangelio tanguntr tria puncta: que ſunt Depcatio: Sanatio: ꝛ Suſcitatio.

Quãtũ ad ꝓmũ tãgit depcatio: quã fecit ꝓnceps ſynagoge chr̃o ꝓ filia ſua: cũ dr (Loqnte Jeſu ad turbas) Reuera vt ptz ex textu: chr̃us loqbat directe ad diſcipl̃os ioãnis i domo Matthei euã geliſte: in q̃ erat factũ ꝙuiuiũ. ꝛ excuſabat diſcipl̃os ſi nõ ieiunabãt exiſtẽte cũ eis ſpõſo. i. chr̃o Ecc̃ia ãt dr ꝙ loqbat ad turbas: qr ꝛuera mlti ibi erãt ꝓ eos. qõ ptz. qr ꝛ ũ receſſit de iſta domo ꝓ viã cõ ꝓmebat a turba: vt dr Marc⁹. ꝛ ſic etiam turbe audiebãt ꝟba chr̃i. Cõueniẽnti⁹ aũt dr ecc̃ia ad turbas q̃ ad diſcipulos ioãnis: ne i ipo ſtati exordio euã gelij animꝰ auerteret ab hiſtoria q̃ i eo narrat: ꝛ ſuſpẽderet ad cogitandũ qd ꝛ q̃re diſcipul⁹ Joãnis loqret (Ecce pnceps vn⁹) cui⁹ Marc⁹ expmit nomẽ. qr dicebat Jair⁹. ꝛ etiã ꝓncipatũ. qr erat archiſynagog⁹. i. ꝓnceps ſynagoge. Judei nãq̃ cũ i tota regiõe ſolum i hierlm hr̃ent tẽplũ in q̃ licite poſſent ſacrificare. in alijs ciuitatib⁹ ꝛ vill̃ hẽbãt ſynagogas: ad q̃s ꝙueniebãt oraturi deũ et audituri ꝟbũ dei: ꝛ vt tractarẽt ꝛ de re publica. Et ille q̃ ꝑerat ſynagoge: cui⁹ ſcz auctre ꝑplus ꝙgregabat: dicebat ꝓnceps ſynagoge. ꝛ forte mlti erãt tales i vna ſynagoga. qr dr Marc⁹ ꝙ iſte fuit ꝛ archiſynagog⁹ (Acceſſit ꝛ adorabat eu⁹) adoratõe dulie. i. reuerebat. ꝛ vt Marcus dr ꝙ pcidit ad pedes ei⁹ (dicẽs: Domie filia mea) vnica: vt dr Lu. (mõ defuncta ẽ) Cõtra: qr ſm Mar. v. dr. ꝙ dixit eã fuiſſe i extremis. ꝛ Lu. vlt̃. ꝙ moriebat. Ad h̃ ſoluit Aug. de ꝙſen. euã. ꝙ Jair⁹ dixit id qõ dicũt Lucas ꝛ marcus. ſ. ꝙ erat i extremis qñ ea relict: ſed tñ cogitabat id qõ dixit Mat. ſ. ꝙ eſſet mortua. Jõ Matthe⁹ ad cogitatione ꝛ volũtate: alij ad ꝟba reſpexerũt. Sz q̃: qr i via occurrẽt ei fui dicẽtes: ꝙ iam ẽt mortua: ꝛ ꝙ nõ oportebat vexare magiſtr̃. q̃ videt ꝙ ipe nõ habuerit i cogitatiõe ꝙ eẽt mortua: ꝛ ꝙ dñs eã ventret reſuſcitare. Ad h̃ dr ipe Aug. ꝙ nõ legitur ꝙ ipe ꝙſenſerit ſuis ſic nunciantib⁹ vt ſtaret ꝓpt̃ h̃ ne ꝙduceret chr̃m. Jtẽ ꝙ qr audita morte puelle chr̃ſtus dixit ei Noli timere: ſz tm̃mõ crede. Ergo videtur ꝙ tũc fuerit diffiſus: ꝛ ꝙnter ante ũ itrẽdebat ꝙducer chr̃z ad ſuſcitãdũ. Ad h̃ dico ſuſtinẽdo expoſitionẽ Aug. ꝙ tũc nõ fuit diffiſus: ſz fluctuabat ex certitudine mortis quã tũc ſciuit ſicut añ credidit. Chr̃s aũt dixit: crede. nõ vt fidẽ ꝙcipet ꝛ reſurrectõe puelle: ſz vt ꝙceptã iã diu ſolidarz atq̃ ꝓficeret. Alij dicũt ꝙ btus Mat. hzeuitati ſtudẽs retulit ꝟba ꝓncipis ſolum ab eo loco q̃ audita morte puelle aſſecurat⁹ chr̃o ꝙcepit fidẽ de ſuſcitatiõe ei⁹: ꝛ dixiſſe credit: Veni ꝙ ꝛ impone manũ ꝛc. Alij vt mgr̃ hiſt. dicũt ꝙ dixit eã mortuã. i. morti ꝓximã Qd̃ cm̃ pax diſtat accipit acſi nihil diſtet. Alij vt Chry. dicũt: ꝙ ꝓ exaggeratione locut⁹ ẽ: aggrauãdo miſeriã ſuã: vt mortuã dixerit q̃ erat vicina morti. Forte ãt poſſet dici ꝙ ſic dixit: Dñe/ filia mea ẽ in extremis q̃ntũ ego ſcio: ſz reuera credo ꝙ ſit mortua: qr vidi ꝙ diu viuere nõ poſſet. Et iſto mõ oia ſũt cõſona (Sz veni) ꝑſonal̃r (pone manũ tuã ſup eã) corꝑal̃r (ꝛ viuet) corꝑal̃r ꝛ ſpũaliter. Jn h̃ tñ ꝙ aduẽtũ dñi ꝛ tactũ manꝰ expoſtulat: ſm Chry. ſuã patefacit groſſicie tanq̃ alter Naamã: q̃ tactũ manꝰ expectabat Heliſei (Et ſurgens Jeſus ſtatim) Jn q̃ ſm Remig. apparet mirãda atq̃ inaudita eius humilitas ꝛ mã ſuetudo (ſeqbat eũ) ad domũ ei⁹ (ꝛ diſcipuli ei⁹) imo turba multa ſm alios euãgeliſtas. Senſus aũt ſpũalis hui⁹ partis infra patebit.

Quantũ ad ſcõm ponit̃ ſanatio mulieris emorroiſſe facta a chr̃o exiſtente i via: cũ dr: (Et ecce mulier) Jſta mulier ſm Amb. in libro de ſapiẽtiſſimo Salomone fuit btã Martha. Nã ibi enarrãt̃ ſbñficia chr̃i ad gen⁹ hũanũ: ait. Largũ ſanguis fluxũ ſiccauit i martha. demões expulit ꝛ Maria. corꝑ⁹ rediuiuit ſpũs calore ꝛſtricit i Lazaro. Hec ille. (que ſanguinis fluxũ patiebat) nõ oib⁹

mulierib⁹ certis tēporib⁹ cōem:sed inso
litū(duodecim annis)adeo q̄ Marcus
dic̄ q̄ in medicos erogauerat,oia sua.i.
oēm substam suā:vt ēt ꝺt Lucas. Quod
intelligendū ē de reb⁹ mobilibus si fuit
Martha.vl'accipiť totū ꝓ magna vel
maiori pte.z tñ nihil,pfecerat:sed i pei⁹
se habebat fm Marcū(accessit retro)
Nō ei audebat chr̄o patefacere necessi
tatē suā.fm Chrȳ. qz verecūdabať ꝓp
passionē:immūdā se existimās. ſz retro
accessit(z tetigit fimbriā vestimēti ei⁹)
qz fz Remi.ex hūilitate indignā se exi
stimabat tāgere pedes domini aut ple
nitudinē vestimēti. Est āt sciēdum q̄
pp̄s ex quo chr̄us erat fm carnē nasci
tur⁹:inť oēs pp̄os debuit speciali scti
tate pollere z ab oib⁹ distingui. Et cir
cūcisiōe q̄dē distinguebať in carne:lege
ꝓ i mō viuendi.sed fimbriis i vestitu.
De his habeť Nume.xv. q̄ ꝑcepit dñs
filijs israel vt fimbrias p q̄tuor angu
los haberēt pallior: cum vittis hyacin
thinis.i.celestis colorīs:p̄tēdētes q̄ ce
lestē deberēt p̄ alijs habere cōuersatio
nē:iuxta illō Phiľ.iij. Nostra ꝓuersatō
in celis est. Vñ ibidē Nume.xv. ſbdiť.
Vt recordenť mādator⁹ di z sint sancti
dño deo suo. Talē g̃ vestē chr̄s tangẽs iu
deus portauit(Dicebat em̄ intra se)ex
magnitudine fidei.(Si tetigero fim
briā vestimēti ei⁹:salua ero:ꝓpter scrita
tē vestiti.i.chr̄i. Hic dicūt alij euāgeli
ste q̄ ꝓfestim vt tetigit chr̄i vestimentū
siccatus ē fons sanguis ei⁹ z ipa sensit
se sanatā Et tūc dixit chr̄s. Quis me
tetigit? Negantib⁹ aūt oib⁹ se eū tetigis
se:dixit Petr⁹ z alij discipli. Preceptor
turbe te compmūt z affligūt:z dic̄ :q̄s
me tetigit. Jsta tñ ñ interrogabat chr̄s
ex ignorātia:sed vt publicaret miracu
lū z fides mulier̄: ad laudē ꝺi. Vñ sub
iunxit:Tetigit me aliq̄s. Nā z ego no
ui ꝓtutē seu miraculū de me exisse. Vi
dens aūt mlier qz nō latuit. sic̄ ex vere
cūdia appetiuerat:tremēs venit z pci
dit añ pedes ei⁹ z ob q̄ā cām tetigerit
eū indicauit cor̄ā omni pp̄lo z quō ꝓfe
stim sanata sit. Jsta oia habenť ex luca
z Marco. Et ꝺ est q̄ꝺ subiūgit Mat⁹
the⁹(Ar iesus ꝓuersus) ad inq̄rendum
q̄s eu⁹ tetigisset (z videns eā)venientē
z ꝓcidentē ante se (dixit Confide filia)
Sed q̄re iubeť ꝓfidere q̄ tā erat sanata?
Ad h̄ ꝺt Raban⁹ q̄ in h̄ hortať eā dñs
ad robur z pseuerantiā fidei. Chrȳ. ꝺo
in homeť. dicit:q̄ h̄ ideo ꝺt chr̄s:qz erat
formidolosa hec mlier.(Et salua facta
est mlier ex illa hora)q̄ chr̄m tetigerat:
vt dicit Marc⁹ z Lucas. Nō aūt qua
chr̄s dixit:confide. Est aūt sciendū fm
Eusebiū i historia Ecclīastica q̄ mlier
Emorroissa postq̄ fuit a sanguis ꝓflu
uio libata i cesarea Philippi vñ fuerat
oriunda statuā fecit i curia sua:chr̄z cuz
fimbriis ꝓut eā viderat repñtantē. Fe
cit z imaginē sui stantē ante imaginez
chr̄i genib⁹ flexis z manib⁹ cancellatis
Et ibidē dicit q̄ sub statua chr̄i herba
crescebat:q̄ a ꝓncipio q̄dē nulli⁹ penit⁹
erat valoris. Postq̄ ꝓ fimbriā vesti
menti chr̄i tetigisset:oēm̄sanabat lan
guor̄ Sicut aūt testať Hiero. in histo
ria tripertita Julian⁹ apostata egrefe
rēs gl'iā chr̄i:amota p̄dicta chr̄i imagie
ꝺi suū simulacrū statuit: ſz postmodū
ictu fulminis confractū est. Sed si ista
mlier fuit Martha:quō habuit curiaz
in cesarea Philippi? Ad h̄ p̄t ꝺici q̄ vt
historie tradunt erat valde nobilis z de
sanguie regio. Jdeo potuit nō solū Be
thanīā:ſz z alia loca hr̄e:z ibi fuisse na
ta:marie qz su⁹ p̄r Theophil⁹ syr⁹ scri
biť a Petro calo cluniēsi:habuisse duca
tū syrie:q̄ꝺ h̄ mōvez credo:qz fuit syrie
gubernator. Sensus spūales huiꝰ ꝓ
tis vide i fine euāgelij.

Quātū ad tertiū tangiť resuscitatio
p̄dicte puelle. Pro q̄ aduertēdū est q̄ vt
ꝺt Chrȳ.chr̄s voluit moram ꝓtrahere i
via:interueniēte:curatione emorroisse:
z mlr̄z fmōib⁹:vt interim puella ꝓfecte
moreret.z ꝓñr oib⁹ patefieret gl'iosa re
surrectio. Et sic̄ alij euangeliste tradūt:
christo existente in via.nunciata ē mors
puelle.z chr̄s statim ꝓfortauit p̄ncipem
dicēs. Noli timere: ſz tm̄ crede et salua
erit. Et cum venisset ad domū:non ꝓ
misit se sequi vel intrare nisi Petrum z
Jacobum et Joannē. oñdens q̄ in ꝓpe

rib⁹ mirac'los ñ est ostētatis q̄rēda. Et licz vellet miraculū sciri: tñ volebat ēt vt popul⁹ sciret q̄ ipe q̄ntū in se erat ꝺ̄ nō curabat: nisi ꝓpt̄ honorē dei z salutē aiaꝝ. Jō q̄rebat latere z tñ volebat publicari. z vtrūq; ad edificationē nr̄am. Dicit g̃(Et cū venisset in domū p̄nci/pis) ingressus .s. cū trib⁹ p̄dictis z p̄ncipe(z vidisset tibicines) Diuerse ei melodie diuersas excitāt passiones. Quedā audaciā: vt bellice. q̄dā deuotiōez: vt ecclīastice. q̄dā leticiā vt vane. z q̄dā fletū. z ꝺ̄ his ꝺr Amb. Hoze veteri tibicines ad excitādos i mozruis ferebant ad biberi. Hec ille. Tales erāt isti(Et turbā tumultuātē). i. flentē z eiulātē m'tū vt ꝺr Marc⁹ (dicebat Recedite) de camera z ñ de domo(Nō ē ei mozrua puella) ꝺo: vt ꝺr glo. z si mozrua cēt hominibus(sz dozmit) ei q̄ eque facilit a morte sic hō a sōno excitat: z ampli⁹ (Et deri debāt eū) Chr̄s sz Chr̄y⁹. ñ increpauit deri sionē: vt z ipa derisio z tibie et oia alia demōstrarēt verā puelle mortē. q̄ m'rotiēs p⁹ q̄ erāt facta mirac'la. hoies ñ credebāt(Et cū eiecta cēt turba) que r'lia mysteria videre ñ merebāt sz Hiero. eo q̄ resuscitatuꝝ irridebat (irrauit) camerā (z tenuit manū ei⁹) sua sctā manu: q̄ erat instr̄m deitat̄: z i q̄ erat diuina ꝝ⁹ firmitatū sanatiua(Et surrexit puella) veluti ex sōno: cū eadē aia quā p⁹ us habuerat: vt ꝺr Chr̄y. (Et exiꝝ fama hec i vniuersā trā illā ꝓpt̄ magnitudinē z nouitatē rei. vt ꝺr glo.

Allegoꝛice in ꝺ̄ euāgeli⁹ o sc̄ sacra miranda de idolatria p'li gentilis: z p⁹ de ei⁹ ꝙuersiōe et infidelitate synagoge et rande de ꝙuersiōe synagoge i fine mōt. Raban⁹. Archisynagogus significat Moysen z ꝺr Jair⁹ q̄si illūinās vel illuminat⁹: q̄ accepit ꝝba vite dare nobis: z p ꝺ̄ cūctos illuminat ipe illuminat⁹ aspūsc̄. Filia archisynagogi ē ipa synagoga: que velut duodecimo eratis anno: qꝺ tps pubertatis est. postq̄ spūalē sobolē deo generare debebat: erroꝝ languoreꝝ sternata ē. Ad hāc g̃ p̄ncipis filia dū pperat dei ꝝbū vt salūos faceret filios israel: sancta eccl'ia ex gentib⁹ cōgregata: que interioꝝ lapsu cr̄i minū deperibat: parată alijs fide percepit sanitatē. Notandū cū archisynagogi filia sit duodennis: z mulier hec ab ānis duodecim sanguine fluxerit: eo tēpe q̄ hec nata ē illa cepit infirmari. Una em secl'i eratez synagoga ex p̄riarchis cepit nasci: z gentiū exterarū nationū idolatrie sanie fedari. Nā fluxꝰ sanguis bifariam pōr intelligi. hoc est sup idolatrie pollutōe z sup his q̄ carnis z sāguinis delectatōe gerunt. Et sic q̄ꝺiu synagoga viguit laborauit eccl'ia. sz illa derelicta sal⁹ gētib⁹ facta ē. Accedit āt z tangit dn̄m eccl'ia cū ei p fidē appropiq̄t. Hec ille. Glo. Credidit: dicit: tetigit. q̄ his trib⁹ fide: ꝝbo z ope ois sal⁹ adq̄rit. Hec ille. Rabanus. Accedit āt retro siue iuxta ꝺ̄ qꝺ ipe ait. Siquis mihi mistrat me seq̄t. siue q̄ p̄ntē dn̄m i carne ñ vidēs pactis iā sacramēt̄z icarnatiōis illi⁹: ad agnitōis illi⁹ gr̄am peruenit. Unde z fimbriā vestimenti rangit. q̄ cū chr̄m i carne gentiū pp'lus nō vidisset. ꝝba incarnatiōis recepit. Vestimētū em chr̄i dicit mysteriū incarnatiōis eius. quo diuitas induta est fimbria vestimenti ꝝba de incarnatiōe ei⁹ dependentia. Nō aūt vestē sed fimbriā rangit: quia nō vidit in carne dn̄m: sed suscepit per apostolos incarnatiōis verbum. Beatus qui vel extremam partē verbi fide tangit. Nō aūt in vrbe sz in itinere pergente dn̄o sanat. Unde ap'li dicūt: q̄ indignos vos iudicat̄z eterne vite ecce ꝙuertimur ad gentes. Gentilitas aūt ex hoza dominici aduent⁹ cepit habere salutē. Hec ille. Hilari⁹. Mystice aūt dn̄s domū p̄ncipis .s. synagogā ingredit: cui in cāticis legis hymn⁹ luctuū psonabat. Hec ille. Hiero. Vlq̄ ei hodie iacet i domo p̄ncipis mozrua: z q̄ vident mgr̄i: tibicines sc̄ carmē lugubze canentes. Turba q̄q̄ iudeozū nō est turba credentiū sed tumultuantiū. Sed cū intrauerit plenitudo gētiū tūc ois israel sal⁹ fiet Hec ille. Hilarius. Ut āt rar⁹ ex lege credētiū numer⁹ possit intelligi. turba expulsa est: quam vtiq̄ saluari dominus optasset. Sz irri

dēdo dicta gestaq; el⁹:resurrectōis non fuit digna ꝓsortio. Hec ille. Hiero. Tenuit aūt manū el⁹ z resurrexit puella.qz nisi ꝑus mūdare fuerint man⁹ iudeoꝝ que sanguine plene sunt:synagoga eoꝝ truz mortua nō ꝓsurget. Hec ille. Hilari⁹. Exeūte aūt fama in vniuersam terrā illā:electōis sal⁹:donū chri atq; opera ꝑdicant. Hec ille.

Dorat:ait Raban⁹. Puella in domo mortua:est aia mortua i cogitatiōe Dicit āt q puella dormit.qz q peccāt i pūti:adhuc ꝑ pniam resuscitari pūt. Tibicines sūt adulatores q fouēt mortuā Hec ille. Greg. xv. mor. Foras āt turba eiicit vt puella suscitet.qz nisi p⁹ a secretiorib⁹ cordis expellat seculariū mtitudo curaꝝ:aia q intrisec⁹ iacet mortua ñ resurgit. Hec ille. Raba. In domo āt puella cora pauc; arbitr; surgit:iuuēis extra portā:z Lazar⁹ cora mult;.qz publica nora publico eget rmedio:leuis leuiori z secreta pt deleri pnia. Hec ille.

Dñica.xxv.post Trinita. Text⁹ euāgel. Joā.c.vi.

CYm subleuasset oculos Jesus:z vidisset qz multitudo maxima venit ad eū:dicit ad Philippum. Vñ emem⁹ panes vt māducēt hi:Hoc aūt dicebat tentās eū. Ipe em sciebat qd esset factur⁹ Rndit ei Philippus Ducentoꝝ denarioꝝ panes nō sufficiunt eis:vt vnusquisq; modicum qd accipiat. Dicit ei vn⁹ ex discipulis ei⁹:Andreas frater simonis Petri. Est puer vn⁹ hic q habz qnq; panes hordeaceos z duos pisces:sed hec qd sunt inter tātos:Dixit ergo Iesus. Facite homines discūbere. Erat aūt fenū multū in loco. Discubuerūt ergo viri nūero q̄si qnq; milia. Accepit ergo Iesus panes:z cū gras egisset distribuit discūbentib⁹. Simil⁹ z ex piscib⁹ qntum volebāt. Vt aūt impleti sūt:dixit discipulis suis. Colligite q supauerūt fragmēta ne pereāt. Collegerūt ergo z impleuerūt duodecim cophinos fragmētorū ex qnq; panib⁹ hordeaceis q supfuerūt his q māducauerāt. Illi g hoies cū vidissent qō fecerat signū dicebāt:Quia hic ē vere ꝓpheta q venturus est in mundum.

ABijt Jesus trās mare galilee ꝛc.) Joan. vj. Circa miraculū de panib⁹ i ꝑsenti euāgelio tāgunt tria pūcta: q sūt Miracli ꝓparatio: Facti ꝓpetratio:z chri glificatio.

Quātū ad ꝑmū sciēdū ē: q his circa panes chr̄s miraculū fecit. Sel. f. post pētecosten:vt ōt mgr hist. qñ ex seq̄ntib⁹ panib⁹ satiauit q̄tuor milia hoim: extra paruulos z mulieres:vt h⁹ Matt. xv. Et semel ꝓpe pasca:vt h⁹ i pūti euāgel. Dr g (Abijt Iesus) recedēs a iudea qz iudei pseqbant eū. eo q sabbo lāguidū curasset i ꝓbatica piscina:vt ōt Joā ipe eoꝝ furoꝝ cedebat:ſm Chrȳ trās mare galilee). i. vltra qndā lacū ō q̄ z ō cui⁹ noib⁹ hēs s. dñica. xij. Et ſm Theophi. trāsit chr̄s ō loco ad locū:vt auditoꝝ z sollicitioꝝ reddat hoies vniuersq; cuiusq; citatz. vñ seqt (Et seqbat eū mltitudo magā) q̄ nō erat rusticoꝝ sz ciuiū. Mat. xiij. Turbe secute sūt eum pedestres ō citatib⁹. z h ꝓpt venustā chri facie z dulce doctrinā:z glīosa miracula sic ōt Chrȳ. q̄uis ēt alīq segrent ex iuidia z a ꝑtitu detrahēdi. Mator tñ ps ꝓpt doctrinā z miracla seqbat il:u(qz videbāt sic). i. miracula(q faciebat super his q infirmabant) Sanabat em eos corpe z aia:ita q sic ōt Alchui. z s. Thonullū sanauit i corpe qn sanauerit i aia ad quā sanādā ꝓncipalr venerat (Subiit g i mōte Iesus) Primo ſm Chrȳ. qz

erat ibi miraculū factur⁹. Scdo fm eū dē: vt erudiret nos tumult⁹ declinare. Tertio forte ascēdit: qz erat loc⁹ doctri ne z ꝓtēplatōi ꝓgru⁹. ‹ō subdit. (Et ibi sedebat cū discipul' suis). s. q̄s docebat: fm Chr̄y. (Erat aūt ꝓxim pascha) In isto paschate chr̄us nō fuit i hier'm fm Chr̄y. z Theo. z s. Tho. Iz de h̄ eēt le/ gis ꝑceptū. z cā ē fm eos dez: qz paulati soluebat legē: oñdere volēs q̄ illa lega/ lia festa z sacrificia cessare hēbāt adue/ nīēte ꝓximate: z q̄ ipe legi nō subiacebat Sumebat ām occasionē huj⁹ vt dicūt a iudaica neq̄tia: q̄ illū volebāt occidere. Qui em̄ hēbāt capitales inimicicias ñ tenebant ascēdere. Dicit aūt hic Beō. q̄ ex h̄ q̄ factū ōr accidisse ꝓpe pascha fm Joā. z Mat. ōr q̄ chr̄s audita nece Jo annis: secessit i desertū: z ibi h̄ miracu/ lū fecit: colligit q̄ ioānes ꝓpe vnū pascha fuit occisus: z chr̄s ꝓpe aliō seqns: ita q̄ int' vtusq̄ morte spaciū fluxit vni⁹ an/ ni (dies fest⁹ iudeoꝝ) Addit āt iudeoꝝ: nō qz alie nationes celebrarēt pascha. Iz p pter cās dictas supꝝ feria. v. post q̄rtam dñicā. xl. Et adde q̄ forte h̄ dixit: qz q̄n Joānes scpsit euāgeliū: tā diu erat q̄i eccl'ia nō ꝓobseruabant iudeoꝝ festa Jō h̄ addit ꝓpter vt scirēt etiā i lege veteri fuis se pascha celebratū. etiā ab his q̄ pēta/ theucū nō viderūt: Iz ab idolatria ꝙuer tebant ad deū

Jn hac ꝑte documētum ē morale: vt rumores fugere ōbeam⁹ z tumult⁹ mū danos q̄b⁹ inq̄etat aim⁹: z ascēdere mō tē ꝓtēplatōis: ponēdo finē nr̄m i deo: qz tūc nō sentiem⁹ mōi ꝓssuras. Greg. i li. moral'. Ille hui⁹ mōi ꝓcit mala sentit q̄ ei⁹ bona inhiāter appetit. Nā cuius mēs i altū suspēdit: sub ipa ē q̄cq̄d ꝓtra ipam mouet. Hec ille.

Quātū ad scām ir'alit tāgit miracu/ li ꝓpetratio: cū ōr (Cū subleuasset g̃ oculos Jesus) Beō. Oculos em̄ nō erige/ bat huc atq̄ illuc: Iz pudice sedebat at/ tent⁹ cū discipul' suis. Hec ille. (z vidit set qz multitudo maria venit ad eū) cū tāta deuotiōe vt obliuiscerent secū de/ ferre cibaria (dixit ad philippū) Est āt sciēdū q̄ sic ōr Mat. xiij. z Marc. vj. chr̄s vidēs multitudinē: nō stati allocu tus ē Philippū: Iz sic ōr Mat. curauit lāguidos eoꝝ. z sic ōr Mar. docuit eos multa: z ꝓtraxit fmonē vsq̄ ad vesp̄az Et tūc dixerūt ei discipuli: vt ōr Mar. Desert⁹ est loc⁹ hic z iā hora ꝓterijt. di mitte illos vt eūtes i ꝓximas villas et vicos emāt sibi cibos q̄s māducēt. Et rñdēs ait illis. Date il' vos māducare Et dixerūt ei. Eūtes emam⁹ ducentis denarijs panes: z dabim⁹ eis māduca/ re. Et tūc ipe dixit ad Philippū (Unō emem⁹ panes vt māducēt hi:). i. ex q̄ p cio emem⁹: cū forte tāta sūma nō hīent Vl' ex q̄ loco emem⁹: cū forte tot panes nō potuissent ibi repiri. Nō interrogat aūt ex ignorātia fm Chr̄y. sed vt euj/ denti⁹ fiat miraculū ex rñsiōe Philipp/ pi: Que pot⁹ interrogauit q̄ alīū. qa vt ōr Chr̄y. sciebat q̄ discipuloꝝ eius ampliori idigebāt doctria (Hoc āt di/ cebat tētās eū) Tētare aliq̄n ē ad malū ꝓuocare: sic de⁹ neminē tētat: Iz ē officiū diaboli. Aliq̄n ē expimētū sumere ōr re incognita. z sic de⁹ ōr tētare: nō q̄ ipse exp'iat incognitū: Iz qz facit alios exp'i/ ri. sicut Gen. xxij. tētauit Abraā: vt el⁹ obedientia alijs mānifestaret. Et sic tēta/ uit Philippū. s. vt ipe suā tarditatē in credēdo aḡscat: fm Alchui. Vl' vt hoc ipm alijs oñdat fm Theo. Vl' vt alijs fieret mānifest⁹ defect⁹ pecunie z panū ñ āt vt ipe addisceret q̄ nesciebat (Jpe em̄ sciebat q̄d eēt factur⁹) Sz q̄re ñ inq/ rogauit Judaz q̄ hēbat loculos: Ad h̄ ōr q̄ Philipp⁹ erat de illa ꝓia oriūd⁹: z forte etiam magis sollicitabat q̄ alij apli vt turbā emitteret ad emēdos ci/ bos (Dicit ei Philipp⁹. Ducētoꝝ dena rioꝝ panes nō sufficiūt eis: vt vnusq̄sq̄ modicū q̄d accipiat) q̄si di. Neq̄ pecu/ nia neq̄ res venal' suppetit nob⁹. Alchu. Jn q̄ tarditatē suā oñdit. Nā si pfecte ō creatoꝛe itelligeret: ō el⁹ potētie largita te ñ diffideret. Hec ille. Sz q̄: qz bea tus Marc⁹ ōr p̄dicta q̄ba fuisse tūsa a discipul'. Ad h̄ ōr Aug. ō q̄sen. euā. du/ plicit qz. i. philipp⁹ oze cetcoꝝ locut⁹ ē Vel ponit int'gl'are p pkali. vl' ecōuerso (Dicit ei vn⁹ ex discipul' ei⁹ Andreas

frater simonis Petri. Est puer vn⁹ hic) q̄ fz mḡz histo. credit vn⁹ ex discipulis fuisse (q̄ hz q̄nq̄z panes hordeaceos z duos pisces) Hic videt meli⁹ disposit⁹ q̄z philipp⁹. Quia ei audiuerat q̄ Helise us ex vigiti panib⁹ hordeaceis satiauit cētū hoies vt ait Chrys. aliq̄d cogitauit de mltiplicatōe hoz. sz tñ vt idē ait ip̄fecte credidit. qz cogitauit q̄ ō pauci orib⁹ paucioza: de plib⁹ pla chīs mltiplicādo faceret. ō sbdit. sed q̄d sī int tātos? q̄si di. Si isti mltiplicent vt mlti plicauit Helise⁹: tm̄. l. viri st comesturi Sed ō. qz fm Marcū ista ꝓba ñ fuert Andree: sed discipulo⁹. Ad h̄ ot Aug. ō ꝓsen. euāg. q̄ Marcus posuit plurale p singlari (Dicit eis iesus. Facite hoies discūbere). i. ordinate sedere ad māducandū. Alcuin⁹: Ad lram hoies discūbere dicim⁹. facēdo comedere more antiq̄. Hec ille. Et vt intelligat ille loc⁹ apt⁹ fuisse sessiōi: ot (Erat aūt fenū mlt ū i loco) Theo. i. herba viridis. Erat ei pasca qō i pmo mēse veris ꝓficiebat. Hec ille (Discubuert g̃ viri) Theo. soli viri numerant ab euāgelista: qz legalē ꝓsuetudinē seq̄bat: q̄ a vigiti ānis z sup ꝓplm numerare docet (nūero q̄si q̄nq̄z milia) expectātes deuote q̄d actur⁹ esset chīs. Et sic ot Marc⁹ discubuert p cōtubernia. qz vt ot mḡr. histo. diuersa⁹ villa⁹ hoies diuersis locis sedebāt (Accepit g̃ Jesus panes: et cū gras egisset distribuit discūbētib⁹. silr z ex piscibus q̄ntū volebāt). s. ex piscib⁹ z panib⁹. ex q̄ ptz q̄ fuerūt mltiplicati. Sz quō fuert mltiplicati: Ad h̄ ot sctūs Tho. j. ꝓte q. xcij. q̄ eodē mō fuert mltiplicati q̄ et corp⁹ Eue formatū ex costa viri. Quidā g̃ dicūt: q̄ ibi nlla fuit materia addita: sz tm̄ ꝓexistens maiorē accepit q̄ntitatē. Sz ꝫ: qz h̄ fuisz p rarefactionē: qō ñ ē ꝓueniēs. qz rarefactio i talib⁹ mltiplicatōib⁹ ñ apparet. Jtē qz lz s. Tho. ñ dicat: illi fuissent q̄dē ipleti: sz ñ satiati. Impleti q̄dē rōne magne q̄ntitatis: sz ñ satiati rōne modicitatis subē. qz vere ibi ñ fuisset nisi suba q̄nq̄z panū. Vt g̃ ot vbi s. h̄ factū ē alio duob⁹ modo⁹: qz ve⁹ vel addebat ꝓexistēti materie alt am quā nouit creabat: vl p⁹ creatā quā nouit i panē ꝓuertebat. Et scōm ē ꝓbabili⁹: z videt mēs eē Aug. dicētis. Ut ñ ei multiplicat ō paucis granis segeres: ide i manib⁹ suis mltiplicauit q̄nq̄z panes. Hec ille. Cōstat aūt q̄ segetes mltiplicant ex ꝓuersiōe humoz̄ terre. Et idē ot de Eua. Dicit tñ de⁹ ex q̄nq̄z panib⁹ satiasse turbas. qz illa materia q̄nq̄z panib⁹ addebat. z eodē mō Eua de costa formasse. Hec ex s. Tho. Credo aūt illos panes fuisse multiplicatos ñ solū i manib⁹ chīi: vt ot Aug. sed in manib⁹ ap̄lor̄ z i ore z i stomacho comedentium donec fuerūt satiati. Nō ei est difficile q̄ chīs vel ap̄lis tantā panis q̄ntitatē attrectauerint. Et materiā q̄ in panē conuertebat credo aerē fuisse q̄ panē circūstabat. Est aūt notādū fz Chrys. q̄ chīs suscitās mortuos z facies maiora mirac̄a. ñ orat: vt se deū oñdat z oratiōe nō indigere. Hic aūt orat Primo vt ostēdat cibum sumere volentes debere gras agere deo. Secōo vt ostendat se eē a deo z non ꝓtrariū deo. Ubi vt idē ot q̄n mlti astabāt q̄b⁹ oportebat suadere q̄ eēt amic⁹ dei orabat ꝓpter scōam rōnem dictā. sc⁹ q̄n miracula faciebat in occulto. Hic est fz Chrys. nō dicat q̄ etiā in maioribus aliquādo orauit vt in suscitatione Lazari. In hac ꝓte est morale documētū: de quo Theo. ait. Addiscim⁹ autē ex miraculo ꝓpetrato non fieri pusillanimes in coartationib⁹ paupertatis. Hec ille.

Quantū ad tertiū ostendit glorificatio chīi qui gloriam ex ipo facto z ex testimonio turbas reportauit: cū ot (Ut aūt impleti sūt). i. satiati. Et q̄ patet q̄ miraculū fuit vez z ñ apparēs (dixit discipulis suis. Colligite q̄ superauerūt fragmēta) Nō ot panes. quia null⁹ ibi mansit integer. Voluit aūt colligi fragmenta. Prio ꝓp̄ rōnem quam ipe tāgit: dicēs (ne pereant) sed supple paupe ribus ministrent. Secundo vt miraculū per reliquias publicaret etiam apls illos qui nō interfuerunt. Tertio ꝓpt̄ figuram de q̄ dicetur (Collegerunt ergo z impleuerunt duodecim cophinos

fragmētoꝝ ex q̄nq̄ panib⁹ hordeaceis: q̄ supfuerūt his q̄ māducauerāt(ñ a casu:sz ex diuīa ordinatiōe. vt tot eēnt q̄t aplī. fz Chrys. vt.s.p h̄ significarek fm Aug. q̄ ea q̄ turbe comedere.i. cape nō valebāt i mētib⁹ pfectoꝝ recōderēk. Vl' vt significarek q̄ singlī ap'oꝝ deferrēt ꝓba chrī z reliq̄as doctrie sue ad eos q̄ tm̄ i carne docētē ñ viderūt. Sed quō tbi habuerī cophinos: ōr q̄ erāt in aliq̄ villa vicina: vl' delati fuerī vt mīritudi ni vēderenk. Vl' ibi ñ fuerī cophini: sz ex reliquȳs tantū sublatū ē q̄ntū duodecī cophini capiūt. Est āt cophin⁹ fz mgfz q̄d ex iūcz z palmaꝝ folȳs ꝓtextū: z credo q̄ sit ídez qō sporta(Illi g̃ hoies)qz fm Bed. carnales erāt z carnalr itelligebāt:(cū vidissent q̄ fecerat sīgnū)deū ee illū nescientes(dicebāt: qz h̄ ē vere ꝓpheta) Hec tñ fallunk. qz vt ōt Alcuin⁹ ipe se ꝓpham vocauit: dicēs Nō capit ꝓpheta pire extra hierl'm. Mar. xlij. Fuit tñ z cū h̄ dñs ꝓphetaꝝ fz Aug. qz nul⁹ ē ꝓpha sine ꝓbo ōi: qō ē chrs Chrysо. Exh̄ āt q̄ dicūt(q̄ ventur⁹ ē i mōm)manifestū ē q̄ ꝓpham q̄nda expectabāt ꝑncipalē. Et ío qō ōr. Hic ē vere ꝓpha in greco cū adiectōe articli pōik: ad oñdēdū. s. eū ee discretū ab alȳs ꝓphis. Hec ille.

Jn hac ꝓte āt ē documētū q̄ dei opa miremur.ō q̄ Aug. ait. Cōsiderādū ē q̄ qz ōs ñ ē tal' suba q̄ videri ocul' possīt et mirabilia ei⁹ q̄b⁹ totū mōz regit vniuersāq̄z creaturā admīstrat assiduitate vilu erūt:fuault sibi q̄dā q̄ facerz oportuno tpe ꝑter vsitatū cursū ordinēq̄z nāe: vt ñ maiora sz isolita vidēdo stuperēt q̄b⁹ q̄tidiana vilueī. Qual⁹ ei miraculū est gubnatio totius mūdi q̄z saturatio q̄nq̄ millīū hoiz ō q̄nq̄ panib⁹: z tñ h̄ nemo mirak. illō mirāk hoies qz ñ mai⁹: sz q̄ra ꝙ est. Hec ille.

Allegorice fz Alcuinū chrs mare gallilee. i. pñs seculū adūt nascēdo: trāsiuit morīēdo z resurgēdo: z fz Bed. ascēdit i mōtē. l. i celū p ascēsionē. z sequūk eum fz Alcuinū turbe quersoꝝ ad fidē. Jsti ꝙ panes q̄nq̄ fuerī q̄nq̄ libri Quesi: fz Aug. q̄ fuerī hordeacei. i. grosse coꝛticz: fm eūdē. qz i tali lege sp̄ualia ꝛ̄ corporalib⁹ sacrīs tegebank. vel fz Bed. qz hordeū ē iumētoꝝ z fuoꝝ papulū: iudei āt serui fuerī z iumenta. quia carnales. Duo pisces fz Alcuinū fuerī doctria ꝓphaꝝ z Psalmiste. Puer ꝙ ō q̄ ista portabat nec māducabat: fz Aug. ē iudeoꝝ ꝑs sen⁹ puerīl'. Jsta fm Aug. lxxxiij. q. fregit chrs ap'lis disserēdo: z illi turbe. z sic totū mōm satiarūt. Vñ fz Alcuinū qz nō fecit nouos panes fcat q̄ ñ reꝛobauit veterē scripturam: sed aperiendo patefecit.

Moralit. Quinq̄ panes sūt q̄s nob chrs exhibet q̄ntū in se est. z q̄s vlt nos māducare vt inde maxīmā ꝙsolatiōem reportem⁹. Prim⁹ ē pnialis: q̄ ōr panis lachrymaꝝ et doloꝛis: eꝛficit ex pctis ꝓtritz z cōminutz. Scōs ē sacrālis. i. eucharistia: q̄ ōr panis viu⁹. Jste fact⁹ ē i arca veteri ꝓfinal' ex trib⁹ farinis. s. ōtate. aīa z coꝛpe. z i cruce fuit q̄nq̄ vulnerib⁹ inciſus. z māducak sp̄ualit tm̄ ab oib⁹ iustis p meditatiōnē. z sacramēta lit tm̄ a pctoꝛib⁹ cōicātib⁹. z vtroq̄z mō a iustz cōicantib⁹. Tertī⁹ est materiał: quē debem⁹ comedere in societate alioꝝ mediante el'yna. Quart⁹ ē doctrinalis: q̄ ē cib⁹ aīe: fm illud Mar. viij. Nō i solo pane. s. materiał viuit hō: sed ꝛc. z ē diuina scꝑtura in q̄ aīa p lectionē z meditatiōnē reficī debet. Quint⁹ est celestiał q̄ māducak in regno ōi vt ptz Luxlij. z. xxij. ōr. Ego disꝑono vob sic disposuit mihi pr̄ me⁹ regnū vt edatz z bibatz sup mēsā meā i regno meo. Jste panis ē visio ōtatis: vel de⁹ visus: ad quē toto coꝛde debem⁹ anhelare: z per panē lachrymaꝝ: z panē sacramētalē: z materiałē z doctrinalē ad illū ꝓgere: ꝑstante chō Jesu dño nr̄o: q̄ cū patre z sp̄ūscō de⁹ regnat in eternū. Amen.

Finit Tract⁹ scōs.

Tractatus. III.

Opleta ē terra scientia dñi sic aq̄ marg opiēntg: vt oli p̄dixerat Esaias. ca. xj. z tā fidelium mltitudo ex diui ꝓbi freq̄nti vsu ad alīq̄ subtiliora ꝓtēplāda pōt assurgere: nūc sup euāgelys tpalib⁹ festiuis volo q̄dā subtiliora mouere: q̄dā ꝓo ēt discutere. sup ferialib⁹ āt plerūq̄ mouere tm̄ nō. Ea ē em̄ libroꝝ copia vt possim⁹ ad alia loca remittere lectorē. Et hanc q̄stionū q̄dā erūt p̄ maiori pte theorice: intellectū scti euāgelij ꝓcernētes. Quedā ꝓo morales z penit⁹ iptinētes iuxta ea q̄ in voluminis exordio spopondi.

Igit dñica pria in aduētu dñi Questio prima.

Querit vtrū si asina humane nature pcti demerito a diabolo nō fuisset alligata: dei filius p̄ incarnatōez venisset eā insidere vel nō? Ad h̄ dico q̄ Sco. in. iij. sent. dist. vij. ly dicat se lo q̄ sine p̄iudicio: tñ tenet q̄ si hō nō peccasset: nihilomi⁹ filius dei venisset p̄ carnis assūptionē: nō vt redēptor: sed vt glorificator. Sed sctūs Tho. i. iij. dist. j. tenet pbabil'r q̄ nō venisset: ly dicat q̄ alia opinio quā sequit Scot⁹ pt ēt pbabil'r sustineri. In tertia pte āt. q. j. ar. iij. ōt q̄ magis assentiēdū est opinioni dicēti q̄ nō venisset: z ei⁹ ꝓclusio est tenenda. Et pbat rōne vtrobiq̄ sic. Nā ea q̄ ex sola dei voluntate dependēt nob⁹ inotescere nō p̄t nisi p̄ reuelatiōem factā sctis. Sed in sacra scptura z dicīg sctoꝝ hec sola incarnationis cā assignat: redēptio. s. hois a fui tute pcti: ita q̄ cessante pctō/ipa cessasset. Intēdit aūt sctūs Tho. arguere sic Quicūq̄ i his q̄ sūt fidei asserit q̄d ignorat p̄sumptuose asserit. sed q̄ asserunt chm̄ hoie nō peccāte fuisse vētur: asserūt q̄d ignorant. nā cū aliq̄d sciat vel rōne vel reuelatiōe. isti hoc nō sciūt rōne: q̄ sic nō p̄t cognosci q̄ solū ex diuina voluntate dependent quā ignoram⁹. nec reuelatōe. q̄ sctī q̄b⁹ facta est reuelatio eoꝝ q̄ sūt fidei nō dicūt h̄: sed oppositū innuūt. Cōfirmat rō sctī Thome. q̄ si cessante peccato filius dei fuisset hūanat⁹: nulla pōt rō reddi nisi pterulēdo q̄re nō fuit angelicat⁹/ naturā angelicā assūmēdo z glorificādo. Probat etiā vtrobiq̄ autoritate. Nā Leo i ser. de ntitate ōt. Si hō ad imaginē z sīlitudinē dei fact⁹ i suo honore mānisset: creator mōi creatura nō fieret: aut sempit⁹ tpalitatez subiret: aut eq̄lis deo patri dei filius formā serui assumeret. Et Aug. in oratiōne ad btāz virginē. Ut q̄d inq̄t nesciū pcti p̄ pctōrib⁹ pareres/ si deesset q̄ peccasset. Aut q̄d mīr fieres saluator nis si nulla eēt indigentia salutis. Itē idē sup illō Mat. j. Ipse em̄ saluū faciet z̄c. Si hō nō peccasset: virgo nō peperisset. Et ō ꝓbis dñi exponēs illō Lu. xix. Venit filius hois q̄rere z̄c. Si hō inq̄t nō peccasset: filius hois nō venisset. Et glo. j. Tim̄. j. sup illō: Chīs venit in hunc mōm pctōres saluos z̄c. ōt: Nulla causa fuit veniēdi chīo dño nisi pctōres saluos facere. Tolle morbos: tolle vulnera: z nulla erit medicie cā. Sed ꝑ determinatū sermonē z ꝓclusionē omissis argumētis z q̄ sctūs Tho. facit z soluit/ arguo p̄ rōnes in q̄b⁹ fundauit se Scot⁹. Primo sic. Nā ois ordinate volēs: pus vult q̄d ē fini, ꝓpinquio⁹: puta pri⁹ gliam q̄ gram: z pri⁹ gliaz magz gliosi q̄ mi⁹ gliosi. Sed de⁹ ordinate vult. ḡ pri⁹ natura eligit ad gliaz nō solū chīm iz oēs q̄s voluit gliam ꝓcq̄ q̄ aliq̄d puiderit circa pctōrē de pena vel culpa. Supple aūt tu q̄ remoto posteriori: puta puisione culpe: stat pri⁹: puta electio anie chīi ad gliaz. Sol. In nullo actu dino imanēte cuiusmodi est velle z p̄scire/ē ordo nature siue ꝓritas vl' posteriorītas si in se ꝓsideret: q̄ in eo nō est distinctio quā req̄rit ordo ꝓritatz. nec ait tendit i obiectū q̄si vnū obiectū sit pri⁹ scitum aut volitū q̄ aliud. q̄ sīc i vno actu ita i vno instāti oia sīl' scit. z vult q̄cunq̄ scit aut vult. sed est tm̄ in eo ex pte obiectoꝝ inquantū scit z vult vnū obiectū ee pri⁹ alio. q̄ scit oē verū z vult oē bonum. Est aūt

vez z bonū vnā rem eē poz̄ alia. Et sic intelligit dē ordiate velle: nō qz in sua volitiōe in se vel vt tendit in obiecta sit ordo: sed qz ē ordo in reb⁹ ab eo volitis. Ad argumētū dico: q duplex est volēs ordinate. Vn⁹. s. in cui⁹ volitiōe ē ordo: vt hō z angel⁹ q̄ habēt diuersas volitiones successiuas iuxtē ordiatas Alt⁹ in cui⁹ volitiōe nō ē ordo: sz in volitz vt dē⁹. De prio negat mior z pcedit maior. de scdo āt econuerso. Sz ptra solutiōez replico. Lz ei argumētū assumat duo falsa fm mētē arguēz. s. q i diuis actib⁹ sit ordo nature i se vel vt tēdit i obiecta. et q idē act⁹ pus natura tēdat in h̄ obiectū q̄ in illud. tn saltem ē ibi ordo rōnis ex pte rōcinātz: zsi nō rōcinabilt. Et pseqnt pus fz rōez dē⁹ voluit glīaz aie chr̄i q̄ hūana redēptiōez. Et pnt i illo pozi voluit icarnatiōez p se z fm se: nō p aliud. Et cō seqnt cessantibus alīs fuisset celebrata Solu. Dē⁹ vult mai⁹ bonū pus rōe q̄ min⁹ qñ int ea ē ordo p se sic ē int bonū nature: gre z glie. nō āt h̄ ē necesse qñ int ea ē p accidēs: sic ē int grās aut glorias nullū essentialē ordinē habētes. Vñ nō opz z pcedere deū pus nata vl rōe voluisse glīaz anie chr̄i q̄ hūanaz redēptionē. imo potuit esse q pus rōe voluerit scdz q̄ pmū. Scdo. Null⁹ ē pōise pdestinat⁹ eo q alt⁹ puisus sit casur⁹ alioqn oporteret aliquē gaudere de casu alteri⁹. g̃ m⁹to magz h̄ vez ē de aia chr̄i. Sz addetur: q si nō venisset nisi hō peccasset: illa aia fuisset pdestiata ad illā glīaz pcise: qz alt⁹ puisus fuit casurus. Solu. Duplicit intelligit aliqs pdestinari: qz alius puidet casurus. Prio q̄si puisio cas⁹ sit causa pdestinationis sctis. z hoc ē falsum. Scdo qz nunq̄ casurus pdestinat ad subuenīdū casuro: z sic pcedit. Nec tn oporteret illū gaudere de alteri⁹ casu sz de bono qd originat ex casu sic ex causa siue q̄ nō sic non oporteret deū gaudere de culpa sine q̄ nō haberet glīaz quā nō habet i parcēdo z puniēdo. nec oporterz martyres gaudere d tyrānoz neqcia: sz d sua patiētia. Sz replicat. qz nō videt dē⁹ aiaz chr̄i ad tantā glīaz pordinasse solū ppt̄ talez redēptionem. Tū qz talis glīa ē malus bonū q̄ illa redēptio sine glīa redimēdoz. Tū qz nō ē verisimile sūmū bonū in entib⁹: esse soluz ppt̄ min⁹ bonū occasionatū: sic nec deū pus pdestinasse Adā q̄ chr̄m: qd tn seqret. So. Ad pmū dr q illā aiam ad illā glīaz fuisse pdestinatā solū p redēptione aliarz duplicit intelligit. Primo q̄si talis redēptio sit pncipal⁹ finis ei⁹. Scdo q̄si sit finis eiusdē: sine q̄ nō fuisset glīa aie chr̄i talis ac tāta: q̄lis z q̄nta nūc ē. Primo mō negat z scdo mō pcedit. Vl dr q talis redēptio nō fuit finis glīe chr̄i sed ei⁹ incarnatiōis: cui⁹ duplex est finis. s. primus. i. pdicta redēptio: z remotus. i. perfectio vniuersi vel glīa dei vel ipe deus Que oīa sunt finis totalis z singula finis partialis. Ad scām aūt dr: q nō incōuenit malus bonū occasionari ppter minus bonū tāq̄ ppter finē primū aut partialē. imo ex pctis elicit dē⁹ bona q̄ sine eis nō fuissent. Tertio si pdestinatio aie chr̄i sit tm̄ p redēptiōe aliaz: dē⁹ pus vidisset Adā casuz q̄ chr̄m pdestinasset: qd incōuenit. Erqz illā aiam nō fuit necesse vniri corpi passibili: oēs actoritates q̄ vident sonare q nō venisse sūt glosande. qz nō venisset vt redēptor nec vt passibil. Sol. Cōcedo pseqns illatū de pozitate rōnis ex pte rōcinantis. Intelligim⁹ em̄ pmo deū volētē suam bonitatē manifestare i pductōe pfecti vniuersi. Scdo q i eo voluit ee creaturas rōnales z itellectuales btās. Tertio q vidit casum aliquaz pdestinataz Quarto q decreuit eas repare p incarnatōem filij. Quito q voluit aiaz chr̄i int oēs pstare grām z glīa: z aliarū glīas ordinare i glīam chr̄i. Sz pozitate pfectōis z causalitatz ex pte effect⁹ tpal⁹ est econuerso. Est tn sciēdū q s. Tho. in. ij. dist. j. q. ij. ar. iij. dr. q aliqd puta a. dr finis b. dupl̄r. Primo qz b. ordiat ad aq̄ sit ione z pseruatiōem a. vl qz ex b. p⁹ uenit vtilitas ipi a. Et scdo qz b. tēdit i a. sicut i illō cui⁹ sil̄em z participatiōnē desiderat. Primo mō rustic⁹ ē finis regis: z sanitas ē finis medicine: z pdestinatio nr̄a pdestinatōis chr̄i. sed secūdo mō est econuerso: qz nr̄a salus redun-

dat ī gl̃iam chr̃i. Ꝺ̃ ãt ordiak ad finẽ ꝓmo mõ ẽ duplex. s. q̃ddaz nõ ꝓticipãs diuĩa bonitate nisi ī ordine ad illꝺ̃ cui ẽ vtile: vt ꝓres ī ordine ad totuz. z ꝙ eã particiꝑat etiã sine illo ordie: sicut angeli sine ordine ad hoiem. Primũ nõ ẽ nisi sit ille finis. ſz secꝰ ꝺ̃ scꝺ̃o. Hec ibi. Modꝰ ãt glosandi auctes quẽ Scotꝰ tradit: ſz s. Tho. ī. iꝯ. dicat ꝙ ꝓbabilit posset sustineri: tñ eũ ꝓsũptuosuz credi dit: imo videt ꝙ repugnet dictꝫ sctõz: ſz nõ scꝑture. Stãte ei tali glosa duplex fuit cã chr̃o dño veniẽdi. s. pctõres saluos facere z humanã naturã gl̃ificare. Sz h̃ ẽ ꝫ glo. supꝫ iductã q̃ ꝺ̃t: ꝙ nll'a cã veniendi fuit nisi vna. s. pctõres saluos facere. Preterea supꝫ illꝺ̃ Leui. vl. Dis estimatio sicꝺ̃ sanctuarꝯ ꝓderabit. ꝺ̃t glos. Dis diffinitio sctis fiet ꝓderibꝰ de sctã scꝑtura venietibꝰ. Sz sic ẽ ꝙ dicta glosa nõ venit de sacra scꝑtura. i. in ea nõ hz fundamẽtũ. g̃ ꝙ eã nihil bñ diffnit vel determinak. De his oibꝰ vide si vis Capo. i. iꝯ. dist. j.

Queri etiã ꝑt vtꝝ ꝓueniẽs fuerit chr̃i ſtã icarnari. De q̃ vide s. Tho. vbi s. Et vtꝝ ꝓueniẽtꝰ fuerit icarnari filiuz q̃ꝑ ꝓtem vl̃ spm̃sctm̃. de q̃ vide Tho. iꝯ. parte. q. iꝯ. arti. viꝯ. z. iꝯ. dist. j. q. ꝯ. articulo. ꝯ. z. iꝯ.

Dñica secũda in Aduẽtu

Questio secũda

Verit Vtrũ deꝰ possit

q astra. i. solẽ: lunã et stellas suo splẽdoꝛe ꝓuare? Ad qꝺ̃ rñdeo ꝙ tres ꝓpones. Pria. Sol nulla sua luce vere ꝓuari ꝑt. Nã ipossibile ẽ ꝙ stante cã remoueak effectꝰ. qz cã est ad quã de necessitate sequit aliꝺ̃: vt ꝑz. v. Meta. Sz stãte sole/ stat cã ois sue luc̃. qa nõ habz lucẽ alienã siue ab alto particiꝑatã. nec ꝓpriã q̃ sit accidẽs. i. cõe. ſz habet solũ ꝓpriã q̃ est accidẽs ꝙ se z naturalis ꝓprietas eiꝰ. Dẽ ãt tale accidẽs ꝓsequit ꝓncipia speciei cui ineſt: vt risibilitas ꝓncipia hois. z ꝺ̃ causari a suo subiecto: nõ ꝙ actiõem: ſz ꝙ naturalẽ se q̃lã. i. sic ꝙ pducẽs subiectũ, pducit ꝙ illud ꝓprias subiecti passiões Secũda Luna ꝓuari põt vere aliq̃ luce: vt patz ad senſuz. qz ꝓuak ea quã habz a sole: vt patz in eclipsi. Nꝺ̃ ãt omi. qz fm sctm Tho. supꝫ li. de celo z mꝺ̃o: cũ luce participata a sole habz ꝓpriã lz debilẽ z solũ in supficie. Et hec cõsequit ꝓncipia lune: sicut i sole dictũ ẽ. Tertia. Stelle ꝓuari possunt vere aliqua luce. qa ea quã habẽt a sole q̃ fm sctm Tho. illuminat oẽs stellas: nõ ãt oi. qz si luna q̃ inter oĩa corꝑa stellaꝝ ẽ ifima adeo vt sit opaca hz aliq̃lẽ luce ꝓpriã: a fortiori videnk eã hr̃e stelle: vt innuit sctũs Tho. ꝑma. q. xꝯ. arf. j. i corꝑe. dicẽs lumẽ esse ī stellis vt q̃litas z forma ꝓmanẽs: i aere ꝑo vt passio. Sed ꝫ ꝓmissa. qz q̃dã dicũt solẽ in passiõe chr̃i vere ꝓuarũ lumine. Sol. Hoc ẽ falsum z ꝫ Dionys. in epla ad Policarpũ: qui ꝺ̃t se vidisse tũc lunã subintrasse solẽ. Nec h̃ mirũ si ipe h̃ vidit nõ ãt illi q̃ erãt in hierl'm. qz ipe fuit i egypto vbi raro fũt nubes. tũc ãt fuerũt nubes in iudea ad maiorẽ horrorẽ mortis chr̃i. Scꝺ̃o. Nam Scotꝰ z multi aliꝯ videnk hr̃e ꝓ maxia q̃ qñcũq̃ aliq̃ se habent vt ꝑus z posteriꝰ realiter distincta: deus põt separe ꝑus a posteriori: qz ab eo nõ dependet. sed hmõi sunt sol z suus splẽdoꝛ z luna z stelle. Sol. Illa maxima ẽ falsissima Fallit enĩ ꝓmo vbi vnũ eoꝝ est reliq̃ ratio essendi. Vñ nõ posset deꝰ facere materiã sine forma q̃ est ꝑor z a q̃ realit distinguik. Et scꝺ̃o vbi vnũ est effectus z naturalis sequela alterius: sicut passio subiecti. qz tũc est impossibile agere ad ꝫseruatiõem subiecti: z nõ eiꝰ qꝺ̃ necessario est a subiecto. Et licꝫ ꝑus nõ dependeat a posteriori: tñ necessario illud causat z infert: z ipm̃ posteriꝰ a ꝑori sic depẽdet vt aliq̃ñ nõ sinat ipm̃ sine se eẽ

Sed ꝫtra h̃: qz nõ magꝫ depẽdet passio a subiecto puta calor ab igne q̃ actio a passione vel q̃litate: puta calefactio a caloꝛe. Sz deꝰ põt passiõem siue q̃litatem subiecti separe ab actione: vt patet in tribꝰ pueris. Ergo z subiectuz a passione. Solutio. Proprietates que

sūt cū motu ꝑt de⁹ a subiecto separe: qz nō sūt ꝓtierates nisi suppositō motu ꝑ mi mobil' a q̄ depēdēt: z magꝫ a deo. de q̄z nūero ē calefacere respectu ignis. nō āt ꝑt separe q̄ sequunt subiectū ꝑ simplicē emanationē: vt lucere. Hec Petr⁹ Sz qz etiā stāte motu celi ignis aliqñ est absolut⁹ ab actiōe q̄ ē calefactio. iō meli⁹ dici ꝑt q̄ nō ē sil'e. qz passio est in subiecto: nō aūt actio i passiōe. sz trāsit ī passum: z ꝑ ei⁹ idispositionē ꝑt ipedīri. Vñ si actio sit imanēs z natural' vt ea q̄ angel⁹ se intelligit ē inseparabil'. Nō q̄ ignis est circa tres pueros absolut⁹ a calefactiōe q̄si aliq̄d circa ipm factū sit sz qz aliq̄ forma impssa ē puerꝫ ꝑ modū habit⁹ vl' act⁹ q̄ phibebat eos cōburi: sicut z impmek corpib⁹ gl'iosis. Tertio Nā luna z stelle nō hñt lucē nisi ab alio qz sol ē fons tot⁹ lumis. z dict⁹ ē sic qz sol⁹ luceat. g̃ ꝑñt oīm luce ꝓuari. Solu. Sol lucet sol⁹ luce ꝓꝛia z pura nō mixta cū alia luce. z ē fons tot⁹ lumis inqntū ad oia luminaria diffundit aliq̄d lumē ꝑ modū passiōis siue accidēt⁊ nō ꝓseqntis ꝑncipia specieī: nō āt q̄si oē lumē lūinariū sit h̄ mō ab illo. Sz ꝫ h̄: qz lumen qō stelle habēt/a sole semp habēt: g̃ nō habēt illud ꝑ modū passionū Solutio. Negak ꝓseqntia. qz q̄ semp illud habeāt/est nō qz habeāt vt aliq̄d ꝑ manēs z ꝓseqns eaꝝ naturā: sedqz semper aspiciūt solē. z idē esset de aere si sol firmarek in vna parte hemispherij. Et forte q̄ hac rōne sctūs Tho. dr in eis esse lumen vt formā ꝑmanētē q̄uis posset: ōr q̄ loquit de luce ꝓꝛia stellarum. Quarto: qz nō videk a q̄ tūc possint luminaria obscurari si nō ꝓuank lumine. Solu. Imo poterī obscurari ꝑ nubes q̄ etiā tūc erūt q̄q̄d erūt: cū chr̄s sit venturus in nube: z ꝑ ꝓdēsationē maximā aeris: q̄ aliqñ etiā tāta est vt aer videak corp⁹ humanū. vt cū apparet angelus vel demō corpali visiōe: z ꝑ maiorīs luminis p̄sentiā. i. corpis chr̄i z sctōꝝ: q̄ꝝ corpora lucebūt vt sol: z ꝓseqnter chr̄s plus q̄ sol. Queri etiā p̄ōt vtr aduētum scōm chr̄i ꝑcedere debeāt aliqua signa: De q̄ vide q̄rto sniaꝝ dis. xlviij. q. j. ar. iij. Et vtr chr̄s iudicabit ī forma gl'iosa: De q̄ vide ibi ar. ij.

Dñica iij. in Aduentu Questio. iij.

Verū Vtr opa. i. miracula chr̄i ostenderēt eū sic euidēter esse filiū dei: vt discipuli Joānis h̄ credere tenerenk? Ad h̄ aūtē dico q̄ sic. Miracula chr̄i fuerūt in triplici differētia. Quedā em̄ fecit chr̄istus ad ꝓsolationē fidelīū: vel infideliū ꝑuersionē: orando z depcādo: sicut suscitauit Lazarū ꝑmissa oratione. Quedā ꝓ se fecit ad eundē finē impando auctoritate ꝓꝛia: sicut suscitauit filium vidue dicēs. Adolescēs tibi dico: surge. Quedā ꝓ se etiā fecit in testimoniū eoꝝ q̄ dicebar: sic sanabat paralyticū: ꝑmittēs Vt aūt sciatis qz fil⁹ hois habz ī terra ptātez zc. Prima igit miracula nullo mō arguebāt ipum esse deū: nec deb̄ faciebāt suppositionē ī mēte: qz i nullo differebāt a miracul' alioꝝ sctōꝝ q̄ nō arguebāt eos esse dos. Scda ꝓ se faciebāt de h̄ pbabilē fidē. qz illi q̄ erāt cū eo in naui viso q̄ mari z vētis impasset dixerūt: Qualis est hic: qz vēti z mare obediūt ei: q̄si dicerēt: hic nō ē p̄cise hō vt alij. Tertia ꝓ se quincebāt demones credere: qz cū sciāt totā ꝓtutē nature creatē: sciebāt talia fieri nō q̄cūq̄ ꝓtute creata: sed imediate a deo. de q̄ ꝓstat eis q̄ nō pōt reddere testioniū falsitati: z cōsequenk ꝓcludebāt (vt ita dicā) illā doctrinā esse verā i cui⁹ testimoniū illa fiebant. Homies aūt valde ꝓuocabāt ad fidē. qz q̄ demones sciūt. s. ista miracula fuisse a deo: hoies ꝑbabilr credebāt freqnk. sed nō quincebāt: qz nō ꝓstabat euidenk hec eis esse a deo: qz nō nouerī oēs naturales cās occultas. Vñ q̄dā at tribuebāt ea diabolice ꝓtuti: qō diabolus facere ñ pōsat: qz i hac re cert⁹ erat Rōne tñ multitudis ꝓma: scda z tertia miracla faciebāt pbabilē ꝓiecturā q̄ eēt chr̄s. de q̄ erat fama q̄ mīta fact⁹ eēt miracla: qz ipe fuit tanq̄ fons miracu

lor: cũ virt⁹ de illo exiret z sanaret oẽs. Simil'r ẽt ꝓma scda z tertia ꝓbabãt q̃ erat chr̃s. z sil'r ꝓbabãt deitatẽ aliq̃ mõ scz mediate. i. supposito q̃ ipse diceret z ꝑdicaret se eẽ chr̃m z deũ. qz cũ de⁹ mẽ/ dacio nõ faueat: ꝑdicãs falsaz doctrinã miracl'a facere ñ põt. Discipli igit Joã nis q̃ cũ mgr̃o suo opa chr̃i vt credit au diuerũt necnõ z videraũt credere nitebãt maxie qz ꝑdcm̃ fuerat ꝑ Esaiã chr̃m fa ctuꝝ talia miracl'a Esa. xxxv. Et sic ha bes q̃nes m'tas z vnũ rñsiuũ corollari um. Sz ꝫ ꝑdicta Prio. Nã q̃cq̃d ꝓba bat iesũ esse chr̃m/ ꝓbabat eẽ filiũ di. qz scꝑture sacre chr̃o attribuũt deitatẽ: vt patebit. Sed ꝓma miracl'a sic hmõi: q̃a erãt q̃dã iplerio ꝓphiaꝝ q̃ talia fienda ꝑ chr̃m ꝑdixerãt: vt pz i expositõe euãge/ lij. Sol'. Nõ ducebãt i deitatẽ chr̃i ime diate inq̃ntũ talia miracula: vt dictũ ẽ sed mediate inq̃ntũ ducebãt i chr̃m: z i/ q̃ntũ ꝓphetata ꝺ chr̃o vl' facta ab eo q̃ se chr̃m asserebat. Sed replicak. qz etiã ta lia fecit ipando cũ dixerit: Lazare veni foras. Sol'. Erq̃ ꝑcesserat oro ad deũ: il lud impliũ itelligebak eẽ diuie ꝓtuz z ñ ꝓꝛie auctoritaz. Scõo. Nã qꝺ purꝫhoi/ bus q̃uenit nõ facit fidẽ ꝺ alicui⁹ deita te. sed hmõi erant miracula scda. qz scti viri ex ptãte aliq̃n fecerũt miracula fm Greg. Vñ b. Bñ dict⁹ solo aspectu oc'lo tũ soluit rusticũ alligatũ. Solu. De⁹ ꝑ sctõs sic est opat⁹ miracl'a aliq̃n eis non ozãtib⁹: sic̃ ꝑ sacr̃a iustificat aiaz. s. ꝑ vir tutẽ existẽtẽ intẽtional'r a ꝺo i vtrisq̃ z deriuataz ab eis ꝑ int'media corpa vsq̃ ad materiã in q̃ termiabak opatio. Sic eñ ꝓba ꝓfectiõis q̃uertũt panẽ z vi/ nũ i corp⁹ z sanguinẽ chr̃i. et sic Petrus voce Ananiã pstrauit z Saphirã Act. v. Sed tñ null⁹ sctũs ita temere locut⁹ ẽ vt i ꝓꝛia ꝑsona ipm effectũ miracl'i im/ perauerit sic̃ chr̃s. Nõ eñ Petr⁹ ipauit mortẽ illi: sed eo loq̃nte ceciderãt. Ter/ tio. Nã qꝺ intellectũ q̃uincit facit sciaz vel intellectũ. qz int habit⁹ intellect⁹ spe culatiui isti soli q̃uincũt: cũ in oib⁹ alijs maneat loc⁹ trepidatõi: vt patz in cõie/ ctura z opinõe. Sz tertia miracl'a ñ fa ciebãt sciaz de chr̃i deitate: alioq̃n eadẽ ꝓclusio fuisset scita z credita: cũ ꝺ ea sit articul⁹ fidei. Sol'. Quicq̃d q̃uincit i/ tellectũ facit ꝺ ꝓcl'one sciam i speciali. i. faciẽdo q̃ videank rões subiecti z ꝑdi/ cati z corꝝ ordo ad iuicẽ. vel in gñali. i. faciẽdo q̃ sciak q̃dẽ ꝓcl'o eẽ ꝫa: sz tñ ipsa in se non sit visa. Primo mõ facit sciam diffinitio termiorꝝ. sed scõo mõ miracu la. Vñ istã ꝓcl'onez: corp⁹ chr̃i est i hostia in speciali diabol⁹ ñ videt. qz ñ videt ali quã colligatiõez int illꝺ subiecti z ꝑdi catũ resultantẽ ex rõnib⁹ corꝝ: qz nec eaz hñt: cũ illꝺ ꝑdicatũ ñ q̃ueniat illi subie/ cto ex sua rõne: sed ex dei volũtate: q̃ di/ abolũ latet. Videt tñ q̃ ñ ꝑt eẽ falsa. qz videt z scit clare aliq̃ miracl'a facta eẽ a deo i testioniũ illi⁹ ꝓcl'onis. Vide aũt ꝺ ista q̃stiõe z alijs ptinẽtib⁹ ad miracula chr̃i sctm̃ Tho. in. iij. q. xliij. z q. xliij.

Queri etiã pt: an Joãnes fuerit mar tyr: Ad q̃d dicendũ est ex decisiõe gña/ li sancti Tho. de mr̃io. ij. ij. q. cxxiij. Et vtꝝ adulatio sit petm̃ mortale: Ad qꝺ rñdendũ est ex. ij. ij. q. cxv. ar. ij.

Feria. iiij post iij dñicã aduẽ.

Questio. iiij.

Q Veritur: vtrum angelus possit sua naturali ꝺrute exhibe re se visibilẽ homi: Ad h̃ aũt di co q̃ aliq̃d videt multipl'r. s. ꝑ se: vt hic color in ꝓcreto: siue h̃ coloratũ inq̃ntuz coloratũ: siue inq̃ntũ est in esse z genere q̃litatiz. z ꝑ accidẽs: vt substantia. Et h̃ dupl'r. s. vt substantia subiecta colori ꝑ ꝓꝛiam q̃ntitatẽ: vt lapis z corꝝ aialis vel plante. z nõ subiecta ꝑ ꝓꝛiam q̃nti/ tatẽ: sed ꝑ q̃ntitatẽ alicui⁹ ad se ptinen/ tis. Et h̃ dupl'r. s. ꝑ q̃ntitatẽ sui ꝓꝛij pa/ fectibilis z mobilis siml': sic̃ videt vita z aia animalis ꝑ colorẽ aialis cui subij t aialis corp⁹ pfectũ ab aia: z ꝑ q̃ntitatẽ sui ꝓꝛij mobil'licz nõ sui pfectibilis: sic̃ videm⁹ hoiem vestitũ ꝑ colorẽ vestium q̃s mouet: lz ñ pficiat animãdo. Ange/ lus igit nõ põt se exhibere visibilẽ ꝓm o mõ: qz ñ ẽ color aut lux corꝑal'. Nec scõo mõ: qz ñ est corp⁹. Nec tertio mõ: qz nõ

ē aīa aut vita corpis. Sz ꝑt se exhibere
visibilē ḡrto mō. qz pōt formare corpꝰ
z illō mouere z ꝑ illud repsentare suas
ꝓprietates: puta itellectū formādo illō
corpⁱ formabois z agilitatē formādo
alas: z puritatē formādo pulcꝝ. Nam
fm Diony. angeli ī corporibꝫ assumptꝫ
tales se exhibēt ī exteriorib: ḡles sⁱt intꝰ.
Et h̄ sic ptz. Quicqd ei fieri ꝑt motu
locali inferiꝰ corpoꝝ h̄ totū angelꝰ na
turali ꝓtute ꝑt. qz ꝑma corpa mouere
ꝑt localit ad motū suū: sic ania mouet
corpꝰ ꝓprīū: vt ptz ꝑ Aug. z ꝑ rōnē. qz si
aia q̄ ē spūs iferiꝰ mouet ad nutū alⁱ
qō dekmiatū corpꝰ. s. hūanū: spūs supi
oꝝ. i. āgelꝰ ad nutū potit mouere corpꝰ
illimitatⁱ z vⁱlus: puta oē corpꝰ corru
ptibile maxie aerē q̄ ē valō mobilⁱ: Ptz
ēt exp̄imēto: qz fz p̄hos ꝑ volūtatē mo
uēt celos z ꝓ̄ir a fortiori ista iferiora.
Sz supdicta apparitio ꝑt fieri motu lo
cali corpoꝝ iferiꝰ. maxie aerꝫ: qz ꝑ ta
lē motū ꝯdensak z figurak: z ꝑ nālia se
mia decolorak vt videak hō. Et his āt
patēt mⁱta. Prio ꝯclio ꝓncipalⁱr ītēta.
Scōo ptz vñ habēāt efficaciā incātatō
nes sanatiue ifirmitatū. qz. s. diabolꝰ ꝑ
sciaz suā scit medicialia corpoꝝ z ꝑ mo
tū locale ea applicat: z h̄ visibilⁱr sic vt
tⁱa corpa ñ videank talia corpa sz alia
pura pāni iuoluti aut aliqd tale. Hoc
āt diabolꝰ facere ꝑt tripⁱr. Prio iuolue
do circa tⁱa corpa aerē ꝯdēsatū. Scōo
causādo ī oculⁱ astātū acrisiā vⁱ aorisiā
q̄ ē q̄si q̄dā cecitas ꝓhibēs videre q̄dā
sz ñ oia. Et tⁱio applicādo illa corpa qñ
nullꝰ ituek. Tertō ptz vñ ē q̄ aliq̄ videt
ī aq̄ vⁱ ī igne aut lapide terso imagies
aliqs. qz ēvⁱ ex eo q̄ diabolꝰ aliq̄ corpa
formāt ex aere z obūcit tali aq̄vⁱ corpi
terso sic nos obūcimꝰ facie speculo. vel
er h̄ q̄ tⁱa corpa formāt z obūcit sēsib
nīs. vⁱ ex h̄ q̄ ī imagiatōe formāt tⁱes
spēs ac imagies cū tāta impssiōe vt vi
deank, ee res vere mō illo q̄ stati dicek.
Signū āt q̄ ille imagies sint ī sensib
nīs z ñ ī re: ē qñ ñ videk ab oib. Quar
to vñ ē q̄ q̄dā fatue credūt se ludere cū
herodiana cū tñ sint ī lecto. qz. s. diabo
lⁱ mouet spūs corpales ī q̄b sⁱt phātas
mata: z ōducit eos ꝑ motū localē ad ob
ūclēdū phātasie eo mō q̄ fit ī frenetⁱcis
Nec tñ nego q̄n aliqñ realit hmōi defe
rāk ad ludū: qz diabolus portare possz
turi: nedū vetulā. Sz ꝯ ꝓdicta arguit
ꝓmo. Nā obiectū itellectⁱ nūcꝫ ꝑt ꝓcipi
a sēsu puta visu: qz si visꝰ ñ ꝑt ꝓcipe ob
iectū altⁱꝰ sensⁱ sibi vicini puta sonū: mⁱ
to minꝰ ꝑt ꝓcipe obiectū potētie magꝫ
distātꝫ puta itellectⁱ. sz angelⁱ ē obiectū
itellectⁱ qz ē imatiak: ḡ ñ ꝑt videri. So.
Rō. ꝓbat q̄ ñ ꝑt videre ocⁱo corpali pri
mo vⁱ scōo vel tⁱio mō. qz q̄ sic videt sⁱt
matialia: ñ āt ꝓbat q̄n videak ḡrto mō
Scōo. Nā si dicimur videre āgelū: qz
videmꝰ corpꝰ ab illo motū: pari rōe di
ceremur videre vaporē: qz videmꝰ terre
motū causatū ab illo. So. Nō ē silⁱe: qz
ad appere motorē ī suo mobili ñ sufficit
mouere aliq̄d. Si ei videamꝰ aliq̄d cor
pꝰ motū a diabolo: vt qñ exq̄rūt furta a
maleficꝫ z mouek seratū aut cribꝫ. ñ ꝓpt
h̄ dicimur videre diabolū aut dicimꝰ di
abolū appere. Sz req̄rit q̄ tale mobile
repūtet ꝓpetates motorꝫ: sic vestⁱ ꝓpeta
tes seu figurā vestiti: q̄ ñ fac tremorꝰ
respcu vaporꝫ. Vlñ ī corpe formato ab
āgelo aliqñ ōr appere āgelꝰ z aliqñ de
qz. s. illō corpꝰ aliqñ ī deū aliqñ ī āgelū
ducit repūtādo eiꝰ ꝯditōes. Vlñ Aug.
ōt q̄ qñ deꝰ apparuit ꝓphis. fcm̄ē miste
rio āgelico sz qz corpꝰ illō ducebat ī co
gnitōz dⁱ: ītō ōr deꝰ apparuisse. Tertō si
vidk motor ī mobili se repūtante: ōtra
possz videri ī oī creatura. qz q̄libz crea
tura ē a ōo mota z deū repūtat: cū sit ei
silⁱis. So. Dico duo. Primū ē q̄ ñ ōr sp
motor videri aut apparere eo mō q̄ āge
lⁱ mobili se ꝑpūtāte. qz ñ dicimur vide
re pⁱez Socratꝫ latētē si videamꝰ filiū
eiꝰ ab eo actualit motū. Sz tē q̄n ad se
repūtandū ē formatū vt imago z nō vt
vera res talⁱ q̄lis videk. sicut cū aer for
mak ad instar hūani corpⁱ s. Dō lz q̄li
bz creatura moueak a ōo z illū repūtet
z ad illū repūtādū sit facta: ñ tñ ē sic ad
h̄ facta q̄n sit vere illa res quā se esse p̄
tēdit. sicut lapis ē vere lapis. Scōz ē q̄
fm Aug. ī vlti. de ciui. dei. Octi brōz
potert videre incorpalia etiā ōtrātē: fz

sctm̃ Tho.j.q.xij.arti.iij.ad scõm.s.eo mõ q̃ vitã viuẽtis videm⁹ viuẽdo opa vite. Tũc em̃ itellect⁹ erit pspicax z vi/ uia glia marie refulgebit i coꝛpib⁹.iõ/ qs stati itellect⁹ apphẽdet deitatẽ visis coꝛpib⁹:sic mõ statim apphẽdit vitã vi uẽtis:viso moꝛtu ei⁹.

Queri etiã pt circa h̃ euãgeliũ Utꝛ de⁹ possit facere oẽ ꝓbũ.i.oẽ a nob in/ relligibile siue nõ implicãs ꝺdictiõem Vide.j.q.xxv.ar.iij.po.q.j.ar.iij.

Feria.vi.post tertiã dnicã in Aduentu Questio.v.

Veritur Vtrũ credere

deo r̃uelãti q̃cq̃ necessario sit meritoꝛiũ: Ad h̃ ãt dico q fm doctrinã scti Tho.vbiq; pcipue.xij.q. xvij.z.ij.dist.xl.z ma.q.ij. Aliqs act⁹ hũan⁹ fm suã spẽm vl̃ gen⁹ ꝛsideratꝰ ẽ indifferẽs ad bonũ z malũ moꝛale:lz ha beat naturalẽ bõitatẽ inq̃ntũ est. Nã si act⁹ hũani obiectũ includit aliq̃d rõni ꝛueniẽs:act⁹ ẽ bon⁹:vt miseri paupis: z mal⁹ icludat aliq̃d ei repugnãs:vt fu rari.z neuter si nõ icludit cõueniẽs nec repugnãs:vt leuare festucã de terra:qꝛ ois act⁹ hz spẽm ab obiecto:z act⁹ hũa nus ab obiecto r̃lato ad ꝓncipiũ actuũ hũanoꝝ qõ ẽ rõ. Sz si loq̃mur ꝺ actu fz idiuiduũ:sic quẽlibz actũ ꝓticularẽ hu manũ.i.delibatũ necesse ẽ eẽ bonũ vel malũ moꝛal̃:nõ solũ fm theologũ:sed etiã fm pbum moꝛalẽ.qꝛ si act⁹ fiat qñ optz z vbi optet z sic optz:z sic de alijs circũstãtijs:ẽ bon⁹.z siq̃d hoꝝ deficit ẽ mal⁹. Est aũt necessariũ q̃ fiat cũ oib⁹ istis:aut nõ fiat:z ꝛñr q̃ sit bon⁹ vl̃ ma lus. Et siqs hẽat gr̃am nõ põt esse act⁹ hũan⁹ i eo ꝛsideratꝰ fm idiuiduũ q̃ nõ sit pctm̃ vl̃ meritũ. Nã q̃cq̃ ab eo q̃ hz charitatẽ oꝛdinat i finẽ alicuiꝰ ꝓtutis oꝛdinat i finẽ charitatz̃.z ꝛñr ẽ meritoꝛ/ riũ.qꝛ sic volũtas oẽs potẽtias:ita cha ritas oẽs ꝓtutes mouet ad finẽ suum. Sz ois act⁹ bon⁹ oꝛdinat i finẽ alicuiꝰ ꝓtutz̃:z ꝛñr ẽ meritoꝛi⁹.z si sit mal⁹ est demeritoꝛi⁹. Hñs igit charitatẽ merek ẽ ꝺ Ant.qꝛ illa sẽ ꝓba diſcipli q̃nis di ci etiaz possit q̃ illa fides nõ ꝓfuisset.i. uato mõ tẽpantie z eutrapolie. Hec ex scõ Tho.vbi s. Igit credere supposita gr̃a/ ẽ meritoꝛiũ:cũ sit act⁹ ꝓtutz̃. Et iõ bñ ꝺꝛ btã ꝓgo q̃ credidit dño. Sed ꝺ Prio.qꝛ sequit q̃ ds sil̃ i vno istãti me/ rebit̃ z peccabit moꝛtal̃r:posito q̃ So/ crati r̃uelet a ꝺo sua dãnatio. Credẽdo em̃ merebit̃ vt dẽm ẽ:z peccabit:qꝛ de/ spabit. Sol̃.fm s.Tho.de⁹ nulli reue lat suã dãnationẽ:sz nec reuelare ꝓt de poẽtia oꝛdiata.qꝺ si faciat itelligẽdũ ẽ q̃ loquat cõmiatoꝛie:ñ ex sn̄ia. Hec il le. Etsi ponat q̃ loquat ex sn̄ia:dico q̃ si tal̃ accepter ꝺi iustitiã fm quã credit se dãnãdũ:merek.ñ ãt peccat despãdo.qa ñ tenemur spare nisi q̃sq̃ sum⁹ dubij ꝺ salute. Si ãt nõ acceptet eã/iã peccabit z ñ merebit̃. Etsi ponat casus q̃ de⁹ re uelet ex sn̄ia:z cũ h̃ stet ꝓceptuz de spe. Dico q casꝰ ẽ ipossibil̃.qꝛ seq̃t q̃ ꝺs vel let istũ sil̃ credere ꝺdictoꝛia.s.se dãnãdũ z saluãdũ cũ ñ possit sperare salutẽ nisi credat se saluãdũ. Scꝺo qꝛ posset aliqs mereri credẽdo falsuz:sic Ezechias cre dẽdo se moꝛituꝝ:z Niniuite se credẽdo ſbuertẽdos. Sz h̃ ẽ ꝺ Ant. Cur de⁹ hõ c.xvj. Si ꝓa inq̃t ñ fuisz fides moꝛtis chr̃i:nihil ꝓfuisz. Sol̃. Nõ ꝓt seq̃ q̃ ds mereat credẽdo falsũ:qꝛ ꝺs ñ ꝓt r̃uelare falsũ:nec illꝺ ꝓbũ fuit falsũ:moꝛier̃ eze chia.qꝛ sens⁹ erat:moꝛs tua ẽ futura.qꝺ fuit ver̃. Nã aliq̃d ẽ futuꝝ eo ipo q̃ sua cã ẽ diſpositavt eueniat.z ita erat ꝺ pria moꝛte:qꝛ hẽbat cãs nãles:vt moꝛdum moꝛtalẽ. Et sic̃ ſbuersio niniuꝝ erat in sua cã.i.ꝺmeritz̃ niniuitaꝝ. Et iõ ꝺꝛ.q̃ de gñatõe:q̃ futurꝰ ds icedere ñ icedet: qꝛ.s.sua icedẽdi cã ipediet aut r̃mouebi tur. Sz cũ cã sit duplex.s.pria.i.ꝺi volũ tas ac ꝓscia.z scꝺa.i.celũ z alie cãe crea te.aliqñ aliq̃d ẽ futuꝝ fm ꝓmã:ñ scꝺam vt iudiciũ gñale. Aliqñ fm scꝺam ñ ꝓ/ mã:vt moꝛtẽ Ezechie z ſbuersiõez nini ue. Qꝺ ãt ẽ futuꝝ fz ꝓmã/sp euẽit:ñ ãt qꝺ fm scꝺaz.qꝛ pria ipediri ñ ꝓt sic scꝺa Posito tñ q̃ ds credat falsũ:vt cũ veru la credit ꝓdicatoꝛi errãti vt ꝺo:tũc cre/ dit falsũ sꝺ rõe veri:z ẽ meritoꝛiũ. Nec ẽ ꝺ Ant.qꝛ illa sẽ ꝓba diſcipli q̃nis di ci etiaz possit q̃ illa fides nõ ꝓfuisset.i.

obiectū illi⁹ fidei: qz nihil fuisset si fuisset falsum. pfuisset tñ ipe act⁹: qz fuisset act⁹ ꝑtutz nobilissime. i. fidei.

Queri etiā pt An Joānes exultauerit mot⁹ ab alio: vl' p acceleratōez vsus rōnis. Vide. iij. q. xvij. ar. vj

Sabbato añ q̄rtā dn̄icam in Aduētu Questio. vi.

Verū Vtrū is sup quē

q fit ꝑbū dei p aliquā ispiratiōne/possit ee cert⁹ q a deo sit tal' reuelatio: Ad h̄ ār dico sic. Ille cui fit aliq̄ reuelatio occultoz p visionē/cozpalē vl' imagiariā vl' itellectualē: pt deei⁹ autoze an sit spūs bon⁹ vl' mal⁹ hīe ꝓiecturā pbabilē. s. si terminek i leticia mētali. Hoc ei signū tradūt fere oēs sci sz ꝑmo b. Anto. qntū ego legeri. z dei/de s. Tho. iij. q. xxx. ar. iij. ad tertiū. Sz h̄ signū ē ꝓbabile tātū: vt ōr sctā Catarina i dialogo edocta p chīz ō hac re. z ē fallax. qz etiā q̄ ad h̄ diabol⁹ fingit se angelū luez. Rō q h̄ sit signū nāle ē: q̄a nālis appitio angelica ē nob̄ horrida: z eā ꝑemur: sic alia aialia ꝑenk cōit hoiez qz naka iferioz ad pntiā supioz timet. Sz angel⁹ mal⁹ tanq̄ supbꝰ/hoiem in isto timoze relinq̄t: vt ipe appareat magn⁹ vtpote q̄ timeak ab hoie. Bon⁹ āt tāq̄ charitate plen⁹ hoiez ꝓfortat: vl' latenk iteri⁹ ispirādo: vl' exteri⁹ loq̄ndo aut se exhibēdo familiarē. Incipit ꝑo bon⁹ a timoze: z qz rei nā h̄ exigit: z qz vult hoiem eleuare z attētioz̄ reddere ad qō tal' pturbatio valet. Mal⁹ āt incipit ab aliq̄li leticia ñ ꝓpugnāte pdicto timoz̄. sic ea quā fac p ꝑba salutādo: z p cādoz̄ vestiū aut lucē vl' hmōi: vt mētē p ianē gl'iam eleuet: aut alia cā. Rō āt q h̄ signū sit ꝓbabile ē. qz talē leticiā mētalē diabol⁹ absolute ꝓcurare pt per phātasmata leta q̄ posset ipzimere. i. deducere ad phātasiā p motū spirituū: z ēt possz eā ꝓcurare supposito suo fine p uerso: qz ipaz ad illū pt oz̄diare: vt. s. mediāte tali leticia ducat hoiem i errorē. Pōt ēt tal' ō eodē hīe ꝓiecturā necāriā z demōstratiuā (vt ita dixeri). i. amoze ꝑtutz: vt ōr b. Cataria vbi s. z iudiciū vl' lumē itellect⁹: vt colligit ex s. Tho. Rō hoz ē: qz siq̄d ē qō diabol⁹ absolute possit: illō ex suppositōe nō pt si repugnet fini suo. qz null⁹ pt velle ea q̄ scit repugāre suo voluto ꝓncipali: cuiusmōi ē su⁹ finis. Jgit cū diabol⁹ itēdat auertere hoiem a deo: diabol⁹ nihil pt facere p qō hō sp ꝓmoueak i deū. igit hoiez puocare ñ pt ad displicētiā ō pctis inq̄ntū sk offensa ōi: nec ad amoze ꝑtutz. Et iō bñ ōr sctā Cataria ex doctria chīi ie su: q qñ mēs post visionē sentit se amore ꝑtutz āpliozi succēsaz: h̄ ē ifallibile signū q ania a suo spōso visitata sit. Nō pt ēt diabol⁹ ꝛuelare aliq̄ hoi ꝓfortādo lumē ei⁹ ex suppositōe sui finis: iz h̄ possit absolute: qz itēdit hoies fallere z iducere i errorē: cui repugāt ꝓfortare lumen itellect⁹. vñ diabol⁹ mālfestat aliq̄ hoi mouēdo z oz̄dinādo phātasmata Et vt ōr s. Tho. i. ij. di. vij. q. j. ar. ij. ēt illūinādo luīe fortioz̄i ipsa phātasmata. vt. s. i de hō meli⁹ sciat dubitare z iducak in aliq̄ q̄ dn̄udicare nesciat: ñ āt mālfestat ꝓfortādo lumē itellect⁹: vt ipe ōr i. j. ꝑte. q. iij. ar. j. Et ipe etiā ꝓcludit. ij. q. clxxj. ar. iij. q. ꝓphe iz certi ñ sint ō his q̄ instictu q̄dā. i. p oz̄dis ispiratiōez cog̃ scūt vtz sint a deo vl' a ꝑtio suo spū: tñ ō his q̄ ꝓphetice cog̃scūt. i. p mālfestā ꝛuelatōem: sūt certissimi. qō hic ōr patere: qz ide Abzaā mouebak ad filiū occidēdū. qō ñ fecisz nisi fuisz certissim⁹. Et h̄ iō. qz vt ibi ōr: maioz ē certitudo q̄ est p lumē diuinū q̄ ē p lumē nāle. Sed hñs sciaz/p certo scit se hīe. g̃ hñs ꝓphetiā p lumē diuinū: m'to magz ē cert⁹ se hīe. Vñ z Aug. ōr. vj. ꝓfes. q mī sua docebat discernere se: nescio q̄ sapoze: quē ꝑbis exꝑmere ñ poſat q̄d inkesz int deum reuelātē z aiam suā somniātē Sz ō ꝑdicta. Nā si tal' ēt cert⁹ ō aliq̄ reuelato q illō ēt a deo: scirz ēt q̄cūq̄ cogitaret z ñ deo ꝛuelāte eē a sua cogitatōe. sic si cog̃sco certe oēm ciuē Bonōiēsez: cog̃sco ēt certe oēm ñ bonōiēsez ñ eē bonōiensem. Sz h̄ ē falsū. qz Bze. sup Ezech. ōr q ꝓphe sc̄ti dū aliq̄n ꝓsulūk: ex mag̃ ysu ꝓphetādi q̄dā ex spū suo ꝓfert. z se h̄ ex

ꝓphetie spũ dicere suspicãt. Et hꝰ exm̃ ẽ de Nathã: q̃ ꝓsulẽte Dauid an fabꝛicare deberet tẽplũ dño: dixit q̃ sic. qꝛ dñs cũ eo erat: vtꝫ. j. Paral. c. xvij. Sꝫ tñ pꝰ admonitꝰ a deo reuocauit. So. Sctũs Tho. vbi s. ỏt. q̃ ꝑbũ Gꝛe. ñ intelligit ỏ his q̃ cogſcũt ꝓphetice: ſꝫ q̃ p istictũ q̃ ẽ q̃d ipfectũ i genere ꝓphetie.

Queꝛi etiã pt vtꝛ baptiſmꝰ Joãnis ſic eẽt baptiſmꝰ pnie q̃ gꝛaꝫ ꝓferret. Vide. iij. q. xxxvij. arti. iij

Dñica q̃rta in Aduẽtu Queſtio. vij.

Verit Vtrũ chꝛs debu

q erit talẽ hꝛe ꝙuerſatiõeꝫ extra deſtũ t ſine aſpo victu t veſtitu: vt Joãnes viderek ſctioꝛ t chꝛs eẽ: Ad hãc dico ſub vna ꝛcone t vno rñ/ ſiuo corollario ſic. Chꝛs debuit ꝙuerſari inꝛ homes fm illõ Baruch. iij. Poſt hec i terꝛ viſus ẽ t cũ hoĩb ꝙuerſatꝰ ẽ. Et talit ꝙuerſari vt mediocrẽ vitã i ci/ bo t potu t dormitõe t veſtitu duceret fm illõ pñtꝫ euãgelij Medi⁹ veſtꝝ ſte/ tit ꝛc. Nã q̃cũq̃ opak vt ꝙgruit ſuo fi/ ni: opak vt dꝫ. qꝛ vnaq̃q̃ opatio t res ꝙgruere dꝫ ſuo fini: cũ a fine trabak rõ coꝛ q̃ ſt ad finẽ. ſic a ſecare trahik rõ q̃re ſerra ferrea ſit t dẽtata. ſꝫ chꝛs ꝙuerſan do cũ hoĩb t talr vt dictũ ẽ ꝙuerſando opabak vt ſuo fini ꝙgruebat. Hoc aũt ptꝫ Pꝛio: qꝛ vẽit (vt ipemet ỏt Lu. iij) euãgelizare regnũ dei: t teſtificari ꝓpita ti diuinoꝝ: vt dixit ipe Pilato. ſꝫ ḣ face/ re ñ potuiſſꝫ ſi ſp fuiſſꝫ i deſto: niſi fo/ te raro t q̃ ad paucos. Scõo qꝛ vẽit ta lit q̃rere ouẽ pditã: vt ẽt platꝫ t pdicato ribꝰ vicẽ eiꝰ gerẽtib⁹ daret ſeipm formã fm quã q̃rere deberẽt. Sꝫ ḣ ꝙuenienk ñ feciſſꝫ: niſi q̃rẽdo nos ſup̃ fontẽ ſediſſet laſſus ex itinere: ex caloꝛe: ex fame: ex ſi ti: ex anxietate nr̃e ſalutꝫ. vñ fm Chꝛy. lꝫ i eodẽ loco manẽdo poſſꝫ chꝛs hoies ad ſe trahere vt eiꝰ pdicationẽ audirẽt: nõ tñ ḣ feč. ꝑbẽs nob exm̃ vt ꝓbulare/ mus t req̃rerem⁹ ꝓeũtes: ſic paſtoꝛ ouẽ pditã. Tertio: qꝛ venit ñ ſolũ retrahere nos a pctõ: ſꝫ ꝓncipalr vt ĩduceret nos ad amoꝛẽ t amicitiã t familiaritatẽ cũ ỏo. Sꝫ ḣ ꝙuenientiſſime factũ ẽ: eo fami liarit ꝙuerſante t diſcũbẽte cũ pctõꝛib⁹ qꝛ vt ỏt Aug. nulla maioꝛ ad amoꝛẽ in uitatio q̃ ꝓuẽire amãrẽ. Et vt ỏt Am bꝛo. nihil ẽ nature tã inſtũ q̃ diligentẽ ſe diligere. Quarto: t hec ẽ rõ ſci Tho. iij. q. xlix. ar. ij. Nã venit vt eẽt dux t ꝓ ceptoꝛ oim chꝛianoꝝ: quẽ deberẽt audi re t ſeq̃: fm illõ Eſa. Ecce teſtẽ ppl̃is de di eũ: ducẽ t ꝓceptoꝛẽ gẽtib⁹. Sꝫ nõ ꝑt eẽ oim dux: niſi eũ oẽs poſſent imitari. Jgit q̃ntũ ad exticꝛẽ ꝙuerſatiõem deꝰ buit maioꝛis auſteritatꝫ appere q̃ Jo annes. t ꝓñr Joãnes debuit eẽ magis i opinõe q̃ eẽt chꝛs: t maxie accidẽtib⁹ alĩs q̃ dicenk. Sꝫ ꝓmiſſa. Nã q̃cũ q̃ eſt deꝰ: decet eũ vita ſolitaria. qꝛ fm pḣm. j. Pol. Qui ꝙuerſak ſolitarie: aut ẽ beſtia. ſ. ex ſeuitia: aut deꝰ: ſi ex amoꝛe ꝓtẽplãde ꝓfitatis id facẽ. Vñ ỏt Dañ. ij. Exceptꝫ dijs q̃ꝝ nõ ẽ cũ hoĩb⁹ ꝙuerſatõ Sol. Qui nõ ẽ deꝰ pur⁹: ſꝫ ẽ etiã hõ ha bens ſuã deitatẽ publicare ꝺꝫ ꝙuerſari vt dictũ ẽ. Scõo. Nã q̃cũq̃ hꝫ ducere vitã ꝓtẽplatiuã: hꝫ ꝙuerſari ſolitarie. qꝛ ad ḣ maxie ꝓfert ſolitudo: fm illõ Oſee ij. Ducam eã i ſolitudinẽ t loq̃r ad coꝛ eiꝰ. Sꝫ chꝛs debuit ducere vitã ꝓtẽpla tiuã: qꝛ iſta ẽ pfectiſſima: fm illõ: Ma ria optimã partẽ elegit. Sol. Vita cõ/ tẽplatiua ẽ pfectiſſima: nõ ſimplr: ſꝫ in ter vitas (vt ita dicã) ſimplices t puras ſꝫ pfectiſſima ſimplr ẽ mixta ex ꝓtẽpla tiua t practica: q̃ q̃s ꝓtemplata tradit alĩs p pdicationẽ ducẽs etiã illos i vi tã ꝓtẽplatiuã. Jſte em̃ pſupponit ꝓtẽ/ platõis abũdãtiã. qꝛ tũc pfectũ ẽ vnũ/ q̃dq̃ q̃ põt facere ſibi ſile. Tertio. Nã q̃cũq̃ hꝫ initiũ dare ꝙſilijs t religionũ formã iſtituere: nõ ꝺꝫ cõem vitã duce/ re: ſꝫ paupem. Sꝫ chꝛs fuit hmõi. So/ lu. Sicut ỏt s. Tho. in. iij. pte. q. xl. vbi ỏ oĩb⁹ iſtis diffuſe loquit. Mediocrẽ vi tã in victu t veſtitu ducere põt habẽs t nõ habẽs diuitias, Jõ iſta ſimr ſtant Chꝛm dediſſe religionũ formam: t nõ habuiſſe auſteritatẽ Joãnis.

Queꝛi etiã pt. Vtrũ cõuẽiẽs fuerit Joannẽ baptizare. Vide. iij. q. xxxvij.

ar.ſ. Et vtꝝ chꝰs fuerit ſm legē 2uerſa tus. Vide.iij.q.xl.ar.iij.

In vigilia natiuitatꝫ dñi nr̄i ieſu chr̄i Queſtio.viij.

Verū Vtrū btā virgo

q ſic inuēta ſit hñs i vtero ō ſpū ſctō:q filiꝰ eiꝰ debeat dici de ſpūſcō 2ceptꝰ: Ad h̄ dico q ly de: ſic ōr s.Tho.ſ.q.xxxix.ij.v.ꝛ.q.xlj.iij. ꝓmuz ōr habitudinē 2ſubalitatꝫ ꝛ cauſalitatꝫ materialr. ſic dicimꝰ cultellū eē de ferro Et efficiētis:ſic dicimꝰ filiū eē de pr̄e. Igit ſi ly de:dicat ꝓncipiū 2ſubale materiale:chꝰs ē 2ceptꝰ de puriſſimis btē Marie ſāguib⁹.q ꝛ iſta ē cā materialr in 2ceptiōe cuiuſlibꝫ de muliere naſcētis: vtꝫ.iij.q.xxxj.ar.v.ꝛ p ph̄m i li.ō ania lib⁹. Si ꝓ dicat ꝓncipiū 2ſubale effectiuū:pt dici 2ceptꝰ ō ſpūſctō:ſi 2ſubalitas referak ad vnū:ꝛ cauſalitas ad aliud.nō ār ſi referār ad idē. Nā cū i chꝰo 2cepto ſint duo.ſ.dīnū ſuppoſitū ꝛ coꝛpus: ſpūſctūs reſpectu ſuppoſiti hꝫ cō ſubſtātialitatē:cū ſint eiuſdē nūero nature:ꝛ reſpectu coꝛpis effectiuā cauſalitatē.ſꝫ reſpectu ſuppoſiti chr̄i nō hꝫ rōnē cauſalitatꝫ:nec reſpectu coꝛpis hꝫ cō ſubalitatē. Vñ illō coꝛpꝰ ñ ōr ō ſpūſctō ſꝫ ex ſpūſctō. Sꝫ ꝫ: Pr̄io: Nā ꝓncipium actiuū ō q̄ aliq̄d 2cipitr: i gñatōe ſe hꝫ vt ſemē. Sꝫ ſpūſctūs i 2ceptōe chr̄i nō ſe habuit vt ſemē. Nā ōr Hiero.i ex poſi.ca.fi. Nō ſic q̄dā ſceleratiſſimi opinant/ſpm̄ſctm̄ dicimꝰ fuiſſe ꝓ ſemie:ſꝫ potētia ꝛ ꝓtute creatiōis dicimꝰ fuiſſe opatū.i.foꝛmatū coꝛpꝰ chr̄i.g̃ nō dꝫ dici 2ceptꝰ de ſpūſctō. So. Hic vidēk cē diuerſitas int̄ Hiero ꝛ q̄ſdā alios dicētes ſpm̄ſcm̄ ibi fuiſſe ꝓ ſeie:ſic ōr Chry ſoſt.ſup Mat.ꝛ Damaſ.i.iij.li. Sꝫ de facili ſoluit.q ꝛ illi duo loquūt ſm q i ſemie itelligit ꝓtꝰ actiua.q ꝛ ſic cōpant ſemini ſpm̄ſctm̄ vl̄ etiā filiū q̄ ē ꝓtꝰ altiſſimi. Sꝫ Hiero.h̄ negat ſm q i ſemine itelligit ſuba coꝛpal̄:q i 2ceptōe trāſmutak ſi ſit miſtrata a mr̄e. Scdo. Nihil ei vnū foꝛmak ō duob⁹ niſi aliq̄ mō cōmixtis. Si g̃ coꝛpꝰ chr̄i qō ōr foꝛmatū de ꝑgie dicak etiā 2ceptū de ſpūſcō: videk fca cōmixtio ſpūſcti ꝛ Marie quā mr̄ miſtrauit:qō ꝓz falſū. So. Sic ōr Augu.i ench̄.ū eodē mō ōr chꝰs 2ceptꝰ aut natꝰ ō ſpūſctō:ꝛ ō Maria ꝑgie.q ꝛ de Maria ꝑgie materialr:ꝛ ō ſpūſctō efficiue ē 2ceptꝰ. Et iō ñ habuit h̄ locuz cōmixtio. Oīa ār hacten⁹ dicta i hac q̄ſtiōe ſūt ſm ialr ſ.Tho.i locꝫ allegatꝫ.vl̄ i.iij.ꝑte.q.xxxij.arl.ij.Tertio. Nā ſi ōr 2ceptꝰ ō ſpūſctō rōe efficiētie ꝛ 2ſubalitatꝫ:ōr ēt 2ceptꝰ de pr̄e ꝛ ō ſeipo.q ꝛ ſm Aug.i.ſ.ō tri.idiuiſa ſūt opa trinitatꝫ ſcz ad extra. So. Lz tota trinitas iſtaz 2ceptōez opata ſit:tñ attribuit ſpūſcō triplici rōe:vtꝫ.iij.q.xxxij.ar.ſ.vide ibi ſi vis. Quarto. Nō ē 2ceptꝰ de charitate vl̄ de dono.g̃ nec de ſpūſcō. So. Negak 2ſeq̄ntia.q ꝛ lz ſpūſcūs ſit charitas ꝛ donū:tñ iſta nō fcank vt ꝓſona ſubſiſtēs:cuiꝰ ē agere ꝛ eē cām efficiētē 2ſub

Queri etiā p̄t circa h̄ euā/ (ſtātialē gelīū:vtꝫ ſpūſctūs poſſit dici p̄ chr̄i: Vide.iij.q.xxxij.ar.iij.

In nocte natiuitatis chr̄i Queſtio.ix.

Verū Vtrū btā virgo

q ſm rgalē nritatē chr̄i poſſꝫ dici mr̄ chr̄i: Ad h̄ ār ſic rñdeo. Btā ꝑgo dici p̄t mr̄ chr̄i. Tū q ꝛ euāgeliū ōr q ꝛ pepit filiū ſuū ꝓmogēituz ꝛ nō aliū q̄ iſtū. Tū q ꝛ q̄cūq ꝛeḡrunk ꝛ ſuſficiūt ad rōnē vere mr̄is btā ꝑgo habuit:ꝛ q̄cūq hūt alie mr̄es:q̄ ſūt miſtrare materiā vñ 2cipiak filiꝰ coꝛpꝰ:ꝛ q̄ ad h̄ 2ſequūk. Pōt etiā vere dici mr̄ dei. Tū q ꝛ ōr Damaſ.i li.iij. Etheoceſtros.i.di genitricē ꝑe ꝛ ꝓncipalr ꝑgināē ꝓdicam⁹ Tū q ꝛ h̄ aſſerik i cap'lis Cirilli i Epheſina ſynodo cōꝛobatꝫ: ſic q h̄ negās anathema ſit. Tū etiā q ꝛ ex h̄ ōr mulier aliq̄ alicuiꝰ mr̄ q eū 2cepit ꝛ gēuit. Sꝫ btā ꝑgo deū 2cepit ꝛ genuit.qō ſ.Thomas.iij.ꝑte.q.xxxv.ar.iij.ſic ꝓbat. Oē nomē fcās i 2creto aliquā naturā:pōt ſupponere,p q̄libꝫ hypoſtaſi illiꝰ nature Cū igit vnio icarnatiōis ſit fca i hypo

stasi:ly de⁹ supponere ꝑt ꝑ hypostasi habere hũanã ⁊ diuinã naturã. Et ido dc ad ꝓcreit diuie nature ⁊ hũane: illi ꝓsone ꝑt attribui: siue fm q ꝑ ea suppoit nomẽ fcãs dinã naturã siue fm q ꝑ ea supponit nomẽ fcãs naturã hũanã. Locipi at ⁊ nasci ꝓsone attribuit ⁊ hypostasi ꝛ illã naturã i q ꝓcipit ⁊ nascit. Cũ igit in ipo ꝓncipio ꝓceptiois fuerit nata hũana assũpta a ꝓsona dina: ꝓns ẽ q ꝑe posit dici deũ esse ꝓceptũ ⁊ natũ de ꝑgie. Hec ille formal⁹. Sz ꝓdicta Prio. Nã Damasc. dt i. iij. li. Christotheco. i. christi matrẽ ꝑgine ñ dicim⁹. Sol. Nõ negat eã Damas. eẽ matrẽ christi. ꝛ dt q ñ dicim⁹ christotheco. qz h nomẽ iuẽtũ erat a Nestorio ad abolẽdũ theoteco. i. dei matrẽ. Cũ hereticis em nec nois debẽ⁹ hre cõia: vt dt Hieron⁹. sup Osee. ij. Scdo Mistrare materiã ñ suffic ad eẽ matrez sine actõe: alioqn lignũ eet mr lecti. Sz b. Maria ꝑgo solũ mistrauit mariaz. g nõ ẽ mr christi. Sol. Btã ꝑgo mistrauit materiã aptã vt ide ꝓduceret viuẽs eius dẽ speciei secũ: ⁊ locũ ꝓuenientez in vco: ⁊ nutrimtũ ꝓuenies fetui. Tertio. Nã qd ꝑt eẽ error⁊ occasio ñ ẽ asserẽdũ. ꝛ hmoi est si dicak mr dei: qz intelligit mr pris ⁊ spũssceti. Sol. Quida oli h ꝓcedebãt: dicẽtes q dz dici mr filij: ꝛ ñ dt. Sz ly deus ꝛ sit cõe trib⁹ ꝓsonis ⁊ ꝑ q̃libz suppone possit: qz fcat i ꝓcreto naturã diuinã: tñ ꝑt locutiõez reddere verã ꝑ vna ꝓsona: fm q dr/de⁹ gñat. sic etiã dr: hõ currit/solo Petro currẽte. vñ simplr ꝓcedit q ẽ mr dei: sic ⁊ q Iesus ẽ de⁹. Nec obst. q sit ꝑdicatũ: ⁊ ꝑdicata teneãt formal⁹. qz fcat naturã subsistentẽ ⁊ ꝓsequt tenerí ꝑt ꝑ supposito tã a ꝑte subiecti q̃ a ꝑte ꝑdicati. vt dt s. Tho. i. ij. di. iij. q. ij. ar. ij. ad scõm. Quarto. Nulla em mlier est mr alicui⁹ nisi fm naturaz quã ab ea accepit. sed fili⁹ ñ accepit a ꝑgie naturã diuinã ꝛ hũanã. g ꝛc. Sol. Qz vna ꝓsona subsistit i vtraq natura: cõicat sibi nature idiomata sua. i. ꝓprietates: vt dt Dama. Vñ sic iudei dicũt crucifixisse dñm glie: ꝛ ñ fm deitatẽ: ita ⁊ ꝑgo eũ dẽ pepit. Et sic dicim⁹ hoiem creasse celos: ita dicim⁹ deũ natũ de ꝑgine: ⁊ ꝓꝛ ꝑginem matrem dei.

Queri ẽt põt circa h euãg. Utq chr̃s debuerit nasci i bethleẽ: ⁊ vtq sine dolore mr̃is? Vide. iij. q. xxxv. ar. vj. ⁊. vij.

In aurora Qõ. x.

Queritur vtrũ collatio deq dr ꝑgo erat ꝓferẽs i coꝛ de suo esset dubitatiua? Ad ꝓ dico q ex ipo ꝑbo euãgeliste dicẽt⁊: ꝓferẽs. ⁊ ñ dicẽt⁊ iqrẽs: sumek huj⁹ qõnis soluto. Nã aliõ ẽ cõparе aliõ iqrere. qz inqrere rõn ẽ ad aliquã ꝓclonẽ ẽ dubitãt⁊ vtq sit v ravl ñ. ꝛ cõparãvnũ alk i: ñ ẽ dubitãt ꝛ actualiꝛ ꝓtẽplari q̃ hitu sciũk. sic sics ꝑ visionẽ i sonis alicd vidisse: puta q sacerdos ꝑdicaret. ⁊ deide illũ videret expleri. cõparet effectũ ipz sue visiõi ỏ neutro dubitãdo. Hoc ãt ꝑt fieri cũ delectatione maria. tũ qz naturale ẽ aie nre ꝓferre. ⁊ ꝓpea tãtũ delectamur i picturꝛ ⁊ repñtatiõib⁹: qz ꝓferim⁹ ista ad ea q̃ sũt sig: ꝓferre ãt ẽ delectabile cui ẽ nãle. tũ qz ẽ nãle desiderũ qỏ scik vno mõ. puta ruelatõe vl ꝑ scpturã: scire ꝑ aliũ. tũ ẽt qz interdũ accrescit gaudio q ipe res ỏ qbꝫ ẽ meditato sũ valỏ delectabiles. Et ista oia ꝓcurrebãt i ꝑgie: ⁊ marie ktũ qz illa erãt ei valỏ gta. tũ qz erãt marie ad honorẽ dei q ꝑ suo filiũ ỏderat quẽ ipe sume amabat. tũ qz erãt ad mariaz vtilitatẽ pri. i. salutẽ vniuersi. tũ qz alia ꝑ eũ explebãt tãq̃ ꝑ electã a ỏo. Est ãt scien dũ q ꝛ Oꝛig. ⁊ sctos ipa clarissime nouerat intpratõez oiz figuraꝝ ⁊ ꝓphetiarũ. qz hũit donũ sapie ⁊ ꝓphetie et oim grãꝝ excellẽtissime Et qz oia que circa chr̃z gerebãt erãt figurata ⁊ ꝓphetata: i oib⁹ marie lerabak. vñ dr Beda q ꝓferebat. qz q acta erãt videbãt ꝓformia his q agẽda legerat. Legerat em Esa. xj. Exiet ꝑga ỏ radi. iesse: ⁊ nazare⁹ ỏ radice ei⁹ ascedit. Et ex opposito videbat se ex stirpe vỏ oriã: i Nazareth ỏ spũsetõ ꝓcepisse. Legerat Osee. v. Et tu bethleẽ ephrata neq̃q̃ pua es i milib⁹ iuda. Ex te ei egrediet ⁊c. Et opposito videbat se i Bethleem peperisse. Legerat

Esa.vij. Ecce ꝑgo ꝯcipiet ꝛ pariet filiū ꝛc. Et Abac.iij.fm.lxx. interꝓtes. Dñe in medio duū aialiū innotescerꝫ. Et se ꝑginē nouerat: ꝛ filiū in ꝓsepio inter bruta ꝯspiciebat. Legerat multa alia q̄ dictim cōpleri videbat.

Queri etiā ꝑt circa h̄ euāgeliū Utrū natiuitas chr̄i debuerit manifestari pastoribꝫ ab angelis vl̄ ab ipo chr̄o: Vide iij.q.xxxvj.ar.iiij.ꝛ.v. ꝛ vtr̄ ꝑmo debuerit mānifestari pastoribꝫ. Vlō ibi ar.vj.

In missa maiori Hō.xi.

Veritur circa hoc euāgeliū de q̄ circa expositionē multa subtilia dicenda forent quō hec ꝓpositio sit vera de q̄ nō est dubiuz q̄ sit vera.s. ꝑbū caro factū est: Ad q̄d sic dico. Si ꝑbū diuinū assumpsisset angelū vel colūbā vel solē vel sapphyr̄ vl̄ ignē: aut aliā quāuis naturā sicut ꝛ assumere potuit fm sctm Tho.iij.dist.ij.s.de potētia absoluta sic assūpsit hūanitatē: dicerek angel⁹ vel colūba vl̄ sol vl̄ sapphyrus vel ignis: sic ōr hō. q̄ ois natura in ꝯcreto ꝑdicak de suppōito hūte naturā: siue habeat illā ꝑ creatiōem vt sol: siue ꝑ gnatiōez vt Sortes: siue ꝑ assūptiōez vt ꝑbū dei hz hūanitatē. Alit tn ꝓo ōr de ꝑbo natura assūpta: ꝛ alit ꝑs nature assūpte. q̄ cū ꝑs nunq̄ ꝑdicek ō toto: sic hō nō est aia: nec ē caro aiata ꝑ aiam: natura ꝑdicak ō hūte naturā gr̄a sui. q̄ natura est totū: sic hūanitas est aia ꝛ corpus: ps aūt solū gr̄a totiꝰ ꝑ synecdochē. Igit hec ꝓpō Verbū est caro: est vera ꝑ figurā.i.ꝑ synecdochē. Iz hec: ꝑbū est hō ē ꝓa sine figura. Si tn ꝑ possibile vl̄ impossibile ꝑbū assūpsisset carnē vt est ꝑs aiak: ꝑbū eēt caro sic mō ē hō. Ad q̄nē dico q̄ hec ꝓpō Verbū factū ē caro: ē ꝓa in sensu in q̄ est vera illa: ꝑbū est caro.s. ꝑ synecdochen: vt sit sensus Verbū caro factū ē.i.factū ē hō: dicēte Athana.i epl̄a ad Epipha. q̄ dicere: ꝑbū caro factū ē: sil̄e ē acsi dicerek hō factꝰ ē. Nā ḡc q̄d ē aliq̄d ꝛ ꝑus ñ erat illō: ē factū illō. sic̄ rex est factꝰ rex. Sed deꝰ ē hō: ꝛ aliq̄s pr̄iꝰ ñ erat hō. ḡ factꝰ ē hō siue caro. Sz ꝯ ꝑdicta Primo. Nā si est vera: ly factꝰ determiat absolute subiectū aut ꝑdicatū cū sit determiatio. Sed neutr̄ illoꝝ determiat: q̄ nec deꝰ q̄ ē subiectū ē factꝰ: nec ille hō chr̄o demōstrato ē factꝰ: nisi aliq̄d addak. q̄ suppōit ek̄nū suppositū. ḡ nō ē vera. Sol. Neutr̄ illoꝝ absolute determiat rōne deā: sed determiat subiectū nō absolute sz i ordie ad ꝑdicatū: ꝛ ipoꝛtat fieri rōnis circa deū nō absolute: vt dicak deꝰ factꝰ: sz relatiue vt dicak factꝰ h̄.i.hō. Pōt etiā determiare torā ꝓpōnez: vt sit sensus: factuz ē vt hec ꝓpō sit vera Verbū caro factū ē. Scōo. Nā si est factū caro: est caro: sic q̄ ē factꝰ alb⁹ ē alb⁹: sed nō ē caro. Si dicak q̄ ē caro ꝑ synecdochē. Cōtra. q̄ si est ita: melꝰ euāgelista dixisset ꝑpe: ē factū hō q̄ ipꝛope/ ē factū caro. Sol. Affirmo rōnēz. q̄ hō ōr aliq̄n caro. sic Esa.xl. Videbit ois caro salutare ōi. Ad replicā dico q̄ solā carnē noiauit. Prio: q̄ caro fuit ꝑbo rō apparēdi visibilr. Vl̄n subdit. Et vidimꝰ gl̄iaz eiꝰ. Scōo vt oñderet ꝑ locū a maiori nihil cē in natura hois q̄ ꝑbū ñ assūpserit. Tertio ad oñdēdū carnis ꝑitatē ꝯ manicheos dicētes ꝑbū carnē phātasticā assūpsisse. Quarto ad oñdēdā pietatē dei. Magnuz em̄ fuisset pietatis sacr̄m si deꝰ aiam rōnalē sibi vicinioꝛez assūpsisset. Iz mꝛto magꝫ si passus ē corpoꝛari.i.coꝛpi vnirī: fm illō. j.ad Ti.iij Et mānifeste magnū ē pietatꝫ sacr̄m: q̄ manifestatū est i carne. Tertio. Nā adhuc ē falsa/ sūpta ibi carne ꝑ boie. q̄ deus eēt factꝰ simplr. q̄ cū hō sit subā: fieri boiez ē fieri simplr: So. Fieri boiez ē fieri simplr: q̄n sil̄ fit naka hūana ꝛ ipm suppositū in q̄ ē. Mō ñ sic ē h̄. q̄ suppositū ꝑbi ek̄nū est. Vl̄n sil̄e ē deū fieri hominē: sicut Socratē ꝑexistētē paruū q̄n titrate fieri magnū ꝑ incoꝛpoꝛatiōez alimēti cui aia nouit cōicat suū esse antiquū: lz h̄ ꝛ oē aliud exēplū nō sit oīno simile.

Queri ēt ꝑt vtr̄ hec sit vera: Caro vl̄ hō factꝰ ē deꝰ: Vlō.iij.q.xvj.ar.vij. Et vtr̄ iste hō demōstrato chr̄o seu ꝑbo in carnato incepit ee. Vide ibidē ar.ix.

De qõnibus super euãge.

Dñica infra octã natiꝰtatis Questio xij.

q Verit Vtrũ btã virgo sic fuerit gladio mortꝫ aut ꝓ/bi chri pfessata: vt possit martyr appellari? Ad qõ sic dico ex doctria scti Tho. ij. ij. q. cxxiij. cũ dicat Jsiõ. in li. Ety. duo eẽ gña martyrij. Vnũ i apta passiõe: Aliõ i occulta ani ꝓtute. beata ꝓgo ñ fuit martyr ꝓmo mõ. i. ꝓprie Nã cũ martyr grece/ latine dicat testis ad pfectã rõnem martyrij reqrit vt qs mortẽ sustineat/ i testimoniũ ꝓfitatꝫ fi/dei chri: q̃ oia visibilia ꝓpt̃ iuisibilia ꝓponunt: siue ꝓtẽnẽda ꝓponũt. qz reqrit vt testificet ope ita eẽ: qõ nõ facit plene q̃diu vitã retinet ꝓpt̃ quã oia alia sustinent. Sz btã ꝓgo ñ sustinuit mortẽ vi oletã vt credit ꝫ supponit. Fuit ãt martyr scõ mõ ꝫ q̃ndã siltudinẽ/ ꝓpt̃ immẽsitatẽ amoris ad filiũ quẽ sũme vilexit. Tũ qz erat filꝰ. tũ qz solꝰ. tũ qz benignꝰ ꝫ ꝓtuosus: tũ qz pulcer. tũ qz cuz labore educatꝰ ꝓpt̃ fugã egyptiacã ꝫ alia. tũ qz deꝰ. Nã gustꝰ fuit tãtã ani passionẽ sentire q̃ pati ꝓ ꝓtute i corpe cũ ani letícia: sic̃ martyres faciebãt. qz dicebãt se i tormẽtis q̃si i pratis ꝫ floribꝰ epulari. vñ Aug. i q̃dã ser. ita õt. Maria qz mẽre passa ẽ/ plꝰ q̃ martyr fuit. nimiꝫ: qz elꝰ dilectio ãplisꝫ fortꝫ q̃ mors qm̃ mortẽ chri suã fecit. Sz q̃: videt q̃ fuerit martyr recte ꝫ ꝓprie: qz õt Hiero. i ser. õ assum. Recte dixerim: dei genitrix ꝓgo ꝫ martyr fuit: q̃uis in pace vitã finierit. Sol. fm s. Tho. i. ij. ij. ꝫ i iij. Qẽs hmõi auctes scrõꝫ itelligẽde sũt õ martyrio fm siltudinẽ: sicut q̃ õt Greg. Jure plꝰ q̃ martyr ẽ: q̃ nimio a/more vulnerata testꝫ extitit saluatorꝫ: ꝫ p̃ meroze i aio cruciatũ sustinuit passiois. Et q̃ õt Bern. lõge eã plꝰ q̃ martyrẽ cẽsemꝰ: in q̃ passiois sensum cõpassiois supauit affectꝰ. Et rursus idẽ sup illõ Jn plenitudie scrõꝫ ꝛc. Merito in õt i plenitudie scõꝫ detẽtio eiꝰ erat: cui nec puritas ãgelorꝫ: nec fides defuit patriarchaꝫ: nec spũs ꝓphaꝫ: nec aplorꝫ zelus: nec ꝓstantia martyrꝫ: nec sobrietas ꝓfessorꝫ: nec ꝓiugatorꝫ fecũditas Queri etiã pt̃ circa h̃ euãgel. Vtrꝫ maiores aut minores iudeorꝫ ꝓtradixerint huic signo. i. chõ ex iĝrãtia: aut certe scient chm̃ cog̃scẽdo. Vide. ij. q. xlvij. art. v. Et vtrꝫ bõitas mozꝫ pcipue castitas vidual' disponet ad spm̃ ꝓphetie possiden dũ. Vide. ij. ij. q. clxxj. ar. iij

In Circũcisione dñi

q Verit Vtrũ chs debuerit circũcidi? Et scõ vtꝫ cõueniẽter fuerit ei nomẽ impositũ? Et õ vtrocꝫ vide. ij. q. xxxvij. ar. j ꝫ. ij. Et vtrꝫ nos licite possumꝰ mõ circũcidi. De q̃ vide in. iij. dist. j. q. ij. art. v. q̃stiuncula. iij.

In vigilia Epiphanie Questio xiij.

q Verit Vtrꝫ chs possit dici nazarenꝰ? Ad hoc dico q̃ sic. Et h̃ ꝓuenientissime. Prio: qz nazarenꝰ interꝑtat sctũs siue sctifi/catꝰ. Sz chs õr sctũssctõꝝ Dan. ix. ꝫ õ se ipo õr Jo. ix. Quẽ pz sctificauit. Scõ qz nazarenꝰ interꝑtat florid⁹. Sz chs õr flos fm Hiero. sicut brã ꝓgo õr virga: fm illõ Esa. xj. Egrediet ꝓga õ radice iesse: ꝫ flos ꝛc. Tertio qz ꝛceptꝰ ẽ i nazareth ꝫ quersatꝰ ipe ꝫ sui parentes. vt õt glo. Luc. ij. Sed ꝯ. Primo: nã hoi cui nõ ꝓuenit sctificari. i. sctm̃ fieri nõ ꝓuenit eẽ sctm̃: ꝫ ꝓseqnt nec nazarenũ: qõ fm gl'o. interl. interꝑtat sctus. qz qõ ñ pt̃ eẽ: nõ pt̃ fieri: fm phm. j. phyc. Sz chõ hoi nõ ꝓuenit sctificari: cũ sit ꝓncipiũ totiꝰ hũane scificatõis. qz ꝑmũ mouẽs i q̃libz ordie ẽ imobile ꝛc. Sol. Cũ hõ fiat sctus ex scõ duplr. s. ex minꝰ sctõ magꝫ sctus. ꝫ ex eq̃ scõ eq̃ sctus p cõtinuationẽ eiusdẽ sctitatꝫ pcise. cũ ẽt hõ fiat sctus ex ñ sctõ duplr. s. ex ñ sctõ puatiue: qñ. s. hõ ẽ ꝫ ñ ẽ sctus. ꝫ negatiue: qñ scz hõ ñ ẽ ꝫ pducit sctus: chõ cõperebat fieri sctm̃ ex scõ scõ mõ fm aliqs: iuxta illõ Joã. xvj. Ego p eis scifico meipm

Vel etiã pmo mõ. i. ex mín⁹ sctõ: ñ q̃ ad ipm bitũ gre sctificãz: sz q̃ ad merita q̃ sũt effect⁹ gre. i qb⁹ crescebat. Et silr si eri scm ex ñ sctõ negatie inq̃ntũ hõ erat loq̃ndo sp: qz añ pmũ istãs i q̃ fact⁹ ẽ z scũs fact⁹ ẽ: nõ erat scũs hõ: z p̃ñr fact⁹ ẽ ex nõ scõ scũs. Nõ ãt puatiue. qz nũq̃ fuit sine sctitate. Ad argumẽtũ dico q̃ mouẽs pmũ simplr est imobile simplicit. sz pmũ i aliq̃ gñe ẽ imobile i illo gñe. sz ñ simplr: sic pmũ alterãs. i. celũ est imobile fm alterationẽ: sz tñ localr mouet. Silr chr̃s inq̃ntũ hõ nõ ẽ sctificãs simplr pmũ: sz de⁹ trinitas. Est p̃o pmũ sctificãs in h̃ gñe. i. p modũ satisfaciẽtis p pctõ. z q̃ntũ ad hũc motũ est imobilr. qz null⁹ satisfecit p pctõ ei⁹: cũ illõ nõ fecerit nec p̃xerit. Scõo. Nã cui nõ p̃uenit hr̃e p̃rtũ sctificatiõis termio id ẽ gre: nõ p̃uenit sctificari. qz gñationes ex p̃rẽs fiũt fm phm. Sz chr̃o ñ cõuenit hr̃e tale p̃rtũ: cũ illõ sit patr̃. g̃ z c̃. Sol. Gñatões. i. pductões facte ab agẽte naturali/ fiũt ex p̃rẽs. qz ñ agit ni si alterãdo de q̃litate i q̃litatẽ. Sz pductiões facte a deo pñt ẽ ex p̃dictorio. i. de nõ ente: sicut fecit celũ nõ ex p̃rio: sz ex p̃dictorio. z silr facit aliq̃ scm nõ ex ipio: sz ex nõ sctõ: siue ex negatõe sctitatis. z sic chr̃s ẽ fact⁹ sctũs. Tertio. Nã si sic debz dici/ iõ ẽ: qz sic ẽ ꝓphetatũ: vt colligit ex h̃ euãgel'. Sz nullibi i scptura sic repit ꝓphetatũ. g̃ z c̃. Sol'. Licz h̃ nõ fuerit ꝓphatũ formalr: sec⁹ ꝓtualr. qz nazaren⁹ vt dictũ ẽ iterp̃tat sctũs et floriđ⁹. chr̃s ergo ãũt i scpturaz ỏr sctũs: z silr flos: iuxta illõ Ean. ij. Ego flos cãpi. z iuxta illõ Esa. xj. z flos c̃. Vñ forte signant' ỏr euãgelista: p ꝓphas i plũ.

Queri etiã põt Vtr̃ p̃uenies fuerit Joseph admoneri a ỏo p angelũ. vl' potiꝰ debuerit admoneri a deo imediate? Ad qõ vide pma pte. q. xxij. ar. iij.

In die Epiphanie. Questio xliij

q

Veritur Vtr̃ fuerit cõuenies magos de chr̃i natiuitate doceri p stellã? Ad h̃ dico ñ esse dubiũ q̃ sic. qz h̃ orchault de⁹ q̃ nihil nisi p̃uenientissime z sapientissime ordiat. qz dei p̃fecta sũt opa. Deu. xxij. Rõ ãt p̃uenientie est hec. Nã de⁹ oia effectiue mouet: fm q̃ eor̃ natura reqrit. scz naturalia p naturales inclinatiões. animalia sentiẽtia p sensibiles appetit⁹: et homes rõnales p appetitũ rõnalẽ cũ illõ tate q̃dã. Vñ Dion. ỏt: q̃ ad puidentiã dei ptinet reg̃ naturas ñ deserere: sz saluare. Sic aũt oia mouet vt ꝑgruit eis: ita etiã z oia trahit fm modos eis p̃uenientiores. sic Eustachiũ venatorẽ nobilem traxit p ceruũ. Catarinã ꝓginẽ elegãtissimã pvlã cuiusdã appẽt⁹, mrimon⁹ nij p̃sueti: q̃ maxie solẽt ỏlectari inuẽcule. Augustinũ p̃o phm z oratorẽ p sapientiã z facũdiã ambrosianã. Vñ qz ipe ex sua viscerosa charitate nullũ p̃uenientẽ modũ trahẽdi aiaz p̃mittit: ỏt Esa. v. c. Quid vltra ỏbui facere vinee mee (. i. pl'o meo vl' cuilibz aie) z̃ñ feci? Jgr̃ et istos astrologos p̃uenient' traxit p stellã. Et p̃firmat rõ. qz sic ois notificatio syllogistica dz eẽ p notiora: sicut phs. i. poste. z. j phys. docz: ita q̃ fit p aliq̃ sig vl' idicia: dz fieri p notiora: z p̃ñr familiaria his qb⁹ aliq̃d notificat. Sz vis iust' z scis familiare ẽ istrui ẽ trisec⁹ sctispũs istictu p donũ ꝓphetic̃u: reliqs ãt p sensibilia. Judeis ãt istrui p angelos visibilr apparẽtes: p q̃s legẽ accepant: vtz Act. vij. z ñra freq̃nt. Gẽtilb⁹ p̃o z astrolog' maxie familiare erat doceri p sensibilia z maxie astra. Jgr̃ Anna z symeõ iusti ac sci acceper̃t notitiã nitat' chr̃i p istictũ. ss. Pastores p̃o ỉu dei p agelos. z gẽtiles astrologi. i. magi p sidera. Sz ỏ Prio. Nihil em̃ abducẽs homes a ỏo i errorẽ p̃uenit' fit a deo q̃ ipe vult oes homes saluos fieri: z ad agnitiõez p̃itat' vẽire. Sz appitio hui⁹ stelle ẽ hmõi. qz fauet his q̃ dicũt sidera natitatib⁹ homi dñari. g̃ z c̃. Sol'. Jsta appitio nullã cãm errãdi dedit nisi his q̃ p̃itatẽ itelligere noluer̃t. qz fm Aug. ỏ Fau. nlli astrologi p̃stituer̃t ita nascẽtiũ homi fata ꝑ stell': vt aliq̃m stellar⁹ homie aliq̃ nato: circũit⁹ sui ordiez p̃cipisse z ad eũ q̃ nat⁹ ẽ p̃ertisse asseuerẽt. si ãt ỏs

vellet subtrahere oẽm cãm errãdi his q̃ volũt errare. q̃z. s. ig̃rãtia ñ solũ ẽ cã pci ſz ẽt pctm: subtraheret etiã alijs occasiõnes addiscẽdi. sic ſi subtraxiſſet appitiõnẽ hui⁹ stelle: ig̃rarem⁹ mlta q̃ scim⁹. Scdo. Nã oẽ signũ notificatiuũ ꝓuenient alicui⁹: ẽ certe ducẽs ī illõ. Sz ista stella ñ certe notificabat ntitatẽ chr̃i futuri reg̃ ist̃ astrolog̃. tũ q̃z esto q̃ prenderet regẽ futuz tñ ipediri pot̃at ne regnaret. q̃z sidera ñ cogũt hoies. tũ ẽt q̃z si ñ posſz ipediri: tñ ñ ptẽdebat eũ ẽ natũ i dest̃miato loco: cũ potuſſz mr̃ reg̃ sicut herodes ẽ ita z lõgiorẽ regionẽ petiuiſſe. Tũ ẽt q̃z dato q̃ locũ dest̃miatũ ipa ptẽderet: tñ ñ ptẽdebat dest̃miatã psonã. q̃z exñs ī aere ñ pt vnũ hoiem desig̃re si eẽt int̃ multos vt pot̃at eẽ rex. Tũ q̃z dato q̃ vnũ dest̃miate desig̃ret: tñ isti cog̃scere ñ poterãt. q̃ stelle nam ig̃rabãt: cũ eã antea ñ vidissent. g̃ zc. So. Fuit signũ certũ dest̃miate psone q̃ntũ ad officiũ. i. reg̃ futuri. sz ñ fuit signũ certũ ex se pci se: sic sidera signãt bella aut morbos: sz gr̃a annexe ꝓphetie vl̃ ispiratõis diuine. Nõ em̃ isti st̃ moti q̃rere chr̃m p̃cise initẽtes astroz̃ pitie: cũ ista stella de illo nõ fuerit q̃s obseruat ars astronomica: sz inuitebant reuelatõi diuine (vt patuit i expositõe euãgelij) z etiã ispiratõi diuine int̃iori q̃m Herueũ ẽ q̃dã iclinatio aie ad vnũ. Nõ pot̃at ãt ipediri iste rex ne reg̃rz: supposita diuina ordiatõe. z stella p̃tẽdebat locũ ntitat̃ gñalẽ. i. tudeã gr̃a ꝓphetie vl̃ ispiratõis afferẽt̃ q̃ apparẽte tali stella ibi chr̃s nasceret. q̃ ispiratione supposita mr̃ reg̃ ñ se pot̃at absentare. Et sz ñ ptẽderz dest̃miatã psona q̃ ad subaz: tñ spabãt ī iudea p alĩ viã regis psonã iuestigare: sicut z fecerũt.

Queri etiã p̃: Utz illa stella fuerit vna de celestib⁹. z vtz magi ꝓuenient ad chr̃m adorãduz venerint. vide aurẽ. ij. q. xxxvj. ar. vij. z. vij

Dñica infra octa. Ephie Questio. xv.

Veritur circa euãgeliũ

Utz chr̃s audiẽdo siue introgãdo doctores vl̃ alios: aliq̃d ab hoie didicerit vl̃ ab ãgel̃? Ad q̃ ex doctria s. Tho. ij. q. xij. ar. iij. z. iij. sic rñr. Nõ fuit ꝓueniẽs dignitati chr̃i vt a q̃cũq̃ hoie doceret̃. Nã i q̃libz gñe p̃fectiõ mouẽs ñ mouet̃ fm illã spẽm mot⁹ sic ꝓmũ alterãs nõ alterat̃. Sz chr̃s est oĩm hoim ꝓstitutus caput: sic vt ab eo oẽs doctrinã vitat̃ accipent. Dñs ipe dr̃ Jo. xvj. Ad h̃ veni i mũdm vt testi. phi. vita. Nihil ergã didicit ab angel̃. Naz aia hũana sic media ẽ int̃ spualia z corpalia: ita duob⁹ modis pfici nata ẽ. s. p sciam acceptã a sensibilib⁹: z p idiataz impssiõez spũaliũ subax. Sz aia chr̃i p fecta ẽ ex sensibilib⁹ q̃dẽ p expientiã ad quã lumẽ ãgelicũ ñ req̃rit̃. z ex ipressiõe supioti supinfusaz imediate a dõ. q̃z sic sup̃ cõem modũ creature vnita ẽ v̈bo p sonal̃r: ita ẽt sup̃ eũdẽ replera ẽ gr̃a z scientia: ñ mediãtib⁹ ãgel̃ q̃ ẽt ex v̈bi ifluẽtia sciaz acceperẽt. Sz ꝑ ꝑmã ꝓclonẽ Prio. Nã introgar̃ z rñdere ẽ addiscẽt̃z Sz chr̃s ista int̃ doctores fec̃. g̃ zc. Solu. fm Orig. sup Lu. nõ introgabat vt addisceret: sz vt erudiret. Ex vno q̃ppe doctrie fonte manat: z introgare z rñdere sapient̃. Unũ z dr̃ q̃ stupebãt oẽs q̃ eũ audiebãt sup̃ ꝓudẽ. z rñsis ei⁹. Secũdo. Nã chr̃s accipiebat sciaz exprimẽtalẽ a sensibilib⁹. g̃ a fortiori z ab hoib⁹ q̃ ẽ nobili⁹: cũ ī aia docẽt̃z spẽs itelligibiles sũt i actu: q̃ ī sensibilib⁹ sũt i potẽtia. So. Addiscẽs ab hoie ñ accipit scientiã a specieb⁹ itelligibilib⁹ ei⁹ imediate: sz mediãtib⁹ vocib⁹ q̃ sũt ꝓceptionũ intellectualiũ sig̃: sic z creature ꝓdite a deo sil̃r sũt sig̃ sapie ei⁹. Unde sic dignio ẽ doceri a deo q̃ ab hoie: ita dignio est accipe sciaz p sensibiles creaturas q̃ p hois doctrinã. Tertio. Nã q̃libet audiens fmonẽ fcariũ alicui⁹ q̃ nescit: potest illõ addiscere. Sed chr̃s a ꝑncipio fm scientiã exprimẽtalẽ nõ sciuit oia g̃ zc. Solu. Chr̃s in scientia exprimẽtali sicut in etate ꝓficiebat. Sicut aũt ad accipere scientiã p inuẽtionẽ: ita z ad accipe p disciplinã req̃rit̃ etas ꝓfecta. Dñs aũtẽ nihil fecit sue etati nõ ꝓgruẽs. Jgit̃ audiẽdis doctrine fmonib⁹ non accommodauit auditũ: nisi illo tempore quo

poterat p vīā explētie talē scie g̃dū attī gisse. Hec oīa cū mlt̃z aīs s. Tho. vbi s. ꝓtuall̃r. Sz tñ cū ōr q̄ chr̃s ab hoie ñ didicit: videt itelligēdū de reb⁹ ab hoie nalr̃ scibilib⁹: cuiusmodi ē noticia oīz naturaliū. nō āt ō bis q̄ p seipm natura lit̃ scire null⁹ p̄t: cuiusmodi ē loq̄ hac vl̃ illa ligua: cū h̄ ñ sit q̄d naturale: sz ex vo lūtaria istitutiōe dependēs. Scia ei explī mētali chr̃s addiscebat z pficiebat mō naturali q̄ ñ potat vt videt scire p̄dicta. Sed tñ sciēdū est q̄ hō i docēdo dupl̃r se hr̃e pt. s. vt doctor: qñ. s. ex intētiōe docēdi aliq̄d fac. et vt res q̄dā: qñ. s. sine intētiōe docēdi aliq̄d fac aut ōr vñ ali⁹ addiscit. Et isto scdo mō forte chr̃s a mr̃e sua loq̄ didicit. qz. s. ex bonitate sue phātasie z memorie cū audiebat noiarī panē z videbat afferrī panē: z apphēdebat q̄ ly panis/panē fcabat. siue p cogitatiuā: vt factū t alī pueri añ vsū rōnis. siue p rōnē cui⁹ vsū sp habuit. Vñ añ q̄ tps adesset q̄ ꝓgo mr̃ eum ꝓba formare docebat: iam ista didicerat.

Queri etiā p̄t Vtr̃ gr̃a chr̃i fuerit infinita. vide. iij. q. vij. ar. xj. Et vtr̃ q̄libet actu suo chr̃s pficeret p gr̃az. i. effectuz gr̃e seu meritū. vid. iij. di. xvij. q. j. ar. v

In octaua Ephie Nō. xvi.

Veritur: vtr̃ Joānes vi⁹

q dens chr̃m z ei testimoniū reddēs: ipm vt ōr Joā. agnū appellauerit ꝓuenientī q̄ alīō aīal solitū immolarī: cuiusmodi ē bos: vitul⁹: capra: turtur: colūba? Ad q̄ō rñr q̄ sic. Pro. Nā vt ptz Nūe. xxiij. agn⁹ erat p̄ncipale sacrificiū. q. z alia aialia certī rtib⁹ immolarent: tñ vnū erat q̄tidianū sacrificiū q̄ immolabat vn⁹ agn⁹ mane: ali⁹ vespe. Sz chr̃s ē p̄ncipale sacrificiū. qz z scrī passi p fide ad salutē fidelīū ꝓferāt: nō tñ hñt h̄ nisi inq̄ntū sup oblatiōez agni q̄si oblatio adiūcta p̄ncipali fcato immolat. sgl tur ille agnus chr̃m sīg̃bat q̄ immolabat mane z vespe/in signū q̄ p chr̃m habeamus ī p̄la visiōez matutinā z vesp̄tinā Vl̃i signū q̄ ipe sit alpha z o. Et cōfirmat rō. qz ille agn⁹ int̃ ei⁹ figuras erat exp̄ssior respectu passiōis chr̃i. qz erat sine macula: z p illū filij⁹ isr̃l̃ fūt liberati ab imperio Pharaōis: sic p chr̃m purissimū liberamur ab imperio diaboli. Est āt notādū q̄ h̄ testionū Joānes reddidit chr̃o vt videt qñ ipm baptizauit. qz vt pz Joan. j. c. ipse Joānes ñ cogn̄scebat chr̃m: sz a deo accepat signū q̄ ipe eēt sup quem videret descēdēte colūbā: quā vidit descēdere ī baptismo. Jō. pbabile ē q̄ tūc sanctificauerit chr̃m apō suos discipulos q̄b⁹ eū p̄dixerat vēturū. Scdo ꝓpt̃ mā suetudinē. Esa. xxxv. Quasi agn⁹ tc.

Sed q̄. q̄nto aīal ē simili⁹ chr̃o: tāto ꝓuenientī⁹ p nomē ei⁹ noiat. sed vitul⁹ ē silior chr̃o q̄ agn⁹: qz ē pfectior. et q̄nto aliq̄d ē pfectī⁹: ē deo sili⁹. Sol. Aliq̄d ōr sile alteri duob⁹ modis. Uno mō in repñtādo: vt imago. Alio mō i essendo: sic fili⁹ ē silis p̄ri. Quāto g̃ aliq̄d ē pfectī⁹: est deo simili⁹ i essendo. qz magī⁹ appropinq̄t diuine nature. sed ñ in repñtando. qz int̃ dū villiora hñt ꝓprietates magis exp̄ssiuas ꝓprietatū ōi. sic magī⁹ exp̄munt p misericordē gallinā q̄ pullos fouet z ꝓtegit: q̄ p equū fremētē: mordentē: calcitrātē z bella cupientē. Sz si instet q̄a etiā fili⁹ ē silis p̄ri i repñtādo. Dico q̄ verū ē. vñ pl⁹ assimilat q̄ imago exten siue. sz tñ imago aliq̄n pl⁹ assimilat intēsiue q̄ntū ad repñtatiōez. qz int̃ dū fili⁹ erit dissimilior p̄ri i accidētib⁹: puta q̄ntitate: figura z colore q̄ imago.

Queri ēt p̄t Vtr̃ chr̃s ōbuerit baptizari baptismo ioānis. Et vtr̃ ōbuerint tūc celi aperiri. vide. iij. q. xxxix. ar. ij. z. v.

Dñica prima post octa. Ephie Questio. xvii.

Veritur: vtr̃ iste spōsus

q fuerit Joānes euāgelista vl̃ nō? Ad h̄ aūt dico pbabilr̃ z sine p̄iudicio q̄sic. Nō. pbo auctoritate Aug. sup Joā. i. plo. z in glo. z etiā Hiero. vt patebit. z Alberti magni sup Joan. di ceñ. q̄ absq̄ dubio celebrior opio ē q̄ iste spōsus fuerit Joānes: z q̄ spōsa fuerit vna ō ꝓgib⁹ ōo ꝓsecratī: q̄ postea cū mr̃e iesu pmāserit. Hoc āt ē valō ꝓuenies q̄ chr̃s stati tātū faueret ꝓgitati vt ipo facto oñderet mr̃imoniū nō ꝓsūmatū: gr̃a

et⁹ posse dissolui. Suadet etiã alia rõe: qr nõ ẽ ꝓbile q ibi fuisset mr dñi vt patuit i expositiõe text⁹. Opponitũ tñ tenuit Ebry. z Orige. z Victorin⁹. Et arguo p eis Prio. Nã si sic ẽ. idẽ sponꝰ fuisset vocat⁹ ad ꝓpias. qr vocat⁹ ẽ Jesus z discipli et⁹. inꝯ ꝯs discipulos erat Joãnes vt videt. qr ipe cũ fre sic z Petr⁹ cũ Andrea vidert vocati fuisse añ ꝯ signũ aliqõ videret. z ꝯr añ has nuptias i qbꝫ fuit ꝑmũ signũ. Et qr inter baptismũ post quẽ stati fere cepit ꝯgregare discipl'os. z has nuptias ad min⁹ fluxit ann⁹ fm sctm Tho. in q vt idẽ õt discipuli quersi sũt. Sol. Possz dici q discipuli fuerũt vocati: qr fuit vocatũ eoꝝ collegiũ: licz aliqs de collegio ñ fuerit vocat⁹. i. Joãnes. Scõo: qr nõ ẽ verisimile q discipul⁹ vocat⁹ ad statũ ꝯgnitatz a chõro: voluerit aspicere retro et nubere: petpuetã dilect⁹. So. Põt dici q ñ erat adhuc vocat⁹ ad pfectũ discipulatũ sz ad q̃ndã noticiã z familiaritatẽ Et q dicũt vocati discipli ad nuptias itelligit: qr vocati st q discipuli futuri erãt qñ ista scribebãt: licz ñ tũc qñ fuert vocati ad nuptias. Sz ꝯ si fuerũt vocati discipli futuri: optz q hꝫent colligantiã oẽs cũ spõso vl cũ aliq̃ gra cui⁹ vocarent. Nõ ꝑmũ. qr erãt de diuerst ciuitatib⁹ vñ ñ ẽ ꝓbile sponsũ tã pauperẽ vt ei deficeret vinũ sic a remotz inuitasse. g̃ zc. Ergo erãt tã discipli. So. Erãt alii q vl oẽs de collegio apl'oꝝ tũc tã discipli ipfecti: z futuri discipli pfecti. Tertio arguit argumẽto Victorini. Nã ꝯginitas inqt ẽ i carne corruptibili icorruptiõis ꝓpetua meditatio. g̃ ñ ẽ credẽdũ q ioãnes cui de ꝯgitate testimoniũ phibet vnq̃ i nuptijs ꝓfẽserit. So. Ad h rñdet Alb. mag. dicẽs. Est icorruptõ fz mẽtẽ z fz corp⁹. z fz vtrũq̃. Virgines tas ãt q̃ fz Amb. hz radicẽ i mẽte z ramos i corpe ꝑmo z ꝑncipal'r meditatiõnẽ hz i mẽte. sz meditatio icorruptiõis corpis diuersa est ꝑ tẽpoꝝ diuersitate. Nã tpe ñ reuelate gr̃e q̃uis icorruptio corpis desideret: tñ diuie dispẽsatõi cõmittit: sic ẽt bta ꝯgo fec: eo q tũc mrimoniũ fructificabat gr̃e. qr cũ ꝓpagatione semis fiebat ẽt ꝓpagatio religiõis. Tpe ãt gr̃e reuelate icorruptio corpis tenet i integritate z scritate. qr ꝯbo castitatz fiebat ẽt ad gẽtes ꝓpagatio religionis. Et qr mrimoniũ an legẽ z castitas tpe gr̃e deo fructificabant: mrimonio abrae ñ pfert celibat⁹ Joãnis: qr castitatẽ quã Joãnes exhibebat in corpore Abrãã hũit i hitu z i mente. Et tal'in corruptõis meditatio ẽ ꝯgitas vbi icorruptio tenet i mẽte z icorruptio corpis i hitu mẽtz: q̃uis ñ sit i corpe. Et q õt Victorin⁹ q ñ ꝓsensit Joãnes i corruptiõez corpis: itelligẽdũ ẽ de illa corruptõe q violat hitũ ꝓtinẽtie i mẽte. Hec ille. Cui⁹ ꝯba aliq̃lit alt'aut: qr exẽplar videbat mihi icorrectũ. Intẽdit ãt dicere q qñ ꝑpl's õi crescebat p mrimoniũ sic i lege ñ repugnabat pfecte ꝯgitari hẽ i mẽte desideriũ ꝓtinẽtie si õo placeret z deide cõmittere se õo ꝓsentiendo i copulã ꝓiugalẽ: qr sic fuit i brã ꝯgie fz s. Tho. z vt videt fm Alb. Nõ ãt ppl's õi crescit p baptismũ lõ ñ est sil'e.

Queri etiã ꝑt Utꝫ chr̃s debuerit facere miracl'a: z vtꝫ cepit ea facere i nuptijs. Vide aũt. iij. xliij. ar. j. z. iij.

Dñica .ij. post octa. Epĥe Nõ xviij.

Veritur vtruz chr̃us q lepꝛosũ sanauerit ꝯtrute diuina imediate vl mediãte aliqua ꝯtrute creata: Ad hoc aũt dico q de⁹ triplici ꝯtrute aliq̃d operatur Nã aliq̃ fac imediate sua ꝯtrute q̃ ẽ sua essẽtia: sicut creauit celũ z alias ꝑmas creaturas ñ mediãte alia creatura: aliq̃n in creaturis irect in infinitũ. Aliq̃ꝯ mediãte ꝯtrute sua z ꝯtrute q̃ alicui creature ẽ natural': sic calefac sua ꝯtrute et mediãte calore: cũ õs sit cã oiz effectũ z oim operationũ. Aliq̃ꝯ mediãte sua ꝯtrute z mediãte ꝯtrute creata nlli creature nãli: sz existẽte itẽrional'r i creatura ẽt corpali co mõ q̃ mot⁹ ẽ i serra a secãte sicut iustificat aiaz p talẽ ꝯtrutẽ existẽtẽ. i sacr̃is p ea q̃ õt Lap. i. iij. di. j. q. j. Jgr̃ ꝯtrus diuia sumit duob⁹ mõis. Prio. p

essentia diuina. z sco p ꝓtute creata ifluxa a do creature supnaturalr. i. sic q nl li creature ē naturalis. Tūc rndeo q mlt as ꝯclones. Pria. Quecūq fiūt naturaliꝫ vl miracl'ose fiūt diuia ꝓtute p mo mō. i. p diuinā ēntiā: qz ipa cuz sit cā oim causaꝝ z ēt cā oim effectuū. Se cūda. Nō tñ oia q fiūt sola diuia ꝓtute pmo mō. sz cū eaꝯcurrit aliqñ ꝓtas naturalis: z aliqñ ꝓtas diuia sco mō. i. creata. Nā actiões rez naturaliū ñ fūt ime diate a do solo sed ab ipis ꝓtutibꝫ naturalibꝫ vt calefactō a calore: vt pbat scūs Tho. liij. q. ca. lxix. lxx. Actiões ēt sacramēt oz noue legis: puta iustificatio aie p gram: z ꝯuersio panis z vini i carnē et sanguinē: sil'r fiūt ꝓtute creata imediate: lz ñ naturali sz diuia sco mō: vt pz bat idē. liij. di. j. q. j. ar. liij. q. j. Actões ēt miracl'oz factoz p scōs aliqñ sc ime diate p aliquā talē ꝓtutē qñ s. ex prāte z ñ ozādo miracla faciūt. sic btūs Bñdict' dissoluit rusticū lozis alligatum aspectu suo tm̄mō: vt ēt idē ōr po. q. vj. ar. liij. De' tñ ñ vtic talibꝫ ꝓtutibꝫ q̄si sine eis oia effectiue facere ñ possit q̄cūq p illa efficit: sz vt creaturas sibi magis assimilet z magis eisdē suā cōicet bōitatē: qz meli' ē assimilari ōi i duob'. s. i eē z ineſſe cāz alicui' q̄ i vno tm̄. s. i eē. Tertia. Aliq tñ fiūt sola diuia ꝓtute pmo mō. i. sola diuia ēntia: nlla instrali ꝓtute ꝯcurrēte. Hoc ei ptz ō pmis creat. Et sic ōr s. Tho. de ipa resurrectōe nostra futura ad quā nihil āgeli cooperabūtur. lz aliq p̄cedēria sint facturi: puta ci nez collectōez vt idē ōr. Quarta. Chr̄s oia sua miracla fec diuia ꝓtute: vt pbat s. tūs Tho. liij. q. xlij. ar. ij. qz inq̄t sol' de' mutare ꝑ ordinē nature: qđ ptinet ad miracli rōnē. Vñ ōr Leo ad Flauia nū. Cū i chr̄o sint due nare. Una eaꝝ ē. s. diuia q fulget miracul'. Alia. s. hūana q succūbit iniurijs. Quita. Quedā tñ miracla fec chr̄us vt videt qbusdā sola diuia ꝓtute pmo mō sic Lazari suscitatiōez. Quedā ꝓ o ēt diuia ꝓtute sco mō sic leproſi h' mūdatiōez: sic q a diuinitate derivabat ad illā btām hūanitatē ꝓt' effectiua miracl'oz q ei ñ erat naturale. Jsta ei ꝯclo ē ō mēte sci Tho. liij. q. xlij. ar. ij. vbi ōr aiaz chr̄i hūisse ꝓtutē ad faciēda q̄dā miracla circa corp' suū. z i. liij q. lxv. ar. iij. ad scōz. vbi sic ōr. Chr̄s venerat saluare mōz ñ solū ꝓtute diuina: sz p mysteriū icarnatōis ipi'. Et iō freq̄nt i sanatōe ifirmoꝝ ñ sola diuina prāte vtebat curādo p modū iperū sz ēt aliq̄d ad hūanitatē ei' ptinēs apponēdo. vñ sup illō Lu. iij. Singul' ma. ipo. curabat oēs ōr Cirill'. Quanis vt ōs potuiſſz oēs ꝓbo pellere morbos: tāgit tñ eos oñdēs p prią carnē efficacem ad p̄stāda r̄media. Hec s. Tho. Possz tñ q̄s sine pct̄o tenere q̄ i oi bꝫ miracul' chr̄s vtraq diuina ꝓtute vtebat. ita q ab ei' ōitate ñ solū ad hūanitatē sz ēt advestes z ad alia corpa ei ꝯiucta ōrivabat supnatural' ꝓt' vsq ad rē i q̄ fiebat miraculū: puta vsq ad fernū i suscitatiōe Lazari. z h̄ repete et sbito sic a sole i istāti diffūdit possibil'r vl' ō facto lumē a celo vsq ad trā: z ab ozīēte vsq ad occidētē. Sed ꝓdicta Pria. Nā si chr̄s fec miracla ꝓtute diuina i faciēdo fuiſſz oipotēs: sic z illa ꝓt' oipotēs ē. sz h̄ ē falsū. qz ōr Mat. vj. q ñ pokat ibi. s. i pria sua vlla ꝓtutē facere. So. Jllō ñ itelligitur de potentia ei' absoluta sz qz ñ erat ꝯgruū opari miracla inf icredulos: vt ōr s. Tho. liij. q. xlij. ar. j. ad pmū. Vlī subdit ibidē. z mirabat ppt icredulitatē eoz. Et sz hunc modū ōr gen. viij. Nū celaꝝ poko abraā q̄ gestur' sū. Et Gen. xix. Nō poko facere q̄q̄ dōec igrediar illuc. Sco Nā si feciſſz miracla diuina ꝓtute aut prāte ñ ozaſſz: qz ēt nec seri ozāt qñ miracla ex prāte faciūt sz Gze. Sz h̄ ē falsū. qz ozauit i suscitatiōe Lazari Jo. xj. et panū multiplicatōe Mat. xiij. Sc. Ad h̄ ōr s. Tho. vbi ā. ad scōz p' Chr̄y. q qz dechr̄o oportebat credi q a pre sit: z q ei cōlis sit chr̄s vtrūq̄ oñdebat: nūc ozādo: z nūc ex prāte miracla faciēdo. Jn mioribꝫ q̄dē vt i panū augmēto: respiciēdo celū. Et i maioribꝫ: puta rlaxatiōe pcōz z mortuoz suscitatiōe. cū prāte opando. Oō ār Jo. xj. ōr lazaꝝ suscitatur' occ'os i celū leuasse ñ ppt suffragū mēcitatē sed ppt exm̄ h̄ fec. Vbi ibi ōr ppt ppłz q cir'

cũstat dixi: vt credant qz tu me misisti. Tertõ. Si lepzosũ mũdauit diuia ẏtus te: creata tm: seḉk q ẏt⁹ spũal' eẽt i corpe Nã illa ẏt⁹ agebat' i spm: puta i anias as iustificãdo. qz cũ chr̃is veniss3 ꝓpter aĩam ꝓncipal'r fm s. Tho. nõ ꝓus curabat corpa q̃ anias: z ꝓñr erat spũal. qz vr ôz i li. ser ꝓncipioz. ipossibile ẽ ñ corp⁹ puta spm̃/ corpe. i. corpali ẏtute moueri. So. Nõ icõuenit spũalẽ ẏtutẽ eẽ i corpe p modũ itẽtiõis vl' trãseũt', sicut ꝓcept⁹ scpturis ẽ i calamo aliq̃ mõ. Vide de ℔ Capo. xiij. di. j. q. j. ꝓcl'one. xiij. z i solutõe argumẽtoz ꝓipam.

Queri etiã pr: Vtrũ chr̃us potuerit fm aliquã sciam suã aliq̃ ĩgrare z ꝓter mirari: Vide. xij. q. x. ar. ij. q. xj. ar. j. q. xij. ar. j. Et vtz i iferno erit fiet⁹. Vide q̃dli. vij. q. v. ar. iij.

Dñica. iij. post octa. Epiph. Questio. xix.

Verit Vtrũ vniuersal'

q ecclia designata p nauiculam fm glos. qñq̃ sit sic ꝓcell' ꝓq̃sanda vt pariat naufragiũ: Ad qõ dico q nõ. Hoc ãt ptz Prio p dictũ Augu. i li. de ca. fi. dicẽt'. Nauicl'a. i. ecclia chr̃i i medio mari vicz mõi diu iactata ẽ fluctib⁹: sz vexata nõ dissoluta aut sũmersa. qz ille ĩpauit vẽto z mari q̃ eid̃ ecclie ꝓmisit se vsq̃z ad fin̄ affuturꝫ. Scõo p dcm Amb. i q̃dã ser. di. Naui ecclam debem⁹ accipe i salo hui⁹ mõi ꝓstitutã: q̃ z si vndaz fluctib⁹ aut ꝓcell' sepe vexet: tñ nunq̃ ꝑt sustinere naufragiũ. Ptz ẋtio p illõ Mat. xvj. s. Porte iferni nõ ꝓuale. aduersus eã. Hoc ei nõ eẽt vex si aliqñ vexatõib⁹ ꝓssata naufragij dispẽdia pateret. Ptz q̃rto ex rõe sci Tho. j. ij. q. cvj. arti. vl. Dicit em̃ q cũ stat⁹ mõi possit variari dupl'r. s. fm q stãte vna z eadẽ lege hoies se hũt diuersimode ad illã obseruãdũ. z fm diuersam legem. Prio mõ sicut stat⁹ legis veteris diuersimode fuit mutat⁹: ita etiam stat⁹ noue mutabit fm diuersitatẽ locoz ac tẽpoz. Nõ tñ expectãd⁹ ẽ stat⁹ in q̃ pfect⁹ habeat gra spũsscti q̃ habita sit hacten⁹: marie ab apl'is q ꝓmissas spũs acceperit z rpe pus z ceteri, abdãti⁹: fm glo. Rom. vij. Sed scõo mõ ôt q huic statui nõ succeder ali⁹. Nam statui inḋt veteris legis successit status noue: sicut pfectior imꝑfectiori. Sz nl' lus status ꝑsentis vite esse pfectior pot q̃ status noue legis. qz nihil pot eẽ vltimo fini ꝓpinq̃us q̃ qõ ad illũ immediate introducit: qõ facit noua lex. Tãto est aũt vnũquod q̃ pfect⁹ q̃nto vltimo fini ꝓpinq̃us. Hec ille. Patet etiaz vltimo testimonio ꝓphetico. Nã Danielis. ij. c. Daniel declarauit Nabuchodonosoz exponẽdo sĩficatum statue quã viderat rex: z dixit futura esse q̃tuoz regna seu q̃ttuoz monarchias. scz regnũ Chaldeoꝝ: regnũ Medoꝝ z persaꝝ: regnũ Grecoꝝ: z regnũ Romanoꝝ Et deinde subiũgit di. In diebꝫ regnorũ illoz suscitabit de⁹ regnũ celi. i. chr̃i anitatẽ vl' ecclam: qõ i eternũ nõ dissipabit. z regnũ ei⁹. i. chr̃i (quẽ lã noiauerat i suo signo. i. lapide ꝑciso sine manibus ꝓpo alteri nõ tradet. Cõminuet ãt z ꝓsumet vniuersa regna hec: z ipm stabit i eternũ fm q vidisti q ô mõte abscisus ẽ lapis sine mãib⁹. i. chr̃s missus de celo sine virili semie z cõminuit testã z ferꝝ z es: z argẽtũ z auꝝ. Similr etiaz ca. vij. itez describit dictas q̃ttuoz monarchias sub figura q̃ttuoz bestiarum. Deinde ôt filiũ homis. i. chr̃m accipe a deo regnũ. i. prãtez sup chr̃ianitatẽ Et de illo regno subiũgit. Potestas ei⁹ potestas eterna q̃ nõ auferet. z regnũ eius qõ nõ corrũpet. s. durãte ista vita. sed i fine ei⁹ ex duab⁹ puincijs. i. ecclia milit̃are z triũphãte fiet vna. i. triũphãs q̃ ad bonos. Intelligo aũt ecclam sp duraturã: qz sp in aliq̃ pte orbis dñabunt chr̃iani: z in aliq̃ erit sedes bti Petri. sicut ecõuerso dicit iudeoꝝ regnũ z synagoga defecisse qz nõ habẽt dominium: sed vbiq̃z addicti sunt seruituti Sed ꝓtra ꝓmissa Primo. Nã cũ defecerit fides: hostia z sacrificiuz: deficiet ecclia. qz fm Aug⁹. vbi fides: ibi ecclia. Sed ꝓdicta deficiẽt. quia dicit Daniel. ix. Deficiet hostia z sacrificiũ: z erit in tẽ

plo abomiatio desolatōis z vsq; ad cō/
sūmatōez z finē zc. So. Dictū Daniel
nō videf itelligi de ꝑsūmatiōe mōl: sed
hierl'm. Dato ät q; loquaf ō fine mōl z
abomiatio sit antichr̄is: tñ ñ deficiet fi/
des totalr. Etsi deficiat sacrificiū alta
ris i aliq; terr; qs inadet. qz chr̄s Lu.
xvij. pollicit' ē pastori eccie sue Ego ro
gaui p te Petre vt ñ defi. fi. tua: z chr̄s
exaudit' ē p sua reuerētia Heb. v. c. Et
h̄ i oi ozone: qz sp pr eū audit: vt ōr Jo.
xj. Quia ꝓo Daniel ōr regnū chr̄i ppe
tuū. z qz destructa sede regali/regnū vi
def ōstructū. sic capta hierl'm destructū
ē regnū iudeoꝝ: existimo q; vsq; ad finē
mōl durabit sedes aplica: ēt tpe ferul/
de ꝑsecutōis antichr̄i: lz tūc mlta chr̄ia
noꝝ reg occupabit: sic z mahumeth fec
que q̄dā dicūt fuisse antichr̄m: q; sentē
tiā lz approbare ñ velim: nolo tñ etiā re
probare. qz multū ē mihi apparēs scdo.
Nā Lu. xvij. ōr. Verūtñ filj' hois ve/
nies putas fidē ineniet i terra? q. d. nō.
g zc. So. Illō nō ōr qz fidēs sit oino de
fectura: sz ꝑpt paucitatē fideliū q; erunt
tpe ātichr̄i. Vl'h ōr nō ꝑpt fideliū pau/
citatē: sz ꝑpt fidei remissiōez. qz erit q̄dē
fides i multȳ: sz exigua z tenuis

Queri etiā pōt Vtq; chr̄s ꝙuenient permittat suos in vētis tēptationū ipso dormiēte. i. sic se hñte acsi igraret suos tēptari. Vide. ij. ij. q. clxv. ar. j. Et vtrū aliq;s timor possit esse naturalis. Vide. j. ij. q. lij. ar. ij.

Dñica xiij. post octa. Epiphie Questio. xx

Veritur Vtrū inimic⁹

q hō. i. diabol⁹ dict⁹ hō ꝑpt ꝙue niētiā i intelligēdo/possit in agro ōi. i. i aīa hūana supsemiare zizā/nia heresuz: vl' nō? Rūdeo. Ad heresim q̄ i intellectu ꝙsistit eētialr multa req̄/runf. Prio sensibile aliqō moues sensū nr̄m: qz ois nr̄a cogitatio ozt̄ hz a sen/sitiua: vtz. j. Posteꝛ. z sensitiua a sensi/bili: vtz ad sensum. Et scdo phātasia q̄ ē mot⁹ fact⁹ a sensu. qz necesse ē intelli/gentē phātasmata speculari. i. formare phātasmata ex q̄bꝫ z i q̄bꝫ videat rem. Et tertio lumē itellect⁹ faciēs phātas/mata habilia ad impmēdū spēm i itel lectu possibilē. Quarto spēs itelligibil' faciēs intellectū i actu inq̄ntū ē intelle ctus: licz ꝓus esset i actu inq̄ntū res q̄/dam. qz ipe dese est sicut tabula in q̄ ni hil ē scptū: z ē pura potētia in gñe intel ligibilium: z ꝙter nō pōt intelligibilis agere. i. intelligere: cū potētia nō sit ꝑn cipiū agēdi: sed act⁹ seu forma. Quin/to reqrif ꝓbum formatū ab intellectu actuato p spēm intelligibilē. qz etiā de us nō pōt intelligere se vel alia sine ver bo: z multo min⁹ angel⁹ etiā intelligē/do eētiā suā: z mlto min⁹ etiā hō. Se xto reqrif iudiciū q̄ ꝓbū simplex ō ꝓbo simplici affirmef aut negef. qz heresis ē credulitas falsi. falsum aūt est solū i cō positiōe z diuisiōe exist̄s ꝓprie. Septi mo reqrif obstinatio ex pte volūtatis. qz ꝝ Aug. z sctm Tho. ij. ij. q. xj. arti. ij. si aliq̄ opinio sit hereticа: z tenēs eaz nō sit obstinat⁹: ipe nō ē heretic⁹: z ꝙse q̄nter opinio hereticа nō est heref: sz tñ efficif heresis supueniēte obstinatione. Diabol⁹ igif pōt semiare heresim quo ad ꝑmū. qz vt ptz ex dictȳ feria. iij. post tertiā dñicā aduētus: pōt aliq̄d z q̄dcū q; sensibile supponere ocul' z sensib⁹ no stris. Et simil'r q̄ ad scōm: vt ibi patet. Nō ät q̄ ad tertiū. i. lumē. qz licz abso/lute possit illō intēdere: nō tñ ex suppo/sitiōe sui finis: vt ibi ptz. Et ꝓbat scūs Tho. j. q. lij. ar. j. Nec q̄ ad q̄rtū. i. spe/ciē. Nā vt colligif ex s. Tho. q. xvj. ar. xij. z. ij. di. xix. ar. v. nec angel⁹ mal⁹ nec bon⁹ pt ifluere spēs i intellectū hūanū: licz possit vterq; aliq̄ sig̃ exteriora ad/hibere q̄bꝫ hō excitaf ad itelligēdum z possit illustrare z illumiare spēs imagi narias. Nec q̄ ad q̄ntuz: qz i libtate nr̄e volūtatis est vt hac specie vel illa vta/mur: z ꝙseq̄nter vt iudicem⁹ fm illas: vel nō iudicem⁹. Nec q̄ ad sextū: vt pa tebit in alia q̄stiōe. qz de volūtate nō se pōt impedire nisi suadēdo. Est g̃ causa heresis licz insufficiens. Et hoc potissi/me duobꝫ modis. Primo. s. illustrando z ordinando phātasmata: vt homo sci/

at bñ dubitare ꝛ cogitare falsa: q̃ tñ dñ iudicare ñ possit. Vñ ꝛ hac rõne ñ intẽdit lumẽ intellectꝰ sic̃ possz: ne. s. hõ sciat dissoluere nodos ĩ qs inducit. Et scõo psuadẽdo firmitatem i falso iudicio eo mõ q̃ ad alia vicia volũtati suadet. Sz ꝫ pmissa Primo. Nullũ eĩ pcedẽs ex liberoarbitrio semĩari pt a diabolo. Sz hmõi sũt hereses. qz fz Hiero. et habck xxiij. g. iij. ĩ c. heresis. Heresis grece electiõe dr. q. s. eã sibi vnusq̃sq̃ eligat disciplinã quã putat esse meliorẽ. g̃ z̃c. Sol. Negak mior qz lz diabolꝰ ñ possit sup liberũarbitriũ mouendo illõ secus suadẽdo. Vñ dr Aug. iij. de trini. Diabolꝰ sua subtilitate malignos affectꝰ ispirat: ꝛ sic supsemiat hereses.

Queri etiã pt vtr̃ heretici sint extirpãdi p mortẽ. Vide. ij. ij. q. xj. ark. iij. et vtrũ diabolꝰ possit ĩ volũtate scire zizania odij ꝛ vicior̃ mouẽdo illã effectiue. Vide pma. q. iij. ar. ij. ꝛ. j. ij. q. ix. ar. vj. iij. ꝫ gẽ. c. lxxxviij.

Dñica in Septuagesima Nõ. xxi.

Verũ vtruz denarꝰ

q diurnꝰ. i. q̃ p labore diurno seu diei vnꝰ reddi ꝙsueuit. i. debꝰ vl̃ btã visio oĩb laborãtib ĩ vinea dñi sit eiusdẽ põderis ac valoris? Rñdeo ex scõ Tho. j. ij. q. v ar. ij. ꝛ. iij. dist. xlix. q. j. ar. iij. q̃stiũcula. ij. colligit seq̃ns doctria. Grad̃ beatitudis ẽ attẽdendꝰ fm gradũ pfectõis ĩ operãdo: qz btitudo ĩ opatiõe ꝙsistit. Pensak ãt pfectio opatõis ĩ q̃ felicitas ꝙsistit ex duob. ex pte. s. opantis: ꝛ ex pte obiecti. Vñ phs dr in. x. Et h. q pfectissima opatio ẽ altissime potẽtie pfecte biu nobilissimo: qõ ẽ ex pte operãtis ꝛ respectu nobilissimi obiecti. Sic cũ ĩ rõne btitudis ĩcludãt duo. s. finis vltimꝰ q̃ ẽ sũmũ bonũ ꝛ eiꝰ adeptio vl̃ fruitio. Vna btitudo nõ pt ee maior alia: nec possũt ĩ ea ee gradus ex pte obiecti opatõis seu q̃ntũ ad ipz bonũ qõ ẽ btitudis obiectũ ꝛ cã: quia illud nõ est nisi vnũ omnino idem. i. deꝰ vel eẽntia dei. Potest tñ vnꝰ eẽ beatior ex parte opantiũ: seu q̃ntũ ad ipam adeptionẽ vel fruitionẽ huiusmodi boni. qz fm q̃ habitꝰ pficiẽs ad ipaz opatiõem id est lumen glie erit pfectior in vno q̃s in alio: erit pfectior opatio ꝛ delectatio maior.

Sz ꝫ. videk q̃ vnꝰ nõ possit alio ee beatior. Prio. Nã hic dicit q̃ acceperũt singulos denarios. qz. s. vt dr Greg. equalẽ ererne vite retributõez sortiti sũt. Solu. Vnitas denarij ꝺcat vnitatẽ beatitudis ex pte obiecti. sz diuersitas mansionũ diuersitatẽ eiusdẽ fz diuersũ gradũ fruitõis. Scõo. Nã sũmo nõ pt esse maius. sed btitudo est sũmũ bonũ: q̃ beatitudo vnꝰ non ẽ maior q̃s alterius. Solu. Vnitas denarij ꝺcat vnitatẽ beatitudis ex pte obiecti. sz diuersitas mansionũ diuersitatẽ eiusdẽ fz diuersũ gradũ fruitõis. Tertio. Nam vel hõ non est btus: vel btitudo non pt ee maior. qz si deest aliq̃d bonũ qõ supleri possit: desideriũ hois ñ quietak sed autẽ nihil deest: non poterit ee maiꝰ bonũ. Solu. Nulli beato deest aliq̃ bonũ desiderandũ: qz habent bonũ oĩs boni. sed dicitur q̃s alio beatior ex diuersa eiusdẽ boni participatiõe. Beatitudo aũt nõ ꝙsistit i gradu habendi deũ: q̃ cũ/q̃cũq̃ habito: haberi possit alius: nullus esset beatus. sed ꝙsistit i habẽdo seu videndo deũ. Addit̃ aũt alior̃ bonor̃ nõ auget btitudinẽ. Vnde dr Aug. v. ꝙfessio. Qui te ꝛ alia nouit nõ ꝓpt illa beatior sed ꝓpter te solũ btus. Hec oĩa ex scõ Tho. Ex q̃b ptz q̃ ille denarꝰ. i. deus visꝰ est eiusdẽ valoris in se sed ñ capientib illũ: qz non oẽs capiunt cũ fm totũ eius valorẽ: sz fz plꝰ ac minus. Sz denarꝰ. i. visio dei illa in se nõ est vna oĩm. nec eiusdẽ valoris: sed est vna extrinsece: qz ẽ de vno obiecto.

Queri ẽt põt Vtr̃ valor istiꝰ denarij sit futurꝰ maior pꝰ iudiciũ. Vide. iij. dist. xlix. q. j. ar. iij. q̃stiũcula pma. ꝛ vtrũ laborãtes in vinea recipiũt diuersũ valorem illiꝰ denarij fm diuersitatẽ laboris exercit: vl̃ fz diuersitatẽ charitatis ꝛ affectꝰ q̃ laborãt. Vide. iij. dist. xlix. q. j. ar. iij. q̃stiuncula vltima.

Dñica in Sexagesima

Questio xxij.

Queritur vtrum chr̃us

q q̃ docẽdo parabolis z siłitudinib⁹ vtebaꝯ: debuerit significare diuia p corpa vilia: puta p semẽ z seminatorẽ z tras aspias vł p nobilia: puta: solẽ: lunã: astra z supiores subas? Rñ. De hoc s. Tho. j. dist. xxxiij. q. ij. ar. ij. sic docet. Dion. ij. ca. cele. hierar. oñdit ꝓueniẽti⁹ significari diuia p creaturas viliores q̃ per nobiliores. Prio: qz p ista magꝭ occultãꝯ diuia his q̃b occultãda sũt. i. indignis. Scõo: qz mod⁹ ꝓueniẽtissimus significãdi diuia ẽ p negationẽ. Sz vilia magꝭ negãꝯ z distant a deo q̃ alia. Tertio qz nob daꝯ minor errorꝭ occasio i talib⁹. Si ei ỏ deo dicerenꝯ corpa nobiliora p siłitudinez: de facili simplices aliq̃ virẽ preter sensibilia aliq̃d cogitare valẽtes possẽt credere illa ỏ eo dici fz p petatẽ: qõ ñ ꝓtigit si ỏs dicaꝯ vile aial. Inueniꝯ tn̄ ỏs in scptura ẽt nobiliorib⁹ creaturis designari: sicut sole z stella z hmõi. sz ñ freqnt̃. Sz ꝰ Prio. Nam ois trãsluptio nois fit p modũ siłitudinis. Sz i reb⁹ vilib⁹ ñ sũt nobiles ꝓditões ex q̃b siłitudo ad deum possit attẽdi. g̃ ex talib⁹ ñ debẽt trãssumi noia ad dina Sol. Nihil oino caret ptcipatiõe diuine bonitatꝭ iõq̃ ex reb⁹ q̃ntũcũq̃ vilib⁹ possunt assumi aliq̃ ꝓditões ꝓueniẽtes ad diuia. Quedã tn̄ noia creaturaꝝ nõ tm̄ noiant id qõ creatũ ẽ: sz ẽt defectum culpe annexũ sic ly diabol⁹ noiat naturã deformitã pctõ. z iõ tł̃ib⁹ noib⁹ vti ñ possum⁹ trãssumptiue ad significanda diuia. Scõo. Nã q̃nto i aliq̃b reb⁹ inuenit expssior ỏi siłitudo tanto magis inỏ noia trãssumi ỏbẽt ad scãda diuia. Sz i angeł icorporeis expssior ẽ siłitudo ỏi q̃ i corpib⁹ g̃ rc̃. So. cũ i ãgeł possim⁹ ꝓsiderare ipas eoꝝ pfectões z modũ habẽdi eas q̃ ꝓuẽit nake vł ordini eoꝝ: pfectionũ noia dicunꝯ de deo ꝓprie z ñ symbolice: sic ỏr sapies z iust⁹: sz noia exprimẽtia illũ modũ ñ pũt dici de deo ꝓprie nec ẽt metaphorice. qz metaphora sumẽda ẽ ex manifestis sen sui. Et iõ nũq̃ inueniꝯ in scptura deũ noiatũ cherubin vł seraphin vł hmõi. Sciẽdũ ẽ tn̄ q̃ cũ i vna re sint diuerse ꝓperates ñ ꝓueniꝯ si ex eadẽ re fiat trãsluptõ ad ꝓria: vt deꝰ dicaꝯ leo rõne fortitudis. z diabol⁹ siłr dicaꝯ leo rõne crudelitatꝭ.

Queri ẽt pt Ultꝝ chr̃s debuerit diuina ꝑboꝝ obscuritate velare. Vlõ Tho. iij. q. ij. ar. iij. Et vtꝝ ꝓueniens fuerit chr̃m tn̄ frequẽtare ꝓabolas. Vlõ. j. q. j. ar. ix. z ꝑmo in plo.

Dñica in Quinq̃gesima Questio. xxiij.

Queritur vtruꝫ chr̃us

q fuerit occisus a iudeis z gẽtilib⁹ vt videꝯ dici i h̃ euãg. vł certe ipe seipm occiderit sponte ponẽdo aiam suã: vt videꝯ ipe dicere Jo. x.c. Nemo tollit a me aiam meã rc̃. Rñdeo. Ad h̃ rñderi pt ex doctria s. Tho. ꝑmo q̃dl. q. ij. ar. ij. dicẽꝭ sic Ad videdã cãm mortꝭ chr̃i q̃ fine dubio i cruce mortu⁹ fuit: ꝓsiderãdũ est q̃ ptãti ei⁹ suberat q̃d̃ ꝓtinet ad hũanã naturã i chr̃o: qõ i alijs ñ ꝓtigit. vt. s. volũtati eoꝝ subiaceãt q̃ sũt naturalia. qz ipe fuit ver⁹ deꝰ z ver⁹ hõ. Vñ hec assigtur cã q̃re aia ei⁹ simł fruebaꝯ z patiebatur qz. s. eo nolẽte h̃ factũ ẽ. vt. s. a supioribus viribus ad iferiores redũdãtia ñ fieret nec iferiores ꝓpł suã passionẽ retardarẽt supiores ab actu suo: qõ i alijs ñ ꝓtingit ꝓpł naturalẽ potẽtiaꝝ ad iuicẽ ꝓiũctionẽ. Silr ãt i ꝓposito suberat ei⁹ volũtati qñ natura resisteret nocumẽto illato z ꝓnr moꝝ retardareꝯ: z qñ cederet: ex q̃ cessiõe seq̃ꝯ moꝝ violẽta. Vnỏ eo volẽte natura restitit nocumẽto illato vsq̃ ad finẽ pl⁹ q̃ i alijs possit: ita q̃ i fine p⁹ml̃tã sag uis effusionẽ q̃ integer viribus clamauit voce magn̄. z stati eo volẽte natura cessit. et tradidit spm̃. vt seqñderꝭ dñz nake ac vite et mortꝭ. Vñ h̃ admirãs centurio dixit Vere h̃ hõ fili⁹ ỏi erat Jgr̃ iudei ipm̃ occideꝛt: qz ituleꝛt nocumẽtũ mortifeꝝ: z tn̄ ipe aiaz suã posuit z tradidit spm̃ qz qñ voluit nãlr cessit. Szz. Nã fz hipe fuisz hoicida So

De qōnibus super euāge.

lu. Nō ē culpād⁹ ꝓpt̄ h̄ q̄si sul homicida q; cū corp⁹ sit ꝓpr aiam/ñ ecōuerso:iiu/ria q̄dē fit aie cū p nocumētū expellit ō corpe ꝫ nālē suū appetitū. Si tñ aia in sui prāte hꝫet qñ vellet a corpe recedere ⁊ itęꝫ qñ vellet aduenire:nō eēt maiorꝫ culpe si desereret corp⁹ q̄ꝑ q̄ hitator de serat domū:lꝫ culpe sit q̄ inde expellat inuit⁹. Hec ſ. Tho. Sꝫ ꝫ istā solonē Nā p h̄ q̄ aia chr̄i hēbat i sui prāte re/intrare corp⁹:ñ tollit q̄n fuerit a corpe sepata i vita.q; sepauit se q̄dē p volū/tatē:ſꝫ tñ ꝫ el⁹ nālē iclinationē ⁊ ꝫ sen/sualitatē. Sol. Dico dupl'r. Prīo q nō fit iuria anie si ꝑs el⁹ nobiliorꝫ.i.ratio iudicet bonū egredi corp⁹ ꝫ iclinatōez iferioris ptis.q; qō aie ē bonū fm ptez nobiliorē:est ei bonū simpl'r. Vlñ nō est pctm̄ habitatori si ipemet deserat do/mū ꝫ aliquā suā inferiorē iclinatiōem: lꝫ eēt pctm̄ si al⁹ euꝫ expelleret. Scōo q lꝫ aia chr̄i potuisset deserere fortę corpus suū sine cutuscūq; vulnerꝫ illatiōe tñ h̄ nō fecit:ſꝫ egressa ē ꝓualēte vulne/re p chr̄i volūtatē. Ehm̄ q̄ aiam posu isse q̄ntū ptinet ad hūc passum:ē ipam ñ voluisse ꝫseruare nām nisi vsq; ad illō instās. Dō nō ē ꝓpt̄ h̄ homicida si mi/raculū(vt ita dica) qō aliq̄ rtę rōnabil'r fecit sp facere nō voluit. Sicut nec eēt homicida pur⁹ hō q̄ ē infirm⁹ aut vul/nerat⁹ si nō rogat deū vt sanet:dūmō nō omittat q̄ natural'r fieri pñt.

Queri etiā p̄ vtꝫ ꝫueniēs ⁊ necārū fuerit chr̄m pati p generꝫ hūanī salute Vide.iij.q.xlvj.art.j. Et vtꝫ ꝫueniēt elegerit hierosolymā passiōi. Vide.iij. q.xlvj.ar.x.

Feria aūt q̄rta in capite ieiunij q̄rit

Vtꝫ ieiunare sit de iure nature.ij.ij.q. cxlvij.ar.iij.

Vtꝫ ꝺs p ieiuniū mereat ꝫdigne vitā eternā.j.ij.q.cxliij.ar.iij.⁊.ij.ꝺi.xxvij.

Feria q̄nta q̄rit sicut dñica sc̄a post octa. Epiphanie.

Feria sexta querit

Vtꝫ sit deo q̄ti⁹ amicū q̄ꝑ inimicū dili gere.ij.ij.q.xxvij.ar.vij.

Vtrū oratio debeat esse vocalis.ij.ij.q. lxxxiij.ar.xij.

Sabbato querit

Vtꝫ corp⁹ chr̄i ambulādo sup aq̄s ha/buerit dotē agilitatꝫ.iij.q.xlv.ar.ij.

Vtꝫ vēt⁹ ꝫt⁹ tribulationū ⁊ tēratiō/nū sit appetēd⁹.ij.ꝺi.xxj.q.j.ar.iij.iij q.xlj.ar.ij.scōm

Dñica ꝑma in q̄dragesima

Questio.xxiij.

Verit: Vtruꝫ quilibet q chr̄ian⁹ teneat eē ꝓfēt⁹ q̄ ieiu/niū q̄dragesimale sit īstitutū sub p̄cepto a deo vl' ab eccl'ia:⁊ alacr⁹ suscipe tps q̄dragesimale q̄ꝑ tps nuptia rū regꝫ: Rn. Sic ptꝫ p Archle.i.ij.pte chꝛoni.ti.xij.c.iij. §.xliij. Quadragesi/mā(vt ꝺr)b. Petr⁹ īstituit a.ij.feria p⁹ pmā el⁹ dñicā. ⁊ Gre.a.iiij.feria cinerꝫ: vt ꝫformemur chr̄o i ieiunio.xl.ꝺieꝫ.q ⁊ ꝺclarauit nō solū a carnib⁹:ſꝫ ēt ab o/uis ⁊ caseo abstinēdū. vtꝫ ꝺi.iij.c.ꝺeni q̄ꝑ. Dico igit̄ pmo q̄ q̄libꝫ q̄ p̄t ieiunare tenet alacrit̄:alacritate rōis h̄ tps ieiu/nij cōplecti q̄ntū ad abstinētiā ptinet. q̄libꝫ ei cui fit aliq̄d p̄ceptū a deo vl'ho mie:aucte ꝺi tenet illō iplere spōte ⁊ cō seq̄nt alacrit̄ ſꝫ rōnē ꝺlibatā.q; Ber.ꝺ ꝺispē.⁊ p̄ce.sic ꝺr. Siue deꝰ siue hō vi/cari⁹ dei mādatū q̄dcūq; tradiderit/pa ri obseq̄ndū ē cura:pari reuerētia dese rēdū. Sꝫ ō ieiunio.xl.ē factū p̄ceptū cu ilibꝫ potēti ieiūare p⁹.xxj.ānū vt pate bit infra i qōnib⁹ moralib⁹. Dico scōo q lꝫ q̄libꝫ stāte p̄cepto teneat alacrit̄ illō iplet̄ ⁊ velle iplet̄:vt ꝺcꝫ ē:nll's tñ tenet eē ꝓfēt⁹ q̄ h̄ p̄ceptū sit ab eccl'ia,pmulga tū. Nā ista ē ꝺr̄na int̄ p̄cepta dei ⁊ eccle q̄ p̄cepta ꝺi q̄libꝫ tenet velle eē fca:ꝺicē te herueo:q̄ q̄ deꝰ fecē tenemur velle eē fca:q; p̄cepta ꝺi sī ō actib⁹ ꝑtutū q̄ oib⁹ placere ꝺñt. Vlñ ꝺr Aug⁹. sup p⁹s.lxvj. Nō ē amic⁹ rect̄ q̄ sī fieri possꝫ mallet qō rectū ē ñ iuberi. Sec⁹ āt ō p̄ceptꝫ ec/clesie nisi qtūs illa sī de aliq̄ de q̄ ē ēt p ceptū iurꝫ nālis.q; cū ecclia de inferioꝛib⁹ se ñ ītromittat:nisi qtūs h̄ñt nec̄iaꝫ col ligatōem cū exteriorib⁹:teneor q̄dē velle facere qō tubꝫ me facere:ſꝫ ñ teneor vel/le qō ille vult me velle. Vlñ p̄cipe ñ p̄t q

ieiunē hac vł illa ītētiōe: lz p̄cipe possit q ieiunē z ꝓñr q̄si p accidēs rōe colliga tōis q velim ieiunare. Dico tertio q q libz nihilomin⁹ dz gaudere ō tali vł cō silij p̄cepto: qz ē valde rōnabile vt. s. tpe veris peniteam⁹. Jsto em̄ tpe peccauit Adā. cū ēt mōs sit fact⁹ ꝑm rabbi moy sen. s. i martio. qz dr Gen. j. Germiet terra herbā virētē. Vlī Exo. xij. marti⁹ dr p̄m⁹ mēsis. z oēs astrologi suas calculatiōes icipiūt ab arietz sīḡ: qō circa medium martij igredit sol. Rabbi ām Helie zer tenet q i septēbri. qz dr: z facietē semē. De⁹ em̄ facit opa ꝑfecta. Sz eccl'ia tenet p̄mā opionē vt dr: z ē rōnabilior. qz nō icōuenit deū aliq̄d fecisse i sui p̄ncipio ip̄fectū qō postmodū ip̄e ꝑfecerit. Et tenēt aliq̄ q sit fact⁹. viij. kal'. aplis. i. xxv. martij i eq̄noctō. qz diuisit ds lucē a tenebris. Sz forte melī⁹ dicūt alij q. xlij. kal'. aplis. i. die. xx. martij. Circa idē ēt tps chr̄s p nob ē būanat⁹ z pass⁹ Et ēt i eodē climate i q̄ Adā peccauit: vt rōnabil'r appet. qz illō q̄rtū clima in q̄ ē hierl'm: ꝑm Alb. de nā loco⁹: ē tpatissimū: z ꝓñr i eo est paradisus terrestrj. Quid g̃ ē rōnabili⁹ q̄ vt eodē tpe peniteas. Et. xl. dieb⁹ ꝑm institutionē Greg. vt ꝓfotmes te capiti. Vł. xxxvj. ꝑm institutionē bri Petri: vt tpis toti⁹ ānī deleimā soluas. Sz ꝛ. Nā i p̄mo die q̄dragesime eccl'ia ꝓponit epl'am Joel c. ij. i q̄ hortamur ad ieiuniū cū fletu. g̃ ñ ē alacrit⁹ suscipiēdū. Sol'. Jn h̄ ieiunio si ꝓsideret sola rō p̄cepti z fruct⁹ ieiunij nl'a ē cā tristitie: sz alacrit⁹ ē explēdū. sz si ꝓsideret i ordie ad pctā q̄ p illō mortificā⁹ z dolem⁹: dz eē cū fletu. Vlī sīḡs ēēt carēs oīno pctō: ieiunare ōberz sine dolore rōis: nisi forte dolerz p pctis ali

Queri etiā p̄t vtr̄ fuerit ꝓue (euis niēs chr̄m tētari. Vide. iij. q. xlj. arti. j. Et vtr̄ diabol⁹ tētās supar⁹ ab hoie de cetero p̄sumat illū tētare. Vide. ij. dist. vj. q. j. ar. v. j. q. xliij. ar. v.

Feria secūda querit

Utr̄ cū solo originali decedētes cōpebūt i iudicio. iij. di. xlvij. ar. iij

Utr̄ filio magis cōueniat iudicare q̄ patri. iij. q. lix. ar. j.

Feria tertia querit

Utr̄ chr̄s fuerit ꝑpha. iij. q. vij. ar. vij.

Utr̄ de⁹ spēalit habitet spūale tēplū. id ē aiam iusti. j. q. xliij. ar. iij.

Feria quarta querit

Utr̄ q̄cūq̄ p̄dicit de⁹ sp eueniāt. j. q. ix ar. vj. j. di. xlvj. z. xlvij.

Utr̄ pctā dimissa redeāt p r̄cidiuū. iij di. xxij. q. j. ar. iij. q. lxxxvij. ar. j

Feria quinta querit

Utr̄ veri discipuli chr̄i p gr̄am ei⁹ liberent a futute pctī. xij. q. cix. ar. vij.

Utr̄ pctm̄ mortale sp hoiem p̄uet diuina filiatiōe. iij. q. lxxxij. ar. iij.

Feria sexta querit

Utr̄ angelus possit mouerī local'r. j. q. xliij. arti. j.

Utr̄ mor⁹ angeli i assūpto corpe sit vita. j. q. liij. ar. iij. ij. di. vij. ar. iij

Sabbato querit

Utr̄ corp⁹ gl'iosum videri possit ab oculo nō gl'ioso. iij. di. xl. q. vj.

Utr̄ lux trāsfiguratōis chr̄i eēt a corpe vł ab aia. iij. q. xlv. ar. ij.

Dñica. ij. in Quadragesima Questio. xxv.

Veritur Utrū diabol⁹ q obsidēs hoiem sp eḡlit eū affligat: vł magz vno tpe q̄ alio: Rñdeo. dico P̄rio q diabol⁹ q ad vires rōnales. i. itellectū z volūtatē nō p̄t aliq̄ tpe vexare magz vł min⁹ vł tantū: nisi exteri⁹ ꝓponēdo. qz i has vires ñ p̄t imp̄mere: cū nō possit formā imp̄mere nisi p corp⁹ naturale: qō in sp̄m agere nō p̄t. Possz tn̄ absolute augere im p̄ssam. i. lumē naturale itellect⁹: qō poset suo lumie ꝓfortare. Sz h̄ ñ p̄t sine supposito a se intēto: q̄ est hois deceptio. qz null⁹ p̄t ogari scient qō sue intētiōi repugnat. Dico scō q diabol⁹ p̄t hominē q̄ ad corp⁹ z vires naturales ac sensitiuas aie affligere magis vno tpe q̄ in alio. Nā q̄cūq̄ agit p corp⁹ naturale tā q̄ p instrumentū: p̄t aliq̄n magis: aliq̄n min⁹ efficacit⁹ ogari: ꝑm q passū mal

gis vl̃ mino disponit: qz oẽ tale corpo p̃ supponit dispositõem i passuro. Sz diabolo ẽ hmõi. qz nõ pt aliquã formã imprimere nisi p motũ locale: vt ört s. Tho. j. q. xcj. ar. ij q. ctliij. ar. iij. ad scõm. qui moto nõ ẽ nisi corpis naturak. Dico tertio q̃ h̃ facit qñq; de facto. qõ ptz Prio qz ört Dat. xiij. q demõ ad preceptũ chri exclamãs: z multũ. s. vitra solitũ discerpẽs hoiem: exijt ab hoie: z factus ẽ sicut mortuus. Et scõo: qz s. Tho. ört. j. q. cxv ar. v. ad pmũ sic. Demões magz vexãt lunaticos i augmẽto lune ꝓpt duo. Primo qdẽ fm Hiero. z Chrys. vt ifamẽt dei creaturã. s. lunã. Scõo: qz cũ nõ possint opari nisi mediãtib; nãlib; ꝓtutib; vt supdictũ ẽ: in suis opib; ꝓsiderãt corpoz aptitudies ad effectũ intẽtos. Manifestũ est ãt q cerebr ẽ hũidissimũ oim partiũ corpis: vt ört Arist. Et iõ magz subijcit opatiõi lune q ex sua ꝓprietate bz mouere hũore. Et qz i cerebro pficiũtur vires aiales fm certa augmẽta lune pturbãt hois phãtasiã qñ ad h̃ ꝓsiderãt cerebr eẽ dispositũ. Hec ille. Dico ergo q dem̃ h̃ rõnabiliter ac mirabiliter permittit. qõ ptz p dem̃ s. Tho. iij. q. xliij ar. j. ad q̃rtũ: dicẽdz. Chris docere z miracula facere venerat ꝓpt hoim vtilitatẽ: pncipaliter q̃ntũ ad aie salutẽ. Et iõ demões qs ejiebat ab hoib; permisit vel i corpe vel in reb; iferre nocumẽtũ: ꝓpt salutẽ aie: ad hoim. s. istructionẽ. sicut Dat. viij. permisit itrare porcos. qõ fm Chrys. sup Dat. fec̃ nõ q̃si a demõib; psuasus. Sz Prio vt doceret magnitudinẽ nocumẽti demonũ q̃ hoib; isidiant. et Scõo vt oẽs itelligãt q nec aduersi porcos auderẽt aliq̃d facere nisi ipe cõsensisset. z Tertio vt oñderet q gulosa i hoies illos exercuissent: nisi miscõia diuina fuissent adiuti. Et ꝓpt easdẽ cãs permisit eũ q a demõib; libabat/ ad horaz Gut affligi. a q tñ afflictiõe eũ ꝓtinus liberauit. hec ille. Sz ꝛ. Nã si pñt magz nocere vno tpe q̃ alio: ẽ vl̃ ex pte sua: vl̃ ex pte patiẽtiuz. Nõ pmũ. qz sp ipi hñt volũtatẽ nocẽdi z prãtẽ eq̃ intẽsaz: alio q̃n si itẽdi vl̃ ẽmittl possz: eoz velle aut posse ẽt possz corrũpi: qõ ẽ falsuz: cũ nõ possit potẽtiã pdere: nec mutare volũtatẽ. Nec scõm. qz cũ iferiora corpa subiciãt eoz volũtati ad nutũ: sp pñt actiua applicare passiuis. Nec valet dicere q passiua nõ sũt sp eq̃ disposita. qz pñt applicare ad nutũ ea q̃ disponũt. Sol. Dico h̃ ee ex pte patiẽtium. Et lz q ad motũ locale obediãt eis iferiora corpa ad nutũ: tñ h̃ intelligit nisi ipediant ab alio spũ: puta a suptore angelo q̃ iferiorẽ nõ solũ pt ipedire ne moueat: sz ẽt eũ pt ligare. vl̃ etiã ab ipa aia forte. qz licz ipa ordie nature sit iferior demõe: tñ ex q̃ hũanũ corpi ẽ eidẽ anie ꝓportionatũ: forte q ipa aia qñ bñ corpi dñak: alig̃ impedit motũ demõis. Quicq̃d ãt sit d̃ h̃: certũ ẽ q ipa passiua nõ sũt eq̃liter disposita. Et lz possint ad libitũ applicare corpa q̃ disponũt passiua: tñ corpora ipa dispositiua nõ pñt ad libitũ demonũ etiã applicata disponere. qz eis resistit naturak ꝓtus qñ aia corpi bñ dñak. Et forte ista ẽ causa q abhorret diabolus rutã i oze obsessi: qz. s. ipa disponit ad ꝓtiũ q̃ faciũt dispositiua naturalia q̃b; instrumẽtis vtik demon.

Queri etiã põt Utr hoiem peccãtẽ mortalr demõ in habiter p effectũ malicie fm eẽntiã. Vide. iij. ꝓtra Capolũ xvij. z. iij. q̃dli. q. ij. ar. iij. Et vtr̃ ómones vexẽt filiã chananee. i. aiam genitrã ab ecclia i purgatorio. Vide. iij. di. xxj ar. j. questiũcula. v.

Feria secũda querit

Utr ꝓncipiũ rei sit vnũ vl̃ plura. j. q. lxij. ar. j. ij. dist. j.

Utr iudei tenerenr credere chr̃o visibilia miracula nõ factẽti. q̃dli. ij. ar. vj

Feria tertia querit

Utr mgr̃ in theologia tractãs q̃stiões curiosas peccet mortalr. Hẽric q̃dlib. ij. q. xvj.

Utr mgr̃ docẽs i mortali peccet mortalit. s. Tho. iij. q̃dli. ar. ix.

Feria quarta querit

Quid sit sedere ad dexterã dei. iij. q. lxvij. ar. j. iij. di. xxij. q. ij.

Utr chr̃s a gẽtib; debuerit patibulo. q. xlvij. ar. iij.

Feria.v.ḡrīk sicut dñica
ꝑma post festū Trini.

Fera sexta ḡrīk

Utr̄ angeli sepiant boies ꝑ custodiā.ſ.
q.cxtij.ij.di.xj.

Utrū mali q̄s deꝰ ōt male ꝓituros:sp
male ꝓeant.ij.ij.q.c.lxxj.ar.vj.

Sabbato ḡrīk

Utr̄ deꝰ oculo miſcōie videat pcō̄rez
ſtatim post ꝓtritionē anteq̄ ꝓfiteat.
iij.di.xvij.ar.x.

Utr̄ pcō̄r ſp reſurgat ī gr̄a cōſſi vl̄ ma
iori.iij.q.lxxxviij.t.iij.diſt.lxxxj.q.ſ.
arti.iij.

Dñica.iij.in q̄dragesima

Queſtio.xxvi.

Verīt Vtrū ſit vera cō

q ſeq̄ntia vl̄ ꝙditional̄ ſeu argu
mētū q̄ vtīq̄ chr̄s dicēs. Si in
digito dei ejcio demonia:pfecto veni
et ī vos regnū di.i.regnū meſſie vl̄ chr̄i
in lege ꝓmiſſi. Rñdeo ꝓculdubio q̄ ſic.
Et eſt argumētū efficaciſſimū:cū eo ſū
ma ꝯitas t ſūma ſapia vtaq̄. Rō āt ꝯi
tatis eiꝰ ē duplex. Pro q̄z ꝑma ſcīēduz
eſt Primo q̄ chr̄s demōes expellebat n̄
ſolū a corpe:ſz etiā ab aīa.qđ ꝓbabat
ſctā ꝗuerſatio eoꝝ q̄s libabat. Scien
dū ē ſcđo q̄ oꝑtet quēliber hoiem ee ſub
regno dei vel diaboli:t nō ꝑt ſub vtro
q̄z ſimł ee. Eſt āt regnū vtrūq̄z ꝑncipa
liter ſup aniam:itra q̄ ad regnū dei ꝑti
net q̄ eſt in gr̄a/etiāſi fm corꝰ ſit obſeſ
ſus a demōe.t ad regnū diaboli ꝑtinet
q̄ eſt in pcō̄:q̄ntūcūq̄z ſit corpe mūdus
ac purꝰ. Licz āt diabolꝰ ſupioꝝ poſſz de
monē a corpe hūano depellere:nō tñ a
volūtate.qz ſolꝰ deꝰ ī ea oꝑat:fm ſctm
Tho. Itē q̄z q̄libz diabolꝰ irēdit aner
ſionē hūane volūtatiſ a deo. Nullꝰ g̃ ꝑt
libare hoiem a regno diaboli niſi deꝰ.
Tūc ꝓbo ꝙdicionalē chr̄i Primo rōne
logicali. Nā ex oppoſito conſeq̄ntiſ inferr̄
oppoſitū añcedētiſ ſic: Nō q̄erit ī vos re
gnū dei.i.ego nō ſum meſſias.g̃ nō ejj
cio demōes ī digito dei.i.ꝑtute ſpūſſci
a corpe t aīa:a q̄ nullꝰ ꝑt ejcere niſi deꝰ
t ꝓſeq̄nt nullꝰ hō niſi meſſias q̄. ē deus

Preterea oppoſitū ꝓntis repugt añcedē
ti. Nō em̄ ſtāt ſimł:nō venit regnū dei
t ego ejcio demones eo mō.ſ.q̄ ejcio.
id ē a corpe t aīa.qz iſto mō nullꝰ ejcit
niſi deꝰ:t nullus deꝰ ē hō niſi meſſias.
Et ſcđo rōne theologicali. Nā q̄ñcūq̄z
ꝑz ſignū aliq̄d fcat adeſſe:ip̄m ſigni
ficatū adeſt. Sed ſi chr̄s in digito dei
ejciebat demōes mō ꝑdicto:ſignū meſ
ſie ſignificabat illū adeſſe.qđ patz. Nā
diminutio ꝑdicta prātis diabolice ab
hoim aīab ſignū erat aduētꝰ regni dei
ſiue meſſie: fm illđ Nume.xliij. Orief
ſtella:q̄.ſ.magos ad chr̄z pduxit:t chri
ſtū ſignificabat lucē mōi:ex Jacob.nō
q̄ſi ipa ſtella deſcēderit a Iacob vel ſur
rexerit ab occidēte vbi iacebat regio ia
cob.i.iudea.ſed qz ex Iacob oꝛtū ē ſigni
ficatū ꝑ ſtellā.i.chr̄s.vl̄ qz ipa ſtella ap
paruit oꝛtēralib⁹ a ꝑte iudee:lz ꝓſus iu
deā moueret. Et ſurget ꝓga đ iſrł.id ē
chr̄s:q̄ dicꝰ ē ꝓga q̄ eſt inſtrm̄ ꝑcuſſio
nis t ſuffragiū ſuſtētatōis.qz deꝰ ꝑ chri
ſtū attriuit diabolum t ſuſtētauit fide
les. Et ꝑcutiet duces moab.i.demōes
ꝑncipes idolatraꝝ. Jgit̄ tūc aderat ſig
natū. Sed tñ ſciēdū eſt q̄ cū dupler eſ
ſet diaboli ſup hoies ptās Detinēdi.ſ.
ī inferno.t Jmpugnādi. Prima ꝑ chri
ſtū eſt ſublata totaliṫ q̄ ad ſufficientiaz
t efficaciā:niſi q̄ ad moꝛtētes in moꝛta
li:reſpectu q̄z eſt ſublata ſolū ſufficien
ter:nō efficaciter. Sed ſcđa eſt ſolū de
bilitata:dū chr̄s illū vicit t homiđ cō
tulit auxilia vincēdi multa vt ſacramē
ta:t gr̄am abūdantioꝛē t hmōi. Sz
ꝓtra pmiſſa. Nā filij iudeoꝝ q̄cūq̄z ſint
illi ꝓtute dei ejciebāt demones:t tñ ex
illoꝝ electione nō ſequit adeſſe regnum
chr̄i:ſimiłr nec ex electiōe exoꝛciſtaruz
Salomōis.g̃ nec hoc ſequit ex chr̄i ele
ctione. Sol. Nō eſt ſimile de exoꝛciſtis
Salomōis ꝑt duo. Primo qz expelle
bāt demōes ſolū a corꝑib⁹. Secūdo q̄a
nō expellebāt eos ꝑpria ꝓtute. Et ſicđ
alijs q̄buſcūq̄z:vel vtraq̄ vel altera ra
tiōe ꝑdicta. Scđo. Nā chr̄s maiora
fecit q̄z expellere demōes:t tamē ex il
lis nō intulit aduenīſſe regnū dei. ergo
nec ex iſtis hoc debet inferre. So. Pri

mo q̃dẽ ex alijs miracul' ꝓtualit' intulit idem. sicut cũ ad discipl'os Joãnis interrogantes: Tu es q̃ venturꝰ es: ꝑ miracula virtualit' rñdit q̃ sic. Scõdo. Dato q̃ non intulerit: tñ illud potuit inferre. qz q̃dam eiꝰ miracula hec inferebant vt ꝫ dictum est.

Queri ẽt ꝑt an in demonijs sit ꝓncipatꝰ z ordo. Vlõ. j. q. xcix. ar. j. z. ij. Et vtꝝ beelzebub an aliꝰ demõ supior ligare z soluere ac expellere possint iferiorẽ Vide. j. vbi ꝫ.

Feria scõa q̃rit

Vtꝝ apertio celi sit causa terrenascẽtiũ j. q. lxxxj. ar. ij. z. q. ciij. ar. j. z. ij. et de po. q. v. ar. ix.

Vtrũ deꝰ possit hoiem liberare a lepra pcti. veri. q. xxviij. ar. ij. j. ij. q. cix. arc. septimo.

Feria tertia q̃rit

Vtꝝ iudex teneat iudicare ꝫ ꝓbata z allegata. ij. ij. q. lxvij. ar. ij.

Vtꝝ deꝰ sp̃ rmittat oẽ pctm̃. iij. q. lxvj. ar. iij. j. ij. q. cxij.

Feria q̃rta q̃rit

Vtꝝ filiꝰ teneat in oĩbus obedire. ij. ij. q. ciij. ar. v.

Vtꝝ ꝓsuetudo possit irritare mandatũ ðĩ. j. ij. q. xcvij. ar. iij.

Feria q̃nta q̃rit

Vtꝝ demões cognouerint cħm eẽ deũ iij. q. xxix. ar. j.

Vtꝝ chĩs cõuenient miracula fecerit circa hominum sanitates. iij. q. xliij. ar. iij.

Feria sexta querit

Vtꝝ aq̃ dei. i. felicitas extinguat sitim naturalis desideri. iij. cõtra. c. lxij. et. j. q. xxvij. ar. iij.

Vtꝝ Messias aduenerit. vide dñica. z. post festũ trini.

Sabbato q̃rit

Vtꝝ chĩo viuẽte iudei tenerent seruare legalia adulterã lapidãdo. j. ij. q. ciij ar. ij. z. iij.

Vtꝝ existẽs i pctõ possit alium corripe ij. ij. q. xxxij. ar. v.

Dñica q̃rta in quadragesima

Questio. xxvij.

Veritur vtruꝫ fuerit q conuenies magis panes de quib⁹ agit in euãgelio fuisse hordeaceos an triticeos?

Respõdeo: nõ eẽ dubiũ conuenientius eos fuisse hordeaceos. quia sũma sapia nihil nisi conuenientissime fecit. Sz rõ conuenientie multiplex potest assignari. Prima. s. litteralis: vt doceret collegium apostolicum z chr̃i discipl'os rudioribꝰ cibis debere esse contẽtos. z Secunda similiter litteralis: vt miraculuꝫ eẽt euidentiꝰ. Illi em̃ panes debuerũt eẽ sapidissimi vt dicek: vel simplicit: vt in genere suo: id ẽ panis hordeacei. Vlidek autẽ magꝭ discerni saporꝫ electꝰ i re insipida cꝫ in sapida. Et tertia allegorica. qz illi panes significabãt moysaicã legẽ frangendam z multiplicãdam: que cõueniẽtius significatur pane hordeaceo cꝫ triticeo: ꝓpt' anteriora legꝭ edicta z tegumẽta lr̃e grossiora. z Quarta anagogica. Naz hi panes qui nl'o mõ chr̃o absente tãtum populũ satiare potuissent quẽ satiauerũt chr̃isto ꝓsente z benedicente. significãt sensus quinq̃ nostros: qui dum i via peregrinamur a chr̃isto: turbã desideriorum nostrorum satiare nõ possunt. quod tamen facient ꝑsente et benedicente chr̃isto in gloria. Sunt autẽ sensus nr̃i rudes in gñe ꝓrentiaꝝ cognoscitiuarum: sicut panes hordeacei in genere ciboꝝ. sed ipe ĩtellectꝰ est veluti panis triticeus z electus. Sed ꝯ Primo. Nam chr̃s in miraculo vini fecit optimũ vinũ. ergo in miraculo panum debuit facere optimũ panẽ. quia panis debet correspondere vino. Ergo triticeum ex hordeaceo. So. Nõ est sil'e. qz miraculum vini deseruiebat (vt dicit Albertus magnꝰ) iocunditati nubentium: istud aũt necessitati turbarum. z tõ conueniebat aquã mutari in liquorem letificantẽ. Non autem debuit mutare formã necessitati deseruientem: conuertendo hordeaceum in triticeũ: maxie vt dicit Chrysostomus: ne videret gule deseruire. Preterea illõ mi

raculū ñ erat ꝓuerſtuū naturaꝝ: vt illō ſed augmētariuū. Jn augmēto ār dz eē eadē natura ſm ſpeciē. Fuerunt tñ iſti panes opti i genere hordeaceoꝝ: ita q nūq fuerūt meliores. ꝛ forte ēt optimi ſimpl'r. i. meliores etiā triticeis ꝓducꝫ ab arte hūana. ꝛ ſi nō triticeis ꝓducꝫ a dō. Scdo. Nā iſtō miraculū ſcabat eu chariſtiā q in tritico conficit. Ergo idē Solu. Negak ꝓſeq̄ntia ſm Alb. magnū: qz ꝟ miraculū ē q̄dē ſignū euchariſtie ſz remotū. ꝛ iō nō habuit exp̄ſſam ſimilitudinē in matia.

Queri ēt pōt Utrū repugnet pfecti oni religiōis hīe pecunias in cōi vñ poſſint emi panes ꝛ neceſſaria ꝓ religioſis de collegio vl' alīs indigētib⁹ ſic habuerūt apli: vt ex m'tris colligit. Vide ij. ij. q. clxxxvij. ar. vij. Et vtꝝ chr̄o ꝓuenire ꝛ orare ſic legit aliq̄n i bñdictiōe panū feciſſe. Vtō. iij. q. xxj. ar. j. iij. di. xvij ar. iij. q̄ſtiūcula ꝑma. Eſt ār notandū ꝓ hac q̄ſtiūcula ꝛ ꝓ alīs q ꝛ q̄nq̄ i eis ſit doctrīa ſcti Tho. eā tñ ñ allegauī: qz ꝟba alterauī aut aliq̄ ſupaddidi. Licꝫ ār m'tre eaꝝ ſint Joannis de turrecrema/ta: tñ eū ſil'r nō allegauī: qz nihil fere dixi eo mō q̄ ille dixit.

Feria. ij. q̄rit de ſimonia ad libi tū. ij. ij. q. c. ꝛ. iij. diſt. xxv.

Feria. iij. q̄rit.

Utꝝ chr̄s aliq̄d ab hoīe didicerit. Vide dñica i octa. Ephie.

Que ſit rō ꝛ figura oim feſtoꝝ veteris teſtamēti. ſ. ij. q. cij. ar. iij. x.

Feria. iij. q̄rit.

Utꝝ hō poſſit opari opa bona i nocte. i. pⁿ mortē. iij. q. vij. ar. j. iij. di. xvij. ar.

Utꝝ deū adorare corꝺ vl' corpe ſit (ij. res deo valde ḡta: iij. di. ix. ar. x.

Feria. v. q̄rit

Utꝝ deⁿ poſſit rem corruptā eādē nūero repare. iij. diſt. xliij. ar. j.

Utꝝ idē nūero ſurrexerit iſte adoleſcēs ꝛ nos reſurgemⁿ. iij. diſt. xliij. ar. j.

Feria. vj. querit.

Utꝝ paſſionū turbatio fuerit i chr̄o. iij diſt. xv. ꝛ. iij. di. xlvj. ar. vj.

Utꝝ ois chr̄i oꝛo ſit exaudita. iij. diſt. xvij. iij. di. xxj. ar. iij.

Sabbato q̄rit

Utꝝ p̄ mittat filiū inq̄ntū ē eccl̄is p̄l .i. deⁿ. j. q. xliij. ar. j. ꝑmo diſ. v.

Utꝝ hō natural'r ſcire poſſit vñ ſit chr̄s .i. gnationē eiⁿ. j. q. xxxij. ar. j.

Dñica de paſſione Nō. xxviij.

Veritur vtruz chr̄us q melⁱ dixerit: antecꝫ abꝛaā fieret ego ſū: quā ſi dixiſſet: ego fui vel fuerā: Ad qō ex ſctō Tho. j. diſt. viij. q. ij. ar. iij. ſic ñdetur. Rō nra ñ ꝑt formare enūciatiōes niſi ꝓ ꝟba tpalia. Nā de aliq̄ nō ꝑt fieri enūciatio niſi ſm q cadit in cognitōe Sz cū oē cognoſcēs fz Boe. cognoſcat ꝑ modū ſuū: rōni nr̄e in ſtatu vie eſt generale accipe cū tpe: qz eiⁿ cognitio cauſat a ſenſibilib⁹ q̄ i tpe ſūt. Vñ ēt enūcians de deo licꝫ intelligat ſ̄pm eē ſup̄ oē tp̄s: cogit tñ ꝟbis tempalib⁹ vti. Nec tñ falſe enūciat: qz eē diuinū habet in ſe oē eſſe: q̄ntum ad id qō ꝓfectiōis ē in oīb⁹. Et iō enūciamⁿ de eo omniū temporuꝫ verba ꝓpter id qō nulli tempori deeſt. ꝛ quicquid ꝓfectionis eſt in oīb⁹ tēporib⁹ ipe habet. Sed inter alia p̄ſens ꝑtinus deo conuenit inq̄ntū non implicat ſucceſſionem: nec aliquid habet de non eſſe incluſum. Dicunt tñ de eo ꝛ alia fz id quod ꝓfectiōis eſt in eis et non rōne ſucceſſiōis vel alterius defectⁿ. Sed ꝙ videk q maxime de eo dicak p̄teritum. Nā diuinū eē eſt ꝓfectū. Sed p̄teritus inter alia maxie ſonat ꝓfectiōem. Sō. Dicik de dō p̄teritū rōne ꝓfectōis: ꝛ qz non eſt nouū ſm q ipe deⁿ p̄teritis ñ defuit. Aliquādo tamen ꝓfectio ꝑ p̄ſens magis q̄ ꝑ p̄teritū deſignak ſ. ꝓfectio eorum ārū eſſe conſiſtit in ꝑmanendo: quia in hoc q ſunt habent perfectionē ꝛ p̄teritum dicitur fz receſſum ab eē Aliquando autem magis per preteritum q̄ per preſens ſcz perfectio eorum quoꝝ eē eſt in fieri: quorū ſcilicet perfectio non eſt niſi quando venitur ad ſmi nū: vt ſūt motⁿ ꝛ huiuſmodi ſucceſſiua. Unde in diuinis que dicunt per modū

De qōnibus super euāge.

ꝑmanētis verꝰ ſcank ꝑ pñs: vt deꝰ ē bonus. ſz ꝑ ꝓteritū ea q̄ ſcank ꝑ moduz actus. ſicut ꝺr Greg. q magis ꝓprie ꝺr filꝰ natꝰ q̄ nasci. Scō videt etiā q ꝓteritū impfectū. qz Joānes i pncipio ſui euāgelij altiſſime de deo locutꝰ vtiſ eo ad ſcādā diuinā etnitatē: dicēs. In pncipio erat ꝟbū. So. Magis ꝓprie ꝺ eo ꝺr q̄ntum ad aliq̄d q̄ ꝓteritū pfectū. qz termiatiōne ñ icludit ſic ꝓteritū pfm. Nā lz i his q̄ dicunk ꝑ modū actꝰ verꝰ dicaſ ꝓteritū pfectū. qz. ſ. hoꝝ pfectio ſignificari nō ꝓt niſi ex termio: tñ q̄ ſcantur nō ꝑ modū opatiōis: verꝰ ſcank ꝑ impfectū. qz hoꝝ pfectio nō depēdet a termio. Tertio videt q futurꝝ. Nā diuina ēntia maxie diſtat a ꝺfectu. Sz futurꝝ inſ alia ē remotū a deficiēdo. So. Maxie remouet a diuīa pdicatiōe futurꝝ: qz nōdū ē niſi i potētia: tñ abiecta impfectōe: ꝺr fm id q̄ ꝺ pfectiōis ē i ipō id ē fm q̄ lōge diſtat a deficiēdo. Hec oia s. Tho. Ex q̄bꝰ ꝓz q chīs bñ dicere potuiſſet: ego ero. z melius: ego fui. z adhuc meliꝰ: ego erā. z optie: ego ſum

Queri etiā ꝓt Utꝝ i chīm cadere potuerit pcm: Vide. iij. q. xv. ar. j. z. ij. Et vtꝝ aliq̄s poſſit ſcire ſe audire ꝟba dei ſiue eſſe a deo ꝑ grām: Vide. j. ij. q. cxij ar. vl. ꝟita. q. x. ar. x.

Feria ſecūda querit

Utꝝ homo naturaliter ire poſſit vbi ē chriſtus. i. ad viſionem deitatis. j. q. xij. arti. iiij.

Utꝝ ois faciens q̄ ꝺ in ſe eſt credēdo in chīm adq̄rat grām. ſctūs Tho. ij. diſtin. xxvij. ar. iiij

Feria tertia querit

Utꝝ exēplo chīi liceat chīianis ꝺclinare pſecutiōes. ij. ij. q. clxxxv. ar. v

Utꝝ peccet q̄ timoze ducꝰ ſuā fidē nō pfitet. ij. ij. q. iij. ar. ij.

Feria quarta querit

Utꝝ miracula chīi oſtēderint eū ē deum. vide dñica. iij. i aduētu

Utꝝ vna diuīa pſona ſit i alia. j. q. xlij. articulo. v.

Feria quinta querit

Utꝝ amoꝝ ſit cauſa remiſſiōis peccato rū. j. ij. q. cix. ar. vij.

Utꝝ chīs potuerit pctā remittere inq̄ntum homo ſine ſacramentis. iij. diſt. x. q. j. arti. j.

Feria ſexta querit

Utꝝ expediēs fuerit filiū dei mori. iij. di. xx. q. j. ar. iij. iij. q. xlvj. ar. iij.

Utꝝ mali poſſint ē ꝓphete. ij. ij. q. clxx ij. art. iiij.

Sabbato querit

Utꝝ chīs habeat ptātē ſup oēs hoies. iij. q. vij. ar. j. ij. z. iij.

Utꝝ vera felicitas ſit ſoluz i cognitiōe diuīa. j. ij. q. ij. iij. ꝺ. xlvij.

Dñica in Ramis Queſtio. xxix.

Verit Vtrū cōuenien

q ter chīs hieꝛlm cū tanta glia intrauerit moꝛitur? Rñdeo.

Hoc euāgeliū ſicut legit i Aduētu fm q̄ndā ſimilitudinē z adaptatōem: ita legit hodie ad lām. q̄ tali die ꝓtigit hiſtoꝛia q̄ in eo narrat. Et ꝙueniētiſſime chīs vadēs ad moꝛtē ꝑ quā adq̄reret ſibi ꝓncipatū z regnū: poꝛtata cruce ſup humeꝝ ſuum tailit regalem ciuitatē intrauit: q̄liter in ſcō h euāgelio narrat. q̄ ꝓz diſcurrēdo ꝑ ſingulas circūſtantias huiꝰ ingreſſus. Primo. ſ. q̄ntuz ad h q voluit ipe ire i hieꝛlm tali die. Cōueniēs em̄ erat paſſuꝝ ꝓpinq̄re loco paſſionis: vt oſtēderet ſe ſponte patī: z tali die appꝛopinq̄re. i. ante q̄nq̄ dies paſce fm Bedā: vt ſe oſtēderet eſſe quē figurabat agnꝰ imaculatꝰ: q̄ dei ꝓp̄s liberatꝰ ē ab iperio Pharaōis: q̄ an̄ q̄nq̄ dies paſce. i. decimo die mēſis ꝓmi: ſegregabat a grege z inferebat ciuitati in q̄ erat imolandꝰ. Scōo q̄ntū ad h q rex voluit appellari. Per h em̄ voluit vt q̄ſq̄ erudiꝰ hūc ē itelligeret quē olim Zach. ix. c. ſic hieroſolymā vēturū ꝓphetauerat dī. Dicite filie ſiō. i. hieꝛlm Ecce rex tuꝰ z̄. vbi ꝺr Alb. magnꝰ: q chriſtus deſcribit ab octo. Primo ab euidētia veniētis. qz ꝺr: Ecce: Eſa. xl. Videbit oīs caro ſalutare dei nr̄i. Scōo a dignitate prātis: ibi: rex. Eſa. ix. Dñs le-

gifer nr̄:dn̄s rex nr̄. Tertio a ꝓnaturali
tate hois:qz tu⁹. Esa.ix. Paruul⁹ nat⁹
ē nob. Quarto a ꝓpinq̄tate amoꝛ:qz ve
nit. Prouer.viij. Delitie mee eē cū fili
is ho. Quinto ab vtilitate opis:qz tibi
-i.ad vtilitatē tuā. Sexto a bono habi
tu cozdis:qz mā suet⁹ Mat.xj. Discite
a me tē. Septimo a q̄ete regimis:qz se
dēs. Esa.xj. Prepabit i miscōia soliuz
ei⁹. Vl̄ ab hūilitate ⁊ simplicitate ꝓsa
tōis:qz sedēs sup asinā:ecce hūilitatē.⁊
pullū filiū subiugal̄:ecce simplicitatē.
Tertio inq̄ntū voluit sibi exhiberi sig̃
letīcie:ꝑ vestes stratas ⁊ ramos cesos ⁊
voces exaltabūdas.qz ⁊ Zacharias p̄dī
xerat q̄ i ei⁹ aduētu ciuitas hierl'm exul
tare ac letari debebat. Sz ꝛ. Primo
qz multotiēs al's venerat hierl'm:⁊ nū
q̄ sic itrauit.g̃ nec mō debebat sic itra
re vt videf. Sol'. Nūq̄ añ itrauit q̄si ac
ceptur⁹ regiū sceptz ⁊ regiā cozonā:ni
si mō qñ venerat tenere sceptz arūdine
um ⁊ spineā cozonā:⁊ inire bellū aduer
sus inimicū:quez sua ꝓpria morte ⁊ suo
cruoze ꝓstrauit. Et iō nūc solū intrauit
vt rex. Scōo. Nā q̄ oli regalē honorē re
futauit:vtz Jo.vj.nūc ñ dz illū acceptā
re:qz videf istabil'⁊ vl' tūc male f̄futas
se:vl' nūc male acceptare. Nā si bonū e⁊
rat eū eē regē:male f̄futauit.si ñ erat bo
nū:male acceptauit. So. Chr̄s qz erat
ordiat⁹ rex a deo p̄e f̄m spūale regnū:
ñ debuit acceptare regnū f̄renū ab hoi
bus:iō bñ illō f̄futauit. Debuit tñ a dō
acceptare spūale:⁊ ꝓñr ab homīb⁹ acce
ptare/ñ q̄dē regnū tale:qz illō dare ñ po
terāt :sz regias laudes ad nr̄am vtilita
tē ⁊ suā gl'iaz.quā tñ gl'iaz ēt i nr̄am vti
litatē referebat. Neq̄ ei de⁹ vult lauda
ri a nob nisi qz h̄ ē nob bonū:sz illō Esa
ie.c.xlviij. Laude mea i frenabo te ne i⁄
Queri ēt p̄t sic q̄stū ē dñi⁄ (rereas
ca ꝓma i aduētu

In die sct̄o pasce de īegrita te resurrectiōis chr̄i Nō.xxx

Jrca integritatē resur⁄
rectiōis chr̄i de q̄ i lectiōe pa⁄
scal'euāgelij ē ꝓtractatū:mul

ta restāt discutiēda q̄ ad p̄ciosum ⁊ ele⁄
ctū Jesu chr̄i sanguinē magnū nr̄e salu
tis pciū. Prio em q̄rit Utr̄ ille sanguis
quē chr̄s i resurrectōe reassūpsit ⁊ i pas
siōe fuderat: fuerit i triduo mortz ei⁹ a
deitate sepat⁹:⁊ Et posito q̄ nō. Querit
scdo:vtr̄ repugnet fidei aliq̄d ō vero ⁊
nāli sanguie chr̄i repiri i terra de facto
Et posito q̄ nō. Querit tertio:vtr̄ illō
met repugnet doctrie scti Tho. Et po
sito q̄ nō: Querit q̄rto:vtr̄ sustineri pos
sit q̄ i terra sit ō sanguie ⁊ aq̄ later⁊ chr̄i
Et posito q̄ sic: Querit q̄nto:q̄ adora⁄
tiōe tal' sanguis sit venerād⁹:vtr̄.s.la⁄
tria:aut n̄. Quātū igit ad ꝓmā qōnē
qz ipa fuit olim cozā Prio scdo pōtifice
mario agitata. Primo volo ea q̄ vere ⁊
catholice circa h̄ sūt scꝑta recitare.⁊ de
inde ad declarationē eoꝝ supaddere q̄⁄
dā pauca. Tres itaq̄ sacre pagine ꝓfes
soꝛes i tota religiōe p̄dicatoꝝ vita ⁊ do
ctrina celeberrimi:q̄ de hac re ex obedi
entia sui ordis cozā dco pōtifice dispu⁄
tauerūt:mādāte eodē/q̄ in disputatiōe
dixerāt/scꝑture mādarī i hūc modum.
Ex mādato scitaz vīe brissime p̄:nos
tres frēs:frat' Jacob⁹ ō brixia:frat' Ga
briel de barchinona:⁊ frat' Uercellin⁹
de ꝓcell':oēs minimi theol'.pfessoꝛes et
ordis p̄dicatoꝝ missi ꝑ gñalē ordis nr̄i
ad scitatē vram.ꝑ cā bñdicti sanguis
saluatoꝛis nr̄i Jesu chr̄i effusi i die pa⁄
rasceues:redegim⁹ i scꝑtz auctes oēs ⁊
rones q̄s i pūtia scitatis vīe supioꝛib⁹
dieb⁹ ꝓbo ꝓtulim⁹. Protestamur aut
Prio q̄ oia nra dca subīcim⁹ cozrectōi
s.v.cui sp itēdim⁹ adherere. Et scdo q̄
nō itēdim⁹ loq̄ ō totalitate sanguis ef⁄
fusi i die parasceues:vtr̄.s.totū chr̄s i
resurrectōe assūpserit:vl' nō totū.nec ō
sanguine circūcisiōis vl' aq̄ later⁊ chr̄i:
aut sil'ib⁹.sz de sanguie effuso i die pas⁄
siōis :⁊ reassumpto i die resurrectiōis:
Utr̄.s.tali i triduo mortz chr̄i diuitas
ꝓbi fuerit vnita psonal'r. Accipim⁹ aūt
ꝑ fūdamēto hāc regulā:q̄ i solutōe hu⁄
ius dubitatōis ⁊ sillū principiū ad fidē
nō dēm⁹ vti nisi textib⁹ sacraꝝ lr̄aꝝ:aut
sctoꝝ auctatib⁹:aut rōnib⁹ ex sacrz lr̄is
sūptis.q̄ regula hr̄ ex Dion.ij.ca.de di⁄

De qõnibus super euãge.

ulnis no. Accipiẽtes tãq̃ regulã famo
sissimã: ꝓtat; i eloquijs posita custodi
reñ mltiplicata. i. nihil addẽtes vt ex
ponit Linconiẽsis ⁊ ſ. Tho. ñ miorata
.i. fm eosdẽ nihil delẽtes: ⁊ icõuersibilia
.i. ñ puerse exponẽtes. Vñ sup illõ Le
uí. vi. Ois estimatõ siclo sanctuarij põ
derabilꝭ. ôt glo. Ois diffinitio scis fiat
põderib⁹: ô sacra scꝑtura veniẽtib⁹. In
qõne igit hac tria faciem⁹. Prio ei no
strã positionẽ pbabim⁹: ⁊ Scõo ipro
babim⁹ alienã. ⁊ Tertio refellem⁹ rõsio
nes alteri⁹ pris ad rões et autoritates
nře positõis. Quãtũ igit ad pmũ pba
bim⁹ duas ꝓclones. q̃ꝫ Pria est ꝙ pdi
cto sangui de q̃ loq̃mur antecẽ effunde
rel dũ adhuc eẽt i corꝑe chri diuinitas
erat ꝑsonalit vnita. Quã qr ps aduer
sa ꝓcedit: breuit expediem⁹ auctoritate
Dam̃. li. ij. c. ij. dicẽtis. Oi hũane na
ture vnitã dicim⁹ oẽm diuitat; subam.
In nullo ei cor q̃ plãtauit i nra natu
ra de⁹ ꝓbũ ab initio plasmãs nos defec
sz assũpsit corꝑ⁹ ⁊ aiam rõnalẽ ⁊ itelle
ctualẽ ⁊ cor idiomata. Totũ ei me to
t⁹ assũpsit: ⁊ tot⁹ toti vnit⁹ ẽ vt toti mi
hi salutẽ gratificet. Qđ ei assumptuz
ñ curabile. In hꝫ ãt ꝙ ôt: totũ em̃ tc̃. si
gnificãs ꝙ fili⁹ đi oib⁹ vnit⁹ ẽ q̃ assũpsit
excludit cauillatio q̃ ds posset dicere sã
guinẽ qđ ab eo eẽ assumptũ in natura
hũana. iuxta illđ Heb. ij. Pueri. i. apli
⁊ fideles: cõicauerũt carni ⁊ sangui. et
ipe silr participauit eisdẽ. sz tñ nõ fuit
ꝓbo vnit⁹ q̃si ñ sit necesse oia ab eo assũ
pta ei eẽ ꝑsonalit vnita. Jnhꝫ etiam ꝙ
ôt oia assũpta q̃ sũt plantata i nra na
tura: ñ specificãs nisi de aia ⁊ corꝑe ma
nifeste: iplicite icludit sanguinẽ: qr scat
oia ꝓtinẽtia ad corꝑ⁹. Dicit ãt ipe. ij. li.
c. xvj. Corꝑa aialiũ ꝓstãt ex q̃rtuor hu
moribus. Probak ẽt aucte Leonis pape
i ser. viij. de nati. q̃ incipit Cũ sp. dicẽt;.
Utriq̃ nature i suis ꝓprietatib⁹ pma
nẽti tãta ẽ vnitatis facta cõio vt q̃q̃d
ibi ẽ ôtat; ñ sit ab hũanitate diuisũctũ.
q̃q̃d ãt ẽ hois ñ sit a ôtate diuisũ. Se
cũda ãt ꝓclõ ẽ: ꝙ pdicto sangui in tri
duo q̃ fuit effus⁹: diuitas fuit vnita ꝑso
nalit. Quã qr ñ ꝓt natura. i rõne ꝓbari
eo ꝙ ex mera ôi volũtate depẽdeat: ñ in
tẽdim⁹ ꝓbare nisi ꝑ canonẽ vel expositõ
nes scrõz de canone: vl rões ex canone
sũptas. Alit ei pcl'osũ ẽ i hac matia ali
q̃d asserere vl negare. Licz ãt ipa i ca
none testamti noui explicite ñ habeat:
tñ q̃dz sit q̃ iudicio nro ñ ꝓnt bñ itelligi
nisi ih̃u fcato. Jdẽ ãt ẽ ô pcessiõe spũsci
⁊ vniõe deitat; ad corꝑ⁹ ⁊ aiaz chri i tri
duo: q̃ habẽt q̃dẽ i scꝑtura: sz tñ ñ expli
cite. Probak igr Primo ex canone sic.
Emũdare ꝓscias vl emũdare a pctõ at
tribuit sangui chri: iuxta illđ. j. Joã. j.
Sãguis iesu chri filij ei⁹ emũdabit nos
ab oi pctõ. Et Heb. ix. Si ei sãguis hir
coꝝ tc̃. ⁊ itelligit ô sãguie effuso. qđ ptz
ꝑ silitudinẽ ô sãguine hircoꝝ q̃ erat ef
fus⁹. Hoc ãt ñ ꝓt eẽ nisi rõne deitat; vni
te. qr talr opatio ẽ soli deitati ôbita. vñ
Aug. de Ly. ibi. ſ. Heb. ix. ôt ꝙ sanguis
chri ex vniõe ad suppositũ diuinũ hz⁹
turẽ ad emũdatõez aie. Jtẽ. j. Pet. j. ôt
Nõ corruptibilib⁹ auro tc̃. ⁊ itelligit ex
ꝑsse ô sãguie effuso q̃ sum⁹ rdẽpti. Vlt
noram⁹ Prio ꝙ fcat sãguis chri eẽ icor
ruptibilr q̃ icorruptibilitas cõstat ei ex
vniõe ad ôtatẽ: vt ꝑz ex Henr. de gan.
q̃dl. xij. q. xv. dicẽte ꝙ si chrs resurrectõ
nẽ suã vsq̃z ad iudiciũ distulisz: ꝑle cre
dẽdũ ẽ ꝙ illđ corꝑ⁹ ñ fuisz corruptũ rõe
vniõis. Et adducit expositiõz Aug. su
ꝑ illđ Nõ dabis scm̃ tuũ videř corrupti
onẽ: dicẽt;. i. corꝑ⁹ meũ a re scificatũ. Et
idẽ ô sãguie dicẽdũ ẽ. Erat igr vnit⁹
Notam⁹ scõo ꝙ ôr ꝑcios⁹. i. ꝑcio plẽo
. ſ. ꝑcio sufficiẽti ad redẽptõez nraz de q̃
loq̃l. Nõ fuisz ãt ꝑciũ sufficiẽs: nisi fu
isz ꝑciũ ifinitũ: ⁊ ꝓr ôtati vnitũ. No
tam⁹ ttio ꝙ ôr: q̃i agni imaclati: vt ꝑ ly
q̃si videak fieri ꝛlatio ad figurã. i. agnũ
c⁹ sãguis fus⁹ ⁊ linit⁹ i postib⁹ libauit fi
lios isrl ab exmiatore. vt. ſ. eodẽ mõ sã
guis chri ꝑ illũ agnũ figurati effus⁹ liba
uerit nos. Qđ ñ potuit facer nisi fuerit
vnit⁹. Scõo ꝓbak auctatib⁹ scõz docto
rũ. Nã Dam̃. iij. li. c. iij. ôt sic. Jnuerti
bilr icõfusibilr: idiuisibilr ⁊ ieunlsibilr
i duab⁹ naturz ꝑfce se habẽtib⁹ vnã hy
postasim ꝓfitemur ꝓbi dei. Ubi notaꝭ
ieunlsibilitꝭ: q̃si velit dicere ꝙ diuinitas

ab humana natura euelli nō potuit qō de ipa hūanitate nō pt itelligi. qz i tri// duo desijt eē hūanitas. sz itelligit de p tib⁹ ei⁹ inf q̄s ē sanguis. Vñ idē dr in c. xxxj. Nullā ptiū nature ꝺposuit. ñ coꝛ// p⁹: ñ aiam: sz coꝛp⁹ z aniam possedit: et ita redijt ad celū. Si āt p coꝛp⁹ itelligit coꝛp⁹ sine sanguie. rediſſz ad celos sine sāguie. Si ꝺo p coꝛp⁹ itelligit oēs ptes coꝛpis ēt cū sanguie: habeꝫ intētū. Jtē idē li. iij. c. xvj. Una chr̄i psona ē fz nl̄ lū modū diuisa ea q̄ fm hypostasim est vnīōe. Si ei fm nullū modū ē diuisa q̄ fm sanguinē ñ ē facta diuisio vnionis. Jtē Leo fmōe. x. natiui. q̄ incipit Se// pe. loq̄ns de forma ꝺi z fuit: ait. Que i vnitatē ꝛuenerūt nec sepatiōez hīe pos sent: nec fīnē hec credētes dilectissimi: chr̄iani sum⁹. Cū igit sāguis fuerit vni t⁹: seqūf q̄ nō potuit separi. Jtē idē ser// mōe. xvij. de passiōe: q̄ incipit. Sermo pxim⁹. Jn tāta inq̄t vnitate ꝺi et hois natura ꝛuenīūt q̄ nec supplicio potue// rit minui: nec morte diſiūgi. Jn morte āt sepaꝛa coꝛpe aīa: i supplicio ꝺo san// guis. z tñ ibi ñ ē diſiūcta vnitas: nec ꝫ diminuta. Jtē idē ser. ix. nritatꝫ q̄ inci// pit. Excedit. Jndesinenf iḡt illā ꝺbi z carnis idissolubilē copulā ñ min⁹ suſci// pim⁹ i psepio iacētē q̄z i resurrectōe paf ne altitudis ꝛscendētē. Per carnē āt ad quā ꝺr idissolubilē copulā intelligit to tū hoiez: vt ipe expsse ꝺr fmōe. vij. ꝺ nri tate vbi hz. Caro ē suscepta i cui⁹ noie hō tot⁹ accipif. Jn toto āt hoie ꝛtinef ēt sanguis Jtē idē fmōe. xix. de passiōe q̄ ici pit Sacra. Nisi iḡt ꝺbū caro fierꝫ z tāsolida ꝛsisteret vnitas i vtraq̄ na// tura vt a suscipiēte susceptū nec ipꝫ bre ue morꝫ tps abiūgeret: nūq̄ valeret ad eternitatē redire mortalitas. Cū igr illa solida vnitas ñ potuerit abiūgi: ñ potu erit a biūgi diuitas a sāguie. Jtē Beda sup illo ꝺbo Act. ij. Eccliā dei quā ad// q̄siuit sāguie suo. Nō dubitauit inq̄t sā ct⁹ Paul⁹ cui⁹. s. sūt illa ꝺba sāguinē ꝺi dicere pp̄t vnionē psone i duab⁹ naturꝫ iesu chr̄i. Jtē Ber. de ꝛsūꝺ. ad Euge. p⁹ q̄ dixerat vnionē ꝺbi ad hūanitatē pri mū locū tenere p⁹ vnitatē trinitatꝫ: sub lūgit. Neq̄ ei q̄ exprte ꝛtigit sepatio po tuit vnitati pscribere pmanēti. Et licꝫ explicite ꝺ carne z aīa loq̄f: tñ ex ꝺbis ei⁹ idē pt de sanguie itelligi. vt ptz p⁹o cessū ei⁹ intuenti. Probaf ēt autoꝛitas modernoꝝ doctoꝝ. Nā hāc tenet sctūs Tho. v. q̄dl. ar. v. z Alb. mag. i tracta tu ꝺ missa p⁹ medīū. vbi ꝺr q̄ sāguis la uat rōne ꝛiūcte ꝺitatꝫ. z q̄ i eo de⁹ posu it ꝺitatꝫ acumē vt lauaret soꝛdes electo rū. Et pōit exēplū ꝺ lixiuio ad lauādas soꝛdes pfundatas. Jtē Nico. ꝺ Ly. sup ix. ca. ad Heb. de hac maꝛia ꝺr amplā q̄stionē. z idē expsse dr mīat. Tertio p bat rōnib⁹ ex canōe sūptis. Arguit igr Prio sic. Nullū bñficiū diuinū reuocaf nisi ex cl'pa recipiētꝫ. qz sine pnia sūt do na z vocatio ꝺi. Ro. xj. z decet ꝛcessū a p̄ncipe bñficiū eē mansuꝝ: fm iuristas. Sz vnio ꝺbi ad sanguinē fuit maxim bñficiū: z in sanguine nulla culpa fuit. Ergo zē. Scꝺo. Nā si sic fuit. i. si fuit sepat⁹ chr̄is vel ei⁹ sanguis pdidiſſz di// gnitatē ex ꝺ q̄ pri obediebat: qz ex eius mādato posuit aīaz: vt ptz Joā. x. Ter tio. Nā ista sepatio a sanguie nō ptine// bat aliq̄ mō ad fīnē pp̄f quē chr̄s illū ef fundebat: cū ille eēt salus hoiz: iuxta il lud Esa. xlix. Ut sit sal⁹ mea vsq̄ ad ex tremū f're: ad quā salutē ista sepatio ñ p tinet effectiue: vel exēplariter vl' alio mō. Ergo ñ ē ponēda. Quarto. Nā beatifi ca vnio nūq̄ reuocaf. Apoc. iij. Foꝛas ñ egredienf ampli⁹. ḡ nec psonal' qz est maioꝛ fm Ber. vbi sup. Quito. Nā fz doctoꝛes nulla natura pter hūanā fuit assumptibil' ꝛgruent. Vñ nec coꝛp⁹ nec ptes coꝛpis erāt assūptibilia nisi pter ordinē ad totā naturā humanā. Et ite rū. qz i coꝛpe exanimi remānsit oꝛdo reu nittiōis: remānsit ꝺitati vnitū pp̄t illū: sic q̄ si nō habuiſſz ad aīaz rōnalē oꝛdinē q̄si iterꝝ ei eēt reuniendū: ñ habuiſſz vni onē psonalē ad ꝺbū: vt clare colligif a sctō Tho. iij. di. ij. q. ij. ar. j. q. iij. Tunc sic. Jn sanguie de q̄ loq̄mur māebat oꝛ do ad naturā humanā qz iterꝝ erat assu mend⁹. ḡ manebat vnio ad deitatē si// cut z in coꝛpe. Sexto. Nam omnib⁹ p// tib⁹ q̄ sūt de ꝛsitate humane nature etiā

sepatꝫ manet vnita deitas ꝯz doc. nr̃os
z ptis aduersę. Sz talis ps ẽ sanguis.
qõ ptz. Prio extra de cele. miſ. in q̃daz.
vbi Innocẽtꝰ rertꝰ ꝓbatꝫtiatẽ corpis
chr̃i exſitate sanguis q̃ exiuit de latere
eiꝰ. Scõo qz pficik ab aia rõnali ſm s.
Tho. iij. dist. xlvij. Septio. Nã idẽ est
de ptibꝫ q̃ sũt ꝺ integritate nature hũa
ne z de eis eodẽ mõ formak rõ. Talꝫ ãt ẽ
sãguis vt ptz ꝑ medicos: maxie Auer
roim i suo collig. li. j. c. x. z li. ij. c. ij. q̃ po
nit sanguinẽ int̃ mẽbra ſimplicia hois.
Octauo. Nã ſi ñ fuit vnitꝰ igr̃ fecit suã
hypostaſim de p se: z ꝯr̃ fuiſſz vna hy
postak sãguis: z vna alia ꝓbi ac corpis
z aie ꝯ Dam̃. li. ij. c. xxvij. dicẽtẽ. Vna
ẽ sp ꝓbi hypostak z ñ due. qz vna sp hy
postak chr̃i. Hypostak ãt ꝓbi idubitãk
sp vna ẽ: qz filiꝰ i ꝺitate ñ hz nisi vnã p
sonã. sz hypostak chr̃i fcar hypostaſim
i hũanitate. quã qz Dama. ꝺt sp vnam
nõ põt sanguis ad hũanitatẽ ptinẽs hy
postaſim de p se feciſſe. qz tã essent due
hypostases chr̃i. Nono. Nã ꝓbile ẽ ali
quã ptículã sanguis i chr̃i corpe remã
ſisse: qz oia vulnera fuerũt i extremita
tibꝫ excepto vulnere laterꝭ: qꝺ illatũ est
post expirationẽ. Huic ãt ꝯz ptẽ aduer
sam fuit vnita diuitas. Ergo etiã fuit
vnita effuso. qz int̃ hũc z illũ ñ erat dif
ferẽtia nisi p eẽ in corpe z extra. maxie
ẽt qz nlla culpa fuit i sanguie exeunte.
Decimo. Nullꝰ ei sapiẽs instituit vt p
petuo repũtek res iutil. Deꝰ ãt sapiens
instituit vt i missa repũtek sanguis effu
sus dũ ꝯsecrak sub ꝓpꝛijs ſpecibꝫ. g̃ ille
ñ ẽ inutil: qꝺ eẽt ſi eẽt a deitate separatus
Ex positiõe ãt aduersa sequũk incõue
niẽtia. Primũ. s. q̃ i illo triduo sãguis ñ
erat adorandꝰ latria. Et qz ꝺ. ꝯcedik ar
guik sic. Sãguis ei sacrí ẽ signũ siue cõ
memoratio sanguis effusi: vt ptz ex Au
gusti. de fide ad Petr. Sz sanguis sa
cri adorak latria. g̃ z sanguis effusꝰ sic est
adorãdꝰ. qz nuc̃ signũ debz eẽ i ma
iori reuerẽtia c̃ signatũ. Et scõm q. s.
ſi i illo triduo fuiſſz facta ꝯsecratio: sa
cr̃m illud sanguis ñ fuiſſz excellẽs rõne
ꝯtẽti. qz ꝯtinuiſſz sanguinẽ pcise siue ꝺi
tate. Et ttiũ: qz seq̃k q̃ variet forma sa
cramẽti q̃ntũ ad illã habitudinẽ vl sig
nificatõez quã ꝺic ly me. Nã cũ ꝺic
chr̃s. Hic ẽ sãguis me: intelligik vl mi
hi vnitꝰ: vl q̃ ẽ actu meꝰ. Si ãt ꝺ factũ
fuiſſz i triduo oportuiſſet expõere q̃ fu
it meꝰ. Et q̃rtũ: qz seq̃k q̃ i illo triduo il
le sanguis nõ fuiſſet viuificatiuꝰ saltẽ
eo mõ q̃ caro. ꝯ illud Jo. vj. Qui man
ducat meã carnẽ z bibit meũ sanguinẽ
habz vitã eternã. z Caro mea vere est ci
boꝰ ꝛc. Ubi Theo. z alij volũt carnẽ eẽ
viuificatiuã rõne ꝺitatis vnite: Et Da
mas. iij. li. de cõione ꝺt: q̃ deꝰ his duo
bus. s. carni z sangui ꝯiunxit deitatẽ et
rõne ꝺitatis habẽt aniare z viuificare
Et ponit exẽplũ de ferro ignito qꝺ ca
lefacit rõne ignis z ñ rõne ferri. Hũc
i scõa pte btiſſime pak refellẽda sũt ad
uerse positiõis fundamẽta q̃ est in p̃di
cto triduo: p̃dicto sangui ñ fuit cõiũ
cta diuitas: nec tũc fuit adorandus la
tria. nec eiꝯsecrato tunc fuiſſet adiũcta
diuitas. Fundamẽta ãt eiꝰ q̃ntũ recor
dari possumꝰ tria sũt. Auctoritas. s. Ra
tio z Exẽplũ. Auctoritas p̃ma est Da
mascen. iij. li. ca. xxvij. dicẽtis q̃ i mor
te chr̃i nõ fuit deitas a corpe z̃ aia eius
separata. g̃ fuit separata a sanguie. qz
de eo nullã facit mentionẽ. Sol. Dici
tur p̃mo q̃ arguik a particlari auctori
tate negatiue: qõ nõ valet. Dicik scõo
meliꝰ q̃ Damas. nullibi explicite dixit
ꝺitatẽ vnitã sangui dũ eẽt cũ corpe. sed
implicite tm̃: vt ptz ex dictis. Vñ nõ fu
it ꝙuenies q̃ explicite diceret caz fuiſſe
ꝙuctã sangui effuso: sed iplicite tm̃: dũ
per corpus intelligit corpꝰ z sanguinẽ.
Esset aũt rõ aliqualis apparẽtie ſi pus
exꝑsse dixiſſet deitatẽ vnitã sanguini i
corpore. z deinde loquens de separõne
in triduo feciſſet mẽtionem de corpe et
ania: sed nõ de sanguie. Scõa auctori
tas ẽ: qz cũ sint q̃rtuor cõpilatiões gene
rales ptinẽtes plene ea q̃ sũt fidei. s. ꝺcre
tũ: mgr̃ sniar. liber origialiũ doctorũ:
z catena aurea scri Tho. in nulla earũ
nec ẽt i symbolo fiꝺi ptinek: q̃ tũc illi sã
gui fuerit diuitas vnita. g̃ ꝛc. So. Ar
gumẽtũ defic̃ p̃mo qz ẽ a ptiklari auẽte
negatie Et scõo: qz lz nr̃a positiõ ñ ptineat

ī p̄dictis explicite: ꝑtinet tñ implicite ibi vl alibi: vt oñsū est. Tertio q̄ nō oportet q̄ fidei sūt ad p̄dicta q̄ tuor restringere Pria ār rō hec est. Vbi ē vnio ōtrariē cōicatio idiomatū. q̄ ꝑm Aug. z Damas. ; talis vnio ē cā talis cōicationis Sed ista cōicatio nō potuit eē ibi: vt. s. dicerek. Chr̄s ē effusus: vl chr̄s ē in cruce, p pt̄ sanguinē ibi existentez. z sic de alijs So. Dicit ꝑmo q̄ falsū est fundamētū q̄ possem⁹ dicere chr̄m effusū sup terrā: iuxta illō ps. ex ꝑsona chr̄i Sic aq̄ effusus sū Vbi glo. Aug. ōt. Aqua qñ effūdit aut abluit aut rigat. Effusus ē chr̄s abluti sī sordētes rigati sī sitiētes. Et q̄ dicebat q̄ debebat fieri cōicatio p ly ē: qō sequat p̄tialitatē vt dicerek: filius ōi est i cruce: filius dei ē i terra: qō tñ nō dicim⁹. Rñr q̄ ꝑt dici q̄ filius dei in illo triduo fuit z erat ī oi loco ī q̄ erat aliqua gutta sāguis p̄dicti rōne sāguis sibi ꝓsonaliē vniti. Nec tñ potuissem⁹ dicere vt arguēs dicebat: q̄ filius ōi triduo diebus pendebat i cruce: vl q̄ triduo dieb⁹ fuit in cruce eleuat⁹. q̄ ille sāguis nec pendebat nec erat clauat⁹. Nec icōueīt q̄ sic deū sine diminutiōe sue maiestat⁹ dicim⁹ eē ī oi creatura vilissima z turpissima triduo mōis q̄s scti ponūt. sic ēt dicam⁹ filiū eē vbi ē sāguis ei ꝓsonaliter vnit⁹. p̄sertim cū eēnt maior⁹ vilitat⁹ illa q̄ passione occurrebāt q̄ d̄ q̄ ē filium ōi eē vbi erat sāguis ille Nō ār dicim⁹ q̄ chr̄us q̄ ōr suppositū i duab⁹ natur⁹ i illo triduo fuerit i cruce: q̄ sāguis ñ ē ps ꝑncipaliter hois a q̄ fit ōnoiatō. z q̄ necitas disputatōis nos ad h̄ ñ coegit. Dī sc̄o iuxta b. Tho. iij. di. xxij. ar. j. z iij. q. xvj. art. iij. ad vltim. q̄ cōicatō idiomatū seu ꝓpietatū ñ itelligit ō oib⁹ absolute z speciāliter ō his q̄ dicunt de ptib⁹ vt ptes sīt. q̄ nō dicim⁹ filiū ōi eē formā: iz aia sit forma sz itelligit ō his q̄ dicūt ō subsistēte. vt sic. vt q̄ hō ille ē eternus z imortalis z deus tē pal z mortal. Sāgui aūt illi cōperebat effusio vt ps ē. z ꝑ ñ ē necesse q̄ effusio dicat ō filio. Tertio ōr q̄ sāguis ñ ē ps nāta denoiare totū vt crispitudo. q̄ ñ ōr rubēs q̄ hz rubeū sanguinē: sic ōr crispos capillos crispos. Vñ ñ ē necē fi liū ōi eē effusū ex h̄ q̄ sāguis ē effus⁹. Et ꝑfirmat q̄ nl la ꝓpetas pr̄ humane nāe dz p̄dicari ō filio dei nisi possit p̄dicari ō filio hois cōmōi ñ ē effusio. q̄ ñ ōr hō effūdi suo sāguie effuso. q̄uis vt dēm ē videat posse dici q̄ chr̄s vl filius ōi ē effus⁹ sup̄ tra: ñ ꝓpt̄ cōicationē idiomatū fz ꝓpt̄ vnionē suppositalē. Qz si dicerem⁹ hāc p̄dicatōez fieri ꝓpt̄ cōicatōez opterz ecōtrario ō sāguie dici idiomata ōi: vt dicere Ille sāguis ē eternus q̄ō inconuenit Quarto ōr ex sīnia sci Tho. q̄ fit cōicatio idiomatū fz i obliq̄ z nō i recto: vt dicat filius ōi hz sāguinē fusū: sic dicere⁹ mus. filius ꝑgit hz sāguinē fusū. Sc̄da rō hec ē. Nā gutte illius sāguis fuerit plime z ꝑfr ñ ē ꝑfect⁹ q̄ oib⁹ remāserit deitas vnita. So. Nō ē difficile ꝓbo ōi q̄ infinitū ē: eē mltis guttis vnitū. Tertia ꝓbo hec. Nā ꝓtib⁹ q̄ ñ sīt de ꝑfectione hūane nature sepat⁹: diuia natura ñ māsit vnita Hmōi ār ē sāguis Sol. Imo sāguis ē ō ꝑfectione hūane nature z ab aīa pficit. Vñ negat mior. Sz ꝓbat inquunt ꝓmo p sctm Tho. j. q. vl. ar. j. ad tertiū. So. Ibi sctus Tho. ñ sensit sāguinē ō q̄ loq̄mur ñ eē ō ꝑfectione hūane nature cū dicat oppositū. iij. q. liij. ar iij. Sz loq̄tur ibi. i. ꝓma ꝓte exp̄sse ō hūido nutrimētali. Vñ cū ōr ibi q̄ sāguis ñ suscipit pfectionē naturā specieī itellige sic suscipit hūidū radicale i q̄ fundat ꝑf⁹ speciei cuius q̄ tñ stat q̄ sāguis ifōmat aīa vt alibi ōr. Posito ār q̄ sāguis ñ sit ō ꝑfectione hūane nāe nec pficiat aīa hūana: tñ ē ō integritate eiusdē nāe cū ptineat ēt ad resurrectiōez nr̄az: qō sufficit ad eē vnitū ꝓbo qō vnit oib⁹ q̄ sē de integritate p̄dicte nature. Preterea sanguinē ifōmari aīa vl ñ ē ꝓblema neutr⁹ i phia apō alīq̄s: z ꝑ ñ ē tutū ex h̄ concludere ex necessitate i theologia maxie tā piculosū vt ē sepatō ꝑf bi a sāguie. Qz ꝓbo nos hmōi rōnē assū pserim⁹, p ptē nr̄a fecim⁹ seq̄ntes doctorē nr̄z q̄ exp̄sse i. iij. ōr. sāguinē pficī aīa hūana. z ꝑ ñ ē de ꝑfectione hūane nature. Et p̄terea alia mlta fundamēta iduximus. Sc̄do: q̄ sāguis nō ē subiectū sanitat⁹ vel egritudis. q̄ ñ ē ps vel membr⁹ corꝓis. Et tertio quia medici ponūt fe

De qõnibus super euãgẽ.

brẽ ethicã i mẽbrẽ ꝛ sinochã i sãguie. ḡ ñ sanguis cẽt ꝑs vl mẽbꝝ corꝑis: febris sinocha ñ distingueret ab ethica. Sol. He due rões iplicãt expssaz ꝺdictionẽ. Si ei febꝛ sinocha ẽ i sanguie: ẽ subiectũ egritudis ꝛ si ñ ẽ subiectũ egritudis nõ ẽ in eo febꝛ sinocha. Quarto qꝛ Alber. mag. ꝺ ptibꝫ corꝑis mãlibꝫ ꝛ formalibꝫ ꝛ medÿs feẽ lõgã distictionẽ: ꝛ sanguinẽ ñ uoiauit. ḡ ꝺ mẽte eiꝰ ẽ qꝺ nõ sit ꝑs: ꝛ ꝑñr sepatꝰ nõ ẽ vnitꝰ deitati. So. Sãguis ñ ẽ de mẽbꝛ ꝺ ꝺb ille agebat sz ꝼm Auerroim ẽ ꝺ mẽbꝛis simplicibꝫ Quito qꝛ idẽ Alb. iÿ. ꝺ aialibꝫ ꝺt: qꝺ sãguis ñ ẽ actu ꝑs aial sz i potẽtia. Sol. Sicut mẽbꝛ ita ꝛ ꝑs corꝑis aiati ẽ duplex. s. ꝑfecta siue ꝓncipal: ꝛ minus ꝑfecta seu mĩꝰ ꝓncipalis. ꝛ talis ẽ sãguis sic ḟttuoꝝ elemẽta sũt ꝑtes vniuersi minus ꝓncipales: ꝛ tñ sũt ꝺ eiꝰ ꝑfectiõe et hñt formas suas i illo. Partes ãt ꝓncipales hois ꝙ ẽ paruꝰ mꝺs: sl corꝛ epar ꝛ hmõi. Minꝰ ꝓncipales ꝺo sl ḟttuoꝝ hũoꝝ ꝙ ꝑficiũl ab aia: lz ñ vsqꝫ aꝺo vt sentiãt sicut nec ossa sentiũt. Exm ãt ponũt Primo ꝺ colũba: quã vt ꝺcũt assũ psit spũssertũs: ꝛ tñ ei ñ fuit vnita ꝑsonalit. Sol. Impꝛoꝑe ꝺr assũpta: nec fuit vnꝯ vnita spũisc̃ ꝑsonalr: ꝛ ꝑñr nec ꝑt ꝺici derelicta vl sepata a ꝺitate. Vñ ñ ẽ sil'e. Et scꝺo qꝛ ecclia i ꝺie pasceues ñ cõsecrat sãguinẽ: i signũ qꝺ tũc ei ꝺinitas ñ fuit vnita. Sol. Si sic ẽ: ḡ nec tũc fuit deitas vnita corꝑi: qꝛ ẽt corꝑꝰ ñ ꝓsecrat

Si ꝺicat qꝺ ñ loquũr ꝺ ꝓsecratõe: sz ꝺ sũptiõe: qꝛ. s. ecclia illa ꝺie sumit corꝑꝰ sz ñ sanguinẽ. Cõtra. qꝛ cũ ecclia i sabbo qꝺ ẽ ꝑs illiꝰ triꝺui ꝓsecrat ꝛ sumit sub vtraqꝫ specie/ ꝼcabitur vnio ad vtrũqꝫ Nõ ḡ illa ẽ rõ ñ ꝓsecrãꝺi vl ñ sumẽꝺi: sz quã ꝺoctoꝛes ponũt. qꝛ. s. aduenĩẽte ꝓtate cessat figura. Hoc ãt sacrm ẽ exm ꝛ figura passiõis chr̃i. Vñ ea ꝺie q ipa recolit ꝓut realit gesta ẽ ñ celebrat hmõi sacrĩ ꝓsecratio. Ne tñ ecclia illa ꝺie sit sine fructu passiõis nob exhibito ꝑ h̃ sacramẽtũ: corꝑꝰ chr̃i ꝓsecratũ ꝺie ꝓxi reseruat illa ꝺie sumẽꝺũ. Hꝭ fundamẽtz brissime pi (qꝛ iudicio nro valde ꝺbilia sũt) facile fuit rñdere: ꝛ ea pauc̃ absol

uimꝰ. qꝛ nec i sacro canone: nec i alĩq̃ sacro doctoꝛe fundant. Expedita ãt ꝓma ꝛ scꝺa ꝓte aggredimur tertiã. Dicebãt ḡ ꝓmo ad auctes canonis sonãtes: qꝺ ille sanguis emũꝺauit ꝛ redemit qꝺ redẽptio nra ẽ facta i morte chr̃i inq̃ntũ ꝑpe ꝺedit vitã suã corꝑalẽ ꝑ nob. Erqꝛ illa ꝓsistit i sanguie: hinc ẽ qꝺ sanguie ꝺicimur redẽpti. Dicũt vlteriꝰ meritũ chr̃i fuisse ex eo qꝺ volũtarie acceptauit passionẽ. Et ita exponũt oẽs auctes canõis Sz hec rñsio ñ euacuat argumẽtũ. Nã vt colligit a s. Tho. iÿ. q. l. ar. vj. Chr̃istus ẽ opatꝰ salutẽ nr̃am ꝑ modũ meriti ꝛ ꝑ modũ efficiẽtie. Et qꝛ ꝑ q̃ndã fuit recapitulatũ ꝙ s. Tho. i hac opiniõe fuit singularz: Jõ ꝺr qꝺ hec distictio colligit etiã ex glos. Aug. Heb. ix. vbi ꝺr. Sicut Moyses sanguinẽ ꝓꝺictoꝝ aialiũ accepit vt eos aspgeret ꝛ mũꝺaret: sic nr̃ moyses. i. chr̃s sanguinẽ egressum cũ aq̃ de suo latere ad h̃ opꝰ accepit. s. ꝑ aquã baptismũ sctificãs: ꝑcio sanguis nos redimẽs. Et q̃ ꝑz sanguinẽ chr̃i pꝰ eiꝰ mortẽ effusum aliq̃ꝺ opari ad nr̃am salutẽ: ꝛ h̃ ꝑ modũ efficiẽtie: qꝛ nõ ꝑ modũ meriti. Cũ igit ꝺcũt doc. vl glo. redẽptionẽ nr̃am fieri ꝑ mortẽ chr̃i ex eo qꝺ dedit vitã corꝑalẽ vl acceptauit passionẽ: itelligit ꝑ modũ meriti. Auctes ãt adducte itelligunt ꝑ modũ efficiẽtie Et h̃ eẽ necartũ, ꝓbat ꝓmo: qꝛ si sãguis hircoꝝ mũꝺat: nõ ãt chr̃i sanguis: sz tñ passio chr̃i ꝺe ꝑtute sermõis: erit falsa ista aplĩ: quã ñ licz miuere nisi cogẽte alĩa aucte scꝑture. Scꝺo: qꝛ alit videt eẽ ꝺ itẽtionẽ eiꝰ. Cõpat ei sãguinẽ hircoꝝ ad sãguinẽ chr̃i. Tertio qꝛ tolleret fere oẽs figure ve. test. vt agni paschal: cuiꝰ sanguie lĩbati sũt filÿ ysrl. ꝛ sic de alĩs. Quarto: qꝛ videt ista rñsio eẽ ꝺ Leonẽ i ser. chr̃i ꝺe passiõe ꝺicẽtem. Fudit sanguinẽ iustũ q̃ mꝺo recõciliãꝺo ꝑciũ cẽt ꝛ poculũ. Manifestũ ẽ ãt qꝺ sanguis effusus ẽ poculũ. Et cũ idẽ sit ꝑciũ: sanguis effusus ẽ ꝑciũ. Quito. Nã sẽptura quã ñ licz minorare vl augere vel ꝑuerse itelligere: opatões q̃ a deo fiũt attribuit illi sanguini sine alĩq̃ defectu ꝺi one: vt mũꝺare sctificare ꝛc̃. Ergo optz

illū ee deū vl instrm deitati ꝓiūctū ꝺa actiões solēt attribui vl pncipali agēti vl instro ꝓiūcto. Luz g nō sit pncipale agēs ē instrm. Rndebat scō ad autori tatē bti Petri: dicētes illū sanguinē nō ee corruptibilē vt aur z argētū q corrū pūt mētes hoim. Sz ꝯ Prio: qz b. Petro dicēdū fuerat i voce actiua nō corrūpētib⁹ aut corruptiuis auro z argēto z nō i voce passiua corruptibilib⁹. Secūdo qz corp⁹ chri fuit icorruptibile fz cōem opionē doctoꝝ: iuxta illō: Nō dabis sctm tuū vide. corru. g silr z sāguis qz idē iudiciū ē de toto z pte. Qñ ät dicebat: est pciosus. g deitati vnit⁹: dicebāt ee fallacīa ꝓsequnt. fz argumētū nō capiebat. qz dicēda/pciosus: loquit ꝺ pcio q sum⁹ rdēpti. iuxta illō Eph. j. In q hem⁹ redēptiōem p sanguinē. glo. q nre redēptiōis ē pciuz. Esse ät tali pcio pciosū: ē ee deitati vnitū. Ad aucte aūt sctoꝝ doctoꝝ q ꝓ snia ē hec. Qꝺ sel ꝓbū assūpsit nunq ꝺepositū: dicūt q itelligunt solū de ptib⁹ pncipalib⁹: cuius mōi nō ē sanguis. Et adducūt mltas istantias: qz deposuit hūanitatē: sanguinez nutrimētale: vngues: capillos: superfluos sudores cū alijs superfluitatib⁹: z multa resoluta p calorē naturalē. Sz p his notādū ē pmo q i his q depēdēt ex volūtate ꝺi nihil ē dicēdū assertiue aut negatiue nisi qꝺ hī ex sctura vl sacrꝝ doctoꝝ p eccliam approbatꝝ: vt colligit a Dion. c. j. de di. no. Scꝺo notādū ē q cū i aliq facultate ponit regula vniuersal/accipiēda ē vniuersalr: nisi i eaꝺē facultate fiat exceptio saltē iplicite: vtz discurrēti p oēs facultates. Et singularit h ē vez i theologia q initit diuine reuelatiōi. Nā temerariū eet limitare qꝺ sctura ꝺi: nisi illa limitatio saltē iplicite ꝓtineat i sctura: vt colligit ex ij. de diui. noib⁹. Et idē obꝺuādū ē in sctis doctoribꝰ Tertio notādū ē vtrū sanguis chri q km oēs fuit vnit⁹ ditati a pncipio ntitatꝝ ei⁹ vsq ad mortē: z a pūcto resurrectōis vsq i eternū fuerit de fco vnit⁹ i triduo mortꝝ ei⁹ vl nō: ex sola dei volūtate ꝺpēdet q nob i sacro canone vl sacrꝝ doctoribꝰ reuelat. Dis pmis sis corroboram⁹ positionē nram. Prio sic. Jn sctura legim⁹ sanguinē vnitū diuitati: iuxta illō Joā. j. Verbū caro fac. ē. Ubi p carnē tot⁹ hō accipit: et fz aduersarios. z nūq p⁹ legim⁹ fuisse separatū. g dicēdū ē ipm sp fuisse vnitū nūq ꝺo fuisse separatū nisi nō sensu excepiam⁹ illō triduū nlr aucte vl rōne cogēte. Scꝺo sic. Jn sacrꝝ doctoribꝰ iueniūt mlte autoꝝ allegate z allegabiles hmōi snie q dei ꝺbū nūq ꝺimisit qꝺ sel assūpsit: z q ea q i vnitate ꝺuenert ñ pñt hīe separationē. z nūq i elsdē doctoribꝰ explicite vl iplicite excipit sanguis. g idē qꝺ pus. Et lz p se supꝺ allegauerit Dama. tñ poti⁹ ē ꝯ eos. vtz ex dictꝝ. Deide oñ dim⁹ oia illa ꝺ qbꝰ dat istātia excipi in septurꝝ. Primo em excipit hūanitas cū ꝺi: chris mortu⁹. ex q secꝺ ꝺimissa ee oia q p mortē tollit necario: vt hūanitas: opatões vitales sensitiue z itellectiue. inq̄ntū depēdēt a phātasmate. Et scꝺo sanguis nutrimētal cū ꝺi: chris resurrexisse ex mortuis. qz ex ꝺñti ei attribuit oia q statui resurgētiū ꝺuenīū t: cuiusmodi ē ñ hīe hūidū nutrimētale. Tertō excipit oia reliq: cū sctura ꝺi: chz fuisse hoiem vez: itegz z mortalē. Ex ꝺsequnti ei attribuit ei q cū alijs hoib⁹ naturalr km pñtē statū ꝺuenīt vt pdicta Cū g sanguis ñ excipiat ēt iplicite: sequtur q sp fuit vnit⁹. Deide oñdit q illa expositio de ptib⁹ pncipalib⁹ nō ē bona Prio qz ñ colligit ex sctura vt ꝺz colligi ois expositio theologica. Scꝺo qz sequtur q ptes min⁹ pncipales q sāguis: vt ceteri hūores z piguedo i illo triduo ñ fuissent vnite. Tertio qz ē ꝯ Dama. ꝺicētē q nūq ē gnata alia hypostas p⁹ter hypostasim ꝺbi: qꝺ eet falsuz siq ps min⁹ pncipal fuisz diuisa. Quarto: qz cā qre ps separata māeat vnita ē: qz assūptibil ē q cā fuit i sanguie cū ꝺ facto p⁹ fuerit assūpt⁹. Ad Alb. ät rndebat restrigēdo textū ei⁹ ad effusionē z mortē. Sz h ē ꝯ ei⁹ textū: cū i eodē li. exponēdo illō Job. xvj. Terra ne opias sāguinez meū: sic ꝺicat. Vult ei q sāguis i terra fus⁹ vacu⁹ a fructu ñ lateat. Ad Hic. ꝺ Lyr. ꝺicebāt q insufficienter allegabat: cū

velit chm nos redemisse dãdo vitã corporalẽ: ptz ex processu libri. Sed ad h dicim q aspicientib⁹ libz ũ pater nos sufficienter allegasse. q ãt p⁹ dt chm nos redemisse dãdo vitã corpalẽ: vez ẽ p modũ meriti. Ad pmã ãt rõnẽ dicebãt dominũ vniõis ẽ datũ sãgui vsq ad tps effusiõis q desijt corpali vite chi defuit Sz ꝛ: qz h ex scptura ñ colligit: sz supponit cũ eet pbãdũ. Ad ꝯo addit d fuit tõ si valet i fert q et alie ptes min⁹ pncipales fuert a deitate relicte. Ad fm ãt dicebãt q sãguis ñ obediebat sz chr̃s qui suã dignitatẽ ñ pdidit: sz sãguis ad modicũ pdidit sic ꝛ hũanitas. Sz ꝛ. qz pditio dignitatz i pte. i. sanguie redũdat i totũ. i. chm. Et ita isti fm aliquã ptẽ. i. fm sanguinẽ soluũt chm ꝛ Leonem dicẽtẽ i epla ad Flauia. Dis spũs q solvit chz ex deo ñ ẽ. h ẽ antichr̃s. Quid ẽ ãt soluere iesũ chm nisi ab eo separe naturã hũanã? Sz stari ñdebit q p humanã naturã itelligunt pncipales Sz ipe i cadẽ epla p ecclĩã approbata declarat q p hũanã naturã itelligũt oia q i nob saluator pdidit ꝛ repanda suscepit: cuiusmõi ẽ sãguis dices. Jn integ̃ veri hois pfecta natura nec⁹ nat⁹ est de⁹: tot⁹ i suis: tot⁹ in nr̃is. Nra ãt dicim q i nob ab initio creator pdidit et q repãda suscepit. Dd ãt dr d hũanitate ñ ẽ sile. qz necesse fuit chm p nra salute mori: ꝛ ꝓ hũanitatẽ depoere Nõ ãt ẽ sile d sãguie: qz ide nlla fuisz secutavt litras. Postrõ ñdebãt ad rõnẽ d ordie dicẽtes: q sãguis ñ mãsit vnit⁹ qz ñ hũit ordinẽ imediatũsz mediatũ. Sz ꝛ Prio qz nos ponim⁹ illũ ordinẽ fuisse imediatũ. qz imediate sãguis iformat ab aia. Scõ: qz ꝛ si sit mediat⁹ tñ tal suffice ad sanguinẽ vniri ditati dũ erat extra corp⁹ qz sufficiebat idẽ ordo ad h dũ ad huc eet i corpe. Multa ãt dici ꝛ scribi ad h ꝓpositũ potuissent brissime pr̃. sed studuim⁹ breuitati. maxie qz hecerãt vre scritatẽ pñtãda: q sapiẽtissima ꝛ prudẽtissima multa ex pauc colligere nouit. Cui⁹ correctiõi ꝛ determiatiõi oia subijcim⁹ ꝛ romane eccie. pati ñdere ad alias rões ꝛ rñsiões si qs fecerint. Et sic finit opusculũ pdictoz partz: qõ h recitaui q busdã sublatz ppr̃ plixitatẽ: sz tñ nullus ꝓbũ addidi vl mutaui exceptz his q ad ptiũ ozonis ꝓnexionẽ spectãt: sz tñ p dicz eoz aliq̃ sr̃ rursꝰ annotãda.

a Dplenozẽ igit pdictoz notiã duo fatig. Prio ponã alias declaratões. ꝛ scõ trez obiã p aduersa pte. Quantũ ad pmũ igr̃ sciedũ ẽ q vrz sãguis sit aiat⁹ seu iformek aia vl nõ et inf eos q doctriaz sci Tho. pfitenf ẽ diuersa opinio quis fz qlibz ñ fuerit sepat⁹ Oz ei nõ sit aiat⁹ arguit ex dictz ei⁹. Prio: qz fm eũ ñ ẽ ps i actu: vtz. iij. dis. ij. i lra. Eet ãt actu ps si eet aiat⁹. Scõ: qz fz eũ vt vr̃ semẽ qõ ẽ sãguis digestissim⁹ ñ caia tũ. Vsñ ex dictz ei⁹. j. q. vl. ar. ij. sic arguit. Si semẽ hz aniaz: aut cũ resolvit ad generãdũ eã retinet aut ñ. Si ñ: igr̃ ẽ in via corruptõis ꝛ recessus a forma generãtz. ꝛ ꝯr ñ pt generare ei sile qõ icõuenit. Si ãt eã retiet adhuc hz formã defmiate ptz aiaꝫ generãtz: ꝛ ꝯr i gñato ñ potit nisi ad illã ptẽ ei⁹ hz formã: et ꝯr ex eo ñ gñabit nisi semẽ: qõ icõuenit. Pz ãt tot⁹ iste pcess⁹ vbi s. Tertio. Nã si hz aiaz: i morte chi sãguis fuit corrupt⁹: qz pdidit suã formã subalẽ. cũ aia rõaꝫ sit idiuisibiꝫ. g ab ea fuit separata diuitas sic ꝛ ab hũanitate: qõ ẽ ꝯ cũ. Oz ꝓo sit aiat⁹ arguit Prio: qz in. iij. sniaz dt q pficit aia. Scõ. qz i. v. ãdk. q. ij. ar. j. i corpe. i pma rõe inuit. q sit d vitate hũane nate. Jn. ij. pte ãt. q. iiij h expsse dr: ꝛ ꝯr optz q pficiet formã hũanã. Tertõ qz nutrit ꝛ auget sic ꝛ capilli ꝛ vngues: d qb⁹ fz eũ ꝓstat q sũt aiata Quarto qz alit ꝓbũ duaꝫ nataꝫ assũpsisset. s. hois ꝛ sãguis: ꝛ ꝯr de⁹ eet sãguis Qui ꝓo inf thomistas tenit q sit aiat⁹ dicat ad pmũ i oppositũ: q nõ ẽ actu ps aiaꝫ pncipaꝫ. i. c⁹ matia i codẽ idiuiduo ñ pt trãsferri ad aliã qlitatẽ vt caro ꝛ nerui ꝛ ossa ꝛ capilli ꝛ hmõi: sz tñ ẽ actu ps ñ pncipaꝫ. i. cui⁹ matia ñ ẽ tota stabilita sb qlitate quã hz: sed ad aliã mutari pt Ad scõz ꝓo dicat q semẽ decisũ nõ ẽ i via corruptiõis ꝛ recessus a forma generãtz stabilita fz suã totalẽ materiã vt

sic: sed est ab ea vt est i aliq̄ pte in q̄ non erat stabilita i q̄litatib⁹. Et h̄ nō repugt q̄n possit agere ad alias ptes a se. qz ēt i generāte aliq̄n fuit i potētia ad alias ptes a se. Etsi instet qz i generāte semē nō erat i potētia ad sāguinē cū tā recederz a forma sāguis: dicak q̄ semē z sāguis sūt eiusdem formē sōstātialē cū vtrūq; vna aia aiek. z p se accidentalē. cū vtrūq; sit sāguis lz vn⁹ alio digestior et ob h̄ aliū hōs colorē q̄ nō ē p se q̄litas sāguis. Vl̄ dicak q̄ forma sanguis ē i semie i ꝓtute cū sit ꝓfecti⁹. formē ꝓo aliaꝝ ptiū aiāl̄ sūt i eo i potētia. Ad tertiū aūt dicat q̄ sāguis nō noiat totū ꝓpositū ex aia z materia ei⁹ sic hūanitas. sz noiat ptē materie sic corp⁹ aliā ptē eiusdē materie. Vñ sicut corp⁹ nō ē i morte corruptū eo mō q̄ hūanitas q̄ desīt: sed eo mō materia q̄n pdit suā formā q̄ nō desīnit. ita et sāguis. Vñ remānsit vnit⁹ sic z corp⁹. Quidō sentit alik dicat ad pmū i oppositū q̄ sāguis nō ꝓficik aia formalik sz effectiue. qz. s. nō efficik vl̄ generak imediate nisi p ꝓtrem nutritiuā aie z ꝓseruatiue: qz. s. eū anima tāq; sibi necessariū ꝓseruat effectiue. sic ab eodē ipa i corpe ꝓduak materialē z dispositiue. Vñ sepat⁹ ab aia naturalē tē dit nō i ee: qz pdit q̄litates q̄b⁹ sua forma i tali materia ꝓduabak. Ad scōm āt dicat q̄ vt colligik ex Joā. dñici z Petro ō palu. i. ilij. aliq̄d ē ō ꝓtrare hūane nake dupl̄r. Prio qz formalē pficik aia rōnali siue i eo p se z pncipalē ꝓsistat rō hois: vt cor caput z hmōi: siue sit ad ꝓfuationē z ornatum talium vt capilli z hmōi Et scōo: qz ē necariū hoi siue sit necariū sine q̄ nō: vt totū aliq̄s sāguis. siue sine q̄ nō: vt aliq̄s sanguis pdicto addit⁹ et ei ꝓtinu⁹. Ad tertiū āt dicat q̄ nutrik z augek eo mō q̄ iaiata i q̄b⁹ nō ē ꝓtās ad generādū sibi silē fz idiuiduū vt faciūt viuētia p nutritiuā: sz solū fz spēm. Ad q̄rtū ꝓo dicat q̄ ētsi sanguis nō sit aiat⁹. nō hz ꝓprie naturā nec ꝓprie ē i specie: qz p̄ducik a natura vt via i aliō fz totū vl̄ p tē sic z embryo. Et ꝓnr nec ōs oz dici sāguis sic nec hō oz man⁹. qz sāguis ē aliq̄ mō ps hois. z ps nō oz i recto de suppōsito i q̄ subsistit. Ex his pz quō diuersi mode intelligi pt sanguinē chr̄i nō fuisse corruptū. qz si nō fuit aiat⁹ nō fuit corp⁹ p mo mō p recessū formē q̄ i formabak eo mō q̄ corp⁹ abeūte ania. nec scdo mō vt totū p separatōez sue formē sabalis a sua materia eo mō q̄ hūanitas. nec ētio p talē desītionē q̄ ad materiā z formā sūt vt suba panis i eucharistia. nec q̄rto p dēdo suū ꝓprium ee q̄ subsistebat in corpe chr̄i: qz illō erat diuinū qō sp hūit. Sī āt fuit aiat⁹ fuit corrupt⁹ pmo mō. s. vt mā abeūte forma: sz nō alys mōis: sīc nec corp⁹. Sciēdū ē scdo q̄ cū dicūt pdicti pres vel scī diuitarē nō potuisse diuelli a sāguie nō intelligik de potētia dei absoluta sz ō ordinata. Vl̄ intelligik eo mō q̄ dicim⁹ nō potuisse fieri qō nō est factum aliq̄ tñ ipellēte vt fieret. Moz em̄ chr̄i siue iferēs mortē mouebat nō solū ad separatōez aie a corpe. q̄ respectu corpis ē corruptō q̄si materie: sz alti⁹ q̄ntū erat de se mouebat ad corruptōez ip̄i⁹ cadaueris p̄ incineratōez q̄ ē corruptō q̄si tot⁹. Et sīl̄r ō sāguie dicēdū ē. Sciēdū ē ētio q̄ filī⁹ aut chr̄s lz dicak effus⁹ nō tñ ꝓpe cū h̄ sit fluidoꝝ. sz metaphorice z p similitudinē q̄ndā. qz. s. liq̄r dū effluit dissipak z perit. z sic illa būdicra hūanitatis chr̄i moriēte ē dissipata. Et lō ipa moz effusio oz. Jsti igr̄ pres ꝓcedūt chr̄z effusū ee nō rōne effusi sanguis q̄ ꝓpe ē effus⁹ qz nō ē ps ōnoiatiua tot⁹ sz rōne sīl̄ effusi sāguis z effuse hūanitatis. Vñ ps. cū dixisz ex el⁹ ꝓsona Sic aq̄ effus⁹ sū. subiūxit modū effusiōis dī. Dispsa sūt oia ossa mea. Effusa āt hūanitate z oīb⁹ ptib⁹ corpis i ꝓpe ēt oz filī⁹ dī effus⁹. z sīl̄r chr̄s rōe suppositak vniōis. qz. s. illō suppositū ōnoiak effusū a sua nā. i. hūanitate Nō āt rōe cōicatōis idiomatū: marie cū sāguie. qz dicerek effus⁹ ꝓpe sic et sāguis. Et ista videk mihi mēs istoꝝ patꝝ q̄ nisi lib⁹ vñ hec supi fuerit icorrect⁹ ꝓcedūt chr̄z effusū rōne vniōis. z negāt chr̄z triduo fuisse i cruce i q̄ tñ erat aliq̄d ad qō stabat vnio: sz illō nō erat sufficiēs p se solū ōnoiare totū. s. sāguis Sciēdū ē q̄rto q̄ sāguis oz ō integritate hūane nāe nō qz sit pncipalē i actu: sz qz est ps secūdaria. z qz sine eo materialē z dis-

De qõnibus super euãgẽ.

positiue ꝯcurrẽte nõ ꝑt eẽ hõ iteger. ꝛ ꝟ si nõ sit aiatꝰ Sciẽdũ ẽ etiã ꝑ ꝓma ratiõe aduersarioꝝ ꝙ illõ qõ cedit i dedecꝰ deitatẽ nullo mõ dz ꝑ hoiez attẽtari Sz si attẽtatũ sit/ dz i signũ imẽsi amoris õi ꝟ ꝑ hoiꝰ sustinẽtẽ feruẽter ꝓdicari. Et ꝑ ꝟ ptz ad illõ icõueniẽs qõ ipi i/ tẽdũt. s. ꝙ deitas fuisse ꝯculcata cũ sanguie ꝛ cõmixta tra ꝛ hmõi. Et certe nõ ẽ mix si is ꝙ patiẽt tulit mortẽ: tulit ẽt ꝯculcatõez Sciẽdũ ẽt vltio ꝑ scõa rõe eoꝝ ꝙ soluit: qz sãguis ẽ mẽbꝝ simplr. Est ãt subiectũ sanitatẽ remotũ fm alias. Vlra alia faciũt ad declarationẽ ꝓdictoꝝ q̃ hñtur i seqntib⁹.

Quãtũ ad scõm arguit Prio sic. Nã oẽ ꝟiũctũ õitati desinẽs eẽ qõ erat: desinit eẽ ꝟiũctũ: vtz õ hũanitate i triduo: qz ñ ẽ qõ ñ ẽ ꝟiũctũ. sz hmõi fuit ille sanguis i triduo. qõ ptz: qz fuit coagulatꝰ ꝛ desiccatꝰ ꝛ cõmixtꝰ ẽre: ꝛ ꝯñr trãsiuit i lutũ. Sz coagulatio seu ꝯgelatio soluit spẽm: vtz i aq̃ q ꝯgelatõe ꝟtik i crystallũ: ꝛ lac ꝑ coagulatiõez i caseũ. Desiccatio q̃z silr soluit i hũido: qz hũiditas ꝛ siccitas st q̃litates opposite. ꝛ ꝑ se passiões hũidi ꝛ sicci. Silr ẽt ꝛ mixtio qz mixta trãseũt i tertiũ. vtz ex li. õ gñatiõe. Sol. Ad ꝟ dupliciter soluit ꝑt. Prio ꝙ ille sãguis fuit corruptꝰ eo mõ q̃ ꝛ corpus. s. ꝑ absceſſũ vel forme subal: lz ñ ꝑ ieneratiõez aut putrefactiõez. Quo posito diceret ꝙ ille sãguis õ: mãsisse vnitus gr̃a sue mãe: sic oꝑt dicere de eo si sit aiatꝰ: ñ ãt gr̃a forme seu totiꝰ: vt pbat argumẽtũ. Scõo aũt soluit ꝛ forte melius dicẽdo sic. Cõgelatio ñ soluit speciẽ sp saltẽ ifueniẽte ꝟtute õi: vtz i oleo ꝛ si aliqñ qñ ẽ diuturna. Silr nec coagulatio: vtz i cera: si tñ ꝓprie coagulat: magie õ ꝟfuãte. Siccitas ẽt ñ soluit spẽz hũidi nisi sit itẽ sissima. Potuit igit õs ꝟfuare sãguinẽ ꝟbi cũ ꝓdict⁹ accidẽtib⁹ ꝛ cũ hũiditate ẽmissa: sic forte ẽ õ sãguine scti Januarij q̃ ẽ Neapoli: q̃ aliq̃ tpe ẽt calidissimo duresc̃it: qõ ñ ẽ hñtiũ itẽ saz hũiditatẽ: ꝛ aliq̃ tpe. s. sp vel freqnt qñ appropinq̃t capiti eiusdẽ sci ebullit itẽsa vt videt diuitꝰ eiꝰ hũiditate. Et idẽ videt õ sãguie a magdalẽa sb cruce cũ tra collecto: q̃ singulãnis i paſceues plecta passiõe ebullit: vt oẽs asserẽt i scõ Maximio: cũ reliq̃ tpe videat i tra desiccatꝰ. Ad lutũ ãt ꝑt dici ꝑ idẽ: qz ñ oꝑtet itelligere ꝙ ois hũoꝛ cõmixtꝰ pulueri trãseat i lutũ tãq̃ tertiũ: imutata. s. subali forma: cũ ñ sit ibi nec̃io mixtio ꝑ alterationẽ corruptiuã. sz ibi ꝑt eẽ cõmixtio ꝑ iuxtapositõez ptiũ: marie opante õ vt lutũ subalr nihil aliõ sit q̃ tra et aq̃ vlr tra ꝛ sãguis. Et possibile ẽ diuitꝰ nullã hũoꝛ ptẽ ẽsolui. sz fieri ꝑt lutum hũiditate imꝑssa puluerj ꝛ ẽmissa i humore. Nec ẽ mix si ẽmittat hũiditas insãguie. qz ẽt ꝑt aliq̃lit ẽmitti caliditas i igne. Võ ptz ꝓmo. qz õt s. Tho. i. liij ꝙ ignis iferni ẽ eiusdẽ spẽi cũ isto: ꝛ tñ ẽ calidioꝛ rõe. s. frigiditatẽ ẽre: ꝛ ꝯñr iste minꝰ itẽse caliditatẽ. Et scõo: qz aliter nõ possz alterari ad formã aeris. Scõo arguitur: ꝟfirmãdo ꝓpe rõnẽ. Nã aliq̃ ps ꝓncipalr corꝑis chr̃i corrupta ẽ in morte ꝛ ꝯñter desinit eẽ vnita. s. illa ex q̃ gñata ẽ aq̃ later̃ ꝑ resolutõez. g̃ a fortiori ꝟ verũ ẽ de aliq̃ pte sãguis q̃ ẽ ps minꝰ ꝓncipalr. Sol. Illa aq̃ vndecũq̃ sit causata fuit ꝟa aq̃ fm decretalẽ supꝟ allegatã q̃ ẽt ponit sub distinctõe vt videt ꝙ si ñ fuit naturalr/ sit miraculose facta vlr nouiter creata: vlr ex ptib⁹ corꝑis chr̃i ꝑ miraculosam resolutiõez expssa. Etsi fuit scõo mõ vt magr̃ videt velle: matia eiꝰ fuit õ ꝟfitate corꝑis chr̃i plꝰ q̃ sãguis matia: ꝛ ꝟfitatez corꝑis chr̃i arguebat. qz vt õt decretalr: naturale ẽ cõpositũ et elemẽtatũ resolui i cõponẽtia ꝛ elemẽta Et illa q̃dẽ ps vñ gñata ẽ desinit eẽ vnita i triduo: qz desijt eẽ. sz materia eiꝰ sub forma aq̃ sp fuit vnita sic fuit õ humiditate corrupta. ꝛ fuisset õ corꝑe si iterũ fuisset corruptꝰ: ꝛ silr fuisset õ sãguie idẽ. Cõpleto ãt effectu gr̃a cuiꝰ fuit resolura miraculose i eãdẽ ptẽ ẽ ꝙersa ne q̃d decesset gl̃ioso corꝑi chr̃i resurgẽtis. Si ꝙ vicak fuisse vera aq̃ nouit creatura nihilominꝰ oñdebat ver̃ chr̃i corꝑis: qa õs nõ attestat falsitati: ꝛ cõpleto misterio suo mãsit aq̃ pura ñ vnita ꝟbo tãq̃ supflua. Ad argumẽtũ negak ꝯseqntia etiãsi fuit gñata ex corꝑe chr̃i: qz est as/

ſignare vtilitatē q̄re aliq̄ ei⁹ ps ſit corrupta. ſ. vt ōr decretal' ad figurādū mysteriū regnatōis: z ēt ad confirmādā fidē hūanitatis. Nō ē āt ſil'e ō sanguie. Tertio. Nā Amb. ſup Luc. exponēs illō: vt q̄d dereliq̄ſti me: ſic ōr. Clamault hō diuitatis ſeparōe moritur⁹. Nā cū diuitas liba ſit a morte: vtiq; moꝛs eē nō poterat niſi diuitas diſcederet: q̄ vita diuinitas ē. So. Hoc argumētū eq̄ vl' magis ꝯcludeꝫ ſiq̄d valeret ſeparōes deitatis a corpe z aia q̄ a sanguīe. Dico g̃ Pꝛio q̄ fm aliq̄s loq̄t Amb. ō ſeparōe deitatis q̄ ē p̄ ſubtractiōes exiſtentis auxiliū fm illō: vt q̄d dereliq̄ſti me. ñ āt ō ea q̄ ē p̄ ſolutionē vnionis. Dico ſcō q̄ nihil viuēs cui diuitas ꝯiūcta ē p̄t mori niſi ſeperet a deitate p̄ quā ē. ſic nihil p̄t mori niſi q̄dat ſuū eē. Vñ ſi deitas ſp fuiſſet vnita illi hūanitati: nūq̄ illa ſuū eē p̄diſſet: z ꝯnr nūq̄ iteriſſet. Illa g̃ ſeparatio ō q̄ loq̄t Amb. facta ē ab hūanitate: ñ a ꝓtib⁹ ei⁹ int' q̄s ē sanguis. Nō ſi ar tū difficultas i ꝓbis: eo q̄ ſeparatio ſit ꝓpꝛie corꝛ q̄ ſeparata manēt. ceſſatō āt vnionis ē ēt i his q̄ꝫ alterꝫ vl' vtrūq; iterit Vñ int' aias ſola rōnal' ōr ꝓpꝛie ſepari a corpe: ceteꝫ āt deſinūt ei eē vnite: ſz ñ ſeparant ꝓpꝛie. Et ſic nec hūanitas ē a deitate ſeparata: q̄uis deſierit eē vnita.

Queſtio. xxxi.

Vantū aūt ad ſecundā q̄ōnē: vtꝫ. ſ. repugnet fidei aliq̄d ō vero z nāli ſanguie chr̄i reperiri i terra: viſis z p̄ſuppoſitis his q̄ s. Tho. docz. ſ. q. vl. ar. ſ. z. ij. di. xxx. z. iij di. xlviij. z. viij. q̄dl'. q. iij. ar. vnico ſic dico. Quattuoꝛ elemēta ſic ſt' i mō q̄ habēt ꝓpꝛias formas ſtabilitas aliq̄ mō. ſ. q̄ ad totalē ſuā materiā. z aliq̄ mō ñ ſtabilitas. ſ. q̄ ad ptē. q̄ forme elemētoꝝ nō ſt' forme mixtoꝝ. z ſic ſūt eis ꝓpꝛie. z fm eas vl' ab eis aut ad eas ñ mutat⁹ tota eaꝝ maſſa: ſic ſt' ſtabilitate q̄ ad totalē materiā: z fm ptē gñank' ex mixtis: z ex eis gñank' mixta: z ſic ſue forme ñ ſūt penit⁹ ſtabilitate. Eo āt mō q̄ ſt' elemēta i mōdo ſūt q̄ttuoꝝ hūoꝛes i corpe hūano fm s. Tho. vbi ſ. Vñ ſanguis q̄ ad ſuā totalitatē hz formā ſtabilitā: ita q̄ tot⁹ nō p̄t gñari vl' corrūpi niſi generet vl' corrūpat aial: vicēte dño Deut. xij. Aia i ſāguie ē. ſ. ſic i eo ſine q̄ ñ ē vita. z Ariſt. iij. d aialib⁹: q̄ ſine eo ñ viuit aial Sz tñ ꝓtiue gñat ex cib⁹: z ꝓtinue ex eo gñank' ptes p̄ncipales aial' puta caro z oſſa z hmōi. Vñ ōr Damaſce. i. ij. li. c. xvij. Fruct⁹ p q̄s. ſ. intelligit oēs cibos ex elemēt' ꝯſiſtūt: hūoꝛes ꝓo ex fructib⁹ aialiū ꝓo corꝛa ex hūoꝛib⁹. De ſanguine igit' poſſum⁹ loq̄ tripl'r. Pꝛio loquēdo de ipo totali ſanguie gr̃a ptiū ſuaꝫ q̄ ñ ſūt i via ad pfectī⁹ hūdā naturā ſanguis: nec i via recedēdi a forma ſanguinis z tēdēdi ad formā p̄ncipaliū membꝛoꝝ. ſz ſt' ſtabilitate ſub forma ſāguis nullā penit⁹ hūtes alt'atōes itētā ab aia pmouēte ad pfectiorē formā. q̄ō dico. p̄ter eā q̄ eſt a nāli caloꝛe. Ifto mō ſanguis ōr ſanguis ſine aliq̄ additiōe ſiue ſimpl'r. z ſic loq̄t ō ſāguie s. Tho. in. iij pte. q. liij. ar. ij. q̄ō ōr: q̄ carnes z oſſa z ſanguis i corpe chr̄i reſurgēt' fuer̄t itēgl'it ſine diminutōe. Et ſcō loq̄ndo de ipo q̄ ad ptes q̄ ſūt i gñari ex cib⁹: ita q̄ nōdū attigerꝫ ad pfecte hūdā formā ſāguis. Et ſic ōr ſāguis nutrimēt'al' vel hūidū nutrimēt'ale. Et tertio loq̄ndo ō eo q̄ ad ptes q̄ ſt' i motu a forma ſāguis ad formā p̄ncipaliū ptiū z membꝛoꝝ. Et ſic ōr ros vt ē i p̄ncipio trāſmutatiōis: z cāblū vt ē i medio iā icipiēs dalbari. z glutē vt eſt i fine iā icoꝛpat⁹ membꝛis. Pꝛio igit' mō ptinet ad hūidū radicale tm̄ i gñe ſāguis. Scō āt ad nutrimēta le tm̄. Tertio ꝓo ad vtrūq; diuerſimode vt mihi vidēt. Sic ei ptz vbi s. hūidū radicale lz fz vnā opionē ſit illa mā hēt ꝓpꝛias formas ſtabilitas aliq̄ mō. ſ. q̄ hz a gñante i vto mris i ipa ꝓceptōe. nutrimētale ꝓo oē q̄ ex cib⁹ gñat: tñ fm pbabiliorē opionē illa duo ñ diſtiguūt fm p̄ncipiū: vt. ſ. vnū ſit p ꝓtrē gñatiua: aliō ꝓo p nutritiua. ſz fz finē: vt. ſ. illud dicat hūidū radicale q̄ō tā q̄ēit ad terminū gñatōis. i. ad pfecte hūdū naturā ſpēi: ſiue ad illū q̄enerit p actum nutritiue: ſiue p actū gñatiue. nutrimētale ꝓo ē q̄ adhuc ad illū t'minū ñ q̄ēit ſz adhuc ē in via ad illū z i via nutriēdi

De qõnibus super euãge.

Hec ex illo. Qui ꝛ ī ꝑma ꝓte dicat sanguinẽ se tenere ex ꝓte nutrimẽtal': tñ loquit ꝺ sãguie vt nodũ quẽrit ad naturã spẽi: ꝛ ẽ ī gñari ex cib. Vl' loqr ꝺ sãguie vt est trãsmutari ad mẽbra actu vl' ertiã aptitudie aliq̃ mõ. Cũ igit natural' cal' agat ī ipm totale sãguinẽ et q̃ntum ad illas ꝓtes q̃ sr stabilire forme: ꝛ sit' ī alia mẽbra pncipalia ipe sãguis restaurak ꝑ alimtũ: ꝛ pncipalia mẽbra ꝑ ꝓtes sãguis. Partes igit sãguis q̃ promouẽt ad restauratõez mẽbroꝝ ī pncipio saltẽ ptinẽt ad hũidũ radicale ī gñe sanguis inq̃ntũ pfecte ptícipãt naturã spẽi ī generе suo. i. sãguis: ꝛ ad nutrimẽtale ñ ī gñe sãguis inq̃ntũ sr in via ad pncipalia mẽbra. In eo igit statu ī q̃ natural' calor rsoluit necari' ẽ hoi triplex sãguis. s. sãguis stabilitate forme: siue sit arterial' siue ali': ne. s. aia statim discedat a corpe. ꝛ nutrimẽtal': ne art'ial' total'r cõsumak. ꝛ ros ac cãbiũ: ne pncipalia mẽbra total'r resoluãk. Cũ ꝙ cessat actio calorꝭ ꝓdicti/ iã ẽ necari' ꝑm' tm. qz alĩ duo sr necarẽ solũ ad rstaurãdũ. ꝛ remota cã rmouek effect'. Vñ ī rsurgẽtib' nõ erit ros vl' cãbiũ: vt ꝺt s. Tho. i. iiij. nec sãguis nutrimẽtal': vt idẽ ꝺt i. v. q̃dl'. vbi sup. Ex his ãt ꝓz q̃ chr̃o vsq; ad mortẽ erat necari' aliq̃s sãguis. s. nutrimẽtal' ꝛ ros ac cãbiũ: q̃ ẽ sãguis ver' ꝛ natural' ꝛ ꝑm' sit ipfect' ꝛ scds sit ī rcedere a forma sãguis: ꝛ tñ null' tal' ẽ ei necari' in statu rsurrectõis. Hec curo vtꝝ ros ꝛ cãbiũ dicãk ꝺ alĩs hũoꝛib' vl' ñ. Dico igr̃ q̃ ñ repugt fidei aliq̃d de vero sanguie chr̃i ee ī tra/ loq̃ndo ꝺ nutrimẽtali ꝛ de roꝛe ac cãbio. Hoc ãt ꝓz Prio ex dict' qz ꝙterq; supfluit corꝑi gl'oso. ꝛ Scõ. aucte s. Tho. qz ꝺ roꝛe ac cãbio ꝺt i. iiij. q̃ ñ rsurgẽt: qz p' resurrectõez oẽs ꝓtes corꝑis stabilienk ī suis formis. ꝛ ꝺ sanguie nutrimẽtali i. v. q̃dl'. vbi s. sic ꝺt. Quãuis circa ea q̃ sr ꝺ ꝙitate hũane nature sit diuersa diuersoꝝ opio ꝑm quãlibz ñ tot' sãguis nutrimẽtal'. i. q̃ ex cib gñak/ ꝓtinet ad ꝙitatez hũane nature. Cũ g̃ chr̃s añ passionẽ comederit ꝛ biberit: nihil ꝓhibet ī eo fuisse aliquẽ sanguinẽ nutrimentalẽ q̃ ad ꝙitatẽ hũane nãe ñ ptineret: ꝛ quẽ ñ opteret ad corp' ei' ī resurrectõe redire. Hec ille. Et tertio ꝓz aucte dñi Bona. iiij. di. xij. dicẽtis. In chr̃o rsurrexit totũ qđ fuit ꝺ ꝙitate hũane nãe: ꝛ qđ spectat ad decẽtiã ꝛ tõ ꝺt tot' ee ī celo. Qđ g̃ obꝯcit ꝺ ꝓputio Dicẽdũ q̃ vl' ñ fuit ꝺ carne ẽm spem sz diuia dispẽsatõe pax ꝺ carne ex mãmibi fuit: vt darek nob ī duotõez sic rel'q̃c. Et sic dicẽdũ ẽ ꝺ sanguie. Vl' aliq̃d fuit ꝺ ꝙitate hũane nãe: ꝛ illꝺ surrexit cũ chr̃o ꝛ ẽ ī celo: ꝛ residuũ mãsit. Hec ille. Qui ex suo mõ loq̃ndi mãifeste inuit ñ ee icõuenies ī carne vel sãguie chr̃i ee ꝓte necarĩa ꝛ ꝓte supfluã. Si ãt aliq̃s dicat ꝓdicta ee ꝙa ꝺ sãguie añ passiõez: sz ñ ꝓte passiõis vl' ī die passiõis effuso: Dico q̃ nulla ꝓhibitio repit artãs nos q̃n licite credam' fuisse ī chr̃o ī die veneris: qđ licite credim' ī eo fuisse die ꝑce/ dẽti vl' añ ꝑ mẽsez. imo ñ solũ ñ ꝓhibemur hr̃ credere: sz rõnabile ẽ sic ꝺ fco fuisse ꝛ forte necario: vt sic calor nãlis ꝓtinue vsq; ad mortẽ agebat ī eius hũidũ radicale: ita ẽt fierer ꝓtinua gñatio sanguis ad restaurãdũ depditũ. Vñ rurs' ꝓbak spẽal'r idẽ ꝺ sãguie effuso ī passiõe dupl'r. Prio aucte sumi põtific' sic dicẽtis. Pi' eps fu' ꝙuoꝝ ꝺi dilect' filĩs abbati mõasterĩ sctẽ marie Xãtonen. diocef: ꝛ cãtori ecclie Xãtonen. ac ꝓbi porat' sci Eutropij extra muros Xãtones. ꝛ aplic. bñ. Et ifra. Petitio exhibita ꝓtinebat q̃ lz tãto ꝓte cui' mẽoꝛia ñ extitit ī eccia dicte dom' vt pie credit' q̃dã portiũcka ꝑciosissimi sãguis dñi nr̃i iesu chr̃i ī lig̃ cruc' ꝑ redẽptõe hũani generis salubr'it' effusi ꝛc. Et ifra. Nos igr̃ q̃ ꝺ ꝓdict' certã notitiã hẽm' attẽdẽtes q̃ ꝙitati fidei nl'aten' repugt affirmare rdẽptorẽ nr̃m ꝺ sãguie ꝑfato ob ipi' passiõis mẽoꝛiã aliquã ꝓte ī fr' relq̃sse ac ꝓpꝛea duotõez ipoꝝ fidelitũ pl'imũ cõfuari ꝛ scãdal' ꝛc. Et ifra. Datũ rome apꝺ s. Petꝝ ãno icar. dñice Dccccl xr̃i. Ex q̃ ꝓz ꝓpositũ. Sz restat dubitũ: qz videk põtifex idẽ affirmare ꝺ sãguie salubr'i q̃ fuit diuitati vnitus: ꝛ ꝺ ꝙitate hũane nãe: qđ repugt ꝓdict'. So. Spiritussctũs locut' ẽ ꝑ os ei'. Nõ ei ꝺt: ꝑ

redēptōe hūani gñis salubꝛ effusi:ſz ſa
lubꝛit effusi. Dis em̄ ſāguis fuſ⁹ a chꝛo
fuit ſalubꝛit fuſ⁹:qꝛ ad ſaluteꝫ ꝓtulit ex
pte fūdēt ꝫ modū meritī:cui⁹ actionē
deſmiat ly ſalubꝛit aduerbiū. nō tñ ois
fuit ſalubꝛ ꝫ⁹ effuſionē ꝫ modū efficiē
tie:ſz ſol⁹ ille cui deitas fuit vnita. Vñ
ſāguis effuſus i circūciſiōe ſuppoſito q
fuerit nuſmētal fuit ſalubꝛit effuſ⁹:ñ tñ
fuit ſalubꝛ q̄ſi p̄cīū nr̄m:ſic nec alia ſu
pflua. Repit g̃ i ꝛra ō ſāguie ſalubꝛit ef
fuſo cū ſalubꝛi:ſz ñ ō ipo ſalubꝛi. Dꝫ āt
ſic ꝺbeāt itelligi ꝙba pōtificꝫ:pbo ꝙ ea
q̄ ꝓtigert. Hā āno dñi. Mccl.j. barchi
none q̄dā p̄dicauit q ſāguis chꝛi i paſſi
one fuit a deitate ſepat⁹. Sz ꝑ eū iſur
rexit inq̄ſitoꝛ frat Nicola⁹ roſelli ordis
p̄dicatoꝝ:ꝛ pceſſū formauit ō mādato
Clemēt ſexti:vtz ꝙ copiā ſꝛaꝝ dñi Jo
an. cardiał Sabinen. quā vidi. ꝛ ē Bri
xie i arciuis inq̄ſitōis. ptz ēt ꝙ Joā. dñi
ci ꝛ directoꝛiū inq̄ſiti. Vñ q̄ h̄ p̄dicaue
rat illō ꝛuocauit ſolēnit:vt copia reuo
catōis ē vbi ſ. Deide pceſſ⁹ ōlat⁹ ē ad
curiā:ꝛ ei⁹ diſcuſſio cōmiſſa ē dño Ber
nardo cardiali cū plena auctē ꝙ Piū ſe
cūdū. q̄ dñs Bernard⁹ auctē ſūmi pō
tific ꝫ dēm pceſſuꝫ approbauit. ꝛ copia
approbatiōis ē vbi ſ. Et ſilꝛ ipe pceſſ⁹
ibidē ē autēticat⁹. Predicatoꝝ āt dicti
articli ꝛ ei⁹ ꝺdenatoꝝ directoꝛiū inq̄ſi
tōis:ꝛ ēt dñs Joānes dñici cardinal re
ſtat i ſuis q̄nib⁹ euāgelicꝫ i die paſche
ſic dicēſ. Cōfirmat totū id qō dēm ē:id
qō legit in directoꝛio inq̄ſitōis q Cle
mēs ſext⁹ ifoꝛmat⁹ ꝙ frem Nicolaū ro
ſelli oꝛdis p̄dicatoꝝ:q i Catalōia i ciui
tate Barchinoñ publice p̄dicabat:q i
ſāguie chꝛi aſpſo i paſceue ñ remāſit di
uitas. nec ſāguis ille erat deificat⁹ ha
bito ſolēni ꝛcilio mgꝛoꝝ ꝛ alioꝝ:māda
uit ꝙ ſuas patētes lꝛas dēo inq̄ſitoꝛi q̄
tin⁹ dēm articulū vt hereticale ꝛ erro
neū facerꝫ publice reuocari:atꝫ ſolēnit
ꝺdenari. qō ꝛ fec i eccīa cathedrali. Hec
i directoꝛio inq̄ſitōis. Hec ille. Ptz igi
tur q Pi⁹ i ſup̄dicto breui ñ loq̄t ō ſan
guie ſalubꝛi. i. deificato. qꝛ tal cū ſit de
itate hūane nāe ſm̄ oēs fuit reaſſūpt⁹
Vñ ōr brūs Tho. i. iij. q dluitas ñ mā
ſit vnita niſi reuniēdis vl reaſſumēdis
ſz de ſalubꝛit. i. meritoꝛie ꝛ vtilꝛ effuſo.
Ptz inquā Prio ex cōmiſſiōe Clemēt
qꝛ ſupponit q vterꝙ pōtifex circa ea q
ſūt fidei idē ſenſert: maxie qñ inq̄ntū pō
tifices loquunt: qō tūc ſp accidit qñ qs
eos ꝛſulit i talib⁹ nō vt doctos: ſz vt pa
ſtoꝛes: ꝛ ipi ad talit q̄ſita rñdēt. Senſit
āt Clemēs q alios ſanguis i die paſſio
nis effuſus deificatū eet i triduo. ꝛ ꝓpr
ille fuit reunit⁹ ſm̄ s. Tho. qꝛ q nō me
ruit aſſumi: ñ meruit ee ēt vnit⁹. ꝛ ꝓpr
ō iſto nō loquit Pi⁹. Ptz ſcdo ex cōmiſ
ſione etiā ipius Pij ꝛ approbatiōe ei⁹
circa dictū pceſſū. Eſt āt h̄ notādū q q
dā dicūt Piū mādaſſe ſub excōicatiōis
pena: ne i p̄dicto articlo alqa ps alterā
ꝺdenet. ſz null⁹ coꝝ q enūerāt excōicati
ones latas poſt ſextū. ꝛ Cle. facit mēti
onē ō iſta. Vñ credo rē ita actā cē. Naz
Pi⁹ p̄mo mādauit nihil circa h̄ debere
inouari/ donec ꝙ ipm aut ſedē aplicā ō
h̄ decerneret: vt ptz i breui q̄dā ad ma
giſtꝝ Jacobū ō petꝛ. cui⁹ copia ē Bri
xie. Sz iterim rē cōmiſit dco cardinali
vt dēm ē. ꝛ ille pceſſū approbauit: maxi
me recognito q p̄deceſſoꝛ Pij Clemēs
ſext⁹ ipm articulū execrabat. Scdo p
bat idē ſpealꝛ ō ſanguie effuſo i paſſioe
ꝙ ſignū. Et vt omittam⁹ inſtra paſſio
nis q dicūt adhuc hīi cruēata: vt coꝛo
na ſpinea i capella regis Frācie: ꝛ vna
ſpina Rechanati in ꝙetu eremitaꝝ: ꝛ
Nurinberge ferꝝ lācee. ꝛ ſilꝛ ſanguine
q ōr ee Dātue i abbatia ſcti Bndicti
i eccīa ſcti Andree: quē vt ōr Login⁹
ibi reqeſcēs attulit. Aſſumo ꝙ ſiḡ ꝛaz
quā magdalēa collegit ſb cruce. Null⁹
ei ſane mēt ꝛ ſane fidi videt mihi poſſe
ābigere q̄n vere magdalēa ſic fecerit: ſi
vidat ea q j. feria. v. p⁹ paſca narrāt Ef
fect⁹ ei q adhuc appēt ꝛ chꝛōice ſit cui
denq̄ oñdūt ꝙ ꝓa fuit hiſtoꝛia karoli ꝛ
ruelatō magdalene. Dꝫ igr dicere q
i illa ꝛa ſit ſuba alicui⁹ ſāguis ſupſtiti
vl q vtra alia miracla q circa illā fiūt
ibi miracl'oſe ꝛfuerit colos ſāguif: ſine du
bio ali⁹ ab eo q fuit i ſāguie chꝛi. qꝛ acci
dētia ñ migrāt ō ſbiecto i ſubiectū. Nō
āt ē ad miracla ꝛcurrēdū ꝛcurrētib⁹ du

obus. ſ. Prio q vera naturalr cã poſſit ꝺ aliq̃ aſſigrl. ꝛ Scõo q ñ ſit maior rõ q aliq̃d fiat miracl'oſe q̃ naturalr: vt i. p poſito. Et ꝟ q: de⁹ ñ opat miracl'oſa ſine cã ꝛ neceſſitate. Forte tñ dicerꝫ aliq̃s q ſic agẽre igne i aliq̃ pricipal calliditaſ ignis i q̃ ñ ẽ ſuba ignis: ita ẽt ſãguis ille feẽ i pdictꝫ impſſionẽ ſui coloris q̃ remãſit Sꝫ ꝟ nõ ẽ pbabile. ꝓ duo Prio q ñ videt color ita eẽ actiu⁹ vt ſuã ſubtilitudinẽ realr imꝑmat niſi p cõmixtiõez ſut ſubiecti cũ alio. Scõo: q Pl⁹ ponti fex i breui ſuꝑ recitato ñ loq̃r de colore ſãguis ſꝫ de ſãguie. Et ꝓcedit q pdict⁹ ſãguis q̃ ẽ Xantrone (vt ꝺr) poſſit adorari. qõ ñ feciſſꝫ vt videt ſi ibi nõ eẽt ſuba alicui⁹ ſanguis naturalr vel miracl'oſi: ſꝫ ſolũ alĩs effect⁹ ſanguis chr̃i. i. color ſãguine⁹. Quicq̃d ãt ſit de ꝟ. nob ſufficit q fidei ñ repugnet ſic eẽ vt dixim⁹ ꝛ q pbabilr ita ſit de facto. Sed ꝰ pdicta arguit Prio ſic. Nã ſi aliq̃s ſãguis ſupfluꝰ i die paſſiõis fuit i chr̃o: ille erat ꝓtinu⁹ cũ alio i corpe chr̃i exiſtẽs: vt ptz Et ſilr ẽt p⁹ effuſionẽ ſaltẽ pbabilr vel ad min⁹ poſſibilr. qõ ꝺico ne cauillãdo ſine rõe ꝺicaf q in ipa effuſione fuit ab alio p guttulas ſepat⁹. vtriuſq̃ igr̃ ſanguis. ſ. neceſſarij ꝛ ſupfluꝰ erat vnũ eſſe ꝛ vnũ ſuppoſitũ: q: ptes ꝓtinui ñ hñt p ꝓtiũ ſuppoſitũ vl eẽ: ſꝫ vnũ ẽ tot⁹. ꝛ oiz ptiũ diuerſimode. Aut igr̃ illõ ſuppoſitũ vl eẽ erat diuinũ: ꝛ ſic ſãguis ſupfluus poſt effuſionẽ erat vnit⁹ ꝺo ſuppoſitalr: qõ icõuenit. Aut erat aliꝺ a ꝺino ꝛ ſic ſãguis neceſſarij⁹ ñ erat vnit⁹ ꝰ pdicta So. Dupl'r ad ꝟ ſolui pt. Nã ꝟ ſine ꝺubio tenendũ ẽ ex ſctõ Tho. et ſancto Bonauẽ. q ptes q̃ ñ fuerẽt de ỽitate humane nate aliq̃n deſlerũt eẽ ꝺitati vnite. q: ps ſãguis q̃ ñ meruit i reſurrectionẽ reaſſumi: multo miu⁹ meruit remanere vnita ꝺitati. Vñ s. Tho. iꝯ. ꝺi. ỽ. ſic ꝺt. In oib⁹ q̃ ſũt de ỽitate hũane nature ẽt ſepatꝫ manet ordo ad totã naturã: ꝛ iõ manet in eis aſſũptibilitas: et ꝓñr vnio: ſic i corpe chr̃i remãſit aĩa ſeparata. Vñ ꝛ eis latria debef. Si ãt ſepẽtur aliq̃ ptes q̃ ñ ſint ꝺ ỽitate hũane nãe ñ remãet i eis ordo ad naturã hũanã. cui ꝓncipalr aſſũptio debef. ꝛ iõ ñ remaneret vnio nec debitũ latrie. Hec ille. Et q̃ꝺ ptz q ptes ſupflue ſãguis aliq̃n ſẽ a ꝺitate ſepate. Q̃n ãt ſint ſepate ꝑ. ꝺici Prio q tũc q̃n ſũt ſepate a ptib⁹ neceſſarijs. i. in pũcto reſurrectionis. ſic q toto triduo fuerũt vnite: niſi ante aliq̃ fuerit ſepate a neceſſarijs. ſicut ẽt in reſurrectõe nr̃a: aſſũptis neceſſarijs: ſupfluꝰ q̃ p⁹ eis erãt ꝓiũcta iciꝑiẽt hr̃e nouũ ſuppoſitũ. Põt ẽt ꝺici ſcõo q tẽ q̃n pmo ſẽ ſepata a corpe chr̃i ſicut accidebat ꝺ capillis ab eo ꝺfluẽtib⁹ ita q i toto triduo fuerẽt ſaltẽ poſſibilr i eodẽ ꝓtinuo cum neceſſarijs. ſꝫ nõ in eodẽ ſuppoſito: deo ibi opante. ſicut accidit cũ calici conſecrato miſcef gutta vini. Tẽ ei eiuſdẽ ꝓtiui aliq̃ q̃ntitas ſꝺſiſtit i ſe. ꝛ aliq̃ iberꝫ vio Et ſic pz ẽt ad argumẽtũ dupl'r. Sꝫ ſi ꝓmũ modũ inſtetur: q: ſãguis q̃ ſtetit vnit⁹ i triduo eſt reaſſumpt⁹ ꝑ s. Tho. in. v. q̃ꝺl. Dico q veꝝ ẽ: ſi erat vnitus q ſe ſiue gr̃a ſui q̃ſi habens q ſe ordinẽ ad naturã vt ſãguis neceſſari⁹. ſec⁹ aũt ſi q accidẽs. i. gr̃a alicui⁹ cui erat ꝓtinu⁹ vt ſupfluus. Scõo. Nã ſãguis q̃ eſt in ſacramẽto eſt idẽ cuꝫ effuſo in paraſceue: ꝺicẽte ꝺño: Hic eſt ſanguis me⁹ q̃ ꝓ vobis effundef. Sꝫ in ſãguie ſacr̃i nõ ẽ ps ſupflua; q: nihil nob eẽt ꝓficua zẽ. So. Eſt idẽ cũ effuſo neceſſario quẽ demonſtrat ly ꝟ. q: brũs Joã. ꝺñici hꝫ ꝓncõuenierẽt q chr̃s ꝺederit i ꝑcũ nr̃m id qõ nõ erat de ỽitate hũane nature. Et licꝫ vn⁹ eẽt ꝓtinu⁹ alicui ꝛ ly hic demõſtret rotũ: tñ demõſtrat totũ gr̃a ptis maioris vel nobiliorꝫ. ſic cũ ꝺico Iſte piſcꝫ ẽ bon⁹ ad eſcẽdũ: ñ demõſtro illũ gr̃a oim ptiũ ei⁹. Tertõ. Nã ſupfluitas ſãguis i chr̃o ñ potuit eẽ a deo vel natura: q: nõ abũdãt in ſupfluis: nec a rõne: q: ñ ẽ rõ boni ꝟſilij q̃ parat ſupflua. Ergo eẽt ab aliq̃ malo regimĩe vite: pura q: imoderate eſcebat. qõ eſt ꝓbanũ. So. Fuit poſſibilr a deo ꝛ natura. q: ꝫ natura p ſe ñ ꝓducat ſupflua i ſtatu naturali: tñ ꝓducit q̃ꝺã in eo neceſſaria et ſupflua i ſtatu corruptiõis.

Queſtio. xxxij.

Ad tertiã questionem
a respõdeo ꝓmo ꝙ esto ꝙ ꝑdicta ꝛpugnet doctrie ſ. Tho. qđ tñ nego. Adhuc diſcipul⁹ ſcti Tho. ⁊ pfeſſo⁹ doctrie ei⁹ ſine reprehẽſiõe ꝓt ꝓcedere aliq̃d đ chriſti ſãguie vero. i. ñ miracl'oſo cẽ i tra: qz in hac re loq̃t dubitatiue: vtz i. iỹ. q̃dl'. i ꝓma. rõne ei⁹ vbi đr: videt magis dicendũ. ⁊ i rñſſone ad vltim loq̃ns de ſãguie miracl'oſo q̃ i q̃busdã eccl'ijs oñdit đr. ꝙ đr fluxiſſe ⁊c. Põt igit diſcipul⁹ ei⁹ ſoluere rõnẽ quã ipe ſciuit cẽ ſolubilẽ potiſſime accedẽte nouo motiuo cui⁹ mõi ẽ dekmi natio põtificẽ. ⁊ ſãguis magdalene ꝑdicit⁹ de q̃ i. Tho. ñ fec mansionẽ: qđ patz qz ille de q̃ ipe loq̃t đr fluxiſſz đ imagine crucifixi: iſte ãt đr ⁊ legitur fluxiſſe de vero corpe chri. Dico ſcđo ꝙ nunq̃ s. Tho. ſenſit q̃n đ chri vero ſãguie ſit intra poſſibil'r. qđ pbo ex q̃nto q̃dl'. vbis. clare ⁊ patẽt ſic ar. ꝓcedẽti recitatũ eſt. Et h̃ ẽt ſi ſit fuſ⁹ i paſſiõe qđ ſic ſuadeo Prio. Nã ex ꝓbis ei⁹ ñ ꝓt ncarioꝛcludi oppoſitũ huiꝰ: vt patebit ſoluẽdo ad obiectões. g̃ ñ ẽ dicẽdũ ꝙ s. Tho. oppoſitũ huiꝰ ſenſerit. Scđo qz ex ꝓbis ſancti Tho. ſeq̃t pbabil'r ⁊ forte neceſſario id qđ dico. Nã cã ꝓpt quã ꝓcedit poſſe cẽ i tra aliquẽ ſãguinẽ nutrimẽtalẽ ẽ: qz tal' g̃nat ex alimẽto ⁊ chris comedit ⁊ bibit Sz iſta met cã fuit tpe paſſiõis. qz a ie. iunio. xl. die ꝙſq̃ ad paſſionẽ duxit vitã cõem cũ aliꝭ comedẽdo ⁊ bibẽdo ẽt vinũ vt ꝑz ex decurſu euãgeliỹ. et i cena comedit carnes. i. agnũ. ⁊ bibit đ genimie vitẽ. Et pⁿ cenã añ cõpletã digeſtionẽ vl' circa ſtari cepit ſãguinẽ fũdere in flagell'. Quõ g̃ ẽpiſile ꝙ i eo tẽ ñ fuerit ſãguis nutrimẽtal' g̃nat⁹ ex illo cibo vel aliꝭ poriꝭ q̃ adhuc ñ eẽt i ſũma pfectõne ſãguis quẽ nutrimẽtalẽ dicim⁹. Si đr ꝙ h̃ fuit ꝓpt pfectã eratẽ chri: dico ꝙ đs ñ ꝓt alt'ationẽ facere ſbito ⁊ m'to mi nⁿ ꝓr⁹ ſtomachal' chri poterat alimenta repẽte ꝙuertere i ſãguinẽ. maxie qz ſm Dam. chris i paſſiõe pmiſit oiꝭ viriꝭ ſua officia pagẽ. Nili forte aliq̃ſ dicat chizq̃ nobiliſſime cõpleiõis fuit i flore iuuẽtutiſq̃ ñ ita arte ciboꝰ⁹ ẽ q̃n eũ oẽs poſſẽt imitari ita ꝺbilẽ hũit ꝓtutẽ dige ſtiuã ꝙ oporterꝛdiuit⁹ cibũ ab eo ſũptũ digeri q̃ ſt' iſana. Refert tñ brũs Joannes dñici ꝙ Joãnes de poliaco i ſuo q̃r to q̃dl'. pbarit i hora paſſiõis chriſ nll'm habuiſſe ſupfluũ ſãguiuẽ cui⁹ rõnib⁹ rñdere ñ valeo: qz eas ñ adduxit. ſz tñ q̃ rõne pbari ꝓt ꝙ exq̃ vſq̃ ad illã horã chris vnifoꝛmit' vixit ñ generarek ꝓtinue i eo ſãguis adꝛ ſtaurandã ꝓtinnã depditõnẽ. Imo ego dico ꝙ potuit i ſãguie later ⁊ natural'r eſſe aliq̃d de ſãguie nutrimẽtali vel roꝛido. ſed maxie đo volẽte vt eẽt nob i reliquã. Sz ꝓ iſta arguitur ex ꝓbis ſ. Tho. ꝙ licz ſm eũ ñ repugnet fideꝛ aliq̃d de ſanguie i paſſiõe exfuſo eſſe in terra vt ſuꝑ deductũ ẽ: tñ repugnet ꝓtati: ſic ꝙ đ facto exiſtimault nihil ei⁹ cẽ in terra. Prio ſic. Nã exp̃ſſe đr ꝙ tot⁹ ſanguis effuſ⁹ in paſſiõe ſit reaſſũptus. vt ptz i. v. q̃dl'. Sol. Imo ibi h̃ ñ đr. ſed đr ſic. Sed qz ſpecialit fit qõ de ſanguie effuſo in paſſiõe ꝓ redẽptiõe humani generiꝛ de h̃ magis dicẽdũ videtur ꝙ tot⁹ in reſurrectiõe ad coꝛpus chriſti redierit. Hec ille. Vltũ ei diſtat int ſanguinẽ effuſum ⁊ effuſum ꝓ redẽptõe qz iſte ꝑculdubio nõ ẽ ſupfluꝰ. qz chrus ſupfluũ aliq̃d ꝓ nobis i ꝑciũ non dedit pl⁹ q̃ capillos fluẽtes. Cõtulit tñ ad redẽptionẽ nr̃am ſanguis ſupfluꝰ ex ꝑte chri ꝓ modũ meriti iq̃ntũ patient⁹ ⁊ volũtarie tolerabat flagella ⁊ vulnera q̃b⁹ fundebat: ſz nõ ꝓ modũ efficiẽtie eo mõ q̃ ſãguis ver⁹ ⁊ deificat⁹. Sz ꝓ iſtã rñſionem inſtak. qz ipe. iỹ. q. liỹ. ar. iỹ. ad tertiũ clare ſic đr: Tot⁹ ſanguis q̃ đ coꝛpe chri fluxit cũ ad ꝓtatẽ hũane nature ꝑtinet i coꝛpe chri reſurrexit. Hec ille. Sol'. Sctus Tho. ibi nõ loq̃t de ſãguie effuſo i paſſiõe ꝑciſe ſed vniuerſaliter de effuſo. Vñ ad mẽtẽ arguẽtiũ ſic ſequerek ꝙ s. Tho. ſentiret oẽm ſanguinẽ ẽt nutrimẽtalẽ q̃cũq̃ fuſũ itez fuiſſe reaſſũptũ. Ad etiãſi de illo loq̃t vtvl dek nõ loq̃t de ſanguie nutrimẽtali ſed de ſanguie ſimpl'r dicto: q̃ .ſ. quenit ꝓfecte ad naturã ſãguis: ⁊ adhuc ſub ea ẽ Et h̃ ꝓbo euidẽter. Primo teſtimonio triũ ſupradictoꝝ patrũ. Scđo quia ſã-

De qõnibus super euãge.

Tho. vbiq; dixit vez i hac mã vt supponit: z ꝓñr dcm i tertia qre itelligit iuxta limitationẽ quã dat i ꝙdl, vt. s. itel ligat tor⁹. i. tor⁹ effusus ꝑ redẽptõe: q z simplr dr sãguis. Tertio: qr s. Tho. ibi i. iij. qre itelligit loq; d sanguie eodẽ mõ accipiẽdo sãguinẽ i cozpe articli. z i rñ siõe ad tertiũ. qr ipe ñ equocat vt suppono. Et tñ i cozpe cũ dr sanguinẽ i cozpe chri resurgẽtz fuisse itegralr siue dimi nutõe: clarz ẽ q ñ pt itelligi nisi d sãguine alteriali seu stabilito. qr sm ei⁹ doctrinã vbiq; ñ resurgit sãguis nutrimẽtal' nec ros vl' cãbiũ. imo ẽt ex ꝓbis ei⁹ ibi ad tertiũ ptz q loqr de sãguie q ẽ d ꝓtate hũane nature: cuiusmõi nõ ẽ nutrimẽtalis. Sz qre ibi in tertia qre nõ ponit s. Tho. istã limitationẽ: Solur. Hoc ẽ: qz subitelligit ꝑpr duo. Primo qz ille sanguis quẽ ꝑ salute nr̃a fudit: ẽ sanguis simplr. i. sine additõe alicui⁹: cũ sit pfectissim⁹ i gñe sanguis. Scõo qa cũ passio chri ex ei⁹ itẽtiõe ad redẽptionẽ cẽt ordiata: ꝑtie z ꝑ se illũ sanguinẽ dr fudisse i passiõe quẽ ꝑ redẽptiõe fudit. Reliq; ãt accidit fudi tũc ꝑ accidẽs qntũ fuit ex intẽtiõe chri itedẽtis redẽptionẽ. Et h̃ nisi rõne annexi opis opãtis ex qre chri: vt sepe dictũ ẽ. Scõo. Nã i pdicto ꝙdli. sic dr. Cũ chr̃s añ passionẽ comederit z biberit/ nihil phibet i eo fuisse aliquẽ sanguinẽ nutrimẽtalẽ id ẽ q ex cibis gñar: q ad ꝓtatez hũane nature nõ ptineret: z quẽ nõ opteret ad cozp⁹ ei⁹ i resurrectiõe redire. Hec ille Et qb⁹ ꝓbis ptz q distiguit int' sanguinẽ effusũ añ passionẽ z aliũ i ordie ad necessariũ vl' superfluũ. Cũ g̃ fusus añ passionẽ sit superflu⁹: reliqu⁹ ẽ necari⁹. So. Imo nõ sic distiguit. sz assigt cãm qre i chr̃o nihil phibet tpe passiõis fuisse sãguinẽ superfluũ. qz. s. añ passiõem comedit z bibit. nõ ãt dr: añ sanguinẽ fudit. Tertio. Nã ibi i ꝑma rõne sua ad pbãdũ q tor⁹ sanguis effusus i passiõe ꝑ redẽptõe zc. vult q q̃d fuit i eo vl' alio i pfecta etate ptineret ad ꝓtatẽ hũane nature dicẽs. Prima rõ accipi pt ex etate chri patiẽtz. Passus ẽ em̃ i pfectissima etate: in q̃ maxie ea q̃ i homie iuentunt ad ꝓtatẽ hũane nature ptinere videnr Hec ille. So. Qui capit istũ sensum in s. Tho. q ea etate q̃cũq; sũt i hoie sũt d ꝓtate zc. videt mihi sat'z hebes: qz seqr ret tũc nõ ee in hoie semẽ vl' sanguinez nutrimẽtalẽ aut hũiditatẽ rorid̃a vl' cãbiũ: q̃ lz ꝑus fuerit de ꝓtate suo mõ. i. i rõne sanguis vl' alteri⁹ hũoris: tñ iam tũc sũt i recessu a tali forma: z adhuc ñ attigerũt ad altã: z ꝓñr nõ sũt de ꝓtate saltẽ i cozpe resurgẽte. Et simiłr sequit nullũ capillũ ab eo defluere sua sponte z q nõ posset vngues ꝑcidere sine dimi nutõe sue itegritatz. Intẽdit g̃ ibi scõs Tho q tũc ea q̃ sũt i hoie/ sũt maxie de ꝓtate: supposito q sint de ꝓtate hũane nature. Quarto. Nã i ꝙdli. v. vbi s. sic dr. Sãguis i passiõe effusus q maxime fuit salubris: fuit diuitati vnit⁹ Et lõ optuit q i resurrectiõe iungeret alijs hũanitatz pribꝰ. Hec ille. Tũc sic. Totus sanguis tũc effusus: fuit vnit⁹ deitati i toto triduo: qr tot⁹ fuit vnit⁹ ꝑ se vl' ꝓtinu⁹ cũ vnito: z ꝙseqnt vnit⁹. g̃ totus fuit reassũpt⁹. Sol. Dico dupłr iuxta dicta arti. pcedẽtz ad ꝓmũ Primo: negãdo añcedẽs. z ad pbationẽz ei⁹ ptz. qa diuinit⁹ potuit i eodẽ ꝓtinuo cẽ vnit⁹ z nõ vnit⁹. Dicit tñ s. Tho. sãguinẽ tũc effusum fuisse vnitũ nulla facta distinctiõe. qz ꝑtile ille dr effusus q ex chri intẽtiõe effluxit ad redimẽdu effectiue. Vel qz tã distinxerat ꝓvidr dicẽdo q̃ stionẽ ee spẽalr de effuso ꝑ redẽptõe humani generiz. Scõo negãdo ꝓntiam. qz dato añcedẽte dico q ille sol⁹ fuit realr ꝓpr⁹ q fuit vnit⁹ ꝑ se. Quito. Nã ibi i fine articuli sic dr soluẽdo argumentũ de sanguie q alicubi ostẽdit. Sanguis chri q i qbusdã ecclesijs ostẽdit dr ex q̃dã imagine chri ꝑcussa miraculose fluxisse: vl' etiã al's ex cozpe chri. Hec ille. Et qb⁹ ꝓbis arguit dupłr. Primo sic. Si ista Tho. credidisset, pbabilr esse aliqd de chri sanguie i terra: nõ habuisset cãm soluẽdi argumẽtũ qđ. pbat h̃ ee vez: z ꝙseqnt nõ soluisset illd. Cũ igit̃ illud soluerit: sequit q predicta nõ credit z ꝙsequent videt credidisse oppositu: cũ hãc materiã ꝙsiderauerit z nõ remã

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

serit ꝓplexꝰ vt suppono. Sol. etiãsi crediderit sic eẽ vt ꝛcludit argumẽtũ: adhuc habuit ad illõ aliq̃d dicere. Tũ ne sanguis miraculosus crederet naturaľ Tũ ne naturaľ supfluꝰ crederet deificatus. Et ista duo i rñsiõe sua tãgit. Sed cũdo: qz i sua respõsiõe affirmat ꝓtualr ista ꝛcl'onẽ. s. Si sanguis q̃ oñdit i quibusdaz ecclesijs nõ fuit miracľosus. i. p miraculũ ab imagie crucifixi resolutꝰ: fluxit de coꝛpe chr̃i: aľs. i. alio tpe q̃ de tpe passiõis. Sol. Negaľ assũptũ. qz ly aľs nõ ꝺcat ibi vt exponit: sz ly aľs stat p ly alit: vt sit sensus: q̃ si ille sanguis ũ ẽ miraculosus: fluxit de coꝛpe chr̃i aľs. id ẽ alit q̃ mõ dicto. seu alit q̃ ille q̃ fluxit vt p̃ciũ redemptiõis nr̃e. vl si ly aľs stet p alio tpe: ly alio nõ refert tps passionis: sz refert tps illiꝰ efflux⁹ miraculosi ab imagie chr̃i ꝓcussa ỏ q̃ ibi loquit. Sexto. Nã Thomiste cõiter ponũt sancto Tho. q̃ sic senserit: vt Joãnes dñici z q̃dã alij. Sol. Timuerũt olim thomiste: ne si ꝛcederẽt vnã partẽ sanguis tũc fusi fuisse supfluũ: z ꝛnter a deitate separũ: cogerenť idẽ ꝛcedere de toto. vl saltẽ ne ex h̃ fuisset q̃ ad h̃ debilitata fides vniõis ad sanguinẽ. Vñ conati sũt interp̃tari s. Tho. ad ꝓpositũ suũ. Predicti aũt tres mgr̃i tanq̃ viri doctissimi noluerũt se de h̃ articulo intromittere (vtiq̃ vt reoꝛ) existimantes q̃ circa h̃ ꝓpias nõ erat in fauorẽ apud rudiozes illi ꝓfitari quã defensare conabanť. Vñ ꝓtestati sũt de hoc nõ velle loqui: vt pateat ex dictis.

Questio xxxiij.

Vantũ aut̃ ad quartã q̃stionẽ duo facia. Primo cũ adducã fundamenta vñ elicit respõsio ad q̃onẽ. z scõo rñdebo. Quã tũ ad pmũ: fundamẽtũ pmũ ẽ dictum Innocẽtij extra de cele. miss. in decretali. q̃ incipit: In q̃dã. post q̃ pbauerat q̃ illa sit ꝛa aq̃: dicẽtis. Restat igit vt q̃lisc̃uq̃ fuit illa aq̃: siue naturaľ siue miraculosa: siue de nouo diuia ꝓtute creata: siue de cõponẽtib⁹ ex ꝓte aliq̃ resolu

ta: ꝓnľ dubio vera fuit. Hec ille. Ex q̃ bus ꝓtz q̃ salua fide p̃t credi Primo q̃ illa fuit naturalis i. a natura ꝓducta: z lateri chr̃i angelica vl diuina ꝓtute vel q̃litercũq̃ applicata. Et scõo q̃ fuit miraculosa. i. facta de q̃cunq̃ coꝛpe alio a coꝛpe chr̃i. forte tñ h̃ mẽbꝝ nõ ponit in nũer̃ cũ duob⁹ seq̃ntib⁹. Et tertio q̃ fuit nouit̃ creata. Et q̃rto q̃ fuit de aliq̃ ꝓte coꝛpis chr̃i p̃ resolutionẽ gñata. Secũdũ aũt ẽ dictũ dñi Bona. sup̃ recitatũ scz: In chr̃o resurrexit totũ qõ fuit ỏ ꝑfitate hũane nature: z qõ spectat ad decẽtiã. z iõ torꝰ cẽ i celo. Nõ g̃ obijcit dep̃ putio Dicẽdũ q̃ vl nõ fuit de carne ex spẽm: sz diuia dispẽsatiõe paꝛ de carne ꝑm materiã ibi fuit: vt darek nob in deuotionẽ sicut relinq̃e. Et sic dicẽdũ ẽ de sanguine. Vel aliq̃d fuit ibi de ꝑfitate humane nature: z illõ surrexit cũ chr̃o: z est i celo: z r̃siduũ mãsit. Hec ille. Et q̃ caro magis ẽ de ꝑfitate nature q̃ sanguis. qõ ipe ỏt de carne: p̃t dici de sanguine a fortiori q̃ntũcũq̃ fuerit stabilite forme z pfectꝰ. Tertiũ ẽ dictũ Scoti in. iiij. dis. xliij. q̃ q̃si exponẽdo dictũ sci Bona. sic ỏt. Forma dat esse z agere. g̃ pars ꝑm formã p̃t dici q̃diu habz esse ꝑm formã: vel q̃diu habz agere ꝑm formã. Et scõm infert ꝓmũ: licz nõ ecõtrario. Eltiꝰ em̃ deficit alicui actio p̃pter impfectiõem q̃ esse. Et siue sic siue sic. pars ꝑm formã nõ est tm̃ ps forme: sed includit materiã z formã. Primo aũt mõ q̃cũq̃ ps dũ manet in toto ỏt pars ꝑm formã: a ꝓncipio. s. periodi sui vsq̃ ad finẽ: qz. s. tãdiu habz eẽ. Sz scõo mõ nõ ỏt p omi ꝓte periodi pars ꝑm formã: sed p illa q̃ habz ꝑfitatẽ ita efficacẽ q̃ pot sibi cõpetere actio ꝑm formaz. Et infra. Primo mõ parti ꝑm spẽm nõ opponit ꝓprie pars ꝑm materiã: nisi sicut homi viuo opponit hõ mortuꝰ. Et sic eadẽ pars dicit ꝑm speciẽ dũ manet in toto: z pars ꝑm materiã q̃n fluit Sz scõdo modo alia est pars ꝑm speciez z alia ꝑm materiã: etiã partib⁹ manẽtib⁹ in toto. quia aliq̃ modica pars cui non potest cõpetere ꝓpria actio etiã si sit in ꝓncipio periodi sui: est pars ꝑm materiã.

Pars ãt quãritatis ꝛ ꝓtutis sufficiẽꝫ ad agendũ est ps fm ſpẽm. Quartũ fũ damẽrũ est opinio aliq̃rũ q̃ dicũt q̃ nõ tot⁹ sanguis q̃ est stabilire forme ꝛ neꝫ cessari⁹: corpe mortali ẽ de ꝓfitate hũa ne nature i eodẽ corpe resurgẽte: aut ei necessari⁹. quia pluri idiget idez corp⁹ mortale q̃ imortale. Quã opinionem possem⁹ sic declarare ꝛ confirmare. Nã fz medicos natura ẽ sagax. ꝛ i aialiby ꝺ ea materia qua subuenit mẽbris restaurã dis pl⁹ sp sibi retinet ñ solũ q̃ sit necesse ad viuere: ed etiã q̃ sit necesse ad ꝓsuetã restaurationẽ tenuẽ: vt si nõ mistren tur sibi alimẽta horis ꝓsuetis possit mẽ bra vtcũq̃ restaurare. Hinc ẽ q̃ hõ lasꝫ sus sumpto cibo statim recupat mẽbro rũ vires: nõ q̃ tũ cibꝫ trãsierit ad mem bra: sed q̃ natura id quod ꝑ munitiõe refuat statim exhibet postq̃ est sibi ali mentũ exhibitũ vnde possit altũ humo rẽ generare. Jstõ g̃ plus q̃ ad sanguinẽ spectat: est quidem necessariuz in corpe mortali ꝛ est ver⁹ ꝛ pfectissim⁹ sanguis sed nõ est necessari⁹ in corpe gl'oso: nec in eo totũ resurgit vt dicũt. Quãtũ ãt ad scõm de aq̃ dico: q̃ sana fide ꝑt afꝫ firmari esse in terra: q̃ si fuit ibi primo vel scõo vel tertio mõ supza dicto: clarũ est q̃ nõ fuit de ꝓfitate hũanitatis chr̃i: ꝛ ꝓꝛ ꝑt credi a deo ꝓseruata eẽ in terrꝫ Si autẽ fuit ibi q̃rto modo. i. ꝑ resoluꝫ tionẽ factam de corpe chr̃i: etiam idem credi potest eo mõ quo dñs Bonauẽtu. dicit de ꝑputio: vt. s. sit i terra q̃ ad aliꝫ q̃s ptes fz materiã q̃ fuer̃t i corpe chr̃i: vnde resoluta est ex diuia dispẽsatione. vel quia idvnde resoluta est nõ erat totũ de ꝓfitate humane nature. q̃. s. in ea parte erant aliqui humozes q̃ erãt i via transmutatiõis de forma in formã. vel quia ibi erat aliqua pars carnis mox ꝑ calorẽ naturalẽ resoluẽda tanq̃ carens opatõe speciei iuxta modũ loq̃ndi Scoti q̃ ñ erat reassumẽda possibil'r fz aliq̃s Jgit triby modis põt affirmari q̃ illa aqua rota sit i terra. ꝛ quarto q̃ sit fz ꝑ tẽ. Prio dicẽdo q̃ fuit vera aq̃ naturaꝫ lis. i. a natura ꝓducta. Et scõo dicendo q̃ fuit generata ꝺ aliq̃ corpe alio a corꝫ pore christi. Et tertio dicẽdo q̃ fuit no uiter creata. Et q̃rto dicendo q̃ fuit de carne chr̃i resoluta i q̃ erat aliquid nõ ꝺ veritate nature: qõ in aquam cũ carne ꝓuersum est. vel in qua fm aliquos erat saltẽ diuitus pars fm materiã nõ reasꝫ sumẽda. Quãtũ ãt ad sanguinẽ illũ vi dek̃ mihi q̃ nõ possit dici totus eẽ in ter ra aliquo modo. q̃ ꝑs eius fuit deificaꝫ ta (vt videk̃) cum dicãt doctozes sacraꝫ mẽta a tali sanguine habere ꝓtutẽ. Poꝫ test ãt dici in terra esse fm partẽ q̃ põt credi i illo sanguie m'k̃tũ fuisse de nutriꝫ mentali: q̃ iste maxime viget in epate: quod fuit vulneri lateris vicinum. Hec est verũ qõ ꝺt Guill'. in rõnali chr̃m fuꝫ isse lãceatũ i latere sinistro. tũ q̃ ꝺt maꝫ gister historiaꝝ q̃ i latere dextro. tũ q̃ ꝺ idẽ oñdit ꝓsuetudo pictoꝝ. ex qua idẽ magister arguit in ortu dñi fuisse bouẽ ꝛ asinũ. tũ q̃ ad hunc sensũ eccl'ia videꝫ tur cantare illuz ꝓsiculũ. Vidi aquam egredi ẽtẽ de tẽplo a latere dextro. Jgitꝫ triby modis potest dici ꝑs illius sãguiꝫ nis esse in terra. Prio dicẽdo q̃ ibi erat sanguis nutrimentalis a q̃ de⁹ sepauit deificũ in hora resurrectiõis. Scõo diꝫ cẽdo sicut sctũs Bona. de ꝑputio q̃ ibi est dispensatione dei vel aliter fuit ꝑs sanguinis fm materiã siue q̃ mox erat ꝑ calorem naturalẽ resoluẽda: cui alia ꝑ fectioꝝ a natura erat substituta: q̃ tã foꝝ mã sanguis attigerat. Tertio dicẽdo q̃ nõ erat christo necessari⁹ totus eius sãꝫ guis post resurrectiõẽ sicut ante fm aliꝫ quos.

Questio xxxiij.

D quintã questionem
a vtꝝ. i. talis sanguis supfluusꝫ fiq̃t posset adozari latria:
Sctũs Tho. i. iij. sniaꝝ ꝺt q̃ non: vt patuit articl'o precedenti. Et idẽ tenuerũt tres viri p̃dicti. Sed Joã nes dominici allegat ꝛ ñ reprobat Joã nẽ de poll q̃ sensit q̃ põt ꝛ debz adozari latria vt reliquie chr̃i si fluxit de corpe chr̃isti: er sil'r etiam si fluxit de imagine chr̃isti vel hostia consecrata: quia repꝛe

sentat chr̃z passum: z gr̃a ei⁹ adorak. Cõ cordia ãt fit sic. Nã m'tipl'r aliqd adorak latria q̃ debek do. Prio q̃ est de⁹ vt pater fili⁹ z spũssctũs. Et scdo: q̃ est in supposito diuio vt hũanitas chr̃i z sanguis vnit⁹. Tertio: q̃ ẽ imago p̃dictor vt crux. Quarto q̃ tetigit chr̃m tanq̃ aliqd ei⁹: vt vestes z clauj z hmõi. Nonk dr: tãq̃ aliqd ei⁹: q̃ ẽt manus crucifigentiũ tetigerũt eũ. Dico ãt ei⁹ fuisse qđ possedit: z quo vsus est ip̃e vl' alij circa ip̃m: nisi sint ptes rõnalis creature. Et isto q̃rto mõ rõne⁹ tact⁹ sanguis mõ nõ vnit⁹ debet adorari latria: z capilli defluẽtes z hmõi. Si em̃ crux que chr̃m tetigit z vt pfusa sanguie ei⁹ debet latria adorari vt imago: z rõne⁹ ei⁹: a fortiori ip̃e sanguis q̃ fuit ps corpis z vnit⁹ diuitati sic debz adorari. Et simil'r illa aq̃ inq̃ntũ tetigit chr̃m: vel repũtat cũ lãceatũ. Ex p̃dict⁹ ptz q̃ ordo p̃dicator nũq̃ suscepit in cõi ad sustinẽdũ nihil de sanguie chr̃i esse i tra: lz forte aliqs fr̃ i pticl'ari hoc fecerit. Patet ẽt q̃ sctũs Tho. nũq̃ sensit i oppositũ: z qđ ei imponũt: nõ dñ illũ capiũt: Et hec sufficiant de tota ista materia: in q̃ laborauj p inuencẽda ꝟitate. Et vbi inueni aduersarios male dicta conat⁹ sũ vincere i bono malũ: z bñdicere maledicẽtib⁹ nisi qtũs mafia me coegit. Chr̃s ãt iesus etern⁹ amor q̃ iuxta Esa. vaticiniũ i charitate ꝑpetua dilexit nos z attraxit nos miserans: vtiq̃ sanguie suo oĩb⁹ cordib⁹ illũ infũdat charitat⁹ ardorẽ q̃ p oĩb⁹ z singulis nobis sanguinem z vitã misericordit dedit: vt cum simul z ꝟitatẽ q̃rẽdo: inuidiã z odia oẽs obliuiõi ꝑpetue tradãt Amen.

Feria. ij. Pasce Questio. xxxv.

Q Veritur vtruz chr̃us resurrectionẽ suã manifestauerit sufficiẽtib⁹ argumẽt⁹?

Respõdeo. Sctũs Thom. Aq̃. iij. q. lv. ar. vj. sic rñdet. Cũ chr̃us suã resurrectõnẽ dupl'r mãifestauerit. s. testionio z argumẽto seu signo: vtraq̃ mãifestatio i gñe suo sufficiẽs fuit. Prima qđẽ: q̃ vsus ẽ testionio duplici: q̃ neutrũ refelli potuit: Angelor. s. q̃ mulieribꝫ apparuerũt: z Scpturar⁹ q̃s ip̃e ꝑposuit: vt dr Lu. vl. Et sil'r scda. Nã ondit suã resurrectionẽ fuisse verã ex ꝑte corpis: de q̃ ondit ꝑmo q̃ erat ver: q̃ palpabile ꝑbuit. Scdo q̃ erat hũanũ ondẽdo effigiẽ verã: quã ocul' intuerent z Tertõ q̃ cẽt idẽ numero qđ habuerat ꝑus: ondendo vulner⁹ cicatrices. Et sil'r ex ꝑte aie ondit idẽ ꝑ opa triplicis vite Prio nutritiue: i h̃ q̃ cũ discipulis manducauit z bibit. z Scdo sensitiue: i h̃ q̃ ad introgata rñdebat z discipulos pũtes salutauit. z Tertio itellectiue i h̃ q̃ loquebat z disserebat dr scpturis: Et ne qđ deesset ad pfectionẽ mãifestatõis ondit ẽt se diuinã hĩe naturã ꝑ miraculuz qđ fecit i pisciꝫ capiẽdis: z vlteri⁹ p h̃ q̃ eis videtib⁹ ascendit i celũ. q̃ vt dr Joã. iij. Nemo ascẽdit i celũ nisi q̃ descẽdit de celo fili⁹ hois q̃ ẽ i celo. Ondit ẽt resurrectiõis gl'iã p h̃ q̃ clausis ianuis introiuit ad discipl'os. z p h̃ q̃ ab oculis eor⁹ statĩ euanuit vt dr Lu. vl. q̃ p hoc ondebat i sua cẽ prãte videri z nõ videri: q̃ est qditio corpis gl'iosi. Hec ille.

Sed ꝯ. Nihil em̃ post resurrectionem chr̃s discipl'is ondit: qđ angeli i corpib⁹ apparẽtes ostendere nõ possint quia in effigie hũana ostenderũt z comederunt loquendo: vt ptz Gen. xviij. z tñ nõ habuerũt vera corpa. Ergo argumẽta p̃dicta nõ fuerũt sufficiẽtia. So. Licz singula argumẽta nõ sufficerẽt: omnia tamẽ simul' pfecte resurrectionẽ chr̃i manifestabãt. maxime ꝓpter scpture testimoniũ: z angelor⁹ dicta: z assertionẽ chr̃sti confirmatã miraculis. Angeli autẽ apparẽtes nõ se asserebãt homines esse vt chr̃s. Aliter tamen chr̃istus atq̃ aliter angelus manducauit. q̃ cũ angel⁹ ñ habeat corp⁹ naturaliter vnitum z vitificatum: sua comestio non est vera vt etiã dixit angel⁹. Tob. x. Videbar qđẽ intr mãducare z̃. Hec idẽ. Sz intelligendũ ẽ q̃ argumẽtũ duob⁹ modis aliquid ꝓbat. Euidenter. s. sic. q̃ non posset mente nõ credi id quod ꝓbatur. Et

ísto mõ nullũ ẽ argumẽtũ respectu hoĩs ĩ statu vie ad ea q̃ sc̃ fidei: vt ꝓtz discurrẽti p singula. Et lz miraculũ factũ i testimoniũ fidei: quincat õmões q̃b ꝯstat illõ a ỹo fieri: ñ tñ quincit hoiez: qz si videro (q̃bi gra) mortuũ rsurgere lz credã q̃ sol⁹ de⁹ rsuscitat: nescio tñ an iste vere aut phãrastice resurrexit. Alio mõpbabilr: ita q̃ libet bñ dispositꝰ ad bonũ z mõs a passiõib⁹ sic crederet. Et isto mõ sig̃ sil' sufficiẽtia fuert: maxie qz p q̃dragita dies durauert: i q̃b ꝓpedisset ỹ doloſi resurrectio phãrastica fuisset: z tãto magꝭ q̃nto spũs angelicꝰ ñ pt opa virtꝰ ita bñ fingere: sic aia ea pt vere exercere.

Quer̃ ẽt pt. Vtꝝ chr̃s discipl'is ĩ effigie aliena ỹbuerit appere. Vide. iij. q. lv ar. iij. Et vtꝝ debuerit euanescere ab ocul' discipulorꝰ vl' cũ eis ꝓtiue quersari. Vide ibidẽ ar. iij.

Feria. iij. Pasce Questio. xxxvi.

QVeritur vtrũ discipuli sicut pꝰ resurrectionẽ ita z in pũcto resurrectõis debuerint chr̃m videre resurgẽtẽ: Rñdeo ex doctria sc̃ti Tho. iij. parte. q. lv. ar. ij. sic. Resurrectio chr̃i ñ debuit videri imediate ab homib⁹: sed eis debuit nũciari ab ãgelis: Nã q̃ sũt supza hoies sũt eis p angelos mãifestãda. qz talẽ ordinẽ deꝰ in reb⁹ instituit: vtz. iij. c. cele. hierar. z q̃ a deo sũt: ordiata sũt. Ro. xiij. sed chr̃s resurgẽs nõ resurrexit ad vitã cõit oib⁹ notã: sz ad imortalẽ z ꝓfozmẽ deo: fm illõ Ro. vj. Qõ ei vixit: vivit võ. Vñ ỹt Hila. sup Mat. q̃ iõ angelꝰ ꝓmꝰ resurrectiõis est index vt q̃dã famulatu paſne volũtatꝭ resurrectio nũciaret. Sz ꝯ ꝓmo. Nã q̃ dz testimoniũ ferre ỹ aliq̃: hũc ꝓueniẽs ẽ videre illõ. qz testioniũ de visu ẽ certissimũ Sz apl'i habebãt de resurrectõe testificari: fz illõ Act. iij. Virtute magna z̃c. So. Poterãt testificari ỹ visu: qz chr̃m viuẽtẽ oculata fide vidert: quẽ sciuerãt mortuũ: sed sic ad visionẽ btãz ꝓuenit ꝑ auditũ fidei: ita ad visionẽ chr̃i resurgẽtꝭ ꝓuenert hoies ꝑ audita ab angel. Scdo; Nã sic de ascẽsiõe ita z de resurrectõe optebat hr̃e certã fidẽ: Sz ad habẽdã certã fidẽ de ascẽsione illã vidert: vtz Act. j. q̃ debuerũt ẽt videre resurrectionẽ. So. Nõ ẽ sil'e. qz ascensio cõem hoim notici trãscẽdebat solũ q̃ntũ ad t'minũ ad quẽ: ñ a q̃. iõ videri potuit q̃ntũ ad t'minũ a q̃. i. fz q̃ eleuabatur a tra: ñ ãt ad quẽ: qz ñ viderũt quo recipiek i celo. Sz resurrectõ eã trãscẽdebat q̃ntũ ad t'minũ a q̃: fm q̃ aia redit ab ifer⁹ z corꝑ exiuit de clauso sepulcro z ad quẽ fm q̃ est adept⁹ chr̃s viraz gl'iosã. Tertio. Nã viderũt resurrectionẽ Lazari q̃ fuit indiciũ resurrectionis chr̃i z̃c. So. Nõ ẽ sil'e: qz Lazarus ẽ resuscitat⁹ ad vitã talẽ q̃lem ꝓus habuerat: q̃ cõem hoim notici ñ transcendit Hec oĩa scr̃s Tho. ꝓtualit.

Quer̃ ẽt pt: vtꝝ chr̃i resurrectõ ỹbuerit oib⁹ aut certe solũ apl'is manifesta ri: Vide. iij. q. lv. ar. j. Et vtꝝ oĩa näli ỹstorio appetãt pacẽ quã q̃dẽ appetitu ỹliberato odiũt. Vide. ij. ij. q. xxix. ar. ij.

Dñica tu octa. Pasce Questio. xxxvij.

QVeritur Vtrũ Thomas chr̃i cicatrices tetigerit: aut viderit tñ: Rñdeo. Quidã dicũt chr̃z exhibuisse q̃dẽ palpãdũ lat⁹ ac mẽ⁹. sz thomã solo visu credidisse. nec ausũ fuisse ꝓt' ꝓuerẽtiã tãgere. Qõ Aug. vt dubitãdo docere: vt ỹt Alb. mag. sup Joã. szalij sez ipe Alb. z su⁹ discipul⁹s. Tho. z Alexãder z mꝛti alij dicũt meli⁹ q̃ vidit z tetigit ꝓter nos vt crederem⁹. Videt aũt isti moueri ꝓt' dictũ Leonis pape dicẽtis. Suffecerat ad fidẽ ꝓtia qõ viderat: sed nob opãt⁹ est vt tangeret qõ videbat. Posset aũt adduci argumẽtũ ꝑ babile. Licz cm̃ ꝓsueuerit dici q̃ scr̃ys Georgi⁹ ibi lancea ꝓcussit draconẽ ybi pictoriby placz: tñ qñ sp z apõ oẽs alicd pigit ex pictura argumẽtũ ꝓbabile sumit. qz ꝓbile ẽ tale q̃ñ sp̃i catholicis suc

cessiue deriuatū a pmis q̄ viderūt. Vñ b argumēto vtit mgr histo. ad astruendū q̄ in chr̄i natiuitate bos ⁊ asin⁹ affuerūt. Vñ ⁊ picture dicūt libri laicoꝝ Sz Tho. q̄ntū scit: sp ⁊ vl̄r pigit velut chr̄i lat⁹ tetigerit ⁊c. Sz ꝛ. Null⁹ ei ñ credēs resurrectionē chr̄i tetigit chr̄m. q̄ dicit Hiero. ad marcellā: q̄ ñ merek tangere chr̄m q̄ resurrectiōez ei⁹ ñ credit. Vñ beate marie mag. dc̄m fuit: Noli me tāgere. Joā. xx. Sz Thomas resurrectionē ñ credebat. So. Sic ōr ſ. Tho. i. iij. stati qñ vidit vulnera: credidit. Vñ ōr chr̄s q̄ vidisti ⁊ ñ q̄ tetigisti me thoma ⁊c. Et ꝙ̄r meruit tāgere ⁊ tetigit: ñ vt ip̄e crederet q̄ tā credebat: sz vt nos credere m⁹. Khosa āt magdalena ñ eligebak vt ōr ſ. Tho. velut test̄ resurrectōis i pplis q̄ m'ieret i eccl'ia docere nō decet: vtz. j. Cor. xiij. Et tō tāgere ñ ē pmissa: lz ēt ⁊ hut⁹ assignenk alie cause. Queri etiā p̄t vtr̄ duo corpa possint diuia ꝓtute simul ee i eodē loco. Vid. iij. dis. xliij. arti. ij. q̄stiūcula. iij. ⁊ Cap. ēt in. iij. eadē. dis. q. iij. ꝛclione. iij. Et vtr̄ rō facies rē videri minuat vl̄ totak'r auferat meritū fidei. Vide. ij. ij. q. ij. ar. x.

Dñica prima post octa. pasce
Questio xxxviij.

QVeritur vtrū sit licitū pastori pſecutionum tpe aufugere a grege deserto: ex il lō saluator̄: Si vos pſecuti fuerint i vna ciuitate ⁊c. Rñdeo. Tripliciter ex scripturas ⁊ scr̄os ōr lup⁹. ſ. diabol⁹ tentās: hereric⁹ decipiēs ⁊ tyrān⁹ violenk erumpēs. igit tpe pſecutiōis pmi ⁊ scōi lupi. i. diaboli ⁊ hereticino lz pastori relinq̄re gregē suū ꝓpt̄ cōmodū tpale aut piculū pſonale si adeo sit ḡuis pſecutio vt ꝛsiderata ꝛditōe pſonaꝝ ac rerū: pbabil'r timeak' pditō oim ouiū aut pluriū vl̄ ēt vni⁹. Nā q̄libz tenek' vbi p suū icōmodū vl̄ piculū pſonale crederz se alci⁹ salutē ꝓcurare: h̄ ipm facere: q̄ h̄ exigit ordo charitat'. vt pl⁹ vitā corpalē ꝓpri q̄ res nr̄as tpales: vt pl⁹ eius vitā ſpūalē q̄ nr̄am corpalē diligam⁹. vt ptz p̄ sctm Tho. ij. ij. q. xxvj. ar. v. Res āt tpales dicūt aliq̄ superflua necessitati ⁊ decētie: ñ āt necessaria alci⁹ corp: alioq̄n ñ tā pl⁹ corpalē vitā ꝓpri q̄ tpalia: sz q̄ vitā vl̄ decētiā nr̄am: ⁊ ꝙr q̄ ꝓtute affabilitat̄z diligerem⁹. sz de h̄ parebit i q̄nib⁹ moralib⁹. Precipue ꝛo ⁊ specialī rōne ad h̄ tenek' pastor. Nā q̄cunq̄ ē obligat⁹ ad aliquid faciendū: maxie est obligat⁹ vbi facere vel ñ facere illō ē cā q̄ finis obligatiōis sit vel ñ sit: sic q̄ est stipēdiat⁹ vt ducē defēdat a gladio: maxie ad h̄ tenek' vbi dux gladiꝰ impedit: qz si eū defendit. stat finis. si ñ defendit nō stat. Sz pastores obligant̄ sead ex eqndū officiū pastorale ad hūc finē q̄ ē salus ec'na subditoꝝ ⁊ ad exhibendum aiaz ꝓ salute ouiū: qz h̄ ab eis exp̄sse exigit in ꝓsecratōe: cū ōr. Vis ponere aiaz tuā ꝓ ouib⁹ tibi cōmissis: et respondet: volo. Ergo vbi salus pecoꝝ p̄ncipaliter exigit pastoris: illicitum est suā absentare pſonaz: sed tenek' oues ptegere ozonib⁹ doctria ⁊ exēplis. Vñ Zach̄. x. fugiens pastor dicit idolum. i. vmbra et similitudo veri pastoris. O pastor inq̄t ⁊ idolū derelinq̄ns gregē. Si ꝙo de tertio lupo. i. tyrāno loq̄mur: distinguēdū ē. q̄ aut pſecutio est personalis. i. ꝛtra pſonā pastoris solū: aut cōis. Si p̄mū. sic ꝛclusio est. q̄ ñ in ei⁹ absentia ꝓ aliū ꝓuideri p̄t subditoꝝ saluti: licz ei ꝓpt̄ ecclesie cōmodū vl̄ piculū sue pſoue corpalit̄ relinq̄re gregē. Que ꝛclusio ꝓbat auctoritate bri Aug. i epla ad Honoratū. Fugiāt inq̄t ō ciuitate i ciuitatē fut chr̄i: q̄n eoꝝ q̄sq̄ spēalit̄ a pſecutoribꝰ q̄rit vt ab alijs q̄ nō ita q̄runt nō deseratur eccl'ia. Et exēplo Pauli Act̄. ix. fugiēz̄ e damasco: ⁊ Thome cātuari. ⁊ m'toꝝ similiū. Et rōne. Nam pastor relinq̄ns gregē tpe lupoꝝ: nō peccat nisi sit pſecutio ꝛtra gregē: qz rō ⁊ causa peccādi in sil'ib⁹ ē. q̄ ñ pregit gregē vbi ē necesse. q̄ necitas nl'a ē vbi nō impugnak'. Sz cū q̄rit pſona pastoris solū non est pugna vl̄ pſecutio ꝛtra gregē. Si ꝙo pſecutio sit in pſona eius ⁊ gregē: iterum distinguendū est. Si em̄ vnus tm̄ sit pastor:

est ꝓcl'o:q ñ licꝫ illi gregẽ deserere:alio qn eẽt mercẽnari⁹. Si em̃ piculosum ẽ nautã nauim̃ i trãquillitate dserere:qn to magꝫ i fluctib⁹:vt dr Nicola⁹ papa: z hꝫ i decretꝫ. Si ãt sũt ml'ti pastores q bus alibi idigeat eccl'ia:ꝓcl'o est:q aliq eoꝝ fugere pñt:vt dr Aug. vbi s. z aliq remãere:qꝛ sic nec tal' eccl'ia deseriẽt:nec pastor necari⁹ inꝛibit. Etsi cõi ꝓcordia aut alia ꝓuenieti via:q remaneãt z qui vadãt determiari nõ possit: pñt iuocata gra spũsseti mitti sortes:sm eũdẽ ibidẽ Sz ꝓ. Videt q nullo mõ liceat fugere. Nã fugiẽtẽ saluatoꝛ dr mercẽnariũ:z ñ pastorẽ:sz ꝓ pastorẽ illũ diuidit. Solu. Mercẽnari⁹ ẽ q pl⁹ dr mercede q̃ dr ouiu m salute curat. Sec⁹ sic̃ secur⁹ dr salute ouiũ:p q̃ mort ẽ pat⁹ si opterꝫ:vult et saluare seipm coꝛpal'r:qꝛ sic dñs ꝓ su

Queri etiã pt vtꝝ pastoꝛ nr̃ (luit chꝛs aiam. i. vitã suã dderit ꝓciũ,p ouib⁹. i. fidelib⁹ suis: Vide. iij. q. xlviij. ar. ij. Et scdo. Vtꝝ chꝛs oues suas sic certitudinal'r cog̃scat vt sciat ꝗt saluabũt z q̃:ita q saluari neq̃ant nec pces nec pauciores:nec alie ab ill' q̃s scit. Vide. j. q. xxiij. ar. vij. ꝓita. q. vj. ar. iij.

Dñica. ij. post octa. Pasce. Questio. xxxix.

QVerit Vtꝝ apli volẽtes dr morte dñi i hipo diuie volũtati ꝓformarẽt: Rñdeo Apli de morte dñi sume tristabant z gaudebãt qñ erãt i ꝓa fide z dilectõe. Nam si passio chꝛi p se z sm se ꝓsideretur:dr ea dolebãt. qꝛ q̃cũq habꝫ charitatẽ dolet dr iniq̃ morte inocẽtis. z tãto magꝫ q̃nto magꝫ ẽ sibi dilect⁹. Sz si ꝓsideret i ordie ad fructũ inde seq̃ntẽ q ẽ libatio mõl:sic lerabãt. qꝛ rõne fidei dr credebãt:z rõne charitatꝫ dr volebãt. Utroq ãt mõ. s. volẽdo z nolẽdo diuie volũtati ꝓformabant. Nolẽdo q̃dẽ:qa etiã de⁹ nolebat illã passionẽ sm se:imo nullũ malũ pene vult nisi sub rõe alicuius boni. Et sic̃r volẽdo:vt ptꝫ. Et hẽ q̃ sub alĩs ꝓbis dicim⁹:z dr s. Tho. j di. vl. ar. vl. ad tertiũ:q btã ꝓgo rõe dolẽbaã volebat chꝛi morte:quã volũtate nãli abhorret q̃libꝫ sctũs. Sz ꝓ. Nã q satꝫ hꝫ exultare ñ ꝓformak diuie voluntati si multũ tristek. qꝛ exultare ẽ extra salire p leticia:qñ. s. tãta ẽ vt let⁹ ꝓcieri ñ possit. Sz dr Zach. ix. Exulta satꝫ ꝛc. So. Qui ml'tũ hꝫ exultare ñ ꝓformak si tristek ea rõe q̃ hꝫ exultare. sec⁹ si alia Zacharias ãt dicebat exultãdũ esse de aduẽtu saluatoꝛ:inq̃ntũ erat sal⁹ z redẽptio mõl:ñ ãt inq̃ntũ erat ad inq̃sitiõ mã inocẽtꝫ afflictõeꝫ. Sz sic dr durꝫ ꝓcrik Dauid i ꝓsona chꝛi i ps. di. Quesiui(. i. desideraui naturali dsiderio:marie tpe passiõis)q sit' ꝓtristarek. s. ꝓdolẽdo mihi (fuisset em̃ magnũ solatiũ chꝛo afflicto inq̃ntũ hõ)z nõ fuit. qꝛ. s. q̃si null⁹ fuit. Fuerũt em̃ pauce ml'eres nobiles z de uote z pauci discipuli.

Queri etiã pt vtꝝ q̃libꝫ i morte parẽtũ vl' amicoꝝ flẽdo z plorãdo diuine volũtati ꝓformet: Vide. j. di. vl. ar. iij. Et vtꝝ gaudiũ brificũ semel habitũ dr chꝛo viso possit a brõ vl' auferri vl' gdi Vide. j. ij. q. v. ar. iij.

Dñica. iij. post octa. Pasce Questio. xl.

QVerit: Vtꝝ expediret apl'is coꝛpalẽ chꝛi pñtiã gdere: Rñdeo q sic:ppt duo. Primo:qꝛ q̃ min⁹ bonũ diudicat bono maioꝛi:expedit illd gdere:sic gdit z abscindit pes ne totũ coꝛp⁹ peat Sed bonũ ptis sensitiue ẽ min⁹ q̃ intellectiue:cũ illa ps sit inferioꝛ. Igitur vbi piudicat bono rõnis:etiaz expedit nos illo puari. Et ita erat i apl'is. qꝛ coꝛpoꝛal' delectatio discipl'oꝝ i visu psone z actuũ chꝛi:z i auditu ꝓboꝝ ita eos detinebat:q elcuatõ mẽtis eoꝝ ad secreta diuinatꝫ ei⁹ ppdicebak. Bcõ. i hom. Expedit vob vt forma sul vis subtrahak aspectib⁹:qtus amoꝛ diuinatꝫ aptiꝰ vis ifigak mẽtib⁹. Scõo. Nã illd ad q̃ vel p⁹ q̃ seq̃t sũma rei pfectio:expedit tali rei fieri sicut ei expedit sua pfectio:qꝛ

illō est cā gfectiōis saltē sine q̄ nō. Sz hmōi ē ascēsio chr̄i: qz plenitudo spūssā cti dāda ñ erat nisi post eā: vt i alia q̄sti one patebit. Sz ꝫ. Nā si h̄ expediebat: lō erat. qz illa pñtia erat ipeditiua ꝟsolatōis spūssci. Sed hoc ē falsuz: qz ipa erat bona t salutarz. bonū aūt nō repugnat bono. So. Licz illa pñtia eēt salutaris. l. ꝟferēs ad salutē: t nō ꝟria aduētui spūssci directe t p se: neq; ꝟsolatōi el⁹: tñ indirecte t p accidēs aliq̄l: ilt illuz ipediebat ꝓpt̄ ꝟditōes naturales aie nostre. cui⁹ intētio si diuidak ad pl̄a: minuitur. t q̄nto circa vnū intēdit: tāto minuitur circa aliō. Ygit stāte delectatiōe t attētiōe apl̄oz ad chr̄i hūanitatē: nō poterat i eis eē sūma intēsio amoz; diuitatis. Sz ꝫ h̄ Pīo: qz qñ potētie aie sunt subordiate: si vna i suo actu intēdak: intētio scōe ꝓpt̄ h̄ nō remittit. Sz intellectus coordinak sensui. g̃ tc̄. So. Ista p cedit qñ ille potētie sūt circa idē. sic dū rē aliquā videm⁹: nō min⁹ imagiamur vl̄ intelligim⁹. Sz nō ē sic i ꝓposito. qz sensus apl̄oz erat circa hūanitatē: t intellectus circa deitatē q̄ sūt diuersa. Scōo: qz pari rōne i pīa: vbi cū sūmo gaudio videt hūanitas: nō eēt sūm⁹ amoz i deū So. Nō ē sic. Nā qñ aliq̄z duoz vnū ē rō volēdi aliō: intēsio amoz; circa vnū ñ est cā remissiōis circa aliō: sz est cā vl̄ effect⁹ intēsiōis circa aliō. sicut intēse velle sanitatē est cā intēse volēdi medicinā Et intēsa volitio medicine ē effect⁹ intēse volitōis sanitatz. Sz i pīa de⁹ est rō intelligēdi t volēdi oia. Vñ pl⁹ ibi gaudet ō diuitate chr̄i q̄ pl⁹ gaudet de hūanitate: t ecōuerso. Nō sic āt ē i via: vbi deitatē nec sp amam⁹ nec sp vidē⁹ actual̄r. Scōo. Nā spūssc⁹ eq̄ potuit eis dari chr̄o pñte sicut chr̄o absente. qz eq̄ chr̄s potuit cū dare: cū eq̄lis eēt prātis. g̃ datiōi el⁹ nō erat necessariū chr̄m abire. So. Negak ꝟña. qz lz eēt possibile h̄ chr̄o: nō tñ erat ꝟuenies q̄diu erat cū eis fm s. Tho. sup Joan. multiplicirōne. Primo ꝓpter eoz dispositiōem: qz spūsco cū sit amoz spūal̄: ꝟriak aliq̄ mō amoz carnal̄: cuiusmōi erat q̄dāmō amoz apl̄oz ad chr̄m. Scōo ꝓpt̄ auxiliū diuini ꝟditionē: qō maxie ꝟsueuit adesse q̄ ds alijs remedijs t adiutorijs puatur: sic sūt puati apli chr̄o recedēte. Vñ stati affuit ali⁹ adiutoz t ꝟsolatoz. Jō ōt chr̄s: Aliū pacletū dabit vob. Tertio ꝓpt̄ dignitatz chr̄i ꝟsideratōez: ne. s. hō inq̄ntū hō crederet eē q̄ dat spūsc̄m q̄ exns cū apl̄is videbat eē q̄si vn⁹ ex illis Vñ Jo. ix. Nōdū erat spūs dat⁹: qz ies⁹ nōdū erat glificat⁹. Quarto ꝓpter vnitatē eccl̄ie ꝟseruādā: sic Joānes nl̄ lū signū fec̄: vt ōt Jo. xiij. ne. s. pl̄s diuiderek a chr̄o: sz appereat chr̄i sup Joānē eminētia. Discipli ei chr̄i ita erāt repleti gra spūssci: vt maiora facerēt q̄ ipe fecisset: vtz Jo. xiij. Et tō si añ passiōez fuissz apl̄is dat⁹: apō m̄tos fuissz i dubiū ꝟsuz q̄snā eoz chr̄s eēt. Tertio. Nā qō adducit ad deitatz amorē: ab illo nō abducit. sz hmōi fuit pñtia chr̄i tc̄. Solu. Alb̄. mag. sic ōt. Qñ chr̄s suā pñtiā corpalē exhibuit: stati ad amorē diuitatis erexit. Et tō exhibuit suā corpalē societatē vt viā: sz diuinā pmisit vt fruī nū vie. Aut āt pmāet in h̄ qō ē vie: ipedik a fmio: t eo fruik q̄ deberet vti. Et h̄ ē qō dicūt scī corpalē delectatōez in chr̄o fm carnē ipediuisse ꝟsolatōem spūssci. Hec ex illo.

Queri etiā ꝑt: vtr̄ plenitudo spūssci dari debuerit in veteri lege visibiliter: Vide. j. di. xvj. Et vtr̄ spūssc⁹ accipiat ō eo qō ē filij: qsi ab eo pcedēs. Vide j. q. xxxvj. ar. ij. potētia. q. x. ar. iiij.

Dñica. iiij. post octa. Pasce Questio. xli.

Queritꝫ Vtrū chr̄s i patria annūciet nobis ō pīe pa slā: Ad qō sic rñdeo. Aliq̄d ānūciat ō aliq̄ mīstr̄. Pīo effectiue: sicut causa effectiua cognitionis. Et h̄ tripl̄r. Primo vt causa remota. t Secundo vt prima que est potentia sicut intellect⁹. Tertio vt species intelligibil̄: t ois habit⁹ intellect⁹ faciens ad eliciēdū itellectionē. t scōo formali⁹ ter. Et h̄ dupliciter. Primo sicut inclis

lectio manifestat: q̃. ſ. est ipa mãifesta/
tio et scõo sic ꝓbũ ẽ mãifestatiuũ tã q̃
termin⁹ manifesttiõis ꝓxim⁹. Tũc rñ/
deo ꝑ aliq̃s ꝛcliones. Pria: tã i viaq̃ in
ꝓpria de⁹. i. pater ꝓbũ z spũſſctũs annũ
ciant nob oia effectiue ꝑmo mõ. qz ipe ẽ
cã ꝑma oim: z ꝓñr cã remota oim habẽ
tiũ scõas causas ꝓprias: cutuſmodi ẽ no
ſtra manifestatio. Scõa. Effectiue se/
cũdo mõ de ꝑre eterno(siue ſumak pat
ẽntialiter ꝑ deo ꝑre: filio et ſpũſancto
ſiue ꝑſonalik ꝑ ꝑſona ꝑma in trinitate)
annũciat nob intellect⁹ noſte poſſibik.
qz ipe ſol⁹ ẽ potẽtia: q̃ apprehendim⁹ et
intelligim⁹ imaterialia: vtz. iij. de aĩa.
z. ij. poſter. Tertia. Effectiue k̃tio mo/
do de ꝑre eẽno annũciat nobis ꝑ ſpecu
lũ in enigmate ſpecies intelligibik crea
ture ſenſibik; qz inuiſibilia dei ꝑ ea q̃ fa
cta ſk intellectu cõſpiciunk. Ro. j. Sed
palã. i. facie ad faciẽ: annunciat nob ſo/
lũ ẽntia duia: cõiuncta nobis vt ſpeci/
es intelligibilis: z lumẽ glie ad ipaz re/
quisitũ. qz de⁹ ñ ꝑr facialik: vt ita dicã
ſeu ẽntialik vel ꝑ ẽntiã videri ꝑ q̃cũ/
q̃ ſilitudinẽ creatã ſed ſolũ ꝑ ipam di/
uinã ẽntiã: vt ꝓbat doctor angelic⁹. j.
q. xij. ar. ij. Quarta. Formalik aũt ꝑmo
mõ annunciat nob palã de ꝑre ſola vi/
ſio btifica. i. elicita ꝑ lumẽ glie z ẽntiã
diuinã tenentẽ locũ ſpeciei intelligibi/
lis: qz oĩs alia itellectio nr̃a est enigma
tica: vt ptz ex loc̃ allegat̃. Quita. For
malik aũt scõo mõ ſolũ ꝓbũ eternũ annũ
ciat nob palã ỏ ꝑre. Nã oẽ ꝓbũ aunũci
ans nob de eẽno ꝑre palã ẽ btificũ. Sz
ſolũ ꝓbũ eternũ ẽ btificũ: qz nullũ aliỏ
ꝓbũ termiat btãz viſionẽ: vtz per Cap.
i. iij. diſt. xlix. q. v. ꝛclu. ij. q̃ ibi hz q̃ bti
ꝑ intellectionẽ btificã ñ ꝓducũt ꝓbũ. ſz
ipa ad ꝓbũ increatũ terminak: z ꝑ ſctm
Tho. j. di. ij. ar. iij. vbi hz: q̃ bti noiant
deũ ꝑ ꝓbũ ſeu ꝛceptũ icreatũ. z ꝓñr deũ
ꝑ illỏ ꝓbũ itelligũt. Et h̃ ẽ qỏ dr̃ Zach.
c. xiij. In die illa. ſ. qñ deũ videbim⁹ ſi/
cuti ẽ: erit dñs vn⁹. ſ. vere z opiatiue: et
nomẽ el⁹ vnũ. i. ſũptũ ab vno ꝓbo incre
ato. Sz ꝓmiſſa arguik Prio. Nã ſi fi
li⁹ vel annunciat i ꝓpria de ꝑre. i. manife
ſtat patrẽ z ꝓbũ: lõ est. qz intellectus ad
itelligendũ indiget ꝓbo. Sed h̃ ẽ falſũ
qz ſens⁹ ẽ impfectior cõgſcẽdo q̃ intel
lect⁹: z tñ cõgſcit ꝑ ſolã opatiõz ſine alio
in ſe ꝓducto: z ꝓñr a fortiori z intellect⁹
So. Sciendũ ẽ q̃ ſentire et intelligere
ſũt opatiões imanẽtes: ꝓueniẽtes i h̃ q̃
ꝑ neutrã aliq̃d ꝓducik extra ſentiẽtẽ z i
telligentẽ: imo nec extra potẽtiã ſenſiti
uã z intellectiuã. ſz i h̃ differt: q̃ ꝑ ſenti
re nihil ꝓducik in potentia ſenſitiua: ſz
ꝑ intelligere i potẽtia intellectiua ꝓdu
cik aliỏ qỏ ẽ ẽmin⁹ itellectiõis z ꝓmũ ſeu
imediatũ itellectũ. z dr̃ verbũ. i. forma
specular̃ ad quã aſpiciẽs itellect⁹ itelli
git rẽ exiſtẽtẽ extra aĩam: q̃ forma ſpe/
cl̃ar̃ realik idẽ ẽ cũ ipa itellectiõe: vt alis
dẽz ẽ. Rõ aũt differẽtie ẽ duplex. Pria ẽ
cõditio ſenſatiõis. qz ꝓpk ſuã iꝑfectionẽ
z materialitatẽ: ñ vt hãe terminũ itrin
ſecũ i ſuo ꝓncipio elicitiuo. Et scõa. qz
ẽt h̃ ñ oꝑtz ꝓpter ea q̃ obiectũ ſenſationis
ſit actu ſenſibile i rex nã: z ꝓñr nõ oꝑtet
aliq̃d ꝓduci i q̃ res ſenſibik ſentiak. Sz
intellectio ꝓpk ſui ꝑfectionẽ hz intrinſe
cũ terminũ: z rurſus obiectũ itellectus
nr̃i ñ ẽ actu intelligibile: ſz oꝑtet ꝓduci
aliq̃d i q̃ z ꝑ qỏ videak. i. ꝓbũ. Vnỏ ſz
aliq̃s: qñ itellect⁹ ẽ cogitatio ñ ꝓtingẽs
ad rei q̃ditatẽ: ꝑ ea ñ ꝓducik ꝓbũ: qỏ q̃li
ter ſit vex: alis fortc declarabik. Scõo
Nã ſi intellect⁹ ad intelligendũ indige/
ret ꝓbo: vt ſic filius annũciet de ꝑre vt ꝓ
bũ: angel⁹ intelligẽdo ẽntiã ſuã ꝓduce
ret ꝓbũ. Sed h̃ eſt falſũ. qz qñ potentia
cogſcitiua hz obiectũ actu cognoſcibi/
le: nõ ꝓducit aliq̃d i q̃ illỏ cognoſcak. vt
ptz de ſenſu. So. Per q̃dlibz itelligere
ꝓducik ꝓbũ ab aliq̃ intelligẽte z ſi non
a q̃libz: vt patz ꝑ ſctm Tho. j. q. xxvij.
ar. j. Angel⁹ igik intelligẽdo ſe neceſſa/
rio ꝓducit ꝓbũ ñ obſtante q̃ ſua ẽntia
ſit actu itelligibik. qz cũ due ſint cauſe
ñ ꝓducẽdi ẽmin̄ intrinſecũ opatiõi im
manẽti cogſcitiue: iꝑfectio. ſ. el⁹ z actu
alitas obiecti. ſi i angelo eẽt ꝑma: eẽt ẽt
i nob cũ itelligim⁹ q̃ditatẽ aliquã. et ſi
ſcõa ipa ẽt eſſet in deo: igr̃ ſi nec hõ nec
de⁹ ꝑt ſic intelligere niſi ꝓducẽdo ꝓbũ
mlto min⁹ angel⁹ cui⁹ ẽntia ẽ min⁹ itel
ligibik q̃ diuia z cui⁹ itellectio ẽ ꝑfecti-

or ꝯ hūana. Prio his sciendū ē. q̄ ꝯnto actꝰ ē altior. tāto plꝰ sibi eminenꝫ idēti ficat sic sensꝰ cōis idētificat sibi eminēt oēs ppos iq̄ntū vna vis q̄ ē ipe pt oia q̄ pñt illi. Cum igr rō opatōnis: z rō sili rudis seu repñtatiui sit alia z alia: istas duas aliq̄ cognitio ꝓpꝫ suā eminētiā sibi idētificat: vt eade sit opatō z spēs repsentatiua alteriꝰ. sic ē de q̄ est eminētissimꝰ. idētificat sibi ēt gñe diuersa: puta absolutū z relatiuū. Queri ēt pt̄ꝫ ois petens i noie chr̄i exaudiat. Vide ij. ij. q. lxxxiij. ar. vij. scōm. et ar. xvj. et iij. di. xv. q. iij. ar. vij. q̄stiūcula. iij. Et vtꝫ gaudiū spūale qō ꝓficatꝫ ꝓtēplatōꝫ seq̄ꝫ possit vnq̄ ꝯmiari citra clarā cognitionē entꝫ infiniti. j. ij. q. iij. ar. iij.

Indie ascensiōis Questio. xlij.

Queritꝫ vtrum congruum fuerit chr̄z ascēdere. Et posito q̄ sic: vtꝫ ascēderit super oēs celos visibiles tm̄: aut visibiles z intelligibiles tm̄: aut visibiles intelligibiles z credibiles. Et posito q̄ sup oēs ēt credibiles: vtꝫ sic ascēderit sup vltim̄ oim̄: vt sit infravltimi. i. empyrei supficiē. Quexā: vel extra ꝯz ꝓfitatē. Et posito q̄ sit infra vere. vtꝫ san. Tho. sic sēserit. Rñdeo Ad pmū q̄stū s. Tho. iij. di. xxij. q. iij. ar. j. z. iij. q. lvij. ar. j. rñdz: q̄ chr̄z ascēdēr i celū fuit Quēiens sibi. Nā locꝰ dz eē ꝓportionat̄ loca to. Sz chr̄s ad vitā ico:ruptibilē resurreterat. z locꝰ celestiꝭ ē locꝰ ico:ruptōnis. Sz ꝯ h̄. Nā motꝰ cū sit actꝰ existētiꝭ i potētia ē actꝰ ipfecti. z ꝓpꝫ aliquā idigētiā z ꝓpꝫ aliq̄d meliꝰ. Sz chr̄s pꝰ gl̄iosā resurrectionē ñ fuit ipfectꝰ. nec indigens nec fuit ei meliꝰ i celo q̄ i tra. g̃ ñ ascendit. Solꝫ. Per motū localē ñ ponit i mobili aliq̄ pfectio: q̄si desit ei aliq̄d eoꝝ q̄ debēt inesse: sz ponit ipfectio ꝑm q̄d p h̄ q̄ dū ē i isto loco ñ ē in alio. qr taꝫ motꝰ ñ ponit extrīsecū de potētia ad actū itrinsecū: sz ad extrīsecū. qr ꝯz ph̄m. viij. phyꝫ. ñ mutat aliq̄d itrancū rei: sz id qō ē extra. Nō fuit ēt motꝰ chr̄i ꝓpꝫ aliquā idigētiaq̄ idigeret ipe ex pte sua in seipo hīe: sz ꝓpꝫ nr̄am. vt eēt i loco q̄uenienti sibi i q̄ nodū erat. Nihil ēt ei accreuit q̄ntū ad eēntialia gl̄ie ꝑm corpꝰ vꝫ aiam. sz accreuit ei aliq̄d q̄ntū ad loci decētiam qō ē de bñ eē. Et ō hac decētia gaudiū hūit: ñ qr tunc gaudere incipet cū celuz ascēdit: sz qr nouo mō de h̄ gauisꝰ ē sic ō re ipleta. Fuit ēt q̄uenies nob. Prio vt nos q̄si i possessionē corpalē iducerz celi quā nob sanguis sui pcio emerat. Scōo vt sperem⁹ nos illuc posse ascēdere. vbi ē nr̄a nā. Tertio vt illū nō tā agnoscētes ꝯz carnē spūalitꝫ tm̄ q̄ūgamur illi z ꝓfr efficiamur idonei ad dona spūsseti ꝯz q̄ dictū ē. Ascēdit ialtū dedit dona hoib⁹ Sz ꝯ h̄. qr sua pñtia corpalis magis fuisset ad nr̄am salutē ꝯ ascēsio. So. Illa pñtia i duob⁹ potat eē nociua. Prio q̄ntū ad fidē. qr ꝑm glo. j Jo. ij. videtes eū i forma q̄ erat pre mior. ñ crederēt ō facili pr̄i eccl̄ē. Scōo q̄ntū ad dilectiōez qr illum ñ solū spūaliter: sed ēt carnaliter dilig erem⁹. cū ipo corpaliꝫ q̄uersantes. qō ē de ipfectiōe dilectiōis. Hec oia s. Tho. Ad scōm āt q̄stū idē. iij. pte ybi s. ar. iij. z. iij. di. xxij. q. ij. ar. iij. q. v. sic dr. Quāto aliq̄ corpa pfectiꝰ de diuina bonitate pticipāt: tāto ordie corpali: q̄ ē localis: st superiora. Vñ corpa formaliora st superiora. vt ptz. iij. phyꝫ. z. ij. celi. qr p formā oē corpꝰ pticipat diuinū eē: vtz. j. phyꝫ. Sz de diuia bōitate plꝰ pticipat corpꝰ q̄ gl̄iā: maxie corpꝰ chr̄i: qō inꝫ ceꝫa corpa gl̄iosa maxime refulget gl̄ia ꝯ oē corpꝰ nale p formā sue nature. Vñ q̄uenientissimū ē sibi q̄ sit supra oia corpa ꝓstitutū i alto. Et ideo sup illud Eph̄. iij. Ascēdēs i altū: dicit glo. loq̄ co z dignitate. Sed ꝯ h̄. Nā dr in ps. Dñs i tēplo scō suo: dñs i celo sedes eius. Sed qō est i celo: nō ē supra celū. Ergo chr̄s nō ascēdit sup oēs celos. So. Sedes dei dicit eē in celo nō sic in cōtinente: sed sic in ptento. Vñ nō oportet aliquā ptē celi esse eo superiorē: sed ipm esse sup oēs celos sicut i ps. dr. Eleuata est magnificētia tua sup celos deꝰ. Sedz Nā corpꝰ chr̄i necessario est in loco. So extra celū ñ est locū ꝯz ph̄m. j. celi. So.

De qōnibus super euāge.

Nō ōr ascēdisse sup celos: qz sit extra ce
lū empyreū: sz qz ī altissimā ptē et⁹ ascē
dit. Hec oia s. Tho Ad tertiū q̄stū
dico: q̄ q̄dā celi sūt visibiles gra alicui⁹
sui. s. celi. vij. planetaꝝ z stellaꝝ fixaꝝ. qz
hoꝝ q̄libz hz saltē vnā stellā visu depheh
saz. Et isti cognunt eē distincti ex motu
suaꝝ stellaꝝ: q̄ nō sūt sp in eadē distātia
ad iuicē. Quidā āt nō sūt visibiles: qa
carēt stell'. sz sūt itelligibiles: qz dephēh
dunt i motib⁹ inferioꝝ. Et isti fm ali
q̄s sūt duo sup octauā spherā fm alios
vno vn⁹ tm. Cū em̄ pmū mobile tanq̄ p
pinquissimū substātijs imobilib⁹. i. an
gel': mimū debeat hīe de variatōe mo
t⁹: fm oēs phos dz hīe vnū motū tm: et
ꝑ octaua sphera nō ē pmū mobile: qz
ipa dephēdit moueri trib⁹ motib⁹ disti
ctis. de q̄b⁹ al's. Intelligit igit q̄ supra
ipam ē admin⁹ vnū celū. Forte aūt nō
oꝑtet ponere ples sup eā ꝓpt dictā rōnē
qz ipa pt duplici motu moueri ab vno
angelo vl' duob⁹: z vno a supiori corpe
Sz tñ ꝓbabil⁹ ē q̄ sup eā sint itez duo
celi moti: vt dicūt q̄dā astrologoꝝ. q̄rū
opinionē videt sequi s. Tho. in. ij. di. xiij
ar. j. z Alb. magn⁹. ij. celi. Quoddā āt
celū nō ē visibile nec intelligibile p na
turalē rōnē. sed est credibile: vt empyre
um. q̄d tenet auctoritate Strabi z Be
de z Raba. Licz igit posset dici q̄ chri
stus ascēdit sup oēs celos visibiles: vel
etiā itelligibiles: z sic itelligi dēm apli
Eph. iiij. sup allegatū. qz anti q̄ doc. vt
Aug. z Hiero. z hmōi: nihil d empyreo
dicūt: tñ tenēdū ē q̄ ascēdit etiā sup ce
lū credibile: qz corpi nobilissimo debet
loc⁹ nobilissim⁹ Ad q̄rtū q̄stū dico: q̄
ascēdit sup oēs celos ēt sup vltimū: eo
mō q̄ ds mōtē dr ascēdisse: qz maiorē p
tē et⁹ ascēdit: q̄uis extremū cacumē pe
dib⁹ ñ supauerit. nō ār sic q̄sī sit oino ex
tra celū. Naz si eēt extra oino: neq̄ ipe
scōs neq̄ scti ipm videre possent: qz spe
cies visibiles deferri ñ possent a visibi
li: cū nihil eēt mediū nisi forte miracl'o
se: z eo mō q̄ nūc p phātasiā similitudines
bēm⁹ rei absentis. Nō possent ēt se iuicē
audire loq̄ntes z laudātes deū. qz ñ eēt
mediū p q̄d vox dferret ad aures. Loc⁹
etiā chri ñ hret gliaz corpalē: cū illa nō
possit esse i nihilo: aut i relatōe situali.
Et ponit corp⁹ chri ñ eē i loco: qz dr hoc
loci st duo. s. superficies ptinēs: z imobili
tas. Nō tñ nego q̄n possit eē q̄dcūq̄ cor
pus gl'osū i quarto celi vltimi siue oino
extra illd. qz ḧ ꝓbat s. Tho. vij. q̄dl. q. ij
ar. ij. vbi q̄rit: vtr corp⁹ gl'osū vl' ange
lus possit eē in quarto celi empyrei. Ad
q̄ntū q̄stū dico: q̄ s. Tho. sensit vt sup
dictū ē: ñ āt q̄ corp⁹ chri sit oino extra
vniuersuz. Qd suadeo ꝓmo. Nā fm ipz
corp⁹ chri ē in loco. sz si eēt extra celū: ñ
eēt i loco fm veritatē: vt ꝓbatū ē. nec etiā
fm s. Tho. qd ptz i dco q̄dl. volēs ꝓba
re q̄ corp⁹ gl'osū vl' angel⁹ pōt eē extra
celū: vtiq̄ ḧ medio. s. q̄ necesse ē eē in lo
co/depēdet a ꝓmo ꝓtinēte. sz ꝑdicta nō
depēdēt a ꝓmo ꝓtinēte: g̃ nō ē necesse q̄
ab aliq̄ localit' ambiant: z ꝙseq̄nter pnt
ibi eē. Scdo qz si existimasset corp⁹ chri
eē in quarto celi: z sic intelligt dictū apo
stoli allegatū: nō est vsimile q̄ ḧ medi
um omisisset ad ꝓbādū corp⁹ gl'osum
vl' angelū potuisse esse i quarto celi: imo
supflue q̄stuisset illud. qz res esset apta.
Tertio: qz ḧ exp̄sse tenet i tertio: vt ptz
hic ad scdm arguntū. Quarto: qz i. iij
pte vbi sup dr locū debere ꝓportionari
locato: vt. s. sit incorruptibil' loc⁹ incor
ruptibil' rei. Aut igit ḧ intelligit de lo
co q̄ntū ad suū materiale. i. superficiē lo
cātis. aut q̄ntū ad formale. i. relatōem
situalē q̄ quenit ei imobilitas. aut q̄ntū
ad vtrūq̄. Si ꝓmū. hēo itētū. qz extra
celū nō ē superficies ral'. Sil'r si tertium.
Si āt secdm: Cōtra. qz ois loc⁹ ē incorru
ptibil' illo mō cū sit imobil': z sic corru
ptibilia eq̄ vt incorruptibilia hzent locū
incorruptibilē. qd ipe idē negat. Sz q̄ ḧ
arguit q̄ senserit ipm eē extra. Prio: da
sua rō sup inducta ad ꝓbādū q̄ ascēdit
sup oēs celos ḧ ꝙcludit. So. Illa rō vt
ptz intuēti ꝓbat nō solū de chro: sz etiā
de oib⁹ sctis. Si igit voluit s. Tho. ḧ
iferre de chro: etiā alij scti eēnt extra ce
lū: qd ipe vbiq̄ negat. Intēdit g̃ sctūs
Tho. ꝓbare q̄ oē corp⁹ gl'osum digni
tate trāscēdit oēm naturale: z ꝙseq̄nter
debet habere supmū locū inter corpora

vt ôt i.iij.ita q̄ si sup̄ celū empyreū eēt loc⁹/deberet eē i eo:nō āt ɔz eē extra locū. Scō. Nam i.iij. pte vbi s̄. ad p̄mū ôt q̄ nō oꝑtz aliquā pt̄ celi eē eo supio/rē. Sz si eēt ifra celū:hēret pt̄ supioꝛez. So. Negak mínoꝛ.qz ipe i.iij. vbi clare negat ipm eē extra celuz empyreū:ôt q̄ ascēdit i altissimā ei⁹ partē: z ꝓsequnter nullā hz sup̄ se si ipe ē in altissima. Sed h̄ tripl'r p̄t itelligi. Uno mō.s.ō pte p̄n cipali:q̄ ē tertia ps celi empyrei:eo mō q̄ diuidit aer i tria interstitia:z hierar/chia i tres ordines.z sic plana sunt oia. Alio mō de pte n̄ q̄dē tertia :nec q̄cūq̄ simpl'r:sz de pte notabili:puta vni⁹ pedis aut palmi. Et sic p̄t eē verū si suū caput ē p̄pinq̄ssimū superficiei ꝟuerꝛe :lz eaz nō attigat. Alio mō de pte q̄cūq̄.z sic etiā p̄t dici eē i celo z nulla hre sup̄ se:si superficies vltia sui capitis i aliq̄ p̄ncto attigat superficiē ꝟuerā celi

Queri etiā p̄t vtr̄ ascensio ꝟuenerit chr̄o fm nām diuinā vel hūanā? Uide iij.q.lvij.ar.ij. Et vtr̄ ascēderit sup̄ oēz creaturā spūalē. vide ibi ar.v.

Dñica infra octa. Ascēsiōis. Questio.xliij.

Queritur: Utruz spūssanꝰ sufficienꝰ phibuerit testimoniū chr̄o: Rndeo. Chr̄o testimoniū m̄ta phibuer̄t. Prio Moyses i lege. Joā.vj. De me ille scripsit. Scō ꝓphe toti⁹ ve.testa. Apoc. xix. Testioniū iesu ē spūs ꝓphetie. Tertio Joānes baptista. Joā.j. Ecce agn⁹ dei. Quarto p̄r i baptismo z trāsfigurati5e:di. Hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹. Quito spūssctūs eo mō q̄ ôr. Sexto opa miracu/loꝝ:q̄ null⁹ ali⁹ fecit. Joā.vj. Opa q̄ ego facio i noie p̄ris mei:illa testimoniuz phibēt de me. Septio turba clamātiū i die palmaꝝ: Bñdict⁹ q̄ vēit i noie dñi Octauo apl̄i Act.iij. Uirtute magna reddebāt apl̄i testimoniū ꝛc. Spūssctūs āt testimoniū reddidit ei tripl'r. Prio ar/mādo discipl'os scia z ꝓstātia ad testifi tādū. Dat.x. Nō em̄ vos est⁹ q̄ loq̄mi. Scō cōicādo sua dona credētib⁹ i chr̄i stū Heb.ij. Cōtestāte deo signis z p̄dig/gijs z varijs spūssci distributōib⁹. Tertio emollīdo audiētiū coꝛda. pś. Emitte spm̄ tuū z crea. ꝛc. Sufficient āt testificar⁹ ē de⁹ vl' spūssctūs q̄ntū req̄rebat ad ꝟuertēdos dispositos ad vīa sue salutiſ. Hūq̄ em̄ de⁹ vult aliquē effectū p aliqō mediū ꝓducere:q̄n illō mediū faciat opoꝛtunū z sufficient dispositū.q̄a de⁹ z natura nō deficūt i necarijs. Sz p̄dictū testioniū ōs oꝛdiabat ad effectū q̄ ē ꝟuersio mōi Uñ cuilibz faciēti q̄d i se erat/istō testioniū erat sufficiēs. Sz ꝛ. Nā post sufficiēs testioniū dei nō remanet erroꝛ nec dubitatio:qz testimo/niū dñi fidele sapiam p̄stās ꝛc. vt ôr in ps̄. Sz post dictū testioniū remanet erroꝛ z dubitatio. So. q̄ ista remāserit n̄ fuit ex insufficiētia testimoniꝰ:sz ex ho/minū dispōe ac malicia nolētiū doctrinā ſitatz accipe. Uñ bñ ibi ôr:paruul, id ē hūilib⁹ z n̄ sup̄bis. Sz ꝛ. qz dato q̄ illō testioniū tūc fuerit sufficiēs: nō tñ ē mō. qz ralia signa z effect⁹ nō videm⁹ So. Sicut ôr s. Tho. i p̄ncipio.j.ꝛ gē tiles. q̄libz p̄t p̄dicta videre i suis effectibus. qz videm⁹ z legim⁹ mōm ꝟuersuz ad credēdū z sperādū tāardua. Q̄z si b̄ p miracl'a factū ē: et nūc ea videm⁹ i gētiū ꝟuersiōe. Si ꝓ sine miracl'o:etiā h̄ fuit maxim miraculū q̄ idiote h̄ potuerit sine signis z sine gladio. Sz ꝛ. qz eo dē mō possz rūdere mahumetista. So. Nō ē verū:qz mahumet nihil arduū ꝓponit credēdū vl' sperādū:sz solū coꝛpea. Et a p̄ncipio subiecit sibi agrestes:dei de vi armoꝝ alios. Uñ ipe ôr se missū i p̄batōe gladij:q̄.s.lenōib⁹ z p̄dōib⁹ n̄ deest:n̄ āt miracl'oꝝ. Uide de his si vis s. Tho. vbi s. pulchre disserētē

Queri etiā p̄r: vtr̄ aliq̄ diuia ꝓsona etiā mō mittat̄ inuisibiliter? Uide sanctū Tho.j.q.xliij.ar.vj. Itē.j.dist.xv. q.v.ar.j. Et vtr̄ ꝟscia erronea obliget vl' excuset. Uide s. Tho. q̄dl'.xliij.ar.ij vij.z.j.ij.q.xix

In die sctō Pentecostes Questio.xliiij.

De qõnibus super euãge.

QVeritur Vtr̃ spũssanctus ꝺbuerit visibiliꝛ mitti: Adqꝺ s. Tho. j. q. xliij. arti. vij. sic rñdet. Spũsctõ pueniebat visibiliꝛ mitti. qz deꝰ oibꝫ puidet fm ꝓpriũ cozmodũ: q̃ q̃ ad hoies ẽ vt ꝓ visibilia ad inuisibilia ducãt. Igit sicut deꝰ z pcessiões eꝛ̃e diuiaꝝ psonaꝝ: ita z eaꝝ inuisibiles missiões fuerꝛ ꝓ aliqua sensibilia sig̃ demõstrãda. Nec tñ rõne huiꝰ missiõis spũsctus dici ꝓt miozꝓ sic ꝺr filiꝰ. qz creaturã inuisibilẽ i q̃ apparuit spũsctus: puta colũba: ipe ñ assumpsit i vnitatẽ psone: sic filiꝰ hũanitatẽ: vt ꝺ eo dicãt q̃ dicũt ꝺ illa creatꝝa: puta colũba Sz ꝙ. Prio. Nã si mitteretr visibiliꝛ spũsctus: eẽt ꝺ fm nobilissimã creaturã. i. fm rõnalẽ: sic z filiꝰ fm eã missus ẽ. So. Missio filij ꝺbuit eẽ fm rõnalẽ creaturã cuiꝰ ẽ agere: z cui cõperiet sctificari: qz filiũ oportuit declarari vt sanctificatõis autoꝛẽ. Sctificatõis ãt idi ciũ eẽ potuit ois alia creatura: nec opoꝛtuit eã q̃ ad indicãdũ tm̃ formabatr assumi a spũsctõ i vnitatẽ psone. qz ñ assumebatr ad agẽdũ aliq̃d: sed ad indicãdũ tm̃. Scõo. Nã missio visibiliꝛ attẽditr fm aliquã creaturã visibilẽ assũptã: sic missio filij fm carnẽ. Sz spũsctus nullã creaturã assũpsit: z ꝓr ñ ꝓt ꝺici q̃ in aliq̃ tali sit nisi forte vt i sig̃: sic etiã in sacris z figurꝭ legalibꝫ. Igit vl̃ nõ mittitr visibiliꝛ: vl̃ fm oia hec missio visibiliꝛ attẽditr. So. Missio visibilis spũsci ñ attẽditr fm visionẽ imaginariã: q̃ ẽ visio ꝓphetica. qz fm Aug. ij. ꝺ trin. ista visio ẽ in spũ ꝓ spũales imagies coꝛpoꝛ. colũbã ãt illã z ignẽ oculꝰ videꝛt q̃cũq̃ videꝛũt. Nec itez ad has spẽs colũbe z ignis se habuit spũsctus/ vt filiꝰ ad petrã q̃ erat chr̃s: qz illa iã erat: z ꝓ actõis modũ nũcupata ẽ noie chr̃i. Colũba aũt z ignis ille ad ꝺ tm̃ fcãdũ repẽte extiteꝛt Sz videt hec silia flãme q̃ moysi apparuit i rubo: z colũne quã i deserto ꝓphs. seq̃bat: z fulgoribꝫ ac tonitruis q̃ fiebant cũ lex daret i mõte. qz ad ꝺ rez illaꝝ coꝛpoꝛa extitit spẽs vt aliq̃d fcaret. Non attẽditr ẽt fm sig̃ sacralia: q̃ sũt q̃dã res pristẽres ad aliq̃d fcandũ assũpte. Dr̃ em̃ visibiliꝛ missus spũsctus inq̃ntũ apparuit i q̃busdaz creaturꝭ vt i signis ad ꝺ spẽaliꝛ factꝭ. Hec oia ille. Sz nota fm s. Tho. q̃ filiꝰ visibiliꝛ mittitr solũ i natura assũpta. spũsctus ãt mittitr i mlti plici specie: qz ille spẽm sensibilẽ i q̃ apparuit. i. hũanitatẽ nunq̃ deposuit: sed spũsctus nullã illaꝝ spẽm assũpsit: ĩõ pnã apparuit i alia. vt ꝺr s. Tho.

Queri etiã ꝓt circa ꝺ euãgeliũ z duo seq̃ntia imediate: vtr̃ missio visibiliꝛ fieri ꝺbuerit ad pres vete. testamẽti. Et vtr̃ spes in q̃b sit visibilis missio fiant ministerio angeloꝝ: Et vtrũ missio invisibilis filij z spũscti distinguanr̃. Et vtrũ missio inuisibilis fuerit post incarnationẽ pleniozꝭ q̃ ante: Et vtr̃ fiat fm oẽ augmtũ gr̃e: De q̃b oibꝫ vide. j. di. xv. vel. j. q. xliij.

In festo sctẽ Trinitatis. Questio xlv.

QVeritur sup illo ꝟbo: Spũs vbi vult spirat: Vtr̃ spũsctus vl̃ deꝰ sit nũc libi libtare ꝺdictõis ad ꝓdestinãdũ me vl̃ nõ ꝓdestinãdũ: ita q̃ possit mẽt mõ ꝓdestiare z ñ ꝓdestinare: Rñdeo. Scũs Tho. i. j. di. xxxix. q. j. ar. j. i corꝑe. vbi tenet q̃ ꝺs ꝓt ñ scire qꝺ scit: sic ꝺr. Hec ẽ rõ volũtatꝭ vt libe actũ suũ ꝓducat. Qꝺ em̃ fit volũtate: ñ fit necitate: vt ꝺr sctus Aug. Vñ ꝓt velle z ñ velle. Sz ꝺ itelligẽdũ ẽ dũ ẽ actꝰ i egrediẽdo a volũtate: qz postq̃ trãsit/ nõ subiacet facultati eiꝰ. Nõ em̃ ꝓt ñ voluisse qꝺ voluit. Silr ñ subiacet facultati eiꝰ vt vtrũq̃ sil̃ pducat. Nõ em̃ ꝓt sil̃ velle z nõ velle. Et ꝺ nõ tm̃ itelligẽdũ est de actu ipiꝰ volũtatꝭ imediato: sz de oibꝫ actibꝫ impatis a volũtate: sic cogitare/ loq̃/ z hmõi. Cũ igit actꝰ diuie volũtatis sp sit in actu: z nõ ptrãsiẽs in futurꝫ sp est q̃si i egrediẽdo a volũtate. Et ĩõ manet libertas diuie volũtatꝭ respectu ipiꝰ. Vñ ꝓt ꝺici q̃ deꝰ ꝓt velle z nõ velle ꝺ: nõ tm̃ ꝓt eẽ vt sil̃ velit z nõ velit. vl̃

vt nūc velit ꝛ postmodū ñ velit:qz mutabil' eē nō ꝑt. Hec ille. Scotꝰ ät in.xl. dist. ꝓmi:q̄si amplians ꝓdicta ꝛba scti Thome ꝺr. Si ꝑ impossibile intelligerꝫ remꝰ deū adhuc nō determinasse voluntatē suā ad alterā ptē:ſz q̄si deliberaret vtꝫ vellet istū ꝓdestinare aut ñ:bñ posset intellectꝰ nr̄ capere q̄ ꝓtigent' ipm ꝓdestinarz vl' ñ ꝓdestinaret:sic ptz i actu volūtatz nr̄e. Sz qz sp recurrimꝰ ad actū volūtatis diuie:q̄si ꝑteritū:nō q̄si ñ ꝓcipimꝰ libertatē i volūtate illa ad actū. q̄si tā sit positꝰ absolute a volūtate. Sz ista imaginatio falsa ē. Illō cm̄ nūc exnitatz in q̄ ē iste actꝰ sp pñs ē. ꝛ ita intelligēduz ē de volūtate diuina siue volitōe eiꝰ: vt est huiꝰ obiecti:sic ſ ꝑ impossibile nūc icipet deꝰ hāe velle i ista nūc. ꝛ ita libe ꝑt deꝰ i nūc exnitatz velle qō vult:sic ſi ad nihil eēt sua volūtas determiata. Hec ille valde bñ. Sz vt melꝰ intelligant' dca eoꝝ: tria facia. Primo cm̄ ponā q̄dā fūdamenta. ꝛ scdo q̄dā notabilia. ꝛ tertio q̄sdaz ꝓclones. Quātū ad ꝓmū:fundamētuz ꝓmū ē q deꝰ ad extra. i. i creatura nihil vult necario:fm fidē catholicā ꝛ veraz pīam. Quicqd cm̄ volēs vult nēario ē vltimꝰ finis eiꝰ vl' ad vltimū finē eiꝰ necariū sine q̄ nō:vt ptz i nob ꝑ expientia: q̄ nihil necessario volumꝰ nisi sit beatitudo:aut aliqd apphēsum vt necessariū ad illā. Sz nulla creatura ē vltimꝰ finis dei:qz cēt eo nobilioꝛ. neqꝫ ē neçaria sine q̄ nō ad vltimū finez eiꝰ:q. ſ. est sua bonitas. qz alioqn deꝰ nō posset sine illa cē btūs ꝛ pfectꝰ:ꝛ ꝓter pfectio dei dependeret a creatura. Scōm ē q exnitas lz in valoꝛe equaleat infinito tpi ꝑterito ꝛ futuro:tñ formal'r ē aliqd indiuisibile nō bñs ꝑus vl' posteriꝰ:ſz totū sil' exñs. qz sic a Boetio diffinit. Exnitas ē intermiabil' vite tota sil' ꝛ pfecta possessio. Ex h̄ sequit q ipa q̄ntū ē de se ad oia cōpat vt pñs. qz i se exq̄ ē tota siml' ē solū pñs nō bñs ptē ꝑteritā vl' futurā vt tps. Ex q̄ vlteriꝰ sequit q futura nō sūt futura respectu exnitatz:ſz respectu eoꝝ q̄ sūt i tpe. Tū qz nō sūt futura nisi respectu ꝑteritoꝝ ꝛ pñtiū q̄ stati erūt ꝑterita. Tū etiā qz q̄ sūt i tpe vt futura: ꝛ extra tps vt exnitas:nō ꝑfit comparī fm ꝑus ꝛ posteriꝰ:ſz solū fm pñs i q̄ alī q̄ mō ꝓueniūt. Huiꝰ ät exm̄ s. Tho. ponit i. ſ. ꝑ gēti. dices exnitatē ita cōpari ad ea q̄ sūt i tpe:sic cēt circli cōpat ad pūcta signata i circūferētia:ad q̄ oia cōparat vt pñs vl' coexistēs:lz illa ad iuicē cōparent fm ꝑus ꝛ posteriꝰ i situ. Sz tñ adde tu q in h̄ ē dissilitudo. qz cū oia pūcta illa sint sil' i actu:sil' ꝛ semel cēt ad oia illa cōpat vt coexistēs. ſz qz ea q tpis decursu ꝓducūt nō sūt sil' ſz successiue fiūt:lō exnitas ad oia cōpat q̄dē vt pñs qñ ipa sūt:ſz ñ cōpat vt pñs ad oia siml:ſz successiue. Si tñ ꝑ impossibile ipa ꝛ oēs tpis pres siml' cēnt ipa oib⁹ illī cōparet vt pñs:qz vt dictū ē i ea nō ē nisi pñs. ꝛ q̄ntū ē de se/pñs ē etiā futurz:q̄bus iō nō ē pñs/qz illa nō sūt. Tertiū ē q deꝰ fm suū eē ꝛ suā operatiōe (vt ꝺr i li. de cauſ) est i exnitate:liez suꝰ effectus sequat' nouit ab exna eiꝰ volitiōe. Nam si esse dei vel eiꝰ operatio mensuraret tpe: hāet ꝑus ꝛ posteriꝰ:ꝛ ꝓseqnt' deꝰ mutaret. Si aūt mēsuraret euo sicut esse celi ꝛ angeli:nō cēt q̄dē ꝑus ꝛ posteriꝰ in illo vel in illa operatiōe. qz sicut exnitas ita ꝛ euū est totū siml. sed tñ illi esse vl' operatiōi posset ꝑus ꝛ posteriꝰ cōiungi:sicut ipi eē celi cōiungit' ꝑus ꝛ posterius fm motū locale. eē ꝛo angeli fm successionē affectionū ꝛ intellectionū. Quarū ē q diuina puidētia nō excludit causas scōas ꝓtigētes vt expimur:imo causas includit:vt ꝑbat sctūs Thom. ſ. q. xxiū. ar. vū. Quantū ad scm̄ notandū est Primo q q̄ in subiecto alicuiꝰ ꝓpositiōis est terminꝰ ꝓtractꝰ:q. ſ. significat subam ꝛ q̄litatē inherentē:vt ly albū q̄d ꝺcat aliq̄ mō ꝛ rē alba ꝛ ipam albedinē:ꝑt intelligi q ꝓdicatū dicte ꝓpositiōis dupl'r attribuatur subiecto. ſ. gra subē ꝑcise:ꝛ gra subē ꝛ accidētis simul. Juxta q̄ distinguit' tal' ꝓpositio dicendo q ꝑ ōr esse diuisa ꝛ cōposita. Exēpli gra:dicēdo albū:pōr esse nigrū. si ꝑ esse esse nigz attribuat' subiecto gra subē tie: est ꝓpositio diuisa ꝛ vera quia substantia que est alba/potest esse nigra. ſz si attribuatur etiam gratia accidētis:

id est albedinis: est cõposita ꝛ falsa. qz huic toto qõ est suba ꝛ albedo ñ pt̃ ꝑue/nire nigredo. Notandũ ẽ scõdo ꝙ vt pz v. Metaph. dupliciter dr̃ possibile. scz fm se ꝛ in ordie ad aliquã potentiã siue sub aliꝭ ꝟbis logice ꝛ naturaliꝫ. Possibile fm se. i. logice ẽ illud qõ i termis ñ habet repugnãtiã. vt Socrates cecꝰ videt. Et siliꝫ impossibile dr̃ qõ ex termis repugnat: vt hõ est sine rõne. Possibile naturaliꝫ est qõ alicui est possibile ꝑ aliquã potẽtiã: ꝛ impossibile qõ ꝯz aliquã potẽtiã ñ est ei possibile: sic̃ habẽti oculos possibile ẽ videre: ceco ãt ẽ ipossibile ꝯz ñ sit repugnãtia terminoꝝ. qz cecꝰ nõ habet potẽtiã vt videat. Quicqd ãt est possibile naturaliꝫ: ẽ ẽt possibile logice. ꝛ qcqd ẽ possibile logice: est ẽt possibile naturaliꝫ vel fuit. Qõ iõ dico: qz deꝰ bz naturalẽ potentiã respectu oꝝ possibiliꝫ logici: cũ illõ ñ includat ꝯtradictionem sed tñ illõ possibile aliqñ ꝑdit rõnẽ possibiliꝫ ꝛ trãsit i necessariũ. et ꝯñr desinit eẽ obiectũ diuie potẽtie: q̃ ꝓus se extẽdebat i illõ: sic̃ Adã ñ fuisse aliqñ deꝰ facere poꝓat/ꝯz ñ mõ. Notãdũ est tertio ꝙ vt seqꝫ ex scõdo notabili: aliõ ẽ socratem posse velle aliqd. aliõ possibile ẽ ꝙ socrates velit aliqd. qz in ꝓmo imporꝛat possibile naturale. in scõdo ꝟo logicũ. Cuz igiꝫ socrates i instãti a. vult aliqd. puta b. i eodẽ instãti possibile ẽ logice socratẽ ñ velle b. sed vtꝝ socrates possit ñ velle b. siue vtꝝ sit possibile naturale/ẽ dubiũ. Quibusdã ãt videꝫ ꝙ sic: qõ si vez esset/multo magꝭ eẽnt vere ꝟclones ponẽde. Sed ego credo ꝙ tũc. i. in instãti a. socratẽ ñ velle b. sit possibile logicũ ꝛ ñ naturale. qz tã nec potẽtia socratꝭ nec ꝺi se ꝑt ad illõ extẽdere: qz cũ ꝺi potẽtia facere nõ posset vt in instanti i q̃ ẽ volitio b. ipa ñ sit. qz simul eẽt ꝛ nõ eẽt. nõ ꝑt ẽt facere ꝙ in eodẽ sit nolitio aut non volitio: qui simꝫ eẽnt ꝯtradictoria vel ꝺria ꝛ ꝯñr etiã cõtradictoria. Hoc etiã videtur sentire. Scotꝰ. xxxviij. ꝓmi. s. ꝙ illõ possibile sit logicũ: nõ ãt naturale. Et si dicaꝫ ꝙ ſctus Tho. in ꝟbis s. allegatis ꝺr ꝙ volũtas libere ꝓducit actũ suũ. qñ ipe actꝰ est ingrediẽdo. i. in instanti i q̃ ingrediꝫ. Dico ꝙ ista glo. ñ ẽ bona: sed intelligiꝫ in egrediendo. i. qñ imminet vt egrediaꝫ: ita ꝙ adhuc nec transiuit i ꝑteritũ. nec incipit trãsire: sed incipit eẽ ꝑses. quia. s. tũc ñ ẽ: ꝛ fere stari erit. Hoc ãt pz esse de mẽte elꝰ ex duob. Prio ex ꝟbis supra allegatꝭ: cũ ꝺixit. Cũ ig ifactus diuie volũtatis sp sit in actu: ꝛ ñ ptrãsies i futuꝝ semp est q̃si in egrediendo a voluntate. Vbi nota in futuꝝ. i. respectu futuroꝝ: ñ aũr ꝑteritoꝝ vel pñtiũ. Sed qz posset aliqs dicere ꝙ liber est incoꝛrectꝰ: ꝛ ꝑ lꝫ futuꝝ debet bẽ lꝫ in ꝑteritũ: q̃ꝫ oes libri q̃s vidi habeãt in futuꝝ: nisi sint abrasi ꝛ rescripti. Iõ dico ꝙ ꝟ pz scõdo: qz ipe in. xliij. ꝺis. ꝓmi. q. j. ar. iij. in corꝑe: sic ꝺr. Potentia actiua est respectu alicuiꝰ opandi. Vnõ q̃n aliqd est iam determinatũ vt sit pñs i actu vl il ꝑteritũ transijt/possibilis rõnem amittit. Et iõ ꝺr ꝙ deꝰ illõ facere ñ põt. Hec ille. Si aũr aliqd factũ pñs amittit rõnẽ possibilis: ꝛ ꝯñr induit rõnẽ necessarij: oporteꝛ appositum eius iduere rõnẽ impossibilis naturaliꝫ ꝛ si ñ logici Notandũ ẽ q̃rto ꝙ ex dictꝭ sequitur hãc eẽ differẽtiã inꝰ socratẽ ina. istãti volẽtẽ b. ꝛ deũ simꝫ volentẽ b. i. instãti c. puta in nũc eternitatis: qz socratez nõ velle b. in a. est possibile solũ logice. nõ ãt naturaliꝫ. sed deũ in c. nõ velle b. ẽ possibile vtroqꝫ mõ qz deꝰ in creatura nihil vult nisi libere ꝯtradictorie: si illõ sit futuꝝ. Vñ in eo instãti i q̃ vult ꝑt ñ velle: alioqn cũ nihil velit nisi i vno instanti. i. c. si i illo nõ posset ñ velle q̃ vlt nõ eẽt liber in volẽdo ad extra. Ꝟ ꝓmissa. Proxima ãt hui⁹ differentie causã si deo placuerit assignabo i breui.

Quantũ ad q̃rtũ ꝓma ꝟclusio est hec Deus ab eterno libere prædestinauit vl melius ꝑdestinat omnes electos libertate contradictioiis: ita ꝙ poterat nõ ꝑdestinare. Si em̃ nõ ꝑdestinabat libere sed necessario. etiã necessario volebat saluẽ electoꝝ. qz i ꝑdestinatioe icludiꝫ volũtas de salute ꝑdestinati. Sz illã saluẽ ñ volebat necario. qz i creatura nihil vlt necario ꝛc: Scõa ꝟclo. Deꝰ nũc ita libere ꝑdestinat eos q̃ adhuc ñ sũt saluati: si

ent ab eterno libere ꝑdestinabat eos q̃ ia̅ st̄ saluati. Nā si ñ eēt sic: iō eēt: vel qz deꝰ ꝑdidit suā libtatē: vl qz salꝰ futura aliq̃ꝫ ꝑdidit suā possibilitatē z adḣsiꝫ uit necessitatē vl impossibilitatē. Non ꝑmū. Tū qz actꝰ volūtatꝫ ōi nōdū ē mutatꝰ vt trāsiuerit i ꝓteritū: sz adhuc ē in illo nūc i q̃ ē elicitꝰ: z ꝙñr nūc elicit sic z ab eterno. z ꝙñr nūc vt tc̄ ē lib. Tū qz ꝑ illo istāti i q̃ deꝰ aliq̃d vlt: ꝑt nō velle illō si sit futurꝫ: vt ꝓbatū est. Neq̃ scōm: qz futura ꝑ causas ꝙtingētes cōmōi ē salꝰ q̃ ē ꝑ volūtatē q̃ diu st̄ futura st̄ factibilia: z ꝙñr possibilia Tertō: Necesse est hoiem ꝑdestinatū ꝙtingenter. i. ꝑ libeꝫ arbitrīū saluari: z ꝑscitū ꝙtingent damnari. Nā ois volūtas nō impedibilis vt diuīa: ꝑducit effectū eo mō q̃ vult eū ꝑduci. i. libere vl ꝙtingent: z ꝙñr ꝑdestinati saluāt eo mō q̃ deꝰ vult. i. libere z c̄. Sed ꝯ ꝑmā ꝙclusionē. Nam ab eterno aut deus ꝑdestinabat aut nō. Si ꝑmñ igit nō poterat nō ꝑdestinare. z si scōm ñ ꝑsat ꝑdestinare: qz vtrobiq̃ sequit ꝙ mutareť. So. Predestinabat petꝝ z poterat illū nō ꝑdestinare absolute: licꝫ ñ suppositō ꝙ ꝑdestinaret. Etsi ponat ꝙ ñ ꝑdestinaret Petrū: nō sequit ꝙ mutet: sed ꝙ nunq̃ illū ꝑdestinasset. Alia eīm pars ꝙtradictiōis posita in talib⁹ deponit aliam eternaliter. Contra scōaz Nā oē ꝓteritū necesse ē eē ꝓteritū. Sz actꝰ ꝑdestinatiōis saluandoꝝ est ꝓteritus. Tū quia hoc importat ly ꝓte. Tū quia est eternus. Solu. Imo nō ē ꝓteritus: sed est ꝑsens Ad ꝑmū tñ dico: ꝙ ly ꝓte: importat anteceſſionē. sz duplr aliquid antecedit aliud. Primo: quia est in eodem ordine cum illo z nō est simul. sic vnus punctus circūferentie circuli antecedit aliud: z vna hora diei alia. Et scōo: qz nō est in eodē ordine: sz coexistit ꝑti existēti in eodē ordine: sicut si dicam⁹ centꝝ circuli vt cointelligit z coassumit vni pūcto circūferētie: ꝑcedere alia pūcta q̃ sequunt illū cui coassumit. Et isto mō eternitas z ꝑdestinatio precedit hāc diē: qz coexistebat diei eterne: Et sic ptz ad scōm. Contra tertiā. Nā ex cā co assumpto verō seq̃t falsuz sic. Quicūq̃ necessario damnat ꝙtingenter: nō ꝑt ꝙtingent saluari: qz eo mō q̃ aliq̃d necesse ē eē. nece ē oppositū ñ eē: z ꝙñr impossibile ē eē. Sz ꝑscitꝰ necessario dānat ꝙtingent g̃ ñ ꝑt ꝙtingent. i. libe saluari. So. si mi⁹ noꝝ itelligat ō necessitate absoluta: est falsa si de ꝙditionata: ē vera. sz ñ infert impossibilitatē ꝙclōis nisi ꝙditōnatā. qz .s. ex suppositōe ꝙ ꝑscitꝰ sit ꝑscitꝰ ñ ꝑt saluari. Etsi dicat ꝙ ē necesse ipz eē ꝑscitū. h̄ nego. qz scūs Tho. ōr in .xxxix. ꝑmi. q. y. ar. j. ad ꝑmū sic. Actꝰ diuine scie nūq̃ trāsit i ꝓteritū: sed sp ē in actu iō sp manet i libtate volūtatis. Hec ille. Ulñ sic deꝰ nūc libere ꝑdestinat: ita et libere ꝑscit ac reꝓbat. Hec st̄ q̃ breuiter scribere volui: vt satisfacerē ꝑ modulo meo igenijs hūanis. verūtñ mihi videť ꝙ oi aie satisfacere debeat h̄ ꝙ deus iubet fieri bona: z malaꝝ itari; ꝑmittēs bonis ꝑmia z minitās penas iniq̃s. Si āt deꝰ ista mādat: factibilia sūt: alioq̃n eēt iniquus. si h̄ scies mādaret: vl insciꝰ .s. ignoraťt. Plꝰ aūt debet hō deo q̃s sibi credere. qz rudes sumꝰ. nec possumꝰ itelligere grossissima ēt q̃ sentimꝰ. vtpote vñ ē ꝙ palee ꝙfluent nues et emarurēt emispilia: cū illō frigꝰ z h̄ calor efficiat

Dñica: j. post festū Tri. Questio. xlvi.

Queritur Utrū dānati gaudeāt de penis inimicorū suoꝝ damnatoꝝ: sic iste vt voluisse de pena parentum: Rñdeo. Sctūs Tho. iij. q̃dl. arti. xxiij sic ōr. Licet idē fm diuersas rōnes sit delectabile z triste: tamē simpliciter dicitur tale ab eo qō ꝑtinet. ab eoꝝ o qō est minus dicitur fm q̃d. Igit pena inimici in dānatis habet rōnē delectabilis quodāmō. id ē inq̃ntū impletur voluntas damnati de malo inimici sui qz vt ōr Ezechielis. xxv. Damnati descēdunt ad infernum cum armis id est ꝑuis affectiōib⁹. Ulñ supra illō Esa. xliij. Omnes ꝓncipes terre surrexerunt: dicit glo. Hiero. Solatiū est malis: inimicos suos socios habere penarū. Et q̃

De qõnibus super euãge.

ãmõ etiã habz rõnẽ tristabilẽ ꝓpt duo. Primo inqntũ i pena dãnati implek iustícia diuina: quaz odiũt z blasphemãt dãnati: fm illõ Apoc. xvj. Estuauerũt hoies estu magñ: z blasphemarũt nomẽ dñi. Scõo ꝓpt ꝑmẽ ꝓscie: qz sic i eis remanẽt ꝓtaue affectões odij z inuidie: q de eis dolẽt ad punitõem: nõ ad purgationẽ: fm illõ Sap. v. Pniam agẽtes z ꝑ angustia spũs gemẽtes. Sz ꝓ. Nã cũ oẽ gaudiũ diminuat dolorẽ: vt ptz. vij Eth. tãtũ possent alicui⁹ dãnati multiplicari inimici q ei⁹ dolor q̃ intẽsiue finit⁹ ẽ totaliter deleret: qõ ẽ ꝓ diuinã iustitiã. So. sic i hac vita penitẽtes dolẽt z gaudẽt õ dolore: ita dãnati gaudẽt õ penis inimicoꝝ: z de ipo gaudio magz dolẽt: z ꝑcipue si ꝑstiterũt eis cãm dãnationis. Hec ille. Qui sentit q õ illi penis gaudẽt fm q̃d: z simpliter dolẽt

Queri etiã pt: vtz dãnati vellẽt oẽs alios etiã suos parẽtes esse damnatos. Vide sctm Tho. q̃dli. viij. ar. vij. o. Itẽ iij. dist. l. q. ij. ar. j. q. iij. o. Et vtz anima separata possit igne corporeo cruciari. vide. iij. dis. xliij. q. x. ar. ij.

Dñica. ij. post festũ Trinita. Questio. xlvij.

QVeritur Vtz homies pctõres maxie infideles sint ad bonũ cõpellẽdi: fm q h õr Exi i vias z sepes z cõpelle intrare: Rñdeo. Infideles q̃ nunq̃ fidẽ susceperũt vt gẽtiles z iudei: nullo mõ cõpellẽdi sũt ad bonũ fidei vt credãt: qz credere volũtatz ẽ. Vñ i decretz di. xlv. sic õr. De iudeis ꝓcepit sctã synod⁹ ne minẽ õ cersa ad credẽdũ vim inferre. Sũt tñ si facultas adest cõpellẽdi ne fidẽ impediãt blasphemijs vl ꝓsuasiõib⁹ vl ꝓsecutõib⁹: ꝓpt q̃ infideles ꝓ eos bellũ mouẽt: ñ vt eos credere cogãt. q̃s relinq̃rẽt i sua libtate credẽdi: etiãsi eos captiuos hñent. Sz infideles q̃ qñq̃ fidẽ susceperũt z ꝓfitent: vt heretici z apostate. sũt et corpaliter cõpellẽdi vt ipleãt qõd ꝓmiserũt: vt õ iudeis õr vbi s. Sz ꝓ. Primo Nã pfamilias Mat. xiij. phibuit zizania colligi: vbi õr Chrys. Hec dicẽs phibet occisiões fieri. Nec em optet interficere hereticũ. qz si eos occideritz necesse ẽ multos sctoꝝ simul subuerti. Ergo pariõe videt q nõ sint alicq infideles ad fidẽ cogẽdi. So. q̃dã intellexerit ibi phiberi nõ excõicatõem: sz occisionẽ hereticoꝝ: vt ptz ex autoritate Chrys. inducta. Et Aug⁹. ad Vincen. de se õr. Hec ꝓmit⁹ mea snia erat neminẽ ad vnitatẽ christi esse cogẽdũ: ꝙbo esse agẽdũ: disputatione pugnandũ. sed hec opinio mea nõ ꝓtradicentiũ ꝙbis: sed demõstrantiũ supaq̃ exẽplis. Legũ em terror ita pfuit vt multi dicãt grãs dño: q̃ vincula nra dirupit Quõ aũt debeat intelligi illõ: Sinite vtraq̃ crescere: apparet ex h̃ qõ subdit: Ne forte eradicetz simul z triticũ. Aug. ꝓ epla Promeniani. Cũ met⁹ iste nõ subest. i. qñ ita cuiusq̃ crimẽ notũ ẽ z oibus execrabile appet: vt vl nullos ꝓsus vl nõ tales hẽant defensores ꝙ q̃s possit scisma ꝓtingere: nõ dormiat severitas disciplíne. Scõo. Nã fm Aug. cetera pt hõ nolẽs: credere ꝙo nõ nisi volẽs. Sz volũtas cogi nõ pt. q̃ nõ sũt cogẽdi infideles. Sol. Sicut vouere volũtatis: sz reddere necessitatz ẽ. ita volũtatis ẽ accipe fidẽ: sz necitatis acceptã tenere. ió cõpellẽdi sũt heretici vt fidẽ teneãt. Tertio. Nã Ezech. xviij. õr ex psona dñi Nolo mortẽ tc. Sz nos debem⁹ nraz volũtatẽ ꝓformare diuie tc. So. Sic õr Aug. i epla ad Bonifacũ comitẽ. Null⁹ nrm vult aliquẽ hereticũ pire: sz õr q nõ meruit hõe pacẽ dom⁹ david: nisi fili⁹ ei⁹ Absalõ i bello qõ ꝓ pace gerebat fuisz extinct⁹. Sic eccla catholica si ex aliq̃ pditõe ceos colligit dolorẽ mrnt sanat corpis tãtoꝝ libatõe ppl'oꝝ. Hec oia s. Tho. ij. q. x. ar. viij Arguit etiã p rões eoꝝ q̃ tenẽt pueros infidelũ inuitis parẽtib⁹ baptizãdos. Vide Lap. iij. di. v. t. vj. q. j. pclone. j

Queri etiã pt Vtz ista q̃ parata sũt in cena pfilfamilias i. in beatitudine sint bona corpalia. Vide. j. ij. q. iij. art. vij. Et vtz volũtati possit inferri violẽtia Vide. j. ij. q. vj. ar. iij.

Dñica iij. post festū Trinita. Questio xlviij.

QVerit Vtr angeli plꝰ gaudeāt sup vno pctōre pēi/ tētiā agēte q̄ sup nonagita/ nouē iustis: Rñdeo. Angeli sup pēitētē pnia gaudēt Prio: qz vidēt sue custodie fructū. Scōo qz vidēt eoꝝ nūeꝝ ac ruinā reparī. Tertio qz ex āpli tudie charitatē letant sic i laudādo deū hīe 2soztiū: cū pus soli laudarēt: iuxta illō Job. iij. Vbi eras cū me laudarent astra matutina. i. angeli: z iubilarēt oēs filij dei: Imo ōt s. Bona. sup Luc. eos gaudere ō pnia pctōꝝ 2pk septē. Primo qz destituit culpa. Scōo: qz recupat iu sticia. Tertio qz 2futat ōmonū supbia Quarto: qz efficax inuenit āgeloꝝ custo dia. Quinto qz repat ecclia. Sexto qz placat ira diuina. Septio qz restaurat hierl'm supna. Angelos ār plꝰ de dicta pnia q̄ ō nonagitanouē iustꝫ gaudere/ dupl'r pt itelligi eē vez. Primo itelligē do p pniam hūanā redēptōem: z p pctō rē penitētē genꝰ hūanū: qō dei amicitiā merito sue redēptōis recupat: z p. xcix. iustos itelligēdo angeloꝝ vniuersitatē: z ēt aliaꝝ creaturaꝝ. Sic em̄ deꝰ plꝰ sup ħ gaudet. Tū qz ē maiꝰ bonū icludēdo i gñe hūano ipm redēptorē: cuiꝰ hūani tas vt vnita ꝓbo ē magꝫ dilecta q̄ oēs angeli. Tū qz aliquā rōnē gaudij hz in ħ quā nō hz i alijs. Tū qz i cā pnie hū ni gñis. i. i eiꝰ redēptōe: q facit eiꝰ peni tētiā acceptā: ē maīa maioris gaudij q̄ i alijs opīb⁹ eiꝰ. Nā i ope redēptōis plꝰ ē opat⁹ deꝰ q̄ i 2fuatōe totiꝰ multi tudis celestꝫ. qz ħ ē mānifestatiuū maio/ ris potētie: maioris prudētie: z maiorꝫ mi scōie. Maioris potētie: qz maximū opꝰ dei aliq̄ mō ē viuificare ipiū: vtz. j ij. q. cij. ar. ix. i ca. Ite vnire hūanitatē deitati psonal'r: qō ē miraculū miraclo rū: vt ōt s. Tho. ō potē. q. vj. ar. ij. ad vl timū. Maiorꝫ etiā prudētie: qz prudēn tia eiꝰ pcussit supbum. i. diabolū. Job. xxij. Vñ ōr ō Augustino. Nec sat'abat dulcedīe mirabili/ 2siderare altitudinē dīni 2silij sup salute hūani gñis. Da/ lozis etiā miscōie: qz genꝰ humanū qō dānationē meruerat sic sublenauit vt ñ solū p grām z gl'iaz: sz etiā psonal'r sibi vniret i aliq̄ eiꝰ idiuiduo. i. chr̄i hūanī tate Luc. j. Per viscera mie dei nr̄i rē. Scōo pt itelligi eē vez ō singul' penitē tib⁹. Sup singl'o em̄ eoꝝ angelꝰ plꝰ gau det. Tū qz gaudiū sibi ē magꝫ nouū. si ue qz hz i eo aliā rōnē gaudij. Tū qz est aliqñ feruētior iusto z cautior z hūilior Sz ꝛ. Nā de meliori magꝫ ē gaudēdū. sz maiꝰ bonū sūt. xcix. iusti q̄ vnꝰ penitēs rē. So. Nō plꝰ gaudēt āgeli ō isto vno q̄ ill' qz sit melioꝝ: sz ꝓpt' nouitatē rōis gaudij. Vñ ceteꝫ paribꝰ magꝫ gaudēt de meliori. sz secꝰ si i mīnꝰ bono sit aliq̄ rō gaudēdi spēat. Tūc em̄ aliq̄ mō ē gaudiū maiꝰ ō mīnꝰ bono. Si tñ pēitēs dicat genꝰ hūanū: ē maiꝰ bonū: iclu dēdo hūanitatē ꝓbo 2iūctā. Vtr āt pe nitētes semp resurgāt i gradu eq̄li vel maiori q̄ pus habuerint: Vide Capo. lij. di. xlij. q. ij. 2cl'one. ij

Queri etiā pt: vtr chr̄s gauderet q̄n ouē pditā suis hūeꝫ iposuit poztās cru cē. Vide. iij. q. xlvj. ar. viij. Et vtr sup iuētiōe ouis pdite sit 2gaudēdū ouī ēt 2ḡtulādū: vl' pastoꝝ. i. vtr magꝫ gaude at ō bono eiꝰ ipa ouis vel pastoꝝ. Vide iij. di. xlix. q. iij. ar. v. q. iij. Vbi hēs q ō bono iferioꝝ btī magꝫ gaudet supioꝝ q̄ ipe iferioꝝ: z mlto magꝫ ipe deꝰ

Dñica iij. post festū Trini. Questio xlix.

QVerit: Vtrū esse ꝓpō mīficozdē sit eē sū me z marie ꝓtuosū: Rñdeo. Vz miscōia vt est dolor de aliena mise/ ria sensitiuꝰ/ sit passio z ñ ꝓtus. ñ vt ē displicētia appetitꝰ itellectiui de malo alieno: ē ꝓtꝰ Nā rō ꝓtutꝫ hūane 2sistit i ħ q ꝓtutes animi rōne regulent. Sz p dictꝰ motus pt esse regulatꝰ rōne: z fm hūc regulatū rōne pt regulari mōꝰ in/ feriozis appetitꝰ. Vñ ōr Aug. ix. de ci ui. dei. q iste morꝰ animi. s. miscōia: fuit rōnī: qñ ira ꝓbet miscōia vt 2fuck iustiꝫ cia: siue cū idigēti tribuit: siue cū ignoꝫ

scik penitẽti. Cũ ãt ꝑr⁹ possit eẽ maria ſm se ⁊ p compationẽ ad habẽtẽ: mia ẽ maria ꝑr⁹ ſm se. qz ad ipam ꝓtiet effũdere alĩs ⁊ defect⁹ alioꝝ subleuare: qõ marie ẽ supioris. Vñ misereri põik ꝓpium deo: ⁊ i h̃ marie õr ei⁹ oiporẽtia manifestari. Nõ ãt ẽ maria q̃ ad hñẽ nisi ille cẽt maxim⁹ nullũ hñs supᵭ se. qz habẽti aliquẽ supᵭ se mai⁹ ⁊ meli⁹ ẽ ꝓiungi suprioꝛi q̃ supplere õfectũ iferioꝛ. Et iõ q̃ntũ ad hoiem q̃ hz suprioꝛẽ deũ: charitas q̃ deo vnik. ẽ potioꝛ mia: q̃ ꝓximo tũ õfect⁹ supplek. Ipa tñ est maria int oẽs ꝟtutes ꝓtinẽtes ad proximũ: sic ẽt ẽ potioris act⁹. qz supplere õfectũ alti⁹ in q̃ntũ hmõi ẽ suprioris ⁊ melioris. Sed ꝓmo. Nã marie ꝓtinere videk advirtutẽ cult⁹ diuin⁹. Sed mia p̃ferk cultui diuino: ſm illud Osee. vj. ⁊ Mat. xij. Miam volo ꝛẽ. g̃ est maria ꝑr⁹. Sol. Deũ ñ colim⁹ p exteriora sacrificia aut munera ꝓpk ipm: sed ꝓpk nos ⁊ ꝓximos. qz de⁹ ilk̃ ñ indiget: sed vult ea offerri ꝓpter nr̃am deuotionẽ ⁊ ꝓximoꝝ vtilitatẽ Et iõ mia q̃ subuenik defectib⁹ alioꝝ ẽ sacrificiũ ei magis acceptũ: vt pote p pinqui⁹ inducẽs vtilitatẽ ꝓximoꝝ: ꝛ illud ad Heb. vl. Beneficẽtie ꝛẽ. Scõo Nã sup illud. j. Tim. v. Pietas ad oia vtilis ẽ. õt Glo. Amb. Ois sũma discipline chr̃iane i mia ⁊ pietate ẽ. Sed disciplina chr̃iana ꝓtinet oẽm ꝟtutẽ. g̃ i miscõia ẽ sũma totl⁹ ꝟtutꝛ. So. Summa religiõis chr̃iane consistit in miseri cordia q̃ntũ ad opa exteriora: interioꝛ tñ charitatꝛ affectio qua õo ꝙiungimur ꝓpõderat dilectiõi ⁊ miscõie i ꝓximos. Tertio. Nã tãto ꝑr⁹ est melioꝛ q̃nto facit õo similioꝛẽ: qz tãto facẽ melioꝛẽ. Sz h̃ marie facẽ miscõia qz vt õz i Ps. Di serationes ei⁹ sup oia opa ei⁹. Sol. Per charitatẽ assimilamur deo tãq̃ ei p affectũ vniti: ꝛ p miscõiam p similitudinẽ opatiõis: tõq̃ illa ẽ potioꝛ. Hec oia tã. Tho. ij. ij. q. xxx. ar. iij. ⁊ iiij. Et notaq̃ id ꝓmũ itẽdit dicere q̃ miscõia p̃ferk q̃dẽ alicui diuio cultui: ꝛ nõ oi. qz ñ p̃fertur sibijpi q̃ ꝓtinet ad illũ cultũ: qz dari indigẽti ẽ sacrificare õo. Quer⁹ẽt ꝑr vtꝝ in õo sit miscõia. Vide. j. q. xxj. ar. iij. Et vtꝝ ꝓmiũ qõ nob reddek sit cõmensuraruz merito. Vide ꝓma. scõe. q. ciij. ar. in c.

Dñica. v. post festuz Trini. Questio. l.

Querik quidmeli⁹ ⁊ deo gratl⁹ sit: vel impendere curã particularik saluti hui⁹ vl illi⁹: aut laxãdo retia ꝓdicationis docere sacrã scꝑturã: seu p studiũ se disponere ad docẽdũ. Et posito q̃ melius sit docere: q̃rik q̃d sit meli⁹: docere ꝓbo vl scꝑto. Rñdeo Scũs Tho. j. q̃dl. q. vij. ar. ij. q̃rit: vtꝝ peccet q̃ ꝑt aiaꝝ saluti curã ipẽdere: si circa studiũ rps occupet ⁊ sic õr Simpl⁹ meli⁹ ⁊ magꝛ meritoriũ ẽ docere sacrã scꝑturã bõa itẽtõne vl ad h̃ se p studiũ disp̃oere: q̃ ipẽdere curã ꝓticularẽ saluti hui⁹ vl illi⁹. Nã i oi artificio melioꝛ ẽ disponẽs de artificio ⁊ architectoꝛ: q̃ manual exeq̃ns disposita. vñ illi maioꝛi mercede ꝙducik: ꝛ nihil operek mãib⁹. Sz i edificio spũali sẽ q̃si mãu oparij q̃ ꝓticularik iisistũt cure aiaꝝ pura mistrãdo sacra vl aliq̃d hmõi ꝓtickarik agẽdo: ꝛ epi ipantes et disponẽtes q̃lik illi openk/ sẽ q̃si archi/tectoꝛes. Propk q̃ ⁊ dicũk epi. i. supitẽ dẽtes ⁊ docẽtes q̃lik alij debeant salutẽ aiaꝝ pcurare. Vñ ⁊ apls õ se õr. j. Coꝛ. j. Nõ ei misit me chr̃s baptizare ꝛ euãgelizare. q̃uis baptizare sit op⁹ marie ꝑferẽs saluti aiaꝝ. Ipa ẽt rõ õmõstrat q̃ meli⁹ ẽ erudire de ꝓtinentib⁹ ad salutẽ eos q̃ ⁊ i se ⁊ in alĩs ꝑficere possunt: q̃ simplices q̃ ꝑficere possũt i se tm̃ Jn alt q̃ tñ casu necessitate imminẽte deberẽt epi ⁊ doctoꝛes itermisso ꝓpõ officio ꝓticularik intẽdere saluti aiaꝝ. Nihil ei ꝓbibet qõ simpl⁹ est melius: vt philosophari q̃ vitari: ⁊ margarita q̃ panis: i aliq̃ casu eẽ minus eligendũ: vt tẽpe necessitatis ⁊ famis: ſm illud Hieremie. iij. Dederũt q̃q̃ ꝑciosa p cibo. Sed q̃ ꝓmo. Nulla em ẽ grauioꝛ tractura q̃ tẽpoꝛis. Ergo non debet aliquis totum tẽpus in studio expẽdere. differens curã

ſiaz. Solu. Nullā patſ rpis ſacturā q̄ opaſ qō meliꝰ ē: docēdo ſcpturā: vł ſe ad ℔p ſtudiū diſponēdo. Hec s. Tho. cuz multz aliis. Ex his āt ptz ad pmū q̄ſtū b̄ tñ notādo q̄ ſcūs Tho. ñ loq̄ſ ō eo q̄ ſtuder q̄dē ī theologicis: ſed ñ vt doceat ꝟbo aut ſcpto. ſz vt ſciat z ī ipo leꝛ teſ de deo. ſz de eo q̄ ſe p ſtudiū diſpoꝛnit vt doceat: ly vt dicēte cām finalem. Hic āt ē actiuꝰ: ille ꝟo ꝟēplatiuꝰ. vtz ij.ij.q.clxxxj.ar.iij.in corpe. Et ad iui cē. in merito cōpanſ eo mō q̄ vita mere ꝟēplatiua z actiua veniēs ex plenitudie ꝟēplatōis. de q̄ vide. ij.ij.q.clxxxij. arſ.j.i cor. Ad ſcām āt q̄ſtū dico vt ptz ex dictz ſcī Tho. in hac qōne: q̄ meliꝰ ē ſimplr docere ſcpto q̄z ꝟbo: qz docēs ꝟbovt i plīb docz ſimplices tm̄ i ſeipſis ficiētes. docēs āt ſcpto docz ēt futuros doctoꝛes zſi vterqz doceat doctoꝛes futuros(vt docens ꝟbo i ſcholſ aut alibi) adhuc meliꝰ ē doceꝛ ſcpto: qz hec doctrina ē vniuerſaliozꝛ durabiliozꝛ. Et eadē rōe ſimplr meliꝰ ē docere futuros doctoꝛes ꝟbo i ſcholſ. q̄z ſimplices i eccl'ia: licz illi ſint plēs. qz ſic docēs i eccl'ia ē archiſectꝰ reſpectu ptſcularſ ſalutē aīaꝝ pcurātiū ītra docēs i ſcholſ reſpectu docetiū in eccl'ia eſt archiſectꝰ: qz docet q̄ſlſ doceant. Et ꝟñr ē ptſceps totiꝰ fructꝰ eoꝝ q̄s docuit: ſm illō Gal'.vj. Lōicet āt is q̄ zc. Queri ēt pt Utrꝫ docere ſit actꝰ vite actiue aut ꝟēplatiue: Vide.ij.ij.q clxxxj.ar.iij. Et vtrꝫ doctoꝛ vł pdicatoꝛ habeat a deo in patria pmū ſpeciale. i. aureolā: q̄n ꝟpł inanē gl'iam pdicat nō laxās retia in capturā: ſed ſuſpēdēs i vētū: Vide.iij.dſ. xlviij.q.v.ar.iij.q.iij. z q̄dl.v.q.xj.ar.j.

Dñica.vi. poſt feſtū Trini. Queſtio.li.

Querit vtrū reconcilia tio fratriſp ſit faciēda ante oblatiōz ſacrificiꝫ: Rñdeo q̄ ſic ꝙdeo q̄ fecit iniuriā ſi friſ pñtia hꝫi poſſit: qz aliter nō videt quō poſſint ꝟba ſaluatorꝭ hīe locū. ſ. Vade ꝑus recōciliari fra. zc. Si ꝟo eſt abſens ſufficit ad eū ire pdib' mētis ſm Aug. de ſmōe dñi in mōte dicentē Pergendū eſt nō pedib' coꝛpis: ſed motib' aniꝰmi: vt te humili affectu ꝓſternas fratri ad quē chara cogitatioue cōcurriſ ī cō ſpectu eius cui munꝰ oblatur ꝰes. Sic em̄ deꝰ iuſtificat ꝓfitentē voto z deſideꝛrio. ſic acceptat munꝰ recōciliantis fratrē deſiderio z ſi nōdum facto. Qui āt ſuſcepit iniuriā: ſm Alex. de ales. ī. iij. recōciliatōez q̄rere ñ debet debito neceſſitatis. Uñ ōt Aug. vbi ſ. Nō veniam poſtulabis ab eo qui tibi iniuriā fecit: ſed tantū dimittas: ſicut tibi a domio dimitti cupis quod ipſe cōmiſeris. Debet āt eā q̄rere debito honeſtatꝭ: vt gloꝛriā duplicē ꝓſequaſ: ſicut ōt Chryſoſt. Una quia iniuriatꝰ eſt: alia q̄ pꝛioꝛ roꝛgauit. Sed ꝙ videſ q̄ ſp ſit faciēda anꝛte. Tūa maius eſt dānū illatum ī bonis aīe z ſpiritualib' ꝓtriſtādo ſpm̄ fratris aut dehonoꝛando illum: q̄z illatū ī boꝛnis foꝛtune: ſic z illa bona poꝛtioꝛa. Sz ſtāte dāno ſcdo nunqz deus acceptat ſacrificiū vel alīd opus bonum de manu damnificatoꝛis: quia ſemper ſtat eius peccatū: eo q̄ non remittitur peccatuz niſi reſtituatur male ablatum: extra de reg. iuris li. vj. Ergo multo foꝛtiꝰ nec ſtāte damno pmo. Solutio. Damnū ī bonis foꝛtune dupłr ſtat. ſ. in effectu q̄z diu. ſ. ñ eſt emēdatū: z ī affectu. ſ. q̄diu nō eſt deliberatio emēdandi. Regła g̃ loq̄ſ i ſcdo ſenſu: nō āt ī pmo. qz deꝰ parcit ſiqs deliberat reſarcire damnū: qđ tñ adhuc ñ emēdat ex iuſta cauſa: puta ímpotētia z hmōi. Si em̄ deꝰ vellet reſtituere eū q̄ neq̄t: obligaret ad impoſſibile: ꝓtra aliam regulaz iuris ibidē. ſcz Impoſſibiliū nō eſt obligatio. Eſt aūt ſimile de alio damno.

Queri ēt pt an trahſci fratri ſp ſit peccatum: Vide.ij.ij.q.clviij.art.ij.z. iij. Et vtrū cōuenienter gradꝰire a domio aſſignenſ. Vide. ij.ij. q.clviij. articulo viij.in.c.

Dñica.vij. poſt feſtū Trini. Queſtio.lij.

De questiõibus super euãge.

Queritur quot modis chꝰ poterat turbã magnaz paniꝫ satiare i deserto: Rñ deo Natura z ars nihil facere possunt nisi vno modo. s. natura alterando materiã ꝓductã a deo: z ars alterãdo z disponendo materiã ꝓductã a natura vel saltem a deo. Nam oẽ agẽs secõm sicut actionem ita z effectum poꝛis ꝓsupponit in qõ agat. quia cũ nõ sit purꝰ actꝰ ñ ꝑt se toto agere z ꝙñr nec totũ qõ ẽ in suo effectu ꝓducere. Deꝰ ãt ꝑt rem cõpositã: q cq̃d sit de simplici quatuoꝛ modis facere. Primo totaliꝫ creãdo: ita q nihil rei facte ꝑexisteret factõi sicut fecit celũ. Et secõ alterãdo eo mõ q̃ agẽs naturale: ita q factioni rei ꝑexistat q̃dã rei fiende materia: sed nõ forma: sicut ex virga aaron ꝓduxit fructꝰ. Nume. xvij. c. Et tertio cõuertẽdo materiã rei: ĩ aliã rem iã ꝑexistentẽ: ita q factiõi ꝑexistat matia z forma rei fiẽde: sz ñ fit eo mõ q̃ ẽ pꝰ factõnẽ: sicut nã ex alimentis facit carnes ꝑexistentes in q̃ntũ illas auget cõuersa noua materia i carnes. qz qõ põt effectiue deus facere per naturã: põt etiã immediate efficere ꝑ se ipm. Et sic fecit etiã ꝙuertendo aliquã materiã i carnẽ z os q̃ erat i costa Ade vel saltẽ in os: vt ptz. j. q. xcij. ar. iij. ad ꝓmũ. Et q̃rto ꝙuertẽdo in rem ꝑexistentẽ. nõ solũ materiã sed etiã formã alteriꝰ rei existẽtis: ꝙuertẽdo totã rẽ vnã i totã aliã: sicut ꝙuertit totũ panẽ q̃ntum ad materiã z formã i totũ coꝛpꝰ chꝛi: vt ptz iij. q. lxxv. ar. iiij. in c. Qz ãũt deus hoc possit q̃uis sci ꝫ doceãt: tñ sic naturali rõne ꝓbat. Nã cũ oẽ agens agat iq̃ntũ est actꝰ agens naturale vel creatum ꝓt ꝫ nõ ꝑt agere nisi ad immutationẽ forme. quia in suo actu est determinatũ: vtpote existens determinati generis z speciei: z ꝙñr eius actio nõ ferꝛ nisi sup aliquẽ actũ determinatũ et ꝙñr sup formã em q̃ fit determiatõ in esse actuali. Jgitur sicut se hñs agẽs creatũ ad trãsmutandũ fm formã q̃quid determinaꝛ in esse actuali: ita se hꝫ increatũ ad trãsmutandũ totã entis naturã. s. materiam z formã: qz est actꝰ infinitꝰ. Jgitur sicut agens creatũ ꝓficere põt ꝙuersionẽ formalẽ. i. fm formã: ita ꝑt increatũ ꝓficere substãtialẽ. i. fm totã subam rei. Jgitur chꝰ poꝛat in deꝛto cũ cẽt deꝰ quatuoꝛ tuoꝛ mõis turbã paniꝫ saturare. Prio creãdo panes: z scõ alterãdo aliquam materiã ad nouã formã pãis. Et tertio adducẽdo aliquã materiã ad formã panis ꝑexistentẽ. Et q̃rto ꝙuertendo lapides vl aliq̃d tale in pães. Potuit ãt eis dẽ q̃ttuoꝛ mõis replere stomachũ turbaz: z vlteriꝰ etiã Quito mõ. i. rarefaciẽdo pães paucos. i. nullã addẽdo substãtiã sz augẽdo q̃ntitatẽ. Eo ei casu fuissent repleti: qz replere ẽ q̃ntitatis sz ñ satiati. qz satiare appetitũ cibi ẽ exhibere aliq̃d vñ nutrak coꝛpꝰ zrstaurek q̃ resolutũ ẽ ꝑ calorẽ naturalẽ qõ q̃ntitaf facere ñ ꝑt: alioq̃n posset q̃s nutriri spera mathematica si hãc deglutiret. Sz ꝙ ꝓdicta arguo q q̃rtꝰ modꝰ sit ipossibilis Si em̃ totꝰ lapis trãsiꝛz i totũ panẽ: eẽt ibi aliq̃d subiectũ vtriusq; qz i oi mutatiõe oꝑter esse subiectũ q̃ꝺ ꝑus sit i potẽtia. postꝙo i actu: cũ motꝰ sit actꝰ existentis in potẽtia. iij. phyꝯ. Sed h̃ ñ est ibi assignare. ḡ zc. So. Procedit hec obiectio ꝺ mutatõe formali: qz ꝓtiũ forme ẽ i matia vl subiecto eẽ. Nõ ãt hz locũ i ꝙuersiõe totiꝰ sube. Vñ cũ hec ꝙuersio subak imporꝛet q̃ndã ordinẽ subaꝝ q̃rũ vna ꝙuertiꝫ i alterã: ẽ sic in subiecto in vtraq; suba: sicut ordo z numerꝰ. Vide ꝺ his oib. iij. q. lxxv. ar. iij. Scõ. Nã data possibilitate dicti mõi: nõ seq̃ꝫ q chꝛs potuisset inde satiare turbas: qz ẽt si totũ mõz ꝙuertisset i septẽ pães illos ñ fuissẽt maioꝛes q̃ntitate nec suba: sic coꝛpꝰ chꝛi ñ crescit ex ꝙsecratiõe panis. So. Jste q̃rtꝰ modꝰ subdiuidi põt i q̃tuoꝛ. Et ꝓmꝰ ẽ ꝙuertẽdo i illos septẽ panes existẽtes alia coꝛpa: puta lapides. Scõs ẽ ꝙuertẽdo lapides vl aliõ in panes nouos: ita q totũ trãsiret i totũ: sic posset cogitari vꝛoꝛ Lorh trãsiuisse i sale nouũ q ꝓus ñ erat. Tertius mutãdo materiã lapidis ad formã nouã pãis: sine q̃cũq; alteratiõe vel dispẽsatiõe me-

dia ꝑuia: ſz cū diſpoſitōe q̄ ē naturaliꝫ ſeq̄la. Quartꝰ ē ꝙuertēdo illos pāes in lapides magnos: z rurſus illos lapides i panes maiores ꝓxīb⁹. Eo ei caſu ſatiati ex maioꝛib⁹ panib⁹ dicerenk a'tiq̄ rōe ſatiati ex ꝓxīb⁹. qz. ſ. ſatiari ēent ex illis ī q̄s ſūt ꝙuerſi lapides in q̄s erāt ꝙuerſi ꝑmi panes. De ꝑmo āt hoꝛ nō eſt dubiū. qz ē ſctōꝛ: ſilr nec de tertio. qz ſi ōs ꝑt ꝓducere formā cū materia ſil' ſine ꝑuia diſpoſitōe: vt cū ꝓduxit celū. ꝑt ēt ꝓducere formā. Sz de alīs ē dubiū: z ſi eſt poſſibilis vnus: eſt z reliqui⁹. qz ſeq̄ns i cludit ꝓxīē i ſcōa ꝙuerſiōe. Et q̄dem ſi ſol⁹ ꝑm⁹ hoꝛ modoꝛ ē poſſibil' argumē tū ꝙcludit. Si āt poſſibilis ē aliq̄s alio rū duoꝛ. i. ſcōi z tertij: ſic ſtat q̄rt⁹ mo⁹ ſatiādi i deſerto ñ ex illis ſeptē pāib⁹ ſz ex panib⁹ mltz. Si aūt poſſibil' ſit vltim⁹: ſic erit ſaturatio aliq̄ mō ex elſdē

Queri ēt pōt ſicut q̄ſitum eſt dñica iij. in q̄drageſima.

Dñica. viij. poſt feſtū Trini. Queſtio. liij.

Queritur Vtruz arboꝛ bona. i. volūtas bona poſſit facere malam id eſt malam actionē? Rñdeo ex doctrina ſcti Tho. ij. di. xxxix. q. ij. ar. ij. Cū volūtas ferat i finē vltimū vt eſt intēdēs: z i finē ꝓximū. i. obiectū ordinatū in finē vltimū: vt ē eligēs: volūtas mala vt ē intēdēs ſp facit malū fructū: qz eius finis mal⁹ ē. Sz tñ volūtas bona vt intēdēs ñ ꝙpt̄ h̄ neceſſario facit bonū fructū: vt ſi obiectū ꝓxim ſit de ſe malū: puta fornicari. Bonū ei ſm Dion. ē ex totali z itegra cā: malū āt ex ſingulis defecti b⁹. ſic pulcer hō ñ ē niſi habeat oia mēbra pulcra. turpis āt ōr ſi oia ſint pulcra ꝓter oculū vnū: ſm quē ſit ſtrabo. Sed voluntas bona ſm q̄ ē eligēs ñ ꝑt facere fructū malū. Nā ſi electio ē bona: optz eē ꝙſiliū bonū: q̄ electionē ꝓcedit. Et ſi ꝙſiliū ē bonū: vtz. vij. Eth. ꝑmo finis ē debit⁹. qz ñ ōr ꝙſiliari⁹ bon⁹ ad malū finē inueniēs vias efficaces. Et ſcōo id ꝙ q̄ intēdit ꝙſeq̄ finē ē bonū: qz ñ ē bon⁹ ꝙſiliari⁹ q̄ bonū finē medio icōuenienti ꝙſeq̄k. Et ꝉtio rōs debitū: tra q̄ nec rationē de nec ꝓcipiāt ꝙſiliās ꝙſiliak. Licz hoc ꝉtiū ꝓtieat ad bonitatē ꝙſilij. vt ē i rōe alia ꝙo duo ex ꝓte rei ꝙſiliabil'. Etſi bon⁹ ē finis: z id q̄ ordiak i finē: bona eſt actio. Sz ꝫ videk q̄ ſimplr ex volūtate act⁹ iudicenk bōi vl mali: qz ñ ꝓt arboꝛ bōa fructꝰ malos facere zc. Solu. Saluatoꝛ cōpat arboꝛi volūtatē ꝫ q̄ ē eligēs. qz ex electiōe imediate ſeq̄k act⁹ ſic ex arboꝛe imediate fructꝰ. Siue ſb alīs ꝙbus cōpat arboꝛi bōe voluntatē bonā ꝫ q̄ ē bōa ex actu volito z fine itento: vt ōr ſ. Tho. ſ. ij. q. xix. Queri ēt pōt vtꝛ fructꝰ malꝰ arboꝛ malē habeat rōnē pcti: z ꝙñ ſit ei cā exciſiōis z cōbuſtiōis. Vide. ſ. ij. q. xxj. ar. ſ. Et vtrum vn⁹ z idē fructꝰ poſſit eē vtriuſq̄ arboꝛ. i. bon⁹ z mal⁹. Vide. ſ. ij q. xx. ar. vl.

Dñica. ix. poſt feſtū Trini. Queſtio. liiij.

Queritur Vtruz liceat hūc villicū imitari faciendo elemoſynā de illicite adq̄ſitis? Rñdeo. Tripliciter aliq̄d ē illicite adq̄ſitū. Prio. qz debet ei a q̄ adq̄ſitū ē: vt i furto/ rapina z vſura. Scōo qz ſz ñ debeat ei a q̄ adq̄ſitū ē: tñ adq̄reſ illō retiere ñ ꝑt. qz. ſ. vn⁹ vendit z alt⁹ accepit ꝙ iuſticiā. vt i ſimōia. Tertō qz ſz adq̄ſitio ſit licita: illicitū tñ ē id q̄ adq̄rit ſic ꝓz ō eo qō ꝙ meretriciū adq̄rit mlier qō ꝓpe ōr turpe lucꝛ. Agit ei ille meretrix meretricinando: ſz nō mercedē ꝙ meretricio accipiendo. Ingik vendo ꝓmo elymoſyna fieri ñ pōt: qz hō tenek illō reſtituere: niſi ſit incertū cui⁹ ſit. qz tūc ñ ſolū licz. ſed neceſſariū ē illud i elymoſynas erogari vl ipi habētiſi indiget: a ſuo cōfeſſoꝛi ſeu ꝑlato vel alteri: z h ab ipo vl cōfeſſoꝛe vel a ꝑlato ſuo. De ſcōo autē elemoſyna fieri ōz: qz illud nō poteſt reneri: nec debet reſtitui ei q̄ vendit. Et ſimile ē de alīs i quib⁹ datio z acceptio ē ꝙlegē. De tertia aūt fieri pōt: ſz non ſit ōbitū neciteꝛ: qz tūc ē effectū ꝓximū: ꝓt reneri: ñ tñ de adq̄ſito ꝙ meretricio ſit ſacrificiū vel oblatio ad altare. Tūpō

scãdalũ. Tũ ꝓt scrõꝝ reuerẽtiã. Sz ꝫ videk q̃ possit fieri ỏ illicite adq̃sitz: qz ẽ ꝫsiliũ chr̃i dicẽtis: Facite vob amicos ⁊c. vbi ỏt glo. Iniq̃tas bn̄ dispẽsata i iusticiã ꝑtic. So. Dãmõa iniq̃tatis dicũk diuitie adq̃site illicite: sz tn̄ licite detẽte Vl̃ dicũk diuitie licite adq̃site: sz tn̄ q̃ freq̃nk sũt cã iniq̃tatz ⁊c. vt i expositõe dcm̃ ẽ. Scõo. Nam q̃cũq; videt exñtẽ i extrẽa necitate: et oino subuenire dz. Sz nihil hns nisi illicite adq̃sitũ: licite iuuat talẽ. g̃ ⁊c. So. Si tak talꝰ daret: nõ daret de alieno. qz i necessitate extrema oia sunt cõia.

Queri etiã ꝑt: vtr̃ clericꝰ hns a dño ld ẽ chro villicatiõem: peccet mortalr̃ ñ dãdo pauplb; supflua iuxta intẽtionez dñi sui: Vide. vj. q̃dl. ar. xij. Et vtr̃ sex q̃ns opa pietatz possit dãnari. vl̃ certe necario ꝛcipiak i eꝛna tabnacula. Vide lij. dl. xv. q. ij. ar. ij.

Dñica x. post festũ Trinita. Questio. lv.

QVerit Vtrũ cognosci possit ex lcpturꝝ ꝛpsvisitatio nis hierlm qõ illa ñ cognitẽ Rñdeo ad ꝓbãdũ chr̃z dñm tã venisse ⁊ visitasse hierlm ⁊ plebẽ dñi Prio induco ꝓphetiã Jacob Gen̄. xlix. Nõ auferek sceptr̃ ỏ Iuda ⁊ dux ỏ femore ei⁹ donec vẽiat q̃ mittẽd⁹ ẽ: ⁊ ipe erit expectatio gẽtiũ. Sed mõ ablatũ ẽ sceptr̃: regimẽ ⁊ dñatio a iudeis a tpe Herodis alcalõite sub q̃ nat⁹ ẽ Jesus. g̃ ab illo tpe venit chr̃s. Z d h rñdẽt aliq̃ iudei q̃ hec auẽtas nõ ẽ itelligẽda ỏ chro ad lram sz ỏ Nabuchodonosoꝛ rege babylonie q̃ missus ẽ ex ordiatiõe diuina ꝫ hierlm ꝓt̃ pcã ꝓphia: vt hz. iij. Reg. xx iij Et tũc cm̃ dixit regi mẽ iudeoꝝ. qz cepit Sedechiã regẽ ⁊ excecauit cũ: ⁊ filios ei⁹ occidit. vt hr̃ ibidẽ c. xv. Nec p⁹ aliqs ỏ sem̃ ei⁹ regnit. Sz h dcm̃ apparet falsuz qz post captiuitatẽ babylonicã habuerũt duces ⁊ pncipes: vtz de Zorobabel: Esdra. Necmia ⁊ Machabeis. Habuerũt ẽt reges. qz Joãnes hircan⁹ Simõis machabei filiꝰ ipositus fit ỏ diadema regiũ. Et extũc regnerũt filij ei⁹ vsq; ad Herodẽ q̃ fuit ascalonita ⁊ ab altra gẽte. Et tõ vsq; ad illũ tps ñ fuit amotũ oino regnũ iudeoꝝ: Si aũt dicak q̃ a tpe Nabuchodono. fuit amotũ a tribu Juda ỏ q̃ amotõe loqr̃ ꝓphas ꝓdictꝰ: qz illi q̃ postea regnerũt fuerũt ỏ alia tribu. qz machabei fuerũt ỏ tribu sacerdotali: nõ ꝓt stare h dcm̃. qz Zoroba bel q̃ post captiuitatẽ babylonicã fuit eoꝝ dux: fuit ỏ tribu Iuda: vt ptz mãifeste i multis locis scripture. sil̃r machabei. qz trib⁹ sacerdotal⁹ ⁊ regia fuerũt mixte. Et tõ alij soluũt alit: dicẽtes q̃ itelligit de Roboã filio Salomõis a q̃ recesserũt decẽ trib⁹: ⁊ adheserũt Hieroboã filio Naboth: vt hr̃. iij. Regũ. xij. Sic ergo exponũt ꝓdictã autoꝛitatẽ Nõ auferek ⁊c. donec veniat silo. ⁊ est nomen loci: vt dicũt. qz vbi Hieronym⁹ trãstulit mittẽdus: hebraica ꝓtas habz silo Ad illũ aũt locũ venit Roboam vt cõstitueret rex post ꝓcem: ⁊ i illo loco recessit ꝓp̃lus israel ab eo ⁊ ꝫstituerũt sup se Hieroboã q̃ erat de alia tribu. s. ephraim: ⁊ sic tũc fuit ablatũ sceptr̃ de iuda. Verũtn̄ qz ipi filio Salomonis remanserũt due trib⁹: iõ sequit in hebraica ꝓtate: Et ei aggregabũt gẽtes. vbi Hiero. trãstulit: Et ipe erit expectatio gẽtium. Sed ista rñsio ptz falsa p textũ. iij. Regũ. xij. qz ibi ỏz: q̃ ille loc⁹ in q̃ Roboam fuit a ꝓpho derelict⁹ vocak silchẽ. ⁊ ẽ loc⁹ bn̄ remot⁹ ab illo loco q̃ vocak silo. Itẽ hmõi responsio ꝓcedẽs ⁊ ꝫsimiles patẽt falsa p trãslatiõem chaldaicã apd eos iudeos ita autẽticã vt null⁹ sit ei olim ꝓdicere ausus. fm quam vbi Hiero. trãstulit donec veniat q̃ mittẽdus est hebraica ꝓtas habz: donec veniat messias. Nã id qd erat obscuꝝ/ per h voluit declarare. Et sic ptz q̃ ꝓdicta autoꝛitas nõ poterat intelligi de Nabuchodo. nec ỏ Roboã: nec de aliq̃ alio q̃ dechro. Q; ãt sequit i hebraico: Et aggregabunt ei gẽtes: sic ẽ itelligẽdũz: qz iudi i aduẽtu chr̃i p maiori pte sũt obstinati i sua ifidelitate: ⁊ gẽtiles q̃ noie gẽtiũ dessignant aggregati sũt ipi chro

fidē eiꝰ deuote suscipiētes: ſm q̄ ōt apo
stolꝰ. Ro. xj. Cecitas ex pte ꝛc. Q3 āt
tpe Herodis ablatū ē a iudeis sceptrū
ptz: qz ipe fuit ꝑmꝰ alienigena q̄ regnauit
i Judea. Pī ei eiꝰ fuit idumeꝰ. Jste he
rodes romanoꝝ auxilio fretꝰ: debella
uit Antigonū regē iudeoꝝ q̄ descende
rat a machabeis: ꝛ oēm ꝓlē regiā occi
dit. ꝛ libros ỽ analogia regū cōbussit:
ne postea deꝑhēderēt alieī ipe ꝛ filij eiꝰ
a reḡ dauid. Jnkfecit etiā i ꝓpho docto
res q̄ docebāt illō Deu. xvij. De medio
fratꝝ tuo. po. supꝝ te regē: vt sic auferret
iudeis oēm vlā ꝛcupandi sceptꝝ. Q̄ ē
ptz ꝑ effectū. qz ab illo tpe vsq̄ nūc flu
xerūt. Dcccc. anni ad mīnꝰ. qz tali an
no icarnatōis cozrectū ē ħ opꝰ. ꝛ adhuc
iudei videnꝫ magꝫ a ꝑdicto sceptro lon
ginq̄ ꝯ a ꝓncipio. Cū igīt ablatio sce
ptri fuerit signū eis ꝑdictū de aduentu
chīi: mānifeste ptz q̄ illō iplerū ē tpe he
rodis: q̄ regnāte natꝰ ē Jesus chīs. Et
sic ptz ꝓpositū. s. q̄ tps icarnatōis sit ꝑ
teritū. Jtē ħ idē ꝓbat autozitate Ag
gei. ij. Hec ỽt dns: Adhuc vnū modi
cū ē: ꝛ ego mouebo celū ꝛ terrā: mare et
aridā: ꝛ mouebo oēs gētes: ꝛ veniet de
siderat⁹ cūctis gētib⁹. Et infra. Mag̃
erit gl̄ia hui⁹ domꝰ nouissime ꝯ ꝑme.
ſm oēs doctoꝛes hebꝛeoꝝ hī: q̄ iste desi
deratꝰ ē Messias. Ptz igīt ꝑ pl̄a i au
toꝛitate ꝑdicta posita: q̄ tp̄us aduēt⁹ chīi sit ꝑteritū. Prio ꝑ ħ q̄ ỽ ibi. Ad
huc vnū modicū. ꝛ sbdit ỽ aduētu chīi
Veniet desideratꝰ cūctis gētib⁹. Aggeꝰ
em ꝓpha dixit ħ ꝓbū scdo āno Darij re
gis Persaꝝ. Ab illo āt tpe vsq̄ nūc flu
xerūt anni fere duomilia ſm cōputatio
nē iudeoꝝ. multo magꝫ ſm cōputatio
nē nr̄am. Tal̄ āt nūerꝰ nō ỽt i scḟura
modicū. Cū igīt dicat ꝓpha i scḟura re
stab̄ tp̄s modicū vsq̄ ad tp̄s ỽsiỽrati cū
ctis gētib⁹. ptz q̄ tp̄s sui aduēt⁹ ē ꝑteri
tū. Sz ad ħ rndēt aliq̄ q̄ tātū tp̄s i scri
ptura bñ ỽt modicuz. qz ỽt in ps lxxxj.
Mille anni añ ocu. ꝛ. tanq̄ dies hester
na. Sz q̄ hec rnsio ñ valeat ptz. qz si tē
pus mille annoꝝ cōparet eternati. mo
dicū ē. Et sic loquit autozitas psal. ꝑdi
cti. q̄ ꝓbatz ꝑ ħ q̄ dicit Ante oculos tu
os. qz diuina cognitio q̄ ꝑ oculos desi
gnat/ eternitate mēsurat. Sz si referat
tempꝰ mille annoꝝ ad expectatiōem po
puli: sic nō pōt dici rōnabiliꝫ loq̄ndo tē
pus modicum: sed multum. Vñ ꝛ Ba
ruch. vj. tēpus captiuitatis babylonice
ꝑdicit magnū ꝛ lōguz: q̄ ỽ fuit valde
modicū respectiue. s. septuaginta annoꝝ
rū. Jtē patz ꝓpositū ꝑ id q̄ ỽ in autoꝛita
te subdit Replebo domū istā gl̄ia. ꝛ lo
quit de domo dei edificata a iudeis pꝰ
captiuitatē babylonie. Jgit stante illa
domo venit chīs. qz ꝓphera ỽt eā replē
dam gl̄ia ꝑ aduētū ipius desiderati ad
eā. Domꝰ aūt illa destructa est ꝑ Titū
ꝛ Vespasianuz q̄dragesimoscdo anno
post dñi passiōem. ḡ ꝛc. Jtē tertio pa
tet ꝓpositū ꝑ illud q̄ sequit in auctoꝛi
tate ꝑdicta: Magna erit gl̄ia isti⁹ do
mus nouissime ꝛc. Cōstat igit q̄ loquit
ur de edificata post captiuitatē baby
lonie. ad eiꝰ edificationē inducebat po
pulū. ꝛ ꝑdixit gl̄iam eiꝰ maioꝛē futurā
ꝯ fuit gloria domꝰ edificate ꝑ Salo
monē. Hoc aūt nō itelligit ꝓpter maio
res diuitias seu honoꝛes seu cultū diui
nū vel edifitatiōes. qz domꝰ ꝛ statꝰ po
puli tūc erat q̄si nullius momēti respectu
illius domꝰ ꝛ statꝰ q̄ fuit sub Salomo
ne. Propter ħ ỽt. ij. Esdre. xij. q̄ sacer
dotes q̄ viderāt ꝑmā domū lachrymā
bant alijs exultātib⁹ i dedicatōe domꝰ
secūde. qz q̄si nullius momēti erat respe
ctu ꝑme. Et iō nō pōt intelligi gloria
eius maioꝛ nisi ꝑ aduentū ipius deside
rati cūctis gētib⁹ q̄ eam gl̄ificauit ꝑsen
tia sua. qz in ea fuit a matre oblatꝰ ſm
q̄ ꝓphera Malachias ꝑdixerat. ij. ca.
Statim veniet ad tēplū ꝛc. Jpam eti
am domū freq̄nter honoꝛauit q̄n ibi ꝑ
dicauit ꝛ miracula sine numero fecit.
Mat. xxj. Accesserūt ad eū ceci ꝛ claudi
i tēplo: ꝛ sanauit eos. Dicūt āt aliq̄ iu
dei ad ħ q̄ maioꝛ fuit gl̄ia scde domꝰ ꝛc.
in annis: qz plꝰ durauit. Sed ħ nō va
let: etiāsi verū sit q̄ plꝰ durauit. qz ħ non
fuit ad gl̄iam: sed ignominiā: qz plurī
bus tp̄lb⁹ fuit ꝛculcata ꝛ dehonoꝛata.
Primo: qz Antiochꝰ epiphanes posuit
ibi adoꝛādū idolū. ꝛ fec ibi ꝓstibla mu

lez:fm q habek.j.Dach.ij.Sz qz liz hzũ istũ ñ recipiũr iudei:lõ põt dici q h idẽ habek Dani.viij.Hoc ẽt dicit Josephus li.xij.antiq̃tatũ. Similit qñ hierusalẽ capta p Pompeiũ romanũ iperatorẽ q̃ in tẽplo collocauit eq̃s. Itẽ itrũ alias z vltio qñ destructa fuit p Titũ zvespasianũ. Oib⁹ ei istis tpib⁹ fuit ista dom⁹ deiecta z ꝛculcata. Itẽ ista maiozitas duratõis nõ videk cẽ alicui⁹ glie notabil. Alit ei lapis ꝺz matoꝛho nozis z glie q̃s natura hũana. qz est maiozis duratiõis. Itẽ si cõputem⁹ duratiõem dom⁹ scde ꝟz iudeos dicentes eã durasse.cccxx.annos habem⁹ q primadom⁹ pl⁹ vel saltẽ nõ minus durauit qz plures anni fluxerunt a q̃rto anno salomonis: i q̃ fũdata fuit pma dom⁹:vsq̃ ad.xj.ãnũ Sedechie in q̃ destructa fuit.qz fluxerũt anni.ccccxxvij. cõpurãdo tempoza regũ inf medioz i tertio z q̃rto libzo Regũ. Perfecta aũt fuit.xj.anno salomonis. Licz ãt fozte dom⁹ scda pl⁹ durauerit tñ ista obiectio est efficax ꝟ iudeos:qz pcedit ex suppositiõe cõputationis eoz quã reputãt verã. Ptz q̃ ex p dicta auctozitate aggei q z c. Sz restat ostendere q i pdicta auctozitate videk dubiũ.s.q̃liter sit implerũ illd Moueb o celũ z terrã. Dicẽdũ est igit:q celũ i aduẽtu chr̃i motũ ẽ:large accipiẽdo motũ p oi innouatõe: qz magna innouatio in celo apparuit:qñ i natiuitate chr̃i nona stella est visa:pter q̃d reges venerũt ad ip̃m adozandũ. Maioz aũt fuit cõmotio facta in celo.i.in celestib⁹ spiritib⁹:q̃ tante rei nouitate nouis gaudijs exultabãt. Itẽ circa illd tps.s.tpe Herodis sub q̃ nat⁹ ẽ chr̃s in iudea:de qua magis loquit̃ pheta q̃s de alijs terris: fuit magnus terremot⁹ intrãũ q gẽtes ꝓinq̃ credebãt q i iudea null⁹ hõ remãsisset: vt ꝺt Joseph⁹ in.j.li.de iudaico bello. Et ex h arguit̃ pbabilr ab aliq̃b aliquã ꝯiunctione fuisse planerazz nora bile siue ꝟstellatiõem ex q̃b⁹ solẽt accidere talia. Oz aũt tũc mote fuerit oẽs gẽtes:ptz qz imminẽre chr̃i natiuitate iussit cesar August⁹ describi ozbẽ vniuersũ z oẽs gẽtes romanoꝛ se tributarios ꝓfiteri:z ꝓterea singli ibãt ad loca vñde erãt oziũdi ad pdicta facienda. Prop̃ qꝺ etiã Joseph de galilea ascẽdit in Bethleẽ ꝛc.Luc.ij: In iudea etiã tunc fuit facta magna cõmotio. qz q̃dã noie Judas natiõe galile⁹ publice asserebat iudeis cẽ illicitũ cognoscere aliũ dñz p̃ter deũ z mlti iuõi secuti sũt:z postea interfecti ab exercitu romanoꝛ: vt ꝺt Joseph⁹.ij.antiq̃tatũ.z idẽ habek Act.v. Aũ hos dies ꝛc. De cõmotiõe ãt marci oꝑtz exẽplũ ponere:qz frequẽt solet accidere.ꝑpe tñ p mare z aridã intelligũtur habitãtes in tris maritimis z capestrib⁹:sic z p celũ angeli illõ inhabitantes q oẽs sũt moti vel p nouas illuminatiõnes z exultatiões q̃ ad angelos:vl p descriptionẽ q̃ ad reliq̃s. Itẽ q tps aduẽt⁹ chr̃i sit cõpletũ p auctozitatẽ Dañ.ix. ptz vbi Gabziel angel⁹ instruxit cũ de tpe aduẽt⁹ chr̃i ꝺi. Animaduerte sermonẽ z intellige visionẽ Septuagita hebdomades abbzeuiate st sup pp̃m tuũ: z sup vzbẽ sctãz tuã vt ꝯsumek p̃uaricatio: et finẽ accipiat pctũ: z ꝺleak iniq̃tas z adducak iusticia sempiterna. z ipleak visiozp pheta:z vngak scrũs scrõz. Scito q̃ et animaduerte. Ab exitu sermõis vt iterz edificek hierl̃z vsq̃ ad chr̃z ducẽ:hebdomades ẽt z rursũ edificabit̃ platea z muri i angustia tẽpoꝛ. Et p⁹ hebdomades sexagintaduas occidek chr̃s. z ũ erit ei⁹ pl̃s q eũ negatur⁹ ẽ. Et ciuitatẽ z sanctuariũ dissipabit pplꝰ cũ duce venturo: Et finis ei⁹ vastitas z p⁹ finẽ belli statuta desolatio. Cõfirmabit ãt pactũ ml̃t hebdomada vna z i medio hebdomadis ꝺficiet hostia z sacrificiũ.z i tẽplo erit abominatio ꝺsolatiõis. z vsq̃ ad ꝯsummationẽ z finẽ pseuerabit ꝺsolatõ. Ad itelligendũ ãt hui⁹ ꝓphetie p̃mo videndũ ẽ q̃lit h accipiãt hebdomadevl̃ hebdomades qꝺ idẽ ẽ. In sacra ei scriptura hebdomada sumit̃ vnc mẽ p tpe.vij.dieꝝ.z hoc mõ cõit accipit̃. Ha h mõ loqꝺ scriptura Leui.xxxj.vbi ꝺz:q septẽ hebdomade accipiẽde sũt a festo pasce:q̃ fiũt.xlix.dies z.l.die celebrãdũ ẽ festũ p̃ter. Alio mõ accipit̃ hebdomada p tpe.vij.ãnoꝝ. Et

hoc mō loq̄t scīptura Leui. xxv. vbi ōr. Hūcrabis septē hebdomadas annoꝝ q̄ faciūt. xlix. ānos: z q̄nq̄gesimꝰ ōr iubileus q̄ apō iudeos ōr annꝰ remissiōis. Nō iuenīt āt hebdomada posse accipi plīb⁹ mōis. Hic āt ñ pt accipi, p hebdomada diex. qz als rota ꝓphetia. Danielis fuiſ set cōpleta infra annū z dimidiū. Ergo p locū a diuisiōe oꝝz q̄ accipiak p hebdomada ānoꝝ. Et i hō oēs catholici z hebrei ꝓuentiūt: lz i hō sit differētia. q̄ q̄dā catholici vt Beda z alij dicūt: q̄ isti anni intelligēdi sīt ānī lunares q̄ breuiores sīt solarib⁹. xj. dieb⁹. Horꝰ āt fuit ad hoc dicēdū ex duob⁹. Primo ex textu: qz ōr hebdomade abbreuiate. z sic dictū est ānī lūares sīt breuiores solarib⁹: z p ꝓns hebdomade annoꝝ. Scōo qz angelꝰ lo⁹ q̄bak Danieli q̄ erat hebrꝰ. z iudei cō⁹ putabant p annos lunares. vt ōr. Sed Nico. de lyra in q̄ōne cōtra iudeos(vñ fere oia ista sumunt) ōr: q̄ salua reuerē⁹ tia B:de vtrūq̄z videt falsū eē: qz i hebreo nō ponit abbreuiare i detrūcatiō⁹ nē siue diminutionē, put sonat: sed pōit pcīse: put determinationē ipoꝛtat tps: nō plꝰ aut minꝰ. Silr scōm videt falsū: qz si iudei hēnt annū breuiorē. xj. dieb⁹ q̄z ann⁹ solarꝫ q̄ vtimur: cū ꝛz legē teneant pmo mēse cuiusq̄z anni facere pasca i die determinata. s. xiv. seq̄ret q̄ eoꝝ pasca hui⁹ anni añcederet pascā ānī pcedēꝫ i. xj. dieb⁹ z eodē mō pascha sequēs p. xxij. ad qō seq̄ret q̄ ipi celebrarēt pascha ex obligatōe p̄cepti infra breue tps i q̄lībz mēse roti⁹ anni. Hoc āt apparet mānifeste falsū ex vsu eoꝝ: sp ei faciūt eo dē tpe. Jō ptz q̄ cōputāt p ānos solares sīc z nos. Licz ei icipiāt mēses a lunatiōib⁹. tñ annꝰ apō ipos hz. xij. lunatiōes: ita q̄ p emboliſmos faciūt eq̄tiōnē tpis. Dato tñ q̄ cōputarēt p ānos lunares: nihilomin⁹ habet ꝓpositū: vt vi⁹ debīt. Scōo videdū ē q̄t ānos ꝓtinēt hebdomade p̄dicte. Et ptz ħ. qz si mltipli cent. lxx. p. vij. resultāt. cccc. xc. siue q̄ter centū nonagīta. Tertio videdū ē a q̄ anno iciplat cōputatio ipaꝝ. Et dicūt alij q̄ iudi: q̄ icipit ab. xj. ānō regꝝ. Sedechie: qñ ōstructū ē pmū tēplū. Alij q̄ a pmo ānō Darij regꝝ medoꝝ: qz illo tpe dixit ista angelꝰ Danieli. Alij q̄ a reditu captiuitatꝫ sub Zorobabel: ānō scōo Cyri regꝝ persaꝝ. Alij q̄ anno scōo regꝝ Artaxersis: qñ missꝰ ē Hieremias ad reedificādū ciuitatē sctām. Que aūt istarū opinionū sit vera: z aliaꝝ improbatōez omitto, ꝓpter plīxitatē vitandam. qz ꝛz oēs istas cōputatiōes habebīt sufficiēt ꝓpositū. s. q̄ sit p̄teritū tps aduēt⁹ chīi: qō ptz. qz angelꝰ assignauit. cccc.xc. annos vsq̄ ad ipleak visio z ꝓphetia: z vngatur sctūs sctōꝝ. i. chīs. Sz q̄lit cūq̄z accipiank anni lunares vel solares: z vbi cūq̄z incipiak cōputatio ꝛz p̄dicta: qz inferiꝰ ñ pt accipi q̄z in scōo anno Artaxersis totū tps p̄dictū tā diu ē cōpletū. Si aūt aliqs vult plenꝰ videre q̄lit iste numerꝰ annoꝝ ē cōpletꝰ p ꝓtes singlas: z q̄lit i medio vltie hebdomade passus ē chīs. z cetera q̄ faciūt ad expositōz huius textꝰ pt recurrere ad id qō scīpsit Nicolaꝰ de lyra sup Danielē. Ult⁹ ħ volo remouere ꝙndā solutionē falsā rabbi salomonis dicētis: q̄ ille hebdomade non ꝓtinēt tps p̄cisū vsq̄z ad aduētū chīi. ꝛz a destructiōe pmi tēpli vsq̄z ad destructionē scōi. z sic expōit dices: q̄. lxx. hebdomade p̄cise. i. p̄finite sīc añq̄z veniat ꝓfecta captiuitas ipoꝝ q̄ facta est p romanos. vt ꝙsumek p̄uaricatio. i. vt desistāt a p̄uaricatōib⁹: castigati: vt deleak iniq̄tas ipoꝝ p dicta penalia: z adducatur iustitia sempitna. i. vt ieknū iustificēt penā, p pctis tolerādo i dicta captiuitate: vt sic finak ipleak visio z ꝓphetia. i. visiōes de chīo pmisseq̄ ꝓphas: z vngak sctūs sctōꝝ. i. arca oñi z vasa sanctuarij q̄ recupabūk p messiā ventuꝝ i fine hui⁹ captiuitatꝫ. Sz ānt̄ō ōbeat durare ista captiuitas ñ ōr: z p ꝓns determinatū tps ipi⁹ chīi hic ñ determinak. Q⁹ aūt ista expositio sit falsa z extorta ptz p ꝛras p cedētē. vbi ōr: q̄ angelꝰ Gabel venit ꝓpoꝛonē danielē oꝛāt⁹, p libatione ꝓpli ad ōclaratiōez exauditōis sue petitōis. Et tō ñ solū nūciauit libatōez ō captiuitatis babylōica: sz ēt pfectā libatōez fidē p chīm ō q̄ pncipalr daniel oꝛabat. Et tō dicere q̄ angelꝰ vēlebat ad ōnūciādū

De qōnibus super euāge.

ꝑfectā libatiōem sui ꝓpli: z nullū certū
tps libatiōis fiēde ꝙ chīm assignauit: ē
valde absurdū z p̄cedēti lre ꝛtrariū: qz
angel⁹ nō venisset ad ꝛsolatōem sz de⁊
solatōem Danielis. Itē cū ōr ꝙ ꝙ captiu⁊
uitatē in q̄ sūt desistāt a p̄uaricatiōib⁹:
ℏ manifeste ē falsum. qz sup oēs gentes
intrēdūt sortilegijs z augurijs: vt dicūt
q̄ sciūt facta eoꝝ. z tū ista maxime ꝓhi⁊
benē in lege diuina: vt ptz zc. Itē qz ōr
ipleri visiōes ꝓphaꝝ ꝙ merita eoꝝ: est
ꝛ id qō ōr Deut. ix. Scito q nō ꝓpter iu⁊
stificatiōes tuas dñs de⁹ dedit tibi ter
rā zc. Et multo min⁹ ꝓpter iusticias eo
rū est adimplēda p̄missio de chīo: z ma
xime qm de eo scribit Esa. viij. Erit in
lapidē offensiōis zc. Itē q ōr ꝙ vnctio
nē sctiscrōꝝ intelligi vnctiōem arce zc.
ℏ est ꝛtra illud qō ōr Hiere. xij. In die⁊
bus illis ōr dñs: nō dicēt vltra/arca te⁊
stamēti dñi zc. ℏ est dictū q cerimonie
veteris testamenti oīno cessauerūt post
chīi passiōem. Itē ꝓbat idē ꝙ illō Da⁊
nie. ij. vbi ōr q Nabuchodonosoꝛ vidit
statuā zc. Et infra. Abscisus ē lapis ō
mōte sine mānib⁹ z p̄cussit statuā zc. Et
ꝙ istā statuā ꝛcabant q̄tuoꝛ magna re⁊
gna sibi i orbe succedētia: vt ipe Dani⁊
el exposuit. Primū chaldeoꝝ: scōm per
saꝝ: tertiū grecoꝝ: q̄rtuz romanoꝝ: qō ꝙ
ferrū ꝛcak. qz oia alia regna domauit.
Per lapidē aūt significat chīs: cui sub⁊
iciēdū erat regnū romanoꝝ: ℏm oēs tā
hebreos q̄ catholicos. Cū āt dño Jesu
sit subiectū regnū romāoꝝ tpe bri Sil
uestri ꝙ verā fidē: sequit q ipe sit chīus
Itē ꝓbat idē ꝙ dicta z glo. doctoꝝ he⁊
breoꝝ antiq̄ꝝ siue autēticoꝝ. Esa. ei vl.
br: Anteq̄ꝫ parturiret peplt glo. hebrai
ca. Quia anteq̄ꝫ nat⁹ fuisset ille q i fui
tutē vltimā redegit nat⁹ fuit redēptoꝛ
Ergo ante natiuitatē Titi fuit natiui
tas chīi. Jō ibidē translatio chaldaica
ōr. Et adhuc nō erit ei veniēs angustia
z redimet: z adhuc nō veniet ei tremoꝛ
cū doloꝛib⁹ ꝓpter partū. z reuelabit rex
messias. Doloꝛ ei z angustia part⁹ exp̄
mūr maximā calamitatē quā sustinue⁊
rūt i obsidiōe Titi. ℊ chīs aī Titū na
tus ē. Hoc āt mlti iudeoꝝ ꝓcedūt: dicē
tes q chīs nat⁹ ē in die destructōis tē⁊
pli. sz cū ab illo tpe fluxerit pl⁹. Occcc
anni. Jō dicūt alīq eoꝝ q ē cū angel⁹ vi
uēs eo mō q̄ Moyses i mōte. Alij: q ē
extra mōtes caspios expectās p̄ceptuz
dñi de libatōe ꝓpli. Alij: q vadit ꝙ mū
dū sicut paup z leproꝛsus ꝓpt̄ pctā ꝓpli:
iuxta illō Esa. liij. Et nos reputauim⁹
eū q̄si leproꝛsum zc. q̄usq̄ appareat ex p̄
cepto dñi i ꝛtute ad liberatōem eoꝝ de
ista captiuitate. Talīāt varietas argu⁊
it māifeste eoꝝ dictū ē ficticiū. sed vez
est q̄ ad ℏ q diu tps el⁹ ē p̄teritū. Item
inde ptz ꝙ q̄ndā traditōem apō eos au⁊
tētica. z habet in libro Judicū ordina
rioꝛ tradito a domo Helie ꝓma: q ē hec
Discipul⁹ ei⁹ ꝙ septmilia annos erit mū
dus. duomilia vanitat⁹: duomilia leg⁹
duomilia messie. Ad intellectū hui⁹
est aduertēdū q hebrei dicūt ℏ ē dictū
a filio mulier⁹ sareptane quē suscitauit
Helias: q ēt postea habuit spm̄ ꝓpheti⁊
cū. Et duoꝝmiliū ānoꝝ dicūt tps vani
tatis: qz a p̄ncipio mōi vsq̄ ad vocatio
nē Abrae Gen. ij. mōs defluxit in vani
tate p̄cōꝝ ꝙ luxuriā: vt ptz in Genes.
z ꝙ idolatriā adeo q tpe Abrae totus
mōs erat coꝛrupt⁹: z ipe ausus ē publi⁊
ce ꝓmo vnū deum p̄dicare: vt ait Jose⁊
phus li. antiq̄tatū. Et istud tps ℏm eō
rū cōputatiōez fuit duoꝝmiliū annoꝛū
z. xxij. qz Abraā. lxxv. ānos habuit qñ
vocat⁹ est. Et extūc incepit tps legis. q̄
nō dak nisi populo adunato. cepit aūt
sub ipo adunari z ad legē disponi. ꝓpt̄
qō z circūcisiōem in distinctiōem acce⁊
pit. Ab illo aūt tpe vsq̄ ad chīi natiui
tatez fluxerunt duomilia annoꝝ: nisi q
ōficiāt. xxix. Si igīt accipiāt. xxij. q su
perabundant supra habem⁹ a p̄ncipio
mūdi vsq̄ ad natiuitatē chīi q̄tuoꝛmi
lia annoꝝ minus ānq̄. Q, si accipiant
ānq̄ anni q̄b⁹ latuit in egypto: ita q di
es messie incipiāt cōputari ab illo tpe q̄
de egypto est reuersus sic sūt p̄cise q̄tu
oꝛmilia. Utq aūt duoꝝmiliū annoꝝ de
beat esse tps messie: nō me intromitto.
sz sufficit mihi tps ci⁹ esse ipletū. qz ipi
a p̄ncipio mōi vsq̄ ad p̄ntē annū. s. M
cccc. q̄ p̄ns op⁹ fuit castigatū cōputāt

ccccc.ꝛ.cc.ꝛ.lx.ānos. Jtē ostēdo ꝓpositū ꝓ rōnē ex scptura sumptā. Cōsiderādo em̄ ꝓcessum vete. testa. apparet q̄ q̄dū fīlij israel fuierūt dño/fuerūt i statu ꝓspero. ꝛsi aliq̄ fuerūt captiuati ꝛ afflicti: h̄ fuit ꝓpt̄ pcm̄ multitudis. Nūc ār ista ē q̄ an̄ captiuitatē babylōicā fuerūt idolatre pessimi ꝛ occisores ꝓphar: eos a pcīs phibēt ilū: adeo q̄ sanguie ꝓphar repleuert hierl'm vsq̄ ad os. iij. Regū xxj. ꝛ m'lta alia fecert: ꝛ tñ illa captiuitas ñ duravit nisi. lxx. annis. Cū ār captiuitas i q̄ sūt nūc anno dñi. Dd. duravert ꝓ ānos. Dcccc.xv. q̄ facta fuit. xl. anno a' chr̄i passiōe q̄ fuit. xxxij. vl'circa ab ei⁹ natiuitate: nec adhuc apparet eox libatio ó ꝓrio: oꝑtet eos ꝓcedere q̄ pcm̄ ꝓpt̄ qō tādiu captiui sūt sit mai⁹ q̄ ꝑcedēta: qō ñ ꝑt ee nisi occisio chr̄i. q̄ post dictā captiuitatē nō legūt idolatrasse aut occidisse ꝓphas. Jō dic Rabbi moyses i li. iudicū ozdiariozū. Jesus nazaren⁹ visus ē ee messias: ꝛ inꝛfect⁹ ē ꝓ domū iudicij: ꝛ ipe fuit cā ꝛ ꝓmeruit vt destrueret isrl'i gladio. Jtē multa opa diuia sūt facta i testimoniū doctrine apl'oz q̄ via nature fieri ñ ꝑñt vt ptz ꝓ scptores ꝓissimos ꝛ publicā fama vsq̄ nūc ꝓtinuatā: q̄ i talib⁹ factunt sufficiētē fidē. sicut firmit tenem⁹ Aristotelē ꝛ Platonē fuisse phos: ꝛ tñ ñ habem⁹ nisi publicā famā. Hoc idē ptz ꝓ libꝛos autēticos apud iudeos. Scribit em̄ in q̄dā libello q̄ apd eos intitulat ó Jesu nazareni gñatōe: q̄ lepꝛosum mūdauit: ꝛ claudū ex vtero mr̄is sue stare fecit: ꝛ mortuos suscitauit: ꝛ m'lta alia q̄ fieri nō poterāt nisi ꝓtute diuia. Dr̄ tñ ibidē q̄ talia fecit ꝓtute noīs tetragrāmaton: q̄ q̄ sciret illō debito mō ꝓnūciare/posset ꝓtate illi⁹ miracl'a facere: vt ibidē dr. Jesus ār nazaren⁹ ꝓnūciatiōez illi⁹ nois didicit: vt ibi dr: q̄a i tēplo lapidē inuenit sup quē stererat arca dñi antiq̄r⁹: in q̄ erat scptū tale nomē expositū. Vocat ār expositio illius nois desceptio siue defmiatio q̄lit̄ debeat pnūciari. Licz ār h̄ dēm nō sit verū nisi ꝓ q̄nto ꝓfitet dñm Jesum diuia miracula fecisse: tñ ex eo hr̄ ꝓ eos argumētū. Nā illō nomē nō ꝑt hr̄e ꝓtutē ad faciendū aliq̄d ꝓtra honorē dei. q̄ doctrina Jesu nazareni miracl'ab isto noie factis ꝓfirmata nō ꝑt ee honorī diuino ꝓtraria. Ergo fuit ver⁹ de⁹: ver⁹ hō ꝛ ver⁹ chr̄s: q̄ ita docuit. als ꝓtute nomis dei fuissent facta miracula ad ꝓfirmatiōem hui⁹ falsitatis. Et sic de⁹ esset testis falsitatis. Nō em̄ platio tal' nois q̄ de⁹ illa miracl'a opabat. Hec ꝛ alia videt dicere exꝑsse Joseph⁹. xvij. antiq̄tatū di. Fuit hisdē tp̄ib⁹ Jesus sapiens vir: si tñ eū vir nominare fas ē. Erat ei mirabilū opex effector: ꝛ doctor eox hominū q̄ libenf audiūt q̄ ꝑa sūt. Et multos q̄dē iudeox ꝛ multos ex gētib⁹ sibi adiūxit. Chr̄s hic erat. hūc accusatiōe ꝓmox nr̄e gētis cū Pilat⁹ i crucē agendū decreuisset: nō deseruerūt eū hi q̄ ab initio dilexert eū. Apparuit em̄ eis ꝛtio viu⁹: sm̄ q̄ diuinus inspirati ꝓphe vl hec vel alia de eo innūerabilia miracl'a futura ꝑdixerāt. Hec ille. Jtē q̄n scptura dr aliq̄d futurū ꝛ defmiat tps: modū ꝛ locū: si oia ista i vnū ꝓcurrāt: manifestū est esse illō impletū. Sed sacra scriptura ꝑdixit aduētuz chr̄i ꝛ defmiauit tps Gen. xlix. ꝛ locū Michee. v. Et tu bethleē. ꝛ modū viuēdi. s. in pauꝑtate. Zach. ix. Ecce. ꝛ modū moriēdi Esaie liij. Et oia hec sūt adipleta i Jesu nazareno. q̄ ꝛē. Sz ꝫ h arguūt iudei q̄d q̄ hr̄ Esaie. ij. vbi loquit de aduētu chr̄i: Erit in nouissimis ꝛē. Ex his formant q̄druplex argumentū. Primo q̄: Jesus nō venit in nouissimis dieb⁹. Secōdo: q̄a adhuc nō ē eleuat⁹ mōs dom⁹ dñi. Oc casione hui⁹ dicūt aliq̄ eox doctores q̄ dñs cōpositabit montē sinai: rthabor et carmeli: ꝛ ponet sup eos mōtē sion. Tertio: q̄ nō oēs gētes crediderūt i Jesum nazarenū. Quarto: q̄ nō cessauert bella. Ad ꝓmū dr q̄ dies messie in scriptura dicūt nouissimi: q̄uis sm̄ doctores hebꝛeos ōbeāt durare duomilia annox. Jmo tpa ꝑcedēta messiā dicūt dies nouissimi: vt ꝓz Gen. xlix. vbi Jacob moriturus dixit se velle ꝑdicere filijs futura i nouissimis dieb⁹: ꝛ ibi dixit ō mlta q̄ adimpleta sūt tpe regū ꝛ iudicuz.

De qõnibus super euãge.

Ad scõm etiã ipe Rasa. iudeꝰ ot q illa eleuatio intelligik nõ qntũ ad sitũ: sz qn tũ ad nobilitatẽ signoꝛ: qõ ipleuit ibi Jesus: illuminãdo ibi cecũ natũ: ꝛ sanãdo lãguidũ i pbatica pisci̇na ꝛc. Jbi etiã dedit spmscrm: q subito hoies idiote habuerũt plenã noticiã scpturaꝝ ꝛ loqbank oia idiomata. Ad tertiũ ot q ibi ẽ distributio p generib singuloꝝ: sicut oẽ aial fuit i arca ꝛc. Vl alik: qz scptura mltos noiat oẽs. ij. Reg. xvij. Dixit Absalon ꝛ oẽs viri isrl. Heliꝰ ẽ ꝟsiliũm ꝛc. Ad qrtũ ot q fuit paꝛ diuturna adeo q mõs descpẽ: ꝛ durauit i iudea xl. annos post chi passiõem. Nec iudei tũc vtebãk armis. qz terra a militib romanis custodiebak. Jõ pbabile ẽ q instrumẽta bellica ad vsum agriculture conuertereꝛ: vt fit multoties. Et ly vltra nõ ꝟcat exnitatẽ: sz diuturnitatẽ. Nã ea dẽ dictio etiã ponik. iij. Regũ. vj. Nõ veneꝛt vltra latrones syrie ꝛc. ꝛ tñ postea frequnk illã terrã inuaseꝛt et depdati sũt. Quinto arguũt Esa. xj. vbi ọ chõ loqk. Habitabit lupꝰ ꝛc. Jpi em dicũt q siluestria aialia i aduẽtu chi dñi domesticari. So. Jlla locutio ẽ metaphorica. sicut ꝛ Gen. xlix. ot beniamin lupꝰ rapax ꝛc. iõ significabak q q pus se inuicẽ inseqbank: vt gẽtiles ꝛ iudei odiosi: erãt vno aio in fide futuri: sicut ꝛ sũt Hoc ptz: qz stirpẽ Jesse vocat ygam: ꝛ chm florem ꝛc. Jõ trãslatio chaldaica sic hz. Exibit rex de filijs Esaie: ꝛ messias de filijs filioꝝ eiꝰ. Sequik Et erũt iustk circũcirca ei. Et vbi habemꝰ: lupꝰ cũ agno. ibi ot: ꝛ paꝛ i diebꝰ eiꝰ mltipli cabik. Põt etiam dici ista i chifidelib ad ltam cõpleta de mansuetudine ferarũ ꝛc. Sexto arguũt. Nã ot Exod. xxx. Si ad cardines celi fueris dissipatꝰ: inde retrahet te dñs deꝰ tuꝰ ꝛ introducet in terrã ꝛc. Sz nõ sumꝰ inqunt ygregati: g nõ venit chs. Sol. Hoc fuit ipletũ in captiuitate babylonica. Sz z: Nã ot Ezech. xxxix. Cõgregaui eos super terrã suã nõ ꝛelictis quenq. Sz mlti derelicti sũt i captiuitate babylonica Ad h dicẽdũ q nullꝰ remãsit q voluerit reuerti. qz Cyrꝰ q erat monarcha in illis regnis dedit oibꝰ licentiã reuertendi ꝛ munera reuertentibꝰ: vt ptz Esdre. j Vel dic q ista ygregatio intelligik p fidẽ ꝛ charitatẽ: vt Joãnes exponit c. xj. dũ interꝓtak dictũ Caiphe: extra quaz ygregatiõem nullꝰ q velit intrare relinquik. Septimo arguũt: qz ot Zach. vij. Oriens nomẽ eiꝰ. Et sequik. Et edificabit templũ dño. Sed ista nõ ꝟueniunt Jesu. Solu. Scõm Rabbi Salomonẽ illo dictũ intelligik de tẽplo scõo edificato a Zorobabel. Octauo Hiere. xxiij. Ecce dies veniũt ot ꝛc. Et sequitur. Jn diebꝰ illꝭ saluabik ꝛc. So. Jã ipi non erãt filij isrl ꝛ iuda: qz chm negauerũt. sed isrl ꝛ iuda. i. illi q de isrl ꝛ iuda crediderũt i chm/ saluati sũt ab eo: qntũ ad aiam ab inferno: ꝛ qntũ ad coꝛpus a Tito. qz admoniti p angelũ tpe futuri belli trãsiuerũt i regnũ agrippe: vt ot in Eccliastica histo. ꝟfederati romanis. Alik ot q loquik de existẽtib in glia. Nono Dan. vij. Aspiciebã ꝛc. Sz iesus nõ venit i nubib. So. Duplex est aduẽtꝰ. Nõ iudei distinguere nesciũt: cũ tñ aliqñ dicak venire cũ prãte: aliqñ cũ hũlitate. Vlñ q dã eoꝛ ꝓpter autoritates q videnk sonare ꝛtrariũ expectãt duos messias: vnũ q ot filꝰ Joseph/ q occidek. aliũ filiũ Dauid: q suscitabit filiũ Joseph: ꝛ restituet ei regnũ isrl. Sz h de scpturis nõ habet autoritatẽ. Decimo Esa. xxx. Erit luꝛ lune ꝛc. Solu. ad h ptz. qz ꝟificabik tpe scõi aduentꝰ. Undecimo Esa. liij. Videbit semẽ longeuũ. Ps. Ponã in seculũ seculi semen eius. Sed Jesus non habuit filios ꝛc. Sol. Decebat eũ spũalis filiatio p fidẽ ꝛ sacrã: nõ carnak q semp habz fedi̇tatẽ. Vlñ sup illo Gen. xj. Jn Jsaac vocabik tibi semẽ. glos. hebraica ot: Quis q ꝟfessus fuerit duo secula. i. legz ꝛ messie: vocabik tibi semẽ. Duodecimo. Nõ em est edificatũ illud mirabile templũ inqunt de q Ezech. vl. ot. So. Prophe ta loquik sub metaphoꝛa de celesti hierusalẽ. qz ot ibi: nomẽ ciuitatis dñs ibi dẽ. Vlñ ꝛ ot Rabbi Salomon. De hierusalẽ supna locute sunt scpture in fine Ezechielꝭ. Est ãt notãdũ q multi ex

iudeis fūt ꝙuersi sapiētes: vt Nathanael: Paulus: Gamaliel: Barthias. Johan. xij. Multi ex pncipib⁹ ꝛc. i. sacerdotib⁹ ꝛ doctoꝛib⁹. Sz multi etiā auertūt Primo: qꝛ sp fuerūt cupidi: ꝛ i lege eoꝝ pmittit eis abūdātia: lō timēt ꝛc. Secūdo qꝛ a cunabul' in odio chr̄i nutriuntur. Tertio ꝓpter altitudinē credēdoꝝ. Oia fere dicta ī hac q̄stiūcula sumpsi ex Nico. de Lyr. ꝛ iudeos. Multa aūt de intellectu ꝓphetie hebdomadaꝝ Danielis habes infra dñica. xxiij. post Pentecosten fm curiam.

Dñica xi. post festū Trini. Questio. lvi.

Querit in illo ꝟbo ꝓpter quos: vtꝝ in iustificatiōe impij requirat magna dei ꝓpitiatio: q̄si ipa iustificatio sit maximū q̄d: Rñdeo. Cū op⁹ dicat magnū ex parte modi faciēdi ꝛ fm magnitudinē rei facte: creatio est maximū op⁹ dei pmo mō: qꝛ in ea nihil p̄supponit. Sz iustificatio impij ē maioꝛ scōo mō q̄ creatio celi ꝛ terre. qꝛ iustificatio terminat ad bonū eternū diuine participatiōis: ꝛ illa creatio ad bonū nature mutabil'. Vñ Aug. exponēs illō Joā. xiij. Da gloꝛa hoꝛ faciet. ōt: q mal⁹ op⁹ est vt ex impio iust⁹ fiat q̄ creare celū ꝛ terram Et subiūgit. Celū ēm ꝛ terra trāsibūt: p̄destinatoꝝ aūt sal⁹ ꝛ iustificatio ꝓmanebit. Sed cū et iā aliq̄d dicat magnū duplr. s. fm q̄ntitatē absolutā ꝛ fm q̄ntitatē ꝓportiōis. sicut ōr mōs paruus: ꝛ miliū magnū. Primo mō glorificatō iustoꝝ est op⁹ mal⁹ q̄ iustificatio impij. qꝛ donū glorie absolute est maius dono gratie iustificātis. sed scōo mō ē ecōtrario: qꝛ maius est donū gratie q̄ glorie: eo q pl⁹ excedat donā gratie dignitatē impij q̄ erat dign⁹ pena: q̄ donuz glie dignitatē iusti. qꝛ ex hoc ipo q ē iustificat⁹/est dignus gloria. Et lō ibidē ōr Aug. Judicet q p̄ōr/ vtꝝ mal' sit iustos angelos creare q̄ impios iustificare. Certe si equalis vtrūq; porcrie: hoc maioris est misceōie. Sz ꝟtra. Nam bonū vniuersi est mal⁹ q̄ bonū vni⁹ hois vt patz. j. Etō. Sed iustificatio ordinat ad bonū particulare vni⁹ hominis q̄ creatio celi ꝛ terre est opus mal⁹. Solu. Bonū vniuersi mal⁹ est bono vni⁹ homis si vtrūq; accipiat in eodē genere. sed bonū gr̄e vni⁹ mal⁹ est q̄ bonuz nature toti⁹ vniuersi. Hec oia s. Tho. j. ij. q. cxij. ar. ix. Ex q̄bꝰ hr̄ q iustificatio impij ex parte rei facte fm q̄ntitatē ꝓportiōis est maximū op⁹ dei. Cui si adiat q ꝙuersio ꝛ iustificatio Pauli inf alias q̄ legunt est maioꝛ aliq̄ mō. qꝛ sola est miraculosa: vt ptz ibi ar. x. sequit q h̄ mō ipa est maximū opus dei. Sed ista intellige q̄ntū ad opationes q̄bꝰ fit aliq̄d existēs nō p esse diuinū. sed p esse creatū. Nā opus incarnatiōis est maximū ex parte rei facte: q̄q̄d sit ex parte modi faciendi ꝛ absolute. qꝛ esse diuine ꝑsone maius est esse gr̄ie: ꝛ ꝓportional'r. qꝛ maioꝛ est distātia inf diuinā ꝑsonā ꝛ naturā creatā q̄ inter gr̄iam ꝛ impiuz: cū illa sit infinita ex parte vni⁹ extremi nō ista. Et ō h̄ habes a scō Tho. ō po. q. vj. Possent etiā multa dici circa h ō ꝙuersione panis in coꝛp⁹ chr̄i: de q̄ p̄te ipm ex dictis cogita.

Queri etiā p̄t in illo ꝟbo/ de⁹: Vtrū in iustificatōe impij requirat mōrus fidei deū inuocātis aut pfitēt̄is: Et in illo ꝟbo/ ꝓcutiebat. vtrū req̄rat mot⁹ libertatis arbitrij ꝓtra pcm̄. Vide. j. ij. q. vbi sup̄. arti. iij. ꝛ. v.

Dñica xij post festū Trini. Quēstio lvij.

Querit Vtrū illi hoīes publicādo miracula ꝓhibitiōem chr̄i peccauerint: Rñdeo q nō ꝓpter duo. Primo: qꝛ fm Greg. ix. moral. chr̄s nō intēdebat illos ꝟtute p̄cepti obligare: sz seruis suis seqntib⁹ exēplū dedit. vt ipi q̄ dē ꝟtutes suas occultare ōsideret: ꝛ tū vt alij eoꝝ exēplo pficiāt. p̄dank multi. Et de h̄ vide dñica. ij. post octauā epi

phanie: quõ ẽ triplex ōi p̃ceptũ. s. ad exe
q̃ndũ: vt ñ furaberis. ad phandũ vt tol
le filiũ tuũ vnigenitũ quẽ diligis ysaac
z ad docẽdũ: vt Vide nemini dixeris. zc.
Scõo q: dato q̃ chr̃s voluisset eos tace
re: tñ nõ peccauerũt offendendo chr̃z q:
frãgẽdo silẽtiũ ei⁹ aliq̃d adiũ gebãt qõ
erat chr̃o ḡti⁹ q̃ tacuisse. s. amorem ad
chr̃m. Est ãt sile Est religiosus cui sũ
me displicet p̃latura: z tñ diligit se eli
gẽres ad id qõ sibi displicet. q: ꝑsiderat
eos se amare. Sed ꝫ. q: fuerũt iobedien
tes chr̃o. ḡ peccauerũt. Sol. Negat ꝓ
mo añcedẽs: q: chr̃s ñ intẽdebat eos ob
ligare: sz solũ dare hũilitatis exẽplũ: et
ita ĩsti crediderũt. Scõo dico vt ñ ois
iobediẽs supior̃i peccat. sed solũ qñ scit
ipm̃ eẽ supiorẽ sine supiore. vel scire te
neꝫ. Nõ ei sũ iferior̃ p̃lat⁹ mãdet aliq̃d.
z ego me credã facere rem gratã supio
ri bono z sctõ: nõ obediẽdo pecco. Nõ
dico q̃ ẽ ꝑsibile istos credidisse q̃dẽ chr̃z
esse chr̃um z sctm̃. sed ignorasse eũ esse
deũ sine supiore: z ō facto ꝯz sctm̃ Tho.
ita fuit. Que ignorantia apud miores
nõ fuit pctm̃ statim a p̃incipio p̃dicatio
nis chr̃i. Acceperũt ergo mãdatũ chr̃i
tã q̃ deprecationẽ viri sancti ex humili
tate loquentꝭ: sed noluerunt obedire: vt
gratã rem deo facerẽt ei⁹ z sui seruit vt
credebãt magnalia p̃dicãdo. Et iõ neꝫ
gat ꝓsequẽtia. Scõo. Nã si chr̃s voluit
qõ dixerat obſuari/ peccauerũt: si nolu
it/ ipe fuit fictor. Ergo cũ scõm sit blas
phemũ: p̃mũ est vex. So. Licet iã pate
at ex dictis solutio: tamẽ ꝑ abũdantio
ri doctrina ōr q̃ volũtate diuina que du
plex ẽ. s. signi z bñplaciti: nõ vellit tales
facere. nõ q̃dem voluntate beneplaciti
q: cũ talis sp impleaꝫ facuissent. Sz vo
luntate signi: vt est volũtas q̃ p̃cipit. q:
nõ itẽdebat eos obligare: vt dictũ est.
Volũtate aũt humana voluit eos face
re aliq̃ modo. s. vt ostẽderet gliam vanã
fugiendã: z nõ voluit aliq̃ modo vt. s. de
us glorificaret. Et eo mõ q̃ noluit eos
facere/ nõ fuit fictor: q: voluit se osten
dere gliã vanã ñ ḡrere z eã eẽ declinan
dã. Queri ẽt põt vtr̃ chr̃s ꝓuenienter
fecerit miracula in corꝑ sanationiby
Vide. clij. q. xliij. ꝑ totum. Et vtr̃ chr̃o
cõueniat ingemiscere z deplorari. Vide
clij. q. xxj. ꝑ totum.

Dñica. xiij. post festũ Trini. Questio. lviij.

QVeritur vtrum in hac
vita possim⁹ hr̃e amicitiã cuz
deo imediate: ita q̃ ipe z non
aliq̃ creatura sit obiectũ nos
tri amoris. Respondeo. Dei⁹ statuvie
immediate potest amari: z amaꝫ a scis.
Ptz ꝯclusio ꝓmo auctoritate Augusti
ni in li. ꝯfes. dicẽtis. Te illis q̃ diligũt
nutus tuos ꝑ te. Nota nut⁹ dei. i. par
ticipatiões diuie bonitatis in creaturꝭ.
Scõo rõne. Nam vbi desinit intellect⁹
ibi incipit volũtas: q̃ in opando est po
steriꝰ: eo q̃ ei⁹ obiectũ sit bonũ cogni
tũ. q: i oib⁹ potẽtijs ordinatis ita est q̃
vbi terminaꝫ opatio ꝓtis in opando:
ibi incipit opatio posteriꝰ. sic̃ ptz q̃ se
sus q̃ i cognoscẽdo est ꝓr intellectu/ ter
minaꝫ ad imaginationẽ: que est motus
fact⁹ a sensu fm actũ z intellect⁹ i fmi
no imaginatiõis incipit: q: accipit phã
tasma ꝑ obiecto: vt ōr i. clij. de aia. Sed
intellect⁹ i cognoscẽdo: licz incipiat a cre
aturis: tñ ei⁹ cognitio terminaꝫ in deo
q: ex multꝭ ꝓceptib⁹ simplicib⁹ creatura
rũ pōt deuenire ad vnũ ꝯplexũ deo ꝓpri
um: puta q̃ est ens ꝓmũ z cã oim. Er
go volũtas nr̃a pōt amare deũ imme
diate. lz p̃cesserint mlta media ex pte in
tellect⁹. Sed ꝫ. Naz q̃d est imediate
amatũ/ ẽ immediate cognitũ. q: inuisa
diligere possum⁹: sed ieogn ita nequaꝫ
fm Aug. x. de trini. z phm. ix. Eth. Sz
in via de⁹ nõ est a nob imediate visus.
q: videm⁹ ꝑ speculũ. j. Co. xiij. So. Ne
gaꝫ mai⁹: q: cũ amor icipiat vbi dsinit
cognitio cui⁹ ẽ termin⁹ id quod in alio
cognoscik in seipo pt amari. Scõo. Nã
si hõ i via deũ imediate amaret: amor
p̃fie ñ excederꝭ amorẽ vie sic̃ cognias ꝭ co
gnitionẽ. So. Dei⁹ plen⁹ amaꝫ in p̃fia
q̃ i via: q: ḡnto bonũ cognoscik plen⁹
tãto est amabilis: maxime illud, in q̃ est

ē bonū ꝛ nullū malū: Cognitio thi vie ꝛ ꝓfie ñ eritvni⁹ rōnis: qz differt ꝑ aliq̄d cognitōi ꝓpriū. ſ. ꝑ cog̃ſcere i ſe vt in patria: ꝛ i alio vt i via. Amor ãt vie ꝛ ꝓfie ē vni⁹ rōnis differēs ſolū ſm magꝭ ꝛ mi n⁹: qz iſta amorꝭ diuerſitas ñ ē ꝑ aliq̄d ꝓtinēs ad amorē: ſz ꝑ diuerſitatē cogniciōis. Et iō i via imediate illū amam⁹ ſz ñ imediate cog̃ſcam⁹: vt dictū ē. Vide ſctm. Tho. iij. di. xxvij. q. iij. ar. j.

Queri etiā pōt vtr̄ dilectio q̄ deū di ligim⁹ habeat modū. vide ibi. Et vtr̄ i dilectiōe di poſſit hz̄i reſpect⁹ ad aliquā mercedē. Vide ibi. di. xxix. ar. iij.

Dñica .xiij. poſt feſtū Trini. Queſtio. lix.

Queritur vtrū ingratitudo ad deū ſanāte nos coꝛ galiſ aut ſpūalr: vel ad alios bñfactores: ſit pctm̄ mortale? Rñdeo ex doctrina ſcti Tho. ij. ij. q. cvij. Dis ingratitudo ē pctm̄. Nā pctm̄ eſt q̄d repugnat ꝓtuti. ſz ingratitudo ē hmōi. qz debitū gratitudis ē debitum honeſtatꝭ quā ꝓt⁹ req̄rit. g̃ ꝛē. Cū ãt ad gratitudinē tria r̄ q̄rāt. ſ. Prio r̄cog̃ſcere bñficiū. ꝛ ſcdo laudare ac grās agere. ꝛ ctio retribuere p loco ꝛ tpe ſm ſuā facultatē. Ingr̄titudo habet tres grad⁹ ſm ordinē illoꝝ triū. Hoꝝ pm⁹ ē nō retribuere: q̄d ei ē vltimū i gnatiōe: eſt p̄mū i reſolutiōe. Scds. Diſſimulare q̄ ñ ōmōſtret q̄s ſe bñficiū accepiſſe. Terti⁹ ꝛ grauiſſim⁹: ñ recognoſcere ſiue per obliuionē ſiue alio mō. Et qz i affirmatione oppoſita ꝛelligit negatio. ad p̄mū gradū ꝓtinet retribuere mala ꝑ bonis. ad ſcōm: vituꝑare bñficiū. ad ctiū: bñficiū reputare q̄ſi maleficiū. Ingr̄it ingratitudo ꝑ ſolā omiſſionē: qz. ſ. q̄s ñ recognoſcit. vl̄ laudat vl̄ ñ retribuit: ſz ꝓt̄i gere poſſit q̄ ſit pctm̄ mortale: vl̄ ꝓpt̄ i feriorē ꝓtemptū: vl̄ ꝓpt̄ ꝓditionē ei⁹ q̄ ſubtrahit: q̄ ex necitate debet ſimpl̄r vl̄ i caſu aliq̄: tñ non ſp ē pctm̄ mortale. Nō ei ē mortale omittere id ad q̄ q̄s ñ tenet. Sz vt ptz ex dictꝭ de gr̄itudie. ij. ij. q. cvj. debitū gr̄itudis ē: vt hō aliq̄d ſpēal̄r tribuat ad q̄ ñ tenet. Eſt tñ venīale. qz ꝯpuenit ex q̄dā negligētia aut idiſpoſitōe ad ꝓtuē. Ingr̄itudo ãt q̄ ñ ſolū ꝓtermittit gr̄itudis debitā. ſz ē ꝯ riū agit ex ꝓditionē ei⁹ q̄ agit q̄nq̄ eſt venīale q̄nq̄ mortale pctm̄. Sz ꝯ videt q̄ ſp ſit mortale. Nā peccādo venialr̄ ſi q̄s cēt igrat⁹ deo cui maxie dz hō ee gt⁹: oēs cēent igrt̄i. Sol. Ingr̄titudo venīes ex pctō mortali hz ꝓfectā rōnē ingr̄titudis: venīes ãt ex venīali ipfectā: tñ hz vēiale aliq̄d ingr̄titudis iq̄ntū tollit aliq̄ actū ꝓtuꝭ: p quē q̄s obſeq̄t deo. Vl̄ det ēt q̄ ñ ſit mortale. Nll̄i eiē dādavia peccādi mortalr̄: Sz aliq̄n ꝑbet via ingr̄titudis: r̄cipiēti bñficiū: qz dt Sen. ij. de bñficijs. inſdū q̄ ſimiliter fallēd⁹ ē. vt beat: nec a q̄ accepit ſciat. g̃ ingr̄titudo ñ ē mortale. p Sol. Ingrās beneficiū non ē ingr̄t⁹ ñ recōpēſando: dūmō ſit par⁹ re cōpēſare ſi poſſet. Eſt aūt laudabile vt aliq̄n r̄cipiēs bñficiū ingrer a q̄. Tū ad ianē gl̄ā vitādā: ſic b. Nicola⁹ furti au rū ꝓfecit i domū vitare volēs humanū fauorē. Tū qz fit mai⁹ bñficiū i hoc⁹ſul tādo ꝑcūdie r̄cipiētis.

Queri ēt ꝑ vtr̄ chr̄s lepꝛoſis ingr̄ꝭ debuerit ſubtrahere ſanitatꝭ ꝓceſſū bn ficiū. Vide. ij. ij. q. eadē. ar. iij. Et vtrū opatio miracl̄oſa fidei attribuēda ſit: Vide po. q. vj. iij.

Dñica .xv. poſt feſtū Trini. Queſtio lx.

Queritur vtrū vnus hō poſſit duobus dñis ſeruire Rñdeo. Nemo. ſ. null⁹ hō ꝑt ſeruire duob⁹ dñis ſm Alb. mag. Null⁹ ei ꝑt ſeruire diuerſ dñis differētib⁹ i forma dñij. Sz dñi duo dr̄nt in forma dñij: ñ ꝯuenientes i legib⁹ ꝛ ꝓceptꝭ qz ſi ꝯuenīūt i forma dñandi. qz. ſ. eadē ꝓcipiūt ꝛ ſtatuūt vt ſupior ꝛ inferior ñ ſt duo dñi ſz duo hoies. ꝛ duo dñi fz̄dā .i. mat̄ialr̄: ſimpl̄r ãt vn⁹ dñs: qz totum dñiū iferiorꝭ ē dñiū ſupiorꝭ. Sic ēt fi nis ꝛ q̄ ē ad finē: vt ſanitas ꝛ medicīa ſūt q̄dē due res: ſz nō duo bona: ſz vnū formal̄r̄. qz tota bonitas medicie vt eſt ad finē: eſt bonitas ſanitatꝭ. Sed cōtra

De qõnibus super euãge.

Nã sic̃s nõ ꝓt fuisse duob⁹ dñis. zqz nõ põt manere vnitas z simplicitas intentiõis aie: q̃ sp ferk in vnũ. Sed nõ ẽ ꝓpt h̃: qz põt q̃s sibi ꝟstituere duos fines. s. eknũ z tpalẽ. vnũ i alĩ ñreferẽdo. So. Null⁹ põt sibi ꝟstituere duos fines vltimos ꝓncipales nõ subordinatos etiã si h̃ liceret. vt ptz p dicta scti Tho. j. ij. q. j. Sed pbat h̃ esse possibile Primo: Nã idẽ act⁹ põt referri ad finẽ nature z gre: qz idẽ mot⁹ est gre z nature. sicut diligere aliquẽ: qz est bñfic⁹: est nature z qz est bon⁹/est gre. Sed finis nature semp est i creatura. z finis gre i creatore. g̃ eiusdẽ act⁹ pñt ee duo fines inuicẽ nõ relati. So. In argumẽto ẽ mltiplex defect⁹: tñ h̃ pnũc sufficiat q finis nature q ẽ in creatura ordinak ad finẽ gre q est i creatore. sic̃ z natura ordinak ad g̃etiã sic̃ ad suaz ꝓfectionẽ: z ꝓñr isti fines sũt relati ad inuicẽ. Finis tñ quẽrse volũtaz q est i creatura nõ ordinak i finez gre. Vñ alik in creatura ẽ finis nature z quẽrse volũtaz. qz volũtas ponẽs finẽ i creatura excludit finẽ sũmũ saltẽ implicite: nõ ãt natura. Scõo: Nã eadem actio pt ee ex charitate z naturali pietate. qz pt q̃s adire sctm̃ Jacobũ ex voto p charitatẽ emisso: z ex naturali pietate visitãdi ibi frẽm suũ. sz charitas ferk i finẽ eknũ: z naturak pietas i tpalẽ zc. So. Qptz altez ee finẽ ꝓncipalẽ. zsi vk q̃ ex eq̃ traheret: tñ vk q̃ ordiarek i alĩ. l. fuistiũ di. qz hñs charitatẽ saltẽ habituak oia refert in deũ

Queri etiã ptvtz q̃s possit deũ odio hz̃e. Vide. j. q. vj. ar. v. ad. v. iij̃. di. l. arti. j. Et vtz diuia pnidẽtia z volũtas excludit cãs medias vt nõ debeam⁹ q̃rere eibũ: sz expectare diuinã pulsionẽ. Vide. j. q. xxij. ar. iij̃.

Dñica xvi. post festũ Trini. Questio lxi.

QVerit Vtz suscitatio huius adolescẽtis euidenter oñdez chr̃m ee deũ; Rñdeo q̃ h̃ oñdit euidenꝫ pbabilit. Nã hec opatio oñdit autorẽ suũ ee deũ qz suscitatio mortui nõ ꝓt fieri nisi diuia ꝓtute: cũ a ꝓuatõe ad habitũ naturaliter nõ sit regressus. Et oñdit autorem suũ ee chr̃m: qz facta ẽ ab eo ꝓpria autoritate impãdo. g̃ oñdit chr̃m ee deũ per syllogismũ expositoriũ. Hoc tñ ñ oñdit euidenꝫ necario z ômõstratiue nec hoibus nec ômõsbus. Nã hoibus potat ee dubia maioz. qz nõ ꝟstabat eis q illõ fẽm eẽt imediate a deo: vl q eẽt miraculosuz sz poterãt suspicari q eẽt r̃surrectõ phãtastica z diabolica. vl q ille adolescens ñ fuisset ꝑe mortu⁹ aut se deludi sensibus pacristã. i. cecitatẽ extrisecã: z q̃ ad aliq̃ vel p aliq̃d hmõi. Angel⁹ ãt malꝰ potat ee dubia minoz: sz maioz ꝟstaret. qz liez chr̃s imparet: possibile tñ fuit q secrete apõ se ozasset. z ī ꝓtute ozonis z dei illõ ꝓceptũ fieri diabol⁹ crederet. sz tñ h̃ nõ erat ꝓbabile. qz nõ ꝟsueuerãt scti sic impare. Et lõ nec diabol⁹ cogit eũ ee deum: nec oẽs hoies h̃ credidẽrũt: sz q̃dã. Sz ꝟ. Nã qõ ꝟuenit deo z homi puro: nõ euidenꝫ ostẽdit chr̃m ee deũ. Sz huiusmõi ẽ suscitare mortuũ. qz nõ solum chr̃s de⁹/sz etiã Hellas hõ pur⁹ mortuũ excitauit. So. Imo tale oñdit esse deũ eũ q̃ sua ꝓtute h̃ facit: sic̃ pbabilit apparuit chr̃m fecisse. qz iubẽdo p ꝓbũ ꝓme ꝑsone fecit dicẽs Tibi dico. ego. s. z nõ alĩ⁹ p me. Scõo. Nã si h̃ miraculũ arguit diuinã ꝓtutẽ: sequik q aliqua ꝓtus sit maioz diuia: qz alia miracula facta sũt maioza isto z aliꝫ factꝫ a chr̃o. fm illõ Jo. iij̃. Et maioza hoz faciet. Mat⁹ em op⁹ arguit ꝓtutẽ maioꝛẽ. So. Nõ sequik h̃ ꝓpter duo. Primo qz nõ semp mai⁹ op⁹ ostẽdit maiorẽ virtutẽ. qz cũ ventũ fuerit ad op⁹ q̃ infinitã ꝓtutem req̃rit: vt creatio formice: alia opa maioza nõ ostẽdũt maiorẽ: cũ nõ possit esse maioz infinita. sed eandez ostẽdũt euidẽtⁱ⁹: vt creatio celi z terre. Scõo qz sz discipli chr̃i fecerit maioza aliq̃: sicut Petr⁹ sanabat p vmbrã suã: chr̃o sanãte ad tactũ fimbrie vestꝫ sue: tñ illa maioza fecerũt ꝓtute chr̃i. Jdeo ñ arguebãt ꝓtutẽ maiorẽ ea q̃ erat chr̃i sed illamet arguebãt esse diuinã quãdo

apli eis noie iuocato mirāda faciebāt.

Queri etiā pr: vtr resuscitare mortuum sit maxim miraculū dei: Vide sup dñica. xj. post Trin. Et vtr deus sic resuscitat mortuos: ita possit iter facere rē quersam i nihil eādez nūero. Vide. iiij. di. xliij. Qtra gē. c. lxxx. q̄dl. x. q. vj

Dñica xxvij post festū Trin. Questio. lxij.

QVerit vtrū appetere plationem t pmos accubit i ecclia: sit petin? Rndeo: Sanctus doctor. ij. ij. q. clxxxv. arti. j. sic dr. In epatu tria ꝓsiderari pnt. Primū ē pncipale t finale. i. epal opatio: q̄ prior vtilitati intēdit. Scōm est altitudo gdus sup familia dñi tui. Tertiū ꝓsequit se bns ad hec: est honor t reuerētia t sufficiētia tpaliū. Igit appetere epatū q̄ntū ad tertiū est illicitū. qr vl ad cupiditatem vl ad ambitionē pti net. t simil'r q̄ntū ad scōm: qr ē psūptuosum. Appetere aūt pdesse primis est q̄dē ꝓtuosum fm se: sz tn videt psūptuosum q ds appetat pesse vt pfit subdit? nisi manifesta necessitate iminēte. qb pdesse habz annexā celsitudinē gradus. t ad epm ptinet ee pfectiōe t alios ad pfectiōem adducere. ad qō rndit ee pfectū reputare aūt se pfectū/est psūptuosum. Nō aūt est psumptuosum iminēte necessitate: sicut dr Greg. in pasto. q tūc laudabile erat epatum q̄rere q̄n p hunc quenq̄ dubiū fi erat ad supplicia gūoꝛa puenire: sic q de facili nō iueniebat q̄ assumeret: pserti cū ds zelo charitat? ad h diuit incitat: sicut dr ibi Greg. Esaiā laudabil'r officiū pdicatiōis appetiuisse. Nec ē etiā psumptuosuz appetere talia opa facere si eū ꝓtingat in tali officio esse: vel etiā se esse dignū ad talia opa exeq̄nda. ita q op bonū t nō ꝓmat sub desiderio cadat. Hec sanct Tho. ptim i corpe parti ad argumēta. Quib oib suppositis pono alīqs ꝓclones. Prima: In nullo casu licz plationez pcurare: nec rōne necitat? p̄loz: nec ꝓt bonū finē. s. vt pfit. Patz aūctē apli ad Heb. v. Nec q̄s q̄q̄ sumat i. sumere seu p curare debet sibi honorē. i. illō op pastorale cui est honor annex. sed supple est pastor q̄ vocat a deo p electiōem vel inspiratiōnē vel alio legitimo mō tanq̄ aaron. Itē ꝑbat rōne. Nā si licz q̄rere: h ē vl rōne finis vt pfit: vl rōe necitatis: qr nō ē q̄ pfit. Nō pmū: qr p s. Thomā ptz q psūptuosum ē credere se ee tale q̄le oportet ee q̄ vult pdesse p officiū platōis. Qui igit q̄rit platurā si credit se dignū ee/est psumptuosus. si nō credit t tn q̄rit/multo magis iniq̄ agit: qr q̄rit exeq̄ id ad qō nō est idoneus. Nec se cūdū. qr nō licz tpe necessitatis q̄rere nisi rōne vtilitatis: q rōe nunq̄ debz q̄rere: vt plibatū est Sed ꝓtra h: qr dicit Greg. q laudabile aliqn fuit epatū q̄rere Sol. Illud q̄rere vl sumit p accipere: qō aliqn licz: vt patebit. vel ē q̄rere apō deū t nō p alia via: qō patz p exēplum qō adducit de Esaia: q licite appetit pdicare: sed tn noluit q̄rere illud officiuz nisi apud deū/dicēs: Mitte me. quō licite q̄s q̄reret platōem vt pfit: vt dicit Scōa. Licz nunq̄ liceat platurā q̄rere tn necessitatis tpe. i. q̄n nō videt q̄s vnde cōperēter de bono pastore puideat: licitū est hāc appetere a deo vt q̄s pfit nō vt pfit. t licitū est h desideriū. s. vel lē q deus me dignū iudicaret t facerz vt alīs possem pdesse. qr velle pdesse ē laudabile: t velle pmoueri p deū/nō est psumptuosuz: cū ipe nō pmoueat nisi dignos: lz pmittat pmoueri malos: fm illud: Qui t idoneos nos fecit ministros noui testamēti. Tertia Tale desideriū extra casum necitat? nō ē laudabile nec licitū: qr cēt minus bonū pferre meliorib cū sit melius vacare deo: vbi nō ē necesse vacare, primo: q̄ ipi primo vacare. Vn sci oēs nunq̄ volūt a ꝓplatiōe discedere: nisi rōne necessitat?. Quarta. Is cui vicia placēt in ꝓpria psona vl cui nō displicēt: nec ea conat euertere in alien̄a: nunq̄ licite appetit a deo pmoueri q̄diu sic ee delibat. Tale ei nō appetit pdesse alīs. quia pdesset pmo sibi: t pdesset etiā alīs fm q potest exhortādo

ꝛ corrigẽdo. Multi ꝯ fallunt ꝑsuadentes sibi se alioꝝ vtilitatem appetere: cũ appetant suã sublimitatẽ. Vtꝝ aũt illicitus appetit⁹ circa ista sit pctũ mortale: mihi videt ꝙ sic: nisi forte qñ min⁹ bonũ ꝑferẽ maioꝝ. Sed ⁊. Nã ꝙ eꝑatũ desiderat bonũ op⁹ desiderat. ꝯ. Thes. ix. So. Scõz Aug. xix. de ciui. dei. eps ẽ nomẽ opis ñ honoris. qꝛ cũ scopos sit inrẽto. eps grece latine dꝛ supintẽdẽs: ꝛ episcopari ẽ supintẽdere. Desiderare ꝯ episcopatũ/est desiderare ꝑdesse ꝑrio qõ tunc licitũ fuit quando apl⁹ dixit: quia necessitas erat ꝑm Greg. Vnõ idẽ Grego. dicit ꝙ apl⁹ laudauit desiderĩũ boni opis. Hec scũs Tho. ꝑtualit.

Scõo. Laudabile est õsiderare statũ religiõis. ꝯ ꝛ statũ episcopat⁹. qꝛest ꝑfectioꝛ. Sol. Non est sic ꝑ duo. Pꝛio quia ad statũ episcopalem ꝓe exigit vite perfectio: non aũt ad statũ religiõis: sed est via in ꝑfectionẽ. Vñ dñs cõmissurus Petro officium pastorale quesiuit si diligeret eũ plus alijs. Et adolescẽti dixit Mat. ix. Si vis ꝑfectus esse/ vade ⁊c. Non aũt dixit: si es ꝑfectus. Rõ aũt differentie est: qꝛ ꝑm Dion. eꝑus habet ꝑficere: monach⁹ autẽ ꝑfici. Secũdo: qꝛ per illũ statũ ꝺs subijcit alijs ad spũalia capienda: per istũ ꝯo sublimat⁹ vt pꝛouideat alijs. Hec scũs Tho. ibi cum multis alijs.

Queri ẽt põt. vtrũ ambitio semꝑ sit pctũ. Vide. ij. ij. q. cxxxj. arti. j. ic. Et vtꝝ ianis glia sp sit pctũ mortale. Vide. ij. ij. q. cxxxij. ar. iij. in c.

Dñica xviij. post festũ Trinit. Questio. lxij.

QVeritur vtrũ christus se deũ ꝓbauerit sufficiẽter ꝑ illaz auctoritatẽ: Dixit dñs dño meo ⁊c. Respõdeo ꝙsic Pꝛo ꝙ sciendũ ẽ ꝙ scribe ⁊ pharisei ex ꝙ dã crassa ignꝛantia: ꝙ ex eoꝝ mala dispositione veniebat: ñ cognouerũt chꝛz ẽ deũ ꝑ doctrinã ⁊ miracula ei⁹. vt dicit Ihũs Tho. iij. q. xlix. ar. iij. in c. Et iõ scripturas diuinitatẽ ei⁹ astruentes ꝑuertebãt: ⁊ chꝛm tanꝯ blasphemũ insequebant. Hos aũt chꝛs vt ꝙinceret interrogauit cui⁹ fili⁹ sit chꝛs. Quib⁹ rñdentib⁹ ꝙ sit fili⁹ Dauid tãꝯ hõ pur⁹. vt intelligerent eius deitatem negare. cõtra eos fecit ꝓtualiter tale argumentũ Si chꝛs eẽt fili⁹ Dauid hñs solũ naturã humanã eiusdẽ speciei cuꝛ natura dauid: nec eẽt nec dicerek dñs ei⁹. sedẽs ad dexterã dñi dei. qꝛ fili⁹ regis nunꝯ dicit dñs regis: talis vt sedeat ad dexterã dꝛi: nec eo viuẽte nec eo mortuo. Sed chꝛs dꝛ dñs Dauid vere: qꝛ ipe Dauid in spũ ꝓpheticꝝ: ꝙ nec falli nec fallere ꝑt cũ sit diuin⁹/appellat eũ dñꝛ suũ dicẽs Dixit dñs. i. de⁹ pater: dño meo. i. filio suo. ⁊ meo ⁊ dño meo: ñ suo: sede ⁊c. Ergo chꝛs ñ habet solũ naturã humanã. sed opꝛtet ꝙ aliam habeat superiorem qua possit esse domin⁹ dominoꝝ: et rex regũ: ⁊ sedere a dꝛis dꝛi. Et ñ poterãt rñdere: qꝛ hec scꝑtura ad lrãm de chꝛo ꝯtelligit. Vñ volẽte deo ⁊ repẽtino argumento conturbãte euasionẽ excogitare nõ potuerunt. Sed successu tꝑis iudex successoꝛes excogitarunt. imo finxerũt responsionẽ ad argumẽtũ: dicẽtes illaz auctoritatẽ ad lrãm intelligi de Abꝛaam ⁊ Eliezer famulo suo. ꝙ hũc psalmũ fecit abꝛae: agens deo gras ꝓ victoꝛia dꝛ ꝙnꝯ regib⁹. Dicũt ꝯ ꝙ eliezer sic loqꝝ. Dñs. ſ. de⁹/ dixit dño meo Abꝛaã: sede a dextris meis. ⁊c. Sed ⁊ ꝓmo. Nul⁹ l⁹em psalm⁹ intitulat Dauid quẽ ipe ñ fecerit: quia titulus eẽt falsus. Sed vt patet tam in textu hebꝛaico ꝙꝫ greco ⁊ latino. iste psalm⁹ intitulat ⁊ dicit Dauid Ergo ista nõ sũt ꝓba eliezer Scõo quia nõ legit ꝙ Abꝛae sit dictũ a deo: sede a dextris meis: nec cuiꝯ homi pꝛo nec mꝛx: qꝛ etiã puro hoi nõ ꝙuenit. Vñ ⁊ regina dicitur in psalmo astitisse dõ chꝛo ⁊ ñ sedisse. Deꝫ vide. iij. q. lviij. o. Tertio: qꝛ Abꝛaã nõ fuit genit⁹ ante luciferꝝ Si dicat ꝙ fuit genit⁹ i pñtia dei: dico ꝙ etiã boues sic fuerꝛ geniti. i. ꝑscити generãdi. Vñ i ꝫ non ipoꝛtat dignitas quã ꝑs. irẽdit attribuer hui⁹ gẽito. Quarto qꝛ abꝛaã ñ fuit sacẽdos etu⁹

fm ordinē melchisedech: imo nec sacerdos. vñ a sacerdote melchisedech ē bñdict⁹ z ei decimas ōdit. Quito: qz abraam nō fuit nationū. i. gentiliū iudex et repator ruinaz. i. culpaz redēptor. Sz ꝫ. Nulla generatio inenarrabil' narrat p aliq̄ ꝓba. Sz generatio etna chr̄i est inenarrabil': vt ptz Esa. lv. g̃ de ea nō loquit ps̄. allegat⁹. So. Licet etna verbi generatō sit ineffabilis p naturā oi hoi z oi creature: qz naturalit cognosci nō pt nō tñ deo q̄ de ea p ꝓphas loqt in scptura. Scdo. Sillle text⁹ intelligit ad litterā de chr̄o z deo: de⁹ esset corpor⁹: qz bñet dexterā Solu. Per dextrā metaphorice dictā pōt litteraliter significari nō sedes localis: sz equalitas glie.

Queri etiā pt vtz de charitate fuerint danda duo precepta. Vide. ij. ij. q. xliij. ar. iij. in c. Et vtz hō ex charitate debeat pl⁹ diligere primū cz seipm. vide. ij. ij. q. xxvj. ar. v. in c.

Dñica. xix. post festū Trini. Questio. lxiij.

Queritur vtrum sit ita facile dicere: remittunt tibi pctā sicut dicere: surge z ambula? Rñdeo. Si loquimur de facilitate q̄ ē in dicēdo p̄cise: nō ē notabilis difficultas maior i vno cz i alio qz regularit ꝓba formam⁹ ad nutū. Si at loqmur de ea q̄ ē in dicēdo z faciēdo effectū quē ꝓba signific̄at: z h ex pte facilit⁹. sic et vterq; eqlis ē ptās. qz vtrū cz potētiā infinitā req̄rit q̄ nulla ē maior. Si ꝓo loqmur de eadē ex pte facti i se: facil⁹ ē dicere surge: cz dimittunt: cū facil⁹ sit creare celū z terrā. cz iustificare implū. Tū qz ibi nl'a ē resistētia sic h ꝑua volūtas resistit. Tū qz ibi termin⁹ opatiōis ē bonū mutabile h ē eternū. Si etiā loqmur de eadē nō in se sed i ordie ad nr̄am cognitionē: facil⁹ ē dicere surge cz dimittunt: qz facil⁹ illum effectū cognoscim⁹ quē videm⁹: cz quē ñ videm⁹. Sz ꝫ. Nā dimittere pctā sp excedit ꝓtutē creature: fm illō Esa. lxvj Ego sū q̄ deleo iniq̄tates tuas z c. Curare ām paralyticū est possibile virtute medicine. g̃ nō sūt eqlis ꝓtutz. So. Et si possit ꝓtute nature aliqñ curari paralysis: nō tamē talit'. i. subito: z sic pfecte vt q̄s possit lectulū suū portare. Scdo Nā opus hñs terminū vel effectū maiorē est maioris ꝓtutis. Sed hmōi ē dimittere pctā respectu sanatiōis paralysis: qz ibi ania/hic corp⁹ sanat' Solu. Maior ē falsa ex pte opant⁹ vbi vtrūcz op⁹ req̄rit ꝓtutē infinitā: lz sit vera ex pte opati. qz ex pte effect⁹ maior ē pr⁹ q̄ facit mai⁹. Queri ēt pt vtz chr̄s iqn tū hō habuerit ptātē remittendi pctā: vide. ij. q. lxiij. ar. j. z. ij. Et vtz ab ipo fuerit ministris ecclie collata ꝓt⁹ remittē di pctā. Vide ibi. ar. iij.

Dñica. xx. post festū Trini. Questio. lxv.

Queritur vtrum charitas sit vestis. i. ꝓtus dignissimaz ꝓpr sit nuptiaz? Rñdeo ex doctria sci Tho. ij. ij. q. xxiij. ar. vj. ꝓtutē humanā q̄ bonoz actuū pncipiū ē: necessitate est ꝓsistere i attigēdo hūanoz actuū regulā. qz i talib⁹ actib⁹ est bonū ex q̄ debite regulant Jgit ꝓtutes theologice pātiones sūt moralib⁹ z intellectualib⁹. qz cuz duplex sit hūanoz actuū regla. s. pma. i. de⁹ z secūda. i. rō regulata pozt regula theologice ꝓtutes ꝓsistūt in attigēdo pmā: eo q̄ eoz obiectū sit de⁹: reliq̄ at i attigēdo scdam. Jnt theologicas at charitas ē excellētioz. Nā i his illa ē potioz q̄ magz deū attigit. Sz hmōi ē charitas q̄ attigit ipz vt i ipo sistat: ñ at vt inde nob aliq̄d pueniat: sic fides z spes que attingūt ipm fm q̄ ex ipo puenit cognitō veri z adeptio boni. qz sp q̄ est p se/maior est eo q̄ est p alio: Jgit ē dignissima ꝓtutū. Hec sctūs Tho. Et ꝓpr vestis nuptiaz hac rōne dr. Prio. s. qz est pr⁹ pulcerrima: sic vestis nuptialis debet esse pulcerrima. Scdo. quia ipa est que distinguit int filios regni. i. conuiuantes in nuptijs regis z diaboli: fm Augu. Tertio: quia hac chr̄s idut⁹ celebrauit

nuptias cũ ex charitate voluerit icarnari. Quarto qz opit oia velicra sic pcra vest' opit maculas. Quito: qz ornat oia opa. vt ptz. j. Cor. xiij. Sexto: qz ipa ẽ amicicia q̃dã. z ꝓter amicicia nuptie fiunt. Sed ⁊. Hã ꝓr' altior' potẽtie est altior: qz pfectio ꝓponit pfectibili. Sz fides ẽ in altiori potẽtia q̃ charitas cũ illa sit in itellectu dirigẽte: z hec i volũtate directa. g̃ fides ẽ dignior. So. Dignitas opatõis intellect' attẽdit fz mesurã itellect'. opatõis aũt volũtat' fm obiectũ. qz intellectio pficit fm q̃ res itellecta ẽ in itellectu. volitio ãt fm icliõnatiõez volũtatis ad rẽ vt ad terminũ. Igit cor q̃ sũt infra nos nobiliora ẽ cognitio q̃ dilectio. Propt qd z ꝓtutes itellectuales ꝓferunt moralib'. vj. Eth. Sz cor q̃ st supra nos pcipue dei: nobiliora ẽ dilectio q̃ cognitio. qz cũ vnũq̃dq̃ existẽs i alio sit i eo p modũ ei': iferiora st in aia nobiliori mõ q̃ i se z suprioza nobiliori mõ i se q̃ i aia. Jõ charitas ẽ excellẽtior fide. Hec sctũs Tho. ⁊tualiter. Sz itelligẽ ista i via vbi obiectũ intellect' aliqñ ñ attingit pfectevt i se ẽ: et vbi ipz ẽ i intellectu p modũ ei': qz ei iheret sic accidẽs. s. p spẽm suã. Alit ẽm ẽ i pria. Hã ceter' paribꝫ sp habit' z opatiões intellect' st nobiliores: qz potẽtia est nobilior z obiectũ simplicit' ac nobilit'. Sz i via volũtas amat deũ imediate vt i se ẽ nõ aũt intellect' capit deũ vt ẽ: sed i alio z p modũ suũ. sic q̃ dñ nõ est species itelligibilis i itellectu nisi vt ei inherẽs q̃ ad hoiem q̃ deũ itelligit p suã paddita specie: vel cui iheret ipe itellect' q̃ ad angelũ q̃ deũ itelligit p suaz. i. angeli ẽntiã. Jn pria aũt de' erit itellectu sic est id ẽ ꝑse z ñ p aliud. z ñ p modũ intellect'. qz ñ inherebit: sz erit spes intelligibilis subsistẽs. vt patz. j. q. xij. ar. ij. i cor. Jõ nobilior simplr erit itellectio q̃ fruitio. z lumẽ glie qd erit habit' intellect' q̃ charitas. z eo magz q̃ i tellect' habebit deũ i se. volũtas aũt tẽdet i deũ: qd ñ ẽ eq̃ nobile. Sc̃do. Hã id p qd aliq̃d opat ẽ eo i ferl' sic dñs opat p ministr'. Sed p charitatẽ opat fides vt ptz Gal. v. So. Fides ñ opat p dilectionẽ sic p mistr: vt dñs p seruũ: sed sic p formã ꝓriã. Quo ãt charitas sit fides z ꝓtutũ forma. Vide: ij. ij. q. iiij. arti. iij. in corpe.

Queri ẽt pt vtr post mortẽ existẽtes i inferno habeãt man' ligatas ac pedes vt nõ possint facere nec velle bonũ. vid ꝓita. q. xxiij. ar. x. z. xj. Et vtr ibi sint tenebre. Vide. iiij. di. l. q. ij. ar. iij. q. iiij.

Dñica. xxi. post festũ Trini. Questio. lxvi.

Querit vtrũ iste regulus iuste ac merito sit reprhẽsus a chr̃o: Rñdeo q̃ sic Hã fm sctm Tho. sup Joan. ad fidẽ chr̃i infideles trahunt per miracla qz' duci nõ possunt auctoritate fz illõ. j Cor. xiij. Signa data sũt infidelib' ñ fidelib'. Fideles ãt ducendi sũt auctoritate scpture: cui credere tenentur. Tẽ sic. Qis fidel' vl nutritus int fideles nõ credẽs p auctoritates fz reqrẽs signa ẽ reprhensibilis. qz q̃ nõ vult trahi mõ sibi cõuenieti ẽ male dispositꝰ ad bonũ. Sz iste regul' erat nutrit' int fideles iudeos instruct' de lege vt s̃. Sed ⁊. Hã q̃ qrit illõ p qd vtrat reprhensibilitatẽ nõ est reprhensibilis. Sed talis ẽ qrens si q̃ vt credat: qz qrit certitudinẽ p quã vitet festinationẽ. credendi q̃ ẽ reprhensibilis. iuxta illud Eccl. xix. c. Qui cito credit leuis ẽ corde. Solu. Maior ẽ falsa qñ illõ querit indebite sic fecit Thomas: q̃ voluit vulnera palpare cũ debuisset credere apl'oz collegio. et sil'r iste q̃ debuisset credere vaticinijs ꝓphaz: maxime qz chr̃s ẽt iterius mouebat corda ad credendũ i se: fz moueret cũ libtate. vñ s. Tho. ij. q̃dl. q. iij. ar. j. qrit. Vtr chr̃o ñ faciẽt vilibilia miracla iudei credere tener ẽt: Et rñdz q̃ sic. qz cũ hõ ad iuuck a ẽo ad credẽdũ iteriori qz ispiratiõe z exteriori doctrina ac miracul' remoto tertio stabant duo poza q̃b' hoies credere tenebant. Sc̃do Hã q̃ qrit ea sine q̃b' credere ñ pt: ñ ẽ reprhensibilis. Sz hmõi ẽ q̃ qrit miracla. qz si absq̃ miracul' credere q̃s possz: ñ credẽdo peccaret

illō Joā. xiij. Si opa nō fecissem in eis q̄ nemo ali⁹ fecit pctm̄ nō haberēt. Solu. Inter ipa opa q̄ fecit annumerari ō bet ēt ei⁹ interior vocatio et exterior doctrina: nō āt sola miracl'a. Nō hīet aūt q̄s pctm̄ nō credēdo cessantib⁹ miraculis ⁊ doctrina ⁊ ispiratione: licet cessantib⁹ miracul' adhuc posset peccare.

Queri etiā posset vtr̄ mō hoies tenean̄ credere q̄ miracula chr̄i nō vidēt. Vide. ij. q. ij. ar. vij. in corpe. Et p̄mo ꝯ. c. vj. Et vtrū leuiter credant fideles miracula nō videntes. Vide p̄mo contra vbi ꝯ. capitulo. vj.

Dñica. xxij. post festū Trini. Questio. lxvij.

Queritur Vtrū seruus ꝓsecut⁹ miam a dño peccauerit repetēdo debitū a cōseruo? Rñdeo Aliq̄s act⁹ dupliciter pōt eē mal⁹. ſ. per se siue ex spē cie ⁊ obiecto suo: vt fornicari. Aliquis ꝓo ex circūstātia: puta tp̄is vel loci: vel modi vel finis indebiti: sīc ducere vxorē tp̄e phibito. Igit̄ iste repetendo debitū nō peccauit q̄si faciēs actū malū de se: q̄ null⁹ sic peccat petēdo id q̄ iusticia exigit eē suū: cuiusmōi ē oē sibi debitū. Peccauit aūt ex circūstātia: q̄ debitū exigebat tp̄e indebito. i. quo debitor erat impotens reddere q̄ fuit crudelitas. Sz ꝯ videt q̄ peccauerit debitū repetēdo. Prīo Nā ōt dñs. Serue nequā ⁊c. Sz ipe dñs erat miser⁹ dimittēdo debitū. g̃ ⁊ ipe dimittere debuit. Sol'. Fuit nequā: q̄ debuit misereri ⁊ teneba tur misereri: nō relatādo debitū sz prorogādo tp̄s solutiōis. Vl̄ remittere debitū fuisset honestat̄. prorogare ꝓo terminū fuisset necessitat̄. Et ly sīc importat similitudinē i mō miserādi. ſ. relatando debitū sz solū misereri quoq̄ mō. Sc̄do Nā q̄cūq̄ faciēs ꝯ charitatē: peccat. Sed q̄s q̄rēdo ⁊ repetēdo sua facit ꝯ charitatē q̄ ipa nō q̄rit q̄ sua sī. ſ. Lo. xiij. So. Dicit Alexan. de ales i. iij. p̄te q. tribus modis q̄s debitū repetit. ſ. ex cupiditate et zelo iusticie ex timore casus. ſ. q̄s ꝓter indigētiā ruat i aliq̄d pctm̄: puta furtū. Charitas igr̄ nō q̄rit sua p̄mo mō: q̄. ſ. nō ē amatrix pecunie ꝓp̄r se: vt ibi dic glo. Sz repetere sc̄do mō quenit ēt p̄fecti⁹ ⁊ tcio mō infirmis. Vel dicēdū iuxta Augustinū i regl'a: q̄ charitas nō q̄rit q̄ sua sūt si cōparet ꝓp̄iū bonū ad cōe. q̄. ſ. pl⁹ diligit cōe bonū q̄ ꝓp̄iū. sec⁹ si cōparet ꝓp̄iū bonū ad aliq̄d p̄ticulare q̄ naturalit̄ inclinatio quā charitas nō destruit sz p̄fīcit: vt se ⁊ sua q̄s pl⁹ diligat q̄ aliū ⁊ alia. Vl̄ amabilia q̄ sūt ad alterū veniūt ex his q̄ sūt ad se ſm phm̄ libro Eth. Tertio. Nā q̄ scādalizat ꝓximū p rectali peccat. q̄ pl⁹ debet bonū spūale alienū amare q̄ corpale ꝓximum Sz aliq̄n q̄s repetēdo debitū scandalizat p̄ximū. vt iste fecit: quē egretulerūt alij ꝓserui. g̃ ⁊c. So. s. Tho. ij. q. xciij ar. viij. dic q̄ si ex petitōe ꝓp̄ie rei apud aliū detēte: scādalizet q̄s ex ignorātia vl̄ infirmitate: q̄ō est scandalū pusillorū talia sūt ꝓp̄ scandalū totalit̄ dimittenda: vl̄ aliq̄n scandalū est sedandū. ſ. per admonitionē. Si ꝓo scādalizat ex malicia: q̄ō ē scādalū phariseorū: nō sūt ꝓpter h̄ dimittēda: q̄ noceret cōmuni bono: dū malis daret occasio rapiēdi: ⁊ noceret ipis malis q̄ remanerēt in pctō. Hec ille. Cū nō q̄s est cert⁹ q̄ ille tenet sua iuste ⁊ nō ē cert⁹ inde aliquē ex ꝓpetitōe scādalizari: licite repetit. Etsi sciret in scandalū oriri ⁊ tñ pl⁹ ponderat scandalum ꝓp̄iū: pl⁹ tenet suo q̄ alieno scandalo reparare. Ad argumēta aute dico q̄ ꝓserui nō scādalizabant q̄ repetebat sed quia repetebat crudeliter.

Queri ēt pōt vtr̄ p ingratitudinem rededit̄ iā dimissa pcta. Vide. iij. di. xxij. q. j. ar. ij. Et vtr̄ aliq̄s habeat vñ satisfaciat deo p debito quod peccādo cōtrahit. Vide. iij. dist. xv. q. j. ij. o. ⁊ iij. q. j. arti. ij. ad sc̄m.

Dñica. xxij. post festū Trini. Questio. lxviij

Queritur vtrū serui regis celestis. i. chr̄iani teneantur cesari id ē p̄ncipi terreno

tributa pstare: Rñdeo q sic. Primo: qz ħ ot chris in pñti euãgelio dñ ot iudeis q fui erãt regis eterni. Reddite q sunt cesaris cesari. Scõo: qz ħ ot aplus ad Roma. xiij. vt ptz intuẽti. Et assignat hui⁹ rõnẽ cũ diciſſet: iõ em t tributa pſtatis: dicẽs. Ministri dei sunt in hoc ipõ. i. p hoc ipo. i. tributo fuiẽtes. s. deo t pplo. qsi diceret. Quicunq; fuit licite recipit p fuitio suo mercedẽ: fm illõ. j. Eoz. ix. Quis pascit gregẽ t de lacte ei⁹ nõ edit. Sed pncipes seruiũt deo t pplo in pace t equitate ꝓseruãda. Jdeo ꝓcludit: Reddite q omnib⁹ debita: cui tributa tributũ: cui vectigal/vectigal. Ab hoc tñ debito pncipũ puilegio liberi sunt clerici. qõ equitatẽ tamen habet naturalẽ. qz sicut pncipes in tẽpoz alib⁹ ita clerici in spualibus p cõmuni bono sollicitant: t ꝓsequent recõpensant regi p laboze ei⁹ circa pacẽ. Ũñ etiã apõ gẽtiles vacantes liberi erant a tributis: sicut de sacerdotibus egypti patz Geñesis. xlvij. t. j. Deta. Sed ꝓtra: videt q nõ teneant. Null⁹ em liber tenet ad onera fuitutis cuiusmodi est pstare tributa. Sed serui dei sunt liberi p aduẽtum chri: fm illud Joan. viij. ca. Si filius vos liberauerit vere liberi eritis. Sol. Sicut ot sctus Thom. sup epl'as Pauli: in pmitiua eccl'ia ppt hãc rõnem qdã dicebãt se potestatib⁹ nõ subiacere sed nõ bñ dicebãt: qz p aduẽtũ chri liberant spũs a pctõ t morte t fuiture dia boli: iz caro remanet obnoxia seruituti Et ideo dñ carnẽ gerim⁹ coꝛruptibilẽ oporꝛet nos dñis secularib⁹ subdi: nec absoluimur a tributis sicut nec ab alijs coꝛporis penalitatib⁹: a qb⁹ nec etiã seipm chr̃us voluit absoluere. Liberabit aũt z caro in libertatẽ gl'ie filioꝝ dei. t tũc hõ liberat⁹ p chr̃um nulli seruituti erit obnoxius: fm illud. j. Eoz. v. Luz tradiderit regnũ deo t patri: t euacuauerit oẽm pncipatũ t potestatẽ. Scõo. si tenent fideles ad subiectionẽ t tributa: ideo est. qz potestas pncipũ a deo est vt patz ex ap'lo Roma. xiij. Sed aliqñ hoꝝ prãs nõ ẽ a deo: fm illõ Ose. viij. Ipi regnauerũt t nõ ex me. q aliqñ ad hec nõ tenent. Sol. Prãs regia vl' alia qntũ ad tria ꝓsiderari põt. qntum. s. ad ipam potestatẽ: t qntũ ad modũ adipiscendi illã: t qntũ ad vsum ei⁹. Quã tũ ad pmũ/potestas semp a deo est: fm illud Roma. xiij. Omnis prãs a deo ẽ Et illud Joã. xix. Nõ haberes potestatẽ tẽ. Et rõ est. qz oñe dictum de deo t creatura vt sapientia: iusticia: potẽtia: t hmõi: a deo est in creatura. Quantũ aũt ad scõm semp est a deo pmittẽte. qz nihil fit deo nõ pmittẽte. t aliqñ est ab eo facẽte: qñ. s. aliqs ordinarie accipit illam. Quãdoq; vo nõ est ab eo facente qntũ ad defoꝛmitatẽ in eius adqsiti one: sed est a puersa volũtate. Et simiſliter qntum ad tertiũ est a deo quando qs ea legitime vtit: t nõ a deo qñ puerse. Ad argumẽtũ dico q tenent quãdo pncipes habẽt iuridicã ptãtẽ: nõ aũ tẽ aliter nisi rõne scãdali vel ꝓpter maius malũ vitandũ: pura psone. Sed ꝓtra: qz obediẽdũ ẽ etiã dischol'. j. Pet. ij. Sol'. Vel ex est dũmõ sint dñi de iure nõ aũt si de facto nisi vt s. Tertio. Nullus tenet ad aliqd p legẽ inferioꝛis: puta bois a q̃ absolut⁹ ẽ p legẽ supioꝛ: puta dei. Sz a fuitute pncipũ t tributis oĩs hõ ẽ liberat⁹ a deo. qz de⁹ reliqt hominẽ in manu ꝓsilij sui Eccli. xv. g tẽ. Sol'. De⁹ ot reliqsse hoiem i manu cõsilij sui: nõ qz absoluerit eũ ab oi legevt faciat qcunq; libuerit: sed qz ad aliq̃ faciẽda necessitate nature nõ cogit vt irrationalia: sed libera electõe ex ꝓpio cõsilio pcedente operat.

Queri etiã põt: vtz vita bona possit ac debeat ꝓuitas dici. Vide. j. q. xvj. ar. iij. tertiũ. t. iij. dist. lxvj. q. j. ar. j. q. iij. Et vtz oẽs teneãt vo sacrificiũ offerre Vide. ij. ij. q. lxxxv. ar. iij. i coꝛpe.

Dñica xxiiij. post festũ Trin. Questio. lxix.

Queritur: Vtz i suscitatione spũal' puelle. i. aie expulsio turbe. i. culpe seu multitudis secularium curaꝝ pcedat tactũ man⁹

chīi.i.gr̄e infusiōez? Rñdeo ex doctria
sci Tho.j.ij.q.cxiij.ar.viij.Cū i iusti/
ficatōe ipij q̄ttuoz req̄rāt.s.gr̄e ifusio z
motⁱ libi arbi.p fidē i deū:z motⁱ eius
dē i pctm:z r̄missio culpe. Jsta sē tpe sil̄
qz iustificatō ipij ē in istāti:cū fiat a do
q infinitate sue potētie i istāti disponere
pt aīam quā iustificat.sz tn ordie natu
re vnū eoz ē alio pus. Et pmū ē gr̄e ifu
sio. Secōm motⁱ libarbitrij i deū. Ter/
tiū motⁱ eiusdē i pctm.z Quartū r̄mis
sio culpe. Nā i q̄libz motu nāliter Pri/
mū ē motō mouēt?:q̄ h ē gr̄e ifusio. Se
cūdū ꝙo ē dispō māe seu motio mobil̄
q̄ ē vt̄ motⁱ p̄dictⁱ.sz ꝑoz ē q̄ i deū est:
cū sit cā z rō alterⁱ.qz n̄ ōtestat q̄s pec
catū nisi qz ē ꝺ deū. Tertiū āt ē t̄minⁱ
motⁱ:q̄ h ē remissio culpe.ad quā tota
trāsmutatio ordiat. Sz ꝺ Prio. Nā re
cedere a malo pus est q̄ accedere ad bo
nū:r̄m illō ps. Declina zc. Sz remissio
culpe ptinet ad recessū a malo:z ifusio
gr̄e ad psecutionē boni.g̃ naturaliꝝ ꝑoz
ē remissio culpe. Sꝺ. Si recessus a ter/
mio z accessⁱ ad t̄minū ꝙsiderenᵗ ex pte
mobil̄:naturaliꝝ ꝑoz ē recessus:qz pus ē
i mobili oppositū qō obij cik:z post ter/
minⁱ quē asseqūt. Sz ex pte agēt?:ē cō/
trario.qz agēs ad r̄mouēdū ꝓriuz/agit
p formā q̄ i eo p̄existit:sic sol ad r̄mouē
dū tenebras agit p lucē. Et tō ex pte so
lis pus ē illuiare q̄ remouere tenebras:
sz ex pte aer? ꝑ? sit purgari tenebras q̄
illuiari. Etqz ifusio gr̄e z r̄missio culpe
dicunᵗ ex pte dei iustificāt?:tō naturaliꝝ
ifusio gr̄e ē ꝑoz. Sz libatio a culpa ē ꝑ/
oz q̄ assecutio gr̄e:qz ista sumūt ex pte
hois iustificati. Vl̄ ꝑ̄ dici q̄ t̄minī iu/
stificatōis sc̄ culpa sic a q̄ z iusticia sic
ad quē. Ꝺa ꝙo ē cā remissiōis culpe z
assecutōis iusticie. Secōo dispō nāliter
ē ꝑoz forma ad quā disponit.sz motⁱ li
berarbitrij ē dispō ad susceptōez gr̄e:g̃
ē ꝑoz. Sꝺ. Dispō subiecti p̄cedit natu/
raliꝝ susceptiōem forme:sz seq̄t actionē
agēt? q̄ subiectū disponit. Jō motⁱ libi
arbitrij naturaliꝝ p̄cedit ꝙsecutiōez gr̄e
sz seq̄t gr̄e ifusionē. Hec ſcūs Tho.

Queri etiā ꝑ̄ vtꝝ sine tactu manus
chīi.i.sine ifusiōe gr̄e dei resurgere pos
sit p pctm̄ spūaliꝝ mortua puella? Vide
j.ij.q.cxiij.arti.ij. Et vtꝝ alienis ꝓcib⁹
mortuⁱ in pctō diuinā gr̄am ꝙsequat?
Vide ibi.q.cxiij.ar.vj.

Dñica aūt.xxv.q̄ri ꝑ̄ sicut q̄situz est
dñica q̄rta in q̄dragesima. Et sic iā cō/
plete sūt q̄stiōes ptinētes directe ad in
tellectū euāgelioꝝ

Sequūtur que/

stiones imptinentes

Casus Primus

Quonīā nōnulli
diuini ꝟbi ꝓcones
existimātes audito/
res suos z bēiuolos
z attētos diuis fmo
nib⁹ eē:z ipa māe di
uisiōe posse docilesreddi vice exordij breui dubiolo coq
morali vti ꝙsueuerᵗ:ꝓpositū ē nr̄m ac in
stitutū mō q̄stiūculas nōnullas mora/
les iptinētes euāgelijs breuit̄ ex autori
bus varijs colligere:vt opis nr̄i tertiaz
ptē totaliꝝ absoluam⁹. Primo igit̄ q̄rit̄
Vtꝝ bona opa z ꝓcipue oīo pcōris exi
stēris i fide z extra charitatē aliq̄d vale
ant ad vitā eternā? Ad h̄ āt dubiū fm s.
Tho.i.iij.di.xv.q.j.ar.iij.q.iij.z.j.ij
q.cxiij. Et Ray.i ti.de peni.z re.§.ite
circa.z Pisanū in sum.ti.charitas. Et
Rich.i.iij.disti.xv.sic rñdet. Jn pctō
mortali ē ille sol⁹ q̄ mortale cōmisit z ñ
peniter sufficienᵗ. Sec⁹ āt si ē in ꝟitate
ꝓritⁱ i actu:z ꝙfessus i ꝓposito:qz taliᵗ
i gr̄a:vt ptz p s. Tho.iij.dist.xvij.q.ij.
ar.v.q.j.z hz de pe.di.j.porro. Caue tn
ne fallaris ꝓpter nō distiguere inf attri
tiōem z ꝓritiōem. Nō valēt igit̄ bona
opa exīstētes in mortali p modū meri/
ti fm oēs:qz charitas est ꝓncipiū mere
di.j.ij.q.cxiij. Valent aūt ꝑmo ad vi/
tam eternā p modū gaudij accidētalis
ad hunc sensum q̄ si peniteas ac tandē
saluer̄s/in eternū gaudebis te illa bo/
na feciſſe: vt patet de se. Et secūdo va/

lent ſm ſctm Tho. ad eandẽ ꝓ modum diſpoſitiõis. qꝛ. ſ. ꝓ iſta diſponer ad penitẽtiã: z lumẽ gre di. de peni. di. v. falſas. Et ktio valẽt ſm eũdẽ ad tolerabilẽ iudiciũ futuꝝ. ꝺ peni. diſt. iij. Sic ꝯs. qꝺ vt s. Tho. iij. vbi s. declarat ñ itel ligit q̃ſi penã debitã in inferno tollant aut minuãt. cũ ñ tollãt aut minuãt cãm ei⁹. i. culpã. ſz qꝛ penã eternalẽ futurã ipe diũt. ꝺũ ꝯs ſic opando nõ omittit. aut qꝛ ad bonũ diſponũt: z ꝓñr a mlꝫ mal retrahunt: z faciũt ꝙ ex miꝺi ꝓtemptu ꝯs peccet. Et q̃rto valẽt ſm eũdẽ ꝓ modũ ꝺ gruí ad tpalem ꝓſperitatẽ. ꝺe peniſt. iij. cauendũ. z. ij. ij. q. ij. ſi q̃libz. Et q̃nto ſm eundẽ. q̃ aſſuefaciũt bonis opib⁹: ſic oli baptiſm⁹ Joãnis: ꝺe ꝓſe. diſt. iij. ñ regenerabat. Et ſexto: qꝛ diabol⁹ nõ hz tantã ptãtẽ ſup petꝛ̃ẽ. ſm Piſanũ. Et ſeptimo valẽt ad ꝓſolationẽ in pñti. qꝛ vt ꝺocet expientia z Ariſt. teſtatur. Null⁹ẽ aꝺo mal⁹ q̃ ꝺe ſuo bono opere ñ letet: z maxie oꝛo cui videt appꝛopariſte effect⁹ ꝓ excellentiã. iuxta illꝫ Jacoꝯ. Triſtat ꝯs ī vobis oꝛet eꝫ aio z pſalat. Et ocrauo: qꝛ inf oia talia oꝛo habz effectũ ꝓpriũ. ſ. impetrare: ipa valet ad impetrandũ a ꝺeo ſpualia z tpalia ꝺõa Sꝛ̃ Prio: qꝛ ꝺe⁹ petꝛ̃es nõ exaudit. Jo. ix. Solu. Illa ꝓba ñ ſũt ꝺi aut euãgeliſte: ſed cuiuſdã ceci illuminati coꝛporalit: q̃ ſm glo. adhuc ſpualit ñ plene videbat. qꝛ ꝺe⁹ aliq̃n exaudit petꝛ̃es. vt patuit feria. iij. añ ꝺñicã ꝺ paſſione Sc̃ꝺo. Nã q̃nto fuit⁹ vl opus ẽ min⁹ debit⁹ tanto eſt magꝭ meritoꝛiũ: vt ptz ꝺe fuit⁹ exhibito tibi ab amico q̃ ad illud ñ tenet. z a ſuo q̃ tenet. Op⁹ãt bonũ peccatoꝛ̃ eſt min⁹ debitũ q̃ exiſtentis ī gra. qnia ille a ꝺeo pauciora bñfia ſuſcepit ſaltẽ poſſibilit. Sol. Dicit ſcũs Tho. ſ. ij. q. vbi s. ar. ij. ad ſcꝺz. q iſta rõ ꝓcluderet ſi vt rũ q̃ op⁹ eẽt eq̃liter bonũ: qꝺ ñ eſt ī ꝓpoſito: qꝛ ſp melius eſt opus exiſtentꝭ in gra. Ex ꝺictꝭ aũt patẽt ꝺe ꝙlões.

Prĩa. Licꝫ ſit ī moꝛtali q̃ ꝺe moꝛtali ñ ꝓterit. ſec⁹ ꝺe eo q̃ ꝓtrit⁹ ẽ.

Scꝺa. Licꝫ valeãt ad vitã eternã ꝓ modũ meriti opa bona ꝓriti: tñ ẽ ſec⁹ ꝺ opib⁹ bonis ei⁹ q̃ eſt ī moꝛtali.

Tertia. Opa exiſtentꝭ ī moꝛtali valent q̃ntũ eſt ꝺe ſe ad gaudiũ accidentale in pñia. z ad diſpoſitionẽ gre ad vitã dã aliquã penã ī gehẽna: z ad tpalem ꝓſperitatẽ: z ad bonã ꝓſuetuꝺinẽ generãdã: z ad repmendã ptãtẽ ꝺiabolicam et ad anime conſolationẽ maxime oꝛatio ſancta.

Quarta. Oꝛatio q̃ntũ eſt ꝺe ſe: ſuppoſita gra tres habet effect⁹ q̃ ſt mereri impetrare: conſolari: Quoꝝ prim⁹ eſt cõis omniũ bonoꝝ opeꝝ. z ſcꝺs eſt ei ꝓpꝛius: z tertius appꝛopꝛiatus q̃ꝺã modo.

Quĩta. Oꝛatio iuſti ſp hz pmũ effectũ: etiãſi ꝺe⁹ ñ velit ipm exaudire. z ſilr tertiũ ſi ſit attẽta: ſed ñ ſcõm.

Sexta. Oꝛo iniuſti nũq̃ hz pmũ effectũ: z ſp hz tertiũ ſi ſit attẽta. ſcõm ãt habet aliq̃n tm.

Septima. Nunq̃ oꝛo eſt inanis ſiue iuſti ſiue iniuſti. z ꝓñr eſt ab omnib⁹ frequẽranda.

Octaua. Dis bõ q̃ntũcũq̃ mal⁹ debet inceſſanter bene opari. qꝛ bona opa nunq̃ ſũt ſine fructu: z forte aliq̃n tantũ diſponent ad gram ꝺei q̃ mala ſuperabunt iuxta exẽplũ aromatarij: ſpeciem ponentis in ſtatera cõtra pondera metallorum.

Caſus ſecundus

Queritur. Quid ſit grauius peccatũ: aut negligenter audire ꝓbũ ꝺei. aut negligẽter permittere cadere chriſti coꝛpus i terram? Ad hoc aũt rñdet Archidia. ſup capl. interrogo. ſ. q. ſ. et ibi dominus Joannes dominici. et Auguſtinus. qui vt in ꝺicto capꝭ patet expreſſe ꝺicit: q̃ non eſt minoꝛ ꝑma negligentia. ſ. circa ꝓbum ꝺei q̃ ſecunda. Pro hoc autẽ nota q̃ tripliciter aliquid alicui ꝓferr. ſ. ꝺignitate: neceſſitate z cauſalitate. Dico igr Primo: coꝛp⁹ chriſti verus eſt digni⁹ myſtice. qꝛ nihil mel⁹ ẽ coꝛpore z ſanguie chriſti. ſ. q. ſ. c. multi. z ī tellige i creaturꝭ: vt ibi tenet Joãnes ꝺe

mīnicl ꝛ ſcīs Tho. ſ. diſt. xliij. dicens bū̄ unitatē chr̄i eſſe ꝺ̄ melio oi creatura etiā poſſibili: vt ēvnita ꝓbo. Etſi cōtra ħ dicaꝭ ꝙ verū corpꝰ eſt figura myſtici figura āt ē ignobilioꝛ figurato ꝑm glo. ſ. Coꝛ. v. Rn̄det Alb. ꝛ ſcīs Tho. iij diſt. xij. ꝙ illa gloſa eſt vera ſolū i his ꝙ rū vſus eſt in ſignificādo ſolū: vtē agnꝰ paſcaꝭ. Dico ſcō ꝙ illud corpꝰ maiꝰ eſt ꝓbo dei dignitate. vt ptz i dicto c. mīrti Et ītex. qꝛ illō ē ſubſtātia: hꝫo accidēs Sed tn̄ neceſſitate eſt ecōuerſo. qꝛ magis neceſſaria eſt actualis auditō ꝓbi dī qꝛ ex auditu eiꝰ ē fides. Ro. viij. ꝛ cog nitio neceſſarioꝛ ad ſalutē. Et ſilr cauſalitate: qꝛ ꝓbū dei tollit mortalia q̄ ſt in ſubiecto: vt euchariſtia: ꝛ vteriꝰ etiā q̄ in ꝓſcia. ꝛ habet effectū i bonis ꝛ malis. Dico tertio ꝙ lz ſit maioꝛ negligē tia i chr̄i corpꝰ q̄ntū eſt ex parte rei ne glecte. vt ptz ex dictis: rū alia eſt maioꝛ q̄ntū ad grauitatē nocumēti ꝑm Joan nē dn̄ici q̄. ſ. ex negligētia ꝓbi dei puenit ignorātia agendoꝛ vl credēdoꝛ ne ceſſario. ꝛ ꝑn̄ ē aliq̄ mō maiꝰ malū. Nā ꝑm Aug. i enchiri. malū ſō eſt malū ꝙa nocet q̄ maiꝰ malū ē: qꝛ magꝭ nocet. Et his āt ptz q̄ male faciūt parochiani curati volētes ppm̄ ꝑtermiſſo ꝑmōe audire miſſā i ꝓpa parochia: maxie nō de pecorꝭ ſalute: ſed de lana ꝛ de lacte cogitātes. Licet ei peccet ꝙ i die feſto prętermiſſa ſui ſacerdotꝭ miſſa audit aliaꝭ ex ꝓmptu vt ptz extra de paro. c. ij. ſed ſi ħ facit ex iuſta cā: puta ꝓp ꝓbū dei vl ex maiori deuotiōe: vt ōt Archie. ij. pte. ti. ix. c. x. ꝛ ꝓſentit gloſa i dicto ca. Et ſimilr Innocētiꝰ. ꝛ ħ eſt rōnabile. qꝛ licꝫ ius diuinū aut naturale nō abꝛogeꝭ ꝙ ꝓriā ꝓſuetudinē. extra eo ca. vl. et xxx. q. viij. flagitia. ſecꝰ de hūano. extra vbi s. dūmō ꝓſuetudo ſit rationabilis: vt gloſat Innocētiꝰ. ꝛ notaꝭ ibi. ꝛ etiā ꝑſcpta ad quod ꝛz canoniſtas teſte Hoſtien. redrit ꝑs q̄dragita annoꝛ. extra de electiōe cumana. ꝛ extra de cenſib. olim. Et ħ habet locū i eccliaſticis ꝺc ꝺ̄ ſit de legib. Sed ℑ. qꝛ ꝑceptum ē audire miſſā: nō aut̄ ꝓdicatiōnē: ergo illud eſt magis neceſſarium. Solutio. Negatur conſequētia. quia facilr ē audire miſſam ꝓpter multitudinē celebrā tiū. q̄ ꝓdicationē. lōq̄ ꝑcipit illud ꝛ nō iſtud. Quāuis tamē aliq̄ dicāt q̄ ꝑcē ptū ſit audire ꝓbū dei: nō determinato tempore: ſz qñ nō habeꝭ vrgens cauſa ñ audiēdi illud. ꝛ auditurꝰ neſcit ad ſalutem neceſſaria. Et arguūt: qꝛ curati tenentur prędicare. extra de offi. iudi. ordinarij. c. inq̄ cetera. xxxvj. diſt. ecce. et xxj. q. j. cap. adꝺ̄cimꝰ. ꝛ cap'lo. Ecce.

Elice ꝛcliones.

Pria. Deus chr̄m magis q̄ omnem creaturā amat: quē tn̄ ꝓ nra ſalute expoſuit morti.

Scōa. Coꝛpꝰ chr̄i vez eſt digniꝰ myſtico ꝛ ꝓbo dei.

Tertia. Verbū tamē dei eſt magne ceſſariū q̄ coꝛpꝰ chr̄i ſub ſpecie ſacramē tali. qꝛ ſine eo nec fides nec ſalus ē adulto de lege cōi.

Quarta. Coꝛpꝰ chr̄i ñ tollit mortale niſi illud ſit extra ꝓſciam cōmunicātis ſed ſolum venīale: ꝛ fructificat ſolum i bonis. verbū aūt dei diſpoſitiue tollit vtrunq̄ ꝛ fructificat tam in bonis q̄ i malis.

Quīta. Simplr maioꝛ eſt negligentia i coꝛpꝰ chr̄i: ſed q̄ntū ad nocumentū ſeq̄ns maioꝛ ē alia.

Sexta. Cōſuetudo nūq̄ tollit ius diuinum aut naturale: ſed ſolū humanū: ſi ſit rōnabilis ꝛ ꝑſcpta.

Septima. Qui nō audit miſſam in ſua parochia vt audiat ꝑmonē ꝓdicatoris. bene facit.

Octaua. Quilibet ꝺz accedere ad ꝓdicationē ſepe ꝛ deuote audire ac rumināre: qꝛ eſt cibꝰ āie. Vñ Aug. Quanta ſollicitudine ꝛē. Vide in c. ꝓdicto Jnnocēti rogo vos.

Caſus Tertius

Queritur tertio vtrum habens ad reſtituendum incerta liberetur ſi pauperib⁹ petentibus elemoſynam largiatur ſine licētia epiſcopi: Ad hoc autem reſpondent ꝓmo Hoſtien. extra de

vsuca. sup c. cũ tu. z in ca. cum sit. extra de iudeis. z in sua sũma de pnia. ℌ. fina li. z Joã. anõ. de pen. z re. si epõs. li. vj. in glo. z de reg. iu. in regula pcm̃. li. vj Et dicunt q̃ dispẽsatio incertoꝝ ptinet ad solũ epm. Et pbãt opinionẽ suã p dicta capla. Et vlteriꝰ Jo. an. arguit sic. Talia bona icerta sũt p aĩa veri possessoris fidelit erogãda. q̃ sũt diuino cultui mãcipata. q̃ a solo plato diuini cultus sũt dispẽsanda. Probat tertio: qr ẽ ꝛsuetudo. z Quarto: qr epõs ẽ pat pauper. Cõtra istã opinionẽ pono duas ꝛclusiões. Quaꝝ ꝓma hec est. Nõ ẽ necesse q̃ talis p solũ epm dispensek. Secunda. Jpe epõs nõ põt h̃ iuste statuere nec de iure excõicare sacerdotes hoc dispensantes. Prima pbo auctoritate Archidia. q̃ deb fecit specialẽ q̃stionẽ. z notat. xlij. q. j. ca. j. nõ sane. q̃ etiã dicit q̃ raptor ea põt ꝓpria auctoritate dispensare: vt colligit ex dicto ca. cũ tu. Et h̃ clare innuit glo. extra de homicidio. c. sicut dignũ. ℌ. eos. Idez sentit Joã. de ligna. z Paulꝰ z Fẽzelinꝰ sup Clemẽ. j. de ꝓuilegiis. z Joãnes calde. z Recuspus. z dñs Hugo iuris vtriusq; doctor z frat Clarꝰ. Et idẽ innuit Jnno. extra de immu. eccle. ca. q̃ pleriq;. z Sco. in iij. dist. xvj. z sanctꝰ Tho. ad ducissaz brabantie. Jtẽ pbo rõne sic. Quilibet obligatus z onustꝰ licite põt seipm exonerare. instit. qb; mo. tol. obligatio. z maxime si nulla lege inuenit phibita exoneratio: vt i ꝓsito. Talis aũt est obligatus aut vero dño aut pauplb;. Aliam etiã ꝛclusiõem pbo auctoritate Joãnis de ligna. super ca. cum sit. dicentis. Quicq̃d dicat Joã. anõ. dubiuz est an epõs h̃ possit. Sed Joãnes calderi. õt ex ꝓsse q̃ nõ põt. Et idẽ tenet dñs Hugo z frater Clarꝰ. Sciendu; tamẽ q̃ h̃ inoleuit: quia epi cõiter sunt periti aut habent peritos. z simplices sacerdotes imperiti. ideo ad epõs recurrebãt olim q̃d tamen nõ oportet. Est aũt vera opposita opinio fm Archidia. quãdo nullus est deputatus a testatore q̃ incerta relicta dispẽset. Est etiã vera de bonis publicoꝝ vsurariꝝ q̃ ad solũ epm ptinẽt: vt expsse patet extra de vsuris. in c. q̃q̃. li. vj. Et de bonis iudeoꝝ nõ alit. Et licz ipi hoc sibi reseruẽt: intelligitur tamẽ q̃ntũ possunt de iure. Ad ꝓmũ eorũ mortuũ õr q̃ illi canones nõ loquuntur de chr̃ianis: sed de iudeis. quoꝝ dispensatio põt esse suspecta chr̃ianis: vt patz in ca. cũ sic. Ad secundũ õr q̃ si ratio valeret/ nullꝰ diues posset dispensare superflua. ideo negak ꝓma cõsequntia cuius autor ostendit se ignarũ dialecticẽ. Ad tertiũ dicit q̃ talis ꝛsuetudo est ꝛtra legẽ naturalẽ: vt. s. p eam ds ad h̃ obliget. Jtem est ꝛsuetudo q̃ epi sibi reseruẽt hoc: sed nõ q̃ eis a doctis obedia tur nisi i his q̃ iura mãdauerũt. Ad q̃rtũ õr q̃ est pater pauper dispẽsando bona sui patrimonij z sue eccl'ie z iudeoꝝ z publicoꝝ vsurarioꝝ. z qñ nullꝰ est a testatore deputatus executor testamẽti. Elice ꝛclusiones

Prima. Nõ est necesse q̃ incerta dispensenk p epm: nisi sint publicoꝝ vsurarioꝝ vel iudeorum: vel nisi testator non pꝛouiderit.

Secda. Quilibz hñs talia: põt ea dispẽsare iudicio cuiuslibz sacerdotis pꝛudẽt. z etiã laici: imo fẽmine

Tertia. Sine licẽtia tñ epi vl sui cõfessoris nulla debz ea sibi retinere: qr i ꝓpria cã hõ sepe decipik

Quarta. Si epõs reseruet sibi dispensationẽ icertoꝝ: intelligẽdũ ẽ mãdatuz q̃ntũ se extẽdit ei⁹ auctoritas. aliter aũt nullꝰ ei tenek obedire: q̃uis bonũ esset obedire si homo sit timoris z nõ amator pecuniarũ.

Casus .liij.

QVerik q̃rto Vtrũ mor tal' peccet mlieres q̃ suis capitib; p crinib; ponũt alienos capillos? Ad h̃ aũt supposit; his q̃ de ornatu õr sctus Tho. ij. ij. q. j. lxix. z sum. ꝛfck. liij. li. tit. xxxiij. z Pisanꝰ z Archie. Et supposito q̃ hũa nax opationũ q̃dã sũt de se bone: q̃ non pñt esse male: vt amare deũ. z quedam ecõuerso de se male que nõ possunt esse

bone:marie aucte hũana:vt eũdẽ odire z q̃daz indifferẽtes ad bonũ z malũ:vt ire ad eccl'iam vl' plateã. Et supposito etiã q̃ q̃dã ornat⁹ sit ad abscõdẽdũ turpitudinẽ ex aliq̃ cã puenientẽ:puta ex infirmitate:q̃ fm s. Tho. vbi s. nõ ẽ peccatũ. z q̃dã ad fingẽdã pulcritudinẽ mala ẽ q̃ sp ẽ pctm̃ cũ sit fictio:sz ñ sit mortale:nisi fiat i ꝓtẽptũ dei vl' ad finẽ pci mortal'.sec⁹ ad placẽdũ ꝓiugi:aut leue vãitatẽ. Supponitz̃ inq̃ his rñdẽdo ad q̃onẽ dico:q̃ alienos capillos deferre ñ ẽ mortale nisi ex itẽtõe deferẽtz̃. Nã eẽ pctm̃ mortale ẽ ꝑ legẽ nature vl' scpturaz. q̃ fm Ambr.ẽ trãsgressio legz̃. Hoc aũt nõ ẽ ꝑ aliquã legẽ scptã:vt patebit:nec etiã ꝑ legẽ nature q̃si.s.malũ ꝺ se.q̃ nõ posset dari casus in q̃ sine mortali mulier possz talia deferre:puta ne frigore moz̃eret:vl' ne depdẽsa iuste moz̃eret:q̃ sũt isana. Ergo relinq̃t q̃ sit mortale solũ ex intẽtiõe deferẽtz̃ eos ad finẽ ꝓiuz legi naturali vl' scpte. Sz ꝑ: Primo. Nã pscidere ptes hũani corpis ab eo/ẽ mortale:z talit' opans ẽ excõicat⁹ ꝑ q̃n dã extrauagãtẽ Bonifacij scdi:q̃ icipit Detestãdũ. Sz capilli sũt hũani corporis ptes:q̃ nutriunt' z augent'. Solu. Quãuis aliq̃ dicãt q̃ nec sũt aiati nec nutriunt'ꝓprie:sed augent' ꝑ appositionẽ materie eo mõ q̃ glacies q̃ pẽdet a tectis:tñ ꝫ nõ est vez:q̃ illud argumẽtuz nõ hꝫet terminũ determiatũ. Dico ḡ q̃ ꝑ ficiunt' formal'r aia rõnali sicut dẽtes z vngues:fm opionẽ scti Tho. z sũt ptes hũani corpis.sz ñ tales fm aliq̃s vt ille de q̃ꝫ loquit' decretal' ꝓdicta.q̃ loq̃t' de his q̃ sũt ꝑfecte ꝑ aiam nõ solũ q̃ ad potẽtias vegetatiuas vt capilli:sz etiã q̃ ad sensitiuas:vt manꝰ z pedes:q̃s euellẽs vt alibi sepeliat excõicat⁹ ẽ. Si tñ etiã ꝺ capill' loquat'.ꝫ solũ hꝫ q̃ nõ licet eos auferre a mortuo:sec⁹ a viuo.aliq̃n si talia necario sũt sepeliẽda:opteret barbitõsotes sepulcꝛ facere i apotheca sua. Scõo:q̃ q̃ cãm dãni dat:dãnuz dedisse videt'.extra de reg.iu.li.vj. Sz iste dãt cãm ruine. So. Eq̃ ꝓbaret' q̃ ñ pñt vultũ oñdere. Nõ ḡ dãt cãm:sz occasiõem.imo nec dãt sp occasiõez sz aliq̃ eã accipiunt. vt cũ mulier ex iusta cã se ornat:q̃ tũc ẽ scãdalũ passiuũ z nõ actiuũ. Nõ ẽ etiã sp mortale dare occasionẽ in ꝫ:sicut nec i aliꝭ ornatibꝫ.fm sanctos. Tertio:q̃ ꝫ ẽ supꝫire:cũ sit excedere mẽsurã suã. Sol'. Supꝫire nõ ẽ excedere mẽsurã sue pulcritudis:sz diuine legz̃.qꝺ nõ fit i ꝓpõito:nisi ex intẽtiõe. Quarto:q̃ nõ minꝰ mortale ẽ fingere pulcritudinẽ ꝑ capillos q̃ ꝑ vestes z fucos:qꝺ tñ ẽ mortale:dicẽte Cypano de talibꝫ:q̃ deũ videre nõ poterũt. So.fm s. Tho. Cypan⁹ loquit' q̃n talia fiũt ad lasciuiã vel i dei ꝓtẽptũ. Quinto q̃ est ꝑ scpturã.j. Pe.iij.vbi dr. Quaz̃.s.mulier nõ sit extrinsec⁹ capillatura aut circũdatio auri. So. Dicit ibi glo.z ꝺr s. Tho.q̃ b.apl's loquit' ꝺ q̃busdã q̃ suis viris exũtibꝫ i ẽbulatiõe:se ornabãt vt placerẽt aliꝭ. Verũtñ nõ oñe qꝺ est ꝑ scpturã ẽ mortale:vt ptz de mẽdacio loco z ꝓbo ocioso. Et qꝺ hꝫ.j.Timo.ij nõ i tortz̃ criminibꝫ:fm s. Tho. nõ est ꝓnatũ sobriũ z moderatũ.sz ꝑ ipudicũ z superfluũ z iuerecũdũ. Sexto q̃ ꝑ tales ẽ lata snia excõicatiõis ꝑ Joãnẽ.xxij.a q̃ citra papam nõ pñt absolui in q̃dam extrauagãti. Sol'. Sic testat' Archie.iij.pte.ti.xxv.ca.lxxij. Eugenⁱ⁹ sup hoc ꝓsulꝰ dixit se nõ credere eã fuisse Joãnis.vñ i registro q̃stra ñ fuit inuẽta.et eã(si fuit eiꝰ)idẽ Eugenⁱ⁹ reuocauit tã q̃ piculosam. Vñ z frat' Ange.ꝺ Clauak'.ordis minoꝝ i ti.ornat⁹.de hac nõ facit mẽtiõem. Et tandẽ ibi ꝯcludit' q̃ nõ negaret absolutiõem mulieribꝫ talia deponere nolẽtibꝫ. Ex q̃ hꝫ q̃ nõ sit mortale. Elice ꝯclusiões.

Prima. Alienos capillos deferre nõ ẽ de se mortale:sz solũ ex intẽtiõe

Scõa. Nõ ẽ mortale vl' vẽiale talia ꝺferre ad abscõdẽdũ suã accidẽtalẽ turpitudinẽ:puta defectũ capilloꝝ ex infirmitate puenientẽ.

Tertia. Similiter si deferant' ex alia causa honesta z licita:fm discretiõem boni viri.

Quarta. Talia ꝺferre ex leuitate vl' inani gl'ia vl' lasciuia/sp est mortale vl' veniale:iuxta iu tẽtiõem.

De qõnibus impertinẽtibus

Casus.v.

QVerit ãnto: Vtr recidiuãs teneat cõfiteri pcã q̃ alis ẽ ꝓfessus? Ad qd̃ rñdeo: q̃ fm sctm̃ Tho. i. iij. di. xxij q. j. ar. iij. de h̃ sũt tres opiniones. Prima ẽ q̃ tal' tenet oĩa ertã i particulari re cõfiteri: si ꝓfiteat alteri: vel eidẽ sed im memori. Scõa ꝓo q̃ nec in particulari nec in generali tenet. Tertia ꝓo ẽ: q̃ tenet solũ ad recõfitẽdũ in generali: z etiam i speciali q̃ntũ sibi videt expedire in directe tanꝫ ad illd̃ sine q̃ nõ põt debitũ remediũ adhiberi suis petis. Vt ꝑbi ꝑa. Si aliqs freq̃nt lapsum carnis ex aliqua occasiõe passus: illa p̃ satisfactiõne amputet. Hãc tertiã (alijs reprobatis) sequit sctus Tho. z Pisa. ti. ꝓfes. ij. z Ray. z sum. ꝓfes. li. iij. ti. xxxiij. Et ẽ rõnabil'. q: ita faciẽda ẽ ꝓfessio vt ꝺs satisfaciat intẽtioni ecclie q̃ intẽdit vt remediũ adhibeat pcõ. Videt igit ad h̃ teneri q̃ freq̃nt ꝓtra id qd̃ sacerdoti dixit vel pmisit lapsus est in idẽ ex ꝓsuetudine: q: tũc grauiꝰ peccat. ext ra de cõsuetu. c. vl. Tãto grauiora sũt pcã q̃nto diutiꝰ infelicẽ aiam detinẽt zc. z grauiori tũc remedio opꝰ ẽ vt pcm̃ de cetero caueat. Vñ q̃ ꝓfitet: tenet dicere freq̃nt se lapsum in tale pcm̃. Itẽ q̃ ex naturali inclinatiõe: q: tũc oportet penitẽtiam esse ꝓportionatam ad moderandũ illam inclinatiõem. sicut ei q̃ est nature calide z lubrice magis expedit aq̃ potꝰ q̃ psalmodia. Itẽ q̃ ex cõmoditate peccãdi: puta q: domicellã tenet i domo: z ꝓseq̃nt habz ad vota. Si tñ tu cõmoditatẽ subtraxisti: videt q̃ tu nõ teneaꝝ.

Sed ꝓtra. q: h̃ in nulla lege est scriptũ. Sol'. Hoc ꝑtualiter ꝓtinet in p̃cepto ecclie de ꝓfessione: q̃ intẽdit vt taliter ꝓfitearis q̃ possis curari. ¶ Scõo: ꝺa de pnia dist. j. in ca. mẽsurã. or: Non est necesse vr̃que semel confessi sumus de nouo cõfiteamur. Solu. Verum est dicẽte. sed secus indirecte. quia ꝓprie non est ꝓfiteri pcã p̃terita sed p̃sentia. Elice ꝓclusiones.

Prima. Nõ est necesse recõfiteri peccata sel'rite ꝓfessa: nisi q̃ sine eis ñ pñt sufficienter ꝓfiteri pñtia

Scõa. Hoc aũt est: q̃ freq̃nt laberis ex ꝓsuetudine vel robore aut inclinatione corporea: aut cõmoditate vl' generaliter q̃cunq̃ occasiõe

Tertia. Si tu es certus ex aliq̃ noutate q̃ nõ recidiuabis: nõ teneris vt videt: quia iam remedium est appositum Etsi peccatum sit grauius in habitudine ad peccata: tamẽ ista grauitas nõ est essentialis ei.

Casus.vi.

QVerit sexto Vtrũ existens i mortali possit explere satisfactõem iniũctã p̃ his q̃ ꝺb fuerat ante ꝓfitꝰ? Ad h̃ rñdet Guil'. z Petrꝰ d'pal. iij. dis. xv. et Rich. ac Scotꝰ ibidẽ. z Pisa. i ti. satisfactio. z multi multa loquũt. veruntũ forte nõ vere dissonãt. Pro fundamẽto igit accipio dictũ Petri de pal. in. iij. q̃uis nõ ad h̃ ꝓpositũ: q̃ duplex est satisfactio. s. sacramẽtalis: q̃ fit ex iniũctiõe sacerdotis dispẽsantis sacramenta. Et ꝑtuosa: que. s. fit ex ꝑtute pñie pugnantis ꝓtra peccatũ. Deinde dico cũ Scoto: q̃ penitẽs q̃ sine causa nõ implet penitẽtiã iniũctã z acceptatã: cõmittit inobedientiã mortalẽ. Vtrũ ꝓo eã possit in mortali explere: sctus Thom̃. in. iij. vbi s. ꝺr: q̃ ꝺã dixerũt q̃ sic. sed est inquit impossibile. q: oportet opa satisfactoria esse deo acceptа: cũ nõ fiat ei satisfactio fm eq̃litatẽ: sed fm acceptationẽ. q̃ acceptatio nõ est respectu eoꝝ que nõ placent: cuiusmodi sunt opa pcõris Subiũgit aũt q̃ satisfactio q̃ fit p̃ opera relinquẽtia post se effectũ nõ est itеranda necessario. quia si talis peniteat illa satisfactio erit accepta deo in suo effectu. sed tamẽ eã q̃ transit oportet itеrari: nõ aũt cõfessionẽ. q: h̃ doctores nõ dicũt. Hec ille. Videt aũt velle Hidementẽ sci Thome esse: q̃ si effectꝰ ieiunij iam trãsisset q̃ redit ꝓfitio: nõ valet satisfactio. Petrus aũt vbi s. q. j. ar. ti. iij. sic dicit. Tertia cõclusio est: q̃ q̃

hō de oīb⁹ est ꝓtritus ⁊ ꝓfessus ⁊ absolutꝰ: accepta penitētia/ si illā pagat in mortali nouit cōmisso: liberat se ab incursu excōis: nec incurrit inobedientiā sicut si eā nō fecisset. qz nō ē fortius vinculū ꝓfessois q̄ dei vel ecclie. Sed hō in mortali existēs implēdo pcepta dī de honore parētū vl' ecclesie deficiunto ecclesie q̄dragesimali: se ab illa obligatōe liberat. g̃ ⁊ hoc simil'r. Oñ aūt satisfactio relinqt effectū: redeūte charitate: valet rōne charitatis ⁊ ex intūctōe sacerdotis. Hec ille. Videt aūt mihi q̄ opinio sci Tho. sit eadē cū ista. qz sanctus Tho. loquit de satisfactōe ꝓtuosa: vt ptz ex rōne sua. Dicendū igit vidēt q̄ talis recidiuās si expleuit intūctā satisfactionē i mortali: nō tenet replicare illā in specie: maxime cū nullꝰ sciat se esse sine mortali. sed sufficit si satisfaciat deo q̄ bona opa. Nō si nō facit: non peccat mortal'r. sz i purgatorio exoluet equalētē intūcte sibi: nisi fuisset intūcta excessiua. qz eo casu exoluet tm̄ debitaz pcis: fm Lapo. iiij. dis. xix. Cū g̃ dicit ferūs Tho. q̄ si trāsit reiterāda est: non intelligit eadē in specie: sed equalenter Et cum dt q̄ si relinqt effectū erit acceptа in eo: intelligit q̄ntū se extendit ille effectꝰ. Ita ꝓbi gra: q̄ si effectꝰ totꝰ ieiunij relictꝰ ē vt. x. ⁊ qñ supuenit charitas iā nō est nisi vt. v. illa satisfactio nō essz accepta nisi vt. v. ⁊ alia q̄nqz oporteꝛ aliunde supplere. ⁊ h intēdebat Hider: vt videtur. Sed cōtra. Petā tua elemosynis redime Danieł. iiij. ⁊ tamē ꝓstat q̄ ille rexerat in pcō. So. Elemosyna relinquit effectū fm sctm Tho. Et ira intēdebat Daniel q̄ peniteret regē. Elice igit ꝓclusiones.

Prima. Penitēs est debitoꝛ pene satisfactorie rōne pcī cōmissi: ⁊ rōne intūctōis a sacerdote: sic q̄ etiāsi sacerdos iūgat maiorē debito: tenet tn̄ ad eā.

Secūda. Si sacerdos iūgat satisfactōez minorē debito pcī penitēs tenet supplere residuū. si āt maiorē. tenet eaz explere. si tn̄ añ expletionē mortal'. ñ solueret nisi debitā pcō i purgatorio

Tertia. Qui intūctā satisfactōez nō relinqntē effectū explet i mortali total' tenet repetere nō eadē in specie sz equalentē. Si aūt effectū relinqt: tenet equalentē tantū repetere q̄ntū ꝺ illo effectu sine charitate trāsiuit.

Quarta. Qualit'cūqz expleat pnia: nō ē ꝓpt' h̄ necārio iterāda ꝓfessio

Casus. vij.

QVerit' septimo Vtruz q̄libz chr̄ianꝰ teneat ieiunare toraz q̄dragesimā? Ad h̄ rñdet oēs doc. q̄ q̄libz tenet. Nō ptz Primo. qz dr. ij. di. In his rebꝰ in q̄bꝰ nihil certuz scḟa statuit: mos ecclī: mos dei. Nec refert vtz voluntas pncipis ꝓbis aut facť, declaret. ff. de legibꝰ. l. de q̄bꝰ. Vñ obligat rōnabil't ⁊ pscpta ꝓsuetudo. di. ij. c. illꝺ. ⁊ c. illa. Secūdo qz videt exp̄sse pcipi. de ꝓse. di. iij. nō liceat. ⁊ c. nō oꝛtet. ⁊ c. placuit. ⁊ di. stin. v. q̄dragesima. Sed intelligit sicḟ pōt. Pro q̄ nota duas regulas. Prima est sci Tho. iiij. dis. xv. ⁊ tal'. Quilibz pōt ⁊ debet ꝓseruare vitā ⁊ robur necessariū ad ea q̄ sibi incūbūt facīēda necessario ꝓ vita vl' officio vel societate ꝓuētiū: vel respectu eoꝝ q̄ facere pōt melioza ieiunio. Et intellige: incūbere necessario: quādo alꝰ esset notabile dānū vel notabile incōmodū. Et simil'r intelge ꝺ officio ⁊ societatē quā relinqre nō pōt sine incōmodo: vt cū ḟs incideret i latrones forte si solꝰ esset: vel sicḟs relinqret officiuz vir posset viuere: vt cursor vel laboratoꝛ ⁊ hmōi. Qui cum pdict, pōt ieiunare ꝺr posse. Scda est Guil. ex Pisa. tal'. Si cū pdict, certꝰ es q̄ ñ possis: nō reqrak dispēsatio. Si es dubius cōsule quēlibet peritū ⁊ bonū: pura medicū conscientiaz vel ꝓfessorē bonum ⁊ prudentē. Qui si nō remanet dubius: sta iudicio eiꝰ sine alia dispēsatiōe. Si autē remanet dubiꝰ. oporteꝛ adire plantum q̄ nō solū declaret: sed declaret auctoritatiue dispēsando Vnde pete epm̄ scopum si potes fm Guil. ⁊ Hostien. ⁊ Petrū de palude. Si autem: pete papam rochianum. Ab ista regula crede nullū

De qõnibus impertinẽtibus

doctorẽ verẽ discrepare: etsi apparent. Temp⁹ aũt q̃ obligaris ad ieiuniũ ſm ſctm Tho. et Petr̃ de palu. z Piſa. et Nider. z Archiep̃m ẽ p⁹. xcj. annũ Licet ei aĩ tenearis ex iure nature carnem ſubijcere ſpiritui. ñ tñ p ꝺ̃ mediũ ꝓpt̃ mlt̃o cibo indigere ad nutrimtũ z augmẽtũ. Nec eſt ſimile ſm Petr̃ de indigẽtib⁹ cibo ad generationẽ. q: dieb⁹ ieiunij debent ꝑſuges abſtinere a coitu: z ſemel in anno ſufficit fecundare: et cũ ieiunio pl⁹ abũdat ſemẽ q̃ ſit neceſſe. Modus aũt ieiunãdi eſt ſm ſctm Tho. z cõiter oẽs. ſemel comedere in. ix. hora: q̃ incipit i meridie ſi numerem⁹ horas p tri plicitates. dicẽdo ꝓma: tertia: ſexta: nona. Si tamẽ numerem⁹ p ſingl'as vnitates hora nona ẽ tertia poſt meridiez. Et iſta ẽ hora prãdij in ieiunio ꝙz legẽ. z ſi ñ ſm ꝑſuetudinẽ. Videt tñ velle Petr⁹ de palu. q: de iure extra q̃drageſimã liceat i ieiunio prãdere q̃ primũ incipit triplicitas none. i. tranſacto meridie. ñ ãt i q̃drageſima. Dic̃ ei Petr⁹ de palu. q: i q̃drageſima. z ſi ñ oꝓteat expectare veſperã diei ſed officij: tñ tardi⁹ debz comedi q̃ i alijs ieiunijs: ita q: i tali ieiunio debet aĩ prandiũ eẽ tranſacta nona: ſic i alijs hora ſexta. Sed s. Tho. i iij. diſ. xv. videtur velle q: in oi ieiunio oꝓteat expectare finẽ none ſm legem. i. horã tertiã p⁹ meridiẽ: Sz ego credo hodie ſtanduz ꝑſuetudini ppli dei. xj. diſ. i his. De collatiõe ſerotina ꝺr Archiep̃s z cõmuniter doctores q: lz p modũ medicine. i. ne pot⁹ nocear: nõ aut̃ p modũ cibi. Dicit tñ idẽ q: ſi nõ fiat cauſa medicine: pie intꝛprandũ eſt ratione ꝑſuetudinis: niſi fiat in fraudem. quod etiam ſentit Abbas. quia ſtandũ ẽ conſuetudini: ex quo vr ꝺr ius nõ ẽ ad oppoſitũ. Intelligo aũt q: fit in fraudẽ. quãdo ꝓpter famẽ. Intelligo ꝓo q: licite fiat z nõ ꝓpter porũ: quãdo non fit ꝓpt̃ famem: ſed alia rõnabili cauſa: puta ꝓpt̃ vomitiõez vel vocẽ. Imo ꝺr Rich. et idem videt ſentire ſctus Tho. q: ſiquis ex ſenſualitate comedat aliq̃: in tali collatiõe ñ frãgit ieiuniũ: niſi rõne magni exceſſus. De pane aũt in collatiõe dicit idẽ Archiep̃s q: ieiuniũ ſoluit. Sz Angelica z Roſella ꝺr q: nõ: maxie vbi eſt ꝑſuetudo: quib⁹ ſtandũ eſt q̃ aliõ ñ habet. vel ſi habet: illud nocet ſtomacho. Nã ex ſctõ Tho. z Petro de palude nõ põr q̃ ad hoc haberi diſtinctio inter panem z fruct⁹ z herbas. Etſi dicat q: cõſuetudo de nõ comedendo panem fecit legem. Dico q: in foro ꝑſcie ꝑſuetudo ñ obligat niſi quã itẽdit p̃ncepſ legiſlator q̃ non intendit vt ſine pane bibas q̃ ſi ne pane pot⁹ q̃ indiges obeſſet. Vel q: fructus non habes vel ſi habes fruct⁹. nõ habes ſtomachũ fructib⁹ oportunũ. Pot⁹ aũt ẽt ante prandiũ ſm oẽs fere licet: etiã vinũ z ꝑñr vt videt licet aliquid ſumere cauſa pot⁹ ꝑciſe. ſine quo. ſ. pot⁹ impune ſumi ñ poſſet) z habet exꝑſſe ꝺ̃ a ſctõ Tho. iiij. diſ. xv. in qõne de ieiunio. ar. iij. q. j. Sed ꝰ Primo. q: ſi tenemur: eſſemus ꝓfectiores chr̃o quilynam tñ q̃drageſimã ieiunauit. So. Ieiuna vnã eo mõ q̃ chr̃s nihil mãducando: de inde ceſſa ſi vis: q: te abſoluo. Vel dico q: chr̃s nõ indigebat ieiunio. ſed ieiuna uit vnã ad exẽplũ z formã nr̃am. Scõo Suppono q: ieiuniũ fiat ad ſatiſfaciendũ p pctis. Tũc ſic. Chr̃s ñ ieiunauit p ſe: vt ptz. g̃ p nobis. z ꝑñr ſufficientiſſime ſatiſfecit p nob. q: ei⁹ ſatiſfactõ erat infiniti valoris. Igit nos ñ indigem⁹ ieiunio. So. Nego ꝓſuppoſitũ. q: fit ẽt ad mortificandũ corp⁹ z mentẽ eleuandã. Vñ ẽt iuſti z ſcti tenent ieiunare: ꝙz ſctm Thom̃. Dato tñ ſuppoſito: dico q: chr̃s ñ intẽdebat ſic ſatiſfacere p nobis vt nos de cetero ñ affligeremur. ſed ſic: vt nr̃a ſatiſfactio eẽt deo grata mediãte ſatiſfactiõe chr̃i a qua nr̃a habet efficaciã. ſicut etiã eſt paſſus' pro nobis. et tamẽ oꝑtet nos ſue paſſiõi cõiungi per pniam vel ſacramẽta: que pnia noſtra nõ ſatiſfacit ꝺ̃: niſi ꝓpture paſſiõis chr̃i. Elice ꝙcliones.

Prima. Quilibet q̃ poteſt ieiunare tenet̃ zc̃.

Scõa. Ille dicit nõ poſſe: qui cũ ieiunio ñ poteſt ea q̃ ſibi neceſſario facienda incumbũt. vel que ſũt melioza ieiunio: puta p̃dicare.

Tertia. Utrū possis vel nō possis: si es certꝰ nō oportet adire aliū: nec nō teipsum dō peccas mortaliter. etiamsi in parte fallaris: ꝺm Pisanū z Petrū de palude. qz. ſ. credis te hīe causam sufficiēte z nō habes.

Quarta. Si es dubius: ꝙsule peritū z bonū z illi adhęsce. si nō dubitat: maxime medico timorato.

Quinta. Si aūt dubitat reḡre eum q̄ possit dispēsare. i. epm vl parochianū vl̄ prelatū i religiōe.

Sexta. Tpus aūt obligatōis est. xxj annꝰ: z tps comedēdi hora. ix.

Septia. Potꝰ nec ante p̄ndiū nec pꝰ soluit nisi fiat in fraudem: siue sit vinū siue aque.

Octaua. Panis ñ soluit sisumak per modū medicie: vbi maxie ñ habek zē.

Casus viij.

Queritur. viij. Utrū q̄ accedit ad sacramētū ꝙfessionis sine dolore: peccet mortaliter? Ad hoc autez rñdek ꝺm Scotū. in. iiij. z dñm Bonauenturā q̄ sic. qz q̄ntū in se est perdit sacramentū Idem videk sentire sctūs Tho. qui ōr q̄ accedens ficte tenek suā fictionem cōfiteri: qō ñ eēt vez si eēt solū pctm̄ veniale. Nō oportet tñ istū dolorē esse ꝓtritionem. sz sufficit si sit attritio. Differūt aūt ꝺm pfectū z impfectū ista duo. Hā utrūq̄ est dolor de p̄terito peccato cū ꝓposito emendandi. sed ꝓtritio ē quādo tantū intēdik iste dolor: q̄ pctm̄ tantuz displicet q̄ntū debet placere deꝰ. i. sup omnia. Et ois reliquꝰ dolor citra istū ē attritio q̄ sufficit ad ñ peccare mortaliter accedentē ad ꝙfessionē. Imo ꝺm Capreolum in. iiij. sufficit vt tūc ꝙfitens grām ꝙsequak. qz aliqñ ista attritio est tanta vt ꝓrute clauiū fiat ꝓtritio. sz vt ōr nō semp sit tāta. Imo viso sctō Tho. in. iiij di. xvij. q. j. ar. iij. q. j. z viso nider: dico q̄ ois attritio sufficit ad ꝙseq̄ndam grāz i h̄ sacro. z i baptismo q̄ ordinak ꝺ culpā nisi ḡs actu dū ḡcipit sacrm̄ ponat obicē. Imo dico q̄ sufficit siḡs vel numero nisi ponat obicē. let eē dolēs in gñali z ptickarl: qz talis necessario ē dolēs ꝺm volūtatē deliberatā ad quā eēntialr ptinet attritio z ꝓtritō sz forte ñ doleat ꝺm sensū aut volūtatez naturalē: ꝓpk qō ōr ēt se non dolere. Est ei cōtradictio q̄ velim mihi aliqd displicere: z q̄ ñ displiceat ex rōnē deliberatā quia eni aliqd placet ipa etiā cōplacentia placet p eo tpe quo illō placet. Uñ z mrem Gratiani h̄ mō fuisse absolutam Archiepꝰ in chronica narrat. Et licz ñ approbet hist oriam: tñ ñ fefellit doctrinam. Sufficit igik omnis dolor depctō z ꝓpositū de futuro simul. Sed aduerte q̄ ꝓpositū nō ē iudiciū vel opinio. Unō stat q̄ velim abstinere i futuꝝ: et tamen credo q̄ non abstinebo sed mutabo voluntatem: quod tamen non vellem modo. z hoc multos fallit. Elice cōclusiones.

Pria. Qui ꝙfitek ñ dolēs de pctō aut volēs ñ cauere de futuro peccat mortaliter si ꝙfitek vt absoluak.

Scda. Qui ꝙ dicto mō ꝙfitek ñ vt absoluak sed ad recognitiōem sui coram deo z sacerdote. ñ peccat ex h̄. qz ꝺm Richar. ñ ꝓtenit sed verek sacrm̄. Uñ taliū cōfessio ē audienda z eis consulendum: vt dicik in cap̄. q̄ quidam. de penitēt. z remiss.

Tertia. Contritus ē cui pctm̄ ꝓpk deum displicet sup omnia: sic q̄ ē paratꝰ omnia in generali pati deo volēte ante q̄ denuo peccare: licet i particlari non cogiter nec debeat cogitare de hac pena vel illa.

Quarta. Attritꝰ ē ois ꝓtritꝰ: z ḡcunq̄ aliꝰ dolet de offesa ōi: vt sic q̄cūq̄ mō cū ꝓposito emēdandi.

Quinta. Quicūq̄ ē attritꝰ sine pctō p̄t ꝙfiteri z petere absolutionē.

Sexta. Silr z q̄cūq̄ scit se velle hīe dolorē de pctō i generali z ptickarl: z dolorū ꝓpositū: sz nesciat se dolere.

Septia. Oēs tales ꝙsequunt grām i absolutiōe: clauiꝫ ꝑficiētibꝫ impfectū dolorē: ñ eundē numero actualiter: cū attritio actual nunq̄ fiat ꝓtritōis actꝰ iij. di. xv. q. ij. ar. j. q. iij. sz aliū speciē vl numero nisi ponat obicē.

De qõnibus impertinẽtibus

Casus.lx.

Querit nono Utrũ religiosus teneat ad officiũ attẽre dicẽdũ? Ad ꝟ̃ ãt respõdet s.Tho.ij.ij.q.clij.ꝛ Pisa.ti. hoꝛe.ꝛ Petr⁹ de pal.iij.di.xv.ꝛ archiepi.iij.pte.ti.xiij.ꝛ Archidia.in c.gratuis.de cele.miſ.ꝛ Hoſtien.ꝛ Angelica ꝛ Panoꝛ.ꝛ oẽs: ex ꝗbꝫ elicio multas concluſiones.

Prima. Nõ eſt autẽticũ ꝙ coꝛona clerical' obliget ad ſeptẽ hoꝛas canonicas quia tamẽ gaudẽt tales ꝓuilegio clericali: debent ꝓ aliꝗd recõpenſare. Et bñ facit epus aliquid iniũgendo: Petrus de palude.

Secũda. Nõ eſt etiã autenticũ ꝙ minoꝛes ordines obligẽt ad officiũ beate ꝑginis: ſm cũdẽ.licz debeãt tales vt s. Cũ Petro ẽ Angelica ꝛ cõis opinio: ꝯ quã tñ Archiepi.cũ Jo.anõ.videt dicere ꝙ tales teneãt ad officiũ. Et Panoꝛ. ꝺt ꝟ̃ eſſe tutiꝰ iuxta canoniſtaꝝ refugiũ Eſt aũt tutiꝰ etiã non comedere piſces oſſeatos. Jõ tu dic.exq̃ nõ habeꝯ a lege ꝙ nõ teneãt: q̃uis teneãt: vt ꝺt Petr⁹ ad aliꝗd indetermiatũ/ex ipa honeſtate iuris naturalis.

Tertia. Teneãt aũt ad ſeptẽ hoꝛas oẽs q̃ ſũt i ſacris: niſi excuſent ꝓ nõ poſſe bre breuiariũ (qõ tamẽ potius q̃ bibliam emere teneãt) vl' alia legitima cauſa. Cõcoꝛdant in ꝟ̃ omnes: quia nõ debet ordinari quis in ſacris: niſi qui habet beneficium: vel qui ad patrimoniũm ſuũ loco eccl'aſticoꝝ redditꝰ volueꝛit ordinari. extra de pbẽ.ca. Epus. ꝛ ca. Conſeruí.

Quarta. Teneãt etiã ſm oẽs bñficiati: etiãſi nõ ſint i ſacris. xcij. di. c. finali. vbi ꝺꝛ eccl'ie deputat⁹. ſ. ꝓ bñficiũ: vt exponit Angelica. Sed itelligẽ ſm Petrũ de bñficio reſpiciente officiũ ſpuale. Nam inſtantia eſt de habente eccl'aſticos redditꝰ ꝓ officio matricularij: q̃ tñ nõ eſt clericꝰ. ꝛ de mgro theologie vl' grãmatice. qui nõ venit ad choꝝ: intelligẽ etiã ſm eũdem Petꝝ ſi poſſunt ꝓcipere redditꝰ.

Quinta. Jtem religioſi clerici ꝓfeſſi Extra de voto. c. Licz. qꝛ ſm Petꝝ ſũt pars eccl'aſtici collegij. Et eadez rõ eſt ſm Archiepi. ſi ſit monachus. ꝛ qꝛ habet redditꝰ: ꝛ eſt in religione inſtituta ad oꝛandum.

Sexta. Jtem ſm Petrũ: nouitij clerici etiã ſi nõ ſint in ſacris: qꝛ ſuſtentantur ecl'ynis ꝛ gaudẽt ꝓuilegio ẽ. Sz ꝺa nec coꝛona nec oꝛdies minoꝛes obligãt vt dictũ ẽ: ecl'yne etiã nõ obligãt ad aliꝗd determiatũ ꝛcõpẽſandũ. forte poſſz dici ꝙ teneãt ꝗdem naturali iure ad oꝛones ꝛ pſalmos vel hmõi: ſed nõ ad ſeptẽ hoꝛas: maxime ſi officiũ plene neſciunt. alioqn etiã ꝙuerſi tenerent addiſcere hoꝛas. Sed cõtra. qꝛ ſi ingrediũtur anio mutandi ſtatũ: ſunt virtual'r ac tacite ꝓfeſſi. Solu. Dico ꝙ veꝝ eſſet ſi ingrederent anio mutandi ſtatũ ꝓ ꝓfeſſionẽ tacitã q̃ olim etiã in mẽdicãtibus licebat i ipo ingreſſus exoꝛdio. ſecꝰ aũt ſi ingrediunt cũ anio mutãdi ſtatũ ſed nõ ſe obligãdi ad iſtã mutatõem: ſicut cõmuniter faciũt. Sed in hac re canoniſte multi fallunt. vt forte deo ꝑuolãs patebit.

Septima. Jtez ſm Petꝝ ꝛ Archie. ꝛ Aug.ꝺ Ancho. ꝙuerſi teneãt ad modũ ſibi taxatũ: ſed nõ ad ſeptem hoꝛas. Sz intelligo: loqndo i oꝛdine ꝑdicatoꝝrũ ꝙ teneãt eodẽ mõ q̃ teneãt ad gras ꝛ ſuffragia moꝛtuoꝝ: nõ ãt q̃ſi moꝛtal'r peccẽt ſi omittũt ꝛ nõ ex ꝓcẽptu. qꝛ nec naturali nec diuina lege ꝑcipit eis ille determiatꝰ modꝰ oꝛãdi. ſimil'r nec lege canonica vl' ciuili: q̃ nihil inueniunt oꝛdinaſſe de. vij. hoꝛis ꝓ laicos exoꝛcẽdis nec ꝓ ſuas ꝓſtitutiões: q̃ etiã ad venia le nõ ligãt niſi rõne ꝓcẽptꝰ vl' ꝓceptꝰ: qõ ꝑceptũ i hac re nõ eſt factũ. Magis ãt ſũt i ſtatu pfec'oſo: qñ circa exercitia coꝛporalia ſũt notabil'r negligẽtes: qꝛ i decto oꝛdie ad ꝟ̃ recipiunt. ꝛ ea rõne licet eis ecl'ynas oꝛdinis in ſuos vſus ꝙuertere: qꝛ fuiſſũt futẽtibꝫ ꝓfo ſm ſctm Thom in opꝰ ꝓtra religiõem ipugnãtes. Poſſunt tamẽ oꝛoni vacare ſm modũ mandatũ a ꝓſtitutionibꝫ ꝛ ꝑmiſſum a prelatis: imo ꝛ debẽt q̃ntũ ad eũ q̃ eſt in mã

dato cōstitutionum.

Octaua. Rōne general' ꝙsuetudis ꝺcū ꝙ tenek ad horas: tenek etiā ad officiuz btē ꝟginis: vt videk. ꝛ rōne ꝙsuetudis specialis ad vigilias mortuoꝝ: ꝛ ad alī qñ celebrādū iusta cā. Imo fm aliōs ꝺ libet talis tenek ꝙtidie ad missam legē dā vl' audiendā: lz h nō sit vex. qz ī c. vl ti. de put. li. vj. ptz ꝙ eps nō tenek ad h: licz sit h deces: ꝛ ꝙseqnt a fortiori min' tenent alī: nō obstāte ꝙ hore ad missaz ordinent. Petr' ō pal'.

Nona. Quantū ad intēriōnē āt vl' at tēriōem ꝺlibz ad officiū obligat' tenek in ꝓncipio officij hāe intēriōnē satisfaci endi: ita ꝙ officiū ꝓficiscak ab itellecru ꝛ nō ab imaginatiua: fm Petr. qō itel ligo actu vel habitu

Decima. Infra officiū aūt tenek sic ad se redire si fuerit mēte vagat' ꝙ nō peat totalr dicta ꝓma intēriō fm sctm Tho. i. freqnt: q tū freqntia nō pōt sub certa regula comphēdi.

Undecia. Nō tū tenek ꝙuis ꝓcepto eē attēt': sz sine culpa mortali pt euagari etiā a ꝓposito: dūmō sciat ꝺd facit sic. s. ꝙ stet ꝓma itēriō. Hec ꝓbank aucte Pi sa. Pe. de pal' Angelice: ꝛ mltoꝝ alioꝝ Et rōe: qz ecclia ñ pt ꝓcipe sup inriozib Duodecima. Mortale est tali dicen do officiū se occupare ꝓ lōgū spaciū in eriozib: fm s. Tho. ꝛ ex c. dolētes. qō Petr' exponit qñ nō cōpatiunk attēri nē ad officium: qō ego intelligo sec' ab his q ad officiū spectāt: vt voluere char tas: parare lib: os ꝛ hmōi. Licz ei eccia ō inriozib nō possit ꝓcipe: tū ō eriozi bus pt. ꝛ de facto ꝓcipit ī dēo c. dolen tes. vt deuote dicak Sz ī. qz s. Tho. vbi sup ōt: ꝙ ꝺ spōte vagak videk deri dere deū. So. Illa deriſio ē interptati ua solū: cuiusmōi ē in oi pcō etiā veni ali. Et ꝓterea videk loq ñ de psallēte: sz ō orāte: sic ꝙ aliqd petit a deo

Casus. x.

Querit decimo Vtr ꝓ idulgētias remitti possit pe na iniūcta vl' iniūgēda ꝓ pec cat': Ad h āt rndet s. Tho. ꝛ cōit doc. in. iiij. di. xx. Pisa. ti. indulgē. ꝛ Petr' in. iiij. ꝛ sum. cō. ꝛ multi alij. Dicit igit s. Tho. Oēs dicūt ꝙ indulgētie aliqd valēt. Sz ꝺdā dicūt ꝙ nō valēt ad penā taxatā fm iudiciū dei ī purgatorio: sed ꝙntū ad taxatā a sacerdote. Sz h est ī illud ꝓtilegiū Petri: erit solutū ꝛ i celo id est i foro dei. Itē ecclia ſmitteret ad penas ꝙuiores. Valēt igit ad penā deb bitā siue taxatā: siue nō. qz ꝓpt vnitatē corꝑis mystici vn' pōt ꝓ alio satisfacere. Scti aūt ꝺ habuert satisfactōem su ꝑabūdantem: nō intēdebāt satisfacere ꝓ h vel illo: alioqn tal' ꝙseqrek remissio nē sine idulgētia: sz ꝙ tota ecclia. sicut ō se scribit Paul' Col. j. Sic igr ista me rita sūt cōia: ꝛ ꝙseqnt dispēsanda ꝓ ꝑsi dentē toti' ecclie. Sūt aūt tot ꝙ omnē penā ꝺbuscūq debitā excedēt rōne sa tisfactōis chri infinite. Pōt aūt fieri ꝓ aliq spūali: sicut qui orat ꝓ rege Fracie hz decē dies indulgētie. Et ꝓ tpalibus vt ordinank ad spūalia. i. pacē ecclie et hmōi. Quātū aūt valeāt: ꝺdā dicūt ꝙ mēsurank fm deuotionē suscipiētiū: sz ecclia alik ꝑdicet: vt pie ꝛ vtiliꝝ deciplat

Sed ī. qz ecclia nulli' cēt autoritat; si ficte doceret. Alij ꝙ fm qntitatē vati vel facti ꝓ indulgentia. Sed ī: quia non valerēt ad remissionē: sz ad cōmu tationē. Itē in ꝑdicatōe ecclie eēt falsi tas: cum aliqn ꝓ minore ꝑdicet maior. Alij ꝙ fm cām faciēdi idulgētiā Sz ꝛtra: qz ꝓ eadē cā aliqn maior: aliqn mi nor dat. Iō tātū valēt qntū intēdit is ꝺ eas dat ꝛ applicat. Hec sctūs Tho. Et ꝙseqnt qntū valere ꝑdicank. Et sic intelligik ꝙ valēt tantū qntū sonant. i. si dicik centū: nō sūt nonaginta. Valēt igitur fm Pisanū: cui cōsonat Raym. ꝛ sctūs Tho. qntū sonāt. i. xl. dies idul gētie valēt tātū qntū. xl. dies pnie fm taxatiōem factā a iure vl' sacerdote vel diuina iusticia. qz isti dies nō sūt dies celi seu purgatorij: sed mōi. Intēdit au tē ꝙ isti. xl. dies tantū valēt qntuz sicꝫ xl. diebꝫ faceret pniam fm cōem impo sitiōez iuris vel sacerdotū vl' iusticie di uie: siue ista pnia sit iniūcta siue nō. Et

intellige ſm taxationẽ diuie iuſticie ꝑn cipaliter: iuris ãt ꝛ ſacerdotũ ſecũdarie inq̃ntum taxãt ſm iuſticiã dei. Iſti aũt dies taxati hic ſm iuſticiã dei ꝛ ſm iura vel ſacerdotes ꝓfert mit ad illã: nõ valent ꝑcipe. xl. purgatorij. qz cum for ſit diuerſũ forte q̃ dies non rñdet diei: ſed paucis diebꝫ põt q̃s hic ſoluere pniam ibi faciẽdã longo tpe. Ideo dicũt iſti q̃ non ſũt dies purgatorij. ſ. q̃ntum eſt extentõe eccie: ſiue iſti dies rñdeant illis ſiue nõ. Vñ ſic õt Piſa. ꝛ Heruei. iij. di. xx. ſic. xl. dies pnie plꝫ valẽt vni q̃ alteri rõne deuotiõis maioris: ita ꝛ xl. dies indulgẽtie. Sed hõ ñ videt hõe locuz vbi dat plenarie. Quibꝫ aũt valeãt di cek i ꝓcõnibꝫ. Sz ꝛ Primo. Deuk. xxv Scõm menſurã delicti erit plagarum modus. ergo nihil valent. Solu. Plaga. i. penitẽtia chri eſt mea. ꝑ attributõ nẽ vicarij ei⁹: ꝛ ipa ẽ eque magna ꝛ maior omnibꝫ peccatis. Et ſic indulgẽtia nõ facit q̃n ſm menſurã delicti ſit plagarũ modus. Secundo. Nam inferior pura papa: nõ ꝑt abſoluere ab eo ad qõ ſuperior ligauit. i. de⁹. Solu. Papa nõ me abſoluit a pena: ſed dat mihi vnde illã ſoluam. ſ. merita chri ꝛ ſctõꝝ. Elicẽ igit ꝓcõnes

Prima indulgẽtie valent ad remiſſionem pene hic vel in purgatorio tolerãde.

Scõa. Poſſunt fieri ꝑ cauſa ſpirituali. ꝛ ꝑ tẽporali in ordine ad ſpũalem. ſz ſine legitima cauſa nõ valent licz valeant ſi fiant indiſcrete. ſ. q̃ homes q̃ſi ꝑ nihilo ab operibus penitẽtie reuocentur Hec s. Tho.

Tertia. Hoc qõ õr q̃ tantũ valet q̃n tũ ſonãt: intelligẽdũ ẽ q̃ntũ valere põdicank ſiue de q̃ntitate idulgẽtie ꝛ ñ de ſono ỹboꝝ. qz valẽt tantũ q̃nta ẽ intentio dãtis q̃ poti⁹ attẽdẽda ẽ q̃ ỹba.

Quarta. Valẽt ãt q̃ntũ valere põdicantur q̃ntũ ad q̃ntitatẽ diſcretã ſz Heruem. i. ſi dank. x. dies ſũt. x. ſz q̃ iuſticia diuia taxaret. ſz q̃ntũ ad ꝓtinuã ſeu intẽſiuã ñ valẽt eqlit oibꝫ

Quinta. In doctrina eccie nulla falſitas continet. ꝛ ipa debet eẽ regula fidei noſtre

Sexta. Nõ valẽt exiſtẽtibꝫ in mortali. qz dank ad remiſſionẽ pene ꝛ ñ culpe. Et licet ſint magis idigẽtes: tñ ſũt minus capaces.

Septima. Valẽt ãt ꝛ religioſi ſi obſuẽt tenore bulle. ſztñ ꝑ illas ñ remittunk impoſita i foro capli. qz nõ eſt pniale ſz iudiciale. s. Tho.

Octaua. Nec tñ oꝛtz religioſos exire clauſtra ꝑ indulgẽtias. qz lz indulgẽtie plꝫ valeãt q̃ ad remiſſiõz pene q̃ſ obſuãtia: tñ ecõuerſo eſt q̃ ad adq̃ſitionem pmij: qõ ẽ meli⁹ s. Tho.

Nona. Valẽt ẽt defunctis ſi ꝓtinek i tenore bullaꝝ: dũmõ aliqſ faciat qõ mãdak. s. Tho. Nec tñ ſeq̃t q̃ ꝑlat⁹ poſſit ꝑ ſuo libito aias a purgatorio liberare vt õr s. Tho. qz inq̃t ad hõ q̃ indulgẽtie vaieant ꝛ req̃rik cã ſqueniens.

Decima. Auxiliũ dare intelligik: q̃ dat ſm ſuã facultatẽ. ñ ãt q̃ citra. vt rex dãs obolũ. s. Tho. Sed tñ dãs citra facultatẽ ꝓſeq̃t partẽ indulgẽtie ꝓportionalẽ. vt innuit ſctũs Tho. iij. diſ. xx. ar ti. iij. q. ij. ar. iij.

Undecima. Cũ q̃s dat citra ſuã facultatẽ: ꝓſeq̃t plus vel minꝰ ſm q̃ dat. ſctũs Tho.

Duodecima. Cõfeſſio requirik vl nõ requirik ſm q̃ intẽdit is q̃ dat idulgẽtiam. qz q̃ntũ ẽ ex natura rei ſm oẽs non req̃rik ꝓfeſſio ſed ſufficit charitas ꝛ contricio.

Tredecima. Lz ꝓbabiliꝫ dicak q̃ cũ papa õr: ꝛ ꝓfeſſis. intẽdat dare ſolũ is q̃ ꝑ⁹ ꝓfeſſionẽ nõ inciderũt in mortale: tñ mihi videk q̃ ꝓbabili⁹ dicãt alij q̃ intẽdat dare oibꝫ q̃bꝫ põt: ſi ſcẽ i ãno ſt ꝓfeſſi. ſ. oibus q̃ ſt i charitate facientibꝫ id qõ mãdak. qz papa ñ facit idulgẽtiã (vt ſuppono) ad inducẽdũ ad ꝓfeſſionẽ ſed ad aliud: puta elymoſynã. Qz aũt õr: ꝓfeſſis. ireligik ſm ſtatutũ eccie q̃ mãdat ſcẽ i anno ꝓfiteri: ſic exꝑſſe tenet Panor. in caꝑis. extra de peni. ꝛ re.

Quartadecima. Qui põt ꝓfiteri aſi q̃ accedat ad idulgẽtiã: bonũ eſt: qz ſecuri⁹ q̃ tñ ñ põt: nihilomin⁹ accedat: qz certũ nõ ẽ. q̃ eã nõ ꝓſeq̃t

Tractatus tertius

Casus xi.

QVeritur xi. vtrū liceat adorare imagies? Ad qō respōdet exs. Tho. iij. di. ix. q. j. ar. ij. q. ij. z. ij. ij. q. xcij. z i tractatu de decē pceptz. Pro q̄ sciēdū ē vt pz. ij. ij. q. ciij. q vnū honoz̄ honore latrie vt ei exhibeam⁹ reuerētiā tāq̄ pncipio oim bonoz̄. angelos āt z hoies dulia. fz hoies excellētes hipdulia: vt beatā v̄ginē. Eodē āt honoze q̄ aliquē adoram⁹ possum⁹ adorare imaginē eius vt imago ē: vt dr. iij. vbi s. qz fm Aris. de memoza z rmīniscē. eodē motu ferk q̄s i imaginē vt imago ē: z i id cui⁹ ē imago. sec⁹ vt imago ē res. Igit imagies chr̄i vt imagines: adorank latria: scōz āt dulia vl hipdulia. Sed ꝯ. Prio. Hā Exodi. xx. dr. Nō facies tibi imaginē. q̄ a fortiori nō debet adorari. Solu. dr s. Tho. i. iij. q in veteri lege fuit phibitū facere imagies: ñ simplr: cū i sactuario fuerīt cherubin: sed ad adorādū. Prio qz ille ꝓpl's erat pn⁹ ad idolatriā. z Secūdo qz de⁹ cū adhuc ñ cēt incarnat⁹ nō erat figurabil'. In noua āt est z cessū: qz cessat vtraq̄ rō. Scdo: qz h̄ solū ē q̄ idolatras irridem⁹ qz adorāt op⁹ manuum suaz. So. Prim⁹ introducēs honorē imaginū i gētib⁹ videk fuisse Nin⁹: q̄ fecit imaginē Belo pr̄i fz Bedā: z ei dinos honoreſ exhibuit Sz idolatre credebāt ex vi sidez imagib⁹ inesse dīratē: sic Hermes(vt testat Augu. de ciui. dei)dixit datū ee hoib⁹ facere deos ꝛō adorabant imagies vt res: qō nos abhorrem⁹. Itē adorabāt imagies irrōnaliū: vt sol: lunē ꝛc. Tertio. Hā imago siue vt res siue vt imago sp est creatura. q̄ nunq̄ est adorāda latria. So. Licz creatura nūq̄ adorek latria vt termin⁹ vltim⁹ adoratiōis. sec⁹ vt mediū z rō adorādi siue vt imago. Quarto. In cultu diuino nō sk exhibēda nisi ea de qb⁹ hr̄ in scptura: cui⁹ mōi ñ sk imagies So. Sic dr sctūs Tho. imagies skitroducte: Prio a chr̄isto ad abagaz mittente suā imaginē. vt dr i Ecclīastica histo. Scdo ab apl'is. qz tpe eoz Lucas fm Damasce. depinxit imaginē chr̄i z v̄ginis: z imaginem chr̄i secū ferebat: vt dr in eius hīstoria. Vltra āt apl'i tradidert q̄ nō sk scpta: z h̄ ē vnū. Vñ i Cilio romano vbi fuerūt mille epi fm sctm Tho. statutū ē vt pingerenk imagines. Prio vt sint libri laicoz. Scdo: vt magis sint i memoria mysteria chr̄i. Tertio ad excitandā deuotionē. qz. s. magis solēt mouere visa q̄ audita. Elice vt liber ꝛcliōes.

Casus xi.

QVeritur xij. Vtrū aliq̄d aliō ab imagie dī sit adorand ū latria: Adqō viso sancto Tho. iij. di. ix. z iij. q. xxv z viso mgro Petro hgo. in suis etymologiis rñdeo q̄ cū res irrōnal' nō sit in se digna aliq̄ honore v̄l adorarīoe: non pōt adorari nisi vt aliq̄d ē nāe vel p̄sone itellectual'. Qō dupl'r ē. Vno mō. qz ē ei⁹ imago. Alio mō. qz ē ei⁹ instrumentuz quo tangēdo vtīk ad agendū vel patiendū: vt vestes: calciamēta: patibulū: thuiusmōi. nisi sit creatura rōnalis vt crucifixozes. Hoc āt instrumētū ē duplex .s. q̄ddā tāgēs tactu p̄ñti realīt vel apphēsiue. z q̄ddā qō solū tetigit i p̄terito: nūc āt nō tāgit realiter nec apprehēdit vt tāgēs actu seu vt ꝛiūctū: vt crux que olī tetigit mēbra chr̄i. Et h̄ trip̄ ē duplex. s. q̄ddā qō tāgit p se z fz se: vt ipa totaī crux q̄n erat itegra: z silr (ne fiat magna vis i v̄bis) q̄libet ei⁹ ps q̄ re fuit cōiūcta mēbris chr̄i. Et q̄ddā qō tāgit solū gra alteri⁹: vt ille particle q̄ mō sk separate z ñ fuerūt in extremitate crucis sed vel sub terra vel intra grossicie illi⁹ scti ligni. Cū igr̄ fm s. Tho. duplex sit rō adorandi creaturā latria. s. qz vel est imago chr̄i: vl qz ipz tetigit: etiāsi ñ sit imago. Dico q̄ rōne ꝛtract⁹ mīta sk adorāda latia: vt q̄cūq̄ instīa chr̄i ipz tetigerunt si p itellectū accipiāk vt ꝛiūcta p̄sone chr̄i vt calciamēta ei⁹ : z spice corōe z vestes z hmōi: etsi chr̄s ñ tetigerī nisi in suo toto. Qō pz qz oēs partes de quib⁹ credim⁹ q̄ sint crucis q̄ tetigit chr̄m sic adorāmus. Si tñ talia apphēdank non

vt ꝓlũcta chr̃o de pñti: sed soũlvt aliq̃d chr̃i: sic adorank hyꝑdulia: vt patet. iij. vbi ꝫ. Sicꝫ ãt dicat ꝙ i ea re q̃ adorak ñ habz locũ dtuersa acceptio et⁹ fm ꝓsi/derationẽ: dicendũ est ei ꝙ null⁹ adorat sane lignũ absolute: sz solũ distiguẽdo ꝑ itellectũ actuyl' ꝑtute. rõnẽ ligni vt li gnũ a rõne ligni vt imago. Crux igit q̃ chr̃m tetigit fm mentẽ scti Tho. adora tur triplicit. Prio vt imago. z ꝫ est cõe ẽt crucib⁹ q̃ ñ tetigerũt illũ. Et scõo vt res chr̃i ei ꝓlũcta. Et tertio res chr̃i ei ñ ꝓlũcta. Tertio mõ adorak hyꝑdulia nõ obstãre ꝙ ille honor sit chr̃i z ñ crucẽ qz lz chr̃s i seipo z i sua imagine z i sua re sibi ꝓlũcta adorẽt latria: in re tñ non ꝓiuncta adorak hyꝑdulia. qz adorak in alio. Sed ꝫ Prio. Nã si ꝓtact⁹ ẽ sufficiẽs ratio adorandi latria: brã ꝑgo de/beret adorari latria. Solu. Brã ꝑgo z rõne imaginis z rõne ꝓtact⁹: ẽ q̃dẽ dif/gna adorari latria eq̃ bñ vt imago de/picta z vestimẽta: sz tñ adorari ñ dz la/tria. qz cũ i se sit q̃d adorabile: videt ille honor sistere in imagie vt res ẽ: z eẽt pi culũ idolatrãdi. Scõo. Nã idẽ seq̃t de asello q̃ chr̃s est vsus ascẽdẽs ad passio nẽ i hierlm. So. Utiq; ille asell⁹ vt ꝓlũ ctus chr̃o eẽt adorandus latria: z vt nõ ꝓlũct⁹ hyꝑdulia nec dz ꝫ alicui eẽ ri di/culũ: qz cũ eẽt aiat⁹ dignior fuit lapide sepulcri: quẽ veneramur. Elice igit ꝛclusiões.

Pria. Crux q̃ chr̃m tetigit rõne ꝓtactus z rõne imagis adorak latria.

Scõa. Lãcea aũt q̃ chr̃z tetigit z clauꝰ z reliq̃ adorank latria vt ꝓlũcta chr̃o rõne ꝓtact⁹: sz ñ rõne imagis.

Tertia. Omnis crux i qcũq; mate/ria adorak latria: qz est imago: ñ autem omnis lancea vel clauus. qz hoz nulluz est imago. z q̃dam chr̃m tetigerũt q̃dã ꝑo non.

Quarta. Ea q̃ chr̃m tetigerũt si ꝓsi/derenk ꝑcise vt res chr̃i. i. nõ vt ei ꝓlũcte adorank hyꝑdulia.

Quita. Partes sancte crucis q̃ chr̃z tetigit: q̃ actu chr̃m nõ tetigerũt de ꝑi quo nisi i suo toto: adorank latria gra/tia alt⁹ id est chr̃i z sui totius in q̃ tetig gerunt.

Sexta. Nõ solũ dei imago artificia lis sed ẽt naturalis puta hõ marie cru/cifixus vel angel⁹ est digna adorari: sed rõnalis ñ dz adorari nisi ea adoratione q̃ ẽ digna in se.

Septia. Licz btã ꝑgo sit duplici rõ ne digna adorari latria: tñ illicitũ ẽ ille eã adorare.

Octaua. Eadẽ est rõ de reliquijs il/li⁹ aselli si inueniunk sic̃ z de alijs q̃ chr̃z tetigerũt: excepta substantialis forme mutatiõe: q̃ tñ ñ obsistit adorationi: vt ptz i reliquijs scrõꝝ.

Nona. Nulla creatura irrõnalis fm se est aliq̃ mõ veneranda: sz solũ vt ima go vel aliq̃d alid altrius.

Casus. xiij.

Quer̃ xiij. Vtrum oꝛ nat⁹ mulierꝫ fm motem ꝑie rit meritum aut peccatũ ve/niale aut mortale: Ad h aũt respondet scr̃us Tho. ij. ij. q. clxix. z Pi sanus z Augustinus ad Presidium. et Alexan. de ales in. ij. z archiepc̃s ij. par te. ri. iij. c. v. Ex q̃bz sic rñdetur Qđ sã ctorum patrum documento sancitũ nõ est. superstitiosa adinuentiõe nõ ẽ ꝑsumẽ/dũ. ij. q. iij. ꝓsuluisti. Sed nec scriptu/re nec sancti dicunt hoc esse mortale ni/si in certis casib⁹ Igit: alijs ñ erit mor/tale. per argumẽtũ a ꝑrijs: vt dist. xxv. qualis. Sed cõtra Primo. qz scꝑtura talib⁹ cõminatur Esaie. iij. z Cypria⁹ dicit ꝙ purpura z serico induti chr̃um induere nõ possunt. Solu. Intelligit i casu in quo est mortale. Scõo. quia est ꝓra scripturam apostolicã. j. Petri. iij Quarũ nõ sit ꝛc̃. Et. j. Tim. ij. Non in rorris criminib⁹ ꝛc̃. Contra istam aũt scri pturam nõ est dispẽsatio. xxv. q. j. sunt quidam. imo ꝑ antiquam cõpilationẽ decretaliũm ꝓhibent vestes incise z hu iusmodi sub pena ꝓuationis sacramẽto rum. Solu. Ratio militat de his q̃ cõ/tinenk i doctrina apostolica sub ꝑcepto Que aũt sint talia ex modo loquẽdi et

ratõe sctõr accipit. Et ad antiquã compilationẽ dr q̃ i noua nõ habek q̃ obseruak. Jtẽ dr q̃ aliq̃n leges vel nõ recipiũtur moribꝫ vtentiũ: vel ꝛria ꝛsuetudine abolenk. dist. iij. ca. veniẽs. ꝛ seqntibꝫ. Tertio Matth. viij. Ve illi p quẽ scãdalũ venit. Sed ve fm Hiero. importat damnationẽ etnã. ad qõ facit de iniur. ꝛ dam. c. si culpa. So. Ornatꝰ aliqñ ẽ scãdalũ acceptũ ꝛ nõ datũ de q̃ procedit rõ. Sciẽdũ ẽ aũt q̃ in ꝺ duplr cõtingit pctm̃ s. ex intẽtiõe ꝛ ex ipo facto qõ p ꝛcliones declarak.

Pria. Ornatꝰ semp est mortale si inrẽdak ruina alicuiꝰ.

Scõa. Simlr si inrendak vana gl'ia finaliter. id est sic q̃ esset mulier parata peccare mortalit̃ anteq̃ talem perdere laudem.

Tertia. Similit̃ si intẽdak complacẽtia in ornatu sic q̃ ruina alterius nec intẽdak nec ertã curek. Et sic intelligit Petrꝰ de tarãta. illud Aug. Nihil est adeo veniale q̃n fiat mortale dũ placz. dist. xxv. §. criminis: Et dico ruinã ñ curari cũ ẽ parata ñ desistere: etiamsi sciret alique inde ruinã passuꝝ.

Quarta. Si aũt inrendak laus vl̃ cõplacentia: curata ruina ꝛ nõ finalit̃: est veniale.

Quita. Si autẽ intẽdit placere viro ne se ꝛtenat vel sequak alienas: nõ est pctm̃ rõne intẽtiõis: nisi forte rõne magni excessꝰ.

Sexta. Si aũt intẽdit abscõdere maculã aut vitare alienas derisiões: ẽ nullũ pctm̃ aut leue.

Septima. Quantũ ꝓo ad factũ ipm rõe pdigalitatis: erit mortale si sit magnꝰ excessus: aliqs ñ erit mortale si ibi sit aliqs excessus puus: vl̃ nullũ si nullꝰ excessus: qr nõ erit occasio data sed acceptra: arti. xxiij. q. v. de occidendis.

Nona. De fucis dico q̃ sine pctõ deferunt ad abscõdẽdã maculã a nuptꝫ et nubilibꝫ fm sctm̃ Tho. aliꝫ sp est pctm̃ licz ñ sp mortale rõne intẽtiõis vel inẽptiui. Hec ola sunt doctrina Archie. et mens pdictorꝫ: qbꝫ adde: q̃ qñ ornatus nõ est pctm̃: tũc suppolita gra est meritum. qr ois acꝰ deliberatꝰ i habẽte gratiam est pctm̃ vel meritũ fm doctrinã Lapꝛeo. ꝛ theologorꝫ.

Casus xliij.

Queritur. xliij. Vtrum possunt remitti venialia stãte cõplacentia ad illa? Ad ꝺ aũt rñdet sctus Tho. iij. di. xvj. q. ij. ꝛ dist. xxxij. q. ij. cui concordat Pisanus ti. pctm̃. v. p infrascriptas cõclusiones.

Prima. Nullo modo põt peccatum veniale remitti q̃diu placet in hac vita q̃ ad culpã nec ꝙr quo ad penam q̃n tollitur stãte sua causa. i. culpa: qr ñ põt remitti nisi voluntas inordinata reordinek quod cẽ non põt q̃diu placet peccatum.

Scõa. Nec tñ ad elꝰ deletionẽ requit actualis ꝛtritio de singulis: qr oblita ñ possent deleri.

Tertia. Nec sufficit habitualis: qr ñ staret cum pnia. ꝛ ꝙr nec cum gra. qõ est falsum.

Quarta. Sufficit aũt ꝛtual' ꝛ implicita: q̃ est qñ qs talẽ exercet actũ q̃ actu aliter de veniali doleret si occurreret. ꝺ q̃ actu parebit i seqn.

Quita. Delenk p actũ generaꝰ ꝛfessionis: qr est actus charitatis ꝛtra illa directus: nisi habitualiter teneantur i voluntate.

Sexta. Et p sacrã cõmunionẽ. de cõse. dist. ij. cum omne. ꝛ c. si q̃tiescunq̃. ꝛ vt addunt q̃dã p extremã vnctionẽ. extra de sacra vnctiõe.

Septima. Per aquã bñdictã: de pe. dist. iij. aquã.

Octaua. Jtẽ p elemosynas. de pe. di stin. j. quã oblationẽ. ꝛ c. medicine. ꝛ di stin. ij. sane.

Nona. Jtẽ p oꝛonẽ ꝑcipue dñicã. de pe. di. j. q̃tidianis.

Decima. Jtẽ p epalẽ bñdictrõnẽ. s. q. j. multi. imo p sacerdotalẽ fm aliqs.

Undecima. Ite ꝑ deuotã pectoꝛ tũ sionẽ. de pe. di. j. tres actiões.

Duodecima. Ite ꝑ ꝓtritionẽ iterdũ etiã q̃ ad penã.

Tertiadecima. Si aũt i hac vita nũ q̃ recedit ab eis volũtas: remittũr post hãc vitã etiã q̃ ad culpã ſm ſctm Thomã ⁊ Gregoꝛiũ.

Quartadecima. Et ꝑt vnũ veniale remitti ſine alio. qꝛ nõ vniunt in auersi one aut ꝓuersiõe vt moꝛtalia: de quib⁹ eſt ſecus.

Quintadecima. Nõ pñt ãt remitti ſtãte aliq̃ moꝛtali: qꝛ tollunt ꝑ feruoꝛẽ charitatẽ ſibi ꝓxiũ. Vñ ⁊ ꝑ ſupdicta remittunt talia: ingntũ illa excitãt feruoꝛẽ ꝑ ſe: vl̃ remouẽdo. phibẽs. Hec oĩa ex aliq̃ illoꝝ.

Sextadecima. Qui vult ꝓſolatiões q̃ ꝓuenĩũt ex feruoꝛe charitatẽ: ſtudeat ꝑ pdicta purgari a venialib⁹ q̃ dicto feruoꝛi repugnãt.

Caſus. xv.

QVeritur. xv. Vtꝝ licet at alicui rẽ iuã vẽdere ingntuꝫ põt: Ad h̃ aũt ſoluit Scot⁹ i iij. diſt. xv. Rayñ. in ſũma: ⁊ Archie. Et oẽs ꝓcludũt q̃ nõ. qꝛ ẽ ſentẽtia iuris. x. q. ij. h̃ ius. Pꝛo h̃ aũt ſcien dũ ex. ij. ij. q. lxxvij. q̃ emptio ⁊ venditio ptinẽt ad iuſtã cõmutationẽ: vt etiã ỏt Ariſt. i li. Eth. de cui⁹ rõne eſt eq̃litas. Vñ oꝛtꝫ ꝑcũ cẽ eq̃le rei ⁊ ecõuerſo. Et facere ꝺ/ẽ facere ꝺ iuſticiã: qõ ſp ẽ moꝛtale de ſe: niſi ſit q̃d mimũ vl̃ indelibatũ. Juſtũ ãt ſiue eq̃le ꝑcũ ſm Jnno. et Ray. ẽ qõ cõiter currit i illo loco ⁊ tpe. qõ tñ ſm ſctm Tho. nõ ꝓſiſtit i indiuiſibili. Et h̃ ẽ qõ ỏt glo. i dco c. h̃ ius. q̃ iuſtũ ꝑcũ taxak ſm exiſtimatiõem cõem. Et idẽ hꝫ i. l. ꝑcia. ff. ad. l. falci. Et itellige ſm Archie. niſi ſit fraus minoꝛãtium rei ꝑcũ ſtudioſe vl̃ augẽtũ. Dicit tũ s. Tho. q̃ ñ vẽditoꝛ mltũ ex vẽditione dãnificak. ꝑt vẽdere ⁊ rẽ ⁊ ſuũ damnũ. Secꝰ ãt ſi ipe nõ dãnificeꝝ. ⁊ venditoꝛ multũ iuuek. qꝛ cũ h̃ nõ ſit ꝓpꝛ ꝓdtionẽ vẽdẽtis: vẽderet qõ nõ ẽ ſuuꝫ. Et iſtis igit ſequit q̃ licꝫ vẽdere ingntuꝫ põt ꝓcurrẽtib⁹ trib⁹. Primo: q̃ ceſſet fraus minoꝛãtiũ. Scõo vis ſeu actio emẽtiũ. ⁊ Tertio igrãtia eoꝝdẽ. Tũc em ꝑcũ eſt iuſtũ. Addit aũt Angelica q̃rto reꝙri q̃ ceſſet leuitas mẽtꝫ: ſꝫ reducit ad igrãtiã. Et ingnto q̃ tales poſſint donare. ſꝫ ſupponit ꝓxiũ eẽ iniuſtũ: qõ ego nego ꝓcurrẽtib⁹ pdictꝫ: niſi ꝺs tanq̃ ſtultus vellet ſua bona dilapidare Sed ꝓtra Pꝛio: qꝛ leges ꝑmittũt vt emẽtes ⁊ vẽdẽtes ſe decipiãt: dũmõ h̃ nõ fiat vltra dimidiũ iuſti ꝑcij: vt. C. de reſcin. vẽ. l. ij. So. Leges hũane nõ potuerꝝ phibere oĩa q̃ ſũt ꝺ ỽtute. qꝛ dank multitudini: i q̃ ſũt multi a ỽtute deficiẽtes. lõ ꝑ hibet ſolũ deſtructia hoim ſocieratẽ. ſꝫ ſecꝰ de diuia. cuiꝰ finis nõ ẽ ſolũ gubnatio multitudis hoim. Scõo: qꝛ naturale eſt vẽdere ingntũ ꝺs ꝑt. qõ patꝫ: qꝛ oĩb⁹ ꝓuenit. Nã ab oĩb⁹ fuit appꝛobatũ dictũ mimi dicẽtis: Utili vultis emere ⁊ care vẽdere: vt ỏt Aug. xiij. ỏ trini. Vñ ỏꝛ Pꝛouer. xx. Malũ ẽ malũ eſt: ỏt oĩs emptoꝛ ⁊c. Sol. Aug. ỏt q̃ ille igrant locutꝰ ẽ. Et ponit exẽplũ de q̃dã q̃ dedit iuſtũ ꝑcũ libꝛi cutuſdã: cũ venditoꝛ minꝰ ex igrãtia poſtularet. Vñ iſta cõitas eſt oĩm ſimplr. ⁊ tõ eſt vicij: nõ nature. Tertio ecõuerſo videk q̃ debemꝰ rẽ vẽdere minꝰ q̃ valeat. qꝛ q̃cũq̃ vultꝫ vt factãt vob hoies ⁊c. Dar. vij. Sol. dictũ dñi ſm s. Tho. ſic itelligik: Que cũq̃ vultis. ſ. volũtate honeſta ⁊ iuſta. ⁊ rõnabili: eadẽ facite ⁊c. Et h̃ intelligẽ obſeruata ꝓditiõe ꝓſonaꝝ. Non em ſi rex vult ſeruũ lauare ſibi pedes: debꝫ velle facere ecõuerſo. ſed debet ei velle ſeruire in his que regem decet. Elice cõcluſiones.

Prima. Debemꝰ eẽ parati facere alitis qõ vellemꝰ nobis fieri voluntate rationabili.

Scõa. Oꝛtet ꝑciuꝫ eſſe equale rei ⁊ ecõuerſo. quod fit ſi vendak ꝑcio curẽte ad numeratũ. vel ſi vendak quantum eſt poſſibile: ceſſante fraude ⁊ vi ⁊ ignoꝛantia.

Tertia. Oĩs q̃ emit aut vendit recedẽs ſciẽter a iuſto ꝑcio noꝛabilr: facit

contra iusticiã ꝛ peccat mortaliter:ꝛ tenetur restituere.

Quarta. Quãdo emẽdo aut vendẽdo recedit a iusto ꝓcio vltra dimidium cuiꝰ vẽditio est rescindẽda. alꝫ aũt si sit infra: vel �means aliqs in dimidio ꝓcise tenet. ꝛ sufficit restituere qđ deest: vt dictum est supra.

Quinta. Quicũqꝫ volũtate deliberata cupit vẽdere plꝰ iusto ꝓcio vel emere minꝰ notabiliꝛ: peccat mortaliꝛ. secꝰ si tã tũ iclinek ex sensualitate: ꝫ rõne deliberata nihil vult ꝓter eqtatẽ.

Sexta. Licz vẽdere rẽ rõne dãni plꝰ ꝗ valeat i se. i. qntũ valet vẽditori: ñ tñ qntũ valet emptori. Et itellige qñ vẽditor vẽdit vt seruiat.

Septima. Licz leges hũane aliqua ꝓmittãt iniusta impunita: tamẽ secus est de diuina.

Casus. xvi.

QVerit. xvi. Vtz liceat carꝰ vendere ꝑpẽ dilatiõem ꝛpis? Ad ꝫ dico ꝙ cũ oꝛte at ꝓciũ esse eqle rei: si res plꝰ iusto ꝓcio vẽdak sciẽter ad numeratũ: ẽ iniusticia. si ad tps: est vsura. ꝛ si nõ ex forma: tñ ꝛtualiꝛ. vt ptz extra de vsu. i ciuitate. vbi dꝛ: ꝙ ẽ ibi pctm. ꝛ si nõ vsura ex forma. imo est ibi vsura qđ ad deũ �means glo. i c. ꝛsuluit. extra de vsuꝛ. Imo ꝛ �means textũ expsse eccl̃ia ꝫ determinauit Et declaro rõne: qz sic vendẽs seruit de ꝓcio rei certo tpe: qđ ꝓcio deinde vult illam excrescentiã. Nota ꝙ iustũ ꝓciuz rei nõ ꝛsistit i indiuisibili �means scm Thomã. Jdeo ꝺm Scotũ in. iiij. diuidit iustũ ꝓciũ in tria ꝓcia. s. Jnfimũ/mediũ ꝛ summũ. sicut eandẽ pecĩã panni triũ extimatoꝝ vnus possibiliter extimabit xlix. aureis. alꝫ xlix. cũ dimidio. aliꝰ. l. Luz igiꝯ rẽ ad numeratũ dares ꝓ ꝓcio infimo: si rõne dilatiõis vadis vsqꝫ ad sũmũ ibi sistendo: nõ peccas: qz stas infra limites iusti ꝓcij. Posset tamẽ ꝙ vẽdit vt seruiat vẽdere rẽ tñ plꝰ ꝗ ꝓsimiliter extimak valitura tẽpe alio. ꝛ hoc si in tpus illud intẽdebat seruare. Hoc eñ sentit Sco. ꝛ Archie. ꝛ hĩ expsse in ca. in ciuitate. extra de vsu. ꝛ in. c. fi. Et ꝫ itelligo ꝙ a foꝛtiori licz vẽdere sb hac lege: vt qñ vẽditoꝛ voluerit ponat ꝓciũ currẽs: vl̃ vt soluak ꝓciũ qñ erit tali die Si eñ licz nũc rẽ vẽdere eo ꝓcio qñ valebit tpe qz eã intẽdo exponere ꝺm extimationẽ hoim: multo magis licz eo qñ valebit i ꝓtate. Et ꝫ fit i casu meo. Et hec itellige vt dcm ẽ qñ vẽditio fit causa amicicie vl̃ beniuolẽtie: alꝫ illicitũ ẽ. Vide si vis Heruei. iij. qđli. vlti. qstione. Si aũt nõ intẽdebat �means rẽ: vel nõ erat ꝓbabile rẽ plꝰ valiturã: ẽ vsura ꝺm Archie. ꝛ extra eodẽ. nauigãti. Jdẽ etiam intelligo suo mõ ꝺ emptoꝛe: qz. s. licet ei nũc soluere minꝰ ꝓcio currẽte tantũ qntũ ꝗsimiliꝛ extimak res minꝰ valitura tpe acceptiõis. argu. i c. in ciuitate. ꝛ i c. nauigãti. Sed ꝓtra: Primo Nã res tãtum valet qntũ vẽdi ꝑt. ff. ad trebel. l. j. §. si hec res. ꝛ ff. ad. l. falcl. qꝫ rebak. ꝛ ff. de furtꝫ. Siqs vxoꝛi. §. vl. ꝛ ff. de dona. cã moꝛtꝫ. Precia eñ rez nõ ex affectu singl̃oꝝ ꝫ cõiter extimank. ff. ad. l. falci. l. ꝓcia. Sol̃. Glo. i c. i ciuitate soluit. qz i isto ꝓtractu nõ fit emptio ꝛ vẽditio extimatiõe cõi. Sic eñ. i. ꝺm extiatõꝝ cõez seu currẽtẽ tãtũ valet res qntũ vẽdi ꝑt. Archie. ãt. ij. ꝓte. tit̃. j. ca. vij. soluit. qz res tantũ valet qntũ vẽdi põt cessante fraude minoꝛãtiũ ꝓcium. Ego ꝫo dico vt supꝝ qõne. ꝓxia. Et addo ꝙ ad emẽdũ cogik aliqs nõ solũ ꝑpẽ naturales necitates: ꝫ etiã ex auiditate lucrãdi. sicut ꝙ ñ curãt ꝓdere. x. i emẽdo vt lucrenk inde. xv. vel. xx. Scõo. qz ꝗlibz ꝑt se ꝺuare indẽnẽ. Jste aũt vẽditoꝛ multũ dãnificak ex ꝫ ꝙ suã pecuniã nõ habet. Sol̃. Cuilibet licz se indẽnẽ seruare sed nõ cũ dãno iniusto ꝓximi. quia nemo debet cũ alteriꝰ iactura locupletari. extra de reg. iu. li. vj. Et qđ si damnũ patik iste: qz posset de sua re nunc hẽre pecuniã quã recusat vt fuiat emptoꝛi: tũc põt vẽdere dãnũ suũ. Si aũt pecuniã hẽre nõ põt ꝛ inde patik dãnũ: nõ est equũ vt emptoꝛ faciat eũ indemnẽ. exq̃ ꝑpẽ emptoꝛẽ nõ patik. Nõ eñ tenek de dãno qđ eius causa non sit. Tertio

quia est ira ꝙsuetum. Cõsuetudo aũt ẽ ius moriby instituꝝ. di. j. ꝙsuetudo. Imo aliqñ ꝓiudicat legi. extra eodẽ ca. vl. Sol. Nulla ꝙsuetudo ꝫ naturalẽ eq tarẽ ꝑt eẽ iusta ꝑm scꝝm Tho. Quarto Quia aliqñ creditor facit expensas in exigendo. g̃ videk q liceat ei vẽdere alid ꝺ plꝰ ad reficiendũ suũ interesse: maxime cũ hac intẽtiõe vt nihil plꝰ accipiat si tpe statuto debitor soluerit. Solutio Hoc est laqꝰ diaboli. qz esto q talem habeas intẽtionẽ mõ: potest mutari et potes oblituisci iustũ ꝓciũ z potes mori z pauꝝ remaneret i tuo libro apotheca. Et ꝓterea difficile est pecuniã oblatã remittere. Si g̃ facis expẽsas: bñ ẽ ius vt tibi facias q illõ recõpẽsationẽ fieri. Elice ꝛcliões.

Pria. Quicũq scienter vendit vltra iustum ꝓciũ notabiliter: mortaliꝝ peccat z est vsurarius ex fine. z si nõ ex forma si vendat ad tps: excipiendo tamen vt infra.

Scda. Silr vsura ẽ emere minori ꝓcio qz soluit nũc res q̃ habebit i posteꝝ z mortale si fiat i re notabili.

Tertia. Quãdo vẽditor gra emptoris vẽdit qõ fuare volebat i aliud tpus i q̃ habitr. i. fz cõe ꝓrudẽtũ iudiciũ extimak plꝰ valituꝝ. Iz ei vendere tãtũ plꝰ q̃ntũ plꝰ extimak valituꝝ.

Quarta. Si aũt nõ intẽdebat seruare: vel credit q non plus valebit non licet.

Quinta. Licz emptori soluere nunc minori ꝓcio q̃ credit res minꝰ valitura tpe q̃ reddet.

Sexta. Licz tibi vendere rem tuam hac lege q qñ volueris pones ꝓciũ quo posito nõ vltra cõscẽdes ẽt ꝓcio ꝙscendente: nec eo descẽdente descẽdes. Ita tamẽ q ꝓciũ ponak. nõ qõ sit ꝓteritum ſz qõ currat quãdo ponet. z ita q rẽ intendebas seruare donec occurreret ꝓciũ tibi placẽs.

Septia. Similiter licet vendere sub hac lege q detur tibi cõmune precium quod cõmuniter curret tali die si seruare intendis ꝛc.

Octaua. Cuilibet licz plꝰ vẽdere ad tps q̃ ad numeratũ: dũmõ rei ꝓciũ sũmũ nõ excedak.

Nona. In ꝛctũ istũ multi z sepe incidũt: z ab eo pauci: z raro resurgũt.

Casus xvij.

Querit decimoseptimo Utr venditor teneak dicere defectũ rei vẽdite: Ad qõ rñdet scꝝs Tho. ij. ij. q. lxxvij. ar. iij. Obscure. z. ij. quodli. ar. x. z Pisanꝰ z angelica. Doctrinam aũt sancti Tho. sic intelligo. Nulli licet ꝓxio iferre damnũ aut ꝓculũ. Quidã igit defectus dãt dãnũ tm: vt pannꝰ malꝰ. Quidã ꝙo damnũ z ꝓculũ ꝙsone vel rei: vt cibꝰ corruptꝰ seu venenosus: z equꝰ aliꝰ stinꝰ cadẽs retrorsũ. In ꝓmis siue defectus sit secretꝰ siue nõ: vẽditor dicere ñ tenek: ſz sufficit si minuat de ꝓcio rei q̃n tũ apprehendit ille defectꝰ. qz nec dãnũ nec ꝓculũ ifert emptori. Si tñ ꝓcium nõ minuit ifert dãnũ. In secũdis aũt ñ tenek si sint publici. secꝰ si occulti etiãsi minueret de ꝓcio: qz exponeret emptorẽ ꝓculo. Et dr Amb. libro de officijs. In ꝛctis vicia eoꝝ que venunt prodi iubenk. alioqn q̃uis i ius emptoꝛ trãsierint: doli tñ actione vacuank. Sed ꝫ quia Tullꝰ de officijs introducit quendã dicentẽ. Quid ramabsurdum q̃ si dñi iussu ꝓco ꝓdiceret: domũ pestilentẽ vẽdo. So. Licz nõ debeat defectꝰ dici accedenti ad emẽdũ: q ꝓt oĩa ꝙsiderare. Secundo. qz si tenek dicere h̃ ideo ẽ: qz dicẽdo minueret ꝓciũ. Sed h̃ est falsũ. quia pari rõne vendens frumentũ in loco caristie. z scies multos post se delaturos triticũ teneret hoc dicere: qõ est falsum Solu. Nõ est sile: qz vicium facit rẽ eẽ minoris ꝓcij in pñti. nõ aũt id qõ futuꝝ rũ est z nescit. Ideo ille ñ tenek dicere. Elice ꝛcliones.

Pria. Licz nulli teneamur dare auxiliũ nisi rõne cure vel necessitatis: tñ nulli licz iferre damnũ vl ꝓculũ.

Scda. Si defectꝰ rei ẽ dãnosus z ñ

Piculosus: nō oportet illū occultū mā/ nifestare si pciū minuat.

Tertia. Si āt eo casu pciū nō minua tur: peccat vēditor z restituere tenet.

Quarta. Si āt nec vēditor talē defe ctū nouit: ñ peccat q̄dē: sed tñ tenet resti tuere cū nouerit.

Quīta. Si defect⁹ est piculosus z oc cult⁹: sine pctō taceri ñ pōt.

Sexta. Si ꝓ o sit public⁹ nō oportet ꝑm patefacere: sed oportet pciū mi/ norare.

Casus xviij.

QVerit decimo octauo Vtrū emēs raptū vel furatū teneat restituere? Ad h respō det Archie. ij. pte ti. j. z Pi/ lan⁹ titu. Restitutio quarto. et Ray. z Guil. z Host. Et ꝑm istos distinguitur Aut ei fecit ignorant aut scient. Si p/ mū: sic est possessio bone fidei: nisi vt ōt Ray. ignorātia eēt crassa vel supina: eo q̄ lata culpa equipat dolo. extra ō⁹stit. vt aiay. li. vj. Pōt igit retinere expēsas q̄s fecit tpe bone fidei circa rē. z fruct⁹ preceptos. extra de in integ. resti. reqstuit. Etsi bona fide durāte res perīt: ñ tene tur ꝑm Ray. z Host. q̄ ñ erat ī mora. Nec silr si alienauit: q̄ ū desīt possidere dolo. Nec tenet reddere pciū q̄d inde habuit. q̄ pciū rei furtiue ñ est furtiuū. ff. de furt̄. l. q̄ vas. §. fina. Q̄d itelligo ñ solū si illud distraxit: sed ētsi extat. q̄ actio remanet vero dño ꝫ scōm emptorē. Si tñ stante re illā agnoscit furtiuā tenet illā reddere cuz fructib⁹ extantib⁹ nec pōt a dño petere pciū. C. de furtis. l. in ciuilem. sed agit ꝫ vēditorē. Si aūt scōm: adhuc distinguit. q̄ aut h fec ad vtilitatē suā: aut dñi. Si p̄mū: tenet re/ stituer rē z oēs fruct⁹ extātes z ꝫsūptos etiāsi solū phabilr credebat. Nec libera tur alienādo aut si res pereat. q̄ cōmisit furtū rē alienā iuitro dño ꝓrectādo. ff. de fur. l. j. Et tenet restituere eā ī ea bo nitate ī q̄ emit. Imo z ī ea in q̄ fuit tpe intermedio: siqua fuit maior. Concor. Ray. z Host. Et idē itelligit de scōo z tio emptore tali. Nec ꝑt petere pciū. l. in ciuilē. Si āt ad vtilitatē dñi vtilit gerēs negociū ei⁹ ꝑt repetere q̄cq̄d sibi abest p illa re siue pciū siue expensas: z tenet reddere q̄cq̄d sibi p ea re adest. fz Ray. z h si vtilit negociū gessit. q̄ pci/ um. s. ē modicū: z dñs alias ñ erat babi/ tur⁹. Elice ꝛcliōes.

Pria. Qui bona fide ignorant emit rē furtiuā: tenet solū de re z fructib⁹ ex tātib⁹: nisi ignorātia eēt crassa.

Scōa. Talis ꝑt repetere expēsas fa/ ctas ī bona fide. ñ aūt pciū q̄d dedit: fz agit ꝫ voluntatem.

Tertia. Qui emit ignorātia crassa: tenet in oib⁹ eo modo q̄ malefidei pos/ sessor.

Quarta. Qui emit scient ad suā vti litatē. i. aio habēdi. p se rem vel pciū te/ net de re z fructib⁹ extātib⁹ z de ꝫsūptꝫ z de oi melioratiōe rei: etiāsi res perīt vl̄ sit alienata.

Quīta. Qui aūt ad vtilitatē dñi ge rendo vtilit negociū ei⁹: z tenet redde/ re oēs fruct⁹.

Sexta. Licz tali in foro ꝫscie credat tñ in foro ꝓtioso sec⁹. Vñ oportet ipz ꝓtestari q̄ hac de cā emat. argumentū. C. de fur. l. ij.

Septia. Probabilit credo q̄ taliter emēs parat⁹ reddere vero domino si eō paruerit: credēs tñ q̄ ñ compebit. z cō/ sequēter sperās. p se rem se habituz: nō peccat. q̄ ꝑsilr pōt de veri dñi volun/ tate pīsumere.

Casus xix.

QVerit xix. Vtrū licē/ at emere ab vsurarijs manifestꝫ pignera perdita? Ad h respondet Archie. q̄ vna opi nio que est Alexan. de ales z Bonauē. z Scoti. iij. distin. xv. est q̄ in vsura nō transferat dominiū sm quā non possūt emi vel insolutionem accipi: sicut nec rapta. Sed alia est dicens q̄ transfert: sed remanet repetitio que est setī Tho. z Bof. z Berū. z glo. xliij. q. iij. siquis

fm quã pñt emi vl in solutiõem accipi. Et ista inq̃t est cõtr: z mihi magis placet. Naz ista emptio nõ est ꝓtra aliquã legẽ scriptã: cũ tamẽ lex phibeat emere raptũ. L. de furtis. l. in ciuilẽ. z consequent intelligit esse cõcessa. Argumentũ. xliij. q. ij. ebron. Nõ est etiã ꝓtra legẽ nature ex hõ q̃ feneratoꝛ efficiat impotẽtioꝛ ad restituendũ. q: p̃ recipit pcũ. aut quia fiat iniuria domino pignoꝛis quia sciẽti z ꝓsentiẽti nõ fit iniuria nec dolus. extra de reg. iu. li. vj. g̃ licz. Itẽ dñi z cõmunitates volũt talia pacta esse rata. quia alꝫ nullus vellet fenerari publice: quod multũ obesset ciuitatibꝫ: licz nõ impediant vel statuãt q̃n fiat repetitio: quia tenerenť insolidũ: z statuentes ac obseruãtes essent excõmunicati. extra de vsuris. ex grauí. in Ele. Ergo idem. z pcipue quia inq̃t nullus doctoꝛ a me lectꝰ hõ dt expsse. Sed ꝓtra quia fm Amb. vsura est rapina. xliij. q. liij. Siquis. Raptũ aũt emi nõ potest. Solu. Est rapina. i. quid illicite adq̃situm. Intellige autẽ nisi res sit furata: aut sit sacra: que. s. pignoꝛi dari nequit: añte factũ tñ phibendũ est. q: materia est dubia. Hec omnia ille. Cũ eodẽ vidẽ sentire magister Petrus bergo. qui viso san. Tho. ij. ij. q. lxxviij. ar. iij. z. iij q̃dli. q. vij. ar. ij. z. iij. di. xv. q. ij. ar. iij q. ij. dt: q̃ nõ transferť dominiũ in lucro vsurario. z intellige si habz vsum a ꝓpetate distincrũ. sed secꝰ in pignoꝛe perdito rõne pene posite in ꝓtractu. Unde elice istã ꝓclusiõem: q̃ omnibꝫ est dissuadenda ista emptio ratione dubietatis: sed tñ nolẽti desistere nõ est negãda absolutio: nec aliqs post factũ cogendus est restituere.

Casus. xx.

Querit vigesimo: Utr emens blada vl alios fructꝰ stpe eoꝝ vt postea cartꝰ vẽdat peccat: Ad hõ rñr fm Archiepi. z Ray. z Guil. q̃ hõ lucr̃ ex se ẽ turpe. xliij. q. iij. Quicũq;. Io oportet q̃ honestet aliq̃ bono fine. Si g̃ qs hoc facit ad bonũ cõtatis: vt Joseph. sic ẽ merlꝰ toꝛtũ: fm Ray. Si ꝓ hoc facit ad pulsionẽ suã nõ vt vẽdat: z tñ postea vẽdit: est licitũ fm Guil. Ray. z Inno. z a fortiori si facit vt inde elymosynã faciat: dũmõ cõmunitas p̃ caristiã nõ ledat: vt dt Archie. Si ꝓ vt negociãdo lucret vitam suã z suoꝝ: licz fm Guil. maxie si aliud negociatõis genꝰ facere nescit z nõ haberet vñ sustẽtet: dũmõ nõ intẽdat caristiam. Si ꝓ facit ex auaricia: vt alij cõpellantur ab eo emere z ipe vendat suo mõ: aut si intendat caristiã: est mortale fm Guil. z tenet restituere pauplbꝫ: fm Ray. z. xliij. q. v. q̃ hẽris. qõ fm Guil. ẽ vex de honestate lz nõ de pcepto. Consoꝛdat pdictꝰ scũs Tho. q. ij. dt: q̃ fm phm. j. polit. lucr̃ mercatoris de se est turpe: qz oꝛdinat ad fulẽdũ cupiditatẽ. Io oꝛtet q̃ honesto fine honestet: q̃ est ꝓfuitio sui: vel elymosyna ad pauꝑes: vl opulentia cõtatis. Et subdit: q̃ bonꝰ mercatoꝛ omnes istos fines debet intẽdere Elice ꝓclusiones vt vis.

Casus. xxi.

Queritur. xxi. Utr licet mercari: Ad hõ respondeo fm Pisa. tit. emptio. z Petrũ de Ancha. in c. j. de vsuris. li. vj. z Archi. iij. ꝓte. ti. viij. z fm Tho. ij. ij. q. lxxvij. z dico q̃ cuz duplex sit cõmutatio. Una. s. rei ad rem: vl rei ad pecuniã oꝛdinata ad necessitatẽ vite. Et alia pecunie ad pecuniam: vl rei ad pecuniã oꝛdiata ad lucr̃. Prima ptz net ad ẽconomos z politicos: q̃ hñt ꝓuidere domui vl ciuitati. Secũda ꝓ ad mercatoꝛes: vt ptz. j. Polit. Mercatoꝛ igit est q̃ emit aut vẽdit vt inde lucret. Quererе igit utrũ liceat mercari: est q̃rere utrũ liceat emere vt vendat cartꝰ. Et dico q̃ clericis hoc nõ licet: fm sanctũ Tho. z di. lxxxviij. Fornicarij. Laicis aũt licet eo modo q̃ dicet in cõclusionibꝫ. Sed ꝓtra. qz Chry. sup Matheũ dt q̃ nullus debz esse mercatoꝛ: qz nullus mercatoꝛ potest deo placere. di. stin. lxxxviij. ejcies. Ñ p̃. Quoniaz

nō cognouī negociationē. Solu. Dicit scīus Tho. q̄ ista intelligunt de his q̄ ibi ponūt finē. Licitū igit est in aliq̄b casib⁹ mercari.

Cōclusio Prima. Licet car⁹ rē vendere cū sit empta fm Archie. qñ emit in magna q̄ntitate. z vēdit ad minutū. qz rales laborant discurrēdo: exigēdo: reuidendo: scribēdo zc. Et dign⁹ est operarius mercede sua. xij. q. ij. Quicunq; z Luce. x.

Secūda. Et secūdo fm Petr̄ de Ancha. z sanctū Tho. si res mutet in se. vt equ⁹ fact⁹ formosior. Et tertio fm eosdem: si mutet pciū rōne tēporis. Et q̄rto fm eosdem: si mutet pciū ratiōe loci Et q̄nto fm sanctū Thom. ratiōe periculi z laboris in transferendo vel faciendo fieri aliquid. sed hoc reducitur ad p̄dicta.

Tertia. Nō apparet clare fm Archiepi. q̄ sit iustū vt aliq̄s emat rem intēti one statim reuēdēdi rem minutatā i eo dē loco z tēpore. Imo dr Nider. vij. p̄ce pto. c. vi. q̄ talis esset a republica exterminandus. qz nocet vtriq; eoz q̄ vellēt ꝯomice cōmutare. Et vt mihi videt ista sunt vera de emēte tali intētione. scīus siquis emat vt rem al's reuēdat tāq̄ retagliator: z statim occurrit sibi ad vendendū. Iste em̄ iam fecit partē sui laboris: ratione cuius dictum est q̄ licet ei lucrari.

Quarta. Talis q̄ nō emit vt statim vendat: z tamē statim vendit: pōt vendere z emere iusto p̄cio: z tamē lucrari. quia iustum pcium non consistit in indiuisibili.

Quinta. Omnia p̄dicta intelligunt cōcurrentib⁹ p̄ditiōib⁹ req̄sitis ad illas cōmutationes esse licitas: que. s. sunt vt vtraq; pars sit liba: nō coacta: z q̄ res sit vēdibilis: z q̄ sint sine fraude i substātia vel q̄ntitate vl q̄litate rei: z q̄ cōmutantes habitu al'r velint nulli iniuste nocere: z q̄ pcium rei sit equale: z q̄ finis sit honestus quo ad mercatoriam cōmutatiōem.

Casus xxij.

QVeritur xxij. Supposito q̄ vsura sit pctm: q̄re sit pctm: Ad qđ respōdeo q̄ sicut docet expientia z dr sanctus Tho. ij. ij. q. lxxviij. z. iij. q̄dl. q. vj ar. ij. Res sūt in duplici differētia. Nā q̄dā sūt q̄ suo vsu p̄prio totaliter ꝯsumunt vt nihil eoz remaneat i seipis: vt panis z vinū. vel q̄ ad vtrēt: vt pecunia. Quedam vo nō ꝯsumunt totaliter: vt dom⁹ z equus. Et in p̄mis q̄dez cuicūq; p̄cedit rei vsus: p̄cedit etiā rei substātia z in illū trāsfert dōnium rei: nō aūt i alijs. Vñ ridiculū est dicere: accōmoda mihi panē istū donec eo vrar. nō sic aūt de equo Sicut igit ptz ex scīo Tho. ij. ij. vbi s. vsura sumit generaliter: z ē pciū qđ solvit p vsu rei: z specialiter vt est pctm. z sic vsura ē pciū qđ solvit p vsu rei q̄ vsu p̄prio ex toto ꝯsumit. Et norant dr: pciuz. qa sumit p interesse dāni emergētis: vl qđ gratis offert: nō est vsura. qz nec pcium vsus. Et ad h deducit diffinitio Ray. cui p̄cordat Innocē. extra eodē ca. gravi. s. Vlsura est lucr̄ ex mutuo pacto debitū vel exactuz. Nota ex mutuo p̄prie em̄ illud solū dr mutuū qđ nō pōt cōcedi alteri ad vsuz sine trāslatiōe dominij qz fm etymologiaz vocabuli mutuū dr ex meo tuū. qz. s. qđ ē m: ū fit tuū. trāslato dño. instī. q̄b⁹ modis re cō. ob. §. mutui cū alijs ꝯcor. Large tñ sumit aliqñ mutuū p̄ cessio. z sic aliqñ licz inde lucrari vt qñ p̄cedit lib⁹ vl equ⁹. Et ad idē ꝺr diffinitio Godofr. dicēs. Est oē lucr̄ sorti accedēs intētiōe p̄cedēte vel pacto. z itelligē intētiōe p̄ncipali. Est igit vsura pctm nō solū fm phm: sz etiā fm scīpturā vtriusq; testamēti: ita q̄ asserens p̄tiū gtinaciter ē hereticus: vt i cle. ex gravi. Et rō est fm scīm Tho. ij. ij. vbi s. qz i his q̄ vsu ꝯsumunt i q̄b⁹ ꝯsistit vsura: nō pōt seorsuz p̄cedi vsus a re. sz cuicunq; p̄cedit vsus: p̄cedit substātia rei p dominiū. Igit siq̄s vellet seorsuz vēdere vinū z vsum vini. aut vēdit qđ nō est: aut idē vendit bis: z simili mō iniusticiā cōmittit. qz vult ibi p mutuo fieri duas recōpēsatiōes. s. capitalē z vsus rei. Pōt etiā dici q̄ rō hui⁹ est: qz vēdit

vsus rei aliene-i.rei:cuiꝰ dñium tam nō est penes vendētē.ꝛ redit i idez cū pōne. Sed cōtra videk ꝙ nō sit petm̄ qz dr Deu.xxiij. Nō feneraberꝫ fri tuo: sz alieno.imo ꝑmittit i ꝑmiū:eiusdē.xx viij. Feneraberis gētib⁹ multis:ꝛ ipe a ne.ꝛc. Sol. Fenerari alieno nō fuit iudeis ꝛcessum q̄si liceret:fm s. Tho.sed ꝑmissum ad vitādū maiꝰ malū: ne.s.acipent vsuras a frib⁹ suis ꝓpt̄ auariciā: cui erāt dediti. Cū ẏo dr:feneraberꝫ ꝛē. sumit fenerari ꝑ mutuare:qđ ē signuz abūdātie q̄ iudeis ꝑmittebat. Multa alia argumēta habes.ij.ij.vbi s. Conclusiones elice.

Prima. Vsura nunq̄ fuit licita:sed est ꝑtra legē naturalē:moysaicā:euāgelicā ꝛ canonicā: ꝛ dicere oppositum est hereticum.

Secūda. Oīe lucꝝ accrescēs ex mutuo:intercurrente pacto vel intentione ꝓncipali:est vsura.

Tertia. Lucꝝ accrescēs mutuo ex beniuolētia gratꝫ dātis etiāsi inuenit in tētio secūdaria:nō ē vsura.

Quarta. Lucrū accrescens ex vsura ꝓncipali argēti mutuati ñ monetati:nō ē vsura.nec sil'r si argētū sit monetatuz sz tñ signatū:ita.s.q̄ idē nūero sit restituēdū.qz tale argētū vsu nō ꝛsumit

Quinta. Qui mutuauit pacto vl' ꝓncipali intētōe vt ds iret ad suā apothecā ē vsurarⁱ⁹.ꝛ tenet restituere ñ illi cui mutuauit fm Joā.de ligna.ꝛ Joā.calde.sz paupib⁹ tātū q̄ntū extimat ille cū cursus ad apothecā

Sexta. Qui mutuat g̃nū vel⁹ vt recipiat nouū:ꝓncipal'r intrēdēs illā meliorationē:ē vsurarⁱ⁹:fm Ray.Goffre.ꝛ Hosti.Sec⁹ si facit ne suū pereat:ꝛ alteri faciat gr̃am

Septima. Dñs mutuans rustico vt colat suā possessionē:est vsurarⁱ⁹:si rōe mutui vult sibi de aliq̄ rnderi:nō aliter fm Greg.de Ari.ꝛ Lau.de ridol.qz redimit ius suum.

Octaua. Qui mutuat vt sibi rémuneret cessante pacto:nō peccat fm aliq̄s

Casus xxiij

Querit xxiij. Vtrū vsurarⁱ⁹ teneat restituere q̄cq̄d adquirit ex lucro vsurario: Ad h rndet s. Tho.ij.ij.q. lxxviij.ꝛ.iij.q̄dl'.q.vij.art'.ij.di. Jn his q̄z vsus ē ꝓsūptio:nō tenet hō nisi ꝺ eo qđ accepit.qz fructꝰ haꝝ reꝝ nō dependet ex eis:sz ex iduſtria hūana:nisi dñs illiꝰ rei fuerit dānificatus.qz tenet ꝛ ei recōpēsare siq̄d amisit ꝺ bōis suis. Jtē fm aliq̄s qz si iste tenet reddere lucꝝ pecunie vsurarie:ille cui mutuauerat posset recipere lucꝝ ex sua pecunia.ꝛ sic vsura eēt petm̄. Cū sctō Tho.ē Rich. Petr⁹ ꝺ pal'.ꝛ Jo.an.ꝛ Joā.cal.ꝛ Ray.ꝛ Guil'.ꝛ Pisa. Alij tñ alit tenēt. Si aūt sit res q̄ vsu ñ ꝓsumit:tenet ēt ꝺ fructibus fm oēs.qz fructꝰ sūt ipsⁱ⁹ rei: ꝛ ipa res ē in dñio spoliati. Sz ꝛ.videk ꝙ totū teneat restituere ēt i ill'. Prio. Nā si radix sana/ꝛ rami. Ro.xj.g̃ eadē rōe si radix infecta/ꝛ rami. Sz radix butⁱ⁹ lucri fuit infecta:qz vsura.g̃ ꝛ oē adq̄situz ex ea. So. Nō ē sile ꝺ radice ꝛ pecunia illa.qz radix ñ solū hz rōnē māe vt pecunia q̄ē mā solū:sz etiā aliq̄lit cāe effectiue inq̄ntū mistrat nutrimētuz:fm sctm̄ Tho. Scdo. Nā i c.cū tu.extra ꝺ vsurⁱ⁹ possessiones empte ex pecunia vsuraria mādāt vēdi:ꝛ pcia restitui.g̃ eadē rōne ꝛ oē ex tali pecunia exq̄sitū. Sol'. Non mādant possessiōes restitui.qz fortɛ plꝰ valebāt q̄z vsur' extorte. sz ipa pcia:qz.s. possessiōes erāt q̄dē obligate spoliatⁱ⁹: sz nō erāt sue:sz vsurariozꝝ. Tertio. Nō habz vsurarⁱ⁹ maiꝰ ius in re empta ex pecunia vsuraria q̄z in ipa pecunia quā reddere tenet.g̃ tenet reddere rē emptā Sol'. Jmo plꝰ iuris habz in illa empta qz debet ei ꝓpter pecuniā sicut ꝓpt̄ cām instr̄alē.sed ꝓpt̄ suā industriā sicut ꝓpter cām ꝓncipalē.

Cōclusio Prima hec est. Qui ꝑ vsurā aliq̄d lucrat⁹ ē:cuiꝰ vsus ē ipa ꝓsumptio:nō tenet de fructib⁹.

Scda. Secꝰ si sit res cuiꝰ vsus sit ꝺstinctus a re.

Tertia. Tenet tñ vsurarⁱ⁹ spoliato ꝺ oi interesse dāni emergētis:q̄cq̄d sit de dāno lucri cessantis

Casus.xxiiij.

QVerit.xxiiij.Vtrū tabellio scientes ꝓficies istrumētū vsurariū ꝛcr⁹ peccet mortaliter? Ad hoc aūt fm Hosti.z Petr.z Pisa.z Archie.ij.pte.ti.ix.rūbrek ꝙ sic.qz ē ꝓiur⁹:cū iurauerit se tales ꝛcr⁹ nō receptuꝝ.z ꝓnter ē infamis.vj.q.j.ifamis.z ca.ḡcūq;.Et nota ex sctō Tho.ij.ij.q.xcviij.ꝙ ꝓiur⁹ iuramēto assertorio nō ē infamis ipo facto:sz solum postq; ē ꝓuict⁹ z ꝛ eū lata snia.sz i ꝓmissorio ē ipo iure ifamis qū fuit solēnit̄ factū.Et tale videt eē iuramētū notarij. Vñ credo ꝙ sit ifamis q; ꝓmū ē notorium.z ꝓnter nō debz admitti ad testimoniū:vt in dicto c.ḡcūq;.z.xxij.q.v.par uuli.etiāsi de h egerit pniam.extra ō restib⁹.testiū.Nec vltra pūt tales instrumēta ꝓficere fm Hostiē.Itē debet eis imponi grauis pnia.xxij.q.v.Quicūq; sciēs ꝓiurauerit.lx.dies in pane z aq̄ ieiunet:z septē annis peniteat.Sed q̄s pt talem istituere vt ꝓficiat instra? Dico ꝙ null⁹ citra eū q̄ potuit eū instituere notariū.qz nō ē nūc habilior ad illud officiū q; añ suā ifidelitatē.Sz nūq̄d tenet restituere? Dico ꝙ nō tenet de pecunia quā p ope suo etiā illicito recepit:lz videat ꝙ debeat pauprib⁹ erogari arg.xliij.q.v.Nō sane.Vtr̄ ꝯo teneat restituere vsuras?Gerar.distiguit:qz si instrm ponit ꝛcrum vsurariū sub forma licitī ꝛcr⁹:vtputa qz scit eē pignoratio:z tñ dr ꝙ ē vēditio.aut scit ꝙ sūt centū:z tñ dr ꝙ sūt.xc.ita ꝙ iustificat ꝛcr⁹ iustus:tenet.qz efficacit coopat.Et h nisi faceret i fauorē accipientis mutuū:puta qz indiget.z ille alit nō vult mutuare.Tūc em licz peccet mortaliter:tñ nō tenet.arg.xxiij.q.v.de occidēdis.Si aūt instrm facit mētionē de vsura:nō tenet qz nō coopat efficacit:cū ille se possit iudicio iuuare.Et h nisi in loco vbi cēt ꝙsuetudo insq; aut in statutū statutū ꝙ p talia instra cogerent debitores:qz tunc tenet. Sed ꝛra:qz multi sunt tales Est aūt incōueniēs ꝙ tot dānent.Sz licz sit incōueniēs:est tñ vez supposito ꝙ tot male viuāt:z male moriant.Alie ꝛclusiones.

Prima.Dis talī scienter ꝓficiēs:est ꝓiur⁹:z peccat mortaliter

Scda.Dis etiā talī ē infamis:si sit ꝓuict⁹ aut etiā notorī⁹:z suū testimonium ē inualidū etiā post pniam:z ḡuit est puniēd⁹.s.zē.

Tertia.Talis nō pt instrumēta ꝓficere:nec restituī:nisi p eū q̄ possit eū restituere vel supplere.

Quarta.Nō tenet restituere q̄p suo ope accepit:lz videat ꝙ sit dānū pauprib⁹

Quinta.Tenet aūt de vsuris si vsurariū ꝛctū iustificat:nisi faciat in fauorē spoliati.

Sexta.Nō tenet ꝯo si vsurariū ꝛctum ponit sub ꝓpria forma:nisi vbi p eū instrm nō posset se iuuare rōne ꝓuctudinis vel statuti.

Septima.Nō est mirū ꝙ multi dānentur:qz mlti nō cauēt a pcīs

Casus.xxv.

QVerit.xxv.Vtr̄ commutat vsurā creditor q̄ adsuenlēte termino solutōis nō vult ꝓrogare t̄minū nisi data pecunia?Ad hoc rñr fm Archie.ij.pte ti.j.ꝙ si h agit solū rōne tpis:ñ p euitādo dānū:vsura ē.extra de vsu.ꝓsuluit. Si aūt h facit p euitādo dānū emergēte.s.ne oppreat eū accipe sub vsura:aut ali q̄d distrahere vili pcio:nō est vsura:fm cūdē.qz fm Ray.nō dz ḡuari ex fuitione impēso.Et addit Petr⁹ d Ancha.sup Cle.ex graui.de sepul.q; idē ē de dānolucri cessantis si pecunia intēdebat exercere.sec⁹ si fuatur⁹ erat in arca.Cui videt ꝙordare sctūs Tho.ij.ij.q.lxij.dū tñ nō exigat totū lucrū q̄d erat futurū:sz tātū q̄ntū valet illō lucrū sub dubio in q̄ est.Alice ꝛclusiōes.

Prima.Nō ē vsura plōgare t̄minū exacta pecunia:ad euitādū dānū emergēs vl etiā lucrū cessans:q̄n suā pecuniā q̄s intēdit exercere:lz debeat cōputari piculū lucri:

Scda.est āt vsura si fiat rōe dilatōis solū:aut si pecuniā volebat q̄s exercere

De qõnibus impertinẽtibus

Casus xxvi.

Queritur vigesimosexto Utrũ sit vsura in hoc ꝛctu. Petr⁹ de furno mutuat Hẽrico de puteo: ad instantiam ei⁹. cc. aureos: qbꝫ emere volebat merces aut possessiões: ꝫ pacto q Hẽricus reddat ei capitale ⁊ lucꝛm qđ ꝓsilr erat factur⁹. Ad ꝫ aũt rñdet Archie. ij. ri. j. c. j. ⁊ Pisa. ri. vsura ꝓmo Ray. Anto. de but. Host. Inno. Jo. an. Jo. de lig. Laurẽ. de ridol. ⁊ s. Tho. ij. ij. q. lxxviij ⁊ oẽs ꝛcedũt. q ls Petro accipe interesse dãni emergẽtꝫ ꝓcipue s. Tho. qꝛ ꝫ ñ ẽ vẽ de revsũ pecũie: sꝫ vitare dãnũ. idẽ Ant. de bu. i c. salubꝛit extra ỏ vsu. ⁊ Ray. ⁊ Host. ⁊ Inno. Sꝫ q̃ntũ ad interesse lucri cessãtꝫ ẽ magnũ dubiũ qbusdã. Hã Inno. extra de vsu. i c. fi. ỏr q ẽ vsura. nec sciret ꝫ excusare. Et idẽ ỏr Joan. an. et Joan. calỏ. Rõ istoꝝ ẽ: qꝛ pararet via ad fen⁹. Sꝫ Host. in eode c. salubꝛit tenet oppositũ. ⁊ idẽ Jo. ỏ lig. ⁊ dñs Anto. de but. Rõ istoꝝ ẽ. qꝛ cessãte oi fraude videt ille martin⁹ teneri petro ꝓ lucro qđ ꝓsilr erat factur⁹. Sꝫ Lau. ỏ ridol. ỏr q aũ factũ oib⁹ phibendũ ẽ. sꝫ p⁹ i foro ꝛscie sĩ ñ fuit fraus: nec accepit q̃s totũ lucrũ sꝫ deduxit ꝑiculũ: ñ ẽ cogendꝰ tal⁹ restituere. Ego ꝓ dico q ꝛct⁹ ẽ licit⁹ nec parat via ad fen⁹: nisi volẽtib⁹ fenerari: qbꝫ ẽt ñ parat via ad fen⁹: sed palliũ ad pallandũ fenora. Sꝫ ñ oportet hac de cã tacere ꝓitatẽ. Et hãc viam sequũt tres ꝓdicti Pisan⁹ ⁊ Ray. ⁊ Bull. ⁊ Archie. q ls dicat ꝫ ñ debere fieri: tñ i ꝓdicto loco i. §. xxvj. vbi agit de domo ⁊c. ỏr ꝫ eẽ licitũ. Sctũs Tho. aũt videtur eẽ ꝛri⁹. sed loquit q̃ lucꝛm ñ ẽ certũ. Siquis tamen sic facit extra casũ necessitatis ꝓcib⁹ amici sm Archie. ẽ vsurari⁹. qꝛ quincit q portꝰ vellet mutuare q̃ exponere pecuniã i mercãtijs. Sꝫ ꝫ intellige i foro ꝛtẽtioso. qꝛ in foro ꝛscie statur intẽtioni quã se ỏr habuisse. Elice ꝛctiones.

Pria. Casus ñ ẽ dubi⁹ in dãno emergente.

Scda. Silr nõ ẽ dubiũ post factũ q nõ ẽ qs cogend⁹ inuit⁹ restituere: etsi qđ accepit ꝓ lucro cessante. qꝛ plꝰ ⁊ meliorib⁹ fundamẽtꝫ ꝫcedũt.

Tertia. Aũ factum ãt casus ẽ aliqbꝫ dubi⁹ i lucro cessante: ⁊ securi⁹ ẽ tenere q ñ licꝫ. sꝫ oppositũ ẽ veri⁹.

Quarta. Qui sic facit extra necitatẽ ꝓsumit vsurari⁹. ⁊ q ꝫ facit libenk. l. qꝛ q̃ntũ ẽ de se ⁊ ꝓ sua vtilitate manus li ꝫ q̃ illỏ: est vere vsurarius.

Casus xxvij.

Querit vigesimoseptio Utꝛ sit vsura debitore existẽte i mora recipe interesse. Ad ꝫ dico q si interesse dãni emergẽtꝫ applicak nõ tibi sed tertio. vt qꝛ debitoꝛ ñ soluit tibi: oportet te soluere vsuras alĩ. sic licꝫ sm oẽs doctores. extra de vsurꝫ. i c. j. Simlr si applicak tibi puta qꝛ oportet te vendere rem viliori ꝓcio: ẽt licet: sꝫ glo. in c. Conq̃st⁹. ⁊ notat Inno. i ca. nauiganti. Imo ẽt licet i lucro cessante: sm Archie. Ỏ ẽt pbari ꝓt ex sup̃ allegatꝫ. Et vbi gẽa. Ven didi tibi pdiũ: ⁊ nõ soluis i termio: ⁊ tñ fructus facis tuos: possum elapso termino exigere vsuram pro fructib⁹: ñ vt vsuram: sed vt interesse. argumẽtũ. xliij q. liij. quonĩã. Et ẽ exp̃sse textus. C. de vsurꝫ. l. vsuras Etsi darek mihi ipa possessio i pign⁹: licite ꝓcipem fruct⁹: cum als eẽt vsura. Utꝛ ꝓ o aũ tpm solutiõis terminũ possim accipe fructus. Solu. Petr⁹ de ancha. ⁊ Barto. dicunt q sic: dummodo q̃ emptoꝛ soluit: tãtum detur sibi de possessiõe pro rata: quãtum soluit de ꝓcio: qꝛ nõ videtur equũ q ille fructus ⁊ pecuntas habeat. Sed theologi vt dicit Archieps nõ approbant hoc. quia videnk illi fruct⁹ haberi ratione dilationis temporis: qđ sapit vsurã extra de vsu. in ciuitate. Põt tñ inqt fieri pactũ in penã: ⁊ nõ in fraudem: q si infra certũ terminũ nõ soluerit: fruct⁹ amittat. Ego dicerem q vendítoꝛ ꝑt ꝓcipe fruct⁹ q̃ possessio est sua: ⁊ non als aũ moꝛã. l. aũ terminũ solutõis: nisi foꝛte vẽdidisset ꝓncipalit ad fruendũ ami

co: qđ nō ē i casu. Jgr si vēditio fiat nūc absolute: z nūc dek mihi medietas pcij: si pcipio fructꝰ relīq̄ medietatis pcipio fructꝰ rei ñ mee. z sic itellige theologos Si ꝙ fiat vēditio ꝯditionata. i. vt statuak q̄dē pcīū q̄ ego spōdeo p̄dīū me vēditurꝫ. qñ exhibebis pecuniā. sz ñ intelligak facta actualis venditio nisi actu exhibeas pecuniā z interim p̄dīū stat pericl'o meo. sic ꝙ si raperek a flumine vel deterioraret: dānū eēt meū. Sic vꝫ est dictū Bārto. z legistaꝫ. Aliō ei ē vendere nūc: atq̄ aliō nūc spondere z obligare me vendituꝫ. tali pcio infra annū qz in ꝑmo casu apō me ñ stat dñīū sīc in scō. Elice ꝛc'liones.

Pria. Quādo debitor ē in mora: licz accipe interesse dāni emergēt̄ cuicūq̄ applicek interesse.

Scōa. Jdē etiam est de interesse lucri cessantis.

Tertia. Si p̄dīū absolute vēdak ñ licet añ terminū solutiōis pcipe fructꝰ p rata pcij ñ soluti.

Quarta. Si aūt vendak ꝯditionate siue fiat sponsio de venditōe fīēda i posteꝫ pro rata pecunie numerande: secus est.

Quīta. Post terminū aūt solutiōis licz mihi accipe interesse p fructibus vl̄ ipos fructꝰ si mihi dictū p̄dīuz pigneri dek: qō intellige si patior interesse salē lucri cessantis.

Casus xxviij.

Queritur vigesimooctauo de iusticia hui⁹ ꝛtractus Petr⁹ de furno mutuat Hēnrico de puteo aureos. c. accipiēs i pignꝰ domū valētē. c. z. x. pacisc̄do q̄ si infra annū nō soluat Henricus cedat debitum in cōmissū: z illa pignoratio vēditio fiat. Ad hō dicit ꝙ Archiepis. q̄ iste casus includit illū in q̄ pena posita est in ꝯctu. Jō aduerte q̄ si pena ponak a iudice ad coercendā ꝛtumaciā debitorꝫ: licite creditor illā p̄ exigere. argu. xxiij. dist. cū ꝙ. ff. de iudi. q̄ auēre. Jdē sentit Ray. z Hosti. z Jnno. in c. suā. extra ō pe. Silr si apponak de ꝑsensu pcīū: vt saltē metu pene soluat. argumētū extra de arbi. dilecti. Et ꝛcordat Hosti. z Guil. z Jnno. vbi s. Excipiāt qñ a ꝑncipio fuit ītētio corrupta: qz putabat ꝙ ñ posset soluere. Jn foro ēt ꝑtē tioso si mītre p̄sūptōes ꝯ tales: ō q̄b⁹ ego q̄ i ꝑscia loq̄r ñ curo. Est āt ēt idē de pēna legali: ērsi sit lex municipal: sīc alicubi statutū est: q̄ tutor teneak pupillo ad v. p c. si ñ expōat ei⁹ pecūlā i possessiōes Tutor ēt si nihil lucrek tenek fm Archie. ad hāc penā. qz noīe suo pecūlā vs⁹ ē. Ad qōnē igit distiguo. Si ei Petr⁹ ñ cōputauit ysū fructū i sortē: ꝑt⁹ ñ tenet z elapso termio tenek de domo z vsu fructu. qz ꝑt⁹ ñ tenuit sz fuit vsurari⁹ z radicevticiata ꝛē. j. q. j. vulnerato. Sec⁹ āt si ꝛpurauit: qz pena ē ꝯuētionalis. Hec oia Archie. Elice ꝛc'liones.

Pria. Licitū ē (cōiter z regulariť) pena exigere posita a iudice sine fraude et sil'r ꝯuentionata z legalem: etiam municipalem.

Scōa. Qui mutuat super domo vel alio pignore: z fructus cōputat i sortez nō peccat.

Tertia. Etsi sic cōputādo fiat pactū q̄ infra annū si ñ redimak debitū cadat in cōmissū: sic ꝙ ipignoratio tā sit vēditio licite tenebit pignꝰ creditor etiāsi plus valeret.

Quarta. Si ꝙ ñ cōputat dicto mō tenek restituere pignus z fructꝰ: qz ꝑtꝰ non tenuit.

Quīta. Poterit tñ elapso termino si damnificak ex carētia sue pecunie: petere suū itereſſe. Hec oia ille.

Sexta. Nō videk honestū i oi cuētu expetere penā: imo nec licitū qñ debitor sine sua culpa factꝰ ē impotēs ad soluēdū. Pisanꝰ. Et intelligei foro ꝑscie q̄d sit fm leges.

Casus xxix.

Queritur vigesimonono Utrū sine vsura possit gener pro dote imponꝫ numeranda recipe ad. vj. p centū? Ad hoc respondet Archie. secunda parte

ti.ſ.ca.vij.z Joā.de ligna.z Paulus z Laurē.de ridol.z Anto.de buſ.z multi alij. Pro q̄ nota q̄ decretal' in ca.ſalubriť.extra de vſu.z lex.ff.de dolt exceptiõne.l.pater. dr: q̄ gener ſuſtinēs onera matrimonij:puta qz nutrit vxorē:nō tenet cōputare fructꝰ poſſeſſiōis obligate Nā ꝓpt onera fructꝰ dotis ſūt mariti. C.de iure do.p onerib'. Sed an l'ceat etiā aliq̄d recipe ex pecunia ꝓmiſſa. Joan.anō.i dcō c.dr q̄ nō. Tū qz papa de h ꝯſultꝰ rñdit ſolū de poſſeſſiōe. Tū q̄a pecunia de ſe nō fructificat. Cū eo ſentit Joā.de ligna. Sz Paulꝰ d leaza.tenet q̄ licz:qz eq̄ iſte vt ille ſuſtineat onus Et papa idē rñdiſſet ſi fuiſſz inſrogatꝰ de pecunia. Dicit etiā q̄ pecunia fructificat homīs iduſtria:ſicut z terra. Vel dic q̄ lz pecunia nō fructificet:tñ vxor māducat z veſtit:z h̄ p̄ tenet ſubleuare Vlñ h̄ nō petiť vt fructꝰ pecunie:ſed vt inteſſe. Cū iſto videt eē Joā.calō.z Petrus de ancha. Veritas āt ē quā tenet Archie.z Lau.de ridol.z Anto.d buſ. z Buil.ſm q̄s dr q̄ ſi ſocer ē in mora.i. poſt terminū ſtatutū ſoluēde dotis:tūc licz eo mō q̄ dicet i ꝓclonib'. Si āt nō ē in mora.i.ante dictū terminū:nō licet. Verūtñ videt mihi(lz alijs videat aliť) q̄ h̄ intelligiť qñ a ꝓncipio nō fuit ꝓuētio q̄ ante talē terminū aliq̄d recōpēſaret ꝓ onerib'.ſecꝰ vbi inſueniſſet pactū qz ſi cut paciſcimur de dote licite:ita et de hac ſolutiōe:cū h̄ ſit paciſci d p̄cio ex pēſaꝝ z nō d fructu pecunie. Si vo nō fiat pactū:p̄ſumiť gener ſuſcepiſſe in ſe onꝰ expēſaꝝ vſq̄ ad terminū ſolutiōis Vlñ ſiq̄d peteret:retorq̄ret i vſum fructū pecuniaꝝ. Norādū tñ ē q̄ mulier relicta ſm Jnno.z Hoſti.nō ꝓt ꝓcipe fructus poſſeſſiōis ipignorate p dote reddēda.qz nō habet eā cām quā habebat maritꝰ viuꝰ. Et intelligē qñ ipa d h̄ eſt ꝓcta. Secꝰ aūt ſm Archie.qñ illi q̄rū intereſt:nō poſſunt aut nō volūt ſolvere. Elice ꝓclusiões.

Prima. Licitū ē genero pro onerib' matrimonij ꝓcipe fructꝰ poſſeſſiōis ipig̃norate p dote ſolū poſtq̄ ſocer eſt i mora. Et ſic itelligiť c.ſalubriť. Et itellige de ductis pactꝰ a ꝓncipio

Scōa. Idē eſt etiā iudiciū de recipiēda pecunia ad ſex vel q̄ncq̄ p centū:ſaltem quādo gener pecuniā dotis erat expoſiturus.

Tertia. Ante terminū ꝑo nō licite ꝓcipiunť illi fructꝰ aut illa pecunia. Et itellige tanq̄ p̄ciū vſꝰ pecunie totaľ.q̄a ſecꝰ ē ſi ꝓcipiank ex iure pacti ſuꝑ oneribus factꝰ a ꝓncipio

Quarta. Filij mariti eo tpe q̄ nō tenenť reſtituere dotē ſz alere relictā:non habēt dictū ꝓuilegiū ſm Joā.an.z Joan.d ligna.poſt Hoſtien.qz ſtatim ꝑt reddere poſſeſſionē mulieri:z ꝓſeq̄nť ſe ipos exonerare

Quinta. Ypa etiā mlier tenek tales fructꝰ cōputare i ſortē ſm Hoſti.z Jnno.niſi qñ dotē hīe nō ꝓt. Sit g̃ cauta vt poſſeſſiōem nō accipiat pignoratā ſz faciat diſtrahi vl' accipiat i ſolutū

Sexta. Jſta onera debēt eē certa:ſic q̄ ſi ſunt vt decē z fructꝰ vt duodecim: tenek gener de duob'.quia alꝰ eſt contra equitatem.

Caſus.xxx.

Querit̄ triceſimo:Vtꝝ vſura ſit vti pignore obligato: Ad h̄ rñdet s.Tho.ij.ij. q.lxxviij.z Archie.ij.p.ti.ſ. ca.vij.z Piſa.z multi alij. Jō aduerte vt dictū ē q̄ q̄dā res vſu ipo ꝓſumunť: z q̄dā nō. Et iſta diſtinctio colligiť iſtiť. de vſufru.p totū.z ibi veſtimēta ponūtur i ꝓmo genere:lz oppoſitū habeať.ff. eodē.ſed ſiq̄d. Et q̄cq̄d ſit de ꝓcordātia glo.in inſti.tñ veſtimēta ſūt in ſcōo genere:qz eis vtimur ſalua ſubſtātia:exceptō ſi ſint extimata:qz tūc tenēt vicē pecunie. Jgiť ſm p̄dictos:ſi res ſit cuius vſus menſurať pecunia ſcorſum a re:ſi ille vſus nō computek in ſortē:eſt iniuſticia. Et ſi hoc ſit de voluntate dñi:eſt vſura:cū ibi ſit mutuū:alꝰ eſt furtū.ff. de fur.l.ſi pignore. Et h̄ niſi pignꝰ ſit tuū z iniuſte detentū:vt ptz de poſſeſſione eccl'ie:extra de vſu.c.ſ. Eſt āt eadē ratio de poſſeſſiōe laici ſm Joan anō.

Hostiē. ꝛ Joā. de ligna. Secꝰ ār si res vsu suo cōsumit. Et si q̄ras: q̄d sit circa h̄ faciēdū. Dico q̄ subuenias si potes sine lucro: ꝛ cū securitate. Si ꝓ nō potes eme cū pacto de retrouēdēdo: qz licitū ē ſm Ray. ꝛ Pisa. ꝛ Hosti. ꝛ Innoc. i c. ad nr̄am. ꝛ ſm mlt̄os doc. vt notat Anto. de but. extra ō i c. i dioceſi. Et h̄ si fuit sine fraude: q̄ ꝓsuppōit si p̄ciū sit notabilr modicuz: aut si fiat ꝓditio q̄ aliq̄d plꝰ reddat. aut si emptor ꝓsueuit fenerari. extra ō pigno. illo vos

Sz ꝛ. Videt q̄ liceat. Nā sic mutuādo fit q̄ vult charitas. So. Vez ē q̄dē mutuādo sz nō depdādo vltra sortem. Scōo. qz ille volūtarie dat q̄ suuz ē. s. fructꝰ. Sol. Dat volūtarie eo mō q̄ q̄s volūtarie p̄icit merces i mare ne sūmergat. Iste em̄ vult dare: qz alꝫ tu nō dares. Tertio. Nā ibi ē eq̄tas iusticie. q̄a vnꝰ pignore vtit vt alꝰ pecunia. Sol. Imo nō ē eq̄tas: sz inq̄tas. qz vtꝰ pig̃ris aliq̄d valet seorsuz a pig̃re: ñ ār vlꝰ pecunie. Elice igit ꝛclusiones.

Prima. Vestimēta: iocalia: ꝛ oīe q̄ vsu suo nō ꝛsumit in totū: habēt vsum distinctū a re: ꝛ ꝛseq̄nter p vsu taliū aliq̄d licite pcipit

Scōa. Que suo vsu penitꝰ ꝛsumunt nō h̄nt vsum distinctū a re: nec p vsu eorū licz aliq̄d accipe.

Tertia. Qui vtit pignore cuiꝰ vsus est ꝛsumptio: nō tenet aliquē fructū cōputare in sortē.

Quarta. Secꝰ si pignꝰ vsu nō ꝛsumit. alꝫ ē vsura vl furtū.

Quinta. Excipit q̄n pignꝰ est tuū: ꝛ vt videt si nō ē tuū: sz tn̄ creditor iuste tenet aliq̄d tuū q̄ h̄e nō potes

Sexta. Cōtractꝰ emptōis cū pacto ō retrouēdēdo est licitꝰ: si recta int̄cōe fiat: vt. s. vere emptor h̄eat it̄tionē emēdi: ꝛ fructꝰ oēs facit suos. de h̄ tn̄ infra diffusius.

Septima. Si aūt ibi sit fraus: qz. s. est pignoratio: q̄uis inſtra sonēt q̄ sit vēditio: sec̄ est.

Casus trigesimus primus

Queritur. xxxi. Vtrum emēs p̄diū cū pactō retrouē dēdi illō: si sūma exhibita infra certū tp̄s restituat: possit instāre tali tpe pcipe fructꝰ ex tali re empta: Videt em̄ q̄ nō. Primo: qz Leuit. xxv. dr: q̄ tales fructꝰ i tali casu sūt computādi i sortē. Ait em̄ ibi dñs. Si attenuatꝰ frat tuꝰ vēdiderit possessiunculā suā: ꝛ voluerit p̄imꝰ eiꝰ poterit redimere. Et inde cōputabunt fructꝰ ex eo tpe q̄ vēdidit: ꝛ qđ residuū ē reddet emptori. Secūdo: qz i tali ꝓtractu vēditōis nō trāsfert dñium i emptorē. q̄ fructꝰ pcipit rei nō sue. ꝛ ꝛseq̄nt tenet restituere. Ptz aūt ancedēs Primo: qz talꝫ venditor nō habet liberā volūtatē vendendi. Scōo: qz nulla vēditio fēa sub ꝛditiōe est vera vēditio ſm iura: vt dr. ꝛ ꝛseq̄nter p̄dicta venditio deficit a rōne vere venditiōis. Tertio p̄cipalr. qz vt q̄dā referūt ſm Hostiē. ꝛ Joā. and. in c. ad nostrā. extra de emp. ꝛ vēdi. talꝫ ꝓtractꝰ est inuētꝰ ab vsurarijs ad palliādū vsuras: iō cauēdꝰ est. Quarto: qz sup isto ꝓtractu varie sentiūt doc. ꝛ docti viri. q̄ est dubiꝰ: ꝛ q̄nter cauēdꝰ: ꝛ via tutior eligēda. iuxta notata p docto. i c. in ciuitate. extra de vsuris. Est etiā ad h̄ textꝰ extra de społ. in ca. iuuenis. Sz ꝛ. qr mlti viri doctissimi ꝛ sancti ꝛsuluerūt i oppositū ꝛ q̄tidie ꝛsulūt: eo q̄ h̄ fiat i fauorē vēditoris ꝛ nō emptoris. Rñdeo Pro intellectu dicēdoꝝ sciēdū ē Primo: q̄ aliud ē loq̄ de aliq̄ re ſm foꝝ ꝓtentiosuz i q̄ solū de exactoribꝫ iudicat ſm ꝓbata ꝛ allegata. Aliō loq̄ ſm foꝝ ꝛscie: i q̄ iudicat ſm ea q̄ penitēs fatet: cui p se ꝛ ꝛ se credēdū ē. Dulta g̃ sūt q̄ i foro ꝓtentioso ꝓtractū istū redderēt iniustū: vtputa si ſaliter emēs ē assuetꝰ vsuris ꝛ hmōi: q̄ ſm foꝝ pnie nihil ad rē ptinerēt. Sciēdū est Scōo: q̄ ea q̄ ad hūc ꝛctū allegabo ifra: oia sūt dicta ad ꝓpositū explicite ꝛ formalr: ñ ār cauillose tracta. Sciēdū ē Tertio: q̄ ꝗtuor mōis fit iste ꝛctꝰ vere: ꝛ vno apparēt. Prio fit sic. Petrꝰ de furno emit ab Hērico ō puteo fundū b. valoz̄ florēoꝝ mille: p̄cio eodē qō iustū est. ꝛ eidē Henrico sponder ſcrē

vẽditur ꝛ ifra certũ tp̃s: puta .x. ãnos vl̃ q̃tiens sũma fuerit oblata. Interim ãt ipe Petr⁹ pcipit fruct⁹ ex fundo: vl̃ dat Hẽrico fundũ p̃dictũ ad affictũ: fz rõ nẽ. vj. p centũ. q affict⁹ iustus credit ꝛ a me nũc supponit. Scõdo fit sic. Petrus emit cũ p̃dicto pacto dimidiũ ip̃i⁹ b. p̃ diuiso florenis q̃ngẽtis; ꝛ dat Hẽrico ad affictũ fz rõnẽ p̃dictã. Tertõ fit sic. Petrus cũ p̃dicto pacto emit totũ fundũ b. q̃ngẽtis florenis: ꝛ dat Hẽrico ad affictũ fm rõnẽ p̃dictã. ita tñ q̃ i tali affictu nõ p̃sideret valor fundi sed q̃ntitas p̃cij. ita q̃ q̃ngenta reddũt ei triginta ꝛ ñ plura. Et ẽ idẽ acsi emeret directũ dominiũ fundi valent; q̃ngẽta: nõ empto vtili qõ tantũdẽ valet. Quarto fit sic. Henric⁹ egens pecunia: vendit. lx. florenos auri Petro annui reddit⁹ sup fũdo b. ꝛ oib⁹ bonis suis: ꝛ p̃cũ cõpetẽs cõstituit: puta mille florenoꝝ auri. ita tñ q̃ si infra certũ tp̃s vl̃ q̃tienscũq; redda tur sũma p̃dicta liberet Hẽric⁹ a tali affictu. Quinto fit apparent sic. Petr⁹ accipit fundũ b. i pign⁹ p mille florenis: ita tñ q̃ si ifra certũ tp̃s sũma ñ reddat ipignoratio sit vẽditio. Quia g̃ multi; modis variat casus: iuxta singulos enucleandus est.

Casus xxxij.

Queritur igit xxxij. Vtrũ primo mõ licite fiat: Ad qõ rñdendo talem pono ꝓclionẽ. In foro ꝓscie cessante oi fraude ꝛ corrupta intẽtione ita q̃ intentio emptoris sit vere ꝛ realiter emendi ꝛ malleꝛ emere absolute q̃ talis. Dico q̃ casus ẽ licit⁹ ꝛ ẽ opus pietatis: ꝛ ẽptor interim licite p̃cipit oẽs fruct⁹. Et hoc pbo rõne sic. Nã talis emptor sine alicui⁹ damno iniusto seruit primo. Hec valet dicere q̃ damnificat venditorem q̃ accipit fruct⁹ ex fundo. Fundũ ei dico trãsiuisse i dñiũ emptoris p̃ venditõnẽ. Etsi dicat q̃ ibi ñ fit vẽditio. Dico q̃ si abs̃it fraus: est vera vẽditio. q̃ conditio de redimẽdo nõ tollit venditionẽ vt ptz Leui. xxv. vbi dñs mãdat q̃ oes terra p̃li sui vẽdat sub redẽptõis ꝓditione Qõ inde etiã ptz: q̃ si rapiat fluuio aut sũmergat terremotu: aut effodiatur p̃ metallo vl̃ lapide: aut q̃cũq; mõ deterioret. damnũ ascribit emptori: si ue culpa sit lata siue legis siue nl̃a. qõ ñ eẽt mĩ res eẽt sua. Probo ẽt auctorit̃ tate. Nã hãc sniam meã sic vt exp̃ssi i tellectã explicite ꝛ formal̃r tenuerũt in frascripti doctores sacri ordis mioꝝ: vt testat frater Bernardinus de Busto ordinis eiusdẽ. s. Alex. de ales. iij. pte sũme. ꝛ Monald⁹ i sũma. ꝛ scũs Bernardin⁹ i suis tractatib⁹ ꝛctuũ. ꝛ dict⁹ frat Bernardin⁹ i q̃dã suo ꝓsillo. ꝛ fr̃ Angelus de Clauas. i angelica. c. de vsuris. Eandẽ tenuerũt de ordie p̃dicatorum Ray. ꝛ Pisan⁹ ꝛ Archie. ꝛ mult̃ alij imo oẽs. Eãdẽ ẽt tẽuit Hugo: vt refert Archiõ. i c. plerique. xiij. q. iij. ꝛ sil̃r Astes. Innocẽ. Host. ꝛ dñs Anto. de but. i c. ꝓq̃st⁹ ꝛ cõit ibi oẽs canoniste. sic theologi i. iij. di. xv. ꝛ legiste i. l. si fundũ. ꝛ. l. si a te. C. de pactis int̃ empt. ꝛ vendi. Super dicto casu vltimate scp̃sit dñs Bartholome⁹ cepolla veronens̃: q̃ de h̃ fere vnũ volumẽ ꝓfecit. ꝛ tandẽ i meã sniam ꝛ ꝓclionẽ se resoluit: vt ptz scõ casu suo: colũna p̃ma. Hãc ẽt sniaz habes exp̃sse ꝛ formal̃r traditã fm iura ciuilia: vtz C. vbi s̃. i vtraq; lege p̃dicta. Simil̃r eandẽ habes fm canones vtz i glo. sup c. Cõquest⁹. extra de vsuris: et sup c. ad nr̃am. extra de empt. ꝛ vendi. Nec obstat tex. i dicto c. ad nr̃az. qr ibi reprobat ꝓct⁹ rõne doli: non rõne pacti de retrouendẽdo. vt ptz intuẽti. Et sic patet ꝓclio.

Casus xxxiij.

Queritur tricesimo tertio Vtrũ licite fiat scõo mõ Ad qõ dico q̃ ẽ idem iudicium de p̃mo ꝛ scõo mõ. vt ex se patet. Si tñ in vtroq; casu p̃cium non eẽt equũ: teneret̃ emptor augere p̃cium nõ tñ rescinderet̃ ꝛtract⁹: nisi eẽt fraus vltra dimidiũ iusti p̃cij. Teneret̃ ẽt fm alios restituere fruct⁹ preceptos p rata diminutionis p̃cij: vt videt̃ prima fronte.

sed tñ verī ẽ q nō. qz si ẽctus tenet res est sua: z ꝓfr fructus omes. Vnde tenek solū de residuo pcij. z de interesse si qō passus ẽ vendit⁹ rōne illi⁹ residui. Sz qz in vtroq; modo ꝓtract⁹ fit mētio, de emphitheosi: sciendū est q q̄dā dicūt q lz pactū de retrouendēdo solū ñ faciat pīū ptionē vsure: facit tñ sī cū emphite ōsi. qz duo vincula magʒ ligāt q̄ vnum tñ: vt in auk. de ꝓsangui. z frib⁹ vteri. §. finali. C. de edicto diui. adria. l. finali. Sz circa h̄ pono duas ꝓcliones. Pria Licet tibi latio dare nouit fundū tuū ad affictū ad vitā hois z ad. xx. et. xxx. annos. z in ꝑpetuū. Hec patēt p Speculatitu. de locatōc. z Pisa. ti. emphitheosis z ẽ tex. de loca. z ꝓdu. §. adeo. cum glosa. ff. si agervectigal. vl emphithe. l. j. Et ibi ōr Bal. z angel. q ꝑpe sola p petua ōr emphitheof. Scōa. Licz tibi dare huic a q̄ talit emis. alioq̄n esses de bono ope lapidandus. i. de seruitio qō ei exhibuisti talit emendo. Hāc etiā tener frater Bernardin⁹ de Busto. Ad motiuū ōr q duo vincula magʒ ligant: supposito q ligēt. Neutr⁹ āt illoꝝ ligat seu facit cē vsurā; vere in ꝓscia: siue faciant suspicionē: siue nō.

Casus xxxiij

Queritur tricesimoq̄rto Vtrū licite fiat tertio mō Ad qō dico q in h̄ est maḡ difficultas z subtilitas. Sciendū est igit⁹ p fundamento: q sic mediras vl alia ꝑs alicui⁹ fundi pōt possideri q indiuisum: ita z q indiuisū pt emi: vt. s. emak medietas b. fundi indef̄mināte. Et scōo q hec ꝑs dupl⁹ emit aut vendit. Vno mō absolute. i. sine respectu z colligatiōe vl hypothecatiōe resi due: sic q possessor alteri⁹ pt illā libere distrahere: z respectu el⁹ ẽ eq̄ liber sic respectu alicui⁹ fundi q tot⁹ sit lu⁹. Alio mō cū apothecatiōe residue partʒ. sic si emak cū ista lege q residua ñ possit vēdi sine licētia emptorʒ: vl cū alia obligatione. Et qñ emit ꝑmo mō vocek ꝑs absoluta. qñ ꝓo scōo vocek ꝑs colligata. Et frio sciēdū ẽ q ꝑs dimidia b. colligata: pl⁹ valet mediare eiusdē absoluta. qz fz se valet tantū q̄ntū illa: z vltra q̄ valet colligatio illa. qz ipa colligatio pecūia mensurak: cū possit vēdi z emi. Eadez rōne eadē ꝑs absolute sūpta valet min⁹ scīpa colligata. Ad casuz igit⁹ rñdeo: q tripl⁹ emptor intēdit emere. s. aut totū b. aut ptē absolutā aut colligatam. Et tūc pono tres ꝓ. iiōes. Pria. Emere totū fundū minori pcio q̄ valeat si illa minoritas sit vltra dimidiū iusti pcij: ẽct⁹ ẽ illicit⁹. z fz iura rescindendus: vt dictū ē. Si ꝓo ñ sit vltra: ẽ q̄dā licit⁹ ꝓ ct⁹: sed iniusticia ẽ in pcio. vt patz. Vñ tenek emptor augere pciū. Nec si potest dek ad affictū fm rōnē dari pcij z ñ valoris fūdi tollit q̄n ẽct⁹ sit illicit⁹ vl pciū iniquū. qz posteri⁹ ñ variat ꝓus Scōa Si aūt is q̄ dicit emere totū b. ñ intendat emere totū b. sz vnā el⁹ ptē absolutā ꝑ indiuisū z eā der ad affictū fm ꝓportionē tot⁹ b. nulla ẽ iniusticia: vt de se patet. Tertia. Si ꝓo intēdit emere partē colligatā z locare p rata totius affict⁹ quod est emere quasi directū dominū sine vtili: aut plus soluit p parte colligata q̄ valeat absoluta: aut ñ. Si scōm est q̄dē licit⁹ ẽctus emptionis z locatiōis. sed iniusticia est in pcio qz plus valet ꝑs colligata q̄ absoluta. Et ista maioritas valoris est maior z minor fz varietatem legū municipalium z consuetudinū. Nā est maxia vbi nō solum relīq̄ medietas distrahi nō potest: sz etiam efficit emptoris si vendit⁹ ñ soluit affictū. Minor ꝓo vbi ꝑ leges municipales cauek ne vendit⁹ ñ soluēdo ꝑdat de sua ꝑte fundi plus q̄ id q̄ debet soluere z nō soluit. Vbiq; ꝓo q̄nta sit arbitrio boni viri. i. ꝓdentis z timorati dīudicabit. Si ꝓo ꝑmū: nulla erit iniusticia: dūmō pciū maioritas tanta sit quāt⁹ valor colligatiōis. Est āt necesse q talis ẽpt⁹ intēdat emere totū aut ptē absolutā aut colligatā: quia inf̄ ista nō est mediū. Credo tñ q boni viri raro sic ꝓrahant. Sed tñ ista sepi vt habeat rñsio ad maloꝝ malicias z arguras cauillationes.

De questiõibus impertinẽtibus

Casus xxxv.

QVerit.xxxv. Vtr licite fiat ẽptio mõr. Ad qõ dico q istã qõnẽ ptractat Inno. i c. in ciuitate. z mꝛi post eũ pura Lau. Hosti. Jo. an. z ꝯdã Guil. z Alexan. lombardus: z Abbas. Innocẽtiꝰ g distiguit. Aut ei talis annuꝰ reddit ꝰ iã ẽ istitutꝰ sup reb mobilib vl imobilib. aut ñ. Si pmũ: fz eũ z oẽs alios canonistas ẽptꝰ est licitꝰ: qꝛ ẽ vera vẽditio: cũ ibi sit pciũ z merces. i. annuus redditꝰ. C. de sacrosan. ecele. l. iubemꝰ. Si scõm: sic ỗ Inno. q fm aliqs ẽ illicitꝰ. qꝛ ibi nõ videt eẽ vera venditio: eũ merces ñ sit in rei natura. Emptio aũt z vẽditio: sine re q veneat intelligi ñ põt. ff. de ꝓtraben. empti. l. nec emptio. Jõo ꝓsulit a talib abstinẽdũ. Sz Joan. ỗt: q ẽptꝰ est illicitꝰ: z vix videt quõ sine fraude fieri possit. Sz Guil. ñ glosator raymũdi sz alii: z Abbas z Alexõbar. dicũt ẽptũ eẽ licitũ. Imo ỗt iste Alex. q nullã videt cãm dubitãdi in ẽ. qꝛ cũ habeamꝰ tria. s. bõa mobilia: z bona imobilia: z ius in vtrisq: ẽ tertiũ ẽ qõ hic vendit. Vñ Inno. i sua rõne assumit falsũ. s. q ibi non sit res q veneat: qꝛ est vtiq. s. certꝰ redditus z ius exigẽdi illũ. Et lz seu dato q non eẽt illõ ius z emptio ñ fiat sine re: fit tñ sine re exister: sed futura. vt cũ emunt fructꝰ pueri ex agro: z partꝰ ancille vl pecudis. ff. de ꝓtrahẽ. empt. l. nec emptio. z lꝫ eꝰ retꝫ. l. si tactũ. ff. eodẽ. Olibi videt q bñ dicat iste Alexã. lz Archie. dicat q res nõ videt clara. Non em̃ possuꝫ vide re differentiã int affictũ ꝓstitutũ heri z ꝓstitutũ hodie. Si ei afficteꝰ ꝓstitutus: quẽ fm oẽs licet emere: fuit institutꝰ licite. q re ñ põt etiã nũc licite aliꝰ instituisi cẽ tũc ille licite istituebat. Si ỗ illicite fuit institutꝰ q̃si res de se iusta: licite emi ñ posset: qꝛ non firmat tractu tpis: qõ ab initio iure ñ subsistit. extra de re. iu. li. vj. Jõ rẽ habeo clarã si afficteꝰ si aut sup re imobili qꝛ ẽ est vẽdere aliquã etꝰ ptẽ p indiuisum. Hoc igit supposito nonq̃d licebit in ẽ facere pactũ de retro uẽdendo? Ad ẽ dico q sic ex dictꝫ ptz ex Raymundo: si sic emat pciũ ñ ẽ dubiũ q licz. Sed z de ꝑdicto annuo reditu idem ẽ fm ꝑdictũ Guil. imo vt aiũt oia hec vident expssa. ff. de ꝑditõe adiẽ. l. ij. z in. l. vbi aũt. z si redimat ñ tenebit emptor fructꝰ cõputare in sortem. Sed ẽ. qꝛ aliq̃d accederet sorti: g esset vsura. So. Hic nulla est sors. i. mutuũ qꝛ ille pecunie q̃ntũ erat ex pte emptoris fuerũt vẽditori ꝑpetuo z irrevocabiliter tradite. Est aũt sors. i. capitale: sz tri sorti aliq̃d pt accedere sine vsura. qꝛ qñ inuenit: inde licite aliq̃d pcipit.

Casus xxxvi.

QVeritur. xxxvi. Vtr licite fiat q̃nto mõr. Ad qõ dico q nõ est dubiũ q̃n oẽs fructus inde añ terminũ restitutõis recepti sũt vsura vl furtũ. qꝛ ñ accipiunt ex re ꝓpria sz ex pignore. ff. ỗ furt. l. si pigno. Sic igit ptz quõ sit licitꝰ casus z quõ ñ. Ad pmã g rõnẽ pncipales factã in oppositũ dico dupliter. Prio: q id qõ de se licitũ ẽ pt ex lege pncipis illiciti fieri. Vñ q̃dã lõ mala sit: qꝛ phibita vt edere carnes. vj. feria. Et sic iste ẽptꝰ de se licitꝰ: potuit ex ỗi determinatione talit limitari q emptor ñ posset lucrari fructꝰ: qꝛ de ꝰ vltra ẽ q ẽ dñs oim: spẽaliter tñ dñiũ hũit illiꝰ re quã ppio suo valida manu adq̃siuit. Nec tñ nos mõ tenemur illõ statutũ seruare. qꝛ vt ptz ex doctrina theologoꝝ maxie s. Tho. ij. q. cij. cũ in lege veteri eẽnt tria genera pceptoꝝ. s. moraliũ seu naturaliũ ceremonialiũ z iudicialiũ. ꝑma sp durat sic z nã: vt nõ furtũ facies. Scda ꝓ vt immolare agnũ: sũt phibita post chr̃i passionẽ diuulgatã: qꝛ prestaremur ea q̃ sũt ꝑterita: eẽ futura. Tertia ꝓ quari possũt sz ñ tenemur: qꝛ mutat ꝰ est statꝰ ppli ad quẽ ordinabant. Scdo dico q sic habet ibi z in mꝛis alijs locis: dñs ꝓstituit q illa terra vẽderet sub redẽptiõis cõditiõe: z si nõ redimebat ãno. l. redibat ad venditorẽ libera. Quanto ergo minus tempus restabat vsq ad annũ. l. tã

to vſſius vendebaꝭ: ꝛ q̄nto maiꝰ tāto caꝛiꝰ. Vſ̄ poſſeſſio cadē vēdita in anno p̄mo valēs. l. aureos: in anno ſeq̄nti valebat. xlix. ꝛ in ſeq̄nti. xlviij. ꝛ in ſeq̄nti. xlviij. ꝛ ſic de alijs. Et ita dñs iuſſit cōputari fructꝰ i ſoꝛtē: nō qz tantū de p̄cio minuereꝭ q̄ntū valebāt fructꝰ: ſz qz p̄portionabiliꝭ tātū diminuebaꝭ de p̄cio q̄ntū ꝛ de tpe fructuū pciēdoꝝ. Et q̄ iſte ſenſus ſit bonꝰ ſignū eſt: qz poſito q̄ illa ꝛa redderet. vj. p centū: q̄libz poſſeſſio i. xvij. anno fuiſſz ex toto libera ſi fuiſſet valoꝛ fructuū cōputatꝰ in ſoꝛtē. ꝛ p̄ñr vēditoꝛ i. xvij. anno libere ſine p̄cio eā potuiſſet rehabere: qō eſt falſum. qz vſqz ad. l. āñū erat emptoꝛ. Ad ſcōz nego antecedēs. Ad p̄mā p̄bationē dico: q̄ aliq̄n talis vēditoꝛ ſi poſſet habere pecuniā ſup pignoꝛe nollet vēdere ſz qz aliter facere nō p̄t. vult vēdere. quod ptz: quia ſi ñ inueniat qui faciat pactū de retrouēdendo vēdeꝭ aliq̄n abſolute: ꝛ p̄ſtat q̄ tūc vellet vendere ꝛ tñ ñ haberet magꝭ volūtatē vendendi q̄n vendit abſolute q̄ꝫ q̄n vendit cū dicto pacto ſz minus. Vnde ſimpliciꝭ vult vendere ſi ceꝛ habeat velleitatē non vendendi. i. ſi poſſet veller nō vēdere. Notandū eſt tamē q̄ etiāſi venditoꝛ non itendit vendere. ſed fingit ꝛ decipit emptoꝛē: nihil lomin⁹ tenet venditio ſi dicit ſe velle vēdere alioq̄n etiam de vendente abſolute idē dici poſſet: ꝛ p̄ñr ſi poſt decem annos diceret ſe intētionē vendēdi nō habuiſſe: ꝛ h̄ pbaret p teſtes vel iureiurando. vel ſi nō pbaret: tñ h̄ crederz emptoꝛ reneꝛeꝭ in p̄ſcia reſignare rem emptam ꝛ fructꝰ. quod dicere ſtultum ē. Sufficit ꝙ ſi dicat ſe velle vendere. Ad ſcōaz aūt dico: q̄ in venditiōe dupliciter ē cōdictio. Vno mō vt intelligaꝭ annexa ip̄i vēditioni: q̄. ſ. venditio ſit ſuſpēſa vſqz ad certum terminum. Alio mō qz ē annexa rei vendite: vt cum aliquid vēdit cum tali vel tali onere. Et p̄mo quidē mō non tranſferꝭ dominiū niſi aduenīente termino: ſed ſcōo modo ſecꝰ. Dicendo ꝙ ſm iura venditio nō poſſit fieri p̄ditionate: eſt ignorant loq: qz h̄ nuſq̄ habeꝭ. ſed potiꝰ Leuit. vbi ſupꝛa. habeꝭ oppoſitū. quia illa terra vendebatur ſub p̄ditiōe redimēdi: ꝛ tñ tali p̄ditiōe nō obſtante fructꝰ erant emptoꝛis. Et idē expſſe habeꝭ inſti. de empti. ꝛ vēditio. §. emptio. Ad tertiū dico: q̄ illi ñ dicūt hūc p̄tractū vſurarios inueniſſe ſed eo fuiſſe vſos. Et dato q̄ ab eis eēt inuētꝰ: ñ ſeq̄ꝭ q̄ ſit vſurariꝰ. Ad q̄rtum dico q̄ nunq̄ vidi doctoꝛē ſcribentē vt doctum dicentē oppoſitum ex ſnia. Si aūt aliq̄ imperiti oppoſitum dicūt non eſt curandum.

Caſus xxxvij.

Queritur triceſimoſeptio Utꝝ liceat rem ſuā apō aliū detentā furtim ſurripe. Ad h̄ aūt Rñdet Archie. q. pte ri. j. ꝛ Petrꝰ de palu. i. iij. ꝛ Heñ. ꝛ Piſa. ꝛ Aureo. i. iij. q̄dl. q. xxj. ꝛ ſctūs Tho. ij. q. lxv. Dico q̄ aut res tua ē deꝛēta apud aliū iuſte puta quia ē depoſitata: aut iniuſte. Si p̄mū: ñ licz tibi ſm ſctm Tho. qz grauas depoſitarium ad reddendū aut oñdēdū ſe innoxiū. ff. depoſiti. vl̄ ꝛ legē depoſitū. ꝛ. l. ſi hoiez Et idē intellige ſi ē accōmodata: qz is cui ē accōmodatū aliq̄d tenet ō re amiſſa. ff. cōmodati vl̄ cōtra. l. rem mihi. Et ſimiliꝭ idem eſt de pignoꝛe. ff. de furtis l. eum qui. ꝛ. l. creditoꝛis. §. idez ſcribit Vnde teneris releuare grauamē depoſitarij ſm ſctm Tho. Et idē intellige de alijs. Si ꝙ ſcōm: tūc accipiendo rē tuam aut aliq̄d eq̄alens ſm Archie. pcc cas vt ōt ſctūs Tho. qz miſtras tibi iuſticiā. q̄ꝫ. C. nequis in ꝓpria cā. l. j. Nō tñ tenerꝭ reſtituere. Hec ſctūs Tho. et ſupdicti. Tñ ſm Archie. aliq̄n p̄t h̄ licere ꝛ tūc ſex requirunt. Prio q̄ ñ ſis dubius: qz exponeres te pericło furti Argumētū. diſt. xxxiij. habuiſſe. Scōo q̄ non poſſis rē tuā hr̄e in iudicio: qō fz Petrū aureo. tūc eſt q̄n nō habes q̄ velit teſtificari aut iudicis p̄tiā ꝛ ſm Archie. q̄n nō ſperas iuſticiā. Tertio q̄ nō ſi veri ſimile ſequi ſcandalū aliꝭ: qz nemo debet cum alteriꝰ iactura locupletari. extra de

reg. iur. li. vj. Quarto q̃ etiã nõ imine/ at tibi ꝑiculũ fame ex h̃ q̃ sciek: qz q̃ fi/ dẽs ꝓscie famã suã negligit/ nimis cru del' est. xij. q. j. nolo. Quinto q̃ nõ imi/ neat ꝑiculũ ꝓxie ꝑsone: qz h̃ eẽt tentare deũ. Argu. xxij. q. v. q̃rit. Sexto q̃ tua ꝓscia sit stabilita: sic q̃ ꝛ eã nõ facias

Elice igit̃ ꝓclusiones.

Prima. Qui furtiue accipit rẽ suam iuste detẽtã. s. qz est depositata: cõmo/ data vl̃ pignori data: peccat z tenet̃ ali um releuare

Secũda. Qui ꝙ accipit iniuste de/ tentã cũ possit habere in iudicio: peccat q̃dem sibi ministrãdo iusticiã: ſz nõ te/ net̃ restituere.

Tertia. Simil'r peccat q̃ accipit z ñ est cert⁹ q̃ sit sua: etiãsi i iudicio nõ pos set rehabere.

Quarta. Qui ꝙ accipit credẽs ide scãdalũ seq̃ aliꝫ: peccat. sed nõ tenet̃ re stituere nisi rõne scãdali. z idẽ est de ac cipiẽte cũ ꝑiculo ꝓxie fame vel ꝑsone: vl̃ ꝓxa ꝓsciam: qz. s. peccãt. sed nõ tenẽ tur restituere: nisi forte ꝓpter erroneã cõ scientia m.

Quinta. Qui ãt nõ ꝑt hẽre i iudicio: z ẽ cert⁹: nec credit scãdalũ seq̃ aliꝫ: nec sue fame: nec ꝑsone ꝑiculuz: nec facit ꝛ ꝓsciam: nõ peccat furti surripiẽdo rẽ su am vl̃ aliq̃d eq̃alẽs

Sexta. Addo q̃ cũ res possit q̃dẽ ꝑ via iudicij hẽi: sed res ẽ modica z expẽse fierẽt magne vl̃ seq̃renť inimicicie ꝓ re parua: tũc etiã licet: cõcurrentib⁹ aliꝫ ꝓditionib⁹: qz impossibile est q̃ est pos ſibile cum damno.

Casus. xxxviij.

Quer̃. xxxviij. Vtrum q̃s possit mortal'r peccare su mẽdo furtiue rẽ paruã: Ad h̃ rñdet Pisa. ti. furtũ. z Ar chie. ij. ꝓte ti. j. c. de furto. z s. Tho. ij. ij q. lxv. ar. vj z ex dictis coz oꝑtet facere duplicẽ distinctiõem. Prima est: q̃ q̃dã sic furanť minimũ q̃ non accipent may gnũ q̃dam ꝙ etiã magnuz accipent si possent. Et isti mortal'r peccant. qz non q̃ ablatũ est: sed mens furantis attendi tur. xliij. q. vj. c. vlti. z idẽ scũs Tho. Scõa est: q̃ coz q̃ ita accipiũt parua q̃ nõ accipent magna: q̃dã accipiũt cõtra volũtatẽ dñi. z q̃daz nõ. Põt cñ esse q̃ res minima erit multũ chara possessori Hanc innuit scũs Tho. ij. ij. q. lx. iij. ar ti. vij. tertiũ. z expresse ponit Pisan⁹. Et ꝓmus q̃dez peccat mortaliter fm istos quod intelligo Primo: qñ dñs notabi/ liter egrefert. z Secũdo si ꝑsumit hoc. z Tertio si potest aliter facere. Sed ꝛtra: quia paruz ꝓ nihilo reputat̃: ex. ij. Phyſ. Sol'. Quod in se est paruũ: pos sibiliter est magnũ dño. z cõsequenter q̃ hoc accipit: accipit simplicit̃ magnũ: quia a volũtate dñi dependet tota grauitas i furto: cũ de ei⁹ volũtate oia eius bona possint accipi. Vel alit̃ z redit in idẽ. Q̃ est parũ licz nõ varíet iusticiã nec sit ꝛ eã: rñ põt esse ꝛ charitatẽ quaz notabil'r offendit.

Elice igit̃ ꝓclusiones.

Prima. Oẽs fures damnabunť nisi penitẽãt z restituant: quia furtuz de se est mortale

Scõa. Quicũq̃ ꝓcupiscit alienũ iniu ste. sil'r qz h̃ est ꝛ legẽ di

Tertia. Qui paꝛ accipit: qz nõ ꝑt ac cipe magnũ: sil'r. qz de⁹ respicit coz

Quarta. Qui parũ sic accipit q̃ nõ accipet magnũ: z sic accipiẽdo ꝓtristat dñm notabil'r z scienter z sine vrgente necessitate: peccat mortaliter: z tenetur restituere.

Quinta. Si ꝙ ꝓtristat modicũ: aut multũ: sed ignoꝛãter: aut cũ magna ne cessitate arbitrio boni vir̃: non peccat mortal'r. quia eo casu ille. deberet velle tibi de re parua fuire.

Casus. xxxix.

Quer̃. xxxix. Vtrũ sit furtuz nõ restituere inuẽta? Ad q̃ rñdeo fm s. Tho. ij. ij. q. lxv. z Petrũ de palu. in dum est. Si ẽm res inuente nunq̃ fu/ erũt ab aliquo possesse: vt aues aut fere

vel lapilli i litore maris inuēti: fm oēs occupāti ꝛcedunt. Si ꝙ fuerūt possessa q̄dē: sz ab antiq̄ vt thesauri ō q̄b; nō extat mēoria cui⁹ fuerint: eadē rō est: excepto q̄ fm Petr̄ leges statuert mediocratē ptinere ad dñm agri in q̄ inuenit. qō fm eūdē itelligit: qñ inuenit nō dedita opa ⁊ in agro alieno. De ꝛsuetudie aūt vbicūq; iueniat ē pncipis. Sed ego credo q̄ ista ꝛsuetudo nō liget saltē i ꝛscia q̄ nō est introducta p modū legis sz violentie. Nec fuit vnq̄ approbata moribus vtētiū nisi violēt. Est etiā ꝓtra iura canonica q̄ bona incerta volūt ee paupes si talia sūt restituēda. ⁊ si nō sūt restituēda/est ꝓtra iura ciuilia: ⁊ vt videt ꝫ naturalē eq̄tatē. Si āt fuerint possesse despinā ⁊ sūt derelicte: sūt occupātis: fm s. Tho. ⁊ Guil. Nota tñ q̄ pjecta i mare ad alleuiādū nauē fm Archie. nō sūt derelicta: vñ illa tenet̄ restituere. C. de statut̄ ⁊ ꝛsue. l. j. Si āt nō sint derelicte ⁊ accipis anio retinēdi tibi: vtpura bursaz inuētā: peccas mortal̄r: dicente Hiero. Sciat h̄ viciū ee silē rapie si inuēta nō reddiderit. xiij. q. v. Dicti. Et Aug. eadē qōne. Siqd inuēisti ⁊ nō restituisti: rapuisti. Intellige tñ q̄ ē rapina large. Nā ꝓprie est furtū. ff. de fur. l. falsus. Jō fm Archie. talis debz faceꝛe ꝓmo ꝑconizare i eccl̄ia. ⁊ si nō inuenit dñm: ad arbitriū episcopi vel penitētiarij vel sacerdotis restituat vel retineat si est pauper.

Elice igit conclusiones.

Prima. Res inuēta ⁊ nunq̄ possessa est occupātis

Scōa. Res possessa ab antiq̄: tota ē occupātis si inuenit eā i ꝓprio fundo vl̄ alieno data opa: ē tñ media dñi fundi si inuenit i alieno nō data opa

Tertia. Cōsuetudo āt i oppositū q̄ sit pncipis nō ligat i ꝛscia: nisi vbi ꝓbabilr ꝑsumeret fuisse añcessor⁹ ei⁹

Quarta. Res possessa despinā ⁊ relicta/est occupāt;

Quinta. Proiecta in mare nō sunt derelicta ⁊c.

Sexta. Res despinā possessa ⁊ ñ derelicta: necessario ē restituēda si pōt inuenire dñs: alⁱs dāda est pauperi vl̄ retinēda fm arbitriū vt s.

Septima. Petm̄ mortale ē nolle restituere sic inuēta: ⁊ desiderare se inuenire cū tali intētiōe nō restituēdi.

Casus. xl.

Queritur. xl. Vtrū licer vt dare pecuniaz mercatori vl̄ artifici vt lucr̄ inde factus sit cōe: Ad h̄ rñdet s. Tho. ij. ij. q. lxxij. ⁊ Archie. ij. ꝓte. ti. j. ⁊ Pisa. ti. socieras. ⁊ multi alij. Et ꝓdicti dicūt licitū ee ꝫtū/dūmō capitale stet ꝑiculo dātis. Dicit tñ Godof. ⁊ Joā. calō. ⁊ Azo: q̄ oꝑtet ꝑiculū spectare ad vtrūq; ꝫ nō ē necartū nisi de bñ ee: lz sit licitū: nō obstāte q̄ possibilr vna ꝑs capital̄ ñ ꝓdak. q̄ de ea nullū lucr̄ ꝓcipiat: fm alios. Imo ex ꝓte dātis ē magis licitus q̄ntomagis stat ꝑiculo suo. Notādū tñ q̄ cū duob⁹ modis ꝫcet⁹ aliq̄s viciet. s. q̄ ē ibi vsura: ⁊ q̄ ē iniusticia: dū. s. vna ꝑs nimis grauat: etiāsi nō sit ibi vsura. ad h̄ q̄ nō sit ibi vsura sufficit capitale stare ꝑicl̄o dātis: vt ꝓz intelligēti diffinitionē vsure. sed ad scām oꝑtet q̄ neutra ꝑs grauet: qō fm iudiciū boni viri iudicabit. Et de h̄ iudicio meo debz intelligi dictū illoꝝ triū. Iste tñ ꝓtract⁹ tribus modis variat ⁊ aliqñ ex circūstātia illicit⁹ ē. Primo cñm fit sic. Do tibi cētū aureos: h̄ pacto q̄ apō Hēricū cētū ꝫsles lucrent aut ꝓdant. Et sic fm Archie. ⁊ multos docto. ē dubi⁹: ⁊ sapit vsuram. Tū q̄ est inuēt⁹ i fraudē vsuraꝝ ⁊ sub pallio societat; lateat mutuū cū spe lucri. Tū q̄ ista pecunia nō ē data p modū depositi: q̄ Hēric⁹ cui dak eet ꝑmittand⁹: nō tu. Nec p modū societatis. q̄ in pacto esset q̄ deberet fideliē expēdi i mercātijs. ergo est data p modum mutui. Concordat Innocenti⁹ de vsuris. ca. finali. Et Joan. and. ibidē. Secūdo sic: Petrus de furno ꝫducit Henrī cum de puteo ad opera sue artis. id est ad suendū in vestibus ꝑcio florenoꝝ. l. q̄ iustum creditur: cum hoc pacto: q̄ il

ipe Henric⁹ exercitio talis artꝫ ponet centũ de suis recipiet pl⁹ q̃. l. i. lx. Et tẽ dico q̃ si illa centũ substãt pricio hẽrici: ita q̃ pdẽte mgro ẽt ipse pdat p rata et mgro ñ lucrãte ipe nõ lucrek: sed in fine anni accipiet tm̃. l. ẽ licit⁹. fm Archi. vt notat glo. xiij. q. j. pleriq; ff. p socio. l. vex. qz est societas. Si aũt eã ponit per modũ mutui ẽ vsura. Tert õ fit bona fide. sic vt pecunia mea apõ te lucrek cuz pricio meo: ita q̃ tu industriã z ego pecuniã pono. z diuidim⁹ fm q̃ quenim⁹ Et sic ẽ licit⁹ fz cõem opinionẽ doctox.

Elice ꝯclones.

Pria. Itẽ Jctus ꝑmo modo est vsura palliata.

Scda. Sed scõo modo est licita societas si data pecunia stet priculo datoris: z lucrũ ac damnũ fit incertũ: alꝫ ẽ vsura cessantib⁹ his.

Tertia. Tertio mõ licet. dũmõ pecunia ster priculo dantis.

Casus xli.

Queritur. xli. Vtrũ ludus alee sit mortale. Ad hoc dico q̃ fm Archie. z Pisa. z Guil. lud⁹ alee ẽ lud⁹ q̃ initit fortune: vt ludus taxillox: z fz aliq̃s ẽt chartax: qz ꝑncipalr innitit fortune: q̃ pl⁹ ibi valet cꝫ expientia. Ludi ḡ q̃ nõ fortune fz roborẽ. vt certare hasta vl̃ de ꝛteritati: vt lud⁹ pile: aut ingenio: vt lud⁹ schacox: innituntr: sũt liciti fz doctores. z. ff. de aleatoribꝫ. l. ij. etiã clerici fz Lauren. q̃ ad ludũ schacox. Sz ois ludus fortune: nisi fiat ꝑ recreatiõe vt dicek: est phibit⁹. vt. C. de religiosis z sũptib⁹ funex: z de alee lusu in ꝓstitutiõe greca: i q̃ etiã phibek ispectio taliũ. Vñ inspectores z ptícipes in alea z taxillis sp peccant fm Monal. saltẽ venialiter maxime si sint clerici. in auk. de sanctis epis. §. intdicim⁹. z extra de vi. z ho. cleri. i c. clerici. Hoc aũt itelligo q̃ lud⁹ illicite exercek. Vtex ꝑo peccẽt mortalr ispectores q̃ lud⁹ exercek cũ pcõ mortali: dicit rosella q̃ nõ oꝑtet eũ q̃ delectak de eo qõ ẽ mortale: ñ de se: sed ex intẽtione vl̃ eccle ꝓstitutiõe peccare mortalr: vt ille q̃ inspicit torneamẽtũ. sec⁹ si sit mortale de se qõ ego vex suspicor q̃ tli displicet i tli re ꝛd qõ ẽ pctm̃: ita q̃ simplr nollet talia fieri: lz supposito q̃ fieri habeãt velit pascere oculũ de ipa re q̃ i se mala ñ ẽ. Est aũt ludus alee mortale fm Ray. qz ꝑ eo depõit cleric⁹ z laic⁹ excõi cak qõ ꝑ venali non fit. Et h̃ ñ itelligit Archie. q̃ lud⁹ ẽ ob recreatoz ad aliq̃d modicũ z moderate: vt qõ i ꝙiuulo vescendi cã põit. ff. de aleatoribꝫ. l. fi. fz q̃ ẽ ad adq̃rẽdũ aliq̃d notabile p ludũ Et idẽ innuit rex. i c. eps. di. xxxv. dũ ỏt de seruiẽs: qz i h̃ notak assiduitas q̃ ñ ẽ nisi cũ lud⁹ ex auaricia. Vñ fz Guil. ẽ mortale cũ ducik i ꝙsuetudinẽ: q̃ tñ ad h̃ nihil fac. Intelligo aũt q̃ lud⁹ fit ex auaricia q̃ ds ñ luderet nisi cũ spe lucrãdi. ex solatio ꝙ q̃ ds luderet etiãsi neutrã ꝑ tẽ crederet lucraturã: ñ obstãte q̃ appetat z sperꝫ lucrari. Rõ ẽ: qz q̃ aliq̃ duo ita se habẽt q̃ posito vl̃ remoto alꝫo: alter põit vel remouek z ecõuerso: puta ludo z spe lucri: oꝑtz alterꝫ eẽ cãm alt̃ius. Sz si remota spe stat lud⁹: illa spes nõ erat cã. Vñ nõ ois q̃ appetit lucrari: ludit ꝓpter lucrum.

Elice igit ꝯclones.

Pria. Ois lud⁹ fortune est phibitus quo ad exerceri ex auaricia seu cã lucri ꝑncipalr: vt ludus taxillox: z fm alicꝫs chartarum.

Scda. Ludus fortune est licit⁹: si fit moderate ad recreationẽ circa aliqõ modicum.

Tertia. Lud⁹ industrie z ingenij ẽ licit⁹ et clericis (nisi rõne scãdali) vt lud⁹ schacox. z intellige ad recreationẽ z ex rõnabili causa.

Quarta. Est aũt mortale si ex auaricia exercek circa notabile.

Quita. Illicitũ est inspicere hos ludos maxime clericis: q̃n ñ fiũt causa recreationis.

Sexta. Taliũ aũt ispectores vl̃ alioꝫ q̃ ñ sũt mala de se: fz qz ab hoie phibita ñ peccãt mortalr: q̃n simplr vellent tlia nõ fieri. rõne pcĩ qõ eis displiceet.

Casus xliij.

Queritur. xliij. Vtrum liceat vendere ea q̄b⁹ in aliq⁹ bus casib⁹ nō licet vti? Ad h̄ aūt rñdeo p vnā maximā ex ij. ij. q. clxix. z Pisa. ti. negociatio. z Archie. q̄ ē hec. Nō dz vēdere ea q̄b⁹ hoies bñ vti ñ possunt nec q̄b⁹ vt plimū male vtunt. nec q̄b⁹ vtunt bñ z male si ꝓbabi lit credit q⁹ ad vsū malū cōpent. Deinde rñdeo p ꝛclones. q̄z

Pria hec ē fm Archie. vēditor aleaz taxillo z chartaz: nō videt posse excusari a mortali: qz vt plimum his vtunt hoies ad mortale ex auaricia. Vñ z fm Guil. ñ ē tutū ex his viuere: q̄b⁹ frequenti us vtunt hoies ad mortale.

Scōa. Tales ex ꝛsequenti fm eundē ñ sūt absoluendi. de pe. di. v. c. falsas.

Tertia. vēditores fucoz fm eundem pñt excusari q̄ nec sciūt nec credunt q⁹ his mlier sit vsura ad malū (q̄ tñ facili ter ñ ē credēdū) qz pñt bono fine aliq̄ talib⁹ vti vtētes.

Quarta. fm Ray. mortale grauissimū est vendere arma ei q̄ scit emere ad malū vsum.

Quīta. Et similiter vēdere (fm eundē) venena mortifera: q̄ nll'o fz Archie. vsui sunt apta.

Sexta. Licet vendere fm Archie. ea q̄b⁹ q̄s pōt bene z male vti vt arma: dūmō nō ꝛsequet de malo vsu. Et intelligit de ꝛstātia ꝓbabili: z nisi vsus sit vt plimū malus: alꝫs eēt repugnantia i dicto eius.

Septima. Idē dicit de venenis q̄ inferant medicinas.

Casus xliij.

Queritur. xliij. Vtrū q̄ p ludū lucrat teneat restituere vbi nō vtunt legib⁹ impialib⁹. Ad h̄ soluit Archie. ij. pte Pisa. Ray. Petr⁹ de pa. iij. dist. xv z multi alij. sed singulariter ſetūs Tho. ij. ij. q. xxxij. ar. vij. Qui dicit q⁹ i trib⁹ casib⁹ tenet q̄s restituere ei a q̄ est lucrat⁹ p ludū. Pro qñ ille ñ potuit alienare Et fm Ray. tales sūt furiosi z ꝓdigi. i. bi q̄b⁹ rōne ꝓdigalitatis dati sūt tutores vt exponit Archie. z minores. xxv. annis maxime pupilli: z mente capti z surdi z ceci. z q̄ ꝑpetuo morbo laborāt Quia ei tales reb⁹ suis supesse id ē pui dere ñ pñt: dandi sūt eis tutores vel curatores. insti. de cura. per totū. Itē fui z filij nō emācipati (nisi haberēt peculiū castrēse vel q̄si) z clerici quo ad bona eccl'iastica q̄ sūt paupeꝛ. xvj. q. j. qñ et religiosi z vxores. Qui lucrat his tenetur eis fm sctm Tho. Raymū. z Petr⁹ z alios: nisi lucrū sit aliquod modicum de q̄ ꝓsumit q⁹ curator nō curat. Scōo qñ quis lucrat fraude: qz h̄ reputat vt furtum: fm sctm Tho. z Ray. ar. xliij. q. v. ñ sane. Tertio qñ traxit alias nō lusuz in ꝓncipio vl' medio ludi fm Tho. z Ray. q̄ adducit ad h̄ c. non sane. Et ista sūt dicta fm ius diuinum z canonicum. Sed q̄d sic̄ssantib⁹ his q̄s lucrat cū leges impiales mandēt posse fieri repetitionē. ff. de aleato. l. finali. Dico q⁹ fz aliq̄s vbi ñ vtunt legib⁹ impialib⁹ vel vbi sūt p ꝛsuetudinē abrogate: ipe z statuta municipalia siqua sint: de necessitate ꝑcepti sūt pauplib⁹ hmōi lucra erogāda. Alij ꝓ dicūt q⁹ solū de ꝛsilio: ne pateat via ludis. Ista est via Donaldi Ascanij Angeli Archi. Fracisci zamba Petri de palu. Ray. q̄ dicūt q⁹ ꝛsuetudo potuit dñiū transferre in vincētē. Et Joā. de imola q̄ ista allegat z ñ reꝓbat. Videt etiā ee via sctī Thom̄. z Richar. q̄ nihil dicūt de ꝓpauplib⁹ cum tñ dicāt q⁹ talis restituere nō tenet. Est etiā Joan. an. z Joānes calō. q̄ in cap̄. clerici. dicūt tutū esse hec dari pauplib⁹: sed nō necessarium.

Elice ꝛclusiones

Prima. Qui lucrat ꝑdere non valēti restituere tenet eidē. i. ei vel habēti eram ei⁹.

Scōa. Silr q̄ lucrat fraude.

Tertia. Silr q̄ traxit i ꝓncipio ludi vl' in medio nō lusuz.

Quarta. Cessantib⁹ his q̄ lucrat vbi ꝛtra h̄ nulla lex viget: ñ tenet restituere perditori: imo nec pauplib⁹: nisi ō ꝛsilio.

De qõnibus impertinentibus

Casus.xliij.

Querit.xliij. Vtrum teneat restituere q̃ aduersus legẽ nõ abrogatũ lucrat p iudũ: Ad h̃ dt Petr⁹ de pal. q̃ vbi viuit legib⁹ imp̃ialib⁹ vl̃ municipalib⁹ phibẽtib⁹ ludũ z nõ abrogat⁹: q̃ lucrat cessantib⁹ his q̃ i supiori q̃stiũcula dca sũt: ñ tenet ei a q̃ lucrat⁹ ẽ: nisi p iudicũ ꝺdenet. qz iura nõ mãdãt fieri restitutionẽ: sz ꝓcedũt posse fieri ꝛpetitionẽ. sz tenet intq̃ paupib⁹: sic q̃ si ꝓpus dedisset paupib⁹: z deide fiat repetitio: ꝑt excipe coꝛã iudice. Alij ꝙo dicũt q̃ tenetur ei. qz iura phibẽt ludũ z adq̃sitõem p ipm. z malefidei possessoꝛ est q̃ ꝯ legũ iura mercat. C. ꝺ agricol. z cẽsit. l. quẽ admodũ. Et hec ẽ opio glo. i c. epõs. diss. xxv. z i c. clerici. extra ꝺ vita z ho. cle. z Azo. z Ray. z Pisa. z s. Tho. ij. ij. z iij di. xv. z Hosti. q̃ ꝺt q̃ fere oẽs docto. sic sentiũt. Addit tñ s. Tho. q̃ debz dare paupib⁹ q̃ lucrat ei q̃ traxit ad ludũ/ duꝛãte iure positiuo. qz iste nõ ꝑt tenere. nec ille merek accipe.

Elice conclusiones vt libet

Casus.xlv.

Querit.xlv. Vtruz licear dare rustico pecoꝛa extra/ta hac lege q̃ ꝓ⁹ totũ capitale recipiat: deide residuũ diuidat: Ad h̃ ꝺz q̃ si piculũ stat rustico: ẽ casus illicit⁹ fm Pisa. z Archie. Et sic videt loq̃ Jo. ꝺ ligna. dicẽs absolute q̃ ñ licz. Si ꝙo stat dño. s. piculũ rei z fortune: sic dicunt alĩq̃ licz. Et sic videt loq̃ Laurẽ. de ridol. q̃ absolute respondet q̃ licet.

Ego aũt rñdeo p has ꝯclusiões

Prima. Si piculũ pecoꝛ ẽ tradẽt⁹ ea in ꝓtractu nõ põt esse vsura. gõ ꝓz Primo: quia ibi nõ est mutuũ: cũ nõ transferatur dominiũ. Secũdo: quia ꝓdicti doctoꝛes dicẽtes casum illicitũ absolute: vt Pisa. z Butl. z Archie. nõ dicunt ibi ee vsurã: sz ineq̃litatẽ. qz. s. rustic⁹ nimis grauat. Est igit societas

Scõa. Utꝛ i tali ꝯctu sit iustitia vl̃ nõ: regla generalis dari nõ ꝑt. qz aliq̃ capita sũt meliꝛa: z alicubi magꝭ fructificãt z facili⁹ alunt

Tertia. Utꝛ ibi sit iniustitia iudicabit arbitrio boni viri: qz sciri nõ ꝑt generaliter: vt dictũ est.

Quarta. Licz vt i plurib⁹ talis contractus sit illicit⁹ ex h̃ q̃ nimis rustic⁹ grauat: tamen vbi iudicio boni viri rusticus nõ grauaretur/ esset licitus. quia tunc nõ esset vsurarius nec iniqu⁹ siue iniustus.

Casus.xlvi.

Querit.xlvi. Vtrũ licear locare boues p annuo censu: puta vigiti staꝛijs granis: Ad h̃ dico q̃ vt elicio ex doctoꝛib⁹ varijs: ꝓtract⁹ iste est locatio. i. ꝓcessio vsus rei p ꝑcio: z ꝙseq̃nter ẽ potens bene z male fieri. Pro fundamẽto igit videamus de natura locationis de q̃ dico Primo fm Hostien. q̃ ꝺuctoꝛ nõ tenet de damno cui obuiare nõ potuit. ff. eodez. l. sed de damno. similiter nec de fortuito. Tenet aũt de dãno ex culpa sua vel eoꝝ quib⁹ vtit. z in hoc cõtractu venit etiam culpa leuis (q̃uis aliqui ꝓtrariũ dixerunt) instit. q̃b⁹ modis ꝓtrahit obligatio. §. vlti. Vñ tenet aurigã si curru cõtendens voluit alios ꝑterire: z vertens currũ destruxit fuuz ꝺuctum. Debuit em̃ se temperare z diligenti⁹ se habere. ff. eodẽ. l. si merces. §. si columnã. Incumbit aũt pbatio ꝺuctoꝛi: nõ locatoꝛi: fm eundẽ Hostien. sicut armentari⁹ fm leges tenet pbare se amisisse res cum ruina. Cum igit circa dictos boues triplex sit piculũ. s. fortuite mortis: z incurie: z deterioꝛationis. Ad casum respondet per infrascriptas conclusiones.

Prima. Si locatoꝛ nõ subit piculuz fortuitũ vel deterioꝛatiõis vel neutrũ: semp ꝓtract⁹ est illicitus fm Laurẽ. de Ridol. z Joannẽ de ligna. qui allegat

ca.plerūq;.xliij.q.iij.

Secūda.Si damnū ꝛ lucꝝ melioratiōnis vel deteriorationis sit cōe locanti ꝛ conductori:sed tñ damnū mortis sit locantis:licitꝰ est ꝑm Laurē.de rīdol.dū mō conductor deducꝫ expēsis boū lucret aliq̄d vnde ꝓueniat frumentū quod solui locatori.

Tertia.Si aūt piculum mortis spectat ad vtrūq;ꝑm Guil.nō licz:nisi locator habeat intētionē nihil accipiēdi. sed sic pactscak ne conductor nimis ḡuet aialia.Tūc em̄ intāt licz:dūmō nō fiat instrm.nā tūc nō licz.qz eēt(vt ōt)usurarijꝰ ex forma ꝛ scādalizatiuꝰ:ꝛ ille ꝑt intētionē mutare vl̄ mori:ꝛ heres ratiōe instrumēti coget ꝛc.

Quarta.Si aūt oē piculū incurie ꝛ fortune equaliter spectet ad vtrūq;:ꝑm Guil.forte posset tolerari:qz cū piculū fortune spectet solū ad locatorē:incurie ꝓo solū ad conductorē:fit q̄dā recōpēsatō ad vitāda litigia. Mihi videt q̄ i hoc ꝓtractu ꝛ simili nunq̄ē pctm̄:obseruatis duob⁹.Primo q̄ capitale stet piculo rei ꝛ fortune ꝓo exhibēte illō. Scōo q̄ neutra ꝑs ꝑm iudiciuꝫ boni viri nimis grauet:qz stāte ꝓmo nō ē vsura:nec stāte ꝓmo ac scōo ē iniusticia.

Casus.xlvij.

QVeritur.xlvij.Vtrum aliq̄s teneat statim restituere.s.alienū?Ad hꝰ rñdet Pisa.ti.restitutio ꝓmo.ꝛ Ray.ꝛ Archie.ij.pte.ti.ij.ꝛ Inno.ꝛ Jo.an.ꝛ Archiē.ꝛ fere oēs canōiste.sed singularit sctūs Tho.ij.ij.q.lxij.ar.vl.dicēs q̄ sic.qz sicut ꝫ iusticiā est rē alienā auferre:ita ꝛ detinere.qz impedit dōm ab vsu sue rei. Mānifestū ē aūt q̄ nulli licz q̄ntūcūq;modico ꝛpe facere ꝫ iusticiā iuxta illō Ecc̄ i.xxj.Quasi a facie colubri fu.ꝛc.Propter istā āt rōnē oēs canoniste cogunt sic dicere. Sed ꝫ Primo qz istud p̄ceptū ē affirmatiuū.s.reddere debita.q̄ nō obligat ad semp.Secō.Dicit sctūs Tho.q̄ icludit negatiuū.s.non li alienū detinere.Scōo.Naz aliq̄n bō nō pōt:ꝛ impossibiliū nō est obligatio extra de reg.iu.li.vj. Sol.Dicit idez.q̄ q̄ nō pōt nō tenet statim:sed debz petere dilatiōem q̄ se vel p aliū.Sed hic surgit magna difficultas.s.q̄d habeat facere q̄ restituere nō p̄t.Nā ꝑm Ray.ꝛ Petꝝ si restituēda sūt icerta:debz petere dilationē ab ep̄o vel discreto ꝓfesso re.si ꝓo debent certe psone:debz petere ab ipa.Et si nō obtineat:sūt opiniones varie.Nā vna ōt q̄ debz statim satisfacere:aut cedere bonis:etiāsi opterz ipm mēdicare.ꝛ nihil sibi ꝺz retinere nisi ea sine q̄b⁹ morere.qz sp est i moza:q̄ semper auget pctm̄.ff.de ꝺdi.fur.l.i re furtiua. Jsta opinio ē Rich.in.liij.dicētis: q̄ tali nō licz retinere nisi necessaria nature.qz nō licz de alieno viuere cū secundi honore. Est etiā opio Alani ꝛ Archidia.sup ca.si res.xliij.q.vj.ꝛ Berū.ꝛ Hostiē.ꝛ vt videt Inno.in ca.cū tu. extra de vsu.ꝛ Joānis dñici.ꝛ Raym.ꝛ Guil.Alia est Archie.dicētis q̄ illeq̄ habz vltra necessitatē nature nō tenet cedere bonis ad vitāda dāna corpis ꝛ anie:nō obstāte eo qō dicūt p̄dicti doctores:qz loquūt tanq̄ ꝫ via turioꝛē ꝓsulēres:quā tñ n̄ tenemur sp accipe.ſz sufficit eligere securā ꝑm s.Tho. Sufficit ḡ inātq̄ se restringat nō viuēdo ita laute vl̄ dorādo ita ample.ꝛ paulatim reddat.ꝛ sic poterit absolui ꝛ cōicare. nō āt q̄ p̄nt ꝛ pcrastināt.Mihi videt q̄ sic dicēdū sit:Cū ōt s.Tho.q̄ n̄ licz rē tinere rē alienā ꝫ volūtatē dñi:intelligit si illa volūtas sit rōnabilis.Nā fm eū dē s.Tho.possum gladiū furiosi depositū ad tēpus retinere:cū tñ lex strictissime mandet deposita reddi.C.depositi.l.finali. Jdeo egregie Scotꝰ(ꝛ ꝑm Archie.rōnabilit)notat aliq̄s casus in q̄b⁹ aliq̄s nō tenet statim restituere:qui militāt sub hac maxima.Licz rē alteri⁹ detinere qñ ipe deberet velle eā retinere.Primꝰ ē:si subita restitutio eēt mltū dānosa cōitati.Scōs si eēt dānosa cui fit.vt si furioso reddat gladiꝰ/q̄ se vel aliū p̄imat.Tertiꝰ:si se diffamaret ob d̄.Sufficit em̄ tūc habere volūtatē

q̃cilt⁹ poterit restituere. Quart⁹:qñ se multũ dãnificaret:z aliũ pat̃ iuuaret. Quint⁹:qñ ẽ q̃s impotẽs. Dicit ãt ſm doctores ꝓme opinãtis impotẽs qñ habet solũ necessaria nature: ſm Archie. ãt ꝺr posse q̃ ꝑt se restringẽdo aliq̃ntulũ vt s. z ꝓseqũter videt ſm eundẽ q̃ impotẽs sit q̃ se restrinxit q̃ntũ patit̃ stat⁹ su⁹:z tñ cũ hoc nõ põt. Notãdũ tñ q̃ ꝓmi loquũt de eo q̃ põt vl nõ ꝑt absolute.sed Archie. nõ absolute.sed cũ decentia sua. Et iste q̃ nõ põt cũ decẽtia sua/ nõ tenet:nisi vt credo is cui debz/eẽt intãta restrictõe vt ſpe. Videt em̃ iniquũ q̃ q̃s viuat cũ honore ex reb⁹ alicui⁹:p q̃ carẽtiã ver⁹ dñs viuit i dedecore vl in minori honore.

Elice ꝯclusiões.

Prima. Quilibet ex obligatõe iusticie tenet stari aut restituere/aut petere remissiõem aut dilatõem

Scõa. Si nõ ꝑt obtinere dilatiõem z vult viã tutiorẽ eligere:ſm alios statim restituat vl cedat bonis:etiãsi optaret eũ mẽdicare: z nihil sibi retiere nisi necessaria nature.

Tertia. Simpl̃r tñ z absolute n õ st necessariũ talẽ cedere bonis:sz sufficit si se ſtrigat q̃ntũ patit̃ ifim⁹ gd⁹ sui stat⁹:nisi vbi is cui dz eẽt i eodẽ ifimo gradu.qz tũc absolute tenet deficere a statu suo vt alios in suo ꝯseruet ꝑ suas res vsurpatas.

Quarta. Quinq̃ sũt casus i q̃b⁹ alios nõ tenet stari restituere.s.z.

Quinta. Qui possunt restituere cũ restrictõe sua z ꝑastinãt:nec absolui nec cõicare possunt.

Casus.xlviij.

Queritur.xlviij. Vtrum restitutio sp sit facienda ei a q̃ ablatũ ẽ? Ad h̃ rñdet Ray.z Archie.ij.ꝑte.tr.ij.z Pisa.z scẽs Tho.ij.ij.q.lxij. ſm q̃s oẽs ſtualiter ꝯcordãtes sic ꝺr. Tripl̃r aliq̃s aliq̃ rẽ tenet. Primo: qz est suq. Secundo qz est aliena:iuste tñ detẽta.puta q̃a erat data pignori vel accõmodata zc. Tertio:qz est aliena z iniuste detenta. Regulariter igit restitutio spoliat⁹ facienda est ſm Ray.z Pisa.z.ij.q.j.rei/ tegrãda.z fere ꝑ totã q̃stionẽ.z extra ꝺ restit.spol. fere ꝑ totũ. Et intellige spoliatis iuste possidẽtib⁹ seu detinẽtibus. Fallit ãt qñ iste male accepit:z ille turpiter dedit:vt ptz i simonia. De h̃ vide ij.ij.q.xxxij.artl.vij. Qui igit accipit a possidẽte tertio mõ:ſm Ray.nõ debet restituere ei a q̃ abstulit:sz vero dño vel ei cui eã ꝓr fur surripuerit:si eã iuste tenebat. Qui ꝓ aufert a ꝓmo:tenet restituere eidez. Simil̃r q̃ a secũdo:tenet eidẽ nec debet dare ꝓmo.i.possidẽti ꝓmo mõ:qz faceret iniuriã scõo.ff.de furtis.l.is cui⁹. Sed ꝯtra.qz aliq̃n ille ẽ mortu⁹ a q̃ res sublata est. Sol. Dicit scẽs Tho.q̃ si mortu⁹ est/tenet heredib⁹.z h̃ ſm Ray.ꝑ rata vniuscuiusq̃ heredis:nisi q̃n aliq̃s est heres i aliqua parte determinata:puta in centũ ducatis ꝓcise. qz talis nihil debz hẽre: cũ nõ sit heres/sed legatari⁹. E.de here.instit.l.q̃tiẽs. Si ãt is cui debet fieri ẽ incognit⁹/ꝓmissa diligentia:ſm s. Tho. det q̃ restituẽdũ est ꝑ ania ei⁹. Nec refert vbicũq̃ det. Licz em̃ dicat Inno. z Joã.an.z Joã.de ligna.q̃ debet erogari in loco in q̃ furtũ ẽ factũ.tñ Guil. z Hugo z frater Clar⁹ z Frede.de senis z scẽs Tho.sentiũt q̃ h̃ nõ est necessariũ. Si aũt est distans:mittat ei si cõmode põt.alioq̃n turo loco deponat z ei notificet.

Elice igit ꝯclusiones

Prima. Qui abstulit rẽ a vero dño: tenet ei.z nõ excusat dãdo alteri

Scõa. Qui abstulit ab eo q̃ nõ erat vere dñs:sed tñ iuste tenebat rem:tenetur eidem.

Tertia. Qui abstulit ab eo q̃ iniuste rem alienã detinebat:nõ tenet nec debet restituere ei:sed illi a quo ꝓmo iuste possidente rapta est:siue esset ver⁹ dñs siue nõ.

Quarta. Quando is q̃ spoliat⁹ est/ mortuus est:tenet raptor heredib⁹ ꝑ rata.sed nõ legatarijs.

Quinta. Si aũt ẽ dist̃as: debz ei res mitti aut depositari ꝛc̃.

Sexta. Si aũt est incognit⁹: debz p ei⁹ aia erogari paupib⁹

Casus. xlix.

QVerit xlix. Vtz sit suf ficiẽs ista restitutio: Petr⁹ ô furno debet Hẽrico de pu teo cẽtũ aureos q̃s extoꝛsit p vsuras: ꝛ ponit se i manib⁹ ei⁹ offerens se paratũ oia restituere: rogãs tñ vt fa ciat cũ eo miscoꝺiam/ꝛ accipiat vnã par tẽ/alia remissa: Ad ħ rñdet Archie. ÿ. pte. titu. ÿ. ꝛ Pisa. tit. restitutio ꝑmo. ꝛ Ray. ꝛ frat Egiꝺ. i q̃ꝺl. Hosti. Frede. de senis. Joã. anꝺ. Laurẽ. de Ridol. ꝛ multi alÿ. ꝛ distiguẽdũ ẽ ſm mẽtẽ oim qꝛ aut iste ẽ vere parat⁹ restituere: aut ñ ꝛz credit se p̃cio exiguo euadere: alit̃ nõ ita fecisset. Et q̃ꝺ si nõ ẽ parat⁹: mani festũ ẽ ſm frẽm Egi. ꝛ Pisa. q nõ ẽ ab solut⁹ a pctõ. Sed q̃ꝺ si Hẽric⁹ remit tat ei q̃nq̃ginta: nunq̃ꝺ erit absolutus a debito restituendi? Ad ħ ꝺico q q̃ ad absolutionem ab ħ debito nihil differt vtz esset paratus nec ne. qꝛ ista absolu tio nõ depẽꝺet a volũtate vel ꝺispositi one spoliantis: sed spoliati. Jgit̃ frater Gerar. ô senis oꝛꝺis eremi. tenet q siue sit parat⁹ siue nõ sit: nulla via mõi põt libari nisi restituat. ꝛ ad ħ facit septẽ ra tiões q̃ nulli⁹ sũt momẽti. Glo. ãt in re gula pctm̃. ôt q est liberat⁹. Laurẽ. aũt de ridol. in tracta. de vsurꝫ ôt q est libe rat⁹: si pecunia erat para nõ alit̃. Qui ꝺã alÿ tradunt q est liberat⁹ si pecunia erat parata ꝛ sit oblata. Joã. ãt anꝺ. in p̃ꝺicta regula ôt: q liberat⁹ est solũ ille q̃ erat par⁹ reddere. Veritas ista est q̃ modocũq̃z ꝓtentek creditoꝛ ille ẽ libera tus. qꝛ. ôt. ff. q̃ satisꝺa. cog. l. j. q satisfa cit q̃cũq̃z ꝺsiderũ iplet creditoꝛis: etiã si nõ soluak. Et rõ ẽ: qꝛ remittere ẽ do nare, iõ creditoꝛ sicut põt ꝺonare suuꝫ: ita põt etiã ſmittere. Et eo mõ q̃ tenet aliq̃ ꝺonatio: tenet etiam ista remissio. Vñ ſm Pisa. ꝛ frẽm Egi. ꝛ Ray. ꝛ Archie. ꝛ Frede. de senis. ꝛ Archie. in ca. Quanq̃. extra de vsu. ꝛ Hostiẽ. i sum. iste ẽ liberat⁹ ꝓcurrẽtib⁹ trib⁹. Primũ ẽ q ad ħ creditoꝛ nõ iducak fraude: sicut inducũt mercatoꝛes oñdẽtes se fractos ꝛ satisfacere nõ posse cũ possint. Et se cũdũ q nec vi. Et tertiũ q nec ꝺespati one: puta qꝛ cogitauit se nũq̃ aliq̃ ha biturum. Et ħ tertiuꝫ ego intelligo qñ ista ꝺespatio causak ab ipo debitoꝛe in debite. puta qꝛ fingit se nõ posse qꝺ põt vl qꝛ ôt se nõ velle facere qꝺ ꝺz: siue fin gat siue nõ. Qñ ꝯo inducik ex ipa rõna bili ꝓsideratõe creditoꝛis ẽ libat⁹ etiaꝫ sine tertio: imo ħ facit remissionẽ ee ma gis volũtariã ꝛ magꝫ mifico: ꝺẽ. vt ptz speculantib⁹.

Elice igit̃ conclusiones.

Prima. Qui nõ ẽ parat⁹ restituere p remissionẽ creditoꝛis: nõ est absolut⁹ a pctõ: nec absolui põt nisi mutek

Secũda. Siue aũt intẽꝺat ſstituere siue nõ: est libat⁹ a debito restituẽꝺi ces sante fraude ꝛ vi ꝛ ꝺespatõe

Tertia. Jmo ꝛ cessante fraude ꝛ vi p̃cise (etiãsi adsit ꝺespatio) ꝺũmõ ipe cã idebite nõ causauerit.

Quarta. Qui anteq̃ soluat vnã pt̃ vult pacisci exp̃sse vel ꝑtualr de aliq̃ re mittẽda: nõ est secur⁹ se esse liberatũ: qꝛ creditoꝛ inducik ad ꝺesperandũ indebi te. vnde nec libere remittit: sed ne per ꝺat totum ꝛc̃.

Casus. l.

QVerit. l. Vtrũ aliq̃ te neank aliq̃ꝺ restituere qõ nõ acceperũt? Ad ħ rñdet Pisa nus ꝛ Archie. ꝛ Ray. ꝛ sum ma ꝓfes. li. ÿ. ti. v. q. lxiij. ꝛ Pe. de pal. tiÿ. ꝺi. xv. ꝛ Guil. ꝛ Jnno. ꝛ Hostien. ꝛ s. Tho. ÿ. ÿ. q. lxÿ. ꝛ oẽs ꝓcludunt q sic quia fautoꝛes fuꝛ tenenk restituere. ꝓj. q. iÿ. q̃ ꝓsentit. Qui aũt teneank: lanct⁹ Tho. Jnnocẽ. ꝛ Hostiẽ. ꝛ Alanus ꝛ Guil. ꝛ alÿ ꝺeclarant p hos ꝑsus. s. Jus sio: consiliũ: consensus: palpo: recursus. Partícipãs. mut⁹: nõ obstans: nõ ma

De qõnibus impertinẽtibus

nifestãs. Expositio aũt eoꝝ fm oẽs mi/ litrat sub hac maxia copulatiua. s. Qui/ cunqꝫ dedit cãm sine q̃ ñ sublatiõis ali ene rei ꝓcipãdo i crimie: vel ñ obuiãdo cũ teneret ex officio vel ex iudicio: teneꝫ insolidũ sic ceteri ꝓcipates tenenꝫ q̃n/ tũ habuerũt. Etsi is q̃ rem hũit restitu it oẽs sũt liberati: sic si soluat/ q̃ ñ hũit: eidẽ tenenꝫ ꝑncipales in damno. Sed vt elucidet maxia: declaremus ꝯ fm expositionẽ cõit omniũ ꝓdictoꝝ: Jus/ sio. i. qui iubet: ꝑncipalit tenet: z secun/ dario q̃ accipit. Et intelligi dẽ sic̃s ra tũ hũit quod suo noie gestũ ẽ: quia rati habitõ comparat mandato. extra de re gu. iu. ratihabitio. li. vj. Consiliũ. s. ex q̃ secutũ ẽ dãnũ: nõ aliter. Ad ꝟ reduci tur cũ q̃s dat ꝯsiliũ de collecta in ꝓiudi ciũ eccliaꝝ sine licẽtia pape. extra de sẽ. excõ. ñ erit. Idẽ est fm Petꝝ de palu. ꝺ cõsilio vsure: z de aduocãte dante malũ ꝯsiliũ ẽt ex ignoratia. Idẽ ẽ fz Richar. de ꝯsilio nõ restituendi vel q̃litercunqꝫ damnificãdi scient vl ignoratia crassa. Argumẽtũ de sen. excõ. ca. nuper. i glo sa. Idem ẽ fm Duran. de ꝯstitutoribꝫ z ꝯsultoribꝫ iniq̃ statutoꝝ i damnũ ali cuiꝰ. Idẽ ẽt est fm Archie. de notarijs qui destruũt vel occultãt instrumenta vel testamenta vnde sequat damnũ: qz tenenꝫ insolidũ. Cõsẽꝰ q̃ q̃dẽ si sit sine q̃ nõ: teneꝫ insolidũ: alꝫ ãt ꝓ rata rei ra/ pre vel damni illati: ita tñ fm Inno. et Host. qꝫ q̃ fuit strenuioꝝ/ magis teneꝫ. Palpo. i. adulatoꝝ: ad qõ fz Archie. ꝓti net etiãsi sit deriſoꝝ. talis teneꝫ insolidũ si ꝑda secuta est ex sua laude vel irrisiõe Recursus. i. receptatio latronũ vel rei rapte: q̃ teneꝫ insolidũ quãdo iuuat ꝑ ꝟ furtũ: vel impedit restitutõez fm Petꝝ Sed intellige q̃n sine ꝟ nõ fuisset factũ furtũ: aut fuisset facta restitutio. Par/ ticipans. s. i crimie associãdo. Etsi sine eo nõ fuisset factũ: teneꝫ insolidũ. sed si fuisset factũ z tantũ factũ: teneꝫ debito rantũ. Vñ fm Ray. q̃n ꝑles simul va/ dũt ita qꝫ ñ iret vnꝰ sine alio: q̃libz teneꝫ insolidũ: alit secꝰ. Argumẽtũ ad hanc distictionẽ extra de sen. excõ. c. inꝫ alia. Dutꝰ. s. q̃ videt fieri maleficiũ z tacet Hic si teneꝫ ex officio obuiare. teneꝫ in solidũ fz Archie. ñ alit. Nõ obstãs: q̃ te neꝫ insolidũ q̃n ex officio incũbit obstare qz si hz mistrare iusticiã. Nõ mãifestãs scz post factũ teneꝫ insolidũ. si sit offici alis: ñ alit fm Archie. nisi vocet in iudi ciũ: qz tẽ teneꝫ insolidũ murꝰ z ñ obstãs z ñ manifestãs. sic officiaꝫ teneꝫ i iudi/ cio z extra. Argumentũ. xj. q. iij. q̃s. sed intelligo q̃n sine ꝓiclo ꝓsone vl sta/ tus põt obuiare.

Elice ꝙclões.

Prima. Quicunqꝫ vnꝰ q̃ teneꝫ ꝑncipa/ liter/ ñ vult restituere: restitutio incũbit ei q̃ teneꝫ secũdario: cui postea teneꝫ is q̃ ꝑncipaꝫ tenebaꝫ.

Scda. Qui iubet teneꝫ insolidũ z ꝑn cipaꝫ z q̃ exequit secũdario: qõ intelligo nisi res remãserit penes exequtẽ.

Tertia. Qui dedit ꝯsiliũ vl cõsensũ sine q̃ ñ teneꝫ insolidũ secũdario. exeq̃ns ꝟo q̃ rem hũit ꝑncipaꝫ.

Quarta. Adulatoꝝ sine q̃ ñ: teneꝫ se/ cũdario insolidũ: sz ꝑncipaꝫ exeq̃ns.

Quinta. Receptatoꝝ rei vl furꝫ sine q̃ nõ: teneꝫ insolidũ secũdario: sed fur ꝑn cipaliter.

Sexta. Associãs sine q̃nõ: teneꝫ iso lidũ secũdario q̃ ad ꝓtes que socios ꝓti gerũt: sed ꝑncipaliter q̃ ad suã vnusq̃s/ q̃ teneꝫ.

Septima Murꝰ z nõ obstãs z ñ mani festãs. si sit officialis teneꝫ insolidũ se/ cũdario: aliꝫ ñ nisi sit in iudicio.

Octaua. Nõ teneꝫ officialis cũ ꝓiclo sue ꝓsone vel statꝰ fuare alii indemnẽ in ꝓsona vel statu.

Nona. Quotiẽs is q̃ hũit rẽ restitu/ it: oẽs simplr sũt liberati.

Casus li.

Queritꝫ li. an sit melius ieiunare annunciationem in sabbato q̃ sexta feria vl die occurrentis vigilie Ad ꝟ di co qꝫ melioꝝ ẽ in sexta feria. qõ ꝓbo aucto ritate sci Vinc. Itẽ rõne. Nã vt ꝑz. ij. ij q. cxlvij. ar. iij. ad. v. q̃ddã ẽ ieiunium lu/ ctꝰ z q̃ddã exultatois. Hoc ãt ieiũiũ vt

esse mixtū. qz cōiter q̄ hāc dīē ieiunāt p̄ pt̄ duo ieiunēt. s. ad pmerēdū adiutoriū ꝑgis i suis oppoꝛtunitatib⁹ ꝑ sua pcā ⁊ ad ꝓgaudendū ꝑgi: ⁊ ꝓgratulādū ꝺo p̄ dignitate quā ꝑgi ꝓtulit. Nō ē āt alia q̄ dies i scꝑtura: in q̄ receperim⁹ tot bñficia ⁊ ꝑñr i q̄ habeam⁹ causā tanti gaudij: vt ista: vt patebit i ꝓclionib⁹. nec ēt in q̄ habeam⁹ cām tanti doloꝛis maxie ꝓpter chr̄i passionē. Vñ in sola feria sexta sc̄ꝑhibite carnes fm legē: sic̄ sabbato fm ꝓsuetudinē. extra de ieiunio. i capsilio pri. id qꝺ faciūt vigil q̄ alijs sc̄i exemplū: ab oib⁹ ꝺz imitari. Sz oēs religiosi ieiunāt feria sexta tā q̄ id sit cōueniens⁹: imo antiq̄tus fuabat sic fuisset ꝺ p̄cepto vt ꝺt Archie. Primū. Ista ē dies cōmodioꝛ masculis ⁊ femiab⁹ vt experientia docet ⁊ simil in ea honoꝛatur mr̄ ⁊ filius: ⁊ ñ ē minoꝛis meriti. Vnde i qualiber ꝺomo nobili ⁊ ciuili ꝺeberz eē ꝓsuetudo i hac die ieiunādi in memoriam sanguis regis nostri: ⁊ doloꝛis beate matris ei⁹ ⁊ i memoriā ꝓsolatiōis quā ip̄a habuit in apparatiōe ⁊ salutatione Gabrielis ⁊ ꝓceptiōe ꝑbi diuini q̄ oia fuerāt facta. vj. feria. Sz ꝰ: qꝛ videk q̄ i die ocurrente. Nam p̄ totū annum illa dies computak q̄si vigilia: iq̄ ꝺebet ieiunari p festo. So. Dico q̄ ieiunamus in vigilia añ festū vt in eo sim⁹ bñ dispositi. Vñ si festū nō succedat rō non tenet sed poterit ieiunari i alia die sanctioꝛi Scꝺo videk q̄ in sabbato. qz illa dies ꝺicata ꝑgini. Solu. Ista ratio est p̄ me quia exā sabbato est festum: feria sexta ꝺebet esse vigilia. ⁊ ꝑñr in ea est ieiunandū. Tertio videk q̄ nulla die quia per ꝰ ieiuniū omittunk ieiunia de p̄cepto. So. Illi q̄ sic omittūt male faciūt Vnde si nō potes vtrunq̄ obſuare: dimitte ꝺeuotionē tuam vt obedias: qz brā ꝑgo mauult re filio aut ei⁹ vicario obꝺire q̄ honoꝛare eam: ⁊ non obedire filio eius.

Elice ꝓclusiones.

Pria. Nō sūt soluēda ieiunia de p̄cepto ꝓpter votiua.

Scꝺa. Deli⁹ est annūciatā ieiunare feria sexta q̄ alia die.

Tertia. In feria. vj. habem⁹ multas causas letic̄ie: q̄s oēs ex locz autēticz colegi. Nā pmo ē fact⁹ Ada ⁊ Eua fz scripturā. ⁊ scꝺo Dauid occidit goliā vt figura coꝛresp̄ꝺeret figurato: ⁊ ꝛtio ꝺecollat⁹ ē baptista. ⁊ quarto ꝺecollat⁹ est Paul⁹: ⁊ Petr⁹ crucifixus fm alios. et q̄nto ꝺecollata ē beata Cataria: ⁊ sexto ꝓcepta ē brā ꝑgo. ⁊ septio ē nata ⁊ octauo est ab angelo salutata. ⁊ nono visitauit Helisaber. ⁊ ꝺecimo ꝓcept⁹ ē chr̄us ⁊ vnꝺecimo idem est nat⁹. ⁊ ꝺuoꝺecimo est circuncisus fm alios. fm alios ꝑgo ē nat⁹ ⁊ circūcisus. in ꝺñica: q̄uis ēt h̄ sit doloꝛosū exꝑte. ⁊ tꝛeꝺecimo brā ꝑgo assumpta est in celū.

Quarta. In ea etiā habem⁹ mltas causas doloꝛis: qz i ea Ada peccauit. et chr̄s sal⁹ ⁊ vita nr̄a ē potat⁹ felle: moꝛtuus⁹ ⁊ sepult⁹: cui⁹ moꝛs doloꝛose recolit qz ē p̄ pctis occisus.

Casus lij.

Queritur. lij. Vtrū beata ꝑgo sit post moꝛtē assumpta statim in coꝛpe ⁊ i ania

Ad qꝺ ꝺico q̄ Hiero. h̄ ꝺubiū licz ꝓtractet aliq̄liter i fm̄oe Logi⁹ me: tñ illꝺ ñ ꝺetminat: ⁊ si alteri ptiū videak fauere vt ibi ptz. Sed Augustin illꝺ ꝺetmiat: ⁊ ꝺns Alb. sup Missus ē ⁊ setus Tho. iij. ꝺist. xij. q. j. art. iij. q. iij. ⁊ iij. q. xxvij. ⁊ q. lxxxiij. p q̄ sciendū ē q̄ fuit moꝛtua sine doloꝛe. qꝺ ꝓbat Albertus. qz Joānes rone integritatis sine doloꝛe ꝺecessit: q̄ a foꝛtioꝛi ⁊ virgo. Scꝺo: qz fm alios doloꝛ passionis fuit ei martyriū: post qꝺ nō remanet doloꝛ moꝛtis. Tertō. qz Moyses rōe ꝓplationis ⁊ eleuatōis ñ sensit ꝺefectū familiaꝛitatis ꝺragita ꝺieb⁹. q̄ nec ꝑgo tūc sensit doloꝛē. qz eleuabak a coꝛpe actu ⁊ fm substantiā. Est autem moꝛtua ex amoꝛe ꝺei idem ꝓbat: qz charitas abstrahit a coꝛpoze ad chr̄m: ergo tantum potest intēꝺi q̄ separet animam. Secundo: quia amoꝛ potest inducere languoꝛem: ergo ⁊ moꝛtē. Hec ille. Qui intenditꝰ babiliter arguere q̄ sic acciꝺerit in ea in qua

amor naturalꝭ respectu chr̃i: z gratuitꝰ fuit intẽsissimꝰ: z plꝰ q̃s i angelꝰ quo ad gr̃uitũ. Vñ sicut amor leuabat corpus sci Thome a terra: ita leuauit aniam Marie a corpe z ẽ in celo i corpe z i aia vt patet idẽ testionio vniꝰ pape. s. Gregorij. qz qõ ille dixit in collecta: Nec tñ mortꝫ nexibꝰ tẽ. nõ pt itelligi nisi de iclinatõe. z duor episcopor. s. Augustini z Dionysij de di. no. c. iij. i tex. z glo. sil' bñ itellectꝫ. z vniꝰ abbatꝫ. i. Bernardi. Et idẽ tenet s. Tho. vbi s. Vñ ipa resurgẽs nõ ẽ mortua. Secꝰ ãt ẽ vt dr s. Tho. iij. q. iij. ỏ his q añ chr̃m surrexerũt aut eo pñte i carne: aut eo mortuo i eiꝰ passiõe. De his tñ vltis Hiero. ẽ dubiꝰ. ſz Augustinꝰ dr q̃ sũt mortui: cuiꝰ rões efficaciores sũt. Si tñ ñ sũt mortui/ surrexerũt post chr̃m: qz ẽ pmogenitꝰ mortuor. i. pmꝰ q̃ surrexit ad vitã imortalẽ. Sz ꝫ. qz Hiero. hec nõ vult asserere: g̃ nõ sũt vera. Sol. dr Alb. q̃ Hiero. tanq̃ interps biblie noluit asserere qõ in ea expssum nõ inuenit: ex q̃ nõ sequit q̃ nõ sint ista vera z pbabili rõne ponẽda. Scõ: qz etiã Aug. idẽ nõ audet asserere. Hã dr. Vera de eiꝰ assumptiõe snia hec ẽ: vt assũpta sit siue i corpe siue extra corpꝰ nescio: deꝰ scit. Sol. Licz illꝰ nescierit: tñ credidit firmit z rõnabilr opiabat. Tertio. Oẽs peccauimꝰ i Adã. g̃ z patimur penã peti eiꝰ q̃ ẽ icineratio: iuxta illꝰ Gen. iij. Pulueris es tẽ. Sol. Negat ꝫña. Dz ei deꝰ ñ iferat penã sine culpa: tñ aliq̃n mifico/ dit a pena debita absoluit: saltẽ i pre

Elice igit conclusiones.

Prima. Joãnes ẽ mortuꝰ sine dolore: z fm s. Tho. z Aug. viuit i celo.

Secũda. Btã ꝟgo ẽ mortua sine dolore: z ex amore.

Tertia. Btã ꝟgo ẽ in celo viua/ ipa z suꝰ filꝰ naturalꝭ Jesus: z adoptiuus Joannes.

Quarta. Resurrexit autez statim. i. añ icineratõem: añ quã resurrectiõez Iz aia eiꝰ fuerit btã: forte tñ celũ nõ ascendit vt post ascẽderet corpe gl̃osa: ſz tñ ỹ nõ ẽ certũ.

Quinta. Oẽs q̃ hacten surrexerũt iter decesserũt: exceptꝫ trib⁹ (q̃ntũ ex scripta z dictꝫ sctõꝝ hr̃i pt). s. btã ꝟgie: z filio eiꝰ naturali z adoptiuo

Casus. liij.

Queritur. liij. Vtrũ deata ꝟgo i vita ꝟfiterer: z cui Ad ỹ dr fm Alb. sup Dissus ẽ. q̃ btã ꝟgo suscepit oia sacra q̃ erant oib⁹ masculꝭ z femis cõia. Primo ad sui humilitatẽ. Scõ: ne scãdalizaret ignorantes suã sanctificatiõnẽ. Tertio vt obediret deo. Quarto vt ꝟfutaret heresim eoꝝ q̃ dixerũt eã fuisse angelũ. Suscepit igit baptismuz z ab eo accepit characterẽ z augmẽtũ gr̃e ac meritoꝝ. Nec tñ fit festũ de eo vt deputificatiõe: quia nõ fuit publicũ sicut illa. Et similr ꝟfirmatiõem: z ab eo habuit aliũ characterẽ z augmentũ vt supra. Et credo q̃ chr̃s eã ꝟfirmauit z baptizauit: sicut fm sctm Thom. ꝟfirmauit apl̃os. Et ab eucharistia memorialẽ passionis: augmẽtũ gr̃e: actualẽ deuotionẽ: z solatiũ ỏ absentia corporali filij. A mr̃imonio fm Alb. habuit fidẽ z sacramentũ. i. figurã vnionis ỹbi ad naturã humanã: z etiã augmentũ vt sup. Ab extrema vnctiõe habuit signũ gr̃e victorie z future gl̃ie: z loco remissiõis venialiũ/ remissiõem doloris mortis: fm Alb. Ordines nõ habuit: vt p humilitatẽ cõfozmarek alijs mulieribꝰ q̃ excludunt ꝓpter tria ab ordinũ susceptiõe fm Alber. s. indignitatẽ sexꝰ: fragilitatẽ peccãdi: z incõgruitatem regiminis. A sacramento pnie habuit augmentũ gratie. Et fm Alber. sua ꝟfessio nõ erat pctõꝝ: ſz recognitio bñficiorũ dei. z sue incõgruitatꝫ ad magnitudinẽ eoꝝ. Credo tñ q̃ cũ habit⁹ volũtatis nr̃e possint nos latere: fm sctm Tho. licz nõ habitꝰ itellectꝰ fm Aris. nescie bat se esse ita deo gratã ꝓpt humilitatẽ vñ mirabat i salutatiõe angelica. qz fm sctm Tho. vere humili nihil tã insolitũ q̃ sua exaltatio. Et ꝟseq̃nter ꝟfitebatur de venialibꝰ ꝟditionaliter: puta di/

cēdo: si in tali ope vl' tali deliq̄ssem p̄ incautelā vl' negligētiā vel alio mō: dico meā culpā. q̄ bonaꝝ mētiū est ꝛc. Nota agnoscere. s. dubitatiue: nō aūt assertiue. ꝛ fm eūdem Alb. Joānes euāgelista fuit ꝓfessor ꝑmius eidē deputatus. Sed q̄re ista nō sūt scpta: Ad h̄ respōdet Albert⁹ q̄ iō est. Primo: vt exercēatur deuotio fideliū ad inq̄rēdū. Et secūdo: q̄ deus vult nos q̄dam in via dubitare: vt veritatē desiderem⁹ in patria Et tertio: quia sicut Aug⁹. habz p regula in loquēdo de pctis q̄ de ea nō fit q̄stio. ita loq̄ndo de ꝓrutib⁹ ē p̄ncipiuz p se notū: q̄ q̄cq̄d boni habuit q̄uis creatura: eo ipa nō fuit puata. q̄ fm Damascē. a nullo illustriū vincit. Elice cōclusiones vt libet.

Casus. liiij.

Querit liiij. Vtꝝ possit rōnabilr sciri cuiꝰ figure et coloꝛ fuerit btā virgo: Ad h̄ ät sic rñdet Alb. sup Missus est. Beata ꝙgo fuit cōpetētis q̄ntitatis: ꝛ bone dispositōis mēbroꝝ: sic ꝛ chīs. q̄ filiꝰ assimilat generāti: sic vicz vt tantꝰ nascat ex tanto: ꝛ talis ex tali nisi sit erroꝛ in natura ex impotētia: vl' alit. Et fuit coloris ex albo ꝛ nigro cōpositi. q̄ fm Joānicīū solꝰ iste coloꝛ p̄cedit ab eq̄litate ꝓplexiōis: ꝛ coꝛpi euertico dek miak fm Galenū ꝛ Cōstātinū. Et habuit capillos nigros: q̄ cerebꝝ optime dispositū/ fm Galenū ꝛ Constātinū ē calidū ꝛ siccū. Lz em̄ ad opationes naturales cerebꝝ debeat cē calidū ꝛ humidū: ad q̄ sequunt capilli rubei: tñ ad aiales dz eē vt d ictū ē: ad q̄ seq̄t q̄ capilli sint nigri: ꝛ ꝓter sequit maloꝛ pulcritudo supposita albedie faciei q̄ opposita iuxta se posita ꝛc. Nigredo tñ illa capilloꝝ ꝛ oculoꝝ fuit ꝑpata fm eūdē. Et tal' etiā p oīa fuit chīs. Ex p̄missis seq̄t q̄ fuit pulcerrima. Ꝙ̄ set ꝑz Primo: q̄ oēs mulieres eā figurant es fuerūt pulcre: vt Hester: Judith. Rebecca: Rachel. Secdo: quia nobilitas ꝛ pulcritudo coꝛpis est fm nobilitatē aie Vñ coꝛpꝰ hūanū ē pulcerrimū. q̄ nobilissima aia vt illa habuit coꝛpꝰ nobilissimū. Tertio: q̄ q̄ viderūt veronicā dicūt q̄ pulcerrima faciē repñtet: ꝛ certuz ē filiū sil'em fuisse mri. Quarto: q̄ castitas laudabilioꝛ ē in pulcris: sicut virtus abilioꝛ ic̄ōtinētia i turpib⁹. Jn ꝙgine ät castitas fuit sūme laudabil'. Deh tñ scptura nihil ōt. q̄ ipa scriptura fm Alb. ē nobis speculū saluꝛ: iō nō vult laudare aliquā mulierē de eo q̄ multꝫ ē causa dānatiōis. Facit tñ ō alicui⁹ mulieris pulcritudine mētionē: nō vt laudet: sed incidēter ad oñendā cām alicui⁹ dicti vel facti: q̄ circa ꝙginē non accidebat. Sed ꝯ: Primo. Nā pulcritudo mulieris est occasio mali. Eccī. ix Virginē nē ꝓspicias ꝛc. Sed ꝙgo oib⁹ debuit esse causa saluꝛ. Sol'. Pulcritudo est in se bona. sed in bono ꝛ optimo mali scādalizant ex ōsectu suo: sicut scādalizabant i chīo Mar. v. ꝛ i deo q̄ p uersis q̄uersus vidēt. fm Glo. sup illud q̄ bonꝰ isrl'de⁹ ꝛc. Secdo: q̄ color glaucus attestat frigiditatē coꝛpis frigidi: q̄le debuit esse coꝛpꝰ ꝙgineū. Sol'. Cū gra sit nobilioꝛ q̄ natura: illa castitas q̄ totaliter est a gra nobilioꝛ est ea q̄ est a natura: ꝛ tāto magis gram manifestat q̄nto magis ꝯ natura. Et iō illud coꝛpꝰ nō fuit castū p natura: iz p gram ꝛ volūtatē. Et licz in ꝙgine pugna nō fuerit: tñ ꝑfectissima habuit victoriaz: cū inimicꝰ nō potuerit nec vincere nec pugnare: vt ōt Alb.

Prima igit̄ ꝯclusio hec est. Btā ꝙgo fuit mediocris q̄ntitatis: ꝛ bone ꝓportionis membroꝝ

Secda. Fuit coloris mixti ex albo et rubeo

Tertia. Fuit etiā nigra oculis: ꝛ capillis nigredine tpata

Quarta. Fuit etiā pulcerrima mulierum.

Quinta. Deꝰ noluit eā i scptura laudare de pulcritudie. q̄ ꝑ eē occasio mali. Vl' dico ego: i signū q̄ deꝰ p̄cipalr curat de pulcritudine aie. Vel q̄ de ea nō fuerūt aliq̄ narrāda q̄ exigerēt fieri de pulcritudine mētiōem

Sexta. Pulcritudo mulieris est causa erroris malis.

Septima. Beata ꝑgo ꝓfectissimevicit diabolum.

Casus lv.

QVeritur.lv. Vtrũ deꝰ simplr magis amet ꝑginem ꝙ̃ lucifer: vl econuerso: Et videt ꝙ lucifer. quia est deo magis dilectus in bono simplicit .i. in substãtia qz eivult nobiliorem substãtiam.i.angelicã naturã.sed btã ꝑgo ẽ magis dilecta in bono fm q̃d.i.in accidẽte: puta in felicitate. Sed ecõtra videt ꝙ ꝑginem.qz ego diligentes me diligo Prouer.viij.z ꝑ̃r magis diligẽtes magis diligit. Scõo. Amare est velle bonũ.j.q.xx.z.iij.dist.xxxij.z.j.ꝑ̃ gen.ca.xcj. Igit deꝰ amat oĩa:qz oĩbꝫ vult aliq̃d bonũ.s.cẽ. Et amat oĩa eq̃lit er ꝓte actꝰqz eodẽ actu oĩa amat. Non aũt ex ꝓte obiecti seu boni volĩti:qz nõ oibus vult idẽ bonũ: sic nec largit. Sed q̃ ad bona naturalia amat magis nobiliora qz vult eis maiꝰ bonũ nature.i. naturã nobiliorem. Quo ad bona ꝑo gratuita magis amat se amãtes.qz vult eis maiorẽ amorẽ q̃ eũ amãt:z ꝑ̃r maiorẽ gratiã z gl̃ã. Simplr aũt magꝫ amat quemagꝫ amat q̃ntũ ad bona gratie z gloꝛie. quod ꝓz ꝑmo auctoritate. Nã fm Aug.sup Joã. Deꝰ int̃ alias creaturas rõnales magis amat mẽbra vnigeniti sui. Itẽ rõne. qz eis vult maiꝰ bonũ id ẽ bonũ infinitũ. Igit magꝫ amat virgine simplr ꝙ̃ alicꝫ purã creaturam. Ad argumẽtũ i oppositũ dico ꝙ si gl̃ia ꝑfdereꝯ se,simplicit ẽ ignobiliorꝫ substãtia angelica.sz sec̃ q̃ntũ ad obiectũ cui ꝑiungit qõ deꝰ vult oibꝫ ꝑdestinatꝫ. Nõ em̃ vult his solũ dare gl̃iam: sed etiam seip̃m in ꝑmium. Elice igit cõclusiones.

Pria. Deus omnes creaturas amat verenon solũ volendo: sed etiã faciendo eis bonum.

Scõa. Quo ad bona naturalia magis amat nobiliora fm suã naturã.

Tertia. Quo ꝑo ad gratuita magꝫ amat se amãtes q̃ ad gr̃am: et etiã q̃ ad gl̃iam:si sint amãtes finalit.

Quarta. Simplr loq̃ndo magꝫ amat q̃b vult maiorẽ gl̃iam.

Quinta. Igit simplr magꝫ amat se deinde chr̃m: deide ꝑginẽ gl̃iosam.

Casus lvi.

QVeritur. lvi. Vtrũ habens odiũ possit licentiarive cõmunicet: Ad hoc rñdet Archie.ij.pte.ti.viij.ar.ij.z Duran.ordinis minoꝝ quẽ ipe allegat q̃ dicunt ꝙ ex illatiõe iniurie sequit primo odiũ in corde.scõo effectus;odij in ore tertio signũ odij in ore.z quarto actio i iuriaꝝ aduersus auctorẽ eaꝝ. Odium igit q̃libꝫ tenet expellere:z qõ q̃ appetit malũ adesse aut bonũ abesse,primo ñ ꝓpter aliq̃d bonũ eiꝰ vl alteriꝰ: ẽ in morte ali nec ꝑt cõicare. Si ãt ꝯ sit qz times ex eiꝰ ꝓsperitate alios oppmi iniuste: vl quia speras ex eiꝰ oꝑssione alios iuste erigi:nõ est peccatũ. Nota tñ ꝙ nõ teneris gaudere de bono rpali inimici vt sic ꝛz de spũali tm̃ z̃ tẽporali vt expedit spirituali. Effectꝰ aũt odij si sit in subtrahẽdo bñficiũ seu bonũ spũale:ẽ mortale. si illõ bonũ qõ oibꝫ exhibet nolumꝰ inimico cõmunicare:vt ozonẽ generalẽ vel p̃dicationẽ. Si ꝑo sit in subtrahendo bonũ rpale:est mortale si illud bonũ sit extreme necessariũ: alꝫ veniale. Si ꝑo sit in inferendo malũ:erit mortale: si sit cõ ordinẽ iuris:nec licet cõmunio tali. Si ꝑo sit fm ordinẽ iurꝫ semoto odio non erit pecm̃: etiãsi cum armis z sñia iudicis satisfaciat sibi de bonis inimici Sed q̃ ad signũ odij seu rancoris i ore sic̃dẽ malefactoꝝ offerat ꝓdigna satisfactionẽ:tenet q̃s eũ ad amicitiã recipe z ei loq̃. Si ãt ñ exhibet:aut exhibet semi plene ñ tenet ni si actio iurie sit abolita ꝑterita remissiõe:vl ẽt dissimulatiõe: qz .s.allusit vl risit vl comedit cũ offeso pꝰ iniuriã. Actionẽ aũt iniuriarũ qõ ẽ qr tũ/ nullꝰ tenet remittere.imo z aliqũ q̃s

nō pōt: vt si iniuria sit facta seruo vl' monacho vl' filiofamilias. Hec ex ill'. Dico igit' q' is q' offendit cōmunicare ñ pt: nisi offerat satisfactionē si potest. Si ãt ambo offenderūt: potr in offendēdo sit p' ot in reconciliando, ceteris paribꝫ. Ꝺ dico: quia interdū quis p leui cōuicio i fert valde magnū. Elice igit' cōclusiones.

Pria. Odiū fuans ad pximū ita q' ex mala volūtate dolet de bonis eius vl' gaudet ō malo notabili: ē i pctō mortali: nec pōt cōicare.

Scda. Qui tñ vult malū pter bonū aliquod rōnabile: nō peccat: sed pt cōicare.

Tertia. Silr q' non gaudet de bono tpali. vt sic: ꝫ solū vt ordinat ad spūale .i. vt est ad salutē anie.

Quarta. Quicūq; intēdit subtrahere inimico bonū spūale vel tpale generale aut tpale extreme necariū: ē i mortali.

Quinta. Secus q' spūale pticlare aut tpale pticlare vl' de bñ esse.

Sexta. Qui intendit inferre malꝫ notabile ꝫ ordinē iuris: vl' fm ordinem iuris ex odio: ē in mortali. secꝰ fm ordinē iuris sine odio.

Septia. Qui nō vult loqui volēti satisfacere/cōicādo iudiciū sibi māducat.

Octaua. Qui nō vult remittere: sed pseq; actionē iniuriaꝝ semoto odio: licite cōmunicat.

Nona. Qui offendit z nō vult satisfacere: iudiciū sibi māducat: quia fr eꝰ aliq̄d hꝫ ꝫ eum.

Decima. Quādo post offensam is q' accepit iniuriā risit actoriꝫ aliq̄d signū amicicie oñdit: ē facta reconciliatio. q' vidē sufficere saltē i leuibꝫ.

Undecima. Qñ offensio ē mutua ꝓ ot in offendendo debet eē pōr in reconciliādo ceteris paribꝫ.

Duodecima. Licꝫ fm Archie. i die resurrectōis. i. i aliq̄ illoꝝ triū dieꝝ cōicādū sit: tñ ab Eugenio emanauit breue ad frem Joānē de capistrano datuꝫ rome. Mcccclvj. i q' declarat optie eē satisfactū legi/si infra hebdomadā setāꝫ vl' infra octauā pasce q̄s cōicet.

Casus lvij:

Querit. lvij. vtrum fm mētē sci Tho. z doctrinā eiꝰ teneat' q̄s facere elemosynaꝫ in extrema necessitate de necessario ad decētiā vite: Ad q̄ ō ex doctria eiꝰ. ij. q. xxxij. z. iij. di. xv. ꝛndeo Circa ħ sūt i doctria bti Tho. duæ sollēnes opiones: hñtes solentissimos sectatores. Prio g̃ ptractabo materiā fꝫ opinionē antiq̄ꝝ thomistaꝝ q̄ttuor faciendo. Prio ei declarabo mentē eiꝰ. Scdo pbabo declaratiōꝫ eē verā p ꝓba eius. Tertio ex dictꝫ eiꝰ arguā cōtra z soluā Quarto confirmabo p dicta thomistarū oia dicta. Quātū ad pmū sciendū est q' bona hois diuitis sūt i q̄druplici differentia. Prima st necaria necessitate q̄si absoluta. i. sine q̄b; nō posset viuere ipe z sui. quoꝝ necessitatiꝫ habet puderet puta valoꝝ q̄nq̄ginta aureoꝝ: Ista sunt oia sine q̄b; ñ posset vinere sanꝰ z valēs tāto tpe q̄nto sua cōplexio durare pōt si debite pcuret. Verbi gra. Delicate nutrito ē necessariꝰ pānis tritice° z pellicea tunica z equꝰ interdū. Scda ꝓ st necessaria necessitate q̄si ꝺditionata. i. sine q̄ bus ñ pt viuere decenť ipe z sui. vt cētū aurei. Ista sūt oia sine q̄b; ñ posset viuere inť coequales sibi: sine nota auaricie vel stulticie vel inciuilitatis vel' pauperatis vl' hmōi. q̄ ad cibos aut vestes aut eq̄taturas aut palatia aut ornamenta domꝰ: aut hmōi. Sic ñ viueret decenť nobilis cuz veste rusticana: nec ēt fortē cū veste nobiliū feriali decenť viueret i festo solēni. nisi i aliq̄ casu. Sz p ħ sciendū ē q' ad iudicandū q̄d decēs z q̄d indecēs sit duplici regla possumꝰ vti. s. iudicio cōi prudentiū z grauiū hoim: et exēplis ꝓuoseviuētiū: q̄ntūcūq; vilis incedāt aut decenť viuūt aut nō opanť fm inclinatiōꝫ ꝓpriaꝫ. Nō ei est aliq̄d iudicādū decēs vel indecēs ex ſnia ambitiosoꝝ. q: gustū habēt infectū. Tertia st q̄ ptinenť q̄dē intra bona necessaria ad decētiā: ꝫ tñ sic q' eis sublatꝫ stat decētia: z eis additis nō excedit decentia. Termin° ei req̄sitoꝝ ad decētiā non est

indiuisibilis puta centũ aurei: sz ẽ i q̃dã latitudie: puta ñ minus q̃ centũ: z nec plꝰ q̃ centũ viginti: ita q̃ ista. xx. possũt addi z minui: stãte decẽtia. Quarta. si bona supflua. i. q̃cunq̃ excedũt q̃ntitatẽ z centũ z viginti: ita q̃ ñ sunt necaria ad viuere: nec ad decẽter viuere sicut si centũ in habẽte ducẽta viginti. Prima igit bona. i. q̃ntitatẽ aurei sint a. z secũda. i. centũ sint b. z tertia. i. xx. sint c. z q̃rta. i. alia centũ sint d. Igit de a. nulla est q̃o. q. oẽs doctores inueniũt q̃ nullus tenet de a. facere elemosynam. imo nec licet. q. est ꝺ charitatẽ: nisi in casu fieret hoc alicui psone vtiliori p bono cõi q̃ potes tue vite pferre: vt si miles offerat se morti p duce. quod licet q̃uis nõ sit necessariũ. De ipo etiã d. nõ ẽ q̃stio. q. oẽs pcedũt q̃ cadit sub pcepto de eo facere elemosynã in extrema necessitate: vel etiã i necessitate vrgente. seu q̃n apparent signa probabilia extreme necessitatis: etiãsi nõ cõpareãt adhuc paupes extreme necessitatis: nõ ãt alꝰ. De ipo ꝙo c. i. xx. dico q̃ fm mentem sancti Tho. põt fieri elemosyna licite z etiam debet fieri. sed ꝺ debitũ nõ ẽ pcepti: sed cõsiliũ. insi res ita se habeat q̃ sine indecentia notabili possit resarciri: q. etiam tũc ẽ pceptũ i extrema necessitate: sz eo casu quo põt fieri resartio. iam excidit a rõne necessarij ad decẽtiã. De ipo ꝙo b. i. centũ dico pmo q̃ nõ est pcepũ facere elemosynam. Et scõo q̃ nec consiliũ. Et tertio q̃ nec licet fm mentem sancti Thome: nisi sit ꝺd modicũ: q. viuere i decenter est vt ipe dicit inordinatum. i. ꝓtra frutẽ. s. affabilitatis seu amicicie. q̃ est pars iusticie. vt ꝺr in. ij. q. cxliij. ar. ij. z q̃ quisq̃ ad primũ debet se delectabilẽ exhibere vt decet in ꝙbis z facꝫ vt ꝺr i. iij. dist. xxxiij. q. j. ar. ij. Est aũt indecẽs q̃ alijs vrentib⁹ vestib⁹ solẽnib⁹: tu velis inter eos eẽ cũ vilib⁹: nisi i casu extreme necessitatis alterꝰ: sed vestes viles. nõ dico quas iudicat ambitiosa pompa: sed q̃s cõmunis sñia pbatorũ z frutuosoq̃ exẽplaꝛ ꝺdemnat. Cũ aũt q̃s dando venerit ad modũ viuendi ita vilẽ q̃ si vilꝰ incederet reputaret als reꝓhensibile. dico q̃ vlterꝰ q̃s nec tenetur nec debet facere elemosynã. q. q̃ ñ licet facere p amore dei z frutis humilitatꝫ z seculi ꝓtẽptu. nõ est pceptũ facere pvita corꝓali pxi. Et q̃rto q̃ in tribꝰ casib⁹ licet facere de eo elemosynã. s. pmo cuꝫ mutat statꝰ trãseũdo ad religionẽ. quia nobilis vel alicuꝰ: tũc nõ tenet viuere decenter fm statũ quẽ relinq̃t. Et scõo q̃n ꝺ facili põt q̃s resartire ne appareat iconueniẽs: vt si in q̃dragesima det vestes pschalis pauplib⁹ cũ q̃s scit se ante pascha habitur⁹ vñ aliã faciat. Et tertio q̃n occurrit in paupe necessitas maior q̃ decẽtia: pura necessitas absoluta singlaꝫ psone: vel magna necessitas reipublice Jn his ei casib⁹ elemosyna fit de ipo bona laudabilit: sz ñ ẽ i pcepto nisi sit ꝺd modicũ. vel si sit multũ tñ de facili resartiri põt vt ñ appareat notabil⁹ idecẽtia: q̃ casu tã excidit a rõe talis necessarij. Et si dicat ꝙ ꝺ q̃ si eẽt ꝙ frutẽ indecent viuere: ñ liceret viuere indecenter ꝓp extremã necessitatẽ fratris. dico q̃ aliq̃ ꝺ ꝙ frutẽ aliq̃n qꝺ ex circũstantia sic honestat vt fiat licitũ z ñ de pcepto: sic mori fame vt aliũ nutrias eo casu q̃ ille esset reipu. te vtilior: z vxorẽ sibi admouere manꝰ reformatrices pulcritudis: eo casu q̃ ꝙsulit viro lasciuienti. Si ẽt dicat q̃ plꝰ tenemur diligere vitã fris q̃ res nostras: dico q̃ est vex: sed eo casu q̃ viuere indecenter cogimur: q. est ꝙ virtutis bonũ: z viro prudenti est grauꝰ morte honorifica. Elñ q̃n q̃s dando tantũ se attenuauerit i facultatib⁹: q̃ tã ita vilit incedere cogit sic vnq̃ incessit frutuosus i eodẽ statu tũc tã paupes deo: cõmẽderet: q. ipe fecit totũ qꝺ deꝰ exigit ab eo: puta si matrõa nobil⁹ tã remãsit cũ vna sola z humillima veste ciuili: q. nõ tenet hãc vẽdere z emere rusticanã: z de resto duo paupi subuenire morienti: alioqn tꝰ mõs ẽt religiosi ñ solũ plati sz ẽt subditi dãnarent: ꝺb⁹ licz in necessitate extrema elemosynã facere.

QVantũ ad secũduz ad duco oia q̃ dicit sctus Tho. in ista materia. Jgit sanctꝰ Tho. ij. ij. q. xxxij. arti. vj. q̃

rit vtrū corpal' elemosyna sit dāda ō necessario: z rñdet sic formal'r: z de verbo ad ꝓbū. Rñdeo. Dicēdū ꝙ necessariuz dupl'r ōr. Uno mō sine q̄ aliq̄d eē ñ ꝑt. Et de tali necessario oino el'yna dari ñ debet: puta si aliq̄s i necessitatz articl'o ꝙstitut' hret solū vñ posset sustentari z filij sui z alij ad eū ꝑtinētes. De h̄ ei necessario el'ynā dare: est sibi z suis vitaz subtrahere: qō ñ lz. Sz h̄ dico: nisi forte tal' casus imineret: vt subtrahēdo sibi daret alicui magne ꝓsone: per quā ecc'ia vl' respublica sustentaret: qz ꝑ tal' ꝓsone liberatōe seip̄m z suos laudabilit' picl'o mortz expōeret: cū bonū cōe sit ꝓprio ꝑferendū. Alio mō aliq̄d ōr eē necessariū sine q̄ ñ pōt ꝙuenient vitra trāsigl: fm ꝙditionē vl' statū ꝓpe ꝓsone: zali arū ꝓsonaꝝ: q̄ꝝ cura ei incūbit. Huius necessarij termin' ñ ē in indiuisibili ꝙstitut' sz mltz addit' ñ ꝑt dyudicari eē vltra tale necessariū: z multz subtractz ad huc remaner vñ possit aliq̄s ꝙuenienter transire fm ꝓpriū statū. De hmōi ergo elemosynā dare est bonū: z nō cadit sub ꝑcepto: sed sub ꝙsilio. Inordinatū esset aūt si aliq̄s tm̄ sibi de bonis ꝓpriis subtraheret vt alijs largi ret: ꝙ ō residuo vitā ñ posset transire ꝙuenient: fm ꝓpriuz statū. z negocia occurrētia. Null' ei inconuenient viuere debet. Sz ad h̄ tria sūt excipienda. Quoꝝ ꝑmū ē q̄n aliq̄s statū mutat: puta ꝑ religiōis igressū. Tē ei oia sua ꝓpter ch̄m largiēs opus ꝓfectiōis facit: se in alio statu ponēdo. Secūdo: qz ea q̄ sibi subtrahit z si sint necessaria ad ꝙueniētiā vite: tñ de facili resartiri possūt vt nō sequat' maximū icōueniens. Tertio: q̄n occurreret extrema necessitas alicui' ꝑsuare ꝓsone: vl' ēt aliq̄ magna necessitas reipublice. In his ei casib' laudabil'r aliq̄s ꝑtermitteret id qō ad decentiā sui stat' ꝑtinere videtur vt necitati maiori subueniret. Per hec ptz de facili solutō ad obiecta. Hec sā. Tho. Ubi nota ꝑmo ꝙ q̄n ōr inordinatū aūt eēt: incipit loq̄ de b. nō loq̄t de c. de q̄ ꝑus imediate loq̄bat. Nota scōo ꝙ eū ōr: sed ad h̄ tria sūt excipienda. Iy ñ demōstrat id qō supꝝ dixerat. s. ꝙ nō ē ꝑceptū dare el'ynā de c. vt ꝙñr intelligat ꝙ i ill' trib' casib' el'yna sit i ꝑcepto qz iste sens' ē ꝙ cū. ibi: z i q̄rto. vbi exꝑse ōr vt patebit ꝙ i illis casib' ē de ꝙsilio. Sz Iy h̄ demōstrat id qō imediate ꝑmiserat. s. ꝙ ē inordinatū z illicitū viuere indecenť fm suū statū. Hoc ei faleret i trib' casib' i q̄b' licite h̄ fit: ō ōr ꝙ q̄s laudabilit faceret. Aliq̄ aūt text' habēt: sed ab h̄: z ñ sed ad h̄. Et hec lectio magis ꝙgruit: z sensus ē planior. Ite i iij. dist. xv. q. ij. ar. iij. q̄stiuncula ꝑma q̄rit cr̄ūs Tho. vtrz elemosyna sit danda ō necessario: z rñdet sic formal'r. Rñdeo dicēdū ad ꝑmā q̄nē ꝙ ō reb' existētib' ōr aliq̄d nob necarium dupl'r. Uno mō sine q̄ ñ ꝑt aliq̄s eē vl' viuere. Alio mō ōr aliq̄d nob necessariū: q̄ indigem' ad honeste viuēdū vel decenť fm statū nr̄m. Sed talis decētia nō ꝙsistit in aliq̄ indiuisibili. qz multis additis homo nō excedit stat' sui ꝙditionē. z mltz subtractis ꝙditio sui status decenť cōseruatur. Sz tātū posset addi ꝙ eēt vltra cōditionē stat' eius: z tantū diminui ꝙ ñ seruaret honestas: vel vtria sui stat' decentia. Et h̄ fmōe determinari ñ ꝑt: qz de singl'aribus nō est iudiciū sed stat i h̄ prudētis arbitrio: z vncīōi q̄ docet de oib'. Hec ille. Et infra. Illud q̄ sine q̄ ñ pōt eē vel viuere aliq̄s vel ipe vel ille cui' curā habet: ñ debet in el'ynas expēdi. Hoc ei ōr necessariū simpl'r q̄i necessitate absoluta. nisi forte possit aliq̄s necessitas incūbat ꝑ aliū modū resartiri: qz tā excidit ab hui' necessitatz ratiōe. Simil'r etiā illud q̄ subtracto ñ ꝑt seruari decētia stat' aliq̄ mō sui vel suoꝝ ñ debet aliq̄s in el'ynas expendere: nisi de facili resartiri possit: aut nisi aliq̄s statū mutare vellet. qz null' debet indecēť i aliq̄ statu māere: vl' nisi necessitas aliq̄ ꝑponderet vel alicui' ꝓsone specialis i necessitate vltima existētis: vl' ecclie vl' reipublice. quia bonū gētis ē diuinius q̄ bonū vni'. Illō aūt q̄ posito vl' subtracto nihilo min' decētia stat' māet ꝑt i el'ynam dari. Et de h̄ est ꝙsiliū ñ ꝑceptū. Illud aūt qō necessariū reputatur ad aliq̄d qō ē vltra decentiam stat' de

De qõnibus impertinentibus

bet in elymã dispensari. z ꝫ cadit sub p̃/
cepto. Hec ille. Qui deinde arguit pri/
mo loco sic. Videt q nõ sit dãda elyma
de necessario. qz ẽm Aug. peccat q ꝓpo
stere agit. Sed ordo charitatꝭ ꝫ exigit:
vt magꝭ hõ sibi q̃ alti subuẽiat. q̃ pec/
cat subtrahẽdo sibi necariũ vt alti tri/
buat. Ecce argumẽtũ: sequitur. So. Ad
pmũ q̃ dicẽdũ q si alqs necessariũ sine
q̃ nullo mõ esse aut decenꝫ viuere possꝭ
sibi subtraheret vt alꝭ daret: ordinem
charitatꝭ subuerteret in bũficijs obsuã
dũ. Nõ ãt si de alijs sine qbꝫ pdicta esse
pñt alteri q̃ sibi tribuat. qz ꝓtuosi ẽ de
talibꝫ bonis corꝓalibꝫ plus alijs q̃ sibi
tribuere: vt in. ix. Eth. phus dt. Hec il
le. Ex quibꝫ patꝭ q vare c. z b. est con/
silium trñ.

QVantũ ad tertiũ argu
itur ex dictꝭ scti Tho. ꝺ pdi/
cta. qz aliq̃ ort q̃ videnꝫ pdi/
ctis repugnare. Nã. iiij. dis.
z q. vbi ś. arti. j. qstiũcula. iiij. in q̃ qrit
vtꝝ elyna cadat sub ꝑcepto: sic rspoꝺet
Ad qrtã qonez dicẽdũ q cum elyna sit
actꝰ ꝓtutis: optz q aliq̃ mõ cadat sub p̃
cepto. qz ꝑcepta legislatoris ad ꝓtutez
inducere intẽdũt: vt dt. ij. Eth. Hec il/
le. Et infra. Ordo ãt subuẽtois talꝭ de
bet cẽ q̃ntũ ad duo. Ex pte eoꝝ qbꝫ sub
uenit: vt pmo sibi: postea sibi ꝟiunctis
subueniat. deinde extraneis. Scꝺo ex
parte necessitatꝭ talꝭ debꝫ eẽ ordo: vt ꝓ/
us necessitati absolute subueniaꝭ q̃ ali
cui necessitati ꝺditionate. q̃ est cũ qs in
diget aliq̃ ad sui statꝰ decentẽ ꝺseruati/
onẽ. Et ito ꝑceptũ legꝭ ad ħ obligat: vt
illõ qꝺ supest alicui post subuẽtoem p/
fectã z sibi ꝟiũctꝭ: puta familie quã gu
bernare debꝫ respectu vtriuscz necitatꝭ
in elynas expẽdat ad subueniẽdũ alijs
respectu vtriuscz dictaꝝ necitatũ. Sic
natura illõ qꝺ sibi de alimẽto supfluit:
ab actu nutritiue in q̃ attẽdit q̃si neces/
sitas absoluta: z actu augmẽtatiue in
q̃ attẽdit q̃si necessitas ꝺditionata: ꝑpa
rat ad ꝺseruatõem speciei gñatiue ꝓtu
li sũministrãs. Et sic ꝑceptũ legis obli/
gat q etiã necitati extraneoꝝ absolute
ꝓmo subueniaꝭ: q̃ necitati ꝓxie vl ꝓpi/
q̃ ꝺditionate. Et ito ordo cõiter q vare ele
mosynã ó supfluo cadit i ꝑcepto. Et si/
mr etiã vare elynã ei q ẽ in extrẽa necꝭ
tate. Dare ãt ó eo qꝺ ẽ necariũ necitate
scꝺa: nõ ãt de eo qꝺ ẽ necessariũ necessi/
tate ꝓma: qz ħ esset ꝺ ordinẽ charitatis
Hec ille. Ex his ãr arguit sic. Nã ꝑce/
ptũ legis obligat ad subueniendũ ꝓus
necessitati absolute extraneoꝝ/ q̃ necꝭ
sitati ꝓxie vel ꝓpinq̃ꝝ ꝺditionate: vt ort
scũs Tho. ħ ãt nõ eet nisi eet ꝑceptũ vt
qs in extrema necessitate daret necaria
sibi ad ocẽtia. So. Dico ꝓmo q s. Tho
mas i sũma/ mꝛta limitauit q̃ ex alioꝝ
opinionibꝫ dixerat i sentẽtijs. z ꝓm alqs
ħ ẽ vnũ: ioq̃ stãdũ ẽ dictꝭ. ij. ij. Dico se/
cũdo meliꝰ: qꝺ etiã in q̃rto sensit: q non
sit ꝑceptũ elymã facere de ipo b. vl c. vt
patuit. q̃ aũt hic ort itelligunk in casu q̃
põt esse reseruatio: vt sit sensus. Oñ qs
habꝫ aliq̃ dãda i elynã ceterꝭ paribꝫ ꝓti
us suis debꝫ subuenire q̃ alienis. ꝫ ꝓte
põderãte necitate: debꝫ eẽ ecõuerso. sic
si hñti vestẽ indecẽtẽ afferank. r. aurei: si
tũc occurrat fris extrẽa necitas: ꝓus il/
li necitati fris absolute ꝺz occurrere q̃
sue ꝺditionate: st stati ista decẽ ꝑt resar
tire ne magnũ incõueniẽs appareat. q
si nõ ꝑt resartire nec euadere sine magꝭ
indecẽtia: nõ tenek ex necitate. Vñ ista
debẽt i telligi ꝺcordik ad ea q̃ dicunk in
ij. ij. z q̃ subiũgit ibi i q̃rto i locꝭ multꝭ.
Et q sic senserit ptz ex tribꝫ. Prio: qz vt
ex supiozibꝫ ptz/ vbiq̃ tã i sũma q̃ i sen
tẽtijs renet q ó necario ad decẽtiã nõ ẽ
necariũ nec licitũ facere elynã/ nisi illõ
possit statim resartiri vl zc. Scꝺo: qz sta
tim post illa ꝟba i rñsiõe ad pmũ ort sic
Ad pmũ dicẽdũ: q facere aliqꝺ bõi ad
qꝺ ex legꝭ ꝑcepto ñ tenemur: ad supero/
gatõez ꝓtinet: ó q ꝺsilia dank. Et ito cũ
dare aliqꝺ de supfluo respectu ꝓme ne/
cessitatꝭ �sz necario scꝺa necitate ad sub
ueniẽdũ maiori necitati/ zsi nõ sit neci
tas absoluta: ẽ bonum ad qꝺ ex ꝑcepto
nõ obligamur. Ito est superogatiõis. et
ꝓpter ħ de hoc est consiliũ. Hec ille. Et
si dicak q loquik quãdo paup nõ habet
extremã necessitatem neq absolutam

dico q̄ vez ē: de extrema ⁊ absoluta ⁊ posita i actu: ſz tñ loquik de extrēa mox futura cuiꝰ tā apparēt signa. qđ patz. Tū qz iſtā necessitatē ōt maiorē q̄ decētie. Tū qz fm eū vbiq̄ nō ē ꝑceptum dare elynā ꝓp̄ necessitatē decētie p̄ciſe alioq̄n oēs dānarenk. Et ibidē ad ārtū ōt. Tps ad qđ obligat ꝑceptū ỗ elynis faciēdis ex pte accipiēt̄ ē qñ apparēt ſi gna pbabilia extreme nēcitat̄ future ni ſi ei ſubueniak. vt cuz alicꝫ videt alios impotētes vl̄ pigros ad ſubueniēdū: ⁊ paupem idigentē cibo ⁊ potu ⁊ alīs vi te neceſſarīs: nec ſibi ſatiſfacere poſſe. nō eñ expectāda eſt vltia neceſſitas. qz tūc forte nō poſſet iuuari natura fame vel ſiti ꝙſūpta. Ex pte ꝓo dāris ē qñ hz hō multa qb⁹ nō idiget neq̄ ad ſuſtēta tiōem vite ſui ⁊ ſuoꝝ: neq̄ ad decētem ſtatꝰ ſui ꝙſeruatōez: etiāſi paupes extre me nēcitat̄ nō ꝙpareret. Hec ille. Vbi nō intelligas q̄ hīs ſupflua teneak oīb⁹ paupib⁹ dare niſi i nēcitate extrema vl̄ q̄ſi. i. qñ ē mox futura ⁊ tā apparet: alio qn ſicꝫ teneret ſubuenire idecētie oīm paupeꝝ petentiū: nullꝰ ſaluaret. Vñ qđ ōt: etiāſi paupes extreme neceſſitat̄ nō cōpareāt: ſic intellige ſicut ꝓus ipe po/ ſuerat. ſ. qz adhuc nō ſūt i nēcitate extre ma: ſz tñ tā habēt ſigna eiꝰ mox future Tertio: qz ſeqndo exēplū eiꝰ/ ptz q̄ na/ tura id qđ ē necariū augmēto ꝓtio nō admiſtrat generatiue: vt ptz i bzutis ⁊ boib⁹ bñ regulat̄. ⁊ ſi nō i vicioſ q̄ plus coeūt q̄ natura req̄rat: nō ex naturali iclinatōe: ſed ex phātaſia ꝓuocāte na/ turā. Scđo arguik. qz ſic ſe habz ne/ ceſſariū ad nēcariū ſicut nēcitas ad ne/ ceſſitatē. qz. ſ. ſi de minus nēcario tenek q̄s ſubuenire minori nēcitati: etiā ma/ iori tenebik de nēcario magꝫ. Sz de ſu ꝓfluo tenek q̄s etiā extra extraneā neceſ ſitatē. ſ. ſi paupes extranee neceſſitatis nō cōpareāt: vt ōt s. Tho. Ergo i nēci tate extrema tenek ỗ neceſſario ad decē/ tiā. Sol̄. Intēdit s. Tho. paupes extre me nēcitat̄ nō cōparere qñ extrema ne ceſſitas ē futura: ſz pbabilia ſigna eius ſūt p̄ntia. Et eodē mō vt dictū ē qñ ſu/ pra dixit q̄ dare aliq̄d ſupfluū reſpectu ꝓme nēcitat̄: ſz nēcariū ſcđa neceſſitate ad ſubueniēdū maiori nēcitati etiā ſi ñ ſit abſoluta ⁊c. itelligit q̄ neceſſitas nō abſoluta: ⁊ tñ maior q̄ neceſſitas decē/ tie ſit qñ nō adeſt nēcitas extrema q̄ eſt abſoluta: ſz aſſunt ſigna eius ꝓbabilia. Vñ extra neceſſitatē extremā vl̄ q̄ſi nul lus tenek elynā dare ſub ꝑcepto. Et no ta q̄ extrema nēcitas fm Pe. de pal. nō ſolū itelligik qñ hō ē in ꝑiculo mort̄: ſz etiā ḡuis infirmitat̄. Tertio arguik: qz fm eū i nēcitate extrēa oia ſūt cōia. qđ nō eēt niſi ⁊c. So. Sūt cōia tūc oia q̄ dare ē ꝑceptū: nō ār nēcaria abſolute qz ē ꝓ rōnē vt ſurripias mihi panē me/ um: eo caſu q̄ ē mihi eq̄ vt tibi nēcariꝰ: puta qñ alīt e nob fame eēt moriturus. Sūt forte etiā cōia ea q̄ dare ē ꝙſiliuz. ſic q̄ tibi licet ſurripe illa: nec tñ ego da re teneor. Verūtñ potiꝰ mozerer q̄ co/ gerē aliquē viuere indecenk Quarto Nā ſ. Tho. vj. q̄dl. ar. xij. ōt: q̄ i caſu ne ceſſitat̄ cadit ſub ꝑcepto dare oia ſua paupib⁹. So. Illa nēcitas ñ ē cozpal: ſz ſpūal: puta ꝓ aīe ſalute

QVantū ad quartū hac ren⁹ i ordine p̄dī. itellexerūt ſcōiter docto. s Tho. eo mō q̄ expoſui. ſ. q̄ ỗ nēcario ad dēcē tiā nō ſit ꝑceptū facere elynā: niſi eo ca ſu q̄ id qđ dak iā excidit a rōne tal̄ neceſ ſarij. Hoc ār ptz de Petro de tarā. liij. diſt. xvj. q̄ lz nō ſic itellexerit s. Tho. tñ ipe tenuit: ⁊ s. Tho. videk ipm eē imita tū. ⁊ de ſūma ꝙfek. ll. liij. ti. vlij. ⁊ ſūma Piſa. ti. elyna ꝓmo. ḡ. liij. ⁊ de archie. ij pte ti. j. c. xxiij. ḡ. vl. ⁊ penk. Nec obſtat ſi Durād⁹ ē ordis p̄dicatoꝝ. ⁊ ſenſit op poſitū. qz h ỗt ex ſenſu ſuo ⁊ nō ex mēte ſeti Tho. ſtē ⁊ Pe. ỗ pal. q̄ oppoſitū te net: adducēs exēplū de Martino q̄ cuz ſua indecētia paupem veſtiuit. ſz dico illō fēm nō fuiſſe ꝑcepti: ſz ꝙſilij: alioq̄n nō fuiſſet tātū a chīo cōmendatū. Duo aūt videnk ſcm Tho. a'lt intellexiſſe. ſ. Nider ⁊ Rayns tenētes opinionē Pe/ tri de pal. Hec aūt iuxta mentē antiq̄/ rū doctoꝝ thomiſtaꝝ dicta ſūt: q̄z opi/ nio aliq̄n mihi videbak ꝓbabilioꝝ mo/

dernioꝛes aũt vt Rayneriꝰ in sum. ꝛ Jo annes nider vt dicm ẽ. ꝛ vt videt bone memo mgr Petrꝰ bergomẽs. ꝛ cõit doctι adhuc viuẽtes: sentiũt q̃ i casu extreme necessitatꝫ: necessario sit elyna facẽda de b. Ex q̃z mẽte gõnem sic ꝓtracto Prĩa ꝛclio. Hñs de supfluo ad viuere lz sit necartũ ad decent viuere: tenet sub pcepto dare exñti i extrema necessitate. Ptz ꝛclio. liij. vi. xv. q. ij. ar. j. q. liij. in coꝛpe vbi ỏt q̃ tenet q̃s pꝰ subuenire nẽcessitati absolute ꝓxi: cui sue ꝓditionate. ꝛ q̃ pceptũ legis ẽ vt q̃s det necartο ad decẽtiã. Ptz ẽt rõe: qz tenemur magz vitã ꝓxi cui res nr̃as: ꝛ nr̃am coꝛpalẽ decẽtiã amare: cũ sit obiectũ digniꝰ. Et licz viro nobili sit grauiꝰ moꝛte: viuere indecẽter ꝓpt suã ipꝛudẽtiã: vel negligẽtiã vel violẽtiã: secꝰ ꝓpt fraternã pietatẽ: nisi iudicãdo fallat. Scda ꝛclio. dare elyna de toto b. ñ extrema necitate necz ẽ ỏ pcepto necz de ꝛsilio: lz ẽ illicitũ: qz nulli lz i aliq̃ statu viuere indecent: nisi ꝓpter maioꝛẽ alteriꝰ necitatẽ. Tertia ꝛclio. Dare aliq̃d ỏ b. extra necitatem extremã ꝛsilιũ. qz pfectοis ẽ plꝰ alteriꝰ q̃ sibi ỏ tpalibꝰ velle: vt aliꝰ viuat se decẽtiꝰ. Quarta. Nihil hñs supfluũ ad decent viuere nec ad viuere: nlli tenet elyna facere de pcepto: nec ỏ ꝛsilio nisi i casu q̃ iuuaret respu: aut ꝓsona respu: seꝛtilioꝛ: qz nũc ẽ ỏ ꝛsilio eo q̃ bonũ sit ꝓ cõi salute exponere vitã suã. Quita ꝛclio. Hñs de supfluo ad decẽtiã tenet dare sub pcepto vbi adest necitas decẽtie lz ñ assit extrema. liij. vbi s ad q̃rt ũ. Sz ꝛ pdicta arguit. j. Nã si ẽ ya ꝓma ꝛ vltia ꝛclio male s defuisset s. Tho. tꝓus i q̃ obligat pceptũ ỏ elyna dicẽs: q̃ ẽ q̃ dãs hz supflua vtriq̃z necitati: ꝛ accipiẽs ẽ i extrẽa nẽcitate. ꝛc. So. Duo st dãda i elyna. s. supflua ũ ad viuere: ꝛ ad decent viuere. Due st ẽt necitates q̃b dãdũ ẽ. s. necitas extrema: ꝛ decẽtie. Sctus Tho. q̃ ex pte dãtis assignat tꝓs i q̃ tenet dare oi necitati: qz illo ẽ cũ q̃s hz vtrũq̃z supfluum: ñ ãt cũ q̃s hz supfluũ solũ ad viuere: qz ñ tenet dare necitati decẽtie: ñ ãt assignat illo i q̃ tenet dare alti necitati ñ aũt oi. qz illo ẽ etiã si ñ habeat supfluũ ad decẽt viuere vt i extrẽa necitate. Si milr ex pte accipiẽtis assignat tꝓs: i q̃ dz accipere a q̃libet hñte dãda: qz illo ẽ ẽt i extrẽa necitate: ñ aũ t assignat illo i q̃ debet accipere ab aliq̃. sed nõ ob oi: qz illo ẽ etiã i necitate decẽtie. in q̃ debz accipe ab hñte supflua ad decẽtiã. Sz ꝛ: qz peccabit moꝛtaliꝛ oꝰ diues videns pauperẽ indecẽt indutũ: ꝛ sic oẽs dãnamur. So. Dico dupliꝛ: Prio q̃ neselovidere quo diues hñs milta supflua ad decẽtiã: q̃ facillime pꝛo vna sua voluptate aut ambitõe exponeret milta: possit hẽ charitatis viscera: cũ videt paupes laceratos: ꝛ ñ ꝓpatiꝫ. Nec tñ oẽs nec valde milti ꝓpt hec dãnanꝫ: qz ñ sũt valde multi hñres tantũ de supfluo: vt illud ñ possit credere necessariũ ad suã decentiam. Scdo: forte dici pt q̃ lz cũ q̃s ẽ in cadẽdo ad statũ pauptatis: teneat hñs supfluum ad decẽtiã sustẽtare illuz ne cadat: pꝰ q̃ tñ cecidit ꝛ iã ẽ in statu pauptatis nõ tenet expuldere decẽtia nisi tã q̃ pauꝑ: puta si videat eũ nudas carnes ptendere: opiẽdo illũ. Jtẽ ꝛ: qz. s. Tho. q̃dl. viij. ar. xij. ỏt. q̃ hñs supflua ad decẽtiã ñ peccat moꝛtaliꝛ ñ dando pauꝑ: q̃ ñ ẽ i extrema necessitate: g ñ tenet dare hñti necessitatẽ decẽtie tm. So. Illud dcz ẽ vez: qñ iõ illi nõ dat: qz credit q̃ sibi occurrat aliq̃n maioꝛ necitas. Vñ si hñs necessitatẽ decẽtie petat a tali: ꝛ ille nõ ꝓbabiliter putet q̃ meliꝰ dispenꝫsabit elyna suã: tũc tenet dare illi. Jtem ꝛ: qz ỏt s. Tho. i. ij. q. dare. c. ẽ ꝛsilιũ ñ pceptũ: ꝛ milto minꝰ pceptũ ẽ dare b. So. Illo ỏt ñ ee pceptũ: qz ñ obligat q̃s illo dare ꝓ q̃libz necitate. lz ꝛsilιũ sit dare ꝓ necitate decẽtie: cũ q̃ statu q̃ sit pceptũ vt dek ꝓ aliq̃ necitate. i. ꝓ extrema. Jtẽ ꝛ: quia ibi ỏt q̃ dare. b. ẽ laudabile. So. Etiã laudabile ẽ ponere vitã coꝛpaliter nr̃az ꝓ spũali, ꝓxi. qỏ tñ ẽ de pcepto. Quia em dixerat q̃ ñ licz viuere indecent. excepit tres casus i q̃b decz indecent viuere: cũ quo stat. q̃ in aliq̃ coꝛ hoc sit pceptum Jtẽ ꝛ: qz in. liij. dicit: q̃ dare necessariũ ad decentiã ad subueniendũ necessitati maioꝛi: est ꝛsiliũ. Sed ista maioꝛ necitas est extrema: g ꝛc. So. Jsta necessi-

tas maior q̄ decētie ñ est extrema: q̄ necessitas decētie hz gradus. Vñ ibi subditur: q̄ ñ est absoluta. Habet aūt scōa Thomistaꝝ opinio ꝑtarē vt credo: licz aliqñ aliā sim locut⁹.

Casus lviij.

QVeritur. lviij. Vtrum sit simonia nec ne in sequentib⁹ ꝯtib⁹. Petr⁹ ei de furnovoles aie sue nūc z in posterꝝ puidere: quocat capl'm ꝙuēt⁹ z monasterij dicēs sevelle in eccl'ia ei⁹ erigere altare: z ei assignare libras q̄ñq̄gita annui z pennis reddit⁹: hac lege vt dict⁹ ꝙuēt⁹ teneat singl'o die i eo missā celebrare: z singl'o anno aniuersariū facere ꝓ se et suis defunctꝭ: req̄rens an hac lege velit dictū capl'm dēz reddituū acceptare. q̄ recusante tandē ꝓcurāt in libris q̄ñq̄ginta q̄ñq̄. Henric⁹ ꝑo ō puteo: mot⁹ eo fine q̄ Petr⁹. accersito tabellione ac testibus: donat altari erigēdo ius exigēdi a se z a suis heredib⁹ libras. lv. ānui z ꝑpetui reddit⁹. hac lege: vt si dictū capl'm hūc redditū petere voluerit: teneat celebrare missā z facere anniuersariū vt s̄. Deide req̄rit dictū capl'm. an velit hūc redditū cū h̄ onere suscipe: z rñdet q̄ sic z ad h̄ se ꝓmissiōe vl' pacto vl' instrumēto obligat. Ygit ad h̄ q̄sitū rñdeo duo facīēdo. Prīo ei ꝓmitto ea ex q̄b⁹ soluit dubitatio: z scōo dico ad casū. Quātū ad ꝓmū ex doctrina scti Tho. ij. ij. q. c. z. clij. di. xxv. z q̄dl. viij. q. vj. ar. j. sic rñdet. Sciēdū ē igit q̄ vt clare. ij. ij. art. j. z q̄rto sniaꝝ etiā ar. j. q. j. colligit: spūale ē duplex. s. ꝓmo ꝓ eēntiā: vt grā z ꝑtutes. q̄b⁹ vt ōr q̄rto vbi s̄. ad tertiū: nll'o mō vendi ꝑt: nec sup eo ꝑt cadere deliberata volūtas emptiōis z intelligere cre sentiēdo. Et scōo ꝓ cām. Et h̄ ē duplex. s. ꝓmū q̄b ē spūalis grē causa: vt sacra: z scōm. i. actus q̄ ex spūali grā z sacro officio ꝓcedit: z ad spūalē grām disponit. Jn diffinitōe aūt simonie sumit spūale ꝓ cām: vt ōr q̄rto vbi s̄. ad q̄ntū. Et h̄ spūale vt ōz ibi ad tertium inq̄ntū est corꝑale hz q̄ndā spēm q̄ vendi ꝑt: q̄uis ñ ex h̄ q̄ est spūale. Sciēdū ē scōo q̄ vt ōr q̄rto ar. ij. q. iij. sic spūale q̄b⁹ subꝑcio poni ñ debet est duplex. s. ipa sacramēta: z actus cōperētes ex officio sacro ita duplex ē annexū spūali. s. ipis sacris vt vasa sacra z hmōi. z officiūs sacris vt decime z ius ꝑonat⁹. Sciēdū tertio. q̄ sacrū ꝓ cām q̄si causa grē: nullo mō vendi pōt vt vbiq̄ ōr. Vñ ōr. ij. ij. ar. ij. ad scōm q̄ sacerdos nō accipit pecuniā q̄si ꝑciū ꝓsecratōis eucharistie aut misse cātate: h̄ ei eēt simoniacū: sed q̄si stipendium sue sustētatiōis. Hec ibi. Et. iij. arti. ij. q. j. ad q̄rtū sic ōr. Facere pactionē de missa celebranda ē simoniacū sp. Si tū sacerdos nō habet alios sumpt⁹ z nō tenet ex officio missā cātare: pōt accipe denarios: sic ꝓductīj sacerdotes faciunt: nō q̄si ꝑciū misse: sed q̄si sustētamētū vite. Hec ibi: Et h̄ nō intelligas inconuenīēte pacto: q̄ h̄ eēt ipo facto vendere missam. q̄ vt ōr. ij. ij. art. j. ad q̄ntū: noīe emptiōis z vēditiōis intelligit oīs ꝯctus nō gratuit⁹. Hec ibi. Et q̄rto arscōo ad ꝓmū ōr. q̄ nō licz pacisci i ꝑ anniuersario dicēdo: vt patebit: z ꝙr nec ꝑ missa. Sed ꝙ h̄ arguit sic. q̄ extra de ꝑben. in c. Significatū. ōr q̄sdam canonicos cuidā sacerdoti ꝑbendā dedisse i eccl'ia vt missā de btā ꝙgine q̄tidie celebraret: z papa illā pactionē ꝓfirmauit. Ergo licite sacra z vēdi z emi pōt. So. Ad h̄ s. Tho. q̄rto ar. ij. q. j. ad q̄ntuz sic ōr. Ibi ñ fuit aliq̄ pactio: sed illi pbē de annexū fuit illud officiū cārandi missā tale. Hec ibi. Idē aūt sentit Anton. de but. z Glo. Sciēdū ē q̄rto q̄ sacrum ꝓ cām q̄si causatū a sacro officio vel spūali grā: sūt actus ministrox eccl'ie spūales. Sicut ār ōr. viij. q̄dl. q. vj. ar. j. ercliij. arti. ij. q. ij. Actus dicit spūalis duplicit. Prīo q̄ntū ad ꝓncipiū: quia scz alicui ꝙuenit ex spūali dono vel officio vt episcopo ꝓsecrare basilicas: z diacono legere euangeliū. Et scōo ex pre finis tm: vt quādo ꝓ illū ad aliq̄d spūale ꝙuenit: vt docere artes liberales: quod et gentilib⁹ conuenit. Jn primis ꝭgitur vt dicitur quarto vbi supra. non licet

ne simonia locare opa sua: sz põt aliqd recipi in sustẽtatiõem vite. in scõis aũt põt qs emere vel vẽdere opa sua sed nõ illud spũale qõ ex eis adqrit. Hec ibi. Et ad pmũ ibi ỏt sic. Anniuersariũ celebrare est spũalis actꝰ pmo mõ. z ideo nullo mõ licet paciscꝰ p eo celebrando. sed tñ cũ ex deuotõe aliqd dak ecclie: te nek celebrare p illꝫ p qbꝰ rogak. Hec ibi Et. ij. ij. ar. iij. ad scõm ỏt sic. Aliq̃ tpa lia dank deũ laudãtibꝰ siue p viuis siue p mortuis: nõ qsi pciũ sed qsi sustẽtatiõis stipẽdiũ. z eo etiã tenoze p pcessionibꝰ faciẽdis i aliq̃ funere aliq̃ elyne recipiunk. Si aũt hmõi pacto interuenie te fiãt aut etiã cũ intẽtiõe emptiõis et vẽditiõis: simoniacũ essz. Hec ibi. Vbi nota q dicrũ est. s. q q̃ licite p spũalibꝰ suscipiunk in sustẽtamẽtũ vite: necessario sine pacto accipiunk Sciẽdũ ẽ qn to q̃ ad annexa spũalibꝰ: vt ỏz. ij. ij. arti. iij. q eis aliqd est annexũ duplr. Prio sicut ex spũalibꝰ dependẽs. vt bñficiũ ecclesiasticũ qõ hze nõ licz nisi habẽti bñficiũ clericale. Et scõo sicut ad spũalia ordiatiũ: vt iuspatronatꝰ qõ ordinak ad psentãdũ clericos bñficio ecclesiastico: z vasa sacra q̃ ordinank ad vsum sacroz. Primo mõ annexa nullo mõ vẽdere licet: qz sine spũalibꝰ esse nõ possunt. z eis venditis illa vendi intelligunk. Reliq̃ aũt vendi possunt (licz nõ inq̃ntum annexa) quia nõ psupponũt spũalia: sed ea tẽpoze ordinis pcedunt. Hec ibi: quasi verbotenus.

QVantũ ỽo ad secundũ nũc respõdeo ad casum: z dico multa. Primo em̃ dico q in spũali scõo mõ. qz. s. ex spirituali. i. supnaturali dono vel officio dependet. cuiusmodi est anniuersariũ celebrare. vt dicrũ est. q̃ntum ad deũ z cõscientiã sufficit ad euitandã simoniã q qs nõ intendat aliqd accipe p tali actu quasi pcio vendẽdo actũ suũ. Qõ patz qz in dicto q̃dli. scrũs Tho. tenet q vadẽs ad ecclam alꝫ nõ iturꝰ nõ cõmittit simoniã: si intẽdat pecuniã vt sustentamentũ: nõ vt pcium. Sed q̃ ad ecclesiam illud nõ sufficit: quia siqs pacisca tur q̃ tuis nõ intendat nisi victũ suum: quo ad ecclam est simoniacꝰ: z subiacet penis illatis a iure. Vñ dicit. ij. ij. ar. iij ad scõm. loquẽs de actibꝰ istis sic. Vnde illicita esset ordinatio si in aliqua ecclesia statuerek q nõ fieret pcessio in funere alicuiꝰ: nisi soluerz certã pecuniã q̃ntitatẽ. qz p statutũ tale pcluderek magz officiũ pietatis. Magis aũt licita essz ordinatio si statuerek q omnibꝰ certam elemosynã dantibꝰ talis honoz exhiberek. Prima em̃ ordinatio habet speciez exactiõis. Secũda ỽo gratuite recompẽsatõnis. Hec ibi. Et idẽ ỏt Ray. di. q si in talibꝰ cõstitutio sit affirmatiua. vt qui fecerit sic: habeat sic: nõ est simoniaca: sicut si sit negatiua. vt q̃ nõ fecerit sic: nõ habeat sic. Hec ille. Et idẽ tenet sũma Angelica. titu. Simonia. iij. §. r. addens q ideo cõstitutio negatiua habet speciem exactiõis: qz psupponit q p minoz nõ fiat. nõ aũt affirmatiua. quia nõ negak quinetiam fiat pro non sic faciẽtibꝰ. Ex quibꝰ patz id qõ dictũ est. quia. s. quo ad ecclesiam non sufficit bona z recta intentio: quia de ea non se impedit. Certũ est em̃ q statuẽtes tam negatiue q̃ affirmatiue possunt eandẽ intentionem habere. z tamen illi iudicantur simoniaci z non isti ꝓpter verbozum fozmam.

Dico secũdo cozollarie sequi ex ỽ. dicto q simoniaca est cõstitutio q̃ statuit capitulũ ecclie matricis: ne aliquis de sua parochia ad funus vocet aliqs relig̃osos nisi vocet totũ capitulũ: habitum aliquid temporale: quod tamẽ vocare nõ tenek. Est em̃ negatiua ỽstitutio. Est etiã hec cõstitutio ỽtra ecclesiasticam libertatẽ. que ẽm Innocẽtiũ violatur quotiẽs violatur ꝓuilegiuz concessuz vniuersali ecclesie. cuiusmodi est posse diuinas laudes circa funera ꝓsoluere tanq̃ dei ministros. z inde per elemosynas gratuitas recõpẽsatiõem recipe. Cuius signum est: quia violatur ecclesiastica libertas si statuak aliqd restringendo funeralia: vt q solum tot cerei portenk: vel hmõi: vt dicit Archie

piſco Panor. Et addit Lamb. violak dicta: libras inq̃ntũ ꝓticularꝫ eccĩa gra uak in ꝓuilegio vniuerſal' eccl'ie. Et tã/ to h̃ eſt deteri⁹: q̃nto grauamẽ eccl'ie ab eccl'ia iferk: acſi idẽ nõ ſciꝑm amet. Si cut em̃ fm ſctm̃ Tho. i. iij. meli⁹ ẽ (cete/ ris paribꝫ) bñ facere amico ꝛ ꝯiunctiori ẽ alijſ. ita ecõuerſo pei⁹ ẽ ei malefacere Dico tertio q̃ ꝑma forma caſus ẽ ſimo niaca. qꝛ ibi ẽ pactũ. qõ ptz ex diffiniti one ei⁹: cũ pactũ ſit duoꝝ plurĩũ ve i idẽ placitũ ſeu ꝯſenſus. ff. de pactis. l. ꝑma. Dico q̃rto q̃ forma ſcõa ẽ licita: qꝛ nõ ẽ pactũ ſz donatio reddit⁹ cũ onere faciẽ di anniuerſariũ. Hoc ãt patz. qꝛ i caſu ſup allegato de ꝓbẽda cui allegatũ eſt on⁹ cãtãdi miſſaz nulla fuit pactio fm Tho. ꝛ alios. Eſt ãt ſil'e de h̃ vt õt Ho ſti. q̃ õt exꝑſſe in c. q̃m enormis. extra ne ꝓla. vi. ſuas: q̃ tale on⁹ põt annecti red ditib⁹. Dicit tñ tutius fore relinq̃re ſic. Relinq̃ tali eccl'ie annuatim decem li/ bras ſup tali poſſeſſiõe diuidẽdas inter eos ſolũmodo q̃ meo anniuerſario ink/ erũt. ꝛ rogo vt fiat omni anno. Licz au tẽ h̃ ſit tuti⁹: tñ fm ſctm̃ Thom̃. nõ tene mur eligere vĩã tutiorẽ: ſed ſufficit eli/ gere tutã. Sed ꝯ ꝑdetermĩata argui tur multipl'r. Primo ſic. Nã i ſcõa for/ ma ẽ pactũ vel erit. ſ. q̃n dict⁹ ꝙuẽt⁹ ac ceptabit. qꝛ ibi ẽ pollicitatio q̃ ille polli cek in poſterũ ſe daturũ talẽ redditum Pollicitatio aũt tranſit in pactuz q̃n p nunctũ vel l'ras acceptak. qꝛ iã ibi ẽ duo rũ ꝯſenſus. l. pactũ. ff. de pollici. Ergo ſcõa forma ẽ ſimoniaca. Sol'. ibi nõ eſt pollicitatõ ſed donatio ink' vinos: quia donak' ius exigẽdi q̃tãnis de bõis ſuis q̃nq̃ginta q̃nq̃ libꝛas. Et idẽ ẽ ſiq̃d ſit ſub ꝑdicta formu ſcõa legatũ. Secũdo Nã fm Innoc. in c. q̃m enor. licz ſit me ritoꝛiũ aliq̃s reddit⁹ ꝙſtituere in eccl'ia vt ibi fiat anniuerſariũ ꝓ aliq̃ tñ h̃ non põt ꝙſtitui ꝓ donatione: qꝛ nõ licz ei ap põere ꝯditiões ſpũales. ſed põt ꝙſtitui ꝓ eos q̃ habẽt anniuerſariũ facere. Et allegat capl'm ſignificãte. extra de ꝑbẽ. vbi. ſ. dꝛ: q̃ canonici inſtituẽtes dictã ꝑ bendã petiuerũt ꝙfirmatõez a põtifice. Ergo ſcõa forma nõ licz. So. Illõ on⁹ vel iſta ꝯditio ꝑt inſtitui ꝛ apponi a eõ ſtituẽte reddit⁹. nec dicti canonici peti uerũt ꝙfirmatõez: niſi qꝛ dubitabãt vl nõ credebãt ſe id potuiſſe facere vt ille ꝙtract⁹ eſſet rat⁹: vt innuit Joã. anõ. Papa ꝙo ꝙfirmauit nõ approbãdo ma lũ: ſed id qõ licite factum eſt ſtabiliẽdo. Nũc ꝙo iã nõ ẽ dubiũ exq̃ papa ſic ap/ probauit. ꝛ iõ rõ nõ ſequit. Et ꝑterea nõ eſt ſil'e q̃ ad h̃ de bñficio vel redditu eccl'iaſtico: cui⁹. ſ. diſpẽſatoꝛ ẽ papa vel epus. ꝛ de redditu iſto q̃ nouit' inſtituit a laico: q̃. ſ. nõ eſt in diſpẽſatõe ꝑdictoꝝ niſi poſt ꝙſtitutiõem. Tertio: nã licz ſa cerdoti locare opa ſua fm glo. in c. ſigni ficatũ. extra de ꝑbeñ. ꝛ fm Abbatẽ ibi. ꝛ in c. q̃m enor. extra ne pla. vi. ſuas. ꝛ i c. tua nos. extra õ ſimo. Ergo licz ei pa ciſci de anniuerſario. ꝛ ꝙſeq̃nt' ꝑma for ma eſt licita. Sol'. Dico ꝑmo q̃ fm bea tũ Tho. i q̃dã q̃dli. ꝛ Archie. floꝛẽ. i. ij. par. ti. j. in his q̃ ſũt de iure diuino ſtan dũ eſt magis ſnie theologoꝝ. vt bñ ꝓ bat s. Tho. Et licz Petr⁹ de ancha. h̃ neget: tñ ei nõ ſtak. qꝛ nimis fauet iuri poſitiuo. Vlñ Anto. de butrio magnus decretaliſta ſentit cũ ſcõ Tho. Vlñ ꝛ ex plẽtia docet q̃ in ꝑdictis canoniſte mul tũ ꝛ interdũ ineptiſſime fallunt'. vt in materia õ voto: ꝛ de ſimo. in q̃ multi di cũt multa falſa ꝛ repugnãtia: qꝛ diffini tiões nõ intelligũt: vt al's oſtẽdek: ꝛ pa tet ex dict⁹ Abbat⁹ i c. ſꝛaturã. extra õ voto ꝛ vo. redẽ. Stãdũ ẽ igr̃ s. Tho. di cẽti q̃ nõ licz ſacerdoti locare opa ſua i actib⁹ ſpũalib⁹ ex ꝑte ꝑncipij. Etſi ꝓtra h̃ dicak q̃ fm ſcm̃ Tho. aliq̃ ſacerdotes licite ꝙducunt': vt ex dictis ptz. Dico q̃ illa ꝙductio nõ eſt emẽdo aut vẽdendo vel paciſcẽdo. qꝛ ꝓbatũ eſt q̃ cũ ipe dic aliq̃s licite ſpũalib⁹ ꝓpere aliq̃d tpale ſuſtẽtamẽtũ intelligit deducto pacto. Vlñ iſta ꝙductio ẽ ꝑ modu⁹ el'yne. Sic em̃ nõ eſt ſimoniaca: ꝛ ꝙſequent' nec cuz pacto ꝙſtitutio affirmata. ita nec tal'co ductio q̃ dicak: ſi voluer⁹ ẽ mecũ dabo tibi h̃ ꝛ illõ. ꝛ ſacerdos h̃ acceptat: vt in telligak ꝙduci ad annũ. ſicut q̃s ꝙducit ad die ſic: Dñe do vob vl' dabo talẽ ele moſynã: celebꝛetis hodie, ꝑ me. ꝛ ſacer/

dos hoc acceptat licite: etiãsi al's nõ eẽt p eo celebratur: cũ nõ teneak. Si ãt vel let dicere. nolo celebrare, p tãto: dez mi hi tantũ: tã incidit pactio. nec ille videk dare elemosynal'r: nec iste amore z gra tis celebrare. Et sil'e est de ꝺductõe ad annũ q̃ntũ ad act' spũales rõne pncipij z si nõ q̃ntũ ad alios. Et ꝺfirmant ħ: qz Bar. pisa. magn' theol'. z legista z ca/ nonista ti. simonia. j ℌ. xxv. cũ recitassz dictũ Ray. dicẽtz. Licz sacerdoti loca/ re opa sua z aliq̃d exigere p pcessiõe ad quã ñ tenek: subtũgit q i oib' istz oz ipe ẽtis officiare: lz aliq̃d recipiat p sũptꝫ bus. Qõ ego sic intelligo. qz si ad talia ñ tenek p̃t licite aliq̃d recipe sine q̃ talia ñ faceret dũmõ cesset pactũ. nõ aũt q̃ ad ea tenek: z cũ ħ ẽ diues. Dico scõo ad pncipale argumẽtũ q esto q nõ sit i hac materia standũ theologoꝝ tñ standũ est canonistz ꝺsentiẽtib' theologo. p̃cipue si sint plures z solẽniores. Cõtra abba tẽ aũt sũt Inno. z Hosti. in c. ij. ne pla ti vi. cũ q̃b' videk eẽ Jo. an. q̃ eos addu cit i c. significatũ: nihil eis addẽs. Dic em Inn. q sacerdos suis pochianis nõ p̃t vẽdere spũale: etiãsi indigeret. sed nõ suis p̃t locare corꝝalia opa: nõ aũt spũ/ alia. Et caueat int̃ ne isti ℨctus q̃ ad intẽtionẽ z ꝓba misceank. Et p opa corꝝ poralia intelligit ea q̃ a spũali dono ñ sẽ: vt scribere z docere grãmaticã vl' hmõi Dotiua aũt abbatis sũt hec. Na p̃mo bñficia int̃ dank ꝓpt' officia. So. Tñ ñ dank ex pacto nisi simoniace. Scõo q̃a int̃ mãsionarij p fuitio spũali recipi/ unt tpale. So. Si ista ꝛcipiũt ex pacto est simonia: vt dictũ ẽ. Tertio. nã vica/ rio epi ꝺstituik certa portio: z nõ p fui/ tijs tpalib': vt ptz int̃ in c. cũ ex eo. de elec. li. vj. z i ca. quenit. de appel. Sol'. Pro fuitijs spũalib' ex pte finis p̃t hẽ salarlũ ex pacto z vẽdẽdo opa sua. sed p spũalib' ex pte pncipij põt illõ hẽ ex ta xatiõe supioꝝ sine pacto. Quarto. Nã p̃t recipe recõpẽsatiõem dãnoꝝ q̃ sustiꝫ net. So. Esto q sacerdos q̃ lucrak i scri bẽdo: z de ħ viuit: possit i pactũ deduce re ħ dãnũ: ex ħ nõ habek q possit locare opa sua, p actib' depẽdẽtib' a supnatu/ rali dono. Dico vltimo ad argumentũ q esto q vez dicat abbas: ħ etiã fm euz nõ est licitũ: nisi sacerdoti q̃ nõ põt aliũ de habere vñ honeste viuat. Vñ nõ lice bit clericis q̃b' interdũ pauptas eẽt aie sanitas z delicie mistrãt luxurie z vani tatũ fomẽta. Ex his ptz q dicẽtes fm s. Tho. licere paciscꝫ p anniuersario di cẽdo: aut illũ nõ viderũt aut nõ intelle xerũt. Et cũ eo sentit Rich. in. iij. z cõ muniter oẽs theologi.

Casus. lix.

Quer. lix. Vtrum illa spina quam Jhesus christi sanguine cruẽtatã vene rank: amplioꝛi reuerentia q̃ brã ego, pseq̃nda sit: Rñdeo. Omissa tacita qõne: an. s. q̃plã sanguis chꝛi re piri possit i terra: z supposita vitate hu ius spine: de q̃ null' sane mẽtis põt am bigere: cũ id scꝑture publice autẽticate testenk. dico fm setm doctorẽ. ij. q. cliij. z. q. xvij. z. lij. dist. ix. q triplex ẽ honoꝛ seu adoꝛatio. Dulie. s. hypdulie: ac latꝛe Dulia ẽ vt' q̃ honoꝛe vtuti debitũ su/ pioꝛib' creaturꝫ ꝛpẽdim'. Dulia q̃ppe fuitutẽ sonat. Sumik ãt dupl'r: cõik. s. p oi honoꝛe exhibito supioꝛi: siue de' si ue angel' siue hõ sit. z ꝓpꝛie, p honoꝛe vt dixim' exhibito supioꝛib' creaturꝫ. sic ꝙo hz ml'tas spẽs. Alik em p̃em z alik regẽ honoꝛam'. Vñ sumik tertio p ho/ noꝛe quẽ fu' exhibet dño suo: vl' p̃ filio z hmõi. Dulia q̃ oẽm rõnalẽ creaturaz veneramur: nisi dãnata sit. i. i malo ob stinata. Quelibz em rõnal' natura aut habz aut hꝛe p̃t dei grã z vtutẽ. Quẽ liber q̃ angelũ z hoiem nõ dãnatũ du/ lia veneramur possibil'r: maxie ꝙo p̃su/ les ac dños. q vtuti ꝛseruãde z adgene rãde ꝓficiunt: nisi sint i actu pcti mãife ste. sic em aliq̃d hñt honoꝛi ꝛriuz. Diui tes ꝙo ꝓpt' diuitias honoꝛare eo honoꝛe cui' diuitie sũ cãe. i. q̃ ad exhioꝛẽ quicũ pcm̃ ñ ẽ. sũt em altioꝛes i repu. z ipe di uitie sũ adiumẽta vtutz. Reliqas ꝙo sã ctoz ac vestes sil'r veneramur tãq̃ scõz

aliqđ ꝛ sp̄ viuētis aīe corpoꝛeū instrm̄. Hyꝑdulia ꝓ sup̄dulia vl̄ excellēs dulia ē. Est em̄ vt idē ōt ꝓtus q̄ creaturas ōo spūali mō ꝓiūctas honoꝛam⁹. tales em̄ sup̄mū ḡdū i entib⁹ tenēt vt sic. Vñ sup̄ma dulie specie: q̄ hyꝑ vl̄ sup̄ dulia ōr veneramur. Ad hoꝛ ꝓ intellectuz sciēdū ē q̄ ille mod⁹ q̄ deo p ꝓtutē creatura iūgit oib⁹ honoꝛādis cōis ē. Preē hūc aūt spēalē hn̄t q̄dā vt trā ꝗgo q̄ nō solū ꝓture sz etiā mr̄nitate deo ꝓiūcta ē Jō hāc sicut dulia fm se: ita hyꝑdulia vt mr̄ ē chr̄i veneramur. Jp̄az etiā chr̄i sti hūanitatē ꝛ patibulū crucis ist̄o honoꝛe adoꝛam⁹. Latria ꝓ ē ꝓtus q̄ deū honoꝛe ꝗgruo pseq̄mur: tāq̄ s. oim bonoꝝ p̄ncipē. Sic aūt honoꝛam⁹ p̄mo q̄dē sc̄ām trinitatē. deinde ꝓ hūanitatē ꝓbi icarnati rōe vnite deitatꝭ (q̄uis fm se adoꝛet hyꝑdulia) deide hostiā: cōditionalr̄ tn̄: si sit rite ꝓsecrata. quaz tn̄ ꝓditionē nō optz sp̄ i oi tali adoꝛatiōe actualr̄: sz habitualr̄: vel melⁱ ꝓtualit̄ mēte retinere. Deide patibulū crucis ꝛ ceteras imagies dei inq̄ntū imagies sūt. d ē gr̄a rei imagiate ꝛ nō gr̄a sui. Hoc em̄ generalr̄ verū ē: nō solū fm fidē sz etiam fm Arist. i ll. de memo. ꝛ remi. q̄ lz diuersus sit mot⁹ animi q̄ ds ferē i imaginē: vt ē q̄dā res in se(puta aur vel lapis) ꝛ q̄ ds ferē in repsentatū p illaz: tn̄ q̄n anim⁹ ferē in imaginē vt imago est eodē motu ferē in vtrūq̄. ꝛ honoꝛ imaginis vt Remigi⁹ testat: imaginato ascribit. Licz ꝓ adoꝛem⁹ latria imaginē dei irrōnalē: puta lignū: imaginē trōnalē. i. hoiem nō sic adoꝛem⁹. ꝓterea q̄ fm se adoꝛabil̄ ē hō: ꝛ ꝗseq̄nt ille honoꝛ videret hois ꝛ nō dei ee: ꝛ piculum imineret: ne adoꝛās hoiem i creatura si stat. De adoratōe ꝓ cruc̄ sic ōr s. Thomas. ll. q. xxv. Honoꝛ nō debet creature nisi rōnali. Visibili ꝓ debet honoꝛ rōne intellectual̄ inq̄ntū. s. eā repn̄tat. vl̄ ei q̄cūq̄ mō ꝓiūgit. Prio mō reg̃ imaginē venerari ꝓueuerūt hoies. scō ꝓ ei⁹ vestimētū. vtrūq̄ aūt venerat eadē veneratiōe q̄ ꝛ regē. Sic ḡ ꝛeq̄mur ō ip̄a cruce in q̄ chr̄s affix⁹ ē: vtroq̄ mō est a nob⁹ venerāda. s. inq̄ntū imago ē chr̄i ex tēsi: ꝛ inq̄ntū mēbra ei⁹ tetigit ꝛ sāguine pfusa ē. Utroq̄ aūt mō adoꝛat latria. q̄ eadē adoratiōe cū chr̄o eā veneramur. Vñ ꝛ crucē q̄si crucifixum alloq̄mur ꝛ depcamur. Quātū aūt ad rōnē ꝓtactus adoꝛam⁹ nō solū crucē: sed ꝛ oia q̄ sunt chr̄i: iuxta Damas. liij. li. dicētē. Precios⁹ lignū ꝛ sctificatū ꝓtactu sacri corꝑis ꝛ sanguis decenꝫ adoꝛandū: cla uos: indumēta: lanceā ꝛ sacra ei⁹ tabernacula. Quia tn̄ ista nō sūt imago chr̄i sicut crux: iō imaginē crucis i omi materia veneramur: nō aūt clauoꝝ vel huiusmodi. Hec ille. Et idē videt sensisse s. Tho. ij. ij. q. ciij. Dia ꝓ in hac q̄one dicta sūt eiusdē i locꝭ allegatis. excepto eo q̄d dictū de retētiōe habituali ꝓditionis i hostia. Sz circa ꝓba ei⁹ occurrit vna dubitatio. Naz videt opposita sc̄pisse. Jn. iij. em̄ sniaz ōt q̄ crux chr̄i q̄ illū tetigit vt imago chr̄i adoꝛat latria sz vt q̄dā res adoꝛat hyꝑdulia tanq̄ alid q̄d chr̄i: nō aūt latria: eo q̄ nō sit pars chr̄i. nec ꝗseq̄nt adoꝛāda eadē adoratōe q̄ chr̄s. Et his aūt videt ꝗsurgere pugnātia duplex. Prima q̄dē: q̄ in. iij. pre ōr q̄ creature visibili seu irrōnali null⁹ debet honoꝛ nisi rōne rōnalis nature. Jn tertio ꝓ ōr q̄ ip̄a crux pōt adoꝛari vt res q̄dā. Secūda: q̄ in tertia pre ōr: q̄ crux rōne ꝓtact⁹ adoꝛat latria. Jn tertio ꝓ ōr q̄ ū adoꝛat latria nisi vt imago. Ad istā ḡ dubitatōez solvit Joā. cap. q̄ sctus doctoꝛ cū baccalaurī⁹ esset: mlta sc̄pserit in sentētijs fm famosas opiniones alioꝝ: que postmoduz magister effectus correxit in sūma. Nec ꝓ hoc derogat tāto doctoꝛi: q̄ etiā Aug. multa sua dicta retractauit: adeo vt libꝝ retractationū effecerit. Respōdet etiaz mgr̄ Petr⁹ bergomēsis in suis etymologijs: addēs ad p̄dictaz rn̄sionē q̄ crux q̄ chr̄m tetigit dupl̄r adoꝛari p̄t. Primo. s. vt intelligat chr̄o ꝓiūcta. Et scō vt intelligat diuisa. Et p̄mo q̄dez mō adoꝛat latria: vt ōr. ij. sniaz. Et sic ad p̄mā repugnātiā dico q̄ cū ōr crucē posse adoꝛari vt res q̄dā intelligit: imo exp̄resse dicit q̄ adoꝛari potest vt res chr̄i ꝛ ꝗseq̄nter adoꝛat rōne rational̄ natu

re.i.chr̃i:q̃uis alit vt itelligit ei ꝓtũcta ⁊ alit vt ab eo itelligit diuisa. Ad scõz dicerek q̃ s. Tho. nõ sic ỏr in iij. sic alle gak:sz ỏr q̃ crux adozak latria vt imago chr̃i:⁊ vt res q̃dã adozak hypdulia:non aũt negat q̃n adozek latria rõne ꝓtact⁹. Mens g̃ scti Tho. ẽ q̃ trib⁹ mõis crux adozak.i. vt imago:⁊ vt res chr̃i eidẽ cõ tũcta:⁊ vt res eiusdem ab eo diuisa. Et tertio mõ adozak hypdulia/ñ obstãte q̃ sit chr̃i ille honoz.⁊ nõ cruc) qz sz chr̃s i seipo adozari possit latria:qñ tñ adoza tur i aliq̃ suo sibi ñ ꝓtũcto:adozak i alto ⁊ adozak hypdulia. Est aũt ⁊ alia diffi cultas i ꝑbis scti Tho. Nã si ꝓact⁹ ad mẽbra chr̃i ẽ rõ sufficiẽs adozãdi latria videk sequi q̃ btã ꝑgo adozanda sit la tria:qõ ꝑ doctrinã scrõz ẽ. Sitr q̃ asel lus q̃ vsus ẽ dñs adozand⁹ eẽt latria:et ei⁹ reliqe si haberenk. So. Dico ad pri mũ iuxta p̃missa q̃ ꝓpt̃ h nõ est btã ꝑgo adozãda latria ꝓpt̃ rõnẽ supza allegatã qz.s. est q̃d in se adozabile:vñ viderek il le honoz latrie ad creaturã: nõ ad deuz terminari. Dico tñ q̃ sz ñ sit talit adoz rãda: est tñ taliter adozabilis.i. digna adozari.s. latria: et h inq̃ntũ est imago dei.⁊ forte etiã inq̃ntũ p intellectũ acci pik vt aliq̃d chr̃i eidẽ ꝓiunctũ p ꝓactũ Alitr ei est esse adozabile aliq̃d. alitr q̃z eẽ adozandũ. Sic ẽt alitr est furẽ eẽ di gnũ suspẽdio.⁊ furẽ eẽ a me suspenden dũ. Ad alitr dico q̃ sitꝑ asell⁹ accipere tur p intellectũ vt aliq̃d actualit ꝓiun ctũ chr̃o.adozarek latria: qz eadẽ adoza tiõe q̃ ⁊ chr̃s adozarek. Vt aliq̃d ãt se paratũ adozarek hypdulia. Nec dz hoc mik videri:qz nobilior est asellus ligno crucz ⁊ lapide sepulcri ⁊ terra calcata a dño quã i locis q̃plimis veneramur.si cut ⁊ in q̃dã cenobio gallie q̃dã portio calciamẽtoz ei⁹ adozak. Ad qõnẽ aũt agitatã deuenies dico.q̃ si loq̃mur de honoze exhibito alicui rei gra sui ⁊ non alti⁹ ꝑdict⁹ acule⁹ ⁊ spina nec magz nec tãtũ nec aliq̃ mõ est venerabilis: qz rei rõnali null⁹ debek honoz gra sui. Si ꝑo deco honoze loq̃mur que alicui nãe ex hibem⁹ gra alti⁹: tũc iuxta ꝑdicta dico duo. Primũ. q̃ spina magis ẽ veneran da. Scõm:q̃ btã ꝑgo ẽ magz venerabi lis .i. digna venerari. Primũ ꝓz.quia spina adozãda ẽ sũmo honoze .i. latria: ꝑgo ãt honoze ñ sũmo.i. hypdulia. Pz ẽt scõm qz ꝑgo ẽ digna venerari sũmo honoze.⁊ cũ h fm se est digna hypdulia Et adozabilis ẽ sũmo honoze rõe repũ tatiõis ⁊ ꝓact⁹. spina ꝑo rõne ꝓactus tm̃mõ. Per hec ãt q̃ scꝑsim⁹ bñ itellecta solui possũt oia argumẽta q̃ in ista ma teria fieri ꝓsueuerũt. Arguit ei primo Henric⁹ sic. Nulla inq̃t imago põt esse imago ỏt:qz fm Dama. infigurabilis est de⁹. g̃ nlla imago adozãda ẽ latria. So. De⁹ vt ẽ humanat⁹ hz imaginẽ:nã de⁹ vere est crucifix⁹: et imaginẽ habet diuinũ suppositũ cruci affixũ. Scõo arguit Duran. sic. Alia intelligẽs nũq̃ ỏt imaginẽ:vt i mago est idẽ ee cũ ima ginato:sz sp illa duo ỏt distincta: cum sint ad iuicẽ relatiua. g̃ nũq̃ qỏvni eoz attribuik ꝓuenit reliq̃. So. Lz alia cuz ferk i imaginẽ vt sic:ñ dicat imaginẽ eẽ imaginatũ:ñ tñ ẽ neẽe q̃ tũc neget vnuz ab alio vl̃ faciat duos ꝓcept⁹ de illt: sed vno ꝓceptu ꝓcipit vtrũq̃: vn ũ i ordine ad alitr Negak g̃ añs ad hũc sẽsũ:q̃ oia illa duo ỏt idẽ.i. vno ꝓceptu ferk i vtrũ q̃ ⁊ vno motu acsi eẽnt idẽ. Ad pbatio nẽ ãt dico q̃ aia ea q̃ realit distinguunk vno ꝓceptu p̃cõcipe ⁊ iudicare qñ vnuz eoz ad alitr referk:cũ vnũ relatiuũ claudak i itellectu alti⁹. Et sz imago vt sic ⁊ imaginatũ vt sic aliqñ ꝓceptibilt ỏ di stinguãk.tñ phi qỏ ẽ vni⁹ attribuũt alti vtz de veri.q.iij. ar.vij. Arguit ktio Holkot sup libz sapie sue. Latria ei ẽ honoz q̃ soli ỏo exhibek. g̃ nlli creake cõ uenit:ois ãt imago est creatura: g̃ nll⁹ mõ imago adozak latria. Solu. Sic la tria soli ỏo ꝓuenit p se siue gra sui:ita ⁊ creature p accidẽs sine gra alti⁹.i. ỏi re pñcati ꝓuenit:q̃ i secla ẽ gl̃iosus.

Casus lx.

Queritur lx. Vtrũ alit q̃d valeat si sacerdos dicat i absolutõe: q̃cq̃d boni fe cerz sit tibi i remissiõz peccaminũ

Ad ħ rñdet s. Tho. q̄dl. iij. ar. xxviij. Et dicit mlta: ꝑmū q ꝑctōr ē debitor pnie duplicit. Uno mō ex suo pcō. alio mō ex iniūctiōe sacerdotis. Uñ si ꝓfessor imponat miorē penā ꝙ̄ merek: resid duū exoluet aut hic aut in purgatorio. Si ꝓ maiorē: nihilomin⁹ tenek facere si ꝑt: q si moriak añ̄ꝙ̄ expleat ñ erigetur ab eo nisi fm q̄ntitatē pcti. s. Thom. i iij. Scōm ē: qz ōt q op⁹ qō alios fac ex iniūctiōe sacerdotis dupl'r valet penitē ti. s. ex natura sua: z ꝓtute clauiū: qz magis valēt ad expiandū pctm ꝙ̄ si ꝑpo arbitrio fierēt. Tertiū ē: qz ōt q sacerdos ꝑt iniūgere pniaz ꝑpo arbitrio z ꝓsilio alieno z ēt arbitrio ipl⁹ penitētis: sic si dicak: facias ħ si potes: z si nō potes: facias ħ: z sil'e ē qñ dicit: q̄cq̄d boni feceris z c̄. q̄si dicat: grauius tibi pena ēet iniūgenda: sed volo q oia bona a te facta et mala patient tolerata sint tibi i remissionē pctōr. Et p ista ꝓba illa q̄ facit penitens p̄ter expssaz iniūctionē accipiūt maiorē ꝓtutē ꝙ̄ habeāt ex se ad satisfaciendū: Hec Tho. Uide ḡ q q in oi ope z c̄. marie i flagellis z in ꝓbis iniurios sis habēdo patiam satisfac ꝑ pctis sic qñ facis iniūctā pniam.

Casus lxi.

Queritur. lxi. Utrū vnus ꝓfessor possit mutare pniam iniunctā ab alio: et dico fm Ray. q sic. dūmō tria ꝓcurrāt. Prīo q ħ fiat discrete z cū rōnabili cā z circa subditū suū q̄. s. ad ꝓfessionē. di. lxxxj. ꝑsbyt. Excipiūt solū isti casꝰ. ꝑmꝰ si pnia fuit publica marie inchoata: qz fm Guil. debet reqri si commode ꝑt ille q iniūxit: ne scādalizek. Secūs qñ est iniūcta ꝑ pctō reseruato superiori fm Guil. nisi vrgeat necessitas aut suadeat vtilitas: qz tūc ptū ē credere q in hmōi ꝓcesserit ptārē. Tertius qñ superior ħ si bi reſuauit fm cūdē Guil. arg. l. di. accedēs. z. xxxiij. q. ij. latorē. z i glo. vk usq̄ capli. Aliter siue idē siue aliꝰ sacerdos ꝑt ħ: tñ ñ dz facere nisi examinata cā ꝑpt quā iniūcta est fm Ray. Propt qō videtur q non possit fieri nisi facta ḡnali ꝓfessiōe si oia pctā ꝓcernit: vel spēali: si ꝑ aliq̄ spēal'r imposita ē: nisi sit euidēs q penites ipam explere ñ possit: qz ñ debet dari medicina nisi cognito morbo.

Casus lxij.

Queritur. lxij. Utrum aliqs i extremis possit facere verā pniaz: Rñdet fr sententiā theol'. z cano. marie s. Tho. iij. dist. xx. q. j. ar. j. q. j. q ꝙ̄diu hō viuit ꝑt verā agere pniam. qō ꝑbat Aug. li. de pnia de latrone Lu. xxiij. et Ezech. xviij. Jn q̄cūq̄ hora z c̄. exm de Siluestro scō. ó pe. di. vij. Nemo. Sz tñ vix aut nūq̄ fit vera pnia i morte qz aut hō ſbito moriē z res sua ē expedita Credo q dñs nūq̄ ħ ꝑmittit nisi ipessimis hoibus: et credo q sit pessimū signū et nemo rz. Et si ꝙpēdat se mori: adhuc vix ꝑt penitere. rōnē assignat Sco. iij ex ꝓbis Augu. de ꝓa pnia. Prīo. qz recrik vsus liberū arbitriū q̄ volūtas libere detestek pctm. Sz vsus hic timore et dolore impedik. Uñ Aug. de ꝓa pnia. Difficile ē vt tunc sit ꝓa pnia qñ tā cruciat⁹ mēbra ligat: z dolor sēsū oppꝛimit: vt vix hō aliq̄d aliō cogitare valeat. melior ē tñ sera q̄ nlla. Secō qz ñ solū dz ee volūtaria: sed ꝑpt deum. Uñ s. Tho. in. iij. ōt: q Antioch⁹ ñ ꝓpenituit. ij. Mach. x. qz ħ faciebat tiore pene. iō talis tā ñ videk facere ꝑpt deum. sed esse videk sic q̄ ꝑcit merces in mare. Aug. vbi s. Null⁹ expecteꝛ qñ peccare nō ꝑt. arbitriū libertatē q̄rit de⁹. vt possit dolere ꝓmissa: ñ necessitate: charitatē: z ñ timore tm. qz nō i solo timore viuit hō. Quē ḡ sero pēitet: oꝛtz nō solū timere iudicem: sed z diligere: qz sine charitate nemo ꝑt salu⁹ ee. Hec ille.

Tertio: qz mal⁹ habit⁹ ē effect⁹ naturak Jō ōt s. Tho. iij. vbi s. q est difficile q affect⁹ hois quē mlto tpe in aliq̄d inclinatū habuit: ſnbito in ꝓrium mutetur. Jō Aug. vbi s. Hec quēlio si q̄rigat ēt in fine desperandū nō ē de ei⁹ remiss

ñõe. sz qñ vix z raro ẽ tã iusta ꝙuersio/ timẽdũ est de eo:marie cũ filiꝭ ꝺs illicite vilexit sũt pñtes:mõs z vxor ad se vocẽt: z cetera q̃ illicite vilexit. Multos exh̃ solet pnia decipe sera. Hec ille. Addo ꝺrto fm Alb magnũ sup illõ Quis scit si ꝙuertak. z tg̃scat: Joel. ij. Seueritas iusticie diuie incerta ẽ inq̃t vtꝝ deꝰ i extremis velit dare gr̃am. qz tũc locũ habz illõ Greg. Qui nõ vult cũ potuerit: iustũ ẽ vt infligak ei nõ posse cũ voluerit. Vñ Prouer. j. Vocaui ꝛc. Hec Alber. Jõ accipe ꝙsiliũ dñi Ne tardes ꝙuerti ad deũ ꝛc.

Casus. lxiij.

QVeritur. lxiij. Vtꝝ circũstãtia tpis sacri pctm aggr̃uet i infinitũ: z ꝙr sit necio ꝙfitẽda: Rñ. Prio fundamẽto argumẽtoꝝ z ocisiõis pmitto vnũ ex s. tho. malo. q. ij. ar. vij. z. j. ij. q. xviij. ar. vl. z. iiij. di. xvj. q. iij. ar. ij. q. iij. s. q nlꝫ circũstãtia aduenies actui trahit illum ad aliã spẽz pcti: nisi ipa addat nouã repugnãtiã ad rõnẽ. Addit ãt nouã repugnãtiã qñ ipa ex se hz rõnẽ mali. sz qñ ñ hz rõnẽ mali ex se: sz solũ ex suppositõe alicuiꝰ ponis: ñ trahit i aliã spẽm. sic accipe pecuniã mkrã nõ ẽ malũ nisi supposito q sit aliẽa: iõq ñ trahit extra genꝰ furti. Hec ex illo vtualr. Tũc arguo q ista circũstãtia sit aggrauãs infinite. Prio. Nã ois circũstãtia trahẽs ad aliam spẽm pcti aggr̃uat i infinitũ: z ꝙr ẽ necio ꝙfitẽda fm cõem doctrinã scrõꝝ. Sz ista ẽ hmõi. qz hz spẽale repugnãtiã ad rõnẽ: qz ꝛtinet iniuriã tpis sacri. Cõfirmak: qz circũstãtia sacri loci trahit ad aliã spẽz. g̃ z sacri tpis. Scõo. Nã qñcũq vno actu agit ꝺ duo ꝑcepta/ ibi ẽ circũstãtia aggr̃uãs infinite: vtz. iiij. vbi s. qstiũcula. iiij. z oẽs ꝙcedũt. Sed qñ ꝺs fornicak i festo: agit ꝺ duo ꝑcepta. s. Nõ mechabereꝭ. z Nõ facies opꝰ fuile qz peccatũ ẽ opꝰ fuile. Cõfirmak. qz s. Tho. ij. ij. q. cxxij. ar. iiij. ad scõm. ꝺt q magꝭ fac ꝺ ꝑceptũ ꝺ sctificatõe festi peccãs q̃ facies ꝛ opꝰ coꝛpale licitũ. Cõfirmak etiã: qz Alex. ꝺ ales i tertia sũme ꝺt: q talꝫ cõmittit vnũ pctm̃ q̃ntum ad actũ: z duo q̃ntũ ad reatũ. sic q ꝙginẽ deflorãdo nec cat. Cõfirmak tertio: qz mlti doc. exꝑsse scripserũt istã circũstãtiã esse ꝙfitẽdã necessario. Sz ꝺ ẽ cõis schola sci Tho. in q̃ nunq̃ vidi ꝓtũ nõ sentiẽtẽ i oppositũ. Ad qõnẽ igit dico q Nico. ꝺ Lyr. fm ꝰ inuit(q̃ntũ ego legerim) hãc circũstãtiã cẽ ꝺ necitate ꝙfessiõis initus sup ꝙbo: fuile: z sup dco Alex. de ales allegato vt credo forte nõ satꝭ exꝑssite vtrũ q ꝛ itelligẽs. Huic deide secutꝰ ẽ Archiepus florẽ. ex ordine ꝑdicatoꝝ tanq̃ cuiꝰ studiũ fuerit sp fidelius mores vitãq ꝛ restrigere: z tanq̃ q ꝙfessoꝛ canonũ sniaꝝ pbicas aut theol. sci Tho. plene dũq dicare ñ potuit: tertio loco emicuit summa rosella. deide ꝑceptoriũ diuie legꝭ. i. Joã. nider ordis ꝑdi. q tñ tanq̃ theologus z melꝰ doctꝰ i scrõ Tho. nolult assertiue: sz dubitatiue loq dicẽs: q forte ẽ necessaria: q̃ mõ loq̃ndi vltio vsa ẽ summa angelica. Dico ãt opiones istoꝝ stare nõ posse: z hãc circũstãtiã nõ aggr̃uare i infinitũ: nec eẽ ꝙfitẽdã nẽcario: sz solũ de bũ eẽ z ꝙgruo. qõ ꝙbo ꝓmo sic. Ois circũstãtia aggrauãs i infinitũ dat pctõ nouã spẽm: trahẽs illõ ad aliõ genꝰ: vtꝝ fm oẽs: ꝑcipue sctm̃ Tho. i locꝭ suꝙius allegatꝭ Sz ista nõ dat spẽm pctõ qz nõ aggrauat nisi supposita malignitate ꝓxi. Accipe em̃ voluptatẽ ex femina i die festo fm se nõ repugt rõni: alioq̃n vir nõ posset debitũ reddere die festo sine pctõ: etiã exactꝰ ꝺ scm̃ Tho. iij. di. xxxij. sz solũ repugnat supposito q ñ sit sua: vl q cã voluptatꝭ coeat: vl q ipe vir sit petẽs z exigẽs qõ nõ licꝭ ꝙpt mãdatũ ecclie: lz ex se nõ sit malũ. qz etiã i die laudẽ possꝭ ꝺs z actionẽ z coitũ ordinare. Vñ s. Tho. iij. di. xxxij. q. j. ar. v. q. ij. sic ꝺt. Petere debitũ i die festiuo nõ ẽ circũstãtia trahens ad aliam spẽm pcti: vñ nõ ꝑt i infinitũ aggr̃uare. z iõ nõ peccat mortalr vxor aut vir sũ i die festiuo ꝺbitũ petat. Scõo. Nã qñcũq cir cũstãtia aggr̃uat i infinituꝫ: z ẽ necario ꝙfitẽda: oꝛtet q sit directe ꝺ ꝑceptũ spe

ciale. Sz in ꝓpositio nō ē sic. qz ōr sanctꝰ Tho. ij. q. cxxij. ar. iij. ad ꝑmū. ꝙ illō ꝑceptū de sctificatiōe sabbati iportat cessatione a pctō solū figuratiue i sensu morali: z nō ad lram. z i. iij. di. xxxvij q. j. ar. j. q. ij. ad scām sic ōr. Opa fuilia mystice itelligunt pctā. Sz ad lram opa fuilia dicunt/ad ꝗꝫ exercitiū fuos ōputatos hēamꝰ: i ꝗbꝫ debēt artes mechanice dirigere: q ꝫ libales diuidūt. Hec ille. Et ꝫfirmat: qz deꝰ exponēdo illō ꝑceptū/facit mētionē sp ō opibꝫ mechanicis: nunqꝫ ꝙo ō pctō. qō vtiqꝫ feciſſz si ad lram voluiſſet pctā ꝓhibere. Cōfirmat etiā: qz facere ꝫvnū ꝑceptū ad lraz z ꝫ aliō metaphorice fit circūstātia necessaria: necario q fornicak hz ꝫfiteri se ēt idolatraſſe. qz fornicatio i scꝑturis ōr metaphorice idolatria. Dato ꝙ sit ꝫ illud ꝑceptū: h nō ē niſi inq̄ntū illō ē gnale ꝓhibēs oē pctm: vt ōr s. Tho. ij. ij. vbi s. Qō āt ē gnale nō trahit ad spēm nec ponit i nūez cū spēali. vñ rape z dānificare iuſte/nō sūt duo pctā: nec due deformitates. Ad ꝑmuz g negak maior. De h āt s. Tho. iij. di. xvj. q. iij. ar. vl. q. iij. loq̄t. vbi exꝑsse maiorē negat di. ꝙ circūstātia spēm mutās ꝑt i infinituz aggūare. sz nō sp h facit: sz solū qñ directe hz oppositiōez ad ꝑceptū legis: z ponit exēplū. qz ad pctm gule q ē ꝑꝓpe/addit hec circūstātia laute spēalē deformitatē: q etiā ex se pctm faceret. sz nō ē directe ꝫ legē: iōqꝫ nō aggrauat i infinitū. Hec ex illo. Claz ē āt ex dictis ꝙ circūstātia tpis nō repugnat directe ꝑcepto legꝭ. Negak etiā minor: z ꝓbatio. qz circūstātia tpis sacri nō ꝫtinet iniuriā ei ex se: sz solū ex suppositiōe ꝓꝫ actus mali. Ad ꝫfirmatiōez dico ꝙ ō tpe z loco ē sile q ad multa. Ꝓtio q ad h ꝙ vtrūqꝫ ē circūstātia aggūās ex suppositiōe ꝓꝫ actꝰ mali: z ꝫnr oē pctm i vtroqꝫ ē grauiꝰ ceteꝭ paribꝫ. Scdo q̄ntū ad h ꝙ vtrūqꝫ ꝑt ee obiectū aie itēdit: opari i ꝫtēptū sacri loci vl tpis: z ꝫnr vtrūqꝫ isto mō trahit ad aliā spēm: puta iobediētie vl ꝫtēptꝰ vl hmōi. Et ista duo q̄ dixim: s. Tho. i de ma. q. ij. ar. vj in fine corpis tāgit dicēs. Siqs faciat aliq̄d idecēs i tpe sacro: tps sacꝝ qō ꝫsideratur vt circūstātia respectu actꝰ idecētis q̄ i eo fit/ꝑt ꝫsiderari vt obiectū respectu alterius actꝰ circūstātiaꝭ: q ē ꝫtenere tps sacrū. Hec ille. Et tertio q̄ ad h ꝙ vtrūqꝫ hz annexā circūstātiā trahēt i aliā speciē q̄ntū ad aliq̄ z aggrauāt in infinitū q ē circūstātia iobediētie. qz qō als cēt licitū: i tēpe vl loco sacro erit illicitū z mortale. sic arare i die festo. z iugulare latronē i ecclia. Vñ sic homicidiū iniustū z i ecclia hz duplicē deformitatē: iustū āt vnā tm: ita labor manualis iniquꝰ puta trāsportatio rei furtiue i festo/hz silr duplicē deformitatē: equꝰ ꝙo vnā tm. Est āt dissilr i vno. qz si a tpe secludaꝰ ꝑceptū dei ꝓhibēt/ꝭ opꝰ aliq̄d z itelligamus deū tps festi ꝫsecraſſe ad sibi q̄ ad aliq̄d vacādū: silr a loco secludamꝰ ꝑceptū ōi vl ecclie ō nō effūdēdo sāguie vl seie vl ō ñ furādo sacra: z itelligā deū vl ecclias ꝫsecraſſe locū ecclie ꝑ diuis: stāte casu adhuc aliq̄d opꝰ sacrū i loco sacro hēbit ex se repugnātiā ad rōnē: z ñ solū i ordie ad ꝙza: puta si ibi ꝙs ludat: aut vlr cogīscat vxorē suā. vel ptās vidictā sāguis exerceat. Secꝰ āt de tpe qz tūc arare nō erit pctm: sic nec ludere ad pilā: in q̄ labor ē maior. iōqꝫ circūstātia loci aliqñ trahit i aliā spēm: ñ āt circūstātia tpis. Et hoc rō ē: qz locꝰ attingit ꝑ actiōe corpali trāseūte: puta furto q̄ tollit res iherēs: vl effusiōe sanguis vel seis: ñ āt tps. Vñ sic pctā q̄ flūt i ecclia z nō trāseūt corpalr i locū ipm: vt cogitatōes male z ẏba q ex se hñt i aere siste re: nō aūt attingere structuras nisi ꝑ accidēs: sūt q̄dē grauioza: sz nō trahūt in speciē aliā. qz nō attingūt locū iniurioseita nullū pctm factū i tpe sacro trāsfert in spēm aliā: nisi vt dictū est rōne circūstātie annexe: qz non attingit iniurioseq̄ tempus. Et notādū ē ꝙ licz mlta mala fiant i ecclia: ñ spēs sacrilegū aggūātes i infinitū ñ assignk nisi tres. qz q̄uis fortē z deb possit alia rō reddi credo tñ ꝙ ista sit rō: qz illa tria sub ꝑceꝓ phibita sūt a deo vl potiꝰ eccia. vñ licz triturare segetes z cōmere vuas z mercari z facere ludos i eccia/ex se sint

De qõnibus impertinẽtibus

malũ: ꝛ ꝓñr ī aliam ſpẽm trahant: qꝛ tñ ſub ꝑcepto ñ phibenť: nõ aggrauant infinite. Ad ſcõm autẽ dico ꝙ valet ad oppoſitũ: vt oñſum eſt. Ad ꝑmã ꝯfirmationẽ dico: ꝙ duob⁹ modis aliq̃s facẽ ꝯ aliq̃d ꝑceptũ. Primo faciẽdo ꝯ intentionẽ ꝓprimã ꝑcipientis. Et ſcõo faciendo ꝓtra remotã: ſicꝯ illud ꝑceptũ. Non furaberis facit ꝑmo mõ q̃ furať. ꝛ ſecũdo mõ q̃ odit. qꝛ de⁹ facies illud ꝑceptũ in mẽte intẽdebat ñ eſſe furandũ vltra ꝙ intẽdebat dilectionẽ ꝓximi ꝛ ſui. Qñ ãt q̃s facit ꝓtra ꝑceptũ aliq̃ scõo mõ: ñ facit ꝓtra illud ſolũ ꝛ ſpeciať ꝛ directe: ſed oĩa et indirecte: qꝛ ī vltio fine oĩa ꝙueniũt. Nec facere ſicꝯ ꝑceptum/ trahit in aliã ſpẽm. alioq̃n ts q̃ furatur etiã cõmitteret deformitatẽ fornicationis: ſed ſolũ facere ꝓtra ꝑceptũ directe id ẽ q̃ntũ ad intentionẽ ꝓximã: qõ nõ ẽ in ꝓpoſito. Sctũs Tho. ãũt loq̃ť ſcõo mo. Vel intendit ſctũs Tho. vt ꝺr bone memorie mgr Petr⁹ bergo. ꝙ taľ facẽ magis ꝯ illud ꝑceptũ intellectũ metaphoꝛice: ꝛ vt eſt q̃ddã ꝑceptũ generale.

Ad ſcõam ꝯfirmationẽ dico primo ꝙ Alexander loq̃ť eo mõ q̃ ꝛ ſctũs Tho. nec oportꝛ moueri ꝑ exemplũ qõ ponit qꝛ ſcti interdũ ꝑ exaggerationẽ loquũť ī deteſtationẽ pctoꝝ. Dico ſcõo ꝙ ñ cogimur auctoꝛitatẽ ei⁹ recipe aduerſ⁹ auctoꝛitatẽ ſcti Tho. cui⁹ doctrina ẽ ꝑ ecclĩã examinata ꝛ cõꝛobata: maxie q̃n rũ ad ea q̃ fidẽ moꝛeſcꝛ ꝓcernũt. Vel dico tertio ꝙ Alexander videť ſe firmare in ꝟb ꝙ ī noua lege ꝑceptũ de ſcrificatõe ſabbati obſuãdũ ẽ eo mõ q̃ eccl̃ia ſtatuit: q̃ et ab opib⁹ ſuoꝝ ꝛ a pctis mandat abſtinẽdũ ſꝫ eccl̃ia loq̃ť exhortatorie q̃ ad pctã ꝛ ñ ꝑceptiue. qꝛ nõ ẽ credibile ꝙ ipa illõ ꝑceptũ ſtrictioꝛi mõ q̃ de⁹ inſtituerit dicẽtib⁹ oĩb⁹ ꝙ maioꝛi acrimonia ī veť q̃ ī noua lege ſuabať. Ad ťtiam ꝯfirmatõꝝ dico ꝙ eoꝝ auctoꝛitati ī hac ꝓte ñ ẽ ſtãdũ. qꝛ inefficaciť arguũt i ſenſu myſtico arguẽdo ſic. Oẽ op⁹ ſuile ī feſto phibeť Pctm ẽ op⁹ ſuile ꝛẽ. Poſtq̃ iſta ꝯſcripſerã interloq̃ndũ oblata mihi ẽ epľa illi⁹ ꝓclari thomiſte ꝛ viri ſctiſſimi mgri Petri bergo. ad q̃ndã amicum ſuũ ſicꝫ dicẽtꝫ. Venerabiľ pr̃ ꝓmiſſa reꝯ com. De circũſtãtia tꝑis noueritꝫ ꝙ iã diu venerabiles pr̃es atq̃ doctoꝛes ſancti. ſ. mgr Gabꝛiel de barchinona. mgr Vercellin⁹ ꝺ vercell: mgr Angel⁹ ꝺ nir dono: dñs Ludouic⁹ ꝺ neapoli: q̃ diſputauit ꝯ toꝝ gñale capľm fr̃m minoꝝ. ꝛ poſtea fact⁹ ẽ monach⁹. fr̃ Anton⁹ de ſctõ Germano de⁹ excellis. fr̃ Dñicus de cathalonia. ꝛ frater Joãnes de calopia in ꝙuẽtu bononiẽſi me pñte diffinierũt ꝛ ꝯcluſerũt ꝑ ꝓte negatiua de mente ſancti doctoꝛis ꝛ ꝑ rei ꝟitate. q̃ꝝ rõnes et allegatiões dimitto: qꝛ nimis longum eẽt cũcta narrare. nec obſtat ꝙ ꝺr. ij. q. cxxij. ar. iij. ad ſcõm: ꝙ pctm̃ mortale ẽ op⁹ ſuile. ꝛ ꝙ magꝭ facit ꝯ iſtud ꝓcceptum peccãs mortaľr ī feſto q̃ exercẽs op⁹ manuale: qꝛ vt ibi ꝺr ad ꝑmũ iſtꝺ ꝑceptũ q̃ ad ceſſationẽ a pctis ꝛ q̃etẽ mẽtis ī deo ẽ gñale. generalia ãũt nihil addũt ſuꝑ ſpecialia. nec generale numeratur cũ ſpẽali: ſicꝫ homicidiũ nõ aggrauatur ex ꝑcepto generali. ſ. declia a malo/ vľ/ noli peccare. Jtẽ illꝺ ꝑceptũ ťtũ ꝟ ſenſũ litteralẽ intelligiť ſolũ de ſpe manuali ſeu mechanico: ſꝫ q̃ ad pctã moꝛtalia itelligiť ſolũ ꝟ ſenſũ myſticũ: vt ꝺr ibi. ꝛ in. iij. ſen. diſt. xxxvij. q. j. ar. j. ꝛ ſup Mat. c. xij. col. iij. Et bñ ſcitꝫ ꝙ argumẽtũ ñ trahiť a ſenſu myſtico: ſed tm a lr̃ali ꝟ Dion. ꝛ Aug. ꝛ ſctm̃ Tho. Nec obſtat ẽt ꝙ circũſtantia de feſto ꝑt ꝓſideraꝛi vt obiectũ reſpcũ illi⁹ act⁹ q̃ ẽ ꝓtẽnere tps ſacꝝ: qꝛ illꝺ ẽ ꝑter intẽtionẽ peccãtis vt pľimũ. ꝟ nľa circũſtãtia q̃ ẽ ꝑter intẽtionẽ peccãtis dat ſpẽm peccato: vt ꝺr ꝑma ſcõe. q. lxxij. ar. j. ꝛ viij. in coꝛpe Hec ille. Pro cui⁹ ꝟbis nota ꝑmo ꝙ cũ dicit generale ñ aggrauare ſpeciale ñ vult dicere q̃n pctm̃ ī feſto ſit grauiꝭ ꝟ ꝙ ñ ẽ grauiꝭ ex illo ꝑcepto: non faciesop⁹ ſuile. qꝺ pctã ñ phibet faciẽda: ꝟ ſignificat eo mõ q̃ ꝑceptũ de circũciſiõe ñ obligabat ad ſuccidẽdũ malos affectꝭ ꝟ ſcat ꝺ eẽ faciẽdũ. ẽ ãt grauiꝭ ex ipa ſãctitate tꝑis: q̃ ꝓnĩk: ꝟ iſta grauitas ñ ſit niſi in eadẽ ſpecie: ꝛ ex ſuppoſitõe ꝑꝺoꝝ ſocdiarõis vt ꝺcꝝ ẽ. Nota ſcõo ꝙ vtꝝ mgr. q. ij. ar. vj. ĩcoꝛ. duplr circũſtãtia

dat spēm pctō ꝓxi vno. s. mō spēm eius dē gñis: sic circūstantia loci addita furto facit sacrilegiū qō ē spēs furti. Alio mō spēm oino disparatā: sic si ꝙs furetur vt occidat. circūstātia finis dat speciē homicidij: q ñ ē spēs furti. Et isto secūdo mō intelligit q circūstantia q ē ꝓter intētiōez/ñ dat spēm: z alio mō posit itelligi vt ipe mgr petr⁹ declarat in dubijs sue tabule. Nota ēt ꝓ tota qōne q qñ Aug. ōt i li. de decē chordis q melior⁹ iude⁹ i agro suo aliq̄d in sabbato vtile faceret q̄z i theatro seditios⁹ existeret. z iudeox femie melior⁹ lanā facerēt q̄z i neomenijs impudice saltarēt: h̄ iō nō ōt q̄si i illo faciāt ꝫ duo p̄cepta: z i isto ꝫ vnū tm̄. z iō qz iā sabbatū ñ obligat. iōq̄z melior⁹ ille eēt deposita erronea ꝓscia i eo opari. vl iō: qz z op⁹ manuale i sabbato. i. i festo ad lucꝝ sit pcm̄. sec⁹ ad laudē dei puta ad fuiēdum paupib⁹: vl ēt ad cauēdū a pctis sicut vir auditꝫ diuis licite se occupat i scribēdo ñ ad lucrū: z ne ociosus fornicet z domicelle a nobilib⁹ matronis laudabilit occupāt i addiscēdis opib⁹ ac⁹: ne ille stātib⁹ i fenestris mozs ig rediat q fenestras. Laudabilit inquā p⁹ q̄z eis exercitia spūalia diu cōtinuata i fastidiū ꝝtunt. Ygit canoniste q sentiūt istā circūstantiā ee necessariō ꝓfitendā aut sileāt: aut scm̄ Tho. itelligāt pus vl saltē vbiq̄z videāt.

Casus lxiiij.

QVeritur. lxiiij. Vtruz is q religionē intrat aio z intētiōe ꝓseuerādi i ea vsq̄z ad mortē si pēiteat redire ad seculū possit: z ꝓtrahere mrimoniū? Rñ deo Lirca istā qōnē mlta dici possēt: qz canoniste sup hac re mlta scripserūt obscurando rexte⁹ iurꝫ clarissimos: sed breuitat⁹ agā. Tria aūt facilā. Prio q̄dā oportuna p̄mittā. Scdo recitabo opiniōes reprobādo falsas z astruēdo verā. Tertō ꝓ ytatē arguā z soluā. Quantū ad p̄mū sciēdū ē ꝑmo q dupl̄r aliq̄d ē illicitū. Primo. s. ex se vl ex se siue ex genere suo: ita q nūq̄z p̄t licite fieri: vt odire vl blasphemare deū. Et scdo ex circunstātia. ita. s. q i aliq̄ casu ē licitū: z i aliq̄ illicitū: vt leuare festucā: q̄ illicitū ē in ꝓrēptū alt⁹⁹: vl q̄n ꝙs oz i alīs occupari: z aliq̄n liceat. Nos āt ñ q̄rim⁹ de illicito ꝑmo mō. ñ āt scdo mō: qz ñ ē dubiū q rōne ingratitudis vl alt⁹⁹ circūstantie talis peccare p̄ōt. puta qz redit ad seculū. vt secularit. i. lasciue ꝙuersēt. Sciēdū ē scdo q religionē tripl̄r ꝙs ingredi p̄t. Prio. s. aio z intētiōe exeūdi tādē sed interim aliq̄ tpe volēdo ꝙponere mozes ꝓprios: vel satisfacere voto: vel effugere ꝑsecutōem: z hmōi. Et scdo aio stari in ipa habit⁹ susceptiōe ꝓfitēdi exp̄sse vel tacite: qō olim licuit: vt ptz extra de regula. ad aplicā. z c. statuim⁹. z ēt mō licet extra ordies mēdicātes: qz h̄ ꝓhibetur i ordie p̄di. z mino. extra eodē. ñ solū li. vj. z i alīs ordib⁹ mēdicātū. ibidē i c. ꝓstitutionē. Et trio aio q̄dē intētiōe ꝑseuerādi sp. sz ñ aio ꝓfitēdi infra annū seu vouēdi vl aliq̄ se obligādi. vl qz deh ñ cogitat: vel qz cogitat: sz vult se liberē ꝑ annū. Sciēdū ē trio q abbas i c. liraturā. extra de voto z voti redēptiōe ōt: q fm canonistas votū initiat⁹ q̄n ꝓpositū seminat⁹ i aio: ꝓfirmat aūt cū deliberatio figit: ꝓsūmat ꝙo cū ꝙba enūciātur. Ex ꝑmo hoꝝ ñ obligat ꝙs q̄ ad deū vl eccl̄iā. ex scdo ꝙo obligat ꝙs q̄ ad deum tm̄. xvij. q. j. qui bona agūt. sed non q̄ ad eccl̄iā: ex q̄ sibi nō ꝓstat. ex tertio āt obligat ꝙs q̄ntū ad vtrunq̄z. Sciēdū ē q̄rto q idē ibidē ōt q fm scm̄ Thom. ij. ij. q. lxxxvij. ar. j. ad obligationē voti requirit ꝑmo deliberatō: z scdo ꝓpositum z tertio ꝑmissio. q deo fieri p̄t etiā solo corde. q q̄dē dicta sancti Tho q̄z Joan. an. z doctozes simpl̄r recitent tñ mihi videt q destruāt mlt⁹ theoricas canonistaꝝ: vel saltē oportet illas restringere. Nā cū dictū sit i c. ꝓsulti. extra de reg. q suscipiēs habitū religiōis cū ꝓposito vitā mutādi/ē efficacit obligat⁹ religiōi q ad deū. ꝓt illū ꝓpositū. Cōtra riū hui⁹ p̄t inferri ex dictꝫ scti Tho. qz ñ sufficit ꝓpositū nisi sequat ꝑmissio saltē i corde. Oꝝtz q̄ restrigere iura q firmāt

decisiõez sup̃ ꝓposito: vt intelligãt de ꝓposito cũ animi ꝓmissiõe. Hec ex abbate. Sciẽdũ est ꝙnto ꝙ vel abbas ñ intellexit canonistas: dicẽtes votũ eẽ ꝓpositũ aliq̃d faciẽdi: vel canonistẽ ñ intellexerũt q̃d sit votũ: Nã si fm eos votuz ẽ ꝓpositũ cũ ꝓmissiõe: dicta s. Tho. nõ euertũt theoricas canonistaꝝ. qz eodez mõ sumũt votũ vt sctũs Tho. Si ꝙ ẽ ꝓpositũ sine ꝓmissiõe. ipi ñ itelligũt q̃d sit votũ: de cuiꝰ rõne est ꝓmissio. Tũ qz causat votũ ex q̃dã pollicitatõe. vt i. l. j. ff. de pollici. Tũ qz scꝓtura vbiq̃ inuit votũ eẽ ꝓmissionẽ: fm illud Deut. xxiij. Si votũ ꝛc. Et subdit. Facies sic ꝓmisisti dño: nũq̃ ꝙ innuit ꝙ sit solũ ꝓpositũ. Tũ qz idẽ tenet Archid. i c. q̃ bõa di. xvij. q. j. Tũ qz idẽ ꝓz ex eiꝰ diffinitione ꝑz oẽs theologos. q̃b; i h̃ standũ est: qz votũ ẽ actꝰ latrie q̃ cultũ exhibet ꝺo q̃ ẽ obiectũ theologie q̃ ẽ scia de ꝺo. vt ꝓz ex suo noie. Quãtũ ad sc̃m ꝓma opinio ẽ oim canonistaꝝ cõit dicentiũ ꝙ talꝫ ad seculũ redire ñ ꝓt nec licite ꝙtrahere sed ẽ religiõi in gñe vel i specie obligatꝰ q̃z aliq̃ dicũt ꝙ talis ẽ solennit̃ ꝓfessus aliq̃ ꝙ ꝙ nõ: licz ad seculũ redire ñ possit. Nã Inno. i c. ꝙsulti. de regul. tenet ꝙ iste sit verꝰ religiosus. nec teneat mrimoniũ ab eo ꝙtractũ. qz inq̃t ꝓpositum mutãdi vitã cũ sit q̃ddã votũ: solennizat̃ ꝑ habitꝰ suscepti onẽ: qõ ẽt tenet Hosti. et Vincẽ. dicẽtes. ꝙ si isteꝝ ignorãs habuisset icognitã: illa potuisset incõtinenti alꝛi nubere. q̃si ꝑ h̃ ꝓpositũ solennizatũ ꝑ habitꝰ susceptione dissolutum fuerit mrimoniũ nõ ꝙsumatũ: qõ Jo. an. ꝺt ꝑ bari ꝑ c. bñficiũ. de regula. li. vj. vbi ꝺr ꝙ bñficiũ suscipientis habitũ nouitioꝝ põt alꝛi ꝙferri: si euident̃ apparet eũ voluisse vitã absolute mutare: ꝛ cum hac opinioẽ trãsit dñs An. in c. ꝙsulti. ꝛ fere oẽs scribẽtes. Sed dñs Cardi. tenet istũ ñ eẽ exꝑs religiosũ: q̃z ad seculũ redire ñ possit ꝛ ꝙnr teneret matrimoniũ ab illo ꝙtractũ: qz inq̃t ꝑ susceptionẽ habitꝰ ñ fit ꝓfessio tacita vel exꝑssa: ꝛ ꝙnr votũ ñ ẽ solẽnizatũ q̃ ad dirimere mrimoniũ pꝰ ꝙctũ. ꝑ ca. vnicũ. de voto. lib. vj. ꝛ ita refert se ꝙsuluisse i facto. Sed opinio canonistaꝝ stare ñ ꝓt. Quicũq̃ ei obligat religiõi obligat supioris ꝓcepto vl̃ ꝓpo voto. Sz iste ñ obligat religiõi supioꝛz ꝓcepto: vt ꝙcedũt canõiste. ꝙ q̃s arguo. neq̃ ꝓpo voto. qz de rõe voti ẽ ꝓmissio: vt patuit: quã iste nõ fecit. Vñ bñ ꝺt Panoz. ꝙ doctria bti Thomo oim theologoꝝ: canõistaꝝ theoricas euertit. Specialr ãt opinio cõioz. i. Inno. ꝛ seq̃ntiũ stare ñ ꝓt. Nã oẽ votuz sic solẽnizarũ vt possit seq̃ns mrimoniũ dirimere: ẽ solẽnizatum ꝑ ordinẽ sacꝝ vl̃ ꝓfessionẽ exꝑssã vl̃ tacitã factã alicui ꝺ religiõib; approbatz ꝛ ñ alit̃: qõ ꝓz i ꝺcto c. vnico. Sz iste ñ ẽ ꝓfess; exꝑsse vel tacite. qõ ꝓz ꝑmo ꝑ c. ex trãsmissa. extra de renun. vbi clare ꝓtz ꝙ votũ itrãdi religionẽ ꝛ ꝓpositũ ꝓseuerãdi sil̃ nec faciunt religiosũ ꝑ habitꝰ susceptõez nec alꝛ quã iducũt ꝓfessionẽ. Et sc̃ꝺo ꝑ ca. ad aplicã. de regu. vbi ꝓtz ꝙ ꝓfessio fieri ñ ꝓt sine ꝙsensu ꝓfitẽtz ꝛ monasterij: qõ ñ intẽdit istũ ad ꝓfessionẽ recipe dãdo habitũ nouitioꝝ. Sz vult mozes eiꝰ expiri. Et tcio qz cũ ista ꝓfessio sit q̃si q̃ddã contractꝰ ꝛ hincide oriat obligatio recipzo ca: ñ ꝓt ꝙsistere ex pte vniꝰ tm̃. l. i oiꝫ. ff. de acti. ꝛ obli. Sc̃da ãt opinio ẽ Petri de Palude. ꝛ Frã. de zãba. ꝙ susceptio habitꝰ religiõis cũ firmo ꝓposito remanẽdi eq̃pollet voto simplici ex vi statuti ecclesiastici. extra de regu. statuim; ita ꝙ talis ad seculũ redire ñ ꝓt: ñ rõne voti: sz rõne statuti vel ꝓcepti ecclesiastici. Sz nec ista opinio ꝓt hre ꝓfitatẽ: qõ ꝓbo ꝓmissis trib; dict̃ q̃ habẽt i canõe. extra de regula. Nã in c. ꝙsulti. Innoij. ꝺt i h̃ casu sic. Nos credim; ꝺistiguẽdũ vtq; is q̃ quertit ꝓposuerit absolute vitã mutare vt sub habitu regulari oiꝑtẽri deo de cetero famulet: an ꝙditionalit̃ expiri obseruãtiã regularẽ vt ita demũ si sibi placuerit ꝓfiteat ordis discipliñ. Jn ꝑmo casu ꝺz vt regularit̃ viuat ad laxioẽ saltẽ regulã ꝓtrãsire. Jn sc̃ꝺo ꝓt ad seculũ ñ vt viuat secularit̃ remãere. Vt ꝙ q̃ sit eiꝰ itẽtio pleni; agnscatur ꝓpositũ iuũ in ꝓncipio prestet. Hec ibi. Vbi ꝓtz ꝙ intẽtio mutãdi vitã absolute obligat ex se sine q̃cũq̃ ꝓcepto vl̃

statuto: cuz papa nihil ibi mandet aut statuat: sed solum declaret. Deinde ꝓo in ca. statuim⁹ Gze. ix. i eodē casu sic ōt Statuim⁹ nouitios i pbatione positos añ suscepti religiōis habitū q̄ dari pfitē/ tib⁹ ꝛsueuit: vl añ pfessionē emissā ad p ozē statū redire posse libere infra annū: nisi euidēt apparear q̄ tales absolute voluerint vitā mutare: z i religiōe ppe tuo dño defutre: cū q̄libet renūciare va leat ei qđ ꝓ se noscit introductū. Nihil/ lomin⁹ statuētes ad oēm ambiguitatē penit⁹ amouendā q̄ cū i q̄busdā locz re/ ligios nouitioꝝ habit⁹ ñ distinguat ab habitu pfessoꝝ: pfessiōis tpe bñdicant ve stes q̄ pfitētib⁹ cōcedunt vt nouitioꝝ a pfessoꝝ habitu discernat. Hec ibi. Dei de Innocēt⁹ q̄rt⁹ i c. Nō solū. eo. i ti. li. vj. frib⁹ ꝑdicatoꝝ z minoꝝib⁹ inhibet sb excōicatiōis pena ne añ annū pbatōis q̄ē maxie in subsidiū fragilitatz hūane regularit instituit⁹ recipiāt ad pfessionē suoꝝ ordinū vl renūciatiōez secto facie dā ne vñ spūal pfect⁹ q̄rit: salutz dispen diū subseq̄t. Premitto ēt q̄ fm Petrū idē est q̄ vult absolute vitā mutare: z q̄ intēdit ꝑpetuo eē i religiōe: lz ñ sint idē fm ꝑtatē. Tūc arguo sic. Prio. Nam qđ ad aliq̄d obligat ex se: nō obligat ad illō ex q̄cūq̄ ꝓcepto eccl'ie supueniēte: qz illō ꝓceptū eccl'ia sine cā z rōe z ꝛñr frustra fecisset. Sz suscepto habit⁹ re/ ligiōis cū ꝓposito pseuerādi. i. mutandi vitā absolute ex se obligat ad nō redire ad seculū: vt patuit ꝑ cap. ꝛsulti. Ergo nl'm ē factū ꝓceptū ab eccl'ia ad obligā dū ad ħ. Scđo: Nā si tal ē ad ħ obliga r⁹ ex ꝓcepto eccl'ie cā obligatiōis eēt ex pte eccl'ie z ñ ex pte nouitū, sed ħ ē falsū vt ptz ꝑ c. Statuim⁹. in q̄ reddit cā ob li gatiōis. qz. s. ille renūciauit iuri suo. i. libratī sibi ꝛcesse i anno pbatiōis. Et si dicat q̄ illa renūciatō ñ ē cā obligatōis sz ē dispositio ad eam. i. ꝓceptū. Cōtra qz libratī sue null⁹ renūciat nisi qz vult obligari. ad velle āt obligari ad aliq̄d sequit eē obligatū cū illō sit votū salte in rep̄tatiue. z ꝛñr supflue induceret ꝓce/ ptū obligatiuū vl si ñ seq̄t eē obligatū. tñ q̄ vl obligari stati ꝑ se ꝺo obligare vouēdo: z ꝛñr supflue iducit ꝓceptum Tertio. Nā qđ ecclia alios facere phibz ipa ñ fac stare eadē cā. Sz eccl'ia phibz alios obligare aliquē ad religionē ante annū pbatiōis ēt volētē obligari: ptz i c. ñ solū. g̃ ħ ipa ñ facit stare eadē cā. sic stat i ꝓposito. qz ñ min⁹ vergit in dispē/ diū salutz aliquē obligari ad religionē ex ꝓcepto eccl'ie q̄ ex suasiōe inducētis ad se obligādū. Quarto si decretal: sta tuim⁹. hz ꝑtatē ꝑ distinctionē hit⁹ no uitioꝝ z pfessoꝝ: i isto casu ois tollit am biguitas: vt ptz dicto c. statuim⁹. Sed si eccl'ia ꝓcipit vt suscipiēs habitū nouī tioꝝ cū itētōe pseuerādi sit religiōi obli gat⁹: ñ tollit ois ambiguitas. qz quēuis hoꝝ habituū ꝺs recipiat intēdēs pseue rare nihil ꝛfert: exq̄ vtroq̄ mō ē obliga t⁹. g̃ si Petri opinio ē vera decretal est falsa. Quito nl'm ꝓceptū ꝑgēs i dispē diū salutz aiaꝝ ē factū ab eccl'ia. qz hoc ipa q̄ a spūsco regit cauet. vt ēt ptz i dicto c. ñ solū. Sz istō ē hmōi. qz cum fere oēs itrātes religionē habeāt itētōez pseue rādi: si eis ñ notificat ħ ꝓceptū illaq̄/ anz ig̃rantes. si ꝺo eis notificat dat eis occasio vt pseuerādi itētiōz mutent: qđ m'tū nocz aiab⁹. Tertia āt opinio vera tenet ꝑmo q̄ eccl'ia circa ħ nl'm fec ꝓce/ ptū neq̄ aliq̄d obligauit sz relict ānū pbatiōis libez. Et scđo ꝛñr q̄ null⁹ ob ligat ad religiōez nisi ex ꝓpo voto. Et ctio q̄ ille q̄ ingredit cū aio pseuerādi sz ni hil vouēt aut spōdet ē i sua libratē ꝗbēdi mīmoniū ꝑ totū ānū pbatiōis. qz ad re ligionē ñ obligat ꝓpo voto neq̄ alieo ꝓ cepto. Istā āt opinionē oꝑtz dicere esse ꝺ mēte s. Tho. vtz ꝑ eaq̄ s. allegata st ꝺ abbate. z clari⁹. ij. ij. q. vl. ar. iij. Hanc ēt seq̄t sūma rosella. ti. nouit⁹. ℟. xij. et sūma Angelica ti. eodē. ℟. xij. Sz ꝛ: vi det q̄ hec opinio sit falsa. Prio. Nā ōti c. vidua. extra de regl'a. Vidua si spōte velū ꝙuersiōis q̄uis ñ sacꝝ sibi imposu erit: z i eccia int velatas oblatōez ꝺo ob tulerit: velit nolit scrimonie habitū vl teri⁹ ꝺz hre: lz iuram̄to firmare velit: co tenoze velamē sibi ipositse vt ꝺponere possz Hec ibi. Ergo a sl'li mo a fortio: i bitū ꝺponere ñ ꝑt q̄ illū nō ꝺpositur.

assūpsit. Sol. Nō est sīle. sz eēt sīle sīqs spōte assumeret habitū pfessoꝝ ꝙsentiē tib⁹ his q̄z ē icoꝛpare religiōi. qꝛ fm gl. z canōistas maxie Abba. illō velū erat mōachoꝝ pfessarū. z illa oblatio sīr ex loci ꝙsuetudie ꝓpria erat pfessaꝝ. Vñ vi dua hec itelligit iplicite voluisse pfiteri Scōo. Nā i mīris capīs ōr q̄ q̄ voluit absolute vitā mutare tenet ad religiōez Sz ita ē in ꝓposito. Sol. Nō ē vez: qa fm ꝙiozē opinionē ille absolute vult vi tā mutari q̄ vult se sua libertate ꝑuare ꝑ votū: vt ōt sūma Ange. Tertio. Nā extra ō regula. i. c. sup eo. Clerici q̄ ifra annū pbatōis a religiōe discesserāt: ad illā vl' aliā cogunt redire. Sol. vtz i eo dē c. illi emiserāt votū religiōis. Est āt sciēdū q⁹ text⁹ i c. ñ solū. eū q̄ ꝓpōit vi tā absolute mutare: diuidit ꝛ eū q̄ exꝑsse vl' tacite, pfitet ꝓpt duo. Prio: qꝛ ista volūtas murādi vitā absolute ꝑt esse ꝑ votū sine pfessiōe: q̄ regrit ꝙsensuz duo rū. Scōo fm aliqs: qꝛ ꝑt ee ꝑ inchoatio nem pfessionis: qꝛ. s. quis offert se pfessiōi quā tñ alⁱ⁹ ñ subito recipit: qꝛ talⁱ interꝑtatiue vouet. z si alⁱ⁹ eⁱ⁹ pfessionē ñ acceptet / tenet trāsire ad aliā religiōez sic etiā sīqs offerat ꝙsensuz mrimoniale vni: postq̄z obtulit etiāsi alt nō stati rī deat ille tā q̄ntū ē i se obligat⁹ ē. Quarto. Nā q̄cūq̄z ē ingt⁹ deo: peccat. Sz q̄ suscipit hītū religiōis cū itentōe ꝑseuerādi z reuertīt ad seculū / ē ingt⁹ deo de religiōis maxio bñficio zc. So. Eq̄ ꝓbaret q⁹ igrediēs cū aio exeūdi si volueꝛit: peccat exeūdo. Zstō em̄ pctm̄ nō ꝙsistit i exitu fm se ꝙsideratu: sz rōne circūstātie. Cōcedo q̄ q⁹ exiēs sine cā ꝑ peccat: sz nō i eo q⁹ exit: sz i eo q⁹ sine cā exit Sz tñ lz exeat cū pctō rōne circūstātie. ex ipa tñ sua intētiōe ꝑseuerādi nō, phibet q̄n nubere possit. Quinto: oīs mittēs manū ad aratꝝ z rspiciēs retro: peccat. qꝛ nō ē apt⁹ reg̃ dei. Lu. ix. Ad qō solū pctm̄ ihabilitat. sz iste ē hmōi. Solu. Scōm Beō. manū ponere ad aratꝝ ē suū coꝛ ferro ꝙbi dei ꝑ cōpūctionē scidere vt bonoꝝ opeꝝ fructⁱ⁹ pducat. Hoc āt dupl'r ꝙtigit. Prio. s. vt pducank fructus nec̄itat, ꝑ obſuātiā mādatoꝝ: z superogatōis ꝑ obſuātiā ꝙsilioꝝ z religionis ingressum. Et sīlr duob⁹ modis aliq̄s ē apt⁹ regno dei. Primo. s. aptitudine sufficiēti vl' necaria q̄ ī charitate. Et scōo aptitudie supabūdāti q̄ ī charitatis pfectōe ꝙsistit. Qui g̃ respicit retro ne, pducat fruct⁹ nec̄itatz: ñ ē apt⁹ primo mō. q̄ ꝙo respicit ne pducat fruct⁹ supererogatōis: sz solū nec̄itatz: ē possibiliter apt⁹ primo mō: sz nō scōo. Qui g̃ exit religionē ꝑt exire sine pctō. puta qꝛ exit ex cā rōnabili z cū pctō vēiali: qꝛ exit sine cā rōnabili / solū rligiōis austeritate deterit⁹: vl' aliq̄ honesta voluptate allect⁹: lz cū aliq̄li igratitudie q̄ possibilr ē veniale. aliqn ꝙo cū pctō mortali: puta qꝛ cū itētōe illicite fruēdi voluptatib⁹ peccatoꝝ: vl' cū tāta ingtitudie q̄ sit mortale: qō ñ ē facile dīudicare. Scūs Thoār. ij. ij. q. vl. ar. iij. ad pmū sic ōr. Nō itelligit q̄s retro aspicer nisi qñ ptermittit id ad qō se obligauit. alioqn ois faciens aliq̄d bonū op⁹ ꝑ tps: si nō semp id faciat: esset inept⁹ regno dei. qō ptz falsum. Hec ex illo.

Casus. lxv.

Queritur itez an liceat iste ꝓtract⁹ siue locatio: siue impignoratio sit. Petr⁹ hꝫ locale valoris aureoꝝ trecētoꝝ: z indigēs pecunia accipit a Ticio aureos trecētos: z Tici⁹ a Petro dictū locale hoc pacto vt q̄tēs ille restituerit locale / iste pecuniā restituat. Respondeo. Pro dicēdoꝝ fundamento assumo distinctiōem sancti doctoris. ij. ij. q. lxx vij. ar. j. z Panoꝛmitani sup rubꝛica ō vsuris. que distictio habet etiā in textu iuris humani ciuilis. ff. de vsufruc. l. omnīū. z instit. eo. §. ꝓstituit. licz sit aliq̄ dissonātia inter illos text⁹ legales: de q̄ nihil ad rē mō. Est aūt distinctio hec. Rex possessaꝝ q̄dā ex suo vsu ꝓncipali z vsitatioꝛi totalit ꝙsumunk: ita q⁹ post suū vsū nō habenk sub ꝓpria specie atq̄ substātia: vt panis / vinū / z hmōi. q̄daz ꝙo ex suo ꝓncipali vsu non ꝙsumunk ex toto. z si nonunq̄ patiank detrimentuz

vt ager: dom⁹ equ⁹. Jn ꝑmis igit vt ꝓ/bat s. Tho. ⁊ vt hꝫ i textu legū ꝑdictarū ꝯstitui nō ꝑt vsufruct⁹. nec ipa loca/ri ꝑñt annuo vl diurno vel q̄uis cēsu. sz i scdis sec⁹ ē. qz seruꝰ tradi aut vēdi ꝑt vsus: puta dom⁹ retēta ꝓprietate. ⁊ sit ꝓprietas vsu retēto: nō aūt in ꝑmis: sed cuicūq; ꝯcedit vsus vini/trāsit vinū in dñium ⁊ ꝓprietatē ei⁹. Jñ ridiculū ē dicere: mutua mihi panez vnū q̄usq; vrar eo: aut seyphū vini. nō āt: mutua equū aut domū vl agꝝ. Pecunia āt sub ꝑmo rez gñe ꝯtinet: ita q; q̄ ea vtit q̄ntuz ad ei⁹ vsum ꝑncipalē q̄ ē distractio/eā ꝯsumit. qz iā nō hz eā i ꝓpria specie ⁊ suba. ⁊ si eā habz in equalēti. i. in re empta: sīc ⁊ panis hꝫ i sanguie in quē est ꝓ digesti onē ꝯuersus. Jdonile āt ꝯtinet sub scdo. qz p⁹ suū ꝑncipalē vsuz q̄ ē ostētatio ad huc remanet spēs ⁊ suba rei. Jgit pecunia locari nō ꝑt vt inde capiat vsufructus: q̄ tñ capi ꝑt ō monili. Jgr si i dōcasu sit locatio vl ꝯcep⁹ ali⁹. i. ipignoratio: sīc de facto ē eo mō q̄ ꝑticat. Pro/bo q; sit illicit⁹ ex pte locātis pecunia vl mutuātis sup pignore. Primo si sit locatio. Quicūq; em ex vsu sue pecunie accipit aliq̄d vltra sortē ex pacto vl itētiōe sine q̄ ñ capitali existēte securo: ē usurari⁹: vtz ex diffinitiōibꝫ usure: qz accipit ꝑcūiū vsus rei nō hñtis vsum a ꝓprietate distinctū. Sz i isto ꝯctu: Titi⁹ dās tre cētos aureos ꝓ vsu sue pecunie aliq̄d accipit vltra sortē capitali securo: qz accipit vsum local⁹ q̄ aliq̄d valet: sīc ⁊ vsus eq̄ vl dom⁹. Scdo etiā ꝓbo q; sit illicitus si pecunia nō sit locata: sz mutuata sup pignore. Nā vt ꝓbat scūs doctor. ij. ij. q. lxxviij. q̄ vtit pīgre obligato teneat ꝑcūiū vsus cōputare in sortē: nisi tal res sit cui⁹ vsus ꝯcedi soleat inf amicos: pura liber vl aliq̄d mimū: alioq̄n si nō cōpetat siq̄dē ḃ fiat ꝯsentiēte debitore est usura: eo ꝓ nolēte/ē furtū. vt i. l. pignore. ff. de fur. Sz ꝫ: videt q; ex pte ticij liceat ꝯct⁹: Nā sīc Petr⁹ licite ꝑt locare locale: ita ⁊ Tici⁹ pecuniā locare ꝑt. qz fm Sco i. iij. di. xv. pecunia signata locari ꝑt. So. Dico q; pecuniā signatā posse locari ⁊ inde lucꝝ accipi: nō ē dictum Scoti solū: sz scti Tho. ⁊ cōit oim theologoꝝ ⁊ canonistaꝝ. qz sic ꝯcedit pecunia ad aliquē vsum secūdariū ꝑ quē nō ꝯsumit: puta ad ostētationē. Etsi ita esset i casu: ita q; Petr⁹ accipet aureos tre cētos ad ostētandū: restituēdos nō solū i specie sz i numero: ita q; extēso digito possz ds signādo dicere: Jsti sūt ds mutuauit titi⁹: Dico q; casus eēt licit⁹. ds tūc pecunia hīet vsuz a ꝓprietate distinctū: ⁊ esset locabil sicut ⁊ monile. ⁊ seruaretur cōlitas iusticie. Sed in ꝓposito nō est ita.

Jncipit vltimus Tractatus

Jn cōsecratiōe ecclesie

Jngressus Jesus gambiabat hiericho. Luc. xix. Sciēdū ē āt q; ea q̄ i ꝑncipio euāgelio narrant⁹ ꝯtigerūt q̄n dns vltia vice ascēdebat hieroslm ad passionē (Et ecce vir nomine Zache⁹: ⁊ ꝫ erat ꝑnceps publicanoꝝ) Publicani erant q̄ publica vectigalia exigebāt. ⁊ erāt cōit viri pctōres ⁊ infames. Jste āt fuit eorū ꝑnceps. Vl qz hēbat aliq̄d officiuz sup alios. vl qz erat ꝑm⁹ i sceleribꝫ. vl qz erat ꝑm⁹ i diuitys (⁊ ipe dives. Et q̄rebat videre Jesū ds erat: ⁊ ñ potat ꝑ turba: qz statura pusill⁹ erat. Et ꝑcurrens ascēdit i arboꝛē sicomoꝝ: vt videret illū qz ide erat trāsitur⁹. Et cū vēisz ad locū: suspiciēs ies⁹ vidit illū: ⁊ dixit ad eū Zachee festinās descen. qz hod. i domo tuo oportet me mane.) Optz āt aliq̄n iportat necitatē. vt si dicā: optz me mori. aliq̄n iportat idigētiā. vt si dicā: oz me hīe vestē vl equū. Hic āt ñ tenet ꝑmo mō: qz chīs infinitz alīs mōis miracl'ose ⁊ sine miracl'o potuisz ꝑ se ⁊ ꝑ suos ꝑnd iū iuēi rē. sz scdo mō: vt sit sens⁹ Zachee idigeo me recipias i domo tua ad ꝑndū cū sim paup. Jñ q̄ cōsiderabat videre chīz quē

nūq̄ añ viderat vt ōr Tit⁹: illū meruit hospitio recipe(Et festinās descēdit z excepit illū gaudēs.. Et cū viderēt oēs murmurabāt dicētes:q ad hoiez pctōrē diuertisset. Stās āt Zacheus dixit ad dñz. Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ dñe do paupib⁹.z si q̄d aliquē defraudaui reddo q̄druplū) Est āt sciēdū q iste Zache⁹ fz Chrȳ.habebat aliq̄ bona iuste possessa ex p̄imonio z aliq̄ iniuste rapta. Est sciēdū rursus q bōa rapta q̄ hēbat erāt i duplici differētia. Nā q̄dā erāt icerta z q̄dā certa.sic q̄ p̄ns pass⁹ expōit. Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ dñe do paupib⁹: p restitutiōe incertoꝝ. Et si q̄d aliquē ō fraudaui ō q̄.s.ostat mihi reddo q̄druplū. Notādū āt q ñ dixit dabo: sz do. qz fz Theo. ñ solū ħ pmittebat sz faciebat. Sz nūq̄d tenebak rēdere q̄druplū: Ad ħ dico q Chrȳ. videt inuere z silr q̄dā alīs q sic:qz lex Exo.xxij.mādat q̄dā i triplo:q̄dā i q̄druplo:z q̄dā i q̄ntuplo restitueda.sz h p mediū.i.q̄druplū i telligūt alia extrēa.i. triplū z q̄ntuplū. Sz b.Tho.ij.ij.q.lxij.ar.iij.tenet q ñ. z ōr q Zache⁹ ista dixit volēs superogare z pl⁹ facere q̄ tenebak. Ad eq̄litatez ei iusticie sufficit reddere simplū in foro ꝓscie. Si tñ alīs fuiss⁹ iuicet⁹ i iudicio z iuder eū ꝓdēnass⁹ tē z ñ alit tenebak soluere qđ lex mādabat(alt tes⁹ ad eum. Quia hodie sal⁹ domui huic facta ē: eo q z ipe fili⁹ sit Abrae) Est āt dubium vtr carnal⁹ vl fz fidē Zache⁹ fili⁹ fuerit Abrae. Et fz aliq̄s ꝓtaē q carnal⁹ fuit fili⁹ Abrae. qđ pz:qz illi q murmurabāt ō chro q ad hoiem pctōrē declinass⁹ m⁹to magꝝ murmurassent si ōcliass⁹ ad gētilē.qz tles erāt iudis abomīabiles z h ipz vt suā murmuratōez iustiorē face rēt i sui excusatiōez adduxiss̄et: dicētes q ad hoiez gētilē z pctōrē decliass⁹. Secūdo h ptz vt dicūt:qz ipe voluit facere restitutōez i q̄druplū fz tenorē legis:ad quā gētiles ñ tenebāt. Oppositū tñ tenet mgr histo.z videt tenere Beda dicēs: Fili⁹ āt Abrae Zache⁹ ōr ñ qz ō el⁹ stirpe genit⁹:sz qz el⁹ ē fidē imitat⁹. Et idē videt tenere Amb. dicēs Zache⁹ exiguus meritꝝ sic ꝓp̄s nationū. Hut⁹ duby ꝓpitas ē mihi icerta z oēs rōnes z auctoritates q̄ hicide iducūt solui p̄nt. tū credo q non fuerit carnal⁹ fili⁹ Abrae. Ad p̄mū ħ ōr q forte erat ꝓselit⁹ z suscepat circūcisiōez. Vl dato q gētil⁹ eēt isti murmuratores ñ fuer̄t ausi ei titulū gētilitatꝝ opponere qz erāt gētiliū.i.romanoꝝ subditi.sz p̄mū videt pbabilius Ad scōz ōr q illā restitutionē fz mērē s.Tho. ñ faciebat q̄si lege obligat⁹: sz superogādo. Vel p̄t dici q eā faciebat tāq̄ ꝓselit⁹(Venit ei fili⁹ hois querere z saluū facere qđ perierat.)

In vigilia scti Andree

STabat Joannes z ex d scipul⁹ ei⁹ duo) Jo.j. Vnus illoꝝ erat Andreas: vt in hoc euāgelio ōr. Ali⁹ ignorāt z a q̄busdā ōr fuisse Joānes: q̄ se more scribētiū historias ñ vult noiare(Et respicies Jesū ambulātē ōr. Ecce agn⁹ dei) Cū āt sic ōr Origē. i lege moysaica offerenk tria genera aīaliū t restriū. s.vitul⁹ capra z ouis.z oui⁹ aries agnus et ouis.auiū āt turtur z colūba. Tñ sacrificiū agni erat p̄ncipale :qđ singul⁹ diebus māe z vespe offerebak sine muratōe alt aꝝo offerebank ex adiūcto Jgit chr̄s dict⁹ ē agn⁹:qz chr̄s ē p̄ncipale sacrificium .qz lz ad salutē fideliū ꝓsint omnes martyres ñ tñ vt ōr s. Tho. nisi inq̄ntū sup oblatōz agni q̄ oblatio adiūcta p̄ncipali sacrificio imolāt. Et q sacrificiū agni int⁹ oia sacrificia veteꝝ legꝝ exp̄ss⁹ chr̄i passionē figurauit:rōne inocētie z rōe tp̄is i q̄ solēnit immolabat:qz pasca. Et rōe effect⁹ qz p illō sacrificiū fuit he braic⁹ pp̄s de fuitute Pharaonis liberat⁹ Jo ō idem Joānes dixerat: Ecce agn⁹ dī ecce q̄ tollit pcm̄.i.pctā mūdi: ponēdo singulare p plāli. Vl ħ dixit rōne pcti originalī qđ ē vnū specie i oib⁹ hoib⁹ fz sctm̄ Tho.j.ij.q.lxxxij. Est āt sciēdū sm mgr̄m histo.q agn⁹ latine ab agēdo ōr:eo q i magno grege mūez ad vocē agnoscat: sed grece vt ait ōr ab agnū qđ ē piū. Etqz chr̄s agnouit p̄ez p obedientiā z mūez p curā.z pi⁹ fuit i passiōe

ꝙ quã nob̃ pacẽ cũ ꝺo adꝺiuit: ioo vt ait ter i missa ꝺr Agn⁹ ꝺi. Quia ꝓo Jo ãnes añ ꝓdixerat q̃ chr̃s venerat: dñ nc̃ dixit ista ꝓba ꝺ ihesu: discipli q̃ eũ audie rũt itellexerũtq̃ Jes⁹ eet chr̃s messias. z io secuti sũt eũ: vt viderẽt vbi maneret Et viderũt: qz sic ꝺr Chry. Iz chr̃s ñ ha buerit domũ ꝑtã. iuxta illꝺ: Fili⁹ hois ñ habet vbi caput suũ reclinet. Mat. viij. tñ vt ꝺr ñ morabat extra domũ sz i domo aliena. Ego ãt ista sic itelligo: qz ꝺato q̃ chr̃s habuerit ius i bonis ioseph aut sue mr̃is siue ip̃a fuit heres vt q̃dã dicũt siue ꝺonẽ habuerit. tñ chr̃s oib⁹ re nũciauit viuẽs tãq̃ religiosus vt religi onib⁹ daret ꝓncipiũ viuẽdi i pauptate. Et audierũt eũ duo discipli loq̃ntẽ: et secuti sũt ihesũ. Cõuersus ãt Jes⁹ vidẽs eos seq̃ntes se: ꝺr eis. Quid q̃ritis: Qui dixerũt ei. Rabbi: qꝺ ꝺr interp̃tatũ mgr̃ vbi habitas: Dicit eis. Venite z vide te. Venerũt z viderũt vbi maneret. z apꝺ eũ mãserũt die illo. Hora ãt erat q̃si de cima. Erat aũt Andreas fr̃ Simonis Petri vn⁹ ex duob⁹ q̃ audierãt a Joan ne: z secuti fuerãt Jesũ. Jnuenit h̃ ꝓmũ frem suũ Simonẽ: z ꝺr ei. Jnuenimus messiã) fz q̃ ꝺr Aug. hebraice messias greceunct⁹ latie chr̃s ꝺr. qz chrisma ẽ vn ctio. qꝺ ẽ inkp̃tatũ chr̃s. Et adduxit eũ ad ihesũ. Jntuẽs ãt eũ Jesus dixit. Tu es simon fili⁹ Joãna) Nota q̃ idẽ ẽ fili⁹ ioãna. qꝺ bariona: ex bar fili⁹ z ioanna. (Tu vocaber̃ cephas qꝺ iter̃p̃tat petr⁹ Sic mgr̃ histo. ꝺr cephas ẽ hebreũ z sy rũ: petr⁹ ꝓ o grecũ z lati nũ: z a petra ꝺr Vel q̃ ꝓ o nũc illꝺ nomẽ chr̃s iponat: ꝺr idẽ q̃ tuti⁹ est ꝺicere q̃ illud imposuerit q̃ dixit Tu es petr⁹ z sup̃ hãc petrã zc. Mat. xvj. vbi q̃ elegit. xij. z simoni im posuit nomẽ Petrus. Mar. iij. Si tñ itelligat nũc ꝺ nomẽ iponere i seq̃ntib⁹ ñ imponit ꝺenuo sz impositũ ꝙfirmat (In crastinũ voluit exire i galileã z in uenit philippũ. Et ꝺr ei Jes⁹ Seq̃re me Erat ãt Philipp⁹ a bethsaida ciuitate Andree z Petri. Jnuenit philipp⁹ Na thanael: z ꝺr ei. Quẽ scp̃sit Moyses in lege z ꝓphe inuenim⁹ ihesũ filiũ Joseph a nazareth) fz existimatõ ꝑ ꝑpũ (Et dixit ei Nathanael. A nazareth ꝑt aliq̃d boni eẽ) Sic ꝺr Aug. Nathanael cui⁹ sũt ista ꝓba fuit doctissim⁹ i lege: iõ for te itellexit q̃ chr̃s aliq̃ mõ veniret a na zareth z ñ solũ a bethleẽ. Forte ẽt ñ itel lexit. ioo ista ei⁹ ꝓba vt ꝺr duplicit legi pñt. s. remissiue seu affirmatiue. s. si illꝺ intellexit. z interrogatiue seu ꝺubitati ue si ñ itellexerat q̃ a nazareth chr̃s ali q̃ mõ veniret. Dic ei philip⁹: Veni z vi de. Vidit ihes⁹ nathanael veniẽtẽ ad se: z ꝺr de eo Ecce vere israelita: i q̃ dol⁹ ñ ẽ. Dic ei Nathanael. Vñ me nosti: Rñ dit ihesus z dixit ei. Pri⁹q̃ te Philipp⁹ vocaret cũ esses sub ficu vidi te) Scꝺz Aug. ad hram qñ Philipp⁹ allocutus ẽ Nathanael, erãt ambo sub ficu: z chr̃s lõge aberat. Jõ iste ex his intellexit q̃ chr̃s cognosceret occulta: iõq̃ illũinat⁹ a deo stati dixit (Rabbi tu es fili⁹ dei: tu es rex isrl̃). i. Messias (Rñdit Jes⁹ z dixit ei. Quia dixi tibi: vidi te sub fi cu: credis: mai⁹ his videb. Et dicit eis. Amẽ dico vob̃ videditz celũ aptũ z an gelos dei ascẽdẽtes z descẽ. supra filiũ hois). s. i obsequiũ diuitatz latẽtz i hũa nitate. Hoc ãt fm sctm Tho. factũ est qñ i passiõe apparuit angel⁹ ꝓ fortãs eũ: z i resurrectiõe qñ descẽderũt ad sepul crũ. z i ascẽsiõe qñ duo viri i vestib⁹ al bis stetẽrt iuxta ap̃los. Põt ãt eẽ q̃ al⁹ viderit celũ aptũ z angelos chr̃o obsc quẽtes: z tñ ñ sit scriptũ.

In die scti Andree.

Ambulans Jesus iuxta mare galilee vidit duos fres Simonẽ q̃ vocat Petrus: et Andreã frem ei⁹: mittentes rete in mare. Erant em̃ piscatores. Et ait illis. Venite post me factã vos fieri piscatores hoim. At illi ꝙtinno relict⁹ retib⁹ secuti sũt eũ zc.) Mat. iij. Pũt⁹ euãgelij exposito tota ptz ex dict⁹ dñi ca. iij. p⁹ festũ trinitatis.

Scti Thome ap̃li.

Thomas vnus ex duo decim q̃ ꝺr vidim⁹ zc) Jo. xx.

De quibus dā festiuitatibus

Hō enāg. expositō hz i dñica i oct. pasce

Scti Stephani pt o martyrz.

ECce ego mitto ad vos ꝓphas ⁊ sapientes ⁊ scribas) Mat. xxiij. Añ ꝓba pñz euā gelij chr̄s multiplr scribas ⁊ phariseos reprehenderat: ⁊ inf ceā qz ipi dicebāt q si fuissent tpe patꝝ suoꝝ ipi ñ occidissent ꝓphas. chr̄s dixit eis q et ipi ipleret mensurā suā. i. q facerēt sic pres eoꝝ. ⁊ deide subiūxit q hñtur i h euāge. (Et ex illo occidetz ⁊ crucifigetz: ⁊ ex eis flagellabitz i synag. ve. ⁊ psequmi ō ciuitate i ciuitatē) Pro q notādū ē q multi disciploꝝ chr̄i ⁊ forte oēs fuerūt ꝓphe: vt ptz ō Joāne i Apoc. ⁊ ō Agabo Act. xj. Dicti sapientes q. s. habuerit p diuinā inspiratione magnā noticiā diuinoꝝ: vt Paul⁹. Dicti scribe. i. docti circa te xtū scripture: vt Nathanael: Matthias: Nicodem⁹: Gamaliel: ⁊ sil'es (vt venīat sup vos oīs sanguis iust⁹ q effusus ē sup terrā) Est ār notādū q pctā puanim cōmissa de⁹ tpali pena punit vsqꝫ i tertiā ⁊ qrtā gnationē. Sz pctā cōia. i. i qbꝫ cōicat ꝓl's tot⁹ vl maioꝝ aut pncipalioꝝ ps ei⁹ fm aliqs punit etiā vltra qrtā gnationē. qz cū vn⁹ sit ꝓl's a pncipio vsqꝫ ad finē: sp punit ille ꝓl's q pec cauit: sic mahumetiste tādē destruent. ad quā destructionē coopabūt etiā pcā facta tpe Mahumeti. Vñ. j. Reg. xv. dñs Sauli p Samuelē i hec ꝓba mandauit. Recēsui qcūqꝫ fec Amalech isrāeli: quō restitit ei i via cū ascēderz ō egy pto. Nūc igit vade ⁊ pcute Amalech. ⁊ demolire vniuersa ei⁹. Possz tñ et dici q oīs sanguis ō q ōr venit sup iudeos ñ q erāt tpe chr̄i aut futuri erāt: sz q erāt vl fuerant vel futuri erant (a sanguine Abel iusti vsqꝫ ad sanguinē Zacharie filij barachie: quē occidistis inf tēplū ⁊ altare. Cū ār sit duplex altare. s. vnū infra domū inf ioꝝ tēpli: ⁊ vnuz extra in atrio. iste periit if h scām altare ⁊ tēplū. i. edē inf ioꝝ. Querit ār qs fuerit iste zacharias: Dic ār Ori. q q̄dā traditio vsqꝫ ad tpa sua puenit: q cum i hierlm esset in templo loc⁹ virginib⁹ deputatus: ⁊ beata ꝑgo post partum filij vellet i illo loco eē: ꝑgies illā expellebāt Sz zacharias p̄ Joā. bap. certam ēe assūpsit p mre chr̄i dicēs eā loco illo dignā: eo q ꝑgo eēt. vñ occis⁹ ē. Hiero. Hoc tñ qz ō scptur ñ hz auctē eadē facilitate ꝓtenit q̄ phas. Hec ille. Jō tenet Hiero. cum alijs mlt⁹ q iste fuit zacharias occis⁹ a Joas rege i atrio tēpli: vt hr̄. ij. Paral. xxiij. eo q regē ⁊ pplm ō idolaā increparet. Sz ō: qz ille zacharias ñ fuit filius barachie sz iojade. Ad h ōr dupl'r. Prio fz Hiero. q barachias iterptat benedictus dñi. Jojadā q dñs appellauit barachiā ad fcādū ei⁹ scitatē. Vñ i euāgel. q vrū tur nazarēi p barachia: vt air: hr̄ iojade Alio mō ōr fz aliq̄s q iojadas fuit binomi⁹: ita q ⁊ iojadaz barachias dicebat Sz q̄re dñs ōr a sāguie abel iusti q fuit pm⁹ iniuste occis⁹ vsqꝫ ad sāguinē Zacharie: cū ipe ñ fuerit vltim⁹ iuste occisus. Ad h ōr Remi. q p hos duos fcāt oēs martyres laicat ⁊ sacerdotal ordis qz vn⁹ fuit occis⁹ i cāpo pastoꝝ ouiū. s. abel. ali⁹ i tēplo sacdos. s. zacharias. Vl alit possz dici: qz ipe zacharias tūc erat vltim⁹ occis⁹ a iudis ō q legat i scptura Nec obstat ō ioāne: qz ipe fuit occis⁹ ab herode (Amē dico vob veniēt hec oīa super gnatōz istā) Sz J. qz ista gnatō. s. iudoꝝ ñ occidit oēs ꝓphas. Dico fm s. Tho. q ista gnatio ōr gnatō maloꝝ: qz oēs mali sumūt p vna gnatōe: sic ōr et gnatio rectoꝝ. Vl pt dici q loqt p exaggeratione vt dicāt isti occidisse oēs iustos ⁊ ꝓphas: qz maiorē ptē occisoꝝ occiderāt. Et lz iudi a pncipio mōi ñ fuerit iudi: sz p⁹ tpa Iacob ⁊ iude. fuerūt tñ hebraic⁹ pl's vl saltē ꝓl's. vñ Gze. ōr q hebraic⁹ pl's hora pma ad vineā ꝺducē. (Hierusalē hierlz q occidis ꝓphas ⁊ lapidas eos q ad te missi sūt q̄ties volui ꝺgregare filios tuos quēadmodū gallina ꝺgregat pullos suos sb alas ⁊ noluisti. Ecce relinq̄t vob dom⁹ vra). i. tēplū (dekta) h ār ñ ē sic intelligēdū q̄si ipi supfuti eēnt i hierlz ⁊ tēplū cēt ōsolatū. sz fcauit chr̄istus q tēplū ōstrucrēt ⁊ dispgerēt sacerdotes. Et ñ redificabit illō tēplū āpl⁹ qz vt dixit Daniel vsqꝫ i finē pseverabit

desolatio(Dico em̃ vob:nō me videbit̄ amodo).i.a tpe passiōis q̄ instabat(donec dicat̄)in fine mōi istāte iudicio(bñdict⁹ q̄ venit in noīe dñi)Tūc em̃ iudei ꝓuertent ad chīm:t postea videbūt eū i iudicio:t bñdicent.

Sancti Joānis euāgeliste

Dixit iesus petro.Seq̄re me. Joā.vl. Est ātē sciēdu ꝙ ea q̄ i pñti euāgeł scribunt dicta fuert a chīo post resurrectionē qñ apparuit discipul' ad mare tyberiadis. Tūc em̃ chīs pdixit Petro ꝙ seq̄reł eū i vniuersali regimie ecclie:t ꝙ erat moriturus i cruce. Et h̄ dixerat ei obscure sub his ybis. Cū senueris extēdes man⁹ tuas t ali⁹ te cinget.i. ligabit i cruce. t eādez sniam postea expſſit di.(seq̄re me).i.seq̄r̄ ꝑ mortē crucis:vt exponit Aug.t etiā ꝙ officiū pastorale Sz Petr⁹ fuit sollicit⁹ scire quō Joannes ōberet mori:t de h̄ int'rogauit. Vñ subdit(Cōuersus petr⁹ vidit illū discipulū quē diligebat ies⁹ seq̄ntē:q̄ t recubuit i cena sup pect⁹ ei⁹ t dixit:Dñe q̄s ē q̄ tradet te? Hūc g̃ cū vidiſſz Petr⁹ dixit iesu Dñe:h̄ ātē q̄d).i. ſm Theo.nūq̄d moriet vł ñ? Aduertēdū ātē ꝙ h̄ ioānes ōr discipul⁹ dilect⁹ a dño.qō q̄liter sit itelligēdū s.cūs Tho.j.q.xx. declarat Cōsueuit ei deh̄ eē dubitatio.qr añ verba pñt̄z euāgelij inuitꝙ Petr⁹ pl⁹ chīz amarz q̄s Joānes.t ꝓr ecōuerso videt ꝙ chīs pl⁹ petr̄z q̄s ioānē dilexit.qr ego diligētes me diligo Prouer.viij. Hec inq̄t dubitatio mł'ipl'r soluit. Aug.ei refert h̄ ad mysteriū:dicēs ꝙ vita actiua q̄ fcaf ꝑ petr̄z pl⁹ diligit deū q̄s vita ꝓplatiua q̄ fcaf ꝑ ioānē.qr magz senţit vire pñt̄z angustias:t estuāt⁹ ab eis libari desiderat t ad eū ire. Cōtēplatiua ꝓ vitā de⁹ pl⁹ diligit:qr magz eā cō fuat. Nō ei finit sll' cū vita corpis sic vita actiua. Quidā ꝓ dicūt ꝙ petr⁹ pl⁹ dilexit chīm i mēbris:t sic ēt pl⁹ a chīo fuit dilect⁹:vñ ei eccīaz cōmēdauit. Joannes ꝓ pl⁹ dilexit chīum i seipo:t sic etiā pl⁹ ab eo fuit dilect⁹.vñ ei cōmēdauit mr̄em. Alij ꝓ dicūt ꝙ icertū est q̄s hoz pl⁹ chīm dilexerit amore charitat̄z t sltr quē de⁹ pl⁹ dilexerit i ordie ad matorē gl'iam.sz petr⁹ ōr pl⁹ dilexisse q̄ntū ad q̄ndā ꝓptitudinē vel feruorē. Joānes ꝓ pl⁹ fuit dilect⁹ q̄ntū ad q̄dā familiaritat̄z idicta:q̄ chīs ei magz demōstrabat ꝓpł ei⁹ iuuētutē t puritatē Alij ꝓ dicūt ꝙ chīs pl⁹ dilexit petr̄z q̄ntuz ad excellēti⁹ donū charitat̄z:Joānē ꝓ pl⁹ q̄ntū ad donū itellect⁹. Vñ sltr petr⁹ fuit melior t magz dilect⁹.sz ioānes ſm q̄d. Presūptuosū tñ videt ōjudicaſ h̄.qr vt ōr Prouer.xvj. Spirituū pōderator ē dñs.Hec ille. Est ātē sciēdum ꝙ idē s.Tho.sup Joānē videt stare i illa rñsione ō ꝓptitudie t familiaritate. Forte tñ dici posſz ꝙ cū dñs ōr Petro: diligz me pl⁹ his:nō voluit inuere ꝙ eū pl⁹ ceterz diligeret:sz ꝙ is cui outū cura erat cōmittēda pl⁹ alijs debz diligere. Cū h̄ ātē stat Joānē eque t pl⁹ dilexisse chīm q̄s petr⁹:t tñ outū curā ñ accepiſse.qr vt ōr s.Tho.i q̄dli.tiij.q.viij. Joānes erat maxime idone⁹ vt eēt vicari⁹ chīi:t tñ ñ fuit:ne cū eēt chīi ꝓsāguine⁹ darek posterz ꝑlatz exēplū dādi bñficia ꝓsanguineis. Et ſm h̄ dicēdū eēt ꝙ simplicit pl⁹ fuit dilect⁹a chīo q̄ simpl'r fuit melior:qō icertū ē:sz tñ chīs ioānī se familiariorē exhibuit. ex q̄ tñ ñ seq̄t eū simpl'r fuisse dilectiorē vł meliorē(Dic ei ies⁹.Sic eū volo manere donec veniā Quid ad te?Tu me seq̄re. Exīt g̃ ſmo ille int' frēs:qr discipul⁹ ille ñ morit) Est ātē sciēdū ꝙ i ist̄z ybis itellexerit apl's ꝙ ioānes nō eēt moriturus. Vñ exit ſmo iste int' frēs tē. Nō nō itelligo q̄ si crederēt ꝙ nunq̄ morerek:sz ꝙ nō morerek vsq̄ ad diem q̄ ad iudiciū veniet chīs.Statutū em̃ ē hoibz sel' mori: ad Heb.ix. Vñ t q̄dā post apl's eūdē ꝓcepert sensum i ist̄z ybis.s.ꝙ vsq̄ ad iudiciū discipul⁹ iste nō morik:sz ꝙ tunc ab antichīo eēt necād⁹. Et hoz q̄dā dixert ꝙ viuit cū Enoch t Helia i paradiso terrestri. Quidā ꝓ ꝙ viuit adhuc i sepulcro:in q̄d intrasse legik t nō legik exiuisse. Et hinc sicut ōr Aug.sumūt argumētū:qr vt sꝙ fama sparsit apō ephesū

ex sepulcro eiꝰ terra sensim scaturire et ebullire cernik. qsi cōmota z emissa p ex piratione dormiētis i eo. Sz oēs istas opinōes videk ipe Joānes voluisse destruere cū subiūxit (Et nō dixit iesus: ñ morik: sz sic eū volo manere donec veniam: qd ad te) Dicit ār s. Tho. q textus grecꝰ hz: Sed si sic eū volo zc. est tū idē sensus. Tenētes ār pdictā opinionē ad ħ dicūt: q lz chīs nō dixerit ista ꝧba. s. nō morik: dixit tñ istam sniam sub alijs ꝧbis. s. sic eū volo manere. Vñ Joānes negauit qdē chīm illaꝧba dixisse: sz nō negauit qn ꝧa eēt illa snia. Cōtra has ꝧo opiones arguit Aug. Nā oib⁹ aplis optabile erat dissolui z eē cū chīo sicut z Paulo. z ħ erat eis magnū bonū. s. de posita sarcina carnis: ad brām vitā euolare. Nō g̃ tāto bono ꝓuauit discipulū p alijs dilectū. Aduertēdū est ār q ista snia Aug. ē vera: sua rō etiā ꝓbat q Joannes nō dormiat i sepulcro ꝓuatꝰ dulcedie ꝓplatōis: z ꝓuatꝰ augmēto meritoꝝ suoꝝ: cū dormiēs mereri neqat. ñ ār ꝓbat qn viuat cū Helia z Enoch.

Sic em̃ oportet dicere q etiā helias fuerit minꝰ dilectꝰ oib⁹ alijs ꝓphis q nūc st i pīa: qō nō ē vep. qz lz tardek pmiū: tñ eū adhuc sit viatoꝝ crescit i merito. Vñ fiet recōpēsatio hui⁹ retardatōis: qz ad maiorē qñq vocabik gl̃iam q̃ si añ obisset. Aug. ār ꝓple ñ arguit ꝫ b: qz isti dictum suū ñ ꝓbāt nisi p textū euāgelij quē soluit ipe Aug. z alij. Arguit ār ꝫ dicētes q i sepulcro dormit. Et ad motiuū de ira ebullitē ōt q viuitꝰ illō fit vt oñdak moꝝ huiꝰ euāgelīste ꝑcīosa: z si ñ fuerit violenk illata. Vl̃ fit vt ōt alia q̃cūq ō cā. Textꝰ g̃ euāgelij sic exponik. Prīo mystice sm Aug. de vita ꝓtē. quā chīs vult manere donec veniat ad vocādū p morte: z tūc etiā ñ finik sz pficik. Actia ꝧo i morte finik: lō dixit (tu) o Petre q vitā actiuā ꝑcas (me seqre) p ferēdo huiꝰ vite dolores z erūnas vsq ad morte. Scōo sm Chrys. Sic eū volo manere i iudea: donec veniā ad dispēdū iudeos p Titū z Vespak. Nō ei vt alt añ discessit ō iudea q̃ ille venit ad iudeā sm chronicas (Quid ad te) q ō his ordiar ñ hēs (tu me seqre) faciēdo qō moneo. Nā sm eūdē Chrys. Petrꝰ vt ħ colligik z i actibꝰ apl̃oꝝ: valō amabat Joānē. z lō cū se audiuit vocari ad plationē ozb: sollicitꝰ ō Joāne quē voluit hīe sociū: q̃siuit ō eo: sz chīs noluit eos esse ꝓiūctos ꝓpt̃ maiꝰ eccl̃ie bonuz. Vñ sm Chrys. petrꝰ ñ inf̃rogauit ō morte Joannis: sz ō platōe. Sicut ār ōt s. Tho. sup Jo. ipe Joānes pdiligebak a chīo ꝓpt̃ q̃t tuoꝝ. s. sapiam: feruoꝝ: puritatē. z tenerā etatē. Et vt idē ōt q̃dl̃. ilꝫ. fuit maxime idoneꝰ vt eēt chīi vicariꝰ: sed noluit chīs: qz erat suꝰ ꝓsāguineꝰ: ne futurꝫ p̃latꝫ darek occasio mali: vt dēz ē. Tertio sz Hiero. z s. Tho. Sic eū volo mānere sine martyrio donec veniā i die mortis vocare eū. ru me seqre p morte cruc̃. vñ tenet s. Tho. q vere mortuꝰ ē z r̃surrexit z ē i celo i corpe z aia. cꝰ signū hīc accepit: qz corpꝰ eiꝰ inuenīt neqt i terra.

Sancto z Innocentū

Angelꝰ dñi apparuit in somnis Ioseph dicēs Mat. ij Ea q̃ i pīti euāgel̃. narrank ñ. ꝓtigert stati pꝰ discessuz magoꝝ a chīo: vt ōt mgr̃ hist. q̃uis ħ videatur Mat. dicere: sz post p̃tatōez chīi i tēplo: vtz ex Luca. Nā herodes vidēs magos ad se ñ fuisse reuersos: credidit eos fallaci stella ꝺceptos erubuisse ēgredi. sz vbi audiuit q̃ dēa erāt ō puero Iesu a pastoꝝibꝰ z symeōe z anna: credidit se delusuz a magꝫ. Et tūc cogitauit de morte pueroꝝ. Et Ioseph mōitꝰ ē vt fugeret i egyptū. Vbi ār ei angelꝰ appuerit: icertū ē. lz qdā dicāt q apparuit ei i via qñ regrediebak a p̃tatōe pueri i tēplo. qdā ꝧo q i nazareth vbi pꝰ p̃tatiōnē fuit fere p duos ānos vl̃ ynū anteq̃ herodes puer̃ iseqrek. Nō em̃ ē ꝧiūl̃e q ̃ agelꝰ fecerit eū fugere p duos ānos añ psecutōez. Et sic ōt mgr̃ histo. tradik q dño itrāte egyptū: egypti idola corruerūt (Surge z accipe puer̃ z mr̃em eiꝰ z fuge i egyptū: z esto ibi vsq dū dicā tibi. Futurꝫ ē: ei vt herodes q̃rat puer̃ ad pdēdū eū. Qui ꝓsurgēs accepit puer̃ z

mrem ei⁹ nocte ⁊ secessit in egyptū. Et erat ibi vsq; ad obitū herodis: vt adim pleret qđ dcm ē a dño p ꝓphām dicētē: Ex egypto vocaui filiuz meū. H̄ scptū ē Osee.xj.⁊ ad lr̄am exponit ō ppl'o isrl': q̄ fuit dei fili⁹ p adoptionē.⁊ ēt de filio dei nāli. Est āt sciēdū q̄ tripl'r declarat herodis crudelitas i morte inocētū. Pri mo ex mlt'tudie:q; ꝓpt' vnū occidit ml' tos. Scđo ex loco.q; ñ solū i bethleē:sz i oib⁹ finib⁹ ei⁹ occidit pueros. Tertō ex tpe:q; a bimatu ⁊ infra. Bimat⁹ ē spaci um duox ānox.vñ hñs duos ānos ōr bi mus. Infra ꝓo aliq̄n ipoꝛtat oꝛdinē tē poꝛ.⁊ sic infra bimatū sūt q̄cūq; adhuc duos annos ñ hūt cōpletos. Et ist̄o mō cōiter scti sumūt infra:dicētes q̄ occidit oēs pueros q̄ erāt vni⁹ diei vl' mēsis vl' anni vl' duox annox.ñ āt occidit aliquē q̄ duos ānos trāsiuisset. Aliq̄n ꝓo ōr oꝛ dinē nūeri:⁊ sic infra bimatū sūt oēs hū tes pl⁹ q̄ duos ānos. Nūeri ei maioꝛes posteri⁹ nūerant.⁊ sic sumit Chry.q̄ ōr q̄ fuer̄t occisi oēs q̄ erāt duox annox vl' sup̄ vsq; ad q̄nq; ānos.sm tps exq̄situz a magz. Et sic ōr mgr̄ his.huic attestat q̄ q̄dā ossa inocētū adeo sūt gndia vt ñ possint eē pueri bimi:nisi dicat vt idez ōr q̄ lōge maioꝛes tūc q̄ mō hoies erāt Ñ āt occisi sr̄ isti chr̄i erat vni⁹ anni ⁊ triū dieꝝ.sm alīq̄s ꝓo erat duox āno rū.lz H̄ nō sit ꝓbabile:sz pmū. Nō ei sta ti herodes deseuit i pueros: Prio q̄ nō erat stat⁹ regni q̄et⁹ ⁊ fuit citat⁹ romā ad istātiā filioꝝ. Scđo sm alios:q; co⁊ gitauit q̄ pueꝝ occultassent pētes:iō q̄ dissimulauit p tps vt eos redderet secu ros ⁊ icautos depr̄hēderet. Sz q̄re occi dit sup̄ ⁊ infra etatem quā credebat hr̄e chr̄m? Dz q̄ H̄ fec̄ ne puer euaderet:ma xime q; timebat sm Raba.ne maioꝛē aut minoꝛē etatē p̄tēderz ille puer cui sōra famulabāt. Vñ sm opionē cōem sctoꝝ cū crederet chr̄z ee vni⁹ āni:occidit sup̄ vsq; ad scām ānū:⁊ infra vsq; ad ifantē vni⁹ diei. Scām ꝓo opionē Chry.occi dit a duob⁹ ānis vsq; ad.v.q; tūc crede bat chr̄m hr̄e pl⁹ q̄ vnū annū:eo q̄ stel la añ natiuitatē chr̄i magz appuerat:⁊ tūc ipe credidit chr̄m natū (Tunc hero des vidēs q̄m illusus eēt a magz:irat⁹ ē valde. Et mittēs occidit oēs pueros q̄ erāt i bethleē ⁊ i oib⁹ finib⁹ ei⁹:a bima tu ⁊ infra sm tps qđ exq̄sierat a magis. Tūc adipletū ē qđ dictū ē p Hieremiā ꝓphām dicētē).s.Hier.xxxj.(Vox i ra⁊ ma audita ē).i.i excelſ:eo q̄ fuerit vox magni clamoꝛ sm Hiero. Vñ cū rama aliq̄n sit nomē loci ñ sic sumit h̄:sz vt est nomē cōe(ploratⁿ)q̄ ad pueros(⁊ vlula tus)q̄ ad mres Sciēdū ē āt q̄ bethleē est situs i tribu Jude:q̄ fuit fili⁹ nō Ra chel sz Lie:vtz Gen.xxix. Rachel tñ fu it sept'ta ꝓpe bethleē:vtz Gen.xxxv. Pu eri ḡ dicūt filie Lieroē ozigis: Rachel ꝓo rone sepulture. Ad hēdū āt vbi fue rit ista vox audita:subdit (Rachel plo rās)supple ē vl' fuit(filios suos).s.occi⁊ sos ab herode(⁊ noluit ꝛsolari:q; ñ sūt) scz vluētes. Utꝛ ꝓo isti inocētes fuerit martyres. Dic q̄ sic.⁊ vide sctm Tho. q̄dl'.vj.⁊.ij.ij.q.cxxiij.

Scti Felicis ꝓfessoris.

Qui vos audit: me au⁊ dit. Luc.x.(Et q̄ vos spnit: me spnit. Qui aūt me spnit: spnit cū q̄ me misit. Reuersi sūt āt septuagīta cum gaudio:dicētes Dñe ēt demōia sbīciūt nob i noīe tuo) Est āt sciēdū q̄ sathanas dupl'r cecidit Primo cecidit ō celo p pctm:⁊ H̄ sic ful gur.i.celerit.q; q̄si i istāti ⁊ potent:da vidētib⁹ āgel' bōis:⁊ cū feroꝛe ꝓpij pcti ⁊ cū flāma tētatōis q̄ hoies icēdit. Alio mō cecidit a ptāte ⁊ dño qđ sup hoies añ chr̄i icarnatōez exercebat. Chr̄s ei il lū ōiecit. Sic ḡ sm scos illa ꝓba(Vide bā sarba. sic ful.ō ce.cadēt̄) dupl'r expo nūt. Prio ō casu pmo mō.q; ei vt ōr Ei rill⁹ ⁊ Bze.apl'i ianit cleua bāt:eo q̄ eis ōmōes sbīcer̄t. iō dns illū sup̄bie mo tū ꝓpmere voluit:iducēs exm̄ ō ruia vi aboli:q; ei ꝓpt' sup̄bia euēit. Alio mō ex ponūt ō casu scdo mō:quē casū chr̄s vl' dit a pncipio sue natiuitat̄;imo ab eterno futuꝝ ee:iō subdit.(Et ecce dedi vobis ptātē calcādi sup̄ ſpētes ⁊ sup̄ scoꝛpiōes ⁊ sup̄ oēz ꝓtutē inimici:⁊ nihil vob⁹ noce

bit. vez tñ ih̃ nolite gaudere: qz spũs vobis subꝫciunt). s. q̃ i hoc sit vr̃m gaudium z p̃miũ p̃ncipale laboꝝ vestroꝝ: vobis ei st̃ parata m'to clariora. (Gaudete ãt q̃ noia vr̃a scpta sũt i celis.)

In cõuersiõe scti Pauli apli.

Ecce nos reliq̃mus oĩa: z secuti sum⁹ te (Matth. xix. (Quid g̃ erit nob) Ad itelle:ctũ hui⁹ euãgelij oꝝtz scire q̃ st̃ illi q̃ cũ chr̃o iudicabũt: z quõ ipdicabũt. Q̃ntũ ad p̃mũ s. Tho. iij. di. xl vij. ar. ij. ꝺr: q̃ illi erũt viri pfecti seq̃ntes volũtariã pauꝑtatem: vt in ih̃ euãgelio ꝺr: Pr̃io vt ꝺr rõne ꝓgruitatꝫ. Nã q̃ relictꝫ oĩb⁹ adheserũt chr̃o: ñ vident hr̃e q̃ a iustitia flectãt. Scõo rõe meriti. Hũilitati ei debet exaltatio. Int̃ oĩa ãt q̃ despectũ faciũt i hac vita est pauꝑtas. Tertio rõne dispositiõis. qz ꝓpt⁹ diuitiarũ ē p̃ma dispositõ ad ptãtẽ iudicãdi. i. ad habẽdũ coꝝ edoctũ talit oĩa diuina ꝑfitate vt etiã alijs possit eã manifestare. Quia ei diuitie vltio adq̃runt: p̃mo relinquũt i pgressu ad pfectionẽ. Quãtũ ad scõz sciẽdũ ẽ vt ꝺr idẽ ibiõ q̃ aliq̃d iudicat m'tipl'r. Pr̃io causalit: vt illõ vñ aliq̃s appareat iudicãd⁹. Sic ex cõpatõne Ninuite iudicabũt. Scõo mõ int̃pretatiue ꝓsentiẽdo iudici. Sic oẽs scti iudicabũt. Tertio p̃ similitudinẽ ad iudicẽ. s. sedẽdo i excelso loco. Et sic ꝑm aliq̃s pfecti viri iudicabũt i iudicio: qz eleuabunt i aere obuiã chr̃o. Sz tñ ih̃ ñ sufficit iplere p̃missionẽ chr̃i. qz ñ dixit solũ sedebitꝫ. sed aliq̃d videt supaddere diceẽs. iudicãtes. Jõ Quarto vt ꝺr aliq̃s iudicat ferẽdo sniaz i altez. Et h̃ dupl'r. Vno mõ p̃pa auctoritate: vt de⁹. Alio mõ p̃nũciãdo sniam datã. z sic iudicabũt scti alios ducẽtes i noticiã dine snie vt sciãt q̃d eis debeat. Hoc aũt facient admittẽdo iferiores ad ispectõez sensuũ suoꝝ i his q̃ ad iudiciũ spectãt. (Jesus ãt dixit illi. Amẽ dico vob q̃ vos q̃ secuti est⁊ me: i regeneratõe cũ sederit filius hois i sede matestatꝫ sue). i. i resurrectõe mortuoꝝ: ꝑz Hiero. (sedebitꝫ z vos supsedes. xij. iudicantes. xij. tribꝰ isr̃l). Sic̃ ꝺr Aug. xx. de ciui. ꝺi ñ ẽ credẽdũ q̃ solũ. xij. cũ chr̃o iudicabũt ꝑz q. xij. Scatur vniuersitas iudicãtiũ (Et ois q̃ reliq̃rit domũ aut frẽs aut sorores aut pr̃z aut matrem aut filios aut agros p̃pt̃ nomen meũ. cẽtuplũ accipiet z vitã eẽnã possidebit.) Scõz Hiero. occasiõe hui⁹ snie q̃dã dicũt q̃ p⁹ resurrectiõez mille ãnis hoies viuẽt i ih̃ sec'lo: z tũc oĩa relicta restituent i cẽtuplũ z postea vita eẽna. Et ibiũgit: q̃ si i ceteꝛ digna sit p̃missio: in vtroꝝ tñ apparz turpitudo: vt q̃ vnã p dño dimiserit cẽtũ accipiat in futuro. Sed⁹ igit iste ẽ. Qui carnalia p saluatore dimiserit: spũalia recipiet q cõparatõe z merito sui q̃si qua: nũero cẽtenario cõpanc. Hec ille.

In purificatõe s. Marie v̄gis

Postquã ipleti sũt dies purgatiõis Marie ꝑz legem Moysi.) Lu. ij. Est ãt sciẽdũ q̃ ꝑz s. Tho. iij. q. xxxvij. duplex erat legꝫ p̃ceptũ de ple nata. Nam ꝑz legẽ moysaicã p q̃libꝫ masculo vt̃ femina offerebat sacrificiũ: vt ptz Leui. xij Mo sacrificiũ erat ad expiãdũ pctũ i q̃ples erat ꝓcepta: z ad quãdã ei⁹ ꝓsecratiõez: qz tũc p̃mo p̃ntabat i tẽplo. Et iõ aliq̃d i holocaustũ: z aliq̃d p pctõ offerebat. Erat ãt z aliꝺ p̃ceptũ speciale de p̃mogenitꝫ hoim z iumentoꝝ. Sibi em̃ dñs deputauerat oẽ p̃mogenitũ i isr̃l: p eo q̃ ad liberatõez pp̃li israelitici pcusserat p̃mogenita egypti ab hoie vsq̃ ad pec⁹: p̃mogenitis filioꝝ isr̃l reseruatis. Hec scrũs Tho. Vñ vltra h̃ p̃mogenit⁹ p̃ntabat dño tãq̃ ei ꝓsecrat⁹: z redimebat certo pcio: vtz Exo. xiij. Bt̃ ãt ỹgo sub hac purgatiõis lege ñ cadebat qz obligabat solũ mul'er q̃ semine ỹirili cõcipiebat: vtz Nũeri vbi s. tñ hãc legẽ voluit ex hũilitate ꝙare: z ne scãdalizaret illos q̃ nesciebãt q̃ de spũsctõ cõceperat (tulerũt Jesum i hier'm vt sisterent eum dño). i. vt offerrẽt tanq̃ p̃mogenitũ cõsecratũ deo: z redimerẽt. Et licz ipe ñ aperuerit vuluam. i. fregerit

clausꝰ pudorꝫ:tñ ħ ñ ꝓstabat oiby. Uñ aũt tulerit credik q̄ de tugurio i q̄ natꝰ erat(Sic̄ scptũ ē i lege dñi:q̄ oē masculinũ adaperiēs vuluā sctm̄ dño vocabik Et vt darēt hostiā fm q̄ dictũ est i lege dñi)q̄ ñ solũ p̄ pmogenito fꝫ p alijs babaſ(par turturꝫ aut duos pullos columbaꝝ)Hec erat oblatio pauperꝫ: vt patꝫ Num. vbi s. Ergo mr̄ chi fuit pauꝝ q̄ uis pallijũ eiꝰ auro z gēmis adornemꝰ. De hāc s. Tho. vbi s. ar. ij. ad q̄rtũ stc ōr. formaſr Leui. xij. p̄cipik vt q̄ possent agnũ p filio aut filia sik z turturē siue columbā offerrēt. Qui ꝟo ñ sufficerēt ad offerēdũ agnũ: duos turtures aut duos pullos colũbe offerrēt. Dñs g̃ q̄ cum diues cētꝫpk nosꝰ egenꝰ factꝰ ē: vt illiꝰ iopia diuites essemꝰ vt ōr. ij. Loꝝ. viij. z p se pauper hostiā voluit offerri: sic̄ z i ipa natiuitate pānis inoluik z recliak i p̄sepio. Nihilominꝰ tñ hmōi aues ꝓgruũt figure. Turtur ei q̄ ē auis loquax p̄dicatōez z ꝓfessionē fidei fcat. Quia ꝟo ē aial solitariũ: fcat ꝓtēplatōez. Colũba ꝟo ē aial māsuetũ z simplex: māsuetudinē z simplicitatē fcans. Est ãt aial gregale: vñ fcat vitã actiuã. Et iō huiꝰmōi hostia significabat pfectiōez chi z mēbroꝝ eiꝰ. Utrūq̄ ãt aial ꝑpt ꝓsuetudinē gemēdi: pñtes sctōꝝ luctꝰ desigt. Sed rurtur q̄ ē solitaria fcat secretas oꝛonū lachꝛymas: colũba ꝟo q̄ ē gregal fcat publicas oꝛones ecc̄ie. Utrūq̄ aũt aial duplicatũ offerk: vt scitas sit ñ solũ i aia sed ēt i coꝛpe. Hec ille.(Et ecce hō erat i hierꝫ cui nomē Symeō) Iste fꝫ aliqs fuit sacerdos famosus(Et hō iste iustꝰ z timoratꝰ: expectās ꝓsolatōez isrl'). i. chm̄(z spūssctūs erat in eo. Et rūsū acceperat a spūsctō: ñ visuꝝ se moꝛtē nisi p̄us videret chiz dñi) Rūsio ñ fit ꝑpe nisi ad interrogātē. Introgabat ãt iste i oꝛonib⁹ si videre mereret chm̄: cuiꝰ rpe ꝑpinquũ credebat(Et venit in spū i tēplũ). i. venit p spm̄: reuelatiōe. s. habita q̄ tūc videret chm̄(Et cũ induceret puer Jesũ parētes eiꝰ: vt facerēt fꝫ ꝓsuetudinē legꝫ p eo. z ipe accepit eũ in vlnas suas: z bndixit deũ). i. laudauit(z dixit. Nunc dimittꝫ). i. dimittes

susceptiuit

laudato

trūsirē. s. exħ mōo ad aliũ(fuũ tuũ dñe fꝫ ꝟbũ tuũ). i. pmissionē tuā(i pace). i. i q̄ere animi.(Quꝛ viderūt oc'li mei salutare tuũ). i. chiꝫ ñ qꝛ chs saluet deũ. fꝫ qꝛ p illũ saluat de' (Mō parasti)ad videndũ z ad publicādũ p ap'los(añ faciē oiz pp'oꝝ) fidelitũ z infidelitũ. Parasti inquã illō tāq̄ (lumē ad reuelatiōz gētiũ) . i. q̄ gētes obscure z ignoꝛātie tenebꝛis ꝓrente reuelabũk. i. veniēt ad lucē(z gl'iam plebis tue isrl')Dagꝫ ei gl'ia ē illius populi: q̄ ex eo natꝰ ē chs. Post istā aũt p̃tationē chs angelo monēte fugit in egyptũ stati fꝫ aliqs: vel pꝰ annũ fꝫ alios. Uñ ōr Lucas q̄ pꝰ purificationē regressi sũt in Nazareth.

Scti Valētini martyris

Nolite arbitrari qꝛ venerim pacem mittere in terraꝫ Matt. x. Hora q̄ christus nō venit mittere pacē malaz que est ꝓcordia in malum z ꝓtra deum sed venit mittere gladium. i. sepatiōez animoꝝ bonoꝝ a malis) Non veni pacem mittere sed gladium. Uenī ei separare hoiem aduersus p̄rem suũ: z filiaz aduersus matrē suã: z tnimici hois domestici eius. Qui amat patrē aut matrē plus q̄ me non est me dignus. Et q̄ amat filiũ aut filiã supꝛ me: nō ē me dignus. Qui inuenit animã suaz perdet eam) Vide feria. ij. post diē Palmarũ (Et q̄ ñ accipit crucē suam). i. mortē fꝫ aliqs quã quisq̄ tenek assumere fm p̄paratiōez animi si oporteret. Uel crucē. i. pniam z pietatē qua alijs hoies compatiunk fm Greg. i homel'. Dicik ei vt ait cruꝝ: quia cruciet(z seq̄tur me: nō ē me dignus. Qui inuenit aniam suam: pdet illã. Et q̄ pdiderit aniam suam p̄pter me: inuenter eam. Qui recipit vos me recipit. Et qui me recipit: recipit eũ qui me misit. Qui recipit ꝑphetam in nomine ꝑphete)id est nō ꝑpter aliqd tēporale fm Chiꝫ. sed solũ ex hoc q̄ ꝓphera ē(mercedē prophete accipiet) scz obiectiue nō subiectiue. Duplex enim ē merces nostra. scilicet ipa dei visio: que

ꝺr merces subiectiue: qz subiectiue est i
nõo itellectu: z ipm obiectũ visiõis. i. ds
Prio mõ mercedes varie sẽ scõz. qz fm
excessũ i charitate ẽ z excessꝰ i pmio. Sz
scõo mõ vna ẽ merces oim de⁹ (z q recí
pit iust ũ i noie iusti: mercedẽ iusti acci⁊
piet. Et qcũq; potũ ꝺederit vni ex mini
mis istꝭ calicẽ aq frigide tm̃ i noie di sci
puli: amẽ dico vob: n̄ pdet mercedẽ suã)

In cathedra scti Petri apli.

VEnit ihesus ī partes ce
saree Philippi) Mat. xvj.
Sic ꝺr Lhry. duplex ẽ cesa
rea. s. stratõis: z philippi fra
tris. s. herodis tetrarche. Et hec ciuitas
postea dca ẽ paneas (Et interrogabat di
scipl'os suos) n̄ vt aliqꝺ addiscerꝭ: sz Pri
mo vt ex illoz rn̄sione nos z illos instrue
ret q nõ erat pur⁹ hõ vt videbat (dicẽs
Quẽ dicũt homines eẽ filiũ hois? At illi
dixerũt: Alij ioanẽ bapt'. alij ãt helíã: alij
ꝟo Hieremíã: aut vnũ ex pphis) Scꝺo
ẽt interrogat qꝺ ꝺ se dicat: fm Hiero. vt
discã⁹ z nos eẽ sollicíti qꝺ ꝺ nob dicat:
vt si bonũ sit/augeat: si malũ/corrigat
Sciẽꝺũ ẽ ãt q erat apõ qsdã iudos opi
nio q aie migrẽt ꝺ corpe i corp⁹. Vñ et
herodes audita fama chr̃i: credidit eu
fuisse Joanẽ quẽ ꝺcollauerat: vtz Mar
ci. vj. Et tõ turbe q̃ de chro sentiebãt q
scũs eẽt: existiabãt q eẽt vn⁹ ex scis mor
tuis: puta helias aut hieremi. fm q i eo
aliq̃ videbãt ídicia scitatꝭ q̃ videbãt p⁊
cessisse i aliq̃ istoz. z sic ꝺ alijs (Dic illꝰ ie
sus. Vos ãt quẽ me eẽ dicitꝭ? Rñdens
simõ petr⁹/ dixit. Tu es chr̃s fili⁹ ꝺi vi
ui. Rñdẽs ãt iesus: dixit ei. Brũs es si
mõ barıona). i. fili⁹ ioanis: a bar qꝺ ẽ fi
li⁹: z ioana (qz caro z sãguis). i. hõ (n̄ re⁊
uelauit tibi: sz pr̃ me⁹ q̃ ẽ in cel'. Et ego
dico tibi: qz tu es petr⁹: z sup hãc petrã
edifíc. eccliaz meã) Hoc ãt fm Aug. li.
retracta. dupl'r pt itelligi. Vno mõ: vt
ipe petr⁹ sit petra in q̃ eccl'ia ẽ fundata
Alio mõ vt chr̃s sit ipa petra quã pe⁊
tr⁹ ẽ confessus: z in q̃ ẽ fundata eccl'ia (Et
portę iferi). i. petrã vl' doctrie hereticoz
fm Hiero. qꝺ itur ad tartaz: vl' demo
nes fm Orig. vl' tormẽta z blãdimẽta
psecutoz: fm Raba. (n̄ pualebũt aduer
sus eã) Glo. i. nõ sepabũt eã a charitate
mea z fide. Hec ille. Possum⁹ etiã i his
ꝟbis itelligere q stat⁹ chr̃ianitatꝭ xpc h̄
durabit vsq; ad iudiciũ (Et tibi dabo
claues regni celoz. Et qꝺcũq; ligaueꝭ
sup terrã: erit ligatũ z in cel'. Et qꝺcũq;
solueꝭ sup terrã: erit solutũ z i cel') Est
ãt notãdũ q ptãs ligãdi z soluẽdi data
ẽ Petro singularit'. vt hic z oib⁹ aplis
simł: vt Jo. xx. vbi ꝺr: qz remiseritꝭ pec
cata remittunt eis. z h̄ ad significãduz
q a Petro ad alios talis ptãs deriuat.
Vide aũt de materia istaz clauiũ qꝺ z
qt sint. xix. ꝺist. xvij.

Sancti Matthie apli.

COnfiteoꝛ tibi pat̃ dñe
celi z terre) Mat. xj. Cõfite⁊
oꝛ tibi inq̃. i. laudo te: ꝙz Au
gu. (qz abscõdisti hec). i. fidei
sacra ꝺ aduẽtu suo fm Hila. (a sapiẽti⁊
bus z prudẽtib⁹). s. i ocul' suis: vt sũt su
pbi: puta scribe z pharisei (z reuelasti ea
paruul'. Jta pr̃ qz sic fuit placitũ añ te
Oia mihi tradita sunt a pr̃e meo. Et nẽo
nouit filiũ). s. pfecte z cõprehẽsiue: imo
neq; clare z patent' nisi miraculose: vt
Moyses z Paul⁹ (nisi pr̃. neq; pr̃ez qs
nouit nisi fili⁹ z cui voluerit fili⁹ reue⁊
lare) Cũ em̃ tã pr̃ q̃ fili⁹ sit infinit⁹: neu
ter eoꝛ cõprehẽdi pt nisi ab itellectu in
finito: cuiusmõi ẽ diuin⁹. z neuter pt ab
itellectu creato natural'r videri vt est.
(Venite ad me oẽs q̃ laboratꝭ z onera⁊
ti estꝭ) sub onere corpis fm Aug. vl' sub
onere pcti fm Hila. vl' sub onere tpali
um fm Greg. vl' forte sub onere pcepto
rũ z cerimoniaz moysaice legꝭ (z ego re
ficiã vos) h̄ p dulcedinẽ gr̃e: z i futuro
p suauitatẽ gl'ie (Tollite iugũ meũ sup
vos). i. legẽ euãgelicã (z discite a me qa
mitꝭ sũ z hũilis corde. Et inueniet⁊ req⁊
em aiab⁹ vr̃is. Jugũ em̃ meũ suaue ẽ et
on⁹ meũ leue) p⁹ initiũ fm Raba. Vel
leue ẽ amãti fm Aug. vl' leue ẽ cõpatio
ne veterꝭ legꝭ: q̃uis multi pastoꝛes nõ⁊
nunq̃ tot supiducãt gũamia libtatꝭ q̃
ẽ i chro: vt tolerabiliora sint austera le

gis veteꝛ edicta. His pfecto ꝙuenit illud Mat. xxiij. Alligãt onera gꝛuia ꝛc̃.

In annũciatõe b. Marie ỽgis

OIssus ẽ angel⁹ Gabꝛiel ꝛc̃. Lu. j. Vide s. feria q̃ta post tertiã dñicã aduẽt⁹.

Sctõꝝ Tiburtij ⁊ Valeriani

OEce ego mitto vos sic̃ oues) Mat. x. (i medio lupoꝝ rũ. Estote g̃ pꝛudẽtes sic̃ ꝑpẽtes: ⁊ simplices sic̃ colũbe. Cauete ãt ab hoib⁹. Tradẽt em̃ vos i ꝛcilijs ⁊ i synagogꝭ suis flagellabũt vos. Et ad pſides ⁊ ad reges ducemini ꝓpt̃ me: i testioniũ illꝝ gẽtib⁹. Cũ ãt tradẽt vos nolite cogitare quõ aut q̃d loq̃mi) Cõtrariuꝫ huic videt eẽ illõ. j. Pet. iij. Parati sp ad satisfactõem oi poscẽti vos rõnẽ de ea q̃ i vob ẽ spe. Soluit ãt: qꝛ cũ hõ hꝫ tꝑus ad delibandũ q̃d loquat: dꝫ cogitare: aliꝫ tẽtaret deũ. qñ ỽo ñ hꝫ tẽpus: vꝛputa qñ aliq̃s cuꝫ furoꝛe trahit ad iudiciũ: tũc ñ dꝫ cogitare q̃d loquat. .i. nõ dꝫ de ꝫ anxiari. Hiero. Cũ i medio amicoꝝ certamẽ erit/ iubemur esse solliciti. cũ ãt est iudiciũ terribiie ⁊ plebes ilaniẽtes ⁊ timoꝛ vndiq̃: auxiliũ achꝛio ꝑbet: vt ꝑfidenꝫ loq̃nt. ⁊ nõ obstupescãt. Hec ille. Ihñ notanꝫ dixit salua toꝛ (Dabit ei vob i illa hoꝛa). i. i tali necessitate (q̃d loq̃mi. Nõ em̃ vos estꝭ q̃ loq̃mi: sꝫ spũs pꝛis vi q̃ loq̃t i vob. Tradet ãt frat frẽm i mortẽ ⁊ pꝛ filiũ. ⁊ isurgẽt filij i parẽtes: ⁊ morte eos afficient. Et eritꝭ odio oib⁹ hoib⁹). i. iudeis ⁊ gẽtilib⁹ (ꝓpt̃ nomẽ meũ. Qui ãt pseueraueꝛit vsq̃ i finẽ ꝫ salu⁹ erit)

Sancti Petri martyꝛis

SIq̃s vult post me venire) Luc̃. ix. (abneget semetipꝫ ⁊ tollat crucẽ suã) q̃tidie (⁊ seq̃tur me. Qui ei voluerit aiaz suã saluã facere ꝑdet illã. Nã q̃ ꝑdiderit aiam suã ꝓpt̃ me: saluã faciet illam. Quid em̃ ꝓficit hoi si lucret vniuersum mõm: selꝑm ãt ꝑdat: ⁊ ꝛtrimẽtũ sui faciat) Ptꝫ ãt ꝫ euãgeliũ ex dictꝭ ⁊ allegatꝭ supꝛ i festo scti Valẽtini mar. excepto ꝫ (Qui me erubuerit ⁊ meos fmões). i. q̃ ñ audebit ꝓfiteꝛi fidez i casu i q̃ tenet id facere (hũc filiꝰ hois erubescet). i. ñ reputabit ꝛ nũero suoꝝ. Sic̃ ꝛt s. Tho. ij. q. iij. ẽ necaria ꝓfessio fidei ñ sp: cũ de ꝫ sit ꝓceptũ affirmatiuũ: sꝫ ꝑ loco ⁊ tꝑe puta qñ ex taciturnitate subtrahit deo honoꝛ ⁊ ꝓꝛio vtilitas sua (cũ venerit in maiestate sua ⁊ pꝛis ⁊ sctoꝝ angeloꝝ)

Sanctoꝝ Ꝑpilippi ⁊ Jacobi apostoloꝝ

DOn turbet coꝛ vꝛm Joh. xiij. Sciẽdũ ẽ q̃ i nocte cene dñs apꝛis ꝑdixerat suã ꝓditionẽ ⁊ negatõem Petri: ⁊ suũ recessum: ꝓpt̃ q̃ oia erãt i magꝫ tristitia. Jõ ꝑ ỽba pñtis euãgelij voluit eos ꝛsolari (Credite) i deũ ⁊ i me credite) ex ꝓti. ⁊ in ꝫ inuit se deũ. Nõ em̃ credimus ꝓpꝛie nisi i deũ. Ihñ nõ recte ꝛt. Credo i eccl̃iam catholicã: sꝫ: Credo eccl̃iaz catholicã. ij. q. ij. (Jn domo pꝛis mei). i. celo ⁊ ipo deo ⁊ eccl̃ia triũphãti ⁊ militãti. Nã dom⁹ alicui⁹ ꝛt in q̃ habitat Jnuenit ãt i sc̃ptura q̃ deꝰ hitat i celo. sez ꝑ spẽalẽ oñsionẽ gl̃ie: ⁊ seipo: ⁊ i sanctis vie ꝑ fidẽ: ⁊ i sctis pꝛie ꝑ gram cõsũmatã. sꝫ dñs de deo ⁊ celo loq̃t dices (Jn domo pꝛis mei mãsiões multe sũt) Jn celo q̃dẽ multa sũt loca coꝛpalia i potẽtia tñ. ⁊ q̃dã sũt supioꝛa: q̃dã iferioꝛa ⁊ ꝓꝛ minꝰ dig̃. Jn deo ãt sꝭ multe mãsiones ad hũc sensũ: q̃ btitudo q̃ a creatura hꝫ ꝛ do multos hꝫ gradꝰ: qꝛ nõ oẽs eq̃lit videt (Si q̃ minꝰ dixisseꝫ) sũt due dictões ⁊ duo accẽtꝰ h. ⁊ intẽdit dicere saluatoꝛ fm expositoꝛes cõiter: q̃ si iste mãsiões nõ eẽnt ibi: vl si q̃ seu i aliq̃ minus essent ibi q̃ dixerat: ipe ꝫ eis dixisset. Vel ꝑ dici q̃ intẽdit dicere. Si interitũ nõ ad plenũ dixissem vob q̃ facturꝰ sum: nũc dico vob (qꝛ vado ꝑare vobis locũ) Locꝰ ãt celestꝭ mãsiõis q̃nuꝫ in se ẽ sp fuit ꝑatꝰ fm diuinã ꝑdestinationẽ. ⁊ inq̃ntũ in se est nullũ habꝫ defe

etũ.sz q̃ ad nos q̃ ñ habebam⁹ ius intrãdi ñ sp fuit par⁹. Ihc̃s g̃ illũ ipetrauit exeq̃ndo pdestinationẽ.seu dã do nobis ius itrãdi i illũ p mortẽ suã:z mittẽdo spm̃ctm̃(Et si abiero z ppauero vob lo eũ:iterũ veniõ).i.veniam i morte. s.q̃ ad gl'iã apl'i erant assumẽdi(z accipiã vos ad meipm̃: vt vbi sũ ego z vos sitz. Et q̃ ego vado scitz z viã scitz) Contra:q̃a Tho. ôr.q̃ neutr̃ hor̃ sciebãt. g̃ vl' chc̃s vl' Tho. falsũ ôt. Rñdeo q̃ vterq̃ ver̃ ôt diuersimode. Sciebat ei Tho. viaz istã z finẽ nũ. sz nesciebat q̃ illa via esset via:z q̃ tal' termin⁹ eẽt termin⁹. Sic̃ si ego viderẽ Andreã z ñ crederẽ q̃ eẽt andreas:negarẽ me andreã videre sine mẽdacio:imo ẽt forte sine falsitate. qz ñ viderẽ andreã vt sic. ali⁹ãt ꝑe diceret me videre andreã.i. illũ q̃ ẽ andreas. Terminꝰ g̃ huiꝰ vie erat deitas z gl'ia eẽna. Via ꝑo erat humanitas et passio chc̃i quã apl'i nesciebãt pfecte eẽ viã.iõ subdit(Dic̃ ei Thomas. Dñe nescimꝰ quo vadis. Et quõ possumꝰ viã scire: Dicit ei ies⁹. Ego sũ via)rõne hũanitatz (vitas)rõe deitatz vite seu itellecte(z vita) rõne ditatis amate. Vñ chc̃s ẽ via rõne hũanitatz: z terminꝰ ad quẽ nos imꝰ rõne ditatz. Et si dicas q̃ chc̃s erat tã beatꝰ.iõ ñ accedebat ad britudinẽ. Dico q̃ ñ erat btũs q̃ ad corꝑ:sz solũ q̃ ad aiaz. Vñ ẽt ipe chc̃s ñ solũ erat via:sz ẽt via toz z finꝰ(Nemo venit ad ꝑem nisi ꝑ me. Si cognouisseẽ me. z ꝑez meũ vtiq̃ cognouissetz. Et amodo cognoscetz eũ z vidistz eũ. Dicit ei Philippꝰ. Dñe ostende nob ꝑem z sufficit nob. Dic̃ ei Ies⁹. Tãto tpe vobiscũ sũ z ñ cognouistis me: Philippe q̃ videt me: videt z ꝑem meũ).i. eẽntiã z substãtiã ꝑis seu q̃ est pr̃ Filiꝰ ei ẽ eẽntia q̃ ẽ pr̃ z essentia ꝑis: sz ipe nõ sit pr̃. z in hoc voluit dicere q̃ pater nõ poterat videri nisi sicut z filiꝰ q̃ ad ditatẽ. s. ꝑ intellectũ: z nõ ꝑ oculũ corꝑeũ. Quõ ãt vna psona diuia sit i alia Dico ſm theol'. q̃ h̃ẽ: qz eẽntia vnius ẽ in alia. cũ eadẽ sit oim eẽntia. Est tñ z aliꝰ modus huiꝰ ieristẽtie: ò q̃ als. Ecipo ãt q̃ filiꝰ ꝑ opa miracl'osa ꝑbabat se deũ ꝑbabat ꝑez i se eẽ. vnꝺ dicit Prop̃t opa ipa credite:q̃. s. pr̃ faciebat ꝑ filiũ(Et quõ tu dicis:ostende nob ꝑez. Nõ credis qz ego i ꝑre:z pr̃ i me ẽ: Verba q̃ ego loq̃r vob:a meipo ñ loq̃r. Pat̃ ãt i me manẽs: ipe facit opa. Nõ creditis qz ego i ꝑre:z pr̃ in me est: Alioq̃n ꝑpter opa ipa credite. Amẽ amẽ dico vobis:q̃ credit in me opa q̃ ego facio z ipe faciet z maiora hor̃ faciet) Hoc ãt triplicit itelligit. Uno mõ q̃ntũ ad doctrinã:qz pfes quersi sũt ab apl'is q̃ a chc̃o: z pdicabãt variis linguis.chc̃s ãt vnica.i.hebrea:Sc̃do mõ q̃ ad modum alique faciẽdi miracl'a. Nã magnũ erat q̃ chc̃s ꝑpa auctoritate faciebat miracl'a z aliq̃n solo ꝙbo.z aliq̃n ad tactũ vesti mẽtoꝝ aut fimbriarũ.z q̃ ad hoc⁹ maiꝰ fuit q̃ Petrꝰ sanabat sola vmbra corꝑis z vestimẽtoꝝ suoꝝ vt ptz Act'.v. Tertio q̃ntũ ad subam rei facte ñ absolute sed ꝺditional'r. Si ei fuisset opꝰ maiora fecissent q̃ fecerit chc̃s tpe q̃ pdicauit:qz impediuissent solẽ a suo motu mꝰto melꝰ q̃ Josue. Ratio ãt oim est: qz chc̃s ibat ad ꝑez :z ꝑ̃ missurꝰ erat spm̃scm̃ q̃ fortificati apl'i pdicaturi erãt ꝑ orbẽ. Per ista ãt voluit chc̃s ꝑbare se eẽ deũ. sic arguẽs. Si opa que ego ꝑsonalit̃ facio ondũt q̃ sũ deꝰ z q̃ pater i me ẽ:mlto magis opa maiora que factã ꝑ alios petentes in noie meo z in nomine meo miracula facientes hoc idez ostendent. Vñ subdit̃.(quia ego ad ꝑez vado. Et quodcunq̃ petieritis patrem i nomine meo)dummodo debite petatis(hoc faciam.)

Sctẽ Catarine de Senis

Similе est regnum celoꝝ grano sinapis(Matt.xiij. (Regnum celoꝝ).i. doctrina euãgelica ſm Hiero. simile ẽ (grano sinapis)qõ ſm Aug.calidũ ẽ: z venẽa rpellit(qõ accipiẽs hõ).i.chc̃s(semiauit i agro suo).i. humano corde ſm Hiero.(Qõ minimũ;qdẽ ẽ) a pncipio qz videbat stultitia credere deũ crucifixum(oib⁹;semibus)seu'lnt oia semina.i. ſm Hiero. int̃ oĩes phoꝝ disciplinas

(Cū ãt creuerit mai⁹ē oīb olerib⁹).i.ſe cūdꝫ phoꝛ.(z fit arboꝛ ita vt volucres celi).i.aie credētes(veniãt z habitēt i ramis ei⁹) credēdo q̄ i ea tradūt. Vel ſm Chry.qz dñs dixerat q̄ ſolū q̄nta ps ſemis ceciderat i trã bonã.z q̄ ibi ſit exoꝛte fuerãt zizania:ne aliq̄s crederꝫ q̄ pauci remãerẽt fideles:h̄ dñs excludit p hãc pabolã i q̄ ꝫ mẽtẽ ei⁹ figurat q̄ tãrũ deberet eccĩa creſcere i agro huĩ⁹ mũdi:q̄ volucres celi.i.nobiliſſimi p̄ncipes hitarẽt i ramis ei⁹.i.ſb ei⁹ obedientia. Et huic cõſonat ſeq̄ns pabola:i q̄ p fermẽtũ mundi cũ z calidũ figurat paucitaſ fideliũ tpe apl'oꝛ:q̄ cõmixti m'te farie.i. tribꝰ ſatꝫ p q̄ tres p̄ncipales oꝛbis ptes. Aſia Africa Europa fcãt:totã i ſui naturã ꝙuertẽt.i.ad fidẽ. Eſt ãt ſatũ gen⁹ mẽſure. Dicta ãt m'lier cõina ſapia q̄ apl'os mittit ad p̄dicãdũ. Dī g̃(alia pabolã locut⁹ē eis. Sīle ē reg.celoꝝ fermẽto: qđ acceptũ m'lier abſcõdit i farine:ſatꝫ trib⁹: dõec fermẽtatũ ē totũ. Hec oĩa locut⁹ē ieſ'i pabol'ad turbas ꝓpt̄ cauſaſ dictaſ freq̄nt(z ſine pabol'ñ loq̄bat eis:vt adi pleret qđ dĩm ē p ꝓpham dicẽtẽ. Aperiam i pabol'os meũ zc.

In inuẽtiõe ſcte crucis

QRat homo ex phariſeis Nicodemus nomine p̄nceps iudeoꝝm. Vide i feſto ſancte Trinitatis.

In feſto Coꝛone dñi

APprehendit Pilatus Jeſũ z flagellauit zc. Joã. xix. Ex ſe ptz totũ p̃ns euangelium.

Scti Joãnis añ poꝛtã lati.

DIxit Jeſus Petro:ſeq̄re me) Vide i feſto ſancti Johannis euãgeliſte.

In trãſlatiõe b. Dñici cõfeſſo.

VOs eſtis ſal tre Matthei. v. Eſt ãt notãdũ q̄ verba p̃ntis euãgelij dixit chr̃s diſcipul'ſuis. z ꝙſeq̄nt itelligunt dicta p̄laꝝ oīb⁹. Et q: docẽtes p̄laroꝝ:tõo ẽt de doctoꝛib⁹ intelliguntur Aſſimilant ãt ſali Prio: q: p doctrinã celeſtiũ:coꝛpa a coꝛruptiõe p̃ſeruãt ſm Hila. Scõo:q: p eos ꝙditur hoiz gen⁹ ſm Hiero.i.p̄ficit vt ſit ſapidũ p itellectũ z amoꝛẽ diuinoꝝ. Tertio:q: ſine ſapoꝛe celeſtꝫ ſapie quã iſti tradũt nullus ſacrificiũ bonoꝝ opeꝝ ẽ acceptũ õo: ſic̃ ſine ſale nullũ ſacrificiũ offerebat̃ õo in lege moyſaica ſm Remi. Quarto ſm eũdẽ Remi. q: celeſtis ſapia p apl'os p̄dicata exiccat humoꝛes carnaliũ opeꝝ: aufert putredinẽ z feroꝛẽ male ꝙerſationis:z vermẽ libidinoſe cogitationis. Hec ille.(Q; ſi ſal euanuerit).i. ſi doctria errauerit ꝫ Hiero. vl' i p̄ſecutõib⁹ õfecerit ꝫ Aug.(i q̃).i.p quẽ(ſalliet).i. ꝙdiet tra. ſiue hoies treni.q̄ſi dicat Nõ erit p quẽ pp'ls coꝛrigat z ꝙfirmet(Ad nihilũ valet vltra niſi vt mittat̃ foras) extra eccl'iã p excõicatiõez ſi ſit hereticꝰ. Vl' extra eccl'iã q̃ ad meritũ:ſi ſit peccatoꝛ(z ꝙculcet ab hoib⁹)tanq̄ ab alto ad ima ruẽs(vos eſtꝫ lux mũdi) Sic̃ ãt p̄lati ſt̃ ſal:p̄cipue qñ p doctrinã monent affectũ exhoꝛtãdo ad ꝙtemptũ terrenoꝝ z amoꝛẽ celeſtiũ :ita ſt̃ lux:qñ p doctrinã illũinãt intellectũ circa credẽda z ſũt ſic̃ ciuitas foꝛtꝫ ad quã ꝙfugiunt debiles. Vñ ñ p̃t.i.ñ debẽt abſcõdi tacẽdo p̄itatẽ fidei loco z tpe oportuno. Sed qz lux doctrine ſine effectu operũ parũ valet doctoꝛi z parũ p̄ficit auditoꝛi.iõ ſubdit(Nõ p̄t ciuitas abſcõdi ſup mõtẽ poſita.neq̄ accẽdũt lucernã z ponũt eã ſub modio:ſz ſup cãdelabꝝ vt luceat oīb⁹ q̄ i domo ſt̃. Sic luceat lux veſtra coꝛã hoib⁹ vt videãt opa vr̃a bona z gl'ificẽt p̄rem vr̃m q̄ i ceł'ẽ) Nota lux vr̃a.i. doctria q̄ ſine opib⁹ auditoꝛib⁹ parũ:doctoꝛib⁹ ãt nihil pdeſt ꝫ poti⁹ inẽdũ obeſt. Sic̃ ãt õt glo. poſt q̃ ſaluator docuit quales debẽt eẽ doctoꝛes: docet q̄d debẽt dicere: dicẽs(Nolite putare qm̃ veni ſoluere).i. tranſgredi vel annihilare q̃ ad moꝛalia.l. decẽ p̄cepta decalogi(legẽ aut ꝓphas nõ veni ſoluere ſed adimplere) Ad intellectũ aũt iſtoꝝ: q̄a varia dicũt doctoꝛes exp̃ſitoꝛes.oīb⁹ ex

positiōib⁹ omissis fm ꝓpam mētē aliq̄ dicem⁹. Sciendū ē ḡ ex doctria sancti Tho. ij. ij. vbi ō lege veteri loq̄t: q̄ i p̄dicta lege erant tria gña p̄ceptoꝝ. Quedā ei dicebant moralia. i. decē p̄cepta ō talogi Ista erāt de lege nature: iō sp habēt durare sicut sp eadē est homini nā. Quedā ꝙo erāt cerimonialia: ptinētia s. ad diuinū cultū. Ista fuerūt figuratiua: sic immolatio agni paschal figurabat chr̄i passionē. Postq̄ ḡ cōpleta fuerūt illa q̄ p talia figurabant: cessare debuerūt ista p̄cepta. Si ei etiā nūc imolarē⁹ istē agn⁹ significarem⁹ q̄ chr̄s adhuc eēt moriturꝰ: qđ ē implū. Vñ z sine pec cato talia fuari ñ possūt. Et hinc ē q̄ p̄ceptū ō sctificatiōe sabbati cū eēt parti morale. s. q̄ ad h̄ vt aliq̄ tpe cessātes homies a fuilib⁹ opib⁹ vacarēt dō: et partim cerimoniale. s. q̄ ad h̄ q̄ istō tps eēt sabbatū qđ interpꝛat requies z significabat q̄tē chr̄i i sepulcro: cessauit q̄ ad secūdū sed ñ q̄ ad ꝓmū. Vñ aliqđ tps dam⁹ deo sed ñ sabbatū. Quedam ꝙo p̄cepta erāt iudicialia q̄. s. ptinebāt ad regimē ꝓpli: vt qđ ille q̄ furabat aliq̄d restitueret illud z aliq̄d pl⁹. Ista aūt ñ possūt eadē ꝛgrue dari omnib⁹ ppl̄is: ideo variato ppl̄o ista variant. Vñ ea chr̄us reliq̄t in arbitrio ꝓncipū: ita q̄ nō tenemur illa fuare sic moralia: nec ēt ꝓhibemur ea obseruare sicut cerimonialia. Tota ista doctrina ē sctī Tho. Chr̄us ḡ impleuit legē q̄ ad moralia ea obfuādo. z declarādo z ꝙilla supaddēdo. Declarauit ei q̄ interiozes mot⁹ animi etiā sine exteriozi ope sūt peccata qđ iudei ñ credebāt: nisi forte vbi lex exp̄sse ꝛcupiaz ꝓhibebat. Imo q̄ñ lex ꝓhibet ꝛcupiam vxozis alterie: nō itelligebāt de ꝛcupia luxurie sed auaricie. Naz z sctūs Tho. s. ij. vbi supza dicit q̄ voluntatem adultery iudei ñ credebāt peccatū. Cerimonialia āt z ꝓphetas chr̄s ipleuit exhibēdo vitatē quā significabāt. Sz vniuersaliter totā legē q̄ ad moralia z cerimonialia z legalia impleuit p̄ obseruātiā vsq̄ ad mortē (Amen q̄ppe dico vobis donec trāseat celū z terra: iota vnū aut vn⁹ apex nō ꝓteribit a lege) Iotha est littera hebꝛaica: iotha ꝙo greca. z fz Rabanū i numero signat decē: iō q̄ scat de cē p̄cepta moralia: Apex ꝙo nō ē littera sed signū q̄ valoꝛ discernit lr̄az. Nam apō hebꝛeos aleph valet a. z e fm q̄ addunt ei diuersa pūcta q̄ apices dicunt z scant cerimonialia. Neq̄ iotha ḡ neq̄ apex: sine impletiōe p̄dicto mō ꝓtransibit. Quāuis ēt dicere possumus q̄ iste mod⁹ ē loq̄ndi q̄ significat q̄ tota lex vsq̄ ad mīma p̄dictis modis dz impleri q̄ntū ad oīa p̄cepta obligatiua z q̄ntuz ad oēs ꝓphetias (donec). i. q̄usq̄ (transeat celū z terra) q̄ dicunt transire non fz subam fz fz q̄litatē accidentalē: qz tam celū q̄ tra post iudiciū erūt lucida suo mō pl⁹ q̄ ante vt al's dictū ē (Qui ḡ solueri t). i. nō obseruauerit: vl nō sane intellexerit fm glo. (vnū de mādatꝭ istꝭ minimis) Ista mādata minima fz Chrys. sup Mat. z in home. sunt ipe declaratōnes decē p̄ceptoꝝ: q̄s chr̄s stati erat docturꝰ: puta q̄ nulli licet sine causa trasci z q̄ ñ licet ꝛcupiscere mulierē turpiter. Dicunt āt ista mādata minima a chr̄o fm Chrys. qz sicut de se ita z de suis p̄ceptis hūilia dr. Vel minima fm Aug. sūt ipa p̄cepta Moysi: maxia ꝙo q̄ sup addit chr̄s (z docuerit sic hoies: minimꝰ vocabit in regno celoꝝ). i. fm Chrys. damnabit tempe resurrectōis: qđ hic regnū celoꝝ dr: eo q̄ i tali tpe tā aia q̄ corpus iustoꝝ erit in glia. Vel fm Gregoꝛ regnū celoꝝ ecclia intelligēda est: in q̄ doctoꝛ q̄ soluit mandatū: minimꝰ vocatur. qz cuꝰ vita despicit restat vt eius fmo ꝛemnat. Hec ille. (Qui autē fecerit z docuerit hic magnꝰ vocabit in regno celoꝝ.)

Sanctoꝝ Gerualij z Prothasij.

OVm egrederetur Jesꝰ de tēplo) Mar. xiij. Ad itellectū hoꝝ q̄ i h̄ euāgelio dicūtur. sciendū est q̄ apli credebant q̄ post destructionē hierz: statim deberēt oia ꝛsummari z mōs finiri. Jō qz chr̄s eis p̄dixerat ruinā templi: z cō

sequẽter ipi⁹ ciuitat⁊ hier'm: interroga uerũt eñ de duob⁹ vtz Mat. xxiiij. scz de tpe destructiõis hier'm: t signis ad uẽt⁹ chi t destructõis mõi. Et de his duob⁹ ẽt hic dicunt interrogasse. de pmo ibi: qñ ista fient. de scdo⁹ ibi: t qõ signũ. In pnti ãt euãgelio tangit rñsio solũ q̃ ad pmũ q̃strũ(Ait illi vn⁹ ex di⁹ scipulis suis. Mgr aspice q̃les lapides t q̃les structure. Et rñdens ihesus ait illi. Vidis has oẽs magnas edificatões: Nõ relinquet lapis sup lapidẽ q̃ nõ dest̃uet. Et cũ sederet in mõte oliuaz contra templũ: interrogabãt eũ separati Petrus t Jacob⁹ t Joannes. t Andreas Dic nobis qñ ista fient: t qõ signũ erit qñ hec oia incipiẽt p⁹fumari. Et rñdens Jesus cepit dicere illis. Videte nequis vos seducat(Multi eñ venient in nomie meo)id est vsurpãdo sibi nomẽ meũ(di cẽtes q̃ ego sũ). s. chr̃s(t multos seducent) Talis fuit Simon mag⁹: quẽ dicebãt p̃tutẽ dei magnã samaritani: vtz Act. viij. Tales fuerũt ẽt m'ti alij fm Hiero. iminẽre ruina hier'm. Sz q̃ vt ide ait a tpe dñice passiõis: i ppl'o iude oz q̃ periuit sibi pchõ vari barabbã latrone seditiosũ ñ defuerũt seditões ciui um nec hostiũ bella: ideo ot dñs (Cum audieritis aũt bella t opiniões bellorũz ne timueritis. Oportz eñ hec fieri sed nõ dũ finis)id est nodũ erit desolatio t destructio iudee t hier'm fm Hiero. sed vsq̃ ad q̃dragesimũ annũ differek pdicta desolatio. Ideo securi estote i iudea Et i ist⁊. xl. annis t tpe obsidiõis hierusalẽ p⁹petrarunt oia q̃ saluator⁹ dicit et plura. Sic ei ex Josepho patz innumere seditões t fames acerba t pestis eos inuasit: t terrores de celo. Exurget aũt gens sup gentẽ: t regnũ sup regnum et erunt terremot⁹ p loca t fames. Initiũ doloz hec. Videte autem vosmetipos Tradẽt ei vos i p̃cilijs t in synagogis vapulabitis. Et añ reges t p̃sides stabitis p̃pt me i testimoniũ illis. Et in oẽs gentes p̃mũ) añ. s. q̃ destruatur hier'm (oportz p̃dicari euãgelium) Beda. Hoc ita fuisse completũ eccl'iastice testant histo rie: q̃b⁹ referk q̃ apli oẽs multo añ exci diũ iudee, puincie ad p̃dicãdũ euãgelium toto orbe fuerũt diſpſi: excepto Jacobo Zebedei t Jacobo fre dñi: q̃ i iudea p verbo dñi pus sanguinẽ fuderãt. Hec ille. Sic ãt euangelium semel est p̃dicatũ t p⁹venit desolatio hier'm ita vna alia vice p̃dicabit⁊ t deinde veniet desolatio mõi. vtz p Aug. ad Eſichiũ. t s. Thoj. ij. vbi loq̃t de lege euãgelica. t super epl'a ad Roma. (Et cũ duxerit vos tradentes nolite p̃cogitare) Hoc declarat⁹ tũ ẽ supra in festo sancti Tiburtij t Valeriani(q̃d loq̃mini: sed q̃ dat⁹ fuerit vob⁹ i illa hora id loq̃mini. Nõ eñ vos estis loq̃ntes sed spũſſctus Trader aũt frater frem in mortẽ t p̃ filiũ). s. p̃ter zelũ idoloz. qz qñ alicq̃ ad fidẽ q̃uertebant q̃cq̃ parẽtes ẽr strictissime eos accusabãt: vl'z elo idoloz vt dictũ ẽ. vel p̃ uato odio aut cupiditate diuitiaz: vtz de btõ Paulo p̃mo eremita vl'ẽt timore tyrannoz q̃ tlos pdi t accusari iubebãt. (t p̃surgẽt filij in parẽtes: t morte eos afficiẽt. Et eritis odio oib⁹ p̃t nomẽ meũ. Qui ãt sustinuerit vsq̃ in finẽ hic salu⁹ erit.)

In vigilia sancti Joannis baptiste

Exit in diebꝫ herodis regis iudee) Luc. j. Ad intellectũ eoz q̃ i pnti euãgelio dicunt. sciẽdũ ẽ vt habek. j. Para'. xxiiij. q̃ Dauid ordinauit i misterio tẽpli dñi eẽ. xxiiij. sacerdotes: q̃ vt etiã testat⁊ mgr histo. dicebant sumi sacerdotes: ita tñ q̃ vn⁹ erat sup eos q̃ simpliciter erat summ⁹ sacerdos: siue ẽt de numero illoz. xxiiij. siue nõ. Et singli eoz habebãt singul' septimanis ministrare fm ordinẽ sorte decretũ. Abia aũt fuit sub octava sorte: a q̃ descẽdit Zacharias pater Joãnis. Vtz p⁹ fuerit summ⁹ sacerdos vl'ñ: ẽ magis int' alios p̃certatio. s. int' Nicolaum de Lyra t Paubur. sz tñ credo q̃ ñ fuerit simpl'r sum⁹ sacerdos sz fz q̃d: iq̃ntũ fuit vn⁹ d. xxiiij sacerdos q̃dã nomie Zacharias de vice Abia) profertur aurem hic. Abia vltij

ma acuta: qz ē ideclinabile (z vxor illi⁹ ō filiab⁹ Aarō: z nomē ei⁹ Helisabet. Erāt āt iusti ābo añ deū: icedētes i oib⁹ mādatz z iustificatiōib⁹ dñi sine q̄rela. Et ñ erat eis fili⁹: eo q̄ esset Helisabet sterilis: z ābo pcessissent i dieb⁹ suis. Factū ē āt cū sacerdotio fungerē Zachari as i ordie vicz sue añ deū: fm ꝯsuetudi nē sacerdotij: sorte exijt: vt icēsuz ipone ret igressus i tēplū dñi. Et ois mlt̄itudo pp̄li erat orās foz̄ hora icēsi) Sacrificiū fiebat extra tēplū. i. extra domuz interiorē. fiebat em̄ i atrio qō erat īmediate ꝓpe illā domū. sz tñ itra domū erat altare icēsi sup qō ponebat icēsuz exple to sacrificio. Utr̄ ꝯo illō altare cēt int̄ scriptōr vl nō: ē qō int̄ doctores. Aug. tenet q̄ sic. alij q̄ ñ: qb⁹ assentio (Appa ruit āt illi āgel⁹ dñi stās a dextr̄z altarz icēsi. Et Zachari. turbat⁹ ē vidēs: z timor irruit sup eū. Dixit āt ad illū angel⁹ Ne timeas Zacharia: q̄m exaudita est deprecatio tua) Ista deprecatio fm. Aug. intelligit cē facta p pp̄lo: ñ āt p filio hūdo. Nā cēt āgelo dicēte q̄ hitur⁹ cēt filiū ñ credidit ei. Scōm alios ꝯo erat deprecatio p filio hūdo: quā tñ tūc nō effudebat: sz lōge añ (z vxor tua Helisabet pariet tibi filiū: z vocab nomē ei⁹ Joānē) .i. in q̄ ē gra vl cui datū ē. sic em̄ interpretatur. Bed. Singularz meriti idiciū dat q̄tiēs hoib⁹ nomē ponit a deo vl nūciat Hec ille. (z erit gaudiū tibi z exultatio z mlti i natiuitate ei⁹ gaudebūt). s. amici z vicini. In festo ꝯo ntitatz ei⁹ gaudēt christiani. z vt ferē etiā pagani (erit ei magn⁹ coz̄ dño: z vinū z siceram ñ bibet) Est añ sicera suc⁹ ex frugib⁹ z pomis coctz: pcipue dactyl exp̄ssus: q̄ pt iebria re sic z vinuz (z spūsctō replebit adhuc ex vtero mr̄is sue) Ex q̄ ptz q̄ fuit i vtero sctificat⁹ sic z Hieremias: de q̄ dēm ē Hiere. j. Antecp̄ exires ō vulua sctificauit te. Idē a fortiori credit ō brā ꝯgie lz ex sc̄ptura nō hēat (z mlt⁹ filioz̄ isrl̄ quertet ad dñm deuz ipoz̄. z ipe p̄cedet añ illū) nascēdo: p̄dicādo baptizādo (in spū z virtute Helie). i. scitate Helie: cui fuit sīlis pmo i asp̄itate vit⁹. scdo i cōstātia docēdi ꝯitatē. tertio i p̄cedēdo pmū dñi aduētū: sic helias p̄cedet scōm (vt quertat coꝛda patꝛ). i. iudeoꝛuz fm Grecū: q̄ iudei p̄res fuerūt apl̄oꝛ (i filios). i. añ filios seu apl̄os fm eūdem. ad q̄s diligēdos Joānes inducebat iudeos z ad eis credēdū. lō subdit (z incredulos ad prudētia iustoꝛ) q̄ prudētia fm Beda ꝯsistit i q̄rēdo salutē ñ ex opib⁹ legz: sz ex fide chr̄i (pare dño). i. ad suscipiēdū dñm seu chr̄m (plebē pfectā). i. deuotā

In die sci Joānis baptiste

Elizabet ipletū ē tp̄us pariēdi: z pepit filiū) Luc. j. (Et audierūt vicini z cognati eius: q̄ magnificauit dñs mīsc̄diam suā cū illa: z ꝯgratulabant ei Et factū ē in die octauo venerūt circūcidere puez̄: z vocabāt eū noie p̄tis sui Zacharīā. Et r̄ndēs mr̄ ei⁹ dixit Nequaq̄ sz vocabit Joānes) Ex h̄ patz fm multos q̄ ñ solū Zacharie sz etiā Helisabet fuit reuelatū a deo nomē p̄cursoris. Nō em̄ potuit illō a marito didicisse. q̄ vt ōr btūs Lucas exiuit mut⁹ de tēplo q̄n angel⁹ ei apparuit. Etsi dicak q̄ potuit scribere illō nomē añ sicut tūc: dici p̄t q̄ vez q̄dē ē: sz tñ si illō scp̄sisset z revelassz p̄us nō q̄siuissent h̄ tūc ab illo (Et dixerūt ad illā: q̄ nemo ē in cognatōe tua q̄ vocet h̄ noie. Innuebāt āt p̄ri ei⁹) scz si gnis. Ex q̄ ptz q̄ nō solū mut⁹ sed etiā surd⁹ erat fact⁹. Si em̄ potuisset audire vba: nō significassent ei illi ꝯcept⁹ suos q̄ mut⁹ seu hmōi sīḡ (quē vellet vocari eū) Et postulās pugillarem: ic̄pīt dicēs: Joānes ē nomē ei⁹. Et mirati sūt vniuersi). s. q̄ p̄ mr̄ quenirēt i nomie: maxie q̄ Zacharias nō dixit: vocabit Joānes. sz dixit: Joānes ē nomē ei⁹. in h̄. s. innuēs q̄ h̄ nomē erat ipositū a deo ipi puero (Aptū ē aūt illico os ei⁹ z lingua ei⁹. z loq̄bat bñdicēs deū) Zacharias em̄ fuit pcussus p̄uatōe loq̄le: eo q̄ angelo loq̄nti nō credidit: diffidens de sua senectute z vxoris sterilitate: z vsq̄ ad natiuitatē filij fuit mut⁹ (z fact⁹ est timoꝛ magn⁹ sup oes vicinos eoz̄). i. admiratio vel timoꝛ sup Zacharia castiJoānis baptiste

gato p angelū (z sup oia mōtana iudee diuulgabāt oia ꝓba hec. Et posuerūt oēs ꝙ audierāt i corde suo dicētes Quis putas puer ille erit: Etenim manꝰ dñi (.i. ꝑtꝰ (erat cū illo) qz.s. circa illū faciebat mſracla (Et Zacharias pr̄ eiꝰ repletꝰ ē spūsco: z ꝓphauit dicēs) In sua ꝓphetia duo p̄dixit.s. qꝰ deꝰ visitauit nos mittē do Joānē ꝙ eēt p̄cursor chr̄i. z ēt qꝰ deꝰ fec redēptōem. i. misit redēptorē plebis sue. i. ꝓpli sui (Būdictꝰ dñs deus isrl: qz visitauit z fec redēp. pleb sue.

In vigilia apostolorꝫ Petri et Panli

SImō Joānis diligis me plꝰ bis) Jo. vi. Est ār icīduz qꝰ ea q̄ i p̄ncipi euāge. narrant cō tigerī qñ saluator appuit Petro z socijs elꝰ piscātib⁹ i mari tyberia dis post suā rsurrectōz (Simō ioānis) scz filiꝰ (diligis me plꝰ bis) i. plꝰ q̄ alij apli ꝙ erāt p̄nres. s. Thomas Nathana el z duo filij Zebedei: z alij duo ꝙ sūt i noiati. Inrogat ār deꝫ chr̄s: ad inuēdū qꝰ is ꝙ eligit i plarū dz eē alijs mellor. Vñ lz fm iura sufficiat eligere suffi cietē: tñ q̄ ad deū q̄libz tenet eligere melioꝛē. nō melioꝛē simplr. i. ꝙ magꝭ hz de charitate: sz melioꝛē q̄ ad hoc: qꝰ. s. ꝓsidera rꝭ oib⁹ ē aptior ad regimē. Ceterꝭ tñ paribꝰ eligēdꝰ ē melior simplr: qz filior est sūmo pastori. Vide de hoc scm Tho. ij. q. lxij. ar. vj. (Dic ei: Etiā dñe tu scis qz amo te) nō ōr ār plꝰ q̄ alij. qz suā fragilitatē i negatōe fuerat expt⁹. vl qz vt ōr Aug. ignorabat aliox corda (Dic ei Pasce agnos meos). i. instrue (Dicit ei iterꝫ) Iterato ōr vt oñdat ōnrū nisuz debeat facere p̄lat⁹ de subdit⁹ (Simon Joānis diligis me: Ait illi: Etiā dñe tu scis qz amo te. Dicit ei iteruz. Pasce agnos meos) i. ꝓficeres (Dicit ei tertō Simō ioānis amas me: Contristat⁹ est Petrus qz dixit ei tertio: amas me) fm alīs eo ꝙ chr̄s freqnt interrogaret qō sciebat. Vñ fm alios ꝓtristat⁹ est: qz timuit ne chr̄s sibi p̄diceret aliqō maluz futuꝝ: sic. t fecerat qñ dixit ei ꝙ ter illū eēt negatur⁹. Et ōr ei: Dñe tu oia nosti tu scis qz amo te (ōr ei: Pasce oues m.) .i. ꝓfectos. Et nec⁹ crederꝭ leue onꝰ pes se: oñdit chr̄s ad qd ordiabat ouilū suaꝝ pastorē. qz ad h̄ vt p morte oñderet ca duca oia ꝓtēnēda. Vñ subdit (Amē amē dico tibi: cū eēs iunior cingebas te z ambulabas vbi volebas. Cū ār senuer ris extēdes manꝰ tuas) scz i cruce (z alius) scz carnifex te cinget). i. ligabit i cruce (z ducet q̄ tu nō vis) scz fm sensualitatē. i. ad morte (Hoc ār dixit) scz chr̄s (significās q̄ morte) s. ipe Petrꝰ (clarificatur⁹). i. glificatur⁹ (eēt deū) Significauit em ꝙ crucifigeret

In die apl'orꝫ Petri z Pauli

VEnit Jesus i ptes cesaree Philippi zc. Vide sup̄ i cathera scti Petri

In cōmemoratiōe scti pauli

ECce nos reliq̄mꝰ oia zc Vide sup̄ in Cōuersiōe sancti Pauli.

In octaua apostolorꝫ Petri z Pauli.

EXsit Jesus discipulos suos ascēdere i nauicla Mat. xiij. Ptz ār p̄ns euāgeliū ex dictis sabbato añ ꝑmā dñicā q̄dragesime

In festo septē fratrū.

LEquēte iesu ad turbas ecce mr zc. Mat. xij. Vide feria q̄rta post ꝑmā dñicā quadragesime.

Scte Marie magdalene.

ROgabat Jesū q̄dā pharise zc. vide feria. v. post q̄rtā dñicā q̄dragesime

Scti Apollinaris epi.

FActa ē cōtētio iter eos: qs eoꝝ videret eē maior) Lu. xxij. (Dixit autē eis. Reges

De quibusdā festiuitatibus

gētiū dñanť eoꝝ. ꝛ q̄ prātez hñt sup eos
hñficiū vocāť. Vos āt ñ sic: sz q̄ maioꝛ ē i
vob fiat sīc mioꝛ. ꝛ q̄ pcessoꝛ ē sīc mīstra
toꝛ. Nā q̄s maioꝛ ē: q̄ recūbīt. an q̄ mini
strat? Nōne q̄ recūbit? Ego āt i medio
vr̄m sū: sīc q̄ mīstrat. Vos āt estz q̄ pmā
sistz mecū i tēcatiōib⁹ meis) Hoc euan/
geliū ptz ex dictz ferīa. iiij. p⁹ scōaz dñi
cā. xl. q̄si totū. Motiuū āt ꝓtētiōis ō q̄
ō ꝛ: fz theo. fuit: qꝛ q̄rebāt ínť se q̄snā
eēt q̄ chīz traderet: fz ꝓ Grecū fuit qꝛ
discedēre chīo optebat aliquē eoꝝ fieri
alioꝝ pncipē(Et ego dispono). i. trado
(vob r̄gnū)tā ecīe militātz cui⁹ fuer̄t fa
ctī rectoꝛes: q̄ ecīe triūphātz e⁹ fuer̄t i
moꝛte facti ciues ꝛ ñr reges: qꝛ oēs scti
ī pīla aliq̄ mō r̄gnāt: qꝛ. s. reg̃t ille ī quē
oē suū velle dirigūt(vt edatz ꝛ bibatz)
sp̄z sacrz eucharistie(sup mēsā meā). i.
sup altar meū(i reg̃ meo). i. ecīa militā
te. vl̄ vt edatz ꝛ bibatz. i. vt fruami sup
mēsā meā. i. sup vl̄ ꝑ ꝑ bnificā visiōez di
tatz ꝛ sedeatz sup thꝛonos. xij. iudicātes
duodecim tribꝰ isr̄l)

Scti Jacobi apostoli.

Accessit ad Jesum mať
filioꝝ Zebedei ꝛc. Vide fe/
ria q̄rta post dñicā scōam q̄
dragesime.

Sctē Marthe ṽginis.

Intrauit Jes⁹ ī q̄dā ca/
stellū) Lu. x. Ista castellū de q̄
ḇ agit. fuit Bethania vt dicit
Orige. (Et mr̄ier q̄dā Mar/
tha noīe)soꝛoꝛ. s. Lazari(excepit illū. s.
ī domū suā. Et huic erat soꝛoꝛ noīe ma
ria: q̄ ēt sedēs sec⁹ pedes dñi audiebat ꝓ
bū illius)mag̃ suauitate eius delectata
(Martha āt satagebat). i. ꝓ viribꝰ co/
nabať(circa freq̄ns). i. q̄tidianū(miste/
riū). i. circa ꝑpatōez r̄fectiōis p̄chīo et
discipul'(Que stetit) fessa discursib⁹(et
ait)alacrit'. ꝛcū r̄uerētia ꝛ fidētia mag̃
(Dñe ñ ē tibi cure q̄ soꝛoꝛ mea r̄liq̄t me
solā mīstrare. Dic g̃ illi vt me adiuuet.
Et rñdēs dixit illi dñs. martha martha
sollicita es: ꝛ turbaꝝ). i. inq̄etaꝝ(erga
plīma). i. ꝓ mr̄ta(Paꝛoꝛ vnū ē neca/
riū). i. de⁹. vl̄ vnū. i. mēt̄z vnitaꝝ: siue q̄d
vl̄ vnū. i. vita ꝓtēplatia vl̄ actiua. Ne
cesse ē ei vt q̄ deo fuit. fuiat vl̄ i actiua
vl̄ i ꝓtēplatiua vita vl̄ i vtraq̄. Sz tñ
ꝓtēplatiua ē simpl'r melioꝛ q̄ actiua. ij
ij. q. clxxxij. ꝛ ē finis et⁹. iij. di. xxxv. In
casu tñ necitatz dimittit ꝓtēplatiua ꝓ
actiuā (Maria optimā ptē elegit). i. vi
tā ꝓtēplatiuā(q̄ ñ auferet ab ea)sīc acti
ua q̄ cessat i moꝛte. Cōsistit em̄ i fuitiꝰ
q̄ exhibem⁹ hoib⁹. Utraq̄ ꝓ vita fuit ī
brā ꝑgie Maria. Nam ꝓluabat oīa di
cta ō chīo ꝓferēs i coꝛō suo: ꝛ rurs⁹ dice
bat q̄stuaria fz Hiero. eo. s. vt arbitroꝛ
qꝛ ꝛ ō q̄stu viuerz: ꝛ ꝑ sctis paupib⁹ fa
cerz q̄stū. Jō i assūptōe et⁹ legit ḇ euā.

Scti Petri ad vincula

Venit Jesus in partes
ceſare e Philippi ꝛc. Vide su
pza in cathedra sancti Pe/
tri

In Inuētiōe scti Stephani

Ece ego mitto ad vos
pphetas ꝛc. Vide supza i fe/
sto Stephani.

Scti Dñici cōfessoꝝ

Vos estis sal terre. vide
sup in trāslatiōe bti Dñici.

In trāsfiguratōe dñi

Assumpsit Jesus Pe/
trum Jacobum ꝛ Joānem
vide sabbato scōa quadra/
gesime.

In vigilia assūptōis btē ṽginis

Loquente Jesu ad tur/
bas. vide dñica. iij. i quadra/
gesima.

In die assūptiōis btē ṽginis.

Intrauit Jesus in quod
dam castellum ꝛc. Vide supza
in festo sancte Marthe.

gato p angelū (z sup oia mōtana iudee diuulgabāt oia ꝓba hec. Et posuerūt oēs ꝙ audierāt i corde suo dicētes Quis putas puer ille erit: Etenim manꝰ dñi (.i. ꝑtꝰ (erat cū illo) qz.s. circa illū faciebat mſracla (Et Zacharias pr̄ eiꝰ repletꝰ ē spūsco: z ꝓphauit dicēs) In sua ꝓphetia duo p̄dixit.s. qꝰ deꝰ visitauit nos mittē do Joānē ꝙ eēt p̄cursor chr̄i. z ēt qꝰ deꝰ fec redēptōem. i. misit redēptorē plebis sue. i. ꝓpli sui (Būdictꝰ dñs deus isrl: qz visitauit z fec redēp. pleb sue.

In vigilia apostolorꝫ Petri et Panli

SImō Joānis diligis me plꝰ bis) Jo. vi. Est ār icīduz qꝰ ea q̄ i p̄ncipi euāge. narrant cō tigerī qñ saluator appuit Petro z socijs elꝰ piscātib⁹ i mari tyberia dis post suā rsurrectōz (Simō ioānis) scz filiꝰ (diligis me plꝰ bis) i. plꝰ q̄ alij apli ꝙ erāt p̄nres. s. Thomas Nathana el z duo filij Zebedei: z alij duo ꝙ sūt i noiati. Inrogat ār deꝫ chr̄s: ad inuēdū qꝰ is ꝙ eligit i plarū dz eē alijs mellor. Vñ lz fm iura sufficiat eligere suffi cietē: tñ q̄ ad deū q̄libz tenet eligere melioꝛē. nō melioꝛē simplr. i. ꝙ magꝭ hz de charitate: sz melioꝛē q̄ ad hoc: qꝰ. s. ꝓsidera rꝭ oib⁹ ē aptior ad regimē. Ceterꝭ tñ paribꝰ eligēdꝰ ē melior simplr: qz filior est sūmo pastori. Vide de hoc scm Tho. ij. q. lxij. ar. vj. (Dic ei: Etiā dñe tu scis qz amo te) nō ōr ār plꝰ q̄ alij. qz suā fragilitatē i negatōe fuerat expt⁹. vl qz vt ōr Aug. ignorabat aliox corda (Dic ei Pasce agnos meos). i. instrue (Dicit ei iterꝫ) Iterato ōr vt oñdat ōnrū nisuz debeat facere p̄lat⁹ de subdit⁹ (Simon Joānis diligis me: Ait illi: Etiā dñe tu scis qz amo te. Dicit ei iteruz. Pasce agnos meos) i. ꝓficeres (Dicit ei tertō Simō ioānis amas me: Contristat⁹ est Petrus qz dixit ei tertio: amas me) fm alīs eo ꝙ chr̄s freqnt interrogaret qō sciebat. Vñ fm alios ꝓtristat⁹ est: qz timuit ne chr̄s sibi p̄diceret aliqō maluz futuꝝ: sic. t fecerat qñ dixit ei ꝙ ter illū eēt negatur⁹. Et ōr ei: Dñe tu oia nosti tu scis qz amo te (ōr ei: Pasce oues m.) .i. ꝓfectos. Et nec⁹ crederꝭ leue onꝰ pes se: oñdit chr̄s ad qd ordiabat ouilū suaꝝ pastorē. qz ad h̄ vt p morte oñderet ca duca oia ꝓtēnēda. Vñ subdit (Amē amē dico tibi: cū eēs iunior cingebas te z ambulabas vbi volebas. Cū ār senuer ris extēdes manꝰ tuas) scz i cruce (z alius) scz carnifex te cinget). i. ligabit i cruce (z ducet q̄ tu nō vis) scz fm sensualitatē. i. ad morte (Hoc ār dixit) scz chr̄s (significās q̄ morte) s. ipe Petrꝰ (clarificatur⁹). i. glificatur⁹ (eēt deū) Significauit em ꝙ crucifigeret

In die apl'orꝫ Petri z Pauli

VEnit Jesus i ptes cesaree Philippi zc. Vide sup̄ i cathera scti Petri

In cōmemoratiōe scti pauli

ECce nos reliq̄mꝰ oia zc Vide sup̄ in Cōuersiōe sancti Pauli.

In octaua apostolorꝫ Petri z Pauli.

EXsit Jesus discipulos suos ascēdere i nauicla Mat. xiij. Ptz ār p̄ns euāgeliū ex dictis sabbato añ ꝑmā dñicā q̄dragesime

In festo septē fratrū.

LEquēte iesu ad turbas ecce mr zc. Mat. xij. Vide feria q̄rta post ꝑmā dñicā quadragesime.

Scte Marie magdalene.

ROgabat Jesū q̄dā pharise zc. vide feria. v. post q̄rtā dñicā q̄dragesime

Scti Apollinaris epi.

FActa ē cōtētio iter eos: qs eoꝝ videret eē maior) Lu. xxij. (Dixit autē eis. Reges

De quibusdā festiuitatibus

gētiū dñanť eoꝝ. ꝛ q̄ prātez hñt sup eos
hñficiū vocāť. Vos āt ñ sic: sz q̄ maioꝛ ē i
vob fiat sīc mioꝛ. ꝛ q̄ pcessoꝛ ē sīc mīstra
toꝛ. Nā q̄s maioꝛ ē: q̄ recūbīt. an q̄ mini
strat? Nōne q̄ recūbit? Ego āt i medio
vr̄m sū: sīc q̄ mīstrat. Vos āt estz q̄ pmā
sistz mecū i tēcatiōib⁹ meis) Hoc euan/
geliū ptz ex dictz ferīa. iiij. p⁹ scōaz dñi
cā. xl. q̄si totū. Motiuū āt ꝓtētiōis ō q̄
ō ꝛ: fz theo. fuit: qꝛ q̄rebāt ínť se q̄snā
eēt q̄ chīz traderet: fz ꝓ Grecū fuit qꝛ
discedēre chīo optebat aliquē eoꝝ fieri
alioꝝ pncipē(Et ego dispono). i. trado
(vob r̄gnū)tā ecīe militātz cui⁹ fuer̄t fa
ctī rectoꝛes: q̄ ecīe triūphātz e⁹ fuer̄t i
moꝛte facti ciues ꝛ ñr reges: qꝛ oēs scti
ī pīla aliq̄ mō r̄gnāt: qꝛ. s. reg̃t ille ī quē
oē suū velle dirigūt(vt edatz ꝛ bibatz)
sp̄z sacrz eucharistie(sup mēsā meā). i.
sup altar meū(i reg̃ meo). i. ecīa militā
te. vl̄ vt edatz ꝛ bibatz. i. vt fruami sup
mēsā meā. i. sup vl̄ ꝑ ꝑ bnificā visiōez di
tatz ꝛ sedeatz sup thꝛonos. xij. iudicātes
duodecim tribꝰ isr̄l)

Scti Jacobi apostoli.

Accessit ad Jesum mať
filioꝝ Zebedei ꝛc. Vide fe/
ria q̄rta post dñicā scōam q̄
dragesime.

Sctē Marthe ṽginis.

Intrauit Jes⁹ ī q̄dā ca/
stellū) Lu. x. Ista castellū de q̄
ḇ agit. fuit Bethania vt dicit
Orige. (Et mr̄ier q̄dā Mar/
tha noīe)soꝛoꝛ. s. Lazari(excepit illū. s.
ī domū suā. Et huic erat soꝛoꝛ noīe ma
ria: q̄ ēt sedēs sec⁹ pedes dñi audiebat ꝓ
bū illius)mag̃ suauitate eius delectata
(Martha āt satagebat). i. ꝓ viribꝰ co/
nabať(circa freq̄ns). i. q̄tidianū(miste/
riū). i. circa ꝑpatōez r̄fectiōis p̄chīo et
discipul'(Que stetit) fessa discursib⁹(et
ait)alacrit'. ꝛcū r̄uerētia ꝛ fidētia mag̃
(Dñe ñ ē tibi cure q̄ soꝛoꝛ mea r̄liq̄t me
solā mīstrare. Dic g̃ illi vt me adiuuet.
Et rñdēs dixit illi dñs. martha martha
sollicita es: ꝛ turbaꝝ). i. inq̄etaꝝ(erga
plīma). i. ꝓ mr̄ta(Paꝛoꝛ vnū ē neca/
riū). i. de⁹. vl̄ vnū. i. mēt̄z vnitaꝝ: siue q̄d
vl̄ vnū. i. vita ꝓtēplatia vl̄ actiua. Ne
cesse ē ei vt q̄ deo fuit. fuiat vl̄ i actiua
vl̄ i ꝓtēplatiua vita vl̄ i vtraq̄. Sz tñ
ꝓtēplatiua ē simpl'r melioꝛ q̄ actiua. ij
ij. q. clxxxij. ꝛ ē finis et⁹. iij. di. xxxv. In
casu tñ necitatz dimittit ꝓtēplatiua ꝓ
actiuā (Maria optimā ptē elegit). i. vi
tā ꝓtēplatiuā(q̄ ñ auferet ab ea)sīc acti
ua q̄ cessat i moꝛte. Cōsistit em̄ i fuitiꝰ
q̄ exhibem⁹ hoib⁹. Utraq̄ ꝓ vita fuit ī
brā ꝑgie Maria. Nam ꝓluabat oīa di
cta ō chīo ꝓferēs i coꝛō suo: ꝛ rurs⁹ dice
bat q̄stuaria fz Hiero. eo. s. vt arbitroꝛ
qꝛ ꝛ ō q̄stu viuerz: ꝛ ꝑ sctis paupib⁹ fa
cerz q̄stū. Jō i assūptōe et⁹ legit ḇ euā.

Scti Petri ad vincula

Venit Jesus in partes
ceſare e Philippi ꝛc. Vide su
pza in cathedra sancti Pe/
tri

In Inuētiōe scti Stephani

Ece ego mitto ad vos
pphetas ꝛc. Vide supza i fe/
sto Stephani.

Scti Dñici cōfessoꝝ

Vos estis sal terre. vide
sup in trāslatiōe bti Dñici.

In trāsfiguratōe dñi

Assumpsit Jesus Pe/
trum Jacobum ꝛ Joānem
vide sabbato scōa quadra/
gesime.

In vigilia assūptōis btē ṽginis

Loquente Jesu ad tur/
bas. vide dñica. iij. i quadra/
gesima.

In die assūptiōis btē ṽginis.

Intrauit Jesus in quod
dam castellum ꝛc. Vide supza
in festo sancte Marthe.

In decollatiõe sci Joãnis bap.

QUisit Herodes ac tenuit Joãnẽ. z vinxit eũ i carcere ꝓpt herodiadẽ vxorẽ Philippi frīs sui: qz duxerat eã) Mar. vj. De cã incarceratiõis Joannis dictũ ẽ dñica. iij. de aduẽtu. z nunc addim⁹ qđz q recitat Mgr histo. z Beda. ipa herodias fz aliqs fuit filia Arethe regis: sz reuera vt ibi sepsim⁹ fuit filia Aristoboli. Nupsit aũt fz Josephũ vt recitat mgr histo. herodi. ñ qdẽ herodi agrippe vl tetrarche: sz cuidã herodi filio herodis ascalonite ex filia simõis sacerdotis. Forte tñ vt ỏr pdict⁹ mgr. iste herodes dicebat ẽt Philipp⁹ (Dicebat ei Joãnes herodi. Nõ lz tibi hẽ vxorẽ frīs tui. Herodias ãt insidiabat illi et volebat occidere eũ nec poterat. Herodes ãt metuebat Joãnẽ). i. ppl̃z zelãtẽ p Joãne. timebat ei rebellionẽ ppli. Vñ ẽt ne ppl̃us rebellaret fingebat se libenter audire Joãnẽ (sciens eũ vir iustũ et sctm. z custodiebat eũ. Et audito eo mlta faciebat. z libenter eũ audiebat) q̃ntũ ad aliquã scitillã rõnis vl apparẽt: reuera ãt ipe vt cõplaceret adultere deside rabat ei⁹ mortẽ fm sniam Bede (z cum dies opportun⁹ accidisset). s. ad homicidiũ ppetrãdũ: vt irẽdebat adult z adultera (herodes natal suũ cenã fec: pncipib⁹ tribunis z pmis galilee. Cũq itroisset filia ipi⁹ Herodiadis et saltasset). i. chorizasset (z placuisset Herodi simlr recumbentib⁹. rex ait puelle. Pete a me qđvis z dabo tibi. Et iurauit illi: qz qcqđ petieris dabo tibi: lz dimidiũ regni mei) Juramẽtũ ãt regis fuit vt Joannẽ sub legitima cã necare videretur: z ñ ppl̃s ñ rebellarz (Que cũ exisset dix. mri sue. Quid petaz? At illa dixit. Caput Joãnis baptiste. Cũq itroisset stari cũ festinatiõe ad regẽ: petiuit dicẽs. Volo vt ptin⁹ des mihi i disco/ caput Joãnis baptiste. Et ctristat⁹ ẽ rex). s. apparent z fz opinionẽ astãtiũ: vt ỏr Beda. Nã Joseph dict⁹ ẽ pr chr̃i: qz ita videbat z putabat Dñi ãt iste herodes rex: ñ qz habuerit diadema: sed qz regnabat tanq̃ dñs (ꝓpter iusiurandũ z ꝓpter sil discũbentes noluit eã ctristare: sz misso speculatore pcepit afferri caput ei⁹ in disco. Et decollauit eũ i carcere: z attulit caput ei⁹ in disco: z dedit illõ puelle z puella dedit matri sue. Quo audito discipli eius venerũt z tulerũt corpus eius: z posuerũt illõ in monumẽto (Est autem notandum q ab hac morte raro aut nũq̃ suos milites chr̃us liberauit: qui tñ eos sepissime libauit ab alijs cruciatib⁹. Hoc autẽ iõ factũ puto: qz hec mors int violẽtas mortes videt minus dedecoz z doloris hr̃e vt i pl̃ibus. Ab hac ḡ nõ eripuit q̃s mori voluit in testimoniũ vitatis: z tñ liberauit ab alijs: siue ad cõpescendã vesaniã eoꝝ q̃ vilio/res mortes in deterius conabant inferre: siue ad ꝓfortãdũ milites suos forte interdũ trepidantes.

In natiuitate btẽ ỷginis.

LIber generatiõis Jesu chr̃i) Mat. j. Supple hic est. vl Ysto esaie. s. hec ẽ. Hebraei ẽm cõit omittũt ly est. Et intellige de generatõe tpali. qz diuia est i effabilis (filij Dauid filij Abraã) Isti duo ponunt vt radices in chr̃i genealogia. Prio: qz ad istos facta ẽ spalit promissio. Scõo. qz Dauid fuit pncipalis inter reges: z Abraam int pr̃iarchas. ex regib⁹ aũt z pr̃iarchis debebat descẽdere chr̃s. Preponit aũt Dauid lz sit tpe posteriꝰ. Prio ꝓpt regiã dignitatem: z ite ne bis repetendus fuisset Abraã i termedio vno posito. i. Dauid. s. dicendo filij Abraã z Dauid Abraã ãt zc. (Abraã genuit Jsaac.) tacek ãt de Ysmaele eiusdẽ filio: qz p illum ñ descẽdit chr̃s (Jsaac ãt genuit Jacob. Jacob ãt genuit Judã z fres ei⁹) q̃ cũ Juda nominant lz ab eis ñ descẽderit chr̃s. qz fuerũt pres z capita ppli dñi (Judas autẽ genuit Phares z Zaram de Thamar) q̃ ñ erat vxor ei⁹: sz erat vidua relicta filij ipi⁹ Jude. Dic hic btũs Hiero. q in genealogia chr̃i nlla ponit scta mlier sz tm ille q̃s scptura repbẽdit: vt Thamar

q̄ fornicata ē cū iuda. z Ruth q̄ fuit gē
tis idolatra: z sic Raab meretrix z ber
sabee q̄ fuit adulta: ꝛcūbēs cū Dauid.
Et h̄ vt ait/ vt q̄ p pctoꝛib⁹ venerat de
peccatricib⁹ nascēs/ omniū pctā deleret
Alia cā fm alios q̄re iste mulieres exp̄
munt/ ē: q̄ fuert accidētaliꝛ ꝛiūcte viꝛ
ex q̄b⁹ ꝛceperī: q̄ ñ fuert p̄me z p̄ncipa
les vxoꝛes eoꝝ. Sz ō dicta Hiero. argu
it Nico. de Lyr. Primo: q̄ fm eundē
Hiero. ꝓp̄t pctā iozā/ filij ei⁹ vsq̄ ad q̄r
tā gñationē tollunt ō chr̄i genealogia.
Vñ h̄ nō ponit ochozias: ioas: z amasi
as. Nō ḡ iste mlieres ꝓp̄t sua pctā inse
runt. Scō: q̄ btā Maria h̄ ponit q̄ sā
cta fuit. Tertio q̄ Raab videt a scīptu
ra cōmēdari: quia exploratoꝛes ꝓphī dei
abscōdit. Josue. ij. z sic Ruth: eo q̄ so
cruī fuit fidel: z ad deū ab idol' ē ꝛuer
sa. Ruth. iij. Ad ista āt soluēda Ad p
mū dico: q̄ oēs istas mlieres fuisse pec
catrices ex scīptura ꝛstat: z ꝛnr ñ sūt di
cēde sctē ad mētē Hieronymi: q̄ p sctās
itelligit inocētes. Fuert tñ vt rōnabiliꝛ
credit finaliꝛ penitētes z iustificate. Et
q̄dē iusticia Raab z Ruth satz ex dictz
ptz. Thamar āt postq̄ fuerat ad moꝛ
tē ꝛdēnata/ fuit a iuda absoluta. vt ptz
Gen. xxxviij. vñ ꝓbabile ē q̄ penituit. Et
idē est de Bersabee q̄ post fuit dilecta
regi dauid z regi Salomoni: vt ptz. iij
Reg. j. Intellexit ḡ Hiero. ō pctoꝛib⁹
penitētib⁹ ī q̄s passio chr̄i efficacia ha
bet. De iozā āt ñ hr̄ auctas vl' rō q̄ peni
tuerit. vñ ñ ē sic. Ad scōm dico q̄ Hie
ro. loquit de his q̄ ponunt i genealogia
z nō i ei⁹ termio: z q̄ potuissent omitti:
tal' āt ñ ē ꝓgo ex q̄ sola descēdit chr̄ist⁹.
Ad ttiū dico q̄ iste fuert repbēse p scri
pturā p aliq̄ tpe vt ex dictz ꝑz ꝛc. (Pha
res āt genuit eīrom) Iste phares cū iu
da pre suo z iacob auo suo ō descēdit i egy
ptū: z ibi genuit esrom: q̄ genuit arā: q̄
genuit aminadab: q̄ genuit naason. Iste
āt naason cū pre suo exīt ō egypto: z ō
fuit pnceps i tribu iuda i deserto post
prem suū q̄ fuerat pnceps i exitu isrl' ō
egypto sup eadez tribu iuda. Imo iste
aminadab q̄n rubꝛ mare fuit a dño exic
catū p medīū (ita q̄ aq̄ erāt a dextriz z a
sinistriz q̄si murꝰ: vt hr̄ Exo. xiiij) ꝓmus
post moysen cū curribꝰ suis itrauit ma
re: alijs timētibꝰ: z ibi tribꝰ iude meruit
regnū sup ꝓphm. Et de h̄ itelligit illud
Can. j. z ē vox synagoge seu ꝓphī isrl'ti
mētiz ꝑ aminadab. Ala inḡt mea ꝓtur
bauit me ꝓpt q̄drigas aminadab (Naa
son āt genuit salmō. Salmō āt genuit bo
oz ō raab) q̄ raab fuit gētil'. Sz ꝛ: q: h̄
erat pceptū legiz Deu. vij. vbi pcipit ne
tales vxoꝛes filij isrl' accipēt. Ad h̄ oꝛ q̄
illō pceptū fuit ne mlieres ad idolatriā
īducerēt maritos. vbi āt ipe erāt ꝓuerse
ad deū z aliq̄d magni egerāt ꝑ dī ꝓphe
dispēsabat a dño vt credit q̄ talia mrī
monia fierēt. Et idē dicēdū ē ō ruth q̄
fuit ꝓiūcta booz (Booz āt genuit obeth
ex ruth. Obeth āt genuit iesse) Jesse fu
it pr̄ dauid: z alio noīe dicebat isai (Jes
se āt genuit Dauid regē) Iste solꝰ noiat
rex ꝓpt excellētiā sctitatiz: z q̄ fuit ꝑmꝰ
int reges a q̄b⁹ descēdit chr̄s (Dauid āt
rex genuit salomonē ex ea q̄ fuit Vrie). i.
ex bersabee: cū q̄ pꝰ cōmiserat adulteriū
vtz. ij. Reg. xj. (Salomō āt genuit roboā) q̄ fuit stultꝰ filꝰ sapiēt iz. Sub isto
diuisuz ē regnū dauid i duo regn̄. s. i. re
gnū iuda qō erat duaꝝ tribuū. s. iude z
beniamin: z i regnū isrl' qō erat. x. tribu
um. vtz. iij. Reg. xij. (Roboā āt genuit
abiā. Abia āt genuit asa. Asa āt genuit
iosaphat. Josaphat āt genuit iozā. Jozā
āt genuit oziā) Hic tres reges omittūt.
Nā iste ē succesſiōis ordo. iozā: ochozi
as: ioas: amasias: ozias. Nō āt hꝰ ē: q̄z
euāgelista voluit vnā q̄terdenā ponere
ab Abraā vsq̄ ad dauid. z vnaz aliā a
dauid vsq̄ ad trāsmiḡtiōem babylōis
Ideo āt istos potiꝰ q̄z alios omisit fu
Hiero. q̄z iozā ꝓiūctꝰ ē ipijssime iezabel
Vñ i genealogia chr̄i filij ei⁹ vsq̄ ad q̄r
tā gñatōez excludūt (Ozias āt genuit
ioathā. Joathā āt genuit achaz. Achaz
āt genuit ezechiā. Ezechias āt genuit
manasscn) Iste ezechias nō hēbat here
dē q̄n dictū ē ei a dño p Esaiā: Dispone
domui tue q̄z morieris ꝛc. Esa. xxxviij.
z tūc fleuit: nō timoꝛe moꝛtis: sz ꝓpt de
fectū semis timēs ne chr̄s de scie suo ñ
nasceret. Jō oꝛauit z fleuit: z dñs ōdit

et.xv.annos q̄b⁹ supuluueret:z tūc genuit Manassen q̄ ꝑmo fuit pessim⁹:vt pz iiij. Reg.xxj.vbi ōr q̄ ipleuit hier'm sāguine ꝓphaꝝ vsq̄ ad os.int' quos Esaiā auūculū suū secari fecit ꝓp' q̄ō ī captiuitate duct⁹ est.final'r tn penituit:z ad regnū suū restitut⁹ ē:vtz.ij. Paral'.xxxiij. (Manasses āt genuit amon. Amō āt genuit iosiā) Iste fuit optim⁹:z a iuuēture sua q̄siuit dn̄m(Iosias āt genuit Jeconiā z frēs ei⁹i trāsmigratōe babylōis)nō q2 iā eēt trāsmigrtio qñ st̄ genuit:sz q2 imminebat. Noiank āt frēs Jeconie cū eo:q2 sicut z ille sūt captiuati. Joachaz āt q̄ ꝑm⁹ regnāuit post Josiā captiuat⁹ ē ꝑ regē egypti:vt ptz.iiij. Regū.xxiij.q̄ loco ioachaz ꝓstituit regē fratrē ei⁹ eliachim:quē vocauit ioachim vl' iechoniā. Iste a rege babylonis capt⁹/cū ī babylonē ducerek:i ipo itinere rmiss⁹ ē ad regnū suū sub turamēto q̄ ei fidelit̄ defuiret:q̄ q̄rto anno volēs rebellare:ab eodē capt⁹ z occisus est.z cadauer ei⁹ extra hier'm ꝓiectū est:z regnāuit Joachin fili⁹ ei⁹ ꝑ eo:q̄ sil'r dict⁹ ē Jeconias:lz scribat' alit' q̄ꝫ pat' su⁹. Iste regnauit trib⁹ mēsib⁹.deide ī babylonez cū mr̄e z nobilib⁹ captiuis duct⁹ ē.z regnauit auūcul⁹ ei⁹ Sedechias fili⁹ Josie. Hic vndecimo anno regni sui:q2 rebellauerat/captiuat⁹ ē a rege babylōis z excecat⁹:z hier'm ōstructa z tēplū cōbustū ē.iiij. Reg.xxv.(Et post trāsmigrtionē babylōis iecōias genuit salatiel) Iste iecōias a q̄ icipit ptia q̄terdena:nō fuit fili⁹ Josie imediate:sz fuit nepos ei⁹:alit' ñ eēnt q̄ttuordeci ī vltia q̄terdena.sz de h̄ infra (Salathiel āt genuit zorobabel)Sub isto redijt ꝓpl's dei de babylone ad terrā suaz. Hic vt ōr genuit abiud. Nec ē ꝙ h̄ q̄ ōr.j. Paral'.iij.q̄ genuit mosolā:ananiā z solomit.q2 alios istoꝝ triū habuit duo nomia:z dict⁹ est abiud. Ab isto abiud vsq̄ ad ioseph ū h̄ gñatiōis ordo i sc̄ptura.sz b.Matthe⁹ habuit aliūde. Fuerūt em̄ ī ꝓpl'o iudeoꝝ studiosi viri q̄ rōnē ō istis genealogijs tenerēt. Nec ē rōnabile q̄ q̄dā dicūt q̄ btūs Matthe⁹ ista ꝑ reuelatiōnē habuit.q2 tūc nō ꝓbasset ꝑ sc̄pturas chr̄m ex dauid descēdisse:q̄b tn ipe intēdit vt istimet dicūt. (Zorobabel āt genuit abiud. Abiud āt genuit eliachim. Eliachī āt genuit azor. Azor āt genuit sadoch. Sodoch āt genuit achim: Achī āt genuit eliud. Eliud āt genuit eleazar Eleazar āt genuit mathan. Mathā āt genuit iacob. Jacob āt genuit Joseph) Cōtra:q2 Luc.iij.ōr:q̄ ioseph fuit fili⁹ Leui. Ad h̄ ōr ꝑm Hiero.z scōs:q̄ mathan fuit fili⁹ dauid ꝑ salomonē.z mathat fuit fili⁹ eiusdē ꝑ nathan. Jsti aūt duo mathā z mathat habuer̄t vnā vxorē successiue:q̄ dēa ē escha:z ista de mathan ꝛcepit Jacob.z ō mathat ꝛcepit heli:ita q̄ Jacob z heli fuer̄t frēs vterini.i.ō eadē mr̄e:sz nō de eodē p̄re nati Heli āt acceptā vxorē/sine liberꝫ decessit.vñ Jacob fr̄ ei⁹ volēs iuxta morē legis suscitare fr̄i suo vxino semē:accepit vxorē ei⁹:z ex ea genuit ioseph:q̄ fuit natural' fili⁹ iacob z legal' fili⁹ heli(virūz marie)Sz ꝙ. Nihil em̄ ad rē:cū ipa ñ cōcepit de viro. Ad h̄ multi mlta loquūt mihi āt videt q̄ ista difficlt̄as duob⁹ vbis possit absolui ꝑm mētē sc̄tōꝝ z antiq̄ doctoꝝ. Btūs em̄ Matthe⁹ voluit ꝓbare ifidelib⁹ z fidelib⁹ q̄ tūc aderāt: q̄ chr̄s erat fili⁹ dauid.q̄ ꝓbauit ex h̄ q̄ ioseph descēderat a Dauid.q2 tūc rē poris ꝓstabat q̄ btā ꝙgo erat ñ solū ō eadē tribu cū ioseph:sz etiā ō eadē familia. Nob āt ñ volut btūs Matthe⁹ aliter q̄ꝫ ꝑ fidē ꝓstare chr̄m ex dauid descēdisse. Oz ḡ eo tpe ꝓstabat ꝙginē ab eadē radice cū ioseph descēdisse:iō euāgelista morē suās sc̄pturaꝝ:ñ descripsit genealogiā ꝑ femina:sz ꝑ virū.z eadē rōne descripsit eā ꝑ maritū z ñ ꝑ p̄rez:q̄uis ēt dicāt q̄dā ioachim p̄rem ꝙgis nō fuisse ō stirpe Dauid.sz mr̄em tm̄.i. Annā.

Est āt sciēduz q̄ btūs Tho.iij.q.xxxj.ar.ij.z.iij.mlta tāgit ad declaratiōem huius euāgelij factētia:dicēs.Cū Aarō fuerit de tribu leui:videt q̄ de eadē fuerit btā ꝙgo:q2 fuit cognata helisabet q̄ fuit ō filiab⁹ aarō.vtz Lu.ij.z ꝓpr̄ chr̄s nō descēdit a dauid/q̄ fuit de tribu iuda. Sz dicēdū ē q̄ ōt sic Grego.nazāze. Hoc nutu dei ꝓtigit vt regiū gen⁹ sa/

cerdotali stirpi iūgeret: vt chīs q̄ rex ē
z sacerdos ab vtrisq̄ nasceret fm carnē
Vñ z aarō p̄m⁹ sacerdos fm legē duxit
ex tribu iuda ꝓiugē helisaber filiā ami
nadab. Sic g̃ potuit fieri vt p̄ helisa⁊
bet aliquā vxorē habuerit ō stirpe Da
uid: rōe cui⁹ brā ꝓgo Maria q̄ fuit de
stirpe dauid/helisaber cogīta fuit. Vel
pot⁹ ecōuerso p̄ brē Marie de stirpe
dauid exñs/vxorē habuit ō stirpe aarō
Vl' sīc ōr Aug. xxvj. ō Faustū. Si ioa
chim p̄ brē marie ō stirpe fuit aarō: vt
Faust⁹ heretic⁹ p̄ scꝑturas aliq̄s apocri
phas asserebat: credēdū ē mꝝem ioachi
fuisse ō stirpe dauid vl' etiā vxor ei⁹: ita
vt p aliquē modū Mariā dicam⁹ fuis
se ō stirpe dauid. Preterea scō de chīo
ōr Esa. ix. Sup solium dauid z sup re⁊
gnū ei⁹ sedebit. g̃ ñ fuit filī⁹ ieconie. de
q̄ Hier. xxij. ōr. Scribe vir iste sterilē.
nō erit ō semie ei⁹ vir q̄ sedeat sup solū
dauid. Sz ad h̄ dicēdū ē q̄ vt ōr Amb.
sup Lu. illa auctas nō negat posteros
nascituros ō iechonia: sz regīturos secu
lari honore: q̄li chīs ñ regnuit. Preterea
tertio. Nā Lucas ōr ioseph filiū Leui
z Mat. iacob. z ꝓñr habuisset duos pa
tres. Ad h̄ ār ōr Greg. nazā. q̄ ȳdē fue⁊
rūt q̄s matthe⁹ z lucas cōmēorat: sz sb
diuerſ noib⁹ q̄si binomios. Sz h̄ stare
nō ꝑt. q; matthe⁹ ponit vnū filiorꝝ Da
uid Salomonē. Lucas ār ponit aliū. s.
nathā: q̄s fm hist⁹iā libri Regū ꝓstat
fuisse frēs. Alij dixerūt q̄ matthe⁹ veraz
genealogiā scꝑsit. Lucas ār putatiuā.
vñ icepit vt putabat filī⁹ ioseph. Erāt
ei aliq̄ ex iudeis credētes chīm p reges
a dauid nō descēdere q̄ꝑ regū facinora
sz p stirpē hoim ꝑuatorꝝ ē nasciturum.
Alij ār dixerūt q̄ matthe⁹ ponit ꝓres car
nales. lucas ꝓo spūales. i. viros iustos
dictos ꝓres q̄ꝑ sīlitudnē honestat⁹. Sz
i li. v. de qōnib⁹ ve. z no. test. rndet q̄ nō
ē intelligēdū ioseph fuisse filiū heli: sed
q; heli z ioseph fuerūt tpe chīi diuersi
mode a dauid descēdētes. Vñ ō chīo ōr
q̄ putabat filī⁹ ioseph: z q̄ etiā ipe chīi
stus fuit heli filī⁹. q̄si di. q̄ chīs eadē ra
tiōe ꝑt dici filī⁹ z heli q̄ z ioseph z oīm
descēdētiū a dauid. sīc ap'ls ōr ad Ro⁊
ma. ix. ex q̄b⁹. s. iudeis chīs ē fm carnē.
Aug. añt i lib. de qōnib⁹ euāgel'. tripl'r
soluit dicēs. Aut alter euāgelista ꝓpter
ioseph noiauit. reliqu⁹ ꝓo auū matnuz
vl' aliquē de cognat⁹ matoribus. aut vn⁹
illoꝝ erat pat' natural' ioseph z adopti⁊
uus. aut iudeoꝝ more cū sine filijs vn⁹
decessisset: ali⁹ ex defuncti vxore eidē fi
liū ꝓcreauit. qō etiā ē q̄ddā gen⁹ adopti
onis legal': vt idē Aug. ōr. ij. ō ꝓsen. euā.
Est ār tertia solutio verior: quā Hiero
nym⁹ sequit sup Mat. z Eusebi⁹ i ec⁊
clesiastica histo. ab Aphricano histori⁊
ographo traditus asserit: q̄ mathan ex
escha genuit iacob: z melchi ex eadē re⁊
licta genuit heli. Et iacob ex vxore heli
genuit ioseph. q̄ ꝓñr fuit legal' filī⁹ he⁊
li z natural' iacob. Lucas ār scribit le⁊
galē generatōem. z Matthe⁹ carnalē.
Et q̄uis Damasce. dicat brām ꝓgine
attinere ipi ioseph rōne heli. qz. s. ipa de
scēdit ex melchi: q̄ ex dauid descēdit p
nathā. tñ credēdū est q̄ a salomōe p ali⁊
quē modū descēderit p illos ꝓres quos
matthe⁹ enūerat: ꝑserti cū Amb. dicat
chīm ō semie ieconie descēdisse. Prefea
q̄rto. Nā Matthe⁹ icipiēs ab Abrāā
vsq̄ ad Joseph q̄dragita duas genera
tiōes enūerat. Lucas ār icipiēs a chīo
vsq̄ ad deū enūerat septuagita septez⁊
g̃ alter eoꝝ incōgrue describit generati
onē chīi. Ad h̄ aūt sic ōr Aug. li ō ꝓsen.
euāge. Matthe⁹ regiā i chīo istituerat
īsinuare p̄sonā. Lucas ꝓo sacerdotalē.
Vñ i generatōib⁹ matthei signat nr̄oꝝ
susceptio pctōꝝ a dño: inq̄ntum. s. p car
nis origine sīlitudine sūpsit carnis pec
cati. In generatiōib⁹ ār Luce fcat nr̄o
rū absolutio pctōꝝ: q̄ ē p sacrificiū chīi
Inde ē Primo q̄ Matthe⁹ enūerādo
descēdit Lucas ascēdit. Et scō Mat
the⁹ a Dauid p Salomonē descēdit: i
cui⁹ mōe ille peccauit. Lucas ꝓo ad da
uid p nathā ascēdit: p cui⁹ nois ꝓphetā
petīm illi⁹ expiauit. Et tertio matthe⁹
texit generationē ab initio sui euāgeliī
incipiēs ab Abrāā: z finiēs i Joseph i
chīi natiuitate. Lucas ꝓo ecōuerso inci
pit i baptismo chīi tanq̄ magis sacer⁊
dotē declaret de expiandis pctis: ex te⁊

stimonio Joānis dicētis: Ecce agnus dei ⁊c. Et ascēdit trāscēdēs abrahā vsq; ad deū: cui expiati reconciliamur. Deinde ait origine adoptōis describit: qz p eā efficimur filij dei: sic̄ p carnalē filiū ōi fit filius hois. Satz ait ōmōstrauit ñ se iō dixisse ioseph filiuz dauid qz de illo sit genitus: sz qz ab illo fuerat adoptatus: cū ⁊ ipm Adā filiū dei dixit: eo qz sit factus a deo. Nūerus ait q̄dragenarius ad tps pñtis vite ptinet ꝓpt q̄ttuor mōi ptes: in q̄ mozalē vitā ducim⁹ sub chzo regnāte. Quadragita ait q̄ter bz decē: ⁊ ipa decē ab vno vsq; ad q̄ttuoz ꝓgrediēte nūero ꝓfirmant. Potest etiā denarius ad decalogū referri: ⁊ q̄ternarius ad pñtē vitā: vl etiā ad q̄ttuoz euāgelia: fm q̄ chzs regt in nob. Jō Matthe⁹ regiā psonā cōmendās/ q̄draginta psonas posuit: excepto chzo. qō itelligēdū ē si sit idē ieconias q̄ ponit i fine scōi q̄ternarij ⁊ ꝓncipio tertij: vt vult Aug. dicēs illō esse factū ad significandū q̄ in ieconia facta ē q̄daz ad exteras gētes deflexio: qñ i babyloniā trāsmigratū ē: qō significabat chzistū a circūcisiōe ad ꝓpuriū migraturū. Hiero. aūt ōr fuisse duos: pzem. s. ⁊ filium: vt genealogia ꝓstet ex tribꝰ q̄ternarijs: q̄ ascēdit ad q̄dragita duas psonas Qui etiā numer⁹ ꝓuenit scē ecclie: da ꝓsurgit ex senario: q̄ fcat laborem pñtis vite: ⁊ septenario q̄ fcat q̄tē vite future. Nā sexies septē sunt q̄draginta duo. Jpe etiā q̄terdenarius qz ex denario ⁊ q̄ternario ꝓstituit: ad eādem figurā ptinēt p̄ q̄ attributa ē q̄dragēario: q̄ ex eis dē numeris ꝓsurgit fm multiplicatōez. Numer⁹ aūt q̄ vtit Lucas fcat vniuersitatē pctōz. Denarius em̄ ran q̄ iusticie numer⁹ in decē p̄ceptz ostēdit. Peccatū aūt est legis trāsgressio. Denarij ꝓ numeri transgressio est vndenarius. Septenarius aūt signat vniuersitatē. qz vniuersuz tps septenario diez numero voluit. Septies aūt vndecim/ septuaginta septē ꝓstituūt: p qō fcaf vniuersitas pctōz: q̄ p chzm tollunt. Preterea ḋnto liij. Regū. viij. legit: ⁊ ptz q̄ cum dixit Matthe⁹. Joza genuit oziaz: emisit in termedios reges. s. ochoziā ⁊ ioaz ⁊ amasiā. Sed ad ꝟ ōr Hiero. sup Mat. q̄ ioram rex generi se miscuerat ipijssime iezabel: idcirco vsq; ad q̄rtā generationē ei⁹ memoria tollit ne in scētē natiuitatis ordie ponerē. Et ita vt Chzysōr: q̄ntra bñdictio facta ē sup Jehu q̄ vi dictā fecerat de domo achab ⁊ iezabel: tāta fuit maledictio sup domū ioza ꝓpt filiā iniq achab ⁊ iezabel: vt vsq; ad q̄rtā generatiōem p̄scindant filij ei⁹ ō numero regū: sicut scptū est Exo. xx. Reddā pctā patz in filios vsq; ad q̄rtā generatiōem. Est etiā attendēdū q̄ aliq̄ reges pctōres i chzi genealogia ponunt: sed nō fuit ꝓtinua eoz ipietas. Nam vt ōr i li. q̄nū vete. ⁊ no. test. Salomō merito pzis sui fuit remissus i regnū: ⁊ roboā merito asa filij sui: illoz ꝓ triū cōtinuata fuit ipietas. Preterea sexto alij q̄ mres in hac genealogia ponunt: ⁊ nō oēs: ⁊ simil⁹ aliq̄ fres. s. Jude ⁊ ieconie: ⁊ rursus phares ⁊ zarā. Lucas aūt nihil tale ōr. Sed ad ꝟ ōr Hiero. vbi s. q̄ i genealogia saluatoris nulla scrāz mulier assumit: sz ille q̄s scptura reprehēdit vt q̄ p pctōribꝰ venerat/ de peccatricibꝰ nascēs oīm pctā deleret. Ejn ponit thamar reprehēsa de socerino ꝓcubitu: ⁊ Raab meretrix: ⁊ Ruth alienigena: ⁊ Bersabee adultera: q̄ nō ex ꝓpzio/ sed ex viri sui noīe designat. tū ꝓpt ei⁹ iniq̄tatē: da fuit adultery ⁊ homicidij ꝓscia. tū vt nominato viro pctm̄ Dauid ad memoriā reuocet. Etqz Lucas intēdit designare chzm vt expiatoz: pctōz: tales nō assumit mulieres. Fratres aūt Jude cōmemorant in signū q̄ ad populū dei ptineāt: a q̄ tñ sepant Hismael frat Jsaac: ⁊ Esau frat Jacob. ⁊ etiā vt excludat supbia. Multi em̄ ex fribꝰ Jude ex ancillis nati erāt: sed oēs simul erāt patriarche ⁊ ꝓncipes tribuū. Phares autē ⁊ Zarā simil nomiant fm Amb. sup Lucā: qz p eos gemia describit vtriusq; populoz. Una fm legē signata p Zarā. ⁊ altera fm fidē signata p Phares. Fratres aūt ieconie ponunt qz oēs diuersꝰ tribꝰ regnarūt. qō in alijs regibꝰ nō accideraf. Vel quia eoz simil fuit ⁊ iniq̄tas ⁊ miseria. Hec oia ex sancto Tho-

vbi ſ. Pro qb⁹ ſcito ꝓmo q̃ aliq̃ ſua exẽ plaria ſũt deꝑuata: vt ꝑ mathan habe/ ant melchi. Heli ei fuit fili⁹ mathã: vt ptz ꝑ Lu. Et ſcõo q̃ ꝑ libꝝ regũ itelli/ git libꝝ i q̃ narrant hiſtorie regũ. Na/ than ei fuiſſe frez Salomõis hz. j. Pa/ ral. ix. ſz ñ i li. regũ. Fuit ãt nathanꝫ aliq̃s nãlis fili⁹ berſabee. ſz meli⁹ dicũt alq̃ q̃ fuit fili⁹ adoptiu⁹ dõ. z ꝓñr vbi ſ dr fili⁹ berſabee. Salomõ ei i puerbꝫ dr ſe fuiſſe vnigenitũ. ſ. naturalẽ coram mr̃e ſua. Et ꝉtio q̃ ꝫ Raba. berſabee ꝑ ꝓo noie ñ exꝓmit: qz peccauit i coitu: ꝫ quẽ tetigit genealogia. Sz itez ꝓ ꝓdicta arguit Nã chr̃i genealogia debuit de/ ſcribi ꝑ viros magz chr̃o attinẽtes. ſed hmõi fuit Joachim z ſui prẽs reſpectu Joſeph qz chr̃s aliq̃ mõ deſcẽdit ex Jo achi: nllo ãt mõ deſcẽdit ex Joſeph. Ad h̃ dico q̃ ꝑ Joachi deſcribi non debuit. Pro qz ꝓ ſcpturaꝝ ꝓſuetudinẽ fuiſſet deſcpta ꝑ femias: qz Joachi ñ attinge/ bat chr̃z imediate nſi ꝑ feminã. Scõo qz ñ eq̃ clare ꝑ ſcpturas deduci potat Io achi ex Dõ deſcẽdiſſe: ſic potuit deduci de Ioſeph: cui⁹ ſignũ ẽ q̃ dã aſſeruerũt ip̃m fuiſſe de tribu leui. Sz ꝓh: qz di/ ctũ ẽ btãm mariã fuiſſe de eadẽ familia cũ Joſeph q̃ fuit de tribu Iuda. ℊ z pat ei⁹ fuit de eadẽ. Ad h̃ dico ꝓmo q̃ eſto q̃ ita fuerit: ñ tñ ita ꝑ ſcpturas erat ma nifeſtũ. Scõo q̃ potuit Ioachim fuiſſe de tribu leui ex ꝓte pr̃is: z btã maria de tribu Iuda ex ꝓte mr̃is: vl̃ ecõuerſo. No bis ei ſufficit q̃ btã ꝟgo ex ꝓte pr̃is aut mr̃is fuerit de tribu z familia Joſeph quẽ ꝑ ſcpturas autẽticas ꝓſtabat tunc eſſe ſi liũ dauid.

In exaltatiõe ſancte crucis.

Qvnc iudicium eſt mun di ꝛc.) Vide feria ſecũda poſt ꝓñicã palmaꝝ.

In vigilia ſancti Matthei

Vidit Jeſus publicanũ noie leui ſedentẽ ad teloneũ Lu. v. Sciẽdũ ẽ q̃ publicã⁹ ẽ q̃ publica exigit vectigalia ſeu pedagia vl̃ tributa: z tales cõiũ ſũt viri flagitioſi z infames. Iſte ãt leui qui dr fuiſſe publican⁹ ſm Aug. fuit Mat thei⁹: q̃ fuit Binomi⁹. Beꝺ. Sz lucas z Marc⁹ ꝓpr̃ honorẽ euãgeliſte nomen tacẽt vulgatũ. Matthe⁹ ãt i ſui ſm mõis ꝓncipio accuſato: ſui fact⁹: matheũ ſet publicanũ noiauit: neq̃s a ſalute deſpe ret ꝑ imanitate pctõr: cũ ipe ꝺ publica no i apl̃z ſit mutat⁹. Hec ille. Teloneũ ãt ẽ loc⁹ i q̃ tl̃es officiales reſidere ſolẽt. a telon grece latine tributũ ꝫ q̃ſdaz (et ait illi. ſeq̃re me. Et relict⁹ oib⁹ ſurgẽs ſecut⁹ ẽ eũ) ñ leuitate duct⁹ ſimplicis et vni⁹ ꝟbi. ſz qz ꝫ Hiero. chr̃s tetigit cor ei⁹ (Et fec̃ ei cõuiuiũ magnũ leui i do/ mo ſua: z erat turba m̃lta publicanoꝝ z aliorꝝ q̃ cũ ill̃ erãt diſcũbẽtes) q̃. ſ. fuer̃t ſocij Matthei. a q̃b⁹ ille receſſur⁹ fec̃ eis conuiuiũ. Chr̃s ãt familiariť cũ tl̃ib⁹ ꝓuer ſabaꝫ vt eos z ad fidẽ z ad bonos mo/ res vocarz. alios ꝟo q̃ iuſte viuebãt / nõ erat op⁹ vocare ad pniaz. ſz ad fidẽ tm̃/ mõ (Et murmurabãt phariſei z ſcribe eoꝝ dicẽtes: q̃re cũ publicanis z pctõr̃i bus mãducaz̃ z bibiz̃? Et rñdẽs ieſus dixit ad illos. Nõ egẽt q̃ ſani ſũt medi/ co: ſz q̃ male habẽt. Nõ veni vocare iu/ ſtos ſz pctõres ad pniam)

In die

Qvm tranſiret ieſus vi/ dit hoiem ſedentez in teloneo Matthei nomie) Matt. ix. (Et ait illi: ſeq̃re me. Et ſur/ gẽs ſecut⁹ ẽ eũ. Et factũ ẽ diſcũbẽte eo i domo. ecce m̃lti publicãi z pctõres ve niẽtes diſcũbebãt cũ ieſu z diſcipl̃i ei⁹. Et vidẽtes phariſei dicebãt diſcipl̃i ei⁹ Quare cũ publicãis z pctõr̃ib⁹ mãdu/ cat mgr̃ veſter? At ieſ⁹ audiẽs ait. Nõ eſt op⁹ valẽtib⁹ medic⁹ ſz male habẽtib⁹ Euntes ãt diſcite) qz. ſ. ñ bene intelligi tis (quid eſt) illud qđ ſcribit Oſee. vj. ſ. Miſericordiam volo z nõ ſacrificium. Sũt aũt iſta ꝟba dei. que duplicit̃ ex/ ponunt. Uno modo vt ram miſericor/ dia ad primũ ꝫ ſacrificiũ factum deo laudet: ſz miſericordia que ẽ effect⁹ cha

ritatis p̄ferat sacrificio qō ē op⁹ latrie: sicut ⁊ charitas ē dignior latria ꝫ theophi. Vñ ꝑma p̄cepta sūt p̄cepta charitatꝭ. Alio mō vt op⁹ nūc laudet ⁊ op⁹ sacrificij reprobet. nō simplr sed tale q̄le offerebāt pharisei ꝫ glo. quia sine mia freq̄nt sacrificabāt vt iusti crderentur (Nō eī veni vocare iustos sz pctōres). s. ad pniam. Hā oēs q̄dē venit chr̄s vocare ad fidē: sed ad pniam ꝑpe venit vocare solū eos q̄ cōmiserunt aliqō mortale qō deleri ñ p̄t nisi p̄ pniaz factā i h̄ mūdo Qui aūt habēt solū venialia: saluari possunt etiāsi nūq̄ i isto mōdo penitentiam siue actualiter ꝛterant: vt patuit i qōnib⁹. Et iō tales chr̄us nō venit vocare ad pniam ꝑpe.

Sancti Michaelis

QVisputas maior ē in regno celor̄) Mat. xviij. Ad intellectū p̄mi euāgelij Sciēdū ē vt patz ex textu Matt. q̄ pauloañ chr̄s fuerat trāsfigurat⁹: añ aliq̄s discipl̄os. Vñ alij h̄ egretulēt vt dr Lhzy. Silr ēt iusserat solui tributū p se ⁊ Petro: qō q̄ solū p capitib⁹ domor̄ soluebat: alij indignati sūt. Vñ vt habet Mar. ix. i via ꝛrēdebāt q̄s eor̄ū videret eē maior. ⁊ chr̄s i domo eos de isto supbie motu repbēdit. Qui videtes se repbēsos interrogauerūt q̄s eēt maior i regno celor̄. i. i eccl̄ia p meritū vl p gl̄iam. (Et aduocās iesus puerū) corpe et spū. i. hūilē. Fuit aūt iste puer⁹ felix: q̄ dign⁹ chr̄i ꝛtactu: btūs Marcialis: vt ferf (statuit eū i medio cor̄: ⁊ dixit eis. Amē dico vob nisi ꝛuersi fueritis (. s. a supbia ⁊ ambitiōe dominādi (⁊ efficiamini sic puerⁱ). i. humiles ⁊ puri (ñ intrabitis i regnū celor̄. Quicūq̄ g̃ hūiliauerit se sic puer⁹ iste: h̄ maior ē i regno celor̄) Hō q̄ hūilitas sit maxia ꝛrtutum: maiores ei sūt theologice. sz q̄ de⁹ hūilibus dat gr̄az Jac. iij. ex q̄ q̄s ē magn⁹ i merito ⁊ ꝑmio: ⁊ magis humilib⁹ dat maiorē (⁊ q̄ suscepit vnū puerū talē in nōie meo: me suscipit. Qui āt scandalizauerit) q̄d sit scādalū ⁊ ąꝛtuplex: vide feria. iij. p⁹. iij. dñicā q̄dragesime (vnde de pusillis ist⁹ q̄ i me credunt) Nota q̄ scādalizari passiue ē ruere i pctm̄ ꝑpe dictū aut factū alteri⁹. iō sic ruere ꝑpe est pusillor̄ ita ⁊ scādalizari ⁊ ēt scādalizare actiue. Perfecti āt neq̄ scandalizant neq̄ scādalizant. nisi forte q̄ ad pctm̄ veniale. ij. ij. q. xliij. Mirant tñ ēt pfecti interdū ⁊ male ꝓcipiūt de aliq̄. sz h̄ nō ē scādalizari: lz hi de q̄b⁹ ꝓcipiūt ⁊ mirēt q̄ntum i se ē scādalizent (expedit ei). i. meli⁹ ē ei. Meli⁹ ei ē mori q̄ꝫ peccare ēt venialit. Vel expedit ei. i. ipe sic meret maxie loq̄ndo d̄ scādalo mortali (vt suspēdat mola asinaria). i. quā trahit asinus ad pistrinū. vl alit (i collo ei⁹ ⁊ demergat i ꝑfundū marꝭ) Loq̄t autē dñs more palestie: vbi dānati sūmergūt ꝫ aliq̄s (Vle mōdo a scādalis. Necesse ē em vt veniāt scādala) necesse in q̄ñ ñ absolute: sz ex suppositiōe q̄ homines velint secularit ⁊ lasciue viuere: vl suppositā malitia diabolica ⁊ ifirmitate hūana ꝫ alij q̄s. Vel fm glo. scādala sunt necaria. i. vtilia vt q̄ pbati sūt manifesti fiāt (verūm̄ ve hoi illi ꝑ quē scādalū venit. Si aūt man⁹ tua vl pes tu⁹ scādalizat te. abscinde eū ⁊ ꝓjce abs te) Hoc mltiplicit exponit. ꝑmo ꝫ Hilariū. vt p ista mēbra accipiant homines q̄ st nob cā ruine. q̄ rū ꝙersatiōez a nob debem⁹ abscidere Scōo ꝫ alios vt p ista irelligāt diuersas affectiōes q̄b⁹ peccam⁹: q̄ ampurande sūt. Tertio videt mihi q̄ debeat exp̄i alit. Pro q̄ sciēdū est q̄ nihil phibet aliquā ꝓditionalē eē verā: cui⁹ ptes st falsē. vt si hō volat: hō habet alas. Et silr p̄t eē ꝓditionalis licita: cui⁹ ptes sūt illicite: vt si sortes vult occidere platonem. plato occidat sortē. Et ita est forte in p̄posito. Si ei manus tua scandalizat te ita. s. q̄ nō solū sit occasio tibi sed etiam sit causa peccati: abscinde. Quia tñ nihil p̄t nob eē cā pcti: phibemur nob inedere mēbra: q̄ tñ si p impossibile eēnt sufficiēs causa ruine nr̄e: illa licite abscideremur: sec⁹ si eēnt occasio tm̄ vt ꝑpe ē scādalizās: q̄ nō causa sed occasio ē pcti. (Bonū tibi ē vnū oculū habēti in vitā intrare: q̄ꝫ duos oculos habentem mit-

tē in gehēnā ignis. Videte ne ꝓtēnatis vnū ex his pusillis) Quare āt nō sūt ꝓtemnēdi pusilli: ē rō, qz tātuz ē ō eis cura deo vt āgelos habeāt custodes. Vñ ōr (Dico em vob qz angeli eoꝝ in ceł sp vidēt faciē ꝑris mei q̄ i ceł ē) sz nunq̄d angeli alioꝝ hoim nō vidēt faciē dei: Dico q̄ sic. sz ceterꝫ paribꝫ sp āgeli pueroꝝ sūt letiores. qz ceterꝫ paribꝫ sp inocēs ē dignior penitēte: fm s. Tho. Et h̄ loco z ex eo qō Act. xij. dicebāt fideles ō Petro q̄ nō erat ipe sz angelꝰ ei⁹: dixerī doctores q̄ hoibꝫ angeli ad custodiā ōputant. De hac āt custodia h̄ inserere volo mltas snias suppositas ex diuerſ locis doctrine scti Tho. Singulꝫ igit hoibus vt sūt singulares ꝓsone deputant singuli angeli. sz vt sūt ꝓtes alicuⁱ⁹ collegij/ h̄nt vnū cōem sibi z alijs de collegio. Soli āt angeli infimi ordis h̄nt cura de ꝑticularibꝫ hoibꝫ. Prelatⁱ⁹ tñ vt ꝑsona ꝑuata custodit ab angelo. sz vt ꝑlatⁱ⁹ ē illumiat ab archāgelo vł ꝓncipe. Quidā etiā angeli custodiūt vnā, puinciā: z aliq̄ vnā ꝓsonā tm. Sicut ēt vnicuiq̄ hoi datⁱ⁹ ē ad exercitiuz vnⁱ⁹ spūs bonⁱ⁹ z alt malⁱ⁹: ita z singulꝫ gētibꝫ duo spūs ꝓponunt. s. vnⁱ⁹ bonⁱ⁹ z vnⁱ⁹ malⁱ⁹. Angeli etiā custodiūt ꝑticlares hoies. archāgeli puicias. ꝓncipatⁱ⁹ totā naturā hūanā. ꝓtutes coꝛpa celestia. ꝓtates sūt sup demões. sz dñationes sup bonos spūs h̄nt custodiā. Singulꝫ q̄z speciebꝫ rez corruptibiliū tā aialiū q̄ plātaꝝ z insensibiliū deputant singuli angeli: sicut singulꝫ idiuid uis icorruptibiliū: puta singulꝫ hoibꝫ q̄ sūt icorruptibiles fm aiam. Idē āt angelⁱ⁹ custodit mrem z infantē q̄diu ē in vtero mris. Hō ēt in statu inocētie idigebat angelo ꝓt ꝑcula extrinseca tm. Chris āt nō habuit angelū custodē: sz mistꝫ q̄ ad passibilitatē coꝛpis tm. Sctificatꝫ etiā i vtero deputat angelⁱ⁹ custos. Dānādis q̄z deputātur angeli custodes: qui retrahūt eos a multꝫ malꝫ. Antichris etiā hēbit angelū custodē: qz h̄ auxiliū ē toti hūane nature ꝓcessum. Sz hoies vł aie nō deputant ad custodiā hoi: qz nō sūt i supiori gradu nature sicut angeli. Angeli etiā dant ad custodiā statim a ꝓceptiōe hoꝛminis post aiam rōnalē. ij. dist. xj. Hāc tñ fm alios sniam scts Tho. reuocauit. j. ꝑte. q. cxij. vbi tenet q̄ i naritate dat hoi angelⁱ⁹. Forte tñ q̄ nihil reuocauit: sed i infusiōe anie rōnal angelⁱ⁹ custodies mrem incipit custodire plē: non solum vt aliq̄d mris sicut añ faciebat: sed vt aliq̄d matris iam aliq̄ mō. i. q̄ ad formā vltimatā distinctū a mre. Iz nō q̄ ad colligatiōem coꝛpalē. In naritate ꝓ ab vtero iā deputat angelⁱ⁹ alⁱ⁹. Sz de h̄ alⁱs deo ꝑuto vt spero. Angelⁱ⁹ etiā nō deserit hoiem quē custodit vsq̄ ad mortē. Custodia etiā angeloꝝ ꝓncipatⁱ ordinat ad illuminandū intellectū: sed secūdario ad arcēdū demones. Angeli etiā boni pugnāt ad inuicē ꝓ custodit⁊ hoibꝫ z regnis: nō qz habeant ꝓtrarias volūtates: sz qz allegāt merita custodi toꝝ: z p eis ꝓsulūt diuinā volūtatē: vt sciāt qs debeat vincere vel succūbere. Hec oia sē sci Tho. ij. di. xj. vł. j. q. cxij vel in alijs locis.

Sancti Luce euāgeliste

DEsignauit dñs z alios (septuagitaduos discipulos) Lu. x. Sciēdū ē fm Chrȳ. q̄ ōs pdixerat q̄ ꝓphas q̄ euāgelica pdicatio nō solū ad duodeci tribus isrł pueniret: sz etiā ad oēs gētes. Jō post designatōem duodecim apłoꝝ designauit z alios septuagitaduos fm sz q̄ septuagitaduab⁹ linguis mōs diuisus ē. Idē ōr Beda: addēs q̄ ꝑbit tenēt locū hoꝝ (z misit illos binos añ faciē suā i oēm ciuitatē z locū q̄ erat ipse vēturⁱ⁹) Binos inquā ꝓmo rōne mutue ꝓsolatōis. scō rōne mutue ꝓseruatōis vt. s. vnⁱ⁹ esset custos alterⁱ⁹. tertio rōne ꝓfirmāde ꝓitatis: vt in oꝛe duoꝝ vł trium staret oē ꝓbū. q̄rto i signū frne charitatis. (Et dicebat illis. Messis q̄dez multa). i. multi sunt populi ꝓgregādi q̄ fidē ad hoꝛreū eccīe (operarij āt pauci) Iz sint multi comestores. Grego. i homel. Sed nō sine graui meroꝛe loq̄ possumⁱ⁹ q̄ subdit. Operarij ꝓo pauci. qz tm sunt

q̄ bōa audīāt: desinūt q̄ vicāt. Ecce mū
dus sacerdotib⁹ ē plen⁹. sz tñ i messe vei
rar⁹ valde repīt operator. qr officiū q̄dez
sacerdotale suscipim⁹: sz op⁹ officij non
iplem⁹. Hec ille. (Rogate ḡ dñm mes=
sis). i. deū (vt mittat operarios i messem
suā) Ad quā missionē duo req̄runt. s. fa
cere idoneū ad docēdū: z dare volūtatē
causasq̄ docēdi. Istos ār operarios ſm
Chr̄y. chīs mltiplicauit dicēs. Ditto
vos: ñ addēdo ad nūez: sz p̄cedēdo ſtu=
tē. Greg. Per ħ etiā iducēdi sūt subditi
vt p suis pastorib⁹ rogēt: vt dīḡ operi
valeāt: nec ab exhortatōe torpeat lingua
Sepe em̄ p sua negtia p̄dicātiū restrin=
gīt lingua. Sepe ꝺo ex subiectoꝝ culpa
agīt vt eis q̄ pūt p̄dicatōis ſmo sūtra=
hat. Hec ille. Ite (Ecce ego mitto vos
sīc agnos inf lupos. Nolite portare sac
culū neq̄ perā neq̄ calciamenta) Quō
ista itelligant: vide dñica. iiij. ō aduētu
dñi (z neminē p vīā salutaueritis) Do=
dus iste loq̄ndi ē q̄ vrebāt hoies q̄n ali=
q̄d fīēdū mādabāt q̄ sollicite z festinā
ter ipleri volebāt. sīc. iiij. Reg. iiij. dixit
Helise⁹ Giezi quē velocit mittebat. Si
occurrerit tibi hō/nō salutes eū. z si sa
lutauerit te q̄ spiā: ñ rñdeas ei (In quā=
cūq̄ domū itrauerit⁹ pmū dicite Pax
huic domui. Etsi ibi fuerit fili⁹ pac⁹). i.
aliq̄s p̄destinat⁹ ad eī pacē (req̄esc⁹ su
per illū pax vīa. i. pacifice suscipiet ꝺbū
q̄ eī pacē initiat⁹: ita q̄ p̄dicatio vīa
vob erit ad meritū z illi ad salutē (Sin
autē ad vos reuertet) ita q̄ vos q̄dē hē=
bit⁹ meritū: ñ ār illi fructū ex ea (In ea
dē ār domo manete) qr mutatio hospiti
ox arguit mētē leuitatē plerūq̄. Vñ ōr
ifra. Nolite trāsire ō domo i domū (edē
tes z bibētes q̄ apō illos st) sine scrupu
lo: qr vob merito p̄dicatōis debent (Di
gnus ē em̄ operi⁹ mercede sua) ḡ a forti
ori dign⁹ ē sūptib⁹

In die scōr Simōis z Jude.

Nec mādo vobis vt dili
gat⁹ inuicē) Joā. xv. (Si mōs
vos odit: scitote qr me prior
vob odio habuit. Si de mōdo
fuissetis: mōs qō suū erat diligeret. Qr
ꝺo ō mōdo nō est⁹: sz ego elegi vos ō mū
do: ꝓpterea odit vos mōs) Cōtra. qr in=
terdū hoies mūdani se odiūt. Ad ħ ōr
s. Tho. q̄ similitudo semp ē causa amoris
amicicie q̄ntū i se ē. sz tñ nō ē cā amoris
ꝓcupiscētie. qr iste amor causat⁹ ex vti=
litate vl̄ delectatōe q̄ puenit ex re ama
ta. Similitudo aūt aliq̄n ē causa dāni et
incōmodi. Vñ rixant superbi: qr vn⁹ mi=
nuit alteri⁹ gl̄iaz. z rixant figuli: qr vn⁹
tollit alteri⁹ lucr̄. Et intēdit s. Thom.
q̄ similitudo p se ē cā amoris: p accidens
ꝺo odij. Inq̄ntū tñ mali hūt in se aliq̄d
bonū: puta iusticiā: nō incōuenit si odi
ant malos etiā sibi nō nocētes. sīc iudex
pctōr iubet suspēdi furē inq̄ntū ē iust⁹
(Demētore ſmonis mei quē ego dixi
vob. Nō ē fu⁹ malor dño suo) Hic chr̄i
stus ap̄los ōr suos. s. fulture timor⁹, ca
sti seu filial⁹. Aliq̄n ꝺo ōr eos eē amicos
z nō suos. s. fulture timoris seruil⁹ (Si
me p̄secuti sūt: z vos p̄seq̄nt. Si ſmo=
nē meū suauerūt: z vestrū suabūt. Sed
hec oia faciēt vob ꝓpter nomen meū: q̄a
nesciūt eū q̄ me misit) Licz em̄ iudei ha=
berēt aliquā noticiā de deo inq̄ntū de⁹
vn⁹ est: tñ nesciebāt deū sub rōne p̄is
mittētis filiū (Si nō venissem) p̄sonal⁹
vt erat eis ꝓmissum (z locut⁹ eis) sc̄z iu
deis (nō fuissem: pctm̄ nō hīent) sc̄z infi
delitatis: q̄uis hīent alia pcta (Nūc au
tē excusationē ñ hūt ō pcō suo. Qui me
odit: z p̄rem meū odit). i. odit eū q̄ ē pa
ter me⁹: q̄uis odiat p accidēs z nō sub
rōne p̄is. Sicut em̄ vna diuina p̄sona
sine alia amari nō p̄t: eo q̄ vna est oīm
bonitas: ita nec odīri. Et in patria q̄=
dē nec actu nec habitu vna p̄sona p̄t
amari sine alia: sīc nec cogitari. In via
ār p̄t vna sine alia actual⁹ amari: sicut
z cogitari ſm aliq̄s: nō aūt habitual⁹.
(Si opa nō fecissem i eis q̄ nemo aliꝰ
fecit: pctm̄ nō hīent) Nota q̄ chr̄s fe
cit opa q̄ null⁹ alt⁹ fecit: vt ptz Primo:
qr iteri⁹ mouebat coꝝ volūtates vt cre
dere vellēt: licz moueret libere: ita q̄ in
eis erat ꝓsentire vl̄ ñ ꝓsentire. Secō pz
q̄ ad magnitudinē miracl⁹: qr ḡtridu
anū mortuū suscitauit: z cecū natū illu=

minauit qđ a secło nō ē auditū. His tm maioꝛ ē simplr statio aut retrocessio celi: sꝫ ēt silia egit i passione sua ꝯcurrēte eclipsi ipi⁹ solis: i q fuerūt mlta miracula z i q̄ n solū luna mora est ꝑ ordinem suū: sed ēt q̄euit sub sole: vt videł velle Chry. Tertio q̄ ad mlitudinē. qꝛ ꝑt⁹ de illo erībat z ſanabat oēs Luce. vj. Quarto q̄ntū ad modū faciendi: qꝛ p/ pa auctoꝛitate faciebat. Nō tm optꝫ vt p opa acceptam⁹ solū miracła visibilia. qꝛ ēt si chs tlia nō fecisset: adhuc iudei credere tenebanł: vt ptꝫ. ij. q̄dł. q. iij. et h rōe sc̄pture quā chs allegabat z ioꝛ/ riozis motiōis q̄ eos ad credēdū indu/ cebat (Nūc āt z viderūt z oderūt: z me z ꝑꝛem meū. Sꝫ vt adimpleał fmo q̄ in lege eoꝝ sc̄pt⁹ ē.) Ly vt stat h ꝓsecutiue z n causalit, (qꝛ odio habuer̄t me gratꝫ) .i. sine cā. Nota ex his q̄ hic dicunt q̄ i fideles q̄ nihil ꝺ chro audierūt: n habēt pctm de ifidelitate sua. Vn ꝺr s. Tho. ij. ij. q. x. q̄ ifidelitas duplex est. s. q̄dā q̄ opponit fidei ꝓtrarie: qꝛ. s. fidē impugt ds vł ꝓtenit. q̄dā ꝑo negatiue. Pria est pctm. nō scda. s. sed est pena: nec tm deus ꝓ tales agit crudelit. qꝛ si recte viuerent fm legē nature. nō dānarenł ad penā sē sus: sꝫ solū ad penā dāni. qꝛ nullū habe rēt pctm nisi oꝛiginale. Vita āt taliū ē aliq̄ mō felix. qꝛ habet magnā sciam z nullū dolorē. Vide de h infra multa in euāgelio mortuoꝝ. Per h patꝫ rn̄sio ad qōnē q̄ solet q̄rł: q̄re de⁹ ꝓmittit tot ifi/ deles dānari. Si ei ꝓtenūt fidē eis im/ putarł: si n ꝓtenūt/ debēt regratiari deo de h q̄ dedit eis esse: z si bn̄ agēt/ dabit eis aliq̄ mō bn̄ ee post mortē: q̄uis n ve lit eis dare tantū bonū q̄ntū alijs. s. ba ptizatis dat ex sua miscōia.

Scti Theodori martyris.

Nihil opertū qđ nō reue lef Mat. x. Per ꝺba pn̄tꝫ eua zelij fm Remi. chr̄us voluit aplos aduerſ⁹ ꝓsecutoꝛes so/ lidare z ꝓfortare. Ygit (Nihil opertū) .i. in pn̄ti (qđ n̄ reuelef) i die iudicij: fm Hiero. Vel fm Chry. ſo. h ꝺr vt scirent apli q̄ alij q̄dē tpe haberenł velut ma/ gi z malefici: sed postmodū tanq̄ virt sciū z sua doctrina iā n in angulis. sed i publico annūciarel. (Qđ dico vob i te/ nebris. i. i angulo icredule iudee fꝫ Re migiū. Vel i tenebris fꝫ glo. i. in carna li rimoꝛe: in q̄ adhuc erāt apli (dicite in lumie). i. dicetis i lumie: siue i gētibus erediłs. vł i ꝓfidētia magna parenł z publice loq̄ndo (z qđ i aure auditis ꝓ dicate sup tecta) Nā sic ꝺr Raba. more palestine loq̄t. i q̄ tecta carent cacumi/ nib⁹: qꝛ plana sꝛt: z sup eis resident hoies. Est āt i his ꝙbis sensus q̄ chs ꝺr eis q̄ sua doctrina aliq̄n eēt i veneratiōe pub lica: vt dicał. dicite. i. dicetꝫ. et p̄dicate. i. p̄dicabitꝫ parenł z publice. Et iste sē sus parenł innuit Lu. xij. (Et nolite ti mere eos q̄ occidūt coꝛp⁹: aiam āt n pos sūt occidere. sꝫ pori⁹ timete eū q̄ ꝑt aiaz z coꝛp⁹ pdere i gehēnā. Nōne duo passe res asse veneūt). i. modico p̄cio vendūt. Est ei as assis obol⁹ (z vn⁹ ex illis n ca/ det sup trā) i. n moriet (sine p̄re vro). i. sine puidētia di (Vestri āt z capilli ca/ pitis oēs numerati sł) Sensus ē q̄ de⁹ mlto maioꝛē habet de hoib⁹ maꝛie iustꝫ, curā z puidētiam. Et reuera de⁹ nouit oēs hoim capillos. nec mitꝫ: qꝛ nouit in finitas pres cuiuslibꝫ ꝓtinui (Nolite g timere mltꝫ passeribꝫ meliozes estꝫ vos. Qis g q̄ ꝓfitebit me coꝝ hoib⁹: ꝓfite/ boꝛ z ego eū coꝝ p̄re meo q̄ in ceł est.)

In cōi vni⁹ vł plūmoꝝ apłoꝝ.

Hoc ē preceptū meū vt diligatis inuicē) Joā. xv. (sic dilexi vos Maioꝛē hac dile/ ctionē nemo hꝫ vt aiam suaz ponat ds p amicꝫ suis. Vos amici mei estis si feceritꝫ q̄ ꝑcipio vobis. Jā n dī/ cam vos seruos: quia seruus nescit qđ faciat dominus ei⁹. Vos āt dixi ami/ cos: qꝛ oia q̄cūq̄ audiui a p̄re meo) no/ tificando generi humano per me (nota feci vobis. Non vos me elegistis: sꝫ ego elegi vos: z posui vos vt eatꝫ: z fructū afferatꝫ: z fruct⁹ vester maneat: vt quod cunq̄ petieritis p̄rem i noie meo. det vo

dis) Hoc euāgeliū ex se ptz. de dilectōe ꝑo di z ꝑri dixim⁹ dñica. xiij. p⁹ festum trinitatꝭ z feria. vj. añ ꝑmā dñicā. xl.

Aliud

Ego sum Joā. xv. vitis id est caput ꝑm Aug. (vera) h aūt ñ dr ꝑm Aug. q̄si sit vitis matial: sz ad differētiā illi⁹ vitis q̄ in amaritudiez ꝙuersa ē. Et intendit Aug. q chr̄s ē vitis vera. i. nō ficta nō aūt vera. i. ꝓpe dicta seu materialis (Et pater me⁹ agricola ē) Nos ꝺppe colimus deū nō meliorādo ipm: sz adorādo. Ille ꝑo colit nos meliorādo: expurgādo. s. mala semia de cordib⁹ nr̄is. Sz qz vt dr Ebry. chr̄s sibi sufficit. de culturis nihil hic dr: sed tm̄m palmitū id est fideliū malor⁹ z bonor⁹. Mali chr̄i ant ñ fructificāt: iō ꝑ morte tandē tollūtur: z in gehēnā mittunt. Boni ꝑo fructificāt: z ꝑ tribulatōes purgant: vt dr Ebry. q̄ faciūt boiez fortiorē (Oēz palmitē i me ñ ferentē fructū tollet eum: z oēz q̄ fert fructū purgabit eū vt fructū pl⁹ afferat. Jā vos mōi estis) ab erroze iudaico ꝑm Ebrysо. vl ab alīs ēt potis ꝑm Aug. (ꝓpter ꝑmonē quē locut⁹ sū vobis). i. ꝓpter doctrinā: qua vos de fide instruxi ꝑm Ebry. vel ꝓpter formā sacramenti baptismi q̄ in ꝑbis ꝙsistit ꝰz Augu. (Manete i me) ꝑ fidē/ spē z amorē (z ego i vobis) ꝑ grām inhabitādo z bumore fructificatū largiēdo (Sic palmes ñ ꝑt ferre fructū a semetipo nisi manserit i vite: sic nec vos: nisi i me manseritis. Ego sū vitis z vos palmites. Qui mānet i me z ego i eo: hic fert fructū multū: q̄ sine me nihil potestis facere) Tripl⁹ de⁹ ꝙcurrit ad opatiōem hoīs. Uno mō sicut causa ꝓductiua z ꝙseruatiua z motiua hoīs: Alio mō vltra h̄ speciale auxiliū ferēdo. Tertio modo vltra illa duo nos ꝑ formā q̄ē grā ꝑficiēdo. Sine chr̄o igr̄ agēte ꝓmo mō nec⁹ hō nec⁹ aliq̄ creatura ꝑt aliq̄d facere. Sine ꝺo aūt agēte scō mō nihil ꝑt facere hō ꝑfecte bonū morale. i. bonū ꝑm oēs circunstātias. Sine deo ꝑo agēte ttio mō nō ꝑt hō agere op⁹ meritorium vite eterne. Sed tamē sine grā ꝑt hō cū speciali dei auxilio agere op⁹ ꝑfecte bonū morale. Et sine speciali dei auxilio tāte generali influētia dei. i. ꝙseruatiōe rer̄ z motiōe seu applicatiōe ad op⁹ ꝑt hō agere actū malū z actū aliquē bonū imꝑfecte Vide de his. j. ij. q. cix. z Cap. ij. dist. xxvij. z. xxix. (Si qs in me ñ mānserit) ꝑ fidē z charitatē (mittet foras) ꝑ mortē: vl ꝑ pctm̄ mittet extra numer⁹ mēbror⁹ chr̄i viuētiū (sicut palmes z arescet). i. ꝓuabit vita grē (z i ignē mittēt) angeli (z ardet) in etnū: z ñ ꝙsumabit (Si mānserit⁊ in me: z ꝓba mea i vobis mānserit ꝙcūq̄ voluerit⁊ petetis: z fiet vob) dū modo pie ꝑseuerant z ad salutē z ꝓvobetis. iij. dist. xv.

In cōi vnius martyris.

Si qs vult post me venire abneget semetipm z tollat crucē suā z sequat me) Matt. xv. (Qui ei voluerit aiam suam saluā facere/ ꝑdet eā. Qui āt ꝑdiderit aiam suam ꝓpter me/ inueniet eam Quid em̄ ꝓdest hoi si vniuersum mūdum lucret aie ꝙ sue detrimentum patiat: Aut quā dabit hō cōmutatiōez p anima sua. Fili⁹ ei hois vēturus ē i glia ꝑris sui cū angelis suis: z tūc reddet vnicuiq̄ ꝰz opa ei⁹) Nota crucē suaz. i. martyriū in ꝑparatiōe animi: ita q̄ sit ꝑ chr̄o mori paratus si fuerit necesse. vel crucē. i. pniaz. Cetera vide feria scōa post diem Palmarum.

Aliud

Nisi granū frumenti cadēs i terrā mortuū fuerit ꝛc. Vide feria scōa post dñicam palmar⁹.

In cōi plurimor⁹ martyr⁹.

Cum audieritis ꝑelia z seditiōes nolite t̄reri) Luce. xxj. Oꝑter ꝑmū hec fieri. sed

De cōmuni plurimoꝝ martyꝝ

nōdū stati finis. Tūc dicebat illꝭ. Surget gens ꝛ gentē: ⁊ regnū aduersꝰ regnū ⁊ terremotꝰ magni erūt p loca: ⁊ pestilēcie ⁊ fames: terroresq; de celo. et signa magna erūt. Sed añ hec oīa inferāt vob manꝰ ⁊ psequūt tradētes i synagogas et custodias. trahētes ad reges ⁊ pīsides p me nomē meū. Cōtiget aūt vob i testimoniū. Ponite g̃ i cordibꝰ vrīs ñ pmeditari quēadmodū rndeatis. Ego em dabo vob os ⁊ sapiam: cui ñ poterūt resistere ⁊ ꝛtradicere oēs aduersarij vri. trademini aūt a parētibꝰ ⁊ frībꝰ ⁊ cognatis ⁊ amicis (⁊ morte afficiēt ex vob. Et eritis odio oibꝰ hominibꝰ ꝓpter nomē meū. Et capillus de capite vro ñ pībit) qō ñ ē sic i relīgēdū. quasi q̄dā de capillis ⁊ barba rescidit: ꝫ totū in resurrectōe reassumat. qz eēt indecens. sed tātū reassumetur q̄ntum erit decēs fm doctrinā sanctoꝝ (In patia vestra). i. per patiam vestrā (possidebitis anias vras) fm Greg. i. v. mora. possidere anias est oīa mortibꝰ: qō i pria pfecte erit: quādo oia rōni ⁊ deo subdenf q̄ in nob erūt. Cetera vide supra in die sanctoꝝ Gervasij ⁊ Protbasij.

Aliud

Descendens Jesꝰ de mōte stetit i loco cāpestri. Luc. vj. Ad itellectū pīnt euāgelij ⁊ sequentꝭ oꝑtet videre alia. Prio q̄d sit donū ⁊ q̄tuplex. Scōdo q̄d sit beatitudo ⁊ q̄tuplex. Quantuz ad pmū sciēdū ē ex doctrina Theo. ⁊ p̄cipue sci Tho. j. ij. q. lxviij. ⁊. lxix. ⁊. lxx q̄ dona distinguunf a ꝓtutibꝰ. Nā hō in suis operibꝰ mouef a duplici motore. s. a deo ⁊ a rōne. Ad hoc aūt q̄ facilit ⁊ delectabilit moueaf. oꝑtet q̄ pficiaf alīq̄ habitu seu alīq̄ q̄litate. sic si bn debeat securꝭ moueri ad incisionē: oꝑtz q̄ habeat acumē. Nō ē aūt eadē dispositio q̄ disponit hō vt bn moueaf a deo: ⁊ q̄ disponit vt bn moueaf a rōne. Oꝑtet ei mobile pfectiori dispositiōe pfici i ordine ad pfectiꝰ mouēs. Sic g̃ ꝓtutes pficiūt hoiez vt bn moueaf ab extrīseco seu a rōne: ita ⁊ dona vt bn moueaf a deo. Nam dona i scꝑturꝭ vocanf spūs. Spūs aūt iportat motionē: ñ illā q̄ ē ab extrīseco: g̃ illā q̄ ē ab extra. i. a deo. Un ōt phs in de bona fortuna: q̄ his q̄ mouenf ꝑ instictū diuinū ñ expedit ꝓsiliari fm hūana rōnē. qz mouenf a meliori pncipio. Dicunf tn dona a brō Gre. ꝓmo mor. esse ꝓtutes: qz eis q̄uenit diffinitio ꝓtutis q̄ colligit ex Aug. in ō libero ar. s. est bona q̄litas mētis q̄ recte viuit: q̄ nullꝰ maleviť. quā deꝰ in nob sine nob opaf. sed i b tm est differētia q̄ ꝓtute recte viuit i ordie ad rōnē: dono ꝓo i ordie ad deū. Itē qz ipa dona sūt q̄dā ꝓtutes diuie. Un ⁊ phs. vij. Eth. ponit ꝓtutē heroicā sup cōem. Sic aūt septē vicia ꝛriunf ꝓtutibꝰ inq̄ntū ipa sūt ꝛ bonū rōis ita eadē ꝓtrariunf septem donis inquātū sūt ꝓtra bonū diuinū. Sūt aūt dona necessaria hoi ad opandū ꝓpter finē supnaturalē. qz hō imꝑfecte participat dispositionē que disponit ad hūc finē q̄ hoi daf ꝑ theologicas ꝓtutes sicut luna ñ illuminat nisi illuminata: qz imꝑfecte pticipat lumē. Indiget g̃ hō speciali auxilio. i. donis Per seipm tn seclusso omni auxilio dei excepta eꝰ gñali motiōe: ꝑt opari bonū i ordie ad finē nālē: qz pfecte habet naturā q̄ pficit vt i ordie ad illū opef. i. lumē naturale rōnis: Sūt aūt ipa dona habitꝰ sicut ⁊ ꝓtutes Et sic ptz q̄d sit donū. Est ei bona q̄litas mētis q̄ recte viuit fm regulā dei: q̄ nullꝰ male vtit quā deꝰ in nob sine nob opaf. Sūt aūt septē vt ptz Esaie. xj. scz Intellectꝰ: Sapia: Cōsiliū: Scia: Pietas: Fortitudo: Timor. Et rō hoꝝ est qz oēs hoies vires q̄ pñt esse pncipiū actꝰ humani. i. deliberati pficiunf aliq̄ dono: qz oēs tales vires cōparanf ad deū sic appetitꝰ ad rōnē quē oꝑtz ꝓtute pficivt ꝛgrue ab intellectu moueaf. Intellectꝰ g̃ specularīuꝰ pficit intellectu ad pcipiēdū: ⁊ sapia ad iudicādū. Sīlr pietꝰ pficit ꝓsilio ad pcipiēdū: ⁊ scia ad iudicādū. Appetitꝰ ꝓo i ordie ad deū pficit pietate: ad se ꝓo pficit fortitudine ꝛ timores: timore ꝓo ꝛ cupias. Quantū ad scōz sciēdū ē q̄ btitudines distin-

guūk a ꝑtutib⁹ ⁊ donis: qz ipe btitudiek
ſt̄ act⁹ elicīti a ꝑtutib⁹ vl̄ donis. Ꝺ̄ ſic
ptz Hā ꝺz Rom. vij. Spe ſalui facti ſu
m⁹. Ex q̄ ſeq̄k q̄ aliq̄s ē q̄ ſperat finem
ſeu btitudinē: q̄ tñ iā hz fine ſeu btitu
dinē Talik̄ āt ſperās ſperat: qz mouek ⁊
appꝛopinq̄t ad finē: qꝺ fit ꝓ actū ⁊ opa
tionē. Act⁹ g̃ ꝑtutū et donoꝝ maxie ſt̄
q̄ nos btōs faciūt i ſpe: ⁊ ꝓñr dicunk̄ bti
tudies. Et ſic ptz q̄d ſit btitudo. Eſt ei
act⁹ elicīt⁹ a ꝑtute vl̄ dono. ſeu ē act⁹ ꝑ
tut⁊ pfecte ꝓ donū. Et ſic ꝺz btitudo vt
pficit: ita ꝺz fruct⁹ vt delectat: cū tñ ſit
eadē opatio. Sūt āt q̄ttuoꝝ ⁊ ſeptem ⁊
octo diuerſimode ſumēdo: vt ptz vbi ꝑ
Hā Lu. vj. ponunk̄ q̄ttuoꝝ q̄ ſt̄ i h̄ euā
gelio. ⁊ Mat. v. ponunk̄ octo q̄ ſt̄ i euā
gelio ſeq̄nti. ſz ocraua ꝑpe ē q̄dā ꝓfirma
tio oim̄ pcedēti. ⁊ eaꝝ mālfestatio. Ex
h̄ ei q̄ aliq̄s ē firmat⁹ i ſeptē ꝑmis: pce
dit q̄ nll̄a ꝓſecutōe q̄ſ moueak ab hmōi
bōis. tō oīa ad ſeptē alias reducūk̄. Ad
hoꝝ āt itellectū ſciēdū ē q̄ triplex btitu
do exiſtimata ē eē. ſ. Voluptuoſa Acti
ua ⁊ Cōtēplatiua. q̄ tres ad futurā cui⁹
ſpe dicūk̄ bti ita ſe habēt q̄ ꝑma ipedit
eā. ſcꝺa diſpōit ad illā. ⁊tia ē eadē cū ea
ſi ſit ꝓfecta. ſi āt ſit ipfecta ē q̄dā ichoa
tio ei⁹. Voluptuoſa q̄dē felicitas �part̄
ſtit i tribꝫ. ſ. i affluentia bonoꝝ exterioꝝ
ſiue ſint diuitie ſiue ſint honoꝛes: i ꝓſe
curiōe paſſionū irascibil̄: ⁊ i ꝓſecutione
paſſionū ꝛcupiſcibil̄. Ꝺ̄ tres ꝑme bti
tudies. ſ. Pauꝛtas ſpūs: ⁊ mittas ⁊ lu
ct⁹ remouēt tria ꝓdicta. Et hz iſta tria
remoueank̄ ꝓ ꝑtutes: tñ excellētioꝝ mō
remouenk̄ ꝓ dona a q̄bꝫ ſt̄ btitudies ꝑn
cipal̄r. Vñ ꝑma nō facit ſolū moderate
vti bōis exterioꝝ⁹ vt hūilitas: hz facit
ea ꝛtēnere. ⁊ ſcꝺa ⁊ ⁊tia facit paſſiōes ñ
ſolū moderari: hz ēt total̄r q̄tari. Acti
ua ꝓ vita ꝓſiſtit i duob⁹. ſ. i reddendo
ꝓis debita. ⁊ i exhibēdo bñficia. Ad ꝑ
mū diſpōit iuſticia ⁊ adhuc ꝓfecti⁹ do
nū qō nos facē eſurire. i. feruēti ꝺſiderio
appetere op⁹ iuſticie. Ad ſcꝺz ꝓ diſpo
nit liḃalitas: vt. ſ. his donem⁹ q̄bꝫ rō di
ctat eē donādū: puta amic⁊ ⁊ pīuc⁊: hz ꝓ
fecti⁹ donū qō i talib⁹ ꝓp̄ ꝺi reuerētiam
ſolū nec̄itatē ꝓſiderat. Vñ Lu. xiij. Cū
facꝭ ꝑndiū nolī vocare amicos ⁊c̄. hz ve
ca pauꝛes ⁊c̄. Hoc ei ꝑpe ē miſereri. Ꝺ̄
q̄rta btitudo pōik̄ eſuries ⁊ ſitꝭ iuſticie.
Quīta ꝓ mia. Opatiōes āt vite ⁊tē
platiue qz ſūt vltia felicitas vl̄ icheatō
ei⁹: ñ numerank̄ ink̄ btitudies tanc̄ me
rita hz tāc̄ ꝑmia. Tanc̄ merita ꝓ po
nunk̄ effect⁹ actiue vite: q̄ ſūt mundicia
coꝛdis q̄ntum ad ꝑtutes ⁊ dona q̄bꝫ hō
pficik̄ in ſeipō ne paſſiōibꝫ mens inq̄nek̄
ſed q̄ ad illa q̄bꝫ pficik̄ ad alios eſt pax
q̄ eſt opus iuſticie. Eſa. xxx. Et ſic pa
tent ſeptē btitudies ad q̄s reducik̄ octa
ua. ⁊ omnis btitudo reperta in ſcꝑturꝭ
Turbe aūt noꝛūt ſolam voluptuoſam
felicitatē ad quā ꝑtinent q̄ttuoꝝ. ſ. abū
dantia exterioꝝ. ſcꝺo abundātia ꝑtinēs
ad bene eſſe coꝛpis ⁊ ſenſuum. tertio io
cūditas coꝛdis. quarto fauoꝝ hoim. Ꝺ̄
quattuoꝝ ponunk̄ beatitudies ſm Lu
cā in ꝑncī euangelio excludēres iſta q̄ꝛ
tuoꝝ. Sciendū eſt etiaz q̄ ꝓdictis ſeptē
beatitudinibꝫ ꝓuenient coꝛrñdent ſeptē
ꝑmia. Nam quia in vita voluptuoſa ho
mies vani q̄rūt tria. Ꝑrio excellentiam
⁊ abundātiā exterioꝝ⁹. Scꝺo ꝓ bellū
q̄rem. Tertio delectationē. ideo tribꝫ
ꝑmis btitudinibꝫ que ab his tribꝫ auer
tunt ꝑmittunk̄ tria alia. ſ. regnū celoꝝ:
qꝺ in excellētia ⁊ abūdātia ꝓſiſtit. ⁊ pa
cifica poſſeſſio terre viuentium ⁊ ꝓſola
tio magna. In vita ꝓ actiua hoies va
ni auertūt ſe a iuſticia vt ſeipos imple
ant. ⁊ a mia ne particip̄t alienis miſe
riis. ideo quab⁹ alijs btitudib⁹ que illa
duo cōplectunk̄ ꝑmittik̄ ſatietas: et mia
ab oib⁹ miſeriis ſubleuans. Mundicie
ꝓ q̄ clare videre facit ꝑmittik̄ viſio ꝺi.
Vide de his oib⁹. j. ij. vbi ꝙ. ⁊. iij. diſti.
xxxiij. Quātū g̃ ꝑtinet ad ꝑns euāge
liū ſciendū rurſus eſt: q̄ aliq̄ eundē eſſe
chr̄i fmonē dicūt. de q̄ agik̄ in h̄ euange
lio ſz Lucā. ⁊ i ſeq̄nti ſz Mat. Sz mes
ſcti Tho. i. ſ. ij. eſt in oppoſit ū. ⁊ h̄ etiā
rōnabilik̄ ptz intuēti q̄ hic ⁊ ibi dicunk̄
(Deſcendēs de mōte) in q̄ dixerat diſci
pul̄ illa q̄ narrāk̄ i ſeq̄nti euāge. (ſterit i
loco cāpeſtri). i. i plāicie i q̄ turba mag̃
eū expectabat (⁊ turba diſcipl̄oꝝ ei⁹ ⁊ mlt
titudo copioſa pleb) ſupple q̄ venerāt (ab

In cõi vnius cõfessoris

oĩ iudea ⁊ (spēalit hierl'm ⁊ maritima) Maritima aliqñ ē adiectiuū:aliqñ ꝓ substātiuū femininī gñis:⁊ eq̃pollet ei qđ alicubi dr maregima.⁊ sc̃at terrā vicinā marī:eo mō q̃ dicim⁹ nos riparia. Jsta aūt maritima ſm Beđ.nō ē maritima marʒ galilee:sʒ maris magni(⁊ tyri ⁊ sidōis)supple ptib⁹. Spēalr āt iste due ciuitates nomiank lʒ eēnt i p̄dicta maritima:qr erāt ciuitates gētiliū(qui venerāt vt audirēt eū:⁊ sanarenk a languoribꝫ suis. Et q̃ vexabank a spiritib⁹ imūdis:curabāk.⁊ ois turba q̃rebat eū tangere.qr ꝓt⁹ de illo exibat ⁊ sanabat oēs. Et ipe eleuatʒ oculꝰ i discipulos suos:dicebat)Sʒ ꝯ:qr istas brītudies ꝓponebat turb ſm ea q̃ dc̃a sūt. Ad h̄ dico q̃ lʒ chr̄s vellet docere turbā ō brītudinib⁹ q̃b⁹ auerterenk ab his q̃ q̃rebāt i vita voluptuosa.qr tñ iam apli erāt ab his auersi:iō ad eos ſmonē dirigit. Etera patēt ex dictʒ(Brī paupes:qr vr̄m est regnū dei. Brī q̃ nūc esuritʒ:qr saturabimini. Brī q̃ nūc fletis:qr ridebitis Brī eritʒ cū vos oderit hoies:⁊ cū separauerit vos ⁊ exprobrauerit ⁊ eiecerit nomē vr̄m rāq̃ malū ꝓp filiū hois. Gaudete i illa die ⁊ exultate:ecce eī merces vr̄a multa est in celo)

Aliud

VIdēs Jesus turbas ascēdit i montē) Mat.v.⁊ cuz sedisset/accesserūt ad eū discipuli ei⁹. Et apiēs os suū/docebat eos dī. Brī paupes spū:qm ipoꝝ ē regnū celoꝝ. Brī mites:qm ipi possidebūt terrā. Brī q̃ lugēt:qm ipi ꝯsolabunk. Brī q̃ esurīt ⁊ sitiūt iustitiā:qm ipi saturabūk. Brī misericordes:qm ipi miscōiam ꝯsequnk. Brī mūdo corde:qm ipi deū videbunt. Brī pacifici:qm filij dei vocabūk. Brī q̃ psecutionē patiunk ꝓp iustitiā:qm ipoꝝ ē reg.ce. Brī estis cū maledixerit vob hoies ⁊ psecuti vos fuerit:⁊ dixerit oē malū aduersuʒ vos mēt̄ētes ꝓp me.Gaudete ⁊ exultate q̃ niā merces vr̄a copiosa est in cel'.) P̄ñs euāgel'.ptʒ ex dictʒ in p̄cedēti.

Aliud

ATtēdite a fermēto pharisеoꝝ qđ ē hypocrisʒ) Lu.xij. Est āt sciēdū q̃pharisei p hypocrisim ⁊ fictā scitarē auertebāt ꝓp̄tum a vītate.iō dñs dixit caue dū eē fermētū eoꝝ.i.hypocrisiʒ.Theo. Vocat āt fermētū hypocrisim tanq̃ alterantē ⁊ corrūpētē itētōes hoim q̃b⁹ se igesserit.Hec ille. Beđ. Nā sicut modicū fermētū totā farine massaʒ corrūpit sic simulatio aim tota ꝓrutū sinceritatē ⁊ vītate fraudabit. Hec ille. (Nihil eī optū qđ nō reuelek :neq̃ absc̄ditus qđ nō sciak.qm̄ q̃ i tenebrʒ dixistʒ:i luie dicenk:⁊ qđ i aure locuti estʒ i cubicul'/p̄dicabīk i tectʒ. Dico āt vob amicʒ meis:ne terreami ab his q̃ occidūt corꝑ⁹:⁊ post hec nō h̄nt āpli⁹ qđ faciāt. Q̄ndaʒ āt vob quē timeatʒ. Timete eū q̃ postq̃ occiderit hʒ ptātē mittere i gehēnā. Jta dico vob:hūc timete. Nōne q̃ncq̃ passeres veneūt).i.vēdūk(dipōdio).i.dupli ci asse. Nā duplex as fac̄ vnū dipōdiuʒ ⁊ vn⁹ ex ill'ñ ē i oblitōe coꝝā deo. Sʒ⁊ capilli capitʒ vr̄i oēs nūerati sē. Nolite g̃ timere:mltʒ passeribꝫ plurʒ).i.p̄cij maiorʒ(estʒ vos. Dico āt vob:ois q̃cūq̃ cōfessus fuerit me coꝝā hoib⁹:⁊ filiꝰ hois ꝯfitebīk illū coꝝā angel'is dei)Cetera patēt ex dictʒ s.i festo scti Theodori.

In cōmuni vni⁹ ꝯfessoris.

SInt lūbi vr̄i p̄cincti. Lu.xij. Ad euidētiā p̄ntis euāgelij sciēdū ē q̃ antiq̃tus nuptie nocte celebrari ꝯsueuer̄t:⁊ aū spōsam tedas ⁊ lumiaria ferebāt:iuxta illō Virgilij:Si nō p̄cesuʒ thalami tedeq̃ fuisset. Jō hic saluator volēs docere q̃ chr̄iani debēt chr̄m venientē i die mortʒ vl i die iudicij pati ⁊ vigiles expectare:ponit exēm ō suis expectatib⁹ nocte dñm suū vt a nuptijs domū redeat Dī g̃(Sint lūbi vr̄i)tā spūales q̃ sē intellect⁹ ⁊ volūtas:q̃ corꝑales (p̄cincti) .i.parati ad exeq̃nda mādata dñi vr̄i:⁊ restricti ab oīi voluptate(Et lucerne

De cōmuni plurimoꝝ martyꝝ

nōdū stati finis. Tūc dicebat illꝭ. Surget gens ꝛ gentē: ⁊ regnū aduersꝰ regnū ⁊ terremotꝰ magni erūt p loca: ⁊ pestilēcie ⁊ fames: terroresq; de celo. et signa magna erūt. Sed añ hec oīa inferāt vob manꝰ ⁊ psequūt tradētes i synagogas et custodias. trahētes ad reges ⁊ pīsides p me nomē meū. Cōtiget aūt vob i testimoniū. Ponite g̃ i cordibꝰ vrīs ñ pmeditari quēadmodū rndeatis. Ego em dabo vob os ⁊ sapiam: cui ñ poterūt resistere ⁊ ꝛtradicere oēs aduersarij vri. trademini aūt a parētibꝰ ⁊ frībꝰ ⁊ cognatis ⁊ amicis (⁊ morte afficiēt ex vob. Et eritis odio oibꝰ hominibꝰ ꝓpter nomē meū. Et capillus de capite vro ñ pībit) qō ñ ē sic i relīgēdū. quasi q̄dā de capillis ⁊ barba rescidit: ꝫ totū in resurrectōe reassumat. qz eēt indecens. sed tātū reassumetur q̄ntum erit decēs fm doctrinā sanctoꝝ (In patia vestra). i. per patiam vestrā (possidebitis anias vras) fm Greg. i. v. mora. possidere anias est oīa mortibꝰ: qō i pria pfecte erit: quādo oia rōni ⁊ deo subdenf q̄ in nob erūt. Cetera vide supra in die sanctoꝝ Gervasij ⁊ Protbasij.

Aliud

Descendens Jesꝰ de mōte stetit i loco cāpestri. Luc. vj. Ad itellectū pīnt euāgelij ⁊ sequentꝭ oꝑtet videre alia. Prio q̄d sit donū ⁊ q̄tuplex. Scōdo q̄d sit beatitudo ⁊ q̄tuplex. Quantuz ad pmū sciēdū ē ex doctrina Theo. ⁊ p̄cipue sci Tho. j. ij. q. lxviij. ⁊. lxix. ⁊. lxx q̄ dona distinguunf a ꝓtutibꝰ. Nā hō in suis operibꝰ mouef a duplici motore. s. a deo ⁊ a rōne. Ad hoc aūt q̄ facilit ⁊ delectabilit moueaf. oꝑtet q̄ pficiaf alīq̄ habitu seu alīq̄ q̄litate. sic si bn debeat securꝭ moueri ad incisionē: oꝑtz q̄ habeat acumē. Nō ē aūt eadē dispositio q̄ disponit hō vt bn moueaf a deo: ⁊ q̄ disponit vt bn moueaf a rōne. Oꝑtet ei mobile pfectiori dispositiōe pfici i ordine ad pfectiꝰ mouēs. Sic g̃ ꝓtutes pficiūt hoiez vt bn moueaf ab extrīseco seu a rōne: ita ⁊ dona vt bn moueaf a deo. Nam dona i scꝑturꝭ vocanf spūs. Spūs aūt iportat motionē: ñ illā q̄ ē ab extrīseco: g̃ illā q̄ ē ab extra. i. a deo. Un ōt phs in de bona fortuna: q̄ his q̄ mouenf ꝑ instictū diuinū ñ expedit ꝓsiliari fm hūana rōnē. qz mouenf a meliori pncipio. Dicunf tn dona a brō Gre. ꝓmo mor. esse ꝓtutes: qz eis q̄uenit diffinitio ꝓtutis q̄ colligit ex Aug. in ō libero ar. s. est bona q̄litas mētis q̄ recte viuit: q̄ nullꝰ maleviť. quā deꝰ in nob sine nob opaf. sed i b tm est differētia q̄ ꝓtute recte viuit i ordie ad rōnē: dono ꝓo i ordie ad deū. Itē qz ipa dona sūt q̄dā ꝓtutes diuie. Un ⁊ phs. vij. Eth. ponit ꝓtutē heroicā sup cōem. Sic aūt septē vicia ꝛriunf ꝓtutibꝰ inq̄ntū ipa sūt ꝛ bonū rōis ita eadē ꝓtrariunf septem donis inquātū sūt ꝓtra bonū diuinū. Sūt aūt dona necessaria hoi ad opandū ꝓpter finē supnaturalē. qz hō imꝑfecte participat dispositionē que disponit ad hūc finē q̄ hoi daf ꝑ theologicas ꝓtutes sicut luna ñ illuminat nisi illuminata: qz imꝑfecte pticipat lumē. Indiget g̃ hō speciali auxilio. i. donis Per seipm tn seclusso omni auxilio dei excepta eꝰ gñali motiōe: ꝑt opari bonū i ordie ad finē nālē: qz pfecte habet naturā q̄ pficit vt i ordie ad illū opef. i. lumē naturale rōnis: Sūt aūt ipa dona habitꝰ sicut ⁊ ꝓtutes Et sic ptz q̄d sit donū. Est ei bona q̄litas mētis q̄ recte viuit fm regulā dei: q̄ nullꝰ male vtit quā deꝰ in nob sine nob opaf. Sūt aūt septē vt ptz Esaie. xj. scz Intellectꝰ: Sapia: Cōsiliū: Scia: Pietas: Fortitudo: Timor. Et rō hoꝝ est qz oēs hoies vires q̄ pñt esse pncipiū actꝰ humani. i. deliberati pficiunf aliq̄ dono: qz oēs tales vires cōparanf ad deū sic appetitꝰ ad rōnē quē oꝑtz ꝓtute pficivt ꝛgrue ab intellectu moueaf. Intellectꝰ g̃ specularīuꝰ pficit intellectu ad pcipiēdū: ⁊ sapia ad iudicādū. Sīlr pietꝰ pficit ꝓsilio ad pcipiēdū: ⁊ scia ad iudicādū. Appetitꝰ ꝓo i ordie ad deū pficit pietate: ad se ꝓo pficit fortitudine ꝛ timores: timore ꝓo ꝛ cupias. Quantū ad scōz sciēdū ē q̄ btitudines distin-

In cõi vnius cõfessoris

oĩ iudea ⁊ (spēalit hierl'm ⁊ maritima) Maritima aliqñ ē adiectiuū:aliqñ ꝓ substātiuū femininī gñis:⁊ eq̃pollet ei qđ alicubi dr maregima.⁊ sc̃at terrā vicinā marī:eo mō q̃ dicim⁹ nos riparia. Jsta aūt maritima ſm Beđ.nō ē maritima marʒ galilee:sʒ maris magni(⁊ tyri ⁊ sidōis)supple ptib⁹. Spēalr āt iste due ciuitates nomiank lʒ eēnt i p̄dicta maritima:qr erāt ciuitates gētiliū(qui venerāt vt audirēt eū:⁊ sanarenk a languoribꝫ suis. Et q̃ vexabank a spiritib⁹ imūdis:curabāk.⁊ ois turba q̃rebat eū tangere.qr ꝓt⁹ de illo exibat ⁊ sanabat oēs. Et ipe eleuatʒ oculꝰ i discipulos suos:dicebat)Sʒ ꝯ:qr istas brītudies ꝓponebat turb ſm ea q̃ dc̃a sūt. Ad h̄ dico q̃ lʒ chr̄s vellet docere turbā ō brītudinib⁹ q̃b⁹ auerterenk ab his q̃ q̃rebāt i vita voluptuosa.qr tñ iam apli erāt ab his auersi:iō ad eos ſmonē dirigit. Etera patēt ex dictʒ(Brī paupes:qr vr̄m est regnū dei. Brī q̃ nūc esuritʒ:qr saturabimini. Brī q̃ nūc fletis:qr ridebitis Brī eritʒ cū vos oderit hoies:⁊ cū separauerit vos ⁊ exprobrauerit ⁊ eiecerit nomē vr̄m rāq̃ malū ꝓp filiū hois. Gaudete i illa die ⁊ exultate:ecce eī merces vr̄a multa est in celo)

Aliud

VIdēs Jesus turbas ascēdit i montē) Mat.v.⁊ cuz sedisset/accesserūt ad eū discipuli ei⁹. Et apiēs os suū/docebat eos dī. Brī paupes spū:qm ipoꝝ ē regnū celoꝝ. Brī mites:qm ipi possidebūt terrā. Brī q̃ lugēt:qm ipi ꝯsolabunk. Brī q̃ esurīt ⁊ sitiūt iustitiā:qm ipi saturabūk. Brī misericordes:qm ipi miscōiam ꝯsequnk. Brī mūdo corde:qm ipi deū videbunt. Brī pacifici:qm filij dei vocabūk. Brī q̃ psecutionē patiunk ꝓp iustitiā:qm ipoꝝ ē reg.ce. Brī estis cū maledixerit vob hoies ⁊ psecuti vos fuerit:⁊ dixerit oē malū aduersuʒ vos mēt̄ētes ꝓp me.Gaudete ⁊ exultate q̃ niā merces vr̄a copiosa est in cel'.) P̄ñs euāgel'.ptʒ ex dictʒ in p̄cedēti.

Aliud

ATtēdite a fermēto pharisеoꝝ qđ ē hypocrisʒ) Lu.xij. Est āt sciēdū q̃pharisei p hypocrisim ⁊ fictā scitarē auertebāt ꝓp̄tum a vītate.iō dñs dixit caue dū eē fermētū eoꝝ.i.hypocrisiʒ.Theo. Vocat āt fermētū hypocrisim tanq̃ alterantē ⁊ corrūpētē itētōes hoim q̃b⁹ se igesserit.Hec ille. Beđ. Nā sicut modicū fermētū totā farine massaʒ corrūpit sic simulatio aim tota ꝓrutū sinceritatē ⁊ vītate fraudabit. Hec ille. (Nihil eī optū qđ nō reuelek :neq̃ absc̄ditus qđ nō sciak.qm̄ q̃ i tenebrʒ dixistʒ:i luie dicenk:⁊ qđ i aure locuti estʒ i cubicul'/p̄dicabīk i tectʒ. Dico āt vob amicʒ meis:ne terreami ab his q̃ occidūt corꝑ⁹:⁊ post hec nō h̄nt āpli⁹ qđ faciāt. Q̄ndaʒ āt vob quē timeatʒ. Timete eū q̃ postq̃ occiderit hʒ ptātē mittere i gehēnā. Jta dico vob:hūc timete. Nōne q̃ncq̃ passeres veneūt).i.vēdūk(dipōdio).i.dupli ci asse. Nā duplex as fac̄ vnū dipōdiuʒ ⁊ vn⁹ ex ill'ñ ē i oblitōe coꝝā deo. Sʒ⁊ capilli capitʒ vr̄i oēs nūerati sē. Nolite g̃ timere:mltʒ passeribꝫ plurʒ).i.p̄cij maiorʒ(estʒ vos. Dico āt vob:ois q̃cūq̃ cōfessus fuerit me coꝝā hoib⁹:⁊ filiꝰ hois ꝯfitebīk illū coꝝā angel'is dei)Cetera patēt ex dictʒ s.i festo scti Theodori.

In cōmuni vni⁹ ꝯfessoris.

SInt lūbi vr̄i p̄cincti. Lu.xij. Ad euidētiā p̄ntis euāgelij sciēdū ē q̃ antiq̃tus nuptie nocte celebrari ꝯsueuer̄t:⁊ aū spōsam tedas ⁊ lumiaria ferebāt:iuxta illō Virgilij:Si nō p̄cesuʒ thalami tedeq̃ fuisset. Jō hic saluator volēs docere q̃ chr̄iani debēt chr̄m venientē i die mortʒ vl i die iudicij pati ⁊ vigiles expectare:ponit exēm ō suis expectatib⁹ nocte dñm suū vt a nuptijs domū redeat Dī g̃(Sint lūbi vr̄i)tā spūales q̃ sē intellect⁹ ⁊ volūtas:q̃ corꝑales (p̄cincti) .i.parati ad exeq̃nda mādata dñi vr̄i:⁊ restricti ab oīi voluptate(Et lucerne

ardētes i māib⁹ vr̄is).s. sint. Dan⁹ ār sūt opatiões. Lucerna ē rō diriges sua luce:q tūc ardet qñ amor charitat⁹ ꝓcomitat lumē rōnis. Hīe g̃ lucernā i manib⁹ ē dirigi i opib⁹ lumie rōnis ꝛ iflāmari ardore charitatis:secluſ oib⁹ mal affectib⁹(Et vos ſil'es homib⁹).s.ſit⁹ ꝛ estote(expectātib⁹ dñm ſuū).s.ieſū chr̄z (qñ reuertat)i die mort⁹ vl iudicij(a nuptijs)vite etne ad qs iuit p aſcēſiõez(vt cū venerit ꝛ pulſauerit(p egritudiesaut flg̃ iudicij(ꝓfesti apiāt ei).i.cū amore i ſuo corde ſuſcipiāt(Bti ſut illi qs cum venerit dñs iuenerit vigilātes Āmē dico vob⁹ q̄ p̄ciget ſe).i.fm Greg.ſe ad retribuēdū pabit(ꝛ facier illos diſcūbere).i.oino reqeſcere a laborib⁹:fm Theo.ꝛ Dio.i epla ad Titū.(ꝛ trāſiēs miſtrabit illi)Trāſit ār fm Greg.duplr. Vno mō a iudicio ad regnū rediēs:vl a viſione ꝛ uās. Prima ār vigilia fm eūdē ē pueritia. Scōa iuuētus. Tertia ſenect⁹. Dicit ār h dñs ſe nocte vēturū.vl qr ad litterā iudiciū erit i nocte.i.in crepuſculo diei.vl qr ſicut nox obſcura ē:ita icertū ꝛ icognitū ē nob tps aduētus ei⁹ i die mort⁹ vl iudicij(Etſi venerit in ſcōa vigilia.ꝛſi i tertia vigilia venerit ꝛ ita inuenerit.bti ſunt ſui illi. Hoc ār ſcitote qm̄ ſi ſcirz pfami.q ho.fur venirz vigilaret vtiq:ꝛ nō ſineret pfodi domū ſuam. Et vos estote pati:qr q hora nō putat⁹ fili⁹ hois veniet)

Aliud

VIgilate quia neſcit⁹ q̄ hora dñs veſter ventur⁹ ſit) Matt.xxiij. In h euāgelio dñs hortat gñal'r oēs ad vigilanā expectādū dñz venientē i die mortis vl iudicij. Deinde ſpēal'r vt ōt Hila.hortat epos ꝛ platos dicēs(Illō aūt ſcitote qm̄ ſi ſciret pfamilias qua hora fur vēnt⁹ eēt vigilaret vtiq:ꝛ ñ ſineret pfodi domū ſuaz. Ideoq; et vos estote pati:qr neſcit⁹ q̄ hora fili⁹ hois vēnt⁹ ē. Quiſputas ē fidelis ſeru⁹ ꝛ prudēs quē ꝓſtituit dñs ſup familiā ſuam vt det illis cibū i tpe). Interrogat aūt nō ex ignorātia:ſz vt oſtēdat/vt ōt Remig.q̄ difficile ſit platū i oib⁹ facere debitū ſuū. Glo. Rar⁹ ē fidel' ſu⁹ dño ꝓpt dñm ſuiēs:oues chr̄i nō ad lucrū:ſz pro amore chr̄i paſcēs(prudens)q̄ ſubditor capacitatē/vitā ꝛ mores diſcutiat(quē ꝓſtituit)q̄.s.ſit vocat⁹ a deo:ꝛ ñ ſe intēcerit. Hec illa.(vt det illis) ſcz ſubditz ſuis(cibū)ybi ōl(in tpe)oportuno(Beat⁹ ille ſu⁹ quē cuz venerit dñs iuenerit ſic facientez. Āmē dico vob: qm̄ ſup oia bona ſua ꝓſtituet eū)Orige.vt.s.cognet chr̄o cui oia ſua tradidit pat. Hec ille. Vl fm Hilar.h ōt qr tal in glia ōl collocabit. q̄ nihil vltra meli⁹ inuenit. In hac vt ōt Raba.ceterz paribꝫ precedūt plati rōne cuſtodie ſubditor.

Aliud

HOmo quidā pegre proficiſcēs) Matt.xxv. Eſt aūt ſciēdū q̄ pñs euāgeliū ē pabolicū.et in eo vt ōt glo.dñs reprehendit eos marie platos q̄ nolūt ꝛbo pdeſſe primo.(Homo q̄dā).i.ieſus chr̄us (pegre proficiſcēs)id ē fm hūanitatē aſcēdēs i celū:fm Greg.ꝛ Orig. Hūanitas eī eū ex ꝓpꝛijs ſit cōpoſita:qñ ē ſup celos eleuata nō ē in p̄tia ſua. Loc⁹ em̄ ꝓpr̄ē ſphera actiuor ꝛ paſſiuor:in q̄ debēt eē oia p nām corruptibilia. Peregriat g̃ i celo chr̄s fm hūanitatē(vocauit ſuos ſuos).i.apl̄os fm Hiero.(ꝛ tradidit illi bona ſua.i.doctrinā euāgelicā. Nō ē āt intelligēdū q̄ iſtā ſol' apl̄is tradiderit: ſz tradidit eā oib⁹ fidelib⁹ :int⁹ q̄s q̄daz de negligētia ꝓdēnant. vl ſi p iſtos ſeruos apl̄os intelligim⁹:oportet in apoſtolis intelligere plat⁹ tenētes apl̄icū g̃dū.i.epos(Et vni dedit q̄nq; talēta. alij aūt duo:alij ꝓ vnū.vnicuiq; fm p p̄tiā ꝓutē).i.capacitatē ꝛ diſpoſitōem ſuſcipiētiū: fm Hiero.ꝛ Chr̄yſ. Vñ p q̄nq; ꝛ duo ꝛ vnū talētū:diuerſi grad⁹ ſcant cognitiōis diuior fm eoſdē. Sicut em̄ hō vrēdo pecunia aliā lucrat:ita hō docēdo q̄ didicit/merek āpliozē noticiā ſaltē in futura vita:vbi deū videbit pl⁹ aut min⁹ fm diuerſitatē meritoz.

(z pfect⁹ ẽ stati. Abÿt aũt q̃ q̃nqz talẽ-
ta accepat: z opat⁹ est i eis: z lucrat⁹ ẽ
alia q̃nqz) docẽdo q̃ didicit z exhortan-
do. Est aũt sciẽdũ/ vt ỏr Chrys. q̃ i pa
rabol' nõ oporet oĩa scrutari: sz ad intẽ
tionẽ respicere dicẽtis. Et ħ maxime i
ista facere oportz (Sil'r q̃ duo accepat lu
crat⁹ ẽ alia duo. Qui aũt vnũ accepat
abiẽs fodit in terrã: z abscõdit pecuniã
dñi sui) qz ẽm Greg. intent⁹ terrenis ne
gocijs nõ docuit vt debebat: sz suffoca-
uit doctrinã quã accepat ꝑ voluptа-
tes. Vel fodit i terrã ẽm Orig. ille q̃ ac
cepta docẽdi ꝑtute: nõ docuit ex q̃daz
ficta humilitate z religiõe (Post multũ
ꝑo tẽpis). i. in die iudicij ẽm Chrys. z
Hieron. (venit dñs suos illos z posuit
rõnẽ cũ eis. Et accedẽs q̃ q̃nqz talenta
accepat: obtulit alia q̃nqz talẽta: dicẽs.
Dñe q̃nqz talẽta tradidisti mihi: ecce a-
lia q̃nqz suplucrat⁹ sum.) Ista oblatio
sic ẽ intelligẽda: vt ipa merita q̃ qs do-
cẽdo adq̃siuit: loquank deo ꝑ cuidẽtiaz
facti. Apparebit em̃ i die iudicij q̃ ille
q̃ magnã accepit doctrinã z fcruenk do
cuit: dign⁹ erit vt sibi duplicek noticia
diuinos. i. vt ꝑ meritz suis magnũ q̃dũ i
visiõe dei habeat (Ait ei dñs ei⁹. Euge
fue bone z fidel') Raba. Euge interie-
ctio est letãtis: ꝑ qõ dñs gãudiũ suũ insi
nuat: q̃ bñ laborantẽ suũ ad gaudiũ et
nũ inuitat. Hec ille. (qz in pauca fuisti
fidel': sup̃ multa te ꝓstituã) Greg. Tũc
fidel' fu⁹ sup̃ multa ꝓstituit: cũ deuicta
ois corruptõis molestia: de terrẽis gau
dijs i illa celesti sede collocat. Hec ille.
(intra in gaudiũ dñi tui). i. i pria z vi
tã iocundã. Et notank ỏr: intra in gau-
diũ. z nõ: gaudiũ intrabit in te. qz eter-
nã felicitatẽ nulla creatura cõprehẽde-
re põt. Est em̃ ifinita i se: sed finite par
ticipak. Eodẽ mõ exponẽdũ est qõ ỏr ỏ
seruo duos talẽtos (Accessit aũt z qui
duo talẽta accepat z ait. Dñe duo talẽ
ta tradidisti mihi: ecce alia duo lucrat⁹
sum. Ait illi dñs ei⁹: Euge fue bone et
fidel': qz sup̃ pauca fuisti fidel': sup̃ mul-
ta te ꝓstituã. intra i gaudiũ dñi tui. Ac
cedẽs aũt z q̃ vnũ talentũ accepat: ait.
Dñe scio qz hõ dur⁹ es: metis vbi nõ se
minasti: z congregas vbi nõ sparsisti: z ti
mẽs abÿt z abscõdi talentũ tuũ i terra)
Si iste dicak abscõdisse talẽtũ doctrie:
vacãdo terrenis: in ist' ꝑbis nihil debe
mus intelligere nisi q̃ tales in die iudi
cij nõ habebũt merita q̃ ỏo pñtenk. Et
simil'r i reprhẽsiõe dñi q̃ sequit nihil ali-
ud debemus intelligere nisi q̃ tal' ꝑ sua
negligẽtia i die iudicij increpabit. Si
ꝑo dicak abscondisse ex fatua hũilitate
vl' stulto vel timore: q̃ cessauit a doctri
na: dicak q̃ tal' fu⁹ i ꝑbis suis se excusat
si nõ docuit: qz in ħ timuit offendere de
um: cũ timere nõ deberet: sz i deo ꝑfida
re. z dñs i reprhẽdẽdo ỏr q̃ ipe a numu-
larijs. i. ab auditoribꝰ q̃ doctrinã acce-
pissent/ exegisset rõnẽ de bñficio susce-
pte doctrine: si fuissent ingrati. z ỏ vsu
ei⁹ in opando z in docẽdo si fuissent ne
gligẽtes (Ecce habes qõ tuũ ẽ. Rñdes
aũt dñs eius: dixit ei. Serue male z pi
ger: sciebas qz mето vbi ñ semio z ꝑgre
go vbi ñ sparsi. Oportuit g̃ te cõmittere pe
cuniã meã numlarijs: z veniẽs ego rece
pissem vtiq̃ qõ meũ est cũ vsura. Tollẽ
te itaq̃ ab eo talẽtũ) Istud talentũ do
ctrine tãdiu est i nra ptãte q̃diu possu-
mus docere z docẽdo lucrari. i. mereri:
vel saltẽ de eo gaudere. In morte g̃ vel
in iudicio tollit talentũ a negligẽte in-
q̃ntũ tã nõ habz noticiã dei ad bonũ su
um sz ad malũ. qz dãnatz ipa noticia est
cã doloris. Tollũt ãt angeli exeq̃ntes
sniam dei (Et date illi q̃ habz decẽ talẽ
ta) ħ ãt fit q̃n ipi iusti gaudẽt de dãna-
tiõe malos ꝑt ꝑfor̃itatẽ sue volũta-
tis ad diuinã. Et sz oẽs bti accipiãt ali
q̃d gaudiũ ex eo q̃ dãnat⁹ talẽto puak.
qz tñ de ħ gauder magis q̃ ẽ bti or: ideo
dãnatos talẽtũ dari ỏr ei q̃ decẽ z nõ ei
q̃ q̃tuor ỏr hñe talẽta. (Oi em̃ hñti da-
bit) gaudiũ de punitõe malos (z abun
dabit) qz i bonũ ei⁹ cedent sua merita z
aliena demerita (ab eo ãt q̃ nõ hz) merit
ta bonos operꝰ (z qõ videk hñe) ipa. s. do
ctrina q̃ noluit vti (auferek ab eo) qz nõ
erit ei ad gaudiũ: sz ad supplicĩũ (z inu
tilẽ fuũ). i. negligẽtẽ: q̃ nihil cõmisit sz
omisit nec̃aria doctrinã (eĩcite) a me z
societate meos (i tenebras exteriores: ill)

lic erit flet⁹ ⁊ stridor dentiū)Vide de ħ dñica.xx.post festū trinitatis

Aliud

Homo q̄dā nobil' abijt ī regionē lōginquā accipe sibi regnū ⁊ reuerti) Luc.ix. Ad itellectū hui⁹ euāgelij sciēdū ē q̄ iudei etiā apli aī ascēsionē chr̄i crē debāt regnū chr̄i esse corporale ⁊ terrenū Vñ Act.j. q̄rebāt a chr̄o ascēdēte. Dñe si i tpe ħ restitues regnū isrl'? Et sil'r filij Zebedei petiuerūt sedere vn⁹ ad dexterā:⁊ vn⁹ ad sinistraz ei⁹. Vñ q̄ chr̄o ascēdēte vltio i hierl'm:exīstimabāt eū regē in regia ciuitate eē ꝓstituēdū. Chr̄s volēs istū sensuz ab eis amouere:iduxit pñtē pabolā:oñdēs q̄ i ꝓmo aduētu venerat pati:⁊ i scōo veniet regre. Vñ ōr Lucas(Hec ill'a audiētib⁹)scz q̄ dñs vicebat Zacheo:vt hr̄ supī festo dedicationis ecclie(ad ijclēs dixit pabolaz:eo q̄ eēt ꝓpe hierl'm:⁊q̄ existimarēt).s.discipuli(q̄ ꝓfestim regnū dei).i. chr̄i mālfestaret. Dixit g̃ hō q̄dā.i.chr̄s nat⁹ ō virgine(nobil'q̄ fili⁹ Dauid reg⁹ fm carnē(abijt)p suā morte ⁊ ascēsionē(i regionē lōginquā).i.ad celū empyreū (accipe sibi regnū) sup oēs angelos ⁊ oēm creaturā(⁊ reuerti)i fine mūdi ad iudicādū(Vocat⁹ āt decē suis suis).i. vniuersis fidelib⁹ q̄ p denariū nūerū ſcank:eo q̄ in ħ nūero q̄dāmō oēs nūeri icludūk Nā vsq̄ ad decē variank nūeri.sz post decē fit replicatio p̄cedētiū. Nā vndeci idē est qō vnū ⁊ decē.duodeci qō duo ⁊ decē:⁊ sic de alijs(dedit ill' decē mnas) .i.vniuersitatē bonoꝝ suoꝝ q̄ hoib⁹ ꝓferre ꝓsueuit siue sint gre: siue nature:siue fortune. Est āt mna pōd⁹.x.drachmas appēdēs fm alīq̄s:vel fm alios cētū .et vtrūq̄ pt vez eē ꝑz diuersas gētes. Singul' g̃ fidelib⁹ dedit singulas mnas:vl' sing'l' dedit decē:nō q̄ singli eqlia bona suscepint absolute:sz q̄ eqlit̄ susceperūt fm suā ꝓportionē:loq̄ndo de his bonis q̄ dispositiōem supponūt. Nā q̄ ad dispositiōes ipas de⁹ dat vt vult. vñ nō oēs sūt eqles i naturalib⁹(Et ait ad illos. Negociami).i.exercete vob collata bona:vt p vsuz eoꝝ mereami accipe maiora(dū venio).i. q̄uscq̄ veniā ad iudicium. vsq̄ em̄ ad diē illā currit tps negociādi.i.merēdi(Ciues āt ei⁹).i.iudei ex q̄ sanguie chr̄s nat⁹ ē(oderāt eū)p maiori pte:saltē q̄ ad rectores ⁊ capita populi(⁊ miserūt legatiōem post illū dicētes. Nolum⁹ hūc regre sup nos)qō nō ē sic itelligēdū q̄si iudei miserint ad p̄ez post chr̄i ascēsiōem nūcios/q̄ ex pte sua dicerēt q̄ chr̄o ñ daret regnū iudeoꝝ.sz q̄ ex ipo suo facto oñderūt se nolle illuz i regē. Nā post chr̄i ascēsiōez conati fūt chr̄i fidē eliminare (⁊ factū ē vt rediret) i die iudicij (accepto reg̃).i.postq̄ accepat regnū(⁊ iussit vocari suos suos:q̄bus dedit pecuniā:vt sciret q̄ntuz q̄sq̄ negociat⁹ eēt. Venit āt ꝑm⁹ dicēs. Domine mna tua decē mnas adq̄siuit. Et ait illi: Euge fue bone:q̄ i modico fuisti fidel':eris ptātē hns supī decē ciuitates).i. fm tua merita erit ꝓportionabil'r ⁊ p̄miū tuū i celo. Cetera dicta ⁊ dicēda patēt ex dict⁹ i p̄cedēti euāg.(Et alt venit dicens:Dñe/mna tua fecit q̄nq̄ mnas. Et huic ait. Et tu esto sup q̄nq̄ ciuitates. Et alter venit dicēs Dñe ecce mna quā habui repositā i sudario.timui em̄ te:q̄ hō auster⁹ es:tollis qō nō posuisti ⁊ met⁹ qō ñ seminasti. Dixit ei De'ore tuo te iudi.fue nequā:sciebas q̄ ego hō auster⁹ sum tollēs qō nō posui: ⁊ metēs qō nō seminaui. Et q̄re nō dedisti pecuniā meā ad mēsaz:⁊ ego veniēs cū vsuris vtiq̄ exegissem illā. Et astā⁹ tib⁹ dixit Auferte ab illo mnā ⁊ date illi q̄ decē mnas hz. Et dixer̄t ei Dñe hz decē mnas. Dico āt vob q̄ oi hñti dabit̄ ⁊ abūdabit.ab eo āt q̄ nō habz ⁊ qō habz auferet̄ ab eo.

Aliud

Homo accēdit lucernaz Lu.xj. In pñti euāgel'.itēdit saluator a fidelib⁹ itētionē p uersam excludere: sumēs exēplū ad ħ ex lucerna ⁊ oculo. Recta ergo intētio est simil' lucerne lucēti ⁊ ardēti.

quia ĩcludit fidẽ ꝛ ardorẽ charitatis. Nã recta ĩtẽtio facit opari ꝓpẽ deum amatũ: ꝛ ꝓñr supponit notictã dei q̃ per fidẽ est ꝛ amorẽ: q̃ est charitas vl' actus charitatis. Dicit g̃. (Nemo accẽdit lucernã). i. nemo habet bonã ĩtẽtiõez lucentẽ fide ꝛ ardẽtẽ charitate (ꝛ i abscõdito ponit neq̃ sub modio) eã. s. ĩflectẽdo circa tpalia adq̃rẽda ꝛ fruẽda (ꝫ suꝑ cãdelabꝝ). i. ĩ altũ erigit: vt finis ĩtẽtiõñ sint fruges q̃ modio mensurant: sed eẽna felicitas (vt q̃ ingrediunt lumẽ videãt). i. vt oẽs cogitatiões q̃ ĩtrãt domũ ꝓscie ꝛ animi tui: lumẽ videãt. i. recta ĩtẽtiõe ad deũ dirigant. sic hõ ambulãs dirigit lumie. Q, ꝙ ꝓdicta de ĩtẽtiõe dicta sint declarat i his q̃ sequũtur. Est ãt sciẽdũ q̃ sic h̃ sumit lucerna spũaliter ꝛ fcat ꝑ corꝑalẽ oculũ: ira ꝛ cor ꝑ sumit spũaliter et ꝑ matiale fcat. Est ãt spũale corꝑ nr̃m ipa mltitudo opeꝝ nr̃oꝝ bonoꝝ ex gñe suo: ex diuersis operibꝫ bonis tãq̃ ex varijs mẽbris ĩtegrata. Dicit g̃. (Lucerna corꝑis tui). i. mltitudis opeꝝ tuoꝝ (est oculus tu⁹) id est ĩtẽtio tua: q̃ oculꝰ idcirco dr: q̃a hoiem opando dirigit (Si oculꝰ tuꝰ fuerit simplex). i. ĩtẽtio pura ꝛ recta: sine oi plica simulatiõis (totũ corꝑ tuũ lucidũ erit). i. opa tua visibilia erũt ĩ ꝓspectu dei. Videt ãt ꝓpe deꝰ opa quãdo approbat Vñ ps. Oculi dñi sup iustos. Nõ q̃neq̃am sint sup malos: qr̃ i oi loco oculi dñi ꝓtemplant bonos ꝛ malos. Prouer. xv Sed spẽali mõ videt iustos ꝛ opa iustorũ. qr̃. s. vtrũq̃ approbat. (Si autez neq̃a). i. malꝰ (fuerit) Est aũt ĩtẽtõ mala: q̃n opꝰ qõ fit est ad malũ finẽ ordinatũ: q̃uis de se bonũ sit (et corꝑ tuũ tenebrosũ erit) qr̃. s. opa tua ñ videbit deus ad ꝓmiũ sed ad tormẽtũ. (Vide g̃ ne lumẽ qõ in te est). i. ĩtẽtio que debet eẽ lumẽ dirigẽs te ad deũ (tenebre sint). i. ñ dirigat te ꝫ rectã viã: sed errare faciat. (Si g̃ corꝑ tuũ totũ). i. q̃ ad oẽs ptes siue q̃ ad oẽs operatiões (lucidũ fuerit) qr̃ est visibile seu approbabile a deo q̃n tũ ad bonitatẽ opis ꝛ quantũ ad rectitudinẽ ĩtẽtiõis (ñ hñs aliquã partẽ tenebrarum) id ẽ ñ existens tenebrosum: neq̃ quo ad substantiam operis: neq̃ q̃ ad intentionem (erit lucidum totũ) id ẽ ipm cõpositum ex opere et intentione. Unde hic sumit totus cathegoꝛ. supra ꝙo syncathago. Si autem esset malus opꝰ ꝛ intentio bona: vel ecõuerso bonũ opus ꝛ intẽtio mala: tunc nõ esset lucidũ id quod ex vtroq̃ cõponit. (Et sicut lucerna fulgoris illuminabit te) in presenti per gratiam ꝛ in futuro ꝑ gliam. Quãto em̃ homo maioꝛ est in merito: tanto hic habet maiꝰ lumẽ gr̃e: ꝛ in futuro maius lumẽ glie.

In cõi vnius virginis.

Similе est regnũ celoꝛũ (thesauro) Mat. xiij. Ad intellectũ pñtis euãgelij sciendũ ẽ ꝙ eoꝝ q̃ possessoꝛe carẽt q̃dam sunt q̃ nunq̃ possessoꝛem habuerũt: vt gẽme inuente in litoꝛe maris. Alia ꝙo aliquãdo habuerunt possessoꝛem: vt antiqui thesauri. Prima fm sctm̃ Tho. ij. ij. q. lxvj. occupãti ꝛ inuenientι ꝓcedunt. Et eadem ratio est de secũdis: vt ꝺt nisi q̃ leges ciuiles ad pacem hoim statuerunt vt in secundis medietas sit possessoris agri. Q̃ intelligit si inuenit i alieno non data opera. si ꝙo data est opa: totũ est inuenientis. Instit. de rerũ diui. ℌ item ea. Ideo ille de quo in presenti euangelio agitur dicitur emisse agrũ vt sine conditiõe totum thesaurum possideret. (Simile ergo est regnum celoꝛum) id est status ecclesie militantis seu status christianitatis (thesauro abscondito in agro) Iste thesaurus fm Chrysosto. est predicatio euangelica abscondita in agro huius mundi: quam nullus plene ꝛ perfecte possidere potest. vt dicit: nisi vendideris omnibus. Hanc inuentam abscondit inuentoꝛ fm Hieronymum: non ex inuidia: sed vt seruaret ꝛ nõ perderet. Vel fm Gregoꝛium thesaurus iste est desiderium salutis eẽne. Ager ꝙo in quo latet: est disciplina studij celestis: id ẽ sancta cõuersatio. Hunc thesaurum oportet abscondere. qr̃ diaboli libent furant illud. Vel possumus

ardētes i māib⁹ vr̄is).s. sint. Dan⁹ ār sūt opatiões. Lucerna ē rō diriges sua luce:q tūc ardet qñ amor charitat⁹ ꝓcomitat lumē rōnis. Hīe g̃ lucernā i manib⁹ ē dirigi i opib⁹ lumie rōnis ꝛ iflāmari ardore charitatis:secluſ oib⁹ mal affectib⁹(Et vos ſil'es homib⁹).s.ſit⁹ ꝛ estote(expectātib⁹ dñm ſuū).s.ieſū chr̄z (qñ reuertat)i die mort⁹ vl iudicij(a nuptijs)vite etne ad qs iuit p aſcēſiõez(vt cū venerit ꝛ pulſauerit(p egritudiesaut flg̃ iudicij(ꝓfesti apiāt ei).i.cū amore i ſuo corde ſuſcipiāt(Bti ſut illi qs cum venerit dñs iuenerit vigilātes Āmē dico vob⁹ q̄ p̄ciget ſe).i.fm Greg.ſe ad retribuēdū pabit(ꝛ facier illos diſcūbere).i.oino reqeſcere a laborib⁹:fm Theo.ꝛ Dio.i epla ad Titū.(ꝛ trāſiēs miſtrabit illi)Trāſit ār fm Greg.duplr. Vno mō a iudicio ad regnū rediēs:vl a viſione ꝛ uās. Prima ār vigilia fm eūdē ē pueritia. Scōa iuuētus. Tertia ſenect⁹. Dicit ār h dñs ſe nocte vēturū.vl qr ad litterā iudiciū erit i nocte.i.in crepuſculo diei.vl qr ſicut nox obſcura ē:ita icertū ꝛ icognitū ē nob tps aduētus ei⁹ i die mort⁹ vl iudicij(Etſi venerit in ſcōa vigilia.ꝛſi i tertia vigilia venerit ꝛ ita inuenerit.bti ſunt ſui illi. Hoc ār ſcitote qm̄ ſi ſcirz pfami.q ho.fur venirz vigilaret vtiq:ꝛ nō ſineret pfodi domū ſuam. Et vos estote pati:qr q hora nō putat⁹ fili⁹ hois veniet)

Aliud

VIgilate quia neſcit⁹ q̄ hora dñs veſter ventur⁹ ſit) Matt.xxiij. In h euāgelio dñs hortat gñal'r oēs ad vigilanā expectādū dñz venientē i die mortis vl iudicij. Deinde ſpēal'r vt ōt Hila.hortat epos ꝛ platos dicēs(Illō aūt ſcitote qm̄ ſi ſciret pfamilias qua hora fur vēnt⁹ eēt vigilaret vtiq:ꝛ ñ ſineret pfodi domū ſuaz. Ideoq; et vos estote pati:qr neſcit⁹ q̄ hora fili⁹ hois vēnt⁹ ē. Quiſputas ē fidelis ſeru⁹ ꝛ prudēs quē ꝓſtituit dñs ſup familiā ſuam vt det illis cibū i tpe). Interrogat aūt nō ex ignorātia:ſz vt oſtēdat/vt ōt Remig.q̄ difficile ſit platū i oib⁹ facere debitū ſuū. Glo. Rar⁹ ē fidel' ſu⁹ dño ꝓpt dñm ſuiēs:oues chr̄i nō ad lucrū:ſz pro amore chr̄i paſcēs(prudens)q̄ ſubditor capacitatē/vitā ꝛ mores diſcutiat(quē ꝓſtituit)q̄.s.ſit vocat⁹ a deo:ꝛ ñ ſe intēcerit. Hec illa.(vt det illis) ſcz ſubditz ſuis(cibū)ybi ōl(in tpe)oportuno(Beat⁹ ille ſu⁹ quē cuz venerit dñs iuenerit ſic facientez. Āmē dico vob: qm̄ ſup oia bona ſua ꝓſtituet eū)Orige.vt.s.cognet chr̄o cui oia ſua tradidit pat. Hec ille. Vl fm Hilar.h ōt qr tal in glia ōl collocabit. q̄ nihil vltra meli⁹ inuenit. In hac vt ōt Raba.ceterz paribꝫ precedūt plati rōne cuſtodie ſubditor.

Aliud

HOmo quidā pegre proficiſcēs) Matt.xxv. Eſt aūt ſciēdū q̄ pñs euāgeliū ē pabolicū.et in eo vt ōt glo.dñs reprehendit eos marie platos q̄ nolūt ꝛbo pdeſſe primo.(Homo q̄dā).i.ieſus chr̄us (pegre proficiſcēs)id ē fm hūanitatē aſcēdēs i celū:fm Greg.ꝛ Orig. Hūanitas eī eū ex ꝓpꝛijs ſit cōpoſita:qñ ē ſup celos eleuata nō ē in p̄tia ſua. Loc⁹ em̄ ꝓpr̄ē ſphera actiuor ꝛ paſſiuor:in q̄ debēt eē oia p nām corruptibilia. Peregriat g̃ i celo chr̄s fm hūanitatē(vocauit ſuos ſuos).i.apl̄os fm Hiero.(ꝛ tradidit illi bona ſua.i.doctrinā euāgelicā. Nō ē āt intelligēdū q̄ iſtā ſol' apl̄is tradiderit: ſz tradidit eā oib⁹ fidelib⁹ :int⁹ q̄s q̄daz de negligētia ꝓdēnant. vl ſi p iſtos ſeruos apl̄os intelligim⁹:oportet in apoſtolis intelligere plat⁹ tenētes apl̄icū g̃dū.i.epos(Et vni dedit q̄nq; talēta. alij aūt duo:alij ꝓ vnū.vnicuiq; fm p p̄tiā ꝓutē).i.capacitatē ꝛ diſpoſitōem ſuſcipiētiū: fm Hiero.ꝛ Chr̄yſ. Vñ p q̄nq; ꝛ duo ꝛ vnū talētū:diuerſi grad⁹ ſcant cognitiōis diuior fm eoſdē. Sicut em̄ hō vrēdo pecunia aliā lucrat:ita hō docēdo q̄ didicit/merek āpliozē noticiā ſaltē in futura vita:vbi deū videbit pl⁹ aut min⁹ fm diuerſitatē meritoz.

quia ĩcludit fidẽ ꝛ ardorẽ charitatis. Nã recta ĩtẽtio facit opari ꝓpẽ deum amatũ: ꝛ ꝓñr supponit notictã dei q̃ per fidẽ est ꝛ amorẽ: q̃ est charitas vl' actus charitatis. Dicit g̃. (Nemo accẽdit lucernã). i. nemo habet bonã ĩtẽtiõez lucentẽ fide ꝛ ardẽtẽ charitate (ꝛ i abscõdito ponit neq̃ sub modio) eã. s. ĩflectẽdo circa tpalia adq̃rẽda ꝛ fruẽda (ꝫ suꝑ cãdelabꝝ). i. ĩ altũ erigit: vt finis ĩtẽtiõñ sint fruges q̃ modio mensurant: sed eẽna felicitas (vt q̃ ingrediunt lumẽ videãt). i. vt oẽs cogitatiões q̃ ĩtrãt domũ ꝓscie ꝛ animi tui: lumẽ videãt. i. recta ĩtẽtiõe ad deũ dirigant. sic hõ ambulãs dirigit lumie. Q, ꝙ ꝓdicta de ĩtẽtiõe dicta sint declarat i his q̃ sequũtur. Est ãt sciẽdũ q̃ sic h̃ sumit lucerna spũaliter ꝛ fcat ꝑ corꝑalẽ oculũ: ira ꝛ cor ꝑ sumit spũaliter et ꝑ matiale fcat. Est ãt spũale corꝑ nr̃m ipa mltitudo opeꝝ nr̃oꝝ bonoꝝ ex gñe suo: ex diuersis operibꝫ bonis tãq̃ ex varijs mẽbris ĩtegrata. Dicit g̃. (Lucerna corꝑis tui). i. mltitudis opeꝝ tuoꝝ (est oculus tu⁹) id est ĩtẽtio tua: q̃ oculꝰ idcirco dr: q̃a hoiem opando dirigit (Si oculꝰ tuꝰ fuerit simplex). i. ĩtẽtio pura ꝛ recta: sine oi plica simulatiõis (totũ corꝑ tuũ lucidũ erit). i. opa tua visibilia erũt ĩ ꝓspectu dei. Videt ãt ꝓpe deꝰ opa quãdo approbat Vñ ps. Oculi dñi sup iustos. Nõ q̃neq̃am sint sup malos: qr̃ i oi loco oculi dñi ꝓtemplant bonos ꝛ malos. Prouer. xv Sed spẽali mõ videt iustos ꝛ opa iustorũ. qr̃. s. vtrũq̃ approbat. (Si autez neq̃a). i. malꝰ (fuerit) Est aũt ĩtẽtõ mala: q̃n opꝰ qõ fit est ad malũ finẽ ordinatũ: q̃uis de se bonũ sit (et corꝑ tuũ tenebrosũ erit) qr̃. s. opa tua ñ videbit deus ad ꝓmiũ sed ad tormẽtũ. (Vide g̃ ne lumẽ qõ in te est). i. ĩtẽtio que debet eẽ lumẽ dirigẽs te ad deũ (tenebre sint). i. ñ dirigat te ꝫ rectã viã: sed errare faciat. (Si g̃ corꝑ tuũ totũ). i. q̃ ad oẽs ptes siue q̃ ad oẽs operatiões (lucidũ fuerit) qr̃ est visibile seu approbabile a deo q̃n tũ ad bonitatẽ opis ꝛ quantũ ad rectitudinẽ ĩtẽtiõis (ñ hñs aliquã partẽ tenebrarum) id ẽ ñ existens tenebrosum: neq̃ quo ad substantiam operis: neq̃ q̃ ad intentionem (erit lucidum totũ) id ẽ ipm cõpositum ex opere et intentione. Unde hic sumit totus cathegoꝛ. supra ꝙo syncathago. Si autem esset malus opꝰ ꝛ intentio bona: vel ecõuerso bonũ opus ꝛ intẽtio mala: tunc nõ esset lucidũ id quod ex vtroq̃ cõponit. (Et sicut lucerna fulgoris illuminabit te) in presenti per gratiam ꝛ in futuro ꝑ gliam. Quãto em̃ homo maioꝛ est in merito: tanto hic habet maiꝰ lumẽ gr̃e: ꝛ in futuro maius lumẽ glie.

In cõi vnius virginis.

Similе est regnũ celoꝛũ (thesauro) Mat. xiij. Ad intellectũ pñtis euãgelij sciendũ ẽ ꝙ eoꝝ q̃ possessoꝛe carẽt q̃dam sunt q̃ nunq̃ possessoꝛem habuerũt: vt gẽme inuente in litoꝛe maris. Alia ꝙo aliquãdo habuerunt possessoꝛem: vt antiqui thesauri. Prima fm sctm̃ Tho. ij. ij. q. lxvj. occupãti ꝛ inuenientι ꝓcedunt. Et eadem ratio est de secũdis: vt ꝺt nisi q̃ leges ciuiles ad pacem hoim statuerunt vt in secundis medietas sit possessoris agri. Q̃ intelligit si inuenit i alieno non data opera. si ꝙo data est opa: totũ est inuenientis. Instit. de rerũ diui. ℌ item ea. Ideo ille de quo in presenti euangelio agitur dicitur emisse agrũ vt sine conditiõe totum thesaurum possideret. (Simile ergo est regnum celoꝛum) id est status ecclesie militantis seu status christianitatis (thesauro abscondito in agro) Iste thesaurus fm Chrysosto. est predicatio euangelica abscondita in agro huius mundi: quam nullus plene ꝛ perfecte possidere potest. vt dicit: nisi vendideris omnibus. Hanc inuentam abscondit inuentoꝛ fm Hieronymum: non ex inuidia: sed vt seruaret ꝛ nõ perderet. Vel fm Gregoꝛium thesaurus iste est desiderium salutis eẽne. Ager ꝙo in quo latet: est disciplina studij celestis: id ẽ sancta cõuersatio. Hunc thesaurum oportet abscondere. qr̃ diaboli libent furant illud. Vel possumus

dicere q̄ in parabol' ñ oꝑtz oīa scrutari Intēdit ḡ saluator q̄ sīc inuentēs p̄cio/ sū thesauꝝ oīb⁹ se p̄ugꝫ vt illū possideat Ira q̄ p fidē hūerit noticiā de thesauro felicitatz et ne laritāte i agro fultutz di uie oīb⁹ se p̄uat q̄ntū ad effectū nisi sit i san⁹ vt ꝓsequ illū. Ob ār dr d abscōsiōe non oꝑtet h̄ hre scatū: nisi significet q̄ appetēs felicitatē timet eaz p̄dere (que q̄ inuenit hō abscōdit: z p̄ gaudio illi⁹ vadit z vē dit vniuersa q̄ hz z emit agrū illū. Itez sīle ē regnū celoꝝ hoi negoci atori q̄renti bonas margaritas. Inuē/ ta ār vna p̄ciosa margarita abīt z vēdi dit oīa q̄ hūit z emit eā.) Glo. p marga ritā p̄ciosā itelligit dulcedo celestz vite: quā iuētā oīa vēdēs emit. qz q̄ celestz vi te dulcedinē inq̄ntū possibilitas admit tit p̄fecte coḡuerit: ea q̄ i ꝛis amauerat libenf cuncta dereliq̄t. deformē ꝓspicit q̄q̄d de ꝛene rei placebat specie. qz so/ la p̄ciose margarite claritaf fulget i mē te. Hec ille. (Itez sīle ē regnū celoꝝ sa/ gene) Est aut̄ sagena rete q̄ddā rapt: z scat ex Hiero. doctrinā euāgelicā a pi/ scatorib⁹ traditā: q̄ bonos z malos pi/ sces i mari h⁹ secli q̄tidie detinet. Ut ex Chrȳ. ē sctā eccīa (missē i mare) h⁹ secli (z ex oi gñe pisciū). i. hoiz) congreganti. (Quā cū iplera cēt) mlt̄z credētib⁹ (edu cētes de mari h⁹ secli ad alīd futuꝝ (z se d⁹ lit⁹ sedētes) Est ār lit⁹ finis marz. i. se cli ex Chrȳ. (elegert). i. eligēt ipi angeli (bonos i vasa sua) i. i tabernacula etna Malos ār foras miserī. Sic erit i ꝓsū/ matiōe secli. Exibūt angeli z sepabūt malos de medio iustoꝝ: z mittēt eos in caminū ignis). i. fornacē (Ibi erit flet⁹ z stridor dētiū) Vide dñica. xx. p⁹ trini/ tatē (Intellexist̄ hec oīa) o discipli mei (Dicūt ei Etiā. Ait illi. Jō ois scriba) . i. doctor i scptura (doct⁹ i regno celoꝝ) . i. i eccīa militāti vel scptura. Utrūq̄ ei dr regnū celoꝝ ex sctm Tho. (silis est homini pfamilias (q̄ habet mistrare alimenta familie (q̄ profert de thesau/ ro suo). i. de capsa cordis sui (noua z ve tera). i. auctoritates noui z veteꝝ testa mēti. Ex q̄ ptz q̄ ipi apostoloꝝ succesto/ res dñi vtriusq̄ testamēti hr̄e noticiaz in eius signum mitram portant cum duplici cornu.

Aliud

Similе est regnum celo/ rū) Mat. xxv. ca. i. stat⁹ chri/ anitatz (decē ꝑgib⁹). i. vniuer sitati fideliū. Ponit aut̄ hec parabola sub compatione ꝑginum sm Chrȳ. vt ostendat q̄ licet ꝑginitas sit aliq̄d magnum: tñ si bonis operib⁹ non sit adornata nō approbat (que accipiē/ tes lampades suas) Per lampades sm Aug. opa de genere suo bona intelligū/ tur. Lumē aut̄ i istis lāpadib⁹ accēsū/ est fides i operādo diriges (exierunt) de corpe p mortē sm Origē. Vel exierūt ab octo in opus bonū de genere suo (ob uiam sponso z sponse). i. filio dei z hūa nitati que in virginis vtero tanḡi tha lamo ꝓiuncta fuerūt. Dicunt aūt ista sm similitudinem ad res hūanas. qz anti/ quit⁹ nuptie celebrari in nocte consue/ uerant: vt dictū est (Quinq̄ aūt ex eis erant fatue) Si fatuitatē accipimus vt opponit prudētie: sic fatui sūt q̄ nesciūt bñ ordinare vltā suā i ordie ad vltim fi nē: qđ ē op⁹ prudētie (z q̄nq̄ prudētes) q̄. s. vltā suā i deū ordinauerūt (Sz q̄n/ q̄ fatue acceptz lampadib⁹). i. potētijs operatiōis z optib⁹ bonis ex gñe (ñ sumpse rūt oleū secū) Oleū sm Hilariū z Hie ro. intelligit op⁹ bonū: qđ intelligo ñ so lū de opere bono ex gñe: sed ēt ex intētō ne. z tale est op⁹ charitatz. Scōz Aug. ꝓ itelligit letīcia q̄ habet de bono ope ꝓter deum: ex eo. s. q̄ deo placet. Scōz Chrȳ. ꝓ charitas intelligit. Sz oēs he tres acceptiōes reducunt i vltimā vt istud oleū dicat charitas: q̄ facit op⁹ eē bonū z de eo ꝓpt deū gaudere (Prudē/ tes ꝓ acceperūt oleū in vasis suis). i. i cordib⁹ seu volūtatib⁹ suis (cū lāpadib⁹) potentiaz vel bonoꝝ op⁹ (Mora aut̄ faciēte spōso (Ista mora ē tps vsq̄ ad iu diciū in q̄ veniet sponsus (dormitauert oēs). i. infirmare sūt (z dormierunt) id est mortue sūt. Mors ei i scptura con/ suevit appellari dormitō: eo q̄ de⁹ possit

ad vitā excitare mortuū sic nos excitā/ mꝰ dormiētē(Media aūt nocte).i. i crepusculo diei qō cū media nocte ꝛ cū die ꝓiūgit. Tali ei hora veniet chīus. Vel media nocte.i. tpe inopinato(clamor) tube vocāt̄ ad iudiciū(factꝰ ē: ecce spō sus venit exite obuiā ei. Tc surrexerūt oēs ꝟgies ille)a mortuis(ꝛ ornauerūt lāpades suas) i. reassumpserūt opa sua. in qb̄ appebat lumē fidei: vt redderēt rō/ nē ꝟz Greg. ꝛ Aug. Sciēdū ē aūt q i parabolꝟz Chry. ꝛ Aug. ñ oꝑt oia seruari: vt i ꝓposito pz. Nō ei pꝰ iudiciū alicḡs petet ab alio opa elꝰ neq ibit vt bñ opet ꝛ faciat opa charitat̄ q̄ ñ fecerat. In his ḡ q̄ hic dicūt: scak q in die iudicij opa de genere suo bona: q facta fuerūt cū fide ꝛ sine charitate nō fulgebūt qz fides sine opib̄. s. ex charitate factꝫ mortua ē. Et q tūc ſicḡs vellet ad aliuꝫ recurrere ꝓ auxilio: vel si vellet bñ opari: ñ ꝓficeret. Sed qz ḡles reprienk i morte tales ēt ꝓtrabimur i iudicio. tō hortatur dñs vt morte vigiles expectemꝰ. ne imparati moriamur: ꝛ ꝑñr sine oleo simus in iudicio: ꝛ claudat nob ianua celi. Vñ ōt(Fatue aūt sapiētib̄ dixerunt. Date nob de oleo vr̄o qz lāpades nr̄e extinguūt. Rñdert prudētes. Ne forte ñ sufficiat nob ꝛ vob. ite potiꝰ ad vendentes ꝛ emite vob. Dū aūt irent emere: venit spōsꝰ. Et q pate erāt: intrauerūt cuz eo ad nuptias: ꝛ clausa ē ianua. Nouiſsime ꝟo veniūt ꝛ reliq̄ ꝟgies: dicentes. Dñe dñe api nob. At ille rñdēs ait. Nescio vos. Vigilate itaq̄ qz nescitꝫ diez neq horam.)

De sancta Trinitate.

QVm venerit paracletꝰ Vide supra dominica infra octauā Ascēsiōis.

De spū sancto.

SIquis diligit me sermonem meum seruabit. Vide supra in die sancto Pentecostes

De sancta Cruce.

AScendens Jesus hierosolymam. Vide supra feria q̄rta post dñicam. ij. quadragesime.

In cōmemoratiōe btē ꝟgis q aduentum.

QVissus est Gabriel angelus. Vide supra feria q̄rta post tertiam dñicam aduentus.

A nrīuitate dñi vsq̄ ad purificationē.

LOquente Jesu ad turbas. Vide ē. dñica tertia in q̄ dragesima.

Pro q̄eunq̄ necessitate.

HAbete fidē dei. Marci. ij. Cū brūs Pe. ꝛ alij discipli vidissēt q ficꝰ cui maledixerat chīs statī aruiſſz mirabant: ꝛ tc chīs dixit eis ea q̄ i ꝓtī euangelio recitant(Habete fidē dī).i. ꝟfidē tiā ō do(Amē dico vob: qz q̄cūq̄ dixerit huic mōti: tollere ꝛ mittere i mare ꝛ ñ hesitauerit i corō suo ſz crediderit: qz q̄dcūq̄ dixerit fiat: fiet ei.) Sz ꝝ obūci unꝫ ifideles vt ōt Beda. qz nullꝰ scrōꝑ potuit trāsferre mōtes. Et rñdz ꝓmo: q ñ oia q̄ a scis facta ſt̄ scꝑta legunt: scō q ista intelligenda ſt: si necēs affuiſſet trāsferēdi mōtes. Vñ vt ait: pcīb̄ Greg. emoceſarienſ: mōs tātū spacū relict structoris ecclie: q̄ntū opꝰ habuert. pōt ēt dici q apli maiora fecert qz mortuos ſuſcitauert: qō neq diabolꝰ neq fremo rꝰ facē ꝓt(Ꝓpꝛea dico vob: oia q̄cūq̄ orātes petitꝫ: credite qz accipietꝫ ꝛ eueniēt vob) intellige nī si pie ꝛ ꝑseuerant ꝛ ad salutē ꝛ ꝑ se quis petat. tij. dist. xv ꝛ intellige pie. i. cū debita subiectiōe mētis ad deū: q̄ subiectio est ꝑ fidem spē et charitatē qb̄ colit deus.

De q̄tidianis missis defūctorum.

NIsi māducaueritis carnē filij hois: z biberitis eius sāguinē nā habebitis vitā in vob) Jo. vj. Vide supra in festo corporis chri. Vtrū sub vtraq; specie sit cōicandū (Qui māducat meā carnē z bibit meū sanguinē). s. sacramentaliter z spiritualiter: vt spūaliter tm̄ (habz vitā eternā) i sua cā. haber ei in se deū z eius grām (z ego resuscitabo eū in nouissimo die) id ē in die iudicij.

Pro pñti defuncto tm̄.

DIxit Martha ad Jesū Vide feria sexta ante dñicaz in passiōe.

In omni anniuersario.

AMen amē dico vobis) Joā. v. (Quia venit hora et nūc ē qñ mortui) corporaliter sm theo. vt filius vidue z filia archisynagogi z Lazarus. vel mortui spūaliter sm Aug. (audiēt vocē filij dei) Audiēt inq̄. i. obedient (z q̄ audierit viuēt) vita corporali sz theo. vel spūali sz Aug. (Sic ei pr̄ habet vitā in semetipo: sic dedit z filio vitā hre i semetipo. (Oia eius q̄ filius dei habet accepit a pre. z oia que habz pr̄ dedit seu cōicauit filio. Habz ār vitā i semetipo id qđ ēntialiter ē vita: et hic ē sol⁹ de⁹. Oia ei alia ptcipāt vitaz z ñ hñt vitā in semetipis. Et his ārba chz iferre q̄ ipe filius pōt mortuis dare vitā sicut z pr̄. cū sit ēntialiter vita. (Et ptātez dedit ei iudicium facere) hic sm Chrys. punctuādū ē: deinde subiungēdū (Quia filius hois ē: nolite mirari h̄) existimauit ei q̄ iudiciaria ptās q̄uenit at chō solū iq̄ntū de⁹ Arguit ār Chrys. qz si ñ sic punctuet sed addat: qz filius homis est. seq̄t q̄ ois hō habeat hāc ptātē Sed h̄ argumentū ñ cogit: qz ista ptās data ē filio dei. qz filius hois est. i. caput oīm hoiz. Aug. ȳo qz tenet q̄ ertiā chō inq̄ntū hoi q̄uenit iudicare: lz nō pncipaliter pūctuat eo mō q̄ Chrys. negat esse punctuandū. nolite mirari h̄: qz vēit hora). i. veniet. nec addit nūc: qz loq̄t ō generali resurrectiōe z ñ de particularib⁹ vt supra loq̄batur (in q̄ oēs q̄ i monumētis) . i. oēs mortui (audiēt vocem eius. Et pcedēt q̄ bona fecerūt: in resurrectionē vite. Qui ȳo mala egerūt: in resurrectiōz iudicij.) Hic q̄rit: q̄d erit de illis pueris q̄ nec bona nec mala fecerūt: z tñ cū originali pctō sint mortui: qz. s. ñ fuerūt baptizati. Nunq̄d tales ibūt in resurrectiōez iudicij. i. mortis infernal: cui mali adiudicabunt: vt patiant penā sensus. i. penā afflictiuā. Ad h̄ ār p aliq̄s rñdet. q̄z pma ē hec. Tales pueros puniri sola pena damni ē vez. Corollariū Tenere q̄ tales soli tali pena puniant: nō ē hereticū. Scōa cōclio. Asserere q̄ tales sensibili pena puniant seu sic credere: temerariū ē: z forte ēt hereticū. Corollariū. Quicūq̄ assertiue pdicat q̄ tenentes pmā cōclionē verā z scōam falsam sūt hereticī. necessario ē ignorans aut peccās. Primā cōclionē pbo rōnibus theologicis. Primo sic Nam pena sensibilis cōrñdet delectationi q̄ habet in pctō. vt testant Sco. z Bona. ij. distī. xxxij. z ptz p illō Apoc. xvij. Quātū se glificauit z i delitijs fuit: tantū date illi tormētū z luctū. Si ei q̄ ñ ē delectat⁹ affligeret ñ ēēt tant⁹ luctus q̄nta fuit voluptas: sz ēēt maior: imo ille ēēt aliq̄ntus z illa nulli⁹ q̄ntitatis. Sz tales nullā habuerūt delectatiōz i pcō: g̃ nullā dñt sentire penā afflictiuā. Cōfirmat rō. qz cū de⁹ sit pnior ad miserēdū q̄ puniēdū videt diuie bōitati derogare: q̄ aliquē affligat p eo qđ vitare ñ pt. Scōo oēs damnati q̄ expiunt sensibilē penā: velle nō ēē: licet p accidēs. Hoc ei ptz. ḋa ōr glo. Hiere. xx. sup illo ȳbo Maledicta dies in qua natus sū: q̄ melius est ñ esse q̄ male esse. Vñ z videmus q̄ pter angustias pñtis vite: que nulli⁹ sunt momenti respectu illarū. quidam si possēt vellent oīno nō ēē: anteq̄ in eis ppetuo esse. Sed tales pueri nō appetūt nō ēē: qz vt ōr Aug. z notat glo. de cōse. distī. xij. regenerati. tales malūt sic ēē q̄ ñ ēē Ergo ñ sūt dānati talit vt sensibiliter cruci

enk. Confirmat rō fm aliq̄s. qz si talib⁹ meli⁹ cēt nō cē q̄ cē: sequit q̄ de⁹ creādo eos: nullū eis ꝓtulisset būficium. Si ät ecōuerso ē eis meli⁹ sic cē q̄ nō cē: ñ cruciāt sensibil'r ab igne gehēne. Sz qz forte possz aliq̄s dicere q̄ nō hēbūt dolorē ensitiuū/ sz rōnalē: inq̄ntū dolebūt per volūtatē de dāno qđ patienk. Cōtra ħ arguo dupl'r. Prīo sic. Si em̄ post mortē illi q̄ sūt i originali pctō z nō i alio dolebūt: aut dolebūt ō culpa: aut de pena Si pmuz: ipi erūt iusti z amici dei. Si scōm: sic cū eis pena a deo iflicta sit iusta: tūc ipi dolebūt ō re iusta: z ꝓñ erūt iusti z malā hñtes volūtatē: z ꝓñter nō erūt i solo originali vt ponit. Cōfirmat rō: qz cū tales ñ hēant aliquā ꝑturē pactēte ifusaz vl' adq̄sitā: si dolebūt de pena inflicta a deo: erūt ipatiētes z murmurātes ꝓ deū: z ꝓñter hēbunt actuale pctm̄. Scōo: si dolebūt: aut hēbūt spez euadēdi talē dolorē/ aut ñ. Nō pmū: qz sūt i statu imobili. g̃ scōm: g̃ erūt desperati. Desperatio aūt ē pena maxia. nō ergo pena eoz erit mitissima. Cōtra. Augu. in Ench. z hī i dicto c. regenerati. Cōfirmat rō: qz vt ōt Sco. Et diuina ordiatōe in q̄cūq̄ loco ecciderit lignū: ibi erit. Nō pōt g̃ vt ōt/ hō post mortē hāc nouā dispōne volūtatz. g̃ isti qz i vita nullā habuerūt deordinatōem volūtatis: nullā pñt etiā hāc post mortē. Ergo nō ꝓtristant de statu in q̄ de⁹ illos vult cē. g̃ nō dolēt. Et nota q̄ hē due rōnes etiā pbāt q̄ tales aut nō dolēt in sensu aut si dolēt: sūt ꝓtēti ō suo dolore z sua dānatiōe. Probat etiā cadē ꝛcl'o auctoritate. Nā hāc habem⁹ i sacra scptura Job. iij. vbi ōr. Quare nō i vulua mortuus⁹ sum. Et sequit: Nūc em̄ dormiēs silerē. Vbi oēs expositores lr̄ales dicunt q̄ p hec ꝑba optabat Job se fuisse mortuū i vtero mr̄is: ne pñs vite miserias pateret. Cōstat ät q̄ si taliter morientes cruciant post mortē igne et̄no: tale desideriū Job fuisset stultū. qz nulla pena huⁱ⁹ vite pōt eq̄parari pene ifernali: fm scōs. Habem⁹ etiā candē ꝛcl'onē scōo xxiij. q. iij. c. nabuchodonosor. Nunq̄ aūt de⁹ vasis ire et̄nū iferret suppliciū nisi hō spōtaneū iueniret hāc pcm̄. Tertio hī extra ō bap. z ei⁹ esse. c. maiores. Vbi exp̄sse hī q̄ pena original' pcti ē carētia diuine visiōis. actual' ꝓ pcti pena ē gehēne ꝓpetu⁹ cruciat⁹. Et ibi dic glo. q̄ pctō actuali debet pena dāni et sensus. originali ꝓ debet tm̄ pena q̄ ē carētia visiōis diuine. Quarto hī exp̄sse et clare a mgr̄o sniar. ij. dist. xxxiij. q̄ ōr q̄ tales nullam aliā penā cēsuri sūt: nisi q̄ diuina visiōe carebūt. Hāc eādē ꝛcl'onē tenuit Alan⁹ exp̄sse z clare sup dicto c. maiores. z Archie. flor. j. pte tit. viij. z Sco. ij. di. xxxiij. z Bona. ibidē: z ifinti alij doctores: q̄s gr̄a brevitatis omitto. Sic g̃ ptz ꝓma ꝛcl'o: z ꝓñ ptz et⁹ corollariū. qz credere vez nunq̄ pt cē hereticū. Scōa etiā ꝛcl'o ptz ex dictis q̄ ad ꝓmā ptē. Tenere em̄ ꝓ cōem sniam doctoz fundatā i scptura z canōe legis: ē tenerariū. Sz ista ē in ꝓposito. qz vt dicit Sco. vbi s. z Bona. cōis mgr̄oz opinio ē ista quā tenem⁹ q̄ etiā vt allegarū est/ fundat tā i scptura q̄ i canōe iuris pōtificij. Quo ad scōam ꝓ qtem sic ꝓbat. Nā illō qđ forte ē ꝓ determiatōem ecc'lie forte ē hereticū. Autoritas em̄ ecc'lie ē regula fidei: a q̄ etiā ipa scta euangelia habēt auctē. Sz ista opinio est forte ꝓ determiatōem ecc'lie: vt ptz i dēo c. maiores. z i c. nabuch. g̃ forte hē hereticū. Corollariū ꝓ sic deducit. Aut em̄ tal' pdicator circa hāc materiā scit ꝑitatez aut nō. Si ꝓmū: ē peccās: qz mētit. Si scōm: ē ig̃ras: qz nescit qđ scire pōt z dz. Et ät necessariū q̄ sciat aut nō sciat. Ergo ē necariū q̄ sit ig̃ras vl' peccās. Sz ꝓ ista ꝑitatē solidā z catholicā q̄dā frivolas adducūt rōes: q̄s vt nulli⁹ oñdamus ee momēti h̄ iserem⁹. Arguit g̃ ꝓmo ex dictis Aug. Nā ꝓmo ipe ōr de fide ad Petz: z hī i c. firmissime. tales et no igni ꝓuniēdos. Scōo: qz in hypono. ōr q̄ sūt i gehēna ipi z oēs iniq. Tertō qz i fmōe de baptismo paruu. ꝓ Pelagiū. ipe ōr q̄ i iudicio oēs homes erūt in dextra vl' sinistra: z nec erit loc⁹ medi⁹. Ergo tales crūt i sinistra. z ꝓñter ibūt maledicti i ignē et̄nū. Quarto: quia q̄t de⁹ vasis ire et̄nū iferret suppliciū i epl'a ad Colensium tenet q̄ oēs resur-

gēt i iudicio ꝛ q̄libꝫ trāsibit ad statū ex
pertē doloꝝ ꝛ coꝝruptiōis: aut igne cru
ciabīt. ḡ ist̄i cruciabūt igne. Quito: qꝛ
ipe in p̄dicto ꝑmonꝫ opinionē q̄ in ꝑma
ꝯclone tāgit: attribuit Pelagio: dicēs.
ꝙ ille pueros in exiliū tm̄mō mittit di
cēs ꝙ hec ill̄ sola eēt pena: nō esse in pa
tria. Ad oia aūt ista dicta sim̄l sūt due
solutiones date a sctis. Prima ē Sco. ꝛ
Bonauē. ꝛ s. Tho. ꝙ Augustinꝰ excel
siue locutꝰ ē. Dicit em̄ sic idē Bonauē.
scō vbi s. Aug. i ꝑbis illis nō intēdit
dicere ꝙ paruuli sensibil̄r crucient: sꝫ in
tēdit eoꝝ penā mānifestare q̄ntū ad carē
tiā diuine visiōis: ꝛ q̄ntū etiā ad vilitatē
loci. ꝛ h̄ valde abūdanꝫ exp̄mit: plꝰ di
cēs: ꝛ minꝰ volēs intelligi. Nec sine cau
sa sic loq̄t. Hoc em̄ facit ad extirpādaꝫ
illā heresim q̄ dicebat paruulos nulla
pena puniri. Vlī sicut i moribꝫ documē
tū est ꝙ eū q̄ vult ab vno extrēoꝝ pueni
re ad mediū: q̄si oꝑtet ad aliū extremuꝫ
declinare: vt ōr ꝓbs. sic etiā brūs Aug.
vt illā heresim extirparet q̄ dicebat par
uulos ab oī pena īmunes ꝛ ad mediuꝫ
reduceret. s. ad penā carētie visiōis dei:
simpl̄r asseruit eos cū aliꝭ pctōribꝫ eter
nal̄r dānari. sꝫ tm̄ suū itellectū explana
uit in Enchi. vbi dixit penam illoꝝ esse
mitissimam. Hec ille. Et addit Scotꝰ
ꝙ sci freq̄nt̄ sic loquunt̄. s. excessiue. Vlī
vt ait q̄dā dicūt eos nullā pati penā: si
cut nullā habēt culpā. Jō multū p̄de
rādū ē ꝓtra q̄s hereticos sci sic sꝫ locu
ti. qꝛ Aug. ꝯ Arriū vꝫ declinare ad Sa
belliū ꝛ ecōuerso. ꝛ ꝯ Pelagiū videt̄ de
clinare ad Arriū. ꝛ ecōuerso. Hec Sco
tus. Scōa rn̄sio ē sci Tho. ꝛ Archie. ꝛ
glo. i c. firmissime. Dicūt em̄ isti ꝙ Au
gusti. ponit spēm ꝑ genere: vt dicant eꝫ
no igne puniri. i. eterna pena. Et inten
dūt isti dicere ꝙ pena oꝝginali pctō de
bita directe ē carētia diuine visiōis: vꝛ
ꝑ glo. i c. maioꝝes. sꝫ qꝛ istā penā hēbūt
i igne ifernali in q̄ recludent̄. ꝛō dicunt
eꝫno igne puniri. nō qꝛ puniāt̄ ab igne
nisi sicut a carcere ꝛ detinēte: sꝫ qꝛ puni
unt̄ i igne. Sꝫ q̄re Aug. sic loquit̄? Di
co ꝙ h̄ facit ad excludēdū illā opiniōeꝫ
q̄ videt̄ fuisse Pelagij. s. ꝙ tales pueri
post iudiciū hūc mōm ihabitabūt. Est
em̄ ista opinio falsa. Licꝫ em̄ dicat Ar
chie. ꝙ in q̄ loco habitaturi sint post iu
diciū nouit dn̄s tn̄ ꝑculdubio ibi e runt
vbi sūt mō: ꝛm ꝙ sonāt Aug. ꝓba: q̄ eoſ
eꝫno igne puniēdos asserit. Et h̄ rōna
bil̄r. qꝛ sic̄ mō ꝛtūc hēbūt ꝑcise eādē cul
pā ita ꝛ eādē penā. Vlī ꝛ Boñ. ōr ꝙ tal̄
locꝰ debeꝫ eis rōne fedit̄ꝫ q̄ fuit i car
ne. Sic ḡ gn̄alit̄ ꝓꝛ ad oia dicta Aug.
Sꝫ spēal̄r ōr ad singula. Ad ꝑmū q̄dē
nihil oꝑtet addere. Ad scōm dico ꝙ ꝑ
bat ꝙ ꝛceptaculū istoꝝ pueroꝝ erit vna
ꝑs gehēne tenebꝛosa. qō ꝯcedit̄. nec tn̄ se
quit̄ si sūt i igne ꝙ ab illo sensibil̄r cru
cient̄. qꝛ vt ōr Bona. ille ignis instr̄m ē
diuine iusticie: ꝛ tō ita agit vt deꝰ vult.
Vlī aliꝭ cruciat vt iniq̄s: aliꝭ pur
gat vt iustos. aliꝭ solū detinet alliga
tos: vt pueros ꝑdictos. ꝛ tn̄ vnꝰ ē ignis
Vlī Greg. Sicut sub eodē igne aurꝫ ru
tilat ꝛ palea fumat: sic idem ignis ꝛ re
ꝓbos cruciat ꝛ electos purgat. Hec il
le. Ad tertiū dico ꝙ ꝑdicta ꝓba Aug.
de dextra ꝛ sinistra i iudicio: nō ꝑnt in
telligi nisi de his q̄ vsum rōnis habue
rūt. Quis em̄ nisi insanꝰ dicat ꝙ repe
hēdent̄ de negligētia circa opa miscōie
illi q̄ vsum rōnis nō habuerūt. Quia ḡ
existētes i sinistra de talibꝫ sūt icrepādi
a chō. ꝛō dico ꝙ isti paruuli nō erūt i si
nistra: neq̄ etiā in dextera. Vlī sicut ōr
btūs Grego. vt allegat sctūs Tho. sup
Dat. i dextra vl̄ sinistra nō erit aliq̄s
infidel̄: sꝫ solū fideles q̄ potuerūt facere
el̄ynas ꝛ infirmos vsitare. Sic ḡ dico
ꝙ q̄ntū ad fideles mediocrit̄ bonos vel
malos i die iudicij nō erit locꝰ. i. status
medl̄ inꝫ dexterā ꝛ sinistrā ꝑꝛie. secus
q̄ ad alios. Etsi aliq̄n dicant pueri i si
nistra eē: intelligēdū ē de his pueꝝ q̄ a
liq̄ mō vsum rōnis habuerūt. Si āt itel
ligat̄ de alijs q̄ vsum rōnis nō habuerūt
sic sinistra sumit̄ imꝛope. ꝛ sic etiā ta
les adiudicant̄ igni imꝛope. i. vt ab il
lo detineant̄: ꝛ nō vt ab illo cruciētur.
Et ista videt̄ esse mēs Aug. Ad quar
tū dico ꝙ Aug. loquit̄ de his q̄ rsurgēt
ad iudiciū: nō solum vt ꝛdēnent̄ vel pre
mient̄: sed etiā vt discutiant̄ ꝛ vituper

tur vel laudēt p pctis actualib⁹: vl̄p mem⁹: z ipa moꝛs: p⁹ hāc āt vltā ñ hz lo
rit̄z suis. Vel p cruciatū accipit penam cū ꝓpe penaꝫ ñs vl̄ ꝓcomitās: qz tūc ois
Ad q̄ntū dico q̄ sīc ibi p dicta Aug. pa defect⁹ taxat p culpa. Pena āt talis. sez
ter Pelagi⁹ ñ icludebat puulos i carce ꝓcomitās: nec̄ ē vnde nec̄ ꝓportional
re gehēne vt nos facim⁹. vñ lōge ē ista culpe sp. Nā tudex aliq̄s iust⁹. iuste pōt
opinio ab illa. Et nota q̄ hz Aug. vīdat duos fures eq̄lit culpabiles punire ceci
ibi dicere q̄ dolebūt: tñ ipe h̄ ōt: ñ ō oī tate q̄ ē pēa taxata: ex q̄ plura mala vni
bus puerz: sz de his q̄ alīq̄ mō vsū rōnis q̄ alīi ꝓuenīet: qz vn⁹ forte plies impi
habuert. Vl̄p doloꝛē itelligit penam. get ad lapides. Quātū g̃ ad penā taxa
Contra istas rn̄siōes catholicas z soli tā p oꝛigiali quā oꝑz culpe ꝓportiona
das Bꝛe. de arimino fac̄ aliq̄s replicas ri: dico q̄ g̃ui⁹ incōpabil̄r p⁹ hāc vitam
friuolas q̄s q̄ videre cupit cū solutōib⁹ t̄l̄es puniunt: qz puatio diuīe visiōis tē
eaz videat Lapolū. ij. di. xxxiij. Est āt .s. p⁹ moꝛtē incipit ee pēa ñ añ. qz ēt tūc i
miz de isto Bꝛe. qz in hac matia mg̃m cipit ee tps vidēdi. Ecōuerso āt ē de cō
sniaz q̄ p nob ē aut ñ vidit aut ñ intelle comitāte: qz i alia vita aut mioꝛ aut nl̄
xit. Dic ei q̄ nūq̄ legit Aug. vl̄ alium la ē. Arguit̄ ēt p rōnes: qz tales patiāt
allegāt̄ Aug. q̄ dicat q̄ tales solū istā doloꝛē sensibilē. Prio sic. Nā i hac vita
penā vāni patiāt. Sīc ēt aliq̄n accidit puuli sustinēt penā sensibilē. z ñ iniuste
pdicātib⁹ q̄ ista opīo quā sustineo imo cū illa sit a deo. Ergo iuste. Ergo oꝛigi
reneo est hereticā ꝓpea q̄ Aug. de fide nale istā merek. Ergo ēt p⁹ hāc vitā pro
ad Petz i fine. xl. illaz regulaz. q̄z vna oꝛiginali t̄l̄es penas patienk: aut oꝛigi
ē ca. firmissime. ōt q̄ sentiēs ad nerſ⁹ il nale isufficiēt punieꝫ. So. Si argumē
las regulas anathema sit. Ego cm̄ō il tū aliq̄d valeret; pbaret vtiq̄ q̄ sīc i hac
las regl̄as nihil dico: sz illas itelligo sa vita senescim⁹ z moꝛimur. ita z in futu
ne: z cū glos scrōz. Tales āt ēt ipi glo ra qō ē absurdū. Dico g̃ ad argumētū
sā t illō c. firmissime. q̄ ad ꝓceptōez btē fz mētē scī Tho. q̄ pueri i hac vita pa
ꝑgis: ō q̄ ibi fit mētio ꝓtualit̄. sz ille glo tiunt t̄l̄a iuste: ñ sīc penā taxatā: sed sīc
se ñ st scrōz sz eas suo capite ꝓfigūt z p ꝓcomitātē: quā tñ p⁹ hāc vitā nō patiū
illas destruūt textū. Scdo arguit̄ ꝑnci tur. Nec seq̄t q̄ maneat pctm̄ insufficiēt
pal̄ p dēm Bꝛe. ix. moꝛal. sup illō ꝓbū punitū: qz remanet pena taxata: q̄ ē p
Job. ix. Multiplicauit vulnera mea si se intēta a tudice: z ꝓportional cl̄pe. Et
ne cā: Ibi ei tenet Bꝛe. q̄ tales ad toꝛ si q̄aꝛ: q̄re de⁹ t̄l̄a in hac vita ꝑmittit:
mēta puēiūt: z toꝛmēta pcipiūt. Et cō ōr ꝑmo fz sctm̄ Tho. vbi s. q̄ t̄l̄a i hac
firmaꝫ: qz alr meli⁹ eēt ist; p⁹ hāc vitā q̄z vita pōt nob ee vtilla: ñ in alia vbi ñ est
i ista: qō ē ꝺ textū quē Bꝛe. expōit. s. ml̄ pficiēdi tps. Dī scdo: q h̄ exigit tal sta
tiplicauit vulnera mea. So. Ad argu t⁹: qz firmato celo nl̄a pōt nāliē ee alīa
mētū dico vt s. s. q̄ Bꝛeg. excessiue locu tio nālis z coꝛruptiua. Possz āt ee spūa
t⁹ē: z q̄ p toꝛmēti pceptoꝛ aut explētiā: lis: q̄ ēt ē afflictiua: sz ista ñ erit i talib⁹
tū ipe q̄z Aug. itelligūt ipaz noticiā: q̄ qz iusticia ōr h̄ ñ reqr̄it. sec⁹ de dānatz.
sciūt se ōr visiōe ꝑuatos: q̄ tñ nō ē eis cā Vñ ipi ñ coꝛrūpenk: z tñ cruciabunk ve
doloꝛz vt dictū ē z dicek. Ad ꝓfirmatō hement. qz ignis trāsfunder i eos suum
nē dico iuxta doctriaz scti Tho. in. q. ō calozē ñ realit̄ seu materialit̄ sz intētio
ma. q. v. ar. iij. Ad q̄ntū q̄ duplex ē pe nalit̄: eo mō q̄ albedo muri m̄ltiplicat
na pctī oꝛiginal̄. s. taxata z ꝓcomitans. i vicino aere sil̄r rudinē seu spēm suā q̄
Taxata q̄dē in pñti vita: ē ꝑuatio oꝛigi i speclo relucet. Pōt āt ad ꝓpositū poni
nal̄ iustic̄ie z gr̄e g̃tū faciēt̄z. i futura ꝓ exim̄ de duob⁹ pdictz cecis: qz cū iusticia
ē ꝑuatio pdicte iustic̄ie z gr̄e. z vltra h̄ ꝑ iudicz stat q̄ p⁹ cecitatē vn⁹ ponaꝫ i tali
uatio visiōs diuīe: z icarceratio: z ipos statu vt nūq̄ impigat puta si ductoꝛē i
sibilitas euadēdi. Pena āt ꝓcomitās vl̄ uenīat: z nō ali⁹ q̄ ductoꝛe caret. Scdo
pōs: sī ipe afflictiōes q̄s i hac vita susti arguit ad idem sic. Causat oꝛigo pcti

oꝛiginal' maxie penes carnē ifectā reſi-
det. ḡ maxie illa dꝛ punirī. qꝛ p. q̄ quis
peccat p hec ꝛ toꝛq̄t. Sic ḡ aia ꝓuatiōe
dine viſiōi pūit. ita caro dꝛ aliq̄ ſuppli
cio affici. So. Ad h̄ dꝛ dupl'r. Prio q̄
falſū ē q̄ caro ſit ꝓncipal'cā pcī oꝛigial':
ſꝛ ēipe generāl' q̄ ꝓncipal'r p aniaꝫ gñat
Vñ ꝛ ſi de carne infecta fiat aliq̄s hō ſi
ne ſcie decīſo ab Adā: talis ñ hēbit oꝛi
ginale pctm̄. Dico ſcōo vt dꝛ ſcūs Bo
nauē. q̄ ſi cā pcti q̄cunq̄ mō reſideatin
carne: h̄ ē p modū habit' ꝛ non p modū
actus. Vñ caro ñ facit aniam pueꝛi ꝛcu
piſcētē ſꝛꝛcupiſcibilē. Et iō nec ipa nec
ania i ipa dꝛ actuali combuſtiōe ignis
toꝛq̄ri. ſed ſic aia ꝓuat viſiōe dei: ſic etiā
caro ꝓuat ſolatio ſuo: ꝛ loco vili ac tene
bꝛoſo ponit rōne ſue feditatis: cū i celo
empyꝛeo eēt collocāda ſi a talis fedita-
tis coꝛruptōe mūdata fuiſſꝛ p efficaciā
baptiſmi. Hec ex illo. Terrō arguit ad
idē ſic. Iſtoꝛ pueroꝛ coꝛpa poſt reſurre
ctionē ñ erūt d otata fꝛ ſcōs: ſꝛ erūt paſ
ſibilia. Oē āt paſſibile neče ē pati ſi ad
dit actiuū. Ergo iſti ſi erūt i igne cale-
fiēt Solu. Ad h̄ dico dupl'r. Primo fꝛ
ſctm̄ Tho. ij. di. xxxiij. q̄ ñ patienť: qꝛ ñ
aderit agēs naturale coꝛrūpens: qꝛ fir-
mato celo nullus erit mot' dependēs a
motu celi: qꝛ remota cā nō ſtat effect': p
m' āt mot' eſt alioꝛ cauſa. Nulla ḡ po-
terit tūc eē alteratio naturalit'. Et ſi di
cat q̄ ſtabit ſpūalis actio: dico vt ſupꝛa
q̄ diuia iuſticia ñ exigit q̄ a ſenſibilib'
ſpūaliter immutenť ad toꝛmētū: ſed ſo
lū ad cognoſcēdū. Ignis ei ille vt dicit
dñs Bonauē. ꝛ allegatū ē: agit ſolū vt
deo placet. A natura ḡ erit q̄ neq̄ alte
renť neq̄ coꝛrūpanť. A deo ꝛo q̄ ñ affli
ganť: ſed ſolū detineanť ab igne. Et ſꝛ
illa coꝛpa ſint futura paſſibilia: tm̄ ñ in-
digebūt alimēto: i h̄ diuia ꝓute id faci
ente. fꝛ Bona. Vel iō fm̄ ꝓitatē: qꝛ re-
moto motu celi calor naturalis ñ altera
bit ad famē ꝛ ſitim: agendo i humidū
radicale. Arguit etiā q̄ patianť interi
oꝛē doloꝛē. Prio ſic. Nā Ebꝛy. dꝛ. Ex-
cludi a bonis eternis ꝛ alienū effici ab
his q̄ ꝑpetua fuerť iuſtis: tantū generat
cruciatū vt etiā ſi nulla pena extrinſecus
toꝛq̄ret hec ſola ſufficeret. Ergo ſi puu
li excludenť a regno ſicut adulti: videť
q̄ maxime cruciabunť interioꝛi doloꝛe.
Solu. Ad h̄ dꝛ dñs Bonauē. q̄ Ebꝛy.
loquit' ō bis q̄ ab illa felicitate ſua. id ē
actuali culpa excludunť. Ad plenioꝛē
tm̄ noticiam hoꝛ ſtendū ē q̄ vt ꝓbat
Sco. nullā poſſūt iſti pueri d' moꝛtem
habere malā voluntatē: ex q̄ ſeq̄t q̄ de
tali ꝓuatiōe dolere ñ poſſūt cū ſciāt illā
eē iuſtam. Si ei doleꝛēt de iuſto: eēnt i-
iuſti. Etſi dicať q̄ poſſunt dolere q̄ ta-
lē viſionē nō meruerit ſic alij pueri ba-
ptizati. Rñdet ſctūs Tho. in. ij. ſniaꝫ
q̄ alij pueri meruerunt illā ex dono gr̄e
ſibi facto. Null' aūt recte ſentiēs doleꝛ
ſi ſibi nō fit gr̄a q̄ fit alt'i. qꝛ h̄ eēt mur-
murare ꝛ eū q̄ vni ꝛ nō alij gr̄am facit:
qō nō ē ſapiētis. Scōo arguit. Quicū-
q̄ deſiderat aliq̄d ꝛ ꝓuať eo: neceſſario
doleꝛ. Oēs aūt hoies deſiderāt natura
liť beatitudinē: iō q̄ illa ꝓuanť: vt iſti:
neceſſario dolent. Ad h̄ dico fm̄ mentē
ſancti Tho. vbi s̄. q̄ duplex ē volūtas
.ſ. ꝓfecta q̄ ſi nō impleť ſeq̄t inde triſti-
cia: ꝛ imꝑfecta q̄ dꝛ velleitas q̄dam fm̄
quā aliq̄s aliq̄n dꝛ velle impoſſibile: pu
ta volare: nec tm̄ dolet talis ſi nō volat.
Reſpectu ḡ bꝛitudis tales nō poſſunt
hꝛe volūtatē ꝓfectā q̄ nō ē impoſſibiliū
qꝛ ſciūt hoc eis impoſſibile eē: ſed tm̄ ī
ꝓfectā iō nō dolebūt. Et ſi dicať q̄ ſci-
unt q̄ potuiſſent illā adq̄rere p baptiſ-
mū: dico vt ſupꝛa q̄ h̄ ſoluꝫ ex gr̄a erat.
Qui tm̄ ꝛſecuti iam fuerit gr̄am bapti-
ſmalē dolebūt ſi eaꝫ non habebūt: qꝛ ſe
ab illa volūtarie auerterūt cū poſſet vt
ꝓſeuerare in gr̄a vel ꝛſentire deo volen
ti iuſtificare eos. Quarto arguit. Naꝫ
ipi cognoſcūt deū et amāt: ergo volent
q̄ ab eo ſūt ſepari. Ad h̄ dꝛ ſctūs Tho.
vbi s̄. q̄ non ſūt ſepati a deo oīno puta
q̄ntum ad naturalia bona: imo natura
lem habēt cognitionē ꝛ de ea gaudent:
ꝛ fm̄ eam de deo. Quito arguit. Nam
data iſta ſnia: ſequitur q̄ equaliť punia
tur decedēs ſine omni peccato in puris
naturalib' ꝛ decedēs cū pcto oꝛiginali.
Uterq̄ eiꝫ ꝓuať viſiōe dei. Ad hoc di
co negādo ſequelā ꝓp̄. duo. Prio: qꝛ fm̄

Tabula in euãge. ſzm curiam

ſan. Tho. ꝛ Sco. ꝓuatio diuine viſiõis ei q̃ illã hẽ nõ debebat: nõ ẽ pena neq̃ dãnũ. Tal' ẽ decedẽs ī naturalib⁹ purꝫ. Vñ ra nõ punit hac ꝓuatiõe: ſicut neq̃ cec⁹ nat⁹ punit ꝑ hoc ꝙ ipingit ꝑ aliq̃ pcõ actuali. Scdo q̃ nõ ẽ rõnabile ꝙ tal' ſine oi pcõ decedẽs / icluderet ī tenebꝛas gehẽne: vt iſti pueri q̃ꝑ pena ẽ ꝓuatio viſiõis dei ꝛ eoꝝ q̃ ad illã ꝓſequunt puta loci in q̃ de⁹ videt: ꝛ ſocietatꝫ ſcoꝝ videtiũ deũ. Vñ ī tenebꝛis cũ diabolo rũ ſocietate recludent. Vltimo arguit: q̃ Euge. ī q̃dã extrauagãti dr ꝙ tã mo / riẽtes ī actuali q̃ originali deſcẽdũt in nfernũ: diſparib⁹ penis puniẽdi. Ad hoc dico ꝙ ẽ ꝑ nob. Iſta em̃ penaꝝ diſpari / tas ẽ ſm diſtãtiã dãni ꝛ ſenſus. Et no / ta ꝙ infern⁹ aliq̃ ſumit ꝑ ea ꝑte gehenne in q̃ ſũt intuſti. aliq̃ ꝑ oi limbo ſeu ꝑte gehẽne. Vñ ꝛ chꝛs dr ꝓſonaliꝛ ad infernũ deſcẽdiſſe: q̃ tñ ſolũ ad limbũ patrũ deſcẽdit ille mõ. ꝛ ſic ſumit hic infernus. Et hec de iſta q̃ſtiõe ad pñs ſufficiant: ꝛ de tota expoſitiõe hac ſup euãgeliꝭ tã de ꝑte q̃ de ſctis ſm ordinẽ beati Dñici patris noſtri.

Bed tamen vt

etiã q̃ ſm ordinẽ curie Romane miſſas celebꝛare ꝓſueuerũt: euãgelicas lectiones expoſitas legãt: itꝰ q̃dã pauca ſuꝑaddere neceſſe eſt. ſ. euãgelia necdũ expoſita.

Tabula ad euan

gelia q̃rẽda iuxtã moꝛẽ curie: in Aurea roſa: vbicũq̃ in locis ꝑtis non ſignantur.

QVicũq̃ aũt euãgeliuꝫ ſm curiã Romanã currẽs in hõ opuſculo loco ſuo notatuꝫ nõ iuenerit: ad tabulã hic ſubiectã recurrat. Igit dñica ꝑma ī aduẽtu euãgeliũ Req̃re dñica ſcda in aduẽtu. Et dñica ſcda ī aduẽtu: req̃re dñica tertia in aduẽtu. Et dñica tertia de aduẽtu: req̃re ī dñica q̃rta eiuſdẽ. Dñica aũt q̃rta: req̃re in ſabbato q̃ttuoꝛ tẽpoꝝ. In octaua Ephie: req̃re infra. Feria. iij. ꝑme hebdomade ī q̃drageſima: req̃re ī dñica. ij. ī q̃drageſima Dñica. ij. ī q̃drageſima: req̃re ī ſabbato p̃cedente Sabbato poſt dñicã ī paſſiõe: req̃re infra. In vigilia aſceſiõis: req̃re ī ſabbato añ dñicã palmaꝝ. Notãduꝫ eſt ꝙ curia dñicã in q̃ eſt feſtũ Trinitatis: vocat ꝑmã poſt Pẽtecoſten: ita ꝙ ꝑma poſt feſtũ trinitatis eſt ſcda poſt Pẽtecoſten. Dñica ſcda poſt Pẽtecoſten req̃re in dñica ſcda poſt feſtũ trinitatꝫ. Dominica. iij. poſt Pẽtecoſten: req̃re ī dñica tertia poſt feſtũ trinitatꝫ. Dñica q̃ta iij. req̃re ī. v. ꝛ. v. in. vj. ꝛ. vj ī. vij. ꝛ. vij. ī. viij. ꝛ ſic deincep⁹ vſq̃ ad dñicã. xxiij Dñica. xxiiij. poſt Pẽtecoſten: req̃re infra. In feſto ſcti Thome martyris: require dñica ꝑma poſt octauas paſce. Sancti Antonij de Padua ordis minoꝝ: req̃re ī feſto bri Dñici. Sctõꝝ Cyriaci: Largi ꝛ Sma. req̃re in die Aſcẽſiõis. Scti Petronij: req̃re dñica ꝑma poſt octa. paſce. Bti patris Frãciſci: req̃re in feſto ſcti Matthie. In cõmuni aplõꝝ euãgeliũ Hec mãdo vob: req̃re in feſto Simonis ꝛ Jude. Et euãgeliũ: Ecce mitto. in feſto Tiburtij ꝛ Valeriani. Et euãgeliũ Ecce nos. in cõmemoratiõe bri Pauli. Et euãgeliũ Deſignauit. in feſto bri Luce. In communi vnl⁹ martyris euangeliũ Nolite arbitrari: req̃re in feſto ſcti Valentini

Et euāgeliū Nihil oꝝ ī festo scī the odoꝛi.ꝛ euāgel'. Sic̄ venit ad me. req̄ re ifra. In cōi pl'imoꝝ mar. euāg. ꝓfi teoꝛ. req̄re ī festo b. matthie. ꝛ euāge. q̄ vos audit. req̄re ī festo scti Felic̄ ꝛ euā ge. sedēte. req̄re. ī. ꝛ sil'r euāgel'. ve vob.

In cōi ꝓfessoꝝ euāgel'. vos est̄ req̄re ī festoꝭb. Dñici. euāge. āt Videte. req̄re ifra. ꝛ sil'r euāgel'. Nolite timere.

In octa. Epipha. ſm curiā.

VIdit Joānes Jesū ve niētē ad sc̄ Jo. j. Iste āt ad uētus chr̄i ad ioānē baptizā tē circa ioꝛdanē fuit a gali lea ſm s. Tho. Qui ēr ȯr q̄ iste aduēt⁹ ñ ē ille q̄ iesus venit ad baptismū Joā nis: ȯ q̄ hī War. iij. qꝛ vr ꝓtz ī h eodem euāgel'. ioānes qñ vidit nūc chm̄/ dixit se ꝑus vidisse spm̄ q̄si colūbā descēdētē sup eū: ꝛ ꝓpr chr̄s erat tā baptizat⁹. Vñ ȯr idē q̄ iste aduēt⁹ fuit q̄ tā baptizat⁹ ꝛ alīq̄diu circa ioꝛdanē cōmoꝛat⁹/ venit ad ioānē. Vīt āt ſm cūdē p⁹ baptismū ad ioānē. Prio vt testionū ioānis q̄ añ dixerat: venit foꝛtioꝛ ꝛc. magꝫ certifica ret̄ neq̄s erraret ī cognitiōe vēturi cū tā adesset. Et scōo neq̄s crederꝫ q̄ qñ pria vice ad eū venit ad baptismū/ venerit q̄si purgād⁹ a pctis. Vñ sīgnt̄ dixit Joā nes q̄ sequūt̄ (Et ait: Ecce agn⁹ ȯt: ecce q̄ tollit pcta mūdi) Ecce ꝯtreueret̄ fu⁹ sp loqt̄ ō dño suo: sic̄ ei fuerētiā exhibuit: etiā cū vterq; vt̄o mr̄no clauderet Za ria salutāre helisabet. Quare āt chr̄s dicat agn⁹: vide sup̄ ī vigil'. sci Andree (Hic ē de q̄ dixi: post me veniet vir). s. ad p̄dicādū ꝛ ī noticiā hoim. Venit āt Joānes ad p̄dicādū añ chr̄um. Prio ſm Chr̄y. qꝛ erat ꝓsanguine⁹ chr̄i ſm carnē iuxta illō Luc̄. j. Ecce helisabet cogta tua. Si g̃ chr̄o testionū phibuiſſz post ꝙ illū cogu̇erat potuiſſz testionū eius ee suspectū. Scōo ſm s. Tho. qꝛ ī ꝓce dētib⁹ ō potēcia ad actū: impfectū p̄ce dit pfectū tpe: ſm illō. j. Coꝛ. xv. Nō p us qđ spūale ē: sz qđ aīale. Doctrina āt Joānis erat doctria chr̄i ipfectioꝛ (Qui añme fact⁹ ē) eo mō. q̄ exposītū ē dñica

liij. ī aduētu (q̄ ꝓꝛ me erat). i. ab eterno Heb. vl. Chr̄s heri ꝛ hodie ꝛc̄. Jo. viij Anteq̄ Abꝛaā fieret ego sum. Scōm bonos em̄ dialecticos ista sūt vera. Iste hō chr̄o ōmōstrato fuit ab eterno. ꝛ tñ ab eterno iste hō nō erat iste hō: nec erat hō: sz erat iste q̄ ex tpe ē hō. Ad ꝓpitatē ei p̄ dictoꝝ sufficit q̄ ꝓsona quā demōstrat ly iste sit eterna: ꝛ ei humanitas sit ꝙiū cta ex tpe. Dicit añt sc̄us Tho. q̄ etiā ſm humanitatē sustineri pōt q̄ chr̄s sit fact⁹ añ Joānē: qꝛ in ipo p̄ncipio sue ceptōis fuit hō pfect⁹ habēs aiam pfe ctā oi ꝓpute ꝛ coꝛp⁹ oib⁹ lineamētis di stinctū: licz nō pfecte q̄ntitatis. Hiere. xxxj. Nouū faciet dñs sup̄ terrā: femia circūdabit viꝝ. s. pfectū. Fuit g̃ Jesus hō pfect⁹ añ Joānē. qꝛ ꝑus fuit ꝙcept⁹ q̄ Joānes eēt hō pfect⁹. (Et ego nesci ebā eū) qꝛ rōne infantie nesciuit facta ī chr̄i natiuitate qñ fiebāt. deinde ꝓ ī de serto ꝙuersat⁹ nō habuit familiaritatē chr̄i (sed vt manifestet̄ in israel: ꝓpterea veni ego ī aq̄ baptizās) qđ q̄liter sit itel ligendū ꝛ simil'r q̄ sequunt̄: ptz ex dict̄ dñica. iij. in aduētu: ꝛ sabbato p̄cedēti. Et dñica infra octa. Epiph̄a. (Et testi moniū phibuit Joānes dicēs: qꝛ vidi spm̄ descēdētē q̄si colūbā de celo: ꝛ man sit sup̄ eū. Sz q̄ misit me baptizaꝛ ī aq̄ ille mihi dixit: sup̄ quē videris spm̄ de scēdentē ꝛ manētē sup̄ eū: hic ē q̄ bapti zat. Et ego vidi ꝛ testioniū phibui: qꝛ ȳ ē fili⁹ dei). s. natural: sicut alij sūt filij ꝑ gram. Vbi ſm s. Tho. aduertēdū est quō Joānes nozmā obseruat p̄udētis doctoꝛis. Nō em̄ statim a p̄ncipio doꝛ ctoꝛ p̄udēs pfunda ꝓponit: sed leuioꝛa Sic Joānes nō statim a p̄ncipio sui te stimonij dixit chr̄m filiū dei: sz ptulit eū sibi dicēs q̄ veniret post se foꝛtioꝛ: cū tñ tāte eēt celsitudinis ipe vt chr̄us credi potuisset. Deide ꝓ dixit eū filiū dei Sz ex p̄dict̄ oꝛit dubitatio: q̄ ſnā sit q̄ ioānē misit ad baptizādū. Si em̄ dicat q̄ ē de⁹ p̄: seq̄t q̄ etiā sit dei fil⁹: qꝛ iu ꝙta regulā theologicalē idiuisa sūt opa trinitat̄ ad extra. quō g̃ ȯr: Ego nesciebaz eū: si ab illo missus est: Si dicat q̄ cog̃scebat eū ſm deitatē: sed nō ſm hu

De expõne euãg. ſz̃m curiã

manitatẽ niſi poſtq̃ viderit ſpm̃ſcm̃ deſcẽdẽtẽ ſup eũ. Cõtra. Nã ille deſcẽſus fuit qñ chr̃s ẽ baptizat⁹ Joãnes ãt cog̃ult eũ anteq̃ baptizarẽt: al's nõ dixiſſet Ego a te debeo baptizari. Ad h̃ aũt vt ỏt s. Tho. triplr̃ rñderi põt. Primo ꝟz Chr̃y. cui⁹ mẽs ẽ hec. Joãnes diu ante baptiſmũ nõ cog̃ſcebat Jeſum ſm hũanitatẽ familiarit. qñ ãt debebat baptizari: tã erat ei familiarꝫ ex viſitatõe frequnti. iõ dixit: ego a te ỏbeo tc̃. Scỏ Iuxta Hiero. cui⁹ mẽs ẽ hec. Joãnes ſciuit chr̃m eẽ mỏl ſaluatorẽ: nõ ãt eẽ mỏl ſaluatorẽ p baptiſmũ. z ideo h̃ qỏ neſciuit audiuit. ſ. h̃ eſt q̃ baptizat i ſpũſctõ. Tertio meli⁹ ỏt ſm Aug. q̃ aliq̃d ſciuit z aliq̃d neſciuit. ſ. q̃ ptãtẽ baptizandi quã fidelib⁹ ſuis cõicare potuit: ſibi ſoli retiuit. Et h̃ ẽ qỏ ỏt Qui miſit me baptizare i aq̃. Et infra. Hic ẽ q̃ baptizat i ſpũſctõ. ſ. ſingularit̃ z ſol⁹. Dz eñ fidelib⁹ ꝓtulerit ptãtẽ baptizãd i miſterialit̃: nõ tñ iterí⁹ mũdãdi aiam a macula peti. ſz hãc ſibi refuauit ſm ſ. Thomã. Vlr̃pt ſoluí q̃rto q̃ Ioãnes ſciuit q̃dẽ chr̃m eẽ filiũ dei z filiũ Marie ꝟgnis z affinẽ ſuũ: fortẽ ẽt añq̃ deſtũ peti uiſſet. ſz tñ nõ cog̃ſcebat eũ h̃ z nũc: ſic freq̃nt accidit q̃ hõ ſcit ſe habuiſſe filiũ quẽ diu nõ vidit: z nũc videt: z nõ cog̃ſcit eẽ illũ quẽ ſcit eẽ filiũ ſuũ.

Sabbato ante dñicã de paſſione ſm curiã.

Cogitauerũt p̃incipes ſacerdotũ vt z Lazar⁹ interficerẽt) Jo. xij. (q̃r multi ꝓp̃ illum abibãt ex iudeis). i. recedebãt a doctria z ſeq̃la phariſeor⁹ (z credebãt i Jeſum) Quis ẽ hõ tã ꝑſpicax̃ cogitãdo z tãfacũd⁹ i orãdo: vt poſſet viſo veteri ac nouo teſtamẽto z viſa ꝑtinacia iudeor⁹ etiã mõ ſufficient̃ dicere vel cogitare iudeor⁹ intẽtatẽ: obſtinatiõem z fatuitatẽ Sine dubio pl⁹ ſtupeo q̃s ſi viderẽ ſolẽ retrocedere. Etſi p̃ntia nõ viderẽ: vix crederẽ p̃terita. Ecce reſuſcitato viro nobiliſſimo mortuo q̃triduano tã patent̃ vt negari ñ poſſz: i mortẽ reſuſcitatis z reſuſcitati ꝓſpirarũt: vñ tota gẽtilitas̃ querti potuerat ſi vidiſſz (In craſtinũ ãt turba mlta tc̃.) Habes ãt totũ h̃ euãgel'. q̃ ad textũ z gloſas feria ſcỏa poſt palmas.

Dñica. xxiiij. poſt Pẽtecoſten ſm curiam.

Cvm videritꝭ abominatiõem deſolatõis tc̃.) Matt. xxiiij. Eſt ãt ſciẽdũ q̃ vt ꝓz ex textu bri Mat. ea q̃ i p̃ntí euãgel'. recitant̃: dicta ſũt a chr̃o poſtq̃ vltimo aſcẽdit i hierlm ad paſſiõez. Cũ eñ dte q̃dã dixiſſet iudeis: Ecce relinq̃tur vob⁹ dom⁹ vra deſerta. egreſſi de tẽplo diſcipuli oſtẽdebãt tẽpli ſtructurã. q̃ erat mirabil': Quib⁹ ille dixit/ lapidẽ ſup lapidẽ ñ remãſurꝫ. Sedẽte ãt eo ỏ deſup mõtẽ oliueti vbi futurꝫ ẽ iudiciũ z vñ totũ tẽpluz z ciuitas hieroſolyma poterat videri: interrogabãt eũ diſcipuli ỏ duob⁹. ſ. euerſiõe tẽpli ſeu hierlm: z aduẽtu ſcỏ ei⁹ q̃ erit i cõſũmatõe ſeculi Quib⁹ ille rñdit ſicut i euãgelio tertio ab iſto ſeq̃nti hr̃. in q̃ dedit mlta ſigna deſtructõis hierlm. ſ. multiplicationez pſeudoꝓpheraꝝ ac pſeudochr̃i: z ingruentia mala. Deinde ꝯo ſupaddidit vltimũ ſignũ euidẽtiſſimũ z ỏ ꝓpinq̃ oñdes ruinã ciuitat̃ hierlm z tot⁹ gener̃ ſeu regni iſraelitici. Et de h̃ ſic ỏt in h̃ euãgelio (Cũ videritꝭ abominatõem deſolatõis q̃ dicta eſt a Daniele ꝓpha ſtantẽ in loco ſcto). i. in tẽplo vlr̃ in hierlm q̃ erat ciuitas ſcã: vel in circũadiacẽte regiõe: q̃ etiã ỏt terra ſcta rõne ciuitatis: ſicut z ciuitas rõne tẽpli. Eſt ãt ſciẽdũ q̃ angel⁹ Daniel'. ix. ſic ỏt. Poſt hebdomadas ſeraginta duas. ſ. annoꝝ: q̃ cõplete ſũt i chr̃i paſſiõe (occidet chr̃s: z nec erit ei⁹ ꝓpl's q̃ eũ negatur⁹ ẽ) coꝛã pilato: ſz ille ꝓp̃lus ẽ reꝓbat⁹ z chr̃s eligit ſibi aliũ. i. chr̃ianũ q̃ eũ nõ negauit (z ciuitatẽ) hierlm (z ſanctuarlũ). i. templũ (diſſipabit ꝓp̃lus) roman⁹ (cũ duce venturo) ꝓtra hierlm. i. Tito (Et finis ei⁹). ſ. ciuitatis (ac tẽpli vaſtitas) z poſt finẽ belli ſtatuta deſolatio. (Cõfirma-

bit aūt pactū. i. euāgelicā legē) multis hebdomada vna) q̄ est vltima int̄ sexa/ginta duas: in q̄ chr̄s p̄dicauit (Et i me/dio hebdomade deficiet hostia ꝛ sacri/ficiū) q̄r chr̄s istituit noua sacrificia ab olitis p̄oribꝰ (Et in tēplo erit abomina/tio desolatōis) signū euidētissimū. P̄nt aūt p hāc abominatōem multa intelli/gi: vt patebit (ꝛ vsq; ad p̄sūmatiōem et finē) mōi (p̄seuerabit desolatio) hier'm calcate a gētibꝰ donec impleant tpa na/tionū: ꝛ iudei p̄uertant ad fidē. P̄redi/cta g̃ ꝓba saluatoris multipl'r itelligū/tur. q̄r p abomiatōem desolatōis ꝑm s. Tho. multa p̄nt itelligi. P̄imo ipe ex/ercit⁹ romanoꝝ q̄ fuerūt idolatre ꝛ iu/daice terre ꝺsolatores. Scōo aliq̄d ido/lū q̄ iudei abominatiōem vocabāt: vt sq̄la quā legit P̄ilat⁹ iuexisse tēplo: vl̄ statua Adriani: quā posuit i loco tēpli vbi steterat arca testamēti. Cum g̃ ista vel illa abominatio fuit in loco sctō p̄/cipue i tēplo: signū fuit datū a saluato/re q̄ iudei nō deberēt i postez vsq; ad fi/nē mōi p̄ualere i terra sua. Vñ ꝛ iuxta Lu. saluator dixit Cū videritʒ circūda/ri ab exercitu hier'm: scitote q̄r appropi/q̄uit desolatō ei⁹. Sz tñ q̄r i dicta ꝓphe/tia Danie'l sūt multa mysteria chr̄i ido saluator antecēs dicat q̄d p̄tendat: facit parēthesim dicēs: (Qui legit itelligat) scz qñ incipiāt ꝛ qñ termient hebdoma/de Danie'l: ꝛ quō accipiēda sint q̄ ille p/pheravit. Deide ꝓtinuat dictū suū di/cēs (Tūc q̄ i iudea st̄ fugiāt ad mōtes) .i. ad regnū agrippe dominātis i mōti/bus fm sctm̄ ꝛ cōfederati romanis: ad quē fideles admoniti p istam ꝓphetiā ꝛ declaratiōem chr̄i ꝛ admonitiōem an/geli ꝓfugerūt ꝛ habuerūt pacē dum iu/dei p morte chr̄i luerēt penas/opp̄ressi bello p Vespasianū ac Titū (ꝛ q̄ i tecto nō descēdat tollere aliq̄d de domo sua: ꝛ q̄ i agro nō ꝛuertat tollere tunicā suā) q̄r. s. tps erit fugiēdi a facie romanoꝝ. Et vt ōr s. Tho. saluator vult dicere h̄ malū ita subito vēturꝫ vt nō euitet. q̄a Titꝰ sclēs multitudinē ad festū pasca/tis i hier'm ꝓueniſſe p̄occupauit obside/re eos in ciuitate (Vel ät p̄gnātibꝰ ꝛ nu/triētibꝰ in illis diebꝰ) q̄r fugere nō pote/runt: cū licite nequeāt adhortari: nec cō/tra naturalē pietatē pueros derelinq̄re. Et eadē rōne seq̄t (Orate aūt vt nō fi/at fuga vīa hyemē (in q̄ est difficilis (vl̄ sabbato) i q̄ iudeis nō licebat vltra mi/liare vnū p̄ficisci. Sed nunq̄d in tanta necessitate non licuisset sabbato fugere? Dico q̄ sic, sed tñ saluator intēdit dice/re q̄ fuga erat futura oīno. q̄si diceret: Nolite orare ne fiat fuga vīa: q̄r oīno fiet. sed ne fiet tpe incōgruo: q̄r fiet re/pēte. Quidā tñ vt Nico. de Lyr. dicūt q̄ saluator icipit hic loq̄ de tpe antichr̄i ꝛ destructōis mōi. Sz sctūs Tho. me/liꝰ exponit de hier'm euersiōe. q̄d paret P̄imo: q̄r tpe destructiōis mōi nō erit fuga: sed terror. Scōo: q̄r expsse beatus Lucas ista introducit ꝺ hier'm subuer/siōe dicēs. Cū videritʒ circūdari ab ex/ercitu hier'm: tūc scitote q̄r appropinq̄/uit desolatio ei⁹. Tūc q̄ in Judea sunt fugiāt in mōtes: ꝛ q̄ in medio ei⁹ discē/dat: ꝛ q̄ i regiōibꝰ/nō intrēt in eā: q̄r di/es vltiōis hi sūt vt impleant oīa q̄ scri/pta sunt. Vel aūt p̄gnātibꝰ ꝛ nutriētibꝰ in illis diebꝰ. Erit em̄ p̄ssura magna su/per terrā: ꝛ ira populo huic. Et cadent in ore gladij: ꝛ captiui ducent̄ i oēs gē/tes. ꝛ hier'm calcabit̄ a gētibꝰ donec im/pleant tpa nationū. Hec ille. (Erit em̄ tūc tribulatio magna) ꝛ q̄ nō posset ex/plicari sed horror sit cogitare. Oppres/sa em̄ fuit hier'm tpe azymoꝝ: in q̄ chr̄i/stum occiderat post annos circiter qua/draginta. ꝛi ea ꝓclusa est multitudo po/puli inualida: q̄ posset q̄dē alimēta con/sumere: sed nō pugnare aduersus inimi/cos. Et tanta fuit int⁹ seditio vt nunq̄ nisi cū romani erāt ad muros cessarent ab homicidijs q̄ ꝑpetrabāt seditiosi ꝛ q̄/dā latrones dicti sicarij a sicca gladio quē latent̄ ferebāt. Tāta fames vt Jo/sepho teste parētes filijs ꝛ filij parenti/bus nō solū de manib⁹ sed etiā de fa u/cibus raperēt alimēta: cōstricto gut tu/re: ne cib⁹ qui os intrauerat/ventrē in/traret: adeo vt Maria q̄dā nobilissima matrona ꝓpriū deuorauerit filiū. Tāta pestis vt iā i ciuitate sepulcra deessent:

Do. xiiii. post pēte. ſzm curiā

ꝛ vꝛbis vallū cadauerib⁹ repleꝛēt. Jō ſeq̄t (q̄lis ñ fuit ab initio mōi vſq; modo neq; fiet (.ſ. i ꝓp̄to illo hebꝛaico: ꝑz iā crū Tho. lz maioꝛ ſit futura tꝛe ātichꝛi vt ōꝛ. Uꝛūtñ lz tꝛe antichꝛi futura ſit maioꝛ tribulatio ꝑz ſe: tñ nō erit vt credo maioꝛ q̄ ad tribulatos. qꝛ magnū ſolatiū tūc erit fidelib⁹ q̄ p deo moꝛiant: quo ſolatio carebūt iudei q̄ p ſuis ſceleꝛib⁹ plectebant. Uellē aūt q̄ iudei redderēt ſi poſſūt cauſā tante vexatiōis et tādiu durāt; diſpoſitiōis: aliā a moꝛte ſui redēptoꝛis (Et niſi bꝛeuiati fuiſſēt dies illi) nō qꝛ tūc dies facti ſint bꝛeuioꝛes vt q̄dā dicūt ꝛ recitat Aug. qꝛ vt ōꝛ ī pſ. Oꝛdinatiōe tua ꝓſeuerāt dies: ſz vt ōꝛ s. Tho. ſt bꝛeuiati ꝑmo i nūero vt ſcḋo qꝛ bꝛeuiata ſūt mala. (ñ fieret ſalua oīs caro). i. nulla caro ſiue null⁹ homo iudeus euaſiſſet qꝛ romani dominabant in oꝛbe vniuerſo. vt ōꝛ ſcrūs Tho. (Sed ꝓt electos bꝛeuiabunt dies illi) Uel qꝛ aliq̄ electi iudei iā erāt ꝙuerſi: ꝛ deꝑeabant ꝓ illo ꝓp̄to. Uel qꝛ m̄lti electi de illo ꝓp̄to erāt naſcituri: q̄ nati nō fuiſſent ſi ille ꝑpl̄s totaliꝛ interūiſſet diebus illis nō bꝛeuiaꝛ. Premiſſis āt iſtis ſaluatoꝛ iā incipit ꝑm ſctm Tho. loq̄ de ꝑtinentib⁹ ad ſcōm eius aduentū. Pro q̄ ſciēdū eſt q̄ duob⁹ tꝛib⁹ chꝛs dixit apparituros aliq̄s q̄ ſe dicerēt eē chꝛm. ſ. i ſtante deſtructōe hieꝛl̄m: vt dicek i euāgelio ſcrīo ab iſto: ꝛ inſtāte deſtructione mōi. Et de ꝫ ſeq̄t admonitio chꝛi dicē ſ (Tūc) Dicit āt ſcūs Tho. q̄ ly tunc nō ōꝛ tꝛs determinatū/ ſz ꝙfuſū. qꝛ q̄ ſeq̄t ñ ē factū ſtati euerſa hieꝛl̄m: ſz exꝑectat futuꝛ i fine. Sīc habek Matth. vbi ōꝛ: Et habitauit i nazareth. Et ſeq̄t. Tūc venit Joā. tē. ꝛ tñ foꝛte anni viginti fuerꝛ inter illa duo tꝛa. Jgit tūc .i. tꝛe finis mōi q̄ñ apparebūt pſeudochꝛi (ſiq̄s vob dixerit: Ecce hic ē chꝛus aut illic: nolite credere) alſi eū videritis veniēte in nubib⁹ celi gloꝛioſum ꝛ lucidum inſtar fulguris: imo ſupꝛa ſolem. (Surgēt em̄ pſeudochꝛi) id eſt falſichꝛi (ꝛ pſeudoꝓphete) q̄ erūt eoꝝ fautoꝛes (ꝛ dabūt) id eſt facient vel cauſabunt: ſicut luna dat lumē ſuū (ſigna magna et ꝓdigia) Nō āt poſſūt demōes q̄ꝓ auxilio vtunt hmōi ꝑſone ſceleſte facere vera miracḷa ſiue miracḷm ſimpl̄r. qꝛ tl̄ia excedūt totū ꝙrutē creatā: ſz q̄ ad nos. qꝛ ſiē ſupioꝛ ꝛ magis ingenioſ⁹ artifex aliq̄d fac. de q̄ mirak inferioꝛ. Jta poſſūt aliq̄ efficere demōes ō q̄b⁹ homines mirent. Que q̄lit̄ facīāt patebit in aliq̄ gōnū. (ita vt in errōē inducank ſi fieri pt̄: ēt electi) Que ꝑz Oꝛigenē ꝑ exaggeratiōez dicunk ad ꝓcandā rei magnitudinē. Licz ei electi ſeduci poſſint ꝛ moꝛi i ſeductiōe ſi ꝑz ſe ꝓſiderenk: tñ hē impoſſibile: vt ſtāt ſub oꝛdie diuīe electionis (ecce p̄dixi vob) vt iacula ꝓuiſa caueatis (Si q̄ dixerit vob: ecce i deſerto ē: nolite exire. ecce i penetralib⁹). i. i ſecretis locis (nolite credere) ꝛ hic recapitulat ꝛ ſpecificat qō ꝓ⁹ dixerat: vt coꝛdi firmi⁹ tradak. Deide ꝙo docet modum q̄ chꝛs ad iudiciū ſit vēturꝰ. ꝛ reddit cāz q̄re p̄dicta ñ credāk dicēſ (Sīc ei fulgur exit ab oꝛiēte). i. gñak i ꝓtib⁹ oꝛiēt; (ꝛ apparet vſq; i occidēte: tra erit aduēt⁹ filū hois) qꝛ. ſ. erit i ꝓe oꝛiētali i hieꝛl̄m ſupmōtē oliueti ꝛ vallē ioſaphat: ꝛ erit mā feſt⁹ oīb⁹ (Ubicūq; fuerit coꝛp⁹: ibi ꝙgregabūk ꝛ aq̄le) q̄ſi d. Nolite dubitare q̄n ſciaꝛ meū aduētū. qꝛ ſiē ꝙgregāk aquile vbiē p̄da: ita añ me ꝙgregabūk oēs gētes ꝛ aq̄le. i. ſci ēꝛt mecū i aere. Dic āt ſcūs Tho. q̄ i hebꝛeo p ly coꝛp⁹ hꝛ anathe. i. cadauer. Uñ voluit chꝛs ꝓcare paſſiōez ſuā qꝛ vēient ꝓtēdēs i coꝛpe ſuo ſīg paſſionis. Stati āt p⁹ tribulatōez diep illoꝝ) .i. i q̄b⁹ antichꝛs vexabit eccliā. Sz ꝫ qꝛ ō his diēb⁹ ñ erat facta mētio: ſz ſolū de diēb⁹ vexatōis hieꝛl̄z. Dico q̄ ſīc hieꝛl̄z ꝓcat i ſcḋuz ecclīā. ita el⁹ vexatō ꝛ euerſio ꝓcat vexatiōez ꝛ euerſionē mōi. Uñ vtrāq; euerſiōez ꝓcedit aliq̄s aduentus chꝛi ꝛ pſeudo chꝛi: ꝛ p̄dicatio euāgelij gñaḷ: vt dicek i euāgelio ſcrīo ab iſto ꝛ ꝓ ſecutō bonoꝝ ꝛ aboiatō i tēplo: qꝛ ſiē ſtetit ydolū i tēplo maḷi: ita ſedebit ātichꝛi ſ i ſpūali. i. eccḷa oñdēs ſe tā q̄ ſit de⁹ (ſol obſcurabik ꝛ lūa ñ dabit lumē ſuū) Patēt āt iſta ꝛ multa ſeq̄ntia ex dictis vñica ſcḋa i aduentu (ꝛ ſtelle cadent de celo ꝛ ꝙrutes celoꝝ cōmouebūt. Et tūc

appebit signū filij hoīs i celo).i.crux qđ signū vt s.Tho. exponit i ipa inouatõe mõi q̄ i celo lucidiori q̄ p̄ appebit erit signū victorie chr̄i quā habuit p passionē sup oib⁹:z fcabit chr̄z p passionē adq̄situisse iudiciariā ptātē z ꝓfudet intq̄s Erit āt fz s. Tho. h̄ signū sole clariorꝫ. Existimo āt q erit aliq̄ lux i modū crucꝭ formata. Si ei eēt vere lignū crucis tā corrūpi ñ posset cessante motu celi. et sic duraret i eternū: qđ rōnabilr ñ videt. q̄ nlīm corp⁹mixtū durabit eternalr nisi sit organū aie rōnalr q̄ imortalr ē: vt sūt corpa hūana(z tē plāgēt oēs trib⁹ tre) q̄ chr̄z ñ sr̄ secute:z tñ iā itelligētes se q̄ uit errasse(Et videbūt filiū hois venīē tē i nubib⁹ celi cū ꝑtute mlta z maiestate Et mittēt āgelos suos cū tuba z vo/ce mag̃) Dic āt s. Tho. sup Mat. q cū i resurrectiõe triplex ꝑt⁹ ꝯcurrat. s. diuina z hūana chr̄i:z āgelica q̄ ad aliq̄ ptē ambula. ꝑmā fcat tuba. z scdaz vox magna. z tria āgeli. In q̄rto āt dī. xliij. dr q̄ ista tuba fcat voce chr̄i vl ei⁹ appitōz Et vex ē. qr diuīa ꝑt⁹ opabit p chr̄i humanitatē seu ꝑtutē hū anitatꝭ tāq̄ p i/strm. Vlñ z vox chr̄i ꝑt dici tuba dr et ecōuerso(Et ꝯgregabūt)āgeli colligē/tes cineres z ad iudiciū ꝙocātes(a q̄tuor vētis)q̄ sr̄ sbsolan⁹. i. sb sole vel ab orīēte nat⁹. fauoni⁹a fouēdo flores q̄ ab occidēte flat:auster z meridies p q̄s h̄ i telligūt q̄ttuor mõi ptes a sūmis celoꝝ vsq̄ ad ĩmios eoꝝ)qđ dr ad fcādū q ñ solū viui ꝯgregabūt sꝫ ēt mortui q̄ aie sr̄ i celo z i purgatorio: z corpe i visceribꝰ tre.(Ab arbore āt fici discite pabolam Cū iā ram⁹ ei⁹ tener fuerit z folia nata scitꝭ qr ꝓpe ē estas. Ita z vos cū videritꝭ hec oia scitote qr ꝓpe ē tī iānis).s. aduē t⁹ chr̄i(Amē dico vob:qr ñ ꝑteribit gñatio hec: dōec oia fiāt. Celū z tra transibūt ꝑba āt mea ñ ꝑteribūt) q̄ oia patēt ex dictis in dñica p̄dicta.

In festo vni⁹ martyrꝫ fz curiā.

Sq̄s venit ad me) Luce xiiij. i. ad fuisū meuꝫ volens me⁹ effici discipul⁹. i. chr̄ian⁹ vl religiosus(z nō odit ꝑrem suū z mr̄em') q̄ ad lineā ascēdētium (et vroꝛē)q̄ scz nō facit aliā lineā aut gradū(z filios)q̄ ad lineā descēdētiū(z fratres z sorores)q̄ ad lineam trāsuersaliū (adducāt)z aniaz suā). i. vitā aialē seu sensitiuā(ñ pōt me⁹ eē discipul⁹). i. ver⁹ chr̄ian⁹ z mlto min⁹ ver⁹ religios⁹. Sꝫ cū q̄libꝫ teneat ex charitate diligere oēs p̄dictos:z mlto magꝭ seip̄m: z ꝓr vitā suā. ista ꝑba itelligēda sr̄ q̄ñ p̄dicta ꝓstant nob impedimēta accedēdi ad chr̄istū. Sicut ei talia ipedimēta debēt nobis displicere. ita z q̄ ea p̄stant oēt nob displicere inq̄ntū ea p̄stāt: lz sint amādi q̄ntū ad naturā z rōne parētele. Est āt notādū vt colligit h ex ꝑbis saluatoꝛ q̄ ad vēire ad chr̄z sīue pfecte eē discipulū chr̄i tria req̄rūt: q̄z duo respicīūt ĩminū a q̄ z ĩminū ad quē. Primū ē superare ipedimēta extrinseca q̄ notant per ꝓrem z mr̄ez tē. Scōm ē superare intrinseca. i. ꝓpas passiones q̄ notāt p aiaz. Que duo ptinēt ad recedere a malo. Tertiū ē ꝓficisci ad bonū offerēdo deo corp⁹ et aiaz nr̄az. qđ notat cū dr:(Et q̄ ñ bajulat crucē suā(. i. sibi ꝓportionatā: ñ aut meā:qr ē aspa animis z crudelis(z venit post me ñ pōt me⁹ eē discipul⁹) Est aūt duplex crux assumenda. s. anie. i. charitas:z corpis. i. pnia. Dicit ei crux fz alīq̄s a cruciādo. Cruciat aūt pnia corp⁹ ꝓprīū z ptes sensitiuas:ꝺm illd Gal. v. Qui sūt chr̄i carnē suā crucifixer̄t cū v. z ꝯcu. Charitas aūt cruciat aiam z ptes itellectiuas inq̄ntū facit dolere de p/pa clpa z de aliēa mifia:z cōpati suo capiti chr̄o:sic dicebat Paul⁹ Gal. ij. Cū chr̄o ꝯfix⁹ sū cruci. Aliq̄ āt text⁹ hūt crucē suā q̄tidie. z ēē illos q̄ sexta feria abstinēt: z reliq̄s dieb⁹ delitijs:imo crapul z luxurijs vacāt. Sꝫ qr duplr aliq̄s est discipul⁹ chr̄i. s. qr ē chr̄ian⁹: z qr ē religios⁹. z ad ꝓmū sufficit fides cū obfuātia p. ꝑceptoꝝ:n āt ad scōz. sꝫ vlri⁹ oprz q̄ renūcier diuitijs z ꝙuptiscētijs licitꝭ z pe volūtati iuxta tria vota religiōis. ꝺ hoc sbdit duplex pabola. Dr g. (Quis ei ex vob volēs turri edificare). i. aggredi pfectionē religionis q̄ se aduersus tela diaboli tueat(ñ ꝓus sedēs) a passionib⁹

ḋet⁹ (cõputat sũpt⁹ ḋ necarij sũt si hẽat ad pficiẽdũ). i. ḋ sibi sᶠ nẽcaria: z ḋ oporuna ad feruẽᶠ cõplẽdũ z pagẽdũ h̃ edificiũ. i. statũ r̃ligiõis: cuiusmõi ẽ seip̃m ꝓtẽnere. ꝑuando diuitijs: voluptatib⁹ z volũtatib⁹ suis (ne postea q̃ posuerit fũdamẽtũ) suscipiẽdo hitũ religiõis vl̃ q̃libcũq; icipiẽdo apl̃icã vitã (z ñ potuerit pficeᶠ) qz ꝺficiũt ei sũpt⁹. i. ꝓcept⁹ sui inq̃ntũ ꝑᵖt suã negligẽtiã z tenuẽ deuotõez ñ ꝑt sufferᶠ oꝓꝛobꝛiũ pauꝑtaz aut lubcũ carnis vl̃ ꝑꝛie volũtaz motũ cohibeᶠ. lz absolute ꝺo iuuãte h̃ possz (oẽs ḋ viderit) eũ ꝺponẽtẽ hitũ vl̃ mutãtẽ. p positũ (icipiãt illudeᶠ ei dicẽtes: qz h̃ hõ cepit edificare z ñ potuit ꝓsũmar) Ecce ꝑmã sil̃itudinẽ. Seḋ sc̃da ad idẽ (Aut ḋs rex. i. hõ viuẽs ꝓtinẽᶠ vt r̃ligiosus p bonũ r̃gimẽ suoꝝ affectuũ atz mẽbꝛoꝝ ꝺꝛ ei rex a r̃gẽdo (cõmissur⁹ bellũ aduersus aliũ regẽ). i. aduers⁹ deũ vl̃ syndere sim. Sz nũq̃d r̃ligiosi pugnt ꝓ deũ vel synderesim? Dico q̃ sic oino: sz ñ inq̃ntũ r̃ligiosi vl̃ reges: sz inq̃ntũ homes fragiles z ad illicita sensualr̃ icliati. Jn pugnei mãli nũq̃ rex pugt cũ rege inq̃ntũ reges sᶠ. qz vt sic oꝓank fz iusticiã z ꝓtutẽ z ꝓñr sᶠ oẽs ꝓcꝛdes i bono: fz pugnant inq̃ntũ alᶠ coꝝ ꝺsinit eẽ rex ꝑ h̃ q̃ suã volũtatẽ bñ ñ regit/cũ velit iusta. Et sil̃r r̃ligios⁹ hõ inq̃ntũ a r̃ligiõe ꝑ cogitatões illicitas cadit: pugt cũ ꝺo z synꝺeresi (ñ sedẽs ꝑ⁹ cogitat si possit cũ decẽmilib⁹ occurreᶠ). i. cũ obꝟuãtia decẽ ꝓceptorũ (ei ḋ cũ. xx. milib⁹ vẽit ad se). i. ꝺo vl̃ syndereſi q̃ exigit ab eo obꝟuãtiã. x. ꝓceptoꝝ: z vlteri⁹ ꝓsilloꝝ (alioq̃n). s. videẽs religios⁹ q̃ licite ñ ꝑt abũdare pecunijs ad votũ distrahẽdis nec obsc̃is cogitatõib⁹ mr̃imonij occupari aut ꝑꝛio sensu oparl̃ (adhuc illo lõge agẽte). i. añq̃ vẽiat mors: i q̃ maxie de⁹ z synderes agũt aduers⁹ illecebꝛas z oia illicita (legatõez mittẽs). i. bonã ꝺlibatõz facies (rogat ea q̃ pac⁹ sᶠ) ꝓsentiẽdo deo z synderesi i obꝟuãtia ꝓceptoꝝ seip̃m totaliꝛ ꝓtẽnẽdo z dicãdo deo ac ꝑato suo. Vñ sꝺik pabolaꝝ ꝓcl̃o (Sic g̃ ois ex vob) ḋ lã est⁹ chr̃iani Loq̃bak ei chr̃s turb q̃ eũ seq̃bãᶠ z ꝓñr credebãt i eũ (ḋ ñ renũciat oib⁹ q̃ possideᵗ). i. iuri diuitiaꝝ. et mr̃imonij z ꝑpe volũtaz ñ ꝑt me⁹ eẽ discipul⁹) eo mõ q̃ apl̃i et religiosi: lz possit eẽ chr̃ian⁹ z ꝑñr saluari.

Jn cõi pl̃imoꝝ mar. ꝰz curiã

Sedẽte ieſu supꝝ mõtẽ oliueti) Mat. xxiiij. Ad intellectũ h⁹ euãgelij notãda sᶠ aliq̃ dicta i ꝑncipio euãgelij tertij añ istõ. s. q̃ chr̃s circa tps sue passiõis dixerit tẽplũ salomõis euertẽdũ: z ide cõscẽdit mõtẽ oliueti: ḋ ẽ e diuerso mõtz i q̃ erat tẽplũ: ir̃ q̃s mõtes ẽ vall̃ iosaphat z torr̃es cedrõ. Dr̃ g̃ (Sedente ieſu supꝝ mõtẽ oliueti (supꝝ q̃ ꝺle iudicij stabit. z exq̃ tẽplũ z ciuitas hierl̃z pulcerrime videbaᵗ (accesserᵗ ad eũ discipl̃i secreto). i. seorsũ a turb z a toto collegio discipl̃orũ. qz vtz Mar. xiij. isti interrogatores fuerᵗ petr⁹: iacob: ioãnes: z andreas (Dicẽtes. Dic nob qñ hec erᵗ). s. ꝺstructo tẽplo ac ciuitatz (z qꝺ signũ aduẽᵗ⁹ tui z ꝑsũmatiõis tui) q̃ ãbo erᵗ sil̃ sumẽdo ꝑsũmatiões status⁹ que mõbz sectz: ḋ. s. ẽ gnatiõis z corruptiõis. Jn vno ei istãti vl̃ ꝑpe i q̃ chr̃s appebit supꝝ mõtẽ oliueti firmabilr̃ celũ cessãdo a motu: z ꝑñr nihil ãpli⁹ gñabilr̃ vel corrũpeᵗ qz r̃mouebilr̃ hoꝝ cã. i. mot⁹ celi. Sic ãt ꝺr̃ s. Tho. totũ qꝺ chr̃s r̃ndet discipul⁹ i h̃ euãgelio z i r̃tio añ istõ: q̃dã. i. Aug. referᵗ ad spũalẽ aduẽtũ chr̃i q̃ vẽit i mentibꝫ. i. ꝑdicatoꝛib⁹ ad hoiz mẽtes ꝑsolãdas. q̃dã ꝙo totũ referᵗ ad chr̃i aduẽtũ vltim i iudicio. q̃dã ꝙo totũ ad euersionẽ hierl̃z. Chrꝛy. ꝙo ꝺr: q ꝺns ꝓmo r̃ndz de euersiõe hierl̃m. z scꝺo ꝺ aduẽtu suo scꝺo. Et ꝺr sibi videri q̃ expositio Chrꝛysost. sit ꝑferẽda. vñ ad destructõnẽ ꝓtinet totũ qꝺ ẽ i h̃ euãgelio: z aliq̃d qꝺ ẽ i rettio añ istõ: vt ibi ꝺcm est. Sed tñ nota q̃ destructio hierl̃m fuit figura destructionis mõi. z ḋ de vno hoꝝ dicunt sᶠ alt ḋ mõ vera de alio: vt ibidẽ dictũ ẽ (Et r̃ndẽs ieſ⁹ dixit eis) volẽs dare sig̃ euersiõis tẽpli z hierosolymoꝝ (Videte neḋs vos seducat: mr̃i ei veniẽt i noie meo) ñ q̃dẽ q̃si discipl̃i mei vt apl̃i. sed q̃i ego ipe (dicẽtes: ego sũ chr̃s) Talis futr̃s mõ

magᵒ:q̄ teste scō Tho. dixit se ꝑbū dei: deū magnū:oīa dei. vtz Act. viij. de eo dicebāt. h̄ ē ꝑtus dei q̄ vocat magᵗ. Talis etiā fuit Simō eſeᵒ/teste Josepho: pdicās se chm̄ eē z iudee libatoꝛē. Talles fuert mlti fm glo. tpe euersiōis hierusalē dicētes tps libratz appꝛopinq̄sse vt Theodas z Judas galileᵒ. ō q̄b⁹ h̄ Act. v. (z mltos seducēt) sic ibi patz de Theoda pcūte cū suis. i. q̄ngētis (Anditurꝰ āt estz plia) añcp̄ fiāt ꝫ istā ciuita tē (z opiones pliozᵒ) qꝛ q̄dā opinabāt rebellādū eē romānis: q̄dā ñ. Vñ z mōstra q̄ deᵒ oñdebat vt comerā: q̄ p ānū pseuerauit: z acies armatoꝝ p aera discurrētes: z hmōi: q̄dā i bonū: z q̄dā i malū interpꝛtari conabāt (Videre ne turbemi) q̄si finis sit mōi (Optz ei hec fieri: sz nō dū ē finis). s. secli: z si hierlm. Erat aūt vt ōt s. Tho. tūc tribulatio tāta vt mlti crederēt mōm desituꝝ. Et h̄ nimirū. (Cōsurget em̄ gēs i gētē). s. fortz i fortē. i. romānoꝝ gēs i gētem iudeoꝝ (z regnū aduersᵒ regnū: z erūt pestilētie z fames z tremotᵒ p loca) Oīa ei hec añ hierlm ōstructōz euenerāt: sz mlto peioza i ipa ōstructōe. Vñ sbdit. (Hec āt oīa initia sūt doloꝝ) q̄si di. maioza expectāda foze i postez (Tūc tradēt vos i tribulatiōez) qꝛ vt ōt s. Tho. dicebāt mala euēire ꝓpter sectā chīanoꝝ. z h̄ tā gētiles q̄m̄ hebrei (z occidēt vos: z eritz odio oīb⁹ gētilb⁹) vt mors oñdit martyꝝ i finitoꝝ (ꝓpter nomē meū) O ꝫsolatiōez maxima tribl'ari ꝓpt chm̄ ad quē spamᵒ p tribulatiōes venire letiozes (Et tūc scādalizabunt mlti). i. ipingēt z cadēt a fide z dilectiōe chī tioze pdēdi diuitias z vitā. Scādalō āt grece/latie ipactio ōr. z (iuicē tradēt) qꝛ vnᵒ chīanᵒ fidē negās inf dū alīū latētē ōtegebat: vt ꝓsil'e est. Vl' iuicē tradēt hoies ē affines. sic ptz de cogīto Pauli pmi eremite (z odio bēbūt iuicē) vl' rōne diuersitatis fidei vl' cupiditatis diuitiaꝝ vel hmōi (Et multi pseudo). i. falsi (ꝓphe). i. pdicatoꝛes (surgēt z seducēt mltos) sic pz ō pseudoapostol': cū q̄b⁹ paulᵒ z alīj apli frequent dimicabāt. z ō q̄b⁹ paulᵒ scribit Gal. iij. O insensa. gal. q̄s vos fascī. tē. (Et qm̄ abūdabit iniq̄tas) pseutoꝝ (ffriges. charī.) mltoꝝ) chīanoꝝ (Qui āt pseue. vsq̄z in finē h̄ sal. erit) Pnt āt oīa hec expōi ēt ō chī aduētu ad iudiciū: vt dcm̄ ē.

Aliud

VE vobis q̄ edificatis monumēta ꝓphaꝝ) Luce. xj. Ad itellectū āt huiᵒ euāgel'. sciēdū ē vtz ex textu Luce: q̄ dns hec ꝓba dixit i domo cuiusdā pharisei q̄ ad p̄ādiū iuitauerat illū: ꝫ dixit ea rndēs cuidā legispito seu scribe. Vñ Mat. ōt ista dca eē scrib⁹ pharisei⁹: qꝛ vtriq̄z aderāt. Et qꝛ multi erāt z iudei erāt: lō eccia ōt ista dca eē turb iudeoꝝ: maxie qꝛ fortasse aderāt ēt alīq̄ ō plebeis. igr̄ ōr (Vle vob) p q̄ō fm Hiero. ipoꝛtat' etna dānatio (q̄ edificatz monumēta ꝓphaꝝ. Pres āt vīi occiderunt illos) Sz nūq̄d ē malū edificare sepulcra aut eē filiū homicide: Certe ñ. neq̄z h̄ rephēdit saluatoꝛ. Quidā āt vt ōt s. Tho. dicūt chīz h̄ rephēdere itētiōez: qꝛ lō edificabāt ꝓphaꝝ sepl'cra: vt i meoꝛia eēt initiatas patꝝ suoꝝ. Sz vt alt/hec exposito lre ñ ē ꝫsentanea. Ehzy. āt ōt q̄ rephendit itētiōez gl'ie vane: ꝓpt quā monumēta struebāt. Vl' pt dici q̄ chīs eis cōminat ve: ñ qꝛ fabcabāt illa sepulcra: sz qꝛ ex vna pte magnificabāt ꝓphas fabcando: z ex alīa cogitabāt occidere dīm̄ ꝓphetaꝝ. Vñ chīs fac mētionē ō ista fabca. ñ q̄z eēt mala: sz qꝛ peccabāt i sil'i: sic si dicāᵒ Vle his q̄ faciūt el'ynas religios z exoꝛtāt paupes (Profecto testificamini) ipo ope z dco vio. dicebāt ei pres suos fuisse ꝓphaꝝ occisoꝛes) q̄ ꝫsentiatz opib⁹ patꝝ vioꝝ: qm̄q̄dē ipi eos occiderūt. Vos āt edificatz eoꝝ sepulcra) Sz ꝫ: videf potiᵒ q̄ prestarenf oppositū: q̄a honoꝛabāt q̄s pzes occiderāt. Rndēt aliq̄ q̄ hec ꝓtestatio ñ erat p hāc fabzicā: sz p ꝫspiratōez i mortē chī. Sz ꝫ h̄ videf eē textᵒ q̄ ōt: qm̄q̄dē tē. vbi redditᵗ cā dicti. Ehzy. āt ōt q̄ testificabanf se esse filios homicidaꝝ. Vñ z saluatoꝛ iuxta Mat. sic ōt. Itaq̄z testimonio estz vobis metipf: qꝛ filij estz eoꝝ q̄ ꝓphas occiderūt Erq̄ filij cōit tales sūt q̄les z pres: lō cō

In cõi cõfes. ſm curiã

ſeq̃nter exq̃ p op⁹ z dictũ ſuũ directe te ſtificabank ſe eẽ ſucceſſores z filios hoꝰ micidax: idirecte ẽt reſtificabãk ſe eis aſ ſimilari. Propꝛea qꝛ eſtꝫ ſikes pꝛib⁹ vꝛis (ſapia ỏi dixit). i. ego ipe q ſũ ſapia. i. p ſona cui ſapia appꝛopak in diuis: dixi. (Mittã ad illos ꝓphas z apꝛos) poſtq̃ miſero de ceꝛſpmictm̃ (z ex eis occidẽt z pſeqnk (vt inqrak). i. exigak (ſanguis). i. pena z vidicta p ſãguic (oim ꝓphax: q effuſ⁹ẽ a ꝟſticutiõe mỏi a gñatiõe iſta a ſãguie Abel iuſti vſq̃ ad ſãguinẽ Za charie filꝫ barachie: q perijt ink altaꝛ z edẽ). i. in atrio inkꝛioꝛi templi: ita q iſta edes ẽ dom⁹ i q̃ erãt arca/ mẽſa z cheru bin zc̃. (Jta dico vob̃ requrek ab hac ge neratiõe. Ve vob̃ legiſpitꝫ q̃ tuliſtꝫ cla uẽ ſcie). i. clauẽ q̃ ẽ ſcia: q ad ſecretã ꝟita tẽ introducit ad iſtar clauis quã ipi tule rũt. i. acceperẽt vl tuleꝛt. i. abſtuleꝛt: qꝛ apl̃is abſtuleꝛt q̃ntũ i ſe erat noticiã le gꝫ euãgelice (Jpi ñ introiſtꝫ) ad ꝟitatẽ fi dei (z eos q introbãt ꝓhibuiſtis. Cũ hec ad illos dicerꝫ: ceperẽt phariſei z legiſpi ti Guik i ſiſtere z os ei⁹ oppmere de mltꝫ iſidiãtes ei q̃rẽtes capeallq̃d ex ore ei⁹ vt accuſarẽt eũ) Leta q̃ ꝓtinẽt ad itelle ctũ h⁹ euãgelij. vlỏ i die b. Stephani.

In cõi cõfeſſoꝛ ſm curiam.

Vjdete vigilate et oza (zc̃) Mar. xiij.) Neſcitꝫ ei qñ tꝑs ſit). ſ. iudicij: de q̃ ſalua toꝛ loq̃bak. vel mozꝛq̃ñ. ſ. ſit iudiciũ particulare de ſinguł aiab⁹. Et hic ſic ſupple ego ei dñs veſter ſuꝫ ſicut hõ q̃ pegre, pfect⁹ẽ) q̃ relict domũ ſuã: z dedit ſeruis ſuis poteſtatem cuiuſq̃ operis). ſ. cuilibet mãdauit q̃d faceret (z ianitoꝛi) p quẽ ſignificak ratio in ho mine (p̃cepit vt vigilet. Vigilare g̃/ ne ſcitꝫ ei qñ dñs dom⁹ veniet: ſero an me dia nocte an gallicantu an mane) quod planũ ẽ ſi de aduẽtu i morte loq̃mur: ſi ꝟo loq̃mur de aduẽtu ad iudiciũ: lꝫ ille credak futur⁹ i crepuſculo diei: tñ ñ ẽ cer tũ (Nedũ venerit, repẽte iuẽtat vos doꝛ miẽtes. Qỏ ãt vob̃ dico oib⁹) futuri tẽ poris chꝛiſtanis (dico: vigilate) qỏ ꝟbuꝫ mlti frequẽter audiẽtes z raro exequẽ tes/ repẽtina morte damnank.

Sunt z q̃dã alia euãgelia q̃ ſm curiã ad diuerſa ꝓpoſita recitank zc̃. ſ. Unuꝫ de cõi ꝓfeſſoꝛ. z vnũ vl duo q̃rũdã miſ ſaꝛ extrauagantiũ. ſed nullã penit⁹ hũt difficultatẽ. Et ſic p gram chꝛi imponã terminũ Auree Roſe: i q̃ ſi dicere vo luiſſem q̃cũq̃ dici poſſent: ſimo q occur rerũt anio neceſſario effeciſſem non mỏ vnũ vez z pla volumia vaſte magnitu dis. Deꝛei q̃ loq̃bak i chꝛo cũ ſit infini te ſapie: pl⁹ ꝟitatꝫ i doctria ei⁹ ꝓclusit et implicuit: q̃ tpe vllo humano ingenio poſſit explicari. Jgit ỏo optimo: maxẽ mo/ oiſciẽti/ oipotẽti/ oĩ bõitate pol lenti: q̃ ſapie z ꝟitatis eſt poſſeſſoꝛ atq̃ largitoꝛ: ſit honoꝛ z glia p infinita ſe cula ab omni creatura.

Opus perutile

intitulatũ Roſa aurea: Jd eſt p̃clariſſi ma expoſitio ſupꝛ euãgelia totꝫ anni de Tpe z de Sctis/ tã ſm oꝛdinẽ p̃dica toꝛ q̃ ſm curiã: ꝓtinens floꝛes z roſas oim expoſitionũ ſcr̃oꝛ doctoꝛ antiq̃rũ cũ ꝓbuſdã ſubtiliſſimis queſtionib⁹ ſa tis curioſis. Preclariſſimi z excellentiſ ſimi ſacre theologie doctoꝛis mgr̃i Sil ueſtri de ꝓtierio pedemõtani/ ſacri oꝛ dinis p̃dicatoꝛ de obſeruãtia/ ſollerti cura emendatũ atq̃ impſſum in impi alj oppido Hagenaw p induſtriũ Hẽ ricũ Gran calcographũ inibi incolã im penſis ſumptibuſq̃ puidi viri Joãnis Rynman de Oꝛingaw archibibliopo le/ Finit feliciter Anno ſaluris noſtre. M. dxvj. Die ꝟo vndecima Octob.

Coll. Soc. Jesu Paderb. 1590.

Tabula questionū

Incipit Tabula

Questionū sup euāgelia de Tē pore totius anni: ⁊ quarundaz aliaz q̄stionū q̄ sup eisdē euangelijs queri possent: cū q̄tationibꝫ. Et tabula casuū.

Dñica prima in Aduētū dui

Querit vtꝝ si alīna humane nature pcti demerito a diabolo ñ fuisset alligata dī filiꝰ p incarnatōem venisset eā īsidere vl nō.

Queri ēt p̄t: vtꝝ fuerit ꝓuenies chīz icarnari. ij. q. j. ar. iij. ij. di. j. q. ij. ar. iij

Et vtꝝ ꝓueniēti⁹ fuerit icarnari filium q̄ p̄rem vl spūsctm. ij. q. iij. ar. viij iij. di. j. q. ij. ar. ij. ⁊. iij.

Querit vtꝝ de⁹ possit astra. i. solē: lunā ⁊ stellas ꝓuare suo lumine.

Queri ēt p̄t. vtrū scōm aduentū chīi debeāt p̄cedere aliq̄ signa. iij. di. xlviij q. j. ar. iij.

Et vtꝝ chīs iudicabit i forma gl'iosa ibidē ar. ij.

Dominica. ij.

Querit vtꝝ opa. i. miracla chīi oñderent eū sic euidenter esse filiū dei: vt discipuli Joānis ꝫ credere tenerent.

Queri ēt, p̄t vtꝝ Joānes fuerit martyr. ij. ij. q. cxxiij.

Et vtꝝ adulatio sit pctū mortale. ij. ij. q. cxv. ar. ij.

Feria. iij. post ām dñicā aduentus.

Querit vtꝝ angel⁹ possit sua natura li ꝑtute exhibere se visibilē hoi.

Queri ēt p̄t: vtꝝ de⁹ possit facere oē verbū. i. omne intelligibile a nobis sive nō implicās contradictionē. j. q. xxv ar. iij. ⁊. iij. j. di. xlij. q. ij. ar. j. iij. di. j. q. ij. ar. iij. iij. di. xlvj. q. j. ar. ij. q̄stiūcula. ij. pot. q. j. ar. iij. q̄dl. iij. q. j. q̄dl. iij. q. iij. q̄dl. xij. q. v. ar. ij.

Feria. vj. post tertiā dñicā aduentus.

Querit vtꝝ credere deo reuelanti q̄ cē ꝫ necessario sit meritoriū.

Queri ēt p̄t: vtꝝ Joānes exultauerit mot⁹ ab alio: vel p̄ acceleratiōnē vl rōnis. iij. q. xxvij. ar. vj.

Sabbato ante quartam dñicam in aduentu.

Querit vtꝝ is sup quē fit ꝓbū dei p aliquā inspiratiōnē possit cē certus q̄ a deo sit talis reuelatio.

Queri ēt p̄t: vtꝝ baptism⁹ Joannis sic eēt baptism⁹ pnie q̄ gram ꝓferret. iij q. xxxvij. ar. iij. iij. di. ij. q. ij. ar. ij.

Dñica. iij. in Aduentu.

Querit vtꝝ chīs debuerit talē habere ꝓuersatiōez extra desertū: ⁊ sine aspero victu ⁊ vestitu: vt Joannes videret sanctior chīo eē.

Queri ēt p̄t: vtꝝ ꝓueniēs fuerit Joannē baptizare. iij. q. xxxvij. ar. j.

Et vtꝝ chīs fuerit ām legē ꝓuersat⁹. iij. q. xl. ar. iij. iij. di. j. q. ij. ar. ij. q̄stiūcula. ij.

In vigilia natiuitatis dñi.

Querit vtꝝ btā ỽgo sic iuuēta sit hīs in vtero de spūsctō q̄ filius eius debeat dici de spūsctō ꝓceptus.

Queri ēt p̄t vtꝝ spūsctūs possit dici pater chīi. iij. q. xxxij. ar. iij.

In nocte natiuitatis.

Querit vtꝝ btā ỽgo ām tpalem natiuitatē chīi possit dici mr dei ⁊ mr chīi.

Queri ēt p̄t: vtꝝ chīs debuerit nasci in bethleē: ⁊ vtꝝ sine doloze mris. iij. q. xxxv. ar. vj. ⁊. vij.

In aurora.

Querit vtꝝ collatio de q̄ dz q̄ virgo erat ꝓferens in corde suo: eēt dubitatiua.

Queri ēt p̄ōt vtꝝ natiuitas chīi debuerit māifestari pastoribꝫ ab āgelis vl ab ipo chīo. iij. q. xxxvj. ar. iij. ⁊. v.

Et vtꝝ ꝓmo debuerit māifestari pastoribꝫ. ibidē ar. vj.

In missa maiori.

Querit quomō hec ꝓpositō sit vera ō

qua nō est dubiū q̄ sit vera. s. p̄bū caro factū est.

Queri ēt p̄t vtr̄ hec sit vera: caro vel homo factū est de. iij. q. xvj. ar. vij. iij. di. vij. q. ij.

Et vtr̄ iste homo demonstrato chr̄o vl' p̄bo incarnato incepit ee: ibidē. arti. ix. iij. di. xij. q. j.

Dñica infra octa. natiuitatis.

Querit vtr̄ beata ỹgo sic fuerit gla dio mortis aut p̄bi chr̄i p̄fozata vt pos sit martyr appellari.

Queri ēt p̄t vtr̄ maiozes vel mino res iudeoꝝ ꝺixerint huic signo. i. chr̄o ex ignozātia: aut certe scient chr̄um cognoscēdo. iij. q. xlvij. ar. v.

Et vtr̄ bonitas p̄cipue castitas vi dualis disponat ad spm̄ p̄hetie possidē dū. ij. q. clxxij. ar. iij.

In Circūcisiōe dñi

Queri p̄t vtr̄ chr̄s debuerit circūcidi z vtr̄ q̄uenient fuerit ei nomē ipositū. iij. q. xxxvij. ar. j. et. ij. iij. di. j. q. ij. ar. ij. q̄stiuncula. iij.

Et vtr̄ nos mō possim⁹ licite circūcidi. iij. di. j. q. ij. ar. v. q̄stiun. iij.

In vigilia Epiphanie.

Querit vtr̄ chr̄s possit dici nazaren⁹

Queri ēt p̄t: vtr̄ q̄uenies fuerit Joseph ammoneri a ꝺo p̄ angelū: vel a ꝺo immediate. j. q. xxij. ar. iij.

In die Epiphanie.

Querit vtr̄ fuerit q̄uenies magos de chr̄i natiuitate doceri p̄ stellā.

Queri ēt p̄t vtrum illa stella fuerit vna de celestib⁹ z vtr̄ magi q̄uenienter ad chr̄m adozandū venerint. iij. q. xxxvj ar. vij. z. viij.

Dñica infra octa. Epiphanie.

Querit vtr̄ chr̄s audiēdo siue iterrogādo doctozes vel alios aliq̄d ab hoie ꝺidicerit vel ab angelo.

Queri ēt p̄t: vtr̄ gra chr̄i fuerit ifinita. iij. q. vij. ar. xj. iij. di. xiij. q. j. ar. ij. q̄ stiuncula. ij. verita. q. xxix. ar. iij.

Et vtr̄ q̄libet actu suo chr̄s p̄ficeret p̄ gra m. i. effectū gr̄e seu meritū. iij. dis. xviij. q. j. ar. v.

In octaua Epiphanie.

Querit vtr̄ Joānes vidēs chr̄z et eī testionū phibēs ipz q̄uenientⁱ appellauerit agnū q̄ aliō aial solitū imolari cuiusmōi ē bos: vitul⁹: capza: turtur: colū

Queri ēt p̄t vtr̄ chr̄s debuerit (baptizari baptismo Joānis. z vtr̄ debuerit tūc celi apiri. iij. q. xxix. ar. j ij. z. v. iij. di. ij. ar. iij. q̄stiūcula. j.

Dñica p̄ma post octa. Epiphanie.

Querit vtr̄ iste sp̄⁹ fuerit Joānes euāgelista.

Queri ēt p̄t: vtr̄ chr̄s ꝺbuerit facere miracla z vtr̄ ea facere ceperit i nuptijs iij. q. xliij. ar. j. z. iij.

Dñica. ij. post octa. Ephie.

Querit vtr̄ chr̄us lepzosū sanauerit diuia p̄ture imediate aut mediāte aliq̄ p̄ture creata.

Queri ēt p̄t vtr̄ chr̄s potuerit p̄z aliquā sciam suā aliq̄ ignozare: z q̄n mirari. iij. q. x. ar. ij. q. xj. ar. j. q. xij. ar. j. q. xv ar. vij.

Et vtr̄ in iferno erit fletus. iij. di. l. q. ij. ar. iij. q̄stiun. iij. vij. q̄ꝺ. q. v. ar. iij.

Dñica. iij. post octa. ephie.

Querit vtr̄ vniuersal' eccl'ia desig̃ta p̄ nauicula fm glo. q̄nq̄ sit sic p̄cell' con quassanda vt patiat naufragiū.

Queri ēt p̄t vtr̄ chr̄s q̄uenies p̄mittat i vēt⁹ tēptationū ipo dormīre. i. sic se hñte acsi ignoraret suos tēptari. ij. ij. q. clx

Et vtr̄ aliqs tioz possit ee (vj. ar. j. nālis. j. ij. q. xlj. ar. iij.

Dñica. iij. post octa. ephie

Querit vtr̄ inimic⁹ hō. i. diabol⁹ posit i agro ꝺi. i. i aia hūana supseminare zizania heresum.

Queri ēt p̄t vtr̄ heretici sint extirpāꝺi p̄ mortē. ij. ij. q. x. z. q. xj. ar'. iij. q̄ꝺ'. vij. q. vij. ar. j.

Et vtr̄ diabol⁹ possit in volūtate semiare zizania odij z vicioꝝ mouēdo illā effectiue. j. q. iij. ar. cxj. z. j. ij. q. ix. ar. vj iij. cōtra. ca. lxxxviij.

Tabula questionū

Dñica in Septuagesima

Querit vtr denari⁹ diurn⁹. i. de⁹ vt brā vilio oib⁹ laborātib⁹ i vinea dñi sit eiusdē pōder⁹ ac valoris.

Queri etiā pt vtr valor isti⁹ denarij futur⁹ maior post iudiciū. iij. di. xlix. q. j. ar. iij. q̄stiū. j.

Et vtr laborātes i vinea recipiāt di uersū valorē illi⁹ denarij fm diuersitatē labor⁹ exercitij vt fm diuersitatē charitat⁹ vt affect⁹ q̄ laborāt. ibiō. q̄stiū. vl.

Dñica in Sexagesima

Querit vtr chr̄s q docēdo paboł et sllitudib⁹ vtebat debuerit fcare duia p corpa vilia: puta p semē z semiatorē et terras ac spinas: vt p nobilia: puta p sole: lunā: astra z supiores substas

Queri ēt pt. vtr chr̄s debuerit dīna ꝑ boz obscuritate velar Boe. k. q. ij. ar. iij

Et vtr ꝓueniēs fuerit chr̄m tātū fre q̄ntar parabolas. j. q. j. ar. ix. z prio i plo.

Dñica i Quinq̄gesima.

Querit vtr chr̄s fuerit occisus a iudeis z gētilib⁹: vt potī⁹ ipe seipm occiderit spōte ponēdo aiam suā.

Queri etiā pt vtr ꝓueniēs z necessarij fuerit chr̄m pati p salute gñis hūani. iij q. xlvj. ar. j. iij. di. x. ar. j. q. iij. ar. iij. q. j.

Et vtr ꝓuenient elegerit hierosolymā passioi. iij. q. xlvj. ar. x.

Feria. iij. in capite ieiunij.

Pōt queri: vtr ieiunare sit ō ture nature. ij. ij. q. cxlvij. ar. iij. iij. di. xv. q. iij. ar. j. q̄stiū. iij. ar. iij. q. j.

Et vtr ds p ieiuniū mereat ꝓdigne vitā eternā. j. ij. q. cxliij. ar. iij. z. ij. di. xxvij

Feria. v. q̄rit sic dñica. ij. p⁹ oct. Epi.

Feria. vj.

Pōt q̄ri vtr sit ōo g̃ti⁹ amicū q̄ inimicū diligere. q. xxvij. ar. vij. iij. di. xxx. ar iij.

Et vtr oro debeat ee vocalis. ij. ij. q. lxxxiij. ar: xij. iij di. xv. q. iij. ar. ij. q. j.

Sabbato

Pōt q̄ri vtr corp⁹ chr̄i ābulādo sup aq̄s habuerit dotē agilitat⁹. iij. q. xlv. ar. ij.

Et vtr vēt⁹ q̄i⁹ tribulationū z tēptationū sit appetēd⁹. ij. di. xxj. q. j. ar. iij. iij q. xlj. ar. ij. scdm.

Dñica pma in Quadragesima

Querit vtr q̄libet chr̄ian⁹ teneat ee cōtēt⁹ q̄ ieiunijs q̄dragesimale sit istitutū a do vt ab eccīa. z alacri⁹ suscipe tps q̄dragesimale q̄ tps nuptiaꝝ r̄g⁹

Queri ēt pt: vtr fuerit ꝓueniēs chr̄istū tentari. iij. q. xlj. ar. j.

Et vtr diabol⁹ tēptans supat⁹ ab hoie de cetero p̄sumat illū tentare. j. q. cxj iij. ar. v. ij di. vj. q. j. ar. v.

Feria. ij.

Queri pt: vtrū cū solo orīgiali decedēt es ꝓpebūt i iudicio. iij. di. xlvij. ar.

Et vtr filio mag⁹ ꝓueniat iudi (iij. care q̄ pri. iij. q. lix. ar. j.

Feria. iij.

Queri pt vtr chr̄s fuerit ꝓpheta. iij. q. vij. ar. vij. q. xxxij. ar. ij.

Et vtr de⁹ spealiter ihabitet spūale tēplū. i. aiam iusti. j. q. xliij. ar. iij.

Feria. iij.

Queri pt: vtr q̄ cū q̄ pdicit ds sp eueniant. j. q. xix. ar. vj. j. di. xlvj. z. xlvij.

Vtr pcta dimissa rdeāt p recidiuū. iij di. xxij. q. j. ar. j. iij. q. lxxxvij. ar. j.

Queri pt. vtr discipli chr̄i p grāz et⁹ lt berent a fultute peri. j. ij. q. cix. ar. vij

Et vtr pctm mortale sp̄ puet hoiem di uina filiatiōe. iij. q. lxxxiij. ar. iij.

Feria. vj.

Queri pt vtr angel⁹ possit moueri. j. q iij. ar. j. j. di. xxxvij. q. iij. ar. j.

Et vtr mot⁹ ageli in assūpto corpe sit vita. j. q. iij. ar. iij. ij. di. vij. ar. iij.

Sabbato

Queri pt: vtr corp⁹ gl̃iosū videri possit ab oc̃lo ñ gl̃ioso. iij. di. xliij. q. vj

Et vtr lux trāsfiguratōis chr̄i cēt a corpe vel ab aia. iij. q. xlv. ar. ij.

Dñica. ij. in quadragesima.

Querit vtr diabol⁹ oblidēs hoiez eiec lit sp̄ affligat. vt magis vno tpe q̄ alio

Queri ēt pt vtr hoiem peccātē morta lit demō ihabitet p effectū malicie fm eētiā. iij. di. xxvij. z. ij. dist. xj. ar

Et vtr ōmōes verit filiā cha (ri. iij. nanee. i. aiaz genitā ab eccl̃ia pur ga torio. iij. di. xxj. q. j. ar. j. q̄stiūcla. v.

Feria. ij.

Queri pōt. vtr pnciplū rer sit vnū vel plā. j. q. lxv. ar. j. ij. di. j. q. j. ar. j. dist. ij. q. j. ar. j. potētia. q. iij. ar. vj.

Tabula questionū

Et vtꝝ iuõi tenerẽt credere chr̃o vlsibi lia miracl'a ñ facietĩ. q̃dl'.ij.q.vj.

Feria tertia

Queri p̃ vtꝝ mgr̃ i theo. tractãs q̃nes curiosas peccz mortal'r. her. q̃l'. ij.q.

Et vtꝝ mgr̃ i theo. docẽs i mortali (xvj. peccz mortal'r s. Tho. q̃dl'.iij.ar.ix.

Feria quarta

Queri p̃: q̃d sit sedere ad dexterã di.iij q.lviij.ar.v.iij.di.xxij.q.iij.

Et vtꝝ chr̃s a gẽtib⁹ debuerit pati. iij. q.xlvij.ar.iij.

Feria.v. sic dñica.j.p⁹ fe.tri.

Feria sexta

Queri p̃: vtꝝ angeli sepiãt hoies p cu stodiã.j.q.cxiij.ar.j.ij.di.xj.q.j.ar.j

Et vtꝝ mali q̃s de⁹ dt male pituros sp male peant.ij.ij.q.clxxj.ar.vj.

Sabbato

Queri p̃: vtꝝ de⁹ oclo mie videat pctõ rẽ stati p⁹ ꝓtritõez añ q̃ ꝓfiteat.iij. di.xvij.ar.x.di.xxij.q.ij.ar.j.q.iij.

Et vtꝝ pctõr sp resurgat i gra eqli vel maiori.iij.q.lxxxviij.ar.ij.iij.di.xxxj

Dñica tria (q.j.ar.iij.

Querit vtꝝ sit vera ꝓsẽntia vl' ꝓdicio nal'seu argumtũ q̃ vtit chr̃s di. Si i digito di ejcio demõia ꝓfecto vẽit in vos regnũ di.i.regnũ messie vl'chr̃i i lege ꝓmissi.

Queri ẽt p̃: vtꝝ i demõib⁹ sit ꝓncipat⁹ et ordo.j.q.xcix.ar.j.ij.q.cix.ar.j.ij. di.vj.ar.iij.iij.di.xlvij.q.j.ar.ij.q.

Et vtꝝ beelzebub aut ali⁹ demõ (iij. supior ligare z soluere ac expellẽ pos

Feria.ij. (sit iferiorẽ.j.vbi ꝑ.

Queri põt. vtꝝ aptio celi sit cã terrena scẽtiũ.j.q.lxxxj.ar.ij.q.ciij.ar.j.z.ij z por.q.v.ar.ix.

Et vtꝝ solũ de⁹ possit hoiez libare a lẽ pci.j.ij.q.cix.ar.vij.veri.q.xxviij.ar.

Feria tertia. (ij.

Queri p̃. vtꝝ iudex teneat iudicare ex pbata z allegata.ij.ij.q.lxvij.ar.ij.

Et vtꝝ ds sp remittat oẽ pctm. iij.q.lx

Feria qrta (vj.ar.vij

Queri p̃: vtꝝ filꝰ teneat i oib⁹ obedi re parẽtib⁹.ij.ij.q.ciij.ar.v.

Et vtꝝ ꝓsuetudo possit irritare mãda tũ di.j.ij.q.xcvij.ar.iij.

Feria qnta

Queri etiã p̃ vtꝝ demões coguerũt chr̃m eẽ deũ.iij.q.xxix.ar.j.

Et vtꝝ chr̃s ꝓuẽient miracl'a fecerit circa hoim sanitates.iij.q.xliij.ar.iij

Feria.vj.

Queri põt vtꝝ aq̃ dei.i.felicitas extĩ guat sitim natural'dsiderij.iij.ꝑ.c.lxiij. j.q.xxvij.ar.iij.

Et vtꝝ messias aduenerit. Vide dñi ca.x.post festũ trinitatis

Sabbato

Queri p̃ vtꝝ chr̃o viuẽte iudei tene renť fuare legalia adulterã lapidãdo.j ij.q.ciij.ar.ij.z.iij.

Et vtꝝ exists in pctõ possit aliũ cor rige.ij.ij.q.xxxiij.ar.v.iij.dist.xix.q.ij. ar.ij.q̃stiũ.ij.

Dñica.iij.

Queri p̃ vtꝝ fuerit ꝓuenies magis panes de q̃b⁹ agit'i euãgelio fuisse hor deaceos an triticeos

Queri etiã p̃ vtꝝ repugnet pfectiõi religiõis hr̃e in cõi pecunias vñ possint emi panes vl' necaria,p religios⁹ ꝺ colle gio vl' alijs indigẽtib⁹ sic hẽbãt apli: vt ex multis colligit'.iij.q.xxj.ar.j.ij.dist. xvij.ar.iij.q̃stiũ.j.

Feria.ij.

Querit' de simõia ad libitũ.ij.ij.q.c. z.iij.di.xxv.

Feria.iij.

Queri p̃ vtꝝ chr̃s aliq̃d ab hoie dix dicerit. Vide dñica i octa. Ephie.

Et q̃ sit rõ z figura oim festoꝝ vete ris testamẽti.j.ij.q.cij.ar.iij.x.

Feria.iij.

Queri p̃: vtꝝ hõ possit opari opa bo na i nocte.i.p⁹ mortẽ.iij.q.viij.ar.j.iij. di.xviij.ar.ij.

Et vtꝝ adorare deũ corde vel corpe sit res valde deo gta.iij.di.ix.ar.iij.

Feria.v.

Queri p̃ vtꝝ de⁹ possit rẽ corruptaz eãdẽ nũero ꝛpare.iij.di.xliij.ar.j.

Et vtꝝ idẽ nũero surrexerit iste ado lescẽs: z nos resurgam⁹. ibidẽ

Feria.vj.

Queri p̃: vtꝝ passionũ turbatio fue rit i chr̃o.iij.di.xv.z.xlvj.ar.vj.

Tabula questionū

Et vtr̄ oīs chr̄i oro sit exaudita. ij. di. xvij. ij. q. xxj. ar. iij.

Sabbato

Queri p̄t: vtr̄ p̄ mittat filiū iq̄ntū ē eccl̄is p̄ri. i. ds. j. q. xliij. ar. j. j. di. xv.

Et vtr̄ hō naturaliʳ scire possit vñ sit chr̄s. i. gñatiōez eiꝰ. j. q. xxxij. ar. j.

Dñica de passiōe

Querit vtr̄ chr̄s meliꝰ dixerit: anteq̄ abraā fierz ego sū. q̄ si dixissz fui vl̄ fu

Queri ēt p̄t: vtr̄ chr̄s potuerit pec (erā care. iij. q. xv. ar. j. iij. di. xij. q. ij. ar. j. et

Et vtr̄ aliq̄s possit scire seaudire (ij ẜba di siue eē a do p̄ grāz. j. ij. q. cxij. ar. vlti. veri. q. x. ar x.

Feria. ij.

Queri p̄t vtr̄ hō naturalit ire possit vbi ē chr̄s. i. ad visionē dītatz. j. q. xij. ar ti. iij. q. lxxxiij. ar. j. j. ij. q. v. ar. v. q. lx ij. ar. j. ij. z. iij. iij. di. xlix. q. ij. ar. vj.

Et vtr̄ oīs faciēs q̄i se ē adq̄rat gra tiam. ij. di. xxvij. ar. iij.

Feria. iij.

Queri p̄t vtr̄ exēplo chr̄i liceat chr̄ia nis dēliare psecutōes. ij. ij. q. clxxxv. ar.

Et vtr̄ peccet q̄ timore ducⁱ suā (v. fidē ñ pfitet. ij. ij. q. iij. ar. ij.

Feria. iiij.

Queri p̄t vtr̄ miracula chr̄i oñderēt eū eē deū. dñica. iij. in aduētu.

Et vtr̄ vna dina p̄sona sit in alia. j. q. (xlij. ar. v

Feria. v.

Queri p̄t vtr̄ amor sit cā remissiōis pctōr̄. j. ij. q. cix. ar. vij.

Et vtr̄ chr̄s potuerit pctā dimittere iq̄ntū hō sine sacr̄is. iij. dis. x. q. j. ar. j. iij. di. v. q. j. ar. j.

Feria. vj.

Queri p̄t vtr̄ fuerit expediēs filiū di mori. iij. di. xx. q. j. ar. iij. iij. q. xlvj. arg.

Et vtr̄ mali possint cē ꝓphe. ij. (iij. ij. q. clxxij. ar. iij.

Sabbato

Queri p̄t vtr̄ chr̄s habeat ptātē sup oēs hoies. iij. q. vij. ar. j. ij. iij. iij. di. xlij. q. ij. ar. j. ſita. q. xxix. ar. iij.

Et vtr̄ vera felicitas sit solū i cogni tione dina. j. q. xij. ar. iij. q. xxvj. ar ij. z. iij. j. ij. q. iij. ar. iij. z. vij. j. q. j. ar. j. ij di. iij. ad p̄mū. iij. di. xlix. q. j. ar. ij. q. stiū. j. ar. v. q̄stiun. j. q̄dl̄. vij. ar. j.

Dñica in ramis palmaꝝ

Querit vtr̄ ꝓuenient chr̄s i hier'lem cū tāta gl'ia intrauerit moriturꝰ.

Queri ēt p̄t sicut q̄situm fuit dñica p̄ma i aduentu.

In die sctō Pasce

Querit vtr̄ ille sanguis quē chr̄s i re surrectiōe reassūpsit z i passiōe fuderat fuerit a dītate sepatꝰ. z posito q̄ ñ. q̄rit.

Vtr̄ repugnet fidi aliq̄d d vero z na turali sanguie chr̄i repiri i tra de facto z posito q̄ ñ. q̄rit.

Vtr̄ illō met repugnet doctrine sancti Tho. z posito q̄ nō. q̄rit.

Vtr̄ sustineri possit q̄ i terra sit de san guine z aq̄ laterꝭ chr̄i: z posito q̄ sic: q̄rit qua adoratiōe talis sanguis sit adorā dus: vtr̄. s. latria aut nō.

Feria. ij.

Querit vtr̄ chr̄s resurrectōez suā ma nifestauerit sufficiēt'ib⁹ argumētz.

Queri ēt p̄t vtr̄ chr̄s discipulis i ef figie aliena debuerit appere. iij. q. lv. ar ti. iij.

Et vtr̄ debuerit euanescere ab ocul coꝝ. vl̄ cū eis ꝓtinꝰ quersari ibiō. ar. iij.

Feria tertia

Querit vtr̄ discipl'i sic pꝰ resurrectō nē: ita z i pūcto resurrectiōis debuerit chr̄m videre resurgentē.

Queri ēt p̄t vtr̄ resurrectio chr̄i de buerit oib⁹ aut certe solū apl'is manife stari. iij. q. lv. ar. j.

Et vtr̄ oia naturali dīsiderio appetāt pacē quā q̄dē appetitu deliberato odiunt ij. ij. q. xxix. ar. ij. iij. di. xlix. q. j. ar. ij. q

Dñica i octa. Pasce. (stiun. iij

Querit vtr̄ Thomas chr̄i cicatrices tetigerit aut tm̄ viderit.

Queri ēt p̄t vtr̄ duo corpa possint di uina ꝑtute sil' cē z i eodē loco. iij. di. xlv iij. q. ij. ar. ij. q̄sti. ij. z. iij. z cap. q. iij. cō clusi. iij. s. Sbo. q̄dl̄. j. q. x. q̄dl'. iij. ar. ij.

Et vtr̄ hō faciēs rē videri minuat vl̄ totalit auferat meritū fidi. ij. q. ij. ar. x. iij. di. xxiij. q. j ar. iij. q̄sti. iij.

Dñica p̄ma pꝰ octa. Pasce

Queritur vtrū ut licitum pastori psc cutiōnū tpe gregē derelicto aufugere.

ij

fm illō saluator. Si vos psecuti fuerit in vnā ciuitatē ꝛc.

Queri ēt ꝑ vtꝝ pastor nr̄ chr̄s aiam .i. vitā suā dederit ꝓ ouib⁹ .i. fidelibus suis. iij. q. xlvij. ar. ij.

Et vtꝝ chr̄s oues suas sic certitudialit cognoscat vt sciat q̄t saluabunt: ꝛ q̄ ita ꝑ saluari neq̄ant nec ꝑles nec pauciores nec alie ab illis q̄s scit. j. q. xxij. ar. vij. j. distin. xl. ar. iij. veri. q. vj. ar. iij.

Dñica. ij. p⁹ octa. pasce.

Querit vtꝝ apli dolēres ō morte dñi in hīpo dine volūtati ꝓformarent

Queri ēt ꝑ vtꝝ q̄liber i morte parētū ꝛ amicoꝝ flēdo ꝛ plorādo dine volūtati ꝓformet. j. ij. q. xix. ar. x. j. di. vl. ar.

Et vtꝝ gaudiū brificū sēl habi (iij. tū de chr̄o viso possit a bt̄o vel auferri. vel pdi. j. ij. q. v. ar. iij.

Dñica. iij. p⁹ octa. pasce.

Querit vtꝝ expediret aplis coꝝpalē chr̄i p̄nām perdere

Queri ēt p̄ vtꝝ plenitudo spūsctī dari debuerit i veteri lege visibilr. j. di. xvj. ar. ij.

Et vtꝝ spūsctūs accipiat ō eo q̄ ē filij q̄i ab eo procedēs. j. q. xxxvj. ar. ij. j. di. xj.

Dñica. iiij. p⁹ octa. pasce (ar. j.

Querit vtꝝ chr̄s i p̄ria annunciet nobis de patre palam

Queri ēt ꝑ vtꝝ ois petēs i noīe chr̄i exaudiat. ij. q. lxxxiij. ar. vij. ij. ꝛar. xvj ꝛ. iij. di. xv. q. iij. ar. vij. q̄stiun. iij.

Et vtꝝ gaudiū spūale q̄ ō ꝓficat, cōtēplatione seq̄t possit vnq̄ ꝛminari cōtra clarā visionē entis finiti. j. ij. q. iij. ar

In die Ascēsiōis (iij.

Querit vtꝝ ꝓgruū fuerit chr̄m ascēdere. Et posito q sic: q̄rit

Utꝝ ascēderit sup oēs celos visibiles tm̄: aut visibiles ꝛ itelligibiles tm̄: aut visibiles: itelligibiles ꝛ credibiles. Et posito q sup oēs ēt credibiles: q̄rit

Utꝝ sic ascenderit supꝝ vltim oim vt sit infra vltimi. i. empyrei supficiē ꝙuexā vel extra ꝝm ꝓficatē. Et posito q sit i tra vere: q̄rit

Utꝝ sctūs Tho. sic senserit.

Queri ꝑ ēt vtꝝ ascēsio ꝙuenerit chr̄isto ꝝm naturā diuinā vel būanā. ij. q. lvij. arti. ij.

Et vtꝝ ascēderit sup oēm creaturam spūalē Ibidē. ar. v ij. di. xxij. q. iij. arti.

Dñica i octa. ascēsiōis (iij. q̄st. j.

Querit vtꝝ spūsctūs sufficienter ꝓbitbuerit testimoniū chr̄o.

Pōt ēt q̄ri Utꝝ aliq̄ diuia ꝑsona etiā nūc mittat inuisibilr. j. q. xlij. art. vj. j. dist. xv. q. v. ar. j.

Et vtꝝ ꝓsa ria erronea obliget vl exēcuset. j. ij. q. xix. ar. v. xlij. q̄dl. ar. xxvij.

In die sctō Pentecosten ꝛ duob⁹ sequētib⁹.

Querit vtꝝ ff. obuerit visibilr mitti

Pōt ēt q̄ri vtꝝ missio visibilr fieri deberit ad ꝑres veter⁹ testamēti.

Et vtꝝ species q̄b⁹ fit visibilr missio. fiant ministerio angelorꝝ.

Et vtꝝ missio inuisibilr filij ꝛ spūsctī distinguant.

Et vtꝝ missio inuisibilr plenior fuerit p⁹ incarnationē q̄ ante.

Et vtꝝ fiat ꝝm oē augmētū grē. De bis oib⁹. j. q. xlij. ꝛ. j. di. xv.

In festo sctē Trinitatis.

Querit vtꝝ spūsctūs vl de⁹ sit nūc liber libitate ꝓdictiōis ad ꝑdestinandū me ꝛ ñ ꝑdestinādū: ita q̄ possit me etiā nūc ꝑdestinare ꝛ ñ ꝑdestinare

Dñica. j. p⁹ festū sctē Trini.

Querit vtꝝ dānati gaudeāt ō pensinimicoꝝ suoꝝ: sic iste videt voluisse de pena parentū.

Pōt etiā q̄ri. Utꝝ dānati vellent oēs alios ēt suos parētes ee dānatos q̄dl. viij ar. vij. iij. di. l. q. ij. ar. j. q̄sti. iij.

Et vtꝝ aia separata possit igne corpeo cruciari. iij. di. xlij. q. iij. ar. ij. q̄sti. ij. q. x. q̄stiū. ij. ꝓtra. iij. c. lxxxix. verit. q. xxvj. ar. j. q̄dl. ij. q. vij. ar. j. q̄dl. iij. q. x.

Dñica. ij. (ar. j. de aia. q. xxj.

Querit vtꝝ boies ꝑcōres maxie ifideles sint ad bona ꝓpellēdi: ex eo q̄ hic dicit. Cōpelle intrare.

Pōt ēt q̄ri vtꝝ ista q̄ fūt pata in cena patrisfamilias .i. i beatitudine sint bona coꝝpalia. j. ij. q. iij. ar. vij.

Et vtꝝ volūtati possit iferri violētia j. ij. q. vj. ar. iij. iij. di. xxix. ar. j. veri. q. xxij. ar. v. ꝛ. vij. q. xxiij. ar. iij.

Dñica tertia

Querit vtr̄ āgeli pl⁹ gaudeāt sup vno pec. peni-agē. q̄ sup. xcix. iustis

Pōt ēt q̄ri vtr̄ chr̄s ganis⁹ sit qñ ouē p̄ditā sup humeros iposuit portās crucē. iij. q. xlvj. ar. viij.

Et vtr̄ sup inuēcōe ouis p̄dite sit ꝑgandēdū t ꝑgtulādū ouī vl̄ pastori. i. vtr̄ magˀ gaudeat ō bono el⁹ ipa ouis vl̄ pastor. iij. di. xlix. q. iij. ar. v. q̄st. iij.

Dñica q̄rta

Querit vtr̄ eē p̄rio mīficor̄dē sit eē sūme t marie ꝓtuosum

Pōt ēt q̄ri vtr̄ i deo sit miscōia. j. q. xxj ar. iij. iij. di. xlvj. q. ij. ar. j. q̄st. j.

Et vtr̄ p̄miū qō nob reddet sit cōmēsuratū merito. j. ij. q. cliij. ar. iij.

Dñica q̄nta

Querit q̄d meli⁹ t deo g̃ti⁹ sit. vel ipēdet curā p̄ticularit salutī h⁹ vl̄ illi⁹ aut laxādo retia p̄dicatiōis docere sacrā scpturā: seu p studiū se disponere ad docēdū. Et posito q̄ meli⁹ sit docere: q̄rit q̄d sit meli⁹: docere ꝓbo vl̄ scpto

Pōt ēt q̄ri: vtr̄ docere sit act⁹ vite actiue vl̄ ꝛctplatiue. ij. ij. q. clxxxj. art. iij. ꝓtate. q. ij. ar. iij.

Et vtr̄ doctor vl̄ p̄dicator habeat a dō p̄miū spēale i p̄la. i. aureolā: qñ p ina nē gl̄iam p̄dicat: nō laxās retia in capturā: ſz suspēdēs i vētū. iij. di. xlviij q. v. ar. iij. q. iij. v. q̄dl̄. q. xij. ar. j.

Dñica sexta

Querit vtr̄ recōciliatio fris sp̄ sit facienda añ oblatōem sacrificij.

Pōt ēt q̄ri An irasci fri sp̄ sit pctm̄. ij. ij q. clviij. ar. ij. t. iij. mal. q. xij. ar. ij. t. iij

Et vtr̄ ꝙueniēt g̃d⁹ ire a dño assignent Ibidē ar. vij.

Dñica septima

Querit. q̄t modis poterat dñs turbaz panib⁹ satiare i deſto.

Queri ēt p̄t sic q̄stū ē dñica. iij. i q̄dra.

Dñica octaua

Querit vtr̄ arbor bōa. i. volūtas bona possit facere malū fructū. i. malā actī

Queri ēt p̄t vtr̄ fruct⁹ mal⁹ ar (onē borˀ male hēat rōnē pēi. t ꝙñr sit ei cā excisiōis t ꝙbustiōis. j. ij. q. xxj. ar. j.

Et vtr̄ vn⁹ t idē fruct⁹ possit eē vtriusq̄ arborˀ. i. bon⁹ t mal⁹. j. ij. q. xx. ar. vj

Dñica nona

Querit vtr̄ liceat hunc villicū imitari faciēdo el̄ynā ō illicite adq̄sitˀ

Pōt ēt q̄ri vtr̄ cleric⁹ hñs a dño. i. chr̄o villicationē: peccet mortal̄r nō dādo paupib⁹ superflua iuxta intētionē dñi sui. vj. q̄dl̄. ar. xij.

Et vtr̄ seqns opa pietatˀ possit dānari Vel certe necarie recipiat i el̄na tabernacula. iij. di. xv. q. ij. ar. ij.

Dñica decima

Querit vtr̄ cog̃sci possit ex scpturˀ tps visitatōis hierl̄m qō illa ñ cog̃uit.

Dñica vndecima

Querit vtr̄ i iustificatōe impij requrat magna dei ꝓpitiatio: q̄st ipa iustificatio sit maxim q̄d

Pōt ēt q̄ri vtr̄ i iustificatōe ipij requrat mot⁹ fidei deū inuocātˀ aut pficiētis. j. ij. q. cxiij. ar. iij. iij. di. xvij. ar. j. q. iij q̄stiū. iij. ꝓtate. q. xxviij. ar. iij

Et vtr̄ requrat mot⁹ lib. ar. ꝫ pctm̄. j. ij. q. cxiij. ar. v. iij. di. xvij. q. j. ar. iij. q̄st un. iij. ꝫ. ca. clviij. ꝓt. q. xxv. ar. v.

Dñica. xij.

Querit vtr̄ illi hoies publicādo miraculū ꝫphibitōem chr̄i peccauerint

Pōt etiā q̄ri vtr̄ chr̄s ꝙuenient fecerit miracl̄a i corpor̄ sanatōib⁹. iij. q. xliij p totum.

Et vtr̄ chr̄o ꝙueniat ingemiscere t depcari. iij. q. xxj. p totum

Dñica. xiij.

Querit vtr̄ i hac vita possim⁹ hīe amicicliā cū deo imediate: ita q̄ ipē t ñ alī g̃ creatura sit obiectū nr̄i amoris

Pōt ēt q̄ri vtr̄ dilectio q̄ deū diligim⁹ hēat modū. ij. ij. q. xxij. ar. vj. iij. dist. xxvij. q. ij. ar. iij.

Et vtr̄ i dilectōe dei possit hī rēspect⁹ ad aliquā mercedē. ibi ō. di. xxix. ar. iij

Dñica. xiij.

Querit vtr̄ ingr̃itudo ad deū sanantē nos corꝑal̄r aut spūal̄r vl̄ ad alios bñfactores sit pctm̄ mortale.

Pōt ēt q̄ri vtr̄ chr̄s leprosˀ ingr̃atˀ debuerit subtrahere ꝙcessuz bñficiū sanitatis. ij. ij. q cvj. ar. iij.

Et vtr̄ oḡatio miraculosa sit attribuē

iij

da fidel. pot. q. vj. ar. iij.

Dñica. xv.

Querit vtr vnus hō possit duob⁹ dominis seruire

Pōt ēt q̄ri vtr q̄s possit deū odio hīe. j. q. lx. ar. v. q̄ntū. ij. ij. q. xiij. arti. iij. q. xxxiij. ar. j. iij. di. l. q. ij. ar. j. q̄stiū. v

Et vtr diuia, puidētia z volūtas excludat cās medias: z ñ debeam⁹ q̄rere ei bū expectantes diuinā pulsionē. j. q. xxij. ar. iij. q. cij. ar. vj. iij. ꝯ. ca. lxxvj. z. lxxvij.

Dñica. xvj.

Querit vtr suscitatio hui⁹ adolescētis cuident oñderit chīm eē deū.

Pōt ēt q̄ri vtr suscitare mortuū sit maximū miraculū dei. Vide supᵖ dñica xj. post Trini.

Et vtr de⁹ sicut resuscitat mortuos ita possit facere rē ꝙuersam i nihil iturū eādē nūero. iij. di. lx. iij. q. j. ar. j. q̄st. j. z. ij. z. iij. ꝯ. c. lxxx. q̄dl. x. q. vj

Dñica. xvij.

Querit vtr appetere plātōem z pmos accubit⁹ i eccl'ia sit pctm̄

Pōt etiam q̄ri vtr ambitio sp sit pctm̄. ij. q. cxxxj. ar. j.

Et vtrū inanis gl'ia sp sit pctm̄. ij. ij. q. cxxxij. ar. iij. mal'. q. ix. ar. ij

Dñica. xviij.

Querit vtr chīs se deū pbauerit sufficient p illā auctē Dixit dñs do. m. ⁊c.

Pōt etiā q̄ri vtr de charitate fuerit dā da duo pcepta. ij. ij. q. xliij. ar. iij. iij. ꝯ. c. cxvj. z c. xvij.

Et vtr hō ex charitate debeat pl⁹ diligere proxim̄ ꝙ seipm̄. ij. ij. q. xxvj. ar. iij z. v. iij. di. xxix. ar. v

Dñica. xix.

Querit vtr sit ita facile dicere: remittūt tibi pcā tua. sic dicere surge z ābula

Pōt ēt q̄ri vtr chīs inq̄ntū hō habuerit p. rē remittēdi pcā. iij. q. xliij. ar. j. z. ij. iij. di. v. q. j. ar. j.

Et vtr ab ipo fuerit mistr⁹ eccl'ie collata p⁹ remittēdi pcā. iij. q. lxiij. ar. iij iij. di. v. q. j. ar. ij. z. iij. q. j. z. ij.

Dñica. xx.

Querit vtr charitas sit vestis. i. p⁹ di gnissima vt ꝙnter sit nuptial'.

Pōt ēt q̄ri vtr post mortē exūtes i iferno habeāt man⁹ ligatas ac pedes vt nō possint facere nec velle bonū. j. q. lxiij. ar. ij. ij. di. vij. q. j. ar. ij. iij. dist. xliij. q. j. ar. iij. q. iij. di. l. q. ij. ar. j. q̄st. j. fin. q. xxiij. ar. x. z. xj.

Et vtr ibi sint tenebre. iij. di. l. q. ij. ar. iij. q. iij.

Dñica. xxj.

Querit vtr iste regulus iuste z merito sit reph̄esus a chīo

Pōt ēt q̄ri vtr mō boies teneant credere q̄ miracl'a chīi ñ vidēt. ij. ij. q. ij. ar ti. vij. z. j. ꝯ. ca. vj.

Et vtr leuit credāt fideles miracl'a nō videtes. ꝙtra. j. vbi s.

Dñica. xxij.

Querit vtr fu⁹ ꝙsecut⁹ a dño misc'dia⁹ peccauerit repetēdo debitū a ꝙseruo.

Pōt ēt q̄ri: vtr p ingītitudinē redeāt iā dimissa pcā. iij. q. lxxxvij. arti. j. iij. di. xxij. q. j. ar. j. z. ij.

Et vtr alīqs habeat vñ satisfaciat ōo p debito qō peccādo ꝓxīt. iij. di. xv. q. j ar. ij. iij. q. j. ar. ij. scdm

Dñica. xxiij.

Querit vtr fui regi celestī. i. chīiani teneāt cesari. i. pncipi trēo ꝺbita p̄stare

Pōt q̄ri ēt vtr vita bona possit ac debeat dici ꝑfas. j. q. xvj. ar. iij. tertium iij. di. xlvj. q. j. ar. j. q. iij.

Et vtr oēs teneant deo sacrificiū offerre. ij. ij. q. lxxxv. ar. iij.

Dñica. xxiij.

Querit vtr i suscitatōe spūal' puelle. i. aie: expulsio turbe. i. culpe seu mīritudinis secularīū curaꝝ pcedat tactum man⁹ chīi. i. gr̄e ifusionē

Pōt ēt q̄ri vtr sine tactu man⁹ chīi. i. sine ifusiōe gr̄e dei resurgere possit per pctm̄ spūal'r mortua puella. j. ij. q. cxiij. arti. ij.

Et vtr alienis pcīis mortu⁹ i pcō diuinā graz ꝙsequat. ibidē. q. cxiij. ar. vj.

Dñica. xxv.

Querit sicut i dñica. iij. i q̄drageſima.

Finit Tabula q̄stionū di recte ptinētiū ad intellectū euāgelioꝝ ō tpe tot⁹ anni

Tabula Casuū

Incipit tabula q̄stionū impꝛtinētiū siue Casuū.

Casus primus.

Utꝛ bona opa:ꝛ pcipue oꝛo pctoꝛis exi stēt; i fide:ꝛ extra charitatē aliq̄d va leāt ad vitā eternā j

Quid sit grauiꝰ:aut negligent audire ꝟbū dei:aut negligent ꝓmittere coꝛ pus chꝛi cadere i terrā. ij

Utꝛ hñs ad restituēdū icerta liberet si pauꝑibꝫ petētibꝫ elymosinā largiat sine li centia epi iij

Utꝛ mortaliꝛ peccēt mulieres q̄ in suis capitibus ꝑ crinibꝫ imponūt alienos capillos. iiij

Utꝛ recidiuās teneat ꝓfiteri pctā q̄ alꝰ est ꝓfessus. v

Utꝛ exñs i mortali possit explere satisfactionē sibi iniūctā ꝑ pctis de q̄bꝫ fuerat añ ꝓfitꝰ vj

Utꝛ q̄libet chꝛianꝰ teneat ieiunare totā q̄drageſimā vij

Utꝛ accedēs ad sacrm ꝓfessiōis sine dolore peccet mortaliꝛ. viij

Utꝛ religiosus teneat ad officiū attēte dicendū ix

Utꝛ ꝑ indulgētias remitti possit pena iniūcta vl iniūgēda ꝑ pctis x

Utꝛ liceat adorare imagines xj

Utꝛ aliq̄d aliꝺ ab imagine dei sit adorādum latria. xij

Utꝛ ornatꝰ mulieꝛ fm morē ꝑie sit meritū aut pctm̄ vēiale aut mortale. xiij

Utꝛ possint remitti venialia stāte complacētia ad illa xiiij

Utrū liceat alicui rē suā vēdere quantum potest xv

Utꝛ liceat cariꝰ vēdere ꝓpter dilationē tēporis xvj

Utrū venditoꝛ teneat dicere defectum rei venditę xvij

Utrū emens raptū vl furatū teneat restituere. xviij

Utrū liceat emere ab usurarijs manifestis pignora pdita xix.

Utꝛ emēs blada ꝛ alios fructꝰ tpe eoꝛ vt post ea cariꝰ vēdat:peccet xx

Utꝛ liceat mercari xxj

Querit̄ supposito q̄ usura sit pctm̄:q̄re sit pctm̄. xxij

Utꝛ usurariꝰ teneat restituere q̄cq̄d ad q̄rit ex lucro usurario xxiij

Utꝛ tabellio sciens ꝓficiēs instrm̄ usurarij ꝛct⁹ peccet mortaliꝛ. xxiiij

Utꝛ cōmittat usurā creditoꝛ q̄ aduenīente termio solutōis nō vult ꝓrogare numinū nisi data pecunia xxv

Utꝛ sit usura in h̄ ꝛctu Petrꝰ de furno mutuat Hēnco de puteo. cc. aureos q̄bꝫ emere volebat merces aut possessiones h̄ pacto q̄ Hēricꝰ reddat ei capitale ꝛ lucꝛ qđ verisimiliꝛ erat facturus xxvj

Utꝛ sit usura debitoꝛe exigēte i moꝛa recipe interesse xxvij

De iusticia huiꝰ ꝛctꝰ: Petrꝰ de furno mutuat Hēnco ō puteo aureos. c. accipiēs i pignꝰ domū valētē. c. ꝛ. ꝑ. paciscēdo q̄ si infra annū nō soluat hēricus:cedat debitū i cōmissuꝫ. ꝛ illa pignoratio vēditio fiat xxviij

Utꝛ sine usura possit genꝛ ꝑ doꝛe i posteꝛ nūerāda recipe ad. vj. ꝑ. c. xxix

Utꝛ usura sit vti pignere obligato. xxx

Utꝛ emens pdiū cū pacto retrouēdēdi illō si sūma exhibita infra certū tps restituat possit instāti tali tēpe pcipe fructꝰ ex tali re empta xxxj

Utꝛ ꝓmo mō put oꝛ i pcedēti q̄stiōe licite fiat xxxij

Utꝛ licite fiat scō mō xxxiij

Utꝛ licite fiat tertio mō xxxiiij

Utꝛ licite fiat q̄rto mō xxxv

Utꝛ licite fiat q̄nto mō xxxvj

Utꝛ liceat rē suā apō aliū detētā furti surripe xxxvij

Utꝛ q̄s possit mortaliꝛ peccare sumēdo furtiue rē paruā xxxviij.

Utꝛ sit furtū nō restituere iuēta. xxxix.

Utꝛ liceat dare pecuniā mercatoꝛi vel artifici: vt lucꝛ ide factū sit cōe xl

Utꝛ ludꝰ alee sit mortale xlj

Utꝛ liceat vēdere ea q̄bꝫ i aliq̄bꝫ casibꝫ nō licz vti. xlij.

Utꝛ q̄ ꝑ luduz lucraꝛ teneat restituere vbi nō viuit legibꝫ impialibꝫ xliij.

Utꝛ teneat restituere q̄ aduersum legē nō abꝛogatā lucraꝛ ꝑ ludū. xliij

Tabula Casuũ

Utr̃ liceat rustico vare pecora extima ta hac lege q̃ p̃us totũ capitale recipi atur deide reliduũ diuidat xlv

Utr̃ liceat locare boũes p̃ cẽsu. pura. xx starijs grani. xlvj

Utr̃ alĩq̃s teneat stati restituere. ſ. alĩ enum. xlvij

Utrũ restitutio semp̃ sit faciẽda ei a q̃ ablatũ est xlvij

Utr̃ sit sufficiens ista restitutio Petr̃ de furno debet Hẽrico de puteo centũ aureos q̃s extorsit p̃ vsuras: t posuit se in manib̃ eius: offerẽs se paratũ oia restituere: rogans tũ vt faciat cũ eo misericordiã: recipiẽs vnã partẽ alia remissa. xlix

Utr̃ alĩq̃ teneant alĩq̃d restituere q̃ñ acceperunt l

Utr̃ sit melius celebrare annũciatiõem i sabbato q̃n sexta feria: vel die occurrentis vigilie lj.

Utr̃ btã v̄go sit post mortẽ assũpta statim in corpe t aia lij

Utr̃ btã v̄go i vita p̃fiterer̃ t cui liij

Utr̃ possit rõnabiliter̃ sciri cuius figure t coloris fuerit btã v̄go liiij

Utr̃ de⁹ simpliciter magis amet v̄ginẽ q̃n lucifer: vl̃ ecõuerso lv

Utrum habens odiũ possit licẽtiari vt cõmunicet lvj

Utr̃ ẽm mentẽ scti Thome t doctrinã ei⁹ teneat quis facere elemosynam: in extrema necessitate de necessarijs ad decentiã vite. lvij

Utr̃ sit simõia: nec ne i seq̃ntib̃ p̃cept̃ Petr⁹ ei de furno volẽs aie sue nũc t i posterũ p̃uidere: vocat capl̃m p̃uẽt⁹ t monasteriũ. N. dicẽs se velle i eccl̃ia ei⁹ erigere altare t ei assignare libras. l. ãnuis t pennĩ reddit⁹ hac lege vt dẽs p̃uẽt⁹ teneat singlo die i eo missaz celebrare: t singlo ãno ãniuersariũ facere p̃ se t suis defunctis: req̃rẽs an hac lege velit dictũ capitulũ dictũ reddituũ acceptare. q̃ recusante: tãdẽ cõcordãt i libris. lv. Henric⁹ p̃o de puteo mot⁹ eo fine q̃ Petr⁹: accersito tabellione ac testib̃ donat altari erigẽdo ius exigẽdi a se t suis heredib̃ libras. lv. annui t p̃petui reddit⁹: hac lege vt si dictũ capl̃m hũc redditũ petpe voluerit: teneat celebrare missam t facere anniuersariũ vt ſ. Deinde req̃rit dictũ capitulũ an velit dictũ redditũ cũ h̃ onere suscipere. Et rñdet q̃ sic: t ad h̃ se pacto vl̃ p̃missiõe vel istrumẽto obligat. lvij

Utr̃ illa spina quã Ulcẽtini tanq̃ chr̃i sanguie cruẽtarã venerant: ãpliori reuerẽtia q̃ btã v̄go p̃seq̃nda sit lix

Utrũ aliq̃d valeat si sacerdos dicat in absolutiõe: q̃cq̃d boni feceris sit tibi i remissionẽ pcõr̃ lx

Utrũ vn⁹ p̃fess̃or possit mutare p̃niam iniũctã ab alio. lxj

Utrũ alĩq̃s i extremis possit facere vtrã p̃niam. lxij

Utr̃ circũstãtia tp̃is sacri p̃cẽm aggrauet i infinitũ: t p̃seq̃nt̃ sit necessario p̃fitenda lxiij

Utr̃ is q̃ in religionẽ intrat aio t intẽtiõe p̃senerãdi in ea vsq̃ ad mortẽ si peniteat possit redire ad seculũ t cõtrahere mr̃imoniũ. lxiiij

Utr̃ iste Jerus liceat siue sit locatio siue pignoratio: Petr⁹ habẽs locale valoris aureoꝝ tricẽtoꝝ t indigẽs pecunia accipit a Titio aureos tricẽtos. t Titi⁹ a Petro dictũ locale: h̃ pacto vt q̃tiẽs ille restituerit locale: iste restituat pecunias.

Finit Tabula Casuũ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN